

RAJAH SREE SURABHI VENKATA LAKSHMA ROW BAHADUR,
RAJAH of JUTPROLE,
NIZAM'S DOMINIONS.

ANANDA PRESS, MADRAS.

శ్రీ
 శ్రీకవిసారస్వభాములగు మ-రా-రాశ్రీ రాయబహదరు
 కందుకూరు - వీ రేశలింగంపంతులవా రిచ్చిన యభిప్రాయము.

తాము దయతోనంపిన శ్రీకొల్లాపురాధీశ్వరమాధవరాయకృత చంద్రికా పరిణయమును నే నక్కడక్కడఁ జదివి చూచితిని. మూలము వనుచరిత్రము వలె శ్లేషభూయిష్టమయి మృదుపదఘటితమయి యత్యంత ప్రోఢముగా నున్నది. శ్రీమద్వెల్లాల నదాశివశాస్త్రిలవారిచేతను అవధానము శేషశాస్త్రి వారిచేతను రచియింపఁబడిన వ్యాఖ్యానము సామాన్యముగఁ బండితులకు సహితము దుర్లభగాహములుగా నుండుమూలభాగముల యర్థతాత్పర్యములను స్పష్టముగా వివరించునదియయి, వారి యసమానపాండిత్యమును వెల్లడించుచు సర్వవిధముల శ్లాఘాపాత్రమయి లోకోపకారార్థముగాఁ జంద్రికాపరిణయమును ముద్రింపింపఁ బూనినవర్తమాన కొల్లాపురాధీశ్వరు లగుశ్రీసురభిరాజావేంకటలక్ష్మీరావు బహోదురుగారికిఁ గీ ర్తిదాయకమయి యున్నది. ఈ సవ్యాఖ్యానచంద్రికాపరిణయ మాండ్రమండలమునం దంతట వ్యాపించి శాశ్వతముగా నెలకొనుఁ గాక !

ఇట్లు విన్నవించు
 భేవద్విధేయావుఁడు,
 కందుకూరి - వీ రేశలింగము.

మద్రాసు క్రిష్టియన్ మిషన్ సంస్కృత ప్రధాన పండితులు విద్వత్సార్వభౌములు
 నగు బ్రహ్మశ్రీ వేదము-వేంకటరాయశాస్త్రిల వారిచే రచించిన యభిప్రాయము.

శ్రీమత్కొల్లాపురి సంస్థానాధీశ్వరులలో ప్రాక్తనము లయిన శ్రీమాధవనా
 యనివారు రచించిన చంద్రికాపరిణయం బనుప్రాచీన గ్రంథమును ముద్రాక్షరం
 కితముగాఁ గనునట్టిభాగ్యము నేటి కొదవినది.

వసుచరిత్రకన్న శ్రేష్ఠ గాంభీర్యంబు గల్గి రసనివ్యంధనంబున విజయవిలా
 సముం బురణించుచు కల్పనాప్రోథియందు ఆముక్తమాల్యదం దలపించుచు
 అటు నటు న్యాయవై శేషికాది శాస్త్రమర్యాదల ననుసంధించుచు నుండునీయతి
 ప్రోథవ బంధము వ్రాతపుస్తకములలో బహుదోషములపాలయి యుండినది. దీని
 యర్థమును భేదించుట సామాన్యపండితులకును అశాస్త్రజ్ఞులకును శక్యముగాదు.
 అట్టి యీ కఠిన గ్రంథమును విద్వత్సార్వభౌము లగు శ్రీమదైల్లాల సదాశివశా
 స్త్రి శ్రేష్ఠ శాస్త్రులవారలు చేపట్టినందున దీనికి సమంజస మైనవ్యాఖ్య నిష్పన్నం
 బయి, యిది పండితులకు సుఖముగా నాస్వాదనీయంబయినది. ఇట్టి యీ కావ్యము
 నకు వీరి చే వ్యాఖ్య చేయించి ముద్రింపించిన ప్రభువులకు శాశ్వతకీర్తియు ఆంధ్ర
 పండితులకు వారింగూర్చి యఖండకృతజ్ఞతయు పృథివియందు నెలకొన్నవి.

మద్రాసు }
 8-11-04. }

వేదము-వేంకటరాయశాస్త్రి.

శ్రీరస్తు.

భూమిక.

శ్రీమజ్జగదీశ్వరునిచే సృజయింపఁబడిన చరాచర ప్రపంచంబెల్ల నామ రూపాత్మకంబై విలసిల్లుచున్న దనియు, అందు రూపాదిసృష్టికన్న నామాత్మకప్రపంచసృష్టి ప్రధానం బనియు, నది ధ్వనివర్ణపదవాక్యభేదముల నలుతెఱుం గులుగాఁ దేజరిల్లుచుండినను భేర్యాదినాదరూపంబై నిరర్థకం బగుధ్వన్యాత్మకశబ్దంబునకన్న వర్ణపదవాక్యరూపం బగుశబ్దంబుముఖ్యంబై శ్రుతిస్మృతిహాసాదినానారూప విద్యాత్మకంబుగ విద్యోతమానం బగుచున్న దనియు, నిత్యైలజగంబుల నుల్లసిల్లువిద్యలలోఁ గొన్ని ప్రభుసమ్మితంబులు గొన్ని సుహృత్సమ్మితంబులు గొన్ని కాంతాసమ్మితంబు లని ముత్యైఱుం గులుగా విభజింపఁబడిన, నందుఁ బ్రభుసమ్మితంబులై శబ్దప్రధానంబు లగువేదాదులకన్నను, సుహృత్సమ్మితంబులై యర్థప్రధానంబు లగుపురాణాదులకన్నను గాంతాసమ్మితంబై లోకోత్తరవ్యంగ్యార్థప్రవణం బగుకావ్యంబు “ కావ్యం యశసేఽర్థకృతే వ్యవహారవిదే శివేతరక్షతయే । నద్యః పరనిర్వృతయే కాంతాసమ్మితత యోపదేశయజే” అనునభియుక్తోక్తివలన, నిరతిశయశ్రేయంబును, నిరుపమధనచయంబును, రాజాదిగతోచితాచారపరిజ్ఞానంబును, నమంగళనివర్తనంబును స్వానుసంధానసమంతరంబే విగళితవేద్యాంతరానందంబును, కాంతవలె నరసతి నొందించి యుపదేశంబును, లో నగుప్రయోజనరత్నంబులు సంపాదించునది గావున సకలసహృదయసంసేవ్యం బనియు, నెల్లరకుఁ డెల్లంబే కదా! ఇట్టిది యెల్లం బరికించి శ్రీమద్భాగ్యనగరమహారాజ్య మధ్యవిద్యోతమానం బగుశ్రీమజ్జటప్రోలుసంస్థానంబును బాలించినవారును శ్రీమత్పిల్లలమఱ్ఱిబేతాళనాయని గారి వంశీయులును, దర్కాలంకారవ్యాకరణాదినానాశాస్త్రపారీణులును, శ్రీరేచర్లగోత్రవవిత్ర సురభివల్లక్షమాపాలనత్పత్నీలు నగుశ్రీమన్తాధవదాయ ప్రభువుంగవులవారు చంద్రికాపరిణయం బనుసీకావ్యరత్నమును నిర్మించిరి.

ఈ ప్రబంధంబు వసుచరిత్రమునకు సమకాలికంబుగాఁ దెలియఁదగి యున్నది, ఏలాగనిన, ఈమాధవరాయలవారు శ్రీమత్కృష్ణదేవరాయలవారియల్లుండగుట నభియరామారాయంఁడని ప్రసిద్ధిం గాంచిన రామదేవరాయలవారివలన జటప్రోలుసంస్థానమును (1000) ఘనలిలోఁ గైకొన్నవారగుటచేఁ దత్కాలి

కులుగా నిర్ణయింపబడినవారు. ఈ రాయలవారు కర్నూలు మండలము నేలుచు “ అనఘతరకందనోలిమ హాపురిని, శాంతుఁ డగురామమేదిసీ శాంతుఁ డలగు” అని పనుచరిత్రమునఁ జెప్పఁబడినవారు. వీరియాస్థానంబున కలంకారప్రాయం డై యుండుటంబట్టి య బట్టుమూర్తి రామరాజభూషణుం డని ఖ్యాతిం గాంచినవాఁ డని యాంధ్రకవులచరితంబున ‘వాయంబడి యున్నది. దీనిఁ బట్టి చూడఁగా బట్టుమూర్తియు శ్రీమన్నాథవరాయలవారు నేకకాలపువారని నిర్ధారిత మగుటంజేసి యీ చంద్రికాపరిణయము వసుచరిత్రమునకు నమకాలిక మని ధ్యేర్పడుచున్నది.

చంద్రిక యనునొకయొక్క పరిణయమును ముఖ్యముగఁ జెప్పటచే దీనికిఁ జంద్రికాపరిణయ మనునామం బస్వర్థంబై యమరె. ఈకావ్యరత్నంబు శృంగారరస ప్రధానంబై యాజ్ఞాశ్వాసములతో నమర్పఁబడియున్నది. ఇది యంతట శ్లేషభూయిష్టంబై చతుర్థాశ్వాసం బెల్ల యమకాలంకారములతో రాజిల్లుచు న్యాయవైశేషిక వేదాంతవ్యాకరణాది తంత్రప్రసిద్ధకల్పనాసల్పం బై గ్రంథనిర్మాతలోకోత్తరపాండితిని మెండుకొలుపుచున్నది. ఇందుఁ గృతి పతి శ్రీజటప్రోలుమదనగోపాలమూర్తి, కథానాయకుండు సుచంద్రుఁ డనుమహారాజు. ఈ భూపాలాగ్రణి సూర్యవంశీయుండై విశాలానగరాధీశుం డగువాఁడు. ఈ పుణ్యశ్లోకుండే శ్రీమద్రామాయణబాలకాండమునందు “ విశాలస్య సుతో రామ హేమ చంద్రో మహాబలః | సుచంద్రో ఇతి విఖ్యాతో హేమచంద్రో దస్త రః” అని చెప్పఁబడినరాజు. కథానాయిక చంద్రిక యనునామె. ఈమె వసంతం డనుమునివరునిశాపవశంబున మనుష్యజాతిం బడసినచిత్ర రేఖ యను దేవాంగన. ఈ భాగ్యవతికిఁ బాంచాలదేశాధీశుం డగుక్షణదోదయనరేంద్రుండు జనకుండు, శ్యామ యనుభామ జనని. ఇట్టిలోకోత్తర నాయికానాయకుల సంఘటనంబుచేఁ దేజరిల్లునేతత్కావ్యగతకథ యందఱకు శ్రుతపూర్వంబు గామిం జేసి తత్సంగ్రహంబు వ్రాయంబడుచున్నయది. ఎట్టులనిన.

నైమిశ మనుపుణ్యారణ్యమున సుఖాసీసుం డగునూతునిఁ గూర్చి శౌనకాదిమహర్షులు ఓ మహానుభావా! పుడమిలోఁ బుణ్యశ్లోకావతంసుండై ప్రజల నీతిశాసనలు లేనట్లు చక్కగఁ బాలించిన నృపతిచరితంబు దయామతితోఁ దెప్పవే యని ప్రార్థింప నానూతుం డిట్లనియె. ధరాతలంబున నశేషవిభవ సమృద్ధంజై విశాల యను నొకనగరీలలామంబు గలదు. అందు సర్వాతిశాయి శౌర్యాదిగుణగణిదాజితంబు సుచంద్రుఁ డనునరపాలరత్నంబు రాజిల్లుచుండె. ఆరాజశేఖరుం డొక్కనాఁడు హితవురోహితాది పరివృత్తుండై కొలువుకూటమున రత్నసింహాసనాసీసుండై యుండ శాండిల్యమునివరుండు విచ్చేసి రాజుచేత

సత్కారపూర్వకముగ నాననోపవేశితుండై నుచుండ్రుండు నా ర్చి యిట్లు అనియె. ఓభూమిపతి! నీవు పుడమిని నిరుపద్రవముగ నేలుచుండ్రుండు నిన్ని నాశ్శృ మేము సాంగోపాంగముగ సత్కార్యానుష్ఠానములు నేయుచుండ్రుండు. ఇప్పుడు తపిస్తుండను నొక రాక్షసరాజు హిమవత్పర్వతగుహలో వసించి మంత్రయజులకుఁ గీడు నేయుచున్నాఁడు. వానింగ్రక్కనుఁ బరిమార్చి పరిపాలింపుము. అని యభ్యర్థనముఁజేయ నారాజు తమిస్తు నిపుడే పరిమార్చెద మీఁద వనుఁడని యామునిరాజును బనిచి నేనాసమేతుండై యుద్ధమునకు బయలుదేరితి. అట్లు బయలుదేరి మార్గమధ్యమున హేమకూటం బను నొక గిరివరము నీక్షించి యొందు నేననుడించి నెచ్చెలికయిదండఁబూని తద్గిరివరవిభవము లెల్లఁ బర్యవేక్షించుచుఁ బోయి యొకకోసం గనియె. అందు మణిమయమండపమున నున్న బంగారు వేదికపై రత్నవీరమందుఁ గూర్చుండి యందలివిశేషముల గూర్చించుచుండ నెల్లమృగంబులు దల్లడిల్ల నొకసింగము నికుంజమునందు వేడలే. దాని నీక్షించి యా రాజశిఖామణి తనచంద్రహాసముతో భానితల ద్రుంచె. అంత నా సింగపుమేననుండి యొకపురుషమూర్తి లేచి యారాజు పాదములపై వ్రాల నారాజువాని నాదరముతో లేవ నెత్తి దివ్యశరీరండు వగునీ కిట్టి మృగశరీర మెట్లమరె మరల నది యెట్లు నివర్తిలైఁ జెప్పు మనుడు నాతండు తనవృత్తాంతము మొదల నుండి చెప్పఁ దొడంగె. ఒకప్పుడు కమలాసనుండు నురేంద్రుఁడని దేవబృందముచేఁ బరివేష్టితుండై పేలోగం బుండునవనరంబున బ్రహ్మత్వసంపాదకము లగువేదమంత్రముల కధిదేవతలు గొందఱు వచ్చి యొజగదీశ్వరా! ధరాతలంబున వింధ్యాద్రియందుఁ బూరిజాఙ్గారణ్యములో వసంతుండను నొకమునివరుండు బ్రహ్మత్వము రాఁ గోర యుగ్రతపంబు నాచరించుచున్నాఁడు. కావున నున్నసంగతి విన్నవించితి మనిరి. నలువ యాలోచించి చిత్రరేఖ యను దేవాంగనను మరునితోఁ గూడఁ దన్మునితపోభంగమునకై పనిచె. తదనంతరంబ వారలు వసంతమునిచెంత కేతెంచి పలువిధము లగు తపోభంగక్రియలు సల్పిన నామునిచలింపమిఁ గాంచి చిత్రరేఖ సాహసించి యేమైన వచ్చుఁ గాక యని తన్మునిహస్తముఁ బట్టిన దయ్యె. అంత నామునివరుండు గన్నులు దెఱచి యాగ్రహాసమగ్రుండై చిత్రరేఖను జూచి యోసీ! నీ కీ దేవత్వముడిగి మనుష్యయోనియందు జన్మము గలుగు నని శపించె. అపు డది మిక్కిలిదుఃఖముతో నామునిపాదములపైఁ బడి వేడికొనఁగాఁ గరుణించి యామునివరుండు నుచంద్రరాజును వివాహమాడి శతసహస్రపరిమితవర్షములుమాత్రము మానుషభావము చాల్చి పిదప నిజరూపమును బొందఁ గల వని యున్న గ్రహించె. పిదప నాయుచ్ఛరమిన్న పాంచాల దేశాధీశుం డగుఁడని దోదయరాజు

సకు శ్యామయనుగాణియందుఁ బుష్టికయై యుదయించె. ఆరాజు సంతసించి
 చంద్రికయనునామ ముంచె. ఇట్లుజరిగిన దంతయునలువచి త్రగించి యయ్యోగ్య
 నాపనువునం జనిన చిత్రరేఖ కింత కీడు ఘటిల్లెను గదా యనిచింతించి యనేక
 దివ్య చిహ్నానికాయము లొసంగి సన్నిధానమున నున్న కుముదుండను నన్ను నా
 మెకు వీణాభ్యాసమునకై పనిచె. తదనుజ్ఞచే నే నామెకు గానవిద్య సంతయు
 నేర్పివచ్చుచు.' గొవుచుండి యొకనాఁడు సరస్వతీదేవి యపూర్వరాగము నాలా
 పింపఁగా దానిం జంద్రిక కభ్యసింపఁ జేయ వచ్చుచు సీగిరియం దొకయోశ్ర
 మపద్మబున నొక మునిభామ వసించి యుండఁగాఁ దత్సంగమాఘీలాపినై ముని
 వేషమును దాల్చి తద్వహము సొచ్చి యామెతో మాటాడుతఱిఁ దత్పతి నచ్చు
 చూచి కుపితుండై ఘోరారణ్యములోఁ గ్రూర మగుసింగమురూపము దాల్చి
 యుండువు గ శ యని శపించె. అంత నేను బరితప్తాంతరంగుండనై యాముని
 పాదములమీఁద వ్రాలి బతిమాలఁగాఁ గరుణవచ్చి యైదు సంవత్సరములు
 సింహదేహము ననుభవించిన వెనుక నిజరూపము ఘటిల్లు నని యానతిచ్చె.
 ఆ నుదినము నేటికిఁ ఘటిల్లినది. నేను గిన్నరుండను. అని తెల్పి వెండియు నిట్లు
 లనియె. ఓ మహానుభావా! చిత్రరేఖావతార యగునాచంద్రికయొక్క లావ
 ణ్యాతిశయము సాకల్యముగ వర్ణించుటకు బ్రహ్మకై నం దరిముగాదు. అయిన
 నాతోఁచినకొలంది వర్ణించెద నని తదవయనసౌందర్యము నభివర్ణించి యట్టి
 లోకోత్తర స్త్రీ రత్నము నీకె తగు నని వక్కాణించె. అంత నారాజచంద్రు
 నకుఁ దచ్చంద్రికాపనితను గొంచువాంఛ గలిగి యోకిన్నర వగేఁగ్యా! నీవిపుడు
 దెల్పినచంద్రికోదయక్రమము తల్లవణ్యాతిశయము వినిననామది యానారిసి
 జూడ వాంఛించుచున్నది. అది యెట్లు సిద్ధించు నని వచింపఁగా నాకుముదుం
 డు తనవిమానమును స్మరించి యందు సరిపతి నధిష్ఠింపు మని తనప్రభావము
 తోఁ బరులకుఁ గాన్పింపకుండ క్షణమాత్రమున క్షణదోదయరాజధానియం
 దుఁ జంద్రికాసదనోద్యానమునకుఁ దోడ్కొని పని యచటఁ జెలియలతోఁ
 గూడి గానము నేయుచున్న చంద్రికను జూపించె. అంత సరహలుండు తద్దా
 నావ్యతిరేకకుఁ దృప్తి నొంది తత్సౌందర్యాతిశయమునకు మిగుల నాశ్చర్యా
 సంపన్నులు పొంది యానతి త ననేక భంగుల నభినతించె. అనంతరంబున
 నాకుముదుండు రాజనాజ్ఞం గొని యాయువతిబృందముఁ జేరఁబోయె. అంత
 నాకాంత లందఱు సంతసించి సత్కారపూర్వకముగాఁ గూర్చుండఁబెట్టి యింత
 కాలము రా కుండుట కేమి కతం బని యడుగఁగా నతం డిదే సమయ మని
 చింతించి, విశాలాధీశుం డైననుచంద్రుఁ డనునరపతి గలఁడు, ఆరాజు నిరతి
 శయగుణగరిష్ఠుండు, అతని చెలిమిచే నిన్ని నా కృపి. ఇపుడు తదనుజ్ఞ నొంది

చంద్రికాదర్శనాభికాంక్షతో నిటకు వచ్చితి ననఁగాఁ జంద్రికాసఖయైన చకోరియనునది, ఓ గురువద్యుఁడా! చిరకాలమునుండి నుచంద్రనరపతిగుణరత్న శ్రవణమునఁ జంద్రికకుఁ దద్దర్శనోత్కంఠ గలిగి యున్నది, అది మాకేవిధముగ ఘటిల్లునని పలికె. అంతఁ గుముదుండు సంతుష్టుఁడై చకోరీ! అక్షయమీరు నాచెయిచాయం గాంచుఁడు ఆరాజు మీకునయనగోచరుం డగు నని తనపూర్వమాయను దొలంగించి హస్తనిర్దేశము సేయఁగా నందఱు విమానస్థనరపాలు నీక్షించి మిగుల నాశ్చర్యజలరాశిం దేలిరి. చంద్రిక చెలికయిడండఁ బూని నిలిచి యింఁచుకలజ్జతో రాజు నీక్షించి యానంద సుధారససముద్రమున మృనిఁగి రాజుం బలుతెఱంగుల నభివర్ణించి యనురాగాతిశయపరవశయై యుండునెడఁ జంద్రికాజననిపనుపున నొక్కతె నచ్చి చంద్రికను దోడ్కొని పోయె. అపుడు సుచంద్రనరపతి చంద్రికాగుణనుతి సేయుచుఁ జింతాకులితస్వాంతుఁడై యుండఁ గుముదుండు వచ్చి యావనితకై చింత పని లేదు, తత్పాణిగ్రహణంబు జాతప్రాయంబ యనియాశ్వాసించి సుచంద్రుని మరల విమానాధిరూఢుంగావించి హేమకూటమునం జేర్చి తదాజ్ఞచేఁ దననికేతనమునకు వెడలె. తర్వాత నరపాలుఁడు శాండిల్యమునితోడఁ బల్కిననిజవాక్యమును స్మరించి తమిస్త్రాసురనివాసభూమికిం జని ఘోరరణము సల్పి వాని సంహరించి నిజరాజధాని కేగి యవశ్యాచరణీయము లగుకృత్యములు నిర్వర్తించి శయ్యపైఁ బవ్వళించి చంద్రికను వరించుభాగ్య మేనాఁడు గల్గునో యని బహు ప్రకారములుగాఁ జింత సేయుచు మలయానిలాదులకు రూఢానురాగుండ్ల యడలుచుండె. అటఁ జంద్రికయు మదనబాధావివశయై సుచంద్రు నెన్నఁడు వరింపఁ గల్గునో యని చింతించుచునుండె. అంత వలతేనికి సహాయముగ వసంతోదయమై చంద్రికాసంతాపమును మిక్కుటమ్ముగాఁ జేసె. అపుడు చకోరి యనునెచ్చెలి వచ్చి బాలా! ఇట్లు మరుమార్గణముల కేల దుఃఖించెదు మరునిఁ బూజించినచో నిష్ఠ సిద్ధు లెల్లఁ జేకూఱును రమ్ము క్రీడావనమున కేగుద మని తోడ్కొని పోయి తద్వనవిభవము నంతయు నేర్పడఁ జెప్పుచుండె. వచ్చినవనిత లందఱు పుష్పాపచయమ్ముఁ జేసి యొకకొలను సొచ్చి జలక్రీడలు సల్పి భక్తితోడ రతిని మన్నఘని న్నిలిపి పలువిఠమ్ములఁ బూజించి చంద్రికను గేళీగృహమునకుఁ గొని తేచ్చి విరిసెజ్జ పైఁ జేర్చిరి. అట్లు శయ్యఁ జేరిన చంద్రిక మదనానలసంతప్తయై తల్లడిల్లుచుండ సూర్యుం డస్తమించి చంద్రోదయమై యెల్లడ జ్యోత్స్నావ్యాప్తి గలిగి దానివలన నిజసంతాపంబు మిక్కుటంబు గాఁగా నాచంద్రిక చంద్రుని దూఱి యట్లే మరుని మలయానిలాదులను దూఱి స్మరశరాహతికెఁ దాళఁ జాలక మరణవ్యవసాయము సేయఁగా నభివర్గంబు సాంతోక్తులతో నూ

అడించి శీతలోపచారంబులు నల్పి చంద్రాస్తమయకాలికవిభవంబులు దెల్పు
 చుఁ బ్రాద్దుగడవుచుండె. అంతఁ బ్రభాతం బగుటఁ జంద్రిక తత్సమయోచిత
 కృత్యంబులు నిర్వర్తించి సుచంద్రుని వరించుటను గాంక్షించుచుండె. అంత
 సంతకపురనారీమణులవలన సుచంద్రనరపాలునందుఁ జంద్రికామనంబు గాఢ
 లగ్నం బై నట్లు క్షణదోదయుం డెఱింగి మిగుల సంతసించి స్వయంవరమహూ
 త్వవమునకుఁ జాటింపఁ జేసె. అంత నిఖిలరాజ శిఖామణులు తమతమవిభవం
 బులతో బయలుదేఱి వచ్చిరి. సుచంద్రనరపాలుండును బ్రహ్మప్రాంతరింగుండై
 యేలెంచె. క్షణదోదయుండు వారల నెల్ల నెదుర్కొని తోడితెచ్చి మణిషీఠము
 లపైఁ గూర్చుండఁ జేసి యారాజులగుణాతిశయము లేర్పఱుప జగజ్జనని యగు
 పార్వతిని గొని యాడఁగా నామె సాక్షాత్కరించి, తత్కాలోచితరూపము
 దాల్చి యాయారాజులగుణాతిశయంబు చంద్రికకుఁ దెల్పుట కుపక్రమించి తొ
 లుతఁ బుష్కరద్వీపాధిపతి లోనగుద్వీపాంతరరాజులను బిదప గౌడరాష్ట్రాధి
 పతి లోనగుజంబూద్వీపరాజులను దెల్పి యాయా రాజులపైఁ జంద్రికాను
 రాగము లేమిం దెలిసి సుచంద్రనరపతి వృత్తాంత మ్మంతయు వివరింపఁ
 జంద్రిక ప్రహ్మప్రాంతరంగయై సుచంద్రునికంతంబునఁ బుష్పమాలిక వైచె.
 అంత సురదుందుభిధ్వానము పుష్పవృష్టి లోనగుమంగళము లెసంగె. పార్వ
 తీదేవి నిజరూపము దాల్చి సుచంద్రునిపై ననుగ్రహించి భువనేశ్వరీమంత్రము
 నుపదేశించిలక్ష్మ్యాదిదేవతాక్షణసేవితయై యాక్షణదోదయనగరముఁ బ్రవేశించె.
 సుచంద్రుండు తనశిబిరంబు చేరె. వచ్చిన రాజు లందఱు తద్వివాహమహూత్సవ
 దర్శనాభిలాషచేఁ దమతమశిబిరముల నెససి యుండిరి. క్షణదోదయుండును ద్వి
 జోత్తముల రావించి యారాత్రి వివాహముహూర్తమును నిర్ణయించి నగరా
 లంకారాదివై వాహికమంగళములు నిర్వర్తించుటకు శిల్పకారుల కాజ్ఞాపించె.
 అంత సుచంద్రనరపాలునిం బుఠోహితులు పుణ్యాంగనలు పెండ్లికొమరుం గా
 వించి చంద్రిక నట్లే గావించి మంగళస్నానములు సేయించిరి. అపుడు సుచం
 ద్రున కింద్రాదిదిక్పాలకు లుచితభూషణములు చంద్రికకు శచీదేవి మొదలగు
 వార లుచితభూషణము లొసంగి వానిం గై సేయఁ జేసిరి. అటుపై సుచం
 ద్రుండు సురరాజదత్త మగునై రావతముపై నెక్కి క్షణదోదయుని నికేతన
 మునకుఁ జనియె. క్షణదోదయుండు భక్తితో నెదుర్కొని సుచంద్రునిఁ దో
 డొని పోయి పాదములు గడిగి పీటపైఁ గూర్చుండఁ జేసి కన్న దారపోసె.
 అపుడు వృద్ధసువాసీసీజనంబు తలిదండ్రులు లోనగువారలు చంద్రికకుఁ బతిసే
 వాభంగి నెఱింగించిరి. క్షణదోదయుండు తనపుక్తిక కనేక పారితోషికముల

సంసంగి పతిగృహంబునకుఁ బనిచె నని సూతుండు శౌనకాదులంగూర్చి వ
చించె. ఇది కావ్యకథాసంగ్రహము.

ఇట్టి సత్కాన్యరత్నంబు జీర్ణకల్పంబై యుండిన నీక్షించి పటప్రోలుసం
స్థాన ప్రస్తుత ప్రభువుంగవులై కొల్లాపురమురాజధానిలో వసించియుండుటం జేసి
కొల్లాపురాధిపతు లనియు వ్యవహరింపఁబడుచున్న శ్రీ శ్రీ సురభి రాజా వేంకట
లక్ష్మారావు బహాదురువారు త త్తద్దేశంబులందుఁ బుస్తక గవేషణంబు నేయించి
యీ గ్రంథంబుదురవగాహం బగుటం జేసి యుచితవ్యాఖ్యతో నలంకరింపించి
సర్వసహృదయ సౌలభ్యముగ ముద్రింపించి తమపూర్వు లగుశ్రీమన్మాధవదాసయ
లవారియశంబు నెల్లెడల నుల్లసిల్లం గావించి మిగుల ఖ్యాతిపాత్రతే వహించిరి.
ఇట్టి ఘనతరకార్యకరణ ధురీణు లగుసీభూపాలాగ్రణులకు శ్రీజగదీశ్వరుండు
సకలశ్రేయఃపరంపరలు గృహనేయుఁ గాత.

ఇట్లు

బుధజన విధేయుఁడు

తిరుమల నెట్టి-జగన్నాథకవి.

బిందుఁ బ్రమాణంబు. వక్షోజధర = పర్వతములవలెనున్నతంబులగు పాలిండ్లయందు; స్ఫురత్ = ప్రకాశించుచున్న; పరము = కుంకుమము “కాశ్మీరజన్మాగ్నిశిఖంపరమ్” అని యమరము. ఉలీసీమణ్ = పక్షస్థులమందు; శంపావృత్తిక్ = మెఱపుయొక్కయునికివంటి యునికిచేత; ప్రకాశింపఁ = వెలుంగుచుండఁగా; సరసత్వము = రసికత్వము, మేఘపరమైనపుడు జలవత్త్వము; “అస్వాదనధ్వనినుధామ్బురసాఖ్యధాతుస్విష్టోరసః” అనిరత్నమాల. ఒంది = పొంది; సుమనఃపాలిప్రియత్రీయసద్భావస్సూర్తిక్ — సుమనఃపాలి = దేవసంఘమునకు, మేఘపరమైనపుడు జాజగుమురులకు, “సుమనాః పుష్పమాలతోన్యస్త్రియాం దేవేబుధేచనా” యని నానార్థరత్నమాల. ప్రియ = పీతమగు; అత్రియ = స్త్రీయమగు; సద్భావ = మంచుస్వభావముయొక్క, సత్తయొక్క, “భావస్యభావేసత్తాయామ్” అని విశ్వము, స్సూర్తిక్ = స్ఫురణమును; తనర్పుక్రీమదనగోపాలాహ్వయ ఉజ్జృంభిత అంభోవాహంబు — తనర్పు = అతికయింపఁ జేయునట్టి; శ్రీ = శోభాకాలియగు; మదనగోపాలాహ్వయ = మదనగోపాలుండను నామంబు గల; ఉజ్జృంభిత = ఉప్పొంగినయట్టి; అంభోవాహంబు = మేఘము; సమస్తలోకములకుక్ = ఎల్లజగంబులకు; ఆమోదప్రదంబు = సంతసమిచ్చునది; అయ్యెడుక్ = అగుఁగాత.

మెఱపులతోఁ గూడి యుజ్జృంభితమైనయట్టి సజలజలదం బెట్లు సర్వలోకంబుల కామోదమును జేయునో, యట్లు రుక్మిణీకుచకుంభకుంకుమాంకితపక్షస్ఫుండై యనఁగా నవాప్తమనోరఘుండై యుజ్జృంభితుండైన భగవంతుండు సమస్తలోకంబులకు సంతసంబుఁ జేయునని తాత్పర్యము, “స్వయంతుప్తః పరాక్తోషయతి” అను న్యాయమున భగవంతుండు స్వాభీష్ట రుక్మిణీపరిరంభతుష్టాంతరంగుండైనపిదప స్వాశ్రితసర్వలోకానందప్రదుండగుట నులభమని కవివృద్ధయము. లోకోత్తరశృంగారరసభూయిష్ఠంబగు నీగ్రంథము నాదిని శృంగారరసాధిదేవతయైన శ్రీకృష్ణమూర్తి సంభోగశృంగారాలంబనవిభావముగాఁ బ్రకంశింపఁబడియె.

ఇందు వ్యజ్యమానమగు సంభోగశృంగారంబు మదనగోపాల విషయక కవితతి యనెడు భావమును గూర్చి యంగమగుటంజేసి రసవదలంకారము “శ్లో॥ అజ్జభావం రసోయత్ర భావం ప్రత్యభవారసమ్ | భవేత్సతత్రరసవదలంకార ఉదీరితః॥” అని తల్లక్షణంబు. ఇట్లు కవిష్టదేవతావిషయకరతిభావంబును, ననుగ్రాహ్య సమస్తలోక విషయక కవితతిభావమునుగూర్చి యంగమగుటం బ్రేయోలంకారము. “శ్లో॥ ప్రేయోలంబృతిరజ్జంఛే ద్భావోభావానరంప్రతి” అని తల్లక్షణంబు, భావమనఁగా దేవతామునిగురుపుత్రాదివిషయకరతియు, వ్యజ్యమాననిర్వేదాదిత్రయస్త్రిక దన్యతమంబును, దీనింగూర్చి కావ్యప్రకాశమునందు. “శ్లో॥ రతిద్దేవాదివిషయా వ్యభిచారితథాష్టోతః | భావఃప్రోక్తః” అని చెప్పఁబడినది.

ఇంక భగవంతుని మేఘముగరూపించినందున రూపకాలంకారము, అదియుఁ బరంపరితమగును. పరంపరితరూపకమనఁగా రూపకాంతరమునకు మేఘమగురూపకంబు, ఇటు భగవంతునియం దంభోవాహత్యరూపణము, సుమనఃపాలియనెడు సుమనఃపాలీత్వాది రూపకాంతరమేఘమైనది గావునఁ బరంపరితంబయ్యె. “శ్లో॥ నియతారోపణోపాయస్సాన్యదారోపఃపరస్వయఃతత్సరంపరితంక్లిష్టైక్లిష్టభేదాద్విధాభవేత్” అనికావ్యదర్శణమందుఁ దల్లక్ష

ణము, మఱియు నాశోపాంతర హేతుకాశోపవిషయ సుమన ఆదిపదములు శ్లిష్టంబులగుటం జేసి శ్లిష్టపరంపరిత మనఁబడును. కొండలు దీని నేకదేశవివర్తిరూపక భేదమండ్రు. మఱి కొండలు శ్లేషాలంకారమును బార్థక్యమునఁ జెప్పి శ్లేషసంకీర్ణ రూపక మని వక్కాణింతురు. సుమన ఆదిశబ్దములు పర్యాయ పరివృత్త్యసహములు గాన నిదిశబ్దార్థోభయాలంకారమనియుఁ జెప్పుదురు. ఐన శ్లిష్టపరంపరితరూపక మనుటయే ముఖ్యము. దీనికి వక్షోజధర యనుచోటి యుపమతో సంస్పృష్టియు, శంపావృత్తిక అనుచోటి నిదర్శనతో సంకరము నని యెఱుంగునది.

వక్షోజధర స్ఫురద్వరముర సీమక అనుచో రేఫమునకుఁ బలుమా తావృత్తి వలన వృత్త్యనుప్రాసమను శబ్దాలంకారము. “శ్లో॥వర్ణసామ్యముప్రాస శ్చైకవృత్తిగతో ద్విధా । సోనేకస్య సక్పిత్సూర్వ ఏకస్యాప్యసకృత్సరః” అని కావ్యప్రకాశమునందుఁ దల్లక్షణము.

పద్యాదియందు భూదేవతాకింబగు మగణము ప్రయుక్తమగుటంజేసి గ్రంథకర్తృభ్యే తృవ్యాఖ్యాతృత్రోతలమ శుభఫలంబు చేకూరును. “శ్లో॥ మోక్షామిస్త్రిగురు శ్చియంవితను తే” అని తత్ప్రమాణము. రెండవదగు సగణంబు దుష్టఫలప్రదంబయ్యును “శ్లో॥ సర్వమూలంతుమగణం ప్రాప్యసర్వేగ జాశ్చుభాః” అనువచనమునుబట్టి మగణముతోఁ జేరుటవలన శుభఫలప్రదంబగును. “శ్లో॥ క్షంవివాక్రూరసంయుక్త సౌమ్యస్త్వాజ్యోవిషాన్నవత్ శ్లేషస్తు కషయోశ్చేయాన్ శుచక్రావయోరివ” అనుటవలన శ్రీశబ్దమందు శవర్ణము సౌమ్యంబయినను గ్రూరంబగు రేఫముతోఁ జేరినందున దూష్యంబని తలంపరాదు. ఏలన, “శ్లో॥ దేవతావాచకాశ్చబ్దా యేచిభద్రాదివాచకాః । తేసర్వేనైవనిర్ద్యాస్సుర్నిర్లిపితోగణతోపివా” అనుటవలన దేవతావాచకంబగు శ్రీశబ్దంబున కట్టిదోషంబు ప్రసరింపదు.

సీ. అశ్రాంతభవనవిఖ్యాతనద్గోత్రుఁడై, కనుపట్టు నేచానకన్నతండ్రి
 యలఘుకలాశాలి యై సత్ప్రభుత్వంబు, తో మించు నేయింతి తోడఁబుట్టు
 విబుధసంత్రాణప్రవీణుఁడై నిఖిలైక, నుతిఁ గాంచు నేమానవతిధవుండు
 రహి నాత్మనరనధర్మగుణపాళిస్ఫుర్తి, నలరించు నేకొమ్మయనుఁగుపట్టి
 తే. యరయ నత్యాదికీర్తనీయస్వవృత్తి, నెనయుఁగల్యాణమూర్తిదా నేవధూటి
 యట్టిసిరి రుక్మిణీరుచిరాభిధాన, చిరతరైశ్వర్యములు శృవనేయుఁగాత.

ఈపద్యగీతిలో సిరిరుక్మిణీరుచిరాభిధాన యనుచోట రుక్మిణీదేవియందు లక్షీత్వము నాశోపించుటంజేసి యర్థద్వయము దోచుచున్నది.

టీక. ఏచానకన్నతండ్రి=ఏస్త్రీయొక్క కన్నతండ్రి, భీష్మఁడును, సముద్రుఁడును; అశ్రాంతభవనవిఖ్యాతనద్గోత్రుఁడై= అశ్రాంత=ఎల్లపుడును, “సతతానారతాశ్రాంత సంతతా విరతానికమ్” అని యమరము. భవన=లోకములయందు; విఖ్యాత=ప్రసిద్ధమగు; నద్గోత్రుఁడై= మంచినలముగలవాఁడై; అని రుక్మిణీపరమగునర్థము. అశ్రాంత = నాశములేని; భవన=జల

మందు; విఖ్యాత=ప్రసిద్ధమగు; సద్దోక్తుండై = శ్రేష్ఠములైన మైనాకాదిపర్వతములుగలవాండ్రయని లక్ష్యపరమైనయర్థము; “జీవనంభువనంవనమ్” అని యమరము. కనుపట్టుకొ = చూపట్టినో; ఏయింతిలోడబుట్టు=ఏసతియొక్క సోదరుడు, రుక్మిణి, చంద్రుడును; అలఘుకలాశాలిబ=అధికములగు విద్యలచేత, కాంతులచేత, నొప్పుచున్నవాండ్రై; సత్ప్రీతుత్వంబుతోకొ = మంచి దొరతనముతోడ, నక్షత్ర రాజత్వముతోడ. “సన్నత్యత్రేవిద్యనూనేభ్యర్షితే” అనివిశ్వము. మించుకొ=అతిశయించునో; ఏమానవతిధవుండు=ఏమానవతియొక్కపతి, కృష్ణుడును, నారాయణమూర్తియు; విబుధసంత్రాణప్రవీణుండై=పండితులయొక్క, దేవతలయొక్క, రక్షణమందునిపుణుండై; నిఖిలైకనుతిగాంచుకొ = ఎల్లవారిలోముఖ్యమానట్లుగా పొగడ్డనొందునో, “ఏకేముఖ్యాన్యకేవలాః” అని యమరము. ఏకొమ్మయనుచుగపట్టి = ఏస్త్రీయొక్కకూరిమిపుత్త్రిండు, ప్రద్యుమ్నుండును, మన్మథుండును; రహికో=అసక్తిచేత; అత్సర సధర్మగుణపాలిస్సూర్తికొ-అత్స = తనయొక్క; సరస = శ్రేష్ఠములగు; ధర్మగుణ = ధర్మగుణములయొక్క; పాలి=పంక్తులయొక్క; స్సూర్తికొ=ప్రకాశమును; అత్స=తనయొక్క; సరసధర్మ = మధురరసయుక్తమగు చెఱకువంటియొక్క, “ధర్మకపుణ్యేయమే న్యాయే స్వభావాచారయోఃక్రతో | ఉపమాయామహింసాయంచాపే చాపనివద్యపి” అనివిశ్వము. గుణప=అల్లెనుపోషించుచున్న; అలిస్సూర్తికొ=తుమ్మెదలయొక్క స్ఫురణమును; అలరించుకొ = విస్తరింపఁజేయునో; అరయకొ = విచారింపఁగా; ఏవఘాటి = ఏకొమ్మ; సత్యాదికీర్తనీయస్వపుత్తికొ — సత్యా=సత్యభామ; ఆది=మొదలగువారిచేత; సతీ=పార్వతీదేవి; ఆది=మొదలుగాగలవారిచేత; కీర్తనీయ = కొనియాడఁదగు; స్వపుత్తికొ=తన దైనసద్వృత్తిని; ఎనయుకొ=పొందియుండునో, తాకొ=తాను; కల్యాణమూర్తి = మంగళవిగ్రహముగలదో; నువర్ణరూపయైనదో, “చన్ద్రాం హిశన్ద్రియాం లక్ష్మీమ్” అనిశ్రుతి. యక్షిణీరుచిరాభిధాన=రుక్షిణీయను మనోజ్ఞుమగు నామముగల; అట్టిసిరి = పూర్వోక్తగుణములుగల లక్ష్మీదేవి; ఇందు సిరియే యక్షిణీనామముగలదనుటకు, “రాఘవత్యేభవత్యీతా” అనుపూర్వోదాహృతవచనముప్రమాణము. చిరతరైశ్వర్యములు=అత్యంతచిరకాలస్థాయులగు నైశ్వర్యములు, శాశ్వతైశ్వర్యములనుట; స్థిరతరయను పాఠము సుకరము. కృపనేయుఁగాతకొ = దయనేయుఁగాత నని యాకీర్షవచనము.

రూపకాలంకార భేదము. ఇందు శ్రీరుక్షిణీదేవి విషయకకవిరతియనెడు భావము వ్యజ్యమానమగుచున్నది గాన భావధ్వనియగును.

మ. పలుకుందొయ్యలిమోవి తేనియలు శుంభత్ప్రీతిమైఁ గ్రోలి ముం
గలిమోముం బొలయల్కపేర మరలం + గావించి పశ్చాత్తటో
జ్వలపక్త్రంబున నాని తా నధికహార్షం బూని యిష్టార్థము
ల్లలకొన్ఘాత యెసంగుఁ గాత శుభధీలూభంబు మా కెంతయున్. 3

టీక. పలుకుందొయ్యలిమోవి తేనియలు=సరస్వతియధరమధువులను; శుంభత్ప్రీతిమైకొ = అధిక మైనక్రేమచేత; క్రోలి=పానముఁజేసి; బొలయల్కపేరకొ = ప్రణయమావముయొక్క

సాకుచేత; ముంగలిమోముక్ = ఎదుటనున్నముఖమును; మరలంగావించి=మరల్చి; పశ్చాత్త
 టోజ్జ్వలవక్త్రంబునకొ = వెనుకవెలయుచున్నమోముచేతి; ఆని=సానముచేసి; తాక; అధిక
 హర్షంబు=అధికసంతోషమును; ఊని=వహించి; ఇష్టార్థముల్ = ఇష్టమైనయాలింగనాద్యర్థము
 లను; తలకొన్ఘాత=పొందునట్టిబ్రహ్మ; మాకుక్; శుభధీలాభంబు = మంచిబుద్ధియొక్కలాభ
 మును; ఎంతయుక్ = మిక్కిలి; ఒసంగుఁగాతకొ = ఇచ్చుఁగాక, ఇచటఁ దలకొన్ఘాత యను
 చోట “పదాంతంబులగు నులు యల యుత్పంబునకు లోపంబు బహుశంబుగానగు” నను
 బాలవ్యాకరణనూత్రముచేఁ దలకొను నుకారలోపంబైనది.

ఈపద్యమందు వాణీవిధాతల లోకోత్తర సంభోగశృంగారము వ్యక్తంబగుచున్నది.
 ‘శ్లో||అనుకూలా నిషేవేతీయత్రాన్యోన్యం విలాసిసాస్పర్శనాల్లిజ్జనాదీని ససంభోగఇతితః’
 అని తల్లక్షణము. ఇట్టి శృంగారము విధాతృవిషయకకవితరతినిగూర్చి యంగభావమునొంది
 నందున రసవదలంకారమగును. లక్షణము వ్రాయఁబడియె.

సీ. రమణీయతరపదార్థప్రకాశనిదాన, భాస్వత్ప్రసాదసంపద పహించి
 పటుసారసానందఘటకైకచాతుర్య, ఘనకృతాలంకారకలన మెఱసి
 యనుకూలకాలకంఠాకుంతకలనాద, వలహానమంజులంధ్వనుల నలరి
 యతివేలకవిజాలంకామోదనాపాద, కారణరసభావంగరిమ నెనసి

తే. పరమయతియోగసంస్థానంపదమనోజ్ఞ
 వైభవైన్నతిఁ దగునరస్వతి మదీయ
 మానసాస్థానమందిరమధ్యవీధి
 నిండుకోలువుండుఁ గాత నిఃష్ఠంఢలీల.

ఈపద్యము గీతియందు నదీభారతులను బోధించునరస్వతీశబ్దము కర్తృపదము గాఁజేసి
 యర్థద్వయము కల్పింపఁబడియె.

టీక. రమణీయతరపదార్థప్రకాశనిదానభాస్వత్ప్రసాదసంపదకొ—రమణీయతర=అ
 త్యంతమనోహరములగు; పదార్థ=శబ్దార్థములయొక్క; ముక్తాదిద్రవ్యములయొక్క; ప్రకాశ=ప్ర
 కాశమునకు; నిదాన=అదికారణమగు, “నిదానంత్యాదికారణమ్” అనియమరము. భాస్వత్ =
 ఒప్పుచున్న; ప్రసాద=ప్రసాదమనెడు కావ్యగుణముయొక్క, ‘శ్లో||యశ్చైత్రంహ్యక్షుతేహ్నీ
 యశుషేన్ద్రవమివాసలః | సప్రసాదో మత స్సర్వరససాధారణస్థితిః’ అని సాహిత్యరత్నా
 కరము. నైర్మల్యముయొక్క, “ప్రసాదస్తు ప్రసన్నతా” అని యమరము. ‘గంగాలోధఃప
 తనకలుషా గృష్ణాతీవప్రసాదమ్’ అనినైర్మల్యమందు విక్రమోర్వశీయమునఁ గాళిదాసప్రయో
 గము. సంపదకొ=సమృద్ధిని; వహించి=పొంది; పటుసారసానందఘటకైక చాతుర్యఘనకృ
 తాలంకారకలనకొ—పటు=సమర్థమగు; సారస = రసికసమాహమునకు; నరసశబ్దము
 మీఁద సమాహార్యమందణ్విత్వయము, బెగ్గురులకు; ఆనందఘటక = ఆనందముగూర్చునట్టి;
 ఏక=ముఖ్యమగు; చాతుర్య = నేర్పుచేత, నదీపరమైనయర్థమందు నేర్పుగల యనిఃచాతుర్య

శబ్దాంతము బహుప్రీహి చేయవలెను. ఘన=అధికమగునట్లుగా, మేఘములచేత; కృత=చేయఁ బడిన; అలంకార = ఉపమాదులయొక్క, ఒప్పిదములయొక్క; కలనక=ప్రాప్తిచేత; మె డిసి=విలసిల్లి; అనుకూలకాలకంఠాకుంఠకలనాదవలమానమంజులధ్వనులక-అనుకూల=అను కూలములగు,కూలానుస్మృతములగు; కాలకంఠ = కలకంఠీసంఘముయొక్క, స్త్రీసమాహ ముయొక్కయనుట, నెమిళ్లయొక్క; అకుంఠ=అడ్డములేని; కలనాద = అవ్యక్తమధుర శబ్ద ములభంగి, కలనాదములతోడను; వలమాన=ఒప్పించున్న, కూడుకొన్న; మంజుల=మనోజ్ఞ ములగు; ధ్వనులక=వ్యంగ్యార్థములచేతను, తరంగధ్వనులచేతను; అలరి=ఒప్పి; “శ్లో॥ కాంతాసమ్మితయా యయా సరసతా మాపాద్య కావ్యశ్రీయా” అని ప్రతాపరుద్రీయమందుఁ జెప్పబడినవలనఁ గావ్యధ్వనులకుఁ గాలకంఠాకుంఠ కలనాదవలమానత్వము గలుగుననిభావము. అతివేలకవిజాలకామోదనాపాదకారణరసభావగరిమక-అతివేల=అధికమగు; కవిజాలక= పండితమండలియొక్క; క=జలమందుండెడు, వి=పక్షులయొక్క, జాలక= సమాహముయొ క్క; ఆమోదన=సంతసముయొక్క; ఆపాద = సంపాదనమునకు; కారణ = హేతువైన; రస=శృంగారాదిరసరూపములగు; భావ=రత్నాదిస్థాయి భావములయొక్క, “శ్లో॥ విభావైర సుభావైశ్చ సాత్త్వికై ర్వ్యభిచారిభిః | ఆనీయమాన స్వాదుత్వం స్థాయీ భావో రసస్సన్వితః” అని స్థాయిభావ మే రసరూపమగునని చెప్పఁబడినది గాన రసరూపములగు రత్నాదిస్థాయి భావములయొక్కయని వ్యాఖ్యాతంబయ్యె, కాదేని, శృంగారాదిరసములయొక్కవ్యజ్యమా ననిత్యదాదించారిభావములయొక్క; నదీపరమగునపుడు, రసభావ=జలసత్తయొక్క, “భా వస్స్వభావేస్తాయామ్” అని విశ్వమూ గరిమక=అతిశయమును; ఎనసి = పొంది; పరమయతి యోగసంస్థానపదమనోజ్ఞవైభవోన్నతిక-పరమ=ఉత్కృష్టమగు;యతి=పదవిశేషముయొ క్క, “యతిర్విచ్ఛేదసంజ్ఞకః” అనివృత్తరత్నాకరము, నునులయొక్క; యోగ=సంబంధము యొక్క; ధ్యానమునకు; సంస్థాన=సన్నివేశముగల ఆశ్రయములగు; పద=పద్యచతుర్థ భాగ ములయొక్క, ఆశ్రమస్థానములయొక్క; మనోజ్ఞ=మనోహరమగు; వైభవోన్నతిక= విభ వాతిశయముచేత; తగుసరస్వతి = ఒప్పించున్నవాగ్దేవి, ఒకనది; మదీయమానసాస్థానమంది రమధ్యపీఠిక-మదీయ=నాసంబంధియైన; మానస = హృదయమనెడు; ఆస్థానమందిర=సభా మందిరముయొక్క; మధ్యపీఠిక=మధ్యప్రదేశమునందు; నిష్ఠంజలీలక = అఖండవిలాసము చేత; నిండుకొలువుండుఁ గాతక=నిండుకొలువునొందుఁగాత.

ఇందు శబ్దకక్షి ప్రకృతార్థమందు ప్రకరణాదినియంత్రితమైనందున నప్రకృత నదీ పరమైనయర్థము వ్యంగ్యమనిప్రాచీనులు. అర్థద్వయము వాచ్యమెకావచ్చుఁగావున క్షేపాలం కారమువి కొందఱు నవీనులుచెప్పుచున్నాడు. మతద్వయమునందు నుపమాలంకారము వ్యంగ్యము. మఱియు సరస్వతీదేవీవిషయక కవితదిద్వనితమగుచున్నది గాన భావధ్వని.

చ. పలుచందనంబు పూని జడభావము నందినవారి మాళిపై నిలిపి న్నవిగ్రహైకగతి నిచ్చులు నార్య మహాగుణోన్నతం గలయంగఁ జేసి ధూర్తకశిఖామణి వై తని గౌరి యల్లఁగా నలఘుమృదుక్తి వేడుకీవుఁ డాయతసౌఖ్యము మాకు నిచ్చుతన్. 5

టీక. పలుచదనంబు=అఘృత్యమును; పూని=వహించి; జడభావమును=మూర్ఖతను; ఒందినవారికొ=హొందినట్టివారిని; మాళిపైనిలిపి = నెత్తిమీద నెక్కించుకొని; స్వవిగ్రహైకగతికొ—స్వ=తనయొక్క; విగ్రహ=విరోధముయొక్క; ఏకగతికొ=ముఖ్యపాప్తిచేత; దీని కింకలయంకంకేసి మనుక్రియయందస్వయము; మహాగుణోన్నతకొ=ఉత్కృష్టములగు సోకీల్యాదిగుణములచే నధికయగు; ఆర్యకొ=యోగ్యురాలైననన్ను; కలయంకంకేసి=కలతపొందునట్లొనరించి; ధూర్తకకీభామణివైతి=మోసకాండ్రయందు మొదటివాడవైతివి; అనంగా శివుండు పలుచదనంబుపూని జడభావము నందినవారి ననంగా చిక్కనిదిగాకుండి- జలరూపమునందియున్న యుడకప్రవాహరూపయైన గంగను శిరస్సునందు ధరించి నుండనియు, మహాగుణోన్నతయు నార్యయునగు పార్వతీని తనకరీరమునం దేకీభావము నొందించినవారి డనియు, ధూర్తకమనంగా దుత్తూరికుసుమము, దానిని శిరోభూషణమున నుంచినాడనియు, భావము, వెండియుం బలుచదనంబుపూని జడభావమునందినవారి లోనగువానిచేత గండన నాద్యవయవకై ణిల్యముగలిగి జాడ్యమునొందినముదుసలిదానిని శిరంబునందునిల్పి యుత్తిమగుణములు గలదై వెలయు నార్యననంగా బదునాణు వర్షములుగల భార్యయందు దాపీచుండవై నర్యకాలముం దగవులపాలై ధూర్తాగ్రేసరుండని యనిపించుకొన్నాడె పని వ్యజ్యమాన మగుచున్నది. అని గౌరి అల్లంగాకొ = అట్లు గౌరి కోపము వహింపగా; అలఘుమృదూక్తికొ=అధికమై మృదువైన వాక్కుచేత, జాత్యేకవచనము; వేడుశివుండు—ప్రాథిం చుకంభండు; మాకుకొ; ఆయతసౌఖ్యము = అధికమైనసుఖమును; ఇచ్చుతకొ=ఇచ్చుగాత.

నాయిక యీర్ష్యాకహయిత యయినపుడు నాయకుండు యశోచితముగ మానతారతమ్యముగనిపెట్టి యాచరించు నత్యాద్యపనయప్రకారము లలంకారకాస్త్రములలో “హేతుజన్మకమంయాతి యథాయోగ్యప్రకల్పితైః! సామ్నా భేదేనదానేన నత్యుపేక్షార సాన్తరైః||” ఇత్యాదిగాఁ జెప్పఁబడినవి. ఇచట సామోపాయము ప్రయోగింపఁబడియె. ఇందు వ్యజ్యమానమగు విప్రలంభకృంగారము శివవిషయక కవితయను భావముఁగూర్చి యంగమగుఁ గావున రసవదలంకారము.

చ. హిమధరణీధరాగ్రణికి * నెమ్మై చిగుర్ప జనించి స్థాణుసంగమరతిఁ బాల్చి పత్త్రకనికాయవిభూషిత యై శ్రుతీవ్వవాక్త్ర)మకుకముఖ్యసద్వీజవి*రాజిత యయున్య నపర్ణ నాఁగ నిస్సమత రహించుకల్పలత * సాంద్రఫలంబులు మాకు సొచ్చుతన్. . 6

ఇందుఁ జార్యతీజీవియందుఁ గల్పలతాత్వము నాలోపించి యర్థద్యయంబు చెప్పఁబడుచున్నది.

టీక. హిమధరణీధరాగ్రణికికొ=హిమగిరిశ్రేష్ఠమునకు; ఎమ్మై=విలాసము; చిగుర్పకొ=అంకురించునట్లుగా; జనించి=పుట్టి, పల్లవించునట్లు జనించి యని కల్పలతాపర మైనయర్థము; స్థాణుసంగమరతికొ.—స్థాణు=శివునియొక్క, ఆధార స్తంభముయొక్క, సంగమరతికొ =సంగమాళిలావచేత; పాల్చి=ఓప్పి; పత్త్రకనికాయవిభూషితయై—పత్త్రకొ=మకరికాపత్త్రము

లయొక్క, ఆకులయొక్క, నికాయ=సమాహూయచేతి, విభూషితయై=అలంకృతయై; శ్రుతీష్టవాక్రమశుకముఖ్యు సద్విజువిరాజిత అయ్యుక్.-శ్రుతి=వేదములకు, వీనులకు, ఇష్ట=హితము గు, వాక్రమ=వాక్యలయొక్కరీతిగల, శుకముఖ్యు = శుకాచార్యుడువెందలుగాఁగల, చిలుక మొదలుగాఁగల, సద్విజు=మంచివిప్రులచేత, శ్రేష్ఠములైనపతులచేత; విరాజితయయ్యుక్=మిక్కిలి రాజలుచున్నదయ్యును; అపర్ణ=అపర్ణయని పార్యతికి వామాంతరము, ఆకులులేనిది; వాఁగ్=అనఁగా; నిస్సమతక్=సాటిలేనట్లుగా; రహించుకల్పలత=ఓప్పుచుండెడుకల్పవర్ణి; సాంద్రఫలంబులు=పూర్ణములగులాభములను, పండ్లను; మాకుక్=ఇచ్చుతిక్=ఇచ్చుఁగాత.

పార్యతీజీవి సకలేర్బులప్రదాయిని యనియు, గిరియందుజనించుట స్థాణునంగమరతిఁ బొల్పుట, పత్తికనికాయభూషితయగుట శుకముఖద్విజరాజితయగుట మొదలగుకల్పలతాధర్మములుగలననియు, అందువలనఁగల్గులతారూపముగనధ్యవసితయయ్యెననియు నెఱుంగునది. ఇందు విరోధాభాసరూపకములు. శ్లో|| “ఆభాసత్యే విరోధస్య విరోధాభాస ఇవ్యతే” అనియు, “విషయ్యధేదతాద్రూప్యరజ్జనం విషయస్యయత్ రూపకం తత్” అనియుఁ దల్లక్షణములు. గాఠీవిషయకకవితీ వ్యంజితమవుటంచేసి భావద్వని.

శా.శ్రీగాఠీకుచహైమకుంభకలితక్షీరంబులం గ్రోలి త
 ద్భాగానక్తనిజాననం బవుడు తా * భావించి ప్రత్యాపత
 న్నాగభ్రాంతిని దూఁటఁగా జనని తా * సవ్యాసురక్షి నగ్
 ద్రాగానందముఁ జెందునగ్గణపతిక్ * బ్రాఢ్గింతు వాక్సిద్ధికిన్. 7

టీక. శ్రీగాఠీకుచహైమకుంభకలితక్షీరంబులక్—శ్రీ=శోభాసంపన్నురాలైన, గాఠీ=పార్యతీజీవియొక్క, కుచహైమకుంభ=సువర్ణకలశములవలెనందు స్తనములయందు, కలిత=ఓప్పుచున్న, క్షీరంబులక్=పాలను; క్రోలి=పానముచేసి; తద్భాగానక్తనిజాననంబు.—తద్భాగ=ఆస్తనప్రదేశమునందు, ఆనక్త=మిక్కిలినంబంధించినట్టి, ప్రతిబింబించినట్టియనుట, నిజాననంబు=తనమోమును; ఆవుడు=ఆనయమును; తాక్=తాను; భావించి—ఝాచియనుట; ప్రత్యాపతన్నాగభ్రాంతిక్=ఎదిరించినప్పుచుండు నేనుంగనుభ్రమముచేత; దూఁటఁగాక్=పొడువఁగా; జనని=తల్లియగుపార్యతీజీవి; తాక్; సవ్యాసురక్షి = తత్కూలాదితమగుశ్రేణుచేత; నగ్=నవ్వఁగా; ద్రాగానందముక్=శీఘ్రముగానంతసించుటను; చెందునగ్గణపతిక్ = పొందునట్టి ప్రసిద్ధుఁడైనవినాయకుని; వాక్సిద్ధికిక్ = వాక్కులభించుటకు; బ్రాఢ్గింతుక్=యాచింతును.

యాచించువాఁడు కేలుమోడ్చి వినయవంతుండై వర్తింతుట ప్రసిద్ధమైనందునను, స్వావధికోత్కర్షప్రకాఠక జ్ఞానానుకూలకరపుటనంవలనాదిరూప వ్యాపారమె ననుకృత్యార్థమైననునను, “భారతీకవేద్యయతి” యనుచోఁగావ్యప్రకాశములొక తెప్పినవిధంబుగనిందు ననుస్కారము వ్యంగ్యముగాన నిది నమస్క్రియాయూహపమగు మంగళమనియెఱుంగునది. నాగభ్రాంతిని దూఁటఁగావనుచో భ్రాంతిమదలంకారము. గణపతివిషయకకవితీరూపభావము వ్యజ్యమానమగుటవలన భావద్వని.

సీ. వనరాశిభంగంబు ♦ గనఁజేసె నెవ్వఁడు, కరముచేఁ బర్వతోత్కరముచేత
 ఘనవలాహకశక్తిఁ ♦ గలఁగించె నెవ్వఁడు, రుతముచే వేగమాఁ రుతముచేత
 నరిపురవిస్ఫూర్తిఁ ♦ బరిమార్చె నెవ్వఁడు, హేతిచే నిజనఖఁ హేతిచేత
 తతతుహామిత్త్రవర్ధన మూన్యె నెవ్వఁడు, త్షణముచే మధురవీక్షణముచేత
 తే. నవని నెవ్వఁడు జానకీస్వాత్మసూచ
 నాంజనాత్మజవిఖ్యాతి ♦ నధిగమించె
 నతని మామకకృతిచమత్కృతికిఁ దలఁతు
 మహితధీమంతు మానుమంతు ♦ మానవంతు.

టీక. వనరాశిక = ఉద్యానవనసమాహమును, అశోకవనముననుట; సముద్రమును
 అనియర్థాంతరము. భంగంబు = నాశమును, తరంగమును; జాత్యేకవచనము; ఎవ్వఁడు;
 కరముచేక = హస్తముచేతను; పర్వతోత్కరముచేతక = కొండలయొక్క గుంపుచేతను;
 కనక = పొందునట్లుగా; చేసెక = జనరించెనో, అశోకవనమును హస్తముచేఁ గూల్చెను.
 సముద్రమును సేతుబంధనమయమునపర్వతములచేత తరఁగలుగలదానినిఁ గాఁజేసెనని క్రమము
 గనవ్యయము. ఇట్లుతక్కినవాక్యములయందును జూడవలయు. “వనంకానననీరయోః” అని
 రత్నమాల. ఘనవలాహకశక్తిక = ఘన = గొప్పలయిన; వలాహక = పర్వతములయొక్కయు,
 మేఘములయొక్కయు; “గిరిమేఘావలాహకా” అనిరత్నమాల. శక్తిక = సామర్థ్యమును; ఎ
 వ్వఁడు = ఎవఁడు; రుతముచేక = సింహనాదముచేతను; వేగమారుతముచేతక = వేగమువలనఁ
 బుట్టినచండమారుతముచేతను; కలఁగించెక = కలఁతపఱచెనో; అరిపురవిస్ఫూర్తిక - అరిపుర =
 శత్రువురియగులంకయొక్కయు, శత్రుశరీరములయొక్కయు; “గేహేదేహేచనగరేపురంపా
 టలిపుత్త్రకే” అనిశబ్దస్తోమమహానిధి. విస్ఫూర్తిక = ప్రకాశమును; ఎవ్వఁడు = ఎవఁడు; హేతి
 చేక = అగ్నిజ్వాలచేతను; “హేతిజ్వాలాయుధాంశుషు” అనిరత్నమాల. నిజనఖఁహేతిచేతక =
 తనఖడ్గమువంటినఖముచేతను; జాత్యేకవచనము. పరిమార్చెక = ఖండించెనో; తత మహామిత్త్ర
 వర్ధనము — తత = విస్తృతమైనట్టి; మహత్ = అధికమగు; ఆమిత్త్ర = శత్రువులయొక్క
 యు; మిత్త్ర = ఆత్మలయొక్కయు; వర్ధనము = చేదనము, అభివృద్ధిని; “వర్ధనంచేదనేసి
 స్వాత్” అని యమరము. త్షణముచేక = ఆల్పకాలముచేతను; మధురవీక్షణముచేతక =
 ప్రసన్నమగుచూపుచేతను; ఊన్యెక = కలుగఁజేసెనో; అవనిక = భూమియందు; ఎవ్వఁ
 డు = ఎవఁడు; జానకీ స్వాత్మసూచనాంజనాత్మజవిఖ్యాతిక - జానకీ = సీతాదేవియనెడు; స్వ =
 ధనముయొక్క; ఆత్మ = రూపముయొక్క; నూచన = నూచించుటయందు; అంజనాత్మజ =
 అంజనముయొక్క కొడుకనెడు, చిన్న అంజనమునుట; విఖ్యాతిక = ప్రసిద్ధిని, సీతయనెడు
 నిక్షేపధనముఁ దలపుటయందు చిన్న అంజనమును ప్రసిద్ధి ననుట, అంజనాత్మత్రాఁడను ప్రసి
 ద్ధిననిభావము; అధిగమించెక = పొందెనో; అతనిక = అట్టివానిని; మహితధీమంతుక = పూజ్య
 మగుబుద్ధిగలవానిని; మానవంతుక = అభిమానకాలియగువానిని; మానుమంతుక = అంజనేయు
 ని; మాఘకకృతిచమత్కృతిక = నాగ్రంథముయొక్క నేర్పునకై; తలఁతుక = స్తురింఁజెదను.

త్రువులగు; ఆశర=రిక్కసులయొక్క; ముత్=సంతోషముయొక్క; ఆహతి=భంగమందలి; భా=సామర్థ్యమందు; “భాఃప్రభావేచ తేజసి” అని విశ్వము. రత=ఆసక్తమైన; ఉజ్వలత్=ప్రకాశించుచున్న; ప్రక్రియా = యుద్ధాదిప్రక్రియలయొక్క; విన్నూర్తిక = అతిశయము చేతనని విష్ణుమూర్తిపరమైనయర్థము. ముదాశబ్దము వాచాశబ్దమువలె “ష్లో॥ వప్తిభాగురి రల్లాప మవాపోయ దుపసర్దయోః|ఆపం చైవహలంతానాం యథావాచానిశాదిశా” యను వచనమునుబట్టి యాకారాంతము. పరకై=ఓప్పెనో; ఎవ్వఁడు=ఏమనుఁడు; అభిరూపచక్రచిత్తార్థగౌరవప్రతిపాదన ప్రాధిక-అభిరూప = విద్వాంసులయొక్క; “ప్రాప్తయోపసురూపాభిరూపాబుధమనోజ్ఞయోః” అని యమరము. చక్ర=సమాహముయొక్క; చిత్త=హృదయములకు; అర్థ = తగినట్టి; అర్థ = అభిధేయముయొక్క; గౌరవ = గురుత్వము యొక్క; “భారవేరథగౌరవమ్” అని ప్రసిద్ధము. ప్రతిపాదన=చెప్పుటయొక్క; ప్రాధిక=నేర్పుచేతనని భారవికవిపరమైనయర్థము. అభిరూప=మనోజ్ఞములగు; చక్ర=చక్రవలయొక్క; చిత్తార్థగౌరవ=చిత్తిములకుయోగ్యమగు సంఘటనరూపప్రయోజనాతిశయముయొక్క; ప్రతిపాదన=దానముయొక్క; “విశ్రాణనంవితరణం స్మర్షనంప్రతిపాదనమ్” అనియమరము. ప్రాధిక=నేర్పుచేతనని నూర్యపరమైనయర్థము. ప్రబలై=అతిశయిల్లెనో; ఎవ్వఁడు=ఏమహాత్ముండు; అవిగతఘననవ్యాయితప్పదయంగమేరామహాన్నతిక-అవి=నూర్చుని; గత=పొందినట్టి; ఘన=దట్టమైన; రస=శృంగారాదిరసములచేత, కాదేని, అధికరక్తిచేత; వ్యాయిత=మిక్కిలియధికమైనట్టియు; హృదయంగమ=మనోహరమైనట్టి; ఇరా=నూర్యశతకమనిప్రసిద్ధమగు గ్రంథరూపమైనవాక్కుయొక్క; మహాన్నతిక=మిక్కిలియతిశయముచేతనని మయూరకవిపరమైనయర్థము. అవిగత=పోవని, కాదేని అవి=పర్వతములకు; “అపయశ్చైలమేసార్కాః” అనియమరము. గత=పొందిన; ఘన=మేఘములయందు; రస=ఆసక్తిచేత “రసోగ్ధరసేస్వాజే” అనివిశ్వము. వ్యాయిత=అధికము; హృదయంగమ=మనోహరమునగు; ఇరా=కేకాధ్యనియొక్క; మహాన్నతిక=మిక్కిలియతిశయముచేతనని నెప్పిపరమైనయర్థము. ఎవ్వఁడు=అతిశయించెనో; ఎవ్వఁడు = ఏయుత్తముండు; అతులితాత్మైక్యభావనాయత్తవాణికావిహృతిక-అతులిత=నిస్సమానమగు; ఆత్మ=తనతోడి; వికృతభావనా=అభేదభావనయందు; ఆయత్త=వశంపదయైన; వాణికా=వాగ్దేవియొక్క; విహృతిక=విహారముచేతనని కాళిదాసుకవి పరమైనయర్థము. సరస్వతి కాళిదాసుఁడు నేనేయనెనుట ప్రసిద్ధము. అతులిత=నిస్సమానమైన; ఆత్మైక్యభావనా=బ్రహ్మైక్యానుసంధానమందు; ఆయత్తవాణికా=ఆయత్తములైనవేదాంతవాక్యములయొక్క; విహృతిక=విహారముచేతనని యాత్మజ్ఞానిపరమైనయర్థము. మించెక=అతిశయించెనో; ఆఘనులక=ఆశ్రేష్ఠులను; ప్రథమకవిని=వార్షికిని, బ్రహ్మననియర్థాంతరము. కృష్ణునిక=వ్యాసుని, కృష్ణమూర్తిని; “కృష్ణస్వాస్త్వే శ్రేష్ఠేవేవ్యాసే” అనివిశ్వము. ప్రథితభారవిని=ప్రసిద్ధభారవికవిని; ప్రథిత=ప్రసిద్ధమగు; భా=తేజముతోఁగూడిన; రవిని=నూర్యుని; మయూరకవిని=మయూరుండనుకవిని; మయూరిక=నెప్పియను; విని=పక్షిని; కాళిదాసునిక=కాళిదాసుండనుమహాకవిని; క=మనస్సునందు; అలి=సమర్థుఁడైన; దాసునిక = ఆత్మజ్ఞుని, జితేంద్రియండుగు నాత్మజ్ఞునిననుట; కాతుకమునక=సంతోషముచేత; నుతింతుక=ప్రశంసించును.

ఇందుఁ బ్రకృతవాల్మీకివ్యాసాదిపర మగునర్థము వాచ్య మనియు, నప్రకృతబ్రహ్మాది పర మైనయర్థము వ్యంగ్యమనియుఁ గావ్యప్రకాశాదిమతము, ప్రకృతప్రకృతార్థములు రెం డీను వాచ్యములుగఁ జెప్పి శ్లేషాలంకార మని చెప్పవారు నవీనులలోఁ గొందఱు. ఉపమా లంకారధ్వని.

ఉ. భారతనామకామృత మభంగురసద్ధ్వనియుక్తి మించ వి
స్ఫూర్తకవిప్రతానముద * సాంద్రత దాల్పఁగ నాంధ్రవాఙ్మహా
ధార ధరాతలంబున నుదారతఁ దాల్చురసాధరాంచితా
కారవిధారులం ఘనులఁ * గాంతవచస్థితికై నుతించెదన్. 10

టీక. భారత నామకామృతము = భారతమను పేరుగల సుధ; అభంగురసద్ధ్వనియు క్తిక - అభంగుర = అవిచ్ఛిన్నమైన; సత్ = శ్రేష్ఠమైన; ధ్వని = వ్యంగ్యములయొక్క, గర్జలయొక్క; యుక్తిక = సంబంధముచేత; మించక = అతిశయింపఁగా; విస్ఫూర్తకవి ప్రతానముద - విస్ఫూర్త = అధికమగు; కవిప్రతాన = కవిసమూహముయొక్క, జలపతుల గుంపుయొక్క; ముద=హర్షము; సాంద్రతక = ఘనతను; తాల్పక = వహింపఁగా; ఆంధ్రవాఙ్మ హాధారక = ఆంధ్రవాక్కునెడు గొప్పధార చేత; ధరాతలంబునక = భూతలమందు; ఉదారతక = గొప్పఁదనమును, దాతృత్వమును; “ఉదాహాదాతృమహతోః” అని అమరము. తాల్చుర సాధరాంచితాకారవిధారులక - తాల్చు = వహించునట్టి; రసాధర = రాజులచేత, పర్వ తములయందు; అంచిత = పూజింపఁబడిన, ఒప్పినట్టి; ఆకార = ఆకృతులను; విధారులక = మి క్కిలిధరించినవారిని, ఇటుఁగర్భాధ్యక్షమందఱ్ఱాత్మ్యమును; ఘనులక = గొప్పలైనవారిని, కవిత్రయ ముననుట, మేఘములననియర్థాంతరము. కాంతవచస్థితికై = మనోజ్ఞవాక్పిధికై; నుతించె దక = ప్రశంసించెదను.

ఈపద్యమందు రూపకాలంకారభేదము “రూపకం పూర్వసంసిద్ధం శ్లేష ముత్థాప యే ద్యది | తదా రూపకమేవ స్యా దన్యథా శ్లేష ఇవ్యతే” అను నలంకారసర్వస్వవ్యా ఖ్యాకృదుదాహృతవచనం బిందుఁ బ్రమాణము. నన్నయభట్టును ఎత్రాప్రగ్గడయుఁ దిక్కన సోమయాజియు, నమృతస్వరూపమై లోకోత్తరధ్వనులతోఁగూడి విద్వాంసుల నానందింపఁ జేయు నాంధ్రభారతమును భూతలమందపూర్వముగ రచించి రాజపూజ్యత నొందినవారు గాన యట్టిఘనులనుతిచే నాకవితయు ఘనత గాంచునని వారల నుతింతు ననిభావము.

చ. లలితరసోపబృంహణములం గనఁబో దరసజ్జవృత్తిచే
మెలఁగి పదార్థక త్రయవిమేళన మెంచదు కాణిరీతిచేఁ
జెలఁగి ప్రసాద మెన్నఁడును * జేకొన దంచితదోషరూఢిచే
వెలసినయట్టి దుష్కవికవిత్వము నెంతురె ధీరపుంగవుల్. 11

ఇందుఁగుకవులకవిత్వస్వరూపము దుష్కవీయగు జలకాకమువిషయమై యర్థాంతరము దోచునట్లుచెప్పఁబడుచున్నది.

టీక. అరసజ్ఞవృత్తిచేత=అరసికుని వృత్తివంటివృత్తిచేతను, నాలుక లేనివాని వృత్తి వంటివృత్తిచేతనని యర్థాంతరము; మెలఁగి; లలితరసోపబృంహణములకొలలితప=మనోజ్ఞము లగు; రస=శృంగారాదిరసములయొక్క, మధురాదిరసములయొక్కయని యర్థాంతరము. ఉపబృంహణములకొలలిత=అతిశయములను; కనఁబోదు=తెలియఁబోదు, కుత్సితజలపక్షి నాలుక యుండినను లేనివారి భంగి మధురాదిరసభేదములను గానదని భావము. కాఠిరీతిచేత=అంధునిరీతివంటిరీతిచేత, జ్ఞానాంధునిరీతిచేతననుట, కాకిరీతిచేతనని యర్థాంతరము. “వాయుసై కాక్షిణోఃకాణః” హాలాయుధము. చెలఁగి=ఓప్పి; పదార్థకత్రయవిమేళనము=వాచ్యలక్ష్యవ్యంగ్యార్థత్రయముయొక్క యోగమును; పదార్థ=పదార్థములకు; క=ప్రకాశకముగు; త్రయ=సూర్యచంద్రాగ్ని రూపతేజస్త్రయముయొక్క; మేళనము=యోగము నని కాకపరమయిన యర్థము. ఎంచుదు=గణింపదు. జలకాకము నీటఁజరించుచు స్వభావముగ సూర్యాదితేజో విశేషము తెలియదని భావము. అంచితదోషరూఢిచేత=అంచిత=ఓప్పుచున్న, దోష=అవిమృష్టవిధేయాంశాదికావ్యవోషములయొక్క, రూఢిచేత=స్ఫూర్తిచేతను, ఓప్పుచున్న పంకము మొదలగు దోషములరూఢిచేతనని యర్థాంతరము. ప్రసాదము=ప్రసాదము నెడు కావ్యగుణమును, నైర్మల్యము నని యర్థాంతరము. ఎన్నఁడును; చేకొనదు=గ్రహింపదు, నీచజలపక్షులు తఱచుగా బురదలోఁ బొరలుచుండుట స్వాభావికము. అందులో “స్లో|| కాకః పక్షిః చ జ్ఞాలః” అని పక్షులలో నింద్యమగు కాకము నైర్మల్యము నెన్నఁడును గనదనుట. వెలసిన యట్టిదుష్కవికవిత్వముకొ=ఇట్లు వెలయుచున్న కుకవియొక్క కావ్యమును, దుష్టమైన జలపక్షియొక్క జలపక్షిత్వము నని యర్థాంతరము. ధీరపుంగవుల్ = పండితోత్తములు; ఎంతురె=గణింతురా?

శృంగారాదిరసవిశేషములతోఁ గూడక వాచ్యలక్ష్యవ్యంగ్యార్థభేదములతో మెలఁగక ప్రసాదాదిగుణములు లేక దోషభూయిష్ట మగుకుకవికావ్యమును, మధురాదిరసవిశేషముల నెఱుఁగక సూర్యాదిలోకోత్తరచస్తువులఁ దెలియక బురదలోనుండు నీరుకాకమును బలెఁ బండితు లంగీకరింపరని భావము. ఇందుపమాలంకారధ్వని.

వ. అని యిష్టదేవతావందనంబును సుకవిజనాభినందనంబును గుకవినిందనంబును గావించి యేనొక్కమహాప్రబంధనిబంధనంబున కుద్యోగించి యున్నఁ దత్పుణ్యరాత్రంబున. 12

టీక. వందనం బనుచోట “వది అభివాదనస్తుతోఽ” అనుధాతువును బట్టి వైమంగళములలో యథాసంభవముగ నతిస్తుతుల గ్రహింప వలయు. పుణ్యరాత్రమను చోట “అహస్సర్వైకదేశసంఖ్యాత్ పుణ్యాప్యరాత్రే” అనుసూత్రముచేత రాత్రికబ్బ మకారాంత మైనదని తెలియునది. దీనియర్థము స్పష్టము.

నీ. పరువంపుననగుంపుఃబలితంపుజిగి పెంపుఁ,

గని యొప్పుపాణియుఁగ్గములతోడఁ

జెలువందునరవిందఃములయందములు చింద,

ననువ్రాందఁ గలకన్నుఁ గొనలతోడ
 జగడంబు గనునంబుముగయంబుజగడంబు,
 మేలంబు లాడునెమ్మేనితోడఁ
 దులకించు బలుమించుఁ దలఁకించునెఱమించు,
 గమి మించు హేమాంశుకంబుతోడ

తే. మారుఁ బలుమాఱుఁ గేరుమైతీరుతోడ
 స్థోము నలయించునెన్నోముఁ గోముతోడఁ
 బరఁగుమాపాలిమదనగోపాలమూర్తి
 యంచితస్ఫూర్తి సాక్షాత్కరించి పలికె.

13

టీక. పరువంపుననగుంపుబలితంపుజిగిపెంపుకొ—పరువంపు=నూతనమైన; నన = చిగురులయొక్క; గుంపు=సమాహూయయొక్క; బలితంపు=పాచ్చెన్న; జిగి=మెఱుఁగులయొక్క; పెంపుకొ=అతిశయమును; కని=పొంది; ఒప్పుపాణియొగ్గుములతోడకొ=ఒప్పునట్టి కరదవ్యయములతోడను, విష్ణుమూర్తి చతుర్భుజుండు గనుక యుగ్గుము లని బహువచన ప్రయోగము చేయఁబడినది; వెలువండు నరవిందిములయందములు—వెలువండు=సుందరమగు; అరవిందముల=తామరలయొక్క; అందములు=సౌందర్యములు; చిందకొ = రాలునట్లు; ఆనువు=వైపును; ఒందకొకలకన్నుఁ గొనలతోడకొ = పొందఁగలయట్టి నేత్రాంతములతోడను; జగడంబు=వివాదమును; కనునంబుముగయంబుజగడంబు—కను = పొందునట్టి; అంబుముకొ = మేఘముయొక్క; అయంబు=శుభవిధిసంబంధమైన; జగ = అధికమగు; డంబు=గర్వమును; మేలంబులాడు నెమ్మేనితోడకొ=పరిహసించునట్టి చక్కనిశరీరముతోడను; తులకించు బలుమించుకొ = ప్రకాశించునట్టి అధికమైన మెఱపును; తలఁకించు నెఱమించుగమికొ = భయపఱచునట్టి అధికములగు కాంతుల సమాహూయచేత; మించు హేమాంశుకంబుతోడకొ = అతిశయించుచున్న కనకాంబరముతోడను; మారుకొ = కాముని; పలుమాఱుకొ = మాటిమాటికిని; కేరుమైతీరుతోడకొ = పరిహసించునట్టి చక్కఁదనముతోడను; స్థోముకొ = చంద్రుని; అలయించు నెన్నోముగోముతోడకొ = తిరస్కరించునట్టి సుందరమైన ముఖముయొక్క సౌకుమార్యముతోడను; పరఁగుమాపాలిమదనగోపాలమూర్తి = ఒప్పుచున్న మాభాగధేయమగుమదనగోపాలస్వామి; అంచితస్ఫూర్తికొ = పూజ్యమైన ప్రకాశముతో; సాక్షాత్కరించి=ప్రత్యక్షమై; పలికెకొ.

ఇందు ఉపహాలంకార మర్థాలంకారము, వృత్త్యనుప్రాసము శబ్దాలంకారము.
 చ. అనఘ తటాకముల్ వనచయంబులు భూసురకోటిపాలనంబును
 వనుగోపనంబు హరిభూరిని కేతనముల్ ఘటించి వే
 తనయమ హేమాదయంబునను ధన్యత సొందిననీకు నత్కృతికొ
 గననికొఱంత యేల యదిగ్రక్కువఁ గూర్చుము మాకుఁ బ్రీతిగన్. 14

టీక. ఆనఘ=పాపములు లేనివాఁడా! గ్రంథకర్తసంబోధనము. తటాకముల్=చెఱువులను; వనచయంబులు=వనసమూహములను; భూసురకోటిపాలనంబును=బ్రాహ్మణకోటిపాలనమును; వసుగోపనంబు=ధననిక్షేపమును; వారిభూరినికేతనముల్ = అనేకవిష్ణులయములను; ఘటించి=కావించి; వే=కీర్ణముగా; తనయమహోదయంబునను=పుత్రోత్పవము చేతను; ధన్యతకో=కృతార్థతను; ఒందిననీకుఁ = కాంచిన నీకు; సత్కృతిఁ = శ్రేష్ఠమగు గ్రంథమును; కననికొఱంతయేల=చేయనిలోపయే? అది=ఆ గ్రంథము; గ్రమ్మనఁ; మానుషీతిగఁ; కూర్చుము.

సప్తసంతానములలో నాటింటినొంది కృతి నిర్మాణము నేయకుంట యేల దానిం గూర్చు మని తాత్పర్యము. “శ్లో॥ బ్రహ్మప్రతిష్ఠా సన్తానం తటాకో వనమేవచ | కృతి ధైవాలయశ్చైవ నిక్షేప స్సప్తనన్తతిః” అని సప్తసంతానములు.

తే. వృత్త మే మన్నఁ ద్రేతయం ♦ దేము దశర
 థాత్మ జత్వము గని యున్న ♦ నమితర క్షి
 జాల మెప్పించె ధరణి ను ♦ చంద్రువృత్త
 మతనిచరితంబు వివరింపు ♦ మనఘచరిత.

51

టీక. వృత్తమేమన్నఁ = గ్రంథములో వర్ణనీయచరిత్రమేమనఁగా; “వృత్తం పద్యే చరిత్రేత్రిమః,” అనియమరము. ఏము=మేము; శ్రేతయంద్యుఁ=శ్రేతాయుగమందు; దశరథాత్మ జత్వము.-దశరథ=దశరథచక్రవర్తియొక్క, ఆత్మ జత్వము= పుత్రత్వమును; కనియున్నఁ-రామావతార మెత్తియున్న యవసరంబున ననుట; సుచంద్రవృత్తము = సుచంద్రుండను రాజాచరిత్ర; అమితర క్షిఁ=అధికమైన రసము చేత; ధరణిఁ = భూమిని; చాల మెప్పించెఁ=మిక్కిలిసంతోషపెట్టెను. ఆనఘచరిత=పుణ్యాచరిత్రుండ వైన మాధవరాయా! అతనిచరితంబు; వివరింపుము.

ఇచట “వికాలస్యసుతో రామ హేమచన్దోమహాబలః | సుచన్దో ఇతి విఖ్యాతో హేమచన్దో దనన్తరః” అను శ్రీమద్రామాయః బాలకాణ్డోపకథాసంవాదిం బనుసంధేయము.

వ. అని యంతర్హితుం డయ్యె నంతఁ బ్రభాతం బగుటయు నేనును గాల్కృత్యంబులు నిర్వర్తించి విద్యజ్ఞనంబుల రావించి పుండరీకాక్ష సాక్షాత్కార ప్రకారంబు వివరించిన వారు నమందానందులై సత్కులప్రసూతుండవు సద్గుణగరిష్ఠుండవు నగునీకు నిట్టిమహాత్మవంబు లే ఘడ్చుతంబు లవధరింపుము.

టీక. అని యంతర్హితుండయ్యెఁ = ఇట్లనియంతర్ధానమునొందినవాఁడాయెను. ఈ శ్రీయయందుఁ లైమదనగోపాలమూర్తియనునది కర్తృపదముగా నన్వయింపవలయు. అంతఁ=అటుపిమ్మట; ప్రభాతంబు=వేళవ; అగుటయుఁ=కాఁగా; కాల్కృత్యంబులు=కాలోచితములగు స్నానాదిక్రియలను; నిర్వర్తించి=నేఱవేర్చి; విద్యజ్ఞనంబులఁ=పండితజనులను; రావించి=రప్పించి; పుండరీకాక్ష సాక్షాత్కారంబు=మదనగోపాల స్వామిపార్యయొక్క ప్రత్యక్షంబగుటను; వివరించినఁ=తెలుపఁగా; వారుఁ=పండితులను; అమందానందులై=అధికమైన ఆనందముగలవారై; సత్కులప్రసూతుండవు-నతఁ=శ్రేష్ఠమగు, కుల=కర్వజ్ఞ సింగభూపా

లుండు మొదలగు మహాశయులచేఁ బ్రకాశించువంశమందు, ప్రసూతుండవు = జన్మించిన వాండవు; సద్గుణగరిష్ఠుండవు=శ్రేష్ఠములగు దానక్షాత్త్రిపాండిత్యాదిగుణములచేత సుత్కృష్టుండవు; ఆగునీకుకా; ఇట్టిమహోత్సవింబులు=భగవతాస్మిత్కాత్థాంబు గ్రంథకరణోపదేశంబు మొదలగు నిట్టియభ్యుదయంబులు; ఏనుడుభుతంబులు-ఎంతమాత్రము నాశ్వర్యంబులు గావ నుట. అవధంపుము=ఎచ్చరికపడుము.

సీ. పద్మాహితకరప్రభాభాసమానంబు, సురవాహినీభూతిశోభితంబు
కవిమండలగవీనికాయాతిగేయంబు, జగదేకపావనాచారయుక్త
మీజ్జ్వలత్సదనీకయోగానలంబంబు, చారుపుష్కరపదసంగతంబు
ఘనసర్వమంగళాకాంతరూపఖ్యాత, మనుగతానంతరత్నాంచితంబు

తే. చెలఁగు నట్టివిష్ణుపదం బశేషభువన
మండలై కాభిపూర్ణతామహిత మగుచు
నింద్రియజ్ఞానవిషయతాతీతవృత్తి
యగు దు శ్రుతినివేద్యగుణాశ్రయంబు నగుచు.

ఇందుఁ బ్రస్తుత విష్ణుపదపర్ణనము శబ్దశక్తిమూలవ్యంజనమున నప్రస్తుతగగనవిషయార్థము దోచునట్లు చేయఁబడుచున్నది.

టీక. పద్మాహితకరప్రభాభాసమానంబు-పద్మా=లక్ష్మీచేత, ఆహిత=ఉంపఁబడిన, కర=హస్తములయొక్క, పద్మాహితకర=చంద్రకిరణములయొక్క, ప్రభా=కాంతిచేత, భాసమానంబు=ప్రకాశించుచున్నదియు; సురవాహినీభూతిశోభితంబు.—సురవాహినీ=దేవనదియొక్క, భూతి=జన్మముచే, సంపదచే, శోభితంబు=ప్రకాశించునదియు; కవిమండలగవీనికాయాతిగేయంబు-కవిమండల=పండితమండలముయొక్క, శుక్రమండలముయొక్క, గవీ=వాక్కులయొక్క, కాంతలయొక్క, “స్వల్పేషుపశువాగ్విజదిష్యేత్రఘృణీభూజతే” అని యమరము, గోశబ్దముమీఁదట చప్పిత్యయము జీప్సృత్యయమువచ్చిగవీనిరూపమైనది, నికాయ=సమాహమచేత, అతిగేయంబు=మిక్కిలిపాడఁదగినది, క్షాణ్యమైనదని యర్థాంతరము; జగదేకపావనాచారయుక్తము.—జగత్=భువనముయొక్క, ఏక=ముఖ్యమైన, పావన=పరిశుద్ధముచేయుటచును, జగత్=జగమందు, ఏక=ముఖ్యమగు, పావన=పవనసమాహమయొక్క, ఆచార=నడవడితోడ, సరిచారముతోడ, యుక్తము=కూడినది; ఉజ్జ్వలత్ సదనీకయోగావలంబంబు-ఉజ్జ్వలత్=ప్రకాశించుచున్న, సత్=సత్పురుషులయొక్క, రిక్తలయొక్క, అనీక=సంఘములయొక్క, యోగ=ధ్యాయనము, సంబంధమునకు, అవలంబంబు=ఆధారమును; చారుపుష్కరపదసంగతంబు.-చారు=ఒప్పుచున్న, పుష్కరపద=పద్మచిహ్నములతోడను, పుష్కరమనెడి పేరుతోడను, సంగతంబు = కూడినది; ఘనసర్వమంగళాకాంతరూపఖ్యాతము.—ఘన=గొప్పదియగు, సర్వమంగళ=నకలకుభములచేత, ఆకాంత = మిక్కిలిమనోహరమైన, సర్వమంగళాకాంత = శీఘ్రియొక్క, రూప=రూపముచేతను, మూర్తివిశేషమని యని యర్థాంతరము, ఖ్యాతము=ప్రసిద్ధము; “ద్యోభూమిచంద్రియజ్ఞానో మూర్తయోష్టా ప్రకీర్తితాః” అనియాశ్వయని మూర్త్యర్థములో నాకాశము చేరినదని తెలియునది; ఆనుగతానంతరత్నాంచితంబు = ఆనుగతములు నధికములునగు రత్నములచేతఁబూజంపఁబడినది, ఆనుగతానంత

రత్నాంచితంబు = అనుగత శేషభామజీపూజితంబు, అనుగతుఁ డగు సూర్యునిచేత ఒప్పునది. అలవిష్ణుపాదంబు = అయినయా నారాయణచరణము, ఆయా కాశము. అశేషభువనమండలైకా భిపూర్ణతామసీతము. — అశేష = సమస్తమైన; భువనమండల = లోకసమూహమందు; ఏకాభిపూర్ణతా = శేవలపరిపూర్ణతచేత, అర్థాంతరమం దాకాశము విభువు గాన సుంతల వ్యాపించి యుండుటచేత; మసీతము = ఒప్పునది. అగుచు. ఇంద్రియజ్ఞానవిషయతాతీతవృత్తి. — ఇంద్రియ = ఇంద్రియముల యొక్క. అనఁగా మనోనేత్రాద్యానరబాహ్యేంద్రియంబుల యొక్కజ్ఞాన = జ్ఞానముయొక్క; విషయతా = విషయ మగుటను; అతీత = అతిక్రమించిన; వృత్తి = వర్తనము గలది. అగుచు. శ్రుతినివేద్య గుణాశ్రయంబు. — శ్రుతి = వేదములచేతను, కర్ణములచేతను; నివేద్య = బోధింపఁదగిన, ఆకాశపత్రమందు తెలియఁదగిన; గుణ = అనంతకల్యాణగుణములకు, శబ్దమునకు; అశ్రయంబు = ఉనికిపట్టు. అగుచు. చెలఁగు = ఒప్పును.

ఇందుఁ బ్రస్తుతవిష్ణుచరణపర మైనయర్థమందు శబ్దశక్తి సంయోగాదులవలన నియమిత కాఁగా నప్రస్తుతాకాశవిషయార్థస్ఫురణము వ్యంజనావృత్తిచేతఁ గలుగుచున్నది. “శ్లో. అనేకార్థస్య శబ్దస్య వాచక త్వే నియన్తి” తి సంయోగాద్వై రవాచ్యార్థధీకద్వ్యాప్తిపృతిరజనమ్” అని యిందులకుఁ బ్రమాణము. అనేకార్థములు, ప్రస్తుతములు, అప్రస్తుతములు, ప్రస్తుతాప్రస్తుతములు నుండును, అందుఁ గేవలప్రస్తుతములైనపుడును కేవలాప్రస్తుతములైనపుడు నియర్థమే వాచ్యము తక్కినది కా దనుటకు వినిగమకములేనందున నర్థద్వయము శబ్దశక్తిగమ్యమే యగును. ఇక నొకయర్థము ప్రకృతము మఱియొకటి యప్రకృతము నగునపుడు ప్రకరణాదులవలనఁ బ్రస్తుతార్థము బోధితము కాఁగా నప్రస్తుతమును బోధించును పాఠము లేక వ్యంజనావృత్తి వాక్రయంప వలెనని భావము. సంయోగాదులు: — “శ్లో. సంయోగో విప్రయోగశ్చ సాహచర్యం విరోధితా | అర్థః ప్రకరణం లిజ్జం శబ్దస్యాన్వయస్య సన్నిధిః | సామర్థ్య మాచీతి దేశః కాలో వ్యక్తిస్వరాదయః | శబ్దార్థస్యానవచ్ఛేదే విశేషస్త్రిప్రాతపః” అనునవి. ఇట్లు కావ్యప్రకాశకారాదిమతము. “శ్లో. నానార్థసంశ్రయశ్చేహోవర్ణ్యావర్ణ్యోభయాశ్రితః” అనుచంద్రాలోకశ్లోకవ్యాఖ్యయందు “శ్లో. ఉచ్చరద్యుఃకీలాల శ్శుశుభే వాహినీపతిః” అనుచోట శబ్దశక్తి యర్థద్వయమందుండి యుభయార్థములు వాచ్యము లగు చుండఁగా నొకటి వాచ్యము నొకటి వ్యంగ్య మనుట దగ దని వ్రాయఁబడియె. ఈమతద్వయమును విమర్శించి రసంగాధరములో, “ఏవం స్థితే నానార్థస్థలే పున్రపమాయాః ప్రాకరణికాప్రాకరణికార్థగతాయాః ప్రతిపత్తయై ౨వశ్యం వాచ్యయా వ్యంజనయై షాప్రాకరణికార్థస్యాపి ప్రతిపత్తా వలం క్లిష్టకల్పనయే త్యాకయేన ప్రాచీనై రుక్తస్నానార్థవ్యంజకత్వమపినదువ్యతి” అని వ్రాయఁబడినది, కావున ధ్వని యని వ్రాసినచోఁ బ్రాచీనమత మనియు, శ్లేషమని వ్రాసినచో నవీనమత మనియు తెలియునది.

చ. వికలితవంకజాతనవవిభ్రమ మై ఘనగోధ్రీతాభిభూ
తకమతనాభ మై యరుణాధామవిభాసిత మై ద్విజోత్తమ
ప్రకటితహార్దయోగభరభావుక మై ధరయందుఁ బద్మనా
యకకుల ముద్భవించె నట * నాత్మజనుష్పదతుల్యవై ఖరిన్.

గ్నిచే; అవలీఢ=కాల్పబడిన; పరవంశకుండై = శత్రువంశముల నెడు అధికములగు వెదుళ్లు గలవాండ్రై. చెన్నోండక=ప్రకాశించెను.

ఇందు రూపకాలంకారము.

సీ. నిజకటకాశ్రితద్విజపోషణమున నె, వ్వనిసార్వభౌమతః * ఘనత గాంచుఁ బరమహాహీనసద్బలవిభేదనలీల, రమణ నెవ్వనినరేంద్రత్వములదు గంధాంకకైరవః కాండలుంటాకధా, మమున నెవ్వనియినత్వము సైలంగు జాగ్రద్ధనాఘనసాంద్రమదాపహ, శక్తి నెవ్వనిమహేశ్వరత వైసంగు తే. నతఁడు వైగ డొందు జయశాలి * యహితసాల

కీలి యతిదీప్తినిర్ధూతహేళి యమర

విసరనన్నతనయకేళి * యసమసుగుణ

విజతభవనాళి శ్రీసింగవీరమహాలి.

20

టీక. నిజకటకాశ్రితద్విజపోషణమునక. - నిజ = స్వకీయ మగు; కటక = పురమును, గండస్థలమును “కటకోస్త్రీ రాజధాని, గండః కటో వాద్ దానమ్” అని రెంటికిని నమరము: గండస్థలపత్యమందు కటశబ్దముమీఁద స్వార్థమందు కప్రత్యయంబువచ్చినది; ఆశ్రిత = ఆశ్రయించిన; ద్విజ = బ్రాహ్మణులయొక్క, తుష్టైదలయొక్క; పోషణమునక = పోషించుట చేత. ఎవ్వనిసార్వభౌమత = ఎవని చక్రవర్తిత్వము, దిగ్గజత్వ మని వ్యజ్యమానార్థాంతరము. ఘనత = గొప్పతనమును. కాంచుక = పొందునో. పరమహాహీనసద్బలవిభేదనలీలక. - పర = శత్రువులయొక్క; మహాహీన = విగుల నధిక మగు; సద్బల = మంచి నైస్వములయొక్క; విభేదనలీలక = భేదనక్రియ చేతను; పర = ఉత్కృష్టములగు; మహాహీన = గొప్ప సర్పములయొక్క; సద్బల = మంచి బలముయొక్క; విభేదనలీలక = భేదనక్రియ చేత నని యర్థాంతరము. ఎవ్వనినరేంద్రత్వము = ఎవని రాజత్వము, విషవైద్యత్వము; “విషవైద్యేధరాధీశే నరేంద్రః” అని శాశ్వతము. అలరుక = ఒప్పునో. గంధాంకకైరవ కాండలుంటాకధామమునక. - గంధ = గర్వము, పరిమళ మని యర్థాంతరము, “గంధో గంధక ఆమాశే తే శే సంబంధగర్వయోః” అని విశ్వము; అంక = చిహ్నము గాఁ గల; కైరవ = విశునులయొక్క, కలువలయొక్క; కాండ = నయాహముయొక్క; లుంటాక = భేదకమగు; ధామమునక = ప్రతాపము చేత, కాంతిచేత నని యర్థాంతరము. ఎవ్వనియినత్వము = ఎవ్వని ప్రభుత్వము, సూర్యత్వము. “ఇనస్సూర్యేప్రభా” అని యమరము: చెలంగుక = ప్రకాశించునో. జాగ్రద్ధనాఘనసాంద్రమదాపహశక్తిక. - జాగ్రద్ధనాఘన = జాగరూకులైన ఘాతుకులయొక్క, జాగరూకమైన మత్తగజముయొక్క, అనఁగా గజాసురునియొక్క “ఘనాఘనా ఘాతుకమత్తదన్తినా” అని విశ్వము: సాంద్రమద = ఘనమైన యహంకారమును, ఘనమైన మదమును; అపహ = పోఁగొట్టెడి; శక్తిక = సామర్థ్యముచేత. ఎవ్వనిమహేశ్వరత = ఎవ్వని ప్రభుత్వము, ఈశ్వరత్వము. పాసంగుక = ఒప్పునో. అతఁడు. జయశాలి = జయముచేత నొప్పునట్టివాఁడు. అహితసాలకీలి = శత్రువు లను ప్రాఁకుల కగ్నిరూపుఁడు. అతిదీప్తినిర్ధూతహేళి = అధిక ప్రతాపముచేతఁ దిరస్కరింపబడిన మూర్ఖుఁడుగలవాఁడు. అమరవిసరనన్నతనయకేళి = దేవ

తాసంఘముచేతఁ గొనియాడఁబడిననీతివిద్యావిహారము గలవాఁడు. ఆసమసుగుణవిజితభువనాళి=ఆసమానము లైన మంచిగుణములచేత జయింపఁబడినలోకములు గలవాఁడు. శ్రీసింగభీరమాళి=శ్రీసింగభూపాలుండు. పొగడొందుకొ=పొగడ్డగాంచును.

ఇచట సింగభూపాలునందు ద్విజపోషణ, పరబలవిభేదన, కైరవకాండలుంటన, ఘనాఘనమదపారణములచే, దిగ్గజవిశేష, విషవైద్య, రవి, రుద్రులసామ్యము తోఁచుచున్నది. కావున సుపమాంకారధ్వని. గీతిలో శిశ్చమునకుఁ బలుమా తావృత్తి యగుటవలనవృత్త్యనుప్రాసము.

చ. కరు లరినంవృతాత్తకటకంబులు విష్ణునిబద్ధవిగ్రహుం
డురగవిభండు కూర్మవరుఁ డుద్ధతభూభృదుదీర్ఘమూర్తి భూ
ధరము లరాతికాండగణఁదారితగాత్రము లంచు మేదినీ
తరుణి వరించె సింగవసుధావరు నప్రతిమానవిక్రమున్. 21

టీక. కరులు=దిగ్గజములు. అరినంవృతాత్తకటకంబులు.—ఆరి=శత్రువులచేత, తుమ్మెదలచేత; ఇచట శేఫలకారములకు, “శ్లో. డలయో రలయో వైవ శసయో ర్భవయో స్తథావదస్త్యేషాం హి సాధర్మ్య మలంకారవిదో జనాః” అని సావర్ణ్యము: సంవృత=వ్యాప్తములగు; ఆత్మ=తమయొక్క; కటకంబులు=పత్తనములుగలవి, గండస్థలములుగలవి. ఉరగవిభుండు=ఆదిశేషుఁడు. విష్ణునిబద్ధవిగ్రహుండు.—విష్ణు=వ్యాపకునితోడను, నిబద్ధ=కూర్పఁబడిన; విగ్రహుండు=విరోధము గలవాఁడు, హరితోడఁగూర్పఁబడిన దేహము గలవాఁడు. కూర్మవరుఁడు=ఆదికూర్మంబు. ఉద్ధతభూభృదుదీర్ఘమూర్తి.—ఉద్ధత=గర్వించిన; భూభృత్=రాజులచేత; ఉదీర్ఘ=ఉల్బిన; మూర్తి = శరీరముగలది, ఉద్ధతము లగుపర్యతములచే గొప్పదైన మూర్తి గలది. భూధరములు=కులాచలములు. అరాతికాండగణదారితగాత్రములు.—అరాతి=శత్రువులయొక్క; కాండ=భాణములయొక్క; గణ=సమూహముచేత; దారితగాత్రములు=భేదింపఁబడిన శరీరములుగలవి; అర=వేగముచేత; అతి=అధికమానట్లుగా; కాండగణ=ఉదకసమూహముచేత; దారిత గాత్రములు=భేదింపఁబడిన దేహములు గలవి యని భావము. అంచుకొ=ఇట్లనుచు. మేదినీరమణి=భూకాంత. అప్రతిమానవిక్రమున్ = ఆసమాన మగుపరాక్రమము గలవాఁ డగు. సింగవసుధావరుకొ = సింగభూపాలుని. వరించెకొ=వరియించెను.

ఇందు, దిక్పతి ప్రేభృతులయందు సామర్థ్యహీనత్వాదిదోషము లుండుటంజేసి యసమానపరాక్రమం డగుసింగభూపాలుని భూరమణి వరించె ననగా సర్వభూమిని సింగభూపాలుం డేల నని భావము. శ్లేషసముత్థాపితవృత్తిరేకాలంకారము.

సీ. అరిపురభేదనాఁయతదోర్బలస్ఫూర్తి, నతరాజవర్ధనఁవితతక్తిరి
గనదహీనాంధ్రకలితబాహాలీల, ఖండితాహితఘనాఘనవిహేల
నద్దణరక్షణఁతుమచరణాసక్తి, బటుచంద్రకోటీరభానిషక్తి
దతసర్వమంగళాంఁచితగాత్రుచిపాలి, నచలధర్మోన్నతప్రచయకేళి.

తే. బ్రకటదుర్గాధినాయక భావభూతి

వైరిదర్పకదాంబక వహ్ని హేతి

నవనిఁ బొగ డొండె సర్వజ్ఞఁ డనఁగ సింగ

ధరణిభృన్వాళి తీవ్రప్రతాపహేళి.

22

టీక. అరిపుర భేదనాయతదోర్బలస్ఫూర్తిక. — అరిపుర = శత్రుశరీరములయొక్క, త్రిపురములయొక్క యని యర్థాంతరము; భేదన = భేదించుటయందు; అయిత=వీపులమైన; దోర్బలస్ఫూర్తిక=భుజబలాతిశయము చేతను. సతరాజవర్ధనవితత కీర్తిక. — సత=ప్రణమిల్లిన; రాజ=నరపతులయొక్క; సతరాజ=వంగినచంద్రునియొక్క, బాలచంద్రునియొక్క యని యర్థాంతరము; వర్ధన=పోషణము చేత; వితత=విస్తీర్ణముగు; కీర్తిక=యశస్సుచేతను. కనదహీనాంగదకలితబాహాలీలక. — కనల్=ప్రకాశించుచున్న; అహీన=అధిక మగు; అంగద=భుజకీర్తులతోడను, శివునిపక్షమందు ప్రకాశించుచున్న ఆదిశేషుఁడను భుజకీర్తులతోడ నని యర్థము; కలిత=కూడుకొన్న; బాహాలీలక=భుజవిలాసము చేతను. ఖండితాపితఘనాఘనవిహేలక. — ఖండిత=ఖండింపబడిన; అపిత=శత్రువులగు; ఘనాఘన=మాతుకులయొక్క, శత్రువైన గజాసురునియొక్కయని యర్థాంతరము; విహేలక = విశేషవిలాసము చేతను. సద్గణ రక్షణక్షమచరణాసక్తిక. — సద్గణ=సత్పురుషసంఘముయొక్క; రక్షణ = పోషణమందు; క్షమ=సమర్థమైన; చరణ=నడవడియందు; ఆసక్తిక=ప్రీతిచేతను, శివునిపక్షమందు శ్రేష్ఠమగు ప్రమథగణముయొక్క. రక్షణమునందు సమర్థము అయిన పాదములతోడి మిక్కిలి సంబంధముచేత నని యర్థము. పటుచంద్రకోటీరభానిషక్తిక. — పటు=సమర్థమైన; చంద్ర=హిరణ్మయ మగు; ‘‘కల్యాణ మర్జునం భూర్గైరికం వను చన్ద్రకం’’ అని యమరము: కోటీర=కిరీటుముయొక్క, శితాంశుఘటితమైన కిరీటుముయొక్కయని యర్థాంతరము; భా=కాంతియొక్క; నిషక్తిక = సంబంధముచేతను. తతసర్వమంగళాంచితగాత్రరుచిపాలిక. — తత=విస్తృత మగు; సర్వమంగళ=సమస్తశుభములచేత; సర్వమంగళా=పార్వతిచేత; అంచిత=ఓప్పనట్టి; గాత్రరుచి = దేహకాంతులయొక్క; పాలిక = సమాహముచేతను. అచలధర్మోన్నతప్రసూయకేళిక. — అచలధర్మ=చెదరనిధర్మములయొక్క, మేరుధనువుయొక్క; ఉన్నతప్రసూయ=అధికవృద్ధియందలి; కేళిక=క్రీడ చేతను. ప్రకటదుర్గాధినాయక భావభూతిక. — ప్రకట=వ్యక్త మగు; దుర్గాధినాయకభావ=దుర్గాధ్యక్షత్వముయొక్క, గౌరీవల్లభత్వముయొక్క; భూతిక=సంపదచేతను. వైరిదర్పకదాంబకవహ్ని హేతిక. — వైరి=శత్రువులయొక్క; దర్పక=గర్వమును; ద=ఖండించెడు; అంబకవహ్ని=బాణములనెఱు నిప్పుయొక్క; హేతిక=జ్వాలచేతను; శివునిపక్షమందు: వైరి=శత్రువైన; దర్పక=మన్నఘని; ద=ఖండించెడు; అంబకవహ్ని హేతిక=సేత్రాగ్నియొక్క జ్వాలచేతను. తీవ్రప్రతాపహేళి = ఉగ్రప్రతాపముచేత సూర్యకుల్యం దైన; సింగధరణిభృన్వాళి=సింగభూపాలాగ్రణి. అవనిక=భూమియందు. సర్వజ్ఞఁ డనఁ గక = ఈశ్వరుం డనఁగా, సర్వము దెలిసినవాఁ డనఁగా. పొగ డొండె = పొగ డ్డ గాంచెను.

సింగభూపాలుండు విద్యావికారడుం డై రసార్ణవసుధాకరాదిగ్రంథప్రణేత యై సర్వజ్ఞుం డనుబిరుదమును గాంచి యుండఁగా, నిచటఁ గవి, యరిపురశ్శేదన, నతరాజవర్ధ, న్నాహీనాంగదకలన, గజాసురఖండనా, ద్యభిలజగదీశ్వరకార్యకరణముచే సర్వాంశములం దును నీశ్వరునిఁ బోలి సర్వజ్ఞుం డను తన్నామమును వహించె నని వర్ణించెను. ఇందు శ్లిష్ట రూపకాలంకారము.

తే. అర్థిసాత్కృతసురభి పఃరాళిసురభి
సుగుణవల్లీప్రకాండైకఃసురభి కీర్తి
జితసురభి శౌర్యసురభి నాః సింగనృపతి
పరఁగ డద్వంశమును గాంచెఁ సురభిసంజ్ఞ.

23

టీక. అర్థిసాత్కృతసురభి.—అర్థిసాత్కృత= యాచకాధీనముగాఁ జేయఁబడిన; సు రభి=సువర్ణము గలవాఁడు. పరాళిసురభి=శత్రువుల నెడుతు మైదలకు సంపెఁగ యైనవాఁడు. సుగుణవల్లీప్రకాండైకసురభి.—సుగుణ=సద్గుణముల నెడు; వల్లీ=లతలయొక్క; ప్రకాండ= గుమురులకు; ఏక=ముఖ్యమైన; సురభి=వసంతుండైనవాఁడు. కీర్తిజితసురభి=కీర్తిచేత జయిం పఁబడినకామధేనువు గలవాఁడు. శౌర్యసురభి=శౌర్యముచేత మనోజ్ఞుఁ డైనవాఁడు; నాః= అనునట్లుగా; సింగనృపతి=సింగభూపాలుండు; పరఁగ=ఓప్పఁగా; తద్వంశమును=అసింగ భూపతివంశమును; సురభిసంజ్ఞ=సురభిఅను నామమును. కాంచెఁ=పొంఁచెను.

ఇట్టిసింగభూపాలుం డుదయించుటచే వారివంశము సురభివంశ మనునభిఖ్యను బోఁ జె నని తాత్పర్యము.

౪. ఆరాజదన్వయంబున, ధీరాగ్రణి పెద్దశౌరిఁ దీప్తాసిమహా

స్నానారాహతధారాహత,విరాహితగోత్రుఁ డగుచుఁ వెలసెన్ ధరణిన్ .24

టీక. ఆరాజదన్వయంబునన్ =అప్రకాశించు చున్న సురభివంశమందు. ధీరాగ్రణి=ధై ర్యవంతులయందు శ్రేష్ఠుం డగు. పెద్దశౌరి=పెద్దభూపాలుఁడు. దీప్తాసిమహాస్నానారాహత ధారాహతవిరాహితగోత్రుఁడు.—దీప్త=ప్రకాశించుచున్న; అసి=ఖడ్గముయొక్క; మహాః= కాంతియొక్క, తేజస్సుచేత నని యర్థాంతరము; స్నానర=అధికమై, మహాస్నాన అనుపాత మందు తేజస్నానరూపమై యనియర్థము; అహత=అప్రతిపాత మగు; ధారా=అలుఁగుచేత; హ త=కొట్టఁబడిన; విరాహిత=వీరు లగుశత్రువులయొక్క; గోత్రుఁ డగుచున్ =కులములనెడు పర్యతములు గలవాఁ డగుచు. ధరణిన్ =భూమియందు. వెలసెన్ =ప్రకాశించెను.

ఇట్లవర్ణ్యనియం దింద్రత్వము. “స్లో.శమయ త్యరితేతోగ్నిం ధారయా త్యక్తుపాణి కా” అనుచోట కృపాణికయందు మేఘత్యమువలె సర్థసిద్ధము. కావున నేకదేశవివర్తిరూ పకము. “స్లో. క్రౌతా ఆర్థాశ్చ తే యస్మి స్నేకదేశవివర్తి తత్” అని కావ్యప్రకాశమునం దుఁ దల్లక్షణము. . .

సీ. ఏమాన్యునతిభీమభీమప్రతాపంబు, తాపంబు శాత్రవఃతతికిఁ గూర్చు
నేవీరుఘనసారఃహితకీర్తికాండంబు, కాండంబు నెల్లడఁ నలమి పొల్చు

నేరమ్య నతిభూరిభూరినికాయంబు, కాయంబు నద్గులకబ్బజేయు
 నేరాజునుత్సాహాధీరాంతరంగంబు, రంగంబు నీతినర్తకికెన్నె
 తే. నతఁడు ధృతిమంతుఁ డతిదాంతుఁ డమలకాంతుఁ
 డశ్వరేవంతుఁ డవితమహాదిశాంతుఁ
 డంగనాత్సాంబురుహభృంగదంగజితజ
 యంతుఁ డగుపెద్దవసుమతీకాంతుఁ డెనఁగు.

25

టీక. ఏమాన్యనతిభీమభీమప్రతాపంబు.— ఏమాన్య=ఏమాననీయునియొక్క; అతిభీ
 మ=శివునినతిక్రమించిన “వ్యోమకేశో భవో భీమః” అని యమరము; భీమ=భయంకరమగు;
 ప్రతాపంబు = తేజస్సు. శాత్రవతతికి = శత్రుసంఘమునకు. తాపంబు = సంతాపమును.
 కూర్పుకొ=చేయునో. ఏవీరుఁడు సారహితకీర్తికాండంబు.— ఏవీరు=ఏవీరునియొక్క; ఘనసార=
 కర్పూరముపగిది, కాదేని కర్పూరమునకు; హిత = హితమగు; కీర్తికాండంబు=కీర్తిసమాహ
 ము. కాండంబుకొ=బ్రహ్మాండంబును. ఆలమి=ఆక్రమించి. పొల్చుకొ = ఒప్పునో. ఏరమ్య
 నతిభూరిభూరినికాయంబు.— ఏరమ్య = ఏరమణీయునియొక్క; అతిభూరి = మిక్కిలిఅధిక
 మగు; భూరి=సువర్ణముయొక్క “భూరిప్రాజ్యనువర్ణయోః” అనివిశ్వము; నికాయంబు=సమా
 హము. అర్థలకుకొ=యాచకులకు. కాయంబు.— క=చిత్తములకు; అయంబు = శుభావహవిధిని
 సంతోషము ననుట “అయ శ్శుభావహావిధిః” అనియమరము. అబ్బజేయుకొ=అందఁ
 జేయునో. ఏరాజు నుత్సాహాధీరాంతరంగంబు.— ఏరాజు=ఏరాజుయొక్క; ఉత్సాహ=ఉత్సా
 హవంతంబగు; అర్చ్యఅద్యచ్ః ధీర=ధైర్యవంతమగు; అంతరంగంబు=చిత్తము. నీతినర్తకికొ =
 నీతియనెడునటికి. ఎన్నెకొ=పరికింపఁగా. రంగంబు=నాట్యస్థలమో. ఆతఁడు. ధృతి
 మంతుఁడు=ధైర్యవంతుఁడు. అతిదాంతుఁడు = మిక్కిలి యింద్రియనిగ్రహము గలవాఁడు.
 అమలకాంతుఁడు=నిర్మలుఁడును మనోహరుఁడును, లేక నిర్మలులయందు మనోహరుఁడు. అశ్వ
 రేవంతుఁడు=అశ్వములయెడ లేవంతతుల్యుండు. అవితమహాదిశాంతుఁడు = పాలింపఁబడిన
 గొప్పదిగంతములుగలవాఁడు. అంగనాత్సాంబురుహభృంగదంగజితజయంతుఁడు.— అంగనా=
 స్త్రీలయొక్క; ఆత్మ=మనస్సునెడు; అంబురుహ=కమలమునకు; భృంగత్ =తుమ్మెదవలెనాచ
 రించుచున్న ఇటు “సర్వప్రాతిపదికేభ్యః క్విశ్వావక్తవ్యః” అని క్విప్రస్త్యయము. అంగ=
 జేమాను చేత; జిత=జయింపఁబడిన; జయంతుఁడు=జయంతుఁడు గలవాఁడు. పెద్దవసుమతీ
 కాంతుఁడు=పెద్దరాజు. ఎనఁగుకొ=అతిశయించును.

ఇందు తాపంబు తాపంబు లో నగువానియం దనేకవర్ణసముదాయము సామ్యమునొం
 దుటంబట్టి యమకము. ఏరాజునుత్సాహాధీరాంతరంగంబు రంగంబునీతినర్తకికెన్నె ననువాక్య
 మందంతరంగమందు రంగత్వోపముఁ జేయుటంజేసి రూపకాలంకారభేదము.

క. రాజులలో శ్రీదాంబుడ, రాజులలో నెంచఁగా విరాజిలు బహువీ
 రాజులచే దానకలా, రాజులచే బెద్దనృపతి రహిఁ బెద్ద యునన్. 26

టీక. పెద్దనృపతి = పెద్దభూపాలుడు. రాజులలో = దొరలలో. శ్రీదాంబుడ రాజులలో = కుశేర మేఘ చంద్రులలో. ఎంచుగా = గణింపగా. బహువీరాజులచేత. - బహు = షేక్కులగు; వీర = వీరులయొక్క; ఆజులచేత = జగడంబులచేతను. దానకలారాజులచేత. - దానకలా = వితరణవిద్యలయొక్క; రాజులచేత = పరంపరలచేతను. రహి = ఒప్పిదముచే. పెద్దయనక = ఆధికుఁ డనునట్లుగా. విరాజిలు = ప్రకాశించును.

పెద్దరాజు దొరలలో వీరాజులచేతను, కుశేర మేఘచంద్రులలో దానకలారాజులచేతను, పెద్దయనకట్లు విరాజిలె నని తాత్పర్యము. యథాసంఖ్యలంకారము. “యథాసంఖ్యంక్రమేనైవక్రమికాణాం సమన్వయః” అని తల్లక్షణము.

తే. అతనిసతి వల్లభాంబ నా * నలరుఁ గన్న
యిల్లు తనమన్నయిల్లు భా*సిల్ల నగుచుఁ
గన్నయిల్ వల్లు జేయుచు * మన్నయిల్ మ
హాపక్షీర్తియు క్తముఁ జేయు * నబ్జపాణి.

27

టీక. అతనిసతి = ఆ పెద్దనృపాలుని భార్య. కన్నయిల్లు = తనపుట్టినయిల్లు. తనమన్నయిల్లు = తనయత్తగారిల్లు. భాసిల్ల = ప్రకాశించుచుండగా. కన్నయిల్వుల జేయుచు = పుట్టినయింటిని పలుచఁడనముశొందినదానిఁగా చేయుచు, ననగా లభ్యువైనదానిఁగాచేయుచు. మన్నయిల్ల మహాపక్షీర్తి యుక్తముఁ జేయునబ్జపాణి. - మన్నయిల్ = అత్తయింటిని; మహాపక్షీర్తి = గొప్పయవయశస్సుతో; యుక్తము = కూడినదానిఁగా; చేయునబ్జపాణి = చేయుచున్న లక్షీదేవిని. నగుచు = పరిహసించుచు. వల్లభాంబ నా = వల్లభాంబ యనుపేర; అలరు = ఒప్పును.

వల్లభాంబ లక్షీదేవివలె బుట్టినయింటిని లభ్యువుగాను, అత్తగారియింటిని మహాపక్షిగలదానిగాను, జేయక పుట్టినయిల్లనత్తగారియిల్లును, దనసద్వృత్తులచే భాసిల్లునట్లు చేసె నని తాత్పర్యము. లక్షీదేవియొక్క పుట్టినయిల్లును ద్రము జలరూపము గావున పలుచగానున్నదనియు మన్నయిల్లు గువద్దము, మహాపక్షియనగా గొప్పయుదకముతోఁ గూడిన బురద, దానితోఁ గూడియున్నదనియు భావము. “క్షీర్యశని కర్దమే” అనివిశ్వము. అపశబ్దము, “బుక్కు రట్టూఃపథాహవశే” అనుపాణిని నూత్రము చేటప్పృత్యయము చేయఁగా మహాపయని యకారాంత మైన దని తెలియునది. కాదేని “అపాం సయాహ ఆపవ” అనగా నీటిసయాహము ఆపగా అనుశబ్దంబునందుంబోలె గ్రహించునది.

క. ఆకాంతయందుఁ బెద్ద, త్నాకాంతుఁడు గాంచె మల్ల*శౌరిని విలస
న్నాకాంతరమాకాంతర, సాకాంతరమావిశేషు * నబ్జనపోషున్. 28

టీక. ఆకాంతయందు = ఆవల్లభాంబయందు. పెద్దత్నాకాంతుఁడు = పెద్దవసుమతీకుఁడు. విలసన్నాకాంతరమాకాంతరసాకాంతరమావిశేషు. - విలసత్ = ఒప్పుచున్న; నాక = పాపరహితమగు; “అకం పాపేన దుఃఖేచ” అని విశ్వము: అంతర = వృద్ధయమందలి;

ప్రథమా శ్వాసము.

మాకాంతరస=విష్ణుభక్తిచేతను; ఆకాంత=ఓప్పునట్టి; రమా=సంపదయొక్క, కాదేని విష్ణుభక్తియొక్క మనోజ్ఞ సంపదయొక్క, అధికమగు విష్ణుభక్తియొక్కయనుట “శృంగారాదౌ విషేవీశ్యే ద్రవే రాగే” అనియనుటచే రసశబ్దము రాగమందుఁ బ్రయోగింపఁబడినది అరాగము భక్తిరూప మగునని భావము: వికేషణ = అతిశయముగలవానిని. సజ్జనసోఘణ = విద్యతోవకుని. మల్లశౌరిణ్ = మల్లరాయని. కాంచణ్ = కసెను. యమకాలంకారము.

సీ. తనకలావిభవంబు * తనకలావిభవంబు, కరణి నుదృష్టాతి * వఱలఁ జేయఁ దన దానమహిమంబు * తన దానమహిమంబు, గతిని బ్రత్యర్థిసంఘములఁ బెం దనినుమనోవృత్తి ర తననుమనోవృత్తి, లీల నదానమహిమోల్లసానంబు [వఱ దనమహామిత్రాళి * తనమహామిత్రాళి, పగిది నానావసీభరణమునంబు
తే. దనరు విషమా ద్రిజిహ్వాగ * స్తబ్ధరోమ మత్తమాతంగకతినకూ * ర్నప్రసంగ విరసవసుధావధూభోగ * పరవిహారి శాలిభుజకేళి మల్లభూ * పాలమాళి.

29

టీక. తనకలావిభవంబు=తనవిద్యలయొక్క వైభవంబు. తనకలావిభవంబుకరణిణ్ = తన దేహకాంతులయొక్క విభవంబుభంగి. నుదృష్టాతిణ్ = విద్యత్సంఘమును, దేహకాంతి పరమైనపుడు, స్త్రీసంఘమును. వఱలఁ జేయణ్ = ప్రకాశింపఁ జేయు మండఁగా. తనదానమహిమంబు=తనత్యాగముయొక్క గొప్పఁదనము. తన దానమహిమంబుగతిని=తనయొక్కచేదనమహిమంబువలె. ప్రత్యర్థిసంఘములణ్.-ప్రత్యర్థి = ప్రతియాచకులయొక్క, వైరులయొక్క; సంఘములణ్ = సమాహములను. పెంపణ్ = బోషింపఁగా, సంచరింపఁగా. తననుమనోవృత్తి = తనమంచుమనోవృత్తి. తననుమనోవృత్తిలీలణ్ = తనపండిత్యవృత్తికరణి. సదాసవహేలణ్.- సత్ = సత్పుషులయొక్క; ఆసవ = ప్రాణసంఘమునకు, అనువులు అనఁగాఁ బ్రాణములు, వానిసంఘము ఆసవమనఁబడును, సమాహార్యమందు అణ్ఘ్రిత్యయము; హేలణ్ = విలాసమును; సదా = ఎల్లపుడు; సవ = యజ్ఞములయందలి; హేలణ్ = క్రీడను. కూర్పణ్ = ఘటిల్లఁజేయఁగా. తనమహామిత్రాళి=తనయొక్క అధికులైన సమిత్రులయొక్కగుంపు. తనమహామిత్రాళిపగిదిణ్.-తన=తనయొక్క; మనాత్ = అధికులైన; అమిత్రణ్ = శత్రువులయొక్క; ఆలిపగిదిణ్ = గుంపురీతి. నానావసీభరణము.-నానా=అనేకప్రకారమగు; అవసీభరణము = భూభరణమును; శత్రుపరమైనపుడు, వసీ = అరణ్యములయొక్క; భరణము. ఊపణ్ = వహింపఁగా. విషమాద్రి జిహ్వాగ స్తబ్ధరోమ మత్తమాతంగ కతినకూర్నప్రసంగవిరసవసుధావధూభోగ పరవిహారి శాలిభుజకేళి.-విషమాద్రి=అసహ్యములగుపర్వతములయొక్కయు, విషమసంఖ్య అనఁగా సప్తసంఖ్య గలకులాచలములయొక్కయనుట; జిహ్వాగ = కాటిల్లమునందిన శేషునియొక్కయు, జిహ్వాచునది భావప్రధాననిర్దేశము, వక్రస్వభావముగానడచు శేషునియొక్కయనుట “జిహ్వా కుటిలవక్రయోః” అనివిశ్వము: స్తబ్ధరోమ=నిక్కినవెండ్రుకలు గల అనఁగాఁ గురూపి యైన అదివరాహమీయొక్కయు, వరాహమునకు రోమములు నిగుడుకొనియుండుట సహజమని భావము; మత్తమాతంగ=మత్తుగొన్న నీచ

జాతివాండ్రయొక్కయు, మదించినదిగ్గజములయొక్కయు; కఠినకూర్చు = కఠోర చిత్తుండగు నాదికూర్చు మూర్తియొక్కయు, కూర్చుములకు దేహము కఠినముగా నుండును గాన కఠోర దేహుండగు కూర్చు మూర్తియొక్క యని భావము; ప్రసంగ = ప్రకృప్తమగు సంబంధమందు; విరస = పరాజ్ఞుభియగు; వసుధావధూ = ధూకాంతయొక్క; భోగ = సుఖవిషయకమైన; పరవిహారి = ఉత్కృష్టక్రీడలచేత; కాలి = ఒప్పుచుండెడు; భుజ = బాహువులయొక్క; కేళి = విలాసముగలవాండగు. మల్లభూపాలనాళి = మల్లభూపాలాగణి. తనరుక్ = ఒప్పును.

సాధారణధర్మము సుదృఙ్ఘాతి వఱలఁ జేయుట మొదలగునది. ‘శ్లో॥ సకలకలం పురమేతజ్జాతం సస్పృతి సుధాంకుభిమ్మ మివ’ అనుస్థలమందుబలె నర్థకృతము గాక శ్లేషకృతమై శ్లాబ్దమైనది గాన, ఇందుఁ దనకలావిభవంబు తనకలావిభవంబుకరణి లో నగువానియందుపమాలంకారము శబ్దాలంకారములొక జేర్చుచు గినది. ఇందుకుఁ బ్రమాణము కావ్యప్రకాశమునందు ‘శ్లో॥ స్ఫుట మర్థాలక్ష్కారా వేతా వుపమాసముచ్చయా కింతుఁ ఆశ్రిత్యశబ్దమాత్రం సాధర్మ్య మిహాపి సమ్భవతః’ అనియున్నది. నానావనీభరణమనుచోట శబ్దశ్లేషము. వసుధావధూవైరస్యమును గూర్చి కులాచలాదులయందుఁ గలవిషమత్వాదులును దాదృశవసుధావధూభోగమును గూర్చి సుదృఙ్ఘాతిని వఱలఁ జేయుట మొదలగునవియుఁ గారణములు గాన పదార్థావకాస్యోపహేతుక కావ్యలింగాలంకారములును యథాసంఖ్యముగా సంభవించును. ‘సమర్థనీయ స్యాంస్థస్య కావ్యలింగం సమర్థవమ్’ అని తల్లక్షణంబు. విషమాద్రీత్యాదిస్థలముల శ్లేషాత్కాపితవ్యతిరేకము. తనకలావిభవంబు తనకలావిభవంబు మొదలగువానియందు యనుకాలంకారము వ్యక్తము.

మ. అరిచక్రిధ్వజఖండనప్రబలబాహోహాభూతి దుశ్శాసనా
 తిరయోన్మూలనపాండితీనుహిమచే హీ దీవ్యస్తహాభీమనం
 గరకాతూహలవృత్తి మించె లలనాకంజాతబాణుండు మ
 ల్లరసేంద్రుండు నిజానిశంబదళితేలాభుస్తహాపక్షుండై . 30

టీక. లలనాకంజాతబాణుండు = శ్రీలకు మదనప్రాయుండగు. మల్లరసేంద్రుండు = మల్లభూపాలుండు, ఇంద్రుండనుట చేత దేవేంద్రవిషయక మగునర్థాలంకారము తోచుచున్నది. నిజానిశంబదళితేలాభుస్తహాపక్షుండై. - నిజ = స్వకీయమగు; అనిశంబ = వజ్రాయుధతల్యమగు ఖడ్గముచేత, ఖడ్గ మగువజ్రాయుధముచేత నని యింద్రపరమైనయర్థము; దళిత = ఖండింపఁబడిన; ఇలాభుత్ = రాజాలయొక్క, పర్యవేక్షణయొక్క; మహాపక్షుండై = అధికమైన సైన్యముగలవాండై, పర్యవేక్షణ మైనపుడు గొప్ప తెక్కలుగలవాండై యని యర్థము ‘పక్ష స్సహాయో గరుతి’ అని విశ్వము. అరిచక్రిధ్వజఖండన ప్రబలబాహోభూతి దుశ్శాసనా తిరయోన్మూలనపాండితీ మహిమచేక. - అరి = శక్రువులయొక్క; చక్రి = రథములయొక్కయు; ధ్వజ = పెక్కెములయొక్కయు; ఖండన = తునుముటయందు; ప్రబల = బలిష్ఠము లగు; బాహో = భుజములయొక్క; భూతి = సంపదయొక్కయే; దుశ్శాసన = దుర్మార్గులయొక్క; అతిరయ = అధికవేగముయొక్క; ఉన్మూలనపాండితీ = నాశవిషయకమైనపాండిత్యముయొక్కయు; మహిమచేక = మహిమచేతను.

దీవ్యస్తహాభీమ సంగరకాతూహలవృత్తిః.- దీవ్యత్ = ప్రకాశించుచున్న; మహాభీమ = మిక్కిలిభయంకరమగు; సంగర=యుద్ధమందు; కాతూహలవృత్తిః=సంతోషవృత్తిచేతను. ఇట్ల మహాభీమ యనుచోట భీమసేనవిషయాధాంతర మగును గాన తత్పరమైనపుడు అతి=శత్రువగు; చక్రిధ్వజ=సర్పధ్వజుఁడగు దుర్యోధనునియొక్క; ఖండన=తునుముటయందు; ప్రబల=ప్రబలమగు; బాహాభూతి=భుజసంపదయొక్కయు; దుశ్శాసన = దుశ్శాసనునియొక్కయు; అతిరయోన్ములనసాండితీ = అధికవేగముయొక్క నాశముసేయుటయందలి సాండిత్యముయొక్కయు; మహిమచేత్ =మహిమచేతను. దీవ్యత్ =ప్రకాశించుచున్న; మహాత్ =అధికమైన; భీమ=భీమసేనునియొక్క; సంగర=యుద్ధమువంటియుద్ధమనందు; కాతూహలవృత్తిః =కాతుకవృత్తిచేత. మించెత్ =అతిశయించెను.

ఇందు భీమేంద్రాదికర్షక క్షిప్రస్తుతార్థపరముగా సంయోగాదులచే నియంత్రితంబైనను వ్యంజనావృత్తిచేత సప్రస్తుతభీమసేనపాకశాసనాద్యర్థములు బోధితము లగుచుండుటచే ప్రకృతాప్రకృతార్థముల కాపమ్యము ధ్వనిత మగును గాన వ్యంగ్యోపమ గాఁ దెలియవలయు. మతాంతరమున ప్రకృతాప్రకృతగోచరశ్లేషాలంకారము నగును. అసిశంబ యనుచోట రూపకము. “శత్రుకోటి స్వయం శ్చ మ్నో ద మ్నోళి రశని ర్ద్వయోః” అని యమరము.

సీ. తా నెంతపుణ్యజనీనుఁ డైనఁ దనధ, నంబు నూడ మహావఁరంబ కాదె
 తా నెంతరా జైనఁ దనవసుస్సర్పనా, డంబరం బెంచ జడంబ కాదె
 తా నెంతవారికిఁదా పైనఁ దనజీవ, నంబు సంప్రాప్తవంకంబ కాదె
 తా నెంతఘనవృత్తి ఁదాల్చి మిన్నందిన, విపుల మౌతనయీగి ఁవిషమ కాదె
 తే. యనుచు రారాజు రేరాజు ఁనభిరాజు
 నంబుదంబును నిరసించు ఁననఘదాన
 మహిమ నాహిమగిరిసేతుఁమహితకీర్తి
 పాళి నుగుణాళి మల్లభూఁపాలమూళి.

టీ. ఆహిమగిరిసేతుమహితకీర్తిపాళి.-ఆహిమగిరిసేతు=ఆసేతుహిమాచలపర్వంతము; మహిత=బహుచున్న; కీర్తిపాళి=యశస్సమాహముగలవాఁడు. సుగుణాళి=శ్రేష్ఠమయినగుణముల సమాహముగలవాఁడు. మల్లభూపాలనూళి=మల్లభూపాలశ్రేష్ఠుండు. రారాజుఁ=కుచేరసి. రేరాజుఁ=చంద్రుని. అభిరాజుఁ=క్షీరసముద్రమును. అంబుదంబును=మేఘమును. తానెంతపుణ్యజనీనుఁడైనఁ = తానెంతపుణ్యాత్ములకు హితముఁజేయువాఁడైనను, పుణ్యజను భువనగాయత్రులు నగుదురు గాన యత్రులకు హితముఁ జేయువాఁడైనను అని యర్థాంతరము. తనధనంబు =తనయొక్కవిత్తము. చూడఁ=విచారింపఁగా. మహావరంబ.-మహాత్=మిక్కిలి; ఆవరంబ=నికృష్టమైనదే; మహాత్=అధికమైన; వరంబ=వరమనునిధిరూప మైనది. కాదె=కదా. “వరశ్చ నిధయో నవ” అని అమరము. తా నెంతరా జైనఁ=తా నెంతదొర యైనను, తా నెంతచంద్రుఁడైనను. తనవసుస్సర్పనాడంబరంబు.-తనవసు=తనద్రవ్యముయొక్క; స్సర్పన=వితరణముయొ

క్కఃఆడంబరంబు=అతిశయము; ఎంచక=విచారింపఁగా; జడంబ కాడ=జాడ్యసంపాదకమె
కదా. చంద్రునియొక్కవనువులు ఆనఁగా కిరణములయొక్క స్పర్శన తిశయము జడంబనఁ
గా జలమయమైనది, చల్లనిదనుట, కార్యకారణములకు నశ్శదము నవలంబించి యిట్లు వ్యవదే
శము నేయఁబడియె. “పసుర్నయూఖాగ్నిధరాధిశేషయో త్రైలకే స్యాద్వసుహాట కేపి పృథ్వా
వధాశ్వీనధనేఘరత్నే” విశ్వప్రకాశిక. “స్పర్శనో ముతే పుంసి దానేతు స్పర్శన మ్మతమ్”
అని విశ్వము. తా నెంతవారికికొ=తా నెంతదొడ్డవారలకు, ఎంతయుదకములకు. దాపైనకొ=ఆ
ధారమైనను. తనజీవనంబు=తనబ్రతుకు, ఉదకము “జీవనం భువనం వనమ్” అని యమరము.
సంప్రాప్తపంకంబు=సంప్రాప్త మగుపాపముకలది. బురుదగలది. కాక. “పచ్చంపాపేచ
కర్ణశే” అని విశ్వము. తా నెంతకునప్పొత్తికొ=తాను ఎంతకున మైనప్పొత్తినీ, ఎంతమేకు
వృత్తినీ. తాల్పే=పహించి. మిన్నందినకొ=అతిశయించినను, ఆకాశ మందినను. విపుల మాతన
యీగి=అధికమగుతనత్యాగము. విషమ=గరళమె, జలమె; “జీవనీయం కుశం విషమ్” అని
అమరము: కాక. అచయకొ=ఇట్లనుచు. ఆనఘదానమహిమకొ= నిర్దోష మగుదానాతిశయ
ముచేత; నిరసించుకొ= నిరాకంచును.

ఇందు నాలుగుచరణములయందుఁ జెప్పినయర్థము ఎరుసగా గీతయిం దున్న రారాజు ర
రాజు అధిరాజు అంబుదము వీనితో నవ్యయించుటచే యథాసంఖ్యాలంకారము. ఉపమానభూతి
కు బేరాది త్యాగములయందు దోషోద్భావనము చేసియు పమేయమల్లనృపాలత్యాగమందు నిర్దో
షత్వరూపవిశేషముచెప్పటచే క్లేషోత్థాపితవ్యతిరేకాలంకారము, యథాసంఖ్యమునకు వ్యతి
రేకమునకును బరస్పరవైరపేక్ష్యమువలన సంస్పృష్టి.

మ. అలమల్లక్షీతిభృద్వతంసము నపశ్చోభిఖ్యః జెన్నొంది రాఁ
జలముల్ మాని ప్రతీపచార్ధిరశనాజానీంద్రు లొక్కుమ్మడిం
గలితోద్యచ్ఛతకోటిసాధనబలఖ్యాతుల్ దిగం ద్రోచి స్వ
స్థలసౌఖ్యంబులు గోర కందిరి వనశ్శానస్థితిం జిత్రతన్.

32

టీ. అలమల్లక్షీతిభృద్వతంసము=అమల్ల భూపాలాగ్రణి, పర్వతశ్రేష్ఠము అని అర్థాంత
రము తోఁచుచున్నది. సపశ్చోభిఖ్యకొ=పక్షముతోఁగూడినది సపక్షము, పక్షమనఁగా విరోధ
మును పత్త్రమును “పక్ష స్పృహయే గుఱి విరోధే బలమిత్రయో” అని బాలాయుధము: శత్రు
వనెడు వేరిచేతను, పర్వతశ్రవరమైనపుడు తెక్కలుగల దనుప్రసిద్ధిచేతను. చెన్నొంది=ఓప్పి.
రాకొ=రాఁగా. ప్రతీపచార్ధిరశనాజానీంద్రులు. -ప్రతీప=శత్రువు లగు; చార్ధిరశనాజానీంద్రులు=
రాజశ్రేష్ఠులు, చార్ధిరశనాజానీ యనుచోట, “చార్ధిరశనా జాయా యేషాం శే” అని విగ్రహము
చేసినపుడు “జాయాయా నిశ్” అనుసూత్రముచేత నిజాదేశము: ఇచటనింద్రులుఅనుపదముచేత
దేవేంద్రరూపార్థాంతరము దోఁచుచున్నది. చలముల్=మాత్సర్యములను. మాని=వదలి. ఒ
క్కుమ్మడికొ=ఒక మొత్తముగా. కలితోద్యచ్ఛతకోటిసాధనబలఖ్యాతుల్. -కలిత=సంబంధించి
యున్నట్టి; ఉద్యత్=నన్నుద్దమగుచున్న; శతకోటి=శతకోటి సంఖ్యాకమయిన, ఇంద్రపరమైన
పుడు ప్రజనునెడు అనియర్థము; సాధన=యుద్ధసాధనములుగల; బల=వైన్యములు గలవారను,

పరాక్రమముగలవారను అని ఇంద్రపరమైనయర్థము; ఖ్యాతుల్ = యశస్సులను. దిగం ద్రోచి = దిగవంబుడవైచి. స్వస్థలసౌఖ్యంబులు = తమయునికీచట్టునందలిసౌఖ్యములను, స్వర్ణస్థలసౌఖ్యముల నని యింద్రపరమైనయర్థము. కోరక = ఆశంపక. వనస్థానస్థితిక్ = వనస్థలనివాసమును. చిత్రతక్ = ఆచ్ఛర్య మగునట్లుగా. అందిరి = పొందిరి.

నపక్ష మైనయొకపర్వతము రాఁగా నింద్రులు వజ్రముఁ బడవైచి స్వర్ణమునువదలి వనములకుఁ బోవుట చిత్రము. మల్లభూపతి యుద్ధమునకు బయలుదేఱి రాఁగా శత్రురాజు లందఱుఁ దమనివాసములం గలసర్వవిధసౌఖ్యములను సమస్తపరివారమును వదలి యడవులపాలై రని భావము. దీనివలన వర్ణ్యుఁడు లోకోత్తరపీఠం డని వ్యంగ్యంబు. స్వస్థలసౌఖ్య మనుచోట నింద్రపరమైనపుడు “స్వర్” అనుశబ్దములోని రేఫమునకు “ఖర్షవసానయోర్విసర్జనీయః” అనునూత్రముచే రేఫమునకు విసర్గము వచ్చి “ఖర్షరే శరి వా విసర్గలోపాః వక్తవ్యః” అనువార్తికముచే విసర్గమునకు లోపము వచ్చిన దని యెఱుంగునది.

క. ఆమల్లనృపతి చెన్నాం, బౌమానినియందుఁ గాంచె * మల్లక్షీతిపుక్
ప్యామగవీసామగవీ, రామగవీశాచ్ఛకీర్తి * రాజన్తూర్తిన్. 33

టీ. ఆమల్లనృపతి = ఆమల్లభూపాలుఁడు. చెన్నాంబామానినియందుక్ = చెన్నాంబిక యందు. వ్యోమగవీసామగవీరామగవీశాచ్ఛకీర్తిక్. - వ్యోమగవీ = కామధేనువువలె; సామగవీ = చంద్రకిరణమువలె; రామ = బలరామునివలె; గో = వజ్రాయుధమువలె నని కాని సరస్వతివలె నని కాని; ఈశ = శివునివలె; అచ్చు = స్వచ్ఛమగు; కీర్తిక్ = యశస్సుగలవాఁడును. రాజన్తూర్తిక్ = ప్రకాశించు చున్న శరీరముగలవాఁడును, అగు. మల్లక్షీతిపుక్ = మల్లభూపాలుని. కాంచెక్ = కనెను. వ్యోమగవీసామగవీ యనుచోటుల గోశబ్దముమీఁద సమాసాంతటచ్చప్రత్యయము వచ్చి జీప్రోత్యయము రాఁగా గవీ యనురూపము సిద్ధించినది. గవీశ యనుచోట “గాశ్చ ఈశశ్చ” యనుద్వంద్వసమాసమందు అవాదేశము వచ్చి గవీశ యని రూప మైనది.

సీ. తనయశశ్చద్మజీవనజాతమునకుఁ దో, యదపథంబు మధుప్రియంబు గాఁగఁ
దనకలాదంభన * ర్తకికి వేలొగోత్ర, పరివృతాచల చారుఖురళి గాఁగఁ
దనప్రతాపవ్యాజ * దావవహ్నికే దార, కాసంతతుల్ స్ఫులిం * గములు గాఁగఁ
దనధర్మకై తవ * ధారాశవల్లికిఁ, గాంచనాచల ముప * స్థమ్నంబు గాఁగఁ

తే. దనమహేందారతోపధి * వనదతతికిఁ
గాండరుమాజాండకోటు ల * ఖండకరక
కాండములు గాఁగ బింకోలు * గండవిరుడ
కాంతుఁ డిల నేలె మల్లభూ * కాంతుఁ డెలమి. 34

టీ. తనయశశ్చద్మజీవనజాతమునకుక్. - తన = తనయొక్క; యశః = కర్తవ్య నెడు; శ్చద్మ = సేవముగల; జీవనజాతమునకుక్ = పుండరీకమునకు “జీవనం భవనం వనమ్” అని ఆమర

ము. తోయదపథంబు. - తోయద = మేఘములయొక్క; పథంబు = మార్గమగునాకాశము. మధు
 ప్రీయంబు = తువ్వెద. కాఁగఁ = అగుచుండఁగా. తనకిలాదంభన ర్తికిఁ. - తన = తనయొక్క;
 కలా = విద్యయనెడు; దంభ = వ్యాజముగల; న ర్తికిఁ = నటికి. వేలాగోత్రపరివృతాచల. - వేలా
 గోత్ర = లోకాలోకపర్వతముచేత; పరివృత = పరివేష్టించబడిన; అచల = భూమి. చారు
 ఖురళి కాఁగఁ = మనోహర మగుగరిడి యగుచుండఁగా. తనప్రతాపవ్యాజదావపహ్నికిఁ. -
 తనప్రతాప = తనయొక్క ప్రతాప మనెడు; వ్యాజ = కపటముగల; దావపహ్నికిఁ =
 దావానలమునకు. తారకాసంతతుల్ = నక్షత్రసమాహములు. స్ఫులింగములు = మిడుఁగు
 టలు. కాఁగఁ = అగుచుండఁగా. తన ధర్మకైతవధారాశవల్లికిఁ. - తనధర్మ = తన
 యొక్కధర్మ మనెడు; కైతవ = దంభము గల; ధారాశ = రూఢమైన; వల్లికిఁ = లతకు.
 కాంచనాచలము = మేరుపర్వతము. ఉపన్నుంబు = అంతికాశ్రయము, అనఁగా తీఁగవాటు
 టకు సమీపమునఁ బాఠినకొయ్యవంటిది “స్యాదుపహ్నిన్వికాశ్రయే” అని యమరము.
 కాఁగఁ = అగుచుండఁగా. తనమహోదారతోపధివనదతతికిఁ. - తన = తనయొక్క;
 మహోదారతా = ఉత్కృష్టదాతృత్వమనెడు; ఉపధి = సెవముగల; వనదతతికిఁ = మేఘసంఘము
 నకు. కాండరుహజాండకోటులు. - కాండరుహ = కమలమందు “కాణ్ణోస్త్రీ దణ్ణబాణార్వపర్ణా
 పసరవారిష” అని యమరము; జ = పుట్టిన, బ్రహ్మదేవుని సంబంధులైన; ఆండకోటులు =
 బ్రహ్మాండకోటులనుట. అఖండకరకాండములు కాఁగఁ = అఖండములగువర్షోపలములు
 కాఁగా. “వర్షోపలస్తు కరకః” అని యమరము. బింకోలుగండబిరుదకాంతుండ = బింకో
 లుగండ యనుబిరుదముచేత మనోహరుఁడు. మల్లభూపాలుఁడు = మల్లభూపతి. ఇలక =
 భూమిని. ఎలమిక = సంతోషముతో. ఏలక = పాలించెను.

మల్లభూపతికీర్తి బ్రహ్మాండ మావరించిన దనియు, విద్యావిభవము లోకాలోకపర్వ
 తమునకు లోనగునప్తద్వీపములు వ్యాపించిన దనియు, ప్రతాపాగ్ని మిన్నుంది మించు
 చున్న దనియు, ధర్మము మేరుపర్వతముదాక వ్యాపించిన దనియు, త్యాగము బ్రహ్మాండ
 కోటుల సతిక్రమించి ప్రసరించినదనియు భావము.

ఇంద్రుక్యలంకారము “స్టో || అత్యుక్తిరద్భుతాతథ్యకౌర్యదార్యాదివర్ణనమ్”
 అని లక్షణము. తోయదపథ వేలాగోత్ర పరివృతాచలా తారకాసంతతి కాంచనాచల
 బ్రహ్మాండములను, మధుప్రియత్వ ఖురళిత్వ స్ఫులింగ త్వోపన్నుత్వ కరకత్వ రూప
 ముగ రూపించుటచే రూపకాలంకారము. యశశ్చద్ద కలాదంభ ప్రతాపవ్యాజ ధర్మ
 కైతవమహోదారతోపధి యను స్థలములయందుఁ గైతవార్థకపదములచే యశశఃప్రభృతుల
 నిహ్నావప్యక్తి యగుటంకేసి కైతవాపహ్నుత్వలంకారము. “కైతవాపహ్నుతి ర్వశ్చక్త
 వ్యాజాదైర్వి ర్నిహ్నుతేః పదైః” అని లక్షణము.

మ. అరు దై మల్లిభరాధినాయకసముద్యద్భూరిధారాధరం
 బరిరాడాశుగభేదశక్తిః బటుమిత్రతాలోకమోదప్రదో

త్తరలీలావిభవాప్తి శత్రువనితా తాపాస్పదస్ఫూర్తిచే
ధరఁ దార్చుం బరవాహినీవితతికుఁ ద్భ్రాజత్కబంధాఢ్యతన్.

35

టీ. ఇచట మల్లభూపతి ఖడ్గమును వర్ణింపఁగా మేఘపర మైన యర్థాంతరము దోచుచు న్నది. మల్లధరాధినాయక సముద్యద్భూరిధారాధరంబు. — మల్లధరాధినాయక = మల్లభూపాలుని యొక్క; సముద్యత్ = పైకి లేచిన; భూరి = సువర్ణమయ మగు “ భూరి ప్రాజ్యనువర్ణయోః ” అని విశ్వము; ధారాధరంబు = ఖడ్గము; మేఘ మని యర్థాంతరము “ ధారాధరస్తోయధరే కృపాణే ” అని విశ్వము. అరిరాధాశుగభేదశక్తిక్. — అరిరాట్ = శత్రురాజుల యొక్క; ఆశుగ = బాణముల యొక్క, శత్రుశ్రేష్ఠ మైనవాయువు యొక్క; ఇచట వాయువు మేఘమునకు శత్రువనుట. “ స్తో. ఉల్లాస్య కాలకరవాలమహామ్బువాహం దేవేనయేనజరణోర్జితగర్జితేన నిర్వాపిత స్సుకలవప రణేరిపూణాం ధారాజ్జలై స్త్రిజగతిజ్వలితః ప్రతాపః ” అను దానిలోఁ బర్జస్యఁడు దావానలమునకు శత్రువను ప్రమాణము కావ్యదర్పణమందు వ్రాసినరీతిగఁ దెలియునది. భేద = భంగపఱచుటయందు; శక్తిక్ = సామర్థ్యముచేతను. పటుమిత్రాలోకమోదప్రదోత్తరలీలావిభవాప్తిక్. — పటు = సమర్థమగు; మిత్రాలోక = మిత్రుల యొక్క చూపులకు, సూర్య తేజస్సునకు; మోదప్రద = సంతోషకరమగు; ఉత్తర = లోకోత్తరమైన; లీలావిభవ = విలాసాతిశయముయొక్క; ఆప్తిక్ = ప్రాప్తిచేత. శత్రువనితా తాపాస్పదస్ఫూర్తిచేక్. — శత్రువనితా = శత్రుస్త్రీలయొక్క; తాప = సంతాపమునకు, వేడిమికి; ఆస్పద = ఆధారమగు; స్ఫూర్తిచేక్ = ప్రకాశముచేతను. అరుదై = ఆశ్చర్యకరమై. ధరక్ = భూమియందు. పరవాహినీవితతిక్. — పరవాహినీ = శత్రునైన్యములయొక్క, గొప్పనదులయొక్క; వితతిక్ = గుంపునకు. ఉద్భ్రాజత్కబంధాఢ్యతన్. — ఉద్భ్రాజత్ = మిక్కిలి ప్రకాశించుచున్న; కబంధ = మొండములచేత, ఉదకములచేత; ఆఢ్యతన్ = పూర్ణతను. తార్చుక్ = కలిగించును.

మేఘమునకు స్వభావముగ వాయువుచేతఁ గొట్టఁబడుటయు సూర్యతేజస్సున కప్రకాశకంబుగ నుండుటయుఁ దాపకాంతిఁ జేయుటయుఁ గలిగి యుండఁగా దానికి విపరీతముగ నాశుగభేదనము, మిత్రాలోకమోదప్రదత్వము, తాపకరణము, నాశ్చర్యకరమని యాశయము.

మల్లభూపతి ఖడ్గముచేత శత్రుల బాణపరంపరల నడఁచి వారిని నేనలతోఁ గూడ బీనుఁగుఁడెంటలు గావించి వారివనితలకు సంతాపమును గూర్చి దుఃఖులకు నేత్రోత్సవము గావించెనని భావము. ఇట ఖడ్గమునందు వారిదసామ్యము వ్యజ్యహానమగును. క్రావున వ్యంగ్యోపమ.

నీ. రాజచంద్రులు గాని * రాజచంద్రులు గారు
తర మూన్న నరిదాన * దానపటిమ,
నచ లేశ్వరులు గాని * యచ లేశ్వరులు గారు
నరి నేయ ధృతిసంగ * సంగరముల,

నినకుమారులు గాని * యినకుమారులు గారు
 కదియింప రుచికాండ*కాండకలన,
 గోపాత్మజులు గాని * గోపాత్మజులు గారు
 పాటి వాగనుభావ*భావగరిమ,

తే. ననుచు జగ మెన్నఁ బొగడొందు*హారిమండ
 లాగ్రఖండితరిపుమండ*లప్రవీర
 కాండనిర్భిన్నమూర్తాండ*మండలాంత
 యందు వెదమల్ల న్నాయకా*ఖండలుండు.

36

టీ. హారిమండలాగ్రఖండితరిపుమండల ప్రవీరకాండనిర్భిన్నమూర్తాండమండలాంత
 రుండు. - హారి = మనోహరమగు; మండలాగ్ర = ఖడ్గముచేత; ఖండిత = నలకబడిన;
 రిపుమండలప్రవీరకాండ = శత్రువీరులగుంపుచేత; నిర్భిన్న = భేదింపబడిన; మూర్తాండమండ
 లాంతరుండు = నూర్యమండలమధ్యభాగముగలవాడగు “శ్లో. ద్వా విసూ పురుషౌ లోకే నూర్య
 మండలభేదినా | పరివ్రా డ్యోగయు క్తశ్చ రణే చాభిముఖో వాతః” అని మనువు. వెదమల్ల
 నాయకాఖండలుండు = వెదమల్లభూపాలేంద్రుండు. జగము = లోకము. అరిదానదానపటి
 మ్. - అరిదాన = పగతురతునుముటయొక్క; దాన = త్యాగముయొక్క; పటిమ్ = సమ
 ర్థతయందు. తర మూన్యమ్ = సాటి చేయుటకు. రాజచంద్రులు గాని = ఇంద్రుండు చంద్రు
 డు గాని. రాజచంద్రులు గారు = నృపశ్రేష్ఠులు గారు “రాజా ప్రభౌ నృపే చస్త్రీ యక్షే
 త్కత్త్రీయకక్రయోః” అని విశ్వము: ఇట నరిఖండనమందు నింద్రుండు వితరణమందు చం
 ద్రుండు నములగుదు రని క్రమాన్వయము. నాలుగుపాదములయందు నిట్లే చూడవలయు.
 ధృతిసంగసంగరములక్ = ధైర్యసంగమునందును, యుద్ధములందును. సరిసేయ్ = పోల్చు
 టకు. అచలేశ్వరులు గాని = మేరుపర్వతము, రుద్రుండు గాని. అచలేశ్వరులు = భూమి
 పతులు. గారు = సరిగారు. రుచికాండకాండకలనమ్. - రుచికాండ = కాంతిపరంపర
 యొక్క; కాండ = బాణములయొక్క; కలనమ్ = కూడికయందు. కదియింపమ్ = పోల్చు
 టకు. ఇనకుమారులుగాని = నూర్యస్కందులు గాని. ఇనకుమారులు గారు = రాజపుత్రులు
 గారు “ఇనన్యూర్ష్యే ప్రభౌ” అని ఆమరము. వాగనుభావభావగరిమమ్. - వాగనుభావ =
 వాక్యామర్థము యొక్క, భావ = విలాసముయొక్క; గరిమమ్ = అతిశయమునందు. పాటి =
 సమానులు. గోపాత్మజులుగాని = గీష్పతి మదనుండు గాని. గోపాత్మజులుగారు = భూపాల
 కుమారులు గారు. అనుచుమ్ = ఇట్లనుచు. ఎన్నమ్ = గణింపఁగా. పొగడొందుమ్ = ఘనత
 కెక్కును. ఇందు యథాసంఖ్య మలంకారము. దానదాన, సంగసంగ, లో నగువానియందు
 ఛేకానుపాసము. మండలాగ్ర ఖండితేత్యానియందు బిందువూర్వక డకారము పలుమాఱుఁ
 గూర్చుటచేత “ఏక స్యా ప్యసకృత్పరః” అను లక్షణముచే వృత్త్యనుపాసము. రాజ
 చంద్రులు మొదలగునవి రెండుమాఱులు వచ్చుటంజేసి యమకము.

ఉ. పూనిక బాలచాపలముఁ ♦ బొందు నిభప్రకరంబు గుడ్లలోఁ
 గూన బిలేళయాధిపుఁడు ♦ గూర్తము సూడ శిరంబు నిల్వ లే
 దానగపాలియున్ నడవ ♦ నైనను నేర దటంచు మేదిని
 మానిని నేరె నార పెదమల్లమహీను నహీనయావనున్.

37

టీ. ఇభప్రకరంబు=దిగ్గజనయావము. పూనిక=ప్రయత్నము చేత. బాలచాపలము.- బాల=బాలునియొక్క, తోఁకయొక్క యని భావము “కనయో ర్భవయో స్తథా” అనుట చేత నిచట బకారవకారముల కిభేద మవలంబించుచుండినది; చాపలము = చాంచల్యమును. పొందున్=పొందును. బిలేళయాధిపుఁడు=ఆదిశేషుఁడు. గుడ్లలోఁగూన=మిక్కిలి పసివాఁడనుట, సర్పము లండజములు కాన గుడ్లలోఁగూన శేషుఁడగు ననిభావము. కూర్తము = ఆదికూర్తము. చూడన్ = పరికింపఁగా. శిరంబు నిలుపలేదు=మెడలు నిలువఁజాలనంతటి బాల్యము గల దనుట, కూర్తము స్వభావముగా శిరంబు నిల్వకుండుట ప్రసిద్ధము. ఆనగపాలియున్ = ఆకులచలనమాహమును. నడవనైనను నేరదు = నడచుటకు నేరనంత బాల్యముగలది, పర్వతములు నడవకుండుట స్వభావము. అటంచున్ = అట్లనుచు. మేదినిమానిని = భూరమణి. అహీనయావనున్ = పూర్ణయావనము గలయట్టి. పెదమల్లమహీనున్ = పెదమల్లభూపాలుని. చేరెన్ = పొంచెను. బౌర. పెదమల్లభూపాలుం డెల్లధరణి నేలెనని భావము. ఇచట సుపమేయాధిక్యపర్వవసాయి యగు శ్లేషాత్పాపితవ్యతిరేకాలంకారము.

శా. ఆమల్లక్షీతినాధరత్నకరదీవ్యన్తండలాగ్రాంశుమ

ద్ధామస్థేమ రణాగ్రసీమ సరిగోత్రశ్రేణులం ద్దుల్బును
 ద్ధామప్రాధిమఁ గేతువుం దునుము నుద్యత్స్వంధరీకంబులన్
 భూమిన్ వ్రాల్చు సురాళి గన్లెనఁ బురాభూతేతరప్రక్రియన్.

38

టీ. ఆమల్లక్షీతినాధరత్నకరదీవ్యన్తండలాగ్రాంశుమద్ధామస్థేమ.- ఆమల్లక్షీతినాధరత్న = ఆమల్లభూపాలుఁడనురాజరత్నముయొక్క; కర = హస్తమందు; దీవ్యత్ = ప్రకాశించుచున్న; మండలాగ్ర = ఖడ్గమనెడు; అంశుమద్ధామ = సూర్యతేజముయొక్క; స్థేమ = స్థిరాంశము. రణాగ్రసీమన్ = యుద్ధాగ్రభాగమందు. సురాళి గన్లెనన్ = దేవసంఘము చూచుచుండఁగా. పురాభూతేతరప్రక్రియన్.- పురా = పూర్వమందు; భూతేతర = పుట్టనట్టి; ప్రక్రియన్ = వ్యాపారము చేతను, మనుపుతనకులేనినడవడిచేత ననుట. అరిగోత్రశ్రేణులన్.- అరి = సక్రవాకములయొక్క; గోత్ర = కులములయొక్క; శ్రేణులన్ = సంఘములను, శత్రువంశసంఘముల నని యర్థాంతరము. తూర్పున్ = తొలఁగించును. ఉద్ధామప్రాధిమన్ = ఉత్కృష్టమైన నేర్పుచేతను. కేతువున్ = కేతుగ్రహమును, ధ్వజమును. తునుమున్ = ఖండించును. ఉద్యత్స్వంధరీకంబులన్ = ప్రకాశించుచున్న తెల్లదామరలను, గొడుగులను. భూమిన్ = భూమియందు. వ్రాల్చున్ = పడవైచును. సూర్యతేజస్సునకు జక్కవలగుంపులు

దూల్చుట, కేతువును దునుముట, తెల్లదామరలను వ్రాల్చుట, స్వభావవిరుద్ధము గాన నవూ
ర్వవ్యాపారముగా వర్ణితం బయ్యె నని భావింప వలయును. మల్లభూపాలుఁడు ఖడ్గముచే
శత్రుసంఘమును దూల్చి వారిపతాకలను శ్వేతచ్ఛిత్త్రములను భూమిని వ్రాల్చి జయము గాంచె
నని భావము. ఇందు శ్లిష్టశబ్దనిబంధనకేవలపరంపరితరూపకాలంకారము.

తే. ఆధరాధిపునతులు లింగంబ కొమ్మ
మాంబికయు నలచిన్నలింగంబ వేంక
టాంబ మల్లాంబ నా మించి రాత్తనాధ
సేవనాయత్తచి త్తతాన్దేమ నందు.

39

టీ. ఆధరాధిపునతులు = ఆ మల్లభూపాలుని భార్యలు. లింగంబ, కొమ్మమాంబికయు,
అలచిన్నలింగంబ, వేంకటాంబ, మల్లాంబ. నాన్ = అనఁగా. ఆత్మనాధ సేవనాయత్తచిత్త
న్దేమన్. - ఆత్మనాధ = తమప్రియునియొక్క; సేవనాయత్త = సేవనరతిత్రమగు; చిత్తతా = చిత్త
ముగలుగుటయొక్క; స్థేమన్ = స్థితిచేత. మించిరి = అతిశయించిరి. అందున్ = వారలయందు. దీని
కై బాశ్చాత్యజడరాశి యనునగ్నిమపద్యముతో నన్వయంబు.

సీ. పాశ్చాత్యజడరాశికఁ బ్రాశించి నర్తద, యగుచు వర్తిలు రేవంక నతకరించి
రాగభూయిష్టాత్తఁ రహి నర్వతోముఖ, వర్తన గలనరఁ న్నతిని గేరి
బహులపంకోదితఁ పద్మోదయంబున, మలిన యై తగునర్యఁ మసుత నాడి
సీచోపనర్పణఁ నియతభంగావాప్తి, వెలవెల నౌజాహ్నుఁ విని హసించి
తే. సాధుభాషానుగతిఁ జారుఁచరితయుక్తి, నిత్యనిర్మలచిత్తతఁ నిరుపమాన
కాంతినంక్రాంతినుష్పింగుఁ గవిజనాంతరంగరంగఁ గ్షణాలంబఁ లింగమాంబ.

టీ. కవిజనాంతరంగరంగక్షణాలంబ. - కవిజనాంతరంగ = కవిహృదయములయం
దు; రంగత్ = నాట్యముచేయుచున్న; గుణ = సౌశీల్యాదిగుణములు; ఆలంబ = ఆలంబము
గాఁగల. లింగమాంబ = లింగాంబిక. పాశ్చాత్యజడరాశిన్. - పాశ్చాత్య = పశ్చిమదేశము
నందుఁబుట్టిన “దక్షిణాపశ్చాత్పరసర్వత్” అని పశ్చాచ్ఛబ్దమునూఁడ భవార్థమున త్య
ప్రస్థత్యయము. జడరాశిన్ = మూర్ఖసమాహమును. అనఁగా వేదబాచ్యులగుటచే జబ్బు లని
చెప్పఁబడుహీనజాతులను. ప్రాపించి = పొంది. నర్తద యగుచున్ = నర్తాత్మల నిచ్చునది యగు
చు. వర్తిలురేవన్ = వర్తించుచున్న రేవానదిని. జకార లకారముల కభేదము గనుక పశ్చి
మదేశమందున్న జలరాశి ననఁగా నముద్రమును ప్రాపించి నర్తద యనునాహము గలదై వర్తి
ల్లు నట్టిరేవ ననిభావము. అతకరించి = తక్కువగాఁజేసి. రాగభూయిష్టాత్తన్ = అనురాగ
ముచేత భూయిష్ట మగునునన్యుచేత. రహిన్ = ఆసక్తితో. నర్వతోముఖవర్తన = నానాప్ర
కార మగువృత్తి. కలనరన్వతిని = కలిగిననరన్వతీనదిని. రక్తగుణముచేత భూయిష్ట మగు

ఆత్మ అనఁగా వేదము గలిగి సర్వతోముఖవర్తన మనఁగా జలసూపముగా నున్నిగలిగినట్టి సరస్వతీనది నని భావము, సరస్వతీనదీజలము రక్త మగుట ప్రసిద్ధము. బహులపంక్తో దితపద్నోదయం బునక్. - బహుల = అధికమగు; పంక్ = పాతకములవలన; ఉదిత = కలిగినట్టి; పద్నా = సంపద యొక్క; ఉదయమునక్ = అభివృద్ధిచేత. మలిన యైతగునర్పమసుతక్ = పాపిష్ఠ యగు యమునను. బహుల మగుపంక్ మనఁగా బురిది అందు జన్మించిన పద్మముల యొక్కయు పయమున నొప్పి మలిన యనఁగా నల్లని స్వరూపము గలదై తగునర్పమసుల నని భావము. ఆడి = నిందించి. నీచోపసర్పణనియతభంగావాప్తిక్. - నీచోపసర్పణ = క్షుద్రులననువర్తించుట చేత; నియత = నియతమగు; భంగ = మర్యాదాది నాశముయొక్క; అవాప్తిక్ = పొందుట చేత. వెలవెలనా = చిన్నపోయిన. జాన్మావిని = గంతు. వాసించి = పరిహాసము నేసి. నిమ్నప్రదేశోన్ముఖి యై నియతము లగు తరఁగలయొక్క ప్రాప్తిచేత మిగులఁగెల్ల నాజాబ్నావిని నాసించి యని భావము. గీతయందు వ్యతిరేకవిశేషణములకుఁ గ్రమము. సాధుభాషా నుగతిక్. - సాధుభాష = వేదవిద్యగలవారియొక్క. అనుగతిక్ = అనుసరణముచేతను. చారుచరితయు క్తక్ = సుచ్చరిత్రలయొగముచేతను. నిష్కనిర్మల చిత్తతక్ = నిరంతరము నిర్మల మగుచిత్తము గలిగియుండుట చేతను. నిరుపమానకాంతిఁకాంతిక్ = అసమాన మగు కాంతితోఁ గూడియుండుటచేతను. ఉప్పాంగుక్ = అతిశయించును. లింగమాంబ గంగా యమునా సరస్వతీ నర్తవానదులతోఁ దుల్య మగునిర్మలస్వభావము గల దనితాత్పర్యము. ఇందు శ్లోకోత్పాపితవ్యతిరేకాలంకారము.

సీ. ఆలింగమాంబికాయం దరాతిబలప్ర, భేదనచణుమల్లభిదురపాణిః
 దారకాత్మభయప్రదప్రభావిస్ఫూర్తి, నతిశక్త్యయుతువేంకటబ్రాద్రిగుహానిః
 జనలింగమాంబయంతు నవీనపంకజా, తార్దసీ లింగన్యపాబ్జవైరి
 వేంకటాంబికాయందు విపులవసీపాల, నక్షముః జనలింగనరపసురభి

తే. బహుళశార్వరపాటనపటువిహారి
 నంతిరస్థాపితాబ్జనేత్రాంచితాను
 భానుఁ జనమల్లభూపాలపద్మహితుని
 గాంచె బెదమల్లమేదిసీకాంతుఁ డెలమి.

41

టీ. వెదమల్లమేదిసీకాంతుఁడు = వెదమల్లభూపాలుఁడు. ఆలింగమాంబికాయందుక్ = ఆలింగాంబికాయందు. ఆరాతిబలప్రభేదనచణుక్. - ఆరాతి = శత్రువగు; బల = బలానురునియొక్క; ప్రభేదనచణుక్ = భేదించుటచేతఁ బ్రఖ్యాతుని; ఆరాతి = శత్రువులయొక్క; బల = నైస్యముయొక్క; ప్రభేదన = భేదించుటచేఁ బ్రఖ్యాతుఁడైన. మల్లభిదురపాణిక్ = మల్లభూపాలుం డనెడునిందుని. తారకాత్మభయప్రదప్రభావిస్ఫూర్తిక్. - తారకాసురసీమిదికి భయప్రదమగు శ్లోతిశయము గలవాని; తారకా = నక్షత్రములయొక్క; ఆత్మ = స్వరూపములకు, భయప్రద

మగు కాంత్వృత్తికయము గలవాని. అతిశక్తియుతుక్=అధికమైనశక్తియును నాయుధముతోఁ గూడినవాని(కుమారస్వామిని), అతి సామర్థ్యయుతుఁడయినవానిని. వేంకటాద్రిగుహునిక్=వేంకటాద్రినాయకుఁడనుస్కందుని. చినలింగమాంబయందుక్=చినలింగాంబికయందు. నవీనపంకజాతార్ద్రనుక్.-నవీన=నూతనమగు;పంకజాత=పచ్చములను;ఆర్ద్రనుక్=పీడించువానిని, నూతనమగుపాపసంఘనాశకుని ననుట. లింగనృపాబ్జవైరిక్=లింగనృపాలుం డనుచంద్రుని. వేంకటాంబికయందుక్=వేంకటాంబయందు. విఫులవనీపాలనక్షముక్.-విఫుల=అధికములగు;వనీ=వనములయొక్క; పాలన=రక్షణమందు; విఫులమగు; వనీప=యాచకులయొక్క. అలన=అలంకరణమందు; క్షముక్=సమర్థుని. చినలింగనరపసురభిక్=చినలింగభూపాలుఁడనువసంతుని. బహుశ్శకార్వరపాటనపటువిహారిక్.- బహుశ్శ = అధికమగు; శార్వర = అంధకారముయొక్క; పాటన = భేదించుటయందు, దుర్వార్థులయొక్క భేదనమందు “శార్వరంత్వస్థతమసే శార్వరో ఘాతుకే స్పృతః” అనివిశ్నము: పటువిహారిక్ = లెస్సగాఁ గ్రీడించువాని. అంతరస్థాపితాబ్జనేత్రాంచితానుభావుక్.- అంతరస్థాపిత = హృదయనిహితమగు; అబ్జనేత్ర=విష్ణువుయొక్క; అంచిత=ఓప్పనట్టి; ఆనుభావుక్ = ప్రభావముగలవానిని, పక్షవ్యయమంది దయార్థము. చినమల్లభూపాలపద్మహీతునిక్=చినమల్లభూపాలుఁడనునూర్వుని. కాంచెక్ = కనెను. ఈపద్యమునందు శ్లిష్టశబ్దనిబంధనకేవలపరంపరికరూపకాలంకారములైదు. వానికిఁ బరస్పరనిబేక్షితనుబట్టి సంస్పష్టి.

ఉ. అందును వేంకటాద్రివిభుఁ * డచ్యుతసాయక నాయకాగ్రిమ
 స్పందనిపాతీతారిపుర * సంతతి యై కమలాధిపాంచితా
 మందమహాశయాంకుఁ డయి * మాన్యగణావనలోలచిత్తనం
 బంధపరీతుఁ డై జగతి * భాసితె నార బుధుల్ నుతింపఁగన్. 42

టీ. అందును=ఆపుత్రులలో. వేంకటాద్రివిభుఁడు=వేంకటాద్రిరాజు, ఇచట “విభుశ్శివే ప్రథానిత్యే” అను విశ్వనిఘంటువువలన శివరూపార్థముగూడ స్ఫురించుచున్నది. వేంకటాద్రిశివుఁడు; అచ్యుతసాయక నాయకాగ్రిమస్పందనిపాతీతారిపురసంతతియై. - అచ్యుతి=చెడనట్టి విష్ణుమూర్తియనెడు; సాయక నాయక=బాణశ్రేష్ఠముయొక్క; అగ్రిమస్పంద = ప్రథమచలనముచేత; నిపాతితి=నశింపఁజేయఁబడిన; అరిపుర=శత్రుశరీరములయొక్క, శత్రువులులయొక్క, త్రిపురములయొక్క యేనుట, సంతతియై=వంశముగలవాఁడై, పరంపరగలవాఁడై. కమలాధిపాంచితామందమహాశయాంకుఁ డయి.- కమలాధిప = విష్ణువుచేత, మృగశ్రేష్ఠముచేతను; అంచిత=ఓప్పెడు; అమంద=అధికమగు; మహాశయ=దొడ్డహృదయముయొక్క; మహాత్=పూజ్యమగు; శయ=మాస్తముయొక్క “పచ్చిశాఖ శ్శయః సాణిః” అని అమరము: అంకుఁడై = చిహ్నముగలవాఁడయి. మాన్యగణావనలోలచిత్తనంబంధపరీతుఁడై.- మాన్యగణ = ప్రాజ్ఞసంఘముయొక్క, పూజ్య లగుప్రమథులయొక్క; అవన=రక్షణమందు; లోల=ఆసక్తమైన; చిత్త=చిత్తముయొక్క; సంబంధ=సంబంధముచేత; పరీతుఁడై=వ్యాప్తుఁడై, అట్టిచి

శ్రమగలవాడై యనుట. జగత్క = లోకమందు. బుధుల్ నుతింపఁగ్గ = పండితులు దేవతలు న్నుతిచేయుఁగా. భాసిలెక్ = ప్రకాశించెను. జౌర. అనఁగా సుద్రుం డేరీతిఁ ద్రిపురముల నచ్యుతుఁ డనుసాయకాగ్రిమస్పందముచే నాశనముఁజేసి జగమున భాసిలెన్తో యారీతివేం కటూద్రివిభుఁడును సాయకములచే శత్రుశరీరములను దునిమి జగతిని భాసిలె నని భావము. ఉపమాలంకారధ్వని.

సీ. పటుపుండరీకసంకటగృహశ్రేణికల్, పటుపుండరీకసంకటము లయ్యె
బృథులాచ్ఛభల్లవిస్త్రుతచత్వరమ్ములు, పృథులాచ్ఛభల్లవిస్త్రుతము లయ్యె
వితతసాలకదంబవృతలసద్వేళ్ళముల్, వితతసాలకదంబవృతము లయ్యె
ఘనచక్రిఖడ్గిసంగతరాజవీధులు, ఘనచక్రిఖడ్గిసంగతము లయ్యె

తే. వేంకటాద్రిక్షమానేత్రవిపులబాహులు, దండకోదండనీరదాఖండచండ
శరపరంపరంబరహంసశముదయంబు, వెఱచి చనునెడఁదత్పూరవితతి నెల్ల.

టీ. పరహంససముదయంబు. - పరహంస = శత్రుశ్రేష్ఠులయొక్క, శ్రేష్ఠిము లగురాజ హంసలయొక్క. సముదయంబు = గుంపు. వేంకటాద్రిక్షమానేత్రవిపులబాహుఁడండ కోదం డనీరదాఖండచండశరపరంపరక. - వేంకటాద్రిక్షమానేత్ర = వేంకటాద్రి ఖుపాలునియొ క్క ; విపుల = వికాలములగు; బాహుఁడండ = భుజదండములయం దుండెడు; కోదండ = ధనువనెడు; నీరద = మేఘముయొక్క; అఖండ = అవిచ్ఛిన్నమగు; చండ = దుస్సహ మైన; శరపరంపరక = బాణపరంపర యనెడుజలపరంపరయందు. వెఱచి = భయపడి. చను నెడక = సోవునమయమందు. తత్పూరవితతి నెల్ల = వానివత్తనసమాహమునంతటను. పటు పుండరీకసంకటగృహశ్రేణికలు. - పటు = సమర్థమైన; పుండరీక = గొడుగులచేత; సంకట = సమర్థ ములైన ; గృహశ్రేణికల్ = గృహపరంపరలు. పటుపుండరీకసంకటములు. - పటు = సమ ర్థమైన; పుండరీక = పులులచేత, సంకటములు = సంఘటించినవి. అయ్యెక్. పృథులా ఛ్చభల్లవిస్త్రుతచత్వరమ్ములు. - పృథులు = వికాలములగు; అచ్ఛ = స్వచ్ఛములగు ; భల్ల = బాణ ములచేత, విస్త్రుత = వ్యాప్తము లైన; చత్వరమ్ములు = అంగణములు. పృథులాచ్ఛభల్లవిస్త్రు తములు. - పృథులు = గొప్పలైన ; అచ్ఛభల్ల = ఎలుఁగులచేత; విస్త్రుతిములు. అయ్యెక్. వితత సాలకదంబ వృతలసద్వేళ్ళముల్. - వితత = వికాలము లయిన ; సాల = కోటలయొక్క, “ ప్రాకారో ఐరణ స్సాలః ” అని అమరము: కదంబ = సమాహముచేత; వృత = ఆవరిం పఁబడిన; లసత్ = ప్రకాశించు చున్న; వేళ్ళముల్ = గృహములు. వితతసాలకదంబవృ తములు. - వితత = విస్త్రుతములగు; సాల = ఏపెలచేత; కదంబ = కడుములచేత; వృత ములు. అయ్యెక్. ఘనచక్రిఖడ్గి సంగత రాజవీధులు. - ఘన = గొప్పలగు; ఖడ్గి = ఖడ్గా యుధములుగల వారితోడను; చక్రి = చక్రాయుధములుగల వారితోడను; సంగత = కూడు కొన్న ; రాజవీధులు = రాజవార్దములు. ఘనచక్రి ఖడ్గిసంగతములు. - ఘన = ఘనములైన; చక్రి = సర్పములతోడను; ఖడ్గి = ఖడ్గమృగములతోడను; సంగతములు. అయ్యెక్.

ఈ పద్యమున పట్నాదిశబ్దములు పునరుక్తము లయిన విశిష్టతను భేదమున్నది గాన దుష్టములు గావు. ఇట్టిప్రయోగములు ఎఱుచుకొనరాదులందును గలవు. ఇందు యమకవృత్త్యను వ్రాసములు శబ్దాలంకారములు. రూపక మర్థాలంకారము.

క. ఆతినితిమ్ముఁడు లింగ, త్కౌతలపతి వ్రేగడు గనియె * సమదారిన్పప
వ్రాతమనోబ్జాతఘనో, ద్భూతరజసై న్నన్యవిజితభువనుం డగుచున్. 44

టీ. ఆతినితిమ్ముఁడు = ఆవేంకటాద్రి ధూపాలునితమ్ముఁడు. లింగత్కౌతలపతి = లింగ ధూపాలుఁడు. సమదారిన్పవ్రాత మనోబ్జాతఘనోచ్ఛృతి రజసై న్నన్యవిజితభువనుండు.— సమది = మదముతోఁగూడిన; అరిన్ప = శత్రుంజులయొక్క; వ్రాత=సంఘముయొక్క, మనః = మనస్సులనెఱుక; అబ్జాత = కమలములకు; ఘన=మేఘప్రాయమగు; ఉద్భూతరజః = అధికపరాగముగల; సైన్య = సైన్యముచేత; విజిత = జయింపఁబడిన; భువనుండు = లోకములు గలవాఁడు. అగుచున్. పొగడుగనియెన్=స్తుతిగాంచెను. మేఘము కమలములకు హాని గలుగఁజేయునదిగాన సైన్యపరాగము మనోబ్జాతములకు ఘనప్రాయ మనఁబడియె.

మ. పరగోత్రాభృదనీకముం గదిసి శుంభతై న్నన్యగర్జ్వాసము
త్కరఘోరాకృతి నంటి తచ్చిరములం * కల్పించెఁ గీలాల ము
ఉధురవేగోగ్రతదాశుగప్రతతి కాదుర్వార మై లింగభూ
పరుఖడ్గచ్చలవారిదంబు సుమనోవర్ణ్యాతిచిత్రక్రియన్. 45

టీ. లింగభూమిఖడ్గచ్చలవారిదంబు.— లింగభూమి = లింగభూపాలునియొక్క; ఖడ్గ = ఖడ్గమనెఱుక; ఘల = నెఱుముగల; వారిదంబు = మేఘము. సుమనోవర్ణ్యాతిచిత్రక్రియన్.— సుమనః = జాజులచేత, జేవతలచేత; వర్ణ్య=పొగఁడఁదగిన; అతిచిత్రక్రియన్ = అత్యద్భుత వ్యాపారముచేతను. పరగోత్రాభృదనీకమున్.— పరగోత్రాభృత్ = శ్రేష్ఠములగు పర్వతములయొక్క, శత్రురాజులయొక్క; అనీకమున్ = సమూహమును, నేనను. కదిసి=అక్రమించి. శుంభతై న్నన్యగర్జ్వాసముత్కరఘోరాకృతిన్.— శుంభత్ = ప్రకాశించుచున్న; సైన్య = సైన్యముయొక్క; గర్జ్వా = సింహనాదము లనెడుమేఘనాదములయొక్క; సముత్కర = సమూహముచేత; ఘోర = భయంకరమగు; అకృతిన్ = ఆకారముచేత. తచ్చిరములన్ = తిపర్వత శిఖరములను, ఆరాజులశిరస్సులను. అంటి = చేరి. ఉధురవేగోగ్ర తదాశుగప్రతతి కాదుర్వారమై.— ఉధుర = అతిశయించిన; వేగ = వేగంబుచేత; ఉగ్ర = తీక్షణమైనటి; తదాశుగ=ప్రసిద్ధవాయువుయొక్క, వారబాణములయొక్క; ప్రతతికా = సమూహమునకు; దుర్వారమై = వారింపనవిగానిదై. కీలాలమున్ = ఉదకమును, రక్తమును. “ఘోణి తేషున్ కీలాలమ్” అని ఆమరము. కల్పించెన్ = చేసెను.

వారిద ముధురవేగోగ్ర మగుహుదతమునకు దుర్వారమై వర్షించుట చిత్ర మనియాశయము క్లిష్టరూపకము ఖడ్గచ్చలవారిద మనుచో కైతవాపహ్నుతి రెంటికిని సంకరము.

తే. అతనియనుజుడు చిన్నలింగావనీశుఁ

డలరు నై జమహూభానుఁ డఖిలశార్వ

రాలిఁ దూల్చియు నరివధూపాలి కాత్మ

రమణవిరహంబుఁ జేయఁ జిత్రప్రపశ్చి.

46

టీ. అతనియనుజుడు = ఆలింగభూపాలునితఁడు. చిన్నలింగావనీశుఁడు = చిన్నలింగభూపాలుఁడు. నై జమహూభానుఁడు. — నైజ = తనసంబంధియైన; మహాః = ప్రతాపమునెఱుగు; భానుఁడు = సూర్యుఁడు. అఖిలశార్వరాలిఁ. — అఖిల = సమస్తమగు; శార్వర = అంధకారములయొక్క; ఆలిఁ = గుంపును, సమస్తవైరిసంఘము ననుట. తూల్చియుఁ = నాశము నేసియు. అరివధూపాలికిఁ. — అరివధూ = ఆఁడునకువలయొక్క; పాలికిఁ = గుంపునకు, శత్రువనితలగుంపున కనుట. ఆత్మరమణవిరహంబు = నిజనాథులయొక్క వియోగమును. చిత్రప్రపశ్చిఁ = ఆశ్చర్యకరప్రసిద్ధితో. చేయఁ = చేయుచుండఁగా. అలరుఁ = ప్రకాశించును.

సూర్యుండు తమస్సంఘమును దూల్చియు జక్కవపడఁతులకుఁ బ్రియవియోగంబు ఘటిల్లఁజేయుట చిత్రమని తాత్పర్యము. చిన్నలింగభూపతి సమస్తవైరుల సంహరించి వారి నారులకు విరహము ఘటిల్లఁ జేసె నని భావము. విరోధాభాసము. రూపకభేదము.

సీ. లాటాంతరమున కేలలితవిగ్రహుగుణ, శ్రేణి వినూతనచిత్రచన
వంగమండలికి నేవరకలాశాలిప్ర, తాపంబు నూడ రత్నంపుబరణి
శాస్త్రీరమునకు నేకల్యాణనిధికిఁ ద్రి, వారంబు మహనీయవజ్రపేటి
యానిచోళమునకు నేయమనశీలునియాజ్ఞ, యలరారు తెలిముత్తియంపుజల్లి

తే. యతఁడు వైగఁడొందు జగములనరినృపాల

మకుటటటకోటికాహితముణికలాప

రాజనీరాజతాంఘ్రినీరేబశాలి

చావజితఘాలి చినలింగాభూపహాలి.

47

టీ. లాటాంతరమునకుఁ = లాట దేశమధ్యమనెఱు వస్తాభ్యంతరమునకు “లాటాదేశే కేఠకేపిచ” అని విశ్వము. ఏలలితవిగ్రహుగుణశ్రేణి = ఏమనోహరాంగుని సుగుణములగుంపు. వినూతనచిత్రచన = నూతనచిత్రకర్తయొ, ఆశ్చర్యకరణమనుట. వంగమండలికిఁ = వంగదేశమనెఱు కర్పూరకదంబమునకు “వజ్రః కర్పూరవార్తాకదేశభేదేషు క్షీర్తితః” అని విశ్వము. ఏ. వరకలాశాలిప్రతాపంబు. — వర = శ్రేష్ఠములగు; కలా = విద్యలచేత; శాలి = ఒప్పుచుండెదూనియొక్క; ప్రతాపంబు = ప్రతాపము. చావఁ = పరికింపఁగా. రత్నంపుబరణి = రత్ననిర్మితమగుబరణియొ. అనఁగాబరణి కర్పూరము నెట్లు మట్టియొ

దునో ఆవిధమున లింగభూపాలుని ప్రతాపంబు ఎంగదేశము నావరించి యున్న దనుట ప్రతాప మెట్టిని దని కవిసమయము గనుక రత్నంపుబరణిగా రూపింపబడినది. కాశ్మీరమున కుక్ = కాశ్మీర దేశమ నెడుకుంకుమునకు. ఏకల్యాణనిధి కీర్తివారము = ఏమంగళమూర్తియొక్క యశోభుంజము. మహనీయవజ్రపేటి = శ్రేష్ఠమగు వజ్రంపుపెట్టెయో, అనఁగా గుంకుమునుబట్టె యేలాగున నావరించియుండునో ఆలాగున లింగభూపాలుని కీర్తి కాశ్మీర దేశము నావరించి యున్న దనుట, కీర్తి తెల్లని దని కవిసమయము గాన వజ్రపేటికగా రూపింపబడినది. ఆని చోళమునకుక్ - ఆని = కదిసి; చోళమునకుక్ = చోళదేశ మనెడుప్రసిద్ధ మగుముసుఁగు గుడ్డకు. ఏయమనశీలునియాజ్ఞ = ఏనియంతయొక్క యాజ్ఞ. అలరారుతెలిముత్తియంపు జల్లి = ప్రకాశించునట్టి తెల్లనిముత్తెములచేతఁ జేయఁబడిన జాల రై ఒప్పునో, అనఁగా ముసుఁ గుగుడ్డకు ముత్తియంపుజాలరువలె నారాజునాజ్ఞ చోళదేశమున కలంకారమై యుభినంద్యముగా నున్న దనుట. అతఁడు = ఆంజు. అరిన్పుపాలమకుటతటకోటికాహితమణికలాపరాజి నీరాజితాంఘ్రినీరెజకాలి. - ఆరిన్పుపాల = శత్రురాజులయొక్క; మకుటతట = కిరీటతట ములయొక్క; కోటికా = అగ్రభాగములందు; ఆహిత = ఊంపఁబడిన; మణికలాప = మణి భూషణలయొక్క; రాజి = బంతిచేత; నీరాజిత = నివాళింపఁబడిన; అంఘ్రినీరెజ = పాదప ద్మములచే; కాలి = ఒప్పుచున్నవాఁడు. చాపజితకూలి = ధనుర్విద్యయందు జయింపఁబడిన రుద్రుఁడు గలవాఁడు. అంతిటిసామర్థ్యముగలవాఁడనుట. జగములక్ = లోకములందు. పొగ దొంబెక్ = ఖ్యాతి గాంచెను. శ్లిష్టరూపకాలంకారము.

క. అతనియనుజుండు చినమ, ల్లతరుణనీరేజశరుఁడు ♦ లలి నొప్పె మహేళా
 న్నతగాయకనుతసాయక, హత నాయకఘటితసౌర ♦ హరిశేఖణుఁ డై .

టీ. అతనియనుజుండు = ఆచినలింగభూపాలుని తమ్ముఁడు. చినమల్లతరుణనీరేజశరుఁడు = చినమల్ల భూపాలుఁ డనునవమన్నఘుఁడు. మహోన్నతగాయకనుతసాయకహత నాయకఘటిత సౌరహరి శేఖణుఁ డై. - మహోన్నత గాయక = మిక్కిలియొక్కవ గాళబ్దించునట్టితు మైదలచేత, మహోన్నతులగు గాయకులచేతనని రాజపర మైచయర్థము; హత = కొనియాడఁబడిన; సాయక = సుమబాణములచేత, బాణములచేత ననియుర్ధాంతరము. హత = కొట్టఁబడిన; నాయక = శృంగారాలంబరపురుషులతో, రాజులచేతితో; ఘటిత = కూర్చుండిన; సౌరహరి శేఖణుఁ డై = సురాంగనలగులవాఁడై. లలిక్ = ఉత్సాహముచేత. ఒప్పెక్. నీరేజశరుని బాణప్రసరణము యువ మిఘునసంఘటన సంపాదకము గావునఁ జినమల్లతరుణ నీరేజశరుని సాయకహత నాయకులు సురాంగనాసంఘటనము నొంది రని భావము. ఇందు రూపకాలంకారము.

నీ. ఈధన్యుహేతి ధా ♦ రాధరం బగుఁ గాని, చో రాజహంసాళి ♦ సోలు ఔట్టు
 లీనరేశ్వరుశౌర్య ♦ మైస తేజమ కాని, చో లోకతమములు ♦ దూలు ఔట్టు
 లీరాజువాణి మం ♦ దారశాఖియ కాని, యెడ నుమనశ్చేణి ♦ లడరు ఔట్టు
 లీమహేందునీకీర్తి ♦ కాముదియగుఁగాని, యెడఁగువలయమోద ♦ మెనఁగు ఔట్టు

తే. లనుచు విబుధులు నుతియింతు ♦ రమరశైల, కందరాసంచరద్దేవ♦కామినీజ
నాభిగీతనవీనచా♦హస్తీమల్ల, బిరుదనిస్తండ్రుఁ జనమల్ల ♦ధరణిచంద్రు. 49

టీ. ఈధన్యహేతి=ఈధన్యని ఖడ్గము. ధారాధరం బగుఁ = హేనుమగును, పదునె
గలదగు ననిభావము. కానిచోఁ = అటు గాకున్న యెడ. రాజహంసాలి. - రాజహంస = హంసప
క్షివిశేషములీయొక్క; ఆళి=గుంపు, రాజశ్రేష్ఠులగుంపు. సోలు పైట్టులు=అడలుట యే ప్ర
కారము, హే ఘోదయ కాలమందు రాజహంసలు పాటుట కవిసమయసిద్ధము. ఈనరేశ్వరు శౌ
ర్యము=ఈరాజశౌర్యము. ఐన తేజము=సూర్యసంబంధిప్రభయే. కానిచోఁ = కానియెడల. లో
కతమములు=లోకములయం దుండుచీకటులు, లోకులయజ్ఞానములు, అజ్ఞానప్రయుక్తవోషముల
నన్నింటిని దుష్టనిగ్రహము చే శమింపఁజేయుటంబట్టి యిటు వచించుట. తూలు పైట్టులు=నేళిం
చుట యెట్లు. ఈరాజపాణి=ఈప్రభువుయొక్క హస్తము. మందారకాభియె=కల్పవృక్షమే.
కానియెడఁ = కానిచో. సుమనశ్రేణులు=దేవసంఘములు, విద్యత్సంఘములు. అడరు పైట్టు
లు = ఆనందించుట యెట్లు. ఈమహేంద్రునికీర్తి = ఈమహారాజయొక్క కీర్తి. కాముది
యగుఁ = చెన్నైలయగును. కానియెడఁ = కానిచో. కువలయమోదము = కలువలకు సంతస
ము, భూవలయమునకు సంతసము. ఎసఁగు పైట్టులు=తనరు పైట్లు, అనుచుఁ = ఇట్లుచుచు.
విబుధులు=దేవతలు, విద్వాంసులు. ఆమరశైలకందరాసంచరద్దేవకామినీ జనాభిగీతనవీనచా
హస్తీమల్ల బిరుదనిస్తండ్రుఁ. — అమరశైల = హేరుపర్వతముయొక్క; కందరా=గుహలయం
దు; సంఛరత్ = తిరుగుచున్న; దేవకామినీజన=దేవతాస్త్రీసంఘమీ చేత; ఆభిగీత = గానము
చేయఁబడిన; నవీనచాహస్తీ మల్ల బిరుద=సూతన మగుచాహస్తీమల్లుఁ డను బిరుదముచేత; ని
స్తండ్రుఁ = జాగ్రూకుని. చినమల్ల ధరణిచంద్రుఁ = చినమల్లనృపాలుఁ డను భూలోకచంద్రు
ని. నుతియింతురు=శౌనియాడుదురు. ఇందుఁ బరంపరితల్లిప్రధానకాలంకారము.

ఉ. ఆయుసుజాల్ భజింప విమలత్నండు ముమ్మడిమల్లమేదినీ
నాయకుఁ డుర్వి నేలెను గఁనత్పదపీఠమసారసారభా
మేయకలిందజాబలవిమిశ్రితపాదపునర్భవప్రభా
వ్యాయతజహ్నుజావినతివారితవిద్విడశేషదోషుఁడై.

50

టీ. ఆయుసుజాల్ = ఆత్ములు. భజింపఁ = సేవిం చు చుండఁగా. విమలత్నండు =
నిర్మలచిత్తముగలిగినట్టి. ముమ్మడిమల్ల మేదినీనాయకుఁడు = ముమ్మడిమల్ల భూపాలుఁడు; వీరి
తండ్రియు తాతయు మల్లభూపాలుం డనువేరిచేతనె రాజిల్లుటంబట్టి మల్లభూపాలు
రలో మూఁడవతరమువాఁ డగుననృపాలుండు ముమ్మడిమల్లమేదినీనాయకుఁ డని చెప్పఁ
బడియె. కనత్పదపీఠమసారసారభామేయకలింద జాబలవిమిశ్రితపాదపునర్భవప్రభావ్యా
యతజహ్నుజావినతివారితవిద్విడశేషదోషుఁడు. — కనత్ = ప్రకాశించుచున్న; పదపీఠ
= పాదపీఠమందలి; మసార = ఇంద్రనీలమణులయొక్క; సార = శ్రేష్ఠ మగు; భా =
కాంతియనెడి; అమేయ = అధిక మైన; కలిందజాబల = కాలిందీజలముచేత; విమిశ్రిత =
కలిసినట్టి; పాదపునర్భవప్రభా = పాదపఖకాంతి యనెడు “ పునర్భవః కరదహో నభో

స్త్రీ సఖి రో స్త్రీయామ్” అని యమరము: వ్యాయత = మిక్కిలి వికాలమైన; జహ్నుజా = గంగానదియందు; వినతి = నమస్కారము చేత, స్నానము చేత; వారిత = పోగొట్టబడిన; విద్విత్ = శత్రువులయొక్క; అశేష = సమస్తములగు; దోషుడు = పాపములుగలవాడు, నేరములు గలవాడు. ఐ = అయి. ఉర్విక్ = భూమిని. ఏలెను = పాలించెను. ఇచట చాద పునర్భవ ప్రభేత్వాదివిశేషణస్వారస్యముచేత నిర్ణయం దగుముచ్చుడిమల్ల భూపాలునియందు విష్ణు త్వము ధ్వనించు చున్నది. అలంకారము రూపకము.

సీ. ఉన్నతకూటనంపన్నవర్తనయైన
 సంతతేరాధరసమితి రోసి,
 యెల్లకాలము జిహ్వావృత్తి వర్తిలునట్టి
 శేషునిపొందపేక్షింపమాని,
 యళిపేయమదయుక్తికలిమిఁ దూఁగుదిగంత
 కరిమూర్తులను డాయ నరుగు టుడిగి,
 యలఘుజడానక్తిఁ దలయెత్తి వెఱచుమ
 హాకమతస్వామి నంట వెఱచి,

తే. చెంచె భూకాంత యాత్మనిస్సీమభూమ
 నకలగుణరత్నభూమితాశావధూటి
 కాశ్రవణరోటి ఖరతరఖడ్గపాటి
 తవిమతకరోటి మల్లభూధవకిరీటి.

టీ. భూకాంత=భూమి, యనెడు స్త్రీ. ఉన్నతకూటనంపన్నవర్తనయైనసంతతేరాధర సమితిక్.—ఉన్నత=అధికములగు; కూట = కపటములచేత, శిఖరములచేత ; సంపన్న = సమృద్ధమైన; వర్తనయైన=వృత్తిగలదియైనట్టి; సంతతేరాధర సమితిక్=ఎల్లప్పుడు కల్లమో యువారియొక్కగుంపును, భూమిని మోయు పర్వతములగుంపుననుట “ఇరా భూ వాక్సురా ప్సుస్యాత్” అని యమరము.రోసి=విసుగుపడి. ఎల్లకాలముక్=ఎల్లప్పుడును. జిహ్వావృత్తిక్ = కుటిలస్వభావము చేత. వర్తిలునట్టి శేషుని = వర్తించు చున్నదాసునియొక్క, సేవ్యుఁడు శేషి యనియు సేవకుఁడు శేషుఁ డనియుఁ బ్రసిద్ధము: వక్రగమనముచేత వర్తించునట్టియనంతుని యొక్కయనుట. పొంధు=సాంగత్యమును. అపేక్షింప మాని=కోరుటను మాని. అళిపేయ మదయుక్తికలిమిక్.—అళి=సురయనెడు; పేయ = పానీయముచేతనైన; మదయుక్తి = మదనంబంధముయొక్క; కలిమిక్ = కల్లుటచేత, తుప్పైదలచేతఁ బానము చేయఁదగిన మ దోదకముయొక్క కలిమిచేతననుట “అళిస్సురాపుష్పలివహోః” అని విశ్వము. తూఁగుదిగం త్కరిమూర్తులను.—తూఁగు=తూఁగునట్టి;దిగంత=దిక్కులకడలయందలి,అనఁగా వప్రసిద్ధమగు నొకచోటనుండు; కరిమూర్తులను = శేఫలకారముల కభేదమునుబట్టి కలిమూర్తులను పాప మూర్తుల ననుట, గజమూర్తుల నని భావము. డాయ నరుగు టుడిగి = దగ్గఱఁబోవుటను వదలి. అలఘుజడానక్తిక్.—అలఘు = అధిక మగు; జడా = మూర్ధులతోడి; ఆనక్తిక్=

సంబంధము చేతను, లకారడకారముల కభేదమునుబట్టి, అధిక జలాసక్తిచేతను. తలయొత్తక=తలయొత్తుటకు. వెఱచు=భయపడు. మహాకమతస్వామిక. —మహాత్=అధికమగు; ఆక=పాపమునకు; మత=అశ్రయ మగు; స్వామిక=ప్రియుని, తలయొత్తనిస్వభావము గల్గి ఆదికార్త స్వామి ననుట. అంటక=ముట్టుటకు. వెఱచి=భయపడి. ఆత్మనిస్సీమభూమగుకలగుణరత్న భూషితాకావధూటికాశ్రవణకోటిక. —ఆత్మ=తనయొక్క. నిస్సీమ=నిరపధికమగు; భూమ=ఆధిక్యము గల; సకల = సమస్తము లగు; గుణరత్న=గుణము లనెడరత్నముల చేత; భూషిత=అలంకృతము లగు; ఆకావధూటికా=దిగంగనలయొక్క; శ్రవణకోటిక=కర్ణాగ్ర భాగములుగలవాని. ఖరతరఖడ్గపాటితవిమతకరోటిక. —ఖరతర = మిక్కిలితీక్షణమగు; ఖడ్గ=ఖడ్గము చేత; పాటిత=చీల్చబడిన; విమత = శత్రువులయొక్క; కరోటిక=పుట్టిలుగలవాని “కరోస్థితు కరోటి స్వాస్యత్” అని యమరము. మల్లభూధవకేరీటిక=కిరీటితుల్యుఁడగుమల్ల భూపాలుని; ఉపమానోత్తరపదకర్త ధారయనమాసము. చెందెక=పొందెను. భూభరణధురీణు లగుకులాచల శేషదిక్కురికమతస్వాములు కాపట్యసంపత్తి కుటిలస్వభావను రాపానమత్త తాజడాసత్తులను బొందుట చే వారినివదలిభూకాంత సకలనుగుణసంపత్తి గలమల్లభూపతి నాశ్రయించె ననిభావము. ఇందు క్లేషోత్థాపితవ్యతిరేకాలంకారము.

మ. ఘనభేరివరభూరిభాంకృతిజరేఖాసంధి లేఖాలయం

బునకు మల్లనృపక్షతక్షీతిపరాట్యూగంబు లేఁగఁ ఘనా
యనముం జేరె మహాబిలాఖ్య దురగవ్యావిధ్యుద్ధోచితా
వని పెం పొందె దదీయరత్నతతి పర్వక రత్నగర్భాభిధన్.

52

టీ. ఘనభేరివరభూరిభాంకృతిజరేఖాసంధిక. —ఘన = గొప్పలగు; భేరి = భేరులయొక్క; వర=శ్రేష్ఠములగు; భూరి=అధికములగు; భాంకృతి=భాంకారములవలన; జ = పుట్టినట్టి; రేఖా=చీలికగీఱయొక్క; సంధిక=రంధ్రము చేత. లేఖాలయంబునకుక=స్వర్గమునకు. మల్లనృపక్షతక్షీతిపరాట్యూగంబులు. —మల్లనృప=మల్లభూపాలునిచేత; క్షత = కొట్టబడిన; క్షీతిపరాట్=రాజశ్రేష్ఠులయొక్క; పూగంబులు=గుంపులు. ఏఁగఁ = పోవఁగా. ఘనాయనముక=ఆకాశమును. మహాబిలాఖ్య = అధికవివరముగలదనుషేరు, మహాబిలమనెడునామము. చేరెక = పొందెను. తురగవ్యావిధ్యుద్ధోచితావని. —తురగ=గుఱ్ఱములచేత; వ్యావిధ్య=కొట్టబడిన; యుద్ధోచితావని=యుద్ధార్హ మగుభూమి. తదీయరత్నతతి=ఆరాజులకుసంబంధించినరత్నములయొక్కగుంపు. పర్వక=ప్రసరింపఁగా; రత్నగర్భాభిధన్=రత్నగర్భ యనునామముచేత. పెంపొందెక=వృద్ధిఁబొందెను.

ఆకాశము మహాబిల మనుషేరు వొందుటకు భూమి రత్నగర్భ యనుషేరు వొందుటకు క్షీతిపరాట్యూగంబు లేఁగుట తదీయరత్నతతి పర్వట పేతువులుగా నుత్పేక్షింపఁబడినవి గాన పేతుత్పేక్షాలంకారము.

సీ. తగ మహావిగ్రహ మగుకిరాతశ్రేణిఁ, బ్రత్యగ్రదళితవిగ్రహముఁ జేసె
విప్రమోదాపహావృత్తు లౌయవనుల, విప్రమోదాపహావిధులఁ జేసె

ఘనపద్ధతిక్రమగర్హణు లగుశాత్ర, పులఘనపద్ధతి * మెలగఁగఁ జేసె
నిఘ్నరధర్మగఁరిఘ్న తౌనహితుల, నతులనుధర్మాభియుతులఁ జేసె

తే. ననుచుఁ దరవారిపరిదారి * తారిహస్తిమస్తనిస్తులనిర్గళ * న్నాక్తికముల
సేసఁ జల్లుచు జయలక్ష్మి * నేరె నార, వీరమల్లక్షమాపాలు * విమలశీలు. 53

టీ. తగ్ = ఒప్పనట్లుగా. మహావిగ్రహ మగుకిరాతశ్రేణికి = మహావిరోధము గలకిరా
తులగుంపును. ప్రత్యగ్రదళితవిగ్రహము = నూతనముగ పోఁ గొట్టఁబడినవిరోధముగలదానిని, ఖం
డితదేహములుగలదాని ననుట, “విరోధే కలహే దేహే విస్తారే విగ్రహః” అని హాలాయాధుఁ
డు. చేసె = ఒనరించెను. - విప్రమోదావహావృత్తు లాయవలక్ష. - విప్ర = బ్రాహ్మణులయొక్క;
మోద = సంతసమునకు ; ఆపహ = నాశకమగు ; వృత్తులాయవలక్ష = చ్యాపారముగలతురకల
ను. విప్రమోదావహావిధులక్ష = విప్రులకు ప్రమోదావహా ములగువిధులుగలవారిని. వి = పక్షులకు;
ప్రమోదావహా = సంతోషమునుజేసెడు విధులుగలవారిని, అనఁగా నిహతులై కంకగృధ్రాది
పక్షులకు సంతసముఁ జేయువారి ననుట; చేసె = ఒనరించెను. ఘనపద్ధతిక్రమగర్హణు లగుశా
త్రపులక్ష. - ఘన = పెద్దలయొక్క ; పద్ధతి = మార్గమందు ; క్రమ = సంచరణముయొక్క ; గర్హ
ణు లగు = నిందకు లగు, సన్నార్థవిరోధులగు ననుట; శాత్రపులక్ష = విరోధులను ; ఘనపద్ధ
తి = పెద్దలమార్గమందు, గగనమందు. మెలగఁగఁ = పర్చించునట్లు. చేసె = ఒనరించెను.
అనఁగాఁ బరిహార్చి వీరస్వర్ణమునకు బంపెనని భావము. నిఘ్నరధర్మగరిఘ్న తౌనహితులక్ష. -
నిఘ్నరధర్మ = కఠినధర్మముచేత, కఠినమగుధనుర్విద్యచేత. గరిఘ్న తౌనహితులక్ష = శ్రేష్ఠు లగుప
గతురను. అతులనుధర్మాభియుతులక్ష. - అతుల = అసమానమగు; సుధర్మాభియుతులక్ష = మంచి
ధర్మముతో దేవసభతో కూడుకొన్నవారినిగా. చేసె = ఒనరించెను, కఠినధర్మముగలవారిని
మంచిధర్మముగలవారినిగాఁ జేసె నని యర్థము. ధనుర్విద్యయందు దక్షులగువీరులను దేవసభఁ
జేయనట్లు చేసెననిభావము. ఔర = ఆశ్చర్యము. ఇట నాశ్చర్యము స్పష్టము. అనుచుక్ష. జయ
లక్ష్మి. తరవారిపరిదారి తారిహస్తిమస్తనిస్తులనిర్గళ న్నాక్తికములక్ష. - తరవారి = ఖడ్గముచేత ; పరి
దారిత = ఖండింపఁబడిన ; అరిహస్తి = శత్రుగజములయొక్క ; మస్త = శిరస్సులవలన; నిస్తు
ల = అసమాన మగునట్లుగా ; నిర్గళతే = జాటుచున్న ; న్నాక్తికములక్ష = మత్స్యముల
చేత ; సేసఁ జల్లుచుక్ష = తలఁబ్రాలుచల్లుచు. విమలశీలుక్ష = నిర్మలస్వభావముగల. వీర
మల్లక్షమాపాలుక్ష = వీరుఁ డగుమల్లభూపాలుని. చేరెక్ష = పొందెను. ఇందుఁ జరణచతు
ష్టయమందును విరోధాభాస మలంకారము, “ఆభాసత్వే విరోధస్య విరోధాభాస ఉచ్య
తే” అని తల్లక్షణము.

శా. ఆలోచింప దధీచిదానము మహావ్యర్థంబు దోషాకరుం
డాలేఖావళిక్లిచ్చు నీగి యొకతో * యం బై కలామాత్ర మై
చాలం దక్కువ యొక్కవక్షమున నెం * చక్ష మించుఁ గా మల్లభూ
పాలగ్రామహీసాతి నద్దుణతతిక్ష * భావించుచో నెంతయున్.

టీ. దధీచిదానము = “దధీచి ర్దానవీ రోఘా ద్దయావీర శ్చిలి ర్న్నుపః|హచ్చిరో యు ద్ధవీ రోఘాత్” అని దానవీరుఁడుగాఁ జెప్పఁబడిన దధీచియొక్క దానము. ఆలోచింపఁ = విచారింపఁగా. మహావ్యర్థంబు = మిక్కిలి వ్యర్థమైనది; మహావ్యర్థంబు = గొప్పలైనపర్వతి ములకొఱకైనదనుట “ఆవయ శ్చైలమేషార్కాః” అని యనుచుఁడు. దోషకరుండు = చంద్రుఁడు. ఆలేఖావళికిఁ = ఆదేవబృందమునకు. ఇచ్చునీగి = ఇచ్చెడుత్యాగము. ఒకతోయంబై = జలమాత్రమే, మఱియొక వస్తువు లేదనుట. కలామాత్రమై = పదునాఱవభాగరూపమై. చాలం దక్కువ = మిక్కిలి అల్పమైనది. ఒక్కపక్షమున నె = ఒకపక్షమందె అదియు కృష్ణపక్షమున నె కాని యుభయపక్షమందు గాదనుట. మధాంశువు దేవవర్ణమునకు నొకజలరూప మగు షోడ శతమకబాత్తక మగునమృతమును కృష్ణపక్షంబుననే యిచ్చు ననుట. ఎరవఁ = చంద్రుని దాతృత్వము వర్ణక డగుమల్లభూపాలనిదాతృత్వముతో సరియైనదే కాదు. యొకపక్షమందైనను సరి యగునా యని విచారింపఁగా. మల్లభూపాలగ్రామణీసాతి = మల్లభూపాలగ్రామణి యొక్కదానము “సాతి ర్దానావసానయోః” అని యనుచుఁడు. సద్గుణతతిక = శ్రేష్ఠగుణముల యొక్కగుంపుచేత. భావించునోక = తారతమ్యమును పర్యాయోచింపఁగా. ఎంతయుక = మిక్కిలి. మించుఁ గా = అతిశయించును గదా.

ప్రకృత మల్లభూపాలత్యాగమున కప్రకృతదధీచిదోషకరత్యాగములు దుల్యములు గావననుటలని ప్రతీపాలంకారభేదము. “వర్ణ్యే నాన్యస్యో పమయా అనిష్పత్తిపచశ్చతత్” అని లక్షణము.

సీ. ద్విజరాజు వెఱఁ గంద * వివిధకలాపాలి, పచరించుఁ ద త్తఱపాటు లేక యలమహానటుఁ డెన్న * నతులశ్చంగారవ, ర్తనఁ జూపు నింతైన * శ్రాంతి లేక తారాభు లీక్షింపఁ * దరుణామృతరసాభి, హరణంబు గావించు * నరుచి లేక నచలాధిపునిచెంత * నధికగహ్వరవిహా, రశ్రీలఁ బూను భా * రంబు లేక తే. మల్లభూపాలుముమ్మడి * మల్లశౌరి, కీర్తికాంతామతల్లి పం * కేజజాండ కాండగర్భాతిభారసం * క్రాంతయయ్యుఁ, దత్తదనుకూలఖేలనా * యు త్తవృత్తి.

టీ. మల్లభూపాలు ముమ్మడిమల్లశౌరికీర్తికాంతా మతల్లి. — మల్లభూపాలుముమ్మడిమల్లశౌరి = మల్లభూపతి పుత్రుఁ డగుముమ్మడిమల్లవీరాగణియొక్క; కీర్తికాంతామతల్లి = ప్రకృత స్తయగుకీర్త్యంగన “మతల్లి కామచర్పికా ప్రకాణ్ణ ముద్వత్లలశౌ ప్రకస్తపాచకా న్యమాని” అనియనుచుఁడు. పంకేజజాండకాండగర్భాతిభార సంక్రాంతయయ్యుక. — పంకేజజాండ = బ్రహ్మాండములయొక్క; కాండ = గుంపులనెదు; గర్భ = గర్భములచేతనైన; అతిభార. = అధికభారముచేత; సంక్రాంతయయ్యుక = కూడుకొన్నదయ్యును, అనఁగా బ్రహ్మాండ కాండ రూపదుర్బహగర్భభిన్న యయ్యు ననుట. తత్తదనుకూలఖేలనాయుత్తవృత్తిక = వారివారి కనుకూల మగుక్రీడనమున కధీనమైనవృత్తిచేత. ద్విజరాజు = బ్రాహ్మణశ్రేష్ఠుఁడు, విద్యాంసుఁడనుట. వెఱఁ గందక = ఆశ్చర్యపడునట్లు. వివిధకలాపాలిక. — వివిధ = నానాప్రకారములగు; కలా = విద్యలయొక్క; పాలిక = సమాహమును. త త్తఱపాటులేక = తోట్రు

పాటులేక. పచరించుకొనుట=కనఁబఱచును. ద్విజరాజు=చంద్రుఁడు. వెఱఁ గండకొ=భయముచేఁ గఁందునట్లుగా. వివిధకలాపాలికా=నానాప్రకారములగుకాంతులగుంపును, తత్తటపాటు లేక పచరించుననికీర్తిపరమైన యర్థము. అలమహానటుఁడు.—అల=ప్రసిద్ధముగు; మహానటుఁడు= దొడ్డనట్లువుఁడు, కవుఁడు. ఎన్నె=గణించునట్లుగా. అతులశృంగారవర్తనకొ=ఆనమానముగు నాట్యమును, శృంగారనియమమును. ఇంతైన శ్రాంతిలేక=ఇంచుకైన శ్రమములేక చూపుకొ. “శృంగార స్ఫురతేనాట్యే రసే దిగ్గజమణ్డలే” అని విశ్వము. తారాశులీక్షింపకొ.—తారుఅశులు =చెలికత్తెలుతాము. ఈక్షింపకొ=చూచుచుండఁగా. తరుణామృతరసాభిహరణంబు.—తరుణ =నూతనములగు; ఆమృత=ఆమృతమువంటి; రస=మధురాదిరసములయొక్క; అభిహరణంబు= గ్రహణంబు “అభిహరోఽభిగ్రహణమ్” అని అమరము. అరుచిలేక=అసహ్యత లేక. కావించుకొ =చేయును. గర్భవతులకుఁ బదార్థములకుం దురుచి గలిగి తానెక్కడు గ్రహింపమి స్వాభావి కంటై యుండఁగా నీమె యరుచి లేక రసాభిగ్రహణము గావించు ననుట. తారాశులు=నక్ష త్రముల సంఘములు. ఈక్షింపకొ. తరుణామృతరస = నవనూధారసము యొక్క. అభిగ్రహణం బు గావించు నని కీర్తిపరమైన యర్థము. అచలాధిపునిచెంతకొ=భూపాలుని సన్నిధి యందు. అధికగవ్వారవిహారశ్రీలకొ= అధికము లగుదాంభికవిహారములయొక్క సంపదలను. భారంబు లేక=గర్భభారము చేసలనటనొందక. పూనుకొ=వహించును. అచలాధిపుని=హిమవంతునియొ క్క. చెంతకొ. అధికగవ్వారవిహారశ్రీలకొ=అతిశయమైన గుహావిహారముల యొక్క శ్రీలను. పూనుకొ=వహించును. “గవ్వారస్తు గుహాదమ్భ నికుఞ్చగహనేవ్వపి” అని విశ్వము. గర్భవతి గర్భుణ్ణీధర్షములకు విరుద్ధము లైనవ్యాపారములు నీసె ననిభావము.

కీర్తికాంత విద్వాంసుల చేతఁ బ్రకంశించఁబడినదనియు హిమగిరి గుహాదుల నాపరించిన దనియు చంద్రమండలము నాక్రమించి చంద్రునికన్న మిగులఁ దేజరిల్లినదనియు నక్షత్రమండలము నతిక్రమించి కైలాసముదాక వ్యాపించినదనియు పంకేజాండ కాండ గర్భ యనుట చేత బ్రహ్మాండకోటుల నాపరించిన దనియు ఫలితార్థము. ఇందుఁ గీర్తికాంతయందు గర్భాభిభ రణరూపపుష్కలకారణమున్నను అరుచ్యలసతాదికార్యములు గలుగనట్లు వర్ణితంబులగు టనుబట్టి విశేషోక్త్యలంకారము. “కార్యాజని ర్విశేషోక్తి స్ఫులి పుష్కలకారణే” అనిలక్షణము. కీర్తికాంత యనుచోట రూపకంబు.

తే. ఆధరాధీశుసతులు చెన్నాంబ తిరుమ

లాంబ మల్లాంబికే యనంతమాంబిక యన

నాతతాత్మీయనద్గుణాన్మాత్రనుకవి

నూక్తిముక్తాకదంబలై యొప్పి రందు.

56

జీ. ఆధరాధీశుసతులు = ఆ మల్ల భూపాలుని భార్యలు. చెన్నాంబయు, తిరుమలాం బయు, మల్లాంబయు, అనంతమాంబికయు, అనకొ. ఆతతాత్మీయ సద్గుణాన్మాత్రనుకవి నూక్తి ముక్తాకదంబలై.—ఆతత=వికాలములైన; ఆత్మీయ సద్గుణ=తమ లోకోత్తర గుణములనెదుగు ణముల చేత, అనగా నూత్రమృతచేత; మాత్ర=కూర్పఁబడిన; నుకవి నూక్తి=సత్కవివాక్కుల నెదు

ముక్తాకదంబలై=ముత్యముల గుంపులుగలవారై, అనగాఁ గవివాక్యములచే నెల్లపుడుఁ గొనియాడఁదగుసుగుణములు గలవారై యనుట. ఒప్పిరి. అందుఁ = ఆనతులయందు. దీనికి ముందు పద్యముతో నన్వయము. రూపకాలంకారము.

సీ. తాఁ జంచలాత్మయై ♦ తనుగన్నవారికి, బలుసుళ్లుదెచ్చున ♦ బ్లాతపాణి
 దతరజోగుణయుక్తి ♦ దానవద్విప్రముల, సంటుగంధోదగ్ర ♦ యైనభూమి
 నొకమూలఁబడియుండి ♦ యుచ్చసీంహాసన, మంది తాఁజండిక ♦ యైనగౌరి
 గురుఁడు వాక్రవ్య నక్షరవిగ్రహముఁ బూని, నిక్కిరాజాస్థానిఁ కెక్కువాణిఁ

తే. బరిహసించుచు జనయిత్రుభవనకీర్తి
 దాయివర్తన సాత్త్వికధర్మనియతి
 భర్తృచిత్తానుసృతిఁబూజ్యపటలసేవఁ
 జేలఁగు నద్గుణనికురుంబ ♦ చెన్నమాంబ.

57

టీ. సద్గుణనికురుంబ=సద్గుణసమాహముగలది యైన. చెన్నమాంబ=చెన్నమ్మయను సతి. తాఁ=తాను. చంచలాత్మయై=చలచలితయై. తనుగన్నవారికిఁ=తనపుట్టినింటివారికి. బలుసుళ్లు = అధికోపద్రవములయ. తెచ్చునబ్లాతపాణిఁ = తెచ్చిపెట్టెడు లక్ష్మీదేవిని. తాఁజంచలాత్మయై=చలస్వభావముగలదై; స్థిరముగానిదైయునుట. తనుగన్నవారికిఁ=తనుగన్నట్టి యుదకమునకు, సముద్రమున కనుట. బలుసుళ్లు = అధికావర్తములను. తెచ్చునబ్లాతపాణి ననితాత్పర్యము. తతరజోగుణయుక్తిఁ.—తత = విఫలమైన; రజోగుణ = రాజనగుణము యొక్క; యుక్తిఁ=యోగముచేత. దానవద్విప్రములను = రాక్షసశ్రేణులను. అంటి = ఆశ్రయించి. గంధోదగ్ర యైనభూమిఁ = గర్భముచేత నధిక యైనభూమిని. తతరజోగుణయుక్తిఁ = విస్తృత మగుపరాగగుణముయొక్క సంబంధముచేత. దానవద్విప్రములఁ.— దానవత్ = మదయుక్తములగు; ద్విప్రములఁ = గజములను, దిగ్గజములనునుట. దానవ + ద్విప్ర అనుచోట “అనచి చ.— అచః పరస్య యరో ద్యేవాస్తా న త్యచి” అనుదానిచే దానవద్విప్ర అని దకారమునకు ద్విత్వముచచ్చినది. గంధోదగ్ర యైనభూమిఁ = ఘృణిణగ్రాహ్య గుణవిశేషముచేత అధిక యైనభూమిని; పరాగము గలిగి దిగ్గజములతోఁ గూడి గంధవతియై పృథివి యుండుట స్వభావము. ఒకమూలఁ బడియుండి=ఒకగొందిని బడి యుండి. ఉచ్చసీంహాసనమంది=ఉన్నతమగురాజాసనము నొంది. తాఁ. చండికయైన గౌరిఁ=తానత్యంతకోపవతి యగుగౌరిని. ఒకమూలఁ=మూలగానున్న యీశాన్యదిక్కునందు. పడియుండి. ఉచ్చసీంహాసనము.—ఉచ్చసీంహా=ఉన్నత మగు సీంహమందు;అసనము=ఉపవేశనమును. అంది. చండికయైన గౌరిఁ=చండియను నామాంతరముగలదైన గౌరిననుట. గురుఁడు=మామ. వాక్రవ్యఁ=మాటాడఁగా, నోరత్తఁగా ననుట. అక్షరవిగ్రహము=నశింపనికలహము. పూని=పహించి. నిక్కి=గర్వించి. రాజాస్థానికిఁ=రాజసభకు. ఎక్కువాణిఁ=ఎక్కుడుసరస్వతిని. గురుఁడు=బృహస్పతి. వాక్రవ్యఁ=చెప్పఁగా. అక్షరవిగ్రహముఁబూని=అకారాద్యక్షరస్వరూపమునుదాల్చి. నిక్కి=అతిశయించి. రాజాస్థానికిఁ.—

రాజ=ఇంద్రునియొక్క; ఆస్థానిక=సభకు. ఎక్కువాణిక. అనగా నకారాద్యక్షరరూపిణి యగుసరస్వతిబృహస్పతిచేత నిండ్రసభలోఁ బూజింపఁబడినదని యనుట. కాదేని సుపాధ్యాయుండు సెప్పఁగా రాజసభలోఁ బూజిత యగువాణి ననుట. పరిహసించుచుకొ=మిక్కిలిహాస్యము నేయుచు. జనయిత్యభవనకీర్తిదాయివర్తనకొ.- జనయిత్యభవన=జనకగృహమునకు; కీర్తిదాయి=కీర్తిజనకమగు; వర్తన=వృత్తిచేత. దీనికీఁడనుఁగన్నవారికి బలుసుకీర్తి దెచ్చునజ్ఞాత పాణిన సుదానితోఁ బ్రతిద్వంద్విగా నన్వయము. ఇట్లు నాలుగుచరణములయందుఁ జేప్పిన యర్థములకు నన్వయంబు దెలియవలయు. సాత్త్వికధర్మనియతికొ=సాత్త్వికధర్మములయందు వర్తనము చేతను. భర్తృచిత్తానుసృతికొ= భర్తృచిత్తముననుసరించుటచేతను. పూజ్యపటలసేవకొ=పూజ్యులసంఘముయొక్క సేవచేతను. చెలఁగుకొ=ఓప్పును. చెన్నమాంబ లక్ష్మీభూమి గౌరీ సరస్వతులకన్న మిన్న యనివ్యాంగ్యము. ఇందు యథాసంఖ్యాలంకారము. శ్లేషసముత్థాపితవ్య తిరేకాలంకారమును గలదు.

శా. ఆవామామదనుండు మల్లవసుధాధ్యక్షుండు దచ్చెన్నమాంబావామేక్షణయందు రామవిభునికొ * మల్లావనీవల్లభుకొ
 * శ్రీవాసేక్షణ నిన్ను మల్లమయెడం * గృష్ణాధిపుకొ మేదిని
 రావుం గాంచె నచంచలప్రమదసాంధా) మాధవక్షోణిపా. 58

టీ. అచంచలప్రమదసాంధ్రా=స్థిరమైన సంతోషముచేత సాంద్రుఁడగువఁడా. మాధవక్షోణిపా=మాధవరాయా. ఆవామామదనుండు మల్లవసుధాధ్యక్షుండు = యువతీజన మనోహరుఁ డగునామల్లభూపాలుండు. తచ్చెన్నమాంబావామేక్షణయందుకొ=అచెన్నాంబితియందు. రామవిభునికొ=రామభూపాలుని. మల్లావనీవల్లభుకొ=మల్లభూపాలుని. శ్రీవాసేక్షణ=శ్రీనివాసము లైనదృష్టులు గలమాధవరాయా. నిన్నుకొ. మల్లమయెడకొ=మల్లాంబితియెడ. కృష్ణాధిపుకొ=కృష్ణరావును. మేదినిరావుకొ=మేదినిరావును. కాంచెకొ=కనెను.

క. అందగ్రజుండు యువతీ
 కందర్పుండు రామధరణికాంతుండు వెలసెకొ
 మందరబలబంధురభుజ
 మందరధరమథితవైరిమహిపాంబుధి యై. 59

టీ. అందుకొ=వారలలో. అగ్రజుండు=జ్యేష్ఠుండును. యువతీకందర్పుండు=మానిసిమన్నభుండు వగు. రామధరణికాంతుండు=రామభూపాలుండు. మందరబలబంధురభుజమందరధరమథితవైరిమహిపాంబుధియై.-మందర=బహుశమగు; బల=సామర్థ్యముతోడ; బంధుర=దట్టము. లైన; భుజ=బాహులనెడు; మందరధర=మందరపర్వతముచేత; మథిత=మధింపఁబడిన; వైరిమహిప=శత్రురాజులనెడు; అంబుధి యై=సముద్రముగలవాఁడై. వెలసెకొ=ప్రకాశించెను.

సీ. ధర్మనిర్మథనంబు * దాఁజేసి జనకజా, పాశాకృతిక్రిడఁ * బ్రబలఁ డేని
 నవరజక్షిప్తరాజ్యాతిభారుం డయి, వనచరవర్తన * వఱలఁ డేని
 సతతనుగ్రీవానుమకౌత్సుక డైదావ, మున మఖవత్సూనుఁ * దునుమఁ డేని
 నురుగోవిహారాత్త * పరజీవన నిధి యై, యలపుణ్యజనభర్త * నడఁపఁ డేని

తే. సాటి యన వచ్చు రాముఁడు * సాధుసుకృత
 కేళి సర్వంసహాభార*శాలి త్రాత
 సాగ్నిసంతానపాలిసా*ధ్వవననిత్య
 శీలి యగు రామభూపాల*మాళి కెపుడు.

60

టీ. ఎపుడు = సర్వకాలమందును. సాధుసుకృత కేళి. — సాధు = క్రేష్టములగు; సుకృత = పుణ్యవిషయ మైన; కేళి = క్రీడ గలవాఁడును. స్వంసహాభారశాలి = భూభరణసర్వీణుఁడును. త్రాత = రక్షకుఁడు. సాగ్నిసంతానపాలి సాధ్వవననిత్యశీలి. — సాగ్ని = అగ్నివృతాసనము సేయు సోమయాజులయొక్క; సంతానపాలి = బిడ్డలగుంపుయొక్క; సాధ్వవన = చుక్కగఁ బోషించుట; నిత్యశీలి = నిరంతరస్వభావముగాఁ గలవాఁడును. అగు రామభూపాలమాళికిఁ జియినట్టి రామ భూపాలాగ్రేసరునకు. రాముఁడు = శ్రీరాముఁడు. తా = తాను. ధర్మనిర్మలనంబు = ధర్మమార్గ భంగమును. చేసి = ఒనరించి. జనకజాపాణౌకృతిక్రీడకా. — జనక = తండ్రవలస; జా = పుట్టినదాని యొక్క, సహాదరియొక్కయనుట. పాణౌకృతి = వివాహమందలి; క్రీడకా = క్రీడచేత. ప్రబలఁ డేనికా = వృద్ధిబొందఁడేని. పాణౌకృతియనుచోట “నిత్యం హస్తే పాణా పుషయమసే” అని యులుకన్నమాసము. ధర్మ = ధనువుయొక్క. నిర్మలనంబు = భంగంబు. తా = తేసి. జనకజాపాణౌ కృతి = జనకచక్రవర్తికూతురుగుసీతాపాణిగ్రహణమందలిక్రీడచేత శ్రీరాముఁడు ప్రబలవాఁడని భావము. గీతిలోఁ జెప్పిన యర్థములకు వీనికిఁ గ్రమముఁ జూడవలయు. ఆవరజక్షిప్తరాజ్యాతి భారుండయి. — ఆవరజ = నీచునియందు; క్షిప్త = ఉంపఁబడిన; రాజ్యాతి భారుండయి = రాజ్యసంబంధియైన యధిక భారము గలవాఁడై. ఎనచరవర్తనకా = కిరాతకుల వృత్తిచేతను. వజలఁడేనికా. ఆవరజఁ డనఁగా అనుజుఁడైన భరతుఁడు అతనియందుంపఁబడిన రాజ్యభారము గలవాఁడై వనచరులగుమున్యాదుల యొక్క వర్తనచేత శ్రీరాముఁడు వజలినాఁడని భావము. సతతసుగ్రీవానుషక్తాత్మఁడై. — సతత = ఎల్లపుడును; సుగ్రీవా = మంచితంతము గలదానియందు; అనుషక్తాత్మఁడై = అనురాగముగలవాఁడై. దావమునకా = అరణ్యమున. మఖవత్సూనకా. — మఖవత్ = సోమయాజియొక్క; సూనకా = నుతుని. తునుమఁడేనికా = వధింపఁడేని. సతతముసుగ్రీవునియందనుషక్తాత్మఁడై దావమున మఖవత్సూనుఁడనఁగా నింద్రసుతుఁడగువాలిని శ్రీరాముఁడు దునిమినవాఁడని భావము. “హవిర్వక్షీతి నికృష్ణో మఖేషు మఖవానసా. తత్రైకో మఖవానముత్ర బహునక” ఇత్యాది ప్రయోగములు మతుబంతిమైన మఖవచ్చబ్దమునకుఁ బ్రమాణములు. ఊరుగో విహారాత్తపరజీవననిధి యై. — ఊరు = అధికమగు; గో = దృష్టలయొక్క; విహార = వ్యాపారముచేత; ఆత్మ = పొందఁబడిన; పర = ఆస్యలయొక్క; జీవననిధి యై = జీవనాన్నదమగు ధనముయొక్క నిధిగలవాఁడై, కన్నులచే బెదిరించి పరద్రవ్యాపహరణముఁ జేసిన వాఁడనుట. శ్రీరాముఁడు. ఊరు = అధికమగు; గోవిహార = భాణములయొక్క విహారముచేత; ఆత్మ = ఆక్రమింపఁబడిన; పర = ఉత్సృష్టమగు; జీవననిధి = సముద్రముగలవాఁడని భావము. అలపుణ్యజనభర్తకా = ఆసుకృతిజనకేళరసి, రాక్షసులకుభర్తయగు రావణుని ననుట. “యాతుధానః పుణ్యజనక” అని అమరము. అడఁపఁడేనికా = తునుమఁడేని. సాటి యన వచ్చుకా = సమానుఁడన

వచ్చును. ఇందు యథాసంఖ్యాలంకారము “యథాసంఖ్యం క్ర మేనైవ క్రమికాణాః సమన్వయాః” అని లక్షణము. మతీయు చర్చ్యం డగు రామభూపాలున కవర్ణ్యం డగుతామభద్రుం డౌపమ్యునివృత్తి లేనందున సాటి గాఁ డని చెప్పటచే ప్రతీపాలంకారము. “చర్ణ్యే నాన్య సోపమాయా అనిష్పత్తివచకృతత్” అని లక్షణము.

మ. శరణాతంబు దృణీకరించి రజనీజానిం గలాభంగ మై
పరవం జేసి యధఃకరించి యలసఃర్పస్వామి రామక్షమా
వరుక్షీరిచ్చట నత్యలోకమునకుఁ ♦ వాగ్దేవితోఁ జెల్లికై
కర మేఁగఁ సుర ధేనువాన్య మటుగాఁ ♦ గావించె మధ్యేస్మృతిన్. 61

టీ. రామక్షమావరుక్షీరిచ్చట = రామభూపాలుని యశఃపరంపర. శరణాతంబు = తెల్లు గడ్డియొక్క గుంపును. తృణీకరించి = ధిక్కరించి. తెల్లు తృణము గాన తృణీకరణము సహజము. రజనీజానిక = చంద్రుని. కలాభంగమైపరవక = తేజోహీనత గలవాఁడై వర్తించు నట్లు చేసి. చంద్రుఁడు కృష్ణపక్షమునందుఁ జలహీనుఁడై వర్తింపట సహజము. అలసఃర్పస్వామిక = ఆశేషుని. అధఃకరించి = నికృష్టనిఁగాఁజేసి, ఆదిశేషుఁడు అధోలోకమందుండుట సహజము. వాగ్దేవితోక = సరస్వతీదేవితో. చెల్లికై = స్నేహమునకై. సత్యలోకమునకుఁ = బ్రహ్మలోకమునకు. ఏఁగఁ = పోవుచుండఁగా. మధ్యేస్మృతిక = మార్గమధ్యమందు “పారే మధ్యే మస్యావా” అని యలకృమాసము. సురధేనువు = కామధేనువు. కరము = మిక్కిలి. ఆస్యము = ముఖము. అటుగాఁ గావించెక = మరలైననుట. ధేనువుముఖము నల్ల గ నుండును గాన చూపలేక మరల్చుట.

రామభూపాలునిక్షీరి స్వర్గమర్త్యపాతాళములు వ్యాపించి సత్యలోకముదాఁకఁ బ్రసరించిన దని తాత్పర్యము. ఇందు రామభూపాలక్షీరికర్తృకశేషాద్యధఃకరణాద్యసంబంధ ముండినను తత్సంబంధవర్ణనమునుబట్టి సంబంధాతిశయోక్త్యలంకారము. “నంబధాతిశయోక్తి స్సాన్వీదయోగే యోగకల్పనమ్” అని లక్షణము. అదియు శ్లిష్టకల్పనిబంధనయగుట చే శ్లేషోత్పాదితయగును.

క. ఆరామునల్లు వెలసెక, క్షౌరామారమణుఁ డగుచు ♦ మల్లాధిపుఁ డా
సారాయతధీరాశుగ, వారాహతవై రిదానఃవద్ద్విపకులుఁ డై. 62

టీ. ఇందు మల్లనృపతి క్షీరామునట్లు అనఁగా తనయన్నయట్లు వెలసెనని చెప్పఁబడి యు. మల్లాధిపుఁడు = మల్ల భూపాలుఁడు. ఆసారాయతధీరాశుగవారాహతవై రిదానపద్ద్విపకులుఁ డై. ఆసార = పర్షదారలవలె; ఆయత = చిస్తారములయిన; ధీర = శ్రేష్ఠములైన; ఆశుగ = శాణములయొక్క; వార = సంఘముచేత; ఆహత = కొట్టఁబడిన; వైరిదానపద్ద్విపకులుఁ డై = వైరు అగురాక్షసకుంజరములు, అనఁగా రాక్షసశ్రేష్ఠులు గలవాఁడై; వై రి = శత్రువులకెఱు; జాన

వత్ = మదయుక్తములైన; ద్విపకులుఁడై=గజములగుంపులుగలవాఁడై యని యర్థాంతరము. ష్టారామారమణుఁడగుచుకొ.-ష్టా=భూసంబంధినియగు, అనఁగా భూపుత్రియగు; రామా=సీత కనుట; రమణుఁడగుచుకొ=వల్లభుఁడగుచు, భూకాంతావల్లభుఁడగుచు నని యర్థాంతరము, భూపాలుఁడగుచు నని తాత్పర్యము. ఆరామునట్లు వెల సెకొ=ప్రసిద్ధుఁడగుదాశరథివలెఁ బ్రకాశించెను. వైఁశిష్ఠినతనయన్నయగురామభూపాలునివలెఁ బ్రకాశించెను అని యర్థ ద్వయముఁ జూడవలయు. ఇందు శ్లేషసంకీర్ణోపమాలంకారము.

సీ. కురులపట్టునకు నేఁయురుకలనిధియాజ్ఞ, దరుణచంపకగర్భదామకంబు మధురోపకంఠసీమకు నేమహాభాగు, తతగుణశ్రేణి ముక్తాలలంతి కరహాటకటకభాగమున కేరాజుతీ, ప్రప్రతాపం బిబ్బరాగఘటన మద్రమధ్యమున కేమాన్యకలాపాళి, గమనీయమేఖలాకలకలంబు

తే. లలవిదేహదేశమున కేలలితమూర్తి
 త్తిరి గర్భూరచర్చికాస్ఫూర్తి యతఁడు
 రాజచేకోలగండాంకరాజతుండు
 మల్లభూపాలచంద్రుఁడు మహిఁ జెలంగె. 63

టీ. కురులపట్టునకుకొ = కురుదేశప్రదేశ మనెడుకుంతలప్రదేశమునకు. ఏయురుకలనిధి యాజ్ఞ = ఏయధిక విద్యగలవానియొక్క యాజ్ఞ. తరుణచంపకగర్భదామకంబు = తత్కాలగ్రాధిత మగుసంపెఁగ పువ్వులసంబంధి యైనశిరోమాల్యమో, అనఁగా గుంతలములయందుఁ జంపకమాలిక నాదరముతో వహించిన ట్లారాజునాజ్ఞ కురుదేశపువారిచే శిరసున వహింపఁ బడుచున్నదనుట. ఆదేశము నీరాజే పాలించు చున్నాఁడని వ్యంగ్యము. ఇట్లన్నిచరణము లయందు సూహింపఁ దగినది. మధురోపకంఠసీమకుకొ = మధురాపురియొక్క సమీపదేశమనెడు మనోజ్ఞ మగుసుపకంఠసీమకు అనఁగా కంఠసమీపదేశమునకు. ఏమహాభాగుతతగుణ శ్రేణి=ఏమహాభాగ్యకాలియొక్క విపులమైనగుణగణము. ముక్తాలలంతి=వేలాడుముక్తాహారమో, “లమ్మనం స్వాల్లలన్తికా” అనిఅమరుఁడు. అనఁగాకంఠప్రదేశమునకు ముక్తాలలంతిశోభావహ మైనట్లు మధురాపురిపరిసరమునకు నారాజగుణగణమలంకార మగు నని యనుట. కరహాటకటకభాగమునకుకొ = కరహాటదేశపట్టణభాగ మను కరమందున్న హాటకటక భాగమునకు అనఁగా సువర్ణమయమైన కంఠకణములయొక్క ప్రదేశమునకు. ఏరాజుతీప్రప్రతాపంబు= ఏరాజుయొక్క యుగ్రప్రతాపంబు. అబ్బరాగఘటన = పద్మరాగమణిఘటనమో. తాత్పర్యము వైవాసినరీతి మాహ్యంబు. మద్రమధ్యమునకుకొ = మద్రదేశమధ్యమనెడు మంగళ మగుమధ్య ప్రదేశమునకు. ఏమాన్యకలాపాళి=ఏమాననీయునివిద్యాసమాహము. కమనీయ మేఖలాకలకలంబు = మనోజ్ఞ మగునొడ్డాణముయొక్క కలకలధ్వనియో. అలవిదేహదేశమునకుకొ = ప్రసిద్ధమగువిదేహదేశ మనెడు విశేష మయినశరీరప్రదేశమునకు. ఏలలిత మూర్తిత్తిరి = ఏకమనీయ శరీరునిత్తిరి. కర్పూరచర్చికాస్ఫూర్తి = కర్పూర లేపనాతిశయరూపమో. అతఁడు=ఆ

రాజు. రాజచేకోలగండాంకరాజితుండు=రాజచేకోలగండ యనుబిరుదముచేఁ బ్రకాశించు వాఁడు. మల్లభూపాలచంద్రుఁడు = చంద్రునివలె నాహ్లాదకం డగుమల్లభూపాలుఁడు. మహిణ్=భూమియందు. చెలంగేఁ=ప్రకాశించెను. మల్లభూపతి గుణగణము మొదలగునది భూపావిశేషరూప మయినపు డతఁడు చంద్రునివలె జగదాహ్లాదకరుఁ డగుట స్పష్టము. శిష్టరూపకాలంకారము.

చ. అనుపమమల్లికార్జునయశోంచితుఁ డైనకుమారమల్లనా
 వనిపతి డాయఁ బూని రివువారము లంత నుపాంతవాహినీ
 ఘనతరవారులక్ మునిగి గ్రక్కునఁ గాంతురు సౌరసుందరీ
 జనకుచకుంభకూటతటసాంద్రమృగీమదసారసంగతిన్.

64

టీ. అనుపమమల్లికార్జున యశోంచితుఁడైనకుమారమల్లనావనిపతిక్.— అనుపమ = సాటిలేని; మల్లిక = మల్లికాకుసుములవలె; అర్జున = తెల్లనగు; యశః = కీర్తిచేత; అనుపమ మగుమల్లికార్జున = మల్లికార్జునస్వామియొక్క, యశః = ఖ్యాతిచేత. ఆంచితుఁడైన అనగా శ్రీకైలములో నున్న సాంబశివునకు మల్లికార్జునస్వామి యని నామంబు గాన ఈ రాజపుంగవులవర్ణమున తొల్లింటినుండి యామహానుభావుని సేవించుటయు, వారినామంబుతోఁ దమబిడ్డలనుబిలుచుటయుఁ గలిగియున్న యవిదీననే పెదమల్లభూపాలుఁడు, చినమల్లభూపాలుఁడు, ముమ్మడిమల్లభూపాలుఁడు, కుమారమల్లభూపాలుఁడు, అనునామంబులచే విలసిల్లుట. మతీయు లింగభూపాలుండు లింగాంబిక లో నైనవియు నిష్టదేవతావామంబులే కాని వేఱు గావు. వెండియు నీరాజశేఖరులకుఁ గూటస్థుం డగు ననపోతమహారాజు శ్రీకైలమునకు సోపానములు గట్టించినట్లు, “యశ్చార్జునోపానపథేనచక్రే శ్రీచర్యతం నర్వజనాష్ట్రీగమ్యమ్” ఇదిలోనుగా సింగభూపాలప్రణీతం బైనర సార్ల వసుధాకరమందు వర్ణింపఁబడినది. ఇట్లనుపమ మల్లికార్జున యశోంచితుఁడైనకుమారమల్ల నావనిపతిక్. డాయఁ బూని=చేరఁ గడంగి. రివువారములు = శత్రుసంఘములు. అంతక్ = అంతట. ఉపాంతవాహినీఘనతరవారులక్.— ఉపాంత = నమీపమున నున్న; వాహినీ = సేవలయొక్క, సమీపమున నున్నకృష్ణానదియొక్క; ఘనతరవారులక్.—ఘన = గొప్పలగు; తరవారులక్ = ఖడ్గములయందు, ఘనతరములైనయుదకములయందు. మునిగి = క్రుంకి. గ్రక్కునక్=వేగముగా. సౌర సుందరీ జనకుచకుంభకూటతటసాంద్రమృగీమదసారసంగతిక్.— సౌర సుందరీ = సురాంగనలయొక్క; జన = సంఘముయొక్క; కుచకుంభ = కుంభములపొంటికుచములయొక్క; కూట = సమాహముయొక్క; తట = ప్రదేశములయందలి; సాంద్ర = దట్టమగు; మృగీమద=కన్నారియొక్క; సార = స్థిరాంశముయొక్క; సంగతిక్ = సంబంధమును; కాంతురు = పొందుదురు. ప్రస్తుతా ప్రస్తుతముల కుపమానోపమేయ భావము వ్యంగ్యము గాన రాజును సమీపింపఁబూనిన శత్రురాజులు వీరిసేవలఖడ్గములచే నణకఁబడి సురాంగ నాపరిరంభ సౌఖ్యమును, మల్లికార్జునస్వామిని చేరఁబూనినవారు కృష్ణానదియందు స్నానము నేసి సురాంగ నాసంగ సౌఖ్యముఁ బొందినట్లు పొందిరనుట. అలంకారము వ్యంగ్యోపమ.

సీ. శ్రీ నంద దనుచు సా * మైనమే నూనుఁ జా
 యల మెచ్చ దనుచు బల్వలపు నెఱపుఁ
 దనపదంబునఁ జేర * దనుచు వెల్వెలఁబోవుఁ
 జెఱఁగు ముట్ట దనుచుఁ * జెందు మఱపుఁ
 దలముఁ జూడ దనుచుఁ * దాఁ గలంగు నిజాప
 ఘనము నంట దనుచుఁ * గల దొలంగుఁ
 గటక మొల్ల దనుచుఁ * ఘనదాసరతిఁ బూనుఁ
 గనుదోయిఁ గప్ప కో * దనుచు రోఁజు.

65

తే. శూలిసారాగ మాశర * త్కాలఘనము, మునలిజడధీనుఁడు గ్రహా * లిసుర వార
 ణంబు శేషుండు వారిచం * దంబుఁ జూచి, గేరు మల్లావనీపాలు * క్షీర్తికన్య. 6

టీ. శ్రీనందదనుచు నిత్యాదిసీసఁచరణ చతుష్టయమందుఁ జెప్పిన యర్థములకు గీతయందుఁ గ్రమముగా నన్వయంబు. శూలి=శివుఁడు. శ్రీ నంద దనుచుఁ = శ్రీ యనఁగా సంపత్తు విషము, మల్లావనీసాధుక్షీర్తికన్య తననంపద నొల్ల దనుచు. సా మైనమేనూనుఁ = సగ మైనశరీరమును దాల్చినవాఁడు. తననంపద నె యంగీకరింపనపుడు తన్ను వరించుట మిక్కిలి యసంభావనీయ మనిచింతతో క్షీణించినాఁ డనుట. శివుఁడు తెల్లనివాఁ డైనను విషము నల్లనిది గానఁ దెల్లనిస్వ భావము గలక్షీర్తికన్య దానిం జూచి శివునిఁ ద్యజించుననియు, నీశ్వరుండు స్వభావముగా నర్థాం గుఁ డనియుఁ దెలియ వలయు. సారాగము=కల్పవృక్షము. చాయలఁ = కాంతులను, నీడ లను; మెచ్చ దనుచుఁ = క్లాఘీంపదనుచు. బల్వలపు నెఱపుఁ = అధికమైన మోహమును దాల్చును, చాయలనే మెచ్చనిది తను వరించుట దుర్లభమని వలపు నెఱపు ననుట. కల్పవృక్షము తాను తెల్ల దైనను దననీడ నల్లనిదిగానఁ గీర్తికన్య మెచ్చ దనియు నెఱపుఁ అనఁగాఁ బరిమళము నెఱపుట సహజమనియు తెలియవలయు. ఆశరత్కాలఘనము = ప్రసిద్ధమైన శర న్నే ఘము. తనపదంబునఁ జేర దనుచుఁ = తనస్థానమునఁ జేర దనుచు. వెల్వెలఁబోవుఁ = వైవ ర్ణ్యమును దాల్చును, తెల్లఁబోవును. ఘనపదమాకాశము నల్లనిది గాన నచటఁ గీర్తికన్య చేర దనియు శరత్కాలఘనము తెల్ల గానుండుట సహజమనియుఁ దెలియునది. మునలి=బలరా ముఁడు. చెఱఁగు ముట్ట దనుచుఁ = నస్త్రమును ముట్టదని. మఱపుఁజెందుఁ = మత్త త నొందు. తనచెఱఁగు ముట్టనిది తన్ను వరించుట దుర్లభ మని మఱపుఁ జెందె ననుట. బలరాముఁడు తె ల్లనివాఁ డైనను గట్టుగుడ్డ నల్లనిది గానఁ గీర్తి ముట్టదనియు బలరాముఁడు మదిరాసానపరప శచిత్తుం డగుట స్వభావ మనియుఁ దెలియ వలయు. “ ఘూర్ణ యుక్ మదిరాస్వాదమద పాటలి తద్యుతీ | శేవతీపదనోచ్ఛిష్ట పరిపూతపుటేద్యుకౌ ” అని మాఘమందు బలరాముఁడు హాలా సానవివకుఁ డని వర్ణింపఁబడినయది. జడధీనుఁడు = సముద్ర శ్రేష్ఠుఁడు. తలఘుఁ జూ డ దను చుఁ = అడుగుభాగమును జూడదనుచు; తాఁ. కలంగుఁ = కలఁగఁ బాఱును. సముద్రతలము పంకమయ మగుటచే నల్ల గా నుండుననియు సముద్రము కలఁగఁ బాఱుట సహజ మనియు తెలియునది. ఉగ్రహాళి = శివునికిరోలంకార మైన నంద్రుఁడు. నిజాపఘనముఁ = తనశరీర

మును “అద్దం ప్రతి కోవమువోపను నోభ కశేబరమ్” అని యమరుడు. అంట దనుచుకొ = ముట్ట దనుచు. కల దొలంగుకొ = కాంటహీనుఁ డగును. చంద్రునియందుఁ గలంకమున్నది గాన నతనిశరీరము ముట్ట దనియు కలాహీనుఁ డగుట సహజమనియుఁ దెలియవలయు. సురవారణంబు=విరావతము. కటక మొల్లదనుచుకొ=తనపురము నొల్లదనుచు. ఘనదానరతికొ=అధిక త్యాగరతిని. పూసుకొ. “కటవీపకటః” అని కటకశబ్దము గండస్థలమును బోధించును గాన నైరావతము గండస్థల మభిమతినమై యుండుటచేఁ గీర్తి దానినొల్ల దనియు దాన మనఁగా మదోదకము దానియందు రతిఁబూసుట స్వభావమనియుఁ దెలియవలయు. శేషండు = ఆది శేషండు. కసుదోయికొ = సేత్రయుగ్మచైత. కప్పకోదనుచుకొ = ఆదరింపదనుచు. రోఁ జాకొ = బునపెట్టును, శేషునికనుదోయి యంగు కప్ప అనఁగా నల్లదనముకలదనియు రోదు అనఁగా అంగీకరింపదనియు సర్పములకు రోఁజుట సహజమనియు భావము. శూలి యనఁగా శూలరోగముగల వాఁడనియు సౌరాగమనఁగా సురాసంబంధియైన వృక్షమనియు ఆ శరత్కాలపున మనఁగా రాక్షసులవలె నావరించు కాల మేఘమనియు మునలియనఁగా వృద్ధుఁడనియు జడధీనుఁడనఁగాజడమతిగలవారిలో శ్రేష్ఠుఁడనియు ఉగ్రహాలి యనఁగా సుగ్రులలో శ్రేష్ఠుఁడనియు సురవారణంబనఁగా సురలచేవారింపఁబడినదనియు శేషుఁడనఁ గా దాసుఁడనియు నపారముతోఁచునుగాన శివకల్పతరు కరదంబుదబలభద్రద్ర నముద్ర సుర గజ శేషులయొక్క సంపచ్చాయాపదాదుల నిరాకరణమును గీర్తికన్య చేసెననియు దెలియ వలయు. వారిచందఁబుఁజూచి=వారిరీతినిజూచి. మల్లావనీనాథుక్తిర్తికన్య = మల్ల భూపాలుని కీర్తియనెడు కన్యక. శేరుకొ=హసించుచు. క్రమాలంకారము. శివాదు లర్థశరీరము మొదలగు వాని నవలంబించుటకు మల్లమహీపతి కీర్తి కన్యాకర్తృ కాస్తీకారము నహేతువును హేతు వుగాఁ జెప్పటవలన హేతుా త్పేక్షగమ్యమగు.

తే. ఆధరాధీశుపిమ్ముట * నఖిలభూమి, భరము నీవు ధరించితి * కిరికులేంద్ర కమతవల్లభకులశైల * కరటి సంస, దురగనాథులతోడఁ జెన్నుద్ది వగుచు.

టీ. ఆధరాధీశుపిమ్ముటకొ = ఆకుమారముల్లభూపాలునిపీదప. కిరికులేంద్రకమతవల్లభ కులశైలకరటిసంస దురగనాథులతోడకొ = ఆదివరాహమూర్తి యాదితూర్తము సప్తకు లాచలములు దిగ్గజగణంబు ఆదిశేషండు వీరితోడ. వెన్నుద్ది వగుచుకొ = వెద్దయాడగుచు. అఖిలభూమిభరము = సర్వపృథివీభారమును. నీవు. ధరించితి=భరించితివి. ఇందు గుణో త్కృష్ట లగునాదివరాహకమతనాథకులశైలదిగ్గజశేషులతో మాధవరాయలను దుల్యులనుగా జెప్పటవలనఁ దుల్యుయోగితాలంకారభేదము. “శ్లో||గుణోత్కృష్టై స్సమీకృత్య వదోన్యాయ తుల్యయోగితా” అని తల్లక్షణము.

సీ. బంధురవనకదం*బములపాలుగఁ జేసె, ఘనతరవుండరి*కముల నెల్ల శిఖరిశిఖాశ్రేణి*క * జేరంగఁ బురికొల్పెఁ, గలితసారంగనం*ఘముల నెల్ల ఘోరమహాబిల*కోటి నుండఁగఁజేసె, బ్రబలపరాశుగ*పటలి నెల్లఁ గమలేశ్వరాధీ*గతిఁ బాసంగఁగఁ జేసె, దత్తవై జయంతికా*వితతి నెల్లఁ

తే. దన్ను నవి యెల్ల మఱచినఁ * దాను మఱవ కాత్మనృపచిహ్నములు డాఁచు * నందునందు

శత్రునృపకోటిసీధాటిః ♦ జకితవృత్తి

పరఁగి చనువేశమాధవధరణిపాల.

67

టీ. ఇందు మాధవరాయ శత్రురాజులయొక్క నృపచిహ్నగోపన మర్థద్యయములోఁ జెప్పఁబడినది. మాధవధరణిపాల = మాధవరాయ. శత్రునృపకోటి = శత్రురాజబృందము. సీధాటిః = సీదండయాత్రయందు “శ్లో. శత్రుసేనాపమర్దాయ సద్యః సుభటఘోటకైః విజగీ యోః ప్రవృత్తిర్యాసాధాటితినిగద్యతే” అని ధాటిలక్షణము. చకితవృత్తిః = భీతవృత్తితో. పరఁగి = ఎరించి. చనువేశః = పాటిపోవు సెడ. ఘనతరఘండరీకముల నెల్లః = మిక్కిలి నొప్పవైన శ్వేతచ్ఛత్రముల నెల్లః, తెల్లదామరల నెల్లః ననికాని, వ్యాఘ్రముల నెల్లః ననికాని, యర్థాంత రము. బంధురవనకదంబముల పాలుగః = దట్టము లైనయుదకసంఘముల పాలుగునట్లుగా భౌక యరణ్యముల పాలుగునట్లుగా. చేసెఁ. కలితసారంగ సంఘముల నెల్లః = ఒప్పుచున్న యేనుఁగులగుంపుల నన్నింటిని, తుమ్మెదగుంపుల నన్నింటిని. శిఖరిశిఖాశ్రేణిః = పర్వతాగ్ర ప్రదేశములను, వృక్షాగ్ర ప్రదేశములను. చేరంగః = చేరునట్లు. పురిశోల్పః = చేసెను. గజము లడవులు చేరునట్లు చానియం దున్న తుమ్మెదలు చెట్లు చేరునట్లు చేసెననిభావము. ప్రబలపరాశుగ పటలి నెల్లః. - ప్రబలమిక్కిలి సామర్థ్యముగల; పరః = శ్రేష్ఠములగు; ఆశుగః = బాణములయొక్క, వాయువులయొక్క; పటలి నెల్లః = సంఘము నెల్ల. ఘోరమహాబలకోటిః = భయంకర మగుగొప్పబోటియలగుంపులో, ఘోరమైనమహాబల యనఁగా నాకాశముయొక్కయగ్రమున “తారావధోస్తరిక్షంపచేఘద్వారం మహాబలమ్” అని అమరుఁడు. ఉండఁగఁజేసెఁ = ఉండునట్లు చేసెను. తతవైజయంతికావితతి నెల్లః. - తత = విస్తృతముగు; వైజయంతికా = తెక్కెముల యొక్క, వనమాలయొక్క; వితతి నెల్లః = సముదాయము నెల్లను. కమలేశ్వరాధీనగతిః. - కమలేశ్వర = సముద్రముయొక్క “సలిలం కమలం జలమ్” అని అమరుఁడు. విష్ణుమూర్తియొక్క అధీన = స్వాధీనతయొక్క, భావప్రధాననిర్దేశము. గతిః = ప్రాప్తి చేత. పాసంగఁగః = ఒప్పునట్లు. చేసెఁ. తన్నుఁ. ఆవియెల్లః = ఆగొడుగులు మొదలగు రాజచిహ్నములన్నియు. మఱచినః = రాజ్యభ్రష్టులై పోవునపుడు తచ్చిహ్నములు తన్నుమఱచుట స్వభావముగా నమఱచినను తాను. మఱవక = మఱచిపోక. ఆత్మనృపచిహ్నములు = తమరాజచిహ్నములు. అందునం దుఁ = వానివాని కుచితములగునాయాస్థలములయందు. దాఁచుఁ = దాఁచిపెట్టును. అనఁగా మాధవరాయల ధాటియందు భీతులై యరులు పోవునపుడు తమనృపచిహ్నములు యదృచ్ఛగా గొడుగులు నీటిలోను లేక వనములలోను గజము లడవులలోను వాని ననుసరించిన తుమ్మెదలు వృక్షాగ్రములలోను బాణములు బోటియలలోను తెక్కెములు సముద్రములోను వానియంతకు నవి పడి పోయినను శత్రురాజులు బుద్ధిపూర్వకముగాఁ దత్తదుచితప్రదేశములయందుంచి పోయినట్లున్నదని యనుట. పుండరీకములు వనముల నుండుటయు సారంగములు శిఖరిశిఖాశ్రేణిలఁ జేరుటయు ఆశుగములు గగనముఁ జేరుటయు వైజయంతులు విష్ణుమూర్తివి చేరుటయు నుచిత మనిభావము. ప్రకృతాప్రకృతార్థములకు శ్లేషములాభేదాహోపముఁ జేయఁబడినది. ఇచట పుండరీకసారంగాశుగవైజయంతులను మాధవరాయ ధాటిపలాయిశారిమండలి తత్తదుచితస్థలములలో నుంపకపోయినను నుంచిపోయినట్లు చెప్పటతలన నుత్పేక్షింపఁగలకారము.

మతీయుఁ దత్తదనురూపస్థాననివేశనము శ్లేషమూలముగాఁ దోచుచున్నది గాన సమాలంకారిము. “సమం స్యా ద్వర్ణనం యత్ర ద్వయో ర ప్యనురూపయోః” అని లక్షణము.

ప. అనలమ హీన మై యెసఁగె • నార త్వదుద్ధతశౌర్యలక్ష్మీచే
ధనదుఁడు వైందె దా ధర హితస్థితిఁ దావకదానవైఖరిం
గని యచలవ్రజంబును ముఖస్ఫుటవర్ణవియుక్తిఁ గాంచె నీ
ఘనతరణై ర్యవైభవము • గన్దెని మాధవరాయ చిత్రతన్. 68

టీ. మాధవరాయ. త్వదుద్ధతశౌర్యలక్ష్మీచేక్. — త్వత్ = నీయొక్క; ఉద్ధత=అధికమైన; శౌర్యలక్ష్మీచేక్ = ప్రతాపసంపదచేత. అనలమ = అగ్నియే. హీనమై యెసఁగె = హీనమై యొప్పెను. ఔర=అచ్చర్యము. శౌర్యలక్ష్మీ యగ్నికిని దుస్సహ మగుటచే నాశ్చర్యము. తావకదానవైఖరిక్ = నీదానరీతిని. కని=చూచి. ధనదుఁడు=కుబేరుఁడు. ధరక్ = భూమియందు. తాక్ = తాను. హితస్థితిక్ = హితవృత్తిని. పాంచక్ = పాంచెను. “శ్లో. భవతే విదేశ మధికేన జిత్ర సై దనుప్రవేశ మథవా కుశలః” అను న్యాయము ననుసరించి నీహితవృత్తి నవలంబించె ననుట. ఘనతరణై ర్యవైభవము=ఉత్కృష్ట మగునీ ధైర్యసంపదను. కన్దెని=చూచి. అచలవ్రజంబు = పర్వతసంఘము. ముఖస్ఫుటవర్ణవియుక్తిఁ గాంచెక్ = ముఖమందు స్ఫుటవర్ణవియోగమును, అనఁగా కాంతిహీనతను కాదేని గద్గదభ్రావణమును కాంచెక్ = పాంచెను. చిత్రతన్ అనునది యంతటను సమన్వయించును. చిత్ర మెట్లన అనలమ అహీనమై ఆకారహీనమై నలమై అనఁగా గడ్డిపోచై యెసఁగెను ధనదుఁడు ధరహితస్థితిక్ = ధకార రహితస్థితిని, నదుఁడు అనుస్థితిని “నదదాతీతినదః” అనఁగా నియ్యనివాఁడు అనుచేరు వొందెను ఇటనశబ్దముతో సమాసము అచలవ్రజంబు. ముఖస్ఫుటవర్ణ వియుక్తిక్. — ముఖ=అదియందున్న. స్ఫుట=స్ఫుటమగు. వర్ణ=అవర్ణముయొక్క వియోగమును. చలవ్రజ మాయె నని తెలియునది. మాధవరాయలశౌర్యసంపదకు నగ్ని గడ్డిపోచగా నాయెననఁగా శౌర్యాగ్నిప్రభకు నగ్ని తేజమత్యలమై యెసఁగెననియు మాధవరాయలత్యాగమునకు విశేషముగ నిచ్చువాడై ధనదుఁడనిచేరువైందినకుచేరుండు నియ్యనివానివలెఁ దోచె ననియు మాధవరాయల ధైర్యసంపదకుఁ గదలకుండి యచల మనిపించుకొన్న పర్వతవ్రజము చలించుదానివలె నాయె ననియు భావము. అత్యద్భుత మైన శౌర్యముదానము ధైర్యము గలవాఁడని ఫలితార్థము. అత్యుక్తి యర్థాలంకారము. చిత్రము శబ్దాలంకారము “ ఆకారగతిస్వరవ్యంజనస్థాననియమచ్యుత గుప్తాదిభేదై రనేకధా చిత్రమ్” అని కావ్యానుకాసనమందుఁ జిత్రలక్షణము.

సీ. తాఁ గుంభినీశతఁ • దగి ముఖ్యురచి నెల్లఁ, బరశిలీముఖికోటిఃపాలు చేసెఁ
దా ధరాధీశతఁ • దనరి శృంగము నెల్ల, ఘనగండకాండనంకటముఁ జేసెఁ
దా భోగిరాజతఁ • దాల్చి పదం బెల్ల, సాంద్రాహిభీతిజర్జరముఁ జేసెఁ
దా భూమిదారత • ధరియించి పురమెల్ల, బహుళదుష్కీర్తిదుర్భరముఁ జేసె

తే. ననుచుఁ గరిరాజి గిరిరాజి * నాహరిపతిఁ
గిరిపతి నిరాకరించి యిద్ధరణికాంత
సెందె నరిభేదవై భవాంచిత నభీతుఁ
గీర్తినంపన్ను మాధవ*క్షితిప నిన్ను.

69

టీ. ఇందు ధరణికాంత ద్విగజాదుల నిరాకరించి మాధవ రాయలను జేరుటకు క్షేపభంగి చే హేతునిరూపణముఁ జేసి యర్థవ్యయము గలుగఁ జెప్పఁబడియె. ఏలా గనిన:- తాత్=తాను. కుంభినీశతత్=భూమిశ్వరత్వము చేత. తగి. ముఖ్యురుచి నెల్లత్=ప్రధానకాంతి నంతయు. పరశలీ ముఖికోటిపాలు చేసెత్=శత్రువులయొక్క భాణపరంపరల పాలు చేసెను. తాను రాజయ్యుండన రాజ శక్తి నంతయు శత్రువుల యధీనము చేసె నని యర్థము. దిగ్గజవర్గముకుంభినీశతననఁగాఁ గరిణీపతిత్వము చేతఁ దనరినదనియు ముఖ్యురుచి ననఁగా ముఖమందుఁ బుట్టినచవిని, పరశలీముఖికోటియనఁగా శ్రేష్ఠ మగుతున్నెదలగుంపు దాని యధీనము చేసిన దనియు భావము. తాత్=తాను. ధరాధీశ తత్=భూపతిత్వము చేత. తనరి. శృంగము నెల్లత్=దొరతనమునంతయు. ఘనగండకాండ సంకటముత్.-ఘన=ఘనము లగు; గండకాండ=ఉపద్రవపరంపరల చేత; సంకటముత్=సమర్థమైనదానిఁగా. చేసెత్. అని యర్థము. కులాచలవర్గము. ధరి=పర్వతములకు. అధీశతత్=అధిపతిత్వము చేత. తనరి. తనశిఖరము నెల్ల ఘనము లయిన(గండకాండ)స్థూలాలపలములయొక్క సంఘముల చే సంకట మగునట్లు చేసె నని భావము. తాత్ = తాను. భోగిరాజతత్.-భోగి=రాజులకు; రాజతత్=రాజత్వమును, రాజాధీశ్వరత్వము ననుట. తాల్చి. పదం బెల్లత్ = తన నివాసస్థానము నెల్లను. సాంద్రాహిణీతిజర్జరముత్.-సాంద్ర=దట్టమైన; అహిణీత్=శత్రు భీతి చేత. జర్జరముత్=శిథిలమైనదానిని. చేసెత్ అని యర్థము. శేషుండు(భోగిరాజతత్) సర్పరాజతను దాల్చినాఁడనియు తనపదమైనవాతాశమంతయు (అహిణీత్) సర్పభీతి చేత జర్జరమయినదనియు భావము. తాత్=తాను. భూమిదారతత్=భూపతిత్వమును. ధరియించి. పుర మెల్లత్=పట్టణ మంతయు. బహులదుష్టీర్తిదుర్భరముత్=అధికమగునపక్షిరి చేత దుర్భరముగాఁ జేసెనని యర్థము, అదివరాహస్వామి భూమిదారమను నామమునువహించినాఁడనియు తనపురంబు దనశరీరము బహుల మై దుష్ట మగుబురుద చేత వ్యాప్తము చేసినాఁడనియు భావము; వరాహములు బురుదలఁ దిరుగుటస్య భావము. గీతి యందుఁ గ్రమము గా నన్వయము. అనుచుత్=ఇట్లు చుచు. ఇద్ధరణికాంత= ఈ భూకాంత. కరిరాజిత్=దిగ్గజసంఘమును. గిరిరాజిత్ = కులాచల సంఘమును. అహరిపతిత్=ప్రసిద్ధుఁ డగు సర్పరాజైనయాదిశేషుని. కిరిపతిత్=వరాహాధిపతి యైనయాదివరాహమును. నిరాకరించి = తిరస్కరించి. అరిభేదవైభవాంచితముత్=శత్రువిదారణనంపద చే నొప్పుచున్నవానిని. అభీతుత్=భయరహితుని. కీర్తిసంపన్నుత్=కీర్తిమంతుని. నిన్నుత్. మాధవక్షితిప=మాధవరాయ. చెందెత్. ఇందును గ్రమము గా నన్వయము తెలియందగినది, ఇందు క్షేషాత్థాపితివ్యతిరేకాలంకారము యథా సంఖ్యాలంకారమును.

మ. భవదీయోగ్రచమూపరాగపటలా*భ్రశ్రేణి యాదోనిధా*
నవిషంబుల్ వడిఁ ద్రావ జన్యవసుధా*నప్యోరుడోలాధిరూ

ధవిపక్షక్షి తినాభు నూఁచు బలరూఁటట్ల స్థేమ చిత్రంబు మా

ధవరాయేంద్ర త్వదీయ హేతి వెలికిం * దార్చుక యశఃక్షీరమున్. 70

టీ. మాధవరాయేంద్ర. భవదీయోగ్రచమూపరాగ పటలాభృశ్రేణి.—భవదీయ= నీకు సంబంధించిన; ఉగ్రచమూ=ఉగ్రమగు సేనయొక్క; పరాగపటల = ధూళిపటలము నెడు; అభృశ్రేణి=మేఘపరంపర. యాదోనిధానవిషంబులో = సముద్రసంబంధి విషములను, జలముల ననుట. వడిక=వేగముగా. త్రావక=పానము నేయఁగా. బలరూఁటట్ల స్థేమ=నైన్యసంఘ సామర్థ్యము. జన్యవసుధానవ్యోరుడోలాధిరూఢ విపక్షక్షి తినాభుక. - జన్యవసుధా=యుద్ధ భూమి యనెడు; నన్య = నూతనమును; ఉరు=గొప్పదియునగు; డోలా=ఉయ్యెలను; అధిరూఢ = అధిష్ఠించు; విపక్షక్షి తినాభుక = శత్రురాజును. ఉఁచుక=ఉఁచును. త్వదీయ హేతి = నీఖడ్గము. యశఃక్షీరముక = యశ స్సనెడుపాలను. వెలికిం దార్చుక = వమనము చేయును, బయల్పఱచు ననుట. చిత్రంబు = ఆశ్చర్యము.

విషము ద్రావినవారిని పాలుద్రాపి యుయ్యలలో నుంచి యూఁపగా వారు విషము తోడిపాలను గ్రక్కట సహజమై యుండఁగా చమూపరాగము విషము ద్రావుటయు శత్రు రాజు నూఁచుట యు ఖడ్గము పాలను కక్కుటయు చిత్రం బని భావము. మాధవరాయల సేనా పరాగము సముద్రముదాఁక వ్యాపించి జలము నింకునట్లు చేసినదనియు శత్రువు యుద్ధభూమిని బడిపోయినాఁ డనియు ఖడ్గము మిక్కిలిఖ్యాతిని ఘటింపఁ జేసినదనియు ఫలితార్థము. అనంగత్యలంకారము. “విషుద్ధం భిన్న దేశత్వం కార్య హేతోర్ సంగతిః | విషం జలధరైః పీతం మూర్ఛితాః పథికాజ్ఞనాః” అని చంద్రాలోకలక్ష్యులక్షణంబులు. పరాగపటలాభృశ్రేణి, జన్యవసుధాడోలాయశఃక్షీరేత్యాదులందు రూపకము.

సీ. ముకుళితపాణు లై * వికవిక నగువారి
 స్వీయాంకనంగతిఁ * జెంద నీదు,
 తల నిల్చి కొనఁ బూని * తహతహ పడువారి
 ననురాగయు క్తి డాఁయంగఁ బోవ,
 దడుగు వెట్టఁగ లేక * వడఁకు చుండెడువారి
 స్థిరమహాధారాష్టిఁ * జేర్పఁ జనదు,
 తృణగర్భ మగుమోము * దెఱచు చుండెడువారి
 నెద మీఱ ముఖ మంటఁ * గదియ దింత,

తే. మనుషదో మహస్సునులఁ * జెనుషదో న
 వీనకీర్తి సంతాన మిఁవ్విపుల నౌర
 తాపకీనాసిలక్ష్మి చిత్రప్రశస్తి
 వితతగుణసాంద్ర మాధవఁక్షితిమహేంద్ర.

ఈ పద్యమందు మాధవరాయాశిలత్వీని బుత్రవతిగా నధ్యవసించి యర్థద్యయము గలుగఁ జెప్పఁబడియె. ఏలాగనిన:- ముకుళితపాణులై = మోడ్ముఁగేలులు గలవారై. వికవిక నగువారిక = కకవిక నయ్యెడువారిని, పిడికిళ్లు మూసికొని వికవిక నగుట శిశుస్వభావము. స్వీయాంకసంగతికై.- స్వీయా = తనసంబంధియైన; ఆంక = తోడయొక్క; సంగతికై = సంబంధమును. చెంద నీదు = పొందనీదు. ఆతిశాల్యము గలవారై పిడికిలి పట్టుకొని వికవిక నగుశిశువుల నెత్తికొని తనతోడమీఁదిఁ గూర్చుండఁబెట్టుకొన దని పుత్రవతీపరమైన యర్థము. ప్రణమిల్లుచు కకావికలు పడుచుండెడు శత్రువులను తనసమీపము నొంద నీదు అనఁగా నట్టి వారిదగ్గఱకుఁ బోయి వారిని సంహరింప దని ఖడ్గపరమైనయర్థము. తల నిల్పికొనఁ బూని=తల నిల్పుటకుఁ బ్రయత్నించి. తహతహపడువారికై = సంతోషపడు చున్న శిశువులను ; అను రాగయుక్తకై = ప్రీతితోడ. డాయంగఁబోవదు = సమీపింపఁబోదు. తల్పనిల్పఁజాలక తహతహ పడుశిశువుల సమీపమునకుఁ బ్రీతితోఁ బో దని పుత్రవతీపరమైన యర్థము. యుద్ధములో శిరస్సు నిల్పుకొనవలె నని యనఁగా జీవింపవలె నని (తహతహపడు) త్వర పడుశత్రువులను (డాయంగఁబో దని యనఁగా నట్టివారిని) సంహరింప దని ఖడ్గపరమైన యర్థము. అడుగువెట్టఁగలేక వడఁకుచుండెడువారికై = నడచునంతయప్పు లేకనడవఁ బోయి వడఁకు చుండెడుబాలురను. స్థిరమహాధారాప్తకై = స్థిరమై గొప్పది యైన స్తంభాద్యాధారము యొక్క ప్రాప్తిని. చేర్పఁజనదు = చేర్చుటకుఁ బోవదు. నడవ నేరక లేచిపడు చున్న శిశువులను స్తంభాద్యాధారములు చేర్పఁజనదని పుత్రవతీపరమైన యర్థము. యుద్ధకాల మందుఁ బ్రాణాభీతితో నడుగువెట్టఁజాలక యనఁగాఁబాటిపో నుద్దేశించియు భీతితో బాఱఁ జాలక కంపించువారిని, స్థిరమై యధికమైన (ధారా) అంచుయొక్క ఆప్తిని చేర్పఁగఁజనదు, అనఁగా అట్టివారిని తెగనఱక దని ఖడ్గపరమైనయర్థము. త్వణగర్భ మగు మోము దెఱచుచుండెడువారికై = అజ్ఞానముతో గడ్డిపోఁచలు నోటిలోఁ బెట్టుకొని తెఱచుచుండెడుబాలురను. ఎడ మీఱకై = మనస్సు ఉప్పొంగఁగా. ముఖమంటకై = ముఖము శోధించుట కనుట. కదియుదు=కదిసి గడ్డిపోఁచ దీయ దని పుత్రవతీపరమైన యర్థము. గడ్డి నోటఁగఱచుకొనినశత్రువులను భయము అతిశయించునట్లుగా సంహరింప దని ఖడ్గపరార్థము. జౌర. వితతగుణసాంద్ర. మాధవతీతిమహేంద్ర. ఇవ్యిపులకై = ఈభూమియందు. శాపకీనాశిలత్వీ = నీఖడ్గలత్వీ. మహాస్నానులకై = ప్రతాపముప్రధానముగాఁ గలకుమారుల నని పుత్రవతీపరమైన యర్థము. నూర్వనివంటిప్రతాపములను అనిఖడ్గపరమైనయర్థము “నూనుః పుత్రేనుజేరవౌ” అని అమరశేషము. కీర్తిసంతానము = కీర్తియని స్త్రీత్వనిర్దేశమునఁ గీర్తి యనెడువాఁడుబిడ్డలయొక్క సంతానము నని పుత్రవతీపరమైన యర్థము, కల్పవృక్షము వంటికీర్తి నని ఖడ్గపరార్థము. పెనుపదో = పెంపదో. చిత్రప్రశస్తి=అతిచిత్రము, అనఁగా తాను పుత్రులను గనుచుఁ జెంచుచు బెఱవారిబాలురు ముకుళితపాణులై వికవిక నగుచుండుట లోనగువ్యాపారములు నేయునెడ స్వీయాంకసంగత్యాదులను జేయ కుంట యాశ్చర్యంబని స్త్రీపరమైన భావము. ఖడ్గము శరణాగతులను, ప్రాణాతాణమునకై తహతహపడువారిని బరుగెత్తి పోవ నుద్దేశించి పోలేక వడఁకుచుండెడువారిని గడ్డిపోఁచనోరఁ బెట్టుకొన్నవారిని సంహరింపదు. తక్కినశత్రువుల నందఱను ధ్వంసము నేసిన దని ఖడ్గపరమైన భావము.

మ. ధరణిక్ మాధవరాయ తావకబలోద్ద్యదేణుపాళీకృతో
 ధ్రువభావత్కమహోగ్నిబుద్ధిప్రమయై తోఁపంగ నాస్వీక్షకీ
 వసులవ్యాప్తము ధూళితద్బలమునం * బాటిల్లు ధూమధ్వజా
 కరధి యప్రమయంచు నెంచుట లింకం * గైకొందురే యెంతయున్. 72

టీ. మాధవరాయ. ధరణిక్=భూమియంచు. తావకబలోద్ద్యదేణుపాళీకృతోధ్రువభా
 వత్కమహోగ్నిబుద్ధి.—తావక=నీసంబంధియగు; బల=నైన్యముందు; ఉద్యత్=ఎగయుచు
 న్ను; దేణుపాళి=పరాగపంక్తిచేత; కృత=చేయఁబడిన; ఉద్ధుర=చట్టమైన; భావత్కమహోగ్ని
 బుద్ధి=నీసంబంధియైనప్రతాపాగ్నిజ్ఞానము. ప్రమయై=యథార్థానుభవమై. తోఁపంగక్=తోఁ
 చుదుండఁగా. అస్వీక్షకీవృలు=తార్కికులు. ధూళి=పరాగము. అవ్యాప్తము=సాధ్యసమానా
 ధికరణాత్మంతాభావప్రతియోగి. తద్బలమునక్=అనైన్యముందు. పాటిల్లుధూమధ్వజాకరధి.—
 పాటిల్లు=శుదయించు. ధూమధ్వజాకరధి=వహ్నివిషయకిజ్ఞానము. అప్రమ=అయథార్థజ్ఞా
 నము, అనఁగా భ్రాంతిరూపజ్ఞానము. అంచుక్ = ఇట్లనుచు. పలుకుటలు = వచించుటలు.
 ఇకక్=ఇకమీఁద. ఎంతయుక్=మిక్కిలి. గ్రహింతురె=గ్రహింప రినుట; ఆతార్కికులు
 గానున్నవారలు నీనైన్యరజస్సున్నచోట నీప్రతాపాగ్నియుండునన్నవిషయముఅయథార్థము
 గాఁజెలిసికొన్నను దర్శనాస్త్రీపారీణులు తావకబలోద్ద్యదేణురూపహేతువుచేత భవత్ప్రతా
 పాగ్నిజ్ఞానము యథార్థానుభవమై యుండఁగా ధూళి యవ్యాప్తము ప్రతాపాగ్నిజ్ఞానము భ్ర
 మాత్కమనుట యంగీకరింపరని తాత్పర్యము. అతిశయోక్తిసంకీర్ణానుమానాలంకారభేదము.
 సీ. శారదనారద * సాదృశ్యము వహించి, హంసమండలి నంద * మందఁజేయు
 బుధవరప్రోక్షాద*బోధకశ్రీఁ బూని, భూరిహరిచ్చాయఁ * బొలుపు మీఱు
 సామోదవుండఁరి*కాఖండరుచిఁ గాంచి, సర్వజ్ఞమతికిఁ దో*షము ఘటించు
 ననుపమానఘనార్జు*నాభిఖ్య సలరారి,పాండురాజవిభూతిఁ * బరిధవిల్లు
 తే. నందనందనపాదార*విందభక్తి, వాసితాశ్రయ శ్రీమాధ*వక్షితిశ

తావకఖ్యాతికాంతయ*తాంతమగుని,జానుకూల్యంబు దెల్లమై*యతిశయిల్లు.

టీ.నందనందనపాదారవిందభక్తివాసితాశ్రయ.—నందనందనపాదారవింద=శ్రీకృష్ణపా
 దపద్మములయొక్క; భక్తివాసిత్=భక్తులకనుట; ఆశ్రయ=ఆశ్రయఁదైన. శ్రీమాధవక్షితిశ=
 మాధవభూపాలుఁడా. తావకఖ్యాతికాంత=నీకీర్తికాంత. ఆతాంతమగునిజానుకూల్యంబు.—అ
 తాంతమగు=అష్టానమగు, అనఁగాప్రకాశించునదియనుట. నిజానుకూల్యంబు=స్వకీయానుకూ
 ల్యము. తెల్లమై=వ్యక్తమై. అతిశయిల్లక్=విజృంభించునట్లుగా. శారదనారదసాదృశ్యము=
 నూతనమగునారదమార్షియొక్కసామ్యమును. “ శారదఃపీతమస్తేనాప్రత్యగ్రేభినచేత్రిషు”
 అనిహాలాయుధము.వహించి=హించి.హంసమండలిక్.—హంస=యతులయొక్క;మండలిక్=
 సమాహమును.హంస, పరమహంస,కుటీచక,బహూదకు అని యతులలో నాలుగుభేదములు.
 నందము=ఆనందమును. అందఁజేయుక్=హందఁజేయును. నారదమార్షి సాదృశ్యము నొంది
 యతుల కానందమును జేయు ననియర్థము. శరత్కాలమేఘముయొక్కసాదృశ్యము వహించి

రాయంచలగుంపు నంద మందునట్లు చేయు ననిభావము. రాయంచలు వార్షికమేఘమునకు వెఱచుటయు కారణ మేఘమునకు సంతసించుటయుఁ గవికులప్రసిద్ధంబు. బుధవగ్రహప్రహారబోధకశ్రీఁ బూని.—బుధవగ్రహప్రహార=బుధశ్రేష్ఠం డగుప్రహారదునియొక్క; బోధకశ్రీఁ బూని=జ్ఞానసంపదనుబూని, ఇట్ల బోధకబ్రహ్మమీఁద స్వార్థమందు కప్రత్యయంబు. భూరిహరిచ్చాయ్.—భూరి = అధికమగు; హరిచ్చాయ్ = విష్ణుమూర్తియొక్కనీడచేత, పక్షపాతము చేత ననుట. పాలుపుమీఱు = ఒప్పుమీఱును. ప్రహారదునిజ్ఞానసంపదను వహించి విష్ణుమూర్తిచ్చాయ్ నొప్పు ననియర్థము. బుధవరులయొక్క (అనఁగా పండితోత్తములయొక్క) ప్రహారమును బోధించు శ్రీఁ బూని సింహముయొక్కకాంతిచేత బాలుపుమీఱు ననిభావము. సామోదపుండరీకాఖండరుచి = సంతసముతోఁగూడినపుండరీకుఁ డనునొకవిష్ణుభక్తునియొక్కయఖండరుచిని గాంచి. సర్వజ్ఞమతికిఁ దోషము ఘటించుకో అనఁగా సర్వజ్ఞపదము యొగవృత్తిచే విష్ణుమూర్తిని బోధించును గాన విష్ణుమనస్సున కానందముఁ గలుగఁజేయు ననియర్థము. పరిమళముతోఁగూడినతెల్లదామరలకాంతి నొంది యీశ్వరునియొక్కమనస్సున కానందము ఘటించు ననిభావము. శివుఁడు పుండరీకప్రియుఁ డగుట స్పష్టము. అనుపమాన భునార్జునాభిఖ్య నలరారి = అనుమానము భునము నైనయర్జునునియొక్కకాంతిచేత నలరారి. పాండురాజవిభూతిఁ బరిభవెల్లె = పాండురాజయొక్క యైశ్వర్యముతో నొప్పియుండు నని యర్థము. అర్జునాభిఖ్య నలరారినపుడు అతనితండ్రి యగుపాండురాజయొక్కవిభూతితోఁ బరిభవెల్లెట స్పష్టము. అనుపమానము భునము నగునట్లుగా (అర్జున మనఁగా) శుభమైనది యని పేరు పొంది (పాండురాజ) తెల్లనిచంద్రునియొక్కవిభూతితోఁ బరిభవెల్లె నని భావము. ఇట్లు నీవు నందనందనపాదారవిందభక్తివాసీతుల కాశ్రయమై యున్నవాఁడవు కాన నీకీర్తియు నారడ ప్రహార పుండరీకార్జునాదిపరమభాగవతోత్తములభంగి నలరి హంపాదుల కానంద మందఁజేయుచు నీయాసుకూల్యవర్తనతో రాజిల్లు నని యభిప్రాయము. నీకీర్తి శరత్కాలమేఘాదులతోఁ దులదూఁగియున్నదని ఫలితార్థము. ఇందు క్లేషసంకీర్ణోపమాలంకారము:

నీ. భూరిప్రకంపనఃస్ఫూర్తి గ్రక్కున లేచి, పటుతరరథచక్రభంగ మూన్చి
 పరమస్తకోద్దేశఃపదవికి నెగఁబ్రాఁకి, తద్ధనాఖ్యామృతఛారఁ గ్రోలి
 యతనుసంగరమాప్తియంటువాయఁగఁజేసి, యాజ్ఞైకచింతనాఽయతిఁదవిల్చి
 యచలయోగస్థేః మలవడఁగాఁ దీర్చి, కన్నులనీ రొక్కఁగా ఘటించి
 జే. నురుచిరాహారముల్ మాన్చి పరమశక్తి
 భవదసిభుజంగి జటిలతాపదవిహార
 విభవములఁ గూర్చెఁ బరహంసఽవితతి కెల్లఁ
 దనర మాధవరాయ సత్సాంపరాయ.

టీ. సత్సాంపరాయ = న్యాయ యుద్ధముగల. మాధవరాయ = మాధవ ప్రభువుంగవుఁడా. తనర = ఒప్పునట్లు. పరమశక్తి భవదసిభుజంగి=పరమశక్తిస్వరూప మగునీయతి

య నెడు కుండలిన. పరహంస వితతికల్లె = శత్రుశ్రేష్ఠసంఘమున కెల్లను, అని ఖడ్గపర మైనయర్థము, శ్రేష్ఠు లగుయతులయొక్క సంఘమున కెల్ల నని కుండలినశక్తిపర మైనయర్థము. భూరిప్రకంపనస్ఫూర్తిక. — భూరి = అధికమగు; ప్రకంపన=చలనముయొక్క; స్ఫూర్తిక = ప్రకాశము చేత. గ్రక్కున లేచి=వేగముగ లేచి. పటుతర రథచక్ర భంగమూన్చి. — పటు తర = దృఢతరములైన; రథ = స్వందనములయొక్క; చక్ర=కండ్లయొక్క; భంగమూన్చి = భంగము సేసి, అని ఖడ్గపర మైన యర్థము. అధిక మగుప్రాణాయామ నిబద్ధవాయువుయొక్క స్ఫూర్తిచే గ్రక్కున లేచి దృఢతర దేహసంబంధి మూలాధారాచిక్రమ లయొక్క భంగ మూన్చి యని శక్తిపర మైన యర్థము. పరమస్త్రోద్దేశపదవికీక. — పర = శత్రువులయొ క్క; మస్త్రోద్దేశపదవికీ = శిరస్థానమునకు. ఎగ్రబ్రాంకి = ఎక్కి. తద్గునాఖ్యామృతరస ముక. — తత్ = ఆశత్రువులయొక్క; ఘన = అధికమగు; ఆఖ్యా = యశమ నెడు; అమృ తరసముక = సుధారసమును. క్రోలి=పానము చేసి, అని ఖడ్గపర మైనయర్థము. ఉత్కృష్ట మగుశిరస్థానమున కెక్కి ప్రసన్నమగు ఘన మనుషేరుగలిగిన సహస్రారసుధను గ్రోలి యని శక్తిపర మైన యర్థము. ఆతను సంగరమాప్తి యంటుక. — ఆతను. అధికమగు. సంగ ర = యుద్ధసంబంధియైన; మా=లక్ష్మీయొక్క; ఆప్తి = ప్రాప్తియొక్క; అంటు = సంప ర్కమును. పాయగఁజేసి = లేకుండఁజేసి. ఆత్మైకచింతనాయతిక. — ఆత్మ = తనయొక్క, అనఁగా ఖడ్గముయొక్క; ఏక = ముఖ్య మగు; చింతనా = స్మరణముయొక్క; ఆయతిక = ఆ తిశయమును; తవిచ్చి = కూర్చి, అని ఖడ్గపర మైన యర్థము. అధికమైన సంగముయొక్క రమయొక్క ఆస్తిని లేకుండఁజేసి బ్రహ్మముయొక్క ముఖ్య మగుధ్యానాతిశయము ఘటింపఁ జేసి యని శక్తిపరమైనయర్థము. అచలయోగస్థేమము. — అచల = పర్వతములయొక్క; యోగ = సాంగత్యమందలి; స్థేమము = స్థైర్యమును. అలవడఁగాదీర్చి = తగునట్లు గాఁజేసి. కన్నుల నీరొక్కఁగా ఘటించి = దుఃఖము చేతఁ గన్నులనీ రొల్కునట్లు చేసి యని ఖడ్గపర మైనయర్థము. చలింపని యోగమందు శైర్యమును తగునట్లునదించి యానందము చేతఁగన్ను లనీ రొలుకునట్లు చేసి యని శక్తిపరమైన యర్థము. నురుచిరాహారములు మాన్చి = మనో హార మగునాహారములు మానునట్లు చేసి, అరణ్యవాసము చేత శత్రురాజులకు యోగులకును ఫలమూలాదులే యాహారంబులు గావున రెంటి నిడే యర్థము. జటిలతాపద విహారవిభవము లక. — జటి=జావ్విచెట్లయొక్క “పక్షో జటి. పర్కటీస్యాత్” అని అహరుఁడు. లతా=శీవ లయొక్క; పద = స్థానములయందలి; విహార = విహారణముయొక్క; విభవములక = సంప దలను. కూర్చక అని ఖడ్గపర మైన యర్థము. జటిలతా = జటాధారిత్యమ నెడు; పద = చి చ్చాము చేత; విహారవిభవముల నని శక్తిపరమైన యర్థము.

మాధవరాయలవారిఖడ్గము గ్రక్కున లేచి శత్రురాజుల రథచక్రదులను భంగము చేసి వారితలపై కెక్కి వారియశంబును గొని యనఁగా వారి నోడించి ఖ్యాతి గాంచి వారలు యుద్ధలక్ష్మీ చింతిపోయి తనచింతయే ముఖ్యముగాఁ గలిగి యరణ్యములపాలై దుఃఖముతోఁ గన్నీ రొలుకఁగా మృష్టాన్నాహారము లేక మృత్యులతగుల్పాదిప్రదేశములలోఁ జేదనట్లు

చేసె ననియు, నది సూడఁగా తోగా భ్యాసము నేయువారలమూలాధారనిలయ యగుపండ
లిని యనుక క్తి ప్రాణాయామనిబద్ధవాయువుచే గ్రహున లేచి మూలాధారాదిచక్రభంగ
మొనర్చి కిరస్థానమందు సహస్రారసుధను గ్రోలి సర్వసంగపరిత్యాగము బ్రహ్మనుసంధాన
ము గలుగఁజేయుచు నిశ్చలయోగముతో నానందబాష్పము లొల్పఁగా వార లాహారముల
మాని జటాధారు లై యడవులలో విహరించునట్లు చేసినభంగి నున్న దనియు భావము.
ఇందు శ్లిష్టపరంపరితరూపకాలంకారము.

తే. విబుధశిక్షితుండవు శాస్త్రవిదుండ వఖిల

కావ్యవేదివి ఘనతార్కికవ్యవహృతి

నెఱుఁగుదువు నీ కసాధ్యమే యింపు మీఱఁ

గృతి వినిర్మింపుము మాధవక్షితిప యనిరి.

75

టీ. మాధవక్షితిప. నీవు విబుధశిక్షితుండవు, అఖిలకావ్యవేదివి, ఘనమై తర్కశాస్త్ర
సంబంధమైన వ్యవహారము నెఱుఁగుదువు, నీకుఁ బుండరీకాక్షనిదేశానుసారముగఁ గృతి నిర్మిం
చుట యసాధ్యంబు గాదు గాన నింపుమీఱఁ గృతి నిర్మింపు మని బుద్ధజనంబు లమందానంద
కందలితహృదయారవిందు లై యని రని పూర్వము వ్రాసినవచనముతో నన్వయము.

వ. అనిన నేను బరమానందకందళితహృదయారవిందుండ నై.

76

షష్ఠ్యంతములు.

క. భాషాధిపశేషాహిప, భాషాభూషాయితాత్మపటుగుణతతికిణ్

దోషాచరదోషాచర, దోషాచరచక్రకలితదోర్బలభృతికిన్.

77

టీ. భాషాధిపశేషాహిప భాషా భూషాయితాత్మపటుగుణతతికిణ్.- భాషాధిప = బ్రహ్మ
యొక్కయు; శేషాహిప = అదిశేషనియొక్కయు; భాషా=వాణికి; భూషాయిత = అలం
కార ప్రాయమగు; ఆత్మ = తనయొక్క; పటు=శ్రేష్ఠములగు; గుణ = అనంతకల్యాణగుణ
ములయొక్క; తతికిణ్ = సమూహముగలవానికి. దోషాచరదోషాచరదోషాచరచక్రకలితదో
ర్బలభృతికిణ్.-దోష=నాపములను; ఆచర=మిక్కిలి ఆచరించుచున్న; దోషాచర=రక్క
నులయొక్క; దోషా = భుజములకు “దోర్దోషాచ భుజా బాహు” అని హలాయుధనిఘం
టువు; చర=ఖండించెడం; చక్ర=నుదర్శనముచేత; కలిత=ఒప్పుచున్న; దోర్బల=బాహు
బలముయొక్క; భృతికిణ్=భరణముగలవానికి. దీని కర్పితముగ నొనర్చు నను దానితోనన్వ
యము. ముందు నిట్లు చూడవలయు.

క. గోపాయితపాపాయత, భూపాయితదనుజమధనపూజితమతికిణ్

గోపాలనగోపాలన, గోపాలననిబిడరతికి గోహితకృతికిన్.

78

టీ. గోపాయిత పాపాయిత భూపాయిత దనుజమధన పూజితమతికిణ్.-గోప= గో
పముచేత; అయిత = పొందఁబడిన “అయగతా” అనుధాతువు మీఁద క్తప్రకృత్యయము;
పాప = పాతకములచేత; అయిత = అధికులగు; భూపాయిత = రాజులవలె నాచరిం
చుచున్న; దనుజ = రాక్షసులయొక్క; మధన = నాశనముచేత; పూజిత = క్షాణ్యమైన;

మతికిన్ = బుద్ధిగలవానికి. గోపాలన గోపాలనగోపాలననిబిడరతికిన్.—గోప=రాజులకు; గొల్లలకు “ గోపాశ్చ గోపాశ్చ గోపాః ” అని యేకశేషము; ఆలన = ఆలంకారకరమగు; గోపాలన = భూపాలనమందు; గోపాలన = గోవుల పాలనమందు; నిబిడ=దట్టమైన; రతికిన్ = ఆసక్తిగలవానికి. గోహితకృతికిన్.—గో = స్వర్గమునకు; హిత = ఆనుకూలమగు; కృతికిన్=వ్యాపారముగలవానికి “ స్వర్గేషు పశువాగ్వాజదిశ్చేత్త్రఘృణిభూజభే | లక్ష్మ్యద్వప్త్య స్త్రియాంపుంసి గౌః ” అని యమరుఁడు.

క. కమలాసజనకనాభికి, గమలన్మోహాంధతమసశకమలాంకునకుం

గమలాలయకమలాలయ, కమలాలయశయనభృతికిఁ ♦ గాంతాకృతికిన్ . 79

టీ. కమలాసజనకనాభికి. - కమలాస = బ్రహ్మకు; జనక = ఉత్పాదకమగు; నాభికిన్ = నాభిగలవానికి. కమలన్మోహాంధతమస కమలాంకునకున్.—క=అత్మకు; మలత్ = పాతకమువలె నాచరించుచున్న; మోహ = అజ్ఞానమనెడు, అంధతమస = కటికిచీకటికి; కమలాంకునకున్=మృగాంకునకు. కమలాలయ కమలాలయ కమలాలయశయనభృతికిన్.— కమల = లక్ష్మీదేవికి; ఆలయ = స్థానమగు; కమలాలయ = సముద్రముయొక్క; కమల = ఉదకమందు; ఆలయ = వివాశములేనట్లు; శయన = శయనముయొక్క; భృతికిన్ = భరణముగలవానికి. గాంతాకృతికిన్ = మనోహరాకారముగలవానికి.

క. శరణాగతపరిరక్షణ చరణప్రవణాత్మచిత్తశరణసీజనకున్

నరకాహితనరకాహిత, నరకాహితబాణతతికి ♦ నరసారథికిన్ . 80

టీ. శరణాగతపరిరక్షణచరణప్రవణాత్మచిత్తశరణసీజనకున్.— శరణాగత = శరణమును బొందినవారియొక్క; పరిరక్షణ = పాలనముయొక్క; చరణ = ఆచరణమందు; ప్రవణ = అభిముఖమైన; ఆత్మ = తనయొక్క; చిత్త = మానసమనిడు; శరణసీజనకున్ = కమలము గలవానికి. నరకాహిత నరకాహిత నరకాహిత బాణతతికిన్.—నరక = నిరయమునకు; ఆహిత = శత్రువులగు, అనఁగాఁ బుణ్యాత్ములగు; నరక=నరులకు; స్వార్థమందు కప్రత్యయము. ఆహిత = ఆహితుఁడగు; నరక = నరకాసురునకు; ఆహిత = విరోధులగు, బాణతతికిన్=బాణములయొక్క సముదాయము గలవానికి. నరసారథికిన్ = అర్జునసారథికి.

క. శ్రీవాసజ్జటప్రోలీ, భావుకపత్తనవిహారపటుశీలునకున్

గోవర్ధన గోవర్ధన, గోవర్ధనవృష్టివృత్తికి ♦ గోపాలునకున్ . 81

టీ. శ్రీవాసజ్జట ప్రోలీభావుకపత్తన విహారపటుశీలునకున్.—శ్రీ=లక్ష్మీదేవికి; వాసత్ = నివాసమువలె నాచరించు; జటప్రోలీ = జటప్రోలనెడు; భావుక = భవ్యమగు; పత్తన = శ్రుతియందు; విహార = విహారమందు; పటు = సమర్థమైన; శీలునకున్ = స్వభావముగలవానికి. గోవర్ధన గోవర్ధన గోవర్ధనవృష్టివృత్తికిన్.— గోవర్ధన=అవుల వృద్ధిబొందించెడు; గోవర్ధన = గోవర్ధన పర్వతముయొక్క; గో = భూమికి; ‘నమానాస్తవిధి రనిత్యః’ అనుటచేత

సమాసాంతప్రత్యయము రా దయ్యై; వర్ధన = నాశక మగు; వృష్టి = వర్షముయొక్క; హృ
తికిన్ = హరణము గలవానికి. గోపాలునకున్ = మదనగోపాలుస్వామికి.

వ. అర్పితంబుగా నాయొనర్పం బూనినచంద్రికాపరిణయం బనుమహాప్రబం
ధంబునకుం గధాక్రమం బెట్టి దనిన. 82

ఉ. శ్రీ నిగు వైంది నై మిశము ♦ సె న్నగు నందు నిజామలాశయా
లానదృఢావబద్ధకమలావరదంతులు శౌనకాదిమా
నీనులు సూతజం బలికి ♦ రేనృపుఁ డేల ధరన్ నిరీతిగా
నానృపుఁ డెల్లు మన్న సతఁ ♦ డాయతకాతుకపూరితాత్మఁ డై. 83

టీ. నైమిశము = నైమిశారణ్యము. శ్రీన్ = శోభావిశేషముచేత. ఇరు వొంది = స్థిర
త వొంది. చె న్నగున్ = ప్రకాశించును. అందున్ = ఆయరణ్యమందు. నిజామలాశయా
లానదృఢావబద్ధకమలావరదంతులు.—నిజ = స్వకీయ మై; అమల = స్వచ్ఛమైన; ఆశయ=
హృదయ మనెడు; ఆలాన = బంధస్తంభమందు; “ఆలానం బన్ధస్తంభే” అని యమ
రుఁడు: దృఢ = స్థిరమానట్లు; అపబద్ధ = కట్టఁబడిన; కమలావర = విష్ణుమూర్తియనెడు;
దంతులు=గజము గలవారలు. శౌనకాదిమానీనులు = శౌనకాది మునిరాజులు. సూతజాన్ =
సూతునిఁ గూర్చి. పలికిరి=పచించిరి. ఏనృపుఁడు = ఏరాజు. ధరన్=భూమిని. నిరీతిగాన్=
ఈతిబాధారహిత మగునట్లుగా. ఏలెన్ = పాలించెను. ఆనృపున్ = ఆరాజును. తెల్లు
మన్నన్. ఆతఁడు. ఆయతకాతుకపూరితాత్మఁ డై = విస్తారమైనకాతుకముచే నిండినహృద
యము గలవాఁ డై. పలికెన్ అని యుత్తరపద్యసక్రియతో నన్వయము. ఇందశ్శిష్టపరం
పరిత రూపకము. “శ్లో. తత్పరం పరితం శ్శిష్టే వాచకే భేదభాజి వా” అని కావ్య
ప్రకాశమందుఁ దల్లక్షణము.

శా. సారాక్షీణకలాకలాపనిధి యై ♦ చక్రప్రియంభావుక
శ్రీరమ్యాకృతి యై దినేశకులలక్షీమూల మై యిద్ధరా
భారం బూనె నుచంద్రసంజ్ఞ నెకభూపాలాగ్రగణ్యండు ద
చ్చారిత్రంబు వచింతు నంచుఁ బలికెన్ ♦ జంచద్వచోవైఖరిన్. 84

టీ. ఒకభూపాలాగ్రగణ్యండు=ఒకరాజశ్రేష్ఠుండు. సారాక్షీణకలాకలాపనిధి యై.—
సార=శ్రేష్ఠ మగు; అక్షీణ = తక్కువగాని; కలా = చతుష్పద్ధివిద్యలయొక్క, పాదకలల
యొక్క యని యర్థాంతరము; కలాప = సయాహునునకు; నిధి యై = నివాస మై. చక్రప్రి
యంభావుక శ్రీరమ్యాకృతియై.—చక్ర = రాష్ట్రములకు, జక్కవలకు; ప్రియంభావుక =
ప్రియమగు; శ్రీ = సంపదచేత, కాంతిచేత; రమ్య = రమ్యమగు; ఆకృతియై= ఆకృతి గల
వాఁ డై. దినేశకులలక్షీమూలమై.— దినేశ = సూర్యునియొక్క; కుల = వంశముయొక్క;

దినేశ = సూర్యుల యొక్క, ద్వాదశాదిత్యులయొక్క యనుట; కుల = సమాహముయొక్క;
 లక్ష్మీ = సంపదకు, కాంతికి; మూలమై = ఆధారమై. సుచంద్రసంజ్ఞా = సుచంద్రుం డను
 పేరిచేతను, సమీచీన మైనచంద్రుం డనుపేరిచేత నని యర్థాంతరము. అనగాఁ బ్రసిద్ధ
 చంద్రుండు ఊణకలాకలాపనిధియు, చక్రవాకాప్రియకారి శ్రీరమ్యుండు, దినేశమూలక
 లక్ష్మీయు నగువాఁడు; ఈరాజో అక్షీణకలాకలాపనిధి, చక్రప్రియంభావుక శ్రీరమ్యాకృతి,
 దినేశకుల లక్ష్మీమూలము, కావున మంచిచంద్రుం డనుపేరిచేత నని యాశయము. ఇద్దరా
 భారంబు = ఈ భూభారమును. ఊనెన్ = విహించెను. తచ్చారిత్రంబు = ఆ సుచంద్ర
 నరేంద్రుని చరితమును. వచింతు నంచున్ = చెప్పదు ననుచు. చంచద్వయోవైఖరిన్ = ప్రకాశించు
 చున్న వాగ్వైఖరిచేత. పలికెన్ = వాక్రుచ్చెను.

ఇటఁ బ్రసిద్ధచంద్రాధిక్యము సుచంద్రనరేంద్రునియందుఁ దోచు చున్నది గాన యుప
 ఘేయాధిక్యపర్యవసాయిశ్శోభాపీఠవ్యతిరేకాలంకారము. “శ్లో. వ్యతిరేకో విశేష శ్చే
 దుపమా నోపఘేయయోః” అని తల్లక్షణము.

సీ. వరగుణసన్నతీవ్రాతసంలభిచే, శ్రితమహీభృద్వర్యవితతిచేత
 విచరద్ధనాఘనప్రచయవిస్ఫూర్తిచే, విమలచక్రిప్రచారములచేతఁ
 బటువేగవన్నహాభంగకాండములచే, ఘనవాహినీసముత్కరముచేత
 సాంద్రనానావనచక్రసంప్రాప్తిచే, ననమరాజీవనేత్రాలిచేత

తే. నలరులచ్చికిఁ బుట్టినిల్లన ననర్ఘ్య, శైలరిపునీలమయసాలసామజేంద్ర
 కలితసితపద్మకచ్చంద్రకామినీక, లాపగుచిరంబు శ్రీవిశాలాపురంబు. 85

టీ. ఈపద్యమందు విశాలాపుర విషయకమైనయర్థము, సముద్రపర మైనయర్థాం
 తరముం దోచుచున్నది. ఏ లాగనిన:- అనర్ఘ్యశైలరిపునీలమయ సాలసామజేంద్రకలితసి
 తపద్మకచ్చంద్ర కామినీకలాప రుచిరంబు.- అనర్ఘ్య = అమూల్యము లగు; శైలరిపునీలమ
 య = ఇంద్రనీలమణిమయమగు; సాల = ప్రాకారములయందలి; సామజేంద్ర = గజశ్రేష్ఠ
 ములయందు; కలిత = ఒప్పుచున్న; సిత = తెల్లనైన; పద్మకత్ = బిందుజాలక మనగా
 నేనుఁగులపై నున్నతెల్లనిచుక్కలు, వానివలె నాచరించు చున్న; చంద్రకామినీ = నక్షత్ర
 ములయొక్క; కలాప = సంఘముచేత; రుచిరంబు = మనోహరమగు. శ్రీవిశాలాపురంబు =
 సంపద్యుక్త మైనవిశాలానగరము. వరగుణసన్నతీవ్రాతసంలభిచేత్.- వరగుణ = శ్రేష్ఠ
 గుణములుగల; సన్నతీ = పండితోత్తములయొక్క; వ్రాత = సంఘముయొక్క; సంలభిచేత్ =
 ప్రాప్తిచేతను, శ్రేష్ఠము లగుగుణములుగలమంచిమణులయొక్క సంఘప్రాప్తిచేతనని సముద్రపర
 మైనయర్థము. శ్రితమహీభృద్వర్య వితతిచేతన్.- శ్రిత = ఆశ్రయించిన; మహీభృద్వర్య = రాజ
 శ్రేష్ఠులయొక్క; వితతిచేతన్ = గుంపుచేత, ఆశ్రయించిన పర్వతముల గుంపుచేత నని సముద్రప
 రమైనయర్థము. విచరద్ధనాఘన ప్రచయవిస్ఫూర్తిచేత్.- విచరత్ = మిక్కిలిచరించు చున్న;

ఘనాఘన=మదపుటేనుఁగులయొక్క; ప్రచయ=సమాహముయొక్క; విన్ముర్తిచేత్=ప్రకాశము చేతను, చరించు చున్నవర్షించునట్టిమేఘముల సమాహముయొక్క విన్ముర్తిచేత నని నముద్రపరమైనయర్థము. విమలచక్రీప్రచారములచేతన్.—విమల=నిర్మలములగు; చక్ర=రథములయొక్క; ప్రచారములచేతన్ = సంచారములచేతను, నిర్మలమైనవిష్ణుమూర్తియొక్క సంచారములచేత నని యర్థాంతరము. పటువేగవన్నహాభంగకాండములచేత్.—పటు=సమర్థములై; వేగవత్=వేగయుక్తములై; మహత్=గొప్పలై; అభంగ=అప్రతిహతములై న; కాండములచేత్=ఆశ్వములచేత, అతివేగముగల గొప్పతరఁగలగుంపుచేత నని యర్థాంతరము; “కాణ్డోస్త్రీదణ్ణబాణార్యవర్ణావసరవారిషు” అనియమరుఁడు. ఘనవాహినీసముత్కరముచేతన్.—ఘన=అధికమైన; వాహినీ=సేనలయొక్క; సముత్కరముచేతన్=సముదాయముచేత, అధికములైననదీసంఘములచేత నని యర్థాంతరము. సాంద్రనానావనచక్రసంప్రాప్తిచేత్.—సాంద్ర=దట్టములైన; నానా=అనేకప్రకారములగు; వన=ఉద్యానవనములయొక్క; చక్ర=సంఘములయొక్క; సంప్రాప్తిచేత్=లాభముచేతను, సాంద్రములై యనేకవిధములైనజలావర్తముల ప్రాప్తిచేత ననియర్థాంతరము. అసమరాజీవనేత్రాలచేతన్.—అసమ=అసమానలగు; రాజీవనేత్రా=స్త్రీలయొక్క; ఆలిచేతన్=గణముచేత; అసమానమైన (రాజీవనేత్ర)మీనశ్రేష్ఠములయొక్కగణముచేత నని యర్థాంతరము, “రాజీవశృకులస్తిమిః” అనియమరుఁడు. లచ్చికిన్=లక్ష్మీదేవికి; పుట్టినల్లనన్=జన్మస్థానమనఁగా, సముద్రమన్నట్లుగా. ఆలయన్=ఓప్పును. ఇట సంబంధాతిశయోక్తి శ్లోకేషు త్పైక్షాలంకారములు గలుగు.

సీ. వరణాబ్జరాగభావ్యాజబాలాతపా, నిశబ్దంభితవియద్ధసీసలీలము
 సౌధవజ్రచ్చవిచ్చలచంద్రికావియో, జితలేఖకేళివేశ్తతలసరము
 స్వస్తికసీలత్విషామిషఘనదత్త, కేకాన్వసన్వనంత్రుతకనగము
 రధ్యావలభితార్ష్యోరత్నశోభాకూట, యవనార్పితామోదకార్కరథము
 తే. భర్తకేతుపటాంచలవవనగళద, నంతకుహనమధురసౌఫలాళిఖాద
 నాశయోత్పతదతులకీరాభిరామ, గోపురముమించునిలవిశాలాపురంబు.

టీ. వరణాబ్జరాగభావ్యాజబాలాతపానిశబ్దంభితవియద్ధసీసలీలము.—వరణ=ప్రాకారములయొక్క “ప్రాకారోవరణస్సాలః” అనియమరుఁడు; అబ్జరాగ=పద్మరాగమణులయొక్క; భా = కాంతియనెడు; వ్యాజ = నెపముగలిగిన; బాలాతప = లేయొండచేత; అనిశ=నిల్లప్పుడు; జ్వుంభిత=వికసింపఁజేయఁబడిన; వియద్ధనీ=స్వర్గం యందలి; సలీలము=జలముగలది, అనఁగా లక్షణచేత సురనదీజలగతపద్మములు బోధితములగు చున్నవిగానయెల్ల పుడు వికసింపఁజేయఁబడిన వియద్ధనీసలీలగతపద్మములు గలదని యాశయము. సౌధవజ్రచ్చవిచ్చలచంద్రికావియోజితలేఖకేళివేశ్తతలసరము.—సౌధ = మేడలయొక్క; వజ్ర = వజ్రములయొక్క; ఘన=కాంతియనెడు; ఛల=వ్యాజముగల; చంద్రికా=వెన్నెలచేత; వియోజిత=

ఎడఁబాటుగలదిగాఁజేయఁబడిన ; లేఖ = దేవతలయొక్క ; కేలివేళ్ళ = క్రీడాగృహముల
యొక్క; తల = ప్రదేశములయందలి; సరము = సరస్సులుగలది. అనఁగా సరోగతచక్రవాక
ములు గల దనిలక్షణచేత నర్థము చేయవలయు. స్వస్తికనీలత్పిసామిషఘనదత్తకేశాస్వన
స్వనత్కృతకనగము.-స్వస్తిక=సాధవికేషములయొక్క “స్వస్తిక స్సర్వతోభద్రః” అని
యమరుఁడు; నీల = ఇంద్రనీలమణులయొక్క ; త్పిసా = కాంతియ నెఱు ; మిష = నెపము
గల; ఘన=మేఘముచేత; దత్త=ఇయ్యుఁబడిన; కేశాస్వన = కేశ యగుధ్వనిచేత; స్వనత్ =
ధ్వనిచేయుచున్న, అనఁగా కేశాభినన్నస్వనముచేయు చున్న యనుట; కృతకనగము=కృత్రి
మపర్వతములు గలది. ఇచటను బూర్వరీతిగఁ గృతకనగస్థమయూరములు గల దనిలక్షణకా
ర్థము చేయవలయు. రథ్యావలభితార్క్ష్యైర్త్వోభాకూటయవసార్పితామోదకార్కరభము.-
రథ్యా=రాజపీఠులయందున్న; వలభి=చంద్రకాలలయొక్క ; తార్క్ష్యైర్త్వ= గరుడపచ్చల
యొక్క; త్వోభా= కాంతియ నెఱు; కూట=కపటముగల; యవస = పచ్చికయందు; అర్పిత=
ఉంపఁబడిన; ఆమోదక = సంతనముగల; అర్కరభము = సూర్యరభము గలది, అనఁగా
బూర్వరీతిగ సూర్యరథ్యాశ్వములు గల దని యర్థము. భర్తృకేతుపటాంచలపవనగళదనంతకుహ
నమధుర సాఫలాలిఖాదనాశయోత్పతదతులకీరాభిరామగోపురంబు.- భర్తృ = స్వర్ణమయ
ములగు; కేతు=కైకైములయొక్క ; పటాంచల=వస్త్రాగ్ర భాగముయొక్క; పవన = వాయువు
చేత; గళత్ =జాఱుచున్న; అనంత=అకాశమ నెఱు, అనఁగా బూర్వరీతిగా లక్షణచే నా
కాశస్థనక్షత్రము లనెఱు అని యర్థము; కుహన=కాపట్యముగల; మధుర సాఫల= ద్రాక్షాఫల
ములయొక్క ; అలి=బంటియొక్క ; ఖాదన=భక్షణమందు ; ఆశయ = ఆభిప్రాయముచేత;
ఉత్పతత్ = మీఁది కెగయుచున్న ; అతుల = సాటి లేని; కీర = చిలుకలచేత ; అభి
రామ=ఓప్పుచున్న; గోపురంబు = పుర ద్వారముగలదియై నై. వికాలాపురబు. ఇలక్ = భూ
మియందు. మించుక్ = అతిశయించును.

ఇట వియద్ధునీసలీలలేఖకేలివేళ్ళతలసరఃకృతకనగార్కరథానంతములకు బాలాతపానిక
వికసన చంద్రికావియోజన ఘనదత్త కేశాస్వన యవసార్పితామోద పటాంచలపవనపతన
ములు సంభవించుమి లక్షణావృత్తి నాశ్రయించి తద్రతము లగుపద్మాదులు చెప్పఁబడియె. లక్షణ
యనఁగా శబ్దవృత్తులలో నొక్కటి. శబ్దవృత్తులు శక్తి లక్షణ వ్యంజన యని మూఁడు. వీనిస్వ
రూపములు భేదములు “శ్లో. సామస్తనగరాణ్యుచ్చైచ్చి రాకోశన్తి సమస్తతః” ఇది లో నగు
లక్ష్యములు ప్రతాపవద్రీధూదులయందు విస్తరముగ నిర్ణయింపఁబడిన వనియు, నీట ప్రాయుట
యనవసర మనియు, సంక్షేపింపఁబడియె. అలంకారములిందుఁ గృతవాపన్నాతి సంబంధాతి
శయోక్తిభేదములు.

చ. కలిమినెలంతకై నలువ * గాంచినమేటివిచిత్రశక్తిరా
జిలఁ బరరాభీకరతఁ * జెన్నలరకా సృజించినట్టియు
జ్వలజలజంబు నాఁగఁ బురి * వజ్రమణివరణం బగడ్డయ
స్కొలఁతున నెప్పఁ దేఱిసాబ * గుంగని వై గగనంబు దోఁవఁగన్. 87

టీ. నలువ=బ్రహ్మదేవుండు. కాంచినమేటివిచిత్రశక్తి రాజలక్=అభ్యసించియుత్తైష్ఠ్యమై యాశ్చర్యకర మగుసామర్థ్యము ప్రకాశించునట్లుగా. పరరాజభీకరతక్=శత్రురాజభీకరతచేత, శ్రేష్ఠ మగుచంద్రునకుభీకరతచేత. చెన్నలరక్=ఒప్పునట్లుగా. కలిమినెలంతకై=లక్ష్మీదేవి కై. సృజించినట్టియుజ్జ్వలజలజంబునాఁగఁ=రచించినప్రకాశమానేమగు పద్మమనునట్లుగా. పురిణ=పట్టణమునందు. వజ్రమణీవరణంబు=వజ్రమణిరచితమగుపాకారము. అగడ్తయనొల్లఁకువఁ=అగడ్తయనుకొలనియందు. పైగగనంబు=మీఁదియాకాశము. తేఁటిసాబగుంగని=తుమ్మెదయందము నొంది. తోఁపఁగఁ=తోఁచుచుండఁగా. ఒప్పుఁ=ఒప్పును. ఇందు త్వేష్టా లంకారము.

మ. పురసాలంబు నిజాఖ్యపెంపు గననో * భూరిప్రవాళాప్తము
 న్వరసీలాళినమావృతంబు పరిఖానవ్యాలవాలామృతాం
 తరసందృశ్యము నై చెలంగుఁ బొగ డొందక దానిపెంగొమ్ముల
 బ్బుర మై రాజపతంగయోగకలనంబుల్ రేవగల్ గాంచుటన్. 88

టీ. పురసాలంబు = విఖలాపురియొక్క కోట. నిజాఖ్యపెంపు గననో = తనపేరుగల దానియొక్క, అనఁగా సాలవృక్షముయొక్క అతిశయము గనుటకో. భూరిప్రవాళాప్తముఁ = అధిక మగుచిగురుటాకులను బొందినదియు, అనఁగా సువర్ణమును బగడములను బొందినదనుట. “ భూరి ప్రాజ్యసువర్ణయోః ” అని విశ్వము. వరసీలాళినమావృతంబు=శ్రేష్ఠములయి నీలము లయినతుమ్మెదలచేతఁ జుట్టుకొనఁబడినదియు, అనఁగా శ్రేష్ఠమైన యింద్రసీలమణులగుంపుచేత నావరింపఁబడిన దనుట. పరిఖానవ్యాలవాలామృతాంతరసందృశ్యమునై .- పరిఖా = అగడ్తయనెడను; నవ్య = నూతనమగు; అలవాల = పాదుయొక్క; అమృతాంతర = జలాంతరమందు; సందృశ్యము నై = కనిపించునదియై. దానిపెంగొమ్ములు = దానిపెద్దకాఖలు, ఆకోటయొక్క పెద్దకొమ్మలనుట. రాజపతంగయోగకలనంబుల్.- రాజపతంగ = పక్షిశ్రేష్ఠములయొక్క; యోగకలనంబుల్ = సంబంధమునేయుటలు, చంద్రనూర్యసంబంధము నేయుట లనుట. రేవగల్ గాంచుటన్=ఎల్ల పుడును బొందు చుండుటచేత. అబ్బురమై = ఆశ్చర్యకరమై. పొగ డొందక = శ్లాఘ్యత నొందునట్లుగా. చెలంగుఁ=ఒప్పును.

ఇటు నూర్యండు రాత్రికాలమందు చంద్రుండు పగటియందు, నుండమింకేసి సర్వకాలమందు నూర్యచంద్రసంబంధము గలిగి యుండుట యాశ్చర్యకర మనిభావము. రాత్రిచంద్రసంబంధమును పగలు నూర్యసంబంధమును బొందు నని గ్రమముగా నన్వయం తెఱుంగునది. ఇచటఁ బురసాల మున్నత మగుటకు నిజాఖ్య పెంపు గనుట ఫలము గాక పోయినను దానిని ఫలముగా సంభావన నేయుటంకేసి ఫలోత్పేష్టాయగును. అదియు క్లేషానుప్రాణితము.

చ. అనఘహరిప్రతానయుతి * నబ్జకరానికరాప్తి భోగిరా
 ఙ్గనపరిలబ్ధి విప్రవరఃసంతతియుక్తిఁ బురం బనారతం

బును దెలిదీవికన్న సిరిఁ బూని మనం గని రక్షిఁ జేరి ని
ల్చినకలశాల్చి నా విమలజీవనభేయము వైల్చు నెంతయున్.

టీ. అనఘహరిప్రతానయ్యుఁ డిక్. - అనఘ=నిర్దోషములైన; హరి = అశ్వములయొక్క; ప్రతాన=సంఘముయొక్క; యుఁ డిక్ = సంబంధము చేతను, అనఘులైనవిష్ణువులయొక్కగుంపుల సంబంధముచేతను. అబ్జకరానికరాష్ట్రీక్ = పద్మములవంటిపాణులుగల స్త్రీసంఘములకూడిక చేత, లక్ష్మణులయొక్క నికరములను బొందుటచేత. భోగిరాక్షసపరిలబ్ధిక్ = భోగవంతు లగురాజులయొక్క బృందమునొందుటచేతను, ఆదిశేషుల సంఘముయొక్క సంలబ్ధిచేతను. విప్రవరిసంతతియొక్కక్ = బ్రాహ్మణోత్తమ సముదాయముతోఁ గూడుటచేత, గరుత్మంతులబృందముతోఁ జేరుటచేత. పురంబు=వికాలాపురము. అనారతింబుక్ = ఎల్లపుడును. తెలిదీవికన్నక్ = శ్వేతద్వీపమునకన్నను. సిరిఁ బూని=సంపద నొంది. మనక్ = వృద్ధిఁ బొందఁగా. కని= అవలోకించి. రక్షిక్ = అనురక్షిచేత. చేరి=పోంది. నిల్చినకలశాల్చి నాక్ = నిల్చియున్నక్షీరాంబురాశియొ యనునట్లు. విమలజీవనభేయము. - విమల=నిర్మలమగు; జీవన=జలముగల; భేయము=ఆగడ్డ, “ భేయంతు పరి భాధార స్వంభ సాప్వ” అని యనురుఁడు. ఎంతయున్ = మిక్కిలి. పొల్చుక్ = విప్పను.

శ్వేతద్వీపమున నొకహరియు, నొకలక్ష్మీయు, నొకశేషుండును, నొకగరుడుండు నుండుటయు; నీపురమందు ననేకహరులు, ననేకలక్ష్మీలు, ననేకశేషులు, ననేకగరుడులుఁ గలిగియుండుటయుఁ జూచిక్షీరాంబునిధి శ్వేతద్వీపమునకన్న నీపురి సిరిఁ బూని మించిన దనియెంచి యుచుటఁ జేరనో యనునట్లు వికాలాపురియగడ్డయొ పైననిభావము. ఈపద్యమందుఁ బురము శ్వేతద్వీపమునకన్న మించినదనియు నగడ్డక్షీరాంబురాశివలె నున్న దనియు చెందున పర్ణవ్రుమలేకాన, యుపయోగముగుపురమం దుపమాన మగుశ్వేతద్వీపమునకన్న నాధిక్యము క్లిప్తశబ్దములచేఁ జెప్పటచే న్లేషాత్థాపితవృత్తిరేకాలంకారము. ఆగడ్డ కలశాల్చి నాఁ బొల్చునని చెప్పటచే నుత్ప్రేక్షలంకారంబును గలుగుచున్నది.

మ. అరు దై చూడఁబడుక మహీస్థలి విశాలాధీశలోకేట్పుత
స్ఫురణం బొల్చువునోర్వికిం బరిఖ యంభోరాశి నాఁ దామ్రర
త్నరుగాలోకనిషక్తి శక్రమణిభాధ్యాంతాళియుక్తి మనో
హరవప్రాంతర మెప్పుడుక మెఱయ లోకాలాళకసామ్యంబునన్.

టీ. పరిఖ=ఆగడ్డ. వికాలాధీశలోకేట్పుతస్ఫురణక్. - వికాలాధీశ=వికాలాపురినాయకుఁడనునట్టి; లోకేట్ = లోకేసుఁడైన బ్రహ్మచేత; కృత=నిర్మింపఁబడిన; స్ఫురణక్ = ఆతిశయముతో. పొల్చువునోర్వికిక్ = ప్రకాశించునట్టి వికాలాపుర మనెడుఘామికి. మనోహరవప్రాంతరము = మనోజ్ఞ మగుమఱియొకకోట, అనఁగా పిల్లకోట. తామ్రరత్నరుగాలోకనిషక్తిక్ = పద్మరాగములయొక్క తేజ స్సనియెడి నూర్యాకవముయొక్క సంబంధముచేతను.

శక్రమణి భాధ్వాంతాలియు క్షిణ్ = ఇంద్రనీలమణులకాంతి యనునందభకారపరంపరా సంబంధము చేతను. లోకాలోక సామ్యంబునకన్ = లోకాలోక మనుపర్యతముయొక్క సాటిచేత. ఎప్పుడుకన్ = ఎల్లప్పుడును. మెఱయకన్ = ప్రకాశించు చుండగా. అంభోరాశి నాకన్ = సముద్రమో ఆచునట్లుగా. అరుదై = ఆశ్చర్యకరమై. మహీస్థలికన్ = భూమండలమందు. మాడఁబడుకన్ = అవలూకంపఁబడుచు. ఉత్పేక్షితాలంకార భేదము.

విశాలాపురి యనునుర్విక్తి నగడ్డ సముద్రమువలె నున్న దనియు, దానికి వెలికోట పద్ద రాగమణిప్రభాశక్రమణిప్రభ లనెడులేజస్తిమిరములతో నెప్పుడు మెఱయుటంజేసి లోకాలోకపర్యతమువలె నున్నదనియు భావము.

సీ. వెలయింప నేరఁ డుఁజ్జ్వలచంద్రి కాగూఢి, రవి ప్రభాసంసక్తిఁ డ్రబలుఁ గాని
కనఁడు కావ్యాశయఁకారవం బగభేది, యురుకల్పతరులబ్ధిఁ మెనరుఁ గాని
దఱియ నోపఁడు పక్షఁధరవరోద్ధతి శేషుఁడనమలోచనయు క్షిమనలుఁగాని
ప్రతిఘటింపఁ గలంగుఁ డ్రా భాకరస్ఫూర్తి, కబ్జారికాముది ఁనలరుఁ గాని

తే. యనుచుఁ దత్పదినత్వగఁవాధిపత్వ
కుండలిత్వద్విజేశత్వఁగుంఘనములు
పరిమాసింతు రఁప్పూరి నధీత
నకలను గ్రంథతతు లగ్రఁజన్వపతులు.

టీ. అప్పరికన్ = ఆవిశాలాపురి యందు. అధీత సకల సుగ్రంథతతులు = అధ్యయనము సేయఁబడినసమస్త గ్రంథసమూహము గలవారైన. అగ్రజన్వపతులు = బ్రాహ్మణశ్రేష్ఠులు. రవి = సూర్యుండు. ప్రభాసంసక్తికన్ = ప్రభ యనుప్రకరణముయొక్క సంబంధముచేత, కాంతి చేత ననుట. ప్రబలుఁగాని = అతిశయించునుగాని. ఉజ్జ్వలచంద్రి కాగూఢికన్ = ప్రకాశించుచున్నచంద్రిక యనుగ్రంథముయొక్క యతిశయమును. వెలయింప నేరఁడు = ప్రకాశింపజేయ నెఱుఁగఁడు. ప్రభ యనుప్రకరణమాత్రమే కాని చంద్రిక యనెడుగ్రంథము చదివినవఁడుకాఁడనుట; సూర్యుండు లేజన్ముతోఁ గూడియున్నాఁడనియు వెన్నెలను జేయఁజాలఁడనియు భావము. అగభేది = ఇంద్రుండు. ఉరుకల్పతరులబ్ధి నొనఁగుఁ గాని = అధిక మగు కల్పతరు వనెడు వేదాంత గ్రంథలాభముచే నొప్పుచుగాని. కావ్యాశయగౌరవంబు = రఘువంశాదికావ్యాభిప్రాయాలిశయమును. కనఁడు = ఎఱుఁగఁడు. ఇంద్రుండు కల్పపుష్కమును బొందినవఁడనియు శుక్రనియొక్క యాశయగౌరవము గనఁ డనియు భావము. శేషుండు = ఆదిశేషుండు. అనుమలోచనయు క్షిణ్ = అనుమాన మైనలోచన మునుగ్రంథ సంబంధముచేత. మనలుఁగాని = చరించునుగాని. పక్షధరవరోద్ధతికన్ = పక్షధర మనునామముగల తర్కగ్రంథముయొక్క అతిశయోద్ధతిని. తఱియ నోపఁడు = సమీపింప నోపఁడు; శేషుండు పక్షధరవరుఁడనఁగా గరుడుండు వానిఁ దఱియ నోపఁ డనియు అనుమలోచనఁ

డనఁగా శివుఁడు వానితో సంబంధించి యుండు ననియు భావము. శివుఁడు శేషాపీఠాను
 ణుం డగుట ప్రసిద్ధము. అబ్బారి = చంద్రుఁడు. కాముదికా = కాముది యనువ్యాకరణగ్రంథము
 చేత. అలరుఁగాని = ఒప్పునుగాని. ప్రాభాకరస్ఫూర్తికి = ప్రాభాకర మనుమీమాంసా
 గ్రంథముయొక్క స్ఫూర్తికి. ప్రతిఘటింపక = ఎదురింపను. కలంగుక = కలఁతపడును.
 చంద్రుండు చెన్నైలచే నలరు ననియు. సూర్యసంబంధిని యైనప్రభకుఁ బ్రతిఘటింపఁ జాలఁ
 డనియు భావము. అనుచుక = ఇట్లునుచు. తత్సదినత్వ గవాధిపత్వ కుండలిత్వ ద్విజేతత్వ గుం
 ఫనములు.—తత్ = వారినసంబంధియైన; సదినత్వ = పండితరాజత్వముయొక్క, శ్రేష్ఠ మగు
 సూర్యత్వముయొక్క యనుట; గవాధిపత్వ = వాక్పతిత్వముయొక్క, స్వర్ణాధిపత్వముయొక్క
 యనుట; కుండలిత్వ = కుండలపత్వముయొక్క, యనఁగా సోమయాజిత్వముయొక్క, సర్వ
 త్వముయొక్క యనుట; ద్విజేతత్వ = బ్రాహ్మణోత్తమత్వముయొక్క, ద్విజరాజత్వముయొక్క
 యనుట; గుంఫనములు = కూర్చులు. పరిహసించురు = హాసాస్పదములుగాఁ జేయుదురు.
 అనఁగా విశాలాపురియందున్నవిప్రులు సకలవిద్యల నభ్యసించినవారలని భావము. ఉపమాన
 భూతసూర్యాదుల కన్న నుపమేయభూతద్విజోత్తములయందు గువాధిప్యము చెప్పటచే
 శ్లేషాత్పాపితవ్యతీరేకాలంకారము; అతిశయోక్త్యలంకారంబును.

మ. అతులాత్మప్రతిభానిరస్తకమలాధ్యక్షాత్తజుల్త్రాతచ
 క్రతతుల్ నిర్మలధర్మహేతులు నమస్కారప్రియుల్ నిత్యసం
 భృతవిశ్వంభరు లంచితోదయు లదోమైకక్రముల్ మింతు రూ
 ద్వితతేజోయుతిలోకబంధు లన ధాత్రీనాయకుల్ దత్పురిన్. 92

టీ. ఈ పద్యమునందు రాజపర మైనయర్థము; సూర్యపర మైనయర్థమును దోచు
 చున్నది. తత్పురిక = అవిశాలాపురియందు. ధాత్రీనాయకులు = రాజులు. అతులాత్మప్రతిభా
 నిరస్తకమలాధ్యక్షాత్తజుల్.—అతుల = అసమాన మగు; ఆత్మ = తమయొక్క; ప్రతిభా = కాం
 తిచేత; నిరస్త = తిరస్కరింపఁబడిన; కమలాధ్యక్షాత్తజుల్ = మన్నఘులు గలవారు. సాటి
 లేని తమ తేజస్సుచేత నిరసించఁబడిన (కమలాధ్యక్ష యనఁగా) సముద్రముయొక్క ఆత్మ
 జుఁ డైనచంద్రులు గలవారని సూర్యపర మైనయర్థము. త్రాతచక్రతతుల్.—త్రాత = రక్షిం
 పఁబడిన; చక్ర = రాష్ట్రములయొక్క; తతుల్ = సమాహముగలవారు, రక్షింపఁబడిన
 చక్రవాకసమాహము గలవారని యర్థాంతరము. నిర్మలధర్మహేతులు.—నిర్మల = నిర్దోషము
 లగు ధర్మహేతులు = ధనువులు ఖడ్గములు గలవారు, సూర్యుండు కర్మసాక్షి గావునఁ దత్పరమై
 నపుడునిర్మలములైనయా గాదులకు హేతువులైన వారనియర్థము. నమస్కారప్రియుల్ = “న
 మఃకుర్వంతి నమస్కారాః” అనఁగా నమస్కరించునారు, వారియందుఁబ్రీతి కలవారు, నను
 స్కరించువారిని గాపాడుట రాజధర్మముగావుననట్టివారియందుఁబ్రీతిగలవారనుట. సూర్య
 పర మైనపుడు “శ్లో. నమస్కారప్రియో భావః” అనుటంబట్టి నమస్కారమందుఁ బ్రీతి
 గలవారని యర్థము. నిత్యసంభృతవిశ్వంభరులు = ఎల్లప్పుడుఁ బోషింపఁబడిన భూమిగలవారు,

ఎల్లపుడు ధరింపఁబడిన నారాయణమూర్తి గలవారని సూర్యపర మైన యర్థము. “స్తో. శ్లో య సుదా సవితృమణ్డలమధ్యవర్తీ నారాయణః” అని మొదలగునానిచే నారాయణుండు సూర్యమండలవాసి యగుట ప్రసిద్ధము; పక్షద్వయమందీయర్థమే కావచ్చును. అంచితో దయులు = ఒప్పుచున్న యభిప్రదిగలవారు, పొందఁబడిన యుదయగిరి గలవారని యర్థాంతరము. అదోపైకక్రముల్ = అదుప్తము లై ముఖ్యము లైన నడవడికలు గలవారు, సంప్రదాయముగలవారనుట, సూర్యపరమైనపుడు అదోపైకక్రములనఁగా దోపైకక్రములు గాని వారు, రాత్రిసంచారములేనివారనుట. ఊర్జిత లేజోయుతిక్ = స్థిరమైన ప్రతాపసంబంధము చేత, స్థిరమైన తేజస్సంబంధముచేత నని యర్థాంతరము. లోకబంధులనఁ = లోకపాతులనఁగా, సూర్యులనఁగా, ద్వాదశాదిత్యతాత్పర్యముతో బహువచనము. మింతురు = అతిశయింతురు. ఈపురియందు రాజులు మన్నననకన్న నుండరు లై రాష్ట్రముల నేలువారై యాగాది క్రియల నాచరించుచు శరణాగతత్రాణముఁ జేయుచు నిర్దోష మైన నడవడికతోఁ బ్రతాపశాలు లై మింతురని భావము.

మ. అలఘుశ్రీయుతి సద్దణావనవిహారాయాశి లేఖస్తుతా

చలధర్మాదృతిః ప్రాపితాసమనిధిః చ్ఛాయాప్రహృష్యత్సుహృత్తిలకాసక్తి ననారతంబుః బురి నెంతే మించు నర్యేశమం డలి స్వానంతగుణప్రవృద్ధిగరిమః న్రాజిల్లు నానాననన్.

93

టీ. ఈ పద్యమంద ర్యేశమండలి శబ్దముచేత వైశ్యోత్తమపరమైన యర్థముఁ జెప్పఁ గాఁ దద్బటక మగు నీశపదముచే నీశ్వరరూపార్థము గూడఁ దోచుచున్నది. పురిక్ = విశాలాపురియందు. ఆర్యేశమండలి = వైశ్యోత్తమ బృందము, ఈశ్వరబృంద మని ధ్వనితార్థము. అలఘుశ్రీయుతిక్ = అధికసంపద్యోగముచేతన, అధికవిష సంబంధముచేత నని యీశ్వరపరమైన యర్థము “శ్రీ శ్వేషరచనార్థ శోభా సమ్మత్సంకళాభిఘనాణీలవక్త్రేషు విషే” అని గీతముల. సద్దణావనవిహారాయాశిక్. — సద్దణ = సత్పురుషనంపుము యొక్క; అవనవిహారాయాశిక్ = పాలనక్రీడాతిశయముచేత, శ్రేష్ఠ మగుప్రపథగణము యొక్క పాలనవిహారాయాశిచేత నని శివపరమైన యర్థము. లేఖస్తుతాచల ధర్మాదృతిక్. — లేఖ = దేవతలచేత; స్తుత = కొనియాడఁబడిన; అచల = స్థిరమైన; ధర్మ = యాగాదిసత్త్వియలయొక్క; ఆదృతిక్ = ఆదరణముచేత; దేవతలచేత నుతింపఁబడిన మేరుధనువుయొక్క యాదరణముచేత నని శివపరమైన యర్థము. ప్రాపితాసమనిధిః చ్ఛాయాప్రహృష్యత్సుహృత్తిలకాసక్తిక్. — ప్రాపిత = పొందింపఁబడిన; అసమ = అసమానమైన; నిధి = ధననిధులుగలిగినట్టి; ఛాయాప్రహృష్యత్ = తమనీడలయందు సంతసించు చున్న; సుహృత్తిలక = మిత్రతృప్తులయందు; ఆసక్తిక్ = ప్రీతిచేత. వైశ్యోత్తములు తమమిత్రులకు సరిలేనిధనము లిచ్చి వారు తమనీడలయందు సంతసించు చుండఁగా వారలయొడఁబ్రీతి గలవారై యున్నారనుట. ఈశ్వరపరమైనపుడు, ప్రాపిత = పొందింపఁబడిన, అసమ = విషమములైన; తోష్టి దైనయనుట; నిధి = మహాపద్మాదినిధులయొక్క; ఛాయా = రక్షణముచేత; ప్రహృ

వ్యత్ = సంతోషించు చున్న; సుహృత్తిలక = కుషేరునియందు; ఆసక్తి = ప్రీతిచేత.
 అనారతంబు = ఎల్లపుడు. స్వానంతగుణప్రవృద్ధిగరిమన్.-స్వ=ధనముయొక్క; అనంత
 గుణ = ఆత్మధికమైన; ప్రవృద్ధి = మితిలేని వడ్డయొక్క; గరిమన్ = అతిశయముచేత, స్వసం
 బంధియైనశేషుఁ డనెడు నల్లత్రాటియొక్కవృద్ధ్యతిశయముచేత నని శివపరమైన యర్థము.
 జ్ఞానాననక = ప్రశంసించునట్లు. రాజిలై = ప్రకాశించెను.

ఆపురియందు వైశ్యులు మిగుల నైశ్వర్యవంతులై సత్పురుషులక బోషించుచు నత్క
 ర్ములనాచరించుచుఁ దమహితులను ధనవంతులను గాఁజేసి యతిశయమైన వృద్ధిరూపమైన
 ధనాదాయముతో రాజిల్లుచున్నారని భావము. ఇచటఁ బ్రస్తుతాప్రస్తుతిములకొపవ్య
 ముద్యంగ్యము.

చ. పురమణి హలికోత్తములు * పూన్చినధాన్యపుఁదిప్ప లర్కభూ
 విరుచిశిఖాళిఁ బై పయిని * వేఁగఁ దదభ్యుదయాదితంత్రమా
 హరిపద మంతికస్థలగ * తాంచితదివ్యధునీతరంగశీ
 కరనికరంబులం బొదివి * గ్రక్కునఁ జల్వి ఘటించు నిచ్చలున్. 94

టీ. పురమణి = పురశ్రేష్ఠులందు; హలికోత్తములు = ఉత్తమశూద్రులు. పూన్చిన
 ధాన్యపుఁదిప్పలు = కుప్ప నేసినధాన్యరాసులు. అర్కభూవిరుచిశిఖాళిన్.- అర్కభూ = సూ
 ర్యునివలనఁబుట్టిన; విరుచి = విశేషకాంతియొక్క; శిఖాళిన్ = జ్వాలాసమూహముచేత.
 పైపయిని = మీఁదమీఁదను. వేఁగన్ = తపింపఁగా. తదభ్యుదయాది తంత్రమా హరిపద
 ము.- తల్ = ఆహాలికులయొక్క; ఆభ్యుదయ = ఉత్పత్తికి; ఆదితంత్రమా = ప్రథమకారణ
 మగుచున్న; హరిపదము = విష్ణుపద మనెడునాకాశము. “శ్లో. తస్య పాదాంబుజా జ్ఞాతో
 వక్తో విగతకల్మషః” ఇత్యాదులచే శూద్రులు విష్ణుపాదోద్భవులగుట ప్రసిద్ధము. అంతిక
 స్థలగతాంచితదివ్యధునీ తరంగశీకర నికరంబులన్.-అంతికస్థలగత = సమీపమున బొందిన.
 అంచిత = పూజ్యులుగు; దివ్యధునీ = స్వర్గంగయొక్క; తరంగ = అలలయొక్క; శీకర = కణ
 ములయొక్క; నికరంబులన్ = సమూహములచేత. బొదివి = కప్పి. గ్రక్కునన్ = వేగ
 ముగా. చల్విన్ = శైత్యమును. నిచ్చలున్ = ఎల్లపుడును. ఘటించున్ = పొందించును.

ఆపురియందు హలికులు ధాన్యములను మిక్కిలి పండించుచున్నారని భావము.
 ధాన్యరాసులకు గగనతళ్ళసంబంధము లేక పోయినను దత్సంబంధమున్నట్లు చెప్పుటచే
 సంబంధాతిశయోక్త్యలంకారము. “శ్లో. సంబన్ధాతిశయోక్తిస్సాస్య దయోగే యోగకల్ప
 నమ్” అని తల్లక్షణము.

మ. అలితోద్యత్కదళీకలాపములు మేఘావాస్తపాదాన్వితం
 బులు దంతాంతరశోభిహేమవలయంబుల్ ధాతు రేఖాసము
 జ్వలతావత్తేటకాంతముల్ దగజప్రాతంబు లవ్వీటిర
 ధ్యల నిచ్చల్ చరియించు జంగమకుభృత్సామ్యంబు సంధించుచున్. 95

పక్షి రాజత నని యర్థాంతరము “వాజినోశ్వేషుపక్షిణః” అని యమరుఁడు. ఒంది. ఎంత యుక్తము = మిక్కిలి. హరిహయమానహాసి యగునట్టి తరఁబు = నూర్యాశ్వములమానము హరించునట్టి వేగమును. పహించి. ఇంద్రునియొక్క మానమును హరించునట్టి యుత్కర్షమును వహించి యని గరుడపర మైనయర్థము. నిజతార్కత్య సమాఖ్య = తమయొక్క తార్కత్యము లనుపేరు, తార్కత్య మనఁగా నశ్వము గరుత్మంతుండును “తురజ్జగదుడౌ తార్కత్య” అని యమరుఁడు. యథార్థ తక్ = సార్థకతచేత. తగ్ = ఒప్పఁగా. చెలంగుక్ = ప్రకాశించును.

అపురియిండు నూర్యాశ్వబాణవాయు వేగములకు మించినవేగము గలిగినయుత్తమాశ్వము లున్న వని భావము. ప్రకృతాశ్వములకు నప్రకృతగరుడునకు నాపమ్యము వ్యంగ్యము. అతిశయోక్త్యలంకారము.

మ. వరవర్ణక్రమభాసివాహయుతి భాస్వచ్ఛంద్రచక్రాప్తి వీ
 టిరథశ్రేణి వహించియుం గడు నఖండిభూతవిస్ఫూర్తిచే
 నరు దై పొల్పుట నొక్కొక్కేరు గిరికన్యాధీశ చక్రాంగవై
 ఖరి నుద్యద్వలభీవిలంబితమణీఘంటాళిఘాణంఘణిన్ .

టీ. ఈ పద్యమందు రథశ్రేణిని పర్ణింపఁగా యథాసంభవముగ నీశ్వరరథ పరమైన యర్థాంతరము గూడఁ దోచుచున్నది. వీటిరథశ్రేణి = పురమందలి రథములయొక్క గుంపు. వరవర్ణక్రమభాసివాహయుతిక్. — వర = శ్రేష్ఠమగు; వర్ణ = రంగుచేతను, జాతిచేతనని కాని; క్రమ = నడుపుచేతను; భాసి = విలసిల్లునట్టి; వాహ = ఆశ్వములయొక్క; యుతిక్ = సంబంధమును, శ్రేష్ఠము లగునకారాది వర్ణములచేతను క్రమపదవాచ్య మగు పాత విశేషముచేతను (భాసిల్లువాహమీ లనఁగా) వేదరూపాశ్వములు, వానియుతి నని యీశ్వరరథ పరమైన యర్థము. భాస్వచ్ఛంద్ర చక్రాప్తిక్ = ప్రకాశించు చున్న బంగారుకండ్లయొక్క ప్రాప్తిని “గైరికం వసు చంద్రీకం” అని యమరుఁడు. సూర్యచంద్రాత్మక చక్రములయొక్క ప్రాప్తి నని యీశ్వరరథ పరమైన యర్థము. శివునకు త్రిపురహరిణకాలమన భూమి రథము వేదములు వాహములు మేరువు ధనువు విష్ణువు సాయకంబు నగుట పురాణప్రసిద్ధ మైనది. వహించియుక్ = ధరించుచు. కడుక్ = మిక్కిలి. అఖండిభూతవిస్ఫూర్తిచేక్. — అఖండిభూత = అవిచ్ఛిన్నమగు. విస్ఫూర్తిచేక్ = ప్రకాశముచేత. అరు దై = ఆశ్చర్యకరమై. పొల్పుట నొక్కొక్క = ఒప్పుటచేతనో. ఉద్యద్వలభీవిలంబితమణీఘంటాళిఘాణంఘణిక్. — ఉద్యత్ = ప్రకాశించుచున్న; వలభీ = కొణిగలయందు; విలంబిత = వ్రేలాడుచుండిన; మణీఘంటా = మణిమయఘంటలయొక్క; అళి = పంక్తియొక్క; ఘాణంఘణిక్ = ఘణఘణ యనునాదముచేత. గిరికన్యాధీశ చక్రాంగవై ఖరిక్. — గిరికన్యాధీశ = సూర్యతీపతియొక్క; చక్రాంగవై ఖరిక్ = రథముయొక్క రీతిని. శేరుక్ = పరిహసించును.

అనఁగా విశాలాపురియం దున్నరథములు రుద్రునిరథమువలె వరవర్ణక్రమభాసి వాహభాస్వచ్ఛంద్రచక్రాప్తి మొదలుగాఁ గలవానినిఁ బొందియు నఖండిభూతస్ఫూర్తిచేఁ

బొల్పుట చేత నీశ్వరుని భూమ్యాత్మక రథవైఖరి నవఖండాత్మక మనిఘంటల చప్పుడుచేతఁ గేరుచున్న ట్టున్న దనిభావము. ఇందువ్యతిరేకత్వేక్షాక్షేపాలంకారములు.

చ. స్థిరసుమనోవితానములఁచే ననిమేషవిలోలలోచనో
త్థరములచే ననర్ఘమణిఁకామయకూటచయంబుచే సిరిం
గరము పొసంగువీటినివఁకాంచనసాధపరంపరలో మగు
ద్దిరివరవైఖరిం బొలుచుఁ దివ్యపథం బధరీకృతంబు గాన్.

98

టీ. ఈ పద్యమందు సాధములు మేరుతుల్యముగ నున్న వనుటచే మేరుతరమైన యర్థాంతరముగూడఁ దోచుచున్నది. సిరికొ=సంపదచే. కరము=మిక్కిలి. పొసంగువీటి నవకాంచనసాధపరంపరలో.-పొసంగు=ఒప్పుచున్న; వీటి = పుర్ణముయొక్క; నవ=నూతన ములగు ; కాంచనసాధ = బంగారుమేడలయొక్క ; పరంపరలో = సమూహములు. స్థిర సుమనోవితానములచేకొ = స్థిర = తీరమగు ; సుమనోవితానములచేకొ = పుష్పఃజప్ప రములచేతను, దేవతాసంఘములచేత నని యర్థాంతరము. అనిమేషవిలోలలోచనోత్క రములచేకొ.—అనిమేష = మత్స్యములవలె; విలోల = మిక్కిలి చలించు చున్న ; లోచనా=నేత్రములుగల స్త్రీలయొక్క ; ఉత్కరములచేకొ = నమూనాములచేతను; దేవతా స్త్రీసంఘముచేత నని యర్థాంతరము. అనర్ఘమణికామయకూటచయంబుచేకొ = వెలలేనట్టి మణిమయ గృహవిశేషములచేతను, మణిమయశిఖరములచేత నని యర్థాంతరము. “కూటో స్త్రీశిఖరం వానః కూటో ద్వయోః” అని అమరుఁడు. దివ్యపథంబు=అంతరిక్షము. అధరీ కృతంబుగాకొ = క్రిందుచేయఁబడినదికాఁగా. మరుద్దిరివరవైఖరికొ = మేరుపర్వతము వంటిమేలైనభంగితో. పొడలుకొ=ఒప్పును.

వికాలాపురియందు మేడలు గగనమండలము క్రిందగునంత యున్నతములై మేరు పర్వతమువలెఁ బ్రకాశించెననిభావము. ఉపమాలంకారభేదము.

మ. అవడీనానిలవాసనాజనితహోర్దాప్తిం బురికొ భర్తహ
ర్ష్యవితానాశ్రితయోషిదాస్యములఁ జేఁరం బోవుదివ్యాపగా
జ్జవనద్బంధరపాళి కుద్దమనజశ్రాంతిం దొలంచుకొ విలా
నవనీనాలలతాంతగంధలహరీసారంబు మధ్యేస్పృతిన్.

99

టీ. ఇందుఁ బ్రకారాంతరముగ సౌఖ్యోన్నత్యము వర్ణింపఁబడుచున్నది. పురికొ = వికాలాపురియందు. భర్తహర్ష్యవితానాశ్రితయోషిదాస్యములకొ.—భర్తహర్ష్య = బంగారు మేడలయొక్క ; వితాన=సంఘములను ; ఆశ్రిత=ఆశ్రయించినట్టి ; యోషితో = స్త్రీలయొ క్క ; ఆస్యములకొ = యుఖములను. అవడీనానిలవాసనాజనితహోర్దాప్తికొ.—అవడీన = క్రిందికి డిగివచ్చిన ; అనిల = వాయువువలననైన ; వాసనా = పరిమళమందలి ; హర్ష = ప్రీతి యొక్క ; ఆప్తికొ = ప్రాప్తిచేత. చేరకొ = స్త్రీముఖములనుబేరుటకు. పోవుదివ్యాపగాజ్జవ నద్బంధరపాళికొ.—పోవు=పోవునట్టి, దీనికి బంధరపాళియం దన్వయము. దివ్యాపగా =

వ్యోమగంగయందున్న ; అబ్జ = కమలములయందు ; వసల్ = వసించుచున్న ; బంధరశా
 లికిన్ = తుమ్మెదలగుంపునకు. విలాసవనీసాలలతాంతగంధలహరీసారంబు.—విలాసవనీ =
 క్రీడార్థ మైనయుద్ధానవనములందలి; సాల=వృక్షములయొక్క. “అనోకమాః కుట స్సాలః”
 అని యుచుండు ; లతాంత=కుసుమములయొక్క ; గంధలహరీ = పరిమళప్రవాహముయొ
 క్క ; సారంబు = స్థిరాంశము. ఉద్గమనజక్రాంతిన్.—ఉద్గమన = ఉద్ధర్షమునకుఁ బోవు
 టవలన; జ=పుట్టినట్టి; క్రాంతిన్=శ్రమమును. మధ్యేస్థుతిన్=మార్గమధ్యమునందు, “పాశే
 మధ్యేస్థస్థానా” అని యులుకన్పమాసము. తోలంచున్=పోగొట్టును.

వికాలాపురియందు మేడలు స్వర్గమునకన్న నత్కున్నతము లై యున్నవనియు, స్వర్గం
 గాఘోరోజములయం దున్న భృంగము లచటియోషిదాస్యములఁ జేరంబోవుచుండఁగా మార్గమ
 ధ్యమందు కలిగినశ్రమమును వికాలాపురోద్ధానతరుసుమపరిమళము పోగొట్టుచున్న దను
 టవలన నుద్ధానములును స్వర్గమును మించినయాన్నత్యము గలిగి యున్నవనియు భావము.
 అతిశయోక్తి భేదము.

మ. పురచామికరసాధచత్వరమణీపుత్రీముఖాంభోజముల్
 శరజాసాలయకుడ్యబింబితములై * చక్కం గనం దోచుని
 ర్భరదర్భార్కక రాభిచర్చితనిశారాణ్ణిర్మిత్సాప్తవా
 గ్వరసంయోజితచంద్రకారణచయ*వ్యాప్తిక్ విజృంభించుచున్. 100

టీ. పురచామికరసాధచత్వరమణీపుత్రీముఖాంభోజముల్.—పుర = వికాలాపురమం
 దలి; చామికరసాధ = బంగారుమేడలయొక్క; చత్వర. = ముంగిళ్లభూములయం
 దలి; మణీపుత్రీ = మణిమయము లగుబొమ్మలయొక్క; ముఖాంభోజముల్ = ముఖపద్మ
 ములు. శరజాసాలయకుడ్యబింబితములై.—శరజాస=పద్మాసనుం డగుబ్రహ్మయొక్క; ఆలయ=
 గృహముయొక్క; కుడ్య = గోడలయందు; బింబితములై = ప్రతిఫలితములై. చక్కంగనన్ =
 చక్కగాఁబరిశీలించఁగా. నిర్భరదర్భార్కక రాభిచర్చితనిశారాణ్ణిర్మిత్సాప్తవాగ్వరసంయో
 జితచంద్రకారణచయవ్యాప్తిక్.—నిర్భర = దట్టములగు; దర్భార్కకర = అమానాస్య
 యందలి నూద్యునికిరణములచేత; అభిచర్చిత = భక్షింపఁబడిన; నిశారాట్ = చంద్రునియొ
 క్క; నిర్మిత్సా = నిర్మాణేచ్ఛను; ఆప్త = పొందినట్టి; వాగ్వర = బ్రహ్మచేత; సంయోజిత =
 చేర్పఁబడిన; చంద్రకారణచయ = మరలఁ జంద్రుని నిర్మించుటకు సాధనము లైనవానిగుం
 పనెడు; వ్యాప్తిక్ = ప్రసాధిచేత. విజృంభించుచున్ = అతిశయించుచు. తోచున్ = అగ
 పడును. చంద్రకారణచయ మనున ట్లగపడు ననుట.

వికాలాపురి నున్న మేడలు సత్యలోకమువర కున్నతములుగా నున్నవనియు, నామేడల
 యంగణభూములయం దున్న మణులతోఁ జేయఁబడినబొమ్మలముఖములు బ్రహ్మచేవునియింటి
 గోడమీఁదఁ బ్రతిఫలించి యుండఁగా నవి యమానాస్యలయందు నూర్యకిరణములచే
 మ్రింగఁబడిన చంద్రులకు మాఱుగా నిర్మించుటకు బ్రహ్మ కారణసామగ్రి నొనగూర్చి యుంచి
 నట్లు దోచు చున్న వనియు భావము. ఉత్పేక్షాత్కుక్త్యలంకారసంకరము.

చ. అతులశుభాగమక్రమము ♦ స్వాశ్రితభూరికలస్వనద్విజే
 శతతులు దెల్ప వీటిమణి♦సాధము లాజరహర్ష్యలక్ష్మిపైఁ
 జతురత నించుసేన గృహ♦చత్వరవీధిక లొంది జాలకా
 రతిఁ దగుచాన లెల్లఁ దొర ♦ రాజల ఋవ్వెడు మొగ్గచాలునన్. 101

టీ. ఈపద్యమందంగణ భూములయందుఁ జానలు క్రీడించువేళఁ జల్లుకొను మొగ్గలు మణిసాధాజరలక్ష్యలయొక్కవైవాహికాక్షతలుగా వర్ణింపఁబడియె. వీటిమణిసాధములు = పత్తనమందలిమణిమయము లైనమేడలు. స్వాశ్రిత భూరికలస్వన ద్విజేశతతులు.—స్వాశ్రిత = తప్పు నాశ్రయించిన ; భూరికలస్వన = అధికము లైనమధురీచాక్కులు గలిగిన ; ద్విజేశతతులు = పక్షులనెడుబ్రాహ్మణులయొక్కగుంపులు. అతులశుభాగమక్రమము.—అతులశుభ=సాటిలేనిశుభముచూర్తమయొక్క ; ఆగమక్రమము = ప్రాప్తివిధమును. తెల్పె=తెలుపుచుండఁగా. ఆజరహర్ష్యలక్ష్మిపైఁ=అంగణహర్ష్యలక్ష్మిపై. గృహచత్వరవీధికలు=గృహాంగణభూములను. ఒంది=పొంది. జాలకారతిఁ = మొగ్గులు చల్లుకొనెడు క్రీడచేత, తగుచాన లెల్లఁ = ఒప్పునట్టిస్త్రీలందఱు. తొర రాజలక = వేగ నూనట్లుగా. ఋవ్వెడు మొగ్గచాలునక = వినరివైచు మొగ్గులగుంపుచేత. చతురతక = చతుర్యమున. సేనక = అక్షతలను ; చల్లుకొ = చల్లును. ఉత్పేక్షాభేదము.

మ. తరుణుల్ వీటిశిరోగృహాళి నిసి ము♦క్తాకంతుకం బాడుచోఁ
 గరకంజంబున జాటి బంతి గడ కేఁగం దత్సృతిం జేరుచం
 దురుఁ దద్బుద్ధి గ్రహించి గోర్పఁగఁ దద♦స్తాకాహతిం గండెఁగా
 కురుమాలిన్యము సత్కలాధిపతి కె ♦ ట్లొందుక మదిం జూడఁగన్. 102

టీ. ఇందుఁ బ్రకారాంతరముగ సాధోన్నత్యము వర్ణింపఁబడియె. వీటిశిరోగృహాళిక = పత్తనముయొక్క మేడలయందు. తరుణుల్ = స్త్రీలు. నిసిక = రాత్రియందు. ముక్తాకంతుకం బాడుచోక = ముత్యములతోఁ గూర్పఁబడినచెండాడునెడ. బంతి=చెండు. కరకంజంబునక = పాణిపద్మములన. జాటి. కడ కేఁగక = దూరమునకుఁ బోఁగా. తత్సృతిక = అమార్గమును. చేరుచందురుక = పొందునట్టిచంద్రుని. తద్బుద్ధిక = ఆచెండానుబుద్ధిచేత. గ్రహించి = పట్టుకొని. గోర్పఁగాక = ఎగవేయఁగా. తదస్తాకాహతిక = ఆగొప్పపాటుచేత. కండెఁగాక = కండెఁగాని. ఉరుమాలిన్యము = అధిక మైనమాలిన్యము. సత్కలాధిపతిక = సత్కులశ్రేష్ఠఁ డగువానికి, నక్షత్రరాజున కనుట. మదిక = మనస్సునందు. చూడఁగాక = భావింపఁగా. ఎట్లొందుక = ఏరీతిఁ జెందును. చంద్రునియలందుఁ గలంకము వికాలాపురీసాధములయం దున్నస్త్రీలు చెండునుభ్రాంతితోఁ బట్టుకొని కొట్టఁగా గలిగినదే కాని మఱియొకవిధముగాఁ గలిగినది గాదని భావము. ఇచటఁ జంద్రునియందుఁ గలంకము క్రీడాకాలికసాధోపరిచరస్మిరజాలోచనాస్తాకాహతివలనఁ గలిగినదే కాని యిత

కలాత్తక్ = చంద్రకల యనుదేవాంగనయొక్క రూపమును. చెందక్ = పాంచఁగా. చంద్రునికలారూపమును బాంచఁగా ననుట. వేణికలు = జడలు. అతనూర్వకన్యాత్రిక్ = ఆధిక మగు నూర్వక యనునప్పరస్త్రీయొక్క ప్రకాశముచేత. అలరి = ఒప్పి, మన్మథునిగొప్పఖడ్గముయొక్కన్యూర్తిచే నలరారి యనుట, “స్లో. డలయో రలయోశ్చైచ శసయోర్బవయోస్తథా” యనుటచేత నిచట నూర్వక యనుచోట శకారసకారముల కభేదము చెప్పఁబడినది. తనులు = శరీరములు. హేమైకవర్తనక్. — హేమా = హేమ యనుదేవాంగనయొక్క; ఏక = ముఖ్య మగు. వర్తనక్ = వృత్తిని. మెచ్చక్ = శ్లాఘింపఁగా, సువర్ణమును బోలఁగా ననుట. అహవా = జౌరా. నిర్జరనీరజాస్యావితానహరిసౌందర్య సంగతైక్తకమానితావయవకాంతి సంపత్తిక్. — నిర్జరనీరజాస్యావితాన = దేవాంగనాకిదంబముయొక్క; హరి = మనోజ్ఞ మగు; సౌందర్య = సౌందర్యముతో; సంగత = కూడుకొన్న, ఏక్తకమానితావయవ = ఒక్కొక్కవూజితాంగముయొక్క; సంపత్తిక్ = సంపదచేత. అడరి = ఒప్పి. నిల్చుసిరులక్ = స్థిరమగు సంపదలచే. అలరుదురు = ప్రకాశింతును.

వికలాపురియం దున్నస్త్రీలయివయవము లొక్కొక్కటి యొక్కొక్కరంభాదిసురాంగనను బోలి యుండఁగా వారిసర్వావయవసౌందర్యమునకు సరి యైనయువతి త్రైలోక్యములా దుర్లభ యని భావము.

మ. అనిశాశేషఋతుప్రనేవితపురీంద్రారామపంక్తుల్ గళ
 ధ్వనసూనాఘపరాగపూగములఁ దోడ్డక్ సేతువుల్ దీర్చి కీ
 రనికాయాస్యనికృత్తపక్వఫలనీరంబుల్ తగ్గన్ నించు నె
 య్యన పోషింపనె నందనాఖ్యః మనునాకాక్రీడ మెల్లప్పుడున్. 104

టీ. అని శాశేషఋతుప్రనేవితపురీంద్రారామపంక్తుల్. — అనిశ = ఎల్లప్పుడును; అశేషఋతు = మధ్యపులచేత, ఇచట ‘ఋత్యకః’ అనుపాణిని సూత్రముచేత సకారఋకారములకు సంధి లేదు; పురీంద్రారామ = వికలాపురోద్యానములయొక్క; పంక్తుల్ = సమాహములు. గళధ్వనసూనాఘపరాగపూగములక్. — గళత్ = జాలు చున్న; ఘన = దట్టమైన; సూనాఘపరాగ = పుప్పొడులయొక్క; పూగములక్ = సమాహములచేత. తోడ్డక్ = వెంటనే. సేతువుల్ = కట్టలు. దీర్చి = చేసి. కీరనికాయాస్యనికృత్తపక్వఫలనీరంబుల్. — కీర = చిలుకలయొక్క; నికాయ = సమాహముయొక్క; ఆస్య = ముఖ్యములచేత; నికృత్త = భేదింపఁబడినట్టియు; పక్వ = పండినట్టియు; ఫల = పండ్లయొక్క; నీరంబుల్ = మకరందములనుట. నందనాఖ్యక్ = నందన మనుషేచేత, కుమారుఁ డనుప్రసిద్ధిచేత. మనునాకాక్రీడము = వృద్ధిఁబొందుస్వర్గోద్యానమును. ఎల్లప్పుడున్ = సర్వకాలమును. పోషింపనో = పోషించుటకోయేమో. ఒయ్యన = మెల్లగా. తగ్గన్ = ఒప్పనట్లుగా. నించున్ = పూరించును.

వికలాపురియం దున్నయుద్యానములు నందనవనమునకన్న సుపరిభాగము నొంది యున్నవనియు, నందనవనము పురోద్యానములకు బిడ్డ యనునట్లు అల్పముగా నున్నదనియు

భావము. ఉపవనకర్తృకపుష్ప రజఃకరణక నేతుకృతియుఁ, దదధికరణకపక్వఫలనీరపూరణమును లేనిచే నందనవనపోషణహేతువులుగా వర్ణింపఁబడుటచే నసిద్ధవిషయ హేతుత్వేక్షా లంకారము. “శ్లో. సంభావనా స్యా దుత్పేక్షా వస్తుహేతుఫలాత్తనా” యని లక్షణము.

నీ. జాలకమాలికాజాలంబులెత్తుట, నుదుటుముత్యపుఁ జేరు • లొసఁగు మనుట
సరసబంధూకగుచ్ఛముఁ జూపి కప్పట, నలప్రాద్దు గ్రుంకఁగావలయు ననుట
దళముగాఁ గెందమ్మిదళములు గూర్చుట, నీమీఁద ననురక్తి • నెగడె ననుట
• చికిలిసంపెఁగననల్ • సెలిమిచే నిచ్చుట, గుఱుతుచంపకలతాకుంజ మనుట
తే. తెలుపకయ తెల్పి కడునేర్పు • చేటపడఁగ
నలరుబాంకులఁ జెలఁగించి • యభిలకమన
పాళి తమదండకై యాసపడఁగఁజేసి
విరులు విల్తురు కుసుమలావికలు వీట.

105

టీ. వీటక = విశాలాపురియందు. కుసుమలావికలు = పువ్వు లన్నెడుస్త్రీలు. జాలకమాలికాజాలంబులు = మొగ్గలసరములగుంపులు. ఎత్తుటక = ఎత్తుటచేత. ఉదుటుముత్యపుఁ చేరులు = గొప్పముత్యపునరులు. ఒసఁగు మనుట = ఇచ్చని చెప్పట. సరసబంధూకగుచ్ఛముక. — సరస = శ్రేష్ఠ మగు; బంధూక = మంకెనపువ్వులయొక్క; గుచ్ఛముక = గుత్తని. చూపికప్పటక = చూపి మూయుటచేత. అలప్రాద్దు గ్రుంకఁగా వలయు ననుట = అప్రాద్దు గ్రుంకవలయు నని చెప్పట. దళముగాక = దట్ట నూనట్టుగా. కెందమ్మిదళములు = ఎఱ్ఱతామర తేకులు. కూర్చుటక = కూర్చుటచేత. నీమీఁదక = నీపై. అనురక్తి = అనురాగము. నెగడె = ఆతిశయించెను. అనుట = అని చెప్పట. చికిలిసంపెఁగననల్ = బాగైన సంపెంగపువ్వులు. సెలిచేక = శ్రేమచేత. ఇచ్చుటక = ఇచ్చుటచేత. చంపకలతాకుంజము = సంపెంగలతలపాద. గుఱుతు = సంకేతస్థానము. అనుట = అనిచెప్పట. తెలుపకయ తెల్పి = ఇట్లు తమయభిప్రాయము వాక్కుతోఁ జెప్పకయె వ్యాపారముతోఁ దెల్పి. కడునేర్పుచేటపడఁగక = మిక్కిలిచాతుర్యము వ్యక్త నూనట్టుగా. అలరుబాంకులక = ఒప్పుచున్నయనల్యోక్తులచేత. అభిలకమనపాళిక = ఎల్లకాముకకోటిని. చెలఁగించి = సంతోషపెట్టి. తమదండకై = తమపూదండకు, పొందునకు. ఆసపడఁగక = ఆసించునట్లు. చేసి = ఒనరించి. విరులు = కుసుమములు. విల్తురు = విక్రయించుదు.

చ. అలవగరాధిమాళి సరసాగ్రణు లెంచఁ జరించుచల్లవీ
వలి తను భృంగకోటి గొలువక విటనేత యనంగ సొంపుమై
నలరెడివద్దీనీతతులయందవుఁదావులు సెంది యుబ్బుచుం
గులుకుఁ జిగుర్చుఁ గన్నెలతఁకూనలమేల్వల పూని చొక్కుచున్. 106

టీ. ఈపద్యమందు మందమారుతిమును విటనాయకునిఁ గా వర్ణించుటచే నర్థవ్యయము గలుగుచున్నది అలగ రాధనాళీక = ఆపురవరముపై. నరసాగ్రణు లెంచక = రసికళిరోమణులు మెచ్చుఁగా. చరించుచల్లవీవలి = వీచు దున్నచల్లనివాయువు. తనుక = తన్ను. భృంగకోటి = తుమ్మెదిలగుంపులు, విటులగుంపులు. కొలువక = నేవింపఁగా. “భృంగో ధూమ్యాటపిన్దయోః మధువ్రతే” అని విశ్వము. విటనేతి యనంగక = విట శ్రేష్ఠుం డనునట్లు. సాంపుస్తాక = మనోహరతచేత. అలరెడిపద్మినీతితులయందపుఁదావులు. - అలరెడి = ఒప్పుచున్న; పద్మినీ = పద్మలతలయొక్క, పద్మినీజాతీస్త్రీలయొక్క; ఆదపుఁదావులు = మనోజ్ఞులు లగుపరిమళములు, నివాసస్థానములను. చెంది = బొంది. ఉబ్బుచుక = అతిశయించుచు. కన్నెలతకూనలమేల్వలపు = కన్నెలవంటి బాలలతలయొక్క హెచ్చైనపరిమళమును, బాలలతలవంటి కన్నెలయందు హెచ్చైన మోహమును. డానీ = విహించి. చొక్కుచుక = పరవశ మగుచు. కులుకు = అందమును. చిగుర్చుక = ఆవిర్భవించునక్షయము.

సీ. సేనకొప్పల నమర్చిన మొల్ల మొగడచాల్, సరిగరుములపైఁ జక్క దోఁప వలెవాటు వైచిన * సుశువుఁజెందిరికావి, వలిపముల్ పదపల్లవముల జీర నెలవంక రేఖలు * నెలకొన్న పేరురములఁ జిల్కతాళులు * తిళుకు సూపఁ జెలువంబు నెగడఁ దీర్చినక్రొత్తకస్తూరి, పట్టెలమేల్తావి * మట్టు మీఱ

తే. జెక్కుఁగవము త్రియపుటొంట * జిగి వెలుంగ బలుకుఁగప్రంపువీడెంబు * వలపు నిగుడ నలరువేడుక వెనువెంటఁ * జెలులు నడవ నేడ్క వచియింతు రనిశంబు * విటులు వీట.

టీ. వీటక = వికాలాపురియందు. విటులు = జారులు. సేనకొప్పలక = కొండెసిగల యందు. అమర్చిన మొల్ల మొగడచాల్ = ఉంపబడిన కుండకుట్టలములయొక్క బంతులు. సరిగరుమాలపైక = జతీయమాలమీఁద. చక్కక = బాగుగా. తోఁపక = తోచుచుండఁ గా. వలెవాటువైచిన సుశువుఁజెందిరికావివలిపముల్. - వలెవాటు వైచిన = వలెవాటుగా నేసికొన్న; సుశువుఁజెందిరికావి = లేతచెంద్రకావి వన్నెగల; వలిపముల్ = వస్త్రములు. పదపల్లవములక = పల్లవములవంటి పాదములపై. జీరక = జీరాడు చుండఁగా. నెలవంక రేఖలక = చంద్రవంకరేకలు. నెలకొన్న పేరురములక = వ్యాపించినవికాల మైనవక్షస్థుల ములయందు. చిల్కతాళులు = తావళము లనెడుహారవిశేషములు. తిళుకు సూపక = ప్రకాశించు చుండఁగా. చెలువంబు = అందము. నెగడక = అతిశయించునట్లు. తీర్చిన క్రొత్త కస్తూరిపట్టెలమేల్తావి = తీర్పబడిన నూతనకస్తూరిపట్టెలయొక్క యుత్తమమైనపరిమళము. మట్టు మీఱక = అతిశయింపఁగా. చెక్కుఁగవక = గండయగ్గ మందు. ముత్రియంపుటొంటజిగి = ముత్యములతోఁ గూడినయంటుపోగులయొక్క కాంతి. వెలుంగక = ప్రకా

శింశు చుండఁగా. పలుకుఁగప్రపంచుపీడెంబవలపు = పలుకు కర్పూరముతోఁ జేరిన తాంబూలములయొక్క వాగన. నిగుడక = అతిశయించు చుండఁగా. అలరువేడుకక = అతిశయ విలాసముచేత. వెనువెంటక = వెంటడిగా. చెలులు = స్త్రీలు. నడవక = నడచు చుండఁగా. అనిశంబుక = ఎల్లప్పుడును. వేడుక = వేడుకచేత. చరియింతురు = సంచరింతురు.

మ. అక్షలంకాంబుజపాళికాసుఖితభృంగాలీతనూకాంతిదం
 భకళిందప్రభవానుషంగశిఖిదామాతాండవాపాదనో
 దకభంగోత్కరఘర్షణక్రమసముద్గచ్ఛత్పయోబిందుశీ
 తకరీభూతపతంగ గంగ దనరుం త దత్పాంతదేశంబునన్ .

టీ. తత్పాంతదేశంబునక = ఆవికాలాపురిగమిపమందు. అక్షలంకాంబుజపాళికాసుఖితభృంగాలీతనూకాంతిదంభ కళిందప్రభవానుషంగశిఖిదామాతాండవాపాదనోదకభంగోత్కరఘర్షణ క్రమసముద్గచ్ఛత్పయోబిందుశీతకరీభూతపతంగ. — అక్షలంక = స్వచ్ఛములగు; అంబుజ = పద్మములయొక్క; పాళికా = గుంపులయందు; సుఖిత = సంజాతసుఖములగు; భృంగ = తుమ్మెదలయొక్క; ఆలీ = సమాహముయొక్క; తనూకాంతి = దేహకాంతి యనెడు; దంభ = నెపముగల; కళిందప్రభవా = యుమునానదియొక్క; అనుషంగ = సంబంధముచేత దీని కాపాదనక్రియయం దన్వయము; శిఖిదామా = మయూరసమాహమునకు; తాండవాపాదన = తాండవోత్సవసంపాదక మగు; ఉదక = జలముయొక్క; భంగోత్కర = అలలగుంపులయొక్క; ఘర్షణక్రమ = సంఘర్షణక్రమముచేత; సముద్గచ్ఛత్ = మిక్కిలి పై కెగయుచున్న; పయోబిందు = ఉదకబిందువులచేతను; శీతకరీభూత = చంద్రునివలె జల్లునైన; పతంగ = నూయ్యుండు గల. గంగ = గంగానది. తనరుక = ప్రకాశించును. ఈపద్యమందు శిఖిదామా యనుచోట దామక శబ్దము. 'డా బుభాభ్యా మన్యతరస్యామ్' అనునూత్రముచేత దాప్యీత్యయము వచ్చుటచే నాకారాంత మైనది. భృంగతనూకాంతి యనెడుయమునాసంగముచేత గంగాతరంగములు మేఘపరంపరలక బోలి శిఖితాండవముఁ గలుగఁజేయుచున్నవనియు, నాతరంగములయొక్కతాఁకుడువలన జలకణములు సూర్యలోకమువఱకు నెగసి నూయ్యునిఁ జంద్రునివలె జల్లునగునట్లు చేయుచున్నవనియు భావము.

మ. విలసత్సారణికానుయాయివిబుధద్వీపిన్యనర్ణామృతం
 బుల ముక్కారును బండు శాలులు పురీభూదేవపాళీకృతో
 జ్వలనానావిధయజ్జతన్నవహవిస్సంభు క్తిబర్హిర్ముఖా
 వళు లెల్లప్పు నమర్త్యభావ మజరత్వం బూని మోదింపఁగన్ .

టీ. శాలులు = వరిపైరులు. విలసత్సారణికానుయాయి విబుధద్వీపిన్యనర్ణామృతంబుక. — విలసత్సారణికా = ప్రకాశించుకాల్వలను; అనుయాయి = అనుసరించిపోవు; విబు

ధద్విపీనీ = గంగయొక్క; అనన్తామృతంబులతో = అమూల్యము లగునుదకము లనుసుధల చేత. ముక్కారును = మూడుకార్లును. పండుకో = ఫలించును. పురీభూదేవపాళీకృతో జ్వలనానావిధయజ్ఞతన్నవహవిస్సంభుక్తికో.- పురీ = వికాలాపురియందలి; భూదేవపాళీ = బ్రాహ్మణబృందముచేత; కృత = చేయఁబడిన; ఉజ్వల = ప్రకాశించునట్టి; నానావిధ = అనేక ప్రకారములగు; యజ్ఞ = యజ్ఞములయందు; తన్నవహవిస్సంభుక్తికో = ఆకాలిసంబంధి యైననూతనహవిగోఘోజనముచేత. బర్హిర్ముఖావళిలు = దేవసంఘములు. ఎల్లప్పుడో = నిరంతరమును. అమర్త్యభావము = మరణము లేకుంటును. అజరత్వంబు = ముశలితనము లేమిని. ఊని = పహించి. మోదింపఁగో = సంతసించు చుండఁగా. దీనికి పండు నను నమాపకక్రియతో నన్వయము. బర్హిర్ముఖులకు (అనఁగా గడ్డి దినువారికి) నమృతిమృతోఁ బరిచిన లోకోత్తరకాలిహవిస్సు భుజించుటయు, నమర్త్యత్వాజరత్వములు గలుగుటయు, లోకోత్తరానందహేతు ఎగు నని యాశయము. గంగానది కాల్యలచేత ముక్కారుపంటలు పండుచుండఁగా విఘ్నము యగు లెప్పుడుఁ జేయుచు దేవతలను సంతసంపం జేయుగు రని భావము. ఇచట బర్హిర్ముఖ నిష్ఠాజరత్వామర్త్యభావములను గూర్చి హేతువు గానివిబుధద్విపీన్యనర్థామృతఫలితకాలిహవిగోఘోజనమును, హేతువు గా సంభావన చేయుటవలన హేతుత్వేషాలంకారము. ఆదియు నమృతశబ్దగతరూపకముతో సంక్లిష్టంబు.

చ. అనువనసారిణీతటయుఁ గాంబుజబృందమరందపూరము

ల్లనిమలు నిండి యానదిజలంబులతోఁ బ్రవహింపఁ బైపయికో

జనునళిపంక్తి బా ల్పెనఁగుఁ సాగరనీరముఁ ద్రావి దప్పిచే

ననిశము మేఘమాలిక తదంబుకదంబము గ్రోలిఁ జేరె నాన్.

110

టీ. అనువనసారిణీతటయు గాంబుజబృందమరందపూరముల్.- అనువన = వనము ననుసరించిన; సారిణీ = కాల్యలయొక్క; తటయుగ = ఇసుప్రక్కలయందున్న; అంబుజబృందం = పద్మములగుంపుయొక్క; మరందపూరముల్ = మకరందప్రవాహములు. గనిమలు నిండి = కయ్యలునిండి. ఆనదిజలంబులతోఁ = ఆగంగాజలములతో. ప్రవహింపకో = ప్రవహించు చుండఁగా. పైపయికో = మీఁద మీఁద. చనునళిపంక్తి = పోవుతున్నదలగుంపు. సాగరనీరము = సముద్రోదకము. అనిశముకో = ఎల్లప్పుడును. ద్రావి = పానముచేసి. దప్పిచేకో = తృప్తచేత. మేఘమాలిక = మబ్బులగుంపు. తదంబుకదంబము = అమకరందముతో మెలంగిన గంగాజలమును. క్రోలికో = త్రావుటకు. చేరె నాన్ = చేరినదా యనునట్లు. పొల్పెనఁగుకో = బిచ్చారును. అళిపంక్తిని మేఘముగా సంభావనచేయుటచే స్వరూపోత్పేషాలంకారము.

ఉ. వున్నమశేలఁ గాఁపువిరిఁబోఁడులు కాంచనకందుకంబులం

జెన్నగుచంద్రకాంతతటఁసీమల వజ్రపుబిల్లదొంతి నే

య స్నైరయంగఁ జాలినరఁ యంబున మార్చి గ్రహింతు రింపుతో
నన్నదినిర్మలార్చికల ఁ నందినపూర్ణసుధాంశుమూర్తులన్.

111

టీ. పున్నమరేలక = పున్నమరాత్రులయందు. కాఁపువిరిబోఁడులు = కాఁపులయాఁడు నారు. కాంచనకందుకంబులక = బంగారుచెండ్లచేత. చెన్నగుచంద్రకాంతటసీమలక = ప్రకాశించుచున్నచంద్రకాంతముణిఖచితమగుతీరప్రదేశములయందు. వజ్రపుబ్బదొంటిక = వజ్రములతో గుండ్రముగాఁ జేయఁబడినబిల్లలయొక్కదొంతి ననఁగా నొకదానిపైనొకదానిని పరుసగాఁ బెట్టినరాశిని. ఏయక = ఏయఁగా. నెరయక = ఆబిల్లలంతట నెరసికొనఁగా. చాలినరయరిబునక = మిక్కిలివేగముచేత. అన్నదినిర్మలార్చికలనందినపూర్ణసుధాంశుమూర్తులక = ఆగంగయొక్కనిర్మలము లగుతరంగములయందుఁ బ్రతిఫలించినపూర్ణచంద్రుని తినువులను. మార్చి = మార్చుచేసి. ఇంపుతోక = సంతసముతో. గ్రహింతురు = పట్టుకొందురు. ఇచట వజ్రపుబ్బలనెడుభ్రాంతితోఁ గాఁపువిరిబోఁడులు చంద్రబింబములను గ్రహించుటవలన భ్రాంతి మదలంకారము.

సీ. కమనీయకామినీఁగానంబు కమనీయ, కామినీగానంబు ఁ గలిసి మెఱయఁ
జక్రాంగచక్రనిఁస్వనములు చక్రాంగ, చక్రనిస్వనములు ఁ చక్కజెరయ
బహుళహార్యాళికార్పటికలుబహుళహార్యాళికార్పటికలై ఁ క్యంబు నొంద
సారంగరాజఘోషంబులు సారంగ, రాజఘోషములు మిఁత్రత్వమూనఁ

తే. గలితవాహినీకాకలఁకల్మము నిత్య
కలితవాహినీకాకలఁకలము బెరయ
నప్పురపుఁజెల్లిచేఁ బోలెఁ నమరతటిని
చెంత శుచిజీవనస్థితిఁ జెలఁగు నెపుడు.

112

టీ. ఇందుగంగాపరమైనయర్థము పురపరమైనయర్థమును దోచుచున్నది. కమనీయకామినీగానంబు = మనోజ్ఞస్త్రీలగానము. కమనీయకామినీగానంబు = మనోజ్ఞచక్రవాకస్త్రీగానము. “కామీ స్యాత్కాముకే చక్రవాకే పారావతేఽపిచ” అని విశ్వము. కామియొక్కస్త్రీ కామిని యగును. కలిసి = కూడి. మెఱయక = ప్రకాశింపఁగా. చక్రాంగచక్రనిస్వనములు = రథసమాహములధ్వనులు. చక్రాంగచక్రనిస్వనములు = హంససమాహములధ్వనులు. చక్క = చక్కఁగా. బెరయక = కలయఁగా. బహుళహార్యాళికార్పటికలు. - బహుళ = అధికము లగు; హార్యాళికార్పటికలు = అశ్వసంఘముయొక్కహేనులు. బహులహార్యాళికార్పటికలు. - బహు = అధికము లగు; లఘో = అలలయొక్క; ఆళికా = సమాహములయొక్క ఆర్పటికలు = ధ్వనులు. విక్యంబు నొందక = అభేదము నవలంబింపఁగా. సారంగరాజఘోషములు = శ్రేష్ఠగజములయొక్క బృంహీతములు. సారంగరాజఘోషములు = గండుఁడు మైదలరుతములు. మిత్రత్వము

సుహృద్భావమును. ఊనక్ = వహింపఁగా. కలితవాహినీకాకలకలము = ఒప్పుచున్న సేనల కోలాహలములు. నిత్యకలితవాహినీకాకలకలములు = ఎల్లపుడుఁ గూడుకొన్న ప్రవాహాకోలాహలధ్వనులు. బెరయిక్ = కూడఁగా. అప్పురపుఁజెల్లిచేఁబోలెక్ = ఆవిశాలాపురియొక్క మైత్రితోఁబోలె. అమరతటిని = సురనది. చెంతక్ = పురసమీపమున. శుచిజీవనస్థితిక్ = నిర్మలమైన బ్రదుకుయొక్క స్థితిచేత, నిర్మలాదకస్థితిచేత ననుట. ఎపుడుక్ = సర్వకాలమందు. చెలఁగుక్ = ఒప్పును.

గంగానది తనయిం దున్న కమనీయచక్రవాకస్త్రీగానాదులు విశాలాపురియం దున్న కమనీయనారీగానాదులు పరస్పరసామ్యమున మైత్రి నొందఁగాఁ దానును వ్రీతితోఁ బోలె శుచిజీవనస్థితిని దాల్చి శుచిజీవనస్థితి యైన పురముచెంత వసించిన దనఁగా నొండొకలెదరము లైకవ్యముగా నున్న వని భావము.

పురమం దున్నవారలజీవనముయొక్క నైర్మల్యమును బట్టి లక్షణచే పురము శుచిజీవనమగు నని యెఱుంగునది. పురసమీపమందు గంగాస్థితి కహేతువు లగుకామినిగానైక్యాదులు హేతువులుగాఁ జెప్పటచే హేతుశ్రేణిక్షాలంకారము.

క. ఆరాజధాని కధిపతి, యై రాజిల్లును సుచంద్రుఁ డనురాజు మహాలా
 దారగిరిశోరుదరీ, వారవరీవృత్త్యమానః వైరివ్రజఁ డై. 113

టీ. ఆరాజధానిక్ = ఆనగరమునకు. అధిపతి యై = ప్రభు వై. సుచంద్రుఁ డనురాజు = సుచంద్రుఁ డనునామము గల రాజు. మహాలాదారగిరిశోరుదరీవారవరీ వృత్త్యమానవైరివ్రజఁ డై - మహాలాదార = మిక్కిలి యధికము లగు; గిరిశ = పర్వత శ్రేష్ఠములయొక్క; శురుదరీ = గొప్పదరులయొక్క; వార = సంఘములయందు; వరీవృత్త్యమాన = మిక్కిలివసించినట్టి; వైరివ్రజఁ డై = శత్రుసంఘము గలవాఁడై. రాజిల్లుక్ = ప్రకాశించును.

సీ. తనచారుకీర్తినంఠానవల్లరికి స, జ్జాలముల్ సజ్జాలలీల నెనయఁ
 దననిత్యదానాంబుఃపనజాలయమునకు, బుమ్మరం బతిసీలఃపుమ్మరము గఁ
 దనఖడ్గపుత్ర్యభిధానకాదంబిని, కరిరాజు లిరిరాజు లై తలంకఁ
 దననవ్యధామసాంద్రద్యోతమునకు ఖ, ద్యోతుండు ఖద్యోతఃకీర్తిఁబూసఁ

తే. దనభుజాభోగి రాడ్భోగఃమునకు ధర్షి
 చక్ర మెంతయుఁ జక్రప్రశస్తి బెరయ
 వెలయు నభిరామసౌందర్యవిజితమదన
 శక్రసుతచంద్రవిభుఁడును చంద్రవిభుఁడు. 114

టీ. అభిరామ సౌందర్యవిజితమదనశక్రసుతచంద్రవిభుఁడు. - అభిరామ = ఒప్పుచున్న; సౌందర్య = చక్కఁదనము చేత; విజిత = జయింపఁబడిన; మదన = మన్నఘనియొక్కయు; శక్రసుత

=జయంతునియొక్కయు; చంద్ర=చంద్రునియొక్కయు; విభుఁడు=విశేష కాంతిగలవాఁడైన. నుచంద్రవిభుఁడు=నుచంద్రమహారాజు. తనచారుక్మీర్తిసంతానవల్లరికిఁ = తనయొక్కమనోజ్ఞ పుగు కీర్తియనెడుకల్పవల్లికి. సజ్జాలకముల్=రిక్కలగుంపులు. సజ్జాలలీలఁ=లెస్సయొగ్గల యొక్క లీలవంటిలీలను ఎనయఁ=పొందఁగా. తననిత్యదానాంబు వనజాలయమునకుఁ=తన యొక్కనిరంతర దానోదక మనెడుసముద్రమునకు. పుష్కరంబు=ఆకసము. ఆతినీలపుష్కరముగఁ=మిక్కిలి నల్లనైనతామర కాఁగా. తనఖడ్గపుత్ర్యభిధానకాదంబినికిఁ=తనదుర కత్తియనెడు మేఘమాలకు. అరిరాజులు=శత్రురాజులు. అరిరాజులై = జక్కవరాజులై. తలంకఁ=భయపడఁగా. తననవ్యధామసాంద్రద్యోతమునకుఁ=తనప్రతాప మనెడుదట్టమగు నెఱడుకు. ఖద్యోతుండు=నూర్పుండు. ఖద్యోతరీతిఁబూనఁ=మిడుఁగుఱుఁబురుగుతీరి వహిం పఁగా. తనభృజుభోగిరాజ్యోగమునకుఁ=తనయొక్కభుజమనెడునాదిశేషునిఫణమునకు. ధరిణిచక్రము=భూచక్రము. చక్రప్రళయిఁ=చక్రాయుధఖ్యాతిని. బెరయఁ=పొందఁగా. వెల యుఁ=ప్రకాశించును. ఇచట క్షేపానుప్రాణితపరంపరితరూపకములకు గంపృష్టియగు.

చ. అలఘుమహంబునం గువలఁయప్రియకారినిజోదయంబున

న్లలితవనుచ్ఛటావితరఁణంబున నిస్తులక్షణంబునం

గలితచకోరదృజ్నవసుఖప్రదరూపమునం గడుకవిరా

జలు నలరాజు కైకొనఁగఁ జెల్లదె ధాత్రి నుచంద్రనామమున్. 115

టీ. అలఘుమహంబునఁ = అధిక మైన తేజస్సుచేతను, అధిక మైనయుత్సవముచేత నని భావము. కువలయప్రియకారినిజోదయంబునఁ=నల్లకల్పలకుఁ బ్రియమును జేయు త నయావిర్భావముచేతను, భూవీలయమునకుఁ ప్రియముఁ జేయుతనయభివృద్ధిచేత ననుట. లలితవనుచ్ఛటావితరణయ్యునఁ = మనోజ్ఞమైన కిరణపరంపరయొక్క యీవిచేతి, మనోజ్ఞ నువర్ణుచ్ఛటాదానముచేత ననుట. నిస్తులక్షణంబునఁ = అసహన మగుకలంకముచేతను, సాటిలేని రాజచిహ్నములచేత ననుట. కలితచకోరదృజ్నవసుఖప్రదరూపమునఁ.-కలిత= ఒప్పుచున్న; చకోర = వెన్నెలపులుఁగులయొక్క; దృక్ = చూపులకు; నవ = నూతనమా నట్టుగా; సుఖప్రద = సుఖము నిచ్చు; రూపమునఁ = స్వరూపముచేత. కలిత=ఒప్పుచున్న. చకోరదృక్ ఆనఁగా స్త్రీలు, వారి కపూర్వసుఖము నిచ్చురూపముచేత ననుట. కడుక= మిక్కిలి. విరాజిల్లులరాజు = ప్రకాశించునారాజు. నుచంద్రనామముఁ= సమీచీనమైన చంద్రనామమును. ధాత్రిఁ = భూమియందు. కైకొనఁగఁజెల్లదె = స్వీకరింపఁగఁజెల్ల దా, ఆనఁగా జంద్రునియందున్న తేజము, కువలయప్రియకారి యగునుదయము, వసుచ్ఛ టావితరణము, సాటిలేనిచిహ్నము,చకోరదృజ్నయనసుఖప్రదరూపము గలిగియుండఁగాఁ జంద్రుఁ డనునామము నతనికిఁ జెల్లు నని భావము.

ఇచట వర్ణనీయరాజునందు సమర్థనీయ మగుచంద్రనామమును గూర్చి యలఘుమహం బున నిత్యాదులను హేతువులుగా సమర్థించినందునఁ గావ్యలింగభేదము.

సీ. పుణ్యజనప్రియమున మించు నేరాజు, ప్రబలు నేరా జవిపక్షగుప్తి
 నైకసహస్రాక్ష్యవాప్తకుం డేరాజు, సకలాశ లేరాజు చక్క బ్రోచు
 బహువజ్రభూషల భాసిల్లు నేరాజు, దనరు నేరాజు సత్కవిహితాత్మ
 బరదేవహరణచాతురి నెప్పు నేరాజు, బలయు క్తినేరాజు పరిధవిల్లు
 తే. జెలగు నేరాజు నిచ్చ యశ్వలైక
 లక్ష్మ లొప్పార దనుఘను ల్భక్తి గొలువ
 సహహ యారాజు దనరు దివ్యప్రణత్య
 మానితగుణాంశపరిజితామర్త్యరాజు.

116

టీ. ఈపద్యమున సుచంద్రునియం దింద్రునకన్నవిశేషము వర్ణితం బయ్యె. ఏరాజు =
 ఏభూమిశుండు. పుణ్యజనప్రియమునక = పుణ్యాత్మలయందలిప్రీతిచేత. మించుక =
 అతిశయించునో. ఇంద్రుండు పుణ్యజనప్రియుండు కాఁ డని స్వతిరేకము ; రాక్షస
 ప్రియుండు కాఁ డని భావము. ఏరాజు. అవిపక్షగుప్తిక = శత్రువులు గానివారియొక్క
 రక్షణముచేత. ప్రబలుక = అతిశయించునో, ఇంద్రుం డట్లు కాఁ డని వ్యతిరేకము ;
 పర్వతములయొక్కతొక్కలగోపనముచేత నింద్రుండు ప్రబలువాఁడు కాఁ డని భావము.
 ఏరాజు. నైకసహస్రాక్ష్యవాప్తకుండు. - నైక = అనేకములగు ; సహస్ర = సహస్ర
 సంఖ్యలుగల ; అక్షీ = రథములను. అవాప్తకుండు = పొందినవాఁడు, ఇంద్రుండు (ఏకసహ
 స్రాక్ష్యవాప్తకుండు) ఒకవేయినేత్రములు గలవాఁ డనిభావము. నైకసహస్ర యనుచోటఁ
 'సుపుసా' యనుసూత్రముచేత సమాసము. ఏరాజు. సకలాశలు = సర్వదిక్కులు. చక్కక =
 చక్కగా. బ్రోచుక = పాలించునో. ఇంద్రుం డొకతూర్పుదిక్కునే పాలించువాఁడు.
 ఏరాజు. బహువజ్రభూషలక = అధికహీరమయభూషణములచేత. భాసిల్లుక = ప్రకాశిం
 చునో. ఇంద్రుండు బహువజ్రభూషలు గలవాఁడు కాఁడు మఱీ మన్న నొకవజ్రాయుధ
 మనెడుభూష చే భాసిల్లువాఁ డనిభావము. ఏరాజు. సత్కవిహితాత్మక = మంచిపండితులకు
 హితమైనవ్యభాషముచేత. తనరుక = ఒప్పునో. ఇంద్రుండు సత్కవిహితాత్మచే దనరఁడు,
 అనఁగా శ్రేష్ఠుఁ డైనశత్రునకు హితుండు కాఁ డనుట. ఏరాజు. పరదేవహరణచాతురిక =
 పరరాజసంహారచాతుర్యముచేత. ఒప్పుక. ఇంద్రుండు పరదేవహరణచాతురి గలవాఁడు
 కాఁడు ; అనఁగా నుత్కృష్ట లగుదేవతలను సంహరించువాఁడు కాఁ డనుట. ఏరాజు. బల
 యుక్తిక. - బల = సామర్థ్యముయొక్క ; యుక్తిక = సంబంధముచేత. పరిధవిల్లుక =
 అతిశయిల్లునో. ఇంద్రుండు బలయుక్తిచేతఁ బరిధవిల్లుండు, అనఁగా బలాసురునిసంబంధము
 చేయఁ డనుట. ఏరాజు. నిచ్చ = ఎల్లపుడును. అశ్వలైకలక్ష్మలు = అడ్డములేనట్టి
 ముఖ్యసంపదలు. ఒప్పారక = ఒప్పుచుండఁగా. తనుక = తన్ను. ఘనుల్ = గొప్పవారు.
 భక్తిక = ప్రీతిచేత. కొలువక = నేవింపఁగా. చెలగుక = ఒప్పునో. ఇంద్రుం డశ్వలైక
 లైకలక్ష్మ లొప్పార దనుఘను ల్గులువఁ జెలగువాఁడు కాఁడు, అనఁగా శ్వలైకము

అతోఁ దగిలి యున్న మేఘములతో నేవింపఁ బడువాఁ డనిభావము. దివ్యప్రణుత్వమానిత గుణాంశపరిజతామర్త్య రాజు=దేవతలచేతఁ గొనియాడఁ దగినపూజ్యము లగుగుణలేకముల చేత నోడింపఁబడినయింద్రుఁడుగలవాఁడైన. ఆరాజు=అసుచంద్రవశేంద్రుఁడు. తనరుకై=ఓప్పును. అపాహ=అశ్చర్యము. సుచంద్రుండు మనుష్యమాత్రుం డయ్యు సర్వాతిశయగుణ గరిష్ఠుం డగునింద్రునిఁ దనగుణలేకము చేత జయించుట యాశ్చర్య మని యాశయము. వ్యతి శేకాలంకారము.

మ. పరిసంవర్ధితచంద్రనాగకులరాట్పద్మామృతం బై నిరం
 తరముం బొల్పుతదుర్వరాధిపసముద్యతీర్తివారాశి పం
 కరుహాంజాండము నిండుటల్ నిజ మటుల్ గా కున్నచోఁ బుష్కరా
 స్తరసీమం గనుపట్టునే తరణిమణ్డల్యేకసంచారముల్. 117

టీ. పరిసంవర్ధితచంద్రనాగకులరాట్పద్మామృతం బై.-పరిసంవర్ధిత=వృద్ధిఁ బొందింపఁ బడిన; చంద్ర = చంద్రుఁడు; నాగకులరాట్=విరావతము; పద్మా = అక్షి; ఆమృతం బై= సుధయుఁ గలదై, అని సముద్రపరార్థము. మిక్కిలి ఖండింపఁబడిన చంద్రుఁడు, విరావతము, పద్మములు, అనఁగాఁ దెల్లతామరలు, అమృతమును గలదై యని కీర్తిపరార్థము. నిరంతర ముకొ=ఎల్ల పుడును. పొల్పుతదుర్వరాధిపసముద్యతీర్తి వారాశి=ఓప్పు చున్నయారాజుయొక్క ప్రకాశించుకీర్తి యనెడుసాగరము. పంకరుహాంజాండము = పద్మమందు నుదయించిన బ్రహ్మసంబంధి యైన ఆండము, అనఁగా బ్రహ్మాండము. నిండుటల్=నిండియుండుటలు. నిజము = సత్యము. అటుల్ గా కున్నచోకొ=అట్లు కీర్తివారాశి బ్రహ్మాండము నిండు కున్నచో. పుష్కరాంతరసీమకొ.-పుష్కర = ఆకాశ మనెడునీటియొక్క; ఆంతరసీమకొ = మధ్య ప్రదేశమందు. తరణిమండల్యేకసంచారముల్.-తరణిమండలి = ఖగళావహిరణ్యగర్భాది నూర్యమండలి యనెడునావలగుంపులయొక్క; ఏక = ముఖ్య మగు; సంచారముల్=సంచరణములు. చూపట్టునె=కనఁబడునా.

కీర్తివారాశి బ్రహ్మాండము నిండనియెడ నాకాశమధ్యమున నావలు సంఛరించుట ఘటింపదు గావునఁ గీర్తివారాశి బ్రహ్మాండములు నిండినదే నిజ మని యాశయము. సుచంద్రుని కీర్తి చంద్రాదులను తిరస్కరించి యనఁగా వానికన్న నెక్కు డైనతక్లగుణమును వహించి సముద్రమువలె బ్రహ్మాండములు వ్యాపించిన దని భావము. ఇచటఁ గీర్తివారాశికర్తృక బ్రహ్మాండవ్యాప్తపనమును పుష్కరాధికరణకతరణిమండలీసంచారములతో నూహించినందున ననుమానాలంకారము.

చ. అలఘుసమి త్తలంబున మహామహిమంబునఁ బొల్పునాకు భృ
 త్సులమణిదోగప్రతాపశిఖికూట మిభక్రతివీజనానిలం
 బులఁ గడుఁ బర్వినం గరఁగుఁ బో యని కాదె యజాండసీమకుకొ
 వలగొనఁ జేసె ధాత యనివార్యజలావరణంబు నేర్చునన్. 118

టీ. అలఘునమి త్తిలంబునకై = అతిశయమగుయుద్ధరంగ మనెడుసమిధలపట్టున. మహా మహిమంబునకై = అతిశయ మైనమహిమచేత. పొల్పునాకుభృత్కులమణివోసప్రతాపశిఖికూటము. - పొల్పు = ఒప్పుచున్న; ఆకుభృత్కులమణి = ఆరాజశేఖరుఁ డనెడుపర్వతశ్రేష్ఠముయొక్క; దోః ప్రతాపశిఖికూటము = బాహుప్రతాప మనెడుకారుచిచ్చగుంపు. ఇభశ్రుతివీజనానిలంబులకై. - ఇభ = ఏనుఁగులయొక్క; శ్రుతి = శ్రోత్రము లనెడు; వీజన = విసనకణ్ఠలయొక్క; అనిలంబులకై = వాయువులచేత. కడుకై = మిక్కిలి. పర్వినకై = వ్యాపించినచో. కరఁగుఁ బోయనికాదె = ద్రవించునబోయని కాదా. ధాత = బ్రహ్మదేవుఁడు. అజాండసీమకుకై = బ్రహ్మాండప్రదేశమునకు. అనినార్యజలాపరణంబు = నివారింపరానిజలముయొక్క ఆచ్ఛాదనమును అనఁగా సముద్రములను. నేర్పునకై = చాతుర్యముచేత. పలగొనకై = చుట్టుకొనునట్లు. చేసెకై = ఒనరించెను.

అజాండమునకు జలాపరిణకరణమును గూర్చి హేతువు గాని సుచంద్రప్రతాపవహ్ని ద్రావణమును హేతువుగాఁ జెప్పటవలన హేతుతేజ్విఖలంకారము. ప్రణాపాదులయందు శిఖిత్యాద్యాగోపమున రూపకము.

సీ. గురుతరత్వచిసారః గుల్తాత్కరమ్ములు, సరసవిహారమందిరములయ్యె
ఘనకందరాముఖోద్గతఝరీజాలంబు, కేళికాద్వీర్షికాపాళియయ్యెఁ
గటకశోభితతతః గ్రావకూటంబులు, ద్వాభిజదాస్థానవిఠర్దులయ్యె
నభినవశతపర్వికావృతాధిత్యకల్, కలితప్రసవతల్పకులములయ్యె

తే. సంతతమునాటవికవరః సముదయంబు, లభిమతవ్వయన్యవర్యచయమ్ములయ్యె
మలయ నగవీధి నమ్మహీవలయనాథ, చంద్రశాత్రవగోత్రాతశేంద్రతతికి.

టీ. అమ్మహీవలయనాథ చంద్రశాత్రవగోత్రాతశేంద్ర తతికికై. - అమ్మహీవలయనాథచంద్ర = ఆరాజచంద్రుఁ డగుసుచంద్రునియొక్క; శాత్రవగోత్రాతశేంద్రతతికికై = శత్రురాజబృందమునకు. అగవీధికై = పర్వత ప్రదేశమందు. మలయకై = తిరుగునట్లుగా; కాదేని, మలయనగవీధికై = మలయ పర్వతప్రాంతమందనియర్థము. గురుతరత్వచిసారగుల్తాత్కరమ్ములు. - గురుతర = మిక్కిలి గొప్పవైన; త్వచిసారగుల్త = వేణుగుల్తములయొక్క; ఉత్కరమ్ములు = సమూహములు. సరసవిహారమందిరములు = శ్రేష్ఠములగు క్రీడాగృహములు, అయ్యెకై. ఘనకందరాముఖోద్గతఝరీజాలంబు = గొప్పదరీముఖములవలనఁ బయలుదేలుచున్న సెలయేలులగుంపు. కేళికాద్వీర్షికాపాళి = క్రీడావాసీనమూహము. అయ్యెకై. కటకశోభితతతః గ్రావకూటంబులు. - కటక = కొండలనడిమిభాగములయందు; శోభిత = ప్రకాశించుచున్న; తత = వికాలములగు; గ్రావ = పాషాణములయొక్క; కూటంబులు = గుంపులు. ఉద్వాభిజదాస్థానవిఠర్దులు. - ఉద్వాభిజత్ = ప్రకాశించుచున్న; స్థాన = కొలువుకూటమందలి; విఠర్దులు = వేదికలు. అయ్యెకై. అభినవశతపర్వికావృతాధిత్యకల్. - అభినవ = నూతన మగు. శత

పర్వికా = నల్ల గణిక చేత. “ గోలోమీ శతపర్వికా ” అని యమరుఁడు; ఆవృత = వ్యాప్తము లగు. అధిత్యకల్ = పర్వతోపరిప్రదేశములు “ ఉపత్య క్రాత్రే రాసన్నా భూమి రూర్ష్య మధిత్యకా ” అని యమరుఁడు. కలిత ప్రసవతల్ప కులములు. - కలిత = ఒప్పుచున్న; ప్రసవేతల్ప = పువ్వులపాస్సులయొక్క; కులములు = సమూహములు. అయ్యోక్. సంతతముక్ = ఎల్లప్పుడును. ఆటవికవరసముదయంబులు = ఆరణ్యకులైన కిరాతకులగుంపులు. అభిమతవ యుస్యవర్య చయములు = అనుకూలమైన మిత్రవరుల సమూహములు. అయ్యోక్ = ఆయెను. సుచంద్రనరేంద్రుని యుగ్రప్రతాపమువలన భీతులయి యరినృపతుల డవులపాలై రనిభావము. ఇందు రూపకములకు సంస్కృతి.

మ- ఇల నజ్జాలక భాసమాన మగునాపృథ్వీశుకీర్త్యాఖ్యని
 ర్మలహార్త్యేంద్రమునం దదీయనవధామవ్యాజమూర్తాండమ
 ణ్డలరోచుల్ ప్రసరింప నచ్చటఁ గన న్రాజిల్లువేధోండమ
 ణ్డలు లెంతే ద్రనరేణుబృందసమత న్నంధించి యెల్లప్పుడున్. 120

టీ. ఇలక్ = భూమియందు. సజ్జాలక భాసమాన మగునాపృథ్వీశుకీర్త్యాఖ్యనిర్మల హార్త్యేంద్రమునక్. - సత్ = శ్రేష్ఠములగు; జాలక = గవాక్షముల చేత. భాసమాన మగు నని సౌధపర మైనయర్థము. సత్పురుషుల సంఘము చేత భాసమాన మనఁగాఁ గొనియాడఁబడిన దని కాని సజ్జాలకమువలె భాసమాన మనికాని కీర్తిపరమైన యర్థము. సజ్జాలక మనఁగా నక్షత్రములగుంపు, శ్రేష్ఠ మగు మొగ్గలును; ఆపృథ్వీశుఁడరాజుయొక్క; కీర్త్యాఖ్య = కీర్తి యను నామముగల; నిర్మల = స్వచ్ఛమగు; హార్త్యేంద్రమునక్ = ఉత్తమ సౌధమునందు. తదీయ నవధామవ్యాజమూర్తాండమండలరోచుల్ = ఆరాజునంబంధి యైనప్రతాపము నెఱునెఱము గలసూర్య మండలకాంతులు. ప్రసరింపక్ = వ్యాపింపఁగా. అచ్చటఁక నక్ = ఆమేడలోఁ జూడఁగా. వేధోండమండలులు = బ్రహ్మాండములగుంపులు. ఎంతేక్ = మిక్కిలి. త్రనరేణు బృందసమతక్. - త్రనరేణు = త్ర్యణుకములయొక్క; బృంద = సంఘముయొక్క; సమతక్ = సామ్యమును. న్నంధించి = పొంది. ఎల్లప్పుడుక్ = సర్వకాలమును, ప్రతాపసూన్యప్రభ దివారాత్రములు దివివోవనిది గావున నెల్లప్పుడు ననుట. రాజిల్లుక్ = ప్రకాశించును. అనఁగా నొకమేడ యందు గవాక్షద్వారముగ సూర్యకిరణములు ప్రసరింపఁగా నాతేజస్సునందుఁ బరాగాదులనూక్ష్యవయవములు గాన్పించినయట్లు సుచంద్రునికీర్తి యను మేడలో నారాజు ప్రతాపవ్యాజ సూర్యకాంతులు ప్రసరింపఁగా నచట బ్రహ్మాండకోటులు త్ర్యణుకములగుంపుల వలెఁ గాన్పించు నని యాశయము. ఇందులకు “ శ్లో. జాలసూర్యమరీచిస్థం నూక్ష్యం య ద్వ్యకృతే రజః తస్య వృతత సౌభాగః పరమాణు స్స ఉచ్యతే ” అని తర్కపరిభాషయందుఁ జెప్పఁబడినది. ఆపరమాణువు ద్వ్యణుకమును చక్షుకిప్రత్యక్షగోచరములు గావనియు త్ర్యణుకము మొదలుగఁ బ్రత్యక్షగోచరము లగు ననియు వ్రాయఁబడియె. ఇట్లు చెప్పఁగా సుచంద్రుని కీర్తి నమస్తబ్రహ్మాండముల నావరించిన దనియు నారాజుప్రతాపము సూర్యప్రభవలె దివారాత్రములు వెలుగు చున్న దనియు భావము.

సీ. ఆత్మకిరాతత్వము త్యుత్సవముః బూన్పవనచ రావృతిః గూర్మవర్ష్యుః డలరు
 ననిశంబు దర్శ్యకరాష్ట్రీ జేకొని మహాప్రజ్ఞః డై కుండలిరాజ దనరుః
 బరపద్మీనిసుసంపర్కంబుః జేసి దృప్తుం డయి దిక్కరీంధ్రుండు ప్రబలు
 బహ్వబ్దసంగతిః బడసి యెచ్చటఁ జరిం, పఁగ నోపక కులాద్రిభర్త నిల్పు

తే. గహనముల నొక్కఁ డై దంష్ట్రీకాంతుఁ డడరు
 ననుచు నిరసించి సత్కులు నమలరూపు
 నసఘగుణు నాత్మయావను నలఘుసంప
 దాధ్య రాకొమరునిఁ జెంది యవని యలరు.

121

టీ. కూర్మవర్ష్యుఁడు = ఆదికూర్మము. ఆత్మకిరాతత్వము = తనబోయతనము. అత్యుత్సవ
 ము = అతిసంతసమును. పూన్ప = వహింపఁ జేయఁగా. వనచరావృతిః = ఆరణ్యసంచారులవ్యా
 ప్తిచేత. అలరు = బిష్కను. ఆత్మకుఁ. ఇరాతత్వము. ఉదకమందు సంతతసంచార మత్యు
 త్సవముః బూన్పఁగా వనచర అనఁగా జలచరము లైన మత్స్యదులయొక్క ఆవృతిచేతఁ గూ
 ర్మవర్ష్యుఁ డలరు నని భావము. “ఇరాభూవాక్సు రాప్సు స్యాత్” అని యమరుఁడు. కుండలిరాజు =
 శేషుండు. అనిశంబుఁ = ఎల్ల పుడు. దర్శ్యక రాష్ట్రీ. - దర్శ్య = తెల్లవంటి; కర = హస్తములయొ
 క్కు; ఆష్ట్రీఁ = ప్రాప్తిచేత. మహాప్రజ్ఞఁ డై = మిక్కిలి ప్రకృష్టము లైన మోకాళ్ళు గల వాఁడై
 “ప్రజ్ఞః ప్రగతజానుకః” అని అమరుఁడు. ‘ప్రసంభ్యాంజానుసోర్జ్ఞః’ అను సూత్రముచే జా
 నుశబ్దముపై ‘జ్ఞః’ ఆదేశమగు. విశేషణద్వయముచేత శేషుఁడు కురూపీ యని తోచుచు
 న్నది. ఎల్ల పుడు సర్పసాంగత్యము గల వాఁ డనియు మహాభుద్ధిశాలియనియు భావము. తన
 రుఁ = బిష్కను. దిక్కరీంధ్రుండు = దిగ్గజరాజు. పరపద్మీనిసుసంపర్కంబుఁ = పరస్మిన్సాం
 గత్యమును. చేసి = కావించి. దృప్తుం డయి = గర్వియై. ప్రబలుఁ = అతిశయిం
 చును. దిక్కరి గొప్పయాఁడైనఁగుతో సంబంధముఁ జేసి మత్సుగొని యుండు నని భావ
 ము. పద్మీయొక్క స్త్రీ పద్మీని పద్మీయనఁగా గజము. “ఇభర్త మేరమః పద్మీ” అని యమ
 రుఁడు. కులాద్రిభర్త = కులాచలశ్రేష్ఠము. బహ్వబ్దసంగతిఁ = అనేకసంవత్సరముల సం
 బంధమును. పడసి = బొంది. ఎచ్చటఁ జరింపఁగనోపక = ఎచటను సంచరింపఁజాలక నిల్చుక.
 మిక్కిలి వృద్ధత్వముగల వాఁ డని తోచు చున్నది. కులాద్రిభర్త బహుళ మైన అబ్దము
 లనఁగా మేఘములు వానితోఁగూడి చరింపఁగనోపక అనఁగా శేఫలకారముల కశేదము
 గావునఁ జరింపఁగనోపక, అచలత్వముచేత నొప్పి నిల్చియుండు నని భావము. దంష్ట్రీకాం
 తుఁడు = వరాహపతి. ఒక్కఁ డై = వెనుకముందు లేని వాఁ డై. గహనములకొ = దుఃఖములచేత.
 అడరుఁ = అతిశయించును. వరాహము తా నొక్కటియే యడవులయందు సంచరించు ననుట.
 అనుచుఁ = ఇట్లును. అవని = భూరమణి. నిరసించి = కూర్మరాజు మొదలగువారిని నిరాకరించి.
 సత్కులుఁ = ఉత్తమకులమువాని, కూర్మరాజువలె నీచజాతివాఁడు గానివాని ననుట. ఇట్లు
 గీతయందుఁ జెప్పినవృత్తిరేకవిశేషణమునకుఁ గ్రమముగా నన్వయము తెలియునది. అనుల

రూపుఁ = లోలో త్తర సౌందర్యముగలవాని. ఆ త్తయోవనుఁ = రూఢతామణ్యము గలవాని. అలఘుసంపదాఘ్యఁ = అధిక మైనపుత్రమిత్రకశత్రాదిసంపదచేఁ బూర్ణుని. రాకొమరునిఁ = రాజపుత్రుం డగునుచంద్రుని. చెంది = పొంది. అలకుఁ = ఒప్పును. సుచంద్రుండు సర్వభూమి భరణముఁ జేయుచు సర్వగుణసంపత్తిచేత రాజ్యలై ననిభావము. వ్యతిరేకక్రమాలంకారములు.

మ. కనుఁజూయఁ సిరి వాయు కెప్పుడుఁ జెలంఁగఁ నమ్ముఖం బంది పావని వాగ్భామిని యొప్పఁ గీర్తి శుచిభావం బూని నేవింప మేదిని బాహంతరనంగతిం బాదల ధాత్రీభర్త దాక్షిణ్యవర్తనసత్ప్రీతి వహించి మించు సురవఃర్యస్తుత్యనిత్యోన్నతిన్ . 122

టీ. సిరి = లక్ష్మి. కనుఁజూయఁ = కన్నులయొడుట ననుట. ఎప్పుడుఁ = ఎల్ల కాలమును. పాయక = వదలక. చెలంఁగఁ = ఒప్పుఁ గా. రాజులకు సిరి కనుఁజూచు ననఁగా నేత్రకాంతియందుండు నని ప్రసిద్ధము. పావని = పవిత్ర యగువా గ్భామిని, వాణియను స్త్రీ. సమ్ముఖంబు = ఆభిముఖ్యమును. అంది ఒప్పుఁ = పొంది యొప్పు చుండఁగా. వాణిసంగత మైనముఖం బంది యుండు ననుట. కీర్తి = కీర్తికాంత. శుచిభావంబు = శుద్ధాంతఃకరణమును, నిర్మలస్వభావము ననుట. పూని = వహించి. నేవింపఁ = కొలుచు చుండఁగా. మేదిని = భూమి. బాహంతరనంగతిఁ = వక్షస్థుల ముయొక్క సంబంధముచేత, భుజమధ్యసంబంధముచేత ననుట. భూదేవి భుజముచేఁ బాలింపఁ బడుట ప్రసిద్ధము. పాదలఁ = ఒప్పుఁ గా. ధాత్రీభర్త = సుచంద్రుఁడు. దాక్షిణ్యవర్తనఁ = దక్షిణనాయక భావ మనెడువృత్తిచేత. “తు ల్యోనేకత్ర దక్షిణః” అని లక్షణము. మొగ మొట పునడువడిచేత ననుట. సత్ప్రీతిఁ = మంచి ప్రేమమును, విద్యత్ప్రీతి ననుట. వహించి. సురవః ర్యస్తుత్యనిత్యోన్నతిఁ = దేవతోత్తములచేఁ గొనియాడఁదగిన నిత్యవైభవచాతిశయముచేత. మించుఁ = అతిశయించును. సుచంద్రవృత్తికటాక్షిప్రసరణమాత్రమున లక్ష్మీ గలుగు ననియు, నాతండు సర్వవిద్యలు చదివినవాఁ డనియు, నుత్కృష్టకీర్తికాలి యనియు, సర్వభూమిని పాలించువాఁ డనియు భావము.

వ. నకలజగచ్ఛాసనపాండితీధురంధరుం డగు నారాజకేఖరుం డొక్కనాఁ డాత్మీయనేవానమాయాత నానాదిశాధినాయక మనోమహూత్పల్లోల్లాస సంపాదకవిభావిభాసితచంద్రమకుటాలంకృతోత్తమాంగుండును గరుణారసపరిపూరితాపాంగుండును నఖిలభవనవిజగీఘప్రసవేషుయోజితరసాలశరాసనాంతరదృశ్యమానకోకనదపలాశాదభ్రవిభ్రమదభ్రూమధ్యవిరోచమానశిఖిఖాంచితవిశేషకవిశేషుండును వదనేందునిర్లతచంద్రికాయితదరహాసభూషుండును మహాభోగమణి గణనముపేతాహీనాంగదశోభితబాహుండును నతనుభూతిభాసమానదేవలండును ననవధికైకసద్వృత్తియుక్తహార విభూషితగళుండును శారదఘన ప్రభాజయకృత్ప్రసీతాం

శుక సంవేష్టితనితంబతలుండును హరివిరోచననంతతిర సాధీశ రాజవరమకు టవాటికాఘటితసరోజరాగమరీచిరాజనీరాజతచరణకు శేశ యుండును ధీర గణాలోకామోదదాయిశృంగారాతిశయండును నగుచుఁ గలితమహారజత కూటస్తంభవారంబులం గమనీయ కాంచనవితానగుచ్చప్రభాంకూరం బులం గలకంఠికాజనగానామృతాసారంబులం గర మొప్పుకలధాతాగా రారాజదాస్థానభవనరాజంబునం గన త్తరాహిరిపుమణిమయభద్రాసనం బున నుఖాసీనుం డై యహితమహాబలవిధ్వంసనశంసనీయసామర్థ్యధురీ ణుండు గావున నిజపరాభూతికారణదారుణసమీరణసముత్సారణంబు గ్గోరి తనకు విన్నవించఁ జేరిన మేఘమండలంబుడంబున నొక్కవిబుధకుభరకుచార త్నంబు వట్టిన మేఘుడంబరంబు గనకర్పల్లరీశంపావల్లరీభానురం బై యేవు సూప సరిభేదనోదారకరకాండమండితరాజసాహాయ్యంబును నతిదీప్తతర ప్రకాశాన్వితనదనీకసాంగత్యంబును నధిగమించి విజృంభించునిశాధిదే వతతో జగడంబు చరింప నోపక పట్టువడినయంబుజాప్తబింబంబుతీరున నొక్కహరి నీలకుంతలావతంసంబు వూనినయభిరూపజాతరూపమాంసరూప ధూపకరండంబువలనఁ జాలుగా వెడలుసామ్రాణి ధూపధూమమాలికలు తదంతరసంస్థాయిరమారమణతనూతలవినిర్వదభిరామశ్యామధామాళికల మోహంబు నివ్వట్టిల్లఁ జేయ నిరంకుశపంకజరాగకంకణక్రేంకారపూర్వకం బుగా నొక్కరాజకీరవాణీలలామ వీచుధవళవాలవ్యజనంబు లనుపమా నపవమానమృదుయానకలనానద్యమానగగనగృగాతరం గడోలి కావీధి నుయ్యల లూఁగునవదాతపత్రంబులకు సగోత్రంబు లైవైచిత్రఁ జిత్రంప విశాలవిలోచనశతపత్రపత్రవిలసనంబును విమలభుజామృణాళ సౌంద ర్యంబును వినీలభ్రమరకసౌష్ఠ్యవంబును విరంజితకింజల్కమాంజల్యంబును బూని సరసగణ్యలావణ్య వైభవంబున నీలరుపద్మినిపై మోహంబు వూని పౌర్వకాలికవైరంబు డించి ప్రియంబు వచింపఁ జేరి తత్కరకమల లాలితం బగుశీతాంశుమండలంబుదండి నొక్కభుజంగభుజ్మందయానామ తల్లి దాల్చినకర్పూరకలాచిక నయనామోదవీచికం జేకూర్చ మహానంది గోరాజకుమారముఖ్యులు సెంతలం గొలువ నపూర్వవిభవంబునం ఘోరో లగం బుండు నవనరంబున.

123

టీ. ఈవచనంబున రాజశేఖరం డనుకర్తృపదము చే నప్రకృతచంద్రశేఖరపర మైన యథాంతరము స్ఫురించు చున్నది. సకలజగచ్ఛాసనసాండితీధురంధరుఁడు = సర్వజగత్సా లనసాండిత్యధారమును వహించువాఁడు. అగునారాజశేఖరండు=అగునట్టి యారాజపరమేశ్వరుండు. ఒక్కనాఁడు దీనినిఁ జేరొలగం బుండు నవసరంబున ననుదానితో నన్వయము.

నకలలోకశిక్షాదక్షుండగు ప్రసిద్ధచంద్రకేళిరుం డని యర్థాంతరము. ఆత్మీయసేవాసమాయాత నానాదిశాధినాయక మనోమహోత్పలొల్లాససంపాదకవిభావిభాసితచంద్రమకుటాలంకృతో త్తమాంగండును. - ఆత్మీయసేవాసమాయాత = తనసేవకొఱకువచ్చిన; నానాదిశాధినాయక = నానాదిక్కులయందలిరాజులయొక్క; మనోమహోత్పల = హృదయకమలముయొక్క “ అరవిందం మహోత్పలమ్ ” అని యమరుఁడు. ఉల్లాససంపాదక = వికసనసంపాదక మగు; విభా=విశేషకాంతిచేత; విభాసిత=మిక్కిలిభాసించు చున్న; చంద్రమకుట = సువర్ణకీ రీటుముచేత; “ గైరికం వసు చన్ద్రకం ” అని యమరుఁడు. అలంకృత = అలంకరింపఁబడిన; ఉత్తమాంగండును = శిరస్సు గలవారి డని రాజుపర మైన యర్థము. సేవాసమాయాత నానాదిశాధి నాయక = సేవాగతావృద్ధి క్షాల్పకలయొక్క; మనః = మన స్సు నెడు; మహత్ = గొప్ప దగు. ఉత్పల = కల్పయొక్క; ఉల్లాససంపాదకవిభావిభాసితమైన; చంద్రమకుట = చంద్రుఁ డనెడుకీ రీటుముచేత నలంకృతోత్తమాంగం డని యీశ్వరపరమైన యర్థము. కరుణారసపరిపూరితా సాంగండును = దయాతిశయముచే పూర్ణమగుకటాక్షము గలవారి డని రెంటు నొక్కయర్థమే. ఇదిట రసపదమునకు శృంగారాద్యన్యతమ మర్థము గాదు. కరుణాఖ్యురసము శోకస్థాయిక మై ప్రకృతానగుణము గావునను, రసపరమైనపుడు కరుణపదము స్త్రీలింగము గా నందున నని తెలియునది. ఇందలివిస్తరము మావ్రాసినకావ్యాలంకారసంగ్రహవిమర్శమునఁ దెలి యును. అఖిలభవనవిజిగ్మప్రసవేషయోజితరసాలశరాసనాంతరదృశ్యమానకోకనదప లాశాదభ్ర విభ్రమద భ్రూమధ్య విరోచమాన శిఖిశిఖాంచిత విశేషక విశేషకుండును. - అ ఖిలభవనవిజిగ్మ = ఎల్లజగంబులు గెలువవలె ననుకోరిక గల; ప్రసవేష = మనస్సునిచేత; యోజిత = ఎక్కువెట్టఁబడిన; రసాలశరాసన = చెఱకువిల్లయొక్క. “ రసాలస్త్రిక్షు చూతయోః ” అని విశ్వము. అంతర = మధ్యభాగమందు; దృశ్యమాన = చూడఁబడుచున్న; శోకనదపలాశ = ఎఱ్ఱశామరతేకుయొక్క; ఆదభ్రసుభ్రమద = ఆధికభ్రాంతినిచ్చెడు; భ్రూమధ్య విరోచమాన = బొమలనడుమ వెలుగుచున్న; శిఖిశిఖ = కుంకుమచేత; “ కాశ్చీ రజ న్నాగ్నిశిఖిమ్ ” అని యమరుఁడు, అంచిత = ఒప్పు చున్న; విశేషకవిశేషండును = తిలకవిశేషము గలవారి డను. ఈశ్వరపర మైనపుడు, శిఖిశిఖా = అగ్నిజ్వాలచేత; అని మాత్రము భేదము తక్కినది సమానము. వదనేందు నిర్లత చంద్రికాయితదరహాస భూషండు ను = ముఖమనెడు చంద్రునివలన వచ్చు చున్నవెన్నెలవలె నుండు మందహాసము భూషణముగాఁ గలవారి డని రెంటు సమానము. మహోభోగ మణిగణసముపేతాపీనాంగదశోభిత బాహుండును. - మహత్ = ఆధికమైన; ఆభోగ = పరిపూర్ణత గల; మణిగణ = మణిసం ఘములతోడ; సముపేత = కూడుకొన్న; అపీన = గొప్పలైన; అంగద = భుజకీర్తులచేత; శోభిత = ప్రకాశించు చున్న; బాహుండును = భుజములు గలవారి డను, అని రాజుపర మైన యర్థము. మహత్ = గొప్పలైన; ఆభోగ = పడగలయందు; “ ఆభోగస్తు ఫణికాయయోః ” అని రత్నమాల. మణిగణముచేత సముపేత మగు అపీన శేషండును, అంగదముచే శోభితబాహుం. డని యీశ్వరపర మైన యర్థము. అతను ధూతి భాసమానదేహుండును. - అక్షను = ఆధికమైన; భూతి = సంపదచేత; భాస

మాన = ప్రకాశమాన మగు; నేహుండును = శరీరము గలవాఁడును అని రాజపర మైనయర్థము. మన్మథునియొక్క భస్మముచేతఁ బ్రకాశించుచేహము గలవాఁడని యీశ్వరపర మైనయర్థము. అనవధికైక సద్వృత్తియొక్క హారవిభూషితగళుండును. - అనవధికి = మేర లేని ; ఏక = ముఖ్యమైన ; సద్వృత్తి = మంచికాంతితోడ ; యుక్త = కూడుకొన్న ; హార = ముక్తావలిచేత ; భూషిత = అలంకృత మగు ; గళుండును = కంఠముగలవాఁడు నని రాజపరార్థము. అనవధి = మేర లేని ; కైకసంకీకసంబంధిని యైన, కీకసము లనఁగా నష్టలు “ కీకసం కుల్య మస్థిచ ” అని యమరుఁడు. ద్యుతితోడ యుక్త మగుహారముచే భూషితగళుం డని యీశ్వరపర మైనయర్థము. శివుఁడు కపాలమాలాధరుఁడగుట ప్రసిద్ధము. శారదఘన ప్రభాజయకృత్వస్థినితాంకుక సంవేష్టిత నితంబతలుండును. - శారదఘన ప్రభా = శరనేమి కుకాంతియొక్క ; జయ = గెలుపే ; కృత్వస్థి = ప్రయోజనము గాఁగల ; నితాంకుక = శుభ్రస్థిముచేత ; సంవేష్టిత = బుట్టబడిన ; నితంబతలుండును = మధ్యప్రదేశము గలవాఁడును అని రాజపరార్థము. శారద = మేఘసంబంధినియైన. శరదశబ్దముపై “ తస్యేద ” మనునూత్రముచే నణ్వుత్వయము వచ్చినది. ఘన ప్రభా = గొప్పకాంతియొక్క, అనఁగా నల్లనికాంతియొక్క ; కాదేని, శారద = నూతన మగు ; ఘన = మేఘముయొక్క, ప్రభయొక్క ; “ శారదః పితమస్తేనా ప్రత్యగై ప్రథితే త్రిమి ” అని వై జయంతి. కాదేని శారదఘన సజలజలదముయొక్క, స్పృశ్చి కాణో ప్రత్యయము. ప్రభా = కాంతియొక్క ; జయ = జయముగల ; కృత్వి = గజచర్చ మనెడు ; అనితాంకుక = నీలిదుప్పటముచేత ; సంవేష్టిత నితంబతలుండుని యీశ్వరపర మైనయర్థము. కైక సద్వృత్తి జయకృత్వశబ్దములలో “ అనచిచ ” అనునూత్రముచే దశారతకారములకు ద్విత్వము. హరివిరోచనసంతతి రసాధీశరాజవరమఖటవాటికాఘటిత సరోజరాగమరీచిరాజినీరాజితచరణకుశేకయుండును. - హరి = చంద్రునియొక్కయు ; విరోచన = సూర్యునియొక్కయు ; సంతతి = వంశపువారైన ; రసాధీశరాజ = నృపశ్రేష్ఠులయొక్క ; వర = శ్రేష్ఠములగు ; మకుట = కిరీటుములయొక్క ; వాటికా = పరంపరలయందు ; ఘటిత = కూర్చబడిన ; సరోజరాగ = పద్మరాగములయొక్క ; మరీచిరాజి = కిరణసమాహముచేత ; నీరాజిత = హారతియొత్తబడిన ; చరణకుశేకయుండును = పాదపద్మములు గలవాఁడు నని రాజపరమైనయర్థము. హరి = ఇంద్రునియొక్క. విరోచనసంతతి = యమునియొక్క. రసాధీశ = వరుణునియొక్క, “ అస్మాదనధ్వని సుధామ్బుర సాఖ్యధాతుష్టిష్టోరసః ” అని రత్నమాల. రాజవర = కుఠేరునియొక్క. మకుటవాటిశేత్యాదికమునకు నీశ్వరపరమందు నర్థము తుల్యము. ధీరగణాలోకామోదదాయి శృంగారాతిశయండును. - ధీరగణ = పండితసమాహముయొక్క ; ఆలోక = చూపులకు ; ఆమోదదాయి = సంతసము నిచ్చునదియైస ; శృంగార = అలంకారముయొక్క ; అతిశయండును = అతిశయముగలవాఁడును, అనఁగా విద్వదభినందనీయశృంగారాతిశయము గలవాఁడగుట. శివునిపర మైనపుడు ధీర మగుప్రమథగణముయొక్క ఆలోకామోదదాయి యగుశృంగార మనఁగా నాట్యము గలవాఁడని యర్థము. “ శృక్లార స్సురతే నాప్యే రనే నిగ్గజమణినే ” అనివిశ్వము. అగుచుకొ. కలితమహారజత కూట స్తంభవారంజులకొ. - కలిత = బిచ్చనట్టి ; మహారజత = సువర్ణవికారము లైన, “ మహారజతకాఘ్ననే ” అని యమరుఁడు, కూట = గృహవిశేషములయొక్క ; స్తంభవారంబులక = స్తంభ సమాహములచేతను ; అని. ధాజనధార్థము. కలిత = బిచ్చుచున్న ; మహాత్ = అధికము లైన ; ప్రజతకూట స్తంభ =

స్తంభములవంటి వెండికఱురములయొక్క వాగుములచేత నని శివపర మైనయర్థము. కమనీయ కాంచన వితానగుచ్చ ప్రభాంకూరంబులకొ. — కమనీయ=మనోజ్ఞము లగు; కాంచనవితాన= బంగారు మేలుకట్టయొక్క; గుచ్చ = ముక్తాదిగుచ్చములయొక్క; ప్రభాంకూరంబులకొ = కాంతు లయొక్క అంకురముల చేతను, “భవేదమర్ష ఆమర్షోప్యబ్జురోఽబ్జూర ఏవచ” అనిద్విరూప లోకము. కమనీయము లగుసంపెఁగ తీవలయొక్క పువ్వుగుత్తులప్రభాంకూరముల చేతను నిశివపర మైనయర్థము. కలకంఠికాజన గానామృతాసారంబులకొ. — కలకంఠికాజన= స్త్రీజనముయొ క్క; గానామృత=గాన మనెడుసాధయొక్క; ఆసారంబులకొ = ధారాసంపాతముల చేతను, “ధారాసమ్పాత ఆసార” అనియమరుఁడు. కలకంఠికాజన=ఆఁడుఁగోయిలగుంపులయొక్క; గానామృతాసారములచేత నని శివపర మైనయర్థము. కర మొప్పుకలధాసా గారారాజదా స్థాన భవనరాజంబునకొ. — కర మొప్పు = మిక్కిలియొప్పుచున్న; కలధాతాగార=బంగారు టిండ్లచేత; ఆరాజత్ = ప్రకాశించు చున్న; ఆస్థానభవనరాజంబునకొ = కొలువుకుటాపుగృహ శ్రేష్ఠమున నని రాజపర మైనయర్థము. కలధాతాగ = కైలాసపర్వత మనెడు; ఆరాజత్ = మిక్కిలి ప్రకాశించు చున్న; ఆజ్ఞాపూర్వకయజ్ఞుగంత రాజధాతువువై శత్రుప్రత్యయము. ఆస్థానభవనరాజంబున నని శివపర మైనయర్థము “కలధాతం రాప్యహేమ్నాః” అని యమరుఁడు. కనత్తరాహిరిపుమణిమయ భద్రాసనంబునకొ = ప్రకాశించు చున్న గారుత్తమణిమయ మైనసింహాసనమందు, ఇంద్రసీలమణిమయ మైనసింహాసనమందు అనికాని యర్థము. సుఖాసీనుం డై = సుఖోపవేశము గలవాఁ డై. ఆహితమహా బలవిధ్వంసనశంసనీయ సామర్థ్య ధురీణుండు గావునకొ. — ఆహిత = శత్రువులయొక్క; మహాబల = ఆహిసా మర్థ్యముయొక్క; విధ్వంసన = నాశముచేత; శంసనీయ = క్షామనీయ మగు; సామ ర్థ్య = సామర్థ్యముయొక్క; ధురీణుండు కావునకొ = భారవాహి గావున నని యర్థము, ఆహిత = శత్రువైన; మహాబల = వాయువుయొక్క; విధ్వంసన శంసనీయ సామర్థ్యధురీణుండు గావున నని యర్థాంతరము. నిజపరాధాతికారణ దారుణమీరణసముత్సారణంబు గోరి=తనపరా భవమునకుఁ గారణ మగునాయువుయొక్క తిరస్కారమును గోరియని యొకయర్థమే. తనకు విన్న వింపఁజేరిన మేఘమండలంబు డంబునకొ దీని కేపు సూప ననుదానియం దన్వయంబు. అర్థము స్పష్టము. ఒక్కవిబుధ కుధరకుచారత్నంబు పట్టినమేఘుడంబరంబు. — విబుధకుధర = మేరువంటి; కుచా = స్తనములుగలవారలలో; రత్నంబు = శ్రేష్ఠ యగుస్త్రీ; పట్టినమేఘుడం బరంబు = ధరించిన నల్లగొడుగు; శివపర మైనపుడు, విబుధ = దేవతాసంబంధిని యగు; కుధరకుచారత్నంబు = స్త్రీరత్నంబు పట్టిన మేఘుడంబరం బనియర్థము. కనకఝల్లరీకంపావల్ల రీభాసురం బై. — కనకఝల్లరీ = బంగారుజాల రనెడు; కంపావల్లరీ = మెఱుపుఁదీవచేత; భాసురం బై = ప్రకాశమాన మై. ఏవు నూపకొ = అతిశయింపఁగా. “పుణ్డరీకం సిత శ్చత్తం సీలం తన్నేఘడమ్మరమితత్పాస్త్రలమ్బి హేమాదివస్త్రీస్యాఙ్ఘ్రిస్త్రీయామ్” అని యమరశేషము. ఆరిభేదనోచారకరకాండ మండితరాజసాహాయ్యంబును. — ఆరి = శత్రువు లయొక్క; భేదన = విదారణమందు; ఉదార = ఉత్సాహము లైన; కరకాండ = హస్త ములయం దుండుకాణముల చేత; మండిత = అలంకృతు లగు; రాజ = ధూపతులయొక్క;

సాహాయ్యంబును = సహాయమును. అరి = చక్రవాకిములయొక్క; శ్చదన = వాపుటయందు, ఉదార = ఉత్కృష్టము లగు; కరి = కిరణములయొక్క; కాండ = సమానాముచేత; మండిత = అలంకృతుఁడైన; రాజ = చంద్రునియొక్క; సాహాయ్యంబును, అని యర్థాంతరము. అతిదీప్రతరప్రకాశాన్నితి సదనీక సాంగత్యంబును. — అతిదీప్రతరి = మిక్కిలి తేజరిల్లునట్టి; ప్రకాశ = కాంతితోడ; అన్నిత = కూడుకొన్న; సత్ = గొప్పవారల; అనీక = సమాహముయొక్క; సాంగత్యంబును = మైత్రిని, మిక్కిలితేజరిల్లు కాంతితోఁ గూడుకొన్న రిక్కలగుంపులయొక్క సాంగత్యము ననియర్థాంతరము. అనగమంచి = పొంది. విజృంభించునిశాధిదేవతతోఁ = ఉజ్జృంభించు చున్నట్టి రాత్రిస్వప్నాన దేవతతో. జగడంబు = యుద్ధము. చరింపఁ = చేయుటకు. ఓపక = చాలక. పట్టువడినయలు జాప్తబింబువీరునక = పట్టువడినట్టిసూర్యబింబువీరునిగా. ఒక్కవారినిలకుంఠలావతిం సంబు = ఇంద్రనీలమణులవంటి కురులు గలిగిన స్త్రీలలో శ్రేష్ఠ యగునొక తెయని రాజసరమైన యర్థము. విష్ణుసంబంధిని యైనయొకనీలకుంఠలావతిం సంబు = అనఁగా లక్ష్మీదేవి యని కాని విష్ణురూపిణి యగు మోహిన్యాత్మిక యగు స్త్రీ యని కాని యీశ్వరసరమైనయర్థము. పూనినయభిరూపజాతరూపహంసరూపధూపకరండంబువలనక. — పూనిన = వహించినట్టి. అభిరూప = మనోజ్ఞ మగు, “ప్రాప్తరూపసూరూపాభిరూపాబుధమనోజ్ఞయోః” అని యమరుఁడు; జాతరూప = సువర్ణమయమైన, “చామికరం జాతరూపమ్” అని యమరుఁడు; హంసరూప = సూర్యరూపమైన, “భానుర్హంస స్సహస్రాంశుః” అని యమరుఁడు; ధూపకరండంబువలనక = పొగవేసికొనుడబ్బివలన. చాలుగాక = బంతిగా. వెడలుసామ్రాజీధూప ధూమమాలికలు = బయలుదేలు చున్న సామ్రాజీధూపసంబంధియైన ధూమముయొక్క బతులు. తదింతరసంస్థాయిరమారమణతనూతల వినిర్యదభిరామశ్యామధామాలికల మోహంబు. — తదింతర = ఆ సూర్యబింబుమధ్యభాగమందు; సంస్థాయి = నివసించియుండు; రమారమణ = సారాయణునియొక్క; తనూతల = శరీరప్రదేశమునుండి; వినిర్యత్ = బయలుదేలు చున్న; అభిరామ = మనోహరమగు; శ్యామధామ = నీలచ్ఛాయయొక్క; ఆళికల = చాలులయొక్క; మోహంబు = భ్రాంతిని; నిష్పట్టిల్లంజేయక = కలుగఁజేయఁగా; అనఁగా సారాజాచెంతనొక సారీరత్నము ధూపకరండమును ధరియించి యుండఁగా నా స్త్రీ నిశాధిదేవతనుజోలియున్నదనియు దానిచేత నున్న బంగరు బరణి ఆ స్త్రీకి శత్రుభేదనపటిష్ఠ బాణవాస్తు లగురాజులసాహాయ్యము, మంచితేజశ్శాలు లగు సత్పురుషులసాహాయ్యము గలిగియుండుటంజేసి దానితో జగడంబు సేయఁజాలక పట్టువడిన సూర్యబింబువువలె నున్నదనియు ఆబరణినుండి వెడలుసామ్రాజీపాగయొక్క ధారలు సూర్యబింబుమధ్యమున నున్న సారాయణమూర్తితనూకాంతిశ్రేణులం బోలియున్నదనియు భావము. శివ పరమైనభావము నిశ్చేతెలియునది. ఇట్లు నెప్పఁగా సాంబమూర్తికి సుచంద్రునకు సుచంద్రునిచేత నున్న సారీరత్నమునకు శివునిచేత నున్నలక్ష్మీకి లేక వారి యనునారికి సామ్యము దోచుచున్నది. ఇట్లన్నివాక్యములయందు సుచంద్రశివులకుఁ దత్పరములైనయర్థములకు సామ్యము దోచు నని యెఱుంగునది. నిరంకుశపంకజరాగకంకణాకారకారపూర్వకంబుగాక. — నిరంకుశ = అడ్డములేని; దీనికేఁ గ్రాంతారముం దనవ్యయము. పంకజరాగకంకణాపద్మ రాగమణి

మయము లగుకంకణములయొక్క; క్రేంకార=క్రేంకరణము; పూర్వకింబుగా = పురస్కరి
మగునట్లుగా. ఒక్కరాజకీరవాణీలలామ=ఒక్కస్త్రీరత్నము అని రాజపరమైనయర్థము. రాజ=
యక్ష సంబంధిని యగు; కీరవాణీలలామ=స్త్రీరత్న మని యీశ్వరపరమైనయర్థము. వీచ
ధవళనాలవ్యజనంబులు = వీచునట్టితెల్లనిసురటీలు. అనుపమానపపమానమృదుయానకలనాన
ద్యమానగగనగంగాతరంగ డోలికావీధిక్.-అనుపమాన = సాటిలేనట్టి; పపమానమృదుయా
న=మాత్రముయొక్కమందగమనముచేత; కల=అవ్యక్తమధురముగా; నానద్యమాన = ధ్వని
సేయు ఘన్న; గగనగంగా = స్వర్గంగయొక్క; తరంగ=అల లనెడు; డోలికావీధిక్=ఉ
య్యెలలవరుసయందు. ఉయ్యెలల లాగునవదాతపత్రంబులకుక్=డోలావిహారము సేయు చున్న
హృదయలకు. సగ్రత్రలబులు వి = బంధువులై అనఁగాఁ దుల్యములై యనుట. ఇందుకు
కవికల్పలతయందు, “శ్లో. బద్ధశ్చారస్సుహృద్వాదీకల్పః ప్రఖ్యుః ప్రభ ససమః | దేశీయ
దేశ్యరిప్యాభ సోదరాద్యాఇవార్థకాః | యథేస్తుబద్ధ రుక్తా శ్రీచాలోహార శ్రీయస్సుహృత్
కునవాదీహంసకల్పఃక్షీరప్రఖ్యోహిమప్రభః | గజ్జాసమెబ్బ దేశీయశ్చేష దేశ్యస్సుగారిపుః |
బినాభస్తేయశోరాశిః కైలాసోదరసోదరః” అని ప్రమాణోదాహరణములు దెలియవల
యు. వైచిత్రీక్=ఆశ్చర్యమును. చిత్రంపక్ = రచింపఁగా ననుట. అనఁగా సుచంద్రుని
యొద్ద నొకస్త్రీ పద్మరాగమణిమయకంకణక్రేంకారపూర్వకముగా వీచుతెల్లసురటీలు మం
దమాత్రమునకు మధురముగ ధ్వని సేయుగంగానదీతరంగము లనెడుఉయ్యెలలం దూఁగుచు
న్న హంసలవలె నున్న వని భావము. రాజహంసలముక్కులు పాదములెఱ్ఱగా నుండుట
తక్కినశరీరము తెల్లగా నుండుట ప్రసిద్ధము గాన స్త్రీహస్తముల నున్నపద్మరాగమణుల
కంకణములు ముక్కులవలె నున్న వనియుఁ దెల్లనిసురటీలు తక్కినశరీరములవలె నున్న
వనియు నాకంకణధ్వనులు తరంగధ్వనులఁ బోలి యున్నవనియు చాస్తముల గతాగతములు
తరంగచలనములవలె నున్నవనియు ఫలితార్థము. శివపరమైనట్లు నిటులె తెలియునది. విశాల
విలోచనశతపత్రపత్రవిలసనంబును.- విశాల=విపులము లగు; విలోచన=నేత్రము లనెడు; శత
పత్రపత్ర=కిమలపత్రములయొక్క; విలసనంబును=విలాసంబును. విమలభుజామృణాలసౌంద
ర్యంబును.- విమల=నిర్మలము లగు; భుజా=బాహువు లనెడు; మృణాల=తామరతూఁడుయొ
క్క; సౌందర్యంబును=చక్కఁడనంబును. వినీలభ్రమరక సౌవ్యవంబును.-వినీల=మిక్కిలి నల్ల
నగు; భ్రమరక = ముంగురు లనెడుతుమ్మెదలయొక్క; సౌవ్యవంబును = అందమును. విరంజిత
కింజల్కమాంజాల్యంబును.-విరంజిత=మిక్కిలి రంజింపఁజేయుచున్న; కింజంకరంజితాతువుపై
కర్తృర్థమందు విభక్తసోదరాదికబ్దములయందువలె నిస్థాప్రత్యయము; కింజల్క=కేసరములనె
డుపుష్పాడిబొట్టుయొక్క; మాంజాల్యంబును=మనోజ్ఞతయు, “పుష్పరేణోచ కిల్కల్యః”
అని యమరశేషము. పూని=వహించి. సరసగణ్యలావణ్యవైభవంబునక్.-సరస=మడుఁగుల
యందు, రసముతోఁ గూడినవి సరసములు, రస మన నుదకము. రసీకులచేత వని యర్థాంతరము.
గణ్య=గణనీయముగు; లావణ్య=కాంతివిశేషముయొక్క, “శ్లో. ముక్తాఫలేషుచ్ఛాయాయా సర
శత్యమివాస్తరాప్తేభిభాతి య దక్షేషులావణ్యం తదిహోచ్చ్యతే” అని లావణ్యలక్షణము దెలియు
నది. వైభవంబునక్ = అతిశయముచేత; అలరుపద్మనిపెక్ = బిచ్చు చున్న తామరతీవృత్. పద్మినీ

జాతిస్త్రీవై నని ధ్వన్యమా నార్థము. మోహంబు=వలపును. పూని=వహించి. పౌర్వకాలికవై రంబు=మొదల నున్న విశోధమును. డించి=వదలి. ప్రీయంబు= ప్రీయనాక్యమును. విచింపకొ= చెప్పటకు. చేరి. తత్కరకమలాలితం బగుశీతాంశుమండలంబుదండీకొ. - తత్కరకమల = ఆపద్దినీపాణిపద్మము చేత; లాలితం బగు=లాలింపఁబడునట్టి; శీతాంశు=చంద్రునియొక్క; మండలంబుదండీకొ=బింబమురీతిగా. ఒక్కభుజంగభుజ్జుండయా నామతల్లి=బిలులను బాలించెడు నొకస్త్రీరత్నము, దాని యనుట “భుజ్జతో విటసర్వయోః” అని విశ్వము. “భుజపాలనాభ్యు వహారయోః” అని పాణిన్యునశాసనము. ఒకగరుడస్త్రీరత్న మని శివపరమైన యర్థము. తాల్పినకర్పూరకలాలిక=ధరించిన కర్పూరముతోఁ జేయఁబడిన తమ్మపడిగ. నయనామోది వీచికొ. -నయన=నేత్రములకు; ఆమోదివీచికొ=సంతోషపరింపరను. చేకూర్చకొ=చేయుఁ గా; ఆనఁగా నుచంద్రునిచెంత నొకస్త్రీ తనకన్నుల నెడుకమలపత్రముల చేతను; భుజమల నెడుమృణాళముల చేతను, ముంగురుల నెడుతుమ్మెదల చేతను పుష్పాడిబొట్టుల నెడుకింజల్కముల చేతను, తామరతీవసుబోలి యున్నదనియు, ఆతామరతీవ యనెడునొక పద్మినీజాతిస్త్రీయిం దుఁ జంద్రుఁ డనురక్తుఁడై వైరముడిగిప్రియము చెప్పటకుఁ బోయి దానిపాణిపద్మముచే లాలింపఁబడుచున్నయట్లు లాస్త్రీపట్టుకొన్నతమ్మపడిగ యున్నదనియు భావము. శివపరమైన పుడు నిలులే తెలియునది. మహానందిగోరాజకుమారముఖ్యులు. — మహానంది=అతిసంతోషముగలిగిన; గోరాజ = భూపతులయొక్క; కుమారముఖ్యులు = పుత్రవరులు. మహాత్ = అధికమగు; నంది = నందికేళ్వరుఁడు; గోరాజ = వృషభము; కుమారముఖ్యులు = కుమారస్వామిమొదలగువారు. చెంతలకొ = సమీపములయందు. కొలువకొ = కొలుచు చుండఁగా. అపూర్వవిభవంబునకొ = తొల్లితనకు లేనివిభవంబును, ముందులోకమందు లేనివిభవమ్మన నని యర్థాంతరము. కేరోలగం బుండునవసరంబునకొ = గొప్పకొలుపు నేరియున్న సమయమున. దీనికి కాండిల్యముని యనుచెంచె ననుమందుపద్యమం దున్నక్రియతో నన్వయము జెలియునది.

సీ. స్వకటాక్షవిశ్రమః*స్థానన్నరక్షణి, యెడఁబోలె వరభూతి * యొడల నొప్పె
 హృదయసారసవీధి*యెడఁబోలె నలినాక్ష, సంభృతి కంధరా*స్థలి నెనంగె
 మహితశిష్యోద్దితా*న్నయాళియెడఁబోలె, నలఘుజటారేఖ*తలఁజెలంగె
 నాత్మసంరచితాధ్వ*రావళియెడఁబోలె, సత్కౌటికస్ఫూర్తి*చక్షు లూనె
 తే. ననుచు నెమ్మది నద్భుతం * బడర నఖిల
 జనములు నుతింప నరుఁడెంచె * నమ్మదంబుఁ
 బూని నుకలానిరస్తాడు*జాని నుగుణ
 మణినికరఖాని శాండిల్య*మాని యవుడు.

టీ. నుకలానిరస్తాడుజాని = మంచి తేజము చేతఁ దిరస్కరింపఁబడినచంద్రుఁడు గల వాఁడు, జాని యనుచోట జాయాశబ్దముమీఁదఁ జాయాయానికొ” అను నూత్రము చేత నిజా దేశము. నుగుణమణినికరఖాని=మంచిగుణముల నెడుమణులయొక్కనికరమునకు గని యైన

వాఁడు. “ఖనిఃఖానిరస్త్వతా” అని శబ్దభేదప్రకాశిక. కాండిల్యనూని=కాండిల్యుండనామహా
ముని. స్వకటాక్షవిశ్రమస్థానన్నరశ్రేణియొడంబోలెక. -స్వ=తనయొక్క; కటాక్ష=శ్రేణంటి
యాపునకు; విశ్రమస్థానత్=విశ్రాంతిస్థానమువలె నాచరించు చున్న, ఇట “సర్వప్రాతిపతి
శేభ్యః క్విభ్యా వక్తవ్యః” అను సూత్రముచే నాచారార్థమందు క్విప్ ప్రత్యయము. నరశ్రేణి
యొడంబోలెక=మనుష్యసంఘమందుబలె. ఓడలక=దేహమందు. ఎరభూతి=శ్రేష్ఠసంపత్తు; శ్రే
ష్ఠభస్మ మనియర్థాంతరము. “భూతి ర్భస్మ సన్మది” అని యమరుఁడు. ఓపెన్క=అమరెను.
హృదయసారసవీధియొడక=హృదయకమలవీధియందుబలె; కంధరాస్థలిక=కంఠస్థలమందు.
నలినాక్షసంభృతి.-నలినాక్ష=విష్ణుమూర్తియొక్క, తామరపూసలయొక్క యని యర్థాంతర
ము; సంభృతి=భరణము. ఎసంగక= అతిశయించె. మహితశిష్యోద్దితామ్నా యాలియొడంబో
లెక.-మహితే=పూజ్య మగు; శిష్య=శిష్యులచేత; ఉదిత=పలక (బడిన; ఆమ్నా యాలియొడంబో
లెక=వేదసమూహమందుబలె. తలక=శిరస్సుయందు. అలఘుజటారేఖ.-అలఘు=విస్తారమ
గు; జటా=పదపాతవిశేషముయొక్క, జడలయొక్క యని యర్థాంతరము. రేఖ=సమాహము.
వెలంగక=ఓపెను. ఆత్మసంరచితాధ్వరావలియొడక.-ఆత్మ=తనచేత; సంరచిత = చే
యబడిన; అధ్వరావలి యొడంబోలెక =యజ్ఞసంఘములయందుబలె. చక్షులు=నేత్రములు.
సత్ప్రాటకన్నార్తి.-సత్ప్రాటక=ఋత్విజాలయొక్క; న్నార్తి=ప్రకాశమును, సత్ప్రమనఁగా
యజ్ఞము. దానియందుఁ జరించువారు సత్ప్రాటకలు, “సత్ప్రమాచ్ఛాదనే యజ్ఞే” అని యమ
రుఁడు; సత్=సత్పురుషులయొక్క; త్ర=రక్షణమందు; అట=సంతతగతిగల; క=చిత్తముయొ
క్క; న్నార్తి=ప్రకాశ మని యర్థాంతరము. ఊనెక=వహించెను. అంతఃకరణవృత్తి యగు
సత్పురుషరక్షణవ్యాపారము చక్షులందుఁ దోచు చున్నదనుట. చక్షులనుచోట సప్తమ్య
ర్థమందుఁ బ్రథమ వచ్చినది. అనుచుకొ=ఇట్లనుచు. నెచ్చుదికొ = మంచుమనుస్సుయందు. ఆ
ద్భృతంబు=ఆశ్చర్యము. అడరకొ=ఓహ్వాచుండఁగా. అఖిలజనములుకొ = ఎల్లమనుజులును.
నతింపకొ=పొగడు చుండఁగా. నమ్మదంబుకొ=సంతోషమును. పూని=వహించి. అరుజం
చెకొ=వచ్చెను.

అనఁగా నుచంద్రనరేంద్రుండు కేరోలగం బుండునవసరంబున కాండిల్యమునివరుం
డు తనకటాక్షపాత్రు లగువారలకు సంపదలు గలుగఁజేయుచు శరీరమందు భస్మము దాల్చి
హృదయమందు నారాయణుని ధ్యానించుచుఁ గంతమందుఁ దామరపూసలమాలిక దాల్చి
శిష్యులకుఁ జెప్పెడువేదమందుబలెఁ దలమీఁద జటలు దాల్చి యజ్ఞముల నుండు ఋత్విక్కు
లంబోలె సత్పురుషులను రక్షింపవలె ననుహృదయాభిషాయము కన్నులయందుఁ బ్రకాశిం
పఁజేయుచు వచ్చె ననిభావము. ఉపహాలంకారభేదము.

మ. మునిరాజి ట్లరుదేర ద్వాష్ఠిత్తజనామూల్యోక్తి వైచిత్రి మే
ల్కని తోడ్తో నెదురేఁగి భక్తి వినతుల్ గావించి తోడ్డెచ్చి నూ
తనచామికారవీధి నుంచి యులగోత్రాకామినీకాముకుం
డను వైందకొ ఘటియించె నాదమికిఁ దా గానాతిభ్య మప్పట్టునన్. 125

టీ. అలగోత్రాకామినీకాముకుండు=అపృథివీపతి యగుసుచంద్రుఁడు. ఇట్లు=పైఁజెప్పినవిధముగ. మునిరాజు=శాండీల్యుఁడు. అరుదేరక=విచ్చేయఁగా. ద్వాన్వీన్వితజనామాలోక్తివైచిత్రిక.-ద్వాన్వీన్వితజన=ద్వారపాలకులయొక్క; “స్త్రీద్వాన్వీన్వీ” అని యమరుఁడు. అమాలోక్తివైచిత్రిక=లోకోత్తరవాగ్వైచిత్రచేత. మేల్గని=జాగరూకుఁడై. తోడ్కో=వెంటనె. ఎదురేఁగి=ఎదురుఁగఁజోయి. భక్తిక=భక్తిచేత. వినతుల్=ప్రణామములు కావించి=చేసి. తోడ్చి=తోడుకొనితెచ్చి. నూతనచామికరపీఠిక.-నూతన=క్రాంతదగు; చామికరపీఠిక=బంగరుపీటయందు. ఉంచి=కూర్చుండఁబెట్టి. అనువందక=భగవంతుఁడుగా; ఆదమికక=ఆమునికీ. తాక. అప్పట్టునక=ఆనమయమందు. ఆతిథ్యముల్=ఆతిథిసత్కారములు. ఘటియించెక=చేసెను.

క. విమలాసనమునఁ బతియతి, కమలాసనలసదనుజ్జికక వసించి మహా సుమనోరసాగుహోద్యత్సుమనోరససూక్తిక దపసిత్తో నిట్లనియెన్.

టీ. పతి=భూపతి యైనసుచంద్రుఁడు. యతికమలాసనలసదనుజ్జికక=యతిపుంగవుఁడైనశాండీల్యునియొక్క ప్రకాశించు చున్నయాజ్ఞచేత. అరుజ్జాశబ్దముమీఁది కప్రవృత్తయము. ఇత్సుమువచ్చి యనుజ్జికయైనది. వసించి=కూర్చుండి. మహాసుమనోరసారుహోద్యత్సుమనోరససూక్తిక.-మహత్=అధికమైన. దీనికి సుమనోరసమందవ్యయము. సుమనోరసారుహ=అమరతరువువలన. ఉద్యోత=ఉదయించుచున్న. సుమనోరస=పూజేనియవంటి. సూక్తిక=వాక్కుచేత; అనఁగా గల్పతరుకుసుమమకరంద మొలుకు చున్నవాక్కుచేత ననుట. తపసి తోక=మునితోడ. ఇట్లనియెక=చెప్పఁ బోవురీతిగఁ బలికెను.

శా. మానీ సేమమె మీకు మంగళమె యుష్మచ్ఛాత్త్రాట్పూర్ణికిం
నానానూననవప్రసూనములు సిందక మించునే యాశ్రమా
గానీకంబు లనంతరాయకలనక * యజ్ఞాళు లీడేఱునే
శ్రీ సొప్పారునె మీమహోటజము నిర్వేలాసురాసీతికన్. 127

టీ. మానీ=ఓకాండీల్యమునీ. మీకుక=మీకు. సేమమె=కుశలమా. యుష్మచ్ఛాత్త్రాట్పూర్ణికిక=మీశిష్యశ్రేణులగుంపునకు. మంగళమె=కల్యాణమా. ఆశ్రమాగానీకంబులు=ఆశ్రమద్రుమనమాహులు. నానానూననవప్రసూనములు.-నానా=అనేకప్రకారములగు; నూన=కుసుమములు; నవ=నూననములగు, ప్రసూనములు=ఫలములు. చిందక=వ్యాపింపఁగా. “ప్రసూనం పుష్పఫలయోః” అని వైజయంతి.మించునే=అతిశయించునా. యజ్ఞాళులు=యజ్ఞములయొక్క సమాహములు. అనంతరాయకలనక=నిర్విఘ్నముగా. ఈడేఱునే=సిద్ధించుచున్నవా. మీమహోటజము=మీయొక్క పూజ్యమగుపర్ణశాల. నిర్వేలాసురాసీతికక=అడ్డములేని రాక్షసులయొటిబాధలేకుండఁగా. శ్రీక=నందవచేత. సిప్పారునె=సిప్ప చున్నదా. దీని కిట్లనియె ననుపూర్వపద్యస్మృతిశ్లోయం దవ్యయము.

చ. యతికులచంద్ర నత్కువలఁయప్రియ మై తగునీదురాకమ

ద్వితతమనస్థితాపగతి * వేగ యలంప గలంప సంతతో

ద్ధతతరపంక జాతములఁ * దావకపాదనిషేవణాసమా

ద్భృతి మనునాశుభాళి గనునే * ధరఁ దక్కినరాజచక్రముల్.

128

టీ. యతికులచంద్ర = మునికులచంద్రుండ వగుకాండిల్యుఁడా, చంద్రుఁడా యని యర్థాంతరము. సత్కువల యప్రియకారినిజోదయంబునకొ.- సత్కువలయ = మంచిభూవలయుమునకు, కల్పలకు అని యర్థాంతరము; ప్రీయమై = హితిమై. తగునీదురాక=ఓప్పుచున్న నీరాక. మద్వితత మనస్థితాపగతికొ = నాయొక్క మనస్సునం దున్నవిపులమై నసంతాపమును, వేడి సని యర్థాంతరము. వేగ = వేగముగా. అలంపకొ = అలయింపఁగా. సంతతోద్ధతతరపంక జాతములకొ.-సంతత = ఎల్లపుడును; ఉద్ధతతర=ఉత్కృతతరమగు; పంకజాతములకొ=పాపసంఘములను. పద్మముల ననియర్థాంతరము. కలంపకొ=కలఁతపఱుపఁగా. తావకపాదనిషేవణాసమాదృతికొ.-తావక=నీసంబంధులగు; పాద=చరణములయొక్క, కిరణములయొక్క యనియర్థాంతరము; నిషేవణ = నేవయందలి; ఆసమ=సాటిలేనిదగు; ఆదృతికొ=అదరిమున, మనునాశుభాళికొ.-మను=వృద్ధిఁబొందెడు; నాశుభాళికొ=నాయొక్కకల్యాణపరంపరలను, తక్కినరాజచక్రముల్=ఇతరవృషాలసంఘములు; శ్రేష్ఠచక్రవాకసంఘము లని యర్థాంతరము. కనునె=పొందునా, పొందవచుట. ఇచటఁబ్రస్తుతకాండెల్యవిషయమైనయర్థముఁజెప్పఁగాఁజంద్రకువలయాది నానాధకృతకీమూలవ్యంజనచేతఁజంద్రాదివిషయకార్థాంతరము వ్యజ్యమాన మగుఁ గావునఁ జంద్రుఁడు రాఁగా నేరితిఁ గల్వలకుఁ బ్రీతియు, తాపము శమించుటయుఁ బద్మములు విరియుటయు జక్కవలు సంతస మందకుంటయు నగునో యట్లు కాండిల్యుండు రాఁగా భూవలయుమునకుఁ ప్రీతియు సుచంద్రునిమనస్సంతాపము శమించుటయు సమస్తపాపకడంబము తత్పాదనేవమనున నశించుటయు నితరరాజదుర్లభ మై ఘటించెనని భావము. వస్తుకృతోపహలంకారధ్వని.

చ. కరము మదీయపుణ్యలతికకొ నఫలత్వముఁ బొందఁ బూన్పి యో

సురభిచరిత్ర నీ విటకు * సాంపుగఁ జేరితి శక్యమే భవ

ద్వరనుమనోహితత్వమునఁవైఖరి సన్నతిఁ జేయ నీదయా

పరిణతిఁ గాదె యుత్కృలికఁ * బాయక భవ్యతరుల్ సెలంగుటల్.

129

టీ. ఓసురభిచరిత్ర = మనోజ్ఞ మైననడవడిగలయోమునీ, వసంతునిచరితము గల వాఁడ యనిధ్వని, కరము=మిక్కిలి, మదీయపుణ్యలతికకొ=నాసుకృతమనెడులతను. సఫలత్వముకొ=ఫలవత్తను. పొందకొపూన్పి=ఫలములను బొందింప నుద్యమించి యనుట. ఫలములనఁగా లాభములు పండ్లు. నీవు. ఇటకుకొ=నాయొక్కను. సాంపుగకొ=సంతోషముగా. చేరితి=చేరినవాడవైతివి. భవద్వరనుమనోహితత్వమునవైఖరి సన్నతికొ.-భవతో=నీయొక్క; వర=శ్రేష్ఠమగు; సుమనోహితత్వ=విద్యత్సీఁగియొక్క; ఘనఘప్రీతియొక్క; యని యర్థాంతరము.

ఘనవైఖరి=గొప్పరీతియొక్క. సన్నుతి=స్తోత్రమును. చేయ=చేయుటకు. శక్యమె=శక్యము గా దనుట. నీదయాపరిణతి గాన =నీకృపాపరిణామము గదా. భవ్యతరులో = మిగుల బెద్దలు, ఓప్పు చున్నవృక్షము లని యర్థాంతరము. ఉత్కలిక= ఉత్సవమును, మొగ్గల ననియర్థాంతరము, పాయక = తొలంగక. చెలంగుటలో = ప్రకాశించుటలు, ఇచట ఘనవైఖరిశబ్దములో ఘనపదమునకు మేఘపర మైనయర్థాంతరము స్ఫురించినను, దానికి గుఱుమహితత్వము లేమిచేతను సుమనశ్శబ్దమునకు మాలతి యర్థ మైనందునఁ దద్భిత్వము మేఘమునకు సంభవించినను “శ్లో. జాతీకదమ్మకేతకయుంఝూనిలనిమ్న గావాలిప్రీతిః” అని కవితల్యులతయందు వర్ణర్థపునఁగా జాతీవర్ణనము చేప్పినందునను, సురభియందు మేఘపరమైనయర్థమనగుణ మని తలంచి వ్రాయ లేదు. వసంతునకు శాండిల్యునకు నాపమ్యము గమ్యము.

మ. ఘనతాత్పర్యము నాపయిన్ నిలిపి వేడక్క వచ్చి తన్నత్పురా
తనభాగ్యంబునఁజేసి యోతపసి రత్నశ్రేణులో భూమియో
ధనమో ధేనువులో కరింద్రములూ రథ్యవ్రాతమో యిష్టవ
స్తునికాయం బనివార్యభక్తి ఘటియింతుం దెల్పవే నత్కృపన్. 130

టీ. ఓతపసి=ఓమునీ. అస్తత్పురాతనభాగ్యంబునఁజేసి=నాయొక్కపూర్వపుభాగ్యము పలన. నాపయిన్=నాయందు. ఘనతాత్పర్యము=గొప్పప్రీతిని. “తత్పరే ప్రసితాసక్తా” అని యమరుఁడు; నిలిపి=ఉంచి. వేడక్క=సంతసముతో. వచ్చితి=వచ్చినవాఁడవైతివి. రత్నశ్రేణులో = నవరత్ననికరములో. భూమియో =వసుంధరయో. ధనమో=ద్రవ్యంబో. ధేనువులో=గోవులో. కరింద్రములూ=గజోత్తమములూ. రథ్యవ్రాతమో=అశ్వములగుంపో. ఇష్టవస్తునికాయంబు=యజ్ఞాదులయందు దేయంబుగా నిష్పమైనవస్తుకదంబము. నత్కృప=మంచినయతోడ. తెల్పవే. అనివార్యభక్తి = నివారించరానిభక్తితో, అత్యుక్కుటభక్తితో ననుట. ఘటియింతుం=ఘటియింపఁజేయుదును.

మ. అని యాభూపతి వల్క యోగిమణి చిత్తాంకూరితానందుఁడై
యినవంశోత్తమ తావకీనకృప మా కెల్లప్పడున్ సేమము
ర్వినితాంతైకమహోమహోన్నతభవాద్బుద్ధిత్తసాంగత్యవ
ర్తననిచ్చల్ మనుమాకుఁ జేకుఱునె జాగ్రద్బుద్ధికోపావభుల్. 131

టీ. అని=ఇట్లని. ఆభూపతి=ఆసుచంద్రుండు. పల్క=పచింపఁగా. యోగిమణి=యోగిశ్రేష్ఠుం డగుశాండిల్యుండు. చిత్తాంకూరితానందుఁడై=చిత్తమునం దంకురించినయానందము గలుగఁడై. ఇనవంశోత్తమ=సూర్యవంశపురాజులలో నుత్తముఁడైనవాఁడా. తావకీనకృప=నీదయతో. మాకున్ = మముబోఁటితపసులకు. ఎల్లప్పడున్ = సర్వకాలమందును. సేమము=కుశలము. ఉర్వి=భూమియందు. నితాంతైకమహోమహోన్నతభవాద్బుద్ధిత్తసాంగత్యవర్తనన్.-నితాంత = తీవ్రమైన; “తీవ్రైకాస్తనితాస్తాని” అని యమరుఁడు. ఏక=ముఖ్యుడు. మహా = ప్రతాపముచేత; మహోన్నత=మిగుల వధికుఁ డగు; భవాద్బుద్ధి=నిను

బోఁటి ; మిత్ర = చెలికానితోడ ; సాంగత్యవర్తనక = సంబంధవృత్తిచేత ; తేజస్సుచేత మిగుల నధికుఁడగునూయునిసాంగత్యవృత్తిచేతినని యర్థాంతరధ్వని. నిచ్చల్ = ఎల్లప్పు డును. మనుమాకుక = వృద్ధిఁ బొందునట్టిమాకు. జాగ్రద్గుప్త్యద్వోపావళుల్ = జాగరూకులైన దుర్గాల్లవలన కుపద్రవపరంపరలు, రాత్రులపంక్తులనిధ్వన్యమానాథము. చేకుఱుసె=లభించునా, అనఁగాఁ దీవ్రతేజస్కాలి యగునూయునిసాంగత్యమువలన రాత్రులయుపద్రవ మెట్లు లభింపదో యట్లుగ్రప్రతాపకాలి వగునీసాంగత్యమున మాకు దుర్గాల్లయుపద్రవములు ఘటింపవని భావము. ప్రస్తుతాప్రస్తుతోపమాధ్వని.

తే అనిశము సమస్తలోకరక్షైకదీక్ష, నలరునీకృప సకలేష్ట మంది మించు మాకుఁగోరికయొక్కొంతమాత్రయైనఁ, గల దెభవదవలోకనాకాంక్షదక్క.

టీ. అనిశముక=ఎల్లపుడును. సమస్తలోకరక్షైకదీక్షక = సర్వలోకరక్షణవిషయమైనముఖ్యదీక్షచేత. అలరునీకృపక=ఒప్పునట్టినీడయచేత. సకలేష్టము = ఎల్లయిష్టములను, జాత్యేకవచనము. అంది=బొంది. మించుమాకుక = అతిశయించునట్టిమాకు. ఒక్కొంతమాత్రయైనక=ఈవత్తైనను. కోరిక=అభిలాష. భవదవలోకనాకాంక్షదక్కక = నినుఁజూడవలె ననునిచ్చదక్క. కలదె=కలదా. సమస్తలోకరక్షదీక్షుండ వగునీడయతో సకలేష్టముల నందినమాకు నీడర్పనాభిలాషతక్క వేటొక్కయభిలాష తే దని భావము.

మ. సకలారాతివిదారణంబు సుమనస్తాస్త్రిణంబుఁ గావించి ధార్తికులం దెక్కుడవై జగత్ప్రియత ధాత్రీకాంత నీవైప్పమా నికులశ్రేష్ఠులతో నిరీత్తిమఘముల్ నిగించుచుక మేము వేడుక వర్తిల్లుదు మాశ్రమాళి సురకోటుల్ నిచ్చు మార్నింపఁగన్. 133

టీ. ధాత్రీకాంత=సుచంద్రుఁడా. నీవు. సకలారాతివిదారణంబుక = సమస్తశత్రుని బర్హణమును. సుమనస్తాస్త్రిణంబుక=విద్యజ్ఞనక్షణంబును. కావించి=చేసి. ధార్తికులంబుక =విలుకాండలోపల, పుణ్యశీలరలోపల. ఎక్కుడవై=అధికుండవై. జగత్ప్రియతక=లోక ప్రీతిచేత. ఒప్పక=ఒప్పుచుండఁగా. మేముక = మేమును. మానికులశ్రేష్ఠులతోక=మునివరులతో. నిరీతిక=ఈతిభాధ లేనట్లుగా. మఘముల్=క్రతువులను. నిగించుచుక=నెఱవేచ్చుచు. సురకోటుల్=దేవపంఠములు. నిచ్చు = ఎల్లప్పుడును. మార్నింపఁగక = సంతసించఁగా. వేడుకక=సంతసముతో. ఆశ్రమాళిక=ఆశ్రమసమాహుచుండు. వర్తిల్లుదుము=వసించుము. నీవు శత్రునిబర్హణముఁ జేసి విలుకాండలోను, విద్యజ్ఞనక్షణంబుఁ జేసి పుణ్యశీలరల్ల శ్రేష్ఠుండ వయి వర్తింపఁగా మేమును మునిశ్రేష్ఠులతోఁ గూడి యజ్ఞములు నేరఫలములు కోటులు సంతసించఁగా వాశ్రమములందు వేడుకతో వర్తిల్లుదు మని భావము.

మ. జపముల్ సాగఁగ వేదపాఠములు నిఁప్పిత్యూహతక మించఁగాఁ దపముల్ పూర్ణత సొంద జన్మములు నిఁత్యంబుం బ్రకాశించఁగా

నృప యుష్మన్మహిమం జేలంగుదుము నిశ్చేలప్రసూనప్రసూ
నపటల్యంచితనాలజాలయుతసన్మాన్యాశ్రమాస్థానికన్.

134

టీ. జపముల్ = మంత్రజపములు. సాగఁగఁ = కొనసాగఁగా. వేదపాఠములు = వేదముల యొక్క పాఠములు. నిష్ప్రకృత్యాహతఁ = నిర్విఘ్నతతో. మిండఁగాఁ = అతఁడయింపఁగా. తపముల్ = తపస్సులు. పూర్ణతఁ = పరిపూర్ణభావమును. ఒండఁ = పొందఁగా. జన్మములు = యజ్ఞములు. నిత్యంబుఁ = ఎల్లప్పుడును. ప్రకాశింపఁగాఁ = తేజవిల్లఁగా. నృప = ఓనుచంద్రుఁడా. యుష్మన్మహిమఁ = మీమహిమచేత. నిశ్చేలప్రసూనప్రసూనపటల్యంచితనాలజాలయుత సన్మాన్యాశ్రమాస్థానికఁ. - నిశ్చేల = అనర్థల మగు; ప్రసూన = పుష్పములయొక్కయు; ప్రసూన = ఫలములయొక్కయు; “ప్రసూనం పుష్పఫలయోః” అని పేర్వము. పటలీ = సంఘము చేత. అంచిత = ఒప్పనట్టి. సాలజాల = వృక్షసంఘముతో. యుత = కూడుకొన్నట్టి. సత్ = సత్పురుషుల చేత; మాన్య = మానసియ మగు; ఆశ్రమ = ఆశ్రమ మనెడు; ఆస్థానికఁ = సంభయండు; జేలంగుదుము = ప్రకాశింతుము.

చ. భవదవలంబనంబున సహాయము గానక యిన్నినాళ్లు మా
నవకులచంద్ర సౌఖ్యకలనం దనరారితీ మట్టిమాకు స
త్సవనవినాశకంబు మునిజాలమనఃప్రమదాపహారకం
బవునొకకార్య మబ్బె నివు డాదృతిచే నది చిత్తగింపవే.

135

టీ. భవదవలంబనంబునఁ = నీయాశ్రయమున. అహాయము గానక = చ్యుతి గనక. ఇన్ని నాళ్లఁ = ఇన్ని దినములును. మానవకులచంద్ర = సుచంద్రుఁడా. సౌఖ్యకలనఁ = సౌఖ్యప్రాప్తి చేత. తనరారితీమి = ఒప్పితిమి. అట్టిమాకుఁ = ఆరీతిగ నున్నమాకు. సత్సవనవినాశకంబు = శ్రేష్ఠ మగు యజ్ఞముల నశింపఁ జేయునదియు; మునిజాలమనఃప్రమదాపహారకంబు = మునిజనుల యొక్క మనస్సుతో పవినాశకమును; అవునొకకార్యము = అగునట్టియొకకార్యము. ఇప్పుడు = ఈసమయమున. అబ్బెఁ = ఘటించెను. అది = ఆకార్యము. అదృతిచేఁ = ఆదరముచేత. చిత్తగింపవే = మనస్కరింపుమా.

వ. అని వెండియు నయ్యతీంద్రుం డాసుచంద్రమహీశచంద్రునితో నిట్లనియె.

టీ. అని. వెండియుఁ = మఱియును. అయ్యతీంద్రుండు = ఆకాండీల్యుండు. ఆసుచంద్రమహీశచంద్రునితోఁ = ఆసుచంద్రుం డనురాజచంద్రునితో. ఇట్లనియెఁ = వక్ష్యమాణ యీకారంబునఁ బలికెను.

దము గు
స. నైమిషమకుటముఁక్తాజయశ్రీకపి, లావాచనాపాదిఁలలితశరదుఁడు
భుజబలవ్యాఖ్యాతృభూభృద్భిదాస్యాను, బింబవత్స్వారత్వఁశీతతటుఁడు
రణభేరికాభాంకఁరణవరిప్రాపిత, హరిదంష్ట్రీలోకేశఁపురవరుండు
ప్రతిదినాభ్యుదితకాఁర్యజ్ఞాపితప్రతి, మాన్యతాకామరీఁమహితగృహుఁడు

తే. ప్రబలు నాత్మ చమూప్రతిప్రస్థితీక్షణోహికాప్తిపునగిపునఃరీషదున్న
మన్ముఖసు మేరుకందరాఙ్గోవసన్తహోసురుండు తమిసాభిధాసురుండు.137

టీ. ఘనవైరిమకుటముక్తాజయశ్రీకపిలవాచనాపాదిలలితశరుండు. -ఘన = గొప్పలగు; వైరిమకుట = శత్రుకిరీటముల యొక్క; ముక్తా = ముత్యముల చేత; జయ శ్రీ = జయలక్ష్మీకి; కపిలవాచన = వివాహమందలి స్వస్తివాచనిక కర్తృవిశేషమును; ఆపాని = సంపాదించుచున్న; లలిత శరుండు = లలితము లైనబాణములు గలవాండు; పంచబాణుండుని ధ్వనించును. ఘజబలవ్యాఖ్యా తృభూభృద్భిదాస్యానుబింబవత్స్వారత్నపీఠతటుండు. - ఘజబల = బాహువిక్రమమునకు; వ్యా ఖ్యాతృ = వ్యాఖ్యానించెడు; దీని కాస్యానుబింబమునందన్వయము. భూభృద్భిత్ = ఇంద్రుని యొక్క; ఆస్యానుబింబవత్ = ముఖప్రతిబింబములు గలిగిన; స్వారత్నపీఠ = చింతామణిపీఠము యొక్క; స్వరత్న యని యుండగా సంధివశంబునఁ బూర్వరేఫమునకు లోపంబును దత్పూ ర్వాకారమునకు దీర్ఘంబును గలిగె; తటుండు = దరిగలవాండు. అనగా నతండు గూర్చుం డుచింతామణిపీఠమున నమస్కరించు నింద్రునిముఖము ప్రతిబింబింపఁగా నతనిబాహుబలము దానివలన వ్యాఖ్యాతంబుగా నున్న దనుట. రణభేరికా భాంకరణ పరిప్రాపితహరిదంష్ట్రీలో కేశపురవరుండు. - రణభేరికా భాంకరణ = యుద్ధభేరిధ్వనిచేత; పరిప్రాపిత = పొందింపబడిన; హరి = సింహములు; దంష్ట్రీ = పండులు గలిగిన; లోకేశ = రాజులయొక్క; పురవరుండు = పురవర ములు గలవాండు అనగా వానిభేరిధ్వనివలన రాజులు భయపడి పురములను వదలి పోగా నా పురములయందు సింహములు వరాహములు చేరిన వనుట. ప్రతిదినాభ్యుదిత కార్యజ్ఞాపిత ప్రతిమాన్యతా కామరీమహితగృహుండు. - ప్రతిదిన = దినదినమందు; అభ్యుదిత = పుట్టిన; కార్య = కృత్యము చేత; జ్ఞాపిత = జిఠింగింపబడిన, ప్రతిమాన్యతాక = అవమానముగల; ప్రతిమాన్య తాకర్థాంతవహుప్రీహిమీదకస్పృత్యయము. అమరి = దేవతాస్త్రీల చేత; మహిత = పొగడబడిన; గృహుండు = గృహములు గలవాండు అనగా రాక్షసునిలో బంధికిరింపబడితి మని యవమా నముచేత దినదినము కృశించు చున్న దేవాంగనలతనియింట నున్నారనిభావము. ఆత్మచ మూప్రతిప్రస్థితీక్షణోహికాప్తిపునగిపునఃరీషదున్న మన్ముఖసు మేరుకందరాఙ్గోవసన్తహోసురుండు. - ఆత్మ = తనయొక్క; చమూ = సేనలయొక్క; ప్రతిప్రస్థితీ = మరలిపోవుటయొక్క; ఈక్షణ = చూ చుటయందు; ఈహికాప్తి = ఇచ్చాప్రాప్తిచేత; పునఃపునః = మఱిమాటికి; ఈషదున్నవత్ = ఇం చుకయున్న తమగుచున్నముఖ = మోములుగల; సుమేరుకందరాఙ్గోవసన్తహోసురుండు = మేరుపర్వ తగుహో భూములయందున్న యుత్కృష్ట లైనసురలుగలవాండు. అనగా దేవతలు వానిదాడికి వెఱచి మేరుగుహలయందు దాఁగి తమ్మువెదకి దునుమవచ్చిన తమిసాసునినైనగులు మరలి పోవు చుండఁగా సారెసారెకు నిక్కిచూచుచున్నారనిభావము. తమిసాభిధాసురుండు = తమి స్రుండుని పేర్కొనబడురక్కసుండు. ప్రబలుక్ = అతిశయించును.

చ. అనువమధేనుకాహితత * నంధి చరించుమునిప్రజంబులం
బెనువుఁ గడుక్ మహానవకృపీటభవాభులఁ దూలఁ జేయుఁ జ

య్యనఁ గలఁచుక బహూదక చ యంబుల వ్రాల్చు ధరిత్రీ శ్యామలం

జనవర దానవద్విష్వపము * సాంద్రమదస్ఫురణంబు హెచ్చుగన్. 138

టీ. ఈపద్యమందు రాక్షసపర మైనయర్థము గజపర మైనయర్థము గలుగును. జనవర = సుచంద్రుఁడా. దానవద్విష్వపము = ద్విష్వమువంటిదానవుండు, మదించిన గజము. సాంద్రమదస్ఫురణంబు. - సాంద్ర = దట్టమగు; మద = గర్వముయొక్క, మదముయొక్క, స్ఫురణంబు = ప్రకాశము. హెచ్చుగన్ = అతిశయింపఁగా. అనుపమ ధేను కాహితకన్. - అనుపమ = అసమాన మగు; ధేనుకా = గోవులకు; అహితకన్ = శత్రుభావమును, ఆఁడేనుఁగులకు హితభావము నని గజపర మైనయర్థము. “కరిణీ ధేనుకా వకా” అని యమరుఁడు. అంది = పొంది. చరించుకన్ = తిరుగును. మునివ్రజంబులకన్ = మునులగుంపులను. అగినియవ్రాఁచులగుంపులను. పెనుపుకన్ = నాకముఁజేయును. మహాసవకృపీటభవాశులకన్. - మహత్ = అధికమైన; సవ = యజ్ఞములయొక్క. కృపీటభవాశులకన్ = అగ్ని సమాహములను. మహత్ = అధికమగు; ఆసవ = మకరందముగల; కృపీటభవ = తామరలయొక్క. ఆశులకన్ = గుంపులను. కడుకన్ = మిక్కిలి. తూలక జేయుకన్ = చలింపఁ జేయును. బహూదక చయంబులకన్ = బహూదకు లనెడుసన్నాహులయొక్కగుంపులను. హంస పరమహంస కుటీచక బహూదకు లని సన్నాహులలో నాలుగుభేదములు గలవు. అధికము లైనజలసంఘముల నని యర్థాంతరము. చయ్యనకన్ = శీఘ్రముగ. కలఁచుకన్ = కలఁతపఱచును. ధరిత్రీకన్ = భూమియందు. శ్యామలకన్ = యావనమధ్యస్థ లగుస్త్రీలను. వ్రాల్చుకన్ = వ్రాలునట్లుచేయును, అనఁగా శ్రమపఱచును. ప్రేంకణము మొదలగువృక్షవిశేషములను భూమిని వ్రాల్చు నని గజపర మైనయర్థము.

సీ. హరిహాయాస్యాతతఃస్ఫురణదూలఁగఁ దార్చి
శుచిధామమహిమంబుఁ * జూఱి వుచ్చి,
చటులమహాకాలఃపటిమంబు దిగఁద్రోచి
నానాశరచ్చటాఃశ్రీ నడంచి,
కమలవరప్రభాఃఘంబు మాయఁగఁ జేసి
ఘనమరుత్పూరసాలఃగరిమ ముంచి,
ప్రచురసోమావలేపం బెల్లఁ గరఁగించి
పంచాన్యశక్తిఁ బోపడ మొనర్చి,

తే. యిట్లు లాపూర్వదేవవంశేశ్వరుండు
విశ్వ హరిదీశ విజయాత్తి * వెలయు నాత్మ
చండదోర్దండమండలమండలాగ్ర
జనితసత్కీర్తిదీప్తిప్రచారమూర్తి.

టీ. ఈపద్యమందు తమిష్రాసురునిదీప్తికీర్తులపర మైనయర్థద్వయము గలుగును. హరిహాయాస్యాతతస్ఫురణకన్. - హరిహాయ = ఇంద్రునియొక్క; ఆస్య = ముఖముయొ

క్క; ఆతతస్సురణ్ = విపులమైన కాంతిని. తూలగఁ జేసి యని ప్రతాపపర మైన యర్థము. వారిహయ = విష్ణువాహన మైన గరుడుని యొక్క; ఆస్య = ముఖము యొక్క; ఆతతస్సురణ్ = ఆతిశయ ప్రకాశమును, తూలగఁజేసి, అనఁగా గరుత్మింతునిముఖకాంతి తెల్లఁ గానుండును గాన దానిం దూలగఁజేసి యని కీర్తిపరమైన యర్థము. ఇట్లు వాక్యాంతరముల నూహ్యంబు. శుచిధామమహిమంబుక. - శుచి = అగ్నియొక్క; “ శుచిరస్పి త్తిప్” అని యమరుఁడు. ధామ = తేజముయొక్క; మహిమంబుక = మహిమను. చూఱవుచ్చి = కొల్ల వెట్టి యని ప్రతాపపరమైన యర్థము. శుచిధామ = చంద్రునియొక్క మహిమంబుఁ జూఱవుచ్చి యని కీర్తిపరమైన యర్థము. చటులమహాకాలపటిమంబుక = చటులమై అధికమైన యమునిమహిమమును నిగఁద్రోచి యని ప్రతాపపరమైన యర్థము. పటులమైన మహాకాల యనఁగా శివునియొక్క మహిమంబు దిగఁద్రోచి యని కీర్తిపరమైన యర్థము. నానాశరచ్చటాక్రీక. - నానా = అనేక ప్రకారములగు; ఆశర = నిర్వృతియొక్క; ఛటా = పరంపరారూపమైన; క్రీక = సంపదను. అడంచి = అడఁగఁజేసి యని ప్రతాపపరమైన యర్థము. అనేక ప్రకారము లగు శరము లనఁగా తెల్లులు వానిఫటలయొక్క శ్రీ నడంచి యని కీర్తిపరమైన యర్థము. కమలవర ప్రభాఘంబుక. - కమలవరి = జలాధిపతి యగు వరుణునియొక్క; ప్రభాఘంబుక = కాంతిపుంజమును; మాంయఁగఁ జేసి = నశించునట్లు చేసి, అని ప్రతాపపరమైన యర్థము. కమల = పద్మములయొక్క, తెల్లదామరలయొక్క యనుట; వర ప్రభా = శ్రేష్ఠకాంతియొక్క; ఓఘంబుక = సంఘమును; మాంయఁగఁజేసి యని కీర్తిపరమైన యర్థము. ఘనమరుత్పూరసాల గరిమక. - ఘన = అధికమగు; మరుత్ = వాయువుయొక్క; పుర = నగరముయొక్క, సాల = కోటయొక్క; గరిమక = ఆతిశయమును; ముంచి = మునుఁగఁజేసి అని ప్రతాపపరమైన యర్థము. ఘనమగు; మరుత్పూర = స్వర్ణసంబంధి యైన; సాల = వృక్షముయొక్క, కల్పవృక్షముయొక్క యనుట. గరిమను ముంచి యని కీర్తిపరమైన యర్థము. ప్రచురసోమావలైపంబైక = ప్రచురమగు శుభేరునియొక్క గర్వము నంతయు కరఁగించి = కరఁగఁజేసి యని ప్రతాపపరమైన యర్థము. ప్రచుర మగు కర్పూరముయొక్క దర్పమును గరఁగించి యని కీర్తిపరమైన యర్థము. “సోమః కుచేతే కర్పూరే” అని రత్నమాల. పంచాస్యక క్రిక = శివునిసామర్థ్యమును. పోపడక = పోవునట్లు. ఒనర్పి = చేసి యని ప్రతాపపరమైన యర్థము. పింహశక్తిని పోపడనొనర్పి యని కీర్తిపరమైన యర్థము, “పింహో మృగేష్వరిః పంఖ్యాస్యకః” అని యమరుఁడు. ఇట్లు = ఈ ప్రకారముగ. ఆ పూర్వదేవంశే శ్వరుండు = ఆరాక్షసుల తేజ్వరుఁడైన తమిసాసురుఁడు. విశ్వహరిదీశవిజయా ప్తిక. - విశ్వ = సమస్తమును; హరిదీశ = ఇంద్రాదిదిక్పాలకులయొక్క; విజయా ప్తిక = విజయము యొక్క లాభము చేత. ఆత్మచండదోర్దండమండల మండలాగ్రజనిత సత్కీర్తిదీప్తిప్రచార మూర్తి. - ఆత్మ = తనయొక్క; చండ = ఉగ్రమగు; దోర్దండమండల = ఘనదండమండలమందున్న; మండలాగ్ర = ఖడ్గమువలన; జనిత = పుట్టినట్టి; సత్కీర్తి = ఉత్తమయశస్సుయొక్కయు; దీప్తి = ప్రతాపముయొక్కయు; ప్రచార = వ్యాప్తికి; మూర్తి = శరీరప్రాయం డై. వెలయుక = ప్రకాశించును. ఇంద్రాద్యష్టదిక్పాలకుల నడంపు ప్రతాపమును గరుత్మన్ముఖిహిమాంకు ప్రభృతుల తేజము నొంచుకీర్తియుఁ గలవాఁడై తేజరిల్లు నని భావము.

మ. నవసంగ్రామధరాహృతంబు లగునానాశేఖనాగాన్వయే
భవితానమ్ముల సాధ్యరాడ్రథములం * బ్రాంచత్తురంగాన్యర
త్నవిమానంబుల నెప్పఁ జేసి హిమగో * త్రాభృద్దరీరాజధా
న్యవతంసంబున మించు నాతఁ డనురేం * ద్రానీకకోటీయుతిన్ .

140

టీ. నవసంగ్రామధరాహృతంబులు.-నవ=నూతనముగు; సంగ్రామధరా=యుద్ధభూమి యందు; ఆహృతంబులు=తీసికొనిరాఁబడినవి. అగు నానాశేఖనాగాన్వయేభవితానమ్ములన్.- అగు=అగునట్టి; నానా=అనేకప్రకారము లైన; శేఖనాగ=విరావతముయొక్క; అన్వయేభ= పంశీయగజములయొక్క; వితానమ్ములన్=సమాహములను, విరావతమ్ముల ననుట. సాధ్యరాడ్రథములన్.- సాధ్యరాట్=సాధ్యేశ్వరునియొక్క; రథములన్=స్వందనములను. బ్రాంచత్తురంగాన్యరత్న విమానంబులన్.- బ్రాంచత్=ఒప్పుచున్న; తురంగాన్యరత్న = కింపురుష రాజుయొక్క; విమానంబులన్=పుష్పకములనుకాదేని కింపురుషులరత్నమయవిమానములని యర్థము. ఒప్పఁజేసి=ఒప్పునట్టినరించి హిమగోత్రాభృద్దరీరాజధాన్యవతంసంబునన్.- హిమగోత్రాభృద్దరీ=హిమవత్పర్వతగుహ యనెడు; రాజధాన్యవతంసంబునన్ = పురవరమందు. అనురేంద్రానీకకోటీయుతిన్.- అనురేంద్రానీక = రాక్షసేంద్రసమాహముయొక్క; కోటీ= అనేకములయొక్క; యుతిన్=సంబంధము చేత; అతఁడు=అతమిస్రాసురుండు. మించున్=అతి శయించును.

చ. అలదను జేశ్వరుండు మృగయాపరమాననుఁడై నిశాచరా
వళులు భజింప వశానికులవర్యమహూటజరాజిఁ జేరి దా
బలిమిని దాపనేంద్రతతిఁ * బట్టి వధించుఁ దదూర్జితాధ్వర
జ్వలనము లార్చు జేయు నని * వారితోణితవారిధారలన్ .

141

టీ. అలదను జేశ్వరుండు=అతమిస్రాసురుండు. మృగయాపరమాననుఁడై=వేటయం దాసు క్తమైనచిత్తముగలవాఁడై. నిశాచరావళులు=రాక్షసులగుంపులు. భజింపన్=కొలుచు చుం డఁగా. వానికులవర్యమహూటజరాజిఁ = మునిశ్రేష్ఠులయాశ్రమసమాహమును. చేరి=పొంది. తాన్=తాను. బలిమిని=బలాత్కరముచేత. తాపనేంద్రులన్ = మునీంద్రులను. పట్టి వధించున్=పట్టుకొని పింపించును. తదూర్జితాధ్వరజ్వలనములు=అమనీశ్వరులయొక్క యుత్క్రాంత్రయజ్ఞ సంబంధియగులను. ఆర్చున్=ఆర్చుటకు. అనివారితోణితధారలన్ = అటంకము లేని రక్తమనెడునుదకధారలను. చేయున్=కలిగించును.

తే. ధీరచక్రంబుల నడంచు * సారసవన
హననసృతిఁ బొల్చుభూరిదో * మానువృత్తి
నెనసి చెలరేఁగునాదాన * వేంద్రుఁ డవని
నవియ కావె తమిస్రని * ర్వాజగతులు.

142

టీ. ఇందుఁ దమిస్రాసురపర మైనయర్థము సంధకారపర మైనయర్థముఁ గలుగును. ఆదానవేంద్రుఁడు = ఆరాక్షసుఁడు. ధీరచక్రములన్ = విద్యవృత్తిలములను. ధీరము

లయినజక్కవల నని యర్థాంతరము. అడంచుకొ = అడఁగఁజేయును. సారసవనహనినస్ప
 తికొ.- సార=శ్రేష్ఠము లగు; సవన=యజ్ఞములయొక్క; హనినస్పతికొ = హింసామూర్ధమందు.
 పొల్పుకొ = విప్పును. సారస=పద్మములయొక్క; వన=వనములయొక్క. హనినస్పతికొ బొల్పు
 ననియర్థాంతరము. భూనిదోహనున్నుత్తికొ = అనేకపాతకములయొక్క యనుసరణమును.
 అధికముగ రాత్రులను గూడుట నని యర్థాంతరము. ఎనసి=హంది. చెలరేఁగుకొ=విజృంభిం
 చును. అవనికొ=భూమియందు. తమిస్రనిర్వాప్యజగతులు.-తమిస్ర=తమిస్రుఁ డనురక్కసుని
 యొక్క, చీకటియొక్క యనియర్థాంతరము; నిర్వాప్యజగతులు=స్వాభావికవ్యాపారములు. అ
 వియ కావె=అట్టివ కావా, అనఁగా చీకటి యేరితి చక్రవాకముల నడఁచి తామరతోఁటలను
 భంగపఱచి రాత్రి ననుసరించి యుండునో యట్లు తమిస్రాసురుఁడును విద్యస్తంఢలి నడఁచి
 శ్రేష్ఠయజ్ఞములనుభంగపఱచి మిక్కిలిపాపమార్గము ననుసరించి యున్నాడని భావము. ప్రస్తు
 తతమిస్రునకునప్రస్తుతాంధకారమునకు నౌపమ్యము గమ్యము. “తమిస్రం తమిరం తమః” అని
 యమరుఁడు.

చ. ధరణిపచంద్ర తద్దనుజదౌష్ట్యమునకొ నకలర్షి నాయకా
 ధ్వరములకుకొ మహాజపితృవారజపంబులకుకొ వ్రతివ్రతో
 త్కరములకుం దపస్విసముదాయతపంబులకుకొ నురేంద్రదు
 స్తరతరవిఘ్నముల్ వ్రాడమ * సాగెఁ జామీ బహుకాల మెంతయున్ . 143

టీ. ధరణిపచంద్ర=రాజచంద్రుఁడా. తద్దనుజదౌష్ట్యమునకొ = ఆతమిస్రాసురునిదుష్ట
 త్వముచేత. సకలర్షి నాయకాధ్వరములకుకొ = ఎల్లమునీంద్రులయొక్క జన్మములకు. మహాజపితృ
 వారజపంబులకుకొ.-మహాత్ = అధికమగు; జపితృవార=జపముఁ జేయువారిగుంపుయొక్క;
 జపంబులకుకొ = జపములకు. వ్రతివ్రతోత్కరములకుకొ = బ్రహ్మచారులయొక్కనియమజాత
 ములకు. తపస్విసముదాయతపంబులకుకొ = తాపసులగుంపుయొక్కతపములకు. నురేంద్రదు
 స్తరతరవిఘ్నములు = దేవేంద్రునకు దుస్తరము లగు ననఁగా వారింప రానివిఘ్నములు. ఎంత
 యుకొ = మిక్కిలి. బహుకాలము = దీర్ఘకాలముగ. పొడమ సాగెఁ జామీ = ఉదయింప సాగె
 జామా.

చ. అనుపమతైత్త్యసంచితగవాళి నురారీ హరింతు మైన మా
 యనఘమహాతపోర్జితమహంబు వ్యయం బగు నంచుఁ దన్నతిం
 గనము గవాళి నయ్యసురకాంతు హరింపుము భూప యైన నీ
 యనఘ మహాతపోర్జితమహంబు బలఘుత్వము నెరిదుఁ గావునన్ . 144

టీ. అనుపమతైత్త్యసంచితగవారికొ.-అనుపమ=నిరుపమాన మగు; తైత్త్య = ఉగ్రత
 చేత; సంచిత = సంపాదింపఁబడిన; గవారికొ = వాక్పరంపరలచేత. శాపరూపము లగు
 వాక్పరంపరలచేత వనుట. నురారీకొ = రక్కసుని. హరింతుము = సంహరింతుము. బినకొ =
 అట్లయినయొడ. మాయనఘమహాతపోర్జితమహంబు.-మా=మాయొక్క; అనఘ=నిర్దోష మైన;

మహాతపః=అధిక మగుతపము చేత; అర్జిత=సంపాదించబడిన; మహాంబు=తేజస్సు. వ్యయం బగు నంచుకొ=నష్ట మగు నచుచు. తన్నుకొ=అట్టిబుద్ధిని. కనయ=చూడము. అనఁగా వాని సంహార ముచేయుటకు యత్నింప మనుట. గవాళికొ=బాణపరంపర చేత. అయ్యసుర కాంతుకొ=అయ్య సుర నాథుని. హరింపుము=సంహరింపుము. భూప = సుచంద్రుఁడా. విసకొ = అట్టైనయెడ; నీయనభుమహాతపోర్జితమహాంబు.-నీ=నీయొక్క; అనభు=ఒచ్చెములేని; మహాత్=అధిక మైన. ఆతప=ఎండవ లె; ఊర్జిత=ఊర్జితమైన; మహాంబు=ప్రతాపము. అలఘుత్వముకొ=అధికత్వమును. ఒందుఁ గావునకొ=పొందును గాఁబట్టి వానిని సంహరింపు మని నెనుక కన్వయము. యమ కాలంకారభేదము.

మ. అఖిలాస్త్రైకవిధానశాలివి సపత్నాధీశమాయాతమి
 సఖరాంశుండవు జన్యభూవిహృతిసారజ్ఞుండవీవౌట స
 గ్వఖలధ్వంసనదక్ష యాదనుజ సంగ్రామార్వి బాణోద్భవ
 చ్ఛిఖిఁ గూల్పం దగు దీవె పూనుము మనఃస్థేమంబుఁ దద్వృత్తికిన్. 145

టీ. సర్వఖలధ్వంసనదక్ష=సకలదుష్టసంహారమునందు దక్షుండ వగుసుచంద్రుఁడా. అఖిలాస్త్రైకవిధానశాలివి.-అఖిలాస్త్ర=సకలవిధాస్త్రములయొక్క; ఏక=ముఖ్య మగు; విధాన శాలివి = విధిచేసినోప్పవాఁడవు. సపత్నాధీశమాయాతమిస్ర ఖరాంశుండవు.-సపత్నాధీశ = శత్రుశ్రేష్ఠుండగు; మాయాతమిస్ర=మాయావి యగుతిమిస్రానురుం డనుచీకటికి, కాదేని శత్రు శ్రేష్ఠునిమాయయనుచీకటికినియ్యము. ఖరాంశుండవు=సూర్యుండవు. జన్యభు విహృతిసారజ్ఞుండవు.-జన్యభూ=యుద్ధభూమియందలి; విహృతిసారజ్ఞుండవు=విహార సారము జేసినవాఁడవు. ఈ వౌటకొ=నీ వగుటవలన. సంగ్రామార్వికొ=యుద్ధభూమియందు. బాణోద్భవచ్ఛిఖిఁ=బాణములవలనఁబుట్టునగ్నిచేత. ఆదనుజకొ=ఆరాక్షసుని. ఈవె. కూల్పం దగుదువు = కూలఁ జేయ సమర్థుఁడవు. తద్వృత్తికిన్=అయ్యసురసంహార వృత్తికి. మనఃస్థేమంబుకొ = మనస్థైర్యమును. పూనుము=వహించుము.

క. అని పల్కొ నృపతి దయాధుని సిల్కం బలుకువాలుదొరలం గడుఁ బా
 యనియల్కం దూల్పుపలా, దునిఁ జుల్కం జేసి నియమితో ని ట్లనియెన్.

టీ. అని పల్కొ=ఇట్లు శాండిల్యుఁడు పల్కఁగా. నృపతి= సుచంద్రుండు. దయా ధుని=దయానది. చిల్కొ=చిందునట్లుగా, దీని కిట్లనియెకొ అనుక్రియతో నన్వయము. పలు కువాలదొరలకొ = శాపరూపవాక్కు లాయుధములుగాఁ గలప్రభువులను. అనఁగా మునిశ్రే ష్ఠులను. కడుకొ=మిక్కిలి. పాయనియల్కొ=వీడనితోపముచేత. తూల్పుఫలాదునికొ=సంహరించుక్రవ్యాదుని. చుల్కంజేసి = అఘుభుగా నెంచి. నియమితోకొ = మునితోడ. ఇట్లని యెకొ=వత్సమాణప్రకారముగఁ బలికెను.

చ. పుడమిన్వసాలు రబ్బరముఁ బూన బలంబులతోడ నీదువెం
 బడి నరుడెంచి రాత్రిచరబంధునిఁ గూల్చెద నంత యేల యి
 య్యెడ నలదానవుం డనఁగ నెంత భవత్కృప వాఁడు నా కసా
 ధ్యుడై హరి గాచి యున్న హరుతో రణమేదిని కేఁగుడెంచినన్. 147

టీ. పుడమిన్ = భూమియందు. సృపాలురు = రాజులు. అబ్బరమున్ = ఆశ్చర్యమును. పూనన్ = ఎఱిపఁగా. బలంబులతోడన్ = సైన్యములతోడ. నీదువెంబడిన్ = నీవెంట. అరుడెంచి = ఎచ్చి. రాత్రిచరబంధునిన్ = రాక్షసబంధు ఎగునాతమిస్రని. ఇయ్యెడన్ = ఇప్పుడు. కూల్చెదన్ = సంహరించెదను. అంత యేల = అంతచెప్ప నేల. అలదానవుం డనఁగ నెంత = ఆరాక్షసుం డనఁగా నెంత. భవత్కృపన్ = మీదయచే. హరి కాచి యున్నన్ = విష్ణువు రక్షించియున్నను. హరుతోన్ = శివునితోడ. రణమేదినికే = యుద్ధభూమికి. ఏఁగుడెంచినన్ = వచ్చినను. నాకున్. వాఁడు = ఆరాక్షసుండు. అసాధ్యుడై = అసాధ్యుడైనవాఁడా.

మ. దనుభూభారవిముక్తి గోతలము సెందన్ గోతలాప్తి నుప
 ర్వనికాయం బెనయన్ సుపర్వయుతి శశ్వత్సద్విత్తానంబులుం
 దనరం బాయనినద్విత్తానముల నానామాని గేహంబు లె
 చ్చనవాస్త్రావళిఁ గూల్తుఁ దత్సురరిపుస్వామిన్ రణాన్యంబునన్. 148

టీ. గోతలము = భూతలము. దనుభూభారవిముక్తిన్. - దనుభూ = రాక్షసునియొక్క; భారవిముక్తిన్ = భారమోక్షమును; చెందన్ = పొందఁగా. సుపర్వనికాయంబు = దేవసంఘము. గోతలాప్తిన్ = స్వర్గతలప్రాప్తిని. ఎనయన్ = పొందఁగా. సుపర్వయుతిన్ = మంచిపర్వము యొక్క యోగముచేత. శశ్వత్సద్విత్తానంబులున్ = సంతతములై శ్రేష్ఠము లగుయజ్ఞములు. “వితానో యజ్ఞ విసార లోభేషు” అని విశ్వము. తనరారన్ = ఒప్పఁగా. పాయని సన్నితానంబులన్ = ఎడయని విద్యత్కదంబంబులతోడ. నానామాని గేహంబులు = అనేకమునిగృహములు. ఎచ్చన్ = మింపఁగా. నవాస్త్రావళిన్ = నూతనము లగునస్త్రములగుంపుచేత. తస్సు రరిపుస్వామిన్ = ఆదేవారి రాజగురక్కసుని. రణాన్యంబునన్ = యుద్ధముఖమందు. కూల్తున్ = సంహరింతును. తాత్పర్యము స్పష్టము.

ఏకావళీకారణమాలాలంకృతులు. శ్లో. గృహీతము క్తరీత్యార్థశ్రేణి రేకావళీమతా గుమ్మః కారణమాలా స్యా ద్యథా ప్రాక్వాస్త్రకారణైః. అని లక్షణములు.

తే. యమికులమహేంద్ర యిది కార్యం మనుచు నొక్క
 శిష్యుఁ బనిచిన వచ్చి యాశీవిఖోప
 మాళుగాళి నురారాతి నవనిఁ గూలి
 చెదను మీ రింతపనికి విచ్చేయఁ దగునె.

టీ. యమికులమహేంద్ర = మునికులరాజ వై నశాండిల్యుఁడా. ఇది కార్య మనుచుకో=ఇది కర్తవ్యం బని. ఒక్కశిష్యునిఁ బనిచినకో = ఒకయఁ తేవాసిని బనిచినను. వచ్చి = సేసంతివఱకు వచ్చి. ఆశీవిషోపమాకు గాఱికో. - ఆశీవిష = సర్పములకు. ఉపమ = తుల్యము లగు; ఆకుగ = బాణములయొక్క; ఆఱికో = పంక్తిచేత. సురారాతికో = దేవవిరోధ యగురక్కసుని. అవనికో = భూమియందు. కూలిచెదను = పడవైతును. మీఱు = మహర్షి శ్రేష్ఠులైనమీఱు. ఇంతపనికికో = ఇట్టిస్వల్ప కార్యమునకు. విచ్చేయకో = వచ్చుట. తగునే = తగినట్టివా.

చ. అని విభుఁ డమ్మునీశు వినయంబునఁ బూజన మూన్చి భక్తచే
 ననిచి నిజాప్తమంత్రిజనత్వైకవచోగతి సమ్మదం బెదం
 దనరఁగ నాత్మదివ్యపుతనానికరంబుల రా ఘటించి తా
 నెనపె జయప్రయాణనియత్వైహికమానసవీధి నంతటన్.

150

టీ. అని = ఈ ప్రకారము వచించి. విభుండు = సుచంద్రుఁడు. అమ్మునీశుకో = ఆశాండిల్యుని. వినయంబునకో = అడఁతువతోడ. పూజనము = అర్చనము. ఉన్చి = చేసి. భక్తిచేకో = భక్తిచేత. అనిచి = పంపి. నిజాప్తమంత్రిజనత్వైకవచోగతికో. - నిజ = తన; ఆప్త = హితులయొక్కయు; మంత్రిజనతా = మంత్రిసమూహముయొక్కయు; ఏక = ముఖ్య మగు; వచోగతికో = వాగ్గీతిచేత. సమ్మదంబు = సంతసము. ఎదకో = హృదయమున. తనరఁగకో = ఒప్పుఁగా. ఆత్మదివ్యపుతనానికరంబులకో = తనదివ్యసేవలగుంపులను. రా ఘటించి = వచ్చునట్లుచేసి. తాకో. జయప్రయాణ నియతైహికకో. - జయప్రయాణ = విజయయాత్రయందు; నియతైహికకో = నియతాశీలూపను, ఈవోశబ్దముపై కప్రవృత్తయము. మానసవీధికో = మనోకిధిని. అంతటకో = ఎల్లెడల. ఎనపెకో = వ్యాపింపఁజేసెను. జయప్రయాణమునకు నిశ్చితచిత్తం గాయెననుట.

మ. గళదర్కంబుఁ బనీపతతుఁజము రింఖిద్దోత్రగోత్రంబుఁ జా
 చలదుర్వీచలయంబు ఘకదఖిలాశాకంబు భిద్యన్నభ
 ఘ్నలమేషశాఘము భ్రశ్యద్యక్షము రణత్వద్దాసనాండంబు నై
 యలరెం దన్నహిపాలజైత్రగమబంభారావ మప్పట్టనన్.

151

టీ. అప్పట్టునకో = ఆసమయమందు. తన్నహిపాలజైత్ర గమబంభారావము. - తన్నహిపాల = ఆసుచంద్రునియొక్క; జైత్ర = జయార్థమైన; గమ = ప్రస్థాననూచకమగు “ప్రస్థానంగమనంగమః” అని యనుచుఁడు. బంభా = భేరియొక్క, “బమ్భాభేర్యామ్” అని అమరశేషము. ఆరావము = ధ్వని. గళదర్కంబుకో = పడుచున్న సూర్యుఁడు గలదియు. పనీపతతుఁజముకో = మిక్కిలి కూలుచున్న వృక్షములు గలదియు, పనీపతచ్ఛబ్దము యుజ్జుగంతము. “సీగ్వరచుస్రంసు” అను సూత్రము చేస భ్యాసమునకు నీ గాగమము. రింఖిద్దోత్రగోత్రంబుకో = ఎగిరిపడు చున్న గిరిసంఘము గలదియు. చాచలదుర్వీచలయంబుకో = మిక్కిలిచలించుచున్న భూచలయము గలదియు. ఘక

దఫిలాశాకంబుక్ = పగులు చున్న సకలదిక్కులు గలదియు, ఆశాశబ్దాంతబహుప్రీహిమీఁది కప్పిత్రియము. “ఆప్తాన్యతరస్యామ్” అని వికల్పము చేతి ప్రాస్పములేదు. భిద్యన్న భ క్థిల మేఘాఘముక్ = చీలుచున్న గగనగత మేఘములగుంపుగలదియు. భ్రత్యదృక్షముక్ = పుడ మిని వ్రాలుచున్నరిక్కలు గలదియు, భ్రంశు అధగిపతి నే యనుట చేతి భ్రంశుధాతువధః పతనార్థకంబు. రణత్వద్దాననాండంబుక్ = మోఁగు చున్న బ్రహ్మాండంబు గలదియు. ఐ. అ లరెక్ = ఒప్పెను. ఆత్మ్యక్త్యలంకారము.

సీ. సితకాండజాతసంగతి విరాజిల్లుటఁ, జక్రాంగ మగుటకు * సందియంబె
 చారునూనవితాన * సంయుక్తి వెలయుట, స్వందనం బగుటకు * సందియంబె
 వరవై జయంతికాపరిషక్తి నొప్పటఁ, జక్రి దా నగుటకు * సందియంబె
 సుకరయుగాదికాంగకలభిఁ దనరుట, సద్రధం బగుటకు * సందియంబె

తే. హరిభయంకరభూరిధామాప్తి మనుట
 జగతి నిది తార్క్ష్య మగుటకు * సందియంబె
 యనఁగఁ బాగ డొందురత్నశతాంగ మప్స
 డధిపుకనుసన్నఁ దెచ్చె నియంత యొకఁడు.

ఇందు రథమువర్ణింపఁబడు చున్నది, ఎట్లనిన:- సితకాండజాతసంగతిక్.- సితఁ తెల్ల నగు; కాండఁగుఱ్ఱములయొక్క; జాతఁగుంపుయొక్క; సంగతిక్ = సంబంధము చేత; విరాజిల్లు టఁ ప్రకాశించుటచేతి. సితఁ తెల్లనగు; కాండజాతఁతామరలయొక్క; సంగతిచేతి విరా జిల్లుట నని యర్థాంతరము. చక్రాంగము = రథము, హంసము అని యర్థాంతరము. అగుట కుక్. సందియంబె = సందేహంబు లే దనుట. చారునూనవితానసంయుక్తిక్.- చారు = మ నోజ్జము లగు; నూనవితానఁపువ్వులచప్పరములయొక్క; సంయుక్తిక్ = సంబంధముచేత. వెలయుటఁ = ప్రకాశించుటచేత. మనోజ్ఞకుసుమ సంఘయోగముచేత వెలయుట నని యర్థాంతరము. స్వందనం బగుటకుక్ = రథ మగుటకు, నెమ్మిచెట్టగుట కని యర్థాం తరము. సందియంబె. వరవై జయంతికాపరిషక్తిక్ = శ్రేష్ఠము లగుపతాకలయొక్క సం బంధముచేత నొప్పటచే, శ్రేష్ఠ మగువననూలికయొక్క సంబంధముచేత నొప్పటచే నని యర్థాంతరము. . . జక్రి దా నగుటకు సందియంబె = రథ మగుటకు సందియమా, విష్ణు వగుటకు సందియమా యని యర్థాంతరము. సుకరయుగాదికాంగకలభిఁ.- సుకరఁఅను హూల మగు; యుగఁకాఁడి; ఆదికఁమొదలుగాఁగల; అంగకఁఅంగములయొక్క; లభిఁ = లాభము చేత. సమీచీన మైనవాస్తవ్యయము మొదలగునంగములతోఁ గూడుటచేత నని యర్థాంతరము. సద్రధంబుఁమంచిలేరు, మంచిరీరము అని యర్థాంతరము. “రథోదేహీస్య వ్దనేప” అని రత్నమాల. అగుటకుక్ సందియంబె. హరిభయంకరభూరిధామాప్తిక్.- హరిఁ నూర్యనకు; భయంకరఁభయమును జేయు; భూరిధామఁబంగరు తేజముయొక్క; ఆప్తిక్ = ప్రాప్తిచేత, సర్పములకు భయంకరమైన; భూరిఁఅధిక మగు, “భూరిప్రాజ్య నువర్ణయోః”

అని విశ్వము: ధామ=తేజముయొక్క; ఆప్తిచేత ననియర్థాంతరము. మనుటకొ=వృద్ధిఁ బొందుటచేత. జగతికొ=లోకమందు; ఇది=ఈరథము. తార్క్యము అనఁగా నశ్వములు గలది తార్క్యశబ్దముపై నర్పితదృశ్యవృత్త్యయము. గుత్తంతుఁ డని యర్థాంతరము. “తురజ్గరుడౌ తార్క్యై” అని యమఁడు. అగుటకుకొ సందియంబె. అనఁగకొ = ఇట్లని. పొగడొందు రత్నకతాంగము = పొగడను గాంచురత్నఖచిత మగురథము; ఆప్పడు = ఆజయభేరిని నాదావసరమున. అధిపుకనుసన్నకొ=రాజు నేత్రసంజ్ఞ చేత. నియంత యొకఁడు=ఒక సూతుండు తెచ్చెకొ=తీసికొనివచ్చెను.

ఈ పద్యమునందు రథము విషయభేదముచే నానానూపముగ లోకముచేతి సుల్లేఖింపఁబడుటంజేసి యుల్లేఖాలంకార భేదము. “శ్లో. ఏకేన బహుధాల్లేఖే ప్యసౌ విషయభేదతః” అని తల్లక్షణము. లోకులచేత ననియుల్లేఖకర్తృబహుత్వము వివక్షిత మగునేని, “శ్లో. బహుభి ర్బహుధాల్లేఖాదేకస్యోల్లేఖ ఇవ్యతే” అని యుల్లేఖాలంకారభేద మగును.

చ. తొడవులు మేటిమేనిజగితో నిగుడం గుడివంకఁ గెంపు రా
 పిడియము దోఁప బంధునృపబృందము లందఱు నివ్వటిల్ల వెం
 బడి నెడ యీక రాఁ దళుకుబంగరుఁజేల యొకింత జీరఁగా
 వెడలె హజార మానృపతి * విప్రయుగంబును దృష్టి నాఁగుచున్. 153

టీ. ఆనృపతి=ఆసుచంద్రుఁడు. తొడవులు=భూషణములు. మేటిమేనిజగితోకొ = శ్రేష్ఠమగు దేహకాంతితోడ. నిగుడకొ=వ్యాపింపఁగా, కుడివంకకొ=కుడిప్రక్కను. కెంపురాఁ డియము=పద్మరాగమణిమయ మగుబాకు. తోఁపకొ = అగవడుచుండఁగా. బంధునృపబృందములు=బంధునృపాలురసముదాయములు. అందఱుకొ=ఎల్లఁడును. నివ్వటిల్లకొ=అతిశయించునట్లుగా. వెంబడికొ=వెంట. ఎడ యీక=విక్రమింపఁబట్టునట్లుగా. రాకొ=రాఁగా. తిళుకుబంగరుఁజేల=ప్రకాశించుకనకచేలము. ఒకింతజీరఁగాకొ=ఇంచుక జీరాడఁగా. విప్రయుగంబును=బ్రాహ్మణయుగమును. దృష్టికొ=చూపుచే. అఁగుచుకొ = ఆడగించుచు. అనఁగా దృష్టిగోచరముగా బ్రాహ్మణ యుగమును జేయుచు నని భావము. “శ్లో. కన్యాగౌర్భేరిశబ్దం ద్విఫలకుసుమం పావకం దీప్యమానం యానం వా విప్రయుగం హయగజవృషభం పూర్ణకుష్మద్వయంచ” అని మొదలుగా జ్యోతిషశాస్త్రీయశకునాధ్యాయమందు బ్రాహ్మణయుగదర్శనము ప్రసక్తి తులకు మంగళకర మని చెప్పఁబడినది. హజారము=కొలుపుకూటము. వెడలెకొ=బయలుదేఱెను.

చ. కొలు విపు డబ్బై నంచు బలుకొక్క మహీశులు నిల్చి కొల్వుమొ
 క్కులు ఘటియించి రప్పతికకుంతకలధ్వనివేత్రు లంగరా
 ట్కులుఁడు పరా కితం డతఁడు * కొనలనేత పరా కితండు కే
 రలుఁడు పరా కితండు కురురాజు పరా కని యుగ్గడింపఁగన్. 154

టీ. మహిశులు=రాజులు. కొలు విభు డెచ్చె నంచుకొ=ఇప్పుడు సుచంద్రుని నేని ఘటించె ననుచు. నిల్చి=నిలుచుకొని. అప్పటికికొ=ఆరాజునకు. వేత్రులు=వేత్రధారులు, అనగా వైత్తి పువారు. వేత్రశబ్దముమీఁదమత్స్యరీయేనిప్రత్యయము. అకుంతకలధ్వనికొ = నిరర్థక మధురశబ్ద ముతో. ఇతండు=మొక్కుచున్న యీ ప్రభువు. అంగరాట్కులుఁడు= అంగ దేశాధీశ్వర పం త్యుఁడు. పరాకు=తత్పరుఁడవు గమ్ము. అతఁడు=ప్రణమిల్లుచున్న యాతండు. కోసల నేత=కోస లాధీశుఁడు. పరాకు. ఇతండు=నమస్కరించు చున్న యీ ధూమిపతి. కేరిలుఁడు= కేరిల దేశాధీ శుఁడు. పరాకు. అతండు=నతి నొనర్చు నానరి పతి. కురురాజు=కురు దేశాధీశుఁడు. పరాకు=పాచ్చ రికపడుము. అని యుగ్గడింపఁగకొ=అని శబ్దించు చుండఁగా. బలుకొమ్ము = కొల్వుమొక్కు లు, కొలువు ప్రణామములు. ఘటియించిరి=చేసిరి.

మ. నృపరత్నంబు వినీతసూతతిలకానీతప్రియస్యందనం
 బవుడిం పెచ్చుఁగ నెక్కి యొప్పె మఘవాశాద్రిం గనం బొల్పుపూ
 ర్ణపయోజారి యనకొ బుధావళి నవానందంబుచేఁ జూడ న
 భ్రపదం బాఁగుచు వాహినీశ్వరమహాభంగార్భటుల్ హెచ్చుఁగన్. 155

టీ. నృపరత్నంబు=నృపశ్రేష్ఠుం డగుసుచంద్రుఁడు. వినీతసూతతిలకానీతప్రియస్యం దనంబు.- వినీత=వినయవంతుఁ డైన; సూతతిలక=ఉత్తమసారథిచేత; అనీత=తీసికొనిరాఁబ డిన; ప్రియస్యందనంబు=ప్రియ మగురథము; ఇం పెచ్చుఁగకొ=స్రీతి హెచ్చుఁగా. ఎక్కి = అధిరోహించి. ఆపుడు=ఆనమయమున. కనకొ=చూడఁగా. మఘవాశాద్రికొ=ఉదయగిరియం దు. బొల్పుపూర్ణపయోజారి=ఒప్పునట్టిపూర్ణ చంద్రుఁడు. అనకొ = అనునట్లుగా, దీని కొప్పె ననుక్రియతో నన్వయము. బుధావళి=పండితమండలి, దేవనంఘ మనియర్థాంతరము. నవానం దంబుచేకొ=తత్కాల్గొల్లనితానందముచేత. చూడకొ=అవలొకింపఁగా. అభ్రపదంబు = గగ నతలమును. అఁగుచుకొ=అడ్డగించుచు. వాహినీశ్వరమహాభంగార్భటుల్.- వాహినీశ్వర=సే నా ధిపతులయొక్క; మనతో=అధికములైన; అభంగ=అవిచ్ఛిన్నములైన; ఆర్భటుల్=శబ్దములు; అని రాజపర మైనయర్థము. వాహినీశ్వర=సముద్రముయొక్క; మహాభంగ=వెద్దతరఁగలయొ క్క; ఆర్భటుల్ = శబ్దము లనిచంద్రపర మైనయర్థము. హెచ్చుఁగకొ = అతిశయింపఁగా. ఒప్పెకొ=ప్రకాశించెను.

అనగా సుచంద్రునిపతి రథారూఢుం డై బుధులు మోడముతోఁ ద న్నవలొకించు చుండఁగా సేనానాయకార్భటులు హెచ్చు చుండఁగా నుదయగిరి నధిరోహించి దేవతలు స్రీతితోఁ ద న్నవలొకించు చుండఁగా సముద్రతరంగధ్వను లెచ్చు చుండఁగా మించుపూర్ణ చంద్రునివలెఁ బ్రకాశించె ననిభావము. రూపకాలంకారభేదము. “తద్రూపక మభేదోయ ఉపమానోపేయయోః” అని కావ్యప్రకాశమందుఁ దల్లక్షణము.

వ. ఇట్లు లాలాకమిత్రుం డహీన భూరిప్రగ్రహప్రకాండ పరిసూయతంబును నఖిలసన్న్యణి ప్రకరవర్ణనీయప్రభాభానసూనై కచక్రనము నేతంబును నాకు

గమార్గాతిక్రమణచణవేగవదసమావదాతతురంగసంయోజితంబును నమర
 వినుతాభిరామధామారుణసారధివిభ్రాజితంబును నైరాజ్యుశతాంగరాజం
 బాహోహించి యాత్మీయభక్తిభావ సంసక్తచిత్తంబును నడరుచక్రకాంత
 చక్రంబులంగలాక్షించుచుననివార్యరసవిశేషవిలసితపద్మినీసందోహంబుల
 కామోదంబుఁ గూర్చుసాంపునం బెంపొందుచు నఖండరాజమండలతేజో
 గౌరవంబు నిజతేజోమహిమంబును సంపాదించుచు నక్షీణదన్యువీక్షణసమ్మద
 విక్షేపకాక్షుద్రకరకాండచండిమంబునఁ జూపట్టుచు నఖర్వశార్వరమాహా
 త్వనిర్వాపణోల్లాసంబును నెడలె నయ్యెడ.

156

టీ. ఇట్లులు=ఈ ప్రకారముగ. అలోకమిశ్రుండు=అలోకహితుం డగుచుండ్రుండు.
 'ఖద్యోతోలోకబాధాః' అనుటచేత సూర్యుఁ డునునర్ధాంతరము స్ఫురించును. ఆహీనభూరి
 ప్రగ్రహప్రకాండపరిస్పృతంబును. -ఆహీన=అధికములైన; భూరి=సువర్ణమయములైన; ప్రగ్ర
 హ=పగ్గములయొక్క; ప్రకాండ=నిమూనాముచేత; పరిస్పృతంబును=కట్టఁబడినదియు నని
 సుచంద్రధపరమైనయర్థము. నర్హశేషముల నెడునధికములైనపగ్గములనమూనాముచేఁ
 గట్టఁబడినదని సూర్యరథపరమైనయర్థము. అఖిలసన్నాతిప్రకరవర్ణనీయప్రభాభాసమనైక
 చక్రసముపేతంబును. -అఖిల=సమస్తములగు; సన్నాతి=శ్రేష్ఠమణులయొక్క, నర్హురుషశ్రేష్ఠులయొ
 క్కయనియర్ధాంతరము. ప్రకర=గుంపుచేతి; వర్ణనీయ=కొనియాడఁదగిన; ప్రభా=కాంతులచేత;
 భాసమాన=ప్రకాశమానములగు; ఏక=ముఖ్యములగు; చక్ర=కండ్లతోడను; సముపేతంబును=
 యుక్తంబును. భాసమానమైనయొకకంటిసోడ సముపేతంబు ననియర్ధాంతరము. ఆశుగమా
 ర్గాతిక్రమణచణవేగవదసమావదాత తురంగసంయోజితంబును -ఆశుగ = బాణముయొక్క,
 వాయువుయొక్క; మార్గ=సరణియొక్క; అతిక్రమణ=అతిక్రమించుటచేత; చణ = ప్రసిద్ధము
 లైన; వేగవత్ = వేగవంతములగు; అవదాతతురంగ=తెల్లగుడ్డాలతోడను; సూర్యరథపరమై
 నపుడు (పచ్చ) గుడ్డాలతోప ననియర్థము. "అవదాతస్మిణేపీతేశుద్ధే", అని విశ్వము.
 సంయోజితంబును=కూడినదిగాఁ జేయఁబడినదియు. అమరవినుతాభిరామధామారుణసారధివి
 భ్రాజితంబును. - అమరవినుత=దేవతలచేఁ గొనియాడఁబడిన; అభిరామ = మనోహరమగు;
 ధామ=ప్రతాపముచేత; అరుణ=సూర్యతుల్యుఁ డగు; సారధి=నూతునిచేత; విభ్రాజితం బని
 సుచంద్రధపరమైనయర్థము. అమరవినుతమై యభిరామమైనతేజము గలయనూరుఁ డనుసా
 రధిచేత విభ్రాజితం బనిసూర్యరథపరమైనయర్థము. ఐ. విరాజిల్లుకతాంగరాజంబు=పూర్వో
 క్తగుణవిశిష్టమై భాసిల్లునత్తమరథంబు. ఆహోహించి = ఎక్కి. ఆత్మీయభక్తి భావసంసక్త
 చిత్తంబునకా. -ఆత్మీయ=తనసంబంధియైన; భక్తిభావ=భక్తియ నెడుభావముచేత, స్వవిషయ
 కమైతభక్తిభావముచేత ననుట. రసగంగాధరాద్యలంకార గ్రంథములయందు భక్తికి రస
 త్వముఁ జెప్పినవారిమతఖండనావసరంబున, శ్లో. రతిర్దేవదివిషయావ్యభిచారితథాష్ట
 తః । భావఃప్రోక్తః" అనుటచేత, భక్తిని, దేవదివిషయకరతిభావములోఁ జేర్చినందున,
 నిట భక్తిభావ యని వచింపఁబడియె. మఱియు ఆత్మీయభక్తిభావ యనుచోట శ్లో. జ్ఞా

కాష్ఠోరునాలోనఖకరణలసత్కేసరాలీకరాలసప్రత్యగ్రాలక్తకాభాప్రసరకీసలయోమజ్జుమన్దో
 రభృజ్ఞః| భుర్తుత్తౌతుకారేజయతినిజతమస్వచ్ఛలావణ్యవాసీసంభూతామౌజ్జోభాం
 విద్ధధదభినవోదణ్ణపాదోభవాన్యాః'' అనుదానియందు భవానీగతనిజత్వప్రతీతి కావలసి
 యుండఁగా వండపాదగతనిజత్వప్రతీతియగుటచు బట్టి విరుద్ధమతికారిత్యరూపకావ్యదోషము
 ప్రసరించునని కావ్యప్రకాశమందుఁ జెప్పినవీతిగ సుచంద్రగతాత్మీయత్వప్రతీతి కావలసియుం
 డఁగాఁజక్రకాంతగతాత్మీయత్వప్రతీతియగుటవలనఁ బైఁ జెప్పినదోషము ప్రసరించు నని తో
 చుఁగాని''నత్వా సామ్బంశివంబ్రహ్మనాగేశఃకురుతే''అనునోట గగన్నిరూపిణాంబాత్వప్ర
 తీతివలెఁ బ్రధానభూతక్రియాకర్తృనిరూపితాత్మీయత్వప్రతీతి నవలంబించినందున నట్టిదోషంబు
 ప్రసరింప దని యొఱుంగునది. సంసక్త=సంబంధించిన; చిత్తంబునఁ=మానసముచేత; అడరు
 చక్రకాంతచక్రంబులఁ=ఓప్పనట్టి రాష్ట్రాధిపతులయొక్క, సంఘములను; చక్ర=చక్రవాకప
 ణాలయొక్క; కాంత=మనోజ్ఞములగు; చక్రంబులఁ=సంఘముల నని యర్థాంతరము. కశీ
 క్షీంచుచుఁ=అహోకించుచు. అనివార్యరసవిశేషవిలసితపద్మినీ సంవోహంబులకుఁ.-అని
 వార్య=అడ్డగింపరాని; రసవిశేష=ఆస్తకివిశేషముచేత; అధికమైన మకరందముచేత నని యర్థాం
 తరము. విలసిత=ప్రకాశించుపట్టి; పద్మినీ=పద్మినీజాతిస్త్రీలయొక్క, తామరతీవలయొక్క యని
 యర్థాంతరము. సంవోహంబులకుఁ=గుంపులకు. ఆమోదంబుఁ=సంతసమును; పరిమళమును
 అనియర్థాంతరము. కూర్పుసాంపునఁ=ఘటింపఁజేయు సౌందర్యమువలన. పెంపొందుచుఁ=
 అతిశయించుచు. అఖండరాసమండలతేజోగౌరవంబు.-అఖండ=అవిచ్ఛిన్నమగు; రాసమం
 డల=నృపసంఘముయొక్క, పూర్ణచంద్రమండలముయొక్క; తేజోగౌరవంబు=ప్రకాశాపాతిశ
 యము; కాంత్యతిశయము. నిజతేజోమహిమంబునఁ=తనప్రతాపమహిమముచేత, కాంత్యతిశ
 యముచేత. సంపాదించుచుఁ=కలుగఁజేయుచు. అక్షీణదస్యనీక్షణసమ్మదవిక్షేపకాక్షుద్ర
 కరకాండపండిమంబునఁ.-అక్షీణ=తక్కువగాని; దీనికి సమ్మదమందస్యయము. దస్య=శత్రు
 వులయొక్క, దొంగలయొక్క; నీక్షణ=చూపులయొక్క; సమ్మద=సంతసమునకు; విక్షేపక=
 నాశకములగు పగలుచోరులకు సందర్భము ఘటింపదుగాన దొంగలసంతసమునకు సూర్య
 తేజము నాశకమగుట. అక్షుద్ర=అధికములైన; కర=హస్తమందని; కాండ=బాణముల
 యొక్క; కరకాండ=కిరణసంఘములయొక్క యని సూర్యపరమైనయర్థము. పండిమంబు
 నఁ=ఉగ్రతవలన. చూషట్టుచుఁ=అగపడుచు. అఖర్వకార్యమాహాత్మ్యనిర్వాపణోల్లాసం
 బునఁ.-అఖర్వ=అధికమగు; కార్య=శత్రువులగురక్కసులయొక్క, చీకటియొక్క యని
 సూర్యపరమైనయర్థము. మాహాత్మ్య=గొప్పదనముయొక్క; నిర్వాపణ=ప్రళయమందు; ఉల్లా
 సంబునఁ=సంతోషముచేత; ప్రకాశముచేత. వెడలెఁ=బయలుదేఱును. అయ్యుడఁ=ఆసమ
 యమన. ఇవిట సూర్యునకు సుచంద్రునకు నౌపమ్యము గమ్యము గావున సుపమాంకాగర్భని.

చ. హరిభయకృదయాస్వితము * లై యభిరూపకలావజాతభా
 స్వరత వహించి చూడఁ దగు*వాజివరంబుల నెక్కి రాజకే

ఖరతనయాశాఘు మేఁగె మహిఁకాంతునివెంబడి దివ్యశక్తితో

నరు దగుతారకాత్మదరఁ దాత్మసమాఖ్య బుధుల్ నుతింపఁగన్. 157

టీ. ఈ పద్యమందు సుచంద్రపరమైనయర్థముఁ గుహారస్వామిపరమైనయర్థముఁ గలుగును. హరిభయకృద్రయాన్వితములు వి.- హరి = వాయువునకు; సర్పముల కని యర్థాంతరము. భయకృత్ = వెఱపు పుట్టించెడు; రయ = వేగముతోడ; అన్వితములై = కూడుకొన్నవై. అభిరూపకలాపజాతభాస్వరతక్.- అభిరూప = మనోజ్ఞము లగు; కలాప = భూషణముల యొక్క, మనోజ్ఞ మగుపించుముయొక్క యని యర్థాంతరము. “ఽలాపోభూషణేబద్ధై” అని యమరుఁడు. వహించి = ధరించి; చూడఁ = కనుటకు. తగువాజివరంబులఁ = దివ్యచున్నయశ్వ రత్నములను, కుహారస్వామిపరమైనపుడు పక్షిశ్రేష్ఠముల ననియర్థము నెఱుల ననిభావము. ఎక్కి = అధిరోహించి. రాజశేఖరతనయాశాఘము = రాజశ్రేష్ఠులకుమారసంఘము, చంద్రశేఖరునికుమారులైన పుణ్ణులులయొక్కగుంపు అని ధ్వన్యమాన మగునర్థము. దివ్యశక్తితోఁ = అమానుషసామర్థ్యముతో, దివ్య మగుశక్తి యను నాయుధముతో సని స్కందపరమైనయర్థము. అరు దగుతారకాత్మదరదాత్మసమాఖ్యఁ.- అరుదగు = ఆశ్చర్యకరమైన; తారకాత్మ = నక్షత్రదేహములను; దర = శంఖమును; దఁఖండించెడు; ఆత్మసమాఖ్యఁ = తనకీర్తిని. తారక = తారకాసురునియొక్క; ఆత్మ = చిత్తమునకు; దరద = భయము నిచ్చెడు; ఆత్మసమాఖ్యఁ = తనకీర్తిని. బుధుల్ = పెద్దలు; దేవతలు అని స్కందపరమైనయర్థము. నుతింపఁగఁ = కొనియాడఁగా. మహి కాంతునివెంబడిఁ = సుచంద్రసరపతి వెంబడి. ఏఁగఁ = చను దెంచెను.

అనఁగా సర్పములకు భయంకర మగువేగమును వహించి మనోహరపించుముఁ దాల్చిన మయూరము నెక్కి శక్త్యాయుధముతోఁ గూడి తారకాసురాత్మభయంకర మగుతనకీర్తిని దేవతలు నుతించు చుండఁగా స్కందుండు వెడలినట్లు రాజకుమారులు వాయుభయంకర మయినవేగము గలిగి మనోహరభూషణములు దాల్చి భాసిల్లినశ్వరత్నముల నెక్కి యమానుషమైనబలిమితోఁ గూడి నక్షత్రశంఖకాంతులను దిరస్కరించుతమకీర్తిని బెద్దలు కొనియాడు చుండఁగా సుచంద్రునివెంటఁ జను దెంచి రని భావము. ప్రస్తుతాప్రస్తుతోపమాధ్వని యని తెలియునది.

చ. తనువులకాలిమేలు పయిఁ ♦ దార్చినబంగరుజూలుచాలు చ
క్కనికటిసీమలం దనరుఁగైరికరేఖలడాలు సాలఁ గ
నైన ముద మూన్ప భద్రకరిఁకోటులు వెల్వడె రాజువెంటఁ జ
య్యనఁ బదమేఘుగాలితతు ♦ లందుకజాలకయుక్తిఁ బూనఁగన్. 158

టీ. భద్రకరిఁకోటులు = భద్రగజసమాహములు. తనువులకాలిమేలు.- తను = శరీరమందలి; పులక = శోమాంచములయొక్క; ఆలి = సంక్తియొక్క; మేలు = అతిశయము. పయిఁ = శరీరమందు. తార్చినబంగరు జూలుచాలు = ఉంచినట్టి బంగరు జూలుయొక్క చాలు. చక్కనికటిసీమలఁ = అందమైనకటిప్రదేశములయందు. తనరు గైరికరేఖలడాలు = దివ్య చున్నధాతు

రేఖల కాంతి. కస్త్బనక = చూడఁగా. చాలక = మిక్కిలి. ముచము = సంతసమును. దోస్వక = చేయఁగా. చియ్యనక = వేగముగా. పద మేఘ గాళి = పద = పాదములయందున్న; మేఘ = మేఘ మను శేషుగల మదోదకమును; గ = పొందినట్టి; ఆలి = తు మైదల యొక్క. తతులు = గుంపులు. అందుక బాలక యొ క్తి = నిగళ సమూహముయొక్క కూడికను. పూనక = వహింపఁగా. రాజు వెంటక = సుచంద్రుని వెంటడి. వెల్వ డెక = బయలుదేఱును.

మ. ఆమరెం దత్స్పృతి నేఁగునీలమయచ * క్రాంగంబు లింద్రావరో
 ధముఁ దప్పించుక ధాత్రిఁ జేరినసము * ద్యత్సుష్కలాలవ ర్తము
 * ఖ్యమహా మేఘకులంబులో యనఁగఁ జిక్కిం గాండధారావిశే
 షములుం భూరిమణీశ రాసనవిభా * జాతంబులుం జూడఁగన్. 159

టీ. తత్స్పృతిక = ఆమచంద్రుఁడు పోవుదారిని. ఏఁగునీలమయచక్రాంగంబులు. — ఏఁగు = పోవుచున్న; నీలమయ = ఇంద్రనీలమణిమయములగు; చక్రాంగంబులు = రథములు. ఇంద్రావరోధముక = ఇంద్రుని యడ్డగింతను. తప్పించుక = వదిలించుకొని. ధాత్రిక = భూమిని. చేరిన సముద్యత్సుష్కలాలవర్తముఖ్యమహా మేఘకులంబులో యనఁగక. — చేరిన = పొందిన; సముద్యత్ = ప్రకాశించు చున్న; పుష్కలాలవర్తముఖ్య = పుష్కలాలవర్తము మొదలగు; మహా మేఘ = గొప్ప మేఘములయొక్క; కులంబులో యనఁగక = గుంపులో యనునట్టుగా, దీని కమరెక అనుక్రియతో నన్వయము. చక్కిక = బాగుగా. కాండధారా విశేషములక = గుఱ్ఱాలయొక్క గతి విశేషములను. “అస్కందితం ఛారితకం రేచితం వర్ణితం ప్లుతం గతయోమూః పఞ్చధారాః” అని యమరుఁడు, జలధారల విశేషములను. భూరిమణీశ రాసనవిభాజాతంబులక. — భూరిమణి = అధిక మణులుగల; శ రాసన = ధనువులయొక్క, ఇంద్ర ధనువులయొక్క యని యర్థాంతరము. విభా = విశేష కాంతులయొక్క; జాతంబులక = సంఘములను. చూడఁగాక = అవలొకింపఁగా. అమరెక = ఒప్పెను. ఉత్పేక్షింకలంకారము.

చ. అనఘవిసారపాలియుతి * నంచితశుభ్రశరాస్త్రిక బుండరీ
 కనిచయలబ్ధి నాగవర * కాండనిషక్తి గనం బొసంగువా
 హిని యలయంశుమత్కులమ * హీశ్వరు వెంటడి నేఁగఁ జొచ్చె న
 భ్రనది భగీరథానుస్పృతి * భవ్యరయస్థితి నేఁగుచాడ్చునన్. 160

టీ. ఈపద్యమున సుచంద్రునివెంటఁ జనుసేన భగీరథునివెంటఁ జనుగంగవలె నున్న దని వర్ణించుటంజేసి సేనాభాగీరథులపరమైనయర్థద్వయము గలుగు చున్నది. అనఘవిసారపాలియుతిక. — అనఘ = ఒచ్చెము లేని; విసార = ప్రసరణముగల; పాలి = మెక్కములయొక్క; యుతిక = సంబంధము చేత నని సేనాపరమైనయర్థము. అనఘము లైనమత్స్యవిశేషములయొక్క గుంపుయొక్క యొగముచేత నని గంగాపరమైనయర్థము, “విసారకృత్వలార్థకః” అని యమరుఁడు. అంచితశుభ్రశరాస్త్రిక. — అంచిత = ఒప్పుచున్న; శుభ్ర = నిర్మలము. లైనట్టి; శర = బాణములయొక్కయు జలములయొక్కయు; ఆస్త్రిక = ప్రాప్తి చేతను, పుండ

రీకనిచయలభిక్త=శ్వేతచ్ఛత్రములయొక్క గుంపులలాభము చేతను, తెల్ల లామరల సంఘము యొక్కలభిచేతను. నాగవరకాండనిష్క్తిక్త.-నాగ=గజములయొక్కయు; వరకాండ=శ్రేష్ఠాత్వములయొక్కయు; నిష్క్తిక్త=సంబంధము చేతను. “కాష్ఠాస్త్రీః క్షణాజాన్వవిద్రావసరవారి ఘ్” అని యమరుడు. నాగవర=సర్పశ్వేతములయొక్క; కాండ = సముహముయొక్క; నిష్క్తిక్త=సంబంధము చేతనని గంగాపరమైనయర్థము. కనక్త=చూచుటకు. పాసంగువాహిని=ఓ ప్పచున్న సేన, నది యనియర్థాంతరముతోఁచు. అలయంశుమత్కులమహీశ్వరువెంబడిక్త=అ సూర్యవంశీయుఁ డగుచుండ్రునివెంబడి. అభ్రనది=అకాశగంగ. భగీరథాచుస్ఫుతి=భగీరథుని యనుసరించినదై. భవ్యరయస్థిక్త=అధికవేగవృత్తిచేత. సంగుచామ్ననక్త = పోవురీతిగా. ఏఁ గఁజొచ్చెక్త=పోవనారంభించెను. సురనదికి సేనకు సుపమానీప మేయభావమున రుపమాలంకారము. సుచంద్రునకు భగీరథునకు బింబప్రతిబింబభావాదు లూహ్యంబులు. రాజువెంబడి సేన వెడలుచుండఁగా భగీరథుచక్రవర్తివెంబడి స్వర్గంగ పోవుచున్నరీతిగా సున్న దనిభావము.

చ. కలితమృదంగతుంగరవంగర్జనట త్రిదశీతనుప్రభో

జ్వలచపలాళియంబుధరవర్తమునం దగ నాధరేంద్రుపై
నలరెడుమానసంబున మహాశరజాతవిनाశ ముర్వరం

దెలుపు ప్రసూనవృష్టి జగతీధరశత్రువు నించె నయ్యెడన్.

161

టీ. కలితమృదంగతుంగరవగర్జ.-కలిత=ఓప్పచున్న; మృదంగ=మృదంగముయొక్క; తురంగరవ=అధిక మగుధ్వని యనెడు; గర్జ=మేఘధ్వనియు. నటత్రిదశీతను ప్రభో జ్వలచపలాళి.—నటత్=నర్తనముఁ జేయు చున్న; త్రిదశీ=దేవాంగనలయొక్క; తనుప్రభా=దేవకాంతి యనెడు; ఉజ్వల=ప్రకాశించు చున్న; చపలా=మెఱుపులయొక్క; ఆళి=పంక్తి. అంబుధరవర్తమునక్త = ఆకాశమందు. తగక్త = ఒప్పఁగా. ఆధరేంద్రుపైక్త=అ సుచంద్రునిమీఁద. అపర్వతము పై ననియర్థాంతరము ధ్వనించును. అలరెడు మానసంబునక్త=ఓప్పచున్న మనస్సుచేత. అతనిపైఁ బ్రీతిచేత ననుట. మానస మనుసరోవరమునం దని యర్థాంతరధ్వని. ఉర్వరక్త=భూమియందు. మహాశరజాతవిनाశము.—మహత్=ఉత్కృష్ట లైన; ఆశర=రాక్షసులయొక్క; జాత=సంఘముయొక్క; విनाశము = క్షయమును. మహత్=ఉత్కృష్టము లైన; శరజాత=కమలములయొక్క విनाశమని యర్థాంతరధ్వని. తెలుపు ప్రసూనవృష్టి=తెలియఁజేయుపుష్పవృష్టి యనువర్ణము. అయ్యెడన్క్త=ఆసుచంద్రప్రస్థానన మయమందు. జగతీధరశత్రువు.—జగతీధర=భూధరములకు; శత్రువు=రిపు వైనయింద్రుండు. నించెక్త=పూరించెను. పర్వతములయందు మేఘము జలము వర్షించురీతి నింద్రుండు సుచంద్రుపై ప్రీతితోఁ బుష్పములను వర్షించె నని భావము.

చ. అలయజరాపగ్గ రవికుంభాధిపుపార్శ్వగవాహపాశ్వని

స్తులగతిజైలధూళివితంతుల్ విరళోదయ గాఁగ ఘటింపఁ ద

ద్బలవిచరద్దజేశకరః పాలినిజామిత శీకరాంబుమం

డలిని రసోదయస్థితిః బెనంగఁగ నెంతయు దార్పెఁ జిత్రతన్. 162

టీ. అలయజరాపగణ్ = ఆవిఖాలాపురి చెంత నున్న గంగను. రవికులాధిపుపార్వ్యగ వాహపాశ్వనిస్తులగతి జైలఘాళివితతుత్. — రవికులాధిపు = సుచంద్రునియొక్క; పార్వ్య = ప్రక్కలను; గ = పొందినట్టి; వాహప = రాతులయొక్కయు; అశ్వ = గుఱ్ఱములయొక్కయు; నిస్తులగతి = అసమాన మైన గమనమువలన; జ = పుట్టినట్టి; విల = ఇలాసంబంధి యగు, ఇల యనఁగా ఘామి “నారాలా కుమ్మి నీ కుమా” అని యమరుఁడు. ఘాళి = పరాగములయొక్క; వితతుత్ = గుంపులు. విరళోదయ గాఁగణ్ = కొంచె మైనయావిర్భావము గలదానిఁగా, తక్కువగా ననుట. ఘటింపణ్ = చేయఁగా. తద్బలవిచరద్దజేశకరపాలి. — తత్ = ఆసుచంద్రునియొక్క; బల = నైన్యమందు; విచరత్ = సంచరించుచున్న; గజేశ = గజశ్రేష్ఠములయొక్క; కర = తుండముల యొక్క; పాలి = పంక్తి. నిజామితశీకరాంబుమండలిణ్. — నిజ = స్వకీయము లగు; అమిత = అధికము లగు; శీకర = అంబుజ ణములయొక్క; మండలిణ్ = సమామాము చేత. రసోదయ స్థితిణ్. — రస = ఉదకముయొక్క; ఉదయ = ఆవిర్భావముయొక్క; స్థితిణ్ = స్థితిచేత. పెనంగఁగణ్ = కూడునట్లు. చిత్రతణ్ = ఆశ్చర్యముచేత. తార్పెణ్ = చేసెను. ఆశ్చర్యకర మగురీతి గాఁ జేసె ననుట. ఇచట విరళోదయ గాఁగ ఘటింప ననుచోట విగత మైనరేఫము గలల కారముయొక్క యుదయము గలదానిఁగా నని యర్థమువలన అజరాపగ యనుచోట రేఫ ము పోయి దానిస్థానమందు లకార ముదయించఁగా అజరాపగ అజలాపగ యగుననియు అంబుమండలి నిరసోదయస్థితి అనుచోట అంబుమండలి నిరసోదయస్థితి అని పదవిభాగము చేసి నిర్ = గతమైన; అ = ఆకారముగల; స = సకారముయొక్క; ఉదయస్థితి చేత నని యర్థము చేయుటవలన అజరాపగకల్పమునో ఆకారము పోయి దానిస్థానమందు సకార ముదయింపఁగా అజరాపగ సజలాపగ అగుననియు చిత్రత నెఱుంగునది.

ఈపద్యమందు “ష్లో. రాజం తన్విస్తాప్యకూపారాస్త్యత్ప్రీతాపాగ్నిశోషితాః | పున స్త్వదరివారీజాం బ్రాహ్మపూరేణ పూరితాః || అను శ్లోకమందుబలె నత్యుక్త్యలంకారము.

చ. అతులితవై జయంతయుతి ✦ నంచితసాగరజాతదంతినం

గతి ఘనచక్రిసంభృతి నఖండితవై భవదేవనాయకా

యతిఁ దనరాసునానృపబలాళి యెసంగె ధరిత్రి జంగమ

స్థితిఁ జరియించులేఖపురిఁ చెల్వనఁ జూపఱి కింపు నింపుచున్. 163

టీ. ఇందు సేనాపర మైనయర్థము అమరావతీ పరమైనయర్థము గలుగు చున్నవి. అతులిత వైజయంతయుతిణ్. — అతులిత = సాటిలేనట్టి; వైజయంత = పెక్కుములయొక్క; యుతిణ్ = సంబంధముచేత, నని సేనాపరమైనయర్థము. అతులిత మైనయంద్రనగుయొక్క యుతిచేత నని యమరావతీ పరమయినయర్థము. “స్యాత్ప్రీతాపాదోవైజయస్తః” అని యమరుఁడు. అంచిత సాగరజాతదంతినంగతిణ్. — అంచిత = దివ్యమన్న; సాగరజాత = దీవులయం

దుఃఖుఁడైన; దంతిసంగతికొక = గజసంబంధముచేత; అంచితమయిన సాగరజాతదంతి యసంగ
 సై రావతము, దానిసంబంధముచేత నని యర్థాంతరము. ఘననక్రిగంభృతికొక = ఘనములైనర
 ధములయొక్క భరణముచేత, ఘనఁడైనవిష్ణువుయొక్క భరణముచేత నని యర్థాంతరము.
 అఖండితవైభవదేవనాయకాయతికొక. — అఖండితవైభవ = అవిచ్ఛిన్నవైభవములచేత; దేవ =
 ప్రకాశించు చున్న, 'దివుక్రీడావ్యవహార ద్యుతిస్తుతిమోద మదస్వప్నకాన్తిగతిఘ' అని
 యనుకానము; నాయక = రాజులయొక్క; ఆయతికొక = సమృద్ధిచేత, అఖండితవైభవము
 గల సురశ్రేష్ఠులయొక్క సమృద్ధిచేత నని యర్థాంతరము. తనరారూపనానృపబలాశి = బిష్ణుచు
 న్న యాసుచంద్రుని సేనాకదంబము. ధర్మిత్రకొక = భూమియందు. జంగమస్థితకొక = జంగమస్థి
 త్తిచేత. చరియించు లేఖపురి చెల్వనకొక = సంఘించు చున్నయమరనగరియంచుమున. చూపతి
 కుకొక = అవిలోకించుజగమునకు. ఇంపు నింపుచుకొక = సుఖముఁ జేయుచు ఎసంగకొక = ఆతిశయిం
 చెను. శ్లేషభిత్తికాభద్రాధ్యవసాయముచేతివై జయంతికాదిమాపముగా నధ్యవసానముచేయఁ
 బడిన వైజయంతిప్రసాదము మొదలగువానిచే సేనాకదంబము సుఁసగరముగా నగపడు
 చున్నదని తాత్పర్యము. ఉపహాలంకారభేదము.

ఉ. ఆతఱ్ఱిఁ గాన రాజులె మహాప్రతికూలభిదానిదానవి
 ద్యోతితకాండమండితచమూదధిశేఖరమధ్యవీధి ము
 క్తాతివిభాసితం బగుశతాంగవరేణ్యముపైఁ దదుర్వరా
 నేత సితాంతరీపమున * నీటు వహించినవిష్ణుపోలికన్. 164

టీ. తదుర్వరానేత = ఆభూపతియైనసుచంద్రుఁడు. ఆతఱ్ఱి = ఆనమునునుండు. మహా
 ప్రతికూలభిదానిదానవిద్యోతితకాండమండిత చమూదధిశేఖరమధ్యవీధికొక. — మహాప్రతికూల =
 మిగులవిరోధులయొక్క, గొప్పలైనయెదురుదరులయొక్క యని యర్థాంతరము; భిదా = భేదన
 మందు; నిదాన = ఆదికారణమైన; విద్యోతిత = ప్రకాశించునట్టి; కాండ = బాణములచేత, జల
 ములచేత నని యర్థాంతరము; మండిత = రాజిల్లునట్టి; చమూ = సేన యనెడు; ఉదధి = సముద్ర
 ముయొక్క; శేఖర = శిరస్సుయొక్క; మధ్యవీధికొక = మధ్యప్రదేశమునందు. ముక్తాతివిభాసితం
 బగుశతాంగవరేణ్యముపైకొక. — ముక్తా = ముత్యములచేత; ముక్త = ముక్తులగువారిచేతనని యర్థాం
 తరము; అతివిభాసితంబు = మిగులప్రకాశమునము. అగుశతాంగవరేణ్యముపైకొక = అగునట్టియుత్త
 మరధముమీఁద. కానకొక = చూడఁగా. సితాంతరీపమునకొక = శ్వేతద్వీపమందు. నీటువహించినవిష్ణు
 పోలికకొక = అందము తాల్చినట్టివిష్ణుమూర్తి సాదృశ్యమున. రాజితకొక = ప్రకాశించెను. అనఁ
 గా సుచంద్రనృపతి సేనామధ్యమున ముత్యపుసులతో రాజిల్లురథము నధిష్ఠించి సముద్ర
 మధ్యమున ముక్తులతో రాజిల్లుశ్వేతద్వీపములో నున్నవిష్ణుమూర్తివలె వెలసె నని భావము.

తే. అవుడు సదనీకమధ్యగుం * డగుచు నలభ
 రారమణమాళి నేత్రపఁ ర్వంబుఁ గూర్చె
 విమలనక్షత్రలోకనంవృతి ధరిత్రఁ
 జేరినట్టినుధానూతి * చెలువుఁ బూని. 156

టీ. అపుడు=అసమయమందు. ధరారమణిమాళి= రాజశేఖరుం డగునుచంద్రుఁడు. సదనీకమధ్యగుం డగుచుకొ=పండితమండలీమధ్యమున చున్నవాఁడగుచు. విమలనక్షత్రలోకగుంపుతికొ=నిర్మలము లగునక్షత్రముల గుంపుయొక్క పరివేష్టనము చేత. ధరిత్రికొ = భూమిని. చేరినట్టిసుధానూతి చెలువుకొ=పొందినట్టి చంద్రునియందమును. పూని = పహించి. నేత్రపర్వంబుకొ=నేత్రోత్సవమును. కూర్చెకొ=నుటిల్లఁజేసెను. ఆనఁగా జయమునకువెడలునపుడు సుచంద్రుఁడు నీతి విద్యాస్త్రవిద్యావేత్తలతోఁ బరివేష్టించి నక్షత్రకదంబముతోఁబరివేష్టించుచుండనివలెఁ బ్రకాశించె నని తాత్పర్యము.

క. జననాఘం డిట్లు సేనా, జనసంవృతుఁ డగుచు నరిగె * నమ్మిశ్చదళిసీ
నినదవనీసునదధునీ, కనదవనీధరవరాళికం గనుఁగొనుచుకొ. 166

టీ. ఇట్లు=తఃప్రకారముగా. జననాఘండు = సుచంద్రుఁడు. సేనాజనసంవృతుఁ డగుచుకొ=సేనలగుంపులతోఁ గూడినవాఁడగుచు. నమ్మిశ్చదళిసీనినదవనీసునదధునీకనదవనీధరవరాళికకొ.-నమ్మిశ్చతో=మిక్కిలి కూడుచున్న; అళిసీనినద=అఁడుఁడువైడలద్వనిగల; వనీ=వనములయొక్క; సు=సమీచీనములైన; నద=పురుషప్రవాహములయొక్క; ధునీ=స్త్రీప్రవాహములయొక్క; కనతో=ఓప్పుచున్న; అవనీధర=పర్వతములయొక్క; అరిగెకొ=గుంపును. కనుగొనుచుకొ=అవలోకించుచు. అరిగెకొ=పోయెను.

చ. అలపతి గాంచె జెంత ఘన * హైమగుహాగృహవాసికిన్నరీ
కులమణివల్లకీనమను * కూలమనోహరగీత్యుపాంగదు
జ్జ్వలసురసాలజాలనుమ * వల్లరికావిచరన్తిళిందని
ర్షలరవభగ్నుపాంథజన * మానకవాటము హేమకూటమున్. 167

టీ. అలపతి=అసుచంద్రుఁడు. చెంతకొ=నమీపమున. ఘనహైమ గుహాగృహవాసికిన్నరీకులమణివల్లకీ సమమకూల మనోహరగీత్యుపాంగ దుజ్జ్వల సురసాలజాల సుమవల్లరికావిచరన్తిళింద నిర్షలరవ భగ్నుపాంథజనమానక వాటముకొ.-ఘన=గొప్పలగు; హైమ=సువర్ణమయును లగు; గుహా=గుహల కెడు; గృహ=గృహములయందు; వాసి=వసించియుండు; కిన్నరీకుల=కిన్నరస్త్రీలగుంపుయొక్క; మణివల్లకీ=మణులపీఠాలయొక్క; సమమకూల=మిక్కిలియమకూలమగు; మనోహర=మనోజ్ఞ మైన; గీతి=గానమునకు; ఉపాంగతో=సుతీయ గుచున్న; ఉజ్జ్వల=ప్రకాశించుచున్న, దీనికిమణిందనిర్షలరవమందన్వయము; సురసాల=కల్పతరువులయొక్క; జాల=గుంపుయొక్క; సుమ=పువ్వులయొక్క; వల్లరికా=తీఁగలయందు; విచరతో=నంచరించుచున్న; మిళింద=తువైడలయొక్క; నిర్షల=స్వచ్ఛమగు; రవ=ధ్వనిచేత; భగ్ను=బ్రద్దలచేయుఁబడిన; పాంథజన=పథికసంఘముయొక్క; మానకవాటముకొ = మానమనెడుద్వారముగలదానిని హేమకూటముకొ=హేమకూట మనుపర్వతమును. కాంచెకొ=చూచెను.

చ. కనుఁగొని తన్నహేభృదువ * కంఠమునకొ నిజరాజధానిపొ
ల్పున సుఘనోనికాయవరి * భూషిత యై కలకంఠికామణి

జనయుతయై కనత్కనకసాలసమన్వితయై పొసంగుచ

క్కనివని వేడ్కు వేలము డిగ్గఁ ఘటియించె జనేంద్రుఁ డయ్యెడన్. 168

టీ. కనుగొని=హేమకూటమును జూచి. జనేంద్రుఁడు=సుచంద్రుఁడు. తన్మహిభృదు పకంతమునకే=అపర్వతనూపమున. నిజరాజధానిపూర్వునకే=తనవిశాలాపురీవిధమున. సుమనోవికాయపరిభ్రాషిత వి.—సుమనోవికాయ=బాజగుఱులచేత నని వసీపరమైన యర్థము, పండితమండలిచేత నని రాజధానీ పరమైన యర్థము, పరిభ్రాషితయై=అలంకృతయై; కలకంఠ కామణీజనయుత వి.—కలకంఠికా=అఁడుఁగోయిలలయొక్కయని వసీపరమైన యర్థము, స్థీలయొక్కయని యర్థాంతరము, జనసంఘముతోడ, యుతయై=కూడుకున్నయై; కనత్కనక సాలసమన్విత వి.—కనత్ ప్రకాశించుచున్న; కనకసాల=సంపెఁగ చెట్లతోడ నని వసీపరమైన యర్థము; బంగరుకోటలతోడ నని రాజధానీపరమైన యర్థము; సమన్వితయై = కూడుకొన్నయై. పొసంగుచక్కనివనికే=ఓప్పుచున్న మంచివనమందు. వేలము=నేనను. అయ్యెడన్. డిగ్గఁ ఘటియించె=డిగునట్లు చేసెను.

మ. తనుభానిర్జితమార మారరిపుకాంతాచిత్తసంసార సా
రనిరస్తాఘకవార వారణభిదారాజద్వలోదార దా
రనివేశాయితసూర సూరసితభారమ్యాక్షివిస్తార తా
రనిభఖ్యాతివిసార సారసభవప్రస్తుత్యనిత్యోదయా.

టీ. తనుభానిర్జితమార=దేహకాంతిచేత గెలువఁబడిన మదనుఁడు గలవాఁడా! మారరిపుకాంతాచిత్తసంసార.—మారరిపు=శివునకు, కాంతా = ప్రియ యగు పార్వతీయొక్క, చిత్త=హృదయమందు, సంసార=చరించు చున్నవాఁడా! విష్ణువు పార్వతికిఁ బుత్రుఁడు గావున నతనియం దామెకు వాత్సల్యమున్నదనుట. బ్రహ్మవై ఎర్తగణేశఖండమందు విష్ణువు గణేశరూపముగాఁ బార్వతికిఁ బుత్రుఁడైనట్లున్నది. సారనిరస్తాఘకవార=బలముచేత నిరిసింపఁబడిన పాపసంఘము గలవాఁడా, అఘ శబ్దముమీఁద కప్పిత్యయము. వారణభిదారాజద్వలోదార.—వారణ=నువలయాపీడముయొక్క; భిదా=భేదనమందు; రాజత్ = ప్రకాశించుచున్న; బల=సామర్థ్యముచేత; ఉదార=ఉత్కృష్టుఁడైనవాఁడా! దారనివేశాయితసూర.—దార=అక్షిదేవికి; నివేశాయిత=గృహముగానాచరించుచున్న; సూర=మంచినక్షస్థలముగలవాఁడా! సూరసితభారమ్యాక్షివిస్తార= సూర్యచంద్రులనెడు రమ్యములైన నేత్రముల విస్తారముగలవాఁడా! తారనిభఖ్యాతి విసార=నక్షత్రములతో నమానమైనఖ్యాతి ప్రసారము గలవాఁడా! సారసభవప్రస్తుత్యనిత్యోదయా.—సారసభవ=బ్రహ్మచేత; ప్రస్తుత్య=కొనియాడఁదగిన; నిత్యోదయా=నిరంతరాభ్యుదయము గలవాఁడా! ఈసంబోధనములకు ముందు రెండుపద్యములలోనిసంబోధనములకు నిది ప్రథమాశ్వాసము అను గద్యముతో నన్వయము. ఇందు ముక్తపదగ్రస్తమను శబ్దాలంకారము.

క. శరణాగతశుభకరణా, కరణాతీతాత్మ వివిధకార్యాచరణా
చరణానతానుహరణా, హరణాయితసత్స్వమంతకాభాభరణా.

170

టీ. శరణాగతశుభకరణా=శరణమును బొందినవారికి శుభములఁ జేయునట్టివాఁడా! కరణాతీతాత్మ వివిధకార్యాచరణా.-కరణాతీత = ఇంద్రియాతీతములైన; ఆత్మ=స్వీయములైన; వివిధకార్య=అనేక ప్రకారములగుసృష్ట్యాదికార్యములను; ఆచరణా = ఆచరించునట్టివాఁడా! చరణానతానుహరణా.-చరణానత = పాదములయందును ములుగానివారియొక్క, అనఁగా దుర్గార్యయొక్కయనుట; అను=ప్రాణములయ; హరణా=హరించువాఁడా; హరణాయితసత్స్వమంతకాభాభరణా.-హరణాయిత=అరణముగాఁజేయబడిన; సత్స్వమంతక=శ్రేష్ఠమైన సవ్యమంతికమణియొక్క; ఆభా=కాంతి; ఆభరణా=భూషణముగఁగలవాఁడా! ఇందును బ్రేయలంకార మేయగును. ముందుపద్యమందు నిజేయలంకారము.

పుష్పి. ధరాధరమచర్చికాధర ధరారిముఖ్యోదయ
ద్దరాపహమహత్తరాధర దరస్వనోత్సేకితా
శరప్రకరనిష్పతఃచ్ఛర శరప్రభూతాలయా
వరాంకకలనప్రభావర వరప్రదానుగ్రహా.

171

టీ. ధరాధరమచర్చికాధర=ప్రకృతస్వరూపమగుమందరమునుధరించినవాఁడా! ధరారిముఖ్యోదయద్దరాపహమహత్తరాధర.-ధరారిముఖ్య=ఇంద్రుఁడుమొదలగువారికి; ఉదయత్ = పుట్టుచున్న; దర=భయముయొక్క; అపహ=పోగొట్టుటయందు; మహత్తర=అధికమగు; ఆదర=ప్రీతిగలవాఁడా! దరస్వనోత్సేకితాశరప్రకరనిష్పతఃచ్ఛర.-దరస్వన=సాంచజన్యధ్వనిచేత; ఉత్సేకిత=సంజాతోత్సేకముగలవియు; అశర=రాక్షసులయొక్క; ప్రకర=సమాహమందు; నిష్పతత్=పడుచున్నవియునగు; శర=బాణములుగలవాఁడా! శరప్రభూతాలయా వరాంకకలనప్రభావర.-శర=ఊదకమందు; ప్రభూత=పుట్టినట్టిపద్మము; అలయా=గృహముగాఁగల అక్షియొక్క; వర=కుంకుమముయొక్క; అంక=చిహ్నములయొక్క; కలన=సంబంధము చేతనైన; ప్రభా=కాంతిచేత; వర=శ్రేష్ఠుఁడగువాఁడా! వరప్రదానుగ్రహా=వరములనిచ్చెడు ననుగ్రహముగలవాఁడా! ఈకృతిపతి సంపాదనములకు నిది ప్రథమాశ్వాసమయదానితోనన్వయముని వ్రాయబడియె.

గద్యము. ఇది శ్రీమదనగోపాలప్రసాదసమాసాదితోభయభాషా కళాకళత్ర
రేచర్లగోత్రపవిత్ర సురభిమల్లక్షమాపాలనత్పుత్ర కవిజనవిధేయ మాధవ
రాయప్రణీతంబైన చంద్రికాపరిణయం బను మహా ప్రబంధంబునందుఁ
బ్రథమాశ్వాసము.

గద్యము. ఇది శ్రీనరరీరమణకరుణాసమాసాదితనర్వసౌభాగ్య భాగ్యనగర మహారాజ్యనంకలిత
శ్రీబటప్రోలుసంస్థానప్రాజ్యనకలసామ్రాజ్య శ్రీరేచర్లగోత్ర పవిత్ర కవిజనగేయ
శ్రీవేంకటజగన్నాధరాయ సత్పుత్రి సత్సంప్రదాయ శ్రీసురభివేంకట
లక్ష్మణరాయ పరిపోష్య సరననైదుమ్య తదాస్థానకలమందిత శేష
సహాశివపండిత విరచిత శరదాగమ సమాఖ్యవ్యాఖ్యయందుఁ

బ్రథమాశ్వాసము.

శ్రీయేనమః.

శ్రీ లక్ష్మీనరసింహాయనమః.

చంద్రికాపరిణయము, సవ్యాఖ్యానము.

ద్వితీయాశ్వాసము.

క. అహారీశసుతావీచీ, విహారణరణదంఘ్రికటకవిశ్వాసిపత

ద్ద్రహయాభుపాణిపద్ద, స్పృహయాభుమదాళిజాలశ్రీగోపాలా. 1

టీ. అహారీశసుతావీచీ విహారణ రణదంఘ్రికటక విశ్వాసిపతద్ద్రహయాభుపాణిపద్ద స్పృహయాభు మదాళిజాల. - అహారీశసుతా = యము నానదియొక్క; వీచీ = తరంగలయందు; విహారణ = క్రీడ చేత; రణతో = మ్రోయు చున్న; అంఘ్రికటక = హంసకములయందు, “హంసకః పాదకటకః” అని యుచుండు. విశ్వాసి = విశ్వసించునట్టి; పతతో = హంసపక్షిని “పతత్పత్ర రథాణ్ణజాః” అని యుచుండు. ద్రహయాభు = గ్రహింపనిచ్చగల; పాణిపద్ద = కరకమలమందు; స్పృహయాభు = వాంఛగల; మదాళిజాల = మదించిన తుమ్మెదలగుంపుగల వాఁడైన. శ్రీగోపాలా = శ్రీమదన గోపాలస్వామీ! అని కృతిపతి సంబోధనము. దీనికిఁ జిత్తగింపు మనును త్తరపద్యస్థక్రీయతో నన్వయము.

యము నానదియందుఁ గ్రీడించు చున్న కృష్ణమూర్తియొక్క పాదకటకధ్వనియందు హంసపలుకు లనుభ్రాంతిచేత హంసలు సమీపమునకుఁ బోఁగా శ్రీకృష్ణుండు వానిం బట్టు తలంపుతో కరకమలంబు సాఁపఁగా నాకేలుఁదమ్మియందు వాస్తవకమలభ్రాంతిచేఁ దుమ్మెదలగుంపు చుట్టుకొన్న దనితాత్పర్యము. భ్రాంతిమదలంకారము. “శ్లో. భ్రాన్తిమా నన్యసం విత్తిరన్యస్తిక్ సామ్యదర్శనాత్” అని కావ్యదర్పణమందుఁ దలఁపఁగాము.

తే. చిత్తగింపుము శౌనకాద్యుత్తమర్షి

సమితి కిట్లను రోమహర్షణతనూజాఁ

డిట్లు వేలంబు డిగఁ దార్చి నృపతి హేమ

పటకుటి వసించి యుండె సంభ్రమ మెలర్ప. 2

టీ. చిత్తగింపుము = అపధగింపుము. శౌనకాద్యుత్తమర్షి సమితికిఁ = శౌనకుఁడు మొదలు గాఁ గలమహర్షి సంఘమునకు. ఇట్లు = వక్ష్యమాణప్రకారమున. రోమహర్షణ తనూజాఁడు = నూతుఁడు. అనుకో = వచించును. ఇట్లు = ఈప్రకారము. వేలంబు = ఉపవసమును. డిగఁ = దిగుటకు. తార్చి = చివరించి. నృపతి = సుదండ్రుఁడు. హేమపటకుటికో = బంగరుగుదారము నందు. సంభ్రమము = సంతసము. ఎలర్పకో = అతిశయింపఁగ. వసించి యుండెకో = నివసించి యుండెను.

చ. అలతఱిఁ దద్దిరీంద్రతఱిఁ కాంచనకాంచనమాలతీలతా

వలయలతాంతకాంతతరఁ వాసనవాసనవానిలాళికల్

మలయ విభుండు వేడ్కఁ దనమాసన మాన సముజ్జ్వలాత్తు నె

చ్చైలిఁ గని పల్కు స్వర్ద్రిసుమజీవనజీవనభేదనోక్తికన్.

3

టీ. అలతఱిఁ=అసమయమందు. తద్దిరీంద్రతఱిఁకాంచనకాంచన మాలతీలతావలయల తాంతకాంతతర వాసనవాసనవానిలాళికల్.-తద్దిరీంద్ర=ఆహేమకూటమయొక్క; తఱిఁకా= దరులకు; అంచన = అలంకార మగు; కాంచన=సంపెంగలయొక్క; మాలతీలతా=జాజితీవల యొక్క; వలయ = గుమురులయందలి; లతాంత = కుసుమములయొక్క; కాంతతర=మిక్కిలి మనోజ్ఞము లగు; వాసన=స్వగంధములకు; వాస=నివాసము లగు; నవానిలాళికల్=నూతనవాయు సమాహములు. తనమాసనము=తనమనస్సును. ఆనక = స్పృశించునట్లు. మలయక = వీచు చుండఁగా. విభుండు=సుచంద్రుండు. వేడ్కఁ=సంతోషము చేత. సముజ్జ్వలాత్తుఁ=మిక్కిలి ప్రకాశించు దేహముగల, కాదేని బుద్ధిగల. నెచ్చైలిఁ = ప్రీయసఖుని. కని=చూచి. స్వర్ద్రిసు మజీవన జీవనభేదనోక్తికణ్.-స్వర్ద్రిసుమ=కల్పతరు కుసుమములయొక్క; జీవన=మకరం దముయొక్క; జీవన=బ్రదుకనకు; భేదన=భేదక మగు; ఉక్తికణ్=వాక్యమును. సల్కుక = వచించును. యమకాలంకారము.

ఉ. ఈయగరాజమాళి మన మిచ్చట నుండుట తా నెఱింగి యా

త్తీయసమగ్రవైభవగతిం దిలకింపఁగ ర మ్మటంచు మో

దాయతిఁ బిల్వఁ బంచెఁ బవనాంకురపాళికఁ జూతమే వయ

స్యా యచలేంద్రుదివ్యమహిమాతిశయంబు ప్రియంబు పొంగఁగన్.

4

టీ. ఈ యగరాజమాళి=పర్వతశ్రేష్ఠ మగునీహేమకూటము. మనము. ఇచ్చటకఁ= ఈప్రదేశమందు. ఉండుట=ఉండుటను. తా నెఱింగి=తాఁడెఱిసికొని. ఆత్తీయసమగ్రవైభ వగతికఁ=తనదుసమగ్రమైన వైభవరీతిని. తిలకింపఁగఁ=చూచుటకు. రమ్మటంచుకఁ=రావ లయు నంచు. పవనాంకురపాళికఁ = మందమారుతపరంపరను. మోదాయతిఁ=సంతోషా తిశయము చేత. పిలువకఁ=పిలుచుటకు. పంచెకఁ=పంపెను. వయస్యా = సఖుఁడా. ప్రియం బు=ప్రేమము. పొంగఁగఁ=మించఁగా. అచలేంద్రు దివ్యమహిమాతిశయంబు.-అచలేంద్రు= హేమకూటమయొక్క; దివ్య = లోకోత్తర మగు; మహిమాతిశయంబు = మహిమోన్నతిని. చూతమే=చూతమా.

• హేమకూటవనమందున్న సుచంద్రునిపై హేమకూటమున నుండి మందమారుతపరంపర ప్రసరింపఁగాఁ దనవిభవాతిశయము గాంచుటకు హేమకూటము సుచంద్రునిఁ బిల్వ మందమా రుతము నంపినదా యన్న ట్లుండె నని భావము. ఇందు గహ్యైశ్చిక.

చ. అని జననేత తత్ప్రియసఖాగ్రణికేల్ కయిదండఁ బూని చ

క్కనితెలిమిన్న మెట్టికలు గట్టినత్రోవ నగేంద్ర మెక్కెఁ బా

వనమరుదుచ్చలత్కిసలవారమృషావ్యజనాళిః షార్షస్వీ
మనలరుమల్లికాయువతిమండలి యింపు గవీవ సత్తతీన్.

5

టీ. అని=ఇట్లని. జననేత=నుచంద్రుఁడు. షార్షస్వీమర్= ఇరుప్రక్కలను. అలరు
మల్లికాయువతిమండలి=ఓప్పు చున్నమల్లికాలత లనెడు స్త్రీలగుంపు. పావనమరుదుచ్చలత్కి
సలవారమృషావ్యజనాళిః.- పావన=పవిత్రమగు; మరుత్=నాయువుచేత; ఉచ్చలత్=మి
క్కిలి కదలు చున్న; కిసల=పల్లవములయొక్క, “ కిసాలయం కిసలయం కిసాలం కిసలం
కిసమ్” అని ద్విరూపకోశము. వార=సమాహ మనెడు; మృషావ్యజన=కృత్రిమతాశప్పొంత
ములయొక్క; “కిసలవారమిషవ్యజనాళిః” అను పాఠమందు, కిసలవార మనెడు నెవముగ
ల సురటిలగుంపుచేత ననియర్థము. ఇంపుగ = సొంపుగ. వీవ = వీచు చుండఁగా. అత్త
తీన్=అసమయమందు. ప్రియసఖాగ్రణికేల్=ప్రియవయస్కుని హస్తమును. కయండన్=హ
స్తాలంబముగ. పూని=గ్రహించి. చక్కని తెలిమిన్న మెట్టికలుగట్టినత్రోవన్=నుండర మగు
వజ్రమణులసోపానములుగట్టిన దారిచే. నగేంద్రము=హేమకూటమును. ఎక్కన్=అధిష్ఠించెను.

నుచంద్రుఁడు హేమకూటము నధిష్ఠించుతఱి నుభయషార్షములయందు మండపా
రుతముచేఁ బల్లవములు చలించు చుండఁగా మల్లికాలత లనెడుకాంతలు సురటిలచే వీచు
చున్నయట్లుండె నని భావము. గమ్యాత్ప్రీతి.

క. అలరారువేడ్క దద్దిరి, కులరాడ్వైభవముఁ గాంచుకుతలేశ్వరుతో
నలరాచెలి యిట్లను మధు, జలరాశితరంగనినదజయయుతఫణితిన్. 6

టీ. అలరారువేడ్కన్ = ఓప్పు చున్నసంతోషముతోడ. తద్దిరికులరాడ్వైభవ
మున్=అపర్వతరా జైనహేమకూటముయొక్కవైభవమును. కాంచుకుతలేశ్వరుతోన్ =
అవలోకించురాజుతోడ. అలరాచెలి = ఆరాజసఖుండు. మధుజలరాశితరంగనినదజయ
యుతఫణితిన్.- మధుజలరాశి = పూజేనియ సముద్రముయొక్క; తరంగ = అలల
యొక్క; నినద=ధ్వనియొక్క; జయ=గెలుపుతోడ; యుత=కూడుకొన్న; ఫణితిన్ = వాక్కు
చేత. ఇట్లనున్=వక్ష్యమాణితిగాఁ బలికెను. ద్వ్యక్షరీప్రాసకందము.

సీ. కరిరాజధిపూరపరిరాజితోదార, హరిరాజమృతసారశరదపాళి
నగచారివరజాతమ్మగచాతురీభీత, మృగచాలనోద్భూతప్పృథులధూళి
నకలాపరీగూహనకలావలీనాహ, పికలాపినీప్ర్యాహబిలగృహళి
లలితాపగ్గ్రితశరలితాసితాబ్జాత, గలితాసవజసాతివిలసనాళి

తే. మహిప కనుఁగొను తనుజనుఁర్మహిమజనన
జనకకలరవకులరవధ్వనితనురభి
భరితఘనరవవనచరతురగవదన
కులజలదచూళి యిమ్మహాకుధరచూళి.

7

టీ. కిరిరాజధిపూర పరిరాజితో దార హరిరాజన్యాతసార శరద పాలిక్. - కిరిరాజ = గజశ్రేష్ఠము లనెడు; ధిపూర = బుద్ధి రాజితేత; పరిరాజిత = మిగుల ప్రకాశించు చున్న; ఉదారహరిరాజి = ఉత్కృష్టమగుసంహపంక్తి చేత; హ్యుత = హరింపబడిన; సార = శ్రేష్ఠమగు; కాదేని హ్యుతసార = హరింపబడిన సారముగల; శరద = మేఘములయొక్క; పాలిక్ = గుంపు గలదియు. సగచారివర జాత మృగ చాతురీభీత మృగ చాలనోద్భూత పృథులఘాళిక్. - సగ చారివర = వనచర శ్రేష్ఠులయొక్క; జాత = గుంపుయొక్క; మృగ = వేటయొక్క; "మృగా వశౌకురశ్శేచ కరినక్షత్రభేదఁసోః | యాచ్ఛాయాం మృగయా యాంచ మృగః" అని విశ్వము. చాతురీ = చాతుర్యమువలన; భీత = భయపడినట్టి; మృగ = లేడులయొక్క; చాలన = సంచరణము చేత; ఉద్భూత = యుదయించిన; పృథుల = అధిక మగు; ఘాళిక్ = పరాగముగలది యు; సకతాజరీగూహనకలావిలీనాహపికిలాపినీవ్ర్యాహావిలగృహాళిక్. - సకల = సమస్త మగు; ఆజరీ = దివ్యస్త్రీలయొక్క; గూహనకలా = దాఁగిలియాతల నెడునాటలయందు; విలీన = దాఁగినట్టి; ఆహపికిలాపినీ = సర్పస్త్రీలయొక్క; అహిశబ్దముపై "తస్యేదమ్" అని అన్వ ప్రత్యయము వచ్చి ఆహ యని యైనది. వ్ర్యాహ = సంఘముగల; విలగృహ = గుహలయొక్క; ఆళిక్ = పంక్తిగలిగినట్టిదియు. లలితాపగోర్నితరలితానితాబ్జాతగలితాన వజసాతివిలస నాళిక్. - లలిత = మనోజ్ఞములగు; ఆపగా = నదులయొక్క; ఊర్ని = తరఁగలవలన; తరలిత = చలింపఁజేయబడిన; అనిత = నల్లనై న; అబ్జాత = కమలములవలన; గలిత = జాతినట్టి; ఆనవ = ముకరం దమునలన, జ = పుట్టినట్టి; సాతివిలసన = అత్యంత ప్రకాశముగల; ఆళిక్ = తున్నెదలు గలిగి సదియు. తనుజనుర్మహిమజనన జనకకలరవతులరవద్ధునిత సురభిభరిత ఘనరవవనచర తురగవ దనకులజలదచూళిక్. - తనుజనః = దేహ మెత్తుటయొక్క. కాదేనిమనసిజానియొక్క. "జను ర్జననజన్నాని" అని యనురుఁడు. మహిమజనన = ఉత్కృష్టోత్పత్తికి; జనక = సంపాదకములైన; కలరవ = కోకిలలయొక్క; కుల = గుంపుయొక్క; రవ = ధ్వనులచేత; ధ్వనిత = సంజాతధ్వని యగు; సురభి = పసంతము చేత; భరిత = నిండినట్టి, దీనికి చూళియం దన్వయము. ఘనరవ = గోప్పధ్వనులుగల; వనచర = కిరాతకులు; తురగవదన = కిన్నరులు; జలదకుల = మేఘసంఘములు సుగల; చూళిక్ = అగ్రభాగముగలదియునైన; ఘనతర యనుపాతమున భరితమై ఘనతరమైన వ నమందుఁ జరించుచున్న కిన్నరస్త్రీలుగలదని యర్థము. జలదచూళిలనఁగా ఘనకచిటు. ఇమ్మహో కుధరచూళిక్ = ఈగోప్పపర్వతరాజును. మహిప = సుచంద్రుఁడా! కనుఁగొను = అవలోకింపుము.

మ. జననాభేశ్వర కంఠై రత్నకటకాం చ త్స్వర్ణమాశ్వాప్తమై
 యని శాత్యాశ్రితరాజసింహనిచయం జై సంవృతానేకవా
 హిని యై చందనగంధవాసితము నై యిశైలవర్యంబు దాఁ
 దనరెక్క నీ విట నెందుమాత్రనై భవత్యాపూర్వముం గాంచె నాన్. 8

టీ. జననాభేశ్వర = సుచంద్రుఁడా! ఈశైలవర్యంబు = ఈపర్వతశ్రేష్ఠము. తాక్. నీ వి టనొందుమాత్రనై = నీ విచటఁ జేరినంతమాత్రముననై. భవత్యాపూర్వముక్ = నీపాటిని. కాంచె నాక్ = పొందెనా యనునట్లు. రత్నకటకాంచత్స్వర్ణమాశ్వాప్తమై. - రత్న = రత్నము యము లగు; కటక = చరులను; అంచత్ = ఉప్పు చున్న; స్వర్ణ = సంపెఁగ లనెడు; చూళి =

అశోకము లనెడు “మాళిః కశ్కేళియాతయోః” అని విశ్వము. రత్నకటక=రత్నపురగడి యములను; అంచత్స్వర్ణమాళి=ఓప్పుచున్న బంగరుకీటమును; అప్తస్యై=పొందినదియై. అని శాత్ర్యశ్రీతరాజసింహనిచయంబై.-ఆనిక = ఎల్లపుడును; ఆత్మ్యాశ్రీత = మిక్కిలియాశ్ర యించినట్టి; రాజసింహ=వెద్రసింగము లనెడు నృపశ్రేష్ఠులయొక్క; “స్వరుత్తరపదేవ్యాశ్రు పుజ్యవర్షభకుజ్జరాః సింహశార్దులనాగాద్యాఃపుసి శ్రేష్ఠార్థగోచరాః” అని యమరుఁడు. నిచయంబై=సమాహము గలదై. సంవృతానేకవాహినియై.-సంవృత=చుట్టుకొనబడిన; అనే క=అనేకము లగు;వాహినియై=నదు లనెడు సేనలుగలదై. చందనగంధవాసితమునై=చందన వృక్షముల నెడు శ్రీగంధముయొక్కపరిమళము చేత వాసితమైనదై. తనరొక=ఓప్పెను.కంటె= చూచితివా ?

చ. అనుపమధాతుధూళియుతి ♦ నంచితకుంజనివక్తి నొప్పుని
 ఘనసితరత్నగండతటిఁ ♦ గ్రాలెడుపొన్న నృపాల కాన్పు తే
 ల్లని తొలుగారు నెక్కినయిలారధరవైరియె చుమ్ము కానిచో
 నెనరునె దేవవల్లభతయ్యు నుమనోభరణంబు దానికిన్. 9

టీ. నృపాల=సుచంద్రుఁడా; కాన్పు=చూడుము అనుపమధాతుధూళియుతికొ.-అను పము = సాటిలేని; ధాతు = జేగుఱుయొక్క; ధూళి=పరాగముయొక్క; యుతికొ=సంబంధ ముచేతను. అంచితకుంజనివక్తికొ.-అంచిత=ఓప్పుచున్న; కుంజ=పొదలయొక్క, దంత ములయొక్క; నివక్తికొ=సంబంధముచేతను. ఓప్పు నీఘనసిత రత్నగండతటికొ = ఓప్పు చున్నయీఘన మగు వజ్రమణిమయమైన స్థూలౌపల ప్రదేశమందు. గ్రాలెడుపొన్న=ఓప్పు వట్టిపొన్నవృక్షము. తెల్లనితొలుగారు నెక్కిన యిలారధరవైరి యెచుమ్ము=తెల్ల గా నుండు వైరావతము నెక్కిన పరవృతవైరి యగునింద్రుండెచుమీ. కానిచోకొ=అటుగానియొడ. దేవవల్లభతయ్యు=దేవవల్లభ మగుటయు, “కేసరో దేవవల్లభః” అని యమరుఁడు. నుమనో భరణంబుకొ=పుష్పభరణమును, దేవతాపోషణమును. దానికికొ=అపున్నాగము నకు. ఓనరునె = ఘటిల్లనా ? అనఁగా సురరాజు గానిచో దేవవల్లభతయ్యు నుమనోభరణం బును ఘటిల్లవు గావున సురరాజే యనుట.

వజ్రమణిమయ మయి ధాతుధూళివిరాజితం బగుగండోపల మైరావతమును బోలియు న్నదనియు, దాని పైనున్న పుష్పించిన పున్నాగము దేవేంద్రునిఁ బోలి యున్నదనియు భావము. రూపకాలం కారభేదము.

సీ. బహునీలతటులఁ గన్పట్టుసూర్యాకృతుల్
 పొందమ్ము లని త్రైంపఁ ♦ బూని పూని,
 నవవజ్రకటకమండలిఁ దోచునై జఘూ
 ర్తులఁ బరేభమనీమఁ ♦ గ్రుమ్మి క్రుమ్మి,
 కురువిందమయపాదఁ సరణిఁ గ్రాలెడుఘన

మ్ముల వశామతిఁ గేల * నలమి యలమి,
గారుడగ్రావశృంగములఁ బొల్చుసురాధ్వ
తటినిఁ బెన్నది యంచుఁ * దఱిసి తఱిసి,

తే. యలఘువీధి భయోపబృంహకదురంత
బృంహితార్భటి దిక్కోటి * వ్రీలఁజేయు
సమదవై ఖరి నీయద్రది * సంచరించు
వనగజశ్రేణి కనుఁగొంటె * మనుజవర్య.

10

టీ. మనుజవర్య=సుచంద్రుఁడా! ఈయద్రది = ఈపర్వతమందు. సమదవైఖరి = మదయుక్తమైసరితితోడ. సంచరించువనగజశ్రేణి = తిరుగుచున్న యరణ్యగజసమూహము. బహునీల తలులక. - బహు = అధికములగు; నీల = నీలమణిమయములగు; తలులక = చఱులయందు. కన్నట్టునూర్యాకృతుల్ = ప్రతిఫలించినట్టి సూర్యబింబములు. పొందమ్ములని = బంగరు పద్మము లనికొని. తెంపక = తెంచుటకు. పూని పూని = ప్రయత్నించి ప్రయత్నించి. నవవజ్రకటకమండలిక. - నవ=నూతనమగు; వజ్ర=వజ్రమణిమయ మగు; కటక = నితంబ ప్రదేశములయొక్క; మండలిక = సమూహమందు. తోచునైజమ్ములక = ప్రతిఫలించుతమశరీరములను. పరేభమనీషక = ఇతరగజము లనెడుబుద్ధిచేత. క్రమ్మి క్రమ్మి = కొమ్ముల తోఁ బొడిచి పొడిచి. కురువిందమయపాదసరణిక = పద్మరాగమణిమయ మగు ప్రత్యంత పర్వతమార్గమందు. కాఠెడు ఘనమ్ములక = ఒప్పారు చున్నమబ్బులను. వశామతిక = ఆఁడేనుఁ గులను బుద్ధిచేత. కేలక = తుండములచేత. ఆలమి యలమి = ఆక్రమించి యాక్రమించి. గారుడ గ్రావశృంగములక = గారుక్తమణిమయ మగు శిఖరములయందు. పొల్చుసురాధ్వతటి నిక = ప్రతిబింబించినయాకాశగంగను; పెన్నది యంచుక = పెద్దనది యనుచు. తఱిసి తఱిసి = సమీపించి సమీపించి. అలఘువీధిక = అధిక మగువనవీధియందు. భయోపబృంహకదు రంత బృంహితార్భటిక. - భయ=భీతికి; ఉపబృంహక=వర్ధక మగు; దురంత = పారములే ని; బృంహిత=స్వకీయధ్వనులయొక్క; ఆర్భటిక = అతిశయము చేత. దిక్కోటిక = దిక్సమూ హమును. వ్రీలక = చీలునట్లుగా. చేయుక = చేయును. కనుఁగొంటె = చూచితివా.

ఈపామకూటము నానావిధమణికూటముతో విరాజిల్లు చున్నదనియు నిందుఁ బెక్కుమదపుతేనుఁగులగుంపు లున్నవనియుభావము. భ్రాంతిమదలంకారము.

చ. కలితమణీకరాసఘనకాండభృతిక వరవాజిసంగతిం
బొలుచునువర్ణకూట మరిభూపవిదారణఁ జూడఁ గాంచనా
చలవిజయప్రయాణవరిసన్నహనాత్కతఁ బూనుటల్ కడుం
దెలిపె మరుద్గతిధ్వనదుద్వీర్ణగుహాచయ భేరికాధ్వనుల్.

11

టీ. కలితమణీకరాసఘనకాండభృతిక. - కలితమణి కరాసఘనకాండ = ఒప్పుచున్న యంద్రధనువును, మేఘసమూహము నెడకలితములైనరత్నఖచిత కరాసఘనములయొక్కయు

ఘనము లైననాణములయొక్కయు; భృతిఁ=ధారణము చేత. వరవాజిసంగతిఁ=శ్రేష్ఠము లగు పక్షు లనెడు శ్రేష్ఠము లైనగుఱ్ఱములయొక్క సాంగత్యము చేత. పొల్చునువర్ణకూటము=ఓప్పు నట్టి హేమకూటము. అరిభూపవిదారణిఁ=శత్రురాజభేదనమును. చూడఁ=కనుటకు. కాంచనాచలవిజయప్రయాణపరిసన్నహనాత్మతఁ.-కాంచనాచల = మేఘపర్వతమునకు; విజయ=జయముకొఱకైన; ప్రయాణ=పయనముయొక్క; పరిసన్నహన=సన్నాహమందు; ఆత్మతఁ=చిత్తము గలుగుటను. పూనుటల్=వహించుటలను. మరుద్ధతిధ్వనదుద్విగ్గుహచయభేరికాధ్వనుల్.-మరుద్ధతి=వాయువుయొక్క గమనము చేత; ధ్వనత్=ధ్వని సేయు చున్న; ఉద్ధిర్ఘ=ఉత్పటట మగు; గుహచయ=గుహలగుంపు లనెడు; భేరికా=భేదలయొక్క; ధ్వనుల్=శబ్దములు. కడుఁ=మిక్కిలి. తెలిపెఁ=ఎఱింగించెను.

వాతాభిఘాతమున గుహచయము మ్రోఁగు చుండఁగా మణిశరాసఘనకాండభృతివరవాజిసంగతులచే నొప్పుచున్న హేమకూటము శత్రుభేదనమునకై మేఘపర్వతమునకు బయనముఁ జేయుచుఁ బ్రయాణభేరినాదము సేయుచున్నట్లున్న దనిభావము. గవ్యాత్సేత్.

చ. మనుకులరాజచంద్ర కనుమా ప్రతిబింబితపర్ణజాలన

మ్రునఖరయుక్తిఁ దోచునలమాక్తిక శృంగనృసింహమూర్తిపెం

పానరె నధిత్యకాప్రభవితోన్నతవిద్రుమవల్లికల్ పలా

శనజతరంబు నీర్విపెలుచం బయి నెత్తునవాంత్రపాళిగన్.

12

టీ. మనుకులరాజచంద్ర=సుచంద్రుఁడా! ప్రతిబింబితపర్ణజాలనమ్రునఖరయుక్తిఁ.-ప్రతిబింబిత=ప్రతిఫలించినట్టి; పర్ణజాల=ఆకులగుంప నెడు; నమ్రు = వంగినట్టి; నఖర = గోళ్లయొక్క; యుక్తిఁ=సంబంధము చేత. తోచునలమాక్తికశృంగనృసింహమూర్తి=తోచునట్టి యామాక్తికశృంగ మనెడునృసింహస్వామి. అధిత్యకాప్రభవితోన్నతవిద్రుమవల్లికల్.-అధిత్యకా = పర్వతోర్ధ్వప్రదేశమందు “ఉపత్యకాదేవరాసన్నాభూమిరూర్ధ్వమధిత్యకా” అని యమరుఁడు. ప్రభవిత=సంజాతప్రభవములయిన; ఉన్నత=విశాలము లయిన; విద్రుమవల్లికల్ = పగడపుఁదీపలు. పలాశనజతరంబాఁ = రాక్షసునిహృదయమును. పెలుచఁ = అగ్రహము చేత. నీర్వి=బ్రద్దలు చేసి. పయిఁ=మీఁదికి. ఎత్తునవాంత్రపాళిగన్ = ఎత్తునట్టిసూతనము లగుప్రేఁగులగుం పగుచుండఁగా. పెం పానరెఁ=ఓపైను. కనుమా=చూడుమీ.

ఈహేమకూటమందు ముక్తామయ మగునొకశృంగము నృసింహునిఁబోలి, ధాని యందు ప్రతిఫలించిన పల్లవములు నఖములఁ బోలియుండఁగా నధిత్యకలయం దుదయించిన పగడపుఁదీపలు హిరణ్యకశిపుజతరము నీర్విపైకెత్తినప్రేఁగులూ యమనట్లు విలసిల్లె నని భావము.

సీ. వదనాంబుజమరీచి * వారంబు తోలుదొల్ల, నృక్షనాయకమానశరీతి నెంపఁ గలితవీక్షాపాతశకలనంబు లంతంతఁ, బుండరీకమదైకభూతి మాన్ప

నరసోరుయుగవిభాసారంబుమునుమున్న, కదళికామహిమంబుఁగడకుఁదేర్పఁ
 గఁబరికాబంధవైఖరి మించి వేవేగఁ, బరమఘనాఘనఁస్ఫురణఁ దూల్ప
 తే. నలరి కాంతారమృగనికాయముల నడఁప
 నిరతమృగయానువర్తనాపరత నరతఁ
 గాంచి యిచ్చటితటులఁ జరించుచెంచు
 చంచరీకాలకలఁ జూడుఁ జనవరేణ్య.

13

టీ. జనవరేణ్యఁనుచంద్రుఁడా! ఇచ్చటితటులఁ = ఈ హేమకూటపు సానువులయం
 దు. వదనాంబుజమరీచివారంబు. - వదనాంబుజ = ముఖకమలముయొక్క; మరీచి = కాంతుల
 యొక్క; వారంబు = సమాహము. తొలుదొల్లఁ = తొల్లనె. ఋక్షనాయకమానరీతిఁ. - ఋ
 క్షనాయక = భల్లక శ్రేష్ఠముయొక్క, చంద్రునియొక్క యని యర్థాంతరము. మానరీతిఁ = అ
 హంకారభంగిని. వొంపఁ = అడంపఁగా. కలితవీక్షాపాతకలనంబులు = విప్పుచున్న దృశ్యాత
 ములవ్యాప్తులు. అంతంతఁ = ముందుగ నే. పుండరీకమదైకభూతిఁ. - పుండరీక = శార్దూలముల
 యొక్క, తెల్ల దామరలయొక్క యని యర్థాంతరము. మద = గర్వముయొక్క; ఏక = ముఖ్యమగు;
 భూతిఁ = సంపదను. మాన్వఁ = పోఁగొట్టఁగా. నరసోరుయుగవిభాసారంబు. - నరస = శ్రేష్ఠ
 మగు; ఊరు = తొడలయొక్క; యుగ = కవయొక్క; విభాసారంబు = కాంతిసారము. మును
 మున్న = ముందుముందుగ నే. కదళికామహిమంబుఁ. - కదళికా = శేష్యయొక్క; “కదళికంద
 శీచీనశ్చమూరు ప్రీయకావపీ” అని యమరుఁడు. మహిమంబుఁ = అతిశయమును, అనఁటులయొ
 క్కి మహిమ నని యర్థాంతరము. కడకుఁదేర్పఁ = దూరీకరింపఁగా. కబరికాబంధవైఖరి. -
 కబరికాబంధ = కేకబంధములయొక్క; వైఖరి = రీతి. వేవేగఁ = అతివేగముగా. పరమఘనాఘన
 స్ఫురణఁ. - పరమ = శ్రేష్ఠమగు; ఘనాఘన = మదపుటేనుఁగులయొక్క; వర్షకాబ్దములయొక్క
 యని యర్థాంతరము. స్ఫురణఁ = ప్రకాశమును. తూల్పఁ = తొలఁగింపఁగా. అలరి = సంతసించి.
 కాంతారమృగనికాయములఁ = అరణ్యమృగసంఘములను. అడంపఁ = అడంచుటకు. నిరత
 మృగయానువర్తనాపరతఁ. - నిరత = ఎల్ల పుడు; మృగయానువర్తనా = వేట ననుసరించుట
 యందు; పరతఁ = ఆసక్తిచేత. నరతఁ = నరత్వమును. కాంచి = పొంది. చరించుచెంచుచంచ
 రీకాలకలఁ = నంచరించుచున్నచెంచు స్త్రీలను. చూడు = అవలోకింపుము. “శ్లో. భామానే
 యం బలిజకులజా భావభూభాగధేయమ్” అనునట్లు చెంచుకబ్దప్రయోగము.

ఈ పర్యతమందుఁ జరించు చెంచువనితలు తమముఖకాంతి భల్లకమానమును దృ
 శ్యాంతి శార్దూలగర్వమును తొడలు శేష్యమదమును కొప్పులు మదపుటేనుఁగులవర్షమును
 తమసంకల్పమునకు మునుమున్నె తొలఁగఁజేయఁగా సంతసించి నిరతమృగయాపరత్వముచే
 నరజన్మ మెత్తినవారేకాని వాస్తవముగ మనుష్యస్త్రీలు కారనిభావము.

చ. నికటఝరీకృవీటనరఁజిం. దనరూపము నూచి భవ్యహా
 క్తికమయకూటనీమఁచగుఁకేసరితాఁ బ్రతిసింహబుద్ధి గో

వకలనమై వడికొ దుమికి * పైకొని సీర్చి తదంతరస్థర

త్వకులము లంచు నాత్మఁ గొని * దారున వెల్వడెఁ గాన్పు మోన్పుపా. 14

టీ. ఓ సృపా=ఓసుచంద్రుఁడా! భవ్యమాత్మకమయకూటసీమకొ.-భవ్య=మనోజ్ఞమైన; మాత్మకమయ=ముక్తామయ మగు; కూటసీమకొ=శిఖరప్రదేశమందు. తగుశేనరి = ఓప్పనట్టిసింహము. నికటఝరీకృపీటసరణికొ.-నికట=సమీపమందున్న; ఝరీ=సెలయేటియొక్క; కృపీటసరణికొ=జలప్రదేశమందు. తనరూపము=తనప్రతిబింబమును. చూచి=ఆవలోకించి. తాకొ. ప్రతిసింహబుద్ధికొ=ప్రతిస్పర్ధి యగునుతీయొకసింహ మనుబుద్ధిచేత. కోపకలనమై=కోపావిష్టమై. వడికొ=వేగముగా. దుమికి=ఆజలములో దుమికి. పైకొని=కవిసి. సీర్చి=బ్రద్దలు చేశి. తదంతరస్థరత్వకులములు=ఆజలమధ్యమున నుండురత్నజాలములు. ఆంచుకొ. ఆత్మకొ=హృదయమందు. కొని=ఆనుకొని. దారునకొ=వేగముగా. వెల్వడెకొ=బయల్పడెను. కాన్పుము=ఆవలోకింపుము.

ఈ హేమకూటముయొక్క మాత్మకమయ మగునొకశృంగమందుఁ దగుసింహము చెంతనున్న సెలయేటిప్రవాహమునఁ బ్రతిఘటించినతనరూపమును జూచి ప్రతిసింహ మని కోపించి దుమికి సీర్చి యిది ప్రతిసింహము కాదు జలాంతరమున నున్నరత్నచయ మనుకొని వేగముగ వెల్వడె నని భావము.

చ. అలఘుపరాగహేమవననాంచల మించుక జాఱఁ దేఱిచూ

పుల మరు గెల్పునీసాబగుఁపొంకముఁ గన్గెని మోహతాపసం

కలనత నోమహీరమణ * కంటివె యీవనలక్ష్మి వేడియా

ర్పలు వెడలించెఁ జంపకపుఁబువ్వుల మాఁగినగాడ్పుచాలునన్. 15

టీ. ఓ మహీరమణ=ఓ సుచంద్రుఁడా! ఈ వనలక్ష్మి=ఈవనసంపద యనెడు నొకస్త్రీ. అలఘుపరాగహేమవననాంచలము.— అలఘు=వికాలమగు; పరాగ=పుష్పాడి యనెడు; హేమవనసం=స్వర్ణవస్త్రముయొక్క; ఆంచలము=ఆగ్రము. ఇంచుక=కొంచెము. జాఱకొ =తేరాడఁగా. తేఱిచూపులకొ=తుమ్మెదలనెడుచూపులచేత. మరుగెల్పునీసాబగు పొంకముకొ=కాముని నోడించునీసాందర్యముయొక్క పొందికను. కన్గెని=ఆవలోకించి. మోహతాపసంకలనతకొ.-మోహ=వలపువలనైన; తాప=సంతాపముయొక్క; సుంకలనతకొ=సంబంధముచేత. ‘‘సంకలయతీతిసంకలనః’’కర్తృర్థమందునంద్యాదిబుద్ధిప్రకృత్యయము. చంపకపుఁబువ్వులమాఁగినగాడ్పుచాలునకొ=సంపెంగిపువ్వుల సంబంధి యైనమాఁగినగాడ్పులయొక్కగుంపుచేత. వేడియాల్పలువెడలించెకొ=ఉష్ణ మగునిశ్వాసములను విడిచెను. కంటివె=చూచితివా?

ఇటు సుచంద్రునందు వనలక్ష్మికిఁ దదీయసౌందర్యవిశేషాద్యవలోకనమహిమచేఁ బ్రభుమానురాగోదయ మైసట్లు వ్యక్త మగుచున్నది గావున నభిలాష హేతుకవిప్రలంభశృంగారము వ్యజ్యమాన మగును. విప్రలంభ మనఁగా వియోగ కాలావచ్చిన్న రతియె. నాయికానాయకులకు వైయధికరణ్యము వియోగ మని కొందఱభిప్రాయపడినారుగాని యట్లైనచో ‘‘శ్లో. ఏకస్త్రీకొ

యనే పరాబ్జుఖతయావీతోత్తరం తామ్యతోరన్యోన్యస్యస్యహృదిస్థితేప్యనునయే సంరక్షతోక్తా రవమ్' ఇత్యాదికావ్యములయం దేశకయావిప్రలంభము చెప్పబడినది యనంగత మగును గావున వియుక్తుండ నైనవాఁడ ననుబుద్ధియొ వియోగ మ్మని సిద్ధాంతము. ఇట్టి విప్రలంభము నను సుచంద్రుఁ డాలంబనవిభావంబును, తదీయ సౌందర్యాదు లుద్దీపనవిభావంబులును, వేఁడి యూహ్యులను భావంబులును, అక్షిప్యమాణోమాంచాక్రమ పాతాదులు సాత్త్వికములును తాదృ శచింతాదైన్యాదులు వ్యభిచారులును పరిపూర్ణము లగుకారణకార్యసమాకారు లుండుటంబట్టి లోకోత్తరవిభవంబు ఘటించినయది. విభావానుభావాదిస్వరూపము ముందు వివరింపఁబడు.

చ. అతులఫణిశరమ్యకట * కాన్విత మై నిజమూర్ధభాగసం

భృతమలినాన్యపుష్కరఝరితిలకం బయి కాలికానుషం

జిత మయి దేవసేవ్య మయి * చె న్నగునీకుధరాధిరాజ మో

క్షీతివరచంద్ర కైకొనుట * చిత్రమై ధాత్రి గిరిశనామమున్. 16

టీ. ఓ. క్షీతివరచంద్ర=రాజచంద్రుండ వగునోసుచంద్రుఁడా! అతులఫణిశరమ్యకట కాన్వితమై. — అతుల=అసమానము లగు; ఫణిశ=సర్పశ్రేష్ఠములచే; రమ్య=మనోజ్ఞములగు; కటక=చరలతోడ; అన్వితమై=కూడుకొన్నదై, సాటిలేనిఫణిశుఁ డ నెడరమ్య మయినకడి యములచేఁ గూడినదై యనియర్థాంతరము. నిజమూర్ధభాగసంభృతమలినాన్య పుష్కరఝరి తిలకం బయి. — నిజ=తనదైన; మూర్ధభాగ = శిరోభాగమందు; సంభృత=భరింపబడిన; మలినాన్య=నిర్మలమగు; పుష్కర=జలముగల; ఝరితిలకంబయి=శ్రేష్ఠమగు సెలయేళ్లు గల దయి. మలినాన్య యగుపుష్కరఝరి అనఁగా వ్యోమగంగ గల దయి యనియర్థాంతరము. కాలికానుషంజిత మయి. — కాలికా=మేఘమాలచేత, పార్వతీదేవీచేత నని యర్థాంతరము. అనుషంజిత మయి=సంసక్త మయి. దేవసేవ్యమయి=దేవతలకు విహరించుఫల మయి. ఇం ద్రాదిభజనీయ మయి. చె న్నగునీకుధరాధిరాజము=ఓప్పు చున్నయీపర్వతశ్రేష్ఠము. ధా త్రికా=భూమియందు. గిరిశనామమున్=గిరిశ్రేష్ఠ మనువేరిని, శివనామము నని యర్థాంత రము. కైకొనుట=స్వీకరించుట. చిత్రమై=అశ్చర్యకరమా? గిరిశనం దున్నగుణణముతో విరాజితం బగునీపర్వతమునకు గిరిశ మనునామ ముండుట యాశ్చర్యకరము గా దనుట.

సీ. అలరుఁదీవియలఁబా * యకమించుక్రొండేటి, జోటిమ్రాఁతలొయారి * పాటగాఁగ
 స్థలకంజినీకంజ * ములగాడ్చు దారిఁ బైఁ, బర్వుపుప్పొడివచ్చు * పావడలుగఁ
 గనకశృంగాగ్రసం * గతపాండుకాండదా, నీకముల్ నవవుండ * ధీకములుగ
 నతిచలచ్చదయు క్షి * నలరురంభాస్తంభ, జాలంబు జయవతా * కాళి గాఁగ
 తే. భోగవతికావతంసముల్ * పుణ్యతరులు
 రాజశౌర్దూలసంఘముల్ * ప్రాంతవీధిఁ
 గొలువఁ జేరోలగం బున్న * చెలువుఁ బూసె
 నీధరాభృద్వరునిఁ గంట * భూధరేంద్ర.

టీ. భూధరేంద్ర=ఓరాజేంద్రుఁడా. అలరుఁదీవియలక=పువ్వులతోఁ గూడినలతలను. పాయక = వదలక. మించుక్రొండేఁటిజోటి మ్రోతలు.- మించు= అతిశయించునట్టి; క్రొండేఁటిజోటి=కోడెతు మైదల జంటయొక్క; మ్రోతలు=ఝంకారములు. ఓయారిపాట గాఁగక = నారీమణులయొక్క పాట యగు చుండఁగా. స్థలకంజినీ కంజముల గాడ్పు దారిక.- స్థలకంజినీ=మెట్టదామరతీవలయొక్క; కంజముల=కమలములయొక్క; గాడ్పు దారిక = వాయుప్రసరణమార్గముచేత. పైఁబర్వుపుప్పొడి=పైకెగయు పుష్పచేణువు. పచ్చపావడలుగక = పసపుపంచెలు కాఁగా. కనకశృంగాగ్రసంగత పాండుకాండ దానీకముల్.- కనక=సువర్ణమయము లగు; శృంగ=శిఖరములయొక్క; అగ్ర=కోసలయందు; సంగత=కూడియున్న; పాండు=తెల్ల నగు; కాండ = మేఘములయొక్క; అనీకముల్=గుంపులు. పుండరీకములుగక= శ్వేతచ్ఛత్రములు కాఁగా. అతిచలచ్ఛదయు క్షిక్.- అతిచలత్=మిక్కిలికదులు చున్న; ఛద=వర్ణములయొక్క; యు క్షిక్=సంబంధము చేత. అలరుఁంభాస్తంభజాలంబులు=ఓహు చున్న యనంటి స్తంభములయొక్క గుంపులు. జయపతాకాళి కాఁగక= విజయధ్వజములగుంపులు కాఁగా. భోగవతికావతంసముల్=వేశ్యారత్నములు, నాగకన్యకాశ్రేష్ఠములు. పుణ్యతలు= మిక్కిలి పుణ్యతలు రైనవారు, మనోజ్ఞము లగువృక్షములు. “పుణ్యమునోజ్ఞేఁ భిహితం తథాసుకృతధర్మయోః” అని విశ్వము. రాజశార్దూలసంఘముల్=రాజశ్రేష్ఠుల గుంపులు, వ్యాఘ్రశ్రేష్ఠముల గుంపులు. ప్రాంతవీధికో=సమీప ప్రదేశమందు. క్షోలువకో=సేవించు చుండఁగా. షేరోలగం బున్న చెలువుకో=క్షోలువుకూటమం దున్నయందమును. పూనెకో=వహించెను. ఈధరాభృద్వరునికో=ఈపర్వతశ్రేష్ఠమును. ఈరాజశ్రేష్ఠము నని ధ్వనితార్థము. కంఠె= అవలోకించితివా?

క్రొండేఁటిజోటిమ్రోతలు నారీమణిగానంబులుగాను, మెట్టదామరల నుండిచెడలుగాడ్పునఁ బైఁబర్వుపుప్పొడి పసపుపంచగాను, శిఖరాగ్రమందువెలయు తెల్లచుట్టు శ్వేతచ్ఛత్రముగాను కదులు చున్నయాకులు గలయనంటులు జయపతాకములుగాను శోభిల్లు చుండఁగా నాగకన్యకాశ్రేష్ఠము లనెడువేశ్యారత్నంబులు మనోజ్ఞము లగువృక్షము లనెడుపుణ్యవంతులు శ్రేష్ఠము లగుపులు లనెడురాజశ్రేష్ఠులు చెంతలం గొలుచుచుండఁగా షేరోలగం బున్న రాజరత్నమువలె నీధరాధరశ్రేష్ఠము తేజరిల్లు చున్నదని తాత్పర్యము.

ప. వెండియు నీ హేమకూటంబు హేమకూటప్రభాకూట సంధ్యారాగోదయవై ఖరీపరిపుల్లవ్యమానగిరి మల్లికావల్లికాప్రసూనాంబుజాత ప్రవాహసంవర్ధితం బగుట నాత్మనీదానాభిధానంబునం బ్రసిద్ధిం బొందునతిమంజులహేంజుల పుంజవలయంబునడుమం జెలు వ్రానుపారిజాతమహీజాతలతానికాయకాయమానంబులక్రింద నందంబు లగుకురువిందవేదికా బృందంబులపై నిండువేడుక నెమ్మనంబుల మెండుకొన నెచ్చెలిపిండు పసిండిదండియలు వ్రాని నుతిమీట నతికలితకలనాదకాకలీన్వరవిలననంబున విషమాంబక బిరుదగీత వ్రాతంబులు పాడు తెఱగంటికలువకంటిదంటల నవీనతానంతానమానం

బులం జోక్తి సంజాతపులకప్రరోహంబులం బొలుచుచెలువున నుదార
 క్రోరకవారంబులం జూపట్టునీరంద్రప్రియాళుప్రతానంబులవలన నీరంద్ర
 ప్రియాళుప్రతాననికుంజగేహంబుల నొక్కయొడనైన ననిసభయంబు గానక
 నుఖం బుండి యాఖండలశిలాగండోపలఫలకప్రతిఫలితాధిత్యకాస్థలరమ
 మాణగరుడమాణవక మూర్తులం గని వెఱ దొరయ నచ్చటం జొరఁబాఱు
 చ్చిలువదొరలఫణాతలమణికులభాస్వద్భ్రుణిపూరంబులకు నిలువనోపక వెడలి
 పఱతెంచుకటికిచీకటికిన్నరాంబుజముఖికదంబకవిరచితనూతనదోహదధూ
 మంబులయోజం దేజరిల్ల సద్యస్సముత్పద్యమానఫలమిళితశాఖాకలితంబు
 లగుదాడిమీకులంబులఁ దిలకించి యచ్చటి కాశ్రయింపం జనుద మని నిజ
 ప్రియజనంబులఁ బిలుచురాచిలుకచిలుకలకొలుకులకలికిపలుకులువినియలరు
 కర్ణికారవారంబులవలనఁ గర్ణికారవారప్రవాళశ్రేణులబ్జరాగతోరణమా
 లికలును నిస్తులగోస్తనీవిలంబమానవుల్లగుచ్చంబులచ్చమాక్షికవితానం
 బులును సమలకకుత్ఫలనానట్యమానమత్తాళిపాళికలభియాపధూపధూమ
 మాలికలునుంగాఁగ నమరుమందారవీరుస్కందిరంబుననంపెఁగతీవజాలువా
 గొలుసులనుయ్యెలలూఁగుసాధ్యమిథ్యామధ్యాజనంబుల చరణపయోజనం
 యోజనంబులకు లక్ష్యంబులై తదీయస్వర్చనవినిర్గతానురాగకందళంబుల
 యందంబునం జివ్విరించునశోకానోకహంబులవలన నశోకానోకహకుసుమ
 వినరవర్షితమరందధార్లాళధారాగౌరవంబునఁ బెనులోయఁ బడిన ధగధగ
 నిచగడంపుఁగోనల భుగభుగవలచుకపురంపుటనంటుల చప్పరంబులక్రిందం
 జెప్పరానివేడుక ముప్పురిగొనవిచ్చలవిడి డాఁగిలిమ్ముచ్చులాడునెడ నెడయని
 వడి యడర నుదంచితచంచరీకమాలికలనుల్లసితనల్లవంబులను త్తుంగనిస్తు
 లస్తబకంబుల నుజ్జ్వలత్కళికాకులంబుల నుల్లసిల్లుతరుణ ప్రతతికలం గల
 కుడుంగరంగంబులలోఁ దమ్ముఁ దెలియ కుండ డాఁగియున్న యన్నలమిన్న
 లపీక్షింపఁ జరించుసిద్ధరాజతనూజాసమాజంబుల నిశాతవిలోచనాపాతం
 బుల నపూర్వవిలాసంబు గాంచుతిలకనగతిలకంబులవలనఁ దిలకనగతిలక
 కుసుమగళన్తకరందసంపర్కంబునం బదనై నముత్త్రియంపుదొనల నిండిన
 నంకుమదవంకంబునం బొంకంబుగా మృదుమృదుత్వగభినవదళంబుల నలి
 నభవునిం గొలువఁ జనినతమతమరమణునికై సందేశంబులులిఖించి చెలు
 లనంచి పంచకరపరచళరీప్రపంచితరహాణశిఖిఖాంచల చంచలితమా
 నసంబున నడలి బడలి చెలువ మెలవుకలువదొర రాయరంగులం బఱచినక
 లువదేకుజముకాణంబులపయింబొరలుగంధర్వసోగంధికగంధిరత్నంబులనం

తాపంబు నన విరిసీరు నించయు కెంజివురులం గప్పియుఁ జల్లపుప్పొడులు
 నల్లియు నలరుజాంపంబులం బొదివియు శీతలోపచారంబులు సేయుతత్ప్రి
 యవయస్యాలలామంబులకుం దోడునీడలై చూడం దగువాసంతికాజాతం
 బులలనవాతపోతప్రచారంబులం గౌఁగిలింపనవారితనుమనోవికాసంబునం
 బొలుపుగాంచుకురువకలతావలయంబులవలనఁ గురువకలతావలయవల్లవప
 ల్లవాధరామండలమధ్యస్థల సందర్శనీయపురందర శిలాశిఖరనందనందననం
 భృతరంజిత వేణుదండాయమానమానితకటకవాలవాయజ సూత్రానుబిం
 బంబు లహిరూపంబులు గా నెఱింగి యుప్పొంగి చెంగున నెగసి చరణం
 బులం ద్రొక్కి పట్టి చంచూపుటంబుల సింఛి టెక్కల నడిచి యేమియుం
 దేర కున్న విస్తయంబు మనంబు జెరయ విఫలప్రయత్నంబు లై వుడమి
 వ్రాలుకాంతారమయూరదారకంబులం జొచ్చి కికాకికకేళి సల్పగుడ
 సరోజముఖనికరంబుల దరస్తి తవిలాసంబున సమధిక పథిక చేతస్తాపసంవర్ధక
 ప్రసవామోద పరంపరలఁ జెన్ను మీఱుపున్నాగ పూగంబులవలనఁ
 బున్నాగ పూగ మధుసాలరసాల ముఖ్య దివ్యతర్వంతరంబున మంజు
 లకంజరాగ భిత్తిభాగ మరీచిపుంజంబు భాస్వదాతప ప్రాబల్య
 ఖంజనంబును శాతకుంభకుంభవిభాడంబరంబు సంధ్యారాగారంభంబును
 వలభిన్తణివలభిరుచిరుచిపూరంబు నిబిడతిమిరవివర్ధనంబును ముక్తోల్లాలవి
 భాసారంబు దారకానినర్గంబును భూరి స్తంభసంగ్రథితహీరదర్పణద్యుతిజా
 తంబు నిస్తంద్రచంద్రికాకల్పనంబునుం గావింప నక్షీణక్షణదైకవిలసనం
 బునం బొలుచుకేళికాహర్ష్యంబున మిక్కిలి పిక్కటిల్లుమక్కువఁ జక్కె
 రవిల్లుజగడంబుల మగలఁ జొక్కించి యాత్మీయపుంభావభావనాసంభూతశ్ర
 మంబుదూలఁ జెంగటివనుల సంచరించునాగకన్యావతంసంబుల యాగాఢని
 శ్వాసనమీరంబులతోరం బగుసిరి నెప్పారుసిందువారంబులవలన సిండు
 వారాదినగవారశిలాతలంబులనురులు ధాల్పియు నెత్తమ్ము లిమ్ముగాఁ బ్రవ
 హించు సెలయేఱులపై వలలు సేర్చియు స్వజాతిద్విజాతుల రాఁబిలుచువులుఁ
 గులదీములుగట్టియు జగురుఁగండలమర్చియు విచిత్రతరవనవతత్త్రి గోత్రంబు
 లం బట్టుకొనుతలంపున మెండై నపాదల నుండి యప్పటప్పటికి వానిం గానఁ
 దమకించి చెంచెత లెత్తునెఱ్ఱెగంబుతమ్మిచాయలవసంతసమయనముదితసౌ
 భాగ్యమ్మునం బొదలుచాంపేయధాత్రీరుహంబులవలనఁ జాంపేయధారారుహ
 కుమముగళిత పరాగరాశిమధురసనదీవులిన దేశంబువఁ గపురంపుటనంటులే
 యాకుఁ బఱచి మరకతమకరక్షేతనాహితమూర్తి నిలిపి తదేకపూజాతాత్ప

ర్యంబున నున్న సద్గుణోత్తములకు విరు లొసంగునంతరంగంబునఁ బ్రమ దావనంబు సొచ్చి ప్రమథమధురోష్ఠీతలజంబులు గేల నూది నిక్కి విట పాంతరాభివేష్టితమల్లికాప్రసూనంబులఁ గోయునెడఁ దక్కిరసంయోగంబు వలన నిశేష్టఫలలాభంబు చేకూరెనోయన రమ్యఫలంబులం జెంపొందుమా కందంబులవలన మాకందవాసనాభినాసితపవమానప్లవమానసీలాశోకరజ స్తోమంబు ప్రవర్ణోపక్రమనిర్గచ్ఛద్దామవ ర్తనంబునం బర్వ సమందానంద కందళితచిత్రారవిందంబులతోముందుముందుగఁబజలెంచుపురందరాదిబృం చారకవర్ణంబుల తనూశ్రమంబు దెరలంజేయుశీతలతరతాపసాశ్రమనానా విధ వసుధారుహానివహంబులచెంతలం దదీయశాఖాప్రసవముఖవినిష్ఠ్యూత మధుపాళికం బ్రవవితంబు లగువిశారద విటపిపటలంబులవలనను వలనుమిగి లిమేరుకుధరంబునుంబోలె శక్రపురాతిభానురంబును హిమవన్నగంబునుం బోలె గోభృత్కార్తు కాన్విత కాళికాతిశోభితంబును మందరధరంబునుం బోలె వ్యాభాధిరాజపరివేష్టితంబును ఋశ్యమూకాద్రియుం బోలె హరిజాతి కలితంబును మాల్యవద్గోత్రంబునుంబోలె రామసంచారసంగతంబునుసీలా చలంబునుంబోలెపురుషోత్తమభూషితంబునుగంధమాదనగ్రావంబునుంబో లెమహావరాహపాళికాలింగితంబునుసమామోదసంకలితశ్యామామహితం బయ్యును నసమామోదసంకలితశ్యామామహితం బై వీనఘనార్భటివిఘూ ర్ణితమహాబీలం బయ్యును నవీనఘనార్భటివిఘూర్ణితమహాబీలం బై మరాళి కాశ్రితకటకస్థలవనజాతం బయ్యును నమరాళి కాశ్రితకటకస్థలవనజాతం బై సదృక్షరాజసారంగసంతానసంకలితం బయ్యును నసదృక్షరాజసా రంగసంతానసంకలితం బై కాలాహితనుమనోనగ భాసమానం బయ్యును నకాలాహితనుమనోనగ భాసమానంబై యొప్పు చున్నయది విలోకింపుము.

టీ. వెండియుక్కో=మఱియును. ఈ హేమకూటంబు=ఈ హేమకూటపర్వతము. దీనికి వచనాంతమం దున్న యొప్పుచున్నదను క్రియతో నన్వయము. హేమకూటప్రభాకూటసం ధ్యారాగోదయవై ఖరీపరిపుల్లమనగిరిమల్లికావల్లికాప్రసూనాంబుజాత ప్రవాహసంవర్ధితంబగు ట్టకో.—హేమకూట=కనకశిఖరములయొక్క; ప్రభాకూట=కాంతిపుంజమనెడు; సంధ్యారాగ=సాయంకాలనూచక మగునారుణ్యముయొక్క యనుట. వైఖరీ=రీతిచేత; పరిపుల్ల మన=వికసించుచున్న; గిరిమల్లికా=పటజవృక్షములయొక్క; వల్లికా = లతలయొక్క; ప్ర మాస=పుష్పములయొక్క; అంబుజాత = మకరందసమాహముయొక్క; ప్రవాహ = వడద చేత; సంవర్ధితం బగుట్టకో = వృద్ధిఁ బొందింపఁబడినదైన హేతువుచేత. ఆత్మనిదానాభిధా నంబునకో.—ఆత్మ=తమకు; నిదాన=ఆదికారణముయొక్క; అభిధానంబునకో=జేరిచేత. ప్ర

సీద్ధింబొందునతిమంజాలహింజాలపుంజవలయంబునడుమకొ.- ప్రసీద్ధింబొందు=భ్రాతృతిఁగాంచునట్టి; అతిమంజాల=మిక్కిలిమనోహరములగు; హింజాల=నీరుగన్నెరులయొక్క; అంబుజాతమువలనవృద్ధిఁ బొందినది గావున, నీరుగన్నెరులనిశేరు బొందినవనుట. “నిచులోహింజాలోహింజా;” అని యుమరుఁడు. పుంజవలయంబునడుమకొ=వలయాకార మగుగుంపులనడుమను. చెలువునుపారిజాతమహీజాతలతానికాయ కాయమానంబులక్రిందకొ.- చెలువును=సౌందర్యమొందు; పారిజాత=పారిజాత మనెడు; మహీజాత=వృక్షములయొక్క; లతానికాయ=తీవలగుంపుయొక్క; కాయమానంబులక్రిందకొ=పందిళ్లక్రింద. అందంబులగుకురువిందవేదికాబృందంబులపైకొ.- అందంబులగు=నుందరములైన; కురువిందవేదికా=పద్మరాగమణులతోగట్టినతిన్నలయొక్క; బృందంబులపైకొ=సమాహములమీఁద. నిండువేడుక=పరిపూర్ణకుతూహలము. నెచ్చునంబులకొ=మంచిమనస్సులయగు. మెండుకొనకొ=అతిశయింపఁగా. నెచ్చెలిపిండు=ప్రియసఖీసమాహము. పసిండిదండియలు=బంగరువీణలు. పూని=వహించి. సుతిమీటకొ=శ్రుతినిఅతిశయింపఁజేయఁగా. శ్రుతి యనఁగా స్వరారంభ కావయవవిశేషము. “శ్లో. ప్రథమశ్రవణాచ్చబుక్యా”య తే ప్రాస్వమాత్రకః సాశ్రుతిస్సంపరిక్షేయా స్వరావయవలక్షణా” అనిశ్రుతిలక్షణము. అతికలితకలనాదకాకలి స్వరవిలసనంబునకొ.- అతికలిత=మిక్కిలి కలయుచున్న; కలనాద=ఆవ్యక్తమధురధ్వనిగల; కాకలిస్వర=మధురమై అస్ఫుటమైన స్వరముయొక్క; విలసనంబునకొ=ఉన్నేషముచేత. విషమాంబకవిరుదగీత(వ్రాతంబులు.- విషమాంబక=పంచబాణునియొక్క; విరుద=సామర్థ్యవిహ్నుములయొక్క; గీత=గానములయొక్క; వ్రాతంబులు=సమాహములు; పాడుతెఱగంటికలువకంటిదంటలనవినతాన సంతానమానంబులకొ.- పాడు=పాడెడు; తెఱగంటి=దేవతాసంబంధినులగు; కలువకంటిదంటల = దిట్టతనముగలస్త్రీలయొక్క; నవీన=అపూర్వమగు; తాన=తానకారముతోఁబాడెడుపాటలయొక్క; సంతానమానంబులకొ = సమాహగౌరవములచేత. చొక్కి=సుఖపరచకమై. సంజాతపులకప్రరోహంబులకొ.- సంజాత=పుట్టినట్టి; పులక=రోహంచములయొక్క; ప్రరోహంబులకొ=అంకురములచేత. పొలుచుచెలువునకొ=ఓప్పుచందంబున. ఉదారకోరకవారంబులకొ.- ఉదార=గొప్పలయిన; కోరక=కలికలయొక్క; వారంబులకొ=సమాహములచేత. చూపట్టునీరంద్రప్రియాళు ప్రతానంబులవలనకొ.- చూపట్టు=కనఁబడుచున్న; నీరంద్ర=దట్టమైన; ప్రియాళు=ప్రేంకణములయొక్క; ప్రతానంబులవలనకొ=సమాహములవలన. ఈపంచమ్యంతమునకు, ముందు, రాఁగలపంచమ్యంతములకు “వలనుమిగిలి” అనుక్రియతో నన్వయము. నీరంద్రప్రియాళు ప్రతాననికుంజగేహంబులకొ.- నీరంద్ర=దట్టమగు; ప్రియాళు=ప్రేంకణములయొక్క; ప్రతాన = సమాహముయొక్క; నికుంజగేహంబులకొ= పొదరిండ్లయందు. ఒక్కయొడైననకొ= ఒకసమయమందైనను. ఇనభయంబుకొ=ఘోరభయమును. కానక=చూడక. సుఖంబుండి=సుఖముతోడవనియించి. ఆఖండలకలాగండోపలఫలకప్రతిఫలితాధిత్య కాస్థలరమమాణగరుడమాణవకమూర్తులకొ.- ఆఖండలకలా = ఇంద్రనీలమణులయొక్క; గండోపలఫలక = పలకలవంటి నూలోపలములయందు; ప్రతిఫలిత=ప్రతిబింబితములైన; ఇదిమాణవకమూర్తులకు విశేషణము. ఆధిత్యకాస్థల=పర్వతోర్ధ్వప్రచేకములందు; రమమాణ=క్రీడించుచున్న; గరుడ=గరుడపక్షులయొక్క; మాణ

వక=చిడ్డలయొక్క; మూర్తులకొ=శరీరములను. కని=చూచి. వెఱదొరయకొ = భయమొందవఁ
గా. అచ్చటకొ = అనికుంజగేహములయందు. జొరఁ బాఱుచిలువదొరలఫణాతలమణికులభాస్వ
ద్భుజిపూరంబులకుకొ.- జొరఁ బాఱు=చొచ్చుచున్న; చిలువదొరల= ఫణిశ్రేష్ఠములయొక్క;
ఫణాతల=పడగలయందున్న; మణికుల=మణులసమాహమయొక్క; భాస్వత్ = ప్రకాశించుచు
న్న; మృణి = కాంతులయొక్క, కాదేని మణిసమాహమనెడు నూయ్యనియొక్క కిరణముల
యొక్కయని యర్థము. పూరంబులకుకొ = ప్రవాహములకు. నిలువకొ ఓపక = ఉండఁజాలక.
వెడలి=బయలుదేటి. పఱతెంచుకటికిచీకటి=పోవునట్టిగాధాంధకారము. కిన్నరాంబుజముభీక
దంబకవిరచితసూతన దోహదధూమంబులయొజకొ. — కిన్నరాంబుజముభీ=కిన్నరస్త్రీలయొ
క్క; కదంబక=సమాహమచేత; విరచిత=చేయఁబడిన; సూతన=నవినమగు; దోహద=అనఁ
గా తరుగుల తాదుల కకాలమందుపుష్పఫలాదినిమితమై చేయుక్రియావిశేషము. అట్టిక్రి
యావిశేషము లెవ్వియన, దాడిమికి పొగ, అశోకమునకు స్త్రీపాదతాడనము, పొగడకు
ముఖసీధువు, గోరంట కాలింగనము, బొట్టుగునకు బీక్షణము, నూమిడికి కరస్పర్శము, సంపెఁగకు
ముఖరాగము, కొండగోఁగునకు సల్లాపము, వావిలికిఊర్పు, మొరటికిపాట, సురపొన్నకునప్పు
ఇత్యాదిగాఁ జెలియఁదగినయది. ఆదోహదరూపమైన; ధూమంబుల=పొగలయొక్క. యొజకొ =
రీతిచేత. లేజరిల్లకొ = ప్రకాశింపఁగా. సద్యస్సముత్పద్యమానఫలమిళితకాభాకలితంబు లగుదాడి
మీకులంబులకొ. — సద్యస్సముత్పద్యమాన=తత్కాలోత్పద్యమానములగు; ఫల= ఫలముల చేత;
మిళిత=కూడుకున్నట్టి; కాభా=కొమ్మలచేత; కలితంబులగు = ఒప్పుచున్నట్టి; దాడిమీకులంబు
లకొ = దాడిమీవృక్షములగుంపులను. తిలకించి=అవలోకించి. అచ్చటికికొ = ఆప్రదేశమునకు.
అశ్రయింపకొ = అశ్రయించుటకు. చనుదమని=పోవుదమని. నిజప్రియజనంబులకొ = తమప్రియు
లను. పిలుచురాచిలుకచిలుకలక్కిలుకులకలికిపలుకులు. — పిలుచు=ఆహ్వానముఁ జేయుచున్న; రా
చిలుకచిలుకలక్కిలుకుల=శ్రేష్ఠమైనకుకొంగనలయొక్క, కలికి=అందమైన; పలుకులు=మాటలను;
వని=ఆకర్ణించి. అలరుకర్ణి కారవారంబులవలనకొ = వికసించుకొండగోఁగులసమాహమములవలన
ను. కర్ణి కారవారప్రవాళశ్రేణులు. — కర్ణి కారవార=కొండగోఁగుగుంపులయొక్క; ప్రవాళ=పల్లవ
ములయొక్క; శ్రేణులు=పరంపరలు. అబ్జరాగతోరణమాలికలును=పద్మరాగమణిమయ మగుతో
రణములగుంపులును. నిస్తులగోస్తనీవిలంబమానపులగుచ్చంబులు. — నిస్తుల=ఆసమానములగు;
గోస్తనీ=ద్రాక్షయొక్క; విలంబమాన=వ్రేలాడు చున్నట్టి; పుల్ల=వికసించినట్టి; గుచ్చంబులు=
గుత్తులు; అచ్చమాక్తికవితానంబులును. — అచ్చ=స్వచ్ఛమగు; మాక్తిక = ముత్యములయొక్క;
వితానంబులును = మేలుకట్టును. అమలకకుత్స్థనానట్యమానమత్తాళిపాలికలు. — అమలక
=స్వచ్ఛమగు; కుత్స్థనల=శ్రేష్ఠప్రదేశమందు; నానట్యమాన=విహరించుచున్నట్టి; మత్త=మదిం
చిన; అళి=తుమ్మదలయొక్క, పాలికలు=గుంపులు. అభిర్యూపధూపధూమమాలికలును. — అభిరూ
ప=మనోహర మగు; ధూప=ధూపసంబంధి యైన; ధూమ=పొగయొక్క; మాలికలును=సమా
హమములును. కాఁగకొ = అగు చుండఁగా. అమరుమందారవీరన్నందిరంబునకొ — అమరు=ఒప్పు
చున్న; మందారవీరుకొ = కల్పలతలయొక్క; మందిరంబునకొ = గృహమందు, సంపెఁగతీవజాలు
వాగొలునుఅకొ = సంపెఁగివలనెడు బంగారుగొలునులయందు. ఉయ్యెలలరాఁగు సాధ్యమిథ్యా

మధ్యాజనంబుల చరణపయోజనంయోజనంబులకుఁ.—ఉయ్యోలలూఁగు=డోలావిహారమునే యుచున్న; సాధ్య=సాధ్యులయొక్క; మిధ్యామధ్యా=తమమధ్యలైనయంగలయొక్క; జనంబుల=సమాహములయొక్క; చరణపయోజ=పాదపద్మములయొక్క; సంయోజనంబులకుఁ=సంబంధములకు; లక్ష్యంబులై=విషయంబులై. తదీయస్పర్శనవినిర్గతానురాగకందళంబులయందంబునఁ.—తదీయస్పర్శన = ఆసాధ్యస్త్రీపాదపయోజస్పర్శచేత; వినిర్గత = చెడలివచ్చిన; ఆనురాగ=ప్రీతియొక్క; కందళంబులయందంబునఁ=ఉక్షరములభంగి. చివ్విరించునశోకానోకహంబులవలనను = చిగురించుచున్నయశోకవృక్షములవలనను, ఆశోకమునకు నవలాపాదతాడనము గోనాదమని తెలుపఁబడియె. ఆశోకానోకహకుసుమవిసరవర్షితమరందధారాశధారాగౌరవంబునఁ.—ఆశోకానోకహకుసుమవిసర = ఆశోకవృక్షకుసుమసమాహముచేత; వర్షిత=వర్షింపఁబడినట్టి; మరంద=పూఁదేనియొక్క; ధారాశ=అధికమగు; ధారా=ధారలయొక్క; గౌరవంబునఁ=అతిశయముచేత. పెనులోయఁబడినధగధగనిపగడంపుఁగనలఁ=పెద్దకొండచీలికయందుఁబడినధగధగమనిమెఱయుపగడములయొక్కశోనలయందు. భుగభుగవలచుకపురంపుటనంటిచప్పరంబులక్రిందఁ.—భుగభుగవలచు=భుగభుగమనిపరిమళించు; కపురంపుటనంటి=కర్పూరపుటఁటిచెట్లయొక్క; చప్పరంబులక్రిందఁ=పందిళ్లక్రిందను. చెప్పరానివేడుక=చెప్పనలవిగానిసంతసము. ముప్పిరిగినఁ=మిక్కిలివృద్ధిఁబొందఁగా. విచ్చలవిడి=యభేచ్ఛముగ. డాఁగిలిముచ్చులాడునెడఁ=డాఁగిలిముచ్చులనివేదగలయాటలాడునపుడు. ఎడయనివడి=సందులేనివేగము. అడరఁ=ఓప్పఁగా. ఉదంచితచంచరీకమాలికలఁ=మిక్కిలియొప్పుచున్నభృంగపంక్తులచేతను. ఉల్లసితపల్లవంబులఁ=ప్రకాశించుచున్నచిగురుటాకులచేతను. ఉత్తుంగనిస్తులస్తబకంబులఁ.—ఉత్తుంగ=ఉన్నతమగు; నిస్తుల=సాటిలేని; స్తబకంబులఁ=గుచ్చములచేతను; ఉజ్వలత్కలికాకులంబులఁ=ప్రకాశించుచున్నమొగ్గులగుంపుచేతను, ఉల్లసిల్లుతరుఁప్రతతులఁ=ప్రకాశించుచున్నలేతలతలయందు. కలకుడుంగరంగంబులలోఁ=ఉండినట్టిలతాగృహములయొక్కమధ్యప్రదేశములయందు. తమ్ముఁ. తెలియకుండఁ. డాఁగియున్నయన్నులమిన్నులఁ=డాఁగియున్నట్టియుత్తమస్త్రీలను. వీక్షింపఁ=అవలోకించుటకు. చరించునిర్ధరాజతనూజాసమాజంబులనిశాతవిలోచనాపాతంబులఁ.—చరించు=సంచరించుచున్న; నిర్ధరాజతనూజా=నీడకన్యకలయొక్క; సమాజంబుల=సంఘములయొక్క; నిశాత=తీక్షణములగు; విలోచన=దృష్టలయొక్క; ఆపాతంబులఁ=ప్రసరణముచేత. ఆపూర్వవిలాసంబులఁ=లోలోత్తరవిలాసమును; కాంచుతిలకనగతిలకంబులవలనఁ=కాంచునట్టిశ్రేష్ఠములగుతిలకవృక్షములవలనను. తిలకవృక్షములనఁగాబొట్టుగుచెట్లు, వీనికఁదోహదమువీక్షణమనితెలుపఁబడియె. తిలకనగతిలకకుసుమగళన్నకరందసంపర్కంబునఁ.—తిలకనగతిలకకుసుమ = శ్రేష్ఠములగుబొట్టుగులయొక్క పువ్వులవలన; గళత్=జాఱుచున్నట్టి; కుకరంద = పూఁదేనియొక్క; సంపర్కంబువలనఁ = సంబంధమువలన. పదనైనముత్తయంపుదోనలఁ=అర్ధమైనముత్యపుదోనలయందు. నిండినసంకుమదపంకంబునఁ=నిండినట్టిజవ్వాటిబురదచేత. పాంకంబుగాఁ=సుందరమగునట్లుగా. మృ

దుప్పుదుత్వగభినవదళంబులక. — మృదు=మైత్తనగు; మృదుత్వక=భూర్లవృక్షముయొక్క; “భూర్జేచర్మిమృదుత్వస్యా” అని అమరుడు. ఆభినవ=నూతనమగు; దళంబులక=పత్తములయందు; నలినభవునిక=బ్రహ్మను. కొలువక=నేవింపను. చనినతమతమ రిమణనికై=పోయినట్టి తమతమప్రియుని కొఱకు. సందేశంబులు=స్వీయవృత్తాంతములు. లిఖించి=వ్రాసి. చెలులక=సకియలను. అంచి=పంపి. పంచశరపంచశరీప్రపంచితరసాణశిఖి శిఖాంచలచంచలిత మాన సంబునక. — పంచశర=మన్నుని యొక్క; పంచశరీ=శరపంచకము చేత “పంచానాం శరాణాం సమాహారః” అని ద్విగువుచేసి జీప్సృత్యము చేయఁగా పంచశరీ అనియైనది. ప్రపంచిత=విస్తరింపఁ జేయఁబడిన; రసాణ=వియోగ మనెడు, శిఖి=అగ్నియొక్క; శిఖా = జ్వాలలయొక్క; అంచళి=అగ్రములచేత; చంచలిత=మిక్కిలి చలింపఁజేయఁ బడిన; మానసంబునక=మనస్సుచేత. అడలి=దుఃఖించి; బడలి=అలసి. చెలువను=ఆందమును. ఎలవుకలువల దొరరాయరంగులక. — ఎలవు=చేయుచున్న; కలువల దొరరా = చంద్రకాంత మణులయొక్క; అరంగులక=తిన్నెలమీఁద. పఱచిన కలువతీకు జముకాణంబుల పయిక=పఱచినట్టి కలువతీకు లనెడు జముకాణములను నాస్తరణవిశేషములయందు. పారలుగంధర్వ సౌగంధికగంధిరత్నంబుల సంతాపంబు. — పారలు=పరివర్తనము నేయుచున్న; గంధర్వ = గంధర్వులయొక్క; సౌగంధిక గంధిరత్నంబుల=స్త్రీరత్నములయొక్క; సౌగంధిక మనఁగా మంచినపరిమళముగల యొకవిధమైన కలువ, దాని గంధమువంటిగంధము గలవారలు సౌగంధికగంధులు. వారలలో శ్రేష్ఠులు సౌగంధికగంధిరత్నములు. “సౌగంధికంతు కహ్లాంకం రత్నం స్వజాతిశ్రేష్ఠేఽపి” అని యమరుడు. సంతాపంబు=సంతాపము. చనక=చనుటకు. విరిసీరునించయుక=బువ్వజలమును బూరించియు. కాంజివురులక=ఎఱ్ఱనిచిగురుటాకులచేత. కప్పియుక=అచ్చాదించియు. చల్లపుష్పాదులు=చల్లనిపుష్పకేణువులు. చల్లియుక. అలరు జొంపంబులక=పువ్వుల గురులచేత. పొదివియుక=కప్పియు. శీతలోపచారంబులు=శైత్రోపచారములను. చేయుతత్ప్రియవయస్యాలలామంబులకుక=చేయుచున్నవారి ప్రియసఖీరత్నములకు. తోడునీడలై=సహాయము లై. చూడక=అవలోకించుటకు. తగువాసంతికా జాతంబు =ఓప్పుచున్న బండిగురువెందలతలగుంపు. ఆలసవాతపోతప్రచారంబునక. — ఆలసవాత పోత=మందూరుతమయొక్క; ప్రచారంబువలనక=సంచారి మువలన. కాంగిలింపక=ఆసింగ నమునేయఁగా. అవారితసుమనోవికాసంబునక = అడ్డగింపఁబడని కుసుమవికాసమువలన. పొలుపుగాంచుకురువకలతావలయంబులవలనక=ఆంద మగుగోరంట తీవలవలయముల వలనను, “ఆలిక్లనేన కురసో హరిణే త్తజానా మామోదగారవభృతో భువి సర్వ ఏవ” అనుట వలన హరిణేత్తజాలింగనమే కురవకామోదహేతు వైనను వాసంతికాజాతంబునంచే స్త్రీలింగమహిమచే స్త్రీజాతవ్యారోపమున విచ్చిత్తివిశేషము నవేక్షించి యిట్లు కవి వచించె. ఇట్లు మఱికొన్ని దోహదము లిందు వచింపఁబడిన యవి. కురువకలతావలయ వల్లవ పల్లవాధరా మండలమధ్య స్థలసందర్శనీయ పురందర శిలాశిఖర నందనందన సంభృతరంజిత వేణుదండాయమాన మానీతకటక వాలవాయజ నూత్రానుబింబంబులు. — కురువకలతావలయ=గోరంటలతల గుంపనెడు; వల్లవపల్లవాధరామండల=యాదవాంగనల గుంపుయొక్క;

మధ్యస్థల=మధ్యభాగమందు; సందర్శనీయ=చూడసాంపయినట్టి; పురందరశిఖర=ఇంద్ర
 నీలమణిమయ శిఖరమనెడు; నందనందన=కృష్ణునిచేత; సంభృత=భరింపబడిన; రంజిత=ప్ర
 కాశించు నట్టి; వేణుదండామూస=వేణుదండమువలె నాచరించు చున్న; మానిత=పూ
 జితమగు; కటక=నితంబప్రదేశమందలి; వాలవాయజ సూత్ర=సూత్రాకారి మగువైడు
 ర్యముయొక్క “వైడుర్యం వాలవాయజమ్” అని యనుచుండు. అనుబంబులు=ప్రతిబంబ
 ములను. అహిరూపంబులు గాఁ జనర్పములుగా. ఎఱింగి=తెలిసిగొని. ఉప్పొంగి=విజృంభించి.
 చెంగున నెగసి=చెంగున వైక లేచి, చెంగనునది ధ్వన్యకురణ శబ్దము. చరణంబులకై
 త్రోక్తిపట్టి=పాదముల చేతఁ ద్రోక్తిపట్టి. చంచాపుటంబులకై = ముక్కులయొక్క యగ్ర
 భాగముల చేత. చించి = బ్రద్దలుచేసి. అక్కలకై = పక్షములచేత. అడిచి=కొట్టి. ఏమి
 యుకై తేర కున్నకై=ఏమియు తేటపడకుండఁగా. విస్మయంబు=అశ్చర్యము. కునంబు=మన
 స్సును. యెయకై = పాండఁగా. విఫలప్రయత్నంబులువి = నిష్ఫలప్రయత్నములుగల
 వై. పుడమికై=భూమియందు. వ్రాలుకాంతార మయూర దారకంబులకై=పడుచుండిన ఏన
 మయూరములబిడ్డలను. చొచ్చి=చేరి. కికాకీకకేలికై=ఇట్టిధ్వనివి శేషముతోఁ గూడినక్రిడను.
 నల్గురుడసరోజముభీనికరంబుల దరస్తితవిలాసంబునకై.—సల్పు=చేయునట్టి; గరుడసరో
 జముభీ=గరుడస్త్రీలయొక్క; నికరంబుల=గుంపులయొక్క; దరస్తిత విలాసంబునకై=మందహాస
 విలాసము చేత, సమధికపథిక చేతస్తాపసంవర్ధకప్రసనామోదపరింపరలకై.—సమధిక=మిక్కిలి
 యధికమానట్లుగా; పథిక=పాంథులయొక్క; చేతస్తాప=మనస్సంతోషమునకు; సంవర్ధక=మిక్కిలి
 పర్ధకమగునట్టి; ప్రసన=పుష్పములయొక్క; ఆమోద=పరిమళముయొక్క; పరింపరలకై=సమా
 హములచేత. చెన్నమీఱు పున్నాగ పూగంబులవలనకై=ప్రకాశించు పొన్నలగుంపులవల
 నను. పున్నాగపూగ మధుసాల ర సాలముఖ్య దివ్యతర్వంతరంబునకై.—పున్నాగ=పొన్న
 లు; పూగ=పోకలు; మధు=ఇప్పలు; సాల=వీపెలు; ర సాల=తీయచావులు; ముఖ్య = మొదలు
 గాఁగల; దివ్య=లోలో తరములగు; తరు=వృక్షములయొక్క; అంతరంబునకై = మధ్యభాగ
 మున; మంజులకంజరాగ భిత్తిభాగమరీచిపుంజంబు.—మంజుల= మనోజ్ఞమగు; కంజరాగ=
 పద్మ రాగమణులయొక్క; భిత్తిభాగ=గోడలయొక్క ప్రదేశ సంబంధులగు; మరీచి=కాంతు
 లయొక్క; పుంజంబు=గుంపు; భాస్వదాతప ప్రాబల్య ఖంజనంబును.—భాస్వదాతప=సూ
 ర్యాతపముయొక్క; ప్రాబల్య=అతిశయముయొక్క; ఖంజనంబును=నిలుకడను. “ఖజి గతివైక్ల
 వ్యే” అని యనుకాననంబు. ఖండనంబు ననుపాతముస్పష్టార్ధకము. పద్మరాగభిత్తి కాంతిపుంజ
 ము వృద్ధాతపమును బోలియున్నదనుట. కాతకుంభ కుంభవిభాడంబరంబు.—కాతకుంభ
 కుంభ=కనకకలశముల యొక్క; విభా=విశేషకాంతియొక్క; ఆడంబరంబు=విజృంభణము.
 సంధ్యారాగారంభంబును=సంధ్యాకాలిక రాగము యొక్క ప్రాదుర్భావమును. వలభిన్నణి
 వలభిరుచిర రుచిపురంబు.—వలభిన్నణి = ఇంద్రనీలమణులయొక్క; వలభి=చంద్రకాలలయొ
 క్క; రుచిర=మనోహరమగు; రుచి=కాంతులయొక్క; పూరంబు=గుంపు. నిలిడ తిమిరవివ
 ర్ధనంబును=దట్టమైన చీకటికి ఛేదనమును, ముక్తోల్లోలవిభాసారంబు.—ముక్తా=ముక్తియ
 ములయొక్క; ఉల్లోల=మిక్కిలి తరలమైన; విభా=విశేషకాంతియొక్క; సారంబు=స్థిరాం

శము. "ముక్తాఫలేషుచ్చాయాయా స్తరళత్వమివాన్తరా" అని ముత్యములయందు తరలత్వము లావణ్యలక్షణమున రసాన్లవ సుధాకరములోఁ జెప్పఁబడినది అది పూర్వము వ్రాయఁబడియె. త్తార కానిసర్థంబును=నక్షత్రస్వభావమును. భూరి స్తంభసంగ్రహిత హీరదర్పణ ద్యుతిజాతంబు.—భూరి స్తంభ=సువర్ణస్తంభముల యందు; సంగ్రహిత=కట్టఁబడిన; హీరదర్పణ=వజ్రదర్పణములయొక్క; ద్యుతిజాతంబు=కాంతిపుంజము. నిస్తండ్ర చంద్రికా కల్పనంబును.— నిస్తండ్ర=జాగరూకమైన అనఁగా తేజరిల్లనట్టి; చంద్రికా=వెన్నెలయొక్క; కల్పనంబును=ఉత్పాదనమును. కావింపఁ=చేయఁగా. అక్షీణక్షణదైకవిలసనంబునఁ.—అక్షీణ=అధికమగు; క్షణవా=రాత్రియొక్క; ఏక=ముఖ్యమగు; విలసనంబునఁ=ప్రకాశముచేత. పాలుచు కేలికాహర్ష్యంబునఁ=ఓప్పుచున్నక్రీడాసౌధమునందు. మిక్కిలి = అతిశయమగునట్లుగా. పిక్కిటిల్లుమక్కువఁ.—పిక్కిటిల్లు=వృద్ధిబొందునట్టి; మక్కువఁ=ప్రేమచేత. చక్కరవిల్లు జగడంబులఁ=మదనకదనములయందు. మగలఁ=భర్తలను. చొక్కించి = సుఖపరవశులను జేసి. ఆత్మీయ పుంభావభావనాసంభూతశ్రమంబు.—ఆత్మీయ=తమసంబంధియైన; పుంభావ=పురుషాయితముయొక్క; సంభావనా=నిష్పాదనమువలన; సంభూత=పుట్టినట్టి; శ్రమంబు=ఫేదము. తూలఁ=తోలగుటకు. చెంగటివనులఁ=సమీపములందలివనుములయందు. సంచరించునాగ కన్యావతంసంబులయాగాధనిశ్శ్యాససమీరంబులఁ.—సంచరించు=వివరించు చున్న; నాగ కన్యావతంసంబుల=శ్రేష్ఠులగునాగ కన్యకలయొక్క; ఆగాధ=మిక్కిలిదట్టమగు; నిశ్శ్యాససమీరణంబులఁ=నిశ్శ్యాసవాయువులచేత. తోరం బగుసిరిఁ=అధికమైనపుష్పఫలసంపదచేత. ఒప్పారుసిందువారంబుల వలనఁ=ఓప్పుచున్న వావిలిచెట్లవలనను. సిందువారాదినగ వారశిలా తలంబులఁ.—సిందువారాదినగవార=వావిళ్లుమొదలగు చెట్లనమాహములుగల; శిలా=పాషాణములయొక్క; తలంబులఁ=ప్రదేశములయందు. ఉరులు=మృగ బంధనములు. తొల్పియుఁ=ధరించియు. నెత్తులఁ=పర్వతములమీఁదినమప్రదేశములయందు. ఇమ్ముగాఁ=ఇంపుగా. ప్రవహించు నెలయేఱులపైఁ=ప్రవహించుచున్న నెలయేఱులమీఁద.వలలు=బంధనరజ్జువులను. చేర్చియుఁ=ఉంచియును. స్వజాతిద్విజాతులఁ=తమజాతిపక్షులను.రాచిల్లుపులుఁగులఁ=చేరఁబిలుచు చున్న పక్షులయందు. దీములఁ=పక్షులులో నగువానిం బట్టుటకై పెంపఁబడినపక్షులు లోనగువానిని.కట్టి=బంధించి. జిగురుఁగఁ డెలు=జిగురుతోఁ గూడినకేనిన దారపుఁగఁ డెలను. అమర్చియుఁ=సిద్ధముచేసియు. విచిత్రతరవనపత్త్రిగోత్రంబులఁ=నానావర్ణములుగలవన పక్షులగుంపులను. పట్టుకొనుతలంపునఁ=గ్రహించునుదేశమున. మెండైనపొదలఁ=గొప్పవైన పొదలయందు. ఉండి=వసించి. అప్పటప్పటికిఁ=ప్రతిక్షణమందు. వానిఁ=అయ్యురులు మొదలు గాఁగలవానిని. కానఁ=చూచుటకు. తమకించి=త్వరపడి. చెంచెతులు=చెంచుల స్త్రీలు. ఎత్తునెత్తు గంబుల తమ్మిచాయలఁ=ఎత్తునట్టి సుందరమైన ముఖపద్మములయొక్క కాంతులచేత. వసంత సమయ సముదితసౌభాగ్యమునఁ.—వసంతసమయ=వసంతకాలమందు; సముదిత=ఉదయించిన; సౌభాగ్యమునఁ=విభవభాతిశయముచేత. పొదలుచాంపేయధాత్రిరుహంబులవలనఁ=ఓప్పుచున్న సంపెఁగచెట్లవలనను. చాంపేయధాత్రిరుహంబులవలనఁ= పరాగరాశిమధురస న్దధిపుతినదేశమునఁ.—చాంపేయధాత్రిరుహ = సంపెఁగచెట్లయొక్క; కుసుమ = పువ్వుల

వలన; గలితి=జాతీనట్టి; పరాగరాశి=పుష్పాడిసమూహము నెడు ; మధుర గనదీపులిన=మకరంద
నదీనైకతముయొక్క. దేశమునకే=ప్రదేశమునందు. కపురంపుటనంటులేయాకు=కర్పూరపుట
నంటిలేతయోకును. పఱచి. మరకతమకరకేతనాసితమూర్తికే =మరకతమణిమయమగుణివ
మూర్తిని. నిలిపి=స్థాపించి. తదేకపూజాతాత్పర్యంబునకే -తత్ = ఆసాంబమూర్తియొక్క ;
ఏక=ముఖ్యమగు ; పూజా=పూజయందలి ; తాత్పర్యంబునకే = ఆసక్తిచేత. ఉన్న సద్గణోత్త
ములకుకే=ఉండునట్టి ప్రమథశ్రేణులకు. విరు లాసంగునంతరంగంబునకే=పువ్వుల నిచ్చుమన
స్సుచేత. ప్రమదావనంబు=ఉద్యానవనమును. చొచ్చి=ప్రవేశించి. ప్రమథమధుగోష్ఠీతల్లజం
బులు=ప్రశస్తమైనప్రమథాంగనలు. కేలకే=చాస్తముల చేత. ఊడి=ఊసుకొని. నిక్కి=మీఁది
కిసాగి. విటపాంతరాభివేష్టితి మల్లికాప్రసూనంబులకే —విటపాంతర = శాఖాంతరముల
యందు ; అభివేష్టిత=చుట్టుకొనియుండునట్టి ; మల్లికా = మల్లికాలతలయొక్క ; ప్రసూనం
బులకే=పుష్పములను. కోయు నెడకే=కోయు గమయమున. తత్కరసంయోగంబువలనకే=
అప్రమథస్త్రీకరసంపర్కమువలన. నిజేష్టఫలలాభంబు=తమకిష్టమైన ఫలములయొక్కలాభము.
చేకూరెనో యనకే=ఘటిల్లెనోయగునట్లు. రమ్యఫలంబులకే = మనోహరము లగుపండ్లచే
తను, లాభముల చేతను. పెంపొందుమాకందంబులవలనకే = పృథ్విబొందుమావులవలనను.
మాకందవాసనాభివాసితపవమానప్లవమానసీలాశోకరజస్తామంబు.—మాకంద = రసాలపుష్ప
ములయొక్క ; వాసనా=పరిమళముచేత ; ఆభివాసిత=వలచునట్టి ; పవమాన = వాయువు
చేత ; ప్లవమాన=తేలియాడుచున్న ; సీలాశోకరజః = నల్లనియశోకకుసుమముల పరాగము
యొక్క ; స్తామంబు=సమూహము. ప్రవర్ణోపక్రమనిర్గచ్ఛద్ధామవర్తనంబునకే.—ప్రవర్ణ్య=
అగ్నిష్టోమాద్యంగవిశేషహోమముయొక్క ; ఉపక్రమ=ప్రారంభమందు ; నిర్గచ్ఛత్ =వెడలి
వచ్చు చున్న ; ధూమ=పొగయొక్క ; వర్తనంబునకే=వృత్తివంఛివృత్తిచేత. పర్వకే=వ్యాపిం
పఁగా. అమందానందకందలితచిత్తారవిందంబులతోకే.— అమందానంద = అధికానందము
చేత ; కందలిత=అంకురించినట్టి ; చిత్తారవిందంబులతోకే=చిత్తముల నెడునరవిందములతోడ.
ముందుముందుగకే=తోలుతోల్ల. పఱతెంచుపురందరాదిబృందారకవర్గంబులతనూశ్రమంబు.—
పఱతెంచు=పరుగెత్తివచ్చునట్టి ; పురందరాదిబృందారకవర్గంబుల=ఇంద్రుఁడు మొదలగు దేవతల
బృందములయొక్క ; తనూశ్రమంబు=దేవాశ్రమము. తెరలకే=పోవునట్లు. చేయు శీతలతరతాప
సాశ్రమ నానావిధవసుధారుహ నివహంబులచెంతలకే.— చేయు = చేయునట్టి ; శీతలతర =
మిక్కిలిచల్లనైన ; తాపసాశ్రమ=మున్యాశ్రమములయందలి ; నానావిధవసుధారుహ=అనే
కవిధములయిన వృక్షములయొక్క ; నివహంబులచెంతలకే=సమూహముల సమీపప్రదేశముల
యందు. తదీయశాఖాప్రసవముఖనిష్ఠ్యాకమధుపాలికకే.— తదీయ = వానిసంబంధిను లగు ;
శాఖా = కొమ్మల నెడుస్త్రీలయొక్క యని శాఖాశబ్దగతస్త్రీలింగమునఁ జెప్పవలయు. స్త్రీముఖ
నిష్ఠ్యాకగండూషము వశుళమునకు దోహదముగాఁ జెప్పఁబడియుండెఁగదా. ప్రసవముఖ =
పుష్పము లనెడుముఖములవలన ; నిష్ఠ్యాక = ఉమియఁబడిన ; మధు = మకరందముయొక్క ;
పాలికకే = సమూహము చేత. ప్రసవితంబులు = పుష్పించియున్న యవి. అగువికారదవిటపివట
లంబులవలనను = అగునట్టి పొగడవ్రాఁకులసమూహములవలనను. “ వికారదో మధ్యగచ్ఛో

వకుళస్సుచక్రేసరః” అనిరత్నమాల. వలసుమిగిలి=ఓప్పి. మేరుకుధరంబుసుంబోలె = మేరుపర్వతమువలె. శక్రపురాతిభాసురంబును=ఇంద్రపురముచే భాసిల్లునది. శక్ర=మద్దిచెట్ల చేతను; పుర=గుగ్గిలపుఁదెట్లచేతను; అతిభాసురంబు=మిక్కిలిప్రకాశించునదియుని భావము. “శక్రో మహేంద్రోహేమాద్రాకుటజేఽర్జునభూరుహే” అనియు, “పురంపురిశీరేచ గుగ్గిలే కధితఃపురః” అనియు విశ్వము. హిమవన్న గంబుసుంబోలె = హిమవత్పర్వతంబువలె. గోభృత్కార్షకాన్వితకాలికాతిశోభితంబును. - గోభృత్కార్షక = శివునిలోడను; త్రిపురవధకాలమున శివునకు మేరువు ధనువగుట ప్రసిద్ధము. అన్వితయైన. కాలికా = పార్వతిచేత సతిశోభితంబును. గోభృత్కార్షక = ఇంద్రధనువుతోడ; అన్విత = కూడుకొన్న; కాలికా = మేఘపంక్తిచేత; అతిశోభితంబును = మిక్కిలిప్రకాశమానమును. మందరధరంబుసుంబోలె = మందరపర్వతమువలె. వ్యాళాధిరాజపరివేష్టితంబును. - వ్యాళాధిరాజ = వాసుకచేతను, దుష్టగజశ్రేష్ఠముచేతను; పరివేష్టితంబు = చుట్టుకొనఁబడినదియు. ఋశ్యమూకాద్రియుంబోలె = ఋశ్యమూకపర్వతమువలె. హరిజాతికలితంబును = కపినంఘముతోఁ గూడినదియు, సింహసంఘముతోఁ గూడినదియు. మాల్యవద్గోత్రంబుసుంబోలె = మాల్యవత్పర్వతమువలె. రామసంచారసంగతంబును. - రామ = రామభద్రునియొక్క, పశువిశేషముయొక్క “రామః పశువిశేషస్యాత్” అని విశ్వము. సంచార = సంచరణముచేత; సంగతంబును = కూడుకొన్నదియు. నీలాచలంబుసుంబోలె = నీలాద్రివలె. పురుషోత్తమభూషితంబును = సర్వేశ్వరునిచేత, మంచిపొన్నులచేత భూషింపఁబడినదియు. గంధమాదన గ్రావంబుసుంబోలె = గందమాదన పర్వతమువలె. “గ్రావాణో కైలపాషాణో” అని యమరుఁడు మహావరాహ పాలికాలింగితంబును. - విష్ణుమూర్తియొక్క చిన్నముతోఁ గూడుకొన్నదియు. “మహావరాహో గోవిన్దస్సుషేణః కనకాబ్జదీ” అని విష్ణుసంహస్రనామము. మహాత్ = గొప్పలైన; వరాహపాలి = పందులగుంపుతో; అలింగితంబును = కూడుకొన్నదియు. సమామోదసంకలితశ్యామామహితంబు అయ్యున్. - సమ = అనురూపమైన; ఆమోద = సంతసముతో; సంకలిత = కూడుకొన్న; శ్యామా = యౌవనమధ్యస్థలగుస్త్రీలచేత; మహితంబు = ఓప్పచున్నది. అయ్యును. అసమామోదసంకలితశ్యామామహితంబు వి. - అసమామోద = సరిలేనిపరిమళముతోడ; సంకలిత = కూడుకొన్న; శ్యామా = ప్రేంకణపుఁదీవలచేత; “శ్యామాతుమహిళాహ్వయా” అని యమరుఁడు. మహితంబుని, విరోధాభాసాలంకారము. వీనఘనార్భటివిఘూర్ణితమహాబిలంబయ్యును. - వీన = పక్షిశ్రేష్ఠములయొక్క; ఘన = గొప్పలైన; ఆర్భటి = ధ్వనులచేత; విఘూర్ణిత = వ్యాప్తమైన; మహాబిలంబు = గొప్పగుహలుగలది, అయ్యును. నవీనఘనార్భటివిఘూర్ణితమహాబిలంబై. - నవీన = శ్రోత్రలగు; ఘన = మేఘములయొక్క; ఆర్భటులచే విఘూర్ణితమైన మహాబిలంబు = ఆకాశముగలదై అని విరోధపరిహారము. మరాళికాశ్రితకటకస్థలవనజాతంబు అయ్యును. - మరాళికా = పెంటియంచలచేత; ఆశ్రిత = ఆశ్రయింపఁబడిన; కటకస్థల = పర్వతనితంబప్రదేశములందలి; వనజాతంబును = జలపూరంబు గలదయ్యును. అమరాళికాశ్రితకటకస్థలవనజాతంబుని. - అమరాళికా = దేవపరంపరలచేత, ఆశ్రితములై కటకస్థలములయందుండునరణ్యసమాహములుగలదై. సదృక్షరాజసారంగసంతానసంఘటితంబయ్యును. - సదృక్షరాజ = మంచి భల్లూకముఖ్యములయొక్క;

సారంగ=లేళ్లయొక్క; సంతాన=సంతకుల చేత; సంకులితంబు = వ్యాకులముగఁ జేయఁబడినద య్యును. అసద్భక్త రాజసారంగసంతానసంకులితంబై. అసద్భక్త=సరిలేని; రాజసారంగ=శ్రేష్ఠగజములయొక్క, సంతానములచేత సంకులితం బై. కాలాహితసుమనోనగ భాసమానంబ య్యును. - కాలాహిత=యమశక్తువైన; సుమనః=దేవునియొక్క, శివునియొక్కయనుట. నగ= పర్వత మగు కైలాసముభంగి; భాసమానంబుఅయ్యును=ప్రకాశమానమయ్యును. అకాలాహితసుమనోనగ భాసమానమై= అకాలమందుదయించిన పువ్వులుగలవృక్షములచేత భాసమానం బై. ఒప్పుచున్న యది=ప్రకాశించుచున్న యది. విలోకింపుము=చూడుము.

చ. అని లలితోక్తి నాప్రియవశియస్యశిఖామణిచి త్తసీమఁ బా

యనిలలితోఁ దదద్రిమహిమాతిశయం బెఱిఁగింప నప్ప డా
 మనుకులరాజమాళి బిలమండలిచొక్కపుఁదీ వెయింటిమేల్
 మనుకులరాజకాంతతటమార్గములం గనుగొంచు నేఁగుచున్.

19

టీ. అని=ఇట్లని. లలితోక్తి=మనోజ్ఞ మైనవాక్కుచేత. ఆప్రియవయస్యశిఖామణి= ఆప్రియసఖరత్నం బైనకుముదుండు. చిత్తసీమఁ =హృదయసీమను. పాయనిలలితోఁ=పద లనిశ్రీతితోడ. తదద్రిమహిమాతిశయంబు = ఆహేమకూటముయొక్క మహిమాతిశయమును. ఎఱిఁగింపఁ = తెలుపఁగా. అప్పుడు=అనమయమున. ఆమనుకులరాజమాళి = మనువంశపురాజు లలో శ్రేష్ఠం డగునాసుచంద్రుఁడు. బిలమండలిచొక్కపుఁదీ వెయింటిమేల్ మనుకుల రాజ కాంతతటమార్గములఁ. - బిలమండలి=గుహాచయముయొక్క; చొక్కపు=శ్రేష్ఠమగు; తీవెయింటి =లతాగృహములయొక్క; మేల్=అతిశయముచేత; మను=వర్తించునట్టి; కుల=కులీనము లైన; రాజకాంత=చంద్రకాంతమణులయొక్క; తట=ప్రదేశములయొక్క; మార్గములఁ = త్రోవ లను. కనుగొంచుఁ = చూచుచు. ఏఁగుచుఁ =పోవుచు; దీనికి ముందుపద్యమం దున్న కోనఁ గనియొక అనుక్రియతో నన్వయము.

సుచంద్రుఁడు చూచుచు నేఁగుచున్న గుహామార్గములు చంద్రకాంతమణిఖచితములై యిరుప్రక్కల లతాగృహములచే నావరింపఁబడిన వనిభావము.

సీ. కట్టెండవెడఁదకాఁకఁ గఱంగి ప్రవహించు, బవ్వాదిడ్డియఁచాలలోయఁ బడుచుఁ బొక్తపుఁగ్రొత్తఁపటికంపుఁజటివజ్జ, బానైనకెంపురాఁపణుకువాలుఁ పొదరుఁబొన్నలరాలుఁపుప్పొడియిసుముపైఁ, బగిలియొప్పెడువేరుఁపననపంటి నీటికాల్వలఁ బ్రోచిఁ పాటించుజేజేల, ప్రమాఁకుతీవలఁజుట్టిఁ రాఁగ నలఁగు

తే. దాకపందిలిక్రింద నిఁద్దంపువేడ్క

దవిలి కోలాట మాడుగంధర్వనతుల

చారుసౌవర్ణకటకసింజానినాద

కులఘుమఘుమాయమాన మాఁకోనఁ గనియె.

టీ. కట్టెండవేడఁదకాఁకట్టెండ=అధిక మైనయెండయొక్క;వేడఁద=విశాల మగు; కాఁకట్టె=వేడిచేత. కఱంగి=ద్రవించి. ప్రవహించుజవాదిదిగ్గియ.—ప్రవహించు= ప్రవహించునట్టి; జవాది=సంకుమదముయొక్క; డిగ్గియ = నడబావి. చాలక = మిక్కిలి. లోయక = కొండనడిమిచీలికయందు. పడుచుక = పడినట్టిదగుచు. చొక్కపుఁగ్రోత్తపటి కంపుచటిపజ్జక.—చొక్కపు=ఉత్తమమైన; పటికంపు=స్ఫటికములయొక్క; చటి=తటము యొక్క; పజ్జక=నవీరపమున. బాగైనకంపురాపణుకువాలు.—బాగైన=అందమైన; కంపు రా=పల్లరాగములులయొక్క; పణుకు = సందులందలి; వాలు = దీర్ఘమైన. పొదరుఁజొన్నలక = పొదలైన పున్నాగములవలన. రాలుపుప్పొడియునుమపైక = పడుచుండినపు పొడియునునుకుపై. పగిలి=బద్దలై. 2. ప్పెడువేరుపనసపంటినీటికాల్వలక. — 2. ప్పెడు= ప్రకాశించునట్టి; వేరుపనస=వేరుపనసలయొక్క; పంటి=ఫలసంబంధియగు; నీటికాల్వలక= జలప్రవాహములవలన. ప్రాచి=పోషించి. పాటించుజేజేలమ్రాఁకుతీవలక = ఆదరించుచున్నకల్పవృక్షములతీవలను. చుట్టి రాఁకట్టె=పరివేష్టించిరాఁగా. అలరుదాకపందిలిక్రిందక=జిప్సుచున్నద్రాక్షపందిలియొక్కక్రిందను. నిద్దంపువేడకట్టె = స్నేహయుక్తమైనవేడుకను. తవిలి=పొంది, కోలాటము=క్రీడావిశేషమును. ఆడుగంధర్వనతులచారుసౌవర్ణకటకశింజానినాదకులఘనుఘుమాఘమానము.—ఆడు=ఆడుచున్న; గంధర్వసతుల=గంధర్వస్త్రీలయొక్క; చారు=సుందరమగు; సౌవర్ణకటక=బంగరుకడియములయొక్క; శింజా=చిన్నగంటలయొక్క; నినాదకుల=ధ్వనిసమూహముచేత; ఘుమఘుమాయమానము=ఘుమఘుమయనధ్వనిగలయట్టిది; జౌకోనక=అగునట్టిపర్వతమందలిరహస్యప్రదేశమును. కనియెక=చూచెను.

ఎండకాఁకచే కఱంగిప్రవహించునట్టిజవాదిజచే వేర్పడినదిగ్గియ, పటికంపుఁ జఱిదగ్గఱనున్నకెంపురాలపణుకులయందు పొదలై పెరిగి యున్నపొన్నచెట్లనుండి రాలినపుప్పొడియిసుకమీఁదనున్నవేరుపనసపండ్లరసములకాల్వలను, పోషించి కల్పవృక్షపుఁదీవలను ఆదరించును. అట్టికల్పవృక్షపుదీవలను చుట్టుకొని వృద్ధిఁ బొందునట్టిద్రాక్షపందిళ్లక్రింద గంధర్వస్త్రీలు కోలాట మాడునట్టి కోనను చూచె ననిభావము.

లయగ్రాహి.

మానితనవీనకిన*లానురతికానఘపి*కీనిచయగానముల*చే నళినికానీ
కానుగతమాననచ*రీనిరుపమానరుతి*చే నళికులీనవని*తానికరనానా
ధ్యానములచే ననిల*యానమునఁ బైనిగుడు *సూనతతి తేనియల*సోనరొదచే నిం
పైనయలకోస గని*యాన్యపతిదా నెనసె*మాననతలీనివిశ*మానముదమంతన్.

టీ. మానితనవీనకినలానురతికానఘపికినిచయగానములచేక.—మానిత= శ్రేష్ఠమగు; నవీన=మాతనమైన; కిసల = పల్లములయందు; “కిసాలం కిసలం కిసమ్” అనిద్విరూపకోశము. అనురతిక=అనురక్తి గలిగినట్టి; అనఘ=జిచ్చెములేనట్టి; పికినిచయ=కోకిలస్త్రీలగుంపుయొక్క; గానములచేక = గీతములచేతను. నళినికానీకానుగతమాననచరీనిరుపమానరుతిచేక.—నళినికా=పద్మలతలయొక్క; అనిక=సంఘములను; అనుగత=అనుసరించినట్టి; మాననచరి=హంసస్త్రీల

యొక్క; నిరుపమాన=సాటిలేనట్టి; రుతిచేక=ధ్వనిచేతన. అళికులీ=అనుకూలకర నానాధ్వని ముల చేక.-అళి=తు మైదలయొక్క; కులీనవనితా=కులస్త్రీలయొక్క, అడుతు మైదలయొక్క యనుట. నికర=సమానముయొక్క; నానా=అనేక ప్రకారములగు; ధ్వనిముల చేక=నాదముల చేతన. అనిలయానమునక=వాతప్రచారముచేత. పైక=మీఁదను; నిగుడునూనతతి=యలసోనరొదచేక.-నిగుడు=వ్యాపించునట్టి; నూనతతి=తేనియలసోన=పూగుతుల తేనియలవానయొక్క; రొదచేక=ధ్వనిచేతన. ఇంచెనయలకోక=సోంపైనట్టియాకోనను. కని=చూచి. అన్యపతి=అనుసంధుఁడు. మాననతటీనివిశమానముదము.-మాననతటీ=స్పృగయ ప్రదేశమును; నివిశమాన = ప్రవేశించు చున్న; ముదము=ఆనందము. అంతక= అంతటను. గాక. ఎనసెక=బొందెను.

శే. ఇట్లు లక్ష్మీన నెనసి తఃసీయచిత్ర
 మహిమ మెంతయుఁ గాంచుచు * మనుజునేత
 తఘకుఁ బ్రాఁగెంపు మెట్టుల * దాని డిగ్గి
 యాత్మ హితుతోడ నుయ్యన * యరుగ నచట. 22

టీ. మనుజునేత=నుచంద్రుఁడు. ఇట్టులు=తఃప్రకారమున. అక్కనక = అసోనను. ఎనసి=బాంసి. తదీయచిత్రమహిమము = ఆకోనకు సంబంధించిన చిత్ర మైనమహిమను. ఎంతయుక=మిక్కిలి. కాంచుచుక=అవలోకించుచు. తఘకుఁ బ్రాఁగెంపు మెట్టులవారిక.-తఘకు=ప్రకాశించుచున్న; ప్రాఁగెంపు=చిరంతనపద్ధ రాగములయొక్క; మెట్టులదాక=సోపానమార్గముననుండి. డిగ్గి=దిగి. ఆత్మహితుతోడక=తనచెలికానితోడ. ఓయ్యన = తిన్నగ. అరుగక=పోవుచుండఁగా. అన్నటక=అప్రదేశమందు. దీనికు తరపద్యముతో నన్నయము.

చ. పగడపుఁ గంబముల్ తఘకుఁ బచ్చలబోదెలు కెంపుదూలముల్
 జగమగతాల దెంచికలు * చక్కనినీలపుఁబల్కుచాల్ మెఱుం
 గగు తెలిమిన్నలోవయును * నచ్చపుబంగరు పేరరంగునం
 దగఁ గనుపట్టు నొక్కవిక * నన్నణిమండప మల్లు దోఁపఁగన్. 23

టీ. పగడపుఁ గంబముల్=విద్రుమ స్తంభములు. తఘకుఁ బచ్చలబోదెలు.-తఘకు=ప్రకాశించు చున్న; పచ్చలు=గారుత్త తమణులయొక్క; బోదెలు = స్తంభముమీఁదనుంచునవయవిశేషములు. కెంపుదూలముల్=పద్ధ రాగమణులదూలములు. జగమగరాల దెంచికలు.-జగ=శ్రేష్ఠములగు; మగతాల=వజ్రములయొక్క; దెంచికలు = దూలములమీఁద నడ్డముగా నుంపఁబడుగృహోపయవవిశేషములు. చక్కనినీలపుఁబల్కుచాల్.-చక్కని=అందమైన; నీలపు=నీలమణులయొక్క. పల్కుచాల్=దెంచికలమీఁద వేయఁబడుపలుకలచాలు. మెఱుం గగు తెలిమిన్నిలోవయును.- మెఱుంగగు=ప్రకాశించుచున్న; తెలిమిన్న=స్ఫటికములయొక్క; లోవయును=చూరును. తగక=ఓప్పుచుండఁగా. అచ్చపుబంగరు పేరరంగునక.-అచ్చపు = శ్రేష్ఠముగు; బంగరు=మవర్ణముయొక్క; పేరరంగునక = విశాలమైనవేదికయందు. కనుపట్టునొ

కృత్వికసన్నణిమండపము=కనబడునట్టి యొక ప్రకాశమానమణిమయమగుమందిరము. ఆప్త= ఆనమయమందు. తోపకణ్= అగపడుచుండగా. దీనికివనించె ననున త్తరపద్యస్క్రియలో నన్వయము. ఇందుదాత్తాలంకారము. “ఉదాత్తమృధ్నే శ్చరితం శ్లాఘ్యం వాన్యోపలక్షణమ్” అని తల్లక్షణము.

చ. కనుగొని యానృపాలరతిఃకాంతుఁడు విస్తయ మంతరంబులో
 నెయఁగ నోవయస్య మనః మిచ్చట నిల్లమె కొంతప్రాద్దటం
 చనుగ మందయానమునః సమృణిమండపమాళిఁ జేరి యం
 దొనరఁగ రత్నపీఠ ముదః మొప్ప వనించె వనించునంతటన్. 24

టీ. కనుగొని=చూచి. ఆనృపాలరతికాంతుఁడు=ఆనుచంద్రుఁడు. విస్తయము=ఆశ్చర్యము. అంతరంబులోక=హృదయమందు. ఎయఁగణ్=వృద్ధిబొందఁగా. ఓవయస్య=ఓసఖుఁడా. మనము. ఇచ్చటణ్. కొంతప్రాద్దు=కొంతసేపు. నిల్లమె=వనింతమా. అటంచుణ్=అనిచెప్పఁచు. అరువుగణ్=ఆనుకూలముగా. మందయానమునణ్=తిన్ననిగమనముచేత. ఆమృణిమండపమాళిణ్=ఆమణిమయమండపప్రకేష్ఠమును. చేరి=బొంది. అందుణ్=ఆనుగటపమందు. ఓనరఁగణ్=ఇంచుగను. రత్నపీఠణ్=రత్నమయమైనపీఠయందు. ముదఃమొప్పణ్=సంతసమొప్పుగా. వనించణ్=కూర్చుండెను. వనించునంతటణ్=కూర్చుండినంతఱో. దీనికి ముందు పద్యముతో నన్వయము.

సీ. ఒకమణిపుత్రికః యొయ్యారమునఁ జేరి
 కపురంపువలపుబాఃగా లొసంగె,
 నొకసాలభంజకః యుద్ధిరిపువ్వులకెంపుఁ
 బావడ నేరు వేర్పడఁగ వీచె,
 నొకవసుప్రతిమ యింః పూన్పుతెల్లనితానిఁ
 బొదివించెడుకలాచిః పూని నిలిచె,
 నొకవొకాటపుబొమ్మః యొయ్య నొయ్యన పొన్న
 విరిచాలు గూర్చినఃసురటి వినరె,

తే. చిటులు పాంచాలికామణిఃపటల మూడి
 గము లుచితరీతి దార్ప నాఃయమరకేళి
 మండపశ్రీ నుతించుచుః మనుజభర్త
 గండఁ జెలి గొల్వ నుఖలీలః నుండె నంత. 25

టీ. ఒకమణిపుత్రిక=ఒకమణిమయప్రతిమ. ఓయ్యారమునణ్=విలాసమున. చేరి=సమీపమునను వచ్చి. కపురంపువలపుబాగాలు. - కపురంపువలపు=కర్పూరపరిమళముగల; బాగాలు=వక్కరాడితోఁజేరినవి డెములు. ఓనంగణ్=ఇచ్చెను. ఒకసాలభంజక = ఒకబొమ్మ. ఉద్ధిరిపువ్వులకెంపుఁబావడణ్=బంగారుపువ్వులుగలచెంగావివస్త్రముచేత. నేర్పు వీర్పడఁగణ్=చాతు

రిన్య మేర్పడునట్లు. ఓచెక్ = విసరెను. ఒక విసూప్రతిమ = ఒక బంగారుబొమ్మ. ఇం పూన్చు తెల్లని తావిఁబొదివించెడుకిలాచి. - ఇంపూన్చు = అందమగు; తెల్లని = శుభ్రమగునట్టి; తావిఁబొదివించెడు = పరిమళమును బోందించునట్టి; కలాచి = తమ్మపడిగమును. పూని = గ్రహించి. నిలిచెక్. ఒకచొ కాటపుబొమ్మ = ఒక స్వచ్ఛమైనప్రతిమ. ఒయ్యనొయ్యన = తిన్నతిన్న. పాన్నవిఁచాలు = పొన్నపువ్వులగుంపు. కూర్చినసురటిక్ = పొదివినవ్యజనముచేత. విసరెక్ = విసెను. ఇటులు = ఈప్రకారము. పాంచాలికామణిపటలము = పాంచాలికాశ్రేష్ఠములగుంపు. హాడిగములు = ఉపచారములు. ఉచితరీతిక్ = యోగ్యమైనరీతిచేత. తార్పక్ = చేయుచుండఁగ. ఆమరకేళిమండపశ్రీక్. - ఆమర = దేవతలయొక్క; కేళిమండప = విలాసమందిరముయొక్క; శ్రీక్ = గంపదను. నుతించుచుక్ = కొనియాడుచు. మనుభర్త = సుచంద్రుఁడు. దండక్ = గమాపముఁడు. చెలి = సఖుఁడు. కొలువక్ = నేవించుచుండఁగ. సుఖలిలక్ = సుఖముచేత నైనవిలాసముచేత. ఉండక్ = వసించెను. అంతక్ = ఆసమయమందు. దీనికి వ్యవహారోత్తరపద్యమునందున్న “ఒక్కసింగంబు వడి బొదనుండి వెడలె” అనుదానితో నన్వయము.

చ. కరు లిల వ్రాల శంబరనికాయము దూలఁ దరక్షులోకము
 ల్వైఱఁ బరు వంద మత్తికదళీచయముల్ బెగ డొంద గండకో
 త్కరములు స్రుక్కు ఋక్షసముదాయము నెవ్వగఁ జిక్కు గీశము
 ల్తురుతతి నీఁగ సూకరకులంబులు డాఁగ మహాద్భుతంబుగాన్. 26

టీ. కరులు = విసఁగులు. ఇలక్ = భూమియందు. వ్రాలక్ = పడుచుండఁగ. శంబరవికాయము. - శంబర = హరిణవిశేషములయొక్క “రఙ్గుశమ్పరరోహిణిః” అని అమరుఁడు. వికాయము = సమాహము. తూలక్ = తొలఁగుచుండఁగ. తరక్షులోకముల్ = సివంగుల గుంపులు. “తరక్షుస్తుమృగాదనః” అని అమరుఁడు. వెఱక్ = భీతిచేత. పరువందక్ = పాటుచుండఁగ. మత్తికదళీచయముల్ = మదించినయొట్టులగుంపులు. “కదళీకన్దళీచీనశ్చమూరుప్రియకావః” అని అమరుఁడు. బెగ డొందక్ = భయపడఁగ. గండకోత్కరములు = ఖడ్గమ్మగ సమాహములు. స్రుక్కుక్ = వెనుదీయఁగ. ఋక్షసముదాయము = ఎలుగులగుంపు “ఋక్షాచ్చభల్లభల్లూకాః” అని అమరుఁడు. నెవ్వగఁ జిక్కుక్ = మిక్కిలిచిచారముచేఁ బట్టువడఁగా. కీశముల్ = చానరములు. “వానరాకీశోవనాకాః” అని అమరుఁడు. తురుతతిక్ = వృక్షసమాహమందు. ఈఁగక్ = తూఱఁగ. సూకరకులంబులు = ఆడవిపండులగుంపులు. డాఁగక్ = దాఁగుచుండఁగ. మహాద్భుతంబుగాక్ = అతివంతగ. ఈపద్యమున కుత్తరపద్యస్థక్రియతో నన్వయమని ఎఱుంగునది.

నీ. అఖిలజంతునిఖాదనారూఢిమైఁ బోలె
 నతివివృతం బైన యాస్య మమర,
 నాశేభములఁ జీర్సనట్టిసిన్బితిఁ బోలె
 నతి గన్ననఖరసంతతి వెలుంగ,
 స్వమ్మగహింసావిహారము గాంచురతిఁ బోలెఁ
 వలపై నెగయువాలదండ మొనర,

నిగుడుకోపాంకురఃనికరం బగుటఁబోలె
సితకేసరములకెంజిగి చిగుర్ప,

తే. వక్రదంష్ట్రీలు శతకోటిఃవాదు గెలువ
వర్చులపుఁగన్నుఁగవ భానుఃవాసిఁ గేరి
ఘుటఘుటార్భటి ఘనకోటిఃపటిమ దెగడ
నొక్కసింగంబు వడిఁ బొదఁనుండి వెడలె.

27

టీ. అఖిలజంతునిభాద నారూఢిమైఁబోలె. - అఖిల=సమ స్తమైన; జంతు=ప్రాణుల యొక్క; నిఖాదన=భక్షణముయొక్క; ఆరూఢిమైఁ బోలె=అలవాటు చేతబలె. అతివివృ తంబు=అతివిశాలము. విసయాస్వము=వినట్టిముఖము. అమరణ్=ఔష్ణ్యచుండఁగ. ఆశేభము లక్ష=దిగ్గజములను. చీర్షనట్టిసిద్ధితిఁబోలె=బ్రద్రలుసేయనట్టిసిద్ధి చేతబలె. నతి=వంగుటను. కన్ననిఖరసంతతి=పొందినగోళ్ల సమాహము. వెలుంగణ్=ప్రకాశింపఁగ. స్వప్నగ్రహింసావిహార ము.-స్వప్నగ=స్వజాతిమృగములయొక్క; హింసా=వధయ నెడు; విహారము=క్రీడను. కాంచు రతిఁబోలె=పొందుటయం దాసక్తిచేతబలె. తలపైకే=శిరమునందు. ఎగయు=చేరియున్న. వాలదండము=దండముతో సమానమగువాలము. ఒనరణ్=ఔష్ణ్యచుండఁగ. నిగుడుకోపాంకురని కరంబగుటఁబోలె. -నిగుడు=వ్యాపించుచున్న; కోపాంకుర=కోపముయొక్క; అంకుర=నెల లకలయొక్క; నికరంబు=సమాహము. అగుటఁబోలె=అగుటచేతంబలె, సితకేసరములక్ష.- సిత=తెల్లనగు; కేసరములక్ష=మెడమొడిచివెండ్రుకలయందు. కెంజిగి=రక్తకాంతి. చిగుర్పక్ష =ఉదయించుచుండఁగ. వక్రదంష్ట్రీలు=కుటిలమగుకోఱలు. శతకోటివాదు. - శతకోటి= వక్రాయుధముయొక్క. వాదు=వాదమును. గెలువణ్=గెలుచుచుండఁగ, అనఁగకోఱలు వక్రాయుధతుల్యముగ నున్నవనుట. వర్చులపుఁగన్నుఁగవ=గుండ్రమగుకనుదోయి. భానువాసిణ్= సూర్యాధిపతియను. కేరణ్=పరిహసించుచుండఁగ. ఘుటఘుటార్భటి=ఘుటఘుటధ్వని. ఘన కోటిపటిమణ్=మేఘబృందముయొక్క సామర్థ్యమును. తెగడణ్=తిరస్కరింపఁగా. ఒక్క సింగంబు=ఒకసింహము. ఎడిణ్=వేగముచేత. పొదనుండి. వెడలెణ్=బయలుదేఱును. సమస్త మృగములను బెదరించుచు విశాలముఖము వంగినగోఱలు శిరస్సుయందు కేర్పబడినవాలము ఎఱ్ఱనికేసరాగ్రములు వక్రాయుధతుల్యము లగుకోఱలును సూర్యబింబమును దిరస్కరించు కనుఁగవయుఁ గలనొకసింగము పొదనుండి వెల్వడెనని భావము.

క. వెలలి జిఘృతౌగౌరవ, కలనణ్లంఘింప వృపతిః గన్లెని నిజని
స్తులచంద్రహాసధారం, దలఁద్రైవ్యఁగ నేసెనద్భుతంబుగ నంతన్. 28

టీ. వెలలి=వెడలి. జిఘృతౌగౌరవకలనణ్.-జిఘృతౌ=గ్రహశేష్యయందలి; గౌ రవ=అదరముయొక్క; కలనణ్=ప్రాప్తిచే. లంఘింపణ్=లంఘనము చేయఁగ. నృపతి=నుచంద్రుఁడు. కన్లొని=చూచి. నిజనిస్తులచంద్రహాసధారణ్.-నిజ=స్వకీయమగు; నిస్తుల=అసమాన

తత్కథాశ్రవణైకము + దాయుతాత్మ
సప్సరుషమాళిఁ గాంచి యి + ట్లనుచుఁ బలికె.

31

టీ. ధరణీభర్త = భూపతి యగుచుండ్రుఁడు. ఆదరంబునకొ = ప్రతిలోడ. అతనికొ = ఆకుముదుని. కంగేలకొ = ఎఱ్ఱ నైనహస్తముచే. ఎత్తి = లేవఁదీసి. దండకొ = సమీప ముండు. కూర్చుండకొ = ఉపవేశించునట్లు. కావించి = చేసి. తత్కథాశ్రవణైకముదాయుతాత్మకొ. — తత్కథా = ఆకుముదుని కథయొక్క; శ్రవణం = వినుటయందు; ఏక = ముఖ్యమగు; ముదా = సంతసముచేత; యుత = కూడినట్టి; ఆత్మకొ = మనస్సుచేత. అప్సరుషమాళికొ = ఆప్సరుష శ్రేష్ఠుని. కాంచి = అవలోకించి. ఇ ట్లనుచుఁ బలికె = వత్సలమాణప్రకారమున పలికించెను.

చ. అకలుషరూపశోభివి ము + హామతిశాలివి కిన్నరత్వబో

ధకతుభపాలి విట్టివిబు + ధస్తుతవృత్తిఁ జెలంగునీకు ని
త్యకటుతరేభవై రిరమ + నాకృతి యేగతిఁ జెందె నెట్లు తి
ద్వికృతి యడంగెఁ దెల్పఁ గడ + వే విన వేడుక పుట్టె నియ్యెడన్.

32

టీ. అకలుషరూపశోభివి. — అకలుష = బిచ్చములేని; రూప = స్వరూపముచేతి; శోభివి = ప్రకాశించునట్టివాఁడవు. మహామతిశాలివి = గొప్పమతితోడనొప్పునట్టివాఁడవు. కిన్నరత్వబోధకతుభపాలివి. — కిన్నరత్వబోధక = కిన్నరత్వమునకు జ్ఞాపకములగు; తుభపాలివి = తుభచిహ్నములు గలవాఁడవు. “పాలిః కేతు ర్ద్వితో లిజ్జమ్” అని యమరుఁడు. ఇట్టివిబుధస్తుతవృత్తికొ = ఇవివిధ మగుపండిత స్తవనీయమగు కాదేని దేవ స్తవనీయ మగువృత్తిచేత. చెలంగునీకొ = పిప్పనట్టివీకు. నిత్యకటుతరేభవై రిరమనాకృతి. — నిత్యకటుతర = ఎల్లపుడుఁ గఠినతరమగు; ఇభవై రిరమణ = గజిపుశ్రేష్ఠ మైనసింగముయొక్క; ఆకృతి = ఆకారము. ఏగతికొ చెందకొ = ఏవిధముగ ననురెను. ఎట్లు తద్వికృతియడంగెకొ = ఏరీతి నాసింహభావము నశించెను. తెల్పఁ గడవే = తెల్పవే. ఇయ్యెడకొ = ఇచట. వినకొ = ఆకర్ణించుటకు. వేడుక = తుకూహలము. పుట్టెకొ = ఉదయించెను.

ఇట్టిలోకోత్తరగణగణశాలి వగునీకు సింహత్వము గలుగుట యెట్లు మరల నది పోవుట యెట్లు విశదీకరింపు మని భావము.

క. అనుజనపతివాక్యము మది, కనివారిలమోద మొనఁగ + నాఘనుఁడు పునకి

. పునరవనతి ఘటియించుచుఁ, దనకథ వివరించె నిట్లు + దారమృదూక్తిన్. 33

33

టీ. అనుజనపతివాక్యము = ఉత్తప్రకారం బగుచుండ్రవచనంబు. మదికొ = చిత్తమునకు. అనివారిలమోదము = అపరిమితానందమును. ఒసఁగకొ = ఘటింపఁజేయఁగా. ఆఘనుఁడు = ఆదివ్యపునుషండు. పునఃపునరవనతి = పలుమాలు నమస్కారములను. ఘటియించుచుకొ = చేయుచు. ఇట్లు = వత్సలమాణప్రకారమున. ఉదారమృదూక్తికొ = అతిశయమార్దవముతోఁ గూడిన పలుకుచే. తనకథ = తనవృత్తాంతము. వివరించెకొ = విశదీకరించెను.

సీ. కలిమితోయ్యలిదాల్పు బలుసామిపొక్కిట, మనుతమ్మియేవేల్పుఁ గనినతల్లి
మినుకుఁజాల్తుద దెల్పుమిన్న లోఁ గాంచుజో, గులఁటెంకి యేవేల్పుఁకలికివీడు
చిలుకుముద్దులవీణెఁచెలియ గాఁ దగుచాన, బొమ్మరిం క్లేవేల్పుఁనమ్మెగంబు
లీరేడుజగములఁవారలఁ బుట్టించు, తీరువ యేవేల్పుఁసారుపతై

శ్లో. మట్టిపెనువేల్పు హరిహయఁ హవ్యవాహ
హరిజ హరిరిపు హరిణాంకఁ గురుపరిబృథ
హరిణహయ హయముఖరాజఁ హరులు గొలున
హాళిఁ బేలోలగం బుండుఁ నననరమున.

34

టీ. కలిమితోయ్యలిదాల్పు బలుసామిపొక్కిటక. — కలిమితోయ్యలిదాల్పు = లక్ష్మీచ
గుండగు; బలుసామి = గొప్పదేవునియొక్క, విష్ణువుయొక్కయగుట; పొక్కిటక = నాళియందు.
మనుతమ్మి = ఉండునట్టితామర. ఏవేల్పుఁగనినతల్లి = ఏదేవునిఁగన్నతల్లియో. ఏవేల్పుఁకలికివీడు =
ఏదేవునియంద మైనపురము. మినుకుఁజాల్తుద = ఉపనిషద్రూపగు నేదాంతము. తెల్పుమిన్న =
తెలియఁ జేయునట్టియత్కృష్టని. లోక = అంతరంగమందు. కాంచుజోగులఁటెంకి = అపహాసించు
యోగులయొక్క గృహమో, అనఁగా సత్యలోకమందుఁ బరబ్రహ్మను ధ్యానించు యోగు
లు వసించియుండురని భావము. ఏవేల్పునమ్మెగంబులు = ఏదేవుని మంచిమొగములు. చిలుకుము
ద్దులవీణెఁచెలియ = అతిశయమై గుండరమైన వీణయొక్క సకియ. కాఁ దగుచాన బొమ్మరిండ్లు. —
కాఁ దగుచాన = అగుటకర్త యైన సరస్వతీరూప యైన స్త్రీయొక్క; బొమ్మరిండ్లు = బాలికలు
బొమ్మల నుంచికీడించు చిన్నగృహములో. ఏవేల్పుపారుపతైము = ఏదేవునియధికారము.
ఈరేడుజగములవారలక = పదునాలుగు లోకములయం ధున్నవారిని. పుట్టించుకీరువ =
కల్పించునట్టివని. అట్టిపెనువేల్పు = అట్టి పెద్దదేవుండు, అనఁగా బ్రహ్మదేవుఁడు. హరిహయ
హవ్యవాహ హరిజ హరిరిపు హరిణాంకగురుపరిబృథ హరిణహయ హయముఖరాజ హరు
లు. — హరిహయ = ఇంద్రుండు; హవ్యవాహ = అగ్ని దేవుండు; హరిజ = సూర్యకుటుం డైనయముం
డు; హరిరిపు = రాక్షసుం డగుటచే విష్ణుశత్రు వగునిర్పతి; హరిణాంకగురు = చంద్రజనకుం
డగుసముద్రునకు; పరిబృథ = అధిపుం డగువగులుండు “ప్రచేతా వరుణః పాశీ యాదసాంపతి
రప్పతిః” అని యనుచుండు. హరిణహయ = లేడివాహనము గాఁ గలవాయువు. హయముఖరాజ =
కిన్నరాధిపతి యగుకుబేరుండు. హరులు = కివుండును. కొలువక = నేపించుచుండఁగా. హాళి = అస
క్తిచేత. పేలోలగంబుండు నవగురమునక = కొలువు కూటమున నుండుతఱి. దీనికు త్తిరపద్యస్థ
మైన యిట్లనుకొ అనుచానితో నన్వయము.

చ. కొలువున నిల్చి భక్తివిధిఁ గొల్చుమహామనువర్ణ దేవతా
కులములలో నజత్య మొనఁగూర్చు మహామనువర్ణ దేవతా
వళు లొకకొన్ని పర్విన నవజ్వలనొజ్జ్వలకీలికాప్లుతిం
గళవళ మండఁ గాంచి యలఁకంజభవుండు ప్రియోక్తి నిట్లనున్.

35

టీ. కొలువునకొలువుకూటమందు. నిల్చి=నిల్చుకొని. భక్తివిధికొ=భక్తివిధానము చేత. కొల్చుచుపోమనువర్ణ దేవతాపలములలోకొ. - కొల్చు=సేవించుచున్న; మహామను=మహామంత్రములయొక్క; వర్ణ=బీజములయొక్క; దేవతా=తదధిష్ఠాన దేవతలయొక్క; కులములలోకొ=సమూహములలో. అజత్వము = బ్రహ్మత్వము. ఒనగూర్చుచుపోమనువర్ణ దేవతావళులు. - ఒనగూర్చు=చేయుచున్న; మహామను = మహామంత్రములయొక్క; వర్ణదేవతావళులు = వర్ణాధిష్ఠాన దేవతాసంఘములు. ఒక కొన్ని పర్వినకొ = ఒకానొకకొన్ని చుట్టు కొనఁగా. నవజ్వలనోజ్వలకీలికాపులికొ. - నవ=నూతనమగు; జ్వలన=అగ్నియొక్క; ఉజ్వల = ప్రకాశించుచున్న; కీలికా=మంటలయొక్క; అపులికొ=అపులికి; కళవళ మందకొ=కలఁతనొండఁగా. అలకంజభవుండు=అబ్రహ్మదేవుఁడు. కాంచి=చూచి. ప్రియోక్తికొ=ప్రియవచనముచేత. ఇట్లనకొ=ఎక్కువమాణప్రకారమునఁ బలికెను. పారిజాతారణ్యమందు తపంబొసరించువసంతుఁడగు విప్రునితపోగ్నిజ్వాలలచేఁ గంది మహామనువర్ణదేవతలు నలువళు వలగొనఁ దిలకించి యతఁడు వక్ష్యమాణప్రకారముగ వచించె నని భావము.

చ. కటకట సర్వలోకశుభకాంక్ష లొసంగుచు నిచ్చ మించుమీ
 కిటుల భజింప రానియవిహీనవిపత్తిక సేరె నెట్లు త
 త్పటిమ హరింతుఁ డెల్పుఁ డనపద్మజనికొమనువర్ణ దేవతా
 పటలము మ్రొక్కి యిట్లనియెఁ బాయని వైస్యము మోముఁజెందఁగన్.

టీ. సర్వలోకశుభకాంక్షలు. - సర్వ=సమస్తమగు; లోక=భువనములకు; “లోకస్తుభువనేజనే” అని యమరుఁడు. శుభకాంక్షలు=మంగళప్రద మగుకోరికలను. ఒసంగుచుకొ=ఇచ్చును. నిచ్చు=ఎల్ల పుడును. మించుమీనకొ=అతిశయించుచున్నమీగు. ఇటుల = ఈరీతిని. భజింప రానివి=సేవించవలవిగాని. అవిహీనవిపత్తిక=అధికమగు నాపద. ఎట్లు=ఏరీతి. చేరెకొ=సమకూరెను. తత్పటిమకొ=అయాపదయొక్కబలమును. హరింతుకొ=పోఁగొట్టుదును. తెలుపుఁడు=విన్నవించుచుఁడు. అనకొ=అనఁగ. మనువర్ణ దేవతాపటలము. - మను=మంత్రములయొక్క; వర్ణ=బీజములయొక్క; దేవతా=తదధిష్ఠాన దేవతలయొక్క; పటలము=సమూహము. పద్మజనికొ=వలువను. మ్రొక్కి=నమస్కరించి. పాయని వైస్యము=నీడనిదీనత్వము. మోముఁజెందఁగకొ=ముఖమును జేరి యుండఁగ. ఇట్లు=వక్ష్యమాణప్రకారమున. అనియెకొ=వచించెను.

శా. ఆరమ్యాగమమార్గగద్విజళరణ్యం బై యిలం బారిజా
 తారణ్యంబు సెలంగు నయ్యటవి బ్రహ్మత్వంబు రాఁ గోరి డు
 ర్వారాత్పద్రధిమాప్తిమామకజవవ్యాపారపారంగతుం
 డై రాజిల్లుతపస్వి యొక్కఁడు వనంతాభిఖ్య నిం పొందుచున్. 37

టీ. ఇలకొ=పుడమియందు. ఆరమ్యాగమమార్గగద్విజళరణ్యంబై. - ఆరమ్య=అంతట మనోజ్ఞ మగు; ఆగమమార్గ=వేదమార్గమును; గ=పొందినట్టి; ద్విజ=బ్రాహ్మణులకు; శరణ్యంబై=రక్షకమయినవై. ఆరమ్య, ఆగమ, యని విభాగము, వ్యుత్పత్తిలఁ జేరినపక్షుల కనియర్థాంతరము

నోచుచున్నది. పారిజాతారణ్యంబు=పారిజాతవనము. చెలంగు=ఉష్ణము. అయ్యటంబు=ఆ పారిజాతారణ్యమందు. బ్రహ్మత్వంబు రాం గోరి=బ్రహ్మత్వంబు రాం దలఁచి. మిన్నరాత్రి ప్రాణి మాప్తిక్. -దుర్వార=దుర్నివారము; అత్తిద్రఢము=మనోవార్ధ్యముయొక్క; ఆప్తిక్=ప్రాప్తి చే. మామకజపవ్యాపారపారంగతుండై. -మామక=నాకు సంబంధించినమంత్రముయొక్క; జప వ్యాపార=జపసూపవ్యాపారమందు; పారంగతుండై=పారము నొందినవాడై. వసంతాభిఖ్య నింఱాందుచుం=వసంతుం డనునామముచే నొప్పిననా డగును. తపస్వియొక్క డను=తపస్వి యొక్క డను. రాజ్ఞుల్ల=ప్రకాశించును.

చ. కనఁ దీతరంబు దా వింఁ డాకా నొకవిప్రవనోక్తిఁ బల్కఁ ది.

పున నొకమాట నిట్టివమభూషితుండై ముని నిశ్చిఱాంతరంగు.

వెనసి యత్పత్తికృజ్జపసమేధనవైఖరి నిగమఁ నత్ప్రేవ

ర్తన మిటు లయ్యె దీని నొకదారి నడంపఁగఁ జూడు మిత్తతీన్. 38

టీ. తా=అవసంతుండు. ఇతరంబు=మఱియొకవస్తువును. కనఁడు = చూడఁడు. ఒకా నొకవిప్రవనోక్తిక్=ఒకానొకవైసపక్షివరము నాదమును. వింఁడు=ఆకర్ణింపఁడు. ప్రాప్తానోత్త మునివాక్యమువైసవినఁ డనినోచు చున్నది. ఇంపునక్=అనందముతో. ఒకమాటంబు=ఒకవాక్య మును. పలుకఁడు=చెప్పింపఁడు. ఇట్టివమభూషితుండై=ఈరీతి నింఱియనిగ్రహముచే భూషితుండై. ముని=వసంతాభిఖ్యండు. నిశ్చలాంతరంబు. -నిశ్చల=చలింపని; అంతరంబు = మనస్సును. ఎనసి=బాంధి. అత్పత్తికృజ్జపసమేధనవైఖరిక్. -అత్పత్తికృత్=అసంతుష్టిని చేయు; జప=జపముయొక్క; సమేధన=వృద్ధియొక్క; వైఖరిక్=రీతిచేత. మించుం=అతిశయించును. తత్ప్రేవర్తన. -తత్ = అవసంతునియొక్క; ప్రవర్తన=నడఁపడి. ఇటులు=ఇట్లు. అయ్యెం= ఆయెను. దీనిక్=ఈప్రవర్తనను. ఒకదారిక్=ఒకయుపాయముచే. ఇత్తతీన్ = ఈనమయ మందు. అడంపఁగన్=అడఁచుటకు. చూడుము=అలోచించుము.

చ. అన వనజాననుం డలముహూయతి యెంతకుఁ జొచ్చె నార న

జ్జనవినుతాజభావగతిఁ జక్కగ నెందెడివాఁడె యెట్లు లై

న నొకననాంతిగాయము వెనంగఁగఁ జేసెద నగుచు చింతతో.

ననగఁగ నుగడ నప్ప డగదాని వినించుఱింఱించి యిట్లనున్. 39

టీ. ఆనక్=ఈరీతిఁ జెప్పఁగ. వనజాననుండు=బలు. అలమహూయతి=అవసంతుండు. ఎం తకుఁ జొచ్చెన్=ఎంతవనికఁ బ్రవేశించెను. జొర=ఆహా. సజ్జనవినుతాజభావగతిక్=సత్సూయము లచే గొనియాడఁదగినబ్రహ్మత్వగతిని. చక్కగన్=సరిగ. ఎందెడివాఁడె=బాండఁ గలవాఁడె. ఎట్లులెనన్=వీరీతినైన. ఒకననాంతిగాయము=ఒకానొకనూతనవిఘ్నమును. వెనంగఁగన్=కల యునటుల. చేసెద నంచుం=చేయుదు ననుచు. చింతతోన్=అలోచనతో. తనరఁగన్=అతిశ యించునటుల. ఉండఁగన్=ఉండఁగ. అప్పడు=ఆసమయమందు. అగదారి=ఇంద్రుండు. విరించి గుఱించి=బ్రహ్మనుద్దేశించి. ఇట్లు = వత్సవమాణప్రకారమున, అనున్=పలికెను.

చ. యతి యన నెంత తన్ననుజపై కనమాధి యనంగ నెంత త
 ద్విత మన నెంత యియ్యెడ ముదంబున విఘ్నము దార్తు రిమ్మరు
 త్సతు లఖిలేశ యిట్టిసురతామర సేక్షణ లుండ లోకసం
 తతినుతక క్తి మించు రతిఃనాయకుఁ డుండ విచార మేటికిన్ . 40

టీ. అఖిలేశ=బ్రహ్మదేవుఁడా. యతి యనఁ=వసంతుఁడనఁగ. ఎంత=యెంతమాత్రము, సాధారణుఁడనుట. తన్ననుజపైకనమాధి యనంగన్.-తత్=ఆవసంతునియొక్క; మనుజుఁ=మంత్రజపముయొక్క; ఏక=ముఖ్యముగు; సమాధి యనంగన్ = చిత్తవృత్తి నిరోధ మనఁగ. ఎంత=ఎంతమాత్రము. సులభముగఁ జలింపఁజేయఁదిగినదని భావము. తద్వృత్త మనఁ=వానిని యమ మనఁగ. ఎంత=ఎంతమాత్రము. ఇమ్మఁకత్సతులు=ఈ దేవాంగనలు. ఇయ్యెడన్=ఈసమయమందు. ముదంబునఁ=సంతోషముచేత. విఘ్నము=అంతరాయమును. దార్తురు=చేయుదురు. ఇట్టిసురతామర సేక్షణలు=ఇట్టిదేవాంగనలు. ఉండన్=ఉండఁగ. లోకసంతతినుతక క్తికన్.-లోక=జనులయొక్క; సంతతి=సమాహాయిచేత; సంత=కొనియాడఁదగిన; కక్తికన్ = సామర్థ్యముచేత. మించురతినాయకుఁడు=అతిశయించు మన్నఁడు. ఉండన్=ఉండఁగ. విచారము=పఠ. ఏటికిన్=ఎందుకు. మహాయోగులధృతి గలంచు దేవాంగనలు మన్నఁడునుండ విచార మేటికని భావము.

సీ. ఏలదే బంటు గా నీమేన కాకాంత, యచలగాధికుమారుఁనంతవాని
 నేచదే సొబగుచే నీధాన్యమాలిని, వింత గా శాండిల్యుఁనంతవాని
 నెమ్మెతోఁ గలయదే యీయుర్వశీవామ, హాళిమై జాబాలిఁయంతవాని
 నెనయవే వరుసతో నీవేల్పుచెలిచాలు, లలమండకర్ణజుఁనంతవాని
 తే. నిట్టిసురసుందరులు గల్గ నంతపనికి, మనములోఁ జాలఁ జింత నీ వెనసెదేల
 వీరిలో నొక్కవెలఁది నమ్మారుఁగూర్చి, పంచమీకార్యమిపుడె ఘోలించుఁగాని.

టీ. ఈ మేనకాకాంత=మేనకయనునీసురాంగన. అచలగాధికుమారుఁనంతవానిన్ =చలింపనివిశ్వామిత్రునంతటివానిని. బంటుగాన్=దాసునిఁగా. ఏలదే=పరిగ్రహింపదా యని కాకుంపు. ఈధాన్యమాలిని=ధాన్యమాలి యనుపేరుగల యాసురాంగన. శాండిల్యుఁనంతవానిన్=శాండిల్య మహామునియంతవానిని. సొబగుచేకన్=సౌందర్యముచేత. వింతగాన్ = చిత్రముగా. ఏలదే=క్రమవెట్టదా యని కాకుంపు. ఈ యుర్వశీవామ = ఉర్వశీ యనుపేరు గలయీసురాంగన. జాబాలియంతవానిన్=జాబాలి యనుపేరుగల మహర్షియంతవానిని. హాళిమైన్=ఆసక్తిచేత. ఎమ్మెతోన్=క్రమతో. కలయదే=పెనఁగదా యని కాకుంపు. ఈ వేల్పుచెలిచాలు=ఈ సుగాన గనాసమాహారులు. అలమండకర్ణజుఁనంతవానిన్ = మండకర్ణజుఁ డనుపేరుగలమహాముని యంతవానిని. వరుసతోన్ = క్రమముగ. ఎనయవే = బొందదా యని కాకుంపు. ఇట్టి సుర సుందరులు=ఇటువంటిసామర్థ్యము గలసురాంగనలు. కల్గన్ = ఉండఁగా. ఇంతపనికిన్ =ఇట్టి స్వల్ప కార్యమునకు. మనములోన్ = మనసునందు. చాలన్=వీక్ష్ణిలి. చింతకన్ = చింతన. ఈవు=నీవు. ఎనసెదేల = బొందనేల. వీరిలోన్ = ఈసురాంగనలలో. ఒక్కవెలఁదిన్ =

ఒకకాంతిను అక్షాఙ్క = అమన్మనునితో. కూర్చి = చేర్చి. పంచము = పంపులు. ఇపుడ = ఈక్షణముంక. ఈకాన్యము = ఈపని. ఫలించు గాని = ఫలించును. మహామునులమనంబుచలింపఁ జేయునంతి సామర్థ్యము గలనురాంగనలుండ మీ కింతపనికి జింతంపఁబని రే ననిభావము.

చ. అస నమృతంపుఁ దేటజత * యందినయాసుర రాజుమాట చ

య్యన శ్రుతిపర్వ మై మదిని * హర్ష మహాపగఁ బొంగఁ జేయన్
పని కిది కార్య మార యని * పల్కు వెలందిమగండు కంతుఁ బి
ల్వ ననిలుఁ బంచి వేల్పునవ * లాతలమిన్నల సంతఁ గాంచినన్.

42

టీ. అనన్ = ఈప్రకారము పలుకఁగ. అమృతంపుఁదేటజత = అమృతసారమునకు సమత్ప్యమును. అందినయాసుర రాజుమాట = పొందినట్టియామింద్రునిమాట. చయ్యనన్ = శీఘ్రముగ. శ్రుతిపర్వ మై = శ్రోత్రమునకు నానందికర మై. మదిని = మనసునందు. హర్షమహాపగన్ = సంతిసమనుగొప్పయేటిని. పొంగఁజేయన్ = అబుకఁజేయఁగ. ఈపనికిన్ = దీనికి. ఇది = ఇంద్రోక్త మనయు పాఠము. కార్యము = చేయఁదగినది. ఔర యని పల్కు. వెలందిమగండు = నలువ. కంతున్ = మారుని. పిలువన్ = పిలుచుటకు. అనిలున్ = నాయు దేవుని. పంచ = పంపి. అంతిన్ = అటుపిమ్మట. వేల్పునవలాతలమిన్నలన్ = నురాంగ నాకిరోమణులను. కాంచినన్ = చూడఁగ. దీని కు తరపద్యస్థక్రియతో నన్వయము.

సీ. వెల వెలనై తోఁచె * నలచంద్రకళ యత్య

తులతమశ్శ్రీఁ బొందఁ * గలనె యనుచుఁ,
దల యెత్త లే దయ్యె * నలరంధ్ర ధీరకుం
జరము సెన్నిన మనఁ * జాల ననుచుఁ,
దెలివి వాయఁగఁ బొల్చె * నలతార హంసుని
గొడవఁ బోయిన మహం * బడఁగు ననుచు,
శ్యామలలో నీఁగె * నలమాధవి ధరిత్రీ
ఘనులగోసృతి నిల్వఁ * గలనె యనుచు,

తే. నిట్లు లనిమేష కాంత ల * హీనభంగ

వృత్తి సంధించి చలియింపఁ * జత్తిమందు
వే యెఱిఁగి చిత్ర రేఖ య * న్వేల్పు చెలువ
నలువకు జ్ఞాహారు గావించి * నిలిచె సపుషు.

43

టీ. అలచంద్రకళ = చంద్రకళ యనునట్టి యాసురాంగన. యత్యతులతమశ్శ్రీఁ - యతి = వసంతుఁ డనుతపసియొక్క. అతుల = అధికమగు; తమశ్శ్రీఁ = తమోగుణాతిశయమును. పొందిఁగలనె యనుచున్ = చూడఁగలనా యనుచు, అనఁగ వసంతుఁ డనుతపసియొక్క తమోగుణమును బరిక్షింపఁగలనా యనిభావము. వెల వెలనై తోఁచెన్ = చివ్వు బోయినదై కనఁబడెను. ఇటచంద్రకల = చంద్రోఖ. అత్యతుల = మిక్కిలి అధికమగు; తమశ్శ్రీఁ = రాజపుయొక్క అతిశయమును; కాంచునా యచనర్థము కల్పక క్షేప్యభావమునలన ధ్వనించుదు

న్నది. అలరంభ=రంభయనునాదేవాంగన. ధరమంజరము=పండితశ్రేష్ఠుఁ డగువసంతిఁడు. చెన్నికొం=ఎదిరించిన. మనఁ జాల ననుమ=బ్రదుకఁ జాల నని. తలయొత్తి లేనియొక్క=కరిము ఎత్తిలేదని యర్థము. అనఁటిగంభీరగజము ఎదిరించిన మనఁజాల దను సంభ్రాంతరము స్ఫురించుచున్నది. తార=తార యనుసురాంగన. వాంఛునిగొడవక=పరమవాంఛుఁ డగువసంతిని యొక్కనిగోధమునందు. పోయినకొ=ద్రచ్చింపినయొడ. మహాంబు=తీజము. అడఁగుననుకొ=నినర్తిండు వనుమ. తెలివి వాయుఁగకొ=ప్రస్థ బీడనటుల. పొల్చెక్కొ=అగపడెను. రికి, ప్రాద్దు నెదిరించినవోఁ దేజ ముడుగు నని తెలివిపాయునటుల యగపడెనని యర్థాంతరము దోచుచున్నది. అలమాధవి=మాధవి యనునట్టియాదేవాంగన. ఘనులగోస్పృతికొ=పెద్దలయొక్కవాక్యమునకు. నిల్వఁ గలనె యనుచుకొ=తాళఁ గలనా యనుచు. శ్యామలలోకొ=స్త్రీలలో. ఈఁగకొ=చూచెప్పు. మాధవి=లతావిశేషము. ఘనులగోస్పృతికొ=మేఘములయొక్కజలధారకు. నిలువఁగలనా యని. శ్యామలలోకొ=లతలయందు. ధరిత్రికొ=ధూమియందు. ఈఁగకొ=ప్రవేశించునని యర్థాంతరమునోచుచున్నది. ఇట్టులు=ఈరీతి. అని మేషకాంతిలు=దేవాంగనలు. అహీనభంగ పృత్తికొ.-అహీన=అధికమగు; భంగపృత్తికొ=భంగనర్చనను. సంధించి=పొంది. చలియింపకొ=చలింపఁగ. చిత్తిమందుకొ=మనసునందు. చిత్రరేఖ యన్నేల్పుచెలువ=చిత్ర రేఖ యను దేవాంగన. వేళీఁఘముగ. ఎఱిఁగి=గుర్తించి. నిలువకుకొ=బ్రహ్మకు. జోహారు గావించి=నమస్కరించి. నిలిచెకొ=నిలువఁబడెను. అప్రడు=అసమయమందు. ఈపదమునకు త్తరపద్యస్థక్రియతో నన్వయము.

నలువవసంతుఁ డనుమహర్షియొక్క తపోవిఘ్నమునకై పంపుటకుఁ జంద్రకళానిసూరిం గనల నవలోకింప వాసు తపోవిఘ్నమును సునిరింపఁజాల మని చలింపఁగఁ జిత్రరేఖ యనుసుంఁ గన వారిచింఁబు గురైతింగి నలువకు నమస్కరించి నిలిచెనని భావము.

చ. నిలిచి యవార్యయావనవినిర్తలసుందరభావనత్కళా
కులజనితై కదర్పమును * గూడినచేడియ గాన ముందు దాఁ
చలియక ధాత కిట్లను న*తీమణి దేవ భవన్తనోహిలం
బలర సొనర్తు నన్న దయ * నంపుము నిర్జరు లెల్ల మెచ్చఁగన్ . 44

టీ. నిలిచి=నిలుచుండి. అవార్యయావన వినిర్తలసుందర భావనత్కళాకుల జనితై కదర్పమును.—అవార్య=వారిండుట కశక్యమైన ; యావన=తారుణ్యముయొక్క; వినిర్తల=అత్యులనుగు; సుందరభావ=సౌందర్యముయొక్క; సత్కళా=శ్రేష్ఠమగు విద్యలయొక్క; కుల =సమాహము చేత; జనిత = పుట్టింపఁబడిన; ఏక=ముఖ్యమయినట్టి; దర్పమును = మదమును. గూడినచేడియ గాన=జొందియున్న వనిత గాన. తాకొ=తాను. ముందు తెలియక=ముందురాఁబోవుదాని నెఱుఁగక. సతీమణి=నిత్రరేఖ. ధాతకుకొ=బ్రహ్మకు. ఇట్లనుకొ=వక్ష్యమాణ ప్రకారమునఁ బలికెను. దేవ=స్వామి. భవన్తనోహితింబు.—భవత్=విాయొక్క; మనోహితంబు=మనసునకు హితమగుపనిని. అలరఁగకొ=సంతోషించునటుల. ఒనర్తుకొ=చేయుదును. నన్న దయకొ=నన్ను దయతో. అంపుము=అంపుము. నిర్జరు లెల్ల మెచ్చఁగకొ=దేవత లెల్ల మెచ్చుకొనఁగ. ఈపద ముత్తరపద్యముతో నన్వయించును.

చ. మరుఁడు సహాయుఁడై బలసమగ్రతతో వెనువంట రాఁగ న
 త్వరగతి ధాత్రి నొంది యలతాపనుఁ జేరి భవత్కృపాపఁది
 స్ఫురితకలావలసములఁ జొక్కపువేడుక నిక్కఁ జేసి బం
 ధురనిజశక్తి నిచ్చటికిఁ దోకొని వచ్చెన నేలి బంటుఁ గన్. 45

టీ. మరుఁడు=మర్షుఁడు. సహాయుఁడై=తోడై. బలసమగ్రతతోకొ.—బల=సేవ
 యొక్క; సమగ్రతతోకొ=పరిపూర్ణతచేత. వెనువంట రాఁగకొ=ఎడఁబొయిక రాఁగ. సత్వి
 రగతికొ=శీఘ్రగమనముచేత. ధాత్రి నొంది=భూమిని జేరి. అలతాపనుఁ జేరి=ఆవసంతుని సమీ
 పించి. భవత్కృపాపఁది స్ఫురిత కలావలసములకొ.— భవత్=మీయొక్క; కృపా=దయ
 చేత; పరిస్ఫురిత=ప్రకాశింపఁ జెయఁబడిన; కలా=విద్యలయొక్క; విలాసములకొ=లీలచేతి.
 చొక్కపువేడుకకొ=శ్రేష్ఠమయిన అభిలాషను. నిక్కఁ జేసి=అతిశయింపఁజేసి. బంధుర
 నిజశక్తికొ.—బంధుర=అధికమగు నిజశక్తికొ=స్వసామర్థ్యముచేత. బంటుఁగకొ=సేవకునిఁ
 గ. ఏలి=పాలించి. ఇచ్చటికికొ=ఇచ్చటికి. తోకొని వచ్చెనకొ=తోడుకొని వత్తును.

సీ. జలపానసంరక్షిఁ నడలించి మోవితే
 నియ గ్రోలుతిమిఁ జాలఁ నింప వచ్చు,
 తొలుపల్కుఁజదువులుఁ వ్రేలియించి రతికూఱ
 తంబులు నడపుటల్ఁ దార్ప వచ్చు,
 ధ్యాననైశ్చల్యంబుఁ దలఁగించి వలఁజేసి
 కలహంపుఁజింతలోఁ గలప వచ్చు,
 యతివేషవైఖరిఁ నడఁగించి విటపాళి
 యెంచుమేల్ సొగసు చేయింప వచ్చు,
 తే. నెంటి దిరుగుట మాన్పి యింఁ పొనరుసఖులఁ
 గూడి విహరించుతెఱఁగు వేఁ కూర్ప వచ్చు
 నాత్మచాతురి నేమి సేయంగ రాదు
 తపసి నివ్వేళ ననుఁ బంపుఁ తమ్మిచూలి. 46

టీ. తపసికొ=వసంతుని. జలపానసంరక్షికొ=ఉదకపానమందుఁ గలయాసక్తని. నడలిం
 చి=వదలించి. మోవితేనియ గ్రోలుతిమికొ=కాంతాధరరసమును బానము చేయునట్టియాస
 క్తని. చాలకొ=మిక్కిలి. నింప వచ్చుకొ=కలుగఁజేయవచ్చును. తొలుపల్కుఁజదువులు=వే
 షపాఠములను. పొలియించి=నశింపఁజేసి. రతికూఱతంబులు=మణితములను. నడపుటల్ =
 జరపుటలను. తార్పవచ్చుకొ=చేయవచ్చును. ధ్యాననైశ్చల్యంబు.—ధ్యాన = ధ్యానమం
 దలి; నైశ్చల్యంబు=చాంచల్యరాహిత్యమును. తలఁగించి=వదలించి. వలఁజేసికలహంపుఁజింత
 లోకొ=నురతవిషయకచింతయందు. గలపవచ్చు = ప్రవేశింపఁజేయవచ్చును. యతివేషవైఖ
 రికొ=మునివేషముయొక్కరీతిని. అడఁగించి=పోగొట్టి. విటపాళి=విటసమాహము. ఎంచుమే
 లొగగు.—ఎంచు=ప్రశంసించుచుట్టి. మేల్సొగసు=శ్రేష్ఠమగునందిమును. చేయింపవచ్చుకొ=

ఘటింపఁజేయవచ్చును. ఒంటిదిరుగుటకొక = జత లేక సంవరించుటను. మాన్యి = పోఁగొట్టి. ఇంపొనదు
 సఖులకొక = ఆనందించుచే నోప్యచున్న కాంతిలను. కూడి = కలసి. విహరించు తెఱఁగుకొక = క్రీడించు
 క్రమమును. వే = శీఘ్రముగ. కూర్చి వచ్చుకొక = ఘటింపవచ్చును. ఆత్మచాతురికొక = బుద్ధి
 చాతురియము చేతి. ఏమి నేయంగ రాదు = ఏమి చేయఁగూడదు, సర్వముఁజేయవచ్చుననిభావము.
 ఇవ్వేళకొక = ఈసమయమందు. ననుకొక = నన్ను. పంపు = పంపుము. తమ్మిచూలి = ఓనలువా. బుద్ధి
 చాతురియము చేత జలపానాదియనిధర్మములను బోఁగొట్టి వసంతునకు విటవేషము ధరింపఁ
 జేయవచ్చు నని నలువనుగుఱించి చిత్రరేఖ యనుసురాంగన విన్నవించె నని భావము.

చ. తొలకరిచూపు లిం పొనఁగుఁధూపము పై పయిఁ బర్వఁ గంధరో
 జ్వలకలనిస్వనం బుడుకఁచాల్ రొద యై విన వేడక దార్పఁ బూ
 విలు గలవేల్పురాసివముఁ వేగమె వశానికి రేచి మత్కుచా
 చలయుగరంగవీధి ఘనఁసంభ్రమతక నటియింప నూన్పెదన్. 47

టీ. తొలకరిచూపులు = ప్రథమావలోకనములు. ఇంపొనఁగుఁధూపములై = ఆనంది
 ము నిచ్చుఁగావవిశేషములై. పై పయిఁబర్వకొక = మీఁదమీఁద వ్యాపింపఁగ. కంధరో
 జ్వలకలనిస్వనంబు = కింతమందుదయించినరవము, అనఁగ రతికూజిత మనిభావము.
 ఉడుకచాల్ రొదయై = చిరవాద్యసమాహమయొక్కధ్వనియై, ఆవేళమును జేయుచిరవద్య
 మయొక్కధ్వనిరూప మయి. వినకొక = వినుటకు. వేడకకొక = సంతోషమును. తార్పకొక = చే
 యుచుండఁగ. పూవిలుగల వేల్పురాసివము = మన్మథావేశమును. వేగమె = శీఘ్రముగ. మానికొక =
 వసంతుఁడను పేరుగలమునికొక. రేచి = అతిశయింపఁజేసి. మత్కుచాచలయుగరంగవీధికొక = మత్ =
 నాయొక్క; కుచాచల = పర్వతములవంటి స్తనములయొక్క; యుగ = జంటయను; రంగవీధికొక =
 నాట్యస్థలమందు. ఘనఁసంభ్రమతకొక = అధికత్వర చేతను. “సంభ్రమోవేగహర్షయోః” అని
 విశ్వము. నటియింపకొక = నాట్యముఁజేయునటుల. ఊన్పెదన్ = చేయుదును.

కటాక్షములు నల్ల వనుట కవిసమయముగాన చూపులనుఘాపమును వేసి మణితి మను
 జమిడికి ధ్వనిని చెవిసోకఁజేసి వసంతునకు మన్మథావేశము దెప్పించి నాకుచయుగ మను
 రంగవీధిలో నటియింపఁజేయుదు నని భావము.

సీ. వలతేనిమనములోఁ మొలపించుక్రోంజూపు, తూపులదై ర్యంబుఁ దూల్ప నేనిఁ
 దలఁపుల నెవ్వేళఁ తలఁగక యూరించి, కెరలుమేల్కళలఁ జొఁక్కింపనేనిఁ
 గాఁగిట నలమి చొఁకాటపుఁగూటమి, గలయంగఁ జేరానఁ గొలువ నేనిఁ
 దులకించుమోహంపుఁవలఁ జిక్కి వెను వెంటఁ, బాయక తిరుగంగఁ జేయనేనిఁ

తే. బలుకునాల్దొర నివ్వేల్పుఁ పడఁతు లెల్ల
 వినుతి నేయంగ విటునిఁ గాఁవింప నేని
 నజరకులమునఁ బుట్టితిఁ నంచు నిచ్చ
 పలుకఁగా సిగ్గు గాదె యఁజ్ఞాతజన్మ.

టీ. అష్టాశ్వాసంబ్రహ్మజేవుఁడా. నలతీనికొ=మచ్చఘని. మఁములోకొ=మఁమునందు. మొలపించుకొంజాపుఁదూపులకొ.- మొలపించు=ఉదయింపఁజేయు; కొంజాపుఁదూపులకొ =కొత్తచూపులను బాణములచేత. ధైర్యంబు=ధృతిని. తూల్పనేనికొ=చలింపఁజేయునియొడభును. ఎవ్వేళకొ = ఎప్పుడును. తలఁపులకొ = కోరికలను. తలఁగక = నెడదెగకుండునటుల. ఊరించి=పుట్టించి. కరలుమేల్కలకొ = ఆతిశయించువిద్యలచేత. చొక్కింపనేనికొ = పరవశత నొందింపనియొడలను. కౌగిటికొ = కౌగిటియందు. అలమి=ఆక్రమించి. చొకాటపుఁగూటమికొ = శ్రేష్ఠమగు సంగమమందు. కలయంగకొ=కూడుటకు. కేరాసకొ=గొప్పయాశను. కొలుపనేనికొ = పుట్టింపనియొడలను. తులకించుమోహంపువలకొ.-తులకించు = ఒప్పుచున్న; మోహంపువలకొ = మోహమును జాలమందు. చిక్కి=పట్టువడి. వెనువెంటకొ = వెంటబడివెంటబడి. పాయక = ఎడఁచాయక. తిరుగంగకొ = తిరుగునటుల. చేయనేనికొ = ఓనర్పనియొడలను. పలుకువార్దకొ = మునిరాజగువసంతుని. ఇవ్వేల్పుపడఁతులెల్లకొ = ఈనురాంగనలెల్ల. వినుతినేయంగకొ = ప్రస్తుతిచేయుచుండఁగ. విటునిఁగావింపనేనికొ = జారుని నొనర్పనియొడలను. అజరకులమునకొ=దేవతావంశమందు. పుట్టితి నంచుకొ=జన్మించితినినుచు. నిచ్చ=ఎల్లప్పుడును. పలుకఁగాకొ = వచించుటకు. సిగ్గుగాదే=లజ్జ కాదా.

ఓనలువా నేను క్రొంజాపులచే కామమును బుట్టించి ధైర్యమును దొలఁగించియు మఱియు కౌగిలించి సురతమం దాసక్తి బుట్టించియు మోహమును జాలమునఁ దగులుకొని నావెంటఁ దిరుగంగఁజేయుచు నాచుహర్షిని విటునిఁ గావింపనైతి నేని దేవతావంశమందుఁ బుట్టితి నని చెప్పుకొనుట నాకు లజ్జాకర మని భావము.

చ. అనఁ దెఱగంటికొమ్మ పలుకొ కాత్మమనఃప్రమదంబు గూర్చు న
 వ్యనరుహసూతి యాదరణఃవైఖరి నిట్లను నొనలంత ది
 వ్యనికరవర్ణవిభ్రమకలాప్రవిమోహితసర్వలోక వై
 తనరెడునీకు ధాత్రి నొకకలాపను లోబడ నూన్పు ట్రబ్రమే. 49

టీ. అనకొ=పూర్వోక్తప్రకారమునఁ జిత్రరేఖ పలుకఁగా. తెఱగంటికొమ్మ పలుకు=దేవాంగన యగుచిత్రరేఖవాక్యము. ఆత్మమనఃప్రమదంబు.-ఆత్మ=తనయొక్క; మనః=మనఃస్థుయొక్క; ప్రమదంబు=సంతసమును. కూర్చుకొ=చేయఁగ. అవ్వననుహసూతి=అనలువ. అది రణవైఖరికొ=మన్ననరీతి చే. ఇట్లు=వత్సవహారప్రకారమున. అనకొ=వచించెను. ఓనలంత=చిత్రరేఖా. దివ్యనికరవర్ణ విభ్రమకలాప్రవిమోహితసర్వలోకవు.-దివ్య=స్వర్ణమందుఁబుట్టిన దేవాదులయొక్క; ఇచటదివిభవానివ్యాయనిభవాంధు యుత్పత్తయ మని ఎఱుంగునది. నికర=సమూహము చే. వర్ణ్య=పొగడఁగనిన. విభ్రమకళా=భ్రామికవిద్యలచే. ఆప్రవిష్ట. హిత=మోహింపఁజేయఁబడిన. సర్వలోక వై =సమస్తలోకములంగలదాసవై. తనరెడునీకుకొ = ఆతిశయించునీకు. ధాత్రికొ=పుడవియందు. ఒకతాపసుకొ=ఒకమునిని. లోబడ నూన్పు ట్ర=వశమగునటులుచేయుట. అబ్రమి=ఆశ్చర్యమా, ఆశ్చర్యము కాదనుట. సమస్తవశ్యవిద్యలచే లోకములనెల్ల మోహింపఁజేయునీకుఁ బుడమి నొకతాపసుని మోహింపఁజేయు టురుదా యని భావము.

ఉ. చొక్కపునీటునం గలలసాంపున చారువిలాసవైఖరిం
 జక్కదనంబునం సరసచాతురి నీసురయావతంబులో
 నెక్కువ దానవోట చెలి • యిచ్చు ఘటించితిఁ గాక దీనికీ
 తక్కినవారిచే నగునె • తార్పంగ నీదృశ కార్యమెంతయున్.

50

టీ. చొక్కపునీటునం = శ్రేష్ఠమగుమరిపెముచేత. కళలసాంపునం = విద్యలయొక్క ప్రాచుర్యముచేతను. చారువిలాసవైఖరిం = చారు = రుండరమగు; విలాసం = సోపాదులయొక్క; వైఖరిం = రీతిచేతను. చక్కదనంబునం = సౌందర్యముచేతను. సరసచాతురిం = సరసంబునోజ్జుమగు; చాతురిం = చాతుర్యముచేతను. ఈసురయావతంబులో = ఈనేవత్కాస్త్రీసమూహములో. ఎక్కువదానవోట = ఎక్కువైనదానవుగాన. చెలి = చిత్రరేఖ. ఇచ్చు = ఇచ్చుచేత. దీనికీ = ఈకార్యమునకు. ఘటించితిఁగాక = నియోగించితిని. ఈతక్కినవారిచే = నీకంటె నితరులైనవారిచేత. ఈదృశకార్యము = ఇటువంటిగొప్పపని. ఎంతయుం = మిక్కిలి. తార్పంగం = చేయుటకు. అగునె = సాధ్యమననా. కాదని కాకువు.

స్తరకాస్త్రమునందు ప్రావీణ్యము గలదానవగుటచే సౌందర్యమునందు నెక్కువైనదానవగుటచే నీచేదక్కనితరులచే నీపని కాదని గట్టుతిచే నియోగించితిని భావము.

సీ. ననబోడి యతులఘనసూర్పిఁ దూలింపఁ, జాలదే నీనీలవాలకాంతి
 లీలం దమీశావలేపంబు విదళింపఁ, జాలదే నీయాస్యజలజదీప్తి
 వనజానన యహీనమునిప్రాధిఁ గలఁగింపఁ, జాలదే నీరోమచాళికాంతి
 ముదిత నత్తాపసంగుజ్జ్వంభణముఁ బెంపఁ, జాలదే నీసదోజ్జ్వలనఖాళి

తే. యచలవక్షోజపరమహంశాఘమహిమ
 నడఁపఁ జాలదే నీమందయానలీల
 యగుటఁ దల్లక్ష్మి చెలు నందునట్టిసీకు
 నడఁతి యొకమాని నిల మోహసఱచు లెంత.

51

టీ. ననబోడి = చిత్రరేఖ. నీనీలవాలకాంతి = నీయొక్క నల్లనైన గురులకాంతి “వాలకనే శిశౌమూర్తే” అని విశ్వనిఘంటువు. యతులఘనసూర్పిం = యతుల = మునులయొక్క; ఘన = ఆధికమైన; సూర్పిం = సామర్థ్యమును. తూలింపఁజాలదే = గలింపనేయగమ్యము కాదా యని కాకువు. అతుల = సరిలేని. ఘన = మేఘముయొక్క; సూర్పిం = కాంతిని. తూలింపఁజాలనే యగునర్థాంతరమును దోచు మిన్నది. లీలం = విలాసముచే. నీయాస్యజలజదీప్తి = జలజమువంటినీయాస్యముయొక్క కాంతి “ఉపమితం వ్యాప్రాదిభిస్సామావ్యాప్రయోగే” యను నూత్రమువలన సమాసము. దమీశావలేపంబు = మునిశ్రేష్ఠునియొక్క గర్వమును. “దర్శోపవలే పోపవప్తంభః” యని యమరుఁడు. విదళింపఁజాలదే = పోగొట్టఁజాలదా యని కాకువు. తమిళ యనువిభాగమందు, “ద్రుతప్రకృతికమువీఁదిపరుషములకు సరళములగు. ఆనేకరరళములకు ముందున్నద్రుతంగానకు బిందునంశ్లేషములు విభావనగు.” అను నూత్రము

లచే దకారమును బిందువును వచ్చినవి. తమిళ=నిశాపతి యగు సంకనునియొక్క “రజనీ యామినీతమి” యని యనుబండు. అవలేపంబు = గర్వమును. నీయాన్య జలజడీప్తి లీలచే విదళింపఁజాలదా యనునర్థము దోచుచున్నది. వనజానన = చిత్రరేఖా. నీరోమపాలి కాంతి=నీనూఁగారుయొక్క కాంతి. అహీనమునిప్రాధిక్. - అహీన=అధికమగు; మునిప్రాధిక్ = మునులయొక్క ప్రాగల్భ్యమును. కలఁగింపఁజాలదే=కలఁతిపఱుపఁజాలదా. నీరోమపాలి కాంతి = నీనూఁగారు కాంతి. అహీన=యాదిశేషునియొక్క. మునిప్రాధిక్ = మానముద్రను. బిగువునచుట. కలఁగింపఁజాలదే యను నర్థాంతరము స్ఫురించుచున్నది. ముదిత=చిత్రరేఖా. నీప దోజ్జ్వలనఖాళి=నీపాదిములయందు ప్రకాశించునఖుపంక్తి. సత్తాపసముజ్జ్వంభణము. - సత్ = శ్రేష్ఠమగు; తాపస=మునులయొక్క; ముత్ = సంతసముయొక్క; జ్వంభణమును = అతిశయము ను. వెంపఁజాలదే=ఖండింపఁజేయఁజాలదా, ఖండించునచుట. నీఖుపంక్తి. సత్తాపసముజ్జ్వం భణము. - సత్ = నక్షత్రములయొక్క; తాపసముజ్జ్వంభణము = తాపాతిరేకమును; వెంపఁ జాలదే=అతిశయింపఁ జేయఁజాలదా యనునర్థాంతరము స్ఫురించుచున్నది. అచలవిఖోజ = పర్వతములవంటి స్తనములుగల చిత్రరేఖా. నీమందయానలీల = నీమండగమనక్రియ. “లీలా విరాసక్రియయోః” అని అనుబండు. పరమహంసాఘమహిమక్. - పరమహంస = సన్న్యాసిు లయొక్క; ఓఘ = సమాహముయొక్క; మహిమక్ = సామర్థ్యమును. అడంపఁజాలదే = అడఁ గింపఁజాలదా. నీమందయానలీల. పరమహంసాఘమహిమక్. - పరమ = ఉత్కృష్టములగు; హంస = రాజహంసలయొక్క; ఓఘ = బృందముయొక్క; మహిమక్ = సామర్థ్యమును అడం పఁజాలదా యను నర్థాంతరము దోచుచున్నది. అగుటక్ = ఈ ప్రకారము కావుటవలన. తల్లక్ష్మీ చెలువందునట్టి నీకుక్ = ఆనీలవాలకాంత్యాదిసంపదచే నొప్పచున్నట్టి నీకు. పడఁతి = చిత్రరేఖా. ఒకమానిక్ = ఒకమునిని. ఇలక్ = భూమియందు. మోహపఱుచుటెంత ?

చిత్రరేఖా! నీకులు ముఖము నూఁగారు నఖములు నీవొందయానములే మునులధృతి దూ ల్పుచుండఁగఁ బాడమి సౌకమునిని మోహపఱుచుట నీ కకించిత్రర మని భావము.

చ. అలవిరివిటిదంట ముద * మారఁగ నీవెనువెంట రా ధరా

స్థలి వడిఁ జేరి యామునియు * దారతపగిక్రమ మెల్ల మాన్చి యు
జ్జ్వలగతి వచ్చునీకుఁ జెలు * వా యొనగూర్తు వహింప నీనురా
బలలు శిరోనతిం బవలు * పంజలు చెంద్రికపావడక్ రహిన్.

52

టీ. చెలుగా=చిత్రరేఖా. అలవిరివిటిదంట=దిట్టతనము గల యామనస్థుఁడు. ముద మారఁగక్ = సంతసము నిండఁగా. నీవెనువెంట రాక్ = నీవెంబడి రాఁగ. ధరాస్థలిక్ = భూ ప్రదేశమును. వడిక్ = వేగమున. చేరి=పొంది. యామునియు దారతపగిక్రమ మెల్లక్ = అవసం తునియొక్క యొక్కవైన తప మెల్లను. మాన్చి=పోఁగొట్టి. ఉజ్జ్వలగతిక్ = ప్రకాశించుగమన ముచేత. వచ్చునీకుక్ = వచ్చునట్టి నీకు. ఈసురాబలలు=ఈ దేవాంగనలు. శిరోనతిక్ = తలవం పును. వహింపక్ = పొందునటుల. పవలుపంజలు=పగలుదిబిటీలను. చెంద్రికపావడక్ = కుసు మంపువస్త్రమును. రహిన్ = తీతితో. ఒనగూర్తుక్ = ఇత్తును.

ఇల వసంతుని తపోభంగ మొనరించినచ్చునీకు నీతరసురాంగనలకు లజ్జ గలుగునటుల నీకు పవలుపంజలు వస్త్రములు బహుమతిగా నిత్తు నని భావము.

తే. అని యనేకవిధంబుల * నాదరంబు, దొలక రంభాదినిర్జరీకులము లాత్మక
గలకచే గుండ నప్పల్లుకలికిమగఁడు, చెలిమి నాచిత్ర రేఖతోఁ బలుకు నపుడు.

టీ. అని=ఈ ప్రకారము వచించి. అనేకవిధంబులకొ=నానావిధరీతులచేత. ఆదరం
బు=మన్నన. తొలకకొ=అతిశయింపఁగ. రంభానినిర్జరీకులములు=రంభ మొదలగు దేవాంగ
నలగుంపులు. ఆత్మకొ=చిత్తమందు. కలకచేకొ=కలకచేత. కుండకొ=చింతింపఁగ. అప్ప
ల్లుకలికిమగఁడు=బ్రహ్మ. చెలిమికొ=నెయ్యముతో. ఆచిత్ర రేఖతో. పలుకునపుడు=మాటలా
డుచుండఁగి.

సీ. ననసేనకొప్పు సెంఁదినయొంటిపారచెండ్ర, కావిరుమాల విం * త్రై వెలుంగ
రతికొఁగిలింతక దోఁరపుఁజిక్కు గన్న మొ, గ్గలనరుల్ పేరెదక * జెలువు మీఱ
నెలవంక రేఖల * నిలిచిపైఁ జెదరుక, ప్పరపుగండపుఁదావి * బుగులుకొనఁగఁ
గలికిగోఁముపైఁ * గట్టినక్రొత్తగే, దఁగితేకువంకి యం * దముగ మెఱయ

తే. చిలుకకోయిలమూఁకలు * సేరి నడవఁ
గలువతేఁ డామనియఁ బార్వ్య * ముల రహింప
శారికలు నైజజయవిద్య * చయముఁ జదువ
వేడ్కఁ జనుదెంచె నపుడు పూ * వింటిజోదు.

54

టీ. ననసేనకొప్పుకొ=పుష్పయుక్త మగుకొండెనిగను. ఒందినయొంటిపార చెండ్రకా
విరుమాల=పాందినట్టి యొంటిమడతగలచెం గావితలగుడ్డ. విం * త్రై=చిత్ర మయిన దై. వెలుం
గకొ=ప్రకాశింపఁగ. రతికొఁగిలింతకొ=రత్యాలింగనము చేత. తోఁరపుఁజిక్కుగన్న మొగ్గల
సయల్=మిక్కిలిపెనఁగిన మొగ్గలతోఁ గూర్చినహారములు. పేరెదకొ = వికాలమగు వక్షము
నందు. చెలువుమీఱకొ = అందముచే నతిశయింపఁగ. నెలవంక రేఖలకొ = నఖతములందు.
నిలిచి=తగులుకొని. పైఁ జెదరుకప్పరపుగండపుఁదావి = మీఱకొగయు చున్న కన్నుగిం
ధముయొక్కపరిమళము. బుగులుకొనఁగకొ = నెఱసికొనఁగ. కలికిగొఁముపైఁకొ = గుండరి మగు
కాసెదట్టివైన. కట్టిన క్రొత్తగేదఁగితేకువంకి=కట్టినట్టి నూతన మగుకేతకీదళ మనెడుబాకు.
అందముగకొ = సుందరముగ. మెఱయకొ = ప్రకాశించు చుండఁగ. చిలుకకోయిలమూఁకలు=కుక
పికసేనలు. సేరి నడవకొ = సమీపించి నడచు చుండ. కలువతేఁడు నామనియకొ =
చంద్రుఁడును వసంతుఁడును. పార్వ్యములకొ = ఇరుప్రక్కలయందు. రహింపకొ = ఒప్పుచుం
డఁగ. శారికలు = గోరువంకపక్షులు. నైజజయవిద్యచయముకొ = తనసంబంధ మగుబిరు
దులను. చదువకొ = పఠింపఁగ. వేడ్కకొ = సంతసముచే. పూవింటిజోదు = మన్నఁగఁడు.
ఆరుదెంచెకొ = వచ్చెను.

మ. వల రా జట్లరుదేర యానలువ దీ * వ్యద్రత్న సింహాసన
ఫలి సెయ్యకొ డిగి చేర వచ్చి నతి సెం * దం బాణిచే నెత్తి యు
ర్మిలితోఁ గొఁగిటఁ గూర్చి యంత రతినా * రీభర్తతో నందదు
జ్వలపీఠికొ వసియించె జెం * గటనె నిల్వం దద్యలవ్రాతముల్.

55

టీ. వలంబు=మన్నభుండు. అట్లు=పూర్వోక్తప్రకారమున. అరుదేరక=రాంగ. ఆలువ=ఆ బ్రహ్మదేవుడు. దీప్యద్రత్నసింహాసనస్థలిక. - దీప్యత్=ప్రకాశించుచున్న; రత్నసింహాసనస్థలిక=రత్నమయసింహాసనమునుండి. ఒయ్యక=శీఘ్రముగ. డిగి=దిగి. చేర వచ్చి=సమీపమునకు వచ్చి. నతి నొండకొ=నమస్కరింపఁగ. షాణిచే నెత్తి=హస్తముతో లేవ దీసి. అర్చితితోక=ప్రేమతో. కాంగిటఁ గూర్చి=కాంగిలించి. అంతకొ=అలుపిమ్మట. రతిసారీభృతోక=మన్నభునితో. నందదుజ్జ్వలపీఠికొ=ఆనందకరమగు పీఠమందు. తద్బలవ్రాతముల్. - తత్=ఆమన్నభునియొక్క; బల = నేనలయొక్క; వ్రాతముల్ = సమూహములు. ఛెంగట నెనిల్వకొ=సమీపమునందె నిల్వఁగ. వనియించెకొ=కూర్చుండెను.

నలువ మన్నభుండు రాంగానే యెదుర్కొని కాంగిలించి రత్నమయసింహాసనమునఁ గూర్చుండఁబెట్టుకొనె ననిభాషము.

చ. ఘనవినయాత్మ నున్నయలకంజశరం దిలకించి యవ్విరించుచు
 చనుఁ డనురక్తి దోఁప చతుఃరాసని నొక్కటి యై రహించుతి
 న్ననిమధురోక్తి బల్కు రతిఃనాయక నిన్దనుగొన్న నామదికొ
 మనిచె బ్రహ్మోదనంతతి రఃమాపతిఁ గాంచినదారి నియ్యెడన్. 56

టీ. ఘనవినయాత్మకొ=అధిక మగువినయము గలబుద్ధిచేత. ఉన్నయలకంజశరకొ=ఉండినట్టియామన్నభుని. తిలకించి=చూచి. అవ్విరించుచుండు=ఆ బ్రహ్మదేవుడు. అనురక్తితోఁపకొ=అనురాగ ముదయింపఁగా. చతుఃరాసనికొ=నాలుగుముఖముల చేత. “చతుర్థామాననానాంసమాహారశ్చతురాననీ, సంఖ్యాపూర్వోద్విగుః” అనిసమాసము. ఒక్కటి యైరహించు తిన్ననిమధురోక్తికొ = ఒక్కటైనప్పుడుమధురోక్తిని. పల్కుకొ=పలికెను. రతినాయక=మన్నభుఁడా. నిన్దనుగొన్నకొ=నిన్ను చూడఁగ. సామదికొ=నామనస్సునందు. రమాపతికొ=విష్ణుమార్తరిని. కాంచినదారికొ=చూచినరీతిని. ఇయ్యెడకొ=ఇప్పుడు. ప్రహ్మోదనంతతి=ప్రహ్మదమును. మనిచెకొ=వృద్ధిఁ బొందించెను.

చ. సరసతరాసమాస్త్రములు * సంతతజీవికశింజనీలతా
 స్ఫురితశరాసనోత్తమముఁ * బూని తలంపఁగ మేటి వై సుమా
 కరసఖ నీవు రాజలఁగఁ * గాదె సమస్తజగజ్జనుల్ పర
 స్పరపరివై మతీగతులు * బాసి బ్రయప్రమదాప్తి నుబ్బుటల్. 57

టీ. సరసతరాసమాస్త్రములు.—సరసతర=మిక్కిలి క్రేష్ణమగు. అసమ=సాటిలేని. అస్త్రములు=బాణములు, మకరందముతోఁ గూడుకొన్నపూఁడూఁపు లని తోచుచున్నది. సంతతజీవికశింజనీలతాస్ఫురితశరాసనోత్తమముకొ.—సంతతజీవిక=అచిచ్ఛిన్న మయినజీవనముగలిగిన, మిక్కిలి సామర్థ్యము గలదనుట; శింజనీలతా = అల్లెత్రాటిచేత, తుమ్మెదనారియని తోచుచున్నది; స్ఫురిత = ప్రకాశించుచున్న; శరాసనోత్తమముకొ= మేటివంటిని. పూని=గ్రహించి. ఇతుధనువును గ్రహించియనిభాషము. తలంపఁగకొ = ఆలోచింపఁగ. మేటి వై=అగ్రగణ్యుడవై. గునూకరసఖ=వసంతునకు సఖుండ వైనమన్నభుఁడా. నీవు రాజ

లఁగఁగాడెనీవు సర్వోత్కర్షముగ నుండుటవలనఁగదా. సమస్తజగజ్జులలో = ఎల్ల జగములలో నుండుజనులు. పరస్పరపరివైమతీగతులు. — పరస్పర = అన్యోన్యము; పరివైమతీగతులు = ప్రణయకలహోదులవలన నైనమనస్తాపములను. పాసి = నవలి. ప్రియప్రమదాప్తిక = సంతోషముచే. ఉబ్బుటలో = విజృంభించుటలు.

చెఱకువిల్లు పూఁదూఁపులును తుమ్మెదనారీయుఁ బూని నీవు విజృంభించు చుండఁగఁ గదా సమస్తజనులు వైమతులఁబాసి విజృంభింతు రని భావము.

సీ. ముసీభామకైయింద్రుఁ బెనుఁగోడి గాలనన్ధృతిఁ దూల్చి మించినదిట్టతనము నొక్కకాత్యాయని • సొందంగ సెగకంటి, పారుషం బర చేసి • ప్రబలునేర్పు హంసాఖ్యుఁ దగుకైర్ • వారిపితృప్రసూవి, సంపర్కగతిఁ గూర్చి యొప్పుచలము గురుపత్నిఁ గలయనఁత్తుల నేతయగువాని, సతతంబుఁ గుందించు • చతురవృత్తి తే. నఖిలభవనాభినవ్యమహోద్భుతోఘ్న, కల్పనానర్గళస్ఫూర్తిఁ • గాంచి వెలయ మాదృశుల కెన్న నలవియె • మంజుకంజ, బాణజితలోకజాల శం • బరవిఫాల.

టీ. ముసీభామకై = అపాల్యకై. ఇంద్రుఁ = దేవేంద్రుని. పెనుఁగోడిగాఁ = కుక్కుటము గా. లనఁ = ప్రకాశించుచున్నది. ధృతి = ధైర్యమును. తూల్చిమించిన = బోఁగొట్టి అతిశయించిన. దిట్టతనముఁ = సామర్థ్యమును. ఇచట పెనుఁగోడిగాల ననుచోట పెద్ద కోడిగఱుఁజేప్పల చేత నని యథోఽతరము దోఁచుచున్నది. ఒక్కకాత్యాయనిఁ = ఒక్కతి యైనపార్వతిని. “ఉమా కాత్యాయని” యని అమరుఁడు. ఒందంగఁ = పొందుటకు. సెగకంటిపారుషంబు = ఈశ్వరశరీరమును. అరచేసి = నగముచేసి. ప్రబలునేర్పుఁ = అతిశయించిన నైపుణ్యమును. ఈచరణమందు; నొక్కకాత్యాయనిఁ = సగమేఠిడ్లు గలమునిమి ముదితను. “కాత్యాయన్యర్థవృద్ధాచ” అని యమరుఁడు. సెగకంటిపారుషమును = సెగకంటియొక్క శరీరధర్మమును సర్థమును దోఁచుచున్నది. హంసాఖ్యుఁ = మార్యనామముచేత. తగు = ఒప్పుచున్న. కైరవారి = ఆపితృనిఁ. పితృప్రసూవిసంపర్కగతిఁ. — పితృప్రసూవి = సాయం సంధ్యయొక్క, “సాయంసంధ్యాపితృప్రసూవి” అని అమరుఁడు. విసంపర్కగతిఁ = విశేషసంబంధమును; కూర్చి = కలుగఁజేసి. ఒప్పుచలముఁ = ఒప్పిద మగుమాత్సర్యమును. హంసాఖ్యుఁ దగు = పరమహంస యనుప్రసిద్ధి నొందు. కైరవారి. పితృప్రసూవిసంపర్కగతిఁ = తండ్రివలనఁబుట్టినవానియొక్క, తోఁ బుట్టుస్త్రీలయొక్క యని భావము. విసంపర్కగతిఁ = విశేషసంబంధమును గూర్చి యనునర్థము దోఁచుచున్నది. గురుపత్నిఁ గలయఁ = బృహస్పతిభార్యయగు తారను గలయుటకు. సత్కులనేతయగువానిఁ = రిక్కలఁతేఁ డగునెలను. సతతంబుఁ = ఎల్లప్పుడును. కుందించుచతురవృత్తి = క్షీణింపఁ జేయుచాతుర్యమును. గురుపత్నిఁ కలయఁ = ఉపాధ్యాయభార్యను గలయుటకు. కుంచికులమువారిలోఁ బెద్దను సతతంబుఁ గుందించు ననునర్థము ధ్యనించుచున్నది. అఖిలభవనాభినవ్య మహోద్భుతోఘ్న కల్పనానర్గళస్ఫూర్తిఁ. — అఖిలభవన = సమస్తలోకములకు; అభినవ్య = మిక్కిలి నూతనమగు; మహోద్భుతోఘ్న = అత్యాశ్చర్యసంఘముయొక్క; కల్పన = కల్పించుట యందు; అనర్గళ = నిరంకుశమగు; స్ఫూర్తిఁ = సామర్థ్యమును. కాంచి = పొంది. వెలయఁ =

ప్రకాశింపఁగా. మాదృశులకు=మాబోఁటివారికి. ఎన్నెన్=గణించుటకు. మంజుకంజబాణ జితలోక జాల=మనోహర మగుసద్భాణముల చేజయింపఁబడినలోక సమూహము గలవాఁడా. శంబరవిఫాల=శంబరాంతకుఁడా. అలవియె=వశమా.

ఇంద్రశివసూర్యచంద్రులధృతిఁ దూల్చి కామపరితంతులఁ జేసిననీసామర్థ్యము నెన్న మాబోఁటివారి కలవి గా దని తాత్పర్యము.

చ. కను గలవిల్లు పూచి కడుఁ గాటపుసంపెఁగ మొగ్గముల్కిచాల్ గొని కలనాదసైన్యములుఁ • గొల్వఁగ వీవలి తేరి నెక్కి నీ వనికి రమాకుమారక భుజాంచితశక్తిఁ గడంగ డాఁగఁడే ఘనకరవీరసూనదరిఁ • గాలవిరోధి భయావిలాత్తుఁ డై. 59

టీ. రమాకుమారక= మన్నఘుఁడా. నీవు. కనుగలవిల్లుపూచి= చెఱకునింగిణిగ్రహించి. కడుగాటపుసంపెఁగ మొగ్గముల్కిచాలు.-కడుగాటపు=మిక్కిలి అధికమైన; సంపెఁగ మొగ్గ= చంపకకోరకముల నెడ; ముల్కిచాలు=బాణబృందమును. కొని = గ్రహించి. కలనాదసైన్యములు=కోవల లనునైనీకులు. కొల్వఁగన్=సేవింపఁగ. వీవలితేరినెక్కి=మంచుమారుత మనె డురథము నెక్కి. భుజాంచితశక్తిఁ=భుజబలము చేత. అనికన్=యుద్ధమునకు. కడంగన్= ప్రయత్నింపఁగా. కాలవిరోధి=శంకరుఁడు. భయావిలాత్తుఁడై=భయముచేఁ గలత గొన్న మనసు గలవాఁ డై. ఘనకరవీరసూనదరిన్.—ఘన = అనికమగు; కరవీరసూన=గన్నెరుకు నుమ మనెడు; దరిన్=గుహయందు. డాఁగఁడై=దాఁగఁడా యనికాకువు.

క. అని వినుతిపూర్వకంబుగ, మనసిజునిం బలికి యపుడుఁమఱియు నతనితోన్ తనకార్య మెల్లఁ దేటగ, వనజాననుఁ డిట్లు వలకు • వరమృదుఘణితీన్. 60

టీ. అని = తాప్రకారము. వినుతిపూర్వకముగన్=స్తుతిపూర్వకముగ. మనసిజునిన్= వలరాజును. పలికి=వచించి. అపుడు=ఆనమయమందు. మఱియున్=ఇంకను. అతనితోన్= అమన్నఘునితో. తనకార్య మెల్లన్=తనకార్యమంతయు. తేటగన్=వెల్లడిగ. వనజాననుఁ డు=నలువ. ఇట్లు=పక్ష్యమాణప్రకారమున. వరమృదుఘణితీన్=శ్రేష్ఠమగుమృదువాక్యమును. పలుకున్=పలికెను.

శా.వింటే మన్నఘ మత్స్యభుత్వమున కుర్విం బుట్టువిఘ్నావళిన్ గెంటం దార్చుచు మామకాత్మ హితభంగిన్ మించు నీ వ్రండుటల్ కంటం గానక బ్రహ్మభావమున కాకాంక్షించి యొక్కండు వెన్ గొంటే యశాముని దెచ్చినాఁ డిటఁ దవశికుల్యాధ్వనంచారితన్. 61

టీ. మన్నఘ=మన్నఘుఁడా. మత్స్యభుత్వమునకున్=నాదొరతనమునకు. ఉర్విన్=భూమియందు. పుట్టువిఘ్నావళిన్=ఉదయించునంత రాయములను. గెంటందార్చుచు=వలింపఁ జేయుచు. మామకాత్మహితభంగిన్ = నాశరీరముకొఱకు హితమైనవిధముచే. మించునీవుండుటల్ = అతిశయించు నీవునిగిని. కంటంగానక=మాడక. బ్రహ్మభావమునకు=బ్రహ్మత్వ

మునకు. ఆకాండంచీ = ఆనపడి. ఒక్కంబు వెళ్గొంటే యాముని = ఒక దుష్టతపస్వి. తపః
సవ్యాఖ్యగంచాతిక్. - తపఃపూర్వ = తప మరుకృత్రిమనదియొక్క. అధ్వసంచారితక్ =
హ్యసంచారముచేత. ఇట్ట = ఇచ్చటికి. తెచ్చినాడు. వింటే = వింటివా.

అనగా పుడమి నాబ్రహ్మత్వమునకు బుట్టినట్టి యంతరాయములను బోగొట్టి నీయుని
కైతియక నొక జడదారి బ్రహ్మత్వమును గారి తపం బొనరించు చున్నాడని భావము.

చ. ముని యజభావ మంద తపఃముల్ గడుఁ జేసినఁ జేయుఁ గాక పా
వన మను రాజజాతజపఃపై ఖరి మించిన మించుఁ గాక ని
త్యనియమవృత్తిఁ దాలించినఁ దాలుచుఁ గాక విచార మేల నో
మనసిజ నాకు నీవు బలుఃమక్కువతమ్ముఁడ వై చెలంగఁగన్. 62

టీ. ఒమఃనీజ=మచ్చుఁడా. ముని=వనంతుఁడు. అజభావ మందక్=బ్రహ్మత్వము నొం
చుటకు. తపముల్=తపంబులు. కడుక్=మిక్కిలి. చేసినక్=ఒనరించినను. చేయుఁగాక=ఒనరిం
చుఁగాక. పావనమను రాజజాతజపపై ఖరి. - పావన=పవిత్రమగు; మరు రాజజాత=మంత్రరాజ
సమాహముయొక్క; జపపై ఖరిక్=జపవీరి చేత. మించినక్=అతిశయించినను. మించుఁగాక=అ
తిశయించుచు గాక. నిత్యనియమవృత్తిక్=ఎల్లపుడు నియమవృత్తిని. తాలించినం దాలుచుఁగాక=
ధరియించిన ధరియించుచు గాక. నాకు నీవు. బలుమక్కువ తమ్ముఁడవై చెలంగఁగన్=మిక్కిలి
క్రమేగుల తమ్ముఁడవై యుండఁగా. విచార మేల = చింతయెందుకు, చింత పనిలేదని భావము.
బలువ విష్ణుమూర్తి నాభీకమలమందు బన్నించినవార డగుటచే మన్మథున కన్న యని భావము.

చ. వారి సకలాధిపత్యము నుమాశుగ మా కొనగూర్చె మున్ను త
త్పరిభవ కార్యసంపృతియుఁ దత్పరిపాలనముక్ ఘటంపఁగా
నిరతముఁ గర్తవీ వగుట * నేర్పున నీ విలఁజేరి తన్నునీ
శ్వర తప మెల్లఁ దూల్పఁదగు * సారమహామహిమంబు లెంచఁగన్. 63

టీ. వారి=విష్ణుమూర్తి. మున్ను=పూర్వమందు. సుమాశుగ=మన్నఁగుఁడా. సకలాధిపత్య
ము=సమస్తభువనాధిపత్యము. మా కొనగూర్చెక్=మాకు కలుగఁజేసెను. తత్పరిభవకార్యసం
పృతియుక్. - తత్=ఆయాధిపత్యముయొక్క; పరిభవకార్య=తిరిస్కార కార్యముయొ
క్క. సంపృతియుక్=ప్రతిక్రియయును. తత్పరిపాలనముక్ = ఆయాధిపత్యపరిపాలనమును.
ఘటంపఁగాక్=ఘటంపఁజేయుటకు. నిరతముక్=ఎల్లపుడును. కర్తవీవగుటచేక్=కర్తవ్య నీ
వగుటవలన; నేర్పునక్=జాణతనముచేత. నీవు ఇలఁజేరి=నీవుపుడమిని బ్రవేశించి. సారమ
హామహిమంబు లెంచఁగన్ = పరాక్రమాతిశయము లెంచఁగ. తన్నునీశ్వరతప మెల్లఁదూల్పఁ
దగుక్ = ఆమునీశ్వరునియొక్క తపస్సునకు ఘంగముఁజేయవలయును.

చ. అనఘ కలాకలాపిని యనల్యవిలాసిని చిత్ర రేఖపే
రను దగునీవధూనికరఃరత్నము నీవెనువెంట రాఁగ వే
చని ధరఁ జేరి యానియమిఁచంద్రుతపం బెడలించి వానిఁ దూ
ల్ప నిజశక్తి నేతదబలాఃపరిచారకుఁ జేయు మంగజా. 64

టీ. అంగజా=మన్నఘండా. అనఘకలాకలాఽని. — అనఘ=అమోఘములైన; కలా= మన్నఘవిద్యలే; కలాసిని=భూషణముగా కలిగినట్టియు. అనల్పవిలాసిని. — అనల్ప = అధిక మగు; విలాసిని=విలాసములు గలిగినట్టియు. చిత్రరేఖశేరను=చిత్రరేఖ యనుశేరిచేత. తగు= ఒప్పుచున్నట్టి. ఈవఘానికరరత్నము = ఈసారీకులరత్నము. నీవెనువెంటక = నీవెంటది. రాంగ్ = వచ్చుచుండఁగ. వే చని=శీఘ్రముగ వెళ్ళి. ధరణి=పుడమినొంది. అనియమించు ద్రుతపంబు=అపసంతునితపము. ఎవలించి=తొలఁగించి. వానిఁదూల్చుకొ=ఆమునిని దూలించుటకై. నిజశక్తికొ=స్వ సామర్థ్యము చేత. ఏతదబలాపరిచారకౌ. — ఏతదబలా=ఈచిత్ర రేఖకు. పరిచారకౌ = సేవకుఁగా. చేయుము=ఒనయుము.

చ. అలికవిలోచనోగ్రతప * మంతయు మున్నడఁగించినట్టిని

బలము చలంబు దివ్యశర * పాండితి నేడును జూపి మానిని

చ్యైలువ కథీనుఁ జేయు మిఁకఁ * జెప్పెడి దేమి రతిశ సర్వముం

దెలిసిననీకు దీనఁ దగ నిల్పుము * మద్భువనాధిపత్యమున్.

65

టీ. రతిశ=మన్నఘండా. మున్ను=పూర్వముండు. అలికవిలోచనోగ్రతప మంతయుకొ = శంకరునితీక్ష్ణతపమంతయు. అడఁగించినట్టినిబలము=హాఁబెట్టినట్టి నీ సామర్థ్యము. దివ్యశర పాండితి=అమోఘ మగుబాణవిద్యాపాండిత్యము నేడును = ఇప్పుడును. చూసి = కనిపింపఁజేసి. మానికొ=మునిని. ఇచ్చెలువకు=ఈసురాంగనకు. అధీనుకొ=స్వాధీనునిఁగా. చేయుము = ఒనరించుము. సర్వముం దెలిసిననీకు=సర్వజ్ఞుఁడ వగునీకు. ఇకకొ=ఈమీఁద. చెప్పెడిదేమి=చెప్పవలసిన దేమియున్నది. “ శ్లో. కిమర్పితాత్త భారాణాం వక్తవ్య మవకవ్యతే ” యనుస్వాయమువలన నీకుఁ దెలుపున దేమియును లే దనిభావము. దీనకొ=దీనివలన. మద్భువనాధిపత్యముకొ = నాలోకాధిపత్యమును. తగకొ = యుక్తముగ. నిలుపుము=ఉంపుము.

ఉ. నా విని నల్వఁ జూచి రతి * నాయకుఁ డిట్లను వాగధీశ యి

ట్లీవు వచింపఁగాఁ దగవె * యీఘనకార్యభరంబు నాది గా

దే విబుధుల్ నుతింప జగత్తీసలిఁ జేసి మునీం ద్రు దేవరా

జీవదళాక్షితో నెనయఁ * జేసెద మానుము వంత నెమ్మదిన్.

66

టీ. నా విని=ఈప్రకారము వచింపఁగావిని. రతి నాయకుఁడు=మన్నఘండు. నల్వఁ జూచి= బ్రహ్మనుజూచి. ఇట్లుకొ=వక్ష్యమాణప్రకారమునఁ బలికెను. వాగధీశ=నలువా. ఇట్లు=పూర్వోక్తప్రకారమున. ఈవు=నీవు. వచింపఁగాఁదగవె=వచించుటకు చిత్రమా. ఈఘనకార్యభరంబు= ఈగొప్పకార్యభారము. నాది కాజే=నాదికాదా యని కాకువు. విబుధుల్ నుతింపకొ=దేవతలు నుతి చేయఁగ. జగత్తీసలిఁజేరి=పుడమి సొచ్చి. మునీంద్రుకొ=వసంతుని. దేవరాజీవదళాక్షితోకొ=దేవాంగనతో. ఎనయఁజేసెదకొ=కలయునటుల చేసెదను. నెమ్మదికొ=మనసునందు. వంత=దుస్థిము. మానుము=వదలుము.

చ. అళితతిపోటుఁ గూఁత లెగ * యం జెనుమావులు డిగ్గి చిల్కరౌ

తులు నడవక * మహాబలము * దోడ్తన చుట్టికొనం దపస్విని

శ్చలధృతి సాలమండలము ♦ చయ్యన లగ్గులు వట్టిపట్టి యీ
నెలతయురోజదుర్గతటి ♦ నిల్పెదఁ దత్పటుహృన్తహీవిభున్.

67

టీ. అధితతిపోటుఁగూఁతలు=తున్నెదగుంపులకూర వాక్యములు. ఎగ యెక్=అతిశయిం
చు మండఁగ. చిల్కరాతులు=శుకము లనుకాతులు. పెనుమావులు=పెద్దచాతవృక్షము లనుగుట్ట
ములను. డిగ్గి=దిగి. సడవకో=సడచుచుండఁగ. మహాబలము=ఓవలి యనునైవ్యము. తోడ్డన=
వెంటన్న. చుట్టికొనకో=ఆవరింపఁగ. తపస్వినిశ్చలధృతి సాలమండలము.—తపస్వి=ముని
యొక్క; నిశ్చల=చలంపని; ధృతి = ధైర్యమును; సాలమండలము = ప్రాకారమండలము.
“ప్రాకారో వరణ స్సాలః” అని అనుచుండు. చయ్యనకో=శీఘ్రముగ. లగ్గులువట్టిపట్టి=
ప్రాఙ్గిప్రాఙ్గి. ఈ నెలతయురోజదుర్గతటికో = ఈచిత్రరేఖయొక్క పర్వతతుల్య మగుస్త
నము లనెడుకోలయందు. తత్పటుహృన్తహీవిభుకో.—తత్=ఆమునియొక్క; పటుహృన్తహీ
విభుకో=హృదయ మనుభూపతిని. నిల్పెదఁ=బంధింతును.

చ. అన మరుఁ బల్కునం బ్రమద ♦ మంది విరించి నువర్ణచేలముల్
ఘనమణిభూషణంబు లలకంతునకున్ సురికాంతకుం గ్రియం
జెనయ నెసంగి యంతరజఃసీత నసంతిసమీరతామ్రలో
చనవరముఖ్యమారబలఃసంతతి నాధృతి సేసి యిట్లనున్.

టీ. అనకో=ఈప్రాకారము పలుకఁగ. మరుపల్కునకో=మన్తధనాక్యము చేత. విరిం
చి=నలువ. ప్రమదమంది=సంతసించి. నువర్ణచేలముల్=కనకాంబరములను. ఘనమణిభూష
ణంబులు.—ఘన=అధికమగు; మణిభూషణంబులు = మణిమయాభరణములు. అలకంతున
కుకో=మన్తఘనానికి. సురికాంతికును=దేవాంగనకును. ప్రియంబు=ప్రేమము. ఎనయకో=ప్రాం
దునటుల. ఒసంగి=ఇచ్చి. అంతకో=అటుపిమ్మట. రజనీకవనంత సమీరతామ్రలోచనవర
ముఖ్యమారబలసంతతికో.—రజనీక=చంద్రుఁడు; వనంతి=ఆమని; సమీర=వాయువు; తామ్ర
లోచన=షికము; వర=శ్రేష్ఠమగు; ముఖ్య=అదిగాగల; మారబలసంతతికో=మన్తధనైవ్యసంఘ
మును. అధృతి సేసి=ఆదరించి. ఇట్లు=వక్ష్యమాణప్రాకారము. అనకో=పలికెను.

అనఁగా మునితపోభంగ మొనరింప సమకట్టి యున్న మన్తఘనకును దేవాంగనకును
కనకాంబరములు మణిభూషణములును బహుమతిగా నొసంగి మన్తధనహేయు లగుచంద్ర
వసంతాదులను ప్రియోక్తుల నాదరించె ననిభాషను.

సీ. తెఱవ నవ్వల యోగి♦ధృతిఁ గలంపక మున్న
నెలయు వెన్నెలలు పై ♦ నింప వన్న,
నెలత కేలను మోని ♦ కళలంటక యు మున్న
చిగురాకు నెమ్మొనఁ ♦ జేర్చవన్న,
సకీపై యుతిఁ జొక్కఁ ♦ జక్కవీవకమున్న
ప్రబలుచల్లఁదనానఁ ♦ గ్రమ్మవన్న,

చెలిపాట యమివీను ♦ లలరఁ బాడకమున్న
కలనాదభంగికల్ ♦ తెలుప వన్న

తే. యోకుముదమిత్త్ర యోవైత్రి ♦ యోసమీర
యోపికాధీశ మీనేర్పు ♦ లొసరఁ జూపి
పడఁతి కాజడదారి లోఁ ♦ బజప రన్న
మన్ననోభీష్ట కార్యంబు ♦ మనుప రన్న.

66

టీ. తెలుప=చిత్ర రేఖ. నవ్వులకొ=మందహాసముల చేతను. యోగిధృతికొ = మునియొక్క ధైర్యమును. కలంపకమున్న=కలఁతపఱపకముండె. నెఱయు వెన్నెలల = వ్యాపించు చంద్రికలను. వైనింప వన్న = పైఁగప్పుమా. నెఱఁత=చిత్ర రేఖ. కేలకొ=హస్తముచేతి. మానికళలు=వసంతునియొక్క కళాస్థానములను. అంటక యమున్న = స్పృశింపకమును. స్త్రీపురుషులకునొక్కొక్కదినమందు నొక్కొక్కయంగమునఁ గళయొండుట కళాశాస్త్రప్రసిద్ధము. చిగురాకు నెమ్మొనకొ=చిగురుటాకుయొక్క యగ్రమును. చేర్చివన్న=కూర్చుమా. నకి=చిత్ర రేఖ. పైఁటకొ=పైఁటకొంగుచేతను; అనఁగముసుఁగుకొంగుచేతను. యతికొ=మునిని. చొక్కొ=పరవశపడునటులు. చక్కొ=అగుకూలముగ. వీవకమున్న = విసరికమును. ప్రబలుచుండ నానకొ=అధిక మగుచుండనముచేత. క్రమ్యవన్న=పైకొనుమా. చెలి = చిత్ర రేఖ. పాటకొ=పాటను. యమివీనులు=మునికర్ణములు. అలరకొ=సంతోషించునటులు. పాడకమున్న=పాడకమును. కలనాదభంగికల్.—కల=ఆవ్యక్తమధురమగు; నాద=ధ్వనులయొక్క; భంగికల్=రీతులను. తెలుపవన్న=తెలియఁజేయుమా. ఓకుముదమిత్త్ర=ఓచంద్రుఁడా. ఓచైత్ర=ఓవసంతుఁడా. ఓసమీర=ఓమందహాసతమా. ఓపికాధీశ=ఓకోకిలరాజా. చంద్రాదులకువూర్యచరణములందు క్రమముగా నన్నయమని యెఱుంగునది. మీనేర్పులు=మీజాణతనములను. ఒనరకొ=ఒప్పునటులు. చూపి. పడఁతికొ=చిత్ర రేఖకు. అజడదారికొ = ఆమునిని. లోఁబజపరన్న=వశపఱపుఁడీ. మన్ననోభీష్ట కార్యంబు=నామనమున కిష్టమగుపనిని. మనుపరన్న=సిద్ధించునట్లు చేయుఁడీ.

చ. అని నిజమిత్త్ర వర్యనిచ యంబుల నీగతిఁ బల్కి యమ్మరు
ద్వనధరవేణికామణి విధాత రహిం దన కొప్పగించి పం
చిన విరివింటిజోదు పిక సేనలతో సురవారిజాక్షితో
ఘన మగువేడ్క వ్రొంగఁ దదఁ గారము వెల్వడి వచ్చే నంతటన్.

67

టీ. విధాత=బ్రహ్మదేవుఁడు. అని=ఈప్రకారముగ. నిజమిత్త్ర వర్యనిచ యంబులకొ.—నిజ = స్వకీయులగు; మిత్రవర్య = మిత్ర్రక్షేపణలయొక్క; నిచయంబులకొ = సమాహములను గూర్చి. ఈగతికొ=ఈరీతిని. పల్కి=వచించి. అమ్మరుద్వనధర వేణికామణికొ = మేఘతుల్యమగు వేణిగలయాసురాంగ నారత్నమును. రహికొ=శ్రీతితో. తనకొప్పగించి=తనయధీనముచేసి. పంచినకొ=పంపఁగ. విరివింటిజోదు=మన్నభుండు. పిక సేనలతోకొ=కోకిలబలములతో. సురవారిజాక్షితోకొ=దేవాంగనతో. ఘన మగువేడ్కపొంగకొ=అధిక మగుసంతసముబుకఁగ. తదఁ గారము=అవిరించినదిరమునుండి. వెల్వడి=బయలుదేటి. వచ్చెకొ=వచ్చెను. అంతటకొ=అటువచ్చుట.

స. చిలుకత త్తడికాతుఁజేతితియ్యనివింటు, గాఢకృపీటజకాండ మెగసె
 నుడురాజు పఱతెంచునెడఁ బుండఁకంబు, వికలత్వమున నిరాఁవీధిఁద్రెల్లె
 కరువలి కడ్డమై • వెఱఁ గూన్పె నలఘన, పద్య నవ్యాత్మ భీఁప్రదమహాహి
 యామని రాఁగఁ జఁయ్యన విగతచ్ఛదం, బుగఁ జూడఁబడె నప్టఁపురుష కాళి
 తే. నిర్జరవఘాటికావామఁనేత్రసీమ
 జడిగొని పరిష్కవత్వంబు • సరగఁ దోఁచె
 ని ట్లశకునంబు లేవున • నెన్ని యున్న
 వానిఁ జూడక యధికగఁర్యంబుతోడ.

68

టీ. చిలుకత త్తడికాతుఁజేతి తియ్యనివింటుకొ. - చిలుకత త్తడికాతుఁ=మనస్సునియొక్క; చేతితియ్యనివింటుకొ = చాస్తమునందుండు నిక్షుధనువునకుండి. గాఢకృపీటజకాండము. - గాఢ=అధికమగు; కృపీటజకాండము = అగ్ని సంఘము. ఎగసెకొ = పైకి వచ్చెను. కృపీట మనఁగ నుపకము, దానియందుఁబుట్టినది కృపీటజము. “కృపీటయొనిర్జ్వలనఁ” అనియగ్నికి జలమందుఁ బుట్టుటకు ప్రమాణము. పయినించియున్న వలరాజయొక్క కార్తుకమునకుండి యుల్కాపాత మవశకునమని భావము. ఇచట మనస్సునివింటివలన కృపీటజకాండ మనఁగ జలజబాణ మెగసె నని శబ్దశక్తినిర్వభావముచే సహజార్థము దోఁచుచున్నది. ఉడురాజు= చంద్రుఁడు. పఱతెంచునెడకొ=త్వరచేవచ్చుచున్ననమయమందు. వికలత్వమునకొ=విచ్ఛేదము చేత. పుండఁకము=శ్వేతచ్ఛత్రము. ఇరావీధికొ=భూప్రదేశమఁడు. “ఇరా భూవాక్సురాప్సు స్వాత్” అని అమరుఁడు. త్రెల్లెకొ=పడెను. చంద్రుఁడు వచ్చుచుండఁగ గొడుగు విఱిగి భూ మిపైఁబడుటచే నశకునమనిభావము. చంద్రోదయమఁడు పుండఁక మనఁగ తెల్లతామరచెడి, ఇరావీధి ననఁగ జలమధ్యమందుఁ ద్రెల్లెనని సహజార్థము దోఁచు చున్నది. కరువలికొ= మారుతమునకు. అడ్డమై=అడ్డమైవచ్చె. నవ్యాత్మ భీఁప్రదమహాహి. - నవ్య = నూతనమగు; ఆత్మ = మనస్సునకు; భీఁప్రద = భయమునిచ్చు; మహాహి = గొప్పసర్పము, అలఘన పద్యకొ = ఆ గొప్పమార్గమునందు. వెఱఁగూన్పెకొ=నిశ్చేష్టతకలిగించెను. మార్గమధ్యమందు పామడ్డమై నచో నశకునమనిభావము. అలఘనపద్యకొ=ఆయా కాశమార్గమందు. అవ్యాత్మ భీఁప్రదమహాహి. - అవి=నూర్పునియొక్క; “అవయశ్చై లమేషార్కాః” అని యమరుఁడు; అత్త = శరీరమునకు; భీఁప్రద=భయప్రదమగు; మహాహి=గొప్పసర్పమగు రాహువు. వెఱఁగూన్పె ననిర్వభావార్థము శబ్దశక్తిచే దోఁచుచున్నది. అమనిరాఁగకొ=వసంతుఁడు రాఁగ. ఆప్ట=ఆనమయమందు. విగతచ్ఛదంబుగకొ=వస్త్రహీనమగు. పురుష కాళి=పురుషబృందము. చయ్యనకొ=శీఘ్రముగ. చూడఁబడెకొ=అవలొకింపఁబడెను. వసంతుఁడుబయలుదేలునపుడుదిగంబరమైనపురుషబృంద ముఁజూచుటయశకునమనిభావము. వసంతుఁడురాఁగా, పురుషకాళి=పున్నాగవృక్షములగుంపు. “పున్నాగే పురుషః” అని అమరుఁడు. విగతచ్ఛదంబుగకొ = రాలినయాకులు గలదై “ఘద స్సౌత్రికృపీటపర్ణయోః” అని విశ్వము. చూడఁబడె ననున్వభావార్థము దోఁచుచున్నది. నిర్జరవ ఘాటికావామఁనేత్రసీమకొ. - నిర్జరవఘాటికా=చిత్ర రేఖయొక్క; అవామఁనేత్రసీమకొ=కుడి

కంటిపట్టున. బడిగొని=అతిశయించి. పరిష్ట వత్పంబు=చాంచల్యము. సరగ్గ=చేగముగ. తోఁ
చెగ్=కనిపించెను. స్త్రీలకు దక్షిణనేత్రస్పంద మశకుఁ మనిభావము. చిత్రరేఖయొక్క వామ
నేత్రసీమనఁగా సుందరమగు నేత్రములయొక్క ప్రదేశమందు, పరిష్టవత్పముదోఁచెనట సహ
జార్థము. ఇట్లు=ఈ ప్రకారము. అశకునంబులు=దుశ్చకునములు. వీవునగ్=అతిశయము చేత.
ఎన్నియున్నగ్. వానిఁజూడక=ఆ యశకునములను సరకునేయక. అధికగర్వంబుతోడగ్=
ఎక్కుడు కావరముతో. కంజకరుండు ధాత్రికదొరి సె నిని మీఁది కన్యాయము.

మునితపోభంగ మొనఁగించుటకు అశకునములు వోఁచినను గరకునేయక దర్పముతోఁ
బోవుచు ననిభావము.

మ. అలసత్యాధ్వము డిగ్గి యప్పు తప మొయ్యగ్ దాఁటి సీవ్యజ్జన,
స్థల మాపిమ్మట నొంది యంతట మహాస్థానంబునుం బొంది వే
ల్పులరావీడట వేడ్క డగ్గటి భువగ్లోకేంద్ర మవ్వేళఁ జే
రి లలిం గంజకరుండు దా దొరసె ధాత్రిక మేరుమార్గంబునన్. 69

టీ. కంజకరుండు=మన్మథుండు. అలసత్యాధ్వము=అసత్యలోక మార్గమునండి. డిగ్గి=దిగ్గి.
అప్పు=ఆసమయమందు. తపముగ్=తపోగోకమును. ఒయ్యగ్=తిన్నగ. దాఁటి = అతిశ
యించి. దీవ్యజ్జనస్థలము=ప్రకాశించు జనగ్లోకమును. ఆపిమ్మటగ్=అటుపిమ్మట. ఒంది=పొంది.
అంతటగ్=అటుపిమ్మట. మహాస్థానంబునుగ్=మహాగ్లోకమును. ఒంది=పొంది. అటగ్=అటు
పిమ్మట. వేల్పులరావీడు=ఇంద్రపట్టణమును. వేడ్కగ్=సంతోషముతో. డగ్గటి=సమీపించి.
అవ్వేళగ్=ఆసమయమందు. భువగ్లోకేంద్రము = భువగ్లోక శ్రేష్ఠమును. చేరి=సమీపించి.
లలిక = క్రమముగ. తాగ్=తాను. ధాత్రిక = పుడమిని. మేరుమార్గంబునగ్ = మేరు
పర్వతమార్గముచేత. దొరసెగ్=ప్రవేశించెను.

అనఁగా మన్మథుండు సత్యలోక తపోలోక జనగ్లోక మహాగ్లోక స్వగ్లోక భువగ్లోకము
లను గ్రమముగ దాఁటి భూలోకమును మేరుమార్గముచేఁ బ్రవేశించెనని భావము.

చ. ధర నిటు లొంది యంత సముదారగిరీనపురీర్షురీదవ్రా
త్కరముల నెల్లఁ గన్గెనుచుఁ గాముండు వింధ్యముఁ జేరె నందుఁ బ
ద్మరిపునుతోర్చి జాంబుకణమండలపుష్పితనీపనిత్యభా
స్వర మగుపారిజాతవనవర్షము గన్నుల కింపుఁ గూర్చగన్. 70

టీ. కాముండు=మన్మథుండు. ధరగ్=భూమిని. ఇటు లొంది = ఈ ప్రకారము పొంది.
అంతగ్=అటుపిమ్మట. నముదారగిరీనపురీర్షురీదవోత్కరములక. — నముదార = ఉత్కృష్ట
ములగు; గిరీన=పర్వత శ్రేష్ఠములయొక్క; పురీ=నగరములయొక్క; ర్షురీ=నదులయొక్క; దవ=
వనములయొక్క; ఉత్కరములక = సమామాములను. ఎల్లగ్ = సర్వమును. కన్గొనుచుగ్ = చూచు
చు. వింధ్యముగ్ = వింధ్యాద్రిని. చేరెగ్ = సమీపించెను. అందు=అవింధ్యపర్వతమందు. పద్మ
రిపు నుతోర్చి జాంబుకణమండల పుష్పితనీపనిత్య భాస్వరము. — పద్మరిపునుతా = చంద్రునకు
కూఁతురగునర్చదయొక్క; ఊర్చి జాంబుకణమండల=తరఁగలవలనఁ బుష్పితనీపురులగుంపుల

చేతఃపుష్పితసీపతిశ్చాస్మరము = పూచినకడిమివ్రాచుటచే నెల్లపుడును బ్రకాశమానము. అగు పారిజాతవనరవ్యము=అగునట్టి పారిజాతిననశ్రేష్ఠము. కన్నులకుఁ = నేత్రములకు. ఇంపుఁ గూర్పఁగఁ = ఆనందము కలుగఁజేయుచుండఁగ; మైపద్యముతో నన్వయము.

మన్వశుఁడు వింధ్యముఁజేరెను, అచ్చట గొప్పగొప్పపర్వతములను పర్వతములం దున్న నదులను జూచుచు నర్హతరఁగలవలనఁ బుట్టినతుంపురులచేఁ జెన్నమీఱు మంకెనవ్రాఁ కులచేఁ బ్రకాశించుపారిజాతనను తన కన్నులకు వేడుకఁ జేయుచుండఁగనని భావము.

చ. గురుజవశక్తి వచ్చి యొకఁకోయిలవేగరి తద్వసంతభూ
సురతిలకాశ్రమం బిదియ * చు మ్మని తెల్పఁగఁ గంతుఁ డందు ని
ర్జరసతితో నిజాస్తువంజాలముతో వనియించె దత్ప్రసూ
నరసకులార్ద్ర మారుతమునక న్వతనూశ్రమ మెల్లఁ బాయఁగన్. 71

టీ. కంతుఁడు=మన్వశుఁడు. గురుజవశక్తిఁ.-గురు=అధికమగు; జవశక్తిఁ=వేగ సా మర్థ్యముచేతను. ఒకఁకోయిలవేగరి = కోయిల యనునొకవేగులవాఁడు. వచ్చి = నమి పించి. తద్వసంతభూసురతిలకాశ్రమంబు = ఆవసంతుఁ డనువేరు గలబ్రాహ్మణ శ్రేష్ఠుని యొక్క యాశ్రమంబు. ఇదియచుమ్మని = ఇదే చూడుమని. తెల్పఁగఁ=తెలియఁజేయఁగ. అందుఁ=ఆవనమందు. నిర్జరసతితోఁ = దేవాంగసతో. నిజాస్తువరజాలముతోఁ.-నిజ= తనసంబంధియగు; ఆస్తువర=మేలైనయిష్టలయొక్క; జాలముతోఁ=సమాహముతో. తత్ప్రసూన రసకులార్ద్రమారుతమునక.-తతో=ఆవనముయొక్క; ప్రసూనరస=పుష్పరసముయొక్క; కుల= సమాహముచే; ఆర్ద్ర=తడుపఁబడిన; మారుతమునక=నాయువుచేత. స్వతనూశ్రమ మెల్లఁపా యఁగఁ=మార్గకమనమువలన నైనతనశరీరాయాసముతోఁగనట్లు. వనియించెఁ=నివసించెను.

వసంతుఁ డనుమునియొక్కయాశ్రమవన మిదియయనికోయిల చెప్పఁగ నాస్తువర్ణముతో మన్వశుఁడందు నిలిచె నని భావము.

చ. చెలు వగుమైత్రిఁ గోయిలవఁజీరులఁ దుమ్మెదకమ్మగట్టుమూఁ
కల గొరువంకరాదోరల * గాటపుఁజిల్కలకాల్పలంబులక
నలినకలంబవీరబల * నాథుఁడు చైత్రుఁడు తద్బలోచితో
జ్వలలతికాకుటీపటలిఁ * జక్కగఁ బాళెము డించె నయ్యెడన్. 72

టీ. నలినకలంబవీరబలనాథుఁడు=మన్వశుఁ డనువీరునియొక్క సేనాధిపతి యగునట్టి. చైత్రుఁడు=వసంతుఁడు. చెలు వగుమైత్రిఁ=ఓప్ప చున్న స్నేహముచేతను. కోయిలవజీరు లక=కోయిల లనుకూసులను. తుమ్మెదకమ్మగట్టుమూఁకలక=తుమ్మెద లనుకమ్మగట్టులయొక్క సేనలను. గొరువంకరాదోరలక=శారికాశ్రేష్ఠము లనుదోరలను. గాటపుఁజిల్కలకాల్పలం బులక=దృఢములైన చిల్క లనుకాల్పలములను. తద్బలోచితోజ్వలలతికాకుటీపటలిక.- తద్బల = ఆ సేనలకు; ఉచిత=అనుకూలమగు; ఉజ్వల=ప్రకాశించు; లతికా=తీవలయొక్క; కుటీ=గుడిసెలయొక్క; పటలిక=సమాహమందు. అనఁగా లతాగృహములయందు. చక్క గఁ = బాగుగ. అయ్యెడక=ఆ నమయమందు. పాళెము=దండును. డించెఁ = దించెను.

అనఁగా మన్నఁగఁనికి నేనాధిపతి యగువసంతుఁడు కోయిలలు మొదలగు నేనాబృందముల ననుకూల మగులతాగృహముల విడియించె ననిభాషము.

సీ. చిగిరించు నెఱకెంపు చివురాకుగమి కట్టు. నట్టికాసుంభాంబరాళి బోలఁ జాలఁ దోఁచిననూత్ని జాలక శ్రేణి మేల్, హారుమంజము తైపు సరుల బోల నళులెక్కనరదోఁచు తెలివూలచాలు కై శ్యముల జేర్చిన గర్భకముల బోల నలరుగుత్తులనిండ నలరుపుప్పొడి గుబ్బ, కవలపై నలఁదు గంఠ వైడిఁ బోల తే. సరసశృంగారవైఖరి ధరణి బాదలు లతిక లయ్యెడ నీక్షించు కుతుక మొనఁగఁ జైత్ర కాంతాగమనదిష్ట సముచితౌజ్జ్వలీ పరిభ్రాజమ త్తమా లీల నొంది.

73

టీ. చివురించు నెఱకెంపు చివురాకుగమి. — చిగిరించు = పల్లవించు చున్న. నెఱకెంపు = మిక్కిలి యెఱునైన. చివురాకుగమి = చిగురుటాకుగుంపు. కట్టునట్టి కాసుంభాంబరాళి = ధరియించి యున్న కుసుంబా వస్త్రముల సమాహమును. పోలక = పోలి యుండఁగ. చాలక = మిక్కిలి. తోఁచిన నూత్ని జాలక శ్రేణి = ఉదయించియున్న క్రొత్త మొగ్గలచాలు. మేల్ హారుమంజి ముతైపు సరులక. — మేల్ = శ్రేష్ఠమగు; హారు మంజి ముతైపు సరులక = హారుమంజి దేశమందుఁ బుట్టిన ముతైముల పోరములను. పోలక = పోలి యుండఁగ ననియర్థము. అళులెక్కక = భృంగము లభిష్ఠింపఁగ. అర దోఁచు తెలివూలచాలు = సగము గనిపించు తెల్లవూవులబంతి. కైశ్యములక = కేశ సమాహములందు. “తద్వృద్ధి కైశికం కైశ్యమ్” అని యనుచుఁడు. చేర్చిన గర్భకములక = ఉంచిన లోపలి సరములను. పోలక = పోలి యుండఁగ. “కేశమధ్యేతు గర్భకమ్” అని యనుచుఁడు. అలరుగుత్తులక = పూగుత్తులయందు. నిండక = పూర్ణముగ. అలరుపుప్పొడి = ఒప్పుచున్న పుష్ప పరాగము. గుబ్బకవల పైక = సునప్రదేశములమీఁద. అలఁదు గంఠ వొడిక = పూసిన బుక్కాను. పోలక = పోలి యుండఁగ. సర సశృంగార వైఖరిక. — సర స = మనోజ్ఞ మగు; శృంగార = సౌందర్యము యొక్క; వైఖరిక = రీతి చేత. ధరణిక = పుడమియందు. పాదలు లతికలు = వృద్ధిఁబొందుచున్న తీవలు. చైత్ర కాంతాగమనదిష్ట సముచితౌజ్జ్వలీ పరిభ్రాజమ త్తమా లీలక. — చైత్ర కాంత = వసంతుఁ డను ప్రీయుని యొక్క; ! ఆగమనదిష్ట = ఆ గమన వేళకు, అనఁగఁ బ్రీయుఁడు వచ్చు సమయమున కనుట. సముచిత = అనుకూలమగు; జౌజ్వలీ = ప్రకాశము చేత; పరిభ్రాజత్ = వెలుగుఁచున్న. ఉత్తమా లీలక = పరవర్ణి నీల సమును. ఒంది = పొంది. అయ్యెడక = ఆ సమయమందు. నీక్షించు కుతుకము = చూచు వేడుకను. ఒనఁగక = ఇచ్చెను.

చిగురుటాకులు కుసుంబావస్త్రములను, మొగ్గలు హారుమంజి ముత్యపు సరులను, తుమ్మెదలు ముగురుటాచే సగము గనఁబడు తెలివూలచాలు కొప్పున ధరియించు సరములను, పుప్పొడిచే గప్పఁబడిన పూగుత్తులు గంధవొడియలందిన పాలిండ్లను, పోలి యుండ, లతలు వసంతుఁ డను ప్రీయుని యొక్క యాగమన సమయమున కుచితశృంగార వైఖరిని ధరియించి యుత్తమస్తీల

లీలను బొంది యుండె : నిచెప్పుటచే లతలయందు వాసుకసజ్జాత్వము దోచుచున్నది. శ్రీయుఁ
డు రాఁగలఁ డనిసురతనామగీనన్నాచామఁ కేసి తనువు నలంకరించుకొనునది వాసుకసజ్జ
యాని వానిలక్షణము.

చ. డాసె సుమాళిఁ దుమ్మెదిమిఁటారి వమిం జివు రాని కోయిలల్
మ్రోసె రసాలకేసరి సఁమూహసుగంధము ది క్కటంబులం
బూసె మెకంబు నెక్కుదొరఁ * మున్నును పైకొనుకాఁక చే ధృతిం
బాసె వియోగి యోగివనఁపాళిక నామని యాక్రమింపఁగన్. 74

టీ. తుమ్మెదిమిటారి=భృంగస్త్రీ; సుమాళిఁ=పూబంతినీ. డాసెఁ=నమింపించెను. కోయి
లల్=కోవెలలు. తమిఁ=అసక్తితో. చివురు=చిగురాకును. ఆని=భక్షించి. మ్రోసెఁ=ధ్వనిఁ
కేసెను. నెకంబు నెక్కుదొర=వాయువు. రసాలకేసరి సమూహ సుగంధము. - రసాల=తియ్య
మావులపూలయొక్క; కేసరి=పాన్నపూలయొక్క; సమూహ=గుంపుయొక్క; సుగంధము=పరిమళ
మును. ది క్కటంబులఁ=దిక్ప)దేశములయందు. పూసెఁ=లేపనముచేసెను. వియోగి=వియుక్తుఁ
డు. మున్నును=ముందుముందుగ; పైకొనుకాఁకచేక. - పైకొను=మీఱుచున్న; కాఁకచేక=
వేఁడిమిచేత. ధృతిక=ధైర్యమును. పాసెఁ=వదలెను. యోగినిన పాళికఁ =మునితపోవనమును.
ఆమని = వసంతుఁడు. ఆక్రమింపఁగన్ = ఆక్రమించుచుండఁగ.

అనఁగా వసంతకాలము రాఁగానే తుమ్మెదలు కుసుమములను జేరె ననియు కోయిలలు
గూసెననియు రసాలకేసరిపుష్పములనుగంధము గలవాయువు వీసరె ననియు విరహులు
ధైర్యము వీడి రనియు భావము.

చ. మునివన మంతయుం దనచఁమూపతి యత్తటి నాక్రమింప మిం
చినబలదర్పగౌరవముఁచే విషమాళుగవీరి కేభరుం
డని కిదె చుమ్ము పేళ యని * యాప్తమతిం బికమంత్రి దెల్పఁ జ
య్యన వెడలెఁ రసాలవిశిఖానము సూనకరాళిఁ బూనుచున్. 75

టీ. మునివనము=వసంతమునియొక్క తపోవనము. అంతయుఁ = సర్వమును. తనచ
మూపతి=తనసేనాధిపతి యగునామని. అత్తటిఁ=అసమయమందు. ఆక్రమింపఁ = ఆవరిం
పఁగ. పికమంత్రి=కోకిల మనునచివుఁడు. ఆప్తమతిఁ=హితముబట్టిచేత. అనికెఁ=యుద్ధమునకు.
ఇదెచుమ్ము=ఇదెచూడుము. పేళయని=సమయమని. తెల్పఁ=తెలియఁ జేయఁగ. విషమాళుగవీరికే
భరుండు=మనస్థవీరాగ్రేసరుఁడు. మించినబలదర్పగౌరవముచేక. - మించిన=అతిశయించి
న; బల=సారముయొక్క; దర్ప=గర్వముయొక్క; గౌరవముచేక=గురుత్వముచేత. రసాల
విశిఖానము=రసాలబాణాసనమును. సూనకరాళిఁ=పూచూపుల సమూహమును. పూనుచుఁ =
ధరించుచు. చయ్యనకే=శీఘ్రముగ. వెడలెఁ=బయలుదేరినను.

అనఁగా దనచమూపతి యగువసంతుఁడు మునితపోవనము నాక్రమించినవీడ్చుట పిక
మనుమంత్రి యుద్ధమునకు నిది నమఁచు మని తెలుపఁగ మన్నఁకుఁడు బాణబాణాసనములఁగొనివె
డలెనని భావము.

సీ. అరిరాజచి త్రభీకరకరకాండప్ర, చండిమ మనురాజమండలంబు
 క్రొండశంబులఁ జాలఁ గూర్చుక హరివితా, నములతో జై త్ర సేనావిభుండు
 కన్నుల నెఱమంటఁ గ్రక్కుచుఁ గలరుతుల్, బెరయ నానావనప్రియబలంబు
 కనకరజోరేఖఁ గనుపట్టువరగంధ, పటిమ రాజిలుమహాబలకులంబు

తే. తొలుదొలుతఁ దీవ్రవిస్ఫూర్తిఁ దొడరి నడవఁ

జలుక మేల్పక్కిపై నెక్కి యలరువింటి

దంట యమ్మానిఁ గదిసెదుఁ గ్లాంతిశాలి

కాలి యాత్మైకవిరుదపద్యములు చువవ.

76

టీ. అరిరాజ చిత్త భీకరకరకాండ ప్రచండిమక. — అరిరాజ=శత్రురాజులయొక్క.

చిత్త=మనసునకు. భీకర= భయంకరమగు. కర=హస్తమందున్న; కాండ=బాణములయొక్క; ప్రచండిమక=ప్రాబల్యముచేత. మనురాజమండలంబు=వర్తిండుత్తియిబృందము. ఇచట అరిరాజచిత్తభీకర=శ్రేష్ఠములగుజక్కవలయొక్కచిత్తమునకు భయంకరమగు, కరకాండ=కిరణసమాహమయొక్క, ప్రచండిమచే వర్తిండు, రాజమండలము=చంద్రమండలమని స్వభావార్థము దోచుచున్నది. క్రొండశంబులక=క్రోత్తసేనలను. చాలక=మిక్కిలి. గూర్చుక=జతపఱచుకొని. హరివితానములతో=గుట్టపుగుంపులతో. జైత్రసేనావిభుండు=జయశీలుఁ డగుసేనాధిపతి. ఇచట క్రొండశంబులక=చివురాకులను, గూర్చుకొని. హరివితానములతో=శుకబృందములతో. చైత్రసేనావిభుండు=సేనాధిపతియగువసంతుఁ డని స్వభావార్థము దోచుచున్నది. కన్నులక=కన్నులచేత. నెఱమంటక=అధికమగు జ్వాలను. క్రక్కుచుక=విడుచుచు. కలరుతుల్=కలిగినవీరాలాపములు. బెరయక=వ్యాపింపఁగ. నానావనప్రియబలంబు=అనేకవిధము లగుచెంచుమాఁక. ఇచట కన్నులక=కన్నులచేత. ఎఱమంటక=మంటివంటియొలుపును. క్రక్కుచుక=విడుచుచు. కలరుతుల్=ఆవ్యక్తమధురమగుధ్వనులు. బెరయక=వ్యాపింపఁగ. నానావనప్రియబలంబు=అనేకవిధము లగుకోకిలములగుంపులని స్వభావార్థము దోచుచున్నది. కనకరజోరేఖక=మంగళుపాడిరేఖచేతను. కనుపట్టువరగంధపటిమక.—కనుపట్టు=చూపట్టుచున్న; వర=శ్రేష్ఠమగు; గంధపటిమక=గర్వాతిశయముచేత; “గన్ధోగన్ధక ఆమాదేతేకే సంబన్ధగర్వయాః” అని విశ్వము. రాజిలుమహాబలకులంబు.—రాజిలు=ప్రకాశించు, మహత్=అధికమగు; బల=సేనలయొక్క; కులంబు=గుంపు. కనకరజోరేఖక=సంపెఁగవున్నములయొక్క పరాగశ్రేణిచేత. కనుపట్టు=చూపట్టుచున్న; వర=శ్రేష్ఠమగు; గంధ=పరిమళములయొక్క; పటిమక=పటిమచేత; రాజిలు=ప్రకాశించు; మహాబలకులంబు=వాయునంపు మని స్వభావార్థము దోచుచున్నది. తొలుదొలుతక=ముందుముందుగ. తీవ్రవిస్ఫూర్తిక అధిక మగువిజృంభణముతో. తొడరి=పూని నడవక=నడచుచుండఁగ. ఆలవింటిదంట=మరుఁడు. దుర్లాంతకారికాలి=నివారించుట కశక్యమగుగోరువంక సమాహము. ఆత్మైకవిరుదపద్యములు.—ఆత్మ=తనయొక్క; ఏక=ముఖ్యమగు; విరుదపద్యములు=జయచిహ్నములుగల పద్యములు. చదువక=చదువుచుండఁగ. చిలుకపుక్కెరపై నెక్కి=శుకవాహనము నెక్కి. అమ్మనిక=అమ్మనిని. కది నెక=సమీపించెను.

అనగా చంద్రుఁడు నేనాధిపతి యగువఁతుఁడు కోయిలలు మందహాసము అనేక నేనలతో ముందు ముందు నడచుచుండఁగ మన్మథుఁడు శుకము నెక్కి సామర్థ్యచిహ్నములు గలపద్యముల గోనుంకలు చిరువ వసంతమునిమిఁదికిఁ బోయెననితాత్పర్యము.

చ. అపుడు నణోత్సుకుం డగుసిఁతాంబుజసాయకుకంటినన్నఁ గీ
పటలి చల్లగాఝ్రు తొనిఁ రాయఁడు కోయిలపౌఞుచైత్రుఁ డ
చచ్చుఁడెలిఱెక్కపుల్లు లనిఁ నల్పఁగఁ జాలుదు నేనె నేనె యం
చపరిమితాగ్రహస్ఫురణఁ నమ్మునిఁ జుట్టిరి సత్వ్రాంబు గన్.

77

టీ. అపుడు=అసముసుమందు. రఁోత్సుకుం డగుసిఁతాంబుజసాయకుకంటినన్నఁ.— రఁోత్సుకుం డగుసిఁతాంబుజసాయకు=యుద్ధమందు సంతసము గలపద్మబాణుఁ డగుమన్మథునియొక్క; కంటినన్నఁ=కనుసంజ్ఞ చేత. కీరపటలి=శుకబృందము. చల్లగాఝ్రు=మందహాసము. తొవ రాయఁడు=కలువలదొర, అనగా చంద్రుఁడు. కోయిలపౌఞు=కోకిలబలము. చైత్రుఁడు=వసంతుఁడు. అచ్చుఁడెలిఱెక్కపుల్లులు=హంసలు. ఆఁగ్=యుద్ధముచ. చల్పఁగఁ=చేయుటకు. చాలుదున్=చాలుదును. నేనె నేనె యంకుఁ=నేనొక్కడనే యనుచు ఆపరిమితాగ్రహస్ఫురణఁ.—అపరిమిత=మితిలేని, అనగా నధికమగుననుట. అగ్రహ=కోపముయొక్క; స్ఫురణఁ=ఆవిర్భవము చేతను. అమ్మునిఁ=ఆవిసంతద్దిన. సత్వ్రంబుగఁ=వేగముగ. చుట్టిరి.

అనగా రఁోత్సుకుం డగునాపంచకరుఁడు కిన్నసైగఁ జేయఁగ శుకసమాహాదులు నేనొకఁడనే రణమునలుపుటకు సమ్మతఁడని యహమహామిక చే మునిని జుట్టుముట్టి రనిభావము.

టీ. శైత్యవత్కరకుంతఁ చటులధారారేఖ
శమినేతి నాటించెఁ జటువమిన్న
తిఘ్రితిఘ్రి క్కన వేగఁ జలిపించి మావిక్రొం
దళపుఁగ త్రిని మానిఁ నఱకె సురభి .
కడుఁ జంచరీకసంఘము మ్రోయ ఘనజాల
కంబుల యతి మొత్తైఁ గడునుగాడ్పు
కటురజోగ్నికణాళిఁ గ్రమ్మఁ జెందొవమందు
తిత్తుల మునిఁ గప్పెఁ హత్తి యంచ

టీ. యిట్లు లాదిట్ట లందఱుఁ జుట్టుముట్టి, గట్టితన ముట్టిపడ నురుఁతాంతికవచ ధారి జడదారి నొప్పించిఁ ధైర్యలీల, నడఁప లేకున్నిగనిమరుంఁడపుడుగడఁగి.

టీ. చటువమిన్న = చంద్రుఁడు. శైత్యవత్కరకుంత చటులధారారేఖఁ.—శైత్యవత్=చిల్లఁడవముగల; కర=కిరణముల నెఱు; కుంత=ఈఁ తెలయొక్క; చటుల=చలింఱుచున్న; ధారారేఖఁ=వాహర చేతను. శమినేతిఁ=మునిపతిని. నాటించెఁ=గ్రుచ్చెను. సురభి = వసంతుఁడు. తిఘ్రితిఘ్రిక్కనఁ=తళతళ మనునటుల. వేగ=శీఘ్రముగ. జలిపించి = అడించి. మావిక్రొందళపుఁగ త్రిఁ=మాచిచిగురా కనుక త్రిచేత. హానిఁ = మునిని, నఱకెఁ=ఖండిం

చెను. గడుసు గాడ్సు. - గడుసు = కఠినమైన; గాడ్సు = నాయువు. ఘనజాలకంబులక = గొప్ప మొగ్గల నెడలోనా ముద్గర సంఘముల చేత. యతిక = మునిని. కడుక = మిక్కిలి. చంచరీక సంఘములు. - చంచరీక = భృంగములయొక్క; సంఘములు = సమాహములు. మ్రోయక = ధ్వనిచేయుచుండఁగ. మొత్తెక = కొట్టెను. అంచ = నాంస. కటురజోగ్నిక శాళిగ్రచ్చుక. - కటు = తీక్ష్ణమగు; రజః = పరాగమ నెడు; అగ్నిక శాళి = మిడుఁగులులగుంపు. క్రచ్చుక = వ్రేకొనఁగ. చెందోవమందుతిత్తులక = ఎఱ్ఱగలువల నెడుమార్కద్రవ్యవిశేషముగలభస్మికలచేత. మునిక = ఋషిని. నూత్తి = చేరి. కప్పెక = కప్పెను. ఇట్టులు = ఈవ్రకారము. ఆసెట్టలండఱుక = ఆధైర్యముగలచంద్రాదులెల్ల. చుట్టుముట్టి = పరివేష్టించి. గట్టితనము = సామర్థ్యము. ఉట్టిపడక = అతిశయింపఁగ. ఉరుకొంటికవచధారిక. - ఉరు = అతికమగు; కొంటి = కవు మనెడు; కవచ = బొందలమును; ధారిక = ధరించిన. జడధారిక = మునిని. నొప్పించి = చాఱించి. ధైర్యలిక = ధైర్యముయొక్క విలాసమును. అడఁపలేకున్కి = అడఁగఁజేయకుండుటను. కని = చూచి. అపుడు = ఆసచయమందు. మరుండు = మన్మథుఁడు. కడఁగి = ప్రయత్నించి. దీని కుత్తరసద్యస్థక్రియతోనన్వయము.

చంద్రుఁడు కగిను లనుకుంతముల చేతను వసంతుఁడుచాతపల్లవి మనుతిరవారిచేతను మలయానిలము మొగ్గలనునినుపగుదియలచేతను అంచ చెందోవలనుమందుతిత్తుల చేతను బాధించియు శను మనుకవచమును ధరించినకమినేతధైర్యము నడఁపలేకుండుటంజూచి పద్మముకుశాస్త్రములను మరుండు మునిపై నించెనని భావము.

చ. చననినవాగ్రహస్ఫురణః * జక్కెరవిల్తుఁడు తేజి బోరునక
మునిపతిమీఁద నూకి కడు * ముట్టక మ్రోయుగొనంబు తుంటవిం
ట నెనరఁ గూర్చి చంద్రముతు * నాధులు గనెని యార మేలు మే
లనఁ బరితేజితాబ్జముకు * శాస్త్రపరంపర నించె నుద్ధతిన్. 79

టీ. చక్కెరవిల్తుఁడు = మారుఁడు. చననినవాగ్రహస్ఫురణక = విడనినూతనక్రోధముయొక్క స్ఫురణముచేతను. తేజిక = గుఱ్ఱముగుతుకమును. బోరునక = బోరనుధ్వనిగలుగునటులు. మునిపతిమీఁదక = ఋషిమీఁదను. నూకి = త్రోలి. కడుక = మిక్కిలి. ముట్టక = ముట్టకయే, స్పృశింపకయే యనుట. మ్రోయుగొనంబు = మొరయుచున్న యల్లెత్రాటిని. తుంటవింటక = చెఱుకువంటియందు. ఒనరక = అనుకూలముగ. కూర్చి = జతపఱచి. చంద్రముకునాధులు = చంద్రుఁడును వసంతుఁడును. కన్దొని = చూచి. జౌర = ఆశ్చర్యము. మేలుమేలనక = మేలుమేలని ప్రశంసించఁగ. పరితేజితాబ్జముకుశాస్త్రపరంపరక. - పరితేజిత = చికిలిపెట్టెఁబడిన; అబ్జముకుశాస్త్ర = తామర మొగ్గ తూఁపులయొక్క; పరంపరక = గుంపును. ఉద్ధతిక = వేగముచేత. నించెక = కప్పెను.

అనఁగా మన్మథుఁడు తనగుఱ్ఱమును మునిమీఁదికివిడిచి తనకుంటన మొరయుచున్న యల్లెత్రాటిని (అనఁగా తుమ్మెదబారు ననుట.) చెఱుకువంట నెక్కిడి చంద్రాదులు పొగడఁగ పద్మబాణములు మునిపై నించెనని భావము.

చ. మునిశబ్దస్రసూతకః * మండలి యాజడదారిసామిపే

సజ వడిఁ దాఁకున త్రతీఁ ద * దీయపరాగము చిందుటల్ స్తవా
స్వద మయి వ్రైల్పై తిద్విశిఖ * జాలసమాహతిభిన్నమానిరా
జస్పృశరమేశ భ క్తికవ * చస్ఫుటచూర్ణ మనీష గార్చుచున్.

80

టీ. మునిశబ్దస్రసూతకరమండలి. — ముని = మన్వఘనియొక్క ; శిసప్రమానకర =
శామగిశోఽపులయొక్క ; మండలి = సమాహము. ఆజడదారిసామిశేరెదక. — ఆజడదారి
సామి = ఆమునిరాజయొక్క ; శేరెదక = వికాలమగు తొమ్మును. వడిక = వేగముగ. తాఁకు
నత్రతీక = తాఁకునప్పుడు. తదీయపరాగము = ఆతామరపూదూఁపుపుప్పొడి. చిందు
టల్ = రాలుటలు. తద్విశిఖజాలసమాహతిభిన్నమానిరాజదృఢ రమేశభక్తికవచస్ఫుటచూర్ణ
మనీషక. — తతో = ఆమన్వఘనియొక్క ; విశిఖజాల = బాణసమాహముయొక్క ; సమాహతి =
కొట్టుటచేత; భిన్న = బ్రద్దలయిన; మానిరాజ = బుషిరాజయొక్క ; దృఢ = గాఢమయిన; ర
మేశభక్తి = విష్ణుభక్తి యనెడు; కవచ = బొందళముయొక్క ; స్ఫుట = వ్యక్తమగు ; చూర్ణ =
పొడియొక్క ; మనీషక = బుద్ధిని. గార్చుచుక = చేయుచు. స్తవాస్వదమయి = స్తుతికర్తవ
యి. పాలైక = బిప్పెను.

మన్వఘని పద్ద బాణసమాహము మనీశ్వరునితోమ్ము దాఁక నానమయమం దాపద్ద
బాణసరాగము చిందుటలు మన్వఘబాణములచే ఘనంపఁబడిన విష్ణుభక్తియనెడు కవచము
యొక్క పొడియనుభ్రమ కలిగించె ననిభావము.

చ. వరజవశ క్తిచే బలుకు * వాల్లారపేరెదఁ దాఁకి తాఁకునం

బరిహృతకుట్టలాత్త మగు * మారునితామర మొగ్గముల్కి ని
బ్బరముగఁ బర్వద ద్రనము * భాసిలె తన్నునిధై ర్యజీవనో
త్కరములు వీల్చి వెగ్గలము * గాఁగఁ గడుక వెడలించుపోలికన్.

81

టీ. వరజవశక్తిచేక. — వర = శ్రేష్ఠమగు; జవ = వేగముయొక్క; శక్తిచేక = సామర్థ్య
ముచేత. పలుకు వాల్లారపేరెదక. — పలుకువాల్లార = మునిరాజయొక్క; పేరెదక = విపుల
మగువక్షసును. తాఁకి = తగిలి. తాఁకునక = తాఁకుటచేత; పరిహృతకుట్టలాత్తము. — పరిహృత =
పోఁగొట్టఁబడిన; కుట్టలాత్తము = శోర కావస్థగలది. ఆగుమారునితామర మొగ్గముల్కి = ఆయినట్టిను
న్నఘని పద్ద శోరకబాణము. నిబ్బరముగక = ఆధికముగ. తద్రనము = దానిమకరందము. పర్వక =
వ్యాపింపఁగ. తన్నునిధైర్యజీవనోత్కరములు. — తన్నుని = యాజడ దారియొక్క; ధైర్య = ధైర్య
మనెడు; జీవన = ఉదకముయొక్క; ఉత్కరములు = సమాహములను. వీల్చి = పానముచేసి. వెగ్గల
ముగాఁగక = మిక్కుటము కాఁగ. కడుక = మిక్కిలి. వెడలించుపోలిక = పైకివెళ్ళఁ గ్రక్క
వట్టు. భాసిలెక = ప్రకాశించెను.

అనగా సతివేగముగ తామర మొగ్గతూపు జడవారియొడదాఁకి కొరక భావము నడచుక రందము కాఱఁగా నదియామునిదైర్వ్య మనునుదకమునుద్రావి యధికమగుటచే వెడలఁగఁక, కీతిభాసిత సని భావము.

చ. అచలసమాధియోగగతి * నందినయమ్మునిఁ జెంద దయ్యో స
వ్యచలసరేఖ యప్ప డిస*మాశుగకాండము పర్వినం గఁం
బచలసమాధియోగగతి * నందినయమ్ముని నెట్లు చెందు న
వ్యచలసరేఖ యెంత యస*మాశుగకాండము పర్వినక మహీన్. 82

టీ. అప్పడు=అసమయమందు. కిరంబు=మిక్కిలి. అసమాశుగకాండము.—అసమాశు గ=మన్నుఁగునియొక్క ; కాండము = బాణము. జాత్యేకవచనము గా నిదిప్రయోగింపఁబడినది. పర్వినక=వ్యాపించినను. అచలసమాధియోగగతిక.—అచల=చలింపని; సమాశు=చిత్తవృత్తి నిరోధమువలననైన; యోగగతిక = ధ్యానగతిని. అందిన=పొందినట్టి. అమ్మునిక=అజడదా రిని. నవ్యచలసరేఖ=నూతన మగుచాంచల్యపరంపర. చెంది దయ్యోక=చాంచల్యము. అచలగ మాధియోగగతిక.—అచలసమ=పర్విత సమాసమగు; అధియోగ=ధ్యానముయొక్క; గతిక= రీతిని. అందిన=పొందినట్టి. అమ్మునిక=అతపసిని. ఎంత=ఎంతకాలము. అసమ=సాటిలేనిదగు; అశుగకాండము=వాయుబృందము. పర్వినక = వ్యాపించినను. మహీన్ = భూమియందు. నవ్యచలసరేఖ=నూతన మగు చాంచల్యపరంపర. ఎట్లు=వీరితి. చెందుక=పొందును?

అనగా లోకమందు వాయుసంఘము పర్వతమును జలింపఁజేయనెట్లు చలింపనిసమాధి యోగమం దున్న యాజడదారిని మన్నఁగునిబాణపుంజము చలింపఁజేయఁజాల దయ్యోనిని భావము.

మ. తనకంజాతశరంబు లిట్లు మునిచంద్రస్థిత తేజంబుచే
వనవీధిక్ వికలత్వ మొందఁ గని దుర్వారావలేపక్రమం
బున నాకంతుఁడు కేలుదోయి గొని సేర్పుల్ మీఱఁ బూమొగ్గనే
జను దద్వత్వము గుప్పు నం బొడిచె నోజం జై త్రుఁ డానా ననన్. 83

టీ. తనకంజాతశరంబులు = తనసంబంధు లగుపద్మ బాణములు. మునిచంద్రస్థిత తే జంబుచేక.—మునిచంద్ర=మునిచంద్రునియొక్క ; స్థిత=అధికి మగు ; తేజంబుచేక=కాం తిచేత. ఇట్లు=ఈప్రకారము. వనవీధిక్=అడవియందు. వికలత్వము=నిరర్థకత్వమును. ఒం దక=పొందఁగ. ఇచట ముని యనెడుచంద్రునికాంతిచే, వనవీధిక్=అడవియందు, కిమల ములు వికలత్వము వనఁగా ముకుళనమును పొంది ననునర్థము స్ఫురించుచున్నది. కని=చూచి. దుర్వారావలేపక్రమంబునక.—దుర్వార = నివారించుట కళక్యమైన; అవలేప=గర్వము యొక్క; క్రమంబునక=రీతిచేత. అకంతుఁడు=అమన్నఁగుఁడు. పూమొగ్గనేజను = పూమొగ్గ యనుతోమరమును. కేలుదోయిక్ = రెండుచేతులచే. కొని=తీసి. సేర్పుల్=చాతుర్యములు.

మీఱకొ = అతిశయింపఁగ. తప్పకము = ఆమునితోఁప్పును. గుప్పకొ = శీఘ్రముగ. చైత్రుఁడు = వగుతుఁడు. ఔ నా నకొ = పొగఁడఁగ. ఓజకొ = ఉత్సాహముతో. పొడిచెకొ = గ్రుచ్చెను.

అనఁగా మన్మథుఁడు తనపద్మిని జాణములు వ్యస్థిములు కాఁగా నె యమోఘ మగుపూసల ద్దయచుతోమరమునో యని పొడిచె నని భావము.

చ. దళి మగుటోస మెచ్చుఁ దినతిత్తిడి నోరగఁ బోనఁ కేసి ని
స్తులపథికాస్మగక్తి మనుసాంపుస రోహితదీప్తిజాతముల్
గలయఁగ మించునూతనపలాలశనుమం బనుబాగుదాఁచేఁ
జలముస నయ్యతికొ నజకె * నాఁనసాయకవిరుఁ డంతటన్. 84

టీ. అంతటకొ = అటువచ్చుట. సారససాయకవిరుఁడు = మన్మథవీరుఁడు. దళము = అధికము. అగుటోసము = అయినట్టికోపము. ఎచ్చుకొ = అతిశయింపఁగ. తనతిత్తిడికొ = తనకు వాచానమగు చిలుకను. ఓరగకొ = ప్రకృకు. పోవకొ = పోవునటులు. చేసి = ఒనర్చి. నిస్తులపథికాస్మగక్తము. — నిస్తుల = నిస్సహన మగు; పథిక = విరహలయొక్క; ఆస్మకొ = రక్తముచే; అక్తము = పూయఁబడనది. అనుసాంపుకొ = అనువిధంబున, పథికుల క్తముచే పూయఁబడినదాయన్నట్లుట. రోహితదీప్తిజాతముల్. — రోహిత = ఎఱ్ఱనైన; దీప్తి = కాంతుల యొక్క; జాతముల్ = పుంజములు. కలయఁగకొ = న్యాపింపఁగా. మించునూతనపలాలశనుమంబనుబాగు దారచేకొ. మించు. — అతిశయించు; నూతనపలాలశనుమంబను = కొత్తమోదుకపూవను; బాగు దారచేకొ = చూరకత్తిచేత. చలమునకొ = మాత్స్య్యముచేత. అయ్యతికొ = ఆమునిని. నజకె = ఖండించెను.

అనఁగా మన్మథుఁడు క్రోధ మతిశయింపఁగ తనవాచానమునకప్రకృకుఁడొలి పథికుల రక్తముచేదడిసినవోయ; నెఱ్ఱనగుమోదుగునుమ మను చూరకత్తిచే మునిని నజికెనని భావము.

చ. మునిపతి కేమిటకొ జాఱుకు * ముట్టకయుండినఁ గాంచి తేజ చ
య్యస డిగి యప్పు నైకనిశితాయుధజాతము పూని మిక్కిలం
గనుఁగొనలకొ రుషానలశిఖాతతి పర్వ మరుండు చంద్రచం
దనవవమానముఖ్యవృత్తిఁ * దా నజకెకొ యతిమీఁది కుద్ధతిన్. 85

టీ. మునిపతికొ = జడదారిసామికి. ఏమిటకొ = ఏయిట్లుముచేతను. చుఱుకుముట్టక = నేఁడితాఁకక. ఉండినకొ = ఉండఁగ. కాంచి = చూచి. తేజ = గుఱ్ఱమునుండి. చయ్యనకొ = శిఘ్రముగ. డిగి = చిగి. అప్పు = ఆసమయమందు. నైకనిశితాయుధజాతము. — నైక = అనేకములైన; నిశిత = తీక్షణములైనట్టి; ఆయుధ = కుంతాద్యాయుధములయొక్క; జాతము = సమాహమును. పూని = గ్రహించి. మిక్కిలకొ = అతిశయించునట్లు. కనుఁగొనలకొ = నేత్రాంతములయందు. రుషానల శిఖాతతి. — రుషానల = రోషాన్నియొక్క; శిఖా = జ్వాలలయొక్క; తతి = సమాహము. పర్వకొ = వ్యాపించు మండఁగ. మరుండు = మన్మథుఁడు. చంద్రచందనవవమానముఖ్యవృత్తికొ. — చంద్ర = చంద

ద్రుఁడు; చంద్రపవమాన=మలయానిలము; ముఖ్య=అదిగా గలవారియొక్క; స్పృతి=మేళనము చేతను. తా=మచ్చుఁడు. ఉద్ధతి=గర్వము చేత. యతివీదికి=మనసూదికి. నడచె=నడిచెను.

క. నడచి యళిఘంటికాధ్వని, యడరఁ బరాగ్గ్నికణచయంబులు వెడలం
గడు నమరురాగసుమ మను, బెడిదం బగుశక్తివైచే భీకరలీలన్. 86

టీ. నడచి=గమనించి. ఆళిఘంటికాధ్వని.--ఆళి=తున్నెదలను; ఘంటికా=నిఱుగంటలయొక్క; ధ్వని=నాదము. అడరఁ = అతిశయింపఁగ. పరాగ్గ్నికణచయంబులు.--పరాగ=పుప్పొడి యెఱుఁడు; అగ్నికణ=స్ఫులింగములయొక్క; చయంబులు= సమాహములు. వెడలఁ=బయలుదేఱుచుండఁగ. కడునమరురాగసుమము.--కడు=మిక్కిలి; అమరు=బిప్పియున్న; రాగసుమము=బంధుకపుష్పము. అనుబెడిదం బగుశక్తి=అనెఱుగొప్ప శక్తి. భీకరలీలఁ=భయంకర మగుక్రియ చేతను. "లీలావిలాసక్రియయోః" అనియముఁడు. వైచే=వేసెను.

అనఁగా భృంగధ్వని యనెఱుచిఱుఘంటలధ్వనిచేతను పుప్పొడి యనునగ్నికణములచేతను నొప్పు మంకెనపుష్ప మనుశక్తిని వైచె ననిభావము.

ఉ. దాన నెకింతయున్ విధృతిఁ బాల్పనియాదమి నేతఁ జూచి తి
త్సూనకరుండు బీరమున కురారత యుట్టిపడంగ నయ్యెడఁ
మానితపారిజాతనుమనకలికాగద కేల నెత్తియ
వహ్నిని మోఁదె దివ్యకుసుమప్రతతుల్ మరుదాళి నింపఁగన్. 87

టీ. దానఁ=శక్తి యనునాయుధము చేత. ఒకింతయున్= కొంచెమైన. విధృతిఁ= అధైర్యమును. తాల్పని=ధరింపనట్టి. యాదమినేతఁ=ఆమునిరాజును. చూచి = అవలోకించి. తిత్సూనకరుండు=అమన్తఁడు. బీరమునఁ=పరాక్రమము చేత. కురారత=శౌర్యము. ఉట్టిపడంగఁ=అతిశయింపఁగ. అయ్యెడఁ=అనుమయమందు. మానితపారిజాతనుమనః కలికాగద.--మానిత=శ్రేష్ఠమగు; పారిజాతనుమనః = పారిజాతపుష్పముయొక్క; కలికా=మొగ్గయనెఱుఁడు; గద=గదాయుధమును. కేలనెత్తి = హస్తముతో నెత్తి. మరుదాళి=దేవసంఘము. దివ్యకుసుమప్రతతుల్.--దివ్య = స్వర్ణమందున్న; కుసుమ = పుష్పముయొక్క; ప్రతతుల్= సమాహములను. నింపఁగఁ=నిండించుచుండఁగ; అహ్నిని=అజడదారిని. మోఁదె=కొట్టెను.

అముని శక్తి యనునాయుధమునకును శౌర్యము చెడకయుండుటంజూచి మరుఁడు శౌర్యముతో పారిజాతకోరక మనుగదతో నతని మోఁదె ననిభావము.

ఉ. అందుల కింతయుం జలన క మందనిషెంపున కబ్బురం బెదం
జెంది ప్రసూనకోశలక్ష్మిఁ జెల్వగు గేదఁగిజేకుఁజక్కటా

౧౦ది యనూనరోషగతి * నమ్మునిఁ గ్రుమ్మె మరుండు శాంకరా
మందమనోధృతిక్షపణ*మాన్యభుజాబలరేఖ హెచ్చుగన్.

88

టీ. అండులకుఁ=ఆగదాయుధప్రహారమునకు. ఇంతయుఁ=కొంచెమైనను. చలనమం
దని=చలింపని. పెంపునకుఁ=మహత్త్విమునకు. అబ్బురంబు=ఆశ్చర్యమును. ఎదక=హృదయ
మందు. చెంది=పొంది. ప్రసూనకోశతటకఁ.-ప్రసూన=పుష్పమనెడు; కోశ=ఓణయొక్క;
తటకఁ=ప్రవేశమందు. చెల్వగుగేదగి=తేకుఁజిక్కితారు.-చెల్వగు=అందమైన; గేదగి=తేకు=
కేతకీదళమనెడు; చిక్కితారు=చూరకత్తిని. అంది=పొంది. అనూనరోషగతిఁ.-అనూన=
తక్కువకాని; రోష=క్రోధముయొక్క; గతిఁ=ప్రాప్తిచేత. అమ్మునిఁ=అబ్బుషిని. మరుం
డు=మన్నఁగుఁడు. శాంక రామంది మనోధృతిక్షపణమాన్యభుజాబలరేఖ.-శాంకర=శంకరునికి
సంబంధించిన; అమంద= అధికమగునట్టి; మనోధృతి=మనస్థైర్యముయొక్క; క్షపణ=పోగొట్టు
టచేత; మాన్య=పాగడఁదగిన; భుజాబల=భుజబలముయొక్క; రేఖ=విలాసము; హెచ్చుగఁ=
అతిశయించు చుండఁగ; క్రుమ్మెఁ=పొడిచెను.

అనేకవిధ మగునస్త్రములకు చలన మందకియున్న మునిశక్తికి మనమున నబ్బుర మంది
యామఁడువెతకి కేతకీదళ మనుకటారు గొని మునిని బొడిచెనని భావము.

చ. సరసబలంబు గొల్వ నుమ*సాయకుఁ డంతటఁ బోక మోని డా
సి రమణ మొగ్గ యగ్గుదియఁ * జేకొని మొత్తి ప్రవాళ మన్నహా
పరశువుఁ బూని వే యడిచి * బా గగుమంకెనవంకిఁ బట్టి ప

ల్లరములఁ గ్రుమ్మి యార్చె హిమ*ధాముఁడు గనెని మెచ్చ నయ్యెడన్.89

టీ. నుమ సాయకుఁడు=మన్నఁగుఁడు. సరసబలంబు.—సరస = శ్రేష్ఠమగు; బలంబు=
సేన. కొల్వఁ=సేవింపఁగా. అంతటఁబోక=అంతటితో నిలువక. మోనిఁ=మునిని. డాసి=
సమీపించి. రమణఁ = ఆసక్తిచేత. మొగ్గయగ్గుదియఁ = కోరకమనుగదను. చేకొని=
గ్రహించి. మొత్తి=కొట్టి. ప్రవాళమన్నహాపరశువుఁ = చిగురనునట్టిగొప్ప గండ్రగొడ్డంటిని.
పూని = గ్రహించి. వే=వేగముగ. అడిచి=కొట్టి. బాగగుమంకెనవంకిఁ=శ్రేష్ఠ మగుబంధూ
కకుమను మనెడుబాఁకును. పట్టి = పట్టుకొని. పల్లరములఁ = అనేక ప్రకారములచే.
అయ్యెడఁ = ఆసకుయమందు. హిమధాముఁడు = చంద్రుఁడు. కన్దొని = చూచి.
మెచ్చుఁ = సెచ్చుకొనునట్లు. క్రుమ్మి=పొడిచి. ఆర్చెఁ = అఱచెను.

మరుండు పలువిధము లగునాయుధములను ప్రయోగించినను మునిచలింపకుండుటజూచి
మునిని సమీపించి మొగ్గయనుగుదియతో మొత్తి చిగురా కనుపరశువుతోఁ గొట్టి మంకెన
యనుబాఁకునఁ బొడిచెనని భావము.

తే. ట్టు లమ్మారుఁ డమ్ముని * నెనని యని ఘ
టించు నవ్వేళ నిది వేళ * యంచుఁ దలఁచి

చిత్రరేఖావధూటి విచిత్రతీతి

శమి కనతిదూరమున సఖిజనము గొలువ.

90

టీ. ఇట్లులు=తప్రకారము. అమృతదు=అమదనుడు. అమ్మునికొ=అమ్ముని. ఎనసి= కలసి. అనికొ=యుద్ధమును. ఘటించునవ్వేళకొ = చేయునట్టియాసమయమందు ; ఇది వేళ యంచుకొ=ఇదిసమయ ముచు. తలఁచి=స్వరించి. చిత్రరేఖావధూటి=చిత్రరేఖ యనుదేవాంగన. విచిత్రతీతికొ = ఆశ్చర్యముగువిధముచే. శమికికొ=మునికి. అనతిదూరమునకొ=సమీపమందు. సఖిజనము=చెలికత్తెలు. కొలువకొ=నేవింపఁగా. తిలకాళిక దిలకించునను త్తర పద్యములోనుండు క్రియతో నన్వయము.

సీ. తిలకాళిక దిలకించుఁ ♦ జెలివెండ్లితటిఁ గాంచు, తెఱఁగు తపస్వికిఁ ♦ బెలుపుకరణి గోఁగుచెంగటఁ బల్లుఁ ♦ గోమలి ప్రియములు, పలుకుటల్ దపస్వికిఁ ♦ బెలుపుకరణి నూవిపైఁ గరముంచు ♦ మగువ కళాస్థాన, మలముటల్ మానికిఁ ♦ బెలుపుకరణిఁ గ్రోవిఁగొఁగిటఁ దార్పుఁ ♦ గుము దాక్షిపరిరంభ, కలనంబు యోగికిఁ ♦ బెలుపుకరణి తే. నిట్లు లప్పారికాంక్షి కఃపీనమదన, తంత్రవిజ్ఞానగరిమను ♦ దరుణి బెలుప వల్లిదోహదచర్యదై ♦ వాట నపుడు, హాళి దళుకొత్తఁ దద్వనీ ♦ కేళి నలివె. 91

టీ. చెలి=చిత్రరేఖ. వెండ్లితటికొ=వివాహసమయమందు. కాంచు తెఱఁగుకొ=చూచు నట్టిరీతిని. తపస్వికికొ=జడదారికి. తెలుపుకరణికొ=తెలియఁజేయురీతిగ. తిలకాళికొ--తిలక= బొట్టుగుచెట్లయొక్క; ఆళికొ=బంతిని. తిలకించుకొ=చూచెను. గోమలి=చిత్రరేఖ. ప్రియములు పలుకుటల్.--ప్రియోత్తులఁబలుకురీతిని. తపస్వికికొ=మునికి. తెలుపుకరణికొ=తెలియఁజేయురీతిగ. గోఁగుచెంగటకొ.--గోఁగు=కర్షి కారముయొక్క; చెంగటకొ=సమీపమందు. పల్లుకొ=పలికెను. మగువ=దేవాంగన. కళాస్థానము=కామశాస్త్రప్రసిద్ధమగుకళాస్థానమును. అలముటల్= ఆక్రమించుటలను, స్పృశించుటల ననుట. మానికికొ=తపస్వికి. తెలుపుకరణికొ=తెలియఁజేయు రీతిగ. నూవిపైకొ=చూతవృక్షముమీఁద. కరము=హస్తమును. ఉంచుకొ=ఉంచెను. ముదాక్షి=చిత్రరేఖ. పరిరంభకలనంబు.--పరిరంభ=కాఁగిలింతయొక్క; కలనంబు = చేయుటను. యోగికికొ=మునికి. తెలుపుకరణికొ=తెలియఁజేయురీతిగ. గ్రోవికొ=కురవకమును. కాఁగిటకొ= భుజాంతరమందు. తార్పుకొ = చేర్చెను. ఇట్లులు = తప్రకారముగ. అప్పారికాంక్షికికొ= ఆయతికి. అపీనమదనతంత్రవిజ్ఞానగరిమను.--అపీన=అధికమగు; మదనతంత్ర = కామశాస్త్ర మయొక్క; విజ్ఞాన=తెలివయొక్క; గరిమను=అతిశయమును. తరుణి=వనిత. తెలుపకొ=బెలియఁజేయుటను. వల్లిదోహదచర్య.-- వల్లి=తీవలయొక్క; దోహదచర్య=దోహదములయొక్క చర్య. దైచాఱకొ=అతిశయింపఁగ. తద్వనీకేళికొ = ఆవనవిహారమును. సలిపెకొ=బసరించెను.

ఇందు దోహద మనఁగాఁ దరుగుల్లతాదుల కకాలమున ఫలపుష్పాధాయక క్రియా విశేషము. “ తరుగుల్లతాదీనామకాలే ఫలపుష్పయోః | ఆధానాయక్రియాయాస్యా త్సదో హద ఇతీర్యతే ” అని తల్లక్షణంబు. “ ఆలిజ్జనాత్కురవక శ్చమ్మకోముఖదర్శనాత్ |

నానోయాపితక్రూరస్వరాః త్రిలకోద్భక్తసారణాత్ । ఆకర్ణనాత్కర్ణి కా రస్వనోకః
పాదతాడనాకో'' ఇత్యాదిగా గోపానవిశేషములు జాలియవలయు.

సీ. నమి దీననై నఁ జిత్రము బయల్ పఱచునొ

యని సంచరించు నభ్యర్ణ పదవి
ముని దీననై న నూతనరక్తి దాల్చునో
యని పాడుఁ దేనియల్ చినుకుపాట
శమి దీననై న నిశ్చలభావ ముడుపునో
యని పాదల్ దూఱు లతాళి గదల
యతి దీననై న ధైర్యముఁ బాయఁ జేయునో
యని పల్కు సఖుల నెఱుఱువలకు

తే. నియమి దా దీననై నఁ గన్విప్ప నెక్కొ

యని మనలు దండ రాసాప్తి నాళియుక్తి
నై న నానాచిత్రచర్యానిరూఢిఁ
దాపనసమాధివైఖరి ఁ దఱుఁగ దయ్యె.

టీ. దమి=మునివద్యుఁడు. దీననైన్=దీనిచేతనైనను. చిత్రము=మనసును. బయల్పఱచు
నోయని=తెలియఁబఱచునా యని. అభ్యర్ణపదవిన్=సమీపస్థానమందు. సంచరించున్=తిరు
గును. ముని=జడదారి. దీననైన్=దీనిచేతనైన. నూతనరక్తిన్=నూతన మగునగురాగమును. తా
ల్చునోయని=పఱచునాయని. తేవియల్చుకుపాటన్=మకరందమును గురియుగీతమును. పా
డున్=పాడును. శమి=జడదారి. దీననైన్= దీనిచేతనైన. నిశ్చలభావము = నిశ్చలత్వ
మును. ఉడుపునో యని=విడుచునా యని. పాదల్=కుంజములను. లతాళిగదలన్=తీవలగుం
పుకదలనటులు. తూఱున్=ఛఁగను. యతి=మునిరాజు. దీననైన్=దీనిచేతనైన. ధైర్యము=
ధృతిని. పాయఁజేయునో యని=విడుచునాయని. సఖులన్ = చెలికత్తెలతో. ఓఱువలపలు
కు=విలాసోక్తిని. పలుకున్=పఱచును. నియమి=జడదారి. తాన్=తాను. దీననైన్=దీనిచే
తనైన. కన్విప్ప నెక్కొయని=కనులు దెఱచునా యని. దండన్ = సమీపమందు. ఆళి
యుక్తిన్ = సకలయలతోడి కూడికచేతను. రాసాప్తిన్.-రాస = కోలాటముయొక్క ;
ఆప్తిన్=ప్రాప్తిచేత. భుసులన్ = విచారించును. వినన్ = అయినను. ఆనాచిత్రచర్యాని
రూఢిన్.-ఆనాచి=ఆజేనాంగనయొక్క ; చిత్రచర్యా = విచిత్రకార్యములయొక్క ; నిరూ
ఢిన్=ఆతిశయముచేత. తాపనసమాధివైఖరి=మునిమనస్థైర్యముయొక్కతీతి. తఱుఁగదయ్యెన్ =
తక్కువపడదయ్యెను.

చిత్రరేఖ ముని హృదయమును దెలుపునా యని సమీపమందు సంచరించినను అనురా
గమును పూనునా యని రమణీయమగుగావముఁ జేసినను చలించునాయని అతలుగదలఁ జూడలు

దూతీనను ధైర్యమును విడుచునా యనిగఖులతోఁబ్రయోక్తులు వలికినను కనులనైన విస్వనా యనిసకియలఁగూడి కోలాట మాడినను కొంచెమైన మునియొక్కఁడనునాధి తక్కువగాలేదని భావము.

ఉ. ఆయతిలోకమాళిహృదయంబు బయల్పడ కున్ని గాంచి యా
 తోయజనేత్ర యాళితతితో మునిసన్నిధిఁ జేరి జాళువా
 కాయలవీణె నైకొని తఁగఁ శ్రుతిఁ గూర్చి యొయార మెచ్చఁగా
 నాయెడ నేర్పు మించ గమపాదికపుంఖణ మూన్చి వేడుకన్. 93

టీ. ఆయతిలోకమాళిహృదయంబు = ఆమునిరాజయొక్కచిత్తము. బయల్పడక = వెల్పడక. ఉన్ని=ఉండుటను. కాంచి=చూచి; ఆనోయజనేత్ర=చిత్రరేఖ. ఆళితతితో= సకియలగుంపుతో. మునిసన్నిధి = యతినమీపమును. చేరి = పొంది. జాళువాకాయల వీణె=బంగారుకాయలు గలవీణెను. కైకొని=గ్రహించి. తగఁ = ఒప్పునటులు. శ్రుతిఁ = స్వరముల కారంభకమైన సుతిని. “స్వరాశ్రుతిభ్యస్సంజాతాః” అని సంగీతరత్నాకరము. ఒయారము=విలాసము. ఎచ్చఁగా=అతిశయింపఁగా. ఆయెడఁ=ఆ సమయమందు. నేర్పు=నైపుణ్యము. మించఁ=అతిశయించునటులు. వేడుకఁ=సంతోషముచేత. గమపాదిక పుంఖణము.-గ=గాంధారము; మ=మధ్యమము; ప=పంచమము; ఆదిక = మొదలుగాఁగల స్వరములయొక్క; పుంఖణము = మూర్ఛనను. స్వరాలోహోవరోహాక్రమము ననుట. గమపా ద్యక్షరములు గాంధారాదిస్వరవాచకములనుట సంగీతకాస్త్రమందు సంకేతింపఁబడినది. ఊన్చి=చేసి. దీనికి వీణవాయిం చేసని యుత్తరపద్యస్థక్రియతో నన్వయ మనితెలియవలయును.

అనఁగా నామునివర్ణనియొక్కయాశయము దెలియఁక చిత్రరేఖ సకియలతోఁ గూడి యామునిసన్నిధింజేరి బంగారుకాయలు గలమంచివీణను దీసికొని సుతిచేసి గమపాది స్వరముల వాయిం చే ననితాత్పర్యము.

సీ. ఘనమార్గవిభవంబు * వనితవేణీనెగాదు, శ్రుతిపర్వరాగసంతతి నెనంగె
 నమతాళవిస్ఫూర్తి * సతిగుబ్బలనెగాదు, నవ్యగీతప్రతానముల నెనసెఁ
 గలహంసవైఖరి*చెలిగతులనె గాదు, సరసప్రబంధపుంజమునఁ దోఁచెఁ
 బల్లవంబులపెంపు*పడఁతి కేలనెగాదు, సొగసై నపదపాళి*సాంపు పూనె
 తే. ననుచు వనదేవతాజనంబభినుతింప, రక్తివిధమును దేశీయంరాగగతియుఁ .
 జిత్రతరమంద్రరాగజశ్రీలు వెలయ, నింతిమునిచెంతవీణెవాఁయించెనంత.

టీ. ఘనమార్గవిభవంబు.-ఘనమార్గ=అకాశముయొక్క; విభవంబు=నైల్యము, లేదా, ఘన=చేఘముయొక్క; మార్గ = కస్తురియొక్క; విభవంబు = నైల్యము. వనితవేణీనెగాదు.- వనిత=చిత్రరేఖయొక్క; వేణీనెగాదు = జడయందేకాదు. శ్రుతిపర్వరాగసంతతిఁ.-శ్రుతి పర్వ=చెవులకింపగు; రాగ=భైరవి తోడి మొదలగురాగములయొక్క; సంతతిఁ=సమానా

మందు. ఎసంకె = అపేయ. ఘనమార్గవిభవంబు. - ఘనమార్గ = గొప్పదైన సంగీతభేదముయొక్క; విభవంబు = అతిశయము, రాగసంకతి సేవంగననియర్థము. మార్గము దేశి యనిసంగీతము రెండువిధములు. మహాశునియొద్దనుండి బ్రహ్మదులచేఁడేఁబడి భరతాదులచేఁడ్రబకటింపబడినది మార్గము. దేశదేశమునందు భిన్న భిన్నముగాఁ బ్రచారముగలది దేశియని తెలియునది. సమతాళవిస్ఫూర్తి. - సమ = సమానమగు ; తాళ = తాళఫలములయొక్క; విస్ఫూర్తి = అతిశయము. సతిగుబ్బలనెగాదు = చిత్రరేఖయొక్క స్వరములందేగాదు. సవ్యగీతప్రతానములకొనవ్యయ = నూతనమగు ; గీత = గానముయొక్క; ప్రతానములక = పుంజములను. ఎసంకె = పాండవు. సమతాళవిస్ఫూర్తి = సమగతిగలచంచత్తుటాదితాళములయొక్క విస్ఫూర్తి, గీతప్రతానముల నెననెననియర్థము. కలహంసవైఖరి. - కలహంస = రాయంచలయొక్క; వైఖరి = గతివిశేషము. చెలిగతులనెగాదు = చిత్రరేఖనడకలయందేకాదు. సరస్వతపంధపుంజమునకొ, “చతుర్విధాతుభిష్షడ్భి శ్చాక్షైర్భస్మాత్ప్రయుజ్యతే | తస్మాత్ప్రబంధకథితః” అని సంగీతమాదామణియందున్నది. సరసమగును కలక్షణ ప్రబంధమునందు, తోఁచెకొ = కాన్పించెను. “శ్లో॥ చక్రవాకఃక్రొత్సహస్సూరాధోధ్వనికుండిని | ఆర్యాగాధాద్విపదగాకలహంసశ్చతోటకః” యని సంగీతరత్నాకరమందున్నది, అనఁగ, కలహంసవృత్తముయొక్క వైఖరిప్రబంధమున తోఁచెననియర్థము. పల్లవంబుల పెంపు = చిగురాకులయొక్క యతిశయము. పడఁతికేలనెగాదు = చిత్రరేఖకరమునందేగాదు. సాగనైనపదిపాళికొ = సుందరమగు ధ్రువపదములయొక్క బృందమునందు. సాంపు = అందమును. పూనెకొ = పాండవు. పల్లవంబుల పెంపు = గీతములందలి మొదటిపాదముల యతిశయము, ధ్రువాదులఁజూచెననియర్థము. అనుచుకొ = ఈ ప్రకారమువచ్చించుచు. వనదేవతాజంబు = వనదేవతలు. అభిసతింపకొ = శోనియాడఁగ. రక్తివిధమును = రక్తియొక్క రీతిని. దేశియ రాగగతియు = దేశియ రాగముయొక్క రీతియును; చిత్రతరమంద్ర రాగజక్రిలు. - చిత్రతర = విచిత్రమగు; మంద్ర = హృదయస్వరములవలనను; రాగ = శుద్ధస్వరములవలనను; జ = పుట్టిన; క్రిలు = రచనలు. వెలయకొ = ప్రకాశింపఁగ. ఇంతి = చిత్రరేఖ. మునిచెంతకొ = మునినమీపమందు. వీనెకొ = వీణను. వాయిం చెకొ = పలికించెను.

ఉ. చెన్నగుబాళువాయొళవు * చిన్నరికెంపులమెట్లు నీలపు
 న్వన్నియ నొప్పుకాయలు నవం బగువజ్రపుకర్వె పచ్చలం
 బన్నినయట్టిమేరువును * బొగగుతంత్రులు మించ నొప్పుమే
 ల్కిన్నర చెంతఁ జేరి యొక * కిన్నరకంతి యొసంగ నయ్యెడన్. 95

టీ. చెన్నగుబాళువాయొళవు = ప్రకాశించు చున్న బంగరుదండము. చిన్ననికెంపులమెట్లు = చక్కవగు కెంపులసరికట్లు. నీలపున్వన్నియకొ = నల్లనిచాయచేత. ఒప్పుకాయలు = ఒప్పుచున్న కాయలు. నవంబగువజ్రపుకర్వె = నూతన మగువజ్రములయొక్క కకుభము. పచ్చలకొ = గరుడపచ్చలచేత. పన్నినయట్టి = రచించినట్టి. మేరువును = శిఖరమును. బొగగుతంత్రులు = శ్రేష్ఠమగుతంత్రులు. మించకొ = అతిశయింపఁగ. ఒప్పుమేల్కిన్నరకొ = ప్రకాశించు

చున్నట్టిశ్రేష్ఠవీణాశ్లేషమును. ఒకకన్నరకంఠి=ఒకముదిత. చెంతకజేరి=చిత్రరేఖసమీపమును బాంసి. ఒసంగణ్=ఇయ్యంగ. అయ్యుడణ్=ఆసమయచుండు. దీనికుత్తరపద్యమున పల్కించె నను క్రీయతో నన్వయము.

మ. సరసత్వంబునక గేల నూని యల యోషామాళి చక్కణ్ రిరి
 మ్మరిగా మారి యటంచు రిప్పనిమగామామ్మారి యంచు న్విభా
 స్వరనానానవరక్తిఁ దానతతి మింఁచణ్ గాళ వాయించి ని
 బ్బరపువేడుక జేయుపంతువిధముల్ ఁ పల్కించె నప్పట్టునణ్.

టీ. అలయోషామాళి=ఆచిత్రరేఖ. శేలణ్=హస్తముచేత. సరసత్వంబునణ్ = రసికత తో. ఊని=గ్రహించి. చక్కణ్ = సాంపుగ. రిరిమ్మరిగా మారియటించుణ్ రిప్పనముగా మా మ్మరియంచుణ్ = ఈప్రకారమునచు. విభాస్వరనానానవరక్తిణ్.-విభాస్వర=ప్రకాశించు చున్న; నానా=ఆనేకవిధములగు; నవరక్తిణ్=నూతనమగు సాంపుచేత. తానతతిమింఁచణ్ = తానయనుశబ్దజాలమతిశయింపఁగ. గాళణ్=గాళరాగమును. వాయించి=పలికించి. నిబ్బర పుణ్=వేడుకజేయు పంతువిధముల్ = మిక్కిలివివోదమున చేయునట్టి శ్రేష్ఠమగురీతులను. పల్కించెణ్ = వాయించెను. అప్పట్టునణ్=దీనికిపైపద్యములో నున్నసర్ప సమక్రియతో నన్వయము.

అనఁగ చిత్రరేఖ కుముదాక్షి యొసంగిన కిన్నర దీనికొని గరిగమాదిస్వరములను వాయించి గాళ యనురాగమును తానతతిననఁగ తానయను శబ్దములతో ననేకరీతులను వాయించె ననిభావము.

మ. బలిరే మైసిరితీరు నిల్కడలు సేబా నయ్యరే పేరణీ
 కలనం బార పదాళికాభినయవై ఖర్వంబు మజ్జారె కో
 పులవై చిత్రి యహూ వినిర్మలకరాంభోజాతవిన్యాస మం
 చలివేణుల్ వినుతింప నల్ప నటనం ఁ బాకొమ్మ తత్సన్నిధిణ్. 97

టీ. మైసిరుతీరు=జేహకాంఠియొక్కరీతి. బలిరే! నిల్కడలు=ధైర్యములు. సేబాసు! ఈ పద్యమందు “బలిరేసేబాసు మొదలగుశబ్దములు, ప్రశంసార్థకము లనియొఱుంగునది. వేర డీకలనంబు=భాండముపైఁ జేయువృత్త్యము. అయ్యరే! పదాళికాభినయవైఖర్వంబు.—పదా లికా=గానోపయోగింపవలయులయొక్క; ఆభినయవైఖర్వంబు=పదార్థాభినయరీతి. జౌర! కోపులవైచిత్రి =నాట్యసంబంధు లగుతీర్పులయొక్క చిత్రత. మజ్జారె! వినిర్మలకరాంభోజా తవిన్యాసము.—వినిర్మల=స్వచ్ఛమగు; కరాంభోజాత=కరకమలములయొక్క; విన్యాసము = ఉంచుట. అహో=బలి! అంచుణ్=ఈప్రకారమువచించుచు. ఆలివేణుల్=స్త్రీలు. వినుతింపణ్ =స్తుతిఁజేయఁగ. ఆకొమ్మ=ఆచిత్రరేఖ. తత్సన్నిధిణ్=ఆమునిసమీపమందు. నటనంబు=నా ట్యమును. సల్పణ్=చేసెను.

అంగనలు సతియించుచుండఁగఁ జిత్రరేఖ మునిసన్నిధి నభినయించి నాట్యముఁ జేసెనని తాత్పర్యము.

క. ఈలీల నన్నివిద్యలు, వేలుపుతోవకంటి చూపి * విపులసమాధి
శ్రీలాభగౌరవంబున, శ్రీలాభం దెమల కున్న * శమిఁ గాంచి రహిణి. 98

టీ. ఈలీలఁ=ఈరీతిగ. అన్ని విద్యలుఁ=ఎల్లవిద్యలను. వేలుపుతోవకంటి=చిత్రరేఖ. చూపి=ప్రదర్శించి. విపులసమాధిశ్రీలాభ గౌరవంబునఁ. -విపుల=విశాలమగు; సమాధి=చిత్రవృత్తినిరోధముయొక్క; శ్రీ=సంపదయొక్క; లాభ=ప్రసాదమునైన; గౌరవంబునఁ=గురుత్వము చేత. శ్రీలాభఁ=పర్వతముకై పడి. తెమలకున్న శమిఁ = చలింపకున్న మునిని. రహిణి=ప్రీతితో. కాంచి=చూచి.

చ. అనుపమకాంచిరమ్యతట * హాటకకింకణికారుణంఝణ
ధ్వని చెలరేఁగ నానియమి * దండకుఁ జేసి యెయార మెచ్చు న
వ్వనిత తపోధనేంద్రపద * వారిజయుగ్మము కేల నంటి యొ
య్యనఁ దలఁ జేర్చి నూత్న మధు * రామృతపూరసమోక్తి నిట్లనుఁ. 99

టీ. అనుపమకాంచిరమ్యతటహాటకకింకణికారుణంఝణధ్వని. -అనుపమ=అసమానమగు; కాంచి=ఓడ్డాణములయొక్క; రమ్య=మనోహరమగు; తట=ప్రదేశమందలి; హాటకకింకణికా=బంగారుచిఱుగంటలయొక్క; ఝణంఝణధ్వని= ఝణంఝణమును శబ్దము. చెలరేగఁ=అతిశయింపఁగ. అనియమిదండకుఁ=అమునిసమీపమునకు చేరి. ఓయారము=విలాసము. ఎచ్చుఁ=అతిశయింపఁగ. అవ్వనిత = ఆచిత్రరేఖ. తపోధనేంద్రపదవారిజయుగ్మము. -తపోధనేంద్ర = జడదారి సామయొక్క; పదవారిజయుగ్మము = పాదకమల ద్వంద్వమును. కేలఁ=వాస్తవముచేతి; అంటి=స్పృశించి. ఓయ్యనఁ=తిన్నగా. తలఁ=శిరమునను. చేర్చి=కదియించి. నూత్న మధురామృతపూరసమోక్తి -నూత్న=నూతనమగు; మధుర=తియ్యని; అమృత=సుధయొక్క; పూర=ప్రవాహముతోడ; సమ = సదృశమగు; ఉక్తిఁ=వాక్యమును. ఝట్లు=ఈప్రకారముగ; అనుఁ=పలికెను.

నీ. తెఱగంటిదొరలకుఁ * దీఱలేనివిరాలి, మొనపుచక్కఁదనానఁ * దనరుదాన
కులుకుచిత్తరువుబొ * మ్మలకుజీవమునించఁ, గలపాటవగనే * ర్చి యలరుదాన
రంభాదికనిలింప * రామలఁ దలవంపఁ, జేయునాట్యమెఱింగి * సెలఁగుదాన
హరిగిరిశాదిది * వ్యసఖాళి బిరుదు లె, న్నైనఁ జేకొని నిచ్చ * యడరుదాన

తే. పలుకుతోయ్యలి వీ వంచు * నలువ మెచ్చు
నఅఘసాహిత్యవిద్యాప్తి * వెలయుదాన
చిత్రరేఖాసమాఖ్య రా * జిల్లుదాన
నిన్ను సేవింప వచ్చితి * నియమిచంద్ర.

టీ. తెఱగంటిదొరలకుఁ = దేవశ్రేష్ఠులకు. తీఱలేని విరాళిఁ = ఎడఁగనిమోహమును. మొనపువక్కఁడనానఁ = కలుగఁజేయు సౌందర్యముచేత. తఱుదానఁ = ఒప్పుచున్న దానను. కులుకుచిత్తరువుబొమ్మలకుఁ = చిత్తరువునందు వ్రాసినచిక్కనిబొమ్మలకు. జీవము = ప్రాణమును. నించఁగలపాటనగఁ = నిండఁజేయుటయందు సామర్థ్యముగలగాఁముయొక్కసాంపును. నేర్పి = అభ్యసించి. ఆలయదానఁ = ప్రకాశించుదానను. రంభాదికనిలింపరామలఁ = రంభాదిక = రంభ మొదలు గాఁగల; నిలింపరామలఁ = దేవాంగనలను. తలవంపఁ = శిరమువంచునటులు. చేయునాట్యము = చేయునట్టినాట్యమును. ఎఱింగి = తెలిసి, చెలఁగుదానఁ = ప్రకాశించుదానను. హరిగిరిశాదిదివ్యసభాళిఁ = హరి = కృష్ణుఁడు; గిరిశ = శంకరుఁడు; ఆది మొదలు గాఁగలవారియొక్క; దివ్య = మనోహరమగు; సభాళిఁ = సభలసమాహమందు; బిరుదులు = జయచిహ్నములను. ఎన్నెన్నఁ = ఎన్నిటి నైనను. చేకొని = గ్రహించి. నిచ్చు = ఎల్లపుడు. అడరుదానఁ = ఒప్పుచున్న దానను. నలువ = బ్రహ్మదేవుఁడు. ఈవు = నీవు. పలుకుతోయ్యలివి = సరస్వతివి. అంచుఁ = ఆచుచు. మెచ్చుకొ = మెచ్చునటులు. అలఘుసాహిత్యవిద్యాప్తిఁ = అలఘు = అధిక మగు; సాహిత్యవిద్యా = నాటకాలంకారాని సాహిత్యవిద్యలయొక్క; ఆప్తిఁ = ప్రాప్తిచేత; వెలయుదానఁ = ఒప్పుచున్న దానను. చిత్రరేఖాసమాఖ్యఁ = చిత్రరేఖయను నాముచేత. రాజిల్లదానఁ = ప్రకాశించుదానను. నిన్ను నేవింపఁ = నిన్నుఁగొలుచుటకు. నియమించుండ్ర = వసంతుఁడా! ఎచ్చితఁ.

నియమించుండ్రా! దేవోత్తములకును మోహమును జేయునందముచేతను ఆచేతనములగు బొమ్మలకును ప్రాణ మిచ్చునంతటిగానముచేతను రంభాదిదేవాంగనలకు నలవిగానినాట్యముచేతను తనరుచు, అనేకశివకేశవాద్యుత్తములసభలందు బిరుదములఁగొని మించుచు నలువ సరస్వతివివీణయని మెచ్చునట్టిసాహిత్యవిద్యచే నొప్పుచుండుదాన, చిత్రరేఖయను నేరుగలదాన నేనిన్ను నేవింపవచ్చితి సనిభావము.

క. అనునెడ నమ్మునికులమణి, కనుఁగవ నర విప్పి * కాంతఁ గన్గెని యంతఁ
బునరనవధికనమాధిక, లన నక్షులు మోడ్చి నిశ్చలతచే నుండఁ. 101

టీ. అనునెడఁ = అనపలుకునపుడు. అమ్మునికులమణి = ఆముషిశ్రేష్ఠుఁడు. కనుఁగవఁ = కనుదోయిని. అరవిప్పి = సగముదెఱచి. కాంతఁ = చిత్రరేఖను. కన్గెని = చూచి. అంతఁ = అటు విప్పిట; పునః ఆనవధికనమాధిక అనఁ. - పునః = మరల; అనవధిక = అంతములేని; సమాధి = చిత్తవృత్తినిరోధముయొక్క; కలనఁ = ప్రాప్తిచేత. అక్షులు = నేత్రములను. మోడ్చి = ముకుళించి. నిశ్చలతచేఁ = అచంచలతచేత. ఉండఁ = ఉండఁగ.

ఉ. కాంచి తవస్విచిత్తగతి * గాంచఁగ లేక యయారె మామకా
భ్యంచిత శాంబరీమహిమ * కయ్యతి లోఁబడు నంచు నెంచి త
త్కాంచనగాత్రి యాళిజన * తాయుతి మిక్కిలి చెంతఁజేరి నే
త్రాంచలసీమ నన్వృ వైల * యన్ మునిఁ బల్కె నమౌక్తిచాతురిక. 102

టీ. తత్కాంచన గాత్రి=ఆచిత్రవేఖ. కాంచి=చూచి. తపస్విచిత్తగతిక్= మునివృద్ధ స్థితిని. కాంచఁగ లేక=తెలియఁజాలక. ఆయా రె=ఆశ్చర్యము! మామకాభ్యంచితకాంబరీమహిమ కుక్.-మామక=నాసంబంధియగు; అభ్యంచిత=శ్రేష్ఠమగునట్టి; కాంబరీమహిమకుక్=మాయా సామర్థ్యమునకు. ఆయ్యతి=ఆముని. లోఁబడుక్. అంచుక్ = వశపడుననుచు. ఎంచి= తలఁచి. ఆభిజఁతాయుతిక్=సభీజనముతోడికూడిక చేతను. మిక్కిలిచెంతఁజేసి=ఆత్యంతపరిపా మును బొంది. సేత్రాంచలసీమక్=సేత్రాంతముల ప్రదేశమునందు. నవ్యు=స్థితిము. పాలయక్= వ్యాపింపఁగ. మునిక్ = వసంతునిగూర్చి. సవోక్తిచాతురిక్.-నవ = నూతనమగు; ఉక్తి= వాక్యములందలి; చాతురిక్=నేర్పుచేత. పల్కెక్.

సీ. జవరాల్నినుగుబ్బుచున్నులఁ జేరుట, వసుధాధరస్థలీవసతి గాఁగ
 నతివరత్యంతశ్రోమాంబులఁ దోఁగుట, సమరాపగావగాహనము గాఁగ
 తెఱవకెమ్మావిక్రొందేనియల్లోలుట, నిరుపమామృతపానసరణి గాఁగ
 కొమ్మతో రతికూజితమ్ములు నెడువుట, సరసాగమాంతాళిచదువు గాఁగఁ

తే. దలఁప బద్దాంబకాభిఖ్యదైవతంబు
 మనలక దయారసంబున నెనునగు నుమ్మ
 ఖండితానందగరిమ నిఁకల్లన మనుము
 వట్టియీభేదకనివృత్తి గట్టి మాని.

టీ. మాని=వసంతుఁడా! జవరాల్నినుగుబ్బుచున్నులఁజేరుట=స్థితియొక్కనునుపుగు బ్బుచున్నులనుబొందుట. వసుధాధరస్థలీవసతి = పర్వతప్రదేశమందునివాసము. కాఁ గుక్=అగునటులు. అతివరత్యంతశ్రోమాంబులక్.-అతివ=వనితయొక్క; రత్యంత=సురతాంత మువలననైస; శ్రోమాంబులక్ = శ్రీహేదకములయందు. తోఁగుట = మునుఁగుట. అమరా పగావగాహనము.- అమరాపగా = గంగానదియందు; అవగాహనము = స్నానము. కాఁ గుక్ = అగునటులు. తెఱవకెమ్మావిక్రొందేనియల్.- తెఱవ = వనితయొక్క; కెమ్మా వి=అరుణాధగోష్ఠముయొక్క; క్రొందేనియలు=నూతనమధురపములకు. శ్రోలుట=పానము చేయుట. నిరుపమామృతపానసరణికాఁగుక్.-నిరుపమ=సాటిలేని; అమృత=సుధయొక్క; పానసరణి=పానరీతి; కాఁగుక్=అగునటులు. కొమ్మతోక్=కాంతతో. రతికూజితమ్ములు=మఱి తఱ్ఱములు. నెడువుట=పలుకుట. సరసాగమాంతాళిచదువు.-సరస=శ్రేష్ఠమగు; అగమాంత= వేదాంతములయొక్క; ఆళి=బృందముయొక్క; చదువు=చదువుట. కాఁగుక్=అగునటులు. తలఁపక్ = భావింపఁగ. పద్దాంబకాభిఖ్య దైవతంబు.- పద్దాంబకుఁ డనుకేరుగల; దైవతం బు = దేవత; అనఁగఁ దామరతీరావులుగల మన్మథుఁ డనుట. మనలక-తడవు నేయక. దయారసంబునక్=కృపారసముచేత. అఖండితానందగరిమక్=అఖండానందాతికయమును. ఒసఁగుక్=ఇచ్చును. నుమ్మ=సత్యము. వట్టి=నీరసమగు. ఈభేదకనివృత్తిక్=దుఃఖకర మగు ఈనివృత్తిచూర్ణమును. కట్టి=బంధించి. ఇక్కలనక్=ఈరీతిగ. మనుము = వర్తింపుము.

అనఁగ స్త్రీసుచంబుల నెనయుట పర్వతనివాసమనియు సురశాంత్రమవారిమునుఁగుట గంగాస్నానమనియు నధరనిసాస్నాన మమృతరసాస్నాన మనియు స్త్రీలతో రతికూజితములు నడువుట వేదాంతవిద్యలచదువనియుఁ దలఁచి మన్మథునిధ్యానింతువేని, మునిచంద్రా! నీకు నతఁడు అఖండానందము సొసఁగు. శేవలనీరఁమగు నీనిప్పత్తిమార్గముచవదలు మనిభావము.

సీ. పరమకాశ్యాకృతిఁ ♦ బ్రబలదేనియమీశ, సోమమండలదాస్యరోమవల్లి
యనవద్యమధురాత్మ ♦ నలర దేమునికాంత, జలరు హేక్షణమధుస్రావిమోవి
పురుషోత్తమస్థేమఁ ♦ బాసఁగ దేయతిచంద్ర, యచలకల్పోరోజయలఘునాభి
శ్రీరంగవైఖరిఁ ♦ శైలఁగ దే దమివర్య, కనకజాతీయాంగి ♦ కన్నుదోయి

తే. యగుట నిత్యపవిత్రగూ ♦ పాప్తి నడరు
కలికితోఁ గూడి యుండినఁ ♦ గాక కలదె
యతనుసుఖరాశి యిట్టిమ ♦ హాఘదాయి
ఘోరకాంతారమహి నున్న ♦ ధీరముఖ్య.

టీ. నియమీశ=ఓ మునిరాజా! సోమమండలదాస్యరోమవల్లి = చంద్రమండలమువలె వాచరించుచున్న మోముగలదానియొక్క ముఁగారు. పరమకాశ్యాకృతిఁ = పరమఁఉత్కృష్టమగు; కాశి=వారాణసియొక్క; ఆకృతిఁ=స్వరూపముచేత. ప్రబలదే= అతిశయింపదా యనికాకువు. పరమక=ఉత్కృష్టమగు, ఇచట స్వార్థమందుకప్రత్యయము; అసి=ఖడ్గముయొక్క; ఆకృతిఁ=స్వరూపముచేత. ప్రబలదాయనిస్వభావార్థము. శ్లేషయందు కసల కశేదము నవలంబించుట యాలంకారికనమృతము. మునికాంత=మునినాథా! జలరు హేక్షణమధుస్రావిమోవి.- జలరు హేక్షణ=వనజాక్షియొక్క. మధుస్రావి=మకరందమును స్రవించు; మోవి=ఓవృము. అనవద్యమధురాత్మఁ.- అనవద్య = నిర్దుష్టమగు; మధురాత్మఁ=మధుర యనువిద్యక్షేత్రముయొక్క యాకారముచేత. అలరదే = ప్రకాశింపదా యనికాకువు; మధురాత్మఁ.- మధుర = తియ్యని; ఆత్మఁ = స్వరూపముచేత. అలరదేయనిస్వభావార్థము. యతిచంద్ర=ఓమునిచంద్రుఁడా. అచలకల్పోరోజయలఘునాభి = ఇంచుకొదవగాపర్వతములగుచున్న ప్రసములుగలదానియొక్క పొక్కిలి. ఇచట ‘‘తావదసమాప్తాకల్పిన్’’ అని కల్పప్రవృత్తయము. పురుషోత్తమస్థేమఁ. పురుషోత్తమ=పురుషోత్తమక్షేత్రముయొక్క; స్థేమఁ=మహిమచేతను. పాసఁగదే=బిష్పదాయని కాకువు. పొక్కిలి. పురుషోత్తమస్థేమఁ.- పురుషోత్తమ=పున్నాగపుష్పముయొక్క. స్థేమఁ=మహిమవంటిమహిమచేత, పాసఁగదాయనిస్వభావార్థము. దమివర్య=యతిశ్రేష్ఠుఁడా! కనకజాతీయాంగికన్నుదోయి.- కనకజాతీయ=సువర్ణప్రకారముగల; అంగి=దేహముగలదానియొక్క; ఇచట ‘ప్రకారఐచనేజాతీయర్’ అని జాతీయప్రత్యయము; కన్నుదోయి=నేత్రయుగము. శ్రీరంగవైఖరిఁ.- శ్రీరంగ = శ్రీరంగమనుక్షేత్రముయొక్క; వైఖరిఁ=రీతిచేత. శైలఁగదే= ప్రకాశింపదా యనికాకువు. కన్నుదోయి. శ్రీరంగవైఖరిఁ.- శ్రీ=నీరిక; రంగ=విహార స్థానముయొక్క; వైఖరిఁ=రీతిచే, శైలఁగదా యని స్వభావార్థము.

అగుటకొ = ఈ ప్రకారముగ నితనియవములు పుణ్యక్షేత్రాకృతిని బొందుట చేత. నిత్యపవిత్ర
 యాపాప్తికొ. - నిత్య = నిరంతరము; పవిత్ర = నిర్మలమగు; యాప = స్వయాపముయొక్క; ఆప్తికొ
 ప్రాప్తి చేత. అడగుకలికితోకొ = ఒప్పుచున్న కాంతతో. కూడియుండినఁగాక = కలసియుండినం
 గాని. అతనుసుఖరాశి. - అతను = ఆధికమగు; సుఖరాశి = ఆనందరాశి. మన్మథసుఖరాశియని
 స్వభావార్థము. ఇట్టి మనోమదాయి ఘోరకాంతారమహికో. - ఇట్టి = ఈ ప్రకారము; మహత్ =
 అధికమగు; అను = పాపమును; “ అనుండుఁ ఖేచపాశేచ ” అని విశ్వము; దాయి = ఇచ్చుచు
 న్ను; ఘోర = భయంకరమగు; కాంతారమహికో = ఆరణ్యభూమియందు. ఇట్టి గొప్ప
 దుఃఖమునిచ్చునట్టి భయంకరమయిన యడవి నేలయందు అని స్వభావార్థము. ఉన్నకొ.
 ధీరముఖ్యా = పండితోత్తముఁడా. కలదె = ఉండునా?

అనఁగ రోమవల్లిపరమకాశ్యాకృతిని మోచిమధురాత్మతను పొక్కిలి పురుషోత్తమ
 క్షేత్రగరిమను కనుదోయి శ్రీరంగవైఖరిని బొందియుండుటచే సర్వదా పవిత్రయాపమును
 బొందినకలికితోడఁ గూడియుండిన నతనుసుఖము ఘట్టిల్లునుగాని యఘుప్రపమగు నీయడవి
 నుండినచో నెట్లు ఘట్టిల్లునని భావము.

మ. ఉరురామైకగుణానువర్ణనమొ కాంతోచ్చైస్తనాగస్థలీ
 పరివాసంబో సతీవరాంఘ్రి భజనాప్రాశస్త్యమో సౌద్యశో
 త్కరనేవాగతియో ప్రియారుణకరాత్మ్యాలోకనంబో మదిం
 గర మూహింపఁగ నిట్టిసీతప మనఁగా నేమి మానీశ్వరా. 105

టీ. ఉరురామైకగుణానువర్ణనమొ. - ఉరు = అధికమైన; రామ = దాశరథియొక్క; ఏక =
 ముఖ్యమైన; గుణ = కల్యాణగుణములయొక్క; అనువర్ణనమొ = స్తుతించుటయొ. రామా = సుందరి
 యొక్క; ఏక = ముఖ్యమగు; గుణ = సౌందర్యాదిగుణములయొక్క; అనువర్ణనమొ = వర్ణించుటయొ
 యని స్వభావార్థము దోఁచుచున్నది. కాంతోచ్చైస్తనాగస్థలీపరివాసంబో. - కాంత = రమణీ
 యమైన; ఉచ్చైస్తన = గొప్పవైన; “ సాయం దిరంప్రాప్తే ప్రగేవ్యయేభ్యష్ట్యట్యులౌతు
 ట్పు ” యని ఆవ్యయముమాఁడ ట్యుట్యుల్పక్రియతుడాగమములు వచ్చినవి; అగస్థలీ =
 పర్వతప్రదేశములయందు; పరివాసంబో = వాసమొ; కాంతా = పవిత్రయొక్క; ఉచ్చైః =
 ఉన్నతమైన; స్తనాగ = పర్వతములవంటికుచములయొక్క; స్థలీ = ప్రదేశమందు; పరివాసంబో
 యని స్వభావార్థము దోఁచుచున్నది. సతీవరాంఘ్రిభజనాప్రాశస్త్యమో. - సతీవర = శంకరుని
 యొక్క; అంఘ్రి = పాదములయొక్క; భజనా = నేవయొక్క; ప్రాశస్త్యమో = ప్రశస్తయొ;
 సతీవరా = ఉత్తమస్త్రీలయొక్క; అంఘ్రిభజనా = చరణసేవయొక్క; ప్రాశస్త్యమో =
 ప్రశస్తయొ యని స్వభావార్థము దోఁచుచున్నది. సౌద్యశోత్కరనేవాగతియో. - సౌద్యశ =
 విద్వాంసులసమాహమయొక్క; నేవా = భజనయొక్క; గతియో = ప్రాప్తియొ. సౌద్యశోత్కర =
 స్త్రీనంబంధిబంధముయొక్క; నేవాగతియొ యని స్వభావార్థముదోఁచుచున్నది. ప్రియారుణక
 రాత్మ్యాలోకనంబో. - ప్రియ = ప్రీయమగు; ఆరుణకర = సూర్యకీరణములయొక్క; అత్మ్యాలోక
 నంబో = నిరంతరమైనచూచుటయొ. ప్రియా = ప్రీయురాలియొక్క; అరుణ = ఎఱ్ఱనైన; కరహ =

స్తమలయొక్క; ఆత్మలోకనంబో యని స్వభావార్థము. హానీశ్వరా = జడదారిసామీ! మదిక్ = మనసునందు. కరము = మిక్కిలి. ఊహింపఁగఁ = ఊహచేయఁగ. ఇట్టి = ఈవిధ మగు; నీతపమనంగానేమి = నీతపమనంగానేమి? ఏవిధమైనదరుట.

క్రీరామశివాదులయొక్కగుణకీర్తనమా నీవు చేయు తప మనిభావము. హానీగుణకీర్తనమా నీవు చేయుతప మనిస్వభావాభిప్రాయము.

మ. చెలిలెక్కుల్ గని కొమ్మపాట విని యోషిన్నాళి నెమ్మాముతా
వులమే లాని నెలంతమే నలమి పూవుంబోడికెమ్మావితే
నెలచాల్లోలి నమేతరాక్షసుఖ మెంతేఁ గాంచఁగా లేక మి
క్కిలి యాత్మాధిగతైకహృత్సుఖనిషక్తి మాని కాంక్షింతురే. 106

టీ. హాని=మునిపర్యా! చెలిలెక్కుల్ = వనితావిలాసములను. కని = చూచి. కొమ్మపాట = స్త్రీగానమును. విని = ఆకర్ణించి. యోషిన్నాళి నెమ్మాముతావులమేలు. - యోషిన్నాళి = స్త్రీరత్నముయొక్క; నెమ్మాము = నుండరముఖముయొక్క; తావుల = పరిమళములయొక్క; మేలు = సారమును. ఆని = ఆఘ్రాణించి. నెలంతమేలు = కాంతాశరీరమును. అలమి = కాఁగి లించి. పూవుంబోడికెమ్మావితే నెలచాలు = స్త్రీయొక్కయధరరసపుంజమును. క్రోలి = పానము చేసి. సమేతరాక్షసుఖము = పంచేంద్రియములయొక్క అనఁగఁజతుశ్శ్రీత్రజహ్వఘ్రాణత్వగింద్రియములయొక్క యనుట, సుఖమును. ఎంతే = మిక్కిలి. కాంచఁగాలేక = పొందలేక. మిక్కిలి = అతిశయముగ. ఆత్మాధిగతైకహృత్సుఖనిషక్తి. - ఆత్మ = పరమాత్మనలన; అధిగత = పొందఁబడినట్టియు; ఏక = ముఖ్యమయినట్టియు; హృత్సుఖనిషక్తి = హృదయసుఖసంబంధమును; కాంక్షింతురే = కోరుదురాయని కాకువు.

అనఁగా బుద్ధిపంతులు స్త్రీవిలాసదర్శనతదీయగానశ్రవణతస్తుఖసుగంధాఘ్రాణతదధరపానతదాలింగనజనిత మగుపంచేంద్రియసుఖమును గోరక కేవలపరమాత్మవలనఁ బొందఁబడిన హృత్సుఖమునుమాత్రము కోరరనిభావము.

సీ. నుమసాకుమార్యాప్తిఁ నమరునీనెమ్మేను, ఘనపంచళిఖిలఁ గందకున్నె.
నెలపుల్లు పెంపూనియలరునీకనుదోయి, సూర్యదర్శనప్రక్తిఁ స్రుక్కఁబడదె
తమ్మియందమ్మానితనరునీనెమ్మాము, శంచిభనీతచ్చాయఁ సొగసెడయదె
తళ్ళుకుకెంజగురాకుసాలపూనునీయంఘ్రి, సూచిపై మెట్టినఁ సొంపుసెడదె
తే. యకుటకట సీపైకిం తె నయంతరంగ, మునఁ దలంపపుగానినఁద్భోగయోగ్య
భావమునమించునీయట్టిభవ్యమూర్తి, కీదృశమహాతపోగ్లానినెనయఁదగునె.

టీ. నుమసాకుమార్యాప్తి. - నుమ = ప్రవృత్తులయొక్క; సాకుమార్య = సుకుమారత్వము యొక్క; అప్తి ప్రాప్తిచేత. అమరు నీనెమ్మేను = ఒప్పుచున్న నీనుండరశరీరము. ఘనపంచళి కీలక. - ఘన = గాఢమగు; పంచళి = పంచాగులయొక్క; కీలక = జ్వాలచేత. కుంద

శ్చై = పరితపింపకుండునా. నెలపుల్లు వెంపుని. - నెలపుల్లు = చకోరములయొక్క; వెంపు = సౌందర్యమును; ఊని = పొంది. అలనుకనువోయి = ప్రకాశించునీకనుగవ. సూర్యదర్శనసక్తికొ. - సూర్య = సూర్యునియొక్క; దర్శన = చూచుటయొక్క; సక్తికొ = సంబంధము చేతను. స్రుక్కబడదె=తపింపదా? తమ్మియందమ్మ. - తమ్మి = కమలముయొక్క; అందమ్మ = సౌందర్యమును. ఊని=పొంది. తనరు=ఓప్పుచున్న; నీ నెమ్మాయు=నీచక్కనిముఖము. శుచిభునితచ్చాయెకొ. - శుచి=శుభ్రమగు; భునిత=భుష్టయొక్క; ఛాయెకొ = కాంతిచేత. శుచిభు = తెల్లనికిరణములగుల చంద్రునియొక్క; సితచ్చాయెకొ = తెల్లనికాంతిచేత ననగా చంద్రికచేత. సొగసు = అందమును. ఎడయదె=విడువదా. తకుకుకెంజగు రాకుసాలపునునీయంప్రే. - తకుకు = ప్రకాశించుచున్న; కెంజగురాకు = ఎఱ్ఱనిచిగురుటాకుయొక్క; సాలపు = మృదుత్వమును; ఊను = పొందినట్టి; నీయంప్రే) = నీపాదము. ముచివెకొ = ముదిమీఁద. మెట్టిసకొ = త్రొక్కగ. సొంపు = అందము. చెడదె? అకటకట = అయ్యోకష్టము. నీవు. ఒకింతెనకొ = కొంచెమైన. అంతరంగమునకొ = మనస్సునందు. తలంపవుగాని = స్మరింపుగాని. సదోగయోగ్య భావమునకొ. - సకొ = శ్రేష్ఠమగు; భోగ = సుఖమునకు; యోగ్యభావమునకొ = యోగ్యత్వముచేత. మించునీయట్టి భవ్యమూర్తికొ. - మించు = ప్రకాశించుచున్న; నీయట్టి = నీవంటి; భవ్యమూర్తికొ = మంగళమూర్తికి. ఈదృశిమహాతపోగ్లానికొ. - ఈదృశ = ఇటువంటి; మహాతపః = అధికతపమువలనవైన; గ్లానికొ = దుఃఖమును. ఎనయదగునె = పొందదగునా?

అనగా లోకోత్తరమృదులమందరావయవములు గలనీకు ఘోరతపం బోసరింపచుచితము గాదని భావము.

మ. అనమజ్వాలశిఖాళి ప్రేగిన నిరాహారంబు కైకొన్న శీ
 తనరిద్వారులఁ గ్రుంకియున్న భుజగీతంద్రీపరిధ్వంసినా
 మానవృత్తిం గయికొన్న నీ కతను కల్యాణంద మెట్లబ్బు భ
 వ్యసితాంభోరుహలోచనాంఘ్రియుగనేవం దక్క యోగీశ్వరా. 108

టీ. యోగీశ్వరా = జడదారిసామీ! అసమజ్వాలశిఖాళికొ. - అసమ = సరిలేని; జ్వాల = మంటలయొక్క; శిఖా = అగ్రములయొక్క; ఆళికొ = పంక్తిచేత. ప్రేగినకొ = పరితపించినను. నిరాహారంబు = భోజనాభావమును. కైకొన్నకొ = గ్రహించినను, ఉపవాస ముండిన ననుట. శీతనరిద్వారులకొ. - శీత = చల్లనగు; సరిద్వారులకొ = ఏటినీళ్ళయందు. క్రుంకినకొ = మునిగినను. భుజగీతంద్రీపరిధ్వంసినామానవృత్తికొ. - భుజగీ = మూలాధారస్థకుండలినీళ్ళయొక్క; తంద్రీ = నిద్రను; పరిధ్వంసి = పోగొట్టెడు; సామానవృత్తికొ = తెగువపనిని. కైకొన్నకొ = గ్రహించినను. మహాయోగసాధ్య మగుమూలాధారస్థకుండలినీళ్ళకిని మేలుకొలుపునంతటి తెగువనుస్వీకరించిన ననుట. “శ్లో. భుజగ్లాకారరూపేణ మూలాధారం నమాశ్రితా | శక్తిఃకుండలినీనామభినతస్తు నిభాశుభా | మూలకన్దం ఛజాగ్రేణదమ్మైకమలకన్దవత్ | ముఖేనపుచ్చంతంగృహ్యబ్రహ్మర ఛ్చ్రీంసమాశ్రితా | పద్మాసనగతస్త్విష్టోగుదమాకుఞ్చస్త్రిసాధకః | వాయుమార్శ్యగతింకుర్వక మశ్చుకావిష్టమానసః | వాయ్యుఘోతవకాదగ్నిస్సాస్విధిష్టానగతోజ్వలకొ | జ్వలనాఘోతవకనా

ఘౌతైరున్నిద్రితోహిరాట్! యద్రగ్రస్థిం తతోభిత్వై విష్ణుగ్రస్థిం భివత్త్యతః | బ్రహ్మగ్రస్థిం చ
 భిత్వైవం కమలానిభినత్తివట్ | సహగ్రకమలేక క్తభివేన గహానాదతే | సాచావస్థాపరాజ్ఞే
 యాసైవనిర్వృతికారణమ్'' అని వామకేశ్వర మహాతంత్రమున నున్నది. భవ్యసీతాం
 భోరుహ లోచనాంఘ్రియుగ సేవందిక్కుక్.- భవ్య = మంగళమూర్తియగు; సితాంభో
 రుహలోచన = తెల్ల దామరలవంటికన్నులు గలవిష్ణుమూర్తియొక్క; ఆంఘ్రిసేవందిక్కుక్ =
 పాదసేవచేదప్ప; ఇచట సితాంభోరుహలోచనా = పద్మాక్షియొక్క; ఆంఘ్రిసేవం
 దిక్కుక్ = పాదసేవచేదప్పనను స్వభావాస్థము స్ఫురించుచున్నది. నీకుక్. అతనుకల్యాణంద
 ము.- అతను = అధికమగు; కల్యాణందము = శుభప్రదమగునానందము, అనఁగ జన్మమృత్యు
 జరావర్జిత మగునానంద మనుట. ఇచట నతనుకల్యాణందము = మన్మథయుద్ధసంబంధియగు
 నానందమును స్వభావార్థ స్ఫురించుచున్నది. అతను = మన్మథునియొక్క; కలి = యుద్ధము.
 కలికబ్రహ్మనకు యుద్ధమర్థమనుట స్పష్టము. ఎట్లు అబ్బుక్?

అనఁగాఁ బంచాగ్నివ్యాపలచేఁ గందినను పస్తుండినను చల్లనినీటఁ గ్రుంకనను మహా
 యోగ సామర్థ్యముఁ జూచి మూలాధారస్థకుండలినిఁ క్షినిమేలుకొలిపినను విష్ణుమూర్తిసేవందిక్కుక్
 అనఁగా శరీరకోషక మగుకర్మల నెన్నిఁటిని జేసినను బ్రహ్మజ్ఞానము లేక యతనుకల్యా
 నంద మబ్బ దనిభావము. స్త్రీసేవనముచేతనే మన్మథనుఖముకలుగునని స్వభావాభిప్రాయము.

సీ. మాతంగయుత దావమహికన్నఁ గొంచెమే, వరవిప్రవృత్త కేళివనధరిత్ర

ఘనపంకమయశైవలినికన్ననల్పమే, యమలహంసాంచితాబ్జాకరంబు
 శైలాటగృహదగఁ చ్చటకన్నఁ దక్కువే, నద్వితానోద్యోతఁ ప్రాధపాళి
 యనిశే మిరాశనంబునకన్న నింద్యమే, పుణ్యసుదృక్ప్రతఁ భోజనంబు

తే. కాన నీకాన నీవృత్తిగరిమ మెల్ల
 మాని నే మానితప్రీతిమహిమఁ గొల్వ
 మాని యిమ్మానిలింపనంద్తంబుఁ జేరు
 దాన మోదానపాయతఁ దాల్చు విపుడు.

టీ. హాని=వసంతుఁడా! వరవిప్రవృత్తకేళివనధరిత్ర. వర=శ్రేష్ఠులగు; విప్ర=బ్రాహ్మ
 ణులచేత; వృత్త=ఆవరింపఁబడిన; కేళివన=ఉద్యానవనముయొక్క; ధరిత్ర=భూమి. మాతంగ
 యుతదావమహికన్నఁ.-మాతంగ=చండాలరతో; యుత=కూడికొన్న; దావమహికన్నఁ =
 వనభూమికన్న. కొంచెమె=తక్కువయా? యనికాకువు. ఇచట, వర = శ్రేష్ఠుమగు; వి=పక్షు
 లచేత; ప్రవృత్త = ఆవరింపఁబడిన; కేళివనధరిత్ర = ఉద్యానవనభూమి. మాతంగయుత =
 మాతంగ=గజములతో కూడుకొన్న; దావమహికన్నఁ = ఆరణ్యభూమికన్న, తక్కువయా?
 యని స్వభావార్థము దోచుచున్నది. అమలహంసాంచితాబ్జాకరంబు.- అమల=నిర్దోహులగు;
 హంస=పరమహంసలచేత; అంచిత, = ప్రకాశించుచున్న; అబ్జాకరంబు = తామరకొలను.
 ఘనపంకమయశైవలినికన్నఁ.- ఘన=అధికమగు; పంకమయ=పాపమయమైన; శైవలినిక

న్నుకొ=నదికన్న; “శైవలిసీతటినీహాదిసీధునీ” యని ఆమరుడు. అల్పమె=కొంచెమా యని కాకువు. ఇవట స్వచ్ఛములైనహంసలతోఁ గూడియున్నకొలను. ఘనపంకమయ = అధిక మగుబురదతోఁ జేరియున్న, నదికన్న స్వల్పమా యనిస్వభావార్థము దోచుచున్నది. సద్వి తానోద్యోతసాధపాలి.-సత్=సత్పురుషులయొక్క; వితాన=సమాహము చేత; ఉద్యోత=ప్రకాశముగల; సాధపాలి = మేడలయొక్క గుంపు. శైలాటగృహదగచ్ఛటకన్నకొ.-శైలాట=కిరాతులకు; “కిరాతసింహకాలాట” అని రత్నమాల; గృహత్=ఇల్లువలె నాచరించు; అగచ్ఛటకన్నకొ=కొండలగుంపుకన్న. తక్కువే=తక్కువయా యనికాకువు. ఇవట, సద్వి తానోద్యోతసాధపాలి.-ప్రకృత మగుమేలుకట్లచే ప్రకాశముగల మేడలగుంపు. శైలాటగృహ దగచ్ఛటకన్నకొ.- శైలాట = సింహములకు, గృహత్ = ఇల్లువలె నాచరించు, పర్వతసంఘముకన్న తక్కువయా యనుస్వభావార్థముదోచుచున్నది. పుణ్యసుదృక్కృతభోజనంబు. పుణ్య=పవిత్రమైన; సుదృక్=విద్యాంసులచేత; కృత = చేయఁబడిన; భోజనంబు = ఆహారము. అనిశమిరాశనంబున కన్నినింద్యమె.-అనిశము=ఎల్లపుడును; ఇరా = సురయొక్క; “ఇరాఘావాక్సురామ్ముషు” అనివైజయంతి; అశనంబునకన్నకొ=భోజనమునకన్న. నింద్యమె= నింద్యమాయని కాకువు. పుణ్యసుదృక్కృతభోజనంబు. పుణ్య = మనోహరలైన; సుదృక్= స్త్రీలచేత; కృత=చేయఁబడిన; భోజనంబు=ఆహారము. “పుణ్యంమనోక్షేరైభిహితం తథానుకృతధర్మయోః” అని విశ్వము. అనిశమిరాశనంబునకన్నకొ.-అనిశము=ఎల్లపుడు; ఇరాశనంబునకన్నకొ=జలభక్షణమునకంటె. నింద్యమే=నింద్యమా? యని స్వభావార్థముదోచుచున్నది. కానకొ=కాబట్టి. ఈకానకొ=ఈయడవియందు. నీవృత్తిగరిమము=నీయొక్కవ్యాపారాతిశయమును. ఎల్లకొ=సర్వమును. మాని=విడిచి. నేకొ=నేను. మానితక్రీటిమహిమకొ=మేలైన ప్రానుయొక్క పేరిమిచేత. కొల్వకొ=సేవించుచుండఁగ. ఇమ్మానిలింపసద్దంబు=అనుకూలమగుస్వర్గమును. చేరు=పొందుము. దానకొ=దానిచేత. ఇపుడు=ఈసమయమందు. మోదానపాయతకొ.-మోద=సంతోషముయొక్క; అనపాయతకొ=అపాయరాహిత్యమును. తాల్పపు=ధరింతువు.

మాతంగ సంకులమగు వనభూమికన్నను పంకభూయప్తమగు నదికన్నను కిరాతకులకు నివాస మగుపర్వతసమాహమునకన్నను ఎల్లపుడుఁ జేయుసురాపానమునకన్నను విప్రులతోఁ గూడియున్న యుద్యానవనము పరమహంసలతోఁ గూడియున్నకొలను సత్పురుషులతోఁగూడి యున్న మేడలు పవిత్రులగువిద్యాంసులచే నిర్దింపఁబడినభోజనమును హీనము అంబునవి గాత్ర గనుకనాతోడ స్వర్గముఁ జేరి సంతోషాతిశయమును బొందు మునిభావము. వీనుఁగులు మొదలగువానితోఁ గూడివయడవి మొదలగువానికన్నను, మంచిపక్షులు మొదలగువానిలోఁ గూడిన యుద్యానవనము మొదలగువని మిక్కిలియు త్రమములు, కావున, నీవు నాతోఁగూడస్వర్గముచేరి నుభింపుమని స్వభావాభిప్రాయము.

చ. పలుమలు వట్టిపల్లు లిచఁచబల్లఁగ నేల యతీంద్ర త్వత్వము

జ్జ్వలతరయాపయావపరుచావరవిభ్రమక్లప్తమోహనై

బలుతఘ్నినిన్నుఁ జేరి ధృతిఁ శ్ర బాసిననక రతిఁ జూక్కఁ జేయు ము
త్కలికల నీ కధీనగతిఁ శ్ర దాల్పితి నూనశరుండు సాక్షిగఁ.

110

టీ. యతీంద్ర=మునిశ్రేష్ఠుఁడా! పలుమఱుకొ = మాటిమాటికి. వట్టిపల్కులు = వ్యర్థపు
మాటలను. ఇఁకకొ = ఈమీఁద. పల్కుఁగకొ = పలుకుట చే. ఏల = ఏమి ప్రయోజనము? త్వత్సము
జ్వలతరయాపయో వనరుచావర విభ్రమక్లప్త మోహకా. - త్వత్ = నీయొక్క; సముజ్వలతర = మి
క్కిలి ప్రకాశించుచున్న; రూప = ఆకృతి చేతను; యావన = తారుణ్యము చేతను; రుచా = కాంతి
చేతను; ఇచట హలంతలక్షణాలా ప్రత్యయమువచ్చిరుచాయని ఆకారాంతరూపము; వర = శ్రే
ష్ఠ మగు; విభ్రమ = వస్త్రభూషణ బాదులవలనఁబుట్టినకాంతి చేతను; క్లప్త = కలిగింపఁబడిన; మో
హకా = మోహముగలదానను. ఐ = అయి; బలుతఘ్నికొ = అత్యాసక్తిచేత. నిన్నుఁ జేరి = నిన్ను
సమీపించి. ధృతిఁ బాసిననకొ = ధైర్యమువిడిచిననన్ను. రతికొ = నురతము చేత. చొక్కకొ = ప
రవశయగునటులు. చేయుము = ఓనస్సుము. నూనశరుండు సాక్షిగఁ = మన్నుఁడుసాక్షియగు
నట్లు. ఉత్కలికలకొ = ఉత్కంతలచేత. నీకుకొ. అధీనగతికొ = స్వాధీనవిధిని. తాల్పితికొ =
ధరించితిని.

చ. అని మునిరాజునిశ్చలత * నాత్మ వచోర్థ చ యోరరీకృతికొ

మనమున నిశ్చయించి యల * మ త్తమతంగజయాన యేమి ఏ

చ్చిన నిక వచ్చుఁ గాక యని * చిక్కనిధై ర్యము పూని యేలు న

న్నను పమర క్తి నంచు దమి * హ స్తముఁ బట్టి కళం బెమల్పినకొ.

111

టీ. అలమ త్తమతంగజయాన = మదపుటేనుఁగుయొక్క గమనమువంటి గమనముగలయాచి
త్ర శేఖ. అని = ఈ ప్రకారముగఁ బలికి. మునిరాజునిశ్చలతకొ = మునీశ్వరునియొక్క నిశ్చలత్వము
చేత. అత్త వచోర్థ చయోరరీకృతికొ. - అత్త వచః = తనవాక్కులయొక్క; అర్థ చయ = అర్థ సమాహ
ముయొక్క; ఉరరీకృతికొ = అంగీకారమును, “ఉరీకృత మురరీకృత మస్థీకృతమ్” అని య
మరుఁడు. మనమునకొ = మనస్సునందు. నిశ్చయించి = నిర్ణయించుకొని. ఏమివచ్చినకొ = ఏమియాప
దవచ్చినను. ఇఁకకొ = ఈమీఁద. వచ్చుఁగాక. అని = ఈ ప్రకారముగఁ దలఁచి; చిక్క
నిధైర్యము = గాఢముగు ధృతిని. పూని = గ్రహించి. నన్నుకొ; అనుపమర క్తికొ = అసమాన మగున
నురాగము చేత. ఏలు = పాలింపుము. అంచుకొ. - ఈ ప్రకారము పలుకుచు. దమి హ స్తముఁ బట్టి =
మునికరముం బట్టుకొని. కళకొ = కళాస్థానమును. తెమల్పినకొ = చలింపఁజేయఁగ. ఉ త్తరపద్య
స్థక్రియతో నన్వయము.

అనఁగఁ జిత్రశేఖ తాను జెప్పినవాక్యములకాయతివర్ణంఁడంగీకరించెనని యాతని నిశ్చ
లత్వమున భ్రమించి దృఢముగ నీమీఁదనే మైనను గా నిచ్చని మునికరముఁ బట్టి కళాస్థానము
ను జలింపఁ జేసె నని భావము.

క. ఆతటి నాయతివర్ణుం, డాతతముగఁ బెఱచె లోచ * నాబ్జములు మనో

భూత ప్రతిభోజ్జ్వలన, స్థితజ్వాలద్విలో లాజినన్వంచలుఁ డై.

112

టీ. ఆయతివ్యండు=ఆనసంతుండు. ఆతజీక=ఆసమయమందు. లోచనాబ్జములు= కనుఁదామరలను. ఆతతముగక=వికాలముగ. మనోభూతప్రతిఘోజ్జ్వలనస్ఫీతజ్వాలద్విలోల జిహ్వోచలుఁడై.—మనోభూత=మనమునందుఁబుట్టిన; ప్రతిఘా=కోసమనెడు; “ప్రతిఘారుట్టు) ఛాస్త్రియామ్” అనియముఁడు. ఉల్=అధికమగు; జ్వలన=అగ్నియొక్క; స్ఫీత=అధికమగు; జ్వాలత్=మంటవలె నాచరించునట్టియు; విలోల = చలించుచున్నట్టి; జిహ్వోచలుఁడై= నాలుకచివరగలవాఁడై. తెఱచెక= విప్పెను.

అంతముని, మనసునం దుదయించుకోసాగ్నిజ్వాలయోయనుట బుండునాలుక కల వాఁడై కనులు విప్పె ననిభావము.

ప. ఇవ్విధంబున నవ్వాచంయమిసార్వభౌముండు తత్పద్మినీహృత్పద్మ సాధ్వ సాపాదన చమత్కారిదినాంత సంధ్యాయమాన కోపరసశోణిమధురంధరం బులగునేత్రపుష్కరంబులు విప్పి చెప్ప రానియాగ్రహభంగిఁ జెంగట నున్నయక్కరంగలోచనామణిం గనుంగొని తోకఁక ద్రోక్కినపెనుజలువచె లువున దీర్ఘం బగునిట్టూర్పు నడలించుచు నో నిలింపచాంపేయగంధి య గంధమహాంధకజిత్పరిపంథి మదాంధకార సంబంధంబునఁ గన్ను గానక మానక నిగుడుమనస్థైర్యంబున దవంబులు చేరి వనంబుల దినంబులు గడు పుచు నమలయమలక్ష్మీసాంగత్యంబున నున్ననన్నునూరకయె పెచ్చుపెరుఁ గుతెచ్చుకోలువలపునఁ బచ్చవిల్లుకయ్యంబునకు నెయ్యం బుంపు మని మదీ యకరంబుఁ బట్టఁ జెల్లునే యైన నది యేమి సేయం జను నియ్యెడ నీ నేలువుఁ దొయ్యలితనంబు దూలి యియ్యవని మనుజవనిత వై పుట్టి మదోపాకరన మాఖ్యం దగునెక్కయిరావుం జెట్ట వట్టియుండెడు గాక యని శేషియిం చె నవుడు.

టీ. ఇవ్విధంబునక=ఈప్రకారముగ. అవ్వాచంయమి సార్వభౌముండు = మునిచక్ర వర్తి యగువావసంతుండు. తత్పద్మినీహృత్పద్మ సాధ్వసాపాదన చమత్కారిదినాంత సంధ్యాయమానకోపరసశోణిమధురంధరంబులు. తత్పద్మినీ=ఆపద్మినీజాతిస్త్రీయొక్క; హృత్పద్మ=హృ దయకమలమునకు; సాధ్వసాపాదన=భయాపాదకమగు; చమత్కారి=విచిత్రమగు; దినాంతసం ధ్యాయమాన=సాయంసంధ్యవలెనున్న; కోపరస=కోధరసముయొక్క; శోణిమ = ఆరుణ్య ముయొక్క; ధురంధరంబులు=భారవాహులు. అగునట్టినేత్రపుష్కరంబులు = ఐననేత్రకమల ములను; విప్పి = తెఱచి; చెప్పరానియాగ్రహభంగి.—చెప్పరాని= వచించుట కలవిగాని; ఆగ్రహ=కోపముయొక్క; భంగి=రీతిచేత. చెంగట=సమీపమందు. ఉన్నయక్కరం గలోచనామణి=ఉండియున్నస్త్రీరత్నమగుచిత్రలేఖను. కనుంగొని=చూచి. తోకద్రోక్కినపెను చిలువచెలువునక=తోకద్రోక్కిన పెనుసర్పము కైవడి. దీర్ఘంబు=నిడుద. అగున

ట్టాత్పక్షాః అగునట్టినిశ్వాసమును, నడలించుచుకొనుచును, ఓనిలింపచాంక్షేయగంధిః చంప
కపుష్పముయొక్క పరిమళమువంటిపరిమళముగలయోదేవాంగనా! అగంధమహాంధకజిత్పరిపంఖి
మదాంధకారసంబంధంబునకొ. - అగంధః అధికమగు; మహాంధకజిత్ = శంకరునికి; పరిపంఖి
శత్రువగుమన్నఘనియొక్క; మదః = గర్వమనెడు; అంధకార = చీకటియొక్క; సంబంధంబునకొ =
సంయోగముచేత. కన్నుగానక = కన్నుదెలియక. మానక = వదలక. నిగుడుమనస్థైర్యంబునకొ =
కలుగునట్టి మనోదార్ధ్యముచేత. దపంబులు = అరణ్యములను. చేరి = ప్రవేశించి. వనంబులకొ =
తపోవనములయందు. దినంబులు = వాసురములను. గడుపుచుకొ = జరుపుచు. అమలయమలక్షీసాం
గత్యంబునకొ. - అమల = స్వచ్ఛమగు; యమ = నియమముయొక్క; లక్షీ = సంపదయొక్క; పాంగ
త్యంబునకొ = సంబంధముచేత. ఉన్ననన్నుకొ = ఉండియున్ననన్ను. ఉరకయె = నిష్కారణ
ముగ. పెచ్చుపెరుగుతెచ్చుకోలువలపునకొ. - పెచ్చుపెరుగు = అతిశయించు; తెచ్చుకోలు
వలపునకొ = ఆరోపితకామముచేతను. పచ్చవిల్లుకయ్యంబునకుకొ = మన్ననయుద్ధమునకు.
అనఁగా సురతమునకు ననుట. నెవ్వయంబు = ప్రేమను. ఉంచుమని. మదీయకరంబుకొ = నావా
స్తమును. పట్టకొ = పట్టుకొనుటను. చెల్లునే = తగునా? వినుకొ = అట్లులైనను. అని = ఆకరమును
బట్టుకొనుట. ఏమిసేయంజనుకొ = ఏమిచేయబోవును? ఇయ్యొడకొ = ఈసమయమందు. నీచే
ల్లుచొయ్యలితనంబు = నీదేవాంగనాత్వము. తూలి = తొలఁగి. ఇయ్యవనికొ = ఈపుడమయందు.
మనుజనలితపు = మనుష్యాంగనపు. వి. పుట్టి = జన్మించి. సుదోషాకరసమాఖ్యకొ = సుదో
షాకరుఁడనునవ్వర్థనామముచేత. తగునొక్కయిరాపుకొ = ఒప్పునట్టియొక మద్యపాయిని.
చెట్టవట్టి = వివాహమాడి. ఉండెదుగాక = ఉండుమా. అని = ఈప్రకారము. శపియించెకొ = శాప
మిచ్చెను.

అనఁగా నామునిపార్వతాముఁడు కోపముచే నెఱ్ఱనగుకన్నులు దెలిచి చిత్రశేఖను
జూచి తోఁకద్రోక్కినపాముభంగి నిశ్వాసంబు విడుచుచు నోదేవాంగనా నీవు మదనమదాం
ధకారముచేఁగన్నుగానక దపంబులఁజేరితపంజానరించున్ననన్నునకారణముగ సురతమునకై
నామీఁదప్రేమముంచుమని కరంబు గ్రహించుట యొక్కముగాదని పలికి యీసమయమందు
నీదేవాంగనాత్వము తొలఁగి మనుజుంగనయై పుట్టినుదోషాకరుఁడనుపేరుగలయిరాపుతెండ్లి
యాడుమని శపియించె నని భావము.

సీ. తనక్రొందళములమఁన్న నచెట్లపాలుగాఁ, జనియెసూనశ్రీలఁ నెనసి మధువు
తనతరోగిరిమ మెంతయుధూళిపాలుగా, నరిగె వడంతుచుఁ ననదుగాడ్పు
తనమహస్ఫూర్తితోఁ ల్లనె యగ్నిపాలుగాఁ, బఱచెవెల్వెలఁ బాఠిఁవద్దవైరి
తనపాత్రవృత్తితోఁ డ్డనె మింటిపాలుగా, నడఁగెఁగొమ్మలఁ బికాఁద్యభిగాళి

తే. తనపురారాతిభీకరోఁదగ్రవిగ్ర
హస్ఫూరణ భూతిపాలుగాఁ నతనుఁ డేగె
చావశతజాతములు వనఁస్థలిని వైచి
యమృహామాని కోపాప్తిఁ నడరునపుడు.

టీ. అస్తుచోహాని=అపసంతుండ. కోపాపిక్తో=కోపప్రాప్తిచేత. అడరుసపుడు=అతిశయించునపుడు. మధువు=వసంతుండ. తనక్రొందశంబులమన్నన=తనయొక్క నూతనమగు నేనలయొక్కమన్నన. చెట్లపాలుకాక=చెట్లపాలుకాక. నూనశీలక. -ను=మిక్కిలి; ఊస=కోడున పడిన; శ్రీలక=సంపదలను. ఎనసి=పాండి. చనియొక=పోయెను. మునికి క్రోధము వచ్చి యతిశయించునపుడు వసంతుండ తనదండుచెట్లపాలు కాఁగా సంపదలవీడిపోయెనని తాత్పర్యము. ఇచటవసంతుండు క్రొందశము లనఁగఁ జగురాకులు చెట్లపాలుకాఁగా ననఁగా వృక్షముల యందు శీఠఁగానే నూనశ్రీలను అనఁగా ప్రసూనసంపదలను పొందిచనియెనని స్వభావార్థము. వసంతుండ రాఁగానే మ్రాఁకులంకురించుటయును పుష్పించుటయును సహజమనిభావము. అసదుగాడ్డు=మలయానిలము. తనతరోగరిమము = తనబలిమియొక్కయతిశయము. ఎంతయొక=మిక్కిలి. ధూళిపాలుకాక=దుమ్ముపాలుకాక. వడంతుచుకొ=వణఁకుచు. అరిగెకొ=పోయెను. మలయానిలము తనసామర్థ్యము దుమ్ముపాలైపోఁగా భయపడి వణఁకుచుఁబోయెనని తాత్పర్యము. అసదుగాడ్డు=మందమాతము. తనతరోగరిమము=తనయొక్క వేగాధిక్యము. ధూళిపాలుకాక=దుమ్ములోఁగలయక. వడంతుచుకొ=చలించుచు; అరిగెని స్వభావార్థము. అనఁగమాదతమునకుధూళిపోఁగలయుటయు చలించుటయును సహజమనిభావము. పద్మవైరి=చంద్రుండ. తనమహాస్ఫూర్తి=తనప్రతాపస్ఫూర్తి. తోలనె=మొదటనె. అగ్నిపాలుకాక=అగ్నిపాలుకాక. వెల్వలఁబాటి = వివర్ణముగలవాడై, కాంతిహీనుడై యనుట. పఱచెకొ=పాటిపోయెను. చంద్రుండ తనప్రతాప మగ్నిపాలు కాఁగానే కాంతిహీనుడై పాటిపోయె ననుట. చంద్రుండ; తనప్రతాపస్ఫూర్తి=తనకలాస్ఫూర్తి. తోలనె=మొదటనే. అగ్నిపాలుకాక అగ్నిచోఁతుండ మొదట చంద్రునిప్రథమకలను పానము చేయు ననుట ప్రసిద్ధము ఇందు, “ప్రథమాంపిబతేవహ్నిః” అను వచనము ప్రమాణము. వెల్వలఁబాటి=వెలవెలవై పఱచుట సహజమనిభావము. పికాద్యభ్రగాళి=పికము మొదలగుపక్షులగుంపు. తనపాత్రవృత్తి=తనయొక్కతగినవార నెడివృత్తి. తోడ్డనె=వెంటనె. మింటిపాలుకాక=మింటిపాలైపోఁగ. కోమ్మలకొ=స్త్రీలరయందు. అడఁగకొ=బాచుకొనెను. కోయిలమొదలగు పక్షులగుంపు తనసంబంధి యగు యుద్ధాదులకు తగినవారడనువృత్తి మింటిపాలుకాక వెంటనె భయపడి స్త్రీలయందు బాచుకొనెనని భావము. ఇచ్చట కోయిలలుమొదలగునవి, తనపాత్రవృత్తి=తనయొక్క సాత్రము అనఁగా శిశులనంబంధియైన వ్యాపారము, ఎగయుటయనుట. మింటిపాలుకాక, కోమ్మలకొ=పుత్రశాఖలందు. అడఁగకొ. కోయిలలు మొదగునవి యొగనికోమ్మలకేరట సహజమనిభావము. అతముండ=మన్నఁగుండ. తనపురారాతిభీకరోదగ్రవిగ్రహాస్ఫురణ. -తన=తనసంబంధియగు; పురారాతి=కంకరునికి; భీకర=భయంకర మగునట్టియు; ఉదగ్ర=అధికమగు; విగ్రహ=విరోధముయొక్క; స్ఫురణ=స్ఫురించుట. ధూళిపాలుకాకాక=భస్మపాలుకాఁగానె. చావకరబాతములు=విల్లముల సమాహములను. వనస్థలికొ=వనమందు. వైచి=చుట్వి. ఏగకొ=పోయెను. అనఁగమన్నఁగుండ కంకరునికిని భీకర మగుతన మాత్పర్యస్ఫురణము ధూళిపాలు కాఁగానె అడవిలో ధనస్సును బాణములను పాఱవైచిపోయె నని భావము. మన్నఁగుని విగ్రహాస్ఫురణ మనఁగా కరీరస్ఫురణము, ధూళిపాలు

కాఁగానెయనఁగా భస్మీ భూతము కాఁగానె, వనస్థలీకఁ=ఉనకమందు, అరవిందాదులన
వైచి బోయె నని స్వభావార్థము. మన్వఘనిశరీరము వారనేత్రాన్నిచే భస్మ మగుటయు
నతనిబాణము అగునరవిందాదు బదకమం దుండుటయు సహజ మని భావము.

క. ఈరీతి మునీశ్వరవా, గ్భూరీతిభయా ర్తచంద్ర కుసుమాస్త్రపిఠీ
కీరీతిరోహితత గని, నారీతిలకంబు వెఱపునక మదిఁ గలఁగన్. 115

టీ. ఈరీతికఁ=ఈప్రకారముగ. మునీశ్వరవాగ్భూరీతిభయా ర్తచంద్ర కుసుమాస్త్రపిఠీ
రీతిరోహితతకఁ.-మునీశ్వర=జడదారిసామియొక్క; వాకఁ=కాపయాపవచనమనడి; భూః=ఆ
ధికమగు; ఈతి=పీడవలననై; భయ=వెఱపుచేతి; ఆర్త=పీడితులని; చంద్ర=చంద్రునియొ
క్క; కుసుమాస్త్ర=మన్వఘనియొక్క; పిఠీ=ఆడుకోయిలయొక్క; కీరీ=ఆడుశుకములయొక్క;
తిరోహితతకఁ=తిరోహితత్వమును; అనఁగ డాఁగి యుండుటను. కని=చూచి. నారీతిలకంబు=
చిత్రరేఖ; వెఱపునకఁ=భయముచేత. మదికఁ=చిత్తమందు; కలఁగకఁ=కలఁతపడఁగ. దీనికి
నుత్తరపద్యములో నుండు పల్కు ననుక్రియతో నన్వయము.

మునీశ్వరకాపమునకు చంద్రమన్వభపికీరములు భయముచే తిరోధానమును బొందు
టను జూచి చిత్రరేఖ భయపడి మనమునందు కలఁత నొంచె నని భావము.

ఉ. అయ్యతివర్యుఁ జేరి వినయంబున సంఘుల వ్రాలి పల్కు నో
యయ్య భవత్ప్రభావగతి * నాత్మ నెఱుంగక ప్రాజ్యగర్వసా
హాయ్యమునకఁ ఘటించితి మహాగము నైన దయాత్మఁ బ్రోవవే
యియ్యెడ నీకు నే ననఁగ * నెంత త్వదుక్తి మరల్చి నెమ్మదిన్. 116

టీ. అయ్యతివర్యుకఁ=అమునిశ్రేష్ఠుని. చేరి=సమీపించి. వినయంబునకఁ=అడఁతువచే
త. అంఘులకఁ=పాదములయందు. వ్రాలి=దిరగి. పల్కుకఁ=పలికెను. ఓయయ్య=ఓమునిసా
ధా! భవత్ప్రభావగతికఁ.=భవత్=మీయొక్క; ప్రభావగతికఁ=సామర్థ్యవిధమును. అత్తకఁ=
చిత్తమందు; ఎఱుంగకఁ=తెలియక; ప్రాజ్యగర్వసాహాయ్యమునకఁ.-ప్రాజ్య=అధికమగు; గర్వ=
అహంకారముయొక్క; సాహాయ్యమునకఁ=తోడ్పాటుచేత. మహాగముకఁ=గొప్పయపరాధము
ను. చేసీతికఁ=జనరించితిని. ఐనకఁ=అయినను. ఇయ్యెడకఁ=ఈసమయమందు. నీకుకఁ. నేన
నఁగకఁ. ఎంత=ఎంతటిదానను? త్వదుక్తికఁ=నీవాక్యమును. నెమ్మదికఁ=నిండుచిత్తముచేత.
మరల్చి=త్రిప్పి. దయాత్మకఁ=దయతోఁగూడినమనముచేత. ప్రోవవేరక్షింపుమా.

చ. కటకట నిర్దరీత్వ ముడుంగక ధర మర్త్యవధూటికాత్మ నే
నెఱులు జనింతు నైన మఱియేగతి దుష్టసమాఖ్యుఁ బూని న
త్పటలవినిందనీయగతిఁ * దాల్చినవాని వరించి యొర్తు నా
వటముగ నీదుమాట మునిశవర్య మరల్చి దయాత్మఁ బ్రోవవే. 117

టీ. నికారీత్వము = జేవాంగ నాత్వము. ఉడుగ్ = పోవఁగ. మర్త్యవహుటికాత్మక = మనుష్యుఁగ నాయాపము చేత. ఎటులు = ఏ ప్రకారము. జనింతుక = పుట్టుదును? వినక = మర్త్యజన్మ మొత్తినను. మఱియొకటి = మఱియేకీతిగ. దుష్టసమాఖ్యక = దుష్ట నామమును. పూని = గ్రహించి. సత్పటావినిందనీయగతిక, - సత్పటల = సత్సమాహమునకు; వినిందనీయ = మిక్కిలిగర్హితమగు; గతిక = కీతిని. తాల్చినవానిక = ధరించినవానిని. వంఁచి = కోరి. ఏగతిక = ఏకీతిగ. ఓర్పుక = సహించును? కటకట = అతికష్టము. మునివర్త = మునిశ్రేష్ఠుఁడా! ఆటలుముగ = ఆ పాయముగ. నీదు మాటకొ = నీకాపసూపనాక్యమును. మరల్చి = తిప్పి. గయాత్క = వయతోఁగూడిన చిత్తము చేత. బోవనే = రక్షింపునూ.

అనఁగ మునివాఢా! నీకాపమున నాదేవత్వము వీడినను సహించును గాని దుష్టసమాఖ్యను బూనినమన్యవాయిని వివాహ మాడి యెటు లోర్తును? యుక్తిచే నీకాబోక్తిని మరల్చినప్పుఁ బ్రోవు మని భావము.

చ. అనువనితాప్రియోక్తిక గరుణాయతనాయితమానసాబ్జుండై
మునికులముఖ్యుఁ డి డ్లను సమోఘము మద్వచనంబులై ననే
ర్వున నిక దాని కన్యగతిక బూస్తుఁ బయోజదళాక్షి యంచుఁ బా
వననిపుణత్వరూఢి దయివాఱి యతీశుఁడు పల్కు వెండియున్. 118

టీ. అనువనితాప్రియోక్తిక = ఈ ప్రకారముపలుకుచున్న చిత్రరేఖప్రియవచనముల చేత. కరుణాయతనాయితమానసాబ్జుఁడవి. - కరుణాయతనాయిత = కరుణాగృహమువలె నాచరించుచున్న; మానసాబ్జుఁడై = చిత్రకమలముగలవాఁడై. మునికులముఖ్యుఁడు = మునిశ్రేష్ఠుఁడు. ఇట్లు = వక్ష్యమాణప్రకారముగ. అనుక = పలికెను. పయోజదళాక్షి = చిత్రరేఖా! మద్వచనంబులు = నామాటలు. అమోఘము = రిక్తనోవునవికావు. వినక = అయినను. నేర్పునక = నైపుణ్యము చేత. ఇకక = ఈమీఁద. దానిక = ఆకాపనాక్యమునకు. అన్యగతిక = అర్థాంతరమును. పూస్తుక = చేయుదును. అంచుక = అనుచు. పావననిపుణత్వరూఢి. - పావన = పరిశుద్ధమగు; నిపుణత్వ = నైపుణ్యముయొక్క; రూఢి = ప్రసీద్ధి. దయివాఱక = అతిశయించునట్లులు. వెండియుక = మఱియును. పల్కుక.

చ. సరసిజగంధి వింటివె నుచంద్రసమాఖ్య రహించుభూపతిం
. బరిణయ మందు మంచు నలభవ్యవచస్తతి కర్ణ మాట ను
ర్వర ఘనరాజవంశమున రాజులి జిమ్మవిరోధిభేదనా
దరు నినవంశమాళిమణిఁ దన్ని వరించి చెలంగె డెంతయున్. 119

టీ. సరసిజగంధి = పద్మముయొక్క గంధమువంటి గంధముగల చిత్రరేఖా! వింటివె = వింటివా? అలభవ్యవచస్తతిక = సుదోషికిం సమాఖ్యుండగు నొకయి రావుననెడి వచనకాతమునకు. సుచంద్రసమాఖ్యరహించుభూపతింబరిణయమందుమంచుక = సుచంద్రుఁడను కేర నొప్పుచు

న్నరాజును వివాహము చేసికొను మని. అర్థము ఔటకొ = అర్థముకావుటవలన. ఎటులనఁగ, దోషాశ్చమునకు రాత్రి యర్థము దానిజేయువాఁడు దోషాకరుఁడు అనఁగఁ జంద్రుఁడగుట. సుశబ్దపూర్వకదోషాకరశబ్దమునకు సుచంద్రుఁడనఁగఁ జుండు ఈ సమాఖ్యచే నొప్పు ఇరావుఁడనఁగ. ఇరాంపాతీతిఇరాపః అని భూవుఁడనఁగఁ జుండు, ఇరాభూవాక్సురాపుస్యాత్తీయమనఁడు. ఈ రీతి సుచంద్రుఁడనఁగఁ జుండు మగుటవలన నని తాత్పర్యము. ఉర్వరకొ = భూమియనఁడు. ఘనరాజ వంశమునకొ = గొప్పరాజవంశమందు. రాజలి = ఒప్పినదానవై. జన్మబిరోధి భేదనాదయకొ. - జన్మబిరోధి = ఇంద్రశత్రువులగురాక్షసులయొక్క; భేదన = బ్రద్దలుచేయుటయందు; ఆదయకొ = ఆదరముగలవానిని. ఇనవంశమాళిమణికొ = సూర్యవంశిరోరత్నమగు సుచంద్రుని; వరించి = కోరి. తన్వి = చిత్రలేఖ! ఎతయకొ = మిక్కిలి. చెలంగదు = ఒప్పెదవు.

తే. అఖిలభూమిధురాభరణాధ్య నాధ, రాభుజునిఁ జెట్టవట్టిదుఃస్వారవిభవ సంగతి శతసహస్రవత్సరము ధరణి, సలరి యంత భవద్రావిపమందె దనిన.

టీ. అఖిలభూమిధురాభరణాధ్యకొ. - అఖిల = సమస్తమగు; భూమిధురా = భూభారము యొక్క; భరణ = భరించుట చేత; ఆధ్యకొ = అధికుఁడగు. ఆధరాభుజకొ = ఆసుచంద్రుని. చెట్టవట్టి = వివాహము చేసికొని. దుస్వారవిభవసంగతికొ. - దుస్వార = అనివార్యమగు; విభవ = సంపదయొక్క; సంగతికొ = సంబంధముచేత. శతసహస్రవత్సరము = నూఱు వేల సంవత్సరములు; ధరణికొ = భూమియనఁడు. అలరి = ఒప్పి. అంతకొ = అటుపిమ్మట. భవద్రావిపమ = నీచాంగ నాస్వరూపము. అందెదు = బాండఁగలవు. అనినకొ = అనఁగా. దీని కుత్తరపద్యస్థక్రియతో నన్వయము.

అనఁగ సార్యభౌముం డగుసుచంద్రునిఁ బెండ్లియై లక్ష వత్సరములు పుడమియందుండి యామిఁద నీస్వరూపముఁ బాండఁగల వని భావము.

చ. విని ప్రమదప్రవాహపరివేష్టితమానస చిత్రీరేఖ యం త నలమునీశుపాదనలి * నంబులకుం బ్రీణమిల్లి యాఘనం డనుప హితాళిపాలియుతి * నాస్థలి నల్లనఁ బాసి యాత్మకాం చనమయ కేళికానిలయ * సంస్థలిఁ జేరె రయంబు మించఁగన్. 121

టీ. ప్రమదప్రవాహపరివేష్టితమానస. - ప్రమదప్రవాహ = సంతోషముచు ప్రవాహము చేత; పరివేష్టిత = చుట్టఁబడిన; మానస = చిత్రముగల. చిత్రీరేఖ = చిత్రలేఖయనుచేఁచాంగన. విని = మునివచనమును విన్నవై. అంతకొ = అటుపిమ్మట. అలమునీశుపాదనలిసంబులకుకొ = అలసంతముని పాదపద్మములకు. ప్రణమిల్లి = నమస్కరించి. ఆఘనండు = అలసంతముని. అనుపకొ = పంపఁగ. హితాళిపాలియుతికొ. - హిత = అనుకూలగు; ఆళి = సకియలయొక్క; పాలి = పంక్తితోడి; యుతికొ = కూడిక చేతను. అస్థలికొ = అపారిణితారణ్యప్రదేశమును. అల్లనకొ = తిన్నగ. పాసి = వదలి. రయంబు = వేగము, మించఁగకొ = అతిశయింపఁగా. ఆత్మకాంచనమయ కేళికానిలయ సంస్థ

లిక్. - ఆత్మ = తనయొక్క; కాంచనమయ = సువర్ణమయమగు; కేళికానిలయ = కేళిగృహముయొక్క; సంస్థలిక్ = ప్రదేశమును. చేరెక్ = పొందిను.

. పూర్వోక్తవాక్యములను విన్నచే చిత్రరేఖ వసంతునమనుచు, చింత సంతసమున సకీయలం గూడి స్వకీయకాంచనమయగృహమును జేరె నని భావము.

ః. ఆలలితాంగి యొక్కభవిః కాహమునక్ త్షణదోదయాఖ్యపాం
చాలవసుంధరాపతికిః శ్యామ యనం బొగ జొందునుండరీ
మూళియెడక్ జనించె నలఃమానవభర్తయు భూరిహర్షభూ
మాకలితాత్మండై యునిచెఃః జంద్రిక యన్యుభనామ మింతికిన్. 122

టీ. ఆలలితాంగి = ఆచిత్రరేఖ. ఒక్కభవికాహమునక్ = ఒకశుభదినమందు త్షణదోదయాఖ్యపాంచాలవసుంధరాపతికిక్ = త్షణదోదయుఁ డనుపేరుగల పాంచాలభూపతికి. శ్యామయనక్ = శ్యామయనఁగ. పొగజొందునుండరీమూళియెడక్ = ప్రసిద్ధినిబొందుకాంతారత్నమునందు. జనించెక్ = జన్మించెను. ఆలమానవభర్తయును = ఆత్షణదోదయరాజును. భూరిహర్షభూమాకలితాత్మండై. - భూరి = అధికమగు; హర్ష = సంతసముచేత; భూమా = ఆభరణములచేత; కలిత = నాందఁబడిన; ఆత్మండై = మనమును దేహమును గలవాఁడై. ఇంతికిక్ = కూఁతునకు. చంద్రికయక్ శుభనామము = చంద్రికయనుశుభనామఛేయమును. ఉనిచెక్ = ఉంచెను.

చిత్రరేఖ పుడమి నొకశుభదినమందు త్షణదోదయభూపతికాంత యగుశ్యామయను పేరు గలనారీరత్నమందుజన్మింపఁగా త్షణదోదయుఁడు ఆకన్యకుచంద్రికయనునామమునిచె నని భావము.

మ. తనకార్యంబున కీగతిం జని యమఃర్త్యస్త్రీలలామంబు పా
వనమాన్యక్తి నిజాదివర్ణరహితత్వం బూని ధాత్రిం జనిం
చిన వార్తక్ విని చింత నొంది మదిఁ దఃత్స్నేహంబుతో దివ్యచి
హ్నానికాయంబులు గల్గఁ జేసి నవలాఃకబ్జాననుం డెంతయున్. 123

టీ. అబ్జాననుండు = నలువ. తనకార్యంబునకుక్ = మునితపోభంగరూపస్వకార్యమునకు. ఈగతిక్ = ఈరీతిగా, చినిఃపోయి. అమర్త్యస్త్రీలలామంబు = దేవాంగనయగు చిత్రరేఖ. పావనమాన్యక్తిక్ = పవిత్రమగుముని కాపోక్తిచేత. నిజాదివర్ణరహితత్వంబు. - నిజ = అమర్త్యస్త్రీశబ్దముయొక్క; ఆదివర్ణ = ప్రథమవర్ణమగు నకారముయొక్క; రహితత్వంబు = రాహిత్యమును. ఉనిఃపూని. అనఁగమర్త్యస్త్రీత్వమును బొందియనుట. ధాత్రిక్ = భూమియందు. జనించినవార్తక్ = జన్మించెను జనశ్రుతిని. విని. చింతక్ = విచారమును. ఒంది = పొంది. మదిక్ = హృదయమందు. తస్నేహంబుతోక్. - తత్ = ఆచిత్రరేఖయందలి; స్నేహంబుతోక్ = ప్రేమచేత. దివ్యచిహ్నానికాయంబులు = దివ్యమగు భాగ్యచిహ్నములయొక్క సమూహములను. నవలాఃకబ్జాననుం = చంద్రికకు. ఎంతయుక్ = మిక్కిలి. కల్పక్ = కలుగునటులు. చేసెక్ = జనరించెను.

అనఁగఁ బారిజాతారణ్యమునందు బ్రహ్మత్వమునకై తపం బొనరించుననఁజునితపోభంగమునకుం దాను బంపినచిత్రరేఖకు నామునికాపముఁలన మర్త్యస్తీత్వము రాఁగానే నలువ చింతించి యాకాంతకు నమోఘభాగ్య చిహ్నములు గలుగఁ జేసె నని భావము.

ఉ. ఆసరసీరుహాక్షి కభిలద్భుతదాయివిపంచికాకలా

భ్యాస మౌనర్పణఁ జెంతఁ దగునట్టిననుం గుముదాఖ్యుఁ గాంచి ప
ద్మాసనుఁ డంపఁ బూర్వసమయామితమై త్రి ధరిత్రీఁ జేది యు
ద్భాసితతద్రహస్యగతిఁ దన్వికి నేర్పితి నేర్పుపెంపునన్.

124

టీ. ఆసరసీరుహాక్షికిఁ = అచంద్రికకు. అభిలద్భుతదాయివిపంచికాకలాభ్యాసము. - అభిలఁసమస్తజనులకు; అద్భుతఁ = ఆశ్చర్యమును; దాయి = ఇచ్చునట్టి; విపంచికాకలా = వీణావిద్యయొక్క; అభ్యాసము = నేర్పుటను. ఒనర్పణఁ = చేయుటకు. కుముదాఖ్యుఁ = కుముదుఁడను పేరుగల. చెంతఁ దగునట్టిననుఁ = సమీపమునందున్న నన్ను. కాంచి = చూచి. పద్మాసనుఁడు = నలువ. అంపఁ = పంపఁగా. పూర్వసమయామితమై త్రిఁ. - పూర్వసమయ = పూర్వకాలమందున్నట్టియు; అమితఁ = అధికమగునట్టి; మై త్రిఁ = స్నేహము చేతను. ధరిత్రీఁ = భూమిని. చేరి = పొంది. ఉద్భాసితతద్రహస్యగతిఁ. - ఉద్భాసిత = ప్రకాశించుచున్న; తత్ = ఆవీణావిద్యయొక్క; రహస్యఁ = నిగూఢమగు; గతిఁ = రీతిని. తన్వికిఁ = చంద్రికకు. నేర్పుపెంపునన్ = నైపుణ్యాతిశయము చేత. నేర్పితిఁ = అభ్యసించఁజేసితిని.

అనఁగ నలువ చెంత నున్నకుముదుఁ డనుపేరు గలనన్నుఁ జూచి పుడమికిఁ బోయి చంద్రికకు వీణావిద్యారహస్యమును దెలుపు మనఁగా, నేను బూర్వస్నేహంబున భూమిఁజేరి తద్విద్యారహస్యము నామెకు నేర్పితి నని భావము.

తే. అంతనొక నాఁడుశారదాకాంతవలన

వితరాగంబులొకకొన్ని వినిముదమున
వానినన్నింటినారాజవర్యసుతకుఁ
దలిపెదనటంచుఁబుడమి కేఁ తెంచునపుడు.

125

టీ. అంతఁ = అటుపిమ్మట. ఒకనాఁడు = ఒక దినమందు. శారదాకాంతవలనఁ = సరస్వతీ దేవివలన. వితరాగంబులు = విచిత్రమగురాగములను. ఒకకొన్ని. విని. ముదమునఁ = సంతసము చేత. వానినన్నింటిఁ = ఆరాగములనన్నిటిని. ఆరాజవర్యసుతకుఁ = అచంద్రికకు. తెలిపెదను = తెలియఁజేసెదను. అటంచుఁ = ఆప్రకారమునుచు. పుడమికిఁ = భూలోకమునకు. ఏతెంచునపుడు = వచ్చుచున్న సమయమందు.

సీ. కనుదోయి కింపూన్చుకలికికుంకుమబొట్టు, దార్చిననెమ్మోముఁ దమ్ముదాని
నీటుగాఁ దీర్చినకాటుక రేఖచే, నెప్పురువిమలాక్షి యుగముదాని
నునుపు లాతొడలనిగ్గున వింతవగ దోచు, నవ్యచీరాచ్ఛాద నమ్ముదానిఁ
బసపుచాల్పూతచేఁ బచ్చదామర పెంపు, దలఁకించుపాణిపాదమ్ముదాని

తే. జలదనికట్టస్థలిరహించు * చపలమ్రాలె

బుద్ధిదళశాలసాంతః సూ * పట్టుదాని

నొక్కమునికాంత నీయద్రుచిక్కి గాంచి

చాలవైచిత్రీ నెమ్మది * సందడింప.

126

టీ. కనుదోయికొ = కనుగవకు. ఇంచూన్సుకలికికుంకమబొట్టు. - ఇంపు = సాంపును; ఊన్పు = చేయుచున్న; కలికి = నుండరమగు; కుంకుమబొట్టు = కాళ్ళిరతిలకము. తార్చిన నెమ్మెముతమ్మిదానికొ. - తార్చిన = దిద్దిన; నెమ్మెముతమ్మిదానికొ = నుండరమగుముఖకమలముగలదానిని. నీటుగాకొ = శృంగారముగ. తీర్చినకాటుకరేఖచేకొ = దిద్దినకాటుకరేకచేత. ఒప్పారు విమలాక్షీయుగముదానికొ. - ఒప్పారు = ప్రకాశించుచున్న; విమల = నిర్మలమగు; అక్షీయుగముదానికొ = కనుదోయిగలదానిని. నునుపులొత్తోడలగ్గునకొ = నునుపులగుతోడలయొక్కకాంతిచేత. వింతవగ = ఆశ్చర్యకరమగువిలాసము. తోచునవ్యచిరాచ్ఛాదనమ్ముదానికొ. - తోచు = కనపించుచున్న; నవ్య = నూతనమగు; చీరాచ్ఛాదనమ్ముదానికొ = నారకొకగలదానిని. పనపుచాలూకతచేకొ = పనపు సమృద్ధిగా వూయుటచేత. పచ్చిదామరపెంపు = పనపుతామరపూలయొక్క అతిశయమును. తలకంచుపాణిపాదమ్ముదానికొ. - తలకంచు = చలింపఁజేయు; పాణిపాదమ్ముదానికొ = హస్తములుపాదములుగలదానిని. ప్రాణ్యంగములగుటచేనేకవదాభవము. జలదనికట్టస్థలికొ = మేఘసమీపప్రదేశమందు. రహించు చపలవోలెకొ = ఒప్పుచున్న మెఱపు తీరగవలె. పర్ణదళశాలసాంతకొ. - పర్ణదళశాల = మోదుకాకులతోఁ గట్టఁబడిన పర్ణశాలయొక్క; సాంతకొ = సమీపమందు; చూపట్టుదానికొ = కనుపట్టుదానిని. ఒక్కమునికాంతకొ = ఒకమునిపత్నిని. ఈయద్రుచిక్కికొ = ఈపర్వతస్థానమందు. చూచి = కని. చాలకొ = మిక్కిలి. వైచిత్రీ = ఆశ్చర్యము; నెమ్మదికొ = మనమునందూ, సందడింపకొ = అతిశయింపఁగ.

చ. కళ గలమోము కెంపుసిరి * గాంచినపల్లెర తేనె లొల్కుప

ల్కులు బిగు వై నచన్నుగవ * కుందనపుంజిగి నేలుముద్దుచె

క్కుల గలయూచెలిం బ్రీయపుఁగూర్చి వగ న్ననవిల్తుపోరునక

గలయక యున్నచోఁ దలఁపఁ * గల్లు నొకో నవసౌఖ్యమం చొగికొ. 127

టీ. కలగళమోము = కాంతిగలముఖము. కెంపుసిరికొ = ఎఱ్ఱనికాంతిని. కాంచినపల్లెర = షాంచినట్టిమోవి. తేనెలొల్కుపల్కులు = మకరందమును జిల్కుమాటలు. బిగువైనచన్నుగవ = బిగుతుగలపాలిండ్లును. కుందనపుంజిగికొ = అపరంజికాంతిని. వీలుముద్దుచెక్కులు = పరిగ్రహించిన ముద్దుచెంపలును. కలయూచెలికొ = కలుగునట్టి యామునిపత్నిని. ప్రీయపుకూర్చికొ = ప్రీయమగుచెలిమిచేతను. వగకొ = విలాసముచేతను. ననవిల్తుపోరునకొ = నురతమునందు. కలయకయున్నచోకొ = కూడకయుండినయెడ. నవసౌఖ్యము = నూతనమగు సౌఖ్యము. తలఁపఁ గల్గునొకో = తలఁపఁగల్గినా? కలుగవని భావము. అంచుకొ = అనితలఁచుచు. ఒగికొ = క్రమముగా.

ఉ. తాపసరాట్కుమారసమతాకలితాకృతి నాత్మవిద్య మా
 యాపటిమక భరించి తదుదారసవచ్చదశాలఁ జేరి యు
 ద్దీపితభక్తిఁ పన్నునిపితృప్రముఖానవరక్షమీశరా
 జీపదపద్మము ల్విసతిఁ చేయుచు సంతటఁ దత్కథాగతిన్.

128

టీ. తాపసరాట్కుమార సమతా కలితాకృతిఁ.-తాపసరాట్కుమార=మునిశ్రేష్ఠుని కుమారునియొక్క; సమతా=సమత్వముతో; కలిత = కూడుకొన్న; ఆకృతిఁ = ఆకారమును. అత్మవిద్యఁ=స్వభావవిద్యచేతనైన. మాయాపటిమక = మాయాపటుత్వముచేత. భరించి= బహించి. నామాయచేత మునిపుత్రాకృతినబొంది యనిభావము. తదుదారసవచ్చదశాలఁ.- తత్=ఆమునిపుత్రునియొక్క; ఉదార=ఉత్కృష్టమగు; సవ=సూతిననైన; ఛదశాలఁ=పర్ణశాలను. చేరి=సమీపించి. ఉద్దీపితభక్తిఁ = అధికమగుభక్తిచేత. తన్నునిపితృ ప్రముఖానవరక్షమీశరాజీపదపద్మములు.- తన్నుని = ఆమునియొక్క; పితృ=తండ్రి; ప్రముఖ=మొదలుగాఁ గల; అనవరక్షమీశ=పెద్దమునులయొక్క; రాజీ=పంక్తియొక్క; పదపద్మములు=పాదకమలములను. విసతి చేయుచుఁ=నమస్కరించుచు. అంతటఁ=అటుమీఁద. తత్కథాగతిఁ.- తత్=ఆమునులయొక్క; కథాగతిఁ = కల్పితవృత్తాంతముయొక్క రీతిచే. దీని కుత్తరపద్యమునం దున్నక్రియతో నన్వయము.

తే. ప్రాద్దు గడవుచు నుండ మత్సూర్వకర్త
 గౌరవమ్మున నమ్మునికాంతుఁ డచటి
 కుట్టిపడ్డట్లు కన్నూడినట్లు లవుడు
 వేగమున వచ్చెఁ దత్సభఁ వెఱఁగుపడఁగ.

129

టీ. ప్రాద్దుగడ వుచునుండఁ = పూర్వోక్త కథచేఁ బ్రాద్దుఁ బుచ్చుచునుండఁగ. మత్సూర్వకర్త గౌరవమ్మునఁ.-మత్=నాయొక్క; పూర్వకర్త=పూర్వజన్మదుష్కర్తయొక్క; గౌరవంబునఁ = అధికముచేత. అమ్మునికాంతుఁడు=ఆమునినాభుఁడు. అచటికిఁ=అపర్ణశాలకు. ఉట్టిపడ్డట్లు=నిష్కారణముగ వీడిపడినట్లు. కన్నూడినట్లు=నేత్రము లూడినవిధముగ. అవుడు = ఆసమయమందు. వేగమునఁ=శీఘ్రముగ. తత్సభఁ=ఆసభ. వెఱఁగుపడఁగఁ= ఆశ్చర్యపడునటులు. వచ్చెఁ.

ఉ. వచ్చిన సమ్మనీకుఁ గని వారక గుండియ వ్రీల సంత నే
 నచ్చటఁ దెచ్చుకోలు ధృతి వయ్యతితో శవనోక్తిజాలకం
 బెచ్చఁగఁ బెద్దప్రాద్దు కలఁహించితి నప్పు పరస్పరోగ్రహా
 షోచ్ఛలితాత్మత సభ యహహా యని యబ్బుర మూని నిల్వఁగన్.

130

టీ. వచ్చినక = రాఁగాక. అప్పునీకుక = ఆ మునినాథుని. కని = చూచి. వారక = నిలువక. గుండియ = పూరయము. ప్రీలక = పీలఁగ. అంతక = ఆమీఁద. ఏను = నేను. అచ్చటక = ఆస్థలమందు. తెచ్చుకోలుధృతిక = తెచ్చుకొన్న కైర్యము చేత. అయ్యతితోక = ఆమునితోడ. కపనోక్తిజాలకంబు. - కపనోక్తి = తిట్టులయొక్క; జాలకంబు = సమూహము. ఎచ్చఁగక = అతిశయింపఁగ. పెద్దప్రాస్తు = దీర్ఘ కాలము. నభ = సభ యందుండినజనులు. పరస్పరోగ్రహేషుచ్చలితాత్తక. - పరస్పర = నూయనోన్యస్థలయొక్క; ఉగ్ర = తీక్ష్ణమగు; హేష = ధ్వనిచేత; ఉచ్చలిత = చించిన; ఆత్తక = మనముగలవారలగుట చేత. అహోయని = అహోయనుచు. అబ్బరము = ఆశ్చర్యమును. ఊని = పూని. నిల్వగక = నిలుచుండఁగ. అప్పు = ఆ సమయమందు. కలహించితిని = జగడమాడితిని

క. ఆయతిపతి యాయెడ మ, న్నాయాగతి నెల్లఁ దెలిసి * న న్నాంచి మనో భూయఃపరికందళితమ, హీయఃప్రతిఘోరసాప్తి * నిట్లని పలికెన్. 131

టీ. ఆయతిపతి = ఆమునిరాజు. ఆయెడక = ఆసమయమందు. మన్నయాగతిక. - మతోనాయొక్క; మాయాగతిక = కపటరీతిని. ఎల్లక = సర్వమును. తెలిసి. న న్నాంచి = నన్నుఁ జూచి. మనోభూయఃపరికందళితమహీయఃప్రతిఘోరసాప్తిక. - మనః = మనమునందు; భూయః = అధికముగా; పరికందళిత = అంకురించినట్టియు; మహీయః = అధికమగు; ప్రతిఘోరస = క్రోధరసముయొక్క; ఆప్తిక = ప్రాప్తిచేత. ఇట్లని. పలికె.

ఆమునినాథుండు నాకపటము నంతయు నెఱింగినవాఁడై శోపము నొంది వత్సయాణప్రకారముగఁ బలికెనని భావము.

శా. ఓరీ కిన్నర యిట్లు పాపమతివై * యుద్వృత్తి మానీశ్వరా కారం బూని మందగనై కరతికాంక్షాయుక్తిచే మీఱి యారా రాఁ జెల్లునె యిట్లు నీవు పవిధా * రారూపశాపోక్తి దుర్వారేభాహితమూ ర్నివై పాడమ రా * వైశంబె యియ్యద్రివైన్. 132

టీ. ఓరీకిన్నర = ఓరీకిన్నరుఁడా! ఇట్లు = ఈప్రకారము. పాపమతివై = పాపబుద్ధిగల వాఁడవై. ఉద్వృత్తిక = దుష్టవృత్తిచేత. మానీశ్వరాకారంబు = మునివేషమును. పూని = గ్రహించి. మందగనై కరతికాంక్షాయుక్తిచేక. - మందగనా = నాభార్యయొక్క; ఏక = ముఖ్యమగు; రతి = సురతమునందలి; కాంక్ష = శోరికతోడి; యుక్తిచేక = కూడికచే. మీఱి = అతిక్రమించి. రాఁజెల్లునె = రాఁదగునా? కేరా = ఆశ్చర్యము. ఇట్లు = ఈసమయమందు. నీవు. పవిధారారూపశాపోక్తిక. - పవి = ప్రజ్ఞాయుధముయొక్క; ధారారూప = వాదనవంటిదగు; శాపోక్తిక = శాపవచనముచేత. దుర్వారేభాహితమూ ర్నివి = దుర్వార = నివారించుట కశక్యమగు; ఇభాహితమూ ర్నివై = నీచాశరీరముగలవాఁడవై. వైశంబ = శ్రుముగ. ఇయ్యద్రివైక = ఈపర్వకముమీఁద. పాడమరా = జన్మింపుమా.

చ. అని ముని శావ మిచ్చిన భయంబు మనంబున నిండ్లి యుండ న
 య్యనఘునిపాదపద్మముల * నయ్యెడఁ జయ్యన వ్రాలి భక్తిచే
 కొని యిటు లంటి నో నియమి*కుంజర మీదు మహాగనుండ నై
 నను ననుఁ బ్రోవ రయ్య కరుణాసదనం బగునూననంబునన్. 133

టీ. ముని=జడదారి. అని=ఈప్రకారముగ; శావమిచ్చినన్ = శావమియ్యఁగా. భయంబు=వెఱపు. మనంబునన్ = మనస్సునందు. నిండ్లియుండన్ = పరివృత్తమయియుండఁగా. అయ్యనఘునిపాదపద్మములన్ = పాపరహితుండగు నాముని పాదకమలములయందు. అయ్యెడన్ = ఆసమయమందు. చయ్యనన్ = శ్రీధ్రుముగ. వ్రాలి=ఒరగి. భక్తిన్. చేకొని = స్వీకరించి. ఇటులు=వత్స్యనూణప్రకారముగ. అంటిన్ = వచించితిని. నియమికుంజర=మునిశ్రేష్ఠుఁడా! మీరు. మహాగనుండను = నేను గొప్పయవరాధము గలవాఁడను. దినను=అటులైనను. ననున్. కరుణాసదనంబు=దయానిలయము. అగుమానసంబునన్ = అగునట్టిహృదయముచేత. ప్రోవుడుఅయ్యుం = రక్షింపుఁడీ.

మ. వనజంతూత్కరహింసనోగ్రతరదుర్వ్యాపారసంలభి మే
 దినిఁ గన్నట్టుమతంగజారివరమూర్తిం బూని వర్తింప నో
 ర్తునె యయ్యో మునివర్య యిట్లు నవకా*రుణ్యంబు నాపై ఘటిం
 చి ననుం బ్రోవవె పాపవే మదుపల*క్ష్యీభూతశాపోక్తికన్. 134

టీ. వనజంతూత్కరహింసనోగ్రతరదుర్వ్యాపారసంలభిన్. - వనజంతు=అడవిమ్మగ ములయొక్క; ఉత్కర=సమూహముయొక్క; హింసన=సంహరించుటయందు; ఉగ్రతర= అతిశీఘ్రమగు; దుర్వ్యాపార=దుష్టవృత్తియొక్క; సంలభిన్ = ప్రాప్తిచేత. మేదినిన్ = భూమియందు. కన్నట్టుమతంగజారివరమూర్తిన్. - కన్నట్టు=చూపట్టుచున్న; మతంగజారివర=సింహశ్రేష్ఠముయొక్క; మూర్తిన్ = శరీరమును. వూని=గ్రహించి. వర్తింపన్ = ఉండుటకు. ఓర్తునె=సహింతునా? అయ్యో=అకటా! మునివర్య=మునిశ్రేష్ఠుఁడా! ఇట్లు=ఈసమయమందు. నవకారుణ్యంబు= నూతనమగుదయను. నాపై = నాయందు. ఘటించి=ఉంచి. ననున్. ప్రోవవె. మదుపలక్ష్యీ భూతశాపోక్తికన్. - మత్ = నేను; ఉపలక్ష్యీభూత = లక్ష్యముగాఁగలదియయిన; శాపోక్తికన్ = శాపవచనమును. పాపవే=తోలఁగింపుమా.

తే. అన దయామయమాననుం * డగుట మాని
 మామకీనోక్తి నిజమైన * మయుకులేంద్ర
 వర్షపంచకము హారీంద్ర*భావ మూని
 యంత నీరూప మందెద * వనుచు ననిచె. 135

టీ. అనన్ = ఈప్రకారము ప్రార్థించఁగా. దయామయమాననుండుంకృపామయమగు హృదయముగలవాఁడు, అగుటన్ = కావుటవలన. మాని=జడదారి. మామకీనోక్తి = నామాట.

నిజము=సత్యమైఁగది. వివేక=అయినను. మయుకులేంద్ర=కన్నరశ్రేష్ఠుఁడా! “తురజ్జవద
నోమయుఁ” అని అమరుఁడు. నిర్వపంచకము=విదేండ్లు. హరీంద్రభావము=సింహాత్మమును. ఊ
ని=పాంది. అంతకొ=అమోఁద. నీరూపము=నీయొక్కపూర్వరూపమును. అందెదవు=పొందఁగల
వు. అనుచుకొ=అని పలుకుచు. అనిచెకొ=పంపెను.

చ. అనిచిన నేను నమ్మునికులూగ్రణికిం బ్రణమిల్లి మన్ననో
మన్నసిజశాంబరీకులచమత్కృతి యెంతకుఁ దెచ్చెనంచుఁ బా
యని పెనుచింతతోఁ గలఁగఁ నాంతన మే నటు వాసి యీవినూ
తనమణిమండపోత్తమము ఁ దారునఁ జేరి నసించి యున్నెడక. 136

టీ. అనిచినకొ=పంపఁగ, నేను. అమ్మునికులూగ్రణికికొ=అమునిశ్రేష్ఠునికి. ప్రణమిల్లి=నమ
స్కరించి. మన్ననోమనసిజశాంబరీకుల చమత్కృతి.-మతో=నాయొక్క; మనః=మనస్సునం
దలి; మనసిజ=మన్నఘనియొక్క; శాంబరీకుల=మాయాబృందముయొక్క; చమత్కృతి=చమ
త్కారము. ఎంతకుకొ తెచ్చెకొ=ఎంతపనిఁజేసెనుట. అంచుకొ=ఈప్రకారమనుచు. పా
యని పెనుచింతతోకొ=విడువని గొప్పచింతతో. అంతరము=అంతరంగము. కలఁగకొ=కలఁత
పడఁగ. ఏను=నేను. అటువాసి=ఆస్థలమునువిడిచి. ఈ వినూతనమణిమండపము=ఈక్రొత్తర
వలచవికను. దారునకొ=కీక్రముగ. చేరి=నమీపించి. వసించియున్నెడకొ=కూర్చుండియు
న్న సమయమందు.

సీ. కురువిందరుచి నాజిఁ ఁ గుదియించురదరాజి
వక్రతాశాతతాఁవళిత మయ్యె
నెలపుల్లకవడంబు ఁ గలఁచునేత్రయుగంబు
వృత్తతాహరితతాఁయత్త మయ్యె
నంబుదావళినీలి ఁ నడఁచుళిరోజాలి
ఖర్వతాశోణతాఁవళిత మయ్యె
నలరుతామరగోము ఁ నలయించునెమ్మోము
వివృతతావిపులతాఁభివృత మయ్యె

తే. వహహ యని పశ్యదఖిలవాఁహాస్యవితతి
విన్నయం బూన బుధవర్ణ్యఁవిమలరూప
గౌరవంబున మించుమఁద్దాత్ర మపుడు
భీమకంఠీరవాకృతిఁసేమ గనియె. 137

టీ. కురువిందరుచికొ=పద్మరాగమణిశాంతిని. ఆజికొ= యుద్ధమందు. కుదియించురద
రాజి = క్రుంగఁజేయుచున్నదంత పంక్తి, పద్మరాగములను దిరస్కరించు దంతపంక్తి యని

భావము. ప్రతాపాతావలితము. - ప్రతాప = కుటిలత్వము చేతను; కాతతా = తీక్షణత్వము చేతను; వలితము = చుట్టబడినది. ఆయ్యోక్ = ఆయెను. నెలపుల్లకవడంబు. - నెలపుల్లకవ = చకోరమిఘనముయొక్క; డంబు = గర్వమును. కలఁచునేత్రయుగంబు = కలఁతపఱచుకనుదోయి. వృత్తతాహరితాయత్తము. - వృత్తతా = వర్తులత్వమునకు; హరితతా = హరితత్వమునకు, సేతత్వమునకనుట; ఆయత్తము = స్పాధీనము. ఆయ్యోక్ = ఆయెను. అంబుదావలి నీలిక్. - అంబుదావలి = మేఘపంక్తియొక్క; నీలిక్ = నల్లఁదనమును; అడఁచు శోణాలి = అడఁగఁగ్రోక్కుకులగుంపు. ఖర్వతాశోణాలికలితము. - ఖర్వతా = కుఱుచఁదనము చేతను; శోణతా = రక్తత్వము చేతను; ఆకలితము = పొందఁబడినది. ఆయ్యోక్ = ఆయెను. అలయతామరగోముక్. - అలయ = ప్రకాశించుచున్న; తామర = కమలముయొక్క; గోముక్ = సోనుమార్వమును, అందముననుట. అలయించు నెమ్మొము = శ్రమపఱచుచున్న చక్కనిముఖము, అఁగఁ తిరిస్కరించుచున్న ముఖమునుట. వివృతతా విఫులతాభివృతము. - వివృతతా = తెఱచుకొనియుండుట చేతను; విఫులతా = వైకాల్యము చేతను; ఆభివృతము = ఆపరిపఁబడినది. ఆయ్యోక్ = ఆయెను. అవావాయసి = ఆచ్ఛర్యమాశ్చర్యమని. పశ్యదభిలవాహాస్యవితితి. - పశ్యత్ = చూచుచున్నట్టియు; అభిల = నమ్మనైను; వాహాస్యవితితి = కిన్నరబృందము. విస్తయంబు = ఆద్యుతమును. ఊనక్ = పొందఁగ. బుధవర్ణవిమలరూపగౌరవంబునక్. - బుధ = దేవతల చేత; వర్ణ్య = పొగడఁదగిన; విమల = స్వచ్ఛముగు; రూప = సౌందర్యముయొక్క; గౌరవంబునక్ = అతిశయము చేత. మించుమద్భాత్రము = అతిశయించు నాశరీరము. ఆపుడు = ఆసమయమందు. భీమకంఠీరవాకృతిస్థేమక్. - భీమ = భయంకరమగు; కంఠీరవ = సింహముయొక్క; అకృతి = ఆకారముయొక్క; స్థేమక్ = స్థైర్యమును. కనియోక్ = పొందెను.

అఁగఁ పద్మరాగములవంటి నా దంతములు కుటిలములై పదనుగలవైనవి. చకోరముల వంటి నాకనుదోయి గుండ్రమై హరితవర్ణ మయ్యెను. మేఘమువంటి నాకుటులు గుఱుచనివై యొట్టనివైనవి. కమలములవంటి నామోము తెఱపఁబడినదై వికాలముయ్యెను. ఇట్లు నాశరీరము కిన్నరబృందము చూచుచుండఁగ భయంకర మగుసింహాకృతిని బొందె నని భావము.

వ. ఇట్లు లతులనాగవిదళనవ్యాపార నవీనశతమఖకరవాలాయమాన ఖరనఖరంబులును నక్షీణమృగక్షతజకటాజ్యధారా సముజ్జ్వల జ్వలజ్వలన సమున్నత జ్వాలాయమాన రసనాకినలయంబును నమందతుండ కారామందిర బందీకృతస్వభృతసారంగకులీన సారంగవిమోచనలాలసావిలసనోత్తమాంగరాజనదనవదనద్వారాశ్రిత చంద్రరేఖాయమానవక్రదంష్ట్రాయుగంబును నాత్మీయహరితానుబోధక భాస్వద్విరోచన మండలాయమాన నిస్తులలోచన ద్వయంబును నలయప్రభాప్సారరీకృతాకిలజంతునికృంతనతంతనస్యమాన చాతుర్యప్యష్టేకృతకీనాశపాశాయమానదీర్ఘవాలంబునునతిఘనఘనాఘనస్థైర్యసమున్నతలనశీలనిబిరీసనిశ్వాసమారుతప్రచాగకారణమహాభిలాయమాన

నాసారంధ్రంబును గలసింహాకారంబు నివ్వటిల్ల నుల్లంబు జల్లు మన మ దా వృజనంబులు చెంతల నిలువ లేక యెల్లడలకుం జన సకలజగద్వారపా రావారగిళన పానసమృద్ధాక్షుద్రక్షుధోదన్యాపరిక్షుభితమానసంబు పక్షీకరించి యనేక కాంతాఽజంతుసంతానంబుల మెక్కుచుఁ దవీయాస్పక్ష్పారంబుగ్రో లి సాక్కుచు దుష్టవ ర్తనంబున నింతకాలం బిచ్చటఁ దిరిగి తిరిగి భవత్క ర ఙ్గోతిధారామాహాత్మ్యంబునఁ బూర్వరూపంబు గంటి నీవలన మంటి ని న్ను నేమని సన్నుతింతు నని యత్తురంగవదనుండు వెండియుఁ బ్రణామం బులు గ్రావించి యవ్విభుండు నయభాషణంబుల నుపలాలింప నానందించె నప్పడు.

టీ. ఇట్లులు=శాస్త్రకారము. ఆటలనాగవిదళనవ్యాపారనవీనశతమఖ కరవాలాయ మానఖరనఖరంబులునుకొ.-అతుల=నిస్సూనమగు; నాగ=గజములు అను; అతులన=సాటిలే ని; అగ=కోండలయొక్క; విదళనవ్యాపార=బద్దలుచేయు నుద్యోగమునందు; నవీన=నూతనమగు; శతమఖ=ఇంద్రునియొక్క; కరవాలాయమాన=వజ్రాయుధమువలెనాచరించుచున్న; ఖర=తీక్షణములగు; నఖరంబులునుకొ=గోళ్యును. అక్షీణమృగక్షతజకటాజ్యధారాసముజ్వలజ్వలనమున్నతజ్వాలాయమానరసనాకిసలయంబునుకొ.-అక్షీణ=ఎడతెగని; మృగక్షతజ=మెకముల నెత్తురుచు; కట=అధికమగు; ఆజ్యధారా=పుత్రధారచేత; సముజ్వలత్=మండుచున్న; జ్వలన=జ్వలరాగ్నియొక్క; సమున్నత=నిమిదయగు; జ్వాలాయమాన=మంటవలెనాచరించు; రసనాకిసలయంబునుకొ = లేయాకువలెనున్న నాలుకయును. అమందతుండకారామందిర బందీకృతస్వభృతసారంగ కులీనసారంగ విషాచనలాలసావిలననోత్తమాంగ రాజసదనవదన ద్వారాశ్రీత చంద్రరేఖాయమానవక్రదంష్ట్రాయుగంబునుకొ.-అమంద=అధికమగు; తుండ=కడుపనెడు; కారామందిర=కారాగృహమునందు; బందీకృత=చెరచేయఁబడిన; స్వభృత=తనచేపోషింపఁబడిన; సారంగ=మృగముయొక్క; కులీన=కులమందుఁబుట్టిన; సారంగ=కురంగములయొక్క; విషాచన=విడిపించుటయందు; లాలసా=అసక్తియొక్క; విలసన=విలాసము చేత; ఉత్తమాంగ=శిరమనెడు; రాజసదన=రాజగృహముయొక్క; వదన=ముఖమనెడు; ద్వార=వాకిటిని; ఆశ్రీత=ఆశ్రయించిన; చంద్రరేఖాయమాన=చంద్రరేఖవలెనాచరించుచున్నట్టియు; వక్ర=కుటిలమగు; దంష్ట్రాయుగంబునుకొ=అబంటయును. ఆశ్రీయ హరితానబోధక భాస్వద్విరోచనమండలాయమాన నిస్తులలోచనద్వయంబునుకొ.-ఆశ్రీయ=తనసంబంధియగు; హరితా=పిం హత్వమునకు; అనుబోధక=నూచకమగు; భాస్వత్=ప్రకాశించుచున్న; విరోచన=అగ్నియొక్క; మండలాయమాన=కుప్పవలెనున్న; నిస్తుల=సాటిలేని; లోచనద్వయంబునుకొ=కనుకవ యును, ఇవిట, హరితా=విష్ణుత్వమునకు, నూచకమగు, ప్రకాశించుచున్న, విరోచనమండలా యమాన=నూర్యచంద్రమండలములవలెనాచరించు కనుకవ యవి యురాంతరము దోచుచు న్నది. "వక్రదంష్ట్రాయుగంబునుకొ" అనిరత్నమాల. అలయప్రభావోరరీకృతాభిలజంతునికృం

తనతంతస్యమానచాతుర్యపుష్టేకృతశీనాశపాశాయమానదిర్షవాలంబునుకొ. - అలయ=నామము
 లేని; ప్రభావ=మహిమచేత; ఉరరికృత=అంగీకరింపబడిన; “ఉరరికృతమరరికృతమస్థికృత”
 మ్మనియమరుఁడు; అఖిల=సమస్తమైన; జంతు=ప్రాణులయొక్క; నికృంతన=చేదనమందు; తం
 తస్యమాన=మిక్కిలిపృథ్విజౌండుచున్న; చాతుర్య=మేపుచేత; పుష్టేకృత=పుష్టభాగమందు
 పఁపడిన; కీనాశ=యమునియొక్క; పాశాయమాన=పాశాయుధమువలెనాచఁచించుచున్న; దీర్ఘ
 వాలంబునుకొ=పొడవైనతోకయును. అతిఘనఘనాఘనస్థైర్యసమున్నతలనశీలనిబిరీసనిశ్వా
 సమారుతప్రచారకారణమహాబిలాయమాననాసారంద్రంబునుకొ. - అతిఘన=మిక్కిలియధిక
 మైన; ఘనాఘన=మత్తగజముఅను ఘోకాలమేఘముయొక్క; స్థైర్య=దాఢ్యముయొక్క; స
 మున్నతలన=ఉత్పాటనము; శీల=స్వభావముగాఁగల; నిబిరీస=దట్టమగు; నిశ్వాసమారుత=నిట్టారు
 వాయువుయొక్క; ప్రచార=సంచారమునకు; కారణ=మేతుఘాతమగు; మహాబిలాయమాన=అ
 కాశమువలెనాచఁచించుచున్న; “మేఘద్వారంమహాబిల” మ్మనియమరుఁడు; నాసారంద్రంబు
 నుకొ=నాసికారంద్రమును. కలసింహాకారంబు = కలిగినసింహాకృతి. నివృట్టిల్లకొ=ఓష్ణ
 చుండఁగ. ఉల్లంబు = మనము. జల్లమనకొ=తల్లడిల్లఁగాననుట. మదాప్లవనంబులు=నామి
 త్పులు. చెంతలకొ = సమీపములందు; నిలువలేక = నిలుచుండలేక; ఎల్లెడలకుకొ=అంతట;
 చనకొ = పోఁగా. సకలజగద్వారపారావారగిళనపానసమర్థాక్షుద్రక్షుధోదన్యాపరిక్షుభితమాన
 సంబు. - సకల=సమస్తమగు; జగద్వార=లోకసమాహముయొక్క; పారావార=సముద్రముల
 యొక్క; గిళన=తినుటయందు; పాన = త్రాగుటయందు; సమర్థ = శక్తిగల; అక్షుద్రక్షుధో
 దన్యా=అధికమగునాఁకలినీరుపట్టులచేత; పరిక్షుభిత = ఊభవడిన; మానసంబు = హృదయ
 మును; పక్షికరించి=అంగీకరించి. అనేకకాంతారజంతుసంతానంబులకొ=అనంతములగునడవి
 మొకంబులగుంపులను. మెక్కుచుకొ=భుజించుచు. తదీయాస్పృక్ష్పారంబుకొ. - తదీయ=మృగ
 సంబంధియగు; ఆస్పృక్ష్పారంబుకొ=రక్తప్రవాహమును. త్రోలి=పానముఁజేసి. చొక్కుచుకొ=
 పరవశతనొందుచు. దుష్టవర్తనంబునకొ = చేడుపుత్తిచేత. ఇంతకాలంబు. ఇచ్చుటకొ=
 ఈపర్వతమందు. తిరిగితిరిగి = క్రుమ్మరిక్రుమ్మరి. భవత్కరమేతిధారామానాత్త్వంబునకొ. -
 భవత్=మీయొక్క; కరమేతి=మాస్తమందున్నఖడ్గముయొక్క; ధారా=వాదరయొక్క; మా
 నాత్త్వంబునకొ=మహిమచేత. పూర్వరూపంబు = పూర్వమందున్నకిన్నరరూపంబును. కం
 టికొ=పొందితిని. నీవలనకొ. మంటికొ = జీవించితి. నిన్నుకొ=నిను. ఏమనినన్నుతింతుకొ=
 ఏమనికొనియాడుదును? అని=ఈప్రకారముఁబలికి. ఆత్తురంగవదనంబు=అకిన్నరుఁడు. వెం
 డియుకొ=మఱియు. ప్రణామంబులు=వందనంబులను. కావించి=చేసి. అవ్విఘండు=అనుచం
 ద్రుఁడు. నయభావణంబులకొ=అనునయోత్తులచేత. ఉపలాలింపకొ = ఊడింపఁగ. ఆనం
 దించెకొ=సంతసించెను. ఆస్వడు=ఆసమయమందు.

అనఁగ, వజ్రాయుధతుల్యములగుతీక్షణనఖములును అధికమగుమొకంబులరక్తమను
 ఘృతధారచేతఁ బ్రైకగయంపజఠంగాన్నిమంటవలెనున్ననాలుకయు, అధికమగుకడువసెడు
 కారాగృహమందు బంధింపఁబడిన స్వపోషితమృగసంబంధిమృగంబులను విడిపించుటకై
 యుక్కుఁబఱుని శిరమనురాజస్థానమునకు ద్వారమయినముఖమునంగాచియొన్న చంద్రరేఖ

వలెనుండుకొఱలుక, నిష్పలకప్పలవలె ఈన్నకనుఁగవయు, సర్వప్రాణుల సంవారించు కాలదండమువలె ఈన్ననాలదండమును, కాలమేఘంబులఁ దూలించుగాఢమారుతమునకుఁ దానఁ బగునాకసమువలె మత్తగజంబులఁ బాఱందోలు నిట్టూర్పులకుఁజోపైయున్న నాసారంద్రములునుగల్గి సింహాకృతిఁ బూని నిలువఁ, జెంగటనున్న సంగడికాండ్రు విడిచి పరువి డుటయు, నంతనాకు మున్నీటిసీళ్ల నెల్లంగ్రొలునంతటి నీరువట్టును నెల్లజగంబులఁ దినునంత టియాఁకిలియును బాడము, నీయడవిలో నుండు మెకంబుల నెల్ల మెక్కుచు నింతకాలం బిచ్చుట విచ్చలవిడిఁ గ్రుమ్ముచుండి నీఖడ్గమహిమంబున నాతోంటిరూపంబు గంటి నని సుచంద్రునితోఁ గుముదుండు విన్నవించె నని భావము.

తే. వరకలాసాండ్రుఁ డై నయావనుమతీశ

చంద్రు నలగోనికాయప్రచారమహిమ

కుముదుఁ డతిమంజులామోదసమితి నలరె

పుష్కరచరాళి వైచిత్రిఁ గ బొందుచుండ.

టీ. వరకలాసాండ్రుఁడు.—వర = శ్రేష్ఠమగు; కలా = విద్యలచేత, కాంతులచేత; సాండ్రుఁడు = నిండినవాఁడు. విన = వినట్టి; అవనుమతీశచంద్రు నలగో నికాయప్రచారమహిమకొ.— అవనుమతీశ చంద్రు = భూపతిశ్రేష్ఠుఁడగు నాసుచంద్రునియొక్క; అలగోనికాయప్రచారమహిమకొ = ఆవాక్యసమూహముయొక్క ప్రసక్తి సామర్థ్యము చేత; అవనుమతీశ = రాజనుషేగుల, చంద్రు = నిశాపతియొక్క; అలగోనికాయ = ఆకీరణపుంజముయొక్క, ప్రచారమహిమ చేతనని యర్థాంతరము నోచుచున్నది. కుముదుఁడు = కుముదుఁడను పేరుగల కిన్నరుఁడు, కలవ. అతిమంజులామోద సమితికొ.— అతి=అధికమగు; మంజుల = మనోజ్ఞ మగు; ఆమోద = సంతసముయొక్క; పరిమళముయొక్క; సమితికొ=సమూహముచే. పుష్కరచరాళి=దేవబృందము; పుష్కర = కమలములను; చర=పొందిన; ఆళి=భృంగము. వైచిత్రికొ=విచిత్రతను. పొందుచుండకొ.అలరెకొ = సంతసించెను.

అనఁగ విద్యలచే పరిపూర్ణుం డగుసుచంద్రునియొక్క వచనకదంబముచేఁ గుముదుం డనుకిన్నరుఁడు దేవతలు చూచి వైచిత్రిని పొందుచుండఁగ సంతసించె నని భావము. కాంతులచే పరిపూర్ణుం డగుచంద్రునియొక్క కీరణపుంజముచేత కలవ మనోజ్ఞ మగు పరిమళము తో భృంగములు సంతోషించునట్లు వికసించి ప్రకాశించెనని యర్థాంతరమునకుభావము

మ. కలితారాతివిరామ రామదుచినంకగప్రస్ఫురద్భామ భా
 మలవక్త్రాహతసోమ సోమనుతకుంభద్యూరిసంగ్రామ గ్రా
 మలసద్వేణుసకామ కామకలిసంపల్లాలసశ్యామ శ్యా
 మలరోచిశ్చయవామ వామనతనూమాన్యత్రిలోకీక్రమా.

టీ. కలితారాతివిరామ. — కలితి = చేయబడిన; అంతి = శక్తువులయొక్క; విరామ = నాశముగలవాఁడా! రామయచిసంగ ప్రస్ఫురబ్జామ - రాను = మనోహరమును; రుచి = కాంతి యొక్క; సంగ = సంబంధముచేత; ప్రస్ఫురిత = ప్రకాశించుచున్న; భామ = నూన్యఁడు; అవాఁడా! 'భామః క్రోధే ర నోక్షిప్తా' అని విశ్వము. నూన్యఁడెంచుచుండు నారాయణమూర్తి తనకాంతిపుంజములచే నానూన్యనిఁ బ్రకాశింపఁ జేయువాఁడని భావము. భామలవక్త్రా హితసోమ. - భా = కాంతిచేత; అమల = స్పృశ్యమగు; వక్త్ర = ముఖముచేత; హత = కొట్టబడిన; సోమ = చంద్రుఁడుగలవాఁడా! మనోజ్ఞముఁకాంతిచే తిరస్కరింపబడిన చంద్రుఁడుగలవాఁ డని భావము. సోమయతశుంభమ్భరి సంగ్రామ. - సోమ = శంకరునిచేత; నుత = ప్రశంసించఁ బడినట్టియు; శుంభత్ = ప్రకాశించుచున్నట్టి; భూరిసంగ్రామ = అధికమైనయుద్ధముగలవాఁడా; గ్రామలనద్వేణునకామ. - గ్రామ = స్వరసంహామముచేత; లనత్ = ప్రకాశించుచున్న; వేణు = మురళియందు; సకామ = శౌరికతోఁ గూడినవాఁడా! కామకలిసంపల్లాలసన్యామ. - కామకలి = మనఃకాయుద్ధముయొక్క; సంపత్ = సంపదయందు; లాలన = ఆసక్తిగల; శ్యామ = కాంతలగుల వాఁడా! శ్యామలకోచిశ్యయనామ. - శ్యామలకోచి = నల్లనికాంతులయొక్క; చయ = నమా హముచేత; వామ = మనోహరుఁడైనవాఁడా! వామనతమాన్యత్రిలోక్తమా. — వామనతమా = త్రివిక్రమాకృతిచేత; మాన్య = పూజ్యమైన; త్రిలోక్తమా = ముల్లోకములయందుఁ బాద వ్యాసముగలవాఁడా!

క. సత్యాహితాంతరంగా, సత్యాశయపుండరీక * చంచద్భృంగా
 సత్యాత్క గుణసంగా, సత్యాలయయోగియోగ * సంతతరంగా. 141

టీ. సత్యాహితాంతరంగా. - సత్య = సత్యభామయందు; " నామైక దేశే నామగ్రవాణి" మనుష్యాదుమువలన సత్యభామానామైక దేశమగు సత్యాశబ్దమునకు సత్యభామ యనియ ర్థమనియొఱుగునది; ఆహిత = ఉంపబడిన; అంతరంగా = మనస్సుగలవాఁడా! సత్యభామయందు ఆసక్తిగలవాఁడని భావము. సత్యాశయపుండరీక చంచద్భృంగా. - సతీ = పార్వతీ దేవియొక్క; ఆశయపుండరీక = హృత్కములమందు; చంచత్ = చలించుచున్న; భృంగా = భృంగరూపమైనవాఁ డా! పార్వతి తనహృత్పుండరీకమునందు నెల్లపుడు నారాయణమూర్తిని ధ్యానించుచున్నదని భావము. సత్యాత్క గుణసంగా. - సత్యాత్క = సత్యరూపమగు; గుణ = శౌర్యాదిగుణములయొ క్క; సంగా = సంబంధముగలవాఁడా! సత్యాలయయోగియోగ సంతతరంగా. - సత్య = సత్యలో కమే; ఆలయ = నివాసముగాఁగల; యోగి = మనులయొక్క; యోగ = ధ్యానమె; సంతత = ఎల్లపు డును; రంగ = నాట్యస్థానముగాఁగలవాఁడా! సత్యలోకమందు వసించి తపం బొనరించు మునుల ధ్యానమునందు నెడఁబాయకుండువాఁడని భావము.

ఉత్సాహవృత్తము. కరివరాంగబహులభంగ * కరణసంగత్రగహః
 చరరథాంగ హరిశతాంగ * జనక రంగదద్రిజాం
 తరనుమంగళాబ్జభృంగ * తతవతంగమందిరా
 పరభుజంగరిపుతురంగ * ప్రబలరంగభూషణా. 142

గద్యము. ఇది శ్రీమదనగోపాల ప్రసాద సమాసాదితో భయభాషాకవిత్వ
 కలాకళత్ర రేచర్ల గోత్రపవిత్ర సురభిమల్ల తు.మాపాల సత్పితృ కవి
 జనవిధేయ మాధవరాయ ప్రణీతిం బైన చంద్రికాపరిణయ
 మనుమహాప్రబంధంబునందు

ద్వితీయాశ్వాసము.

టీ. కరివరాంగబహుళభంగ కరణసంగతగ్రహాచరరాధాంగ.-కరివర = గజేంద్రుని
 యొక్క; బహుళ=అనేకప్రకారములుగ; భంగకరణ = నాశము సేయుటయందు; సంగత=
 ఆసక్తమైన గ్రహ=మొసలియొక్క; ఆచర=సంహారకముగ; రథాంగ=చక్రాయుధముగల
 నాఁడా! గజేంద్రునిం బట్టుకొన్న మొసలిని సంహరించిన చక్రాయుధముగలవాఁడని భావ
 ము. పారిశతాంగజనక.-వారి=మారుతము; “యమానిలేన్ద్రో చన్ద్రోర్క విష్ణుసింహాంశువా
 జిషు! శుకాహిపికభేకేషుపారిః” అనియుమరుఁడు; శతాంగ=రథము గాఁగలమన్మథునకు; జనక=
 తండ్రియైనవాఁడా! రంగద్రుజాంతర సుమంగళాబ్జభృంగ.- రంగత్ = చలించుచున్న;
 అద్రుజా=పారవ్యతీడవియొక్క; అంతర=హృదయమును; సుమంగళ=మంగళప్రదముగ; అబ్జ=
 కమలమునకు; భృంగ=భృంగరూపుఁడయినవాఁడా! పారవ్యతీడవి యొల్లపుడును హృదయకమ
 లమందు నారాయణమూర్తిని నిలుపుకొని ధ్యానించుచున్నదిగాన తద్ధ్యయకమలమునకు భృం
 గప్రాయుఁడై యున్నవాఁ డని భావము. తతపతంగమందిరా.-తత=వికాలముగ; పతంగ=నూ
 ర్యుఁడే “పతంగౌపక్షీనూర్యావ” అని అమరుఁడు; మందిరా=గృహము గాఁగలవాఁడా! నూ
 ర్యమండలమందు సర్వదా నివసించువాఁ డని తాత్పర్యము. ఇందుకు “ద్యేయ సుదా నవి
 త్పమణ్ణలమధ్యవస్తీ నారాయణః” అనువచనము ప్రమాణము. పరభుజంగ రిపుతురంగ.-
 పర=ఉత్కృష్టుఁడగు; భుజంగరిపు=గరుడుఁడే; తురంగ=గుఱ్ఱము గాఁగలవాఁడా! ప్రబలరం
 గభూషణా.-ప్రబల=ఉత్కృష్టముగ; రంగ=శ్రీరంగవిమానమునకు; భూషణా=భూషణప్రా
 యుఁడైనవాఁడా!

ఈమా “మీఱ నూర్జగణముః లేడు గాంతమైన ను | తాస్సహపృత్తమనఁగఁగృతులఁ
 తాఁగుచుండు” నని యుత్సాహపృత్తలక్షణము అప్పకవీయమునఁ జెప్పఁబడినది.

గద్యము. ఇది శ్రీనరతీరమణకరుణానమాసాదితనర్వసౌభాగ్య భాగ్యనగర మహారాజ్యసంకలిత
 శ్రీజటప్రోలుసంస్థానప్రాజ్యనకలసామ్రాజ్య శ్రీరేచర్ల గోత్ర పవిత్ర కవిజనగేయ
 శ్రీవేంకట జగన్నాథరాయ సత్పితృ సత్సంప్రదాయ శ్రీసురభివేంకట
 లక్ష్మణరాయ పరిపోష్య నరనవైదుష్య తిదాస్థానతలమండిత శేష
 నదాశివపండిత విరచిత శరదాగమ సమాఖ్యవ్యాఖ్యాయందు

ద్వితీయాశ్వాసము సంపూర్ణము.

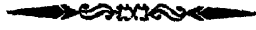

శ్రీయైనమః.

శ్రీలక్ష్మీనరసింహాయనమః.

చంద్రికాపరిణయము - నవ్యాఖ్యానము

తృతీయాశ్వాసము.

క. విలసత్కమలాపదయుగ, లలితానుపమానదివ్య*లాక్షాలక్ష్మీ
జ్వలతరకౌస్తుభమణిపి, చ్చిలరుచివక్షోవిశాల*శ్రీగోపాలా. 1

టీ. విలసత్కమలాపదయుగ లలితానుపమాన దివ్య లాక్ష లక్ష్మీజ్వలతర కౌస్తుభ మణి పిచ్చిల రుచి వక్షో విశాల.—విలసత్ = ప్రకాశించుచున్న, కమలాపదయుగ = లక్ష్మీ పాదయుగళ మయొక్క, లలిత = మనోజ్ఞము, అనుపమాన = సాటిలేనిదియునగు, దివ్యలాక్ష = లోలో తరమగు లక్ష్మకయొక్క, లక్ష్మ = చిహ్నముచేత, ఉజ్వలతర = మిక్కిలి ప్రకాశమాన మగు, కౌస్తుభ = మణివిశేషముచేత, పిచ్చిల = దట్టమైన, రుచి = కాంతిగల, వక్షః = ఎడచేత, విశాల = గొప్పవాడనగు, అనగా, విశాలవక్షస్థలముగల; శ్రీగోపాలా = శ్రీమదనగోపాల స్వామీ! అని కృతిపతిసంబోధనము. దీనికిఁ జిత్తగంభు మనుసు త్తరపద్యమందలి క్రియశో నస్వయంబు.

గీ. చిత్తగింపుము శౌనకా*ద్యుత్తమర్షి
సమితికిట్లను రోమహర్షణతనూజుఁ
డప్పు డామోద మూని య*క్షాధిపతి మ
హీంద్రుఁ దిలకించి వెండియు * నిట్టు లనియె. 2

టీ. చిత్తగింపుము. రోమహర్షణతనూజుఁడు = నూతుఁడు; శౌనకాద్యుత్తమర్షి సమితికిఁ = శౌనకుఁడు లోనగు శ్రేష్ఠమునిసంఘమునకు; ఇట్లు = వక్ష్యమాణ ప్రకారముగ; అనుకో = వచించును. అప్పుడు = ఆసమయమందు; యక్షాధిపతి = యక్ష శ్రేష్ఠుం డగుమనుడుఁడు; ఆమోదము = సంతసమును; “ప్రమోదామోదనమ్మి దాః” అనియమరుఁడు; ఊని = వహించి; మహీంద్రుఁడు = నూచంద్రుని; తిలకించి = పీక్షించి; వెండియు = మతీయు; ఇట్టులు = వక్ష్యమాణ ప్రకారముగ; అని యెఱుకొ = పలికెను.

చ. ఇరఁ గలవద్ది నీతతుల*యింపును సొంపు నడంచు మంపునం
గరముఁ బొనంగుచంద్రికయ*ఖండవిలాసము నన్ను తింపఁగాఁ

వరమె తసియదీధితివి*తానము గనెనుమాత్రం బెంపుదు

న్మరగతి మించుభూర్యసమ*కాండగవ్రాదితతాపమండలిక.

3

టీ. ఇటఁ బ్రస్తుతచంద్రికాఖ్యనాయికాపర మైనయర్థమును జోత్సాపర మైనయర్థమును గలుగుచున్నది.—ఇరకొ = భూమియందు, జలమందని వెన్నెలపర మైనయర్థము; “ఇరాభూవాక్సరాభస్సాత్” అని యమరుఁడు; కలపద్మి నీతతులయింపును=కలిగినట్టిపద్మి నీజాతీస్త్రీలయొక్కయానందమును, తామరతీవలయొక్కయానందము ననిజ్యోత్సాపరమైనయర్థము; సాంపును=సాందర్యమును; అడంచుమంపును=అడఁగించుమదముచే; కరముకొ=మిక్కిలి; పాసంగుచంద్రికయఖండవిలాసము=ఓప్పుచున్నచంద్రికయొక్కయవిచ్చిన్నమైనవిలాసము, వేన్నెలయొక్కయఖండవిలాసమని యర్థాంతరము; సన్నుతింపఁగాకొ=కొనియాడఁగా; తరమె=శక్యమా? తదీయదీధితివితానము=అచంద్రికయొక్కయు వెన్నెలయొక్కయు కాంతిపుంజము; కన్యోనుమాత్రకొ=అవలోకించునంతనే; దుష్కరగతికొ=అశక్యముగురీతిచే; మించుభూర్యసమకాండగనోదిత తాపమండలిక.—మించు = అతిశయించునట్టి, భూరి=అధికములయన, అనమకాండ=విషమసాయకుఁడైన మరునియొక్క, సప్తాశ్వుఁడైన నూర్యునియొక్కయని యర్థాంతరము, “కాణ్డోస్త్రీచణ్డబాణార్వ” అని యమరుఁడు, గో=బాణముల చేతను, కిరణముల చేతనని యర్థాంతరము, “స్వల్లేషు పశునాగ్వజ్రదిక్షేత్రఘ్నణి భూజలే, లక్ష్మ్యద్వస్త్వస్త్రియాం పుంసీకౌః” అని యమరుఁడు. “గో+ఉదిత” అనుచోట గోశబ్దముమీఁది యోకారమునకు అపజాదేశమువచ్చి “గనోదిత” అనియయ్యె, ఉదిత=ఉదయించిన, తాపమండలిక=సంతాపాతిశయమును, వేఁడియొక్కయతిశయమునని వెన్నెలపరమైనయర్థము; పెంపుకొ=పోషించును, నకింపఁజేయునని యర్థాంతరము.

అనఁగాఁ జంద్రికాఖ్యనాయిక భూమియందుఁ గలపద్మి నీజాతీస్త్రీలలోను త్తమురాలనియు, ఆమె జేమాకాంతి యవలోకించినంతనే స్వరోద్దిపనమగుననియుఁ దాత్పర్యము. వెన్నెల జలమందున్న తామరతీవలయింపుసాంపుల నడంచు ననియు, ఆతపబాధ శమింపఁజేయుననియు, నర్థాంతరమందుఁ దాత్పర్యము. ప్రకృతాప్రకృతార్థముల కాపమ్యము గమ్యము.

- సీ. నెలఁతచన్దవదారి * నెఱికోప్పు కటియొప్పు
- ఘనచక్రస్థంగతి * నని నడంచుఁ
- గొమ్మకన్నులరాణ * నెమ్మోము మెడనోము
- కలితాబ్జమహిమంబుఁ * దలఁగఁ జేయు
- నకినులదొడలరీతి * చికురాళి నఖసాళి
- నుకలభోర్జితజయ*స్ఫూర్తి నలరుఁ
- జెలివలగ్నాభ వల్కులతీరు నూఁగారు
- హరిమదాపహవృత్తి * సతిశయిల్లు

తే. నహమా త్రై లోక్యవర్ణనీ యాజరాంగ
 నావతారవిలాసాప్తి యాజరాంగ
 మహిష సాంచాలరాట్సుతా మంజులాంగ
 కాంతి చిత్రకరస్థేమః గాంచు టరుదె.

4

టీ. నెలఁతఁచన్దవదారి. — నెలఁతఁ=చంద్రికయొక్క, చన్దవ = సైన్యముయొక్క, దారి=పద్ధతి; నెఱికోప్ప=అందమైనకేళబంధము; కటియొప్ప=పిఱుందులయందము; అసిక్=జగడమందు; ఘనచక్రవైఖరిక్=ఘనములైన జక్కవలయొక్కరీతినీ; మేఘసంఘముయొక్కరీతినీ; ఘన=గొప్పవిద్యున, చక్ర=బండికండ్లయొక్క, వైఖరిక్=రీతినీ; అడంబుక్=అడఁగఁజేయును. అనఁగాఁ చంద్రికయొక్కచన్దవ దారిఘనములైనజక్కవలరీతినీ, తొప్ప మేఘసంఘరీతినీ, పిఱుందులు గొప్పలగు బండికండ్లయొక్కరీతినీ, జయించు నని యథాసంఖ్యముగా నన్వయము. తొమ్మకన్నులరాణఁ=చంద్రికయొక్క సేత్రములయొప్పదము; నెమ్మము=అందమగుముఖము; మెడగోము=కంఠసౌకుమార్యము; కలితాబ్జమహిమంబుక్. — కలిత = ఓప్పచున్న, అబ్జ=కమలముయొక్క, చంద్రునియొక్క, శంఖముయొక్క, మహిమంబుక్=మహిమను; తలఁగక్=తొలఁగునట్లుగా; చేయుక్. ఆమెకన్నులు కమలములయొక్కయు, మోము చంద్రునియొక్కయు, మెడశంఖముయొక్కయు, మహిమను దలఁగఁజేయుననుట. సుకినుందోడలరీతి=చంద్రికయొక్క నునుపగు తోడలవైఖరి; చికురాళి=కుంతలపంక్తి; నఖపాళి=నఖములయొక్కపంక్తి; సుకలభోర్జితజయస్ఫూర్తిక్. — సు=లెన్నయైన, కలభ=కరిబహిర్భాగముయొక్క, తుమ్మెదలయొక్క, “కలభః కరపార్శ్వే స్యా ద్భృమిరే కరికా బకే” అని విశ్వము, సుకల=మంచిప్రకాశముగల, భ=నక్షత్రములయొక్క, “నక్షత్రమ్భుక్షం భంతారా” అని యమరుఁడు, ఊర్జిత=ఆతిశయించిన, జయ=జయముయొక్క, స్ఫూర్తిక్=ప్రకాశముచేత; అలరుక్=ఓప్పును. ఆమెతొడలు కరబహిర్భాగముయొక్కయు, కేళములు తుమ్మెదలయొక్కయు, గోళ్ళునక్షత్రములయొక్కయు, గెలుపుచేత నమరుచున్న వని తాత్పర్యము. చెలివలగ్నాభ = చంద్రిక మధ్యప్రదేశముయొక్క కాంతి; పల్కులతీరు = పచనభంగి; నూఁగారు=కోమాంశి; వారిమదాపహవృత్తిక్. — హరి=సింహముయొక్క, చిలుకయొక్క, సర్పముయొక్క, మదాపహవృత్తిక్=గర్వమునడంచువర్తనముచేత; అతిశయిల్లుక్=మించును. ఆమెనడుము సింహమును, పలుకు చిలుకను, నూఁగారు సర్పమును, బోలిన దనుట. అనాహ=ఆశ్చర్యము! మహిష=సుచంద్రుఁడా! సాంచాలరాట్సుతామంజులాంగ కాంతి=చంద్రికయొక్క మనోజ్ఞమగుదేహకాంతి; త్రైలోక్యవర్ణనీయాజరాంగనావతార విలాసాప్తిక్ — త్రైలోక్య=లోకత్రయముచేత, వర్ణనీయ=కొనియాడఁదగిన, ఆజరాంగనావతారవిలాస=దేహాంగనావతారముయొక్క విలాసముయొక్క, అప్తిక్=పాందికచేత; అడదుకతనక్=ఓప్పుటవలన; చిత్రకరస్థేమక్=ఆశ్చర్యమగుస్థితిని; కాంచుట=పొందుట; అరుదె=ఆశ్చర్యమా?

అనఁగా చంద్రిక మూఁడులోకములచేత వర్ణనీయ మైనవిలాసమును బొందినది గావున నామెకు ఘనచక్రాచిజయము గల సైన్యముగ్గ కేళపాళ కటిసల్యాదులు మూఁడేసి యవయవ

ములు గలిగియుండుట యాశ్చర్యము గాదని తాత్పర్యము. ఇటు మంజులొంగ కాంతియనుచోట “శోభైవకాన్తి రాఖ్యాతా న్నుతాప్యాయితోజ్జ్వలా | సా శోభా రూపభోగాద్యై ర్య త్స్యాదభివిభూషణమ్” అని కాంతిలక్షణమును, మెడగోము అనుచోట “య త్స్వర్ణాసహ తాక్షేభు కోమలస్యాపివస్తునః | త త్సోకుమార్యమ్” అని సోకుమార్య లక్షణమును బలియ వలయు.

చ. సమరహితాత్మమై యతను సాయకశక్తి భరించునానుదే
హమెఱుగుమేనితోఁ గడు ఘనాళి సహాయముఁ గన్న చంచలౌ
ఘము పగ లొందిన నివ్వగతకాంతిక మా ననఁ దద్విహీనతా
క్రమమున మించుచంపకము * గాంచునె సొంపు విరోధ మూనినక. 5

టీ. సమరహితాత్మమై=యుద్ధమునకు హితమయిన స్వరూపముకలదై, సమరహిత=సమ మైనదానిచే రహితమైన, అనఁగా సాటిలేని, ఆత్మమై=స్వరూపముగలదై యని యర్థాంతరము; అతను సాయకశక్తికొ=అధికములగు బాణములయొక్క శక్తిని, మరునితూప నేడుక శక్తిని అని యర్థాంతరము; “రమ్యం హర్ష్యతలం ననాన్సనయనా గుణద్వివేకేషా లతాః(సోస్తీ)లన్నవ మల్లికానురభయో వాతా స్పచంద్రాః క్షపాః|య ద్యోతాని జయన్తి హస్త పరితక్ష్మాస్తా) ణ్యమో ఘాని మే” అని మరునికి వనితయు సాయకముగాఁ జెప్పఁబడినది; భరించునా నుదేహమె ఱుగుమేనితోఁ=ధరించునట్టి యాచంద్రిక యొక్క ప్రకాశించునంగముతోడ, దీనికిఁ బగ లొందిన నను దానితో నన్యమును; కడుకొ=మిక్కిలి; ఘనాళికౌ.-ఘన = గొప్పచారల యొక్క, మేఘములయొక్క, యని యర్థాంతరము, ఆళికౌ=సమాహమును; సహాయముకొ=తో డునుగా; కన్న చంచలౌఘము=బొందినవిద్యుత్సమాహము; పగలొందినకౌ=వైరములనొంది నచో, దివసము నొందినచో నని యర్థాంతరము; విగతకాంతిక మాకౌ అనకౌ=కాంతిహీన మగు ననఁగా; తద్విహీనతాక్రమమున మించుచంపకము.—తల్ = ఆఘనాళిచేత, అనఁగా గొప్పదైన తు మైద చేతనని యర్థము, విహీనతాక్రమమునకౌ=రాహిత్యముయొక్క రీతిచేత, మించుచంపకము=గర్వించు సంపెఁగతీవ; విరోధముఁజూనినకౌ=పగనొందినచో; సొంపుకౌ= అందమును; కాంచు నె=వహించునా?

అనఁగా సమరనన్నద్ధమై యనేకబాణసంపత్తితోఁ గూడుకొన్న యా మెదేహముతో ఘనాళిసాహాయ్యము నొందినమెఱుపే పగలొందినచో గెలువ నపుడు అట్టి ఘనాళి సాహాయ్యము లేనిచంపకము విరోధ మూనినయెడ గెలువఁజాలదని చెప్పవలసినదిలేదనుట. ఆమె దేహము సాటి లేని దనియు మదనమహోద్దీపకమనియు మెఱుపుఁదీవయు సంపెఁగపువ్వును సాటి యనుట సంభావింపఁదగదనియు భావము. ఇందుఁ జంద్రికయొక్క దేహయప్తివర్ణింపఁ బడియె. ఇట్లు చెప్పటవలన లోకోత్తరలావణ్యాతిశయము చంద్రికాదేహమందుఁ జెప్పఁబ డినది. “మత్తాభరణేషు చ్ఛాయాయా స్తరళత్వ మివాన్తరా | ప్రతిభాతి యదక్షేభు లావణ్యం త్తదీహో చ్యుతే” అని లావణ్యలక్షణము బలియవలయు.

మ. జగతీనాయక కన్యపాదనఖముల్ * సజ్జాలకత్రాణమా

న్యగతిం జేసొని లోకవర్ణ్యవిధుకాంతాకారసంపత్తిమిం

చంగముత్యంబులు శుక్తికాతటిఁ దపశ్శర్వన్వ్యన్విజృంభించి హే

చ్చగుతాద్రూప్యముఁ బొందెఁ గానియెడ ముక్తాభిఖ్యయెట్లబ్బెడిక. 6

టీ. జగతీనాయక=సుచంద్రుఁడా! కన్యపాదనఖముల్ = చంద్రికాపాదనఖములు; సజ్జాలకత్రాణమాన్యగతిఁ.—సజ్జాలక=నత్పురుషులనమాహముయొక్క; శ్రేష్ఠములైన మొగ్గలయొక్కయని యర్థాంతరము; త్రాణ=రక్షణము చేత, మాన్య=పూజ్యమగు, గతిఁ =స్థితిని; చేసొని =గ్రహించి; లోకవర్ణ్యవిధుకాంతాకారసంపత్తిఁ.—లోకవర్ణ్య=లోకముచేఁ గొనియాడఁ దగిన, విధు=విష్ణుమూర్తియొక్క, కాంత=మనోహరమయిన, ఆకార=ఆకృతియొక్క, సంపత్తిఁ=సంపదచేత; విధుకాంతా=నక్షత్రములయొక్క, ఆకారసంపత్తిఁ = ఆకృతిసంపన్నచేతనని యర్థాంతరము; “విధుర్విష్ణో చన్ద్రమసి” అని యనుచుఁడు, మించఁగఁ =అతిశయింపఁగా; ముత్యంబులు=మాక్తికములు; శుక్తికాతటిఁ=శుక్తికయను నొకనదియొక్కయొడ్డున, ముత్యపుబిప్పలదరినని యర్థాంతరము; తపశ్శర్వన్వ్య=తపముఁ జేయుటచేత; విజృంభించి=అతిశయించి; హేచ్చగుతాద్రూప్యముఁ=ఉత్కృష్టమగు తద్రూపతను, తన్నుఖిరూపతననుట; పొందెక. కానియెడక=అటుగానిచో; ముక్తాభిఖ్య=మోక్షమునుబొందినవను షేరు, ముత్యములనుషేరు, ముక్తయని ముత్యములకు నామాంతరము; ఎట్లబ్బెడిక=ఏవిధముగ లభించును?

అనఁగా ముత్యములు శుక్తికానదీతీరమునఁ దపముఁ జేసి చంద్రికా నఖసారూప్యముక్తిని గాంచినవి గావుననే ముక్తాభిఖ్యనొందినవి, కానిచో నొందఁ జాలవనుట. చంద్రికాపాదనఖములు మొగ్గలను నక్షత్రములను బోలియున్నవని భావము. ఇట్లనఖములు వర్ణితంబులయ్యె. చిత్రరేఖావతారరూప యగుటం జేసి చంద్రిక దేవతాత్మ గావున “మానవాచారితో వర్ణ్యా దేవా శ్చరణతః పునః” అను కవికులనియమము ననుసరించి నఖాదిగా వర్ణించుట యని తెలియవలయు.

చ. అనిశవిభాసితాత్మమృదుతారుణతాజితపల్లవాభయై

తనరువెలందిపాదరుచిఁ * దమ్ములిరం గమలాస్తుగోక్రమం

బునఁ గని మించఁ గాదె సిరి * పూని కరమ్ములఁ జక్క నొత్తు లో

చనములు గంతు కేళివిధిఁ జక్క మదారణదంభధీగతిఁ.

టీ. అనిశవిభాసితాత్మమృదుతారుణతాజితపల్లవాభయై.—అనిశ=ఎల్లప్పుడును, విభాసిత=ప్రకాశించుచున్న, ఆత్మ=తనసంబంధియగు, అనఁగాపాదసంబంధియగు, మృదుతా=మృదువముచేతను, అరుణతా=ఎఱ్ఱఁదనముచేతను, జిత = జయించఁబడిన, పల్లవాభయై=చిగురుటాకుకాంతిగలదై, అనఁగాఁ బల్లవమునందు ప్రదిహారుణ్యములు సర్వకాలముండునుండునవి గావు కావునఁ బాదరుచిచే వదియొడింపఁబడినదనుట; ఇట్లు చెప్పటచేఁ

చంద్రికాపాదములను మార్గవాతికయము గదితం బయ్యె, “స్పృష్టం యత్రాజ్ఞమస్పృష్ట మివ స్యాద్దార్ద్రవం హి తత్” అని తల్లక్షణంబు. ఆరుశ్లోక్తచే ద్వితీయయావనము గదిత మగు. “స్తనా పీనా తరు ర్నధ్యః పాణౌ పాదే చ రక్తిమా | ఊరూ కరికరాకారా వజ్రం వ్యక్తాజ్ఞసన్నికమ్ | నితిహ్నా విభులో నాభి ర్గభీరా జఘనం ఘనమ్ | వ్యక్తా రోమావలి నై స్సన్ధ్య మజ్జకే లలితాక్షిణీ ద్వితీయే యావనే” అని ర సార్థవనుధాకరమందుఁ దల్లక్షణం బెఱుంగునది. తనరు వెలందిపాదరుచిక్ = ప్రకాశించునట్టి చంద్రికయొక్క పాదకాంతిని తప్పులు = తోఁబుట్టువులు, పద్మములని యర్థాంతరము; ఇరక్ = భూమి యందు, ఉదకమందు; కమలాస్తుగోక్రమంబునక్ = విష్ణుమూర్తి వచనక్రమము చేత, వరప్రదానము చేతనుట, సూర్యకిరణసంచారము చేతనని యర్థాంతరము; కని = పొంది; మించక్ కాదే = మించుట చేతఁ గదా! సిరి = లక్ష్మీ; కరములక్ = హస్తములయందు; పూని = వహించి; లోచనములు = నేత్రములను; కంతుకేలివిధిజ క్షమదారణదంభధీగతిక్. — కంతుకేలివిధి = అనంగక్రీడా విధానమువలన, జ = పుట్టినట్టి, క్షమ = క్రమముయొక్క, దారణ = పోఁగొట్టుకొనుటయొక్క, దంభధీ = వ్యాజపుబుద్ధియొక్క, గతిక్ = ప్రాప్తి చేత; చక్రక్ = బాగుగా; ఒత్తుక్ = ఒత్తుకొనును.

అనఁగా వెల్ల పుడు రాజిల్లుతనమార్గవారుణ్యములచేఁ బల్లవకాంతి నోడించిన చంద్రికాపాదరుచిని, తప్పులు అనఁగా లక్ష్మీ సహోదరము లగుతామరసములు విష్ణుమూర్తివరము చేత గ్రహించె నని సిరి సంతసించుచుఁ గంతుకేలిపరిక్రమాపనో దనవ్యాజమునఁ గన్ను లొత్తుకొనుచున్న దనుట. చంద్రికాపాదములు పల్లవములకన్న మార్గవారుణ్యములు గల వనియు, పద్మములు సూర్యకిరణప్రచారముచే నట్టివానికాంతిని బొందిన వనియు భానము. లక్ష్మీదేవి పద్మహస్త యగుట, “నిత్యంసాపద్మహస్తా మమవసతుగృహేసర్వమజ్జశ్యయుక్తా” యని ప్రసిద్ధము. ఇట్లు సిరిపద్మహస్తయగుటకు, పద్మములు చంద్రికాపాద మ్రదిమారుణ్యములను బొందుట హేతువుగాకున్నను, హేతువుగాఁ జెప్పటవలన హేతుాక్రేత్యలంకారము. ఆమ్రదిమారుణ్యములకు భగవత్ప్రసాదై కలభ్యతచెప్పట లోకోత్తరత్వా నితరసాధ్యత్వాది ప్రతీత్యర్థమని తెలియునది.

చ. వెలందిమెఱుంగుసిక్కిలయః * వేలమరీచిక ధాటి వెల్వడైక్
 జలమున నంచుఁ గాహళిక * సాంద్రరుతిక్ బయ లూన్న శాలి లోఁ
 . గలసినభీతి వాహినుల * కాండముతో హరిమండలంబుతో
 వల నగుపొందుఁ గాంచియును * వప్రము వెల్వడ కుండు నెంతయుక్. 8

టీ. వెలందిమెఱుంగు సిక్కిల యవేలమరీచిక. — వెలంది = చంద్రికయొక్క, మెఱుంగుసిక్కిల = ప్రకాశించుచున్న జంఘలయొక్క, అవేలమరీచిక = అధికమగు కాంతి; ధాటిక్ = కైక్రయాక్రమగూర్చి; చలమునక్ = చూత్సర్వము చేత; వెల్వడైక్ = బయలుదేఱును. అంచుక్; కాహళిక = బూరుగ; సాంద్రరుతిక్ = దట్టమగుధ్వనిని; బయలూన్నక్ = వెల్లడి నేయఁ

గా; కాలి=పరిపాట్ల యనుట; లోక=అంతరంగమందు; కలిసినశీతిక=కూడుకొన్న భయము చేత; వాహినులకాండముతోక=సేనలయొక్కగుంపుతో, నదుల జలముతోను, “కాండోస్త్రీదృష్టాభాకార్య వర్ణావసరవారిషా” అని అమరుడు; హరిమండలంబుతోక=అశ్వసమాహముతో, శుకవర్ణంబుతోను; వలనగుపాండుక=అశుకూలమైన సంబంధమును; కాంచీయును = పొందియును; ప్రము=కోటను, వరిమడిని; ఎంతయుక=మిక్కిలి; వెల్వడకుండుక=బయలుదేరికుండును. చిత్రతక అనుపాతమున వాహినులకాండముతోను హరిమండలముతోను వలనగుపాండుక గాంచీయు వెల్వడకుండుట చిత్రమని తెలియునది.

చంద్రిక పిక్కలకాంతి శైత్రయాత్ర వెడలఁగఁ గాహళిక పెద్దపెట్టునదోదనేయుటను కాలి విని తాను వాహినీకాండములతోను హరిమండలంబుతోనుం గూడిన దయ్యు వప్రము వెల్వడ కుండె ననుట. ఆమె పిక్కలు బూరుగలకన్నను వరిపొట్టలకన్నను మిన్నగా నున్న పరిభావము. వాహినులకాండము హరిమండలము వప్రముచుచోటుల జ్లిప్తకూపకము పిక్కలను కాహళములు వరిపొట్టులు లోనగువానితోడఁ బోల్చుట కవిసమయసిద్ధము.

ఉ. రాజవరాత్తజాతపరిఁరంభసుఖం బొనగూర్చు నాకుభృ
 ద్రాజకువోరుకాండములు * రంభలు గావున నొక్కొ నిచ్చులుక
 రాజిలురక్తి సారసవ*నప్రవివర్ధనవృత్తిఁ బూనుఁ బో
 రాజితహస్తిహస్తనిక*రంబులు తత్ప్రియభావ మూనఁగాక. 9

తీ. రాజవరాత్త జాతపరిరంభసుఖంబు.—రాజవరాత్తజాత = రాజకుమారునకు, చల కూబరునకని యర్థాంతరము, పరిరంభసుఖంబు=ఆలింగనసౌఖ్యమును; ఒన గూర్చునాకు భృ ద్రాజకువోరుకాండములు.—ఒనగూర్చు=కలుగఁజేయునట్టి, ఆకుభృద్రాజకుచా=పర్యతశ్రేష్ఠములవలె నున్నతములగుకుచములుగల యాచంద్రికయొక్క, ఊహకాండములు=స్తంభములవంటియూరువులు; “నారీసీన పయోధరోరు యుగళం స్వప్నేపి నా లిక్తత మ్మతుః కేవల పేవ యావనవనచ్చేజే కుతారా వయమ్” ఇత్యాదికా వ్యవహారములవలనను, కామకాస్త్రా ద్యుక్తాలింగన ప్రభేదాంతర్గతవలనను, ఊర్వాలింగనము ప్రసిద్ధమని తెలియవలయు. రంభలు గావున నొక్కొ=రంభయను దేవాంగన లగుటవలననో, పూజయందు బహువచనము, అనఁటు లగుటనో; నిచ్చులుక=సర్వకాలమందును; రాజితహస్తిహస్తములు = ప్రకాశించుచున్నట్టి యేనుఁగుతోండములు; తత్ప్రియభావము=అభిభాతకములైన యూరువులకు మిత్రభావమును; ఊనఁగాక=పొందునట్లు; రాజిలురక్తిక=ప్రకాశించుచున్నయను రాగము చేత; సారసవన ప్రవివర్ధనవృత్తిక.—సారసవన=తామరతోఁటలయొక్క, ప్రవివర్ధనవృత్తిక = చేదించుటయొక్క వ్యాపారమును; సారస=సరస్వతిబంధియగు, వన=జలము చేత, ప్రవివర్ధనవృత్తిక =వృద్ధిఁ పొందుటయొక్క వ్యాపారమును; సార=శ్రేష్ఠములయిన, సవన = యాగములయొక్క, ప్రవివర్ధన=వృద్ధిఁబొందించుటయొక్క, వృత్తిక=వ్యాపారమును; సారస=రసీక సంబంధియయిన, వన=సమాహముయొక్క, ప్రవివర్ధన=వృద్ధిఁబొందించుటయొక్క, అనఁగా సంతోషపఱచుట

యొక్క, వృత్తికా=వ్యాపారమును; ఇవి క్రమముగాఁ గరికర కదలీ దేవాంగనా చంద్రికోయా పరములయిన యర్థములు; వూనెకా=వహించెను- పో=నిశ్చయము.

చంద్రికోరువులు రాజవరాత్తజాతుఁ డగువరునకుఁ బరిరంభసుఖము నియ్యఁదగినవి కావున రాజవరాత్తజాతుఁ డగు నలకూబరునకుఁ బరిరంభసుఖమిచ్చురంభ లయ్యె ననియు అట్లు రంభాభావము పొంది తమకు (అనఁగా రంభాశబ్దమునకు అనఁటులును అర్థము కావు న నట్టియనఁటులకు) శత్రువు లయిన కరికరంబులను సారసవనప్రవివర్దనవృత్తిఁ బూనుటచే మిత్త్యములగునట్లు చేసికొనినవి యని తాత్పర్యము. ఏనుఁగుతోండములు కమలవనమును క్షేదించుటయు అనఁటులు సరోజలముచే వృద్ధిబొందుటయు దేవాంగనాసంగ సౌఖ్యమునకై యాగములు చేయఁబడుటయుఁ బ్రసిద్ధము. ఆమెయూరువులు అనఁటులను ఏనుఁగుతోండములను పోలినవని భావము. “ఊరూ కరికరాకారా వజ్రం వ్యక్తాజ్జస్థికిమ్” అన్నచొప్పున ద్వితీయయావన మిందుఁ జెప్పఁబడియె.

చ. సతిజఘనప్రభాగరిమ * సైకతముల్ పరిశంధతీర్థవా
సితఁ దగి శారదాదరణఁచే నినుమంత గ్రహించి మించ న
మృతిఁ గన నోపకే యవని * మాటికిఁ గప్పికొను సమీరసం
తతిగతినిశ్చ్యతాసనవ*నప్రసవోఘపరాగ శాటికక. 10

టీ. సైకతముల్=ఇనుకదీములు; పరిశంధతీర్థవాసితకా.-పరిశుద్ధ=నిర్మలమగు, తీర్థ = పుణ్యక్షేత్రమందలి, ఉదకమందలి, “తీర్థం శాస్త్రాధ్వరక్షేత్రోపాయో పాధ్యాయమన్త్రి యు । ఆవతారస్థి జుష్టామ్భుః స్త్రీరజస్సుచ విశుతమ్” అనివిశ్వము, వాసితకా=నివాసముచేత, వసించుబాఁడు వాసి వానిధర్మము వాసిత అది వాసయాపంబ యగును; తగి=ఓప్పి; శారదా దరణచేకా=సరస్వతీప్రసాదముచేత, శరత్కాలనంబంధియైన యాదరముచేత, శరత్కాలముననే సైకతప్రకాశము గావున నిట్లు వచింపఁబడియె; సతిజఘనప్రభాగరిమకా = చంద్రిక కటిపురోభాగములయొక్క శోభాతిశయమును; ఇనుమంతకా=కొంచెముగాను, ఇనుక నంతయు నని వాస్తవార్థము; గ్రహించి=పొంది; మించకా=అతిశయింపఁగా; అవని=భూమి; సమీతికా= అంగీకారముచేత; కనకా=చూచుటకు; ఓపకే=సహింపకయే; సమీరసంతతిగతి నిశ్చ్యతా సనవనప్రసవోఘపరాగ శాటికక. —సమీరసంతతి=వాయునంభుముయొక్క, గతి=గమనము చేత, నిశ్చ్యత=జాతినట్టి, ఇది పరాగవిశేషణము, అసన=బంధుకవృక్షములయొక్క, వన= వనములయొక్క, ప్రసవోఘ=పుష్పరాశిసంబంధియగు, పరాగ=రజమనెడు, శాటికకా=కాసాయవృక్షముననుట; మాటికకా=సారెకు; కప్పికొనుకా=అచ్చాదించుకొనును.

అనఁగా, చంద్రికాజఘన సౌందర్యము నించుకగ్రహించి మించిన సైకతంబుల సౌభాగ్యముచూచి సహింపఁజాలక భూమి గచ్చ్యసింపెనని భావము.

చ. స్థితపనీయసారసన*స్తీమృషాతపనాతపంబు భా
స్వరకటిహార్త్యనాభిమిష*జాలకవీధికఁ బర్వినం దదం.

తరమున నక్షిలక్ష్యగతిఁ ♦దాల్చినసూక్ష్మతగాఁ జూఁ జూమీ
కరికులరాజయాననును ♦గౌను మనంబునఁ జింతి యూన్సంగఁ.

11

టీ. కరికులరాజయాననును గౌను.-కరికులరాజయాన=గజరాజగమనయగు చంద్రికయొక్క, నను గౌను=నునుపైనమధ్యభాగము; మనంబునఁ=మనస్సునందు; చింతి యూన్సంగఁ=ధ్యానింపఁగా; స్థిరతపనీయసారసన దీప్తిమృషా తపనాతపంబు.-స్థిర=ఆచంచలమగు, తపనీయ=బంగరుయొక్క, “తపనీయంశాతమమ్బు” అనియమరుఁడు, సారస=బిడ్డాణముయొక్క, “స్త్రీకట్య మ్నేఖిలా కాఞ్చీ సప్తకీరకనా తథా | క్షీణే సారసమ్” అని యమరుఁడు, దీప్తి=శాంతియనెడు, మృషా=వ్యాజముగల, తపనాతపంబు=చూర్యాతపంబు; భాస్వరకటిహర్ష్యానాభిమిషజాలక వీఖికఁ.-భాస్వర=ప్రకాశించుచున్న, కటి=కటిప్రదేశమనెడి, హర్ష్యా=మేడయొక్క, నాభిమిషజాలక=పొక్కిలియనెడు నెపయుగలగవాక్ష్మముయొక్క, వీఖికఁ=ప్రదేశమందు; పర్విణఁ=ప్రసరింపఁగా; తపంతరమునఁ=ఆచూర్యాతపమధ్యమున; అక్షిలక్ష్యగతిఁ=చతురిందియవిషయస్థితిని; దాల్చినసూక్ష్మతగాఁబు=ధరించిన అతిసూక్ష్మమగు అణువు; జూఁజూమీ=ఆగునునుమీ.

“జాలసూర్యమరీచిసం సూక్ష్మం య ద్దృశ్యతే రజః | తస్య వ్యతమో భాగః పరమాణుస్స ఉచ్యతే” అని చెప్పినరీతిగాఁ బ్రత్యక్షవిషయ మగుత్రసరేణుత్వము మధ్యమం గధ్యపవిత మైనది. “కాను సూక్ష్మతగాఁబు వాఁ కటిహర్ష్యా” అనుచోటుల రూపకాలంకారము. “దీప్తిమృషాతపనాతపంబు; నాభిమిషజాలక” యను చోటుల కైతవాపచ్చుతియు, కరికులరాజయాన యనుచోటు నుపమాంకారంబు నగును.

మ. అలివేణీమణినాభి తుంగఘనపు ♦ష్పాభంగశోభాగతిం
జెలు వందం దదమూల్యనద్గుణగణఁశ్రీఁ గానఁగా లేమి నో
జలజాతాకరసాభి చుట్టుకొను ని ♦చ్చల్ మర్యశోవల్లికా
నభి నస్పృశ్యనిరంతరావిశదజై ♦వాలాభిదంభంబునఁ.

12

టీ. అలివేణీ మణినాభి=చంద్రికయొక్క పొక్కిలి; తుంగఘనపుష్పాభంగశోభాగతిఁ.-తుంగ=శున్నతమైన, ఘనపుష్ప=జలముయొక్క, అభంగ=తరఁగలులేని, శోభా=శాంతియొక్క, గతిఁ=రీతిచేత, “మేఘపుష్పంఘనరసమ్” అని యమరుఁడు; తుంగ=పొన్నయొక్క, ఘన=గొప్పదగు, పుష్ప=పువ్వుయొక్క, అభంగ=భంగములేని, అవఁగాఁగొఱతలేని, శోభాగతిచేతనని వాస్తవార్థము; చెలువిందఁ=నుందరమగువిందఁగా; జలజాతాకరసాభి=పద్మాకరములైన కొలఁకులయొక్కపంక్తి; తదమూల్యనద్గుణగణఁశ్రీఁ.-తత్=ఆనాభిసంబంధియైన, అమూల్య=వెలలేని, నద్గుణగణ=క్రేష్టగుణసంఘముయొక్క, మొలనూలు బావగువానియొక్క, శ్రీఁ=సంపదను; కానఁగాలేమి నో=పొందలేకుండుటవలననో; నిచ్చల్=ఎల్లప్పుడు; అస్పృశ్యనిరంతరావిశదజై వాలాభిదంభంబునఁ.-అస్పృశ్య=స్పృశింపఁగూ

డనట్టియు, నిరంతరంబుల్లప్పుడు, అవికద=నల్లగాఁగఁకునట్టి, “వికదశ్వేతపాణిరాః” అని యనుచుఁడు, శైవాల = నాచుఁదీవలయొక్క, ఆళి=గుంపనెడు, దంభంబునక = నెపముచేత; దుర్యోవ్లికావళిక = అయికో లతాసంఘమును ; చుట్టుకొనుక = కప్పికొనును.

అనఁగా నామెచొక్కిలి ఘనపుష్పాభంగశోచాగతిని బొందఁగా సభంగశోభాగతి యైనజలజాతాకరపాలితదమాల్యనద్గుణాశ్రీ నొందజాలక యోడి దు్యోవ్లిని చాల్చిన దని భావము. పర్ణముచేత నోడింపబడిన చిట్లు చెప్పఁచున దని సంప్రదాయము. ఇందులకు “లజ్జా శోపో యశోనాశశోపాక్రద్దాస్యకృష్ణతాః । రాగపాణ్డురశాశస్త్రీవిషయమ్మతపోజపాః । రాజప్రసాదపాంసైకదస్తభక్తినిషేవణమ్ । దుఃఖస్నేహభిచారైర్వ్యా సహనోద్ద్రీవికాదయః । వర్ణ్యన వికత స్త్రోతే పరాభవసముద్భవాః । భావా వాచ్యా యచౌచిత్రమ్” అనియు, “ముఖజితం కమలం మూర్తమి వాయశో భృక్తావోన్యాజేన ధత్తే” అనియు, కవికల్పలత యం దున్నది.

చ. తలఁకక యావనాంబునిధిఁ ♦ దానముఁ జేసి కటివితర్దిఁ జెం
ది లలితవిప్రసేవితుఁడు ♦ నీరజబాణుఁడు పాంథభేదనా
జ్జ్వలమతి నాభికుండమునఁ ♦ జయ్యన హోమా మొనర్పఁ బర్వశ్యా
మలతరధూమలేఖ యన ♦ మానిని యూరు పొసంగు నింపునక. 13

టీ. లలితవిప్రసేవితుఁడు. - లలిత=సరళులైన, విప్ర = బ్రాహ్మణులచేత, సేవితుఁడు= కొలువబడినవాఁడగు; లలిత=సుందరములైన, వి=శుకాదిపక్షులచేత, ప్రసేవితుఁడగుననివాస్తవార్థము; నీరజబాణుఁడు=మరుఁడు; పాంథభేదనోజ్జ్వలమతిక. - పాంథ=శాటసాసులయొక్క, భేదన=విదారణమందు, ఉజ్జ్వల=ప్రకాశించునట్టి, మతిక=బుద్ధిచేత; యావనాంబునిధిక = ప్రాయంబనెడుమున్నీటియందు; తలఁకక= భయంపడక; తానయక = స్నానమును; చేసి= ఒనరించి; కటివితర్దిక = కటిప్రదేశమునెడు వేదికను; చెంది=పొంది. నాభికుండమునక = పొక్కిలియనెడు కుండమునందు, కుండ మనఁగా హోమమునకై విధిచొప్పునఁ ద్రవ్యబడిన గుంట; చయ్యనక = చేగముగ; హోమము; ఒనర్పక = చేయఁగా; పర్వశ్యామలతరధూమలేఖ. - పర్వ=వ్యాపించెడు, శ్యామలతర=మిక్కిలినల్లనగు,, ధూమలేఖ=ధూమమాలిక; అనక = అనునట్లు; మానినియూరు=చంద్రికయొక్కోమరాజి; ఇంపునక = ఆలయముచే; పొసంగుక = ఓప్పును.

చంద్రికయూరు మరుఁడు పథికులవధింప నిచ్చించి యావనాంబునిధియందు స్నానముఁజేసి విప్రసేవితుఁడయి కటివితర్దియందు నాభికుండమున వేల్చినసూమమాలికయొ యన్నట్లున్న దని భావము. ఉత్త్రేక్షాఅంకారము. “యావనాంబునిధి నాభికుండ” అనుచోట్ల ధూపక ముఖమ సుత్రేక్షకు నంగాంగిభావముచే నంకరము.

మ. సవరోమావళియష్టికాగ్రముపయి * న్రాజిల్లి చందోయి తా

నవి మెప్పించి తిదాత్తి తి న్నన నసూయో గ్రీవ యబ్జాప్తువై
భనముం జేకొనె నెండ్ర ము న్నరుణబిం * సూక్ష్మైః గమ్నోవి వే
శీ విరాజల్లెఁ దమస్సపత్నగతి నెం * తేఁ దాల్చి యయ్యింతికిఁ.

14

టీ. అయ్యింతికిఁ = ఆచంద్రికకు, చంద్రోయి = స్రవయుగ్మము; సవరోమావళియష్టికా గ్రముపయిఁ. - నవ = నూతనమగు, రోమావళి = ఆరనెడు, యష్టికా = అననవిశేషముయొక్క, యష్టికాననము యోగప్రసిద్ధము, అగ్రముపయిఁ = అగ్రభాగముమీఁద; రాజిల్లి = ప్రకాశించి, అనగా తాదృశానసూయాధమై తపము దాల్చి యనుట; తాఁ; ఆవిఁ = సూక్ష్మని; మెప్పించి = సంతుష్టనిఁజేసి; తదాత్తి త్ = ఆయవిస్మయాపముచేతను, పర్వతస్వయాపముచేననుట; “అవయశ్చైలమేసారాఁ” అని యమరుఁడు; మనఁ = వృద్ధిబొందఁగా; గ్రీవ = కంఠరము; అనూయో = తార్ష్యచేత; అబ్జాప్తువైభవముఁ = సూక్ష్మనియొక్క విభవమును; అబ్జ = శంఖమునకు, అప్ర = చేరియనెడు, వైభవముఁ = విభవమును; “అబ్జాశబ్దశకాశ్చోచ” అని యమరుఁడు; ఇట్లచకారమున పద్మార్థకతయు, సూక్ష్మండు పద్మబాంధవుం డగుటయు, తెల్లము. చేకొనెఁ = గహించెను. కమ్నోవి = ఎఱ్ఱనగునట్టియధరము; మున్ను = తోలుత; అరుణబింబ సూక్ష్మైః = సూక్ష్మబింబప్రకాశమును, అరుణమైన నొండపండుయొక్క ప్రకాశమును; ఒండెఁ = హందెను. వేణి = జడ; తమస్సపత్నిగతిఁ. — తమః = రాహునకు; “తమస్తురాహుః” అని ఆమరుఁడు, నపత్న = శత్రువనెడు, గతిఁ = రీతిని, అంధకారశత్రువైన సూక్ష్మనిరీతిని; ఎంతేఁ = మిక్కిలి; తాల్చి = వసించి; విరాజల్లెఁ = ప్రకాశించెను.

ఆచంద్రికయొక్కకుచములు పర్వతోన్నతములనియు కంఠము శంఖతుల్యం బనియు అధరము బింబనప్పక మనియు, వేణి రాహును బోలి యున్నదనియు భావము- “బస్తి శ్చౌ ర స్సుస్సౌ వ్యాదీ కల్పః ప్రఖ్యంప్రభ స్సమః | జేషీయ జేశ్వరిప్యాభ సోదరాద్యా ఇవార్థకాః” అనుటచే అప్రసపత్న శబ్దములు తౌల్యమున బ్రతిపాదించును.

సీ. సకియురోజములసా * టికి గహ్వరముఁ బూని
కుధరపాళిక కలఁ * గుండువడియెఁ
గలికిగుబ్బలపెంపుఁ * గినఁ జాలఁ దమిఁ గాంచి
కోకముల్ రాజుచేఁ * గుండువడియెఁ
జెలికుచంబుల బోల * నెళవున నరిఁ జూచి
కనకకోలంబముల్ * గట్టువడియె
నెలతచందోయి * దులఁదూఁగ రతిఁ బూని
భృంగారుతతి వేగ * యెత్తువడియెఁ

తే. వతీయు గోత్రమ్ములకును గోత్రమ్ము; లకుల
 కరాలు కాయమ్ములకుఁ గాయములు భద్ర
 ఘటకములకు సదాభద్రఘటకములు ॥
 శిరే వధూకులమఃపయోధరము లెన్న.

టీ. కుధర పాలిక=పర్వత సమాహము; సక్తియుగోసముల సాటికిం = చంద్రిక పాలిండ్ల
 సామ్యమునకు; గవ్యరము = దంభమును, గుహను; పూని=నిహించి; కలఁగుండువడియెం = కలఁ
 తపడెను. పర్వతము గుహలుగలిగి కలఁగుండుపడుట సహజము. కోకముల్ = చక్రవాక
 ములు; కలికిగుబ్బలపెంపు = చంద్రిక గుబ్బల యతిశయమును; కనె = పొందుటకు; చాలె =
 మిక్కిలి; తమి = ఆసక్తిని, రాత్రిని; “రజనీయామినీతమీ” అని యమరుఁడు; కాంచి =
 పొంది; రాజాచే = ప్రభువుచేత, చంద్రునిచేత; కుండుపడియెం = దుఃఖమునుబొందెను.
 చక్రవాకములు రాత్రి చంద్రునిచే గుండుపడుట సహజము. కనకకోలంబముల్ = బంగారు
 కిన్నెర కాయలు; చెలికుచంబులెం = చంద్రికా స్తనములను; పోలె = పోలుటకు; ఒళవునె =
 లోలోపల, పిణాదండమందు; సరి = సాటిని; చాచి = ఆవలోకించి; కట్టువడియెం = సిగ్గునఁ
 జాలించుకొనెను, బంధమునుబొందెను. కోలంబకము వూళవునఁ గట్టువడుట సహజము.
 భృంగారుతతి. - భృంగారు = బంగరుగిండ్లయొక్క, “భృంజ్జూరుగీకనకాలుకా” అని యమరుఁ
 డు, తతి = గుంపు; నెలఁతచంద్రికయిలో = చంద్రిక చున్నఁ గవతోడ; తులఁదూఁగెం = సాటిఁ
 బొందుటకు; రతి = ప్రీతిని; పూని = నిహించి; వేగ = శీఘ్రముగా; ఎత్తువడియెం = డస్సెను,
 తూఁచఁబడెను; బంగరుగిండ్లు తూఁచఁబడుట సహజము. వధూకులమణి పయోధరములు =
 స్త్రీరత్నంబగు చంద్రికయొక్క పాలిండ్లు; ఎన్నె = ఎంచఁగా; తతీయుగోత్రమ్ములకు =
 సమీపించుచున్న పర్వతములకు; గోత్రమ్ములు = పూజనీయములు. “గోత్రస్సంభావనీయేపి”
 అని విశ్వము; ఆరులకు = చక్రవాకములకు, ఆరులు = శత్రువులు. కాయమ్ములకు = పిణాకాయ
 ములకు, కోలంబకములకునుట; కాయములు = కటుద్రవ్యములచే జేసిన యావధములు, సహిం
 పరానివనుట. భద్రఘటకములకు = ప్రైజెప్పిన భృంగారువులకు; “భద్రఘమ్ముః పూర్ణకుమ్భా
 భృక్తార్కారుః” అని యమరుఁడు; సదాభద్రఘటకములు = ఎల్లపుడు శ్రేయమునుఘటిల్లఁ జేయునవి,
 కావేని అభద్ర అని విభాగము, ఎల్లప్పుడు ఆమంగళమును జేయున వనుట. సదాపదము
 “నుపుసా” అని సమసించినది. బలిర = ఆశ్చర్యము !

గోత్రమ్ములకు గోత్రమ్ము లరల కకు లిత్యాదిగాఁ దత్తత్సమానరూపత నొందుట యాశ్చ
 ర్య మనిభావము. ఆ మెత్తనములు పర్వతములవలె నున్నత మయినవనియు, జక్కవలవలె
 జతగూడి యున్న వనియు, పిణాకాయములవలెఁ బొంకములుగానున్న వనియు, భృంగా
 రువులవలె మెఱుగు గలిగి యున్న వనియు భావము. ఇందుఁ జందోయి వర్ణితం బయ్యె.

మ. భువిఁ గళ్ళిత్పదపూర్వకంబుగ నుద్ధీవుంజంబు త న్సల్క నా
 త్త వేతం జేకొని దేవదత్తము మిళింపదద్వేషికంఠాత్త సాం

పు వెలుంగం జనియించి మించె బలి నశ్చూగాంచితంబై ప్రసి
ద్ధవరాభిఖ్య నెసంగి భూరిగుణారత్నప్రాప్తి సంధించుటన్.

16

టీ. దేవదత్తము=అష్టనశంఖము, అష్టాతకులగోత్రం బగునొకవ్యక్తివిశేషము; భువిన్= భూమియందు; సుధీపుంజంబు=విద్యవృండులము; తన్=తన్ను; కశ్చిత్పద పూర్వకంబుగన్= “కశ్చిద్దేవదత్తః” అను వ్యవహారముచే కశ్చిత్పదము ముందగునట్లుగా; పల్కున్=వచింపఁ గా; అట్లు వ్యవహరించుట శాస్త్రములయందుఁ బ్రసిద్ధంబు; ఆత్మన్=మనస్సునందు; వెత్=దుఃఖమును; చేకొని=పొంది; మిలిందస్వేణికంఠాత్మన్.-మిలిందస్వేణి=తుమ్మెదలవలె నాచరించువేణిగల చంద్రికయొక్క, మిలిందత్ అనుచోట ఆచారార్థమున క్విప్ ప్రత్యయము, కంఠాత్మన్=కంఠరూపముచేత; సాంప్ర వెలుంగన్=శోభయతిశయించునట్లుగా; జనియించి=ఉదయించి; సత్కూగాంచితంబువి.-సత్కూగ=విద్యత్సంఘముచేత, అంచితంబై=పూజితంబై, బోఁకభంగి నొప్పుచున్నదై; ప్రసిద్ధవరాభిఖ్యన్=ప్రసిద్ధమై శ్రేష్ఠమైనవేడిచేత, ప్రసిద్ధ=ప్రసిద్ధమగు, వర=కుంకుమయొక్క, అభిఖ్యన్=కాంతిచేత, “వరంబాష్టాకపత్రసే, అభిఖ్యానా మశోభయోః” అని యమరుఁడు; ఎంగి=ఓప్పి; భూరిగుణారత్నప్రాప్తి.-భూరి=అధికమైన, గుణారత్న=రత్నములవంటి గుణములయొక్క, ప్రాప్తి=పొందిక, భూరిగుణాగోష్ఠనూత్రముగల, కాదేని బంగరునూత్రముగల, రత్నప్రాప్తి=మణులపొందిక; సంధించుటన్=కలుగుటవలన; మించె=అతిశయించెను. బలి=ఆశ్చర్యము!

దేవదత్తము పండితమండలిచే కశ్చిత్పదపూర్వకముగా వ్యవహరింపఁబడుచున్నా నని వెత నొంది చంద్రికాకంఠరూపముగా జనించి సుగుణారత్నములనుబొందిసత్కూగాంచితంబై ప్రసిద్ధనామమును దాల్చి విరాజిలై ననుట. అనఁగా అష్టనశంఖావతార రూపముగా నామకంఠము వెలయుచున్న దని భావము. పూర్వమంతసామాన్యస్థితిలో నుండినదేవదత్తము కంఠరూపతఁ దాల్చి తద్విపరీతముగ లోకోత్తరస్థితిచే జలంగుట యాశ్చర్యము.

చ. వనితభుజాప్రసూనసరశ్చవల్లవిలాసముఁ జెందఁ గోర్కిఁ గై
కొని వనజాకరాలి బినశోటి గళద్వయసాంబునీమని
ల్చి నయనపద్మముల్ దెఱచి శేయుఁ దరణ్యవలోకనం బహం
బున నిక వాని మోడ్చి పెనుశుం దదుదంచితచింతనాగతిన్.

17

టీ. బినశోటి=తామరతూడుగుంపు; వనితభుజాప్రసూనసర వల్లవిలాసమున్.-వనిత=చంద్రికయొక్క, భుజాప్రసూనసర=పున్నహారములవలెమండుబాహువులయొక్క, వల్ల=మనోజ్ఞమైన, విలాసమున్=లీలను; చెందక=పొందుటకు; కోర్కిన్=వాంఛను; కైకొని=పొంది; వనజాకరాలిన్=పద్మాకరములయొక్క సమాహమందు; గళద్వయసాంబునీమన్.- గళద్వయస=కంఠప్రమాణమైన, “ప్రమాణద్వయసః” ఇత్యాదినూత్రముచేఁ బ్రమాణార్థమందు గళకబ్బముపైద్వయసః ప్రత్యయము, అంబునీమన్=జలప్రదేశమందు; నిల్చి నయన

పద్మముల్ = నయనరూపములైన పద్మములను; తెఱచి = విప్పికొని; అహంబునకొ = పగటియందు; తరణ్యవలోకనంబు = సూర్యవలోకనమును; చేయుకొ = ఒనగించును. నిశకొ = రాత్రియందు; వానికొ = ఆనయనపద్మములను; మోడ్చి = మూసికొని; తదుదించితిచింతనాగతకొ. - తత్ = ఆ సూర్యుని సంబంధమైన. ఉదించిత = అధికమగు, చింతనా = ధ్యానముయొక్క, గతకొ = రీతిని; పెనుపుకొ = వృద్ధిబొందించును.

తపంబానరించు వారిలో గొందఱు జలమధ్యమున గంతమువలకునిల్చి సూర్యావలోకనమేనేయుచు సూర్యుం డస్తమింపఁగా వాతనినే ధ్యానించుచు గన్నులు మోడ్చికొని రేయిగడిపి మఱల సూర్యోదయమున దన్నిరీక్షణము పలుపుట ప్రసిద్ధము. అట్లు బినకొటి చంద్రికాభుజావిలాససిద్ధికొలఁతునందు సూర్యావలోకనమునేయుచు దపోవిశేషము నాచరించుచున్నట్లు తేప్పిక్షింపఁబడినది. అనఁగా చంద్రికాభుజాలతల మృణాళములకు మించియున్న పనిఫలితార్థము “ప్రా యోబ్లం త్వత్పదే నైక్యం ప్రాప్తం తోయే తపస్యత” అనుచోటవలె సుత్రేష్టాబంకారము.

సీ. ఎంత సద్గుణబద్ధి * ననసి మించిన నైన
 మణులరంధ్రములె నెఁమకు ననంగ
 నెంతవారికిఁ బుట్టి * యెమ్మె గాంచిన నైన
 సుధపెంపుఁ బలుచగాఁ * జూచు ననంగ
 నెంత బల్కొనఁ గూడి * యింపుఁ జెందిన నైనఁ
 జిగురాకు నగవీధిఁ * జేర్చు ననంగ
 నెంత రసోదయం * బెచ్చు బొల్చిన నైనఁ
 జెఱకు నిష్ఫలముగాఁ * జేయు ననంగ

తే. సనిశ మామోద మొక్కింత * గనక వాయు
 రీతిఁ జాంచల్యము వహించి * రిత్త విరిసి
 సాంపు చేడ వాడుబంధూక * సుమచయంబు
 తెఱవకెమ్మోవితో * విరోధింపఁ గలదె.

* తీ. ఎంత సద్గుణబద్ధి = ఎంత సుగుణలాభమును, మంచినూత్రములయొక్క లాభమును; ఎనకి = పొంది; మించిన నైనకొ = అతిశయించినప్పటికిని; మణులరంధ్రమువలె = మణులయొక్క దోషములే, బెజ్జముల కేయనియర్థాంతరము; పెనుకుకొ = పెదకును; అనంగకొ = ఇట్లనుచుండఁగా; ఎంతవారికికొ = ఎంతదోషవారికి, ఎంతజలమునకును; పుట్టి = జన్మించి; ఎన్నె = అందము; కాంచిన నైనకొ = పొందినప్పటికిని; సుధపెంపుకొ = అమృతముయొక్క యతిశయమును; పలుచగాకొ = తక్కువగాను, సుధ చిక్కనిది కావండుట స్వభావము; చూచుకొ అనంగకొ = అవలోకించుననఁగా;

ఎంతబిచ్చనకొక=ఎంతయధికమైననను, సూక్ష్మగ్రుము; కూడి; ఇంపుకొక=యోగ్యతను; చెందిన నైకకొక=పొందినప్పటికిని; చిగురాకుకొక=కిసలయమును; నగకొక వీధికొకచేర్చుననగకొక=లోకమునవునట్లుగా వీధికొకచెప్పుననగకొక; నగవీధికొక=వృక్షపంక్తిని, చేర్చుననగనని యర్థాంతరము; ఎంతరసోదయంబు=ఎంతవీర్యాతికయము, పానకముయొక్కయందయము; ఎచ్చకొక=అతిశయించునట్లుగా; పొల్చిననైకకొక=ఒప్పినప్పటికిని; చెఱుకొక=ఇత్యువును; నిష్పలముగాకొక=లాభములేనిదానికొక, పండ్లులేనిదానికొకనని యర్థాంతరము; చేయుననగకొక=ఒనరించుననగకొక; అనిశము=ఎల్లపుడు; ఆమోదము=సంతనము, పరిమళము; ఒక్కొక్కతగవకొక=శౌంశైమైనంగానక; వాయురీతికొక.—వాయు=వాతరోగముయొక్క, తెమ్మెరలయొక్క, కీటికొక=రీతిచేత; చాంచల్యముపహించి=చంచలత్వమునొంది; రిత్తివిరిసి=వృథాగర్వముచేతకడి, ఫలములేకవిడిసింది; సొంపుచెడకొక=అందమాటునట్లు; వాడుబంధుకముచియంబు=మనమాదాననపువ్వులగుంపు; తెఱవకొకమ్మెవితోకొక=చంద్రికయొక్కయరుజాధరముతోడ; విరోధింపకలకొక=పోరకలగానా?

అనగా సంతతయుత్కృష్టము లగుమణిసుధాపల్లవేక్షువులే యోడినపు డిట్లుసాహస్యమగుబంధుకము విరోధింపకజాలదనుట. చంద్రికమోపి బంధుకపుష్పపల్లవ మణులకన్న మార్దవారుణ్యములుగలిగి యితుసుధలకన్న తీయనైనదని ఫలితార్థము.

మ. హరిమధ్యానఘదంతకోరకనమః త్వారూఢి పుణ్యాకర

స్ఫురణల్ గాంచినహీరసంతతి కెలం * బొల్పొందుఁగా కబ్బునే
 పరమాఘంబునఁ బొల్పు మా కని వనిం * బల్తాఱు ఖేదించు బం
 భరనాదంబున మొల్ల మొగ్గులు గళ*నన్తధ్వక్రపూరంబుగక.

19

టీ, మొల్ల మొగ్గులు=మందకుట్టలములు; హరిమధ్యానఘదంతకోరక నమత్వారూఢి.— హరిమధ్యాన=చంద్రికయొక్క, ఆనఘ=ఒచ్చెములేని, దంతకోరక=కలికలపంటిదంతములయొక్క, సమత్వారూఢి = సామ్యప్రాప్తి; ఇలకొక=భూమియందు; పుణ్యాకరస్ఫురణల్.— పుణ్య=సుకృతములకు, ఆకర=ఆధారములైన, స్ఫురణల్=ప్రకాశములను; పుణ్య=మనోహరములగు, ఆకర=గతులయందు, స్ఫురణములను; కాంచినహీరసంతతికొక=పొందినవజ్రసంఘమునకు; బొల్పొందుఁగాక=ఒప్పునుగాక. పరమాఘంబునకొక.— పరమ = అధికమగు, అఘంబునకొక=పాపముచేత; పర=ప్రత్యేమయిన, మాఘంబునకొక=మాఘమాసమునందు; బొల్పుమాకుకొక=ఉదయించినమాకు; అబ్బునే=అమరునా? అని=ఇటునును; గళ*నన్తధ్వక్రపూరంబుగక.—గళతో=జాఱుచున్నట్టి, మధు=పూదేవియయనెడు, అక్రపూరంబుగకొక=కన్నీటి ప్రవాహముగలదియగునట్లుగా; బంభరనాదంబునకొక=తుమ్మెదలనాదముచేత; పల్తాఱుకొక=సారెకు; ఖేదించుకొక=దుఃఖించును.

అనగాఁ జంద్రికయొక్క దంతకోరకములకు హీరములు సాటియగును గాని మొల్ల మొగ్గులు తాము కామని దుఃఖించెననుట. ఇట "దుఃఖిన్నే హరిచారేష్వాననాశోద్ధీవికాద

యః" అను పూర్వోదాహృతప్రమాణమునుబట్టి "ముఖజిత శ్చంద్రిః కీయామబిష్టవ్యాజే నా
క్రూణి ముఖ్యత్రీ-ముఖజితం కిమలం భ్రమరా రాజై రాక్రన్తతి" అని కవికల్పలతాలో జెప్పిన
సూక్ష్మన "భేదింబుచంభర నాదంబున మొల్ల మొగ్గులు గళన్తధ్వక్రుపారంబుగఁ" అని
పరాజయచిహ్నము వర్ణితంబయ్యె. ఉ త్స్రీక్షలంకారి భేదము.

ఉ. మానినిమేటితావి గలమాటల తేట గ్రహింపఁ గోరి నా
నానగరాజితప్రవచనద్విజరాజులఁ జేరి యిప్పితం
బూనమి వాక్సతీపదపయోయహయావకవారిఁ గ్రోల నౌ
నౌ నెఱకెంపు స్థాంపెనఁగె నాననసీమలఁ గీరరాజికిఁ. 20

టీ. మానినిమేటితావి గలమాటల తేటఁ.—మానిని=చంద్రికయొక్క, మేటితావిగల=
మంచిపరిమళముగలయట్టి, మాటల=పలుకులయొక్క, తేటఁ=సారమును; గ్రహింపఁ=
స్వీకరించుటకు; కోరి=ఇచ్చించి; నానానగరాజితప్రవచన ద్విజరాజులఁ.—నానానగర=
అనేకరాజధానులయందు, అజిత=గెలువఁబడనట్టి, ఓడనివారైసట్టియునుట, ప్రవచన=ప్రకృ
ప్తవాక్కులుగలవారైన, ద్విజరాజులఁ=బ్రాహ్మణశ్రేష్ఠులను; నానానగ=అనేకవిధములైనవృక్ష
ములయందు, రాజిత=పిప్పచున్న, ప్రవచన=ప్రకృప్తమైనపలుకులుగల, ద్విజరాజులఁ=పక్షి
పంక్తులను; చేరి=అశ్రయించి; వాక్సతీ=ఇష్టార్థము; ఊనమిఁ=పొందనందును; వాక్సతీ
పదపయోయహయావకవారిఁ.—వాక్సతీ=వాగ్దేవియొక్క, పదపయోయహ=పాదపద్మసంబం
ధియగు, యావకవారిఁ=లత్తుకనీరును, వాగ్దేక్షగలవారు వాగ్దేవివాశ్రయించుట సహజము;
గ్రోలఁ=పానము నేయఁగా; కీరరాజికిఁ=చిలుకలగుంపునకు; ఆననసీమలఁ=ముఖప్రదేశ
ములయందు; నెఱకెంపు=అధికమైన యెఱ్ఱఁదనము; స్థాంపెనఁగె=ప్రకాశించెను. డౌ
నాఁ=యథార్థము.

చంద్రికపలుకులు చిలుకలపలుకులకన్న ముద్దుగా నున్నవని భావము.

చ. కలికికపోలయుగ్గురుచి * కాంచనదర్పణకాంతిసంతతుల్
కలయఁగఁ జేరఁ బ్రేమమునఁ * గౌఁగిటఁ గూర్చి నిజోజ్జ్వలాంకసం
స్థలి నిడి కర్ణపూరవిలసత్ప్రతితరత్నమరీచిపాళికా
చ్ఛలమునఁ బౌలు పౌసీ వరు * స స్వరవత్త్రిక డోల నూఁచెడుక. 21

టీ. కలికికపోలయుగ్గురుచి.—కలికి=చంద్రికయొక్క, కపోలయుగ్గు=గండస్థలయు
గ్గుముయొక్క, రుచి=కాంతి; ఇది కర్ణ; కాంచనదర్పణ కాంతిసంతతుల్.—కాంచనద
ర్పణ=బంగారుటద్దముయొక్క, కాంతిసంతతుల్=కాంతుల నెడు శిశువులు; కలయఁగఁ=కల
యుటకు; చేరఁ=సమీపింపఁగా; గౌఁగిటఁగూర్చి=క్రీడిచేత; కౌఁగిటఁగూర్చి=అలింగనముఁ
జేసికొని; నిజోజ్జ్వలాంకసంస్థలిఁ.—నిజ=స్వీయమగు, ఉజ్జ్వల=ప్రకాశించునట్టి, అంకసం
స్థలిఁ=తోవసూఁదస్థు, సమీపభూమియందునట; ఇడి=కూర్చుండఁబెట్టి; కర్ణపూరవిలసత్ప్రతి
తరత్న

మరీచిపాళికాచ్ఛలమునకొ. -కర్ణ పూర=కమ్మలయందు, నిలసలో=ప్రకాశించుచున్న, నితర త్న=వజ్రమణులయొక్క, మరీచిపాళికా=కాంతిపరంపరయనెడు, ఛలమునకొ=సేపము చేత; పాలు=క్షీరములను; పోసి; పరసకొ=క్రమముగా; పరపత్రిక డోలకొ-క్రేష్టములగు మకరికాపత్రిములనెడు సుయ్యోలయందు; ఊచెక్షకొ.

కపోలరుచి దర్పణకాంతు లనెడుశిశువులను బ్రేమమునఁ గొంగులించి తొడవైఁగు ర్చుండఁ బెట్టికొని పాలుపోసి యుయ్యోల నూచెనని దర్పణకాంతులయందు శిశువృత్తమును కపోలరుచియందు మాతృవృత్తమును వర్ణించుటవలన దర్పణకాంతికన్నఁ గనకాంతి యతిశయించి యున్న దనిభావము. జనసులు బిడ్డలు చేర రా నిట్లు చేయుట లోకప్రసిద్ధము.

చ. వనములఁ జేరి పుణ్యతమఃవాసనఁ గాంచి మలీమసాళిమై .

త్రి నడఁచి మాధవాదృతి సిఃరి స్ఫురియించి సమత్వ మొఁచుకాం చనకళికావళి నిజరుఁచాబలవైఖరి రి త్తవుచ్చనో

తనుతరమధ్యనాస తిలఁదాన మొనర్చుఁ జామి యజస్రముకొ. 22

టీ. వనములకొ=అరణ్యములయందు; చేరి=వసించి; పుణ్యతమనాసకొ.—పుణ్య తమ=పవిత్రతమమైన, నాసకొ-అపూర్వమును; మనోహరమైనపరిమళమును; కాంచి=పొంది; మలీమసాళిమైత్రికొ.-మలీమస=మలినలయొక్క, ఆళి=పంక్తియొక్క, మలీమసఆళి=నల్ల నైనతున్నెదలయొక్క, మైత్రికొ=సఖ్యమును; అడఁచి=పోఁగొట్టి; మాధవాదృతికొ=విష్ణువు నందలి యాసక్తిచేత, వనంతానుగ్రహము చేతను; సిరికొ=సంపదను, కాంతిని; భరియించి= ధరించి; సమత్వము=తనసామ్యమును; ఎంచుకాంచన కళికావళికొ=కోరునట్టిసంపెఁగమొ గ్గలయొక్క పరంపరను; తనుతరమధ్యనాస=సూక్ష్మమధ్యయగు నాచంద్రికయొక్కనాసిక; నిజరుచాబలవైఖరికొ.-నిజరుచా=తన కాంతియొక్క, బల=అతిశయముయొక్క, వైఖరికొ= రీతిచేత; రి త్తవుచ్చనో=వర్ణము సేయుటకో; తిలదానము=చూలదానమును; అజస్రముకొ=ఎల్ల పుడును; జనర్చుఁచామి=చేయునునుమి. తిలకుసుమ ఖండనముఁ జేయునని వాస్తవార్థము.

ఇంతయనర్చమైనవస్తువు నాతోసాటిని గోరుట దురితమునఁ జేసియొకాఁబోలునని తత్వాపనిరసనమునకై తిలదానము సేయునట్లున్నదనుట. తిలదానమువలన నరిష్టనిరసనము కలుగుననుట “తిలాఃపాపహరానిత్య”మిత్యాదులవలనఁ జేటపడును. చంద్రికయొక్కనాసిక తిలకుసుమమును సంపెఁగమొగ్గను మించి విరాజిల్లుచున్న దని ఫలితార్థము.

సీ. తారకావరదీ ప్రిఁ దనరారఁ గానెకా, గనియె సతీర్థతఁ గలువగుంపు
ఘనరోహితహితాత్మఁ ననువౌండఁ గానె కా, నెనసె సగోత్రతఁ నేకికాళి
ప్రద్యుమ్న బోధివఁ ర్తనఁ దాల్చుఁ గానె కా, గాంచె సపక్షతఁ ఖంజనములు
నమలినశ్రీ నన్వఃహము మించఁగానె కా, పడసె సమిత్రతఁ బంకజమ్ము

తే. లనుచు హృద్విధిఁ దలఁప త్యాఁ మాళిమైత్రి
నిరతచకితస్వభావతాఁ నరణి సతను

వాజిభావా ప్రక బక్షన • మాజలభి

నిందుముఖకన్నుదోయి తా • నెందు టరు వె.

టీ. తారకావరదీప్తికా.-తారకావర = చంద్రునియొక్క; దీప్తికా = ప్రకాశముచేత; తారకా = నల్లగుడ్డ యొక్క, వర = శ్రేష్ఠమగు, దీప్తికా = దీప్తిచేత; తనరారఁగానెకా = ఒప్పుఁగానేకదా! కలువగుంపు = కువలయసమాహము; సతీర్థత = ఒకగురువు గలిగియుండుటను, జలములఁగూడినర్థించుటను; కనియొక = పొందిన. ఆమెకన్నులకుఁ గలువగుంపు సహాధ్యాయిత్యము నొందెనఁగా సామ్యము పహించెననుట. “సతీర్థాన్వేషకగురవః” అని యనుచుండు. ఘనరోహితహితాత్మకా.-ఘన = గొప్పవగు, రోహిత = ఇల్లులకు, హిత = ప్రియమయిన, అత్తకా = స్వయాపముచేత, మత్స్యమువలె హితమయినస్వయాపముచేత; అనువొందఁగానెకా = ఒప్పుఁగానేకదా! ఏణికాళి = ఆడుజంకలగుంపు; సగోత్రతకా = జ్ఞాతిత్వముచేత; ఎననెకా = చేరెను. ఆమెనేత్రములకు ఏణికాళి బాంధవ్యమును బొందిన దనఁగా సమానమయ్యె ననుట. “గోకర్ణపుష్పతైగర్వ్యరోహితాః, రోహితో మద్గురవః” అని యనుచుండు. ప్రద్యుమ్న బోధివర్తనకా.-ప్ర = ప్రకృష్టమైన, ద్యుమ్న = ధనమును, “ద్యుమ్న మగ్ధోరై విభవావపి” అని యనుచుండు, బోధి = తెలిపెడు, వర్తనకా = వృత్తిని; ప్రద్యుమ్న బోధివర్తనకా = మరుని మేల్కొల్పి పెడు నడవడిని; తాల్పఁగానెకా = వహింపఁగానేకదా! ఖంజనములు = కాటుకపక్షులు; సపక్షతకా = మిత్రత్వమును; తొక్కలతోఁ గూడియుండుటను; కాంచెకా = పొందిన. కాటుకపిట్టలమె కన్నులకు సపక్ష భావమును బొందెనఁగా సాదృశ్యముఁ బొందినని భావము. నిక్షేపగర్భమయినఘామిమీదనే కాటుకపిట్టలు జతగూడునని ప్రసిద్ధము. అమలినశ్రీకా = నిర్మలమైన కాంతిచేత, నిర్మలయగు లక్ష్మీదేవిచేత; అన్వహము = ఎల్లపుడు, ప్రతిపగటియందును; మించఁగానెకా = అతిశయింపఁగానేకదా! పంకజములు = పద్మములు; సమిత్రతకా = సమానమిత్రతను, నూర్చునిగూడియుండుటను; పడనెకా = పొందిన. ఆమెనేత్రములకు పద్మములు సమిత్రములయ్యె ననఁగా సమానము లయ్యెనని భావము. అనుచుకా = ఇటునుచు; హృద్వీధికా = అంతరంగప్రదేశమందు; తలఁచకా; ఇందుముఖకన్నుదోయి = చంద్రికయొక్క సేత్రయుగ్మము; శ్యామాళిమైత్రికా.-శ్యామా = రాత్రులయొక్క, ఆళి = గుంపుయొక్క, శ్యామ = నల్లవగు, ఆళి = కుప్పెదలయొక్క, మైత్రికా = సఖ్యమును; శ్యామా = యావనమధ్యస్థలగు, ఆళి = చెలులయొక్క, మైత్రిని; నిరతచకితస్వభావతాపరణికా.-నిరత = ఎల్లపుడు, చకితస్వభావతా = భయసంభ్రమ ప్రధానమైన స్వభావముగలుగుటయొక్క, సరణికా = మార్గమును; అతనువాజిభావాప్తికా.- అతనువాజిభావ = అధికమగు పక్షీత్వముయొక్క, మదనబాణభావముయొక్క, “వాజినో శ్వేషుపక్షిణః” అని అనుచుండు, ఆప్తికా = పొందికను; పక్షుసమాజలభికా.-పక్షు = కింజల్కములయొక్క, ఆప్పలయొక్క, సమాజ = గుంపుయొక్క, లభికా = ప్రాప్తిని. “పక్ష్యాక్షిలో మ్నిక్షిప్తాల్పే” అని అనుచుండు; తాకా; ఒందుట = పొందుట; ఆరుదె = ఆశ్చర్యమా?

అనఁగా కలువలు సతీర్థము లగుటచే శ్యామాళిమైత్రిని, ఏణికాళి సపక్షత దాల్పుటచే నిరతచకితస్వభావమును, ఖంజనములు సపక్షములగుటచే అతను వాజిభావమును పంకజములు

సమిత్రములగుటచే పక్ష సమాజలభిని, చంద్రికానేత్రము లొందుట యగుదు గా దనుట. ఆమె నేత్రములు కలువలను జింకలను కాటుకపిట్టలను తామరలను బోలియున్న వని భావము. బంధుశ్చోర స్సృప్య ద్వా దీత్యాదిపూర్వోక్తిప్రమాణ మిందు గమనింపవలయు.

చ. నరవరతాపదాత్మకత * నాతి తపాంతరమాభ మించగా

హరిహాయచాపముల్ బలె నఃయారె బొమ ల్లనుపట్టు నాపయి

స్సరసనువర్ణ సూసనరఃచంచలతోః జలువందుకై శ్యకం

ధర మిలఁ గాలకంఠకులఃదర్పవిభేదనశక్తి మెప్పఁగఁ.

24

టీ. నాతి=చంద్రిక; నరవరతాపదాత్మకతఁ.-నరవర=రాజులకు, తాప = సంతాపమును, ద=ఇచ్చెడు, ఆత్మతఁ=స్వభావముగలుగుటచేత, మరువ్యక్తేష్టలకుతాపమును బోఁగొట్టెడు స్వభావము గలుగుటచేత; తపాంతరమాభఁ.-తపాంతరమా = వర్ణానంపదయొక్క, ఆభఁ=కాంతివంటికాంతి చేత; మించగాఁ=అతిశయింపఁగా; బొమల్ = కనుబొమలు; హరిహాయచాపముల్ బలెఁ=ఇంద్రధనువులవలె; కనుపట్టుఁ=ఆగపడును. ఆపయిఁ=అపైని; సరసనువర్ణ సూసనరఃచంచలతోః.-సరస=శ్రేష్ఠములగు, నువర్ణ సూసన=సంపెఁగపువ్వులయొక్క, సర=హరముఅను, చంచలతోఁ=మెఱపుతో; చెలవిందు కైశ్యకంధరము=ఓప్పునట్టికేశసమాహూమనెడుమేఘము; ఇలఁ=భూమియందు; కాలకంఠకులదర్పవిభేదనశక్తిఁ.-కాలకంఠకుల=సీతకంఠములగు నెమిళ్ల సమాహూమయొక్క, హంసనంబంధిసమాహూమయొక్క, “కలకణ్ఠః కలధ్యానేహంసేపారావతేషికే” అనివిశ్వము, శ్లిష్టరూపకము, దర్ప=గర్వముయొక్క, భేదనశక్తిఁ=భేదింపు సామర్థ్యముచేత; ఒప్పఁగఁ= ప్రకాశింపఁగా; కనుపట్టుఁ అను చెనుకటి క్రియతోనన్వయము. అయారె=ఆశ్చర్యము!

అనఁగా చంద్రికవర్ణానంపదను బోలి యుండఁగా నామెకనుబొమలు ఇంద్రధనువులనుబోలిన వనియు, కేశసమాహూమనెడు మేఘము సంపెఁగవూదండ యను మెఱపుతోఁ గూడినదై నెమిళ్లనుహంసలను బాఱఁదోలుకత్త కలిగి యుండె ననియు భావము. ఇందు బొమలు వర్ణింపఁబడియె.

మ. వరబాల్యాహ మడంగ యకావననితా*వక్త్రంబునం గంజజి

త్కర దంతాంశుకళోణకాంతు్యదయరాఃగశ్రీలు హాసావదా

తరుచుల్ గన్పడఁ బ్రాచిఁ బోల నలికఃస్థానంబు దృక్చంద్రికా

శ్యురువార్షం బాసగుార్చ్య సామ్యుదితచంఃద్రోత్కర్షముఁ బూనుచుఁ. 25

టీ. వరబాల్యాహ మడంగఁ.-వర=శ్రేష్ఠమగు, బాల్య=కైకవయనెడు, అహంబు=పగలు; అడంగఁ=శమింపఁగా; యకావననితావక్త్రంబునఁ=తామగ్న మనెడుప్రదోషనమయమందు; “ప్రదోషోరజసిముఖమ్” అని అమరుఁడు; దంతాంశుకళోణకాంతు్యదయరాఃగశ్రీలు.-దంతాంశుక = అధరముయొక్క, శోణకాంతి=ఆరణ్యప్రకాశమనెడు, ఉదయరాఃగశ్రీ

లు=ఉదయకాలిక రాగ సంపదలు; హానావదాతరుచుల్.-హాన=చిటునగవుయొక్క, ఆవదాత
 =శుభ్రములగు, రుచుల్=కాంతులు; కన్నడక=ఆగపథమండఁగా; కంజజిత్కర=చంద్రిక;
 ప్రపాచిక=తూర్పును; పోలక=పోలుచుండఁగా; అళికస్థానంబు=ఫాలస్థలము, ఇదికర్త; సా
 మ్యుదితిచంద్రోత్కర్షముక.-సామ్యుదితి=ఆర్థోదితమగు, చంద్ర=చంద్రునియొక్క, ఉత్కర్ష
 ముక=ఉత్కర్షమువంటి యుత్కర్షమును; స్థానుచుక=వహించుచు; దృక్పండికాశ్యుర
 హర్షంబు.-దృక్=కన్నులనెదు, చంద్రికాశి = వెన్నెలసిట్టలయొక్క, ఉరు=అధికమగు,
 హర్షంబు=సంతసమును; శివగూర్చుక=చేయును.

అనఁగా బాల్య మనుదివసముయొక్క యవసానమై తౌరుణ్య మనునికయొక్క ప్రాదు
 ర్భావ మగునపుడు ఆధరాక్షణ్యమును హానావదాతరుచులునుగన్నవఁగాఁ జంద్రిక పూర్వదిశను
 బోలి యుండుననియు, ఫాలస్థల మర్థోదితచంద్రుని బోలియుండుననియు, నేత్రములు
 చకోరములఁ బోలుననియు భావము. ఇటు నలకస్థలము వర్ణితం బయ్యె.

మ. ఘనముక్తామయకుండలద్యుతులఁ దత్కాంతాశ్రుతు ల్సాటిగా
 వని నవ్వక సరి దామె యంచు నతితీవ్రాగ్నిచ్చటాతప్తతై
 లనికాయంబులు ముట్టి శక్కులులు నిల్వ న్నేట్రుచించి గాంచి యం
 గన లేగింతురు సారెవేర హి నిక్కం బ్రత్యగారమునక. 26

టీ. తత్కాంతాశ్రుతుల్=ఆచంద్రికయొక్క కర్ణములు; ఘనముక్తామయకుండలద్యుతు
 లక.-ఘన=గోప్పలగు, ముక్తామయకుండల=చూక్షికవికారములగు కమ్మలయొక్క, ద్యు
 తులక=కాంతులచేత; సాటిగావని=శక్కులులుమాకు సరిగావని; నవ్వక=హాసించఁగా;
 శక్కులులు=చక్కలములు; సరితామెయంచుక=తామెసాటియనుచు; అతితీవ్రాగ్నిచ్చటా
 తప్తతైలని కాయంబులు.-అతితీవ్ర=మిక్కిలిదుస్సహమగు, అగ్నిచ్చటా=అగ్నిపరంపర చేత,
 తప్త=కాలినట్టి, తైలనికాయంబులు=తైలసమాహములను; ముట్టి=స్పృశించి; నేట్రుచింక=
 మంచి కాంతిని, మంచిస్వాదువును; కాంచి=పొంది; నిల్వక; అంగనలు=కాంతలు; సారె
 వేరక=సారెయను నెపమును; రహి=ప్రీతి; నిక్కం=అతిశయింపఁగా; ప్రత్యగారమునక=
 ప్రతి గృహమునను; ఏగింతురు = ఊరేగింతురు. బాసచేసి గెలిచినవారి నూరేగించుట
 ప్రసిద్ధము.

చంద్రికాకర్ణములు శక్కులులను బోలి యున్న వని తాత్పర్యము.

చ. తరుణి మొగంబె తా నని ను ధానిధి విష్ణుపదమ్ము ముట్టి దు
 మ్మరకరజాతపాండిమ వి గర్భితుండై యుశుచిం గృశింపఁ బం
 కరుహము తన్నుభోపమము గా నని తా హారిపాద మంటి యిం
 దిర దనుఁ జేరఁ గీర్తి గని దీపితజీవన మయ్యె నెంతయుక. 27

టీ. మధానిధి=చంద్రుఁడు; తాను; తరుణి మొగంబె=చంద్రికయొక్కముఖమె; అని=ఇ
 ట్లు పచించి; విష్ణుపదమ్ముక=నారాయణాచరణమును; ముట్టి=స్పృశించి, అనఁగా నేనామె

ముఖమె కాని వేణు గా నని భగవంతుని చరణము ముట్టి బాసఁ జేసి యనుట, సుధానిధి యాకాసమును ముట్టి యున్నాఁడని సహజార్థము; దుష్కర కరవారత పాండిమణ్. - దుష్కర = అచికిత్సయైన, కర = వాస్తవములయందు, జాత = పుట్టినట్టి, పాండిమణ్ = పాండురోగము. చేత, దుర్లభమయిన కిరణములయందలి ధావశ్యముచేత నిస్వభావార్థము; విగర్హితుఁడై = నిందితుఁడై, వి = చక్రవాకపక్షి చేత గర్హితుఁడై యని స్వభావార్థము; అశుచిణ్ = హాలిస్వము చేత, కృష్ణపక్షమందు; కృశింపణ్ = క్షీణింపఁగా; కృష్ణపక్షమందుఁ జంద్రుండు క్షీణుఁడగుట ప్రసిద్ధము; పంకయనామ్ను = కమలము; తన్ముఖోపము. - తల్ = ఆచంద్రికయొక్క, ముఖ = మోముతో, ఉపమము = పోలికకలదానను; కానని; తాణ్ = కమలము; హరి పాదమంటి = నారాయణచరణముముట్టి, సూర్యకిరణము స్పృశించి; ఇందిర = సంపద; లక్ష్మీదేవి; తనుణ్; చేరణ్ = పొందఁగా; కమలము లక్ష్మీకి వాసస్థాన మగుట ప్రసిద్ధము; కీర్తి = యశమును, బురదను; “కీర్తిర్య శనికర్తమే” అని విశ్వము; కని = పొంది; ఎంతయుణ్ = మిక్కిలి; దీపితజీవనము = మంచిబ్రతుకుగలది, ప్రకాశింపఁజేయఁబడిన జలముగలది; అయ్యెణ్ = ఆయెను.

ఇట న్యాయమార్గము నవలంబించి సత్యమునం దున్నవాఁడు మిగుల సంపదగలవాఁడై కీర్తిమంతుఁడై మంచిజీవనము గలవాఁడగు ననియు, అన్యాయము నవలంబించి బాసలు తొనగు నవి చేయువాఁడు పాపరోగములు గలిగి గర్హితుఁడై క్షయించు ననియు వస్తుకృతవస్తు ధ్వని యగును. చంద్రుఁడు పద్మము తొరెండును చంద్రికాపదమునకు సాటి గా వని ఫలితార్థము.

సీ. శుభకలాపాప్తి మించుమయూరి ఘనపోవ్య
 ణోటిణోఁ దొలుదొల్లఁ * గొమరు గాంచె
 నఖిలశిరోధార్య * యైనయుదీచ్యసం
 తతి స్వవాలాభ్యాన * గతి రహించె
 నతనుగుణస్ఫూర్తి * నలరుహిందోళాఘ
 మనివారితాళితా * వ్యాప్తి నెనసె
 వరరసోన్నతి నెప్పు * వర్షుకాంభోదజా
 తము నుమనోహిత * త్వమున వెలసె
 తే. నై నభాస్వత్సహాయత * స్వాంతసీమ
 నించు కంతయుఁ గోరక * మించుతమము
 తరుణి కై శ్యంబుతో విరో * ధంబు గాంచి
 చిత్రము మహానిశోదయ * శ్రీల మనుట.

టీ. శుభకలాపాప్తి = శుభపరంపరాప్రాప్తిచేత, శుభమింపించుముయొక్క ప్రాప్తి చేత; మించుమయూరి = అతిశయించుమయూరస్త్రీ; ఘనపోవ్యకోటిలాణ్. - ఘనపోవ్య అభి

కమగునట్లుగాఁ బోషింపఁదగినవారియొక్క, మేఘములచేతఁ బోషింపఁదగినవారియొక్క
 కోటిలోకం = సముహములో; తోటనిర్మలక = మొట్టమొదట; కొమరక = మనోహరతన
 శాంచెక = పొందెను. ఆనఁగాఁ గళ్యాణపరంపరతోఁ గూడినమయూరి తరుణీకృత్యమున
 ఘనపోష్య కోటిలోఁ జేరిన దని భావము, మయూరి కలాపముతోఁ గూడియుండు
 యు మేఘములపోష్యకోటిలోఁ జేరి యుండుటయు స్వభావము. అఖిలశిరోధార్య = ఆన
 గా నందఱకును బహుమానము చేయఁదగినది, ఎల్లరతును శిరమున ముడువఁదగినది; వి
 యుదీచ్యసంతతి = అయినట్టి కురువేరుగుంపు; స్వవాలాఖ్యానగతిక. - స్వ = తనయొక్క, వాల
 శివననెడు, ఆఖ్యానగతిక = అభిధానరీతి చేత, తనదు వాల మనెడువేరు వొందుటచేత; రహి
 చెక = విప్పెను. "వాలం ప్రహీతేర బద్ధిష్టో దీప్యతే కాంబునామచ" అని యమరశేషము. అత
 గుణస్ఫూర్తిక. - అతనుగుణ = దొడ్డగుణములయొక్క, స్ఫూర్తిక = ప్రకాశము చేత, మరునియ
 త్రాడనెడు ప్రకాశముచేత; అలంపిందోళాఘము = ప్రకాశించు తున్నెదలగుంపు, "హిం
 శోరాగమఘషా" అనియుత్పలము; అని వారితాళితావ్యాప్తిక. = అనివారిత = నివారింపఁబడ.
 ఆళితా = సభిత్యముయొక్క, వ్యాప్తిక = వాప్తిని; అనివారితమైన, అళితా = మఘపభావముయొక్క
 వ్యాప్తిని; ఎవనెక = పొందెను. భృంగతంక్తి అతనుగుణస్ఫూర్తినినలరుటచేతఁ జంద్రికాకై
 మునకు సభిత్యమును గాంచిన దనుట, భృంగతంక్తి మన్నభగుణస్ఫూర్తి నలరుటయు
 యునువేరిచే మహిత మగుటయు ప్రసిద్ధము. వరరసోన్నతిక = శ్రేష్ఠముగు నాసక్త్యతికఁ
 ముచేత, వరమైనజలాధిక్యముచేత; డిప్పువర్షకాంభోదజాతము = డిప్పుచున్నట్టి వర్షించు మే
 ములసముహము; మనోహితత్వమునక = మిక్కిలిమనమునకుహితమగుటచేత, జాజిహిత
 గుటచేత; వెలనెక = ప్రకాశించెను. ఆమెకైత్యమునకు భక్త్యతికయును గలవర్షక మేఘ
 కైత్యముయొక్క మనసునకు హితమగుటచే వెలనె ననుట. వర్షకమేఘము జలొన్నతి
 నొప్పుటయు, జాజిహిత మగు యుండెల్లము. వినక = వీనిస్థితి యెల్ల నిట్టైనను; భా
 త్వచోయత = మంచినచోయ సమాహము, సూర్యుని సాచోయ్యము; స్వాంత సీమక = వృద్ధ
 ప్రదేశమందు; ఇంచుకంతయుక = కొంచె మైనను; కోరక; మించు తమము = అతిశయిం
 నంధకారము; తరుణీకృత్యముతోక = చంద్రిక శేక సముహముతోడ; విరోధంబు గాంచి = ప
 టూని; మచో నిశోదయ శ్రీలము. - మచాత్ = అధికమైన, అనిక = సార్వకాలికమై
 ఉదయశ్రీలము = ఉదయ లక్ష్మీగలదానను; మచాత్ = అధికమైన, నిశా = రాత్రియందలి,
 యశ్రీలము = ఆఖిర్యావలక్ష్మీగలదానను, "లక్ష్మీవాక్ లక్షణశ్శ్రీలక" అని నామలింగానుకాసనః
 అనుట = అనిచెప్పట; చిత్రము = ఆశ్చర్యము.

అట్లు శుభకలాపావాప్తి, అఖిలశిరోధార్యయగుట, అతను గుణస్ఫూర్తి, వరరసో
 తి వీనిచే నొప్పుచున్న మయూర్యుదీచ్యహిందోళ వర్షకాబ్జములు, చంద్రికకైత్యమునకు ;
 సగఘనపోష్యకోటిలోఁ జేరుటయు వాలాఖ్యానగతి దాబ్బుటయు అభిత్యమును గాంచ
 యు మనోహితమగుటయు, సహజమై నను, మంచినచోయ మించుకైన లేక మించున
 కారము త్రైకైత్యమువలె మచోనిశోదయశ్రీల మనుట చిత్రమని భావము. అంధకార
 సూర్యసాచోయ్యము లేనిదగుటవలన, నిశయిండుమాత్ర ముదయశ్రీ గలదాన నశనచ్యునుగ

అని శోదయశ్రీయనఁగాఁ బగటియందును ఉదయశ్రీ గలదాన ననుకొనుట చిత్రమనియు తెలియవలయు. చంద్రికా కైశ్యము మయాశ్యదీచ్యభృంగసంఘవక్షకాపైతమముల మించియున్నదని ఫలితార్థము.

మ. అలరుంగల్వలనీటు మంచుజిగియొయ్యారంబునుం దమ్మి మొ

గ్గలచెల్వంబును గెంపుదామరలచొక్కాటంపుటందంబుఁ

క్కలడాల్పెంపును మించ నిచ్చెలువురేఖం బొల్చునాశ్యామని .

ర్తలరక్తిం గన రాట్సుతేక్షణచకోరంబుల్ ముదం బూనవే. 29

టీ. ఇట్లు చంద్రికా వయవములను సఖకచాంతము వర్ణించి యీపద్యమున వానిమొత్తము యథాసంభవముగ వర్ణితం బయ్యెను. ఏలా గనిన. అలరుంగల్వలనీటు=ఓప్పుచున్నకువలయుములకృంగారవిశేషము, కల్వలనఁగా నట్లు నిశ్చయింపఁబడిన కన్నులు; మంచుజిగియొయ్యారంబును=హిమదీధితియొక్క సౌందర్యగర్వము, అనఁగా నట్లు నిశ్చిత మగుమోము; తమ్మి మొగ్గలచెల్వంబు=పద్యముకుశములయందమును, అనఁగాఁ జందోయి యుచుట; కెంపుదామరలచొక్కాటంపుటందంబు=రక్తోత్పలములయొక్కచొక్క మగునందము, అనఁగాఁ జైవిధముగ హస్తములని భావము; రిక్కలడాల్పెంపు=నక్షత్రకాంత్యతిశయమును, గోరు లనుట; మించవే=అతిశయింపఁగా; ఇచ్చెలువురేఖ=పైఁజెప్పిన సౌందర్యరీతిచేత; బొల్చునాశ్యామి=ఓప్పుచున్న యా యావనమధ్యస్థయగు చంద్రికను, రాత్రి నని యర్థాంతరము తోఁచుచున్నది; తత్పక్షమందుఁ గల్వలనీటు మంచుజిగి లోనగువానికి శక్త్యార్థమే సమన్వయించునని తెలియవలయు; నిర్తలరక్తిం=మంచియనురాగముచేత; కనక=చూడఁగా; రాట్సుతేక్షణచకోరంబుల్.- రాట్సుత=రాచకోమరులయొక్క, ఈక్షణచకోరంబుల్=దృష్టలనెడు వెన్నెలపిట్టలు; ముదంబు=సంతోషమును; ఊనవే=వహింపవా?

అనఁగాఁ గల్వలనీటు మంచుజిగియొయ్యారంబు తమ్మి మొగ్గలచెల్వంబు కెంపుదామరలయందంబు రిక్కలడాల్పెంపు వీనితోఁబొల్చు రాత్రిని గనిసంతనే చకోరములకు సంతసము గలిగినట్లు గల్వలను బోలు కన్నులును చంద్రునిబోలుమోమును తమ్మి మొగ్గలచోలుచందోయియు కెంపుదామరలల బోలుకరములును రిక్కలను బోలుగోళ్ళును గలిగి విరాజిల్లు యావనమధ్యస్థయగునామెను జూచినమాత్రనే రాకోమరులనేత్రములకు సంతసము గలుగు నని భావము.

ఇటు 'వాపీ కాపి స్ఫురతి గగనే త త్వరం నూక్షపద్యా సోపావాలీ మధిగ తవతి కాఞ్చనీ మైన్రసీలీ | అగ్రే కైలో సుకృతిసుగమా చందనచ్చన్న దేకా తత్ర త్యానాం నులభ మమృతం సన్నిధానా త్సుధాంశోః || ఇత్యాదులయందువలె సాధ్యవసానలక్షణచేత కవలయాది శబ్దములకు నయవాదియాపార్థము చెప్పకొనవలయును. సాధ్యవసానలక్షణ యనఁగా లక్షణలో నొకభేదము. లక్షణ యనఁగా శబ్దవృత్తులలో నొక్కటి. వాచకము లక్షకము వ్యంజకము అని శబ్దము మాత్రైఱంగులు. అందు సాక్షాత్సంకేతార్థము

కు జెప్పనది వాచకము, లక్ష్యార్థమును జెప్పనది లక్షకము, వ్యంగ్యార్థమును జెప్పనది వ్యంజకము. సంకేత మనఁగాఁ బదపదార్థసంబంధవిశేషము, అది యే శక్తియనఁబరగుచు రూఢి యోగము యోగరూఢి యని త్రైవిధ్య మొందును. శాస్త్రకృ త్కల్పితా నియవార్థ వైరశేష్యముచే విశిష్టార్థ బోధకమగు గవాదికల్పములందలి వ్యాపారము రూఢి యనియు, శాస్త్రకృ త్కల్పితా నియవార్థ మాత్ర సహకారముచే నర్థమును జెప్ప పాచశాది కల్పగత వ్యాపారము యోగము అనియు వైవిధ్యమైన యవయవార్థ సహకారముచేత విశిష్టార్థమును జెప్పపంక జాది కల్పగత వ్యాపారము యోగరూఢి యనియుఁ దెలియవలెను. ఇక స్వకక్య సంబంధము లక్షణనాఁబరగు, “గంగాయాంఘోషః” అనుచోట గంగాపదకక్యము ప్రవాహము, దానితో సంయోగసంబంధము ఘోషమునకు లేనందునవాక్యార్థానుపపత్తిపరిహారమునకై గంగాపదమునకు తీరమర్థమునుట కీలక్షణ యంగీకృతం బయ్యె. ఇది ప్రయోజనవతి నిరూఢ అని రెండు విధములు. కొంచెము ప్రయోజనము సుద్దేశించి యాశ్రయించునది ప్రయోజనవతి, “గంగాయాం ఘోషః” ఇత్యాది స్థలములయందు గంగా గత కైత్య పావనత్వాది ప్రతీతి ప్రయోజనము నశేషించి యాశ్రయంపఁ బడినందునఁ బ్రయోజనవతి, “కర్తణి కుశలః” ఇత్యాది స్థలములలోఁ గుశలాది పదములకు “కుశాకలునాతీతి కుశలః” ఇతి వ్యుత్పత్తి సిద్ధా నియవార్థ సంబంధ వైరశేష్యముగ చతురుండు బోధితుఁ డగుచున్నాఁడు గావున నిరూఢ లక్షణ యగును. ఈలక్షణ గౌణి యని శుద్ధ యని ప్రకారాంతరమున ద్వివిధ యగును. సాదృశ్య సంబంధ మాలక లక్షణ గౌణి యగును, తదితర సంబంధ మాలక యగునది శుద్ధయగును. ఈశుద్ధ జహత్స్వార్థ యని యజహత్స్వార్థ యని రెండు విధములు. స్వార్థమును పరిహరించి శేవల లక్ష్యార్థమునె చెప్పనది జహత్స్వార్థ, “గంగాయాం ఘోషః” అనుచోట శక్యార్థమైన ప్రవాహమునకు కల్పబోధలో భావములేనందున నది జహత్స్వార్థ యగును. “కునాః ప్రవిశన్తి,” ఇత్యాదిస్థలములయందు శక్యార్థమగు కుంతములకుఁ బ్రవేశక్రియయందవ్యయ ముండుటంబట్టి అజహత్స్వార్థ యైనది. ఇక సారోప యనియు సాధ్యవసానిక యని యు లక్షణ ప్రకారాంతరమున ద్వివిధయై యొప్పు, సారోప యనఁగా సారోపముతోఁ గూడినది, ఆరోపము ఆహార్యనిశ్చయము. “గౌ ర్వాహికః, అగ్ని ర్జాణవకః సింహో మాణవకః” ఇత్యాది స్థలములయందు సాదృశ్యము చేతను, “అయర్హృతమ్” ఇత్యాదులయందుఁ గార్యకారణాది సంబంధములచేతను వాహికాదులయందు గోత్వాద్యారోపమున సారోపయనియు విషయమాత్రము, నిలిచి విషయము దానిచే లక్ష్యము గాఁ దగి యున్నచోట అనఁగా, “అయంగోః, అయమగ్నిః, అయంసింహః” ఇత్యాదిస్థలములయందు సాధ్యవసానిక యనియుఁ దెలియవలయు, ఇట్లత్యంతాభేదముగఁ జెప్పటకు అదియే యిది యని యతిశయోక్తి ఫలము. కావుననె “విషయ స్వ్యాస సాదనాత్ విషయ్యుపనిబధ్యతేయత్రసా తిశయోక్తి స్వ్యాత్ కవిప్రాధోక్తిసప్యతా” అని యాలంకారికులు దీని నతిశయోక్త్యలంకారభేదముగా గణించిన వాడు. ఇకవ్యంజనాదిభేదములు అధికముగా నుండుటచే విస్తరభీతిని విరమించితి.

శా. ఆవామేక్షణవిభ్రమస్ఫురణమా • యాతన్వియ్యయ్యారమా
 యూవామామణిచారుదీప్తిచయమా • యాకొమ్మసాందర్యమా

యావక్రాలకనత్కభావిభవమా * యాలేమవిభోకమా
భావంబందు నుతింపనల్వవశమా * పద్మాప్తవంశోత్తమా.

30

టీ. పద్మాప్తవంశోత్తమా=సూర్యవంశము రాజులలో శుభ్రముఁ డవగుచుచుండఁడా! ఆవా మేక్షణవిభ్రమగుర్ణమా=ఆచంద్రికయొక్క విలాసగుర్ణమా! “విభ్రమ స్పృరయా కాలే భూమిస్థానవిపర్యయః” ఇత్యుక్తలక్షణవిభ్రమను ఇచట సంభవింపమివలన విభ్రమ శబ్దమునకు విలాసార్థము గ్రహించిన మేలని తలంచెద. ఇట్లు “ఇష్టే ప్యనాదలో మనా ద్దర్శ్యా ద్విభోక ఈరితః” అను లక్షణముచే లక్షితమైన విభోకము మాత్రము గాక ముందు విభోకపదము శృంగార చేష్టాసామన్య పరముగానే చెప్పకొనవలయు నని అోచుచున్నది. ఆతన్వియ్యూర్ణమా=ఆచంద్రిక సౌందర్యగర్వమా! ఆసామామణి, చాగుదీప్తిచ యమా=స్త్రీరత్న మగు నాచంద్రికా సంబంధియగు మనోజ్ఞ కాంతిపుంజమా! “కాంతిచేవ వయోభేద దేశకాలగణాదిభిః| ఉద్దీప్తితా తివిస్తారం యాశాచే దీప్తి రుచ్యతే” అని వీప్తి లక్షణము. కాంతి లక్షణము వెనుక వ్రాయం బడియె. ఆ కొప్పు సౌందర్యమా=ఆకొప్పు సంబంధి యగు సౌందర్యమా! ఆవక్రాలకనత్కభావిభవమా = కుటిలాలక యగు నాచంద్రికయొక్క శ్రేష్ఠ విద్యా విభవంబా? ఆలేమ విభోకమా=ఆచిన్న దానియొక్క శృంగార చేష్టయా! భావంబందు=మనసునందైనను; నుతింప=కొనియాడుటకు; నల్వవశమా= బ్రహ్మతరమా?

అనఁగా బ్రహ్మకైవస సాకల్యముగ నామె గుణగణము తెలిసి మనసునందైనఁ గొనియాడవశముగాదని తాత్పర్యము. లోకోత్తర సౌందర్యవతి యని ధ్వని.

చ. అలఘుమనోభవ్రాదయక * రాంగయుతిం దగునామిళిందకుం
తల నలమీననేత్ర నలతామరసానన నాపికారవ్రా
జ్జ్వలవరమంజులాబ్జగళ * సంగత నాబినబాహ నావ్రవా
ళలలితపాద నాచెలిఁ దలంపఁగ నీకె తగు స్మృపాలకా.

31

టీ. నృపాలకా=సుచంద్రికా! అలఘుమనోభవ్రాదయకరాంగయతిఁ.-అలఘు=అధికమగునట్లు, మనోభవ్రాదయకర=కామోదయకరమగు, అంగ=అవయవములతోడి, యుతిఁ=కూడిక చేత; తగు=ఋప్యనట్టి; అమిళిందకుంతలఁ=అకు మైదలఁబోలుముంగురులు గల యామెను; అలమీననేత్రఁ=అమీలఁబోలు కన్నులుగల యామెను; అల తామరసాననఁ=ఆ తన్ని నిబోలు మోముగల యామెను; ఆపికారవోజ్జ్వలవరమంజులాబ్జగళసంగతఁ.-ఆపికారవోజ్జ్వల=ఆకోయిలపలుకులఁబోలు పలుకులచేఁ బ్రకాశించునదియు, వగమంజులాబ్జగళసంగతఁ=శ్రేష్ఠమగు శంఖమును బోలువదియునగు, కంతముతోఁ గూడినయామెను; అబినబాహఁ=ఆతామరకూండ్లనుబోలు బాహువులు గలయామెను; ఆవ్రవాళలలిత పాదఁ=ఆచిగురుటాకులవలె మనోజ్ఞములగు పాదములు గలయామెను; అచెలిఁ=అస్త్రీని; తలంపఁగఁ=స్మరింపఁగా; నీకెతగుఁ=నీకేయుక్తము.

ఇటఁ జెప్పిన మిళిందములు మినములు తమ్ములు పికములు శంఖములు జామరీతూడులు చిగురుటాకులు ఇవి యెల్ల స్తర నామ్యగులలోఁజేరి యుద్దీపన విభావములుగాఁ జెప్పఁ బడినవి కావున వానిని బోలునవయవములు గలిగిన చంద్రిక మనోభవో దయకరాంగి యు తిచేతఁ దగు నవి భావము.

ఉద్దీపన విభావము అనఁగావిభావవిశేషములు, విభావమనునదిరసోత్పాదనకారణంబు. ఇట్లరస శబ్దము రసస్థాయి యగు రతి హాస క్రోధాదుల పరము గాని యన్వితీయానందాత్మక మయిన రసము పరము గాదు. అట్లయిన బ్రహ్మానందరూపము నిత్యమగుదాని కుత్సప్తి లయ ములు చెప్పవలసివచ్చును. కారణ మనఁగాఁ గార్య నియతి పూర్వవిధి. ఇట్లా యుత్పాదన కారణంబురెండు విధములు, ఆలంబనము, ఉద్దీపనముఅని, రత్యాదుల కెద్ది యాలంబనమో అనఁ గా విషయమో యది యాలంబన విభావము. ఎట్లన, దుష్కంతుని రతికి శకుంతల యాలంబనము గనుక నాతని రతి కామె యాలంబన విభావము. ఇట్లమె రతి కాయన యాలంబన విభా వమగును. రత్యాదులఁ బోషించునవి యుద్దీపన విభావములు. మలయానిల చంద్రోదయా దులు రతని బోషించునవి గాన ఉద్దీపన విభావంబులనం బరఁగు. ఇది యెల్లమ, “విభావః కథ్యతే తత్ర రసోత్పాదన కారణమ్ | ఆలమ్బ్యో ద్దీపనాత్తా సద్వేధా పరికీర్తితః | ఆలమ్బ్య నన్నాయితా స్ఫుల్లిర్దిక్షి జాద్యా శ్చ నాయితాః | ఆలమ్బ్యన గుణ శ్చైవ తచ్చేష్టా తదలం కృతిః | తటస్థ శ్చైవ విక్షేయ శ్చతుర్థో దీపనక్రమః | ఆలమ్బ్యన గుణో రూప యావనాది రుదాహృతః | తచ్చేష్టా యావనోద్భూత హావభావాదికా మతా | నూపురాద్దద హారాది తద లంకరణ మ్మతమ్ | మలయానిల చంద్రాద్యా స్తటస్థాః పరికీర్తితాః || ఇత్యాది కా స్త్రీప్రమాణ ముల వలనఁజెలియఁదగు. లోకమునఁ గారణములని కార్యములని సహకారులని చెప్పఁ బడు నవి యే కావ్యనాట్యములయందు విభావాది శబ్దములతో వ్యవహరింపఁ బడు. “కారణా న్యథ కార్యాణి సహకారీణి యాని || రత్యాదేః స్థాయిసో యోకే తానిచే న్నాట్యకావ్య యోః | విభావా ఆహుభావాశ్చ కథ్యంతే వ్యభిచారిణః” అను కావ్యప్రకాశము వలన నీవిషయము వ్యక్తం బగును.

చ. సరసతరోక్తి నమ్ముని సుఁచంద్రసమాఖ్య రహించుభూపతిం
 బరిణయ మందు మంచు నకిఁ బలెక్కె దదాఖ్య రహించుమేదిసీ
 శ్వర మణి వీవె తాన వలసారసలోచన ని న్నరించు న
 పురమయతీకువాక్తతి యుపార్థతఁ గైకొనునే మహీష్ఠలిన్. 32

టీ. అమ్ముని=పూర్వమందు ద్వితీయాశ్వాసమునఁ జెప్పఁబడిన వనంతుం డను ముని; సరసతరోక్తిక=మిక్కిలి రసవంతమైన వాక్కుచేత; సుచంద్ర సమాఖ్య రహించు భూప తిక్. = సుచంద్రసమాఖ్యక = సుచంద్రుఁడను పేరిచేత; రహించుభూపతిక = ఓప్పుచున్న రాజును; పరిణయ మందుము = వివాహ మాశుము. అంచుకొ = ఇటంచు; సకిక = చిత్రలేఖను గూర్చు; పలికక = వచించెను. తదాఖ్యక = సుచంద్రుఁడను వాఖ్యచేత; రహించు మేదిసీశ్వర మణివి = ఓప్పునట్టిరాజుకేష్ఠుండవు; ఈవె = నీవె; తానక = అహీ

కువ్రవలన; ఆల సాఃస యోచన=పద్మ నయన యగు వాచంద్రిక; నికొ=నిను; వరించుకొ= కోయను. మహీస్థలికొ=భూతిలమందు; అప్పరమ యతీశు నా క్షతి = ఆమునిశ్రేష్ఠుని వాక్య సమాచూము; అపారథకొ=అయథార్థతను; కైకొనునె=వాండునా? పొందదనుట.

దానంజేసి నీ చవశ్యముగాఁ దత్పరిణయమునకై యత్నింప వలయు నీవ్రయత్నము సఫలమగు నని భావము.

మ. అని యిట్లా త్మ కథాప్రవృత్తి కలవాహాస్యం దుపోద్ఘాతవ

ర్తన రాజిల్ల వినిర్మలో క్తిచయధారం చంద్రికానుందరీ

జననైకక్రమ మంతయుం దెలుప నిష్ఠంజై కతానాత్మచే

విని యాశ్చర్యసమగ్రతం బెనిచె బృశ్శీభర్త చిత్తంబునన్.

33

టీ. అని ఇట్లు; అలవాహాస్యండు=కుముదుండను కేదగల యాకిన్నుకుండు; ఆత్మ కథా ప్రవృత్తికొ.-ఆత్మ=తనయొక్క, కథా ప్రవృత్తికొ=కథయొక్క ప్రసక్తికి; ఉపోద్ఘాత వక్తన=ఉపోద్ఘాత స్థితి; రాజిల్లకొ=ప్రకాశించు నట్లు; వినిర్మలో క్తి చయ ధారకొ=మిక్కిలి నిర్మలమగు వాధార చేత; చంద్రికా నుందరీ జననైక క్రమము=చంద్రికయొక్క యుత్పత్తియొక్క ముఖ్యక్రమమును; అంతయుకొ=సర్వంబును; తెలుపకొ; నిష్ఠంజై కతానాత్మచేకొ.-నిష్ఠంజ=అఖండమగు, ఏకతాన=ఏకాగ్రతగల, ఆత్మచేకొ=చిత్తముచేత; విని=ఆకర్షించి; చిత్తంబునకొ=మనస్సునందు; ఆశ్చర్యసమగ్రతకొ = ఆశ్చర్యపరిపూర్ణిని; బెనిచెకొ=వృద్ధిఁ బొందించెను.

అనఁగా లోకోత్తర సౌందర్య కాలిని యగు చంద్రికయొక్క, గుణ గణములు వివరగా సత్యాశ్చర్యము దోచినదని భావము.

శా. పాంచాలీశుభవిభ్రమశ్రవణసంపద్రేఖినో మాన్యథా

భ్యంచచ్ఛాంబరికా సమున్నతినౌ పూర్వాదృష్టసంభూతినో

మించెం దన్తహిపాలహృత్పదవి నిర్దేయస్థితిం బూసుత

త్వంచాస్యోపమమధ్యమాకులమణీభవ్యానురాగాళికల్.

34

టీ. తిన్తహిపాల హృత్పదవికొ = ఆనుచంద్రునియొక్క మనో మార్గమందు; పాంచాలీ వర విభ్రమ శ్రవణ సంపద్రేఖినో.-పాంచాలీ = చంద్రికయొక్క, వర = శ్రేష్ఠమగు, విభ్రమ=విలాసములయొక్క, శ్రవణ=వినికొయొక్క, సంపద్రేఖినో=నంద త్పరంపర చేతనో; మాన్యథా భ్యంచ చ్ఛాంబరికా సమున్నతినౌ.-మాన్యథ=మన్యథ సంబంధిని యగు, ఆభ్యంచత్=విష్వచున్న, శాంబరికా = మాయయొక్క, సమున్నతినౌ=అతిశయముననో; పూర్వాదృష్ట సంభూతినో=జన్మాంతరీయా దృష్టసంపత్తి చేతనో; నిర్దేయ స్థితికొ=అపేయవృత్తిని; పూసు. తత్వంచాస్యోపమ మధ్యమా కులమణీ భవ్యా నురాగాళికల్.-పూసు = చహించునట్టి, తత్వంచాస్యోపమ మధ్యమా కులమణీ = సింహముయొక్క మధ్యమును బోలు మధ్యము గల

క్రీలయందు శ్రేష్ఠ యగు చంద్రిక యందలి, భవ్యా సురాగాళికలో = శుభోదర్కంబు లగునను రాగముల గుంపులు ; మించెకొ = అతిశయంచెను.

అనగా సుచంద్రునకుఁ జంద్రికావిషయమై యురురాగోదయమైన దని తాత్పర్యము. “యశ్చేమి సంగమాత్పూర్వం దర్శన శ్రవణో ద్భవమ్ | పూర్వాయ రాగ స్పష్టేయ శృణుణం తద్గుణశ్రుతిః | ప్రత్యక్ష చిత్ర స్పష్టాదో దర్శనం ద్భవన మ్మతమ్” అనుట వలన దర్శనంబునం బోలె గుణశ్రవణంబునను రాగోదయమగు. ఇట్లు హంసముఖమున నలగుణశ్రవణమువలన దమయంతి కనురాగోదయము చెప్పబడినది.

ఇటు ననురాగ మనగా “అంకుర పల్లవ కలికా ప్రసూన ఫల భోగ భాగియం క్రమశః | ప్రేమామానః | ప్రణయ స్నేహణో రాగో సురాగళ్ళ” అని చెప్పబడిన రతియొక్క వస్త్రావస్థా రూపము గాదు మఱియేమన్న రతిమాత్రమే లేక రతిప్రభమావస్థ యగు ప్రేమమోగ్ర హింపవలయు. ఇది సంగమ పూర్వకాలమందు సుఖము. “యశ్చేమి సంగమా త్పూర్వ” మనునదియు నీవక్షమున నూపపాదము. ఇయ్యది “నిసర్లేణా భియోగేన సఁనర్లేణా భిమానతిః | ఉపమా ధ్యాత్వ త్య విషయైః” అనుటవలన నిసర్గమునను గలుగును. ఇట్లు “అలం వివాదేన యథా శ్రుతం త్వయా తథావిధ స్తావ దశేషమస్తునః | మమా త్రభావైకరసం స్థితం మనో నకామవృత్తి ర్వచనీయ మీక్షతే” అను కుమారసంభవ మందు రూపాది దృష్టకారణ నిరపేక్షమై జన్మాంతరవాసనారూపమైన రతి శివునియందుఁ బార్వతికి నిసర్గముగఁ జెప్పబడినది.

మర్త్య మాయ కాస్తోక్త రతిజనక సామగ్రిలో స్వతంత్ర కారణముగాఁ జూపట్టదు. కాని కార్యమాత్రమును గూర్చి దైవాదృష్టాదులకుఁ గారణత చెప్పకొన్నట్లు రతిమాత్రమును గూర్చి మన్మథునకుఁ గారణత కవినయ సిద్ధముగాఁ జెప్పకొన వలయు. సాహిత్య దర్పణ మందు “హర్షో హాలమ్బు మాలా ధను రథ విశిఖాః కాసుమాః పుష్పకేతో భిన్నంస్యా దస్యబాజై ర్యువజన వృదయం స్త్రీకటాక్షణ తస్యతో | ఇత్యాద్యున్నేయ మన్య త్కవి సమయ గతం సత్కవీశాం ప్రబంధే” అని యిది కవినయము మని చెప్పబడినది. ఇట్లు “అసి యది విశిఖా శృరాసనం వా కుసుమ మయం ససురాసురం తథాపీ మమ జగదఖిలం వరోయ నాజ్ఞా మిద మతిలజ్ఞ్య కృతి మ్ముహూర్త మేతి” ఇత్యాదిగాఁ బ్రబోధచంద్రోదయకుమారసంభవాది నత్కవి ప్రబంధములవలన నూహింప వలయు.

ప్రస్తుత పద్యమునఁ జంద్రికా గుణశ్రుతి మన్మథమాయా జన్మాంతర వాసనాత్మక ము లగు త్రివిధ కారణములలో దేనిచేతనో సుచంద్రునకుఁ జంద్రికయందుఁ బ్రేమాదయను యినదని వచించుటవలన, సుచంద్రునియందుఁ బైకారణత్రయమునకును సంభవము కల దని కవియాశయము నూచిత మవుచున్నది.

ఇటుఁ బూర్వాయ రాగ రూపమగు నిప్రలంభ శృంగారము వ్యక్తంబు. “స విప్రల మ్నా విజ్ఞేయ స్స చతుర్థా నిగద్యతే | పూర్వాయ రాగ యనా చ ప్రవాస కరుణావితి” అని సింగభూ ధీయమునఁ దత్ప్రమాణంబు.

విప్రలంభము శృంగారములో నొక భేదము, శృంగార మొక రసము, రసము, శ్లో
 “విభావై రమభావై శ్చ సాత్త్వికై ర్వ్యభిచారిభిః | ఆనీయూన స్పృదుత్వం స్థాయీ
 భావో రస స్సృతిః” అనుటచే విభావా నుభావ సాత్త్విక భావ వ్యభిచారిభావముల చే నిర్భ
 రానందరూపత నొందింపఁబడిన స్థాయి భావంచే, స్థాయిభావ మనఁగా “సజాతీయ విజాతీ
 యై రతిరస్కృత మూర్తిమాణ్, యావద్రసం వర్తమాన స్సస్థాయీ లవణాకరః” అనుట
 చే సజాతీయ భావములచేతఁ గాని విజాతీయ భావములచేతఁ గాని తిరోధానము నొందక
 లవణాకరము దనలోఁ జేరిన మంచినీటిని ఊరరూపము నొందించునట్లు తనలోఁ జేర్చు భావ
 ముల నన్నింటిని తనరూపము నొందించు భావము. అది రతి హాసము శోకము శ్రోధము ఉ
 త్సాహము భయము జగుస్స విస్మయము శమము అని నవి విధము. “రతి ర్వాస శ్చ శోకశ్చ
 శ్రోధోత్సాహశ్చ భయంతథా | జగుస్సా విస్మయశమాః స్థాయిభావా నవ క్రమాత్” అని తత్త్వ
 మాణింబు. ఇఁక విభావమనఁగా రసోత్పాదన కారణము, అయ్యది ఆలంబనము ఉద్దీపనమని
 రెండువిధములు. అందు శృంగారమునకు ఆలంబనము నాయి కానాయకులు. ఉద్దీపనము, ఆలం
 బనగుణముతచ్చేష్ట తదలంకృతి తిట్టన మని నాలుగు విధములు గలది. ఏతత్ప్రమాణ పచన
 ములు “అలఘు మనోభవో దయకరాంగ యుతిక్” అను పద్యంపు టీకలో వ్రాయంబడియె.
 అనుభావము అనఁగా నాయి కానాయకులహృద్గతములయిన రత్నాద్యులను రెప్పఘ్రావిక్షేప
 కటాక్షాది కములు, “భాన మ్మనోగతం సాక్షా త్స్వహేతుం వ్యజ్ఞయన్తి యే, తే నుభావా
 ఇతి ప్రోక్తా భ్రావిక్షేప స్తీతాదయః” అని తత్ప్రమాణము. ఇఁక సాత్త్వికములు శారీరభావ
 ములు, భావము అనఁగా రసానుకూల వికారాత్మకము లనియు కేవల మనోవికార రూప
 ములనియు మతభేదముచేఁ జెప్పఁబడిన వికార వికేసములు, అవి శారీరములనియు మానస
 ములనియు విభజింపఁబడినవి. అందు శారీరములు సాత్త్వికము లనియు, మానసములు వ్యభి
 చారు లనియు నెన్నం బడుచున్నవి. సాత్త్వికములు, స్తంభము ప్రళయము రోమాంచుము
 స్వేదము వైచర్ల్యము కంపము అశ్రువు వైస్వర్యము అని యెనిమిది. “స్తమ్భ ప్రళయ
 రోమాఞ్చాః స్వేదో వైచర్ల్య వేపఘా | అశ్రు వైస్వర్య మిత్త్యష్టా సాత్త్వికాః పరికీర్తితాః”
 అని తత్త్వమాణము. వ్యభిచారి భావములనఁగా వికేసముగ రసాభిముఖములై సర్వరసము
 లయందుఁ జరించుచుండు భావములు. వ్యభి ఇత్యుపనర్తా ద్వా వికేసా భిముఖత్వయోః | వికే
 సా చాభిముఖ్యేన చరన్తో వ్యభిచారిణః || అని చెప్పఁ బడినవి. అవి ముప్పదిమూఁడు. “శ్లో
 నిర్వేద గ్లాని కక్ష్మాఖ్యా త్రథా మాయా మద శ్రమాః | ఆలస్యం వైష దైవ్యం చ చిన్తా మో
 హాః స్మృతి ర్భృతిః | వ్రీడా చపలతా వార్ష ఆవేగో జడత తథా | గర్వో విపాద ఔత్సుక్య
 స్మిద్రా పస్తాద ఏవచ | సుప్త మ్రుబోధో మర్షశ్చా ప్యవహిత మథో గ్రతా మతి ర్వాస్తిధి
 స్తథోన్తాద స్తథా మరణ హేవచ | త్రాస శ్చైచన వితరక్తశ్చ విక్షేయా వ్యభిచారిణః | త్రయ
 స్త్రీంశ దమీ భాచా స్సమాఖ్యాతా స్తు నామతః” అను భరత వచన నిచయము తత్త్వమాణ
 ము. ఇట్టి విభావాది కారణ సామగ్రిచే నిర్భరానంద రూపత నొందింపఁ బడిన స్థాయి యే
 రసమయి శృంగారము హాస్యము కరుణము రౌద్రము వీరము భయానకము బీభత్సము అద్భు
 తము కాంతము అని నవవిధమైనవి. అందు శృంగారము సంభోగమనియు విప్రలంభమనియు

రెండుతెగలై యున్నది. సంభోగ శృంగార మనఁగా సంయోగ కాలావచ్ఛిన్న రతియ. సంయోగము బహిరింద్రియ సంబంధ రూప మనియు ముదిత పంచేంద్రియ సంబంధాభావ రూప విప్రలంభ భిన్న స్వరూప మనియు సంయుక్తండ్లను ఇత్యాకారక మతిరూప మనియు నిర్ణీతమైనది. అది పరస్పరావలోక నాశింగనచంబనాది నానా రూపమై సంక్షిప్తము సంక్షిప్తము సంపన్నము సమృద్ధ మని నాలుగు భేదములు గలదిగాఁ జెప్పిరి, “దర్శన స్పర్శనాదీ నా మానుకూల్య నిషేవణమ్ | ఖుటతే యత్ర యూనో స్వ సంభోగో యంచతుర్విధః | సంక్షిప్త స్సంక్షిప్త స్సంపన్నతర స్సమృద్ధిమా నితీతే | పూర్వానురాగ మాన ప్రవాస కరుణా నుసంభవాః క్రమకః” అని తత్పరిమాణము. ఇక విప్రలంభము వియోగ కాలావచ్ఛిన్న రతి, వియోగము దంపతులకు నైయధికరణ్య రూపము గాదు, ఏక శయ్యయందును నీర్వాది సద్భావమందు విప్రలంభమును గవులు వర్ణించుటనుబట్టి, వైవిధ్యమున ముదిత పంచేంద్రియ సంబంధాభావ రూపము, వియుక్తండ్లనై ఇత్యాకారకబుద్ధిరూపము గాని యగును, అది పూర్వానురాగ మాన విరహ ప్రవాస కాప భేదమునఁ బంచవిధమని కావ్యప్రకాశ కారాదిమతము, పూర్వానురాగ మనఁగా తరుణీతగుణులకు సంగమపూర్వకాలమందు దర్శనశ్రవణాదులచేఁ గలుగు నితరేతర ప్రేమంబై, “యత్ప్రేమి సంగమాత్పూర్వం దర్శన క్రవణో ద్భవమ్ | ఆసౌ పూర్వానురాగాభ్యో విప్రలంభ ఇతీరితః” అని పూర్వమువ్రాసిన ప్రమాణముఁ జూడవలయు.

తే. కలితమానసకై రవం * బలరఁ జంద్రి

కావిలాసంబు వినిన భూకాంతమాళి

కవుడు నేత్రచకోరంబు * లమితమోద

మొదవఁ దిలకింప లాలసం * బుదిత మయ్యె.

35

టీ. కలిత మానస కై రవంబు=ఓహుచున్న సునస్సనెడు కలువ; అలరక=సంతసించు నట్లు; చంద్రికా విలాసంబు=చంద్రికయొక్క విలాసమును, వెన్నెలయొక్క విలాసమునని యధాంతరము; వినిన భూకాంతమాళికిక=ఆకర్ణించిన రాజ శేఖరునకు; నేత్ర చకోరంబు=కన్నులనెడు వెన్నెల పులుఁగులు; అమిత మోదము=అధికమగు నానందము; ఒదవక=పొందునట్లు; తిలకింపక=చంద్రికనువీక్షించుటకు; లాలసంబు=అసక్త్యతిశయము; “లాలసో లాలసావీస్యా ద్యాచ్ఛాత్పృష్టాతిరేకయోః | ఔత్సుక్యేచ” అని విశ్వము; ఉదితమయ్యెక=అవిరభవించెను. వెన్నెలకుఁ గుముదములు ముద మందుటయు, చకోరములు ప్రీతిఁ గాంచుటయు ప్రసిద్ధము.

అనఁగా మానస మలర నామెవిలాసము విన్న నృపతికి నేత్రోత్సవ మగునట్లుగా నామెనుజూడ వాంఛ గలిగె ననిభావము.

ఇందు చతుఃప్రీతి యను ననంగదశ వచింపఁబడినది. అదశలు “చతుఃప్రీతి ర్త్వస్సంజ్ఞ స్సంకల్పో భవప్రకాగవః | అరతి స్సంజ్ఞరః కార్య్యం లజ్జాత్యాగో భ్రమో మృతిః | దశావస్థా భవస్యేతే విప్రలంభే భిలావశే” అని చెప్పఁబడినది. చతుఃప్రీతి యనఁగాఁ ద

దేశాలోకనరతి. ఈయనంగ దశలంగాచ్చి “అభిలాష చింతనా మస్త్వతి నుణసంకీర్తనో ద్యోగాః” అనియు, “చతుఃప్రీతిః ప్రథమం చింతాసజ్జ త్తతోథ సంకల్పః | నిద్రాశ్చేదన స్తనుతా విషయవివృత్తి స్త్రపానాశః” అనియు నావాప్రకాశ నామక్రమ భేదములు గ్రంథ ములయందుఁ జూపట్టుచున్నవి. తన్నిరూపణంబు విస్తరభీతిచే నుపేక్షితంబయ్యె. మాత్రా సివ కావ్యాలంకార సంగ్రహ విమర్శమునఁ జెలియు.

క. ఈకరణి మదిం దద్రజ, నీకరముఖఁ గాంచువాంఛ * నిక్కం ధరణీ
లోకరమా నుతుండు మధు, శ్రీకరవాక్పటిమ యక్ష * శేఖరుఁ బలికె. 36

టీ. ధరణీ లోక రమా నుతుండు=భూలోక మన్నఁకుండగు నానుచంద్రుండు; ఈక రణి=ఈరీతిగ; మది=చిత్తమందు; త ద్రజనీకర ముఖి=అచంద్ర ముఖి యగు చంద్రి కను; కాంచువాంఛ=చూడవలెననునిచ్చి; నిక్కం=అతికయింపఁగా; యక్ష శేఖరు=కుము దుని గూర్చి; మధు శ్రీకరవాక్పటిమ=మకరంద సంపదవంటిసంపదనుజేయునట్టి వాక్పాఠి ధిచేత, మధురవిషము చేతననుట; పలికె=వచించెను.

ఉ. ధీరవశేణ్య నీ విపుడు * తెల్పిననిర్మలచంద్రికోదయో
దారనుధారసంబు మది * కప్రమితప్రమదంబు నించి యెం
తే రచియించె నవ్వనజ * నేత్రఁ గనుంగొన నూత్నలాలసా
పూరము గానఁ జానఁ గనఁ * బోవుద మాస్పద మావహిల్లఁగక. 37

టీ. ధీరవశేణ్య=పండితో త్తముండ వగు నోకముదుఁడా! నీవు; ఇపుడు; తెల్పిన నిర్మలచంద్రికోదయో దార నుధారసంబు.—తెల్పిన=బోధించినట్టి, నిర్మల=స్వచ్ఛమగు, చంద్రికా=చంద్రికయొక్క, ఉదయ=అవిర్భావమనెడు, ఉదార=అధికమగు, నుధారసంబు= అమృతరసము; అనఁగా వెన్నెలయొక్క యావిర్భావ మమృతి మయమయి సుఖకరమయి నట్లుచంద్రికోదయ క్రమము సుఖకరమైనదనుట; మదికి=మనస్సునకు; అప్రమిత ప్రమదం బు=అమితమైన. సంతోషమును; నించి=పూరించి; అవ్వనజనేత్రం=అచంద్రికను; కనుంగొ నక=చూచుటకు; నూత్న లాలసాపూరము.—నూత్న=అపూర్వమగు, లాలసా=ఉత్కృటవాం ఛయొక్క, పూరము=ప్రసాదమును; ఎంతే=మిక్కిలి; రచియించె=ఁజూచెను. కానక= ఆహ్లాదులనలన; ఆస్పదము ఆవహిల్లఁగక=పనిఁకుటిల్లనట్లు; చానక=ఆనుందనిని; కనక= చూచుటకు; బోవుదము=చనుదము.

చ. అనఁ గుముదుండు వల్కు వసు * ధాధివ నీశుభరూపశేఖిల్
గనుంగొనుమాత్ర నామహివశకన్య యెద న్నినుఁ జేర్చి దా వరిం
చు నిది నిజంబు కంజముఖఁ * జూడఁగ రమ్ము మదభ్రయాన వి
వనువుగ నెక్కి యంచు నతఁ * డయ్యెడ దానిఁ దలంచె: సంతలోక. 38

టీ. అనన్ = సుచంద్రుఁ డిట్లు వచింపఁగా; కుముదుండు = కుముదుఁ డెను యశుంఁడు; పల్కున్. పనుధాధిప = సుచంద్రుఁడా! నీ శుభ రూప రేఖికల్ = నీ మంగళ కరములగురూపము ను రేఖలను, అనఁగా సాముద్రికోక్తములగు పద్మాదిరేఖలనుట; రూపమునకు “అక్టాన్యభూషితా స్త్యేవ ప్రక్షేప్యాన్త్యై ర్విభూషణైః | యేన భూషితవ ద్భాన్తి తద్రూప మితి కథ్యతే ||” అని లక్షణంబు; కనుఁ గొనుమాత్రన్ = చూచినమాత్రముననే; ఆమహిపకన్య = ఆ రాజ కుమారి; ఎదన్ = హృదయమందు; నినున్; చేర్చి = ఉంచి; తాన్ = తానే, వరించున్ = కోరును. ఇది నిజంబు = ఈమాట నిక్కము. మదభ్రయానము = నావిమానమును; “ఘోషయూనంవిమానోస్త్రీ” అని అమరుఁడు; అనువుగన్ = అనుకూలముగ; ఎక్కి; కంజముఖిన్ = పన్నముఖి యగు చంద్రికను; చూడఁగన్ = చూచుటకు; రమ్ము. అంచున్ = ఇట్లునుచు; అతండు = ఆకుముదుఁడు; దానిన్ = ఆ విమానమును; తలంచెన్ = స్మరించెను. అంతలోన్ = స్మరించినంతలో. దీనికి నిల్చెనను సుతరపద్యస్థ క్రియతో నన్వయము.

చ. బలు వగువిస్తయంబున నృపాలుఁడు గణైనఁ జెంత నిల్చె ని
 ర్మలధనరాజపుష్పకసమానము నద్వలభితనుప్రభా
 గిలితనినేకమానము వికీలితచారుమణీవితానో
 జ్వలరుచిరోచమాన మలవాహ ముఖేంద్రవిమాన మయ్యోడన్. 39

టీ. అయ్యోడన్ = ఆసమయమందు; నిర్మల ధనరాజ పుష్పక సమానము = ప్రకస్తమైన కుబేర పుష్పకముతోడ సదృశమయినట్టియు; సద్వలభిత సుప్రభా గిలిత నినేక మానము. — సత్ = శ్రేష్ఠములయిన, నలభి = చూపుటలైనను, ఇత = బాందినట్టి, సుప్రభా = మంచికాంతిచేత, గిలిత = మింగఁబడిన, దినేకమానము = నూర్చుని యహంకారముగల యట్టియు; వికీలిత చారుమణీవితానోజ్వలరుచిరోచమానము. — వికీలిత = కట్టఁబడిన, చారుమణీవితానక = రమ్యమగుమణీసమాహూముచేత, ఉజ్వల = ప్రకాశించుచున్న, రుచి = కాంతిచేత, రోచమానము = స్రవకాశమానమయినట్టి; ఆల వాహముఖేంద్ర విమానము = ఆయజ్ఞేశ్వరునిఘోషయూనము; నృపాలుఁడు = సుచంద్రుఁడు; బలువగు విస్తయంబునన్ = అధికాశ్చర్యముతోడ; కన్గొనన్ = చూడఁగా; చెంతన్ = సమీపమున; నిల్చెన్.

చ. నిలిచినయవ్విమాన మవనీవతిచంద్రుఁడు మిత్రయుక్తుడై
 యులధనదాభ్రయానము ధరాత్తభవావతి వ్రాలె నెక్కి ని
 స్తులరయనంగతిం జనియెం దోడ్డఁ దదర్పముఖాన్వయాధిరా
 ట్కలితమహాత్తభావగతిఁ గన్పడకుండఁ బరాళి కత్తటిన్. 40

టీ. ఆవనీవతి చంద్రుఁడు = ఆరాజ చంద్రుఁడు; మిత్రయుక్తుడై = కలికానితోఁ గూడిన వాఁడయి; నిలిచిన యవ్విమానము = ఎదుట నున్న యావిమానమును; అలధనదా భ్రయానము = ఆకుబేరునిపుష్పకమును; ధరాత్క భవావతి నోరెన్ = క్రిరాముఁడునోరె; ఎక్కి =

అభిష్ఠించి; నిస్తులరయ సంగతికొ = సాటి లేనివేగము చేత; తదర్వ ముఖాన్వయాధిరాట్కూలిత మహాత్మ భావగతికొ. - తదిర్వముఖాన్వయాధిరాట్ = ఆకుముదుని చేత, కలిత = చేయఁబడిన, మ హాత్మ భావ = మహాత్మ్యముయొక్క, గతికొ = ప్రాప్తి చేత; పరాభిక్తికొ = ఇతర జన సమానా- మునకు; అత్తటికొ = ఆసమయమున; కన్నడకుండకొ = అగపడనట్లు; తోడ్కొ = వెంటనే; చనియొకొ = పోయెను.

అనఁగా శ్రీరాముఁడు రావణ వధానంతరమున సుగ్రీవాది మిత్రీయుక్తుడై కుచేర పుష్పకము నెక్కి నట్లు సుచంద్రుఁడు మిత్రీయుక్తుడై కుముద విమానము నెక్కి యాకు ముదునిప్రభావము చే నితరులకుఁ గనఁబడనివాఁడై చనియె ననిభావము.

మ. వనితాదర్శన దోహదాతికయధావ త్స్వాంతరంగాగ్రవ
 ర్తనకన్న స్తునుమున్న యేగుమయుసఃప్రమాదోవ్యవయానంబునకొ
 జననాథేంద్రుఁడు వేడ్కతోఁ జనియె వీక్షాలక్ష్యతం బూన దా
 వనికాయంబులు పట్టణంబులు నదీవారంబు లందంబుగకొ. 41

టీ. జననాథేంద్రుఁడు = సుచంద్రుఁడు; వనితా దర్శన దోహదాతికయధావ త్స్వాంతరంగాగ్ర వర్తనకన్నకొ. - వనితాదర్శన = చంద్రికాదర్శనమందలి, దోహదా తికయ = ఆస క్త్యతికయము చేత, ధావత్ = పరుగెత్తుచున్న, స్వాంతరంగ = తన మనస్సుయొక్క, అగ్ర వర్త నకన్నకొ = ముందునికొన్నను; మునుమున్న = ముందుముందుగనే; వీగుమయు సఃప్రమా దోవ్యవయానంబునకొ = పోవునట్టి కుముదుని విమానము వలన; దావ నికాయంబులు = అడవులగుం పులు; పట్టణంబులు = నగరములు; నదీవారంబులు = నదీపుంజములును; అందంబుగకొ = నుండర మగునట్లు; వీక్ష లక్ష్యతకొ = దృ గ్విషయితను; వూనకొ = ఎహింపఁగా; వేడ్కతోకొ = సంత సముతోడ; చనియొకొ = పోయెను.

చ. చని చని త త్తరోమహిమఁ జయ్యన నాక్షణదోదయక్షమే
 శనగర మప్పు డబ్బుర మెఁనంగఁ గనుంగొని యంతఁ జంద్రికా
 వనజముఖవిలాసవనవాటికఁ ద త్త్రికావ్రుకుండచం
 దననుమవాసితానిలవిఠాన మెదుర్కొనఁ జేరి యచ్చట్కొ. 42

టీ. త త్తరోమహిమకొ = విమానవేగాతికయము చేత; చనిచని = పోయిపోయి; అక్షణదో దయక్ష మేకనగరము = పూర్వము చెప్పినక్షణదోదయఁ జను రాజుయొక్క నగరమును; అప్పు డు; అబ్బురము = ఆళ్చర్యము; ఎనంగకొ = అతిశయించునట్లు; కనుంగొని = చూచి; అంతకొ = అంతట; చంద్రికావనజముఖీ విలాసవనవాటికకొ = చంద్రికయొక్కవిలాసవనమును; త త్త్రికా వ్రుకుండచందనముమవాసితానిలవిఠానము = ఆవనము సంబంధులగు బొట్టుగులుమాపులు మొల్లులు చందనములు వీని కుసుమముల చేఁ బరిమళించువాయువులగుంపు; ఎదుర్కొనకొ = అభిముఖము

గరాలగా, పూజనీయులు విచ్చేయునపుడు వారల కడుగుగఁ బోవుట సముచితమని వాయు వారాజున కడుగుగఁ బోయిన ట్లున్న దనుట; చేరి; అచ్చటఁ=ఆవనమందు. దీనికిఁ గాంచెననుముంగలిపద్యమందలిక్రియతో నన్వయము.

చ. హరిముఖనేత సూప ననుధాధిపచంద్రుఁడు గాంచె ముంగలఁ
హరివిభమధ్యమఁ హరికఁరాదృతశంఖసమానకంధరఁ
హరిజయశాలివాణి హరిదంశుకవై రిశరాససుభ్రవుఁ
హరిణసపత్నీనేత్ర హరిజాంకముఖిఁ హరినీలకుంతలఁ. 43

టీ. హరిముఖనేత=తురగవదనశ్రేష్ఠుండగుముకుందుఁడు; చూపఁ; పసుధాధిపచంద్రుఁడు; హరినిభమధ్యమఁ=సింహసమానమధ్యమ; హరికరాదృత శంఖసమానకంధరఁ= విష్ణుకరాదృతమైన శంఖమునుబోలు కండముగలదానిని; హరిజయశాలివాణిఁ=చిలుకల జయించుట చేఁ బ్రకాశించువలుకులుగలదానిని; హరిదంశుకవై రిశరాససుభ్రవుఁ.- హరిదంశుక= దిగంబరుండగుశివునకు, వైరి=శత్రువగుమరునియొక్క, లేదా శివుఁడు శత్రువుగాఁగలమరునియొక్క, శరాస=వింటినిబోలు, సుభ్రవుఁ=మంచిజాములుగలదానిని; హరిణసపత్నీనేత్రఁ= వీణములకుఁ బగలగునేత్రములుగలదానిని; హరిజాంకముఖిఁ=చంద్రముఖిని; హరినీలకుంతలఁ=ఇంద్రనీలమణులఁ బోలునలకలు గలదానిని, ఆట్టిచంద్రికననుట; ముంగలఁ=ఎదుట; గాంచెఁ=చూచెను. "యమానిలేంద్ర చంద్రార్కవిష్ణుసింహంశువాజిషు, శుకాహికపిభేశేషు హరిః" అను నామలింగానుకాసనముచే హరిపదమున కిటు తురంగసింహవిష్ణుశుకేంద్రయాపారములు తెలియఁదగినవి.

సీ. తానచాతురి కద్భుతముఁ దాల్పుపోలిక
వరమణిపుత్రికల్ శిరము లూఁచ
ఘనగాననుధఁ గ్రోలి తని వ్రేంది బయ లూన్చు
గతి శిలాతతి బతాఁఘమ్ముఁ గురియ
యతిలయశ్రుతులవిస్తృతితత్త్వ మూనిన
చాయ నాళులు వినిశ్చలతఁ దాల్చు
బలురక్తి లో నిండి పట్టఁజాలక వెలు
వడుదారి వల్లికల్ కడుఁ జిగుర్చు

తే. హరివసువీరికాసీనయై విపంచి
గలసీ గానము నేయుభూకాంతపుత్రిఁ
గనకనిభగాత్రిఁ గాంచి యయ్యిసకులుండు
చాల నాశ్చర్యజలరాశిఁ దేలే నపుడు.

టీ. తానచాతురికిణ్. - తాన=తన్న కారముతోఁబాడెడు పాటలయొక్క, చాతురికిణ్ = నేయును; ఆద్యుతమున్ = ఆశ్చర్యమును; తాల్పుపోలికిణ్ = పహించునీతి; ఇరమణిపుత్రికల్ = శ్రేష్ఠములగుమణిమయప్రతిమలు; శిరములు=తలలను; ఊపణ్ = చలింపఁ జేయుఁగా; ఘనగానను ధణ్ = అధికమగు గానామృతమును; క్రోలి = పాఠము చేసి; తనివోంది = తృప్తిపొంది; బయలూన్పు గతిణ్ = బయల్పడుచునీతి; శిలాతతి = పాపాణసంఘము; నలొఘమున్ = నీటిప్రవాహమును; కడి యణ్ = వర్షింపఁగా; యతిలయశ్రుతులవిస్తృతి తత్వము. - యతి = చురులయొక్క, లయ = లయము నెడితాళప్రాణముయొక్క, శ్రుతుల = స్వరారంభ కావయవిశేషములయొక్క; విస్తృతి = విస్తారముయొక్క, ఇట తాళప్రాణములు, “కాలోమార్గలక్రియాక్ష్మానిగ్రహోజాతిఃకర్ణాలయః | యతిఃప్రసారకశ్చైవతాళప్రాణాదశస్తృతాః” అనునవి, శ్రుతియఁగా, “స్రవణమశృవణాచ్ఛబ్దకృష్యామితేహస్వమాత్రకః | సాశ్రుతిస్సంపరీక్షేయాస్వరానయవలక్షణా” అని చెప్పఁబడినది, దానివిస్తృతి “చతుశ్చతుశ్చటశ్చైవ వక్ష్యమధ్యమపఞ్చమాః | ద్వేద్వేనిపాద గాఢారాత్రిస్తీరివభధైవతా” ఇత్యాదిగాఁజెప్పఁబడినది; తత్వము = స్వరూపమును; ఊనినచాయణ్ = వహించినమాడి; ఆశులు = చెలియలు; వినిశ్చలతణ్ = నైశ్చల్యమును; తాల్పణ్; బలరక్తి = అధికానురాగము; లోణ్ = అంతరంగమును; నిండి; పట్టణ్ చాలక = ఆఁగలేక; వెలుపడుదారిణ్ = బయల్పడునీతిగా; వల్లికల్ = లతలు; కడుణ్ = మిక్కిలి; చిగుర్పణ్ = చివురింపఁగా; హరివసు పీతికానీనయై. - హరి = మనోజ్ఞమగు, వసుపీతికా = బంగారుపీటలుండు, ఆనీనయై = కూర్చుండినదై; విపంచితణ్ = విణును; కలసి = చేరి; గానమునేయుఘాకాంతపుత్త్రిణ్ = పాడుచుండెడు రాజపుత్త్రిని; కనకనిభగాత్రిణ్ = బంగారుతో, కాజేని, సంపెఁగపువ్వుతో సాటియగుకరీరముగల దానిని, అట్టిచంద్రికను; అయ్యినకులుండు = ఆనుచుండ్రుఁడు; కాంచి = అవలోకించి; చాలణ్; ఆశ్చర్యజలరాశిణ్ = విస్తయమనెడు సముద్రమునందు; అపుడు = ఆదర్శనక్షణమును; తేలిణ్.

“అపూర్వదర్శనా చ్చిత్తవిస్తారో విస్తయోమతః” అనుటవలన లోకోత్తరసౌందర్య కాలిని యగువానుడతని జూడ రాజనకు విస్తయోదయం బాయె ననుట.

చ. తెఱలక కన్యఁ జేరి తదశీనతఁ బొల్పి యినావలోక మ
 త్తఱి నలర నిశ్శద్ధరిరభంబయి మున్నె మనోభ్ర మెంతయున్
 మెఱయఁగ నంతకన్న మును * మించె శ్రమోదకవృష్టి చిత్రతణ్
 దొఱయఁగ మున్నె జేత్రమునఁ * దోరముగాఁ బులకాఖ్యుసస్యముల్. 45

టీ. తెఱలక = బయలు వెడలక; కన్యణ్ = చంద్రికను, కన్యారాశిని యర్థాంతరము; చేరి = పొంది; ఇనావలోకము. - ఇన = రాజయొక్క, అవలోకము = చూపు, సూర్యప్రకాశమని యర్థాంతరము, అనఁగా ధర్మధర్మల కభేదగ్రహణముచే నూర్వణదే యనుట, సూర్యుఁడు కన్యారాశిని జేరఁగా నని ఫలితార్థము; “ఇన స్సూర్యేప్రభా” అని యమరుఁడు; అత్తఱిణ్ = ఆనమయమును; అలరణ్ = బిప్పఁగా; మనోభ్రము = మనస్సు నెఱునాకనము; నిశ్శద్ధరిరభంబు అయి. - మిశ్రణ్ = సంబంధించినట్టి, హరిరభంబయి = చిలుకరథముగాఁగలమరుఁడుగలదై, ఇంద్ర రథముగుఱిఘముగలదై యనియర్థాంతరము; ఎంతయుణ్ = మిక్కిలి; మెఱయణ్ = ప్రకాశిం

పఁగా, మెఱుపులు మెఱయఁగా; మున్నె = అంతకుమునునే; శ్రవాదకన్పట్టి = స్వేదోదకవర్షము; చిత్రకణ్ = ఆశ్చర్యముచేత; దోఱయఁగఁ = పొండఁగా; అంతకన్నమును = అంతకు పూర్వము; క్షేత్రమునకొ = శరీరమందు, సస్యచిత్రఘోషదేశమందు; తోరముగాకొ = అధికముగా; పులకాఖ్యసస్యముకొ = పులకలనెడుగ సస్యములు; మించెకొ = అతిశయించెను.

అనఁగా సుచంద్రునిదృష్టి కన్యను జేరి తెఱలక యుండఁగా అనఁగాదర్శనానందము ననుభవించుచుండఁగా మనంబునఁ గందఱోదయమయినదనియు మేనెల్లస్వేదోద్గమ మాయె ననియుఁ బులకలనునలా తైనియు భావము. కన్యారాశిని సూర్యుఁడు చేరఁగా వర్షస్తు పగుటంజేసి వృష్టి గలుగుట లోకప్రసిద్ధము. సూర్యుఁడు కన్యారాశిని జేటుట, తదనంతరము మేఘయుక్తమైయాకాశము మెఱయుట, తదనంతరము వర్షము, తదనంతరము క్షేత్రమున సస్యోదయ మని క్రమ ముండఁగా మేఘముతోఁ జేరి యాకాశము మెఱయుటకు మున్ను వర్షమును దానికిమున్ను క్షేత్రమున సస్యములు గలుగుటయు చిత్రమని తాత్పర్యము. ఇచట సస్యమునకు వర్షమువర్షమునకుమబ్బుతోఁ గూడినమిన్ను మెఱయుటకారణముగానున్నను ఆకాశము మెఱయుటకుమున్ను వృష్టిగలిగెననియు నంతకుమున్ను సస్యముదయించెననియు కార్యకారణభావమునకు వైపరీత్యమునుబట్టి ఆత్యంతాతిశయోక్త్యలంకారము. “అత్యంతాతిశయోక్తస్వాస్తి త్వార్యపర్యవ్యతిక్రమే॥ అని తల్లక్షణము. అవిదితక్రమములుగా నతిక్రమకాలములో నుదయించినవని ఫలితార్థము.

“పాంచాలీశుభవిభ్రమస్ఫురణ” యనుపద్యమునందే భవ్యానురాగాలికలో అనుట చేత రాగోదయమైనదని యేర్పడినను రాగము|అనుక్తిరూపమనియు కామ ముత్కటాసక్తి రూపమనియు సిద్ధాంతము గాన గుణశ్రవణమున సామాన్యసక్తిగలిగి సాక్షాద్దర్శనమున సుత్కటాసక్తి గలిగిన దని తెలియునది. “ధ్యాయతోవిషయా స్పృంస సుజ్ఞప్తేషూపజాయతే | సక్తా త్సంజాయతే కామః॥” అను గీతావచనమునందుచు దద్భాష్యతద్వ్యాఖ్యలయందును రతికామములన్నరూపము వైవిధ్యముగ నున్నది. ఈవిషయము విస్తరముగఁ గా వ్యాలంకార సంగ్రహమున“వనితయుఁ బతియు”ననుపద్యము టీకలో మాచే వ్రాయఁబడినది. ఇట సుచంద్రునకు స్వేదము పులకలు అను సాత్త్విక భావోదయము చెప్పఁబడినది. సాత్త్వికము అనఁగా ననుభావవిశేషములు. అనుభావములనఁగా “అనుభావయన్తి, అనుభృత్పత్తిచే జాతరత్యా ద్యనుమాపకములు. “భావ మ్నవోగతం సాక్షాత్స్వపేతుం వ్యజ్ఞయన్తియే | తేనుభావా ఇతి ప్రోక్తా ధూవిక్షేపస్థితాదయః” అని తల్లక్షణము వ్రాయఁబడియే. స్తంభాదు లిట్టియనుభావములలోఁ జేరినను దానికి సాత్త్వికములని నామము గలుగుట సత్త్వమాత్రమునఁ గలుగుటంజేసి. ఇందులకుఁ బ్రమాణము. “నర్వేపి సత్త్వమాలత్యా ద్భావా యద్యపి సాత్త్వికాః | తథా ప్యమీసాం సత్త్వైకమాలత్యా త్సాత్త్వికప్రథా | అను భావాత్స కథ్యస్తే భావసం నూచనా దమి॥ ఏవం దైవవిధ్య మేతేషాం కథితంభావోవిదైః॥” అని సింగభూపాలీ యము. సత్త్వమనఁగా “ఆస్యేషాం సుఖదుఃఖాదిభావేషు కృతభావనకు | ఆనుకూలేవ యచ్చిత్తం భావకానాం ప్రవర్తతే సత్త్వంత దితి విశ్లేయం ప్రాజ్ఞై స్సత్త్వోద్భవనిమాకౌ |

సా త్త్వికా ఇతి జానన్తి భరతా ద్యా మహర్షియః! తే స్తస్మ్యస్వేదరోమాభ్యుస్వరి ఘోదా శ్చ వే పదుః | వైవర్ణ్య మత్ర ప్రపరియా పితృష్టైః పరికీర్తితాః |” అనుటలోని గుణవి యా గ్రంథము ననే నిరూపింపబడినది. ఇట హస్తాతిశయముః స్వేదరోమాంచములు. “నిదాఘవాద్వ్యాయా మత్రమక్రోధభయాదిభిః | స్వేది స్సంజాయతే” అనియు “రోమాభ్యో విన్దయోత్సాహనా న్నాద్యైః” అనియు నందునకుఁ బ్రమాణము. ఇట శ్రమోదకశబ్దము స్వేదోదకమందు రూఢ మని కవిప్రాయముగాఁ గొనఁ దగియున్నది.

చ. తరుణి మెఱుంగుటారుగడ * దారున నెక్కి సృపాలుచూపుదొ

మ్మరి రమణీయహారగుణమండలిసందునఁ దారుచుం బయో
ధరసృతి లాగు వైచి వడిఁ * దార్కొని నస్తుఖరాజుఁ జేరఁ బం
కరుహళరుండు శార్యభిధ * కాహళి మ్రోయఁగఁ జేసె నత్తటిక. 46

టీ. సృపాలుచూపుదొమ్మరి = రాజుదృష్టియనెడు దొమ్మరి; తరుణి మెఱుంగుటారుగ డక = చంద్రికయొక్క మెఱయుచున్న యార నెడుగడను; దారునక = వేగముగ; ఎక్కి = అధి స్థించి; రమణీయహారగుణమండలి సందునక. - రమణీయ = మనోజ్ఞమగు, హరి = ముత్యంపు పేరులనెడు, గుణ = త్రాళ్ళయొక్క, మండలి = సమాహమయొక్క, సందునక = మధ్యభాగము ననుండునవకాళమున; తారుచుక = చేరుచు; పయోధరసృతిక = స్తనసీమయ నెడుగగనమం దు; లాగువైచి = లాగువేసి; వడిక = వేగముగా; తార్కొని = కడిసి; నస్తుఖరాజుక = చంద్రుని వంటిమోటునెడు నెడుటనున్న రాజును; చేరక = చేరఁగా; పంకరుహళరుండు = మరుండు; శా ర్యభిధ కాహళిక = గోరువంకయచుపేరుగల బూరుగును; అత్తటిక = అలాగువైచుసమయమున; మ్రోయఁగక = ధ్వనించునట్లు; చేసెక = ఓనరించెను.

లోకమున దొమ్మరి గడ పాఁతి దానినెక్కి త్రాళ్ళనుండి జాతి పైపైన లాగు వైచి యధిపతి యెదుట నిలుచుటయు, నత్తటిక దదీయుఁడు కాహళి మ్రోయఁగఁ జేయుట యుఁ బ్రసిద్ధంబు. అట్లు ఆనరపాలుచూపు తోలుత నానుందరిరోమరాజిపైఁ బ్రనరించి పయోధరములను జేరి యా మెమోమున కెదుట నిలిచి యుండెననియు, నప్పుడు గోరువంక కూయ సాగిన దనియు, మన్నఘండు మ్రోయఁగఁ జేసె ననుటచే నాకూఁత రాజానకు మిక్కిలి కామోద్దీపకముగనుండెననియు భావము.

చ. అవనిపకస్యనాభిజలజాకరసన్నిధి రోమవల్లికా

నవతరయష్టికాపదము * సం బ్రియయోగము వూని శ్రీనతీ
భవమహిమా * స్తి సిద్ధరస * పాళికఁ బొందియుఁ బొంద వయ్యెఁ ద
త్ప్రవిమలకంధరాధ్వచర * తక సృపునేత్రము లద్భుతస్థితిక. 47

టీ. సృపునేత్రములు = నువంద్రునిచూపులు; అవనిపకస్యనాభిజలజాకరసన్నిధిక. - అవనిపకస్య = రాజుహారీయగు చంద్రికయొక్క, నాభి = పొక్కిలియనెడు, జలజాకర = సర

స్పృయోక్తి, సన్నిధి = తీరమునందు; రోమవల్లికావతరీ యష్టికా పదమునకొ.-రోమ వల్లికా=నూఁగారనెడు, నవతర = ఆత్మపూర్వమైన, యష్టికాపదమునకొ = యష్టికాసము నెదుయోగాసవిశేషమందు; ప్రియయోగము = ప్రీతియుతమగుసంగతియ నెడు ప్రీయధ్యానమును; పూని=వహించి; శ్రీసతీభవమహిమా ప్తికొ.-శ్రీసతీభవ=శ్రీపుత్రుండగుమహునియొక్క, శ్రీమంతు లగుపార్వతీపరమేశ్వరులయొక్క, మహిమా ప్తికొ=మాహాత్మ్యవ్రీషా ప్తిచేత; సిద్ధరస పరమ; పాలికొ.-సిద్ధరస=సిద్ధమైనశృంగారరసముయొక్క, దివ్యరసముయొక్క, పాలికొ= పరంపరను; పాండియుకొ; తత్ప్రవిమలకంధ రాధ్యచరతకొ.-తతో=ఆకన్యయొక్క, ప్రవిమల= నిర్మలమగు, కంధరాధ్య=కంతమార్గమందు, చరతకొ = సంచరణమును, “అధ్యనిచరతీత్యధ్యని రః” అను విగ్రహమందు “చరేష్టే” అని కర్తృర్థమందు టచ్చీత్యయము దానిపైభానార్థమం దుతలో ప్రత్యయము రాఁగా చించువానిధర్మము చరణమేయగును, ప్రసిద్ధమై నిర్మలమయిన మేఘమార్గ మగుగగనమునందు సంచారమును అని యర్థాంతరము; అద్భుతసిద్ధికొ=ఆశ్చ ర్యవర్తనచే; పూనవయ్యొకొ = వహించవియ్యెను.

పుణ్యతీర్థసన్నిధిని యష్టికాసముపై యోగనిష్ఠాగరిష్ఠుండై పార్వతీపరమేశ్వరాను గ్రహమున సిద్ధరసమును బొందిననాఁడు గగనమార్గనంచరణమును బొందుటప్రసిద్ధము, అట్లు పొందకుండుట చిత్రముగ నున్నదని తాత్పర్యము. సుచంద్రనరి పాలునిచూపు లాకన్య యారునందుఁ జేరి యుండుఁ బ్రీతి గలిగి స్తరావేశముచే శృంగారరససిద్ధి ననఁగా నానంద దాతిశయమునొంది కంఠముపైఁ బాఠక సుఖపారవశ్యమున నచటనే నిలిచియుండెనని ఫలితార్థము.

మ. ప్రసమేరుఫలవృత్తి నుబ్బు వళికాశస్వర్ణీవీసీభంగకు
 ర్ననఁ జొక్కం గను మధ్యనాకవిహృతికొ * రమ్యోరురంభోపగూ
 హానలబ్ధిం జెలఁగు న్నవేక్షణము లాహా చిత్ర మేణీవిలో
 చనయా స్యేందుస్మైక సేవ ననిమేవత్వంబు సంధిల్లుటక. 48

టీ. నృవేక్షణములు = ఆరాజదృష్టులు; ఏణీవిలోచన యాస్యేందుస్మైక సేవకొ.- ఏణీవిలోచన = చంద్రికయొక్క, ఆస్యేందు = ముఖచంద్రునియొక్క, సుధా = అమృతముయొక్క, ఏకసేవకొ = ముఖ్య సేవచేత; అనిమేవత్వంబు = తెప్పపాలులేమి, దేవత్వము; సంధిల్లు టకొ = సంభవించుటచేత; ప్రసమేరుఫలవృత్తికొ.- ప్రస = మంచుల నెడు, మేరుఫల = మేరుప ర్వతప్రదేశమున, వృత్తికొ = ఉనికిచేత; ఉబ్బుకొ = వృద్ధిఁబొందును. వళికాశస్వర్ణీవీసీభంగకుర్ద నకొ.-వళికా = వళిత్రయము నెడు, స్వర్ణీవీసీభంగ = వ్యోమగంగాతరంగములయందు, కుర్దనకొ = క్రీడచేత, “క్రీడాఖేలాచకుర్దనమ్” అని అమరుఁడు; చొక్కం = సుఖపరవశ మగును. మధ్య నాకవిహృతికొ.-మధ్యనాక = కాన నెడునాకసమునందు, “నాకస్వర్ణాంతరిక్షయోః” అని విశ్వము, విహృతికొ = విహారమును; కనుకొ = పొందును, స్వర్ణవిహారము నొందు ననుట దేవత్వ వక్షణమున కత్యంతామగుణం జైనన ప్రసములు. మేరుపులోచన వళులు గంగాతరంగముఖతో

డను ఊరువులనంటులతోడను సాటియగునట్లు కానాకనముతోడనే సాటియగుగాని స్వస్థముతోడ గాదని యిట్లు వ్యాఖ్యాతంబయ్యె. రమ్యోపరంభోపగూహనలభిక్. - రమ్యమునోజ్జములగు, ఊరు=తోడలనెడు, రంభా=దివ్యస్త్రీయొక్క, ఉపగూహన = కాంగిలింతయొక్క, లభిక్=ప్రాప్తిచేత; చెలగుక్=ఓప్పును. ఆహాచిత్రము = ఆత్యాశ్చర్యమనుట.

అనగా బ్రసిద్ధచంద్రమండలసమీపము గ్రోలి దేవత్వమును గాంచినవారు మేరుస్థలవాస స్వర్ణీయవీనీతరంగవిహార వ్యోమమార్గసంచార రభాలింగనాదుల నొందినట్లు నృషేషములు చంద్రకాముఖులంద్ర సుధారసపానమున నట్టి విభవమును గాంచుట యాశ్చర్యకరమంబనుట. ఆకన్యయొక్క లోకోత్తరముభాద్యవయవములయందుఁ బ్రసరించి తెప్పపాటులేనిపుత్రుమాపులు నిరతిశయానందము నొందెనని భావము.

తే. ఉజ్జ్వలతరానురాగసం • ధోవ్యదయంబు
 దగ మహా స్తంభభావంబు • దాల్చినట్టి
 పతిమనంబున నీరజాం • బకుండు దోచె
 నపుడు హరిరథసంలబ్ధి • ననుసరించి.

49

టీ. ఉజ్జ్వలతరానురాగసంధోవ్యదయంబు. — ఉజ్జ్వలతర=మిక్కిలి ప్రకాశించునట్టి, అనగా నుత్కటమయనట్టి, అనురాగ=ప్రీతివిశేషమనెడు, సంధ్యా = సంధ్యాకాలమయొక్క, ఉదయంబు=ప్రాదుర్భావము; తగక్=ఓప్పుగా; మహా స్తంభభావంబు. — మహాత్ = అధికమైన, స్తంభభావంబు=చేష్టారహితుని భావమును, గృహాధారదారు విశేషభావమును; తాల్చినట్టిపతిమనంబునకో =వహించినట్టిపుపునిచిత్తమున; అపుడు=అనిర్నిమేషదర్శనసమయమందు; నీరజాంబకుండు=పద్మబాణుం డగుమరుం డనుపద్మనయనుం డగునారాయణుండు; హరిరథసంలబ్ధి=మందహారుతమనెడు తేరియొక్క సంలబ్ధియను సింహదేహప్రాప్తిని; అనుసరించి=పాండి; తోచెక్=ఆగపడెను.

పూర్వము హిరణ్యకశిపువధకై సంధ్యాకాలమున స్తంభమధ్యమున నారాయణుండు నృసింహరూపము దాల్చి తోచినట్లు నృపునిమనం బుత్కటరాగంబయి స్తంభభావంబు దాల్చి యుండ నందు మందహారుతము నధిష్ఠించి కాముండు దోచె ననుట. ఆరాజున కనురాగోద్రేకము మనము స్తంభ మనెడుసాత్త్వికభావము దాల్చిన దనియు నపుడు మరుండు మందహారుతారూఢుండయి సాక్షాత్కరించిన యట్లు తోచెననియుభావము. “స్తంభస్యాన్యస్మిన్ప్రీయాన్లత్యమ్” అనుటచే స్తంభము కరీరధర్మమే గాఁదగియున్నను, రాగాది జన్యమునన స్తంభములేక కారీరము, గలుగదనియు “నత్త్యజన్యత్వే సతిగతినికోధస్తంభః” అను లక్షణానుగతమైన రాగసంభవమయిన మనోవ్యాపారనికోధమునుబట్టి యిటు స్తంభపదప్రయోగమని తెలియునది. కామోదయరాగోదయములు వెనుకఁ జెప్పఁబడినవయైన నిందుఁ దదుత్కటదకగాఁ దెలియఁ దగును.

చ: నిరువముపద్మీనీకులమ • ణీవరిదర్శనశక్తి నైశ్చలీ
 గరిమ భజించి నమ్మదవి • కాసమునం గనుపట్టుకుంభిని

శ్వరతిలకంబు నుద్ధతి నిశాతపలాశసుమాంకుశంబు చేఁ

గర మసమాస్త్రయంత నఱకం జనియించె శిరశ్చలనస్థితుల్.

50

టీ. నిరుపమపద్మనీకులమణి పరిదర్శనశక్తి. — నిరుపమ=సాటిలేనట్టి, పద్మనీకులమణి=పద్మనీజాతిస్త్రీలయందు శ్రేష్ఠయగుచంద్రికయొక్క, పరిదర్శనశక్తి=దర్శనసామర్థ్యము చేత, సాటిలేనిగజస్త్రీ రత్నముయొక్క దర్శనసామర్థ్యముచేతనని యర్థాంతరము; పద్మయొక్కస్త్రీ పద్మిని, “ఇభి సమేరమఃపద్మి” అని యమరుఁడు; నైశ్చలీగరిమణి=నిశ్చల భావముయొక్కయాధిక్యమును; భజించి=పొంది; సమ్మదవికాసమునక = సంతోషాతిశయము చేత, అధికఘంబున మదవికాసముచేతనని గజపరమైనయర్థము; కనుపట్టు కుంభినీశ్వరతిలకంబుక=చూపట్టు రాజశ్రేష్ఠుని, చూపట్టుగజ శ్రేష్ఠమునని యర్థాంతరము; “గౌరిలాకుమ్మినీక్షమా” అనుటచే కుమ్మినీశబ్దము భూమియందును, కుమ్మినీస్త్రీకుమ్మినీ, ఆసు వ్యుత్పత్తిచే గజస్త్రీయందును వర్తించును; ఉద్ధతిక=దర్పముచేత; నిశాతపలాశసుమాంకుశంబుచేక. — నిశాత=తీక్షణుగు, పలాశసుమ=కింకకుసుమమనెడు, అంకుశంబుచేక=అంకుశమనునాయుధముచేత; అసమాస్త్రీయంత=మదచుండనుమాటివాఁడు; నఱకం=నఱకఁగా; శిరశ్చలనస్థితుల్=మెప్పున శిరఃకంపమునీయుటలు, చుఱకునతలవిదుర్బుటలు అని గజపక్షయననర్థము; జనియించెక=ఉదయించెను.

చంద్రికాదర్శనానందా తిశయముచే నైశ్చల్యము వహించి మనఃభ్రాణహతుఁడై మెప్పున నారాజు శిరఃకంపముచేయఁగా నది యాఁడెఱుఁగు నందాసక్తముయి మదవిలాసము చే గదలకుండినగజమును నియంతయంకుశముచేఁ బొడువఁగా నాగజము చుఱుకునఁ దల విదిర్చినట్లుండెనని భావము.

చ. అలరెడిశ్యామకెంజిగురుటాకులఁ జేరినఁ గోరకంబులకా

మలయుచు నున్నఁ జారునుమఃమాలిక లొందిన మంజుమంజరీ

స్థలములపొందు గన్న మధుఃసంతతిఁ గూడినఁ బాయ వయ్యెడం

జెలఁగుటనో ద్విరేఫగతిఁ చే మహిపాలకుకరమ్యనేత్రముల్.

51

టీ. మహిపాలకురమ్యనేత్రముల్=సుచంద్రుని మనోజ్ఞనేత్రములు, అనఁగా దృష్టులు; ద్విరేఫగతిక=భృంగరీతిచేత, రేఫధ్యయప్రాప్తిచేత; చెలఁగుటనో=ఓపట్టుటచేతనో; రమ్యనేత్రపదమందు ఆద్యంతములయందు చెండురేఫములున్నవి గావున నవి ద్విరేఫగతిక జెలఁగుననుట, ద్విరేఫశబ్దముచే లక్షితలక్షణావృత్తివలన భ్రమరపదబోధ్యము లగుభృంగములు బోధితము లగునవి కాస్త్రీసరణి; అలరెడిశ్యామకెంజిగురుటాకులక. — అలరెడి=ప్రకాశించుచున్న, శ్యామ=లతయొక్క, కెంజిగురుటాకులక=రక్తపల్లవములను, ఈపద్యమున సుపమానము లైనపల్లవాదులు చెప్పఁగా సాధ్యవసానలక్షణచే సుపమేయము లగుహస్తాదులు బోధ్యములు గావున, శ్యామకెంజిగురుటాకులక అనఁగాఁ జంద్రికాహస్తములచేతనని గ్రాహ్యము;

ఇట్లంతటఁ దెలియవలయు; జేరినకొ=పొందినను; కోరకంబులకొ=మొగ్గులయందు, వానిచే
 లక్ష్యంబు లగుగోరులయందనుట; మలయుచుకొ ఉన్నకొ=తిరుగుచున్నను; చారుమహా
 లికలు=మనోహరములయినవూలదండలను, అనఁగా నామె బాహువులను; బిందినకొ=చేరినను,
 మంజుమంజరీస్థలములపొందు. -మంజు=మనోజ్ఞములగు, మంజరీ=పువ్వుగుఱ్ఱులయొక్క, వానిచే
 లక్ష్యంబులగు స్తనములయొక్క, స్థలముల=ప్రదేశములయొక్క, పొందు=సంపర్కమును;
 కన్నకొ=కాంచినను; మధుసంతతికొ=మకరందపరంపరను, కూడినకొ=చేరినను, ఆమెపెద
 వినిజేరిననుట; పాయవయ్యొకొ=వీడవయ్యెను,

అనఁగా ద్విరేఖములు లతావిశేషముయొక్కచివురులను, కోరకములను, నుములను,
 పువ్వుగుఱ్ఱులను, మకరందమును గూడియున్ను చారుకుండుఁట్లు, ద్విరేఖగతిఁజేలంగ నృపా
 లునేత్రములు, చిగురుటాకులనుబోలు హస్తములను, కోరకంబులఁబోలు గోరులను, నుము
 లికలఁ బోలుబాహువులను, పువ్వుగుఱ్ఱులఁ బోలు స్తనములను, పూఁదేనియను బోలువధర రస
 మును గూడియు వీడకున్న వని భావము. అతిశయోక్త్యలంకార భేదము. “విషయస్యా
 చుపాదానా ద్విష య్యుపనిబధ్యతే | విశ్లేయాతిశయోక్తి స్సాకవిప్రేధోక్తి సమ్మతా||”
 అని తల్లక్షణంబు పూర్వము చెబుపఁబడియె.

తే. ఇట్లు తచ్చంద్రికాయ త్త * దృక్పకోరుఁ
 డై రసాధీశ పద్మాకు * మారుఁ డవుడు
 ప్రమదము నవాద్యుతంబును * బల్లవింప
 నాత్మ నాయింతి నిట్లని * యభినుతించె.

52

టీ. ఇట్లు=ఈ ప్రకారముగ; రసాధీశపద్మాకుమారుఁడు=భూపతియ నెడు మదమండు;
 తచ్చంద్రికాయ త్తదృక్పకోరుఁడై=ఆచంద్రికాపరతంత్రములగు నేత్రములను చకోరములగు
 వాఁడై; ఆపుడు; ప్రమదము=సంతసము; నవాద్యుతంబును=లోకోత్తరాశ్చర్యమును; పల్లవిం
 పకొ=చివ్చరింపఁగా; అత్తకొ=మనస్సునందు; ఆయింతికొ=ఆచంద్రికను; ఇట్లు=పక్ష్యమాణ
 ప్రకారముగా; అభినుతించెకొ=కాఘించెను.

సీ. కాఁబోలు నీహేమ * గాత్రి క్రొత్తగ సావఁ, దీరినవలజ్జేని * చారు హేతి
 కాఁబోలు నీకంబు * కంతి పాల్కుడలిజి, డ్లడఁగఁ జూపట్టుశీ * తాంశులేఖ
 కాఁబోలు నీతమ్మి * కంటి చిరద్యుతుల్, మించఁ బొల్చినతక్కు * మించుఁదీవ
 కాఁబోలు నీసీల * కైశ్య మన్తకళిల్చి, బాగుగాఁ దీర్చిన * పసిఁడిబొమ్మ

తే. యకార యీచెల్వచెలువ మ * యారె యీపా
 లంతి యొయ్యార మహాహ యీ * యింతిమిన్న
 సాంపు మజ్జారె యీచాన * సాగనుపెంపు
 బల్లిరె యీలేమఁ బొగడ వా * క్షతివకంజె.

53

టీ. ఈ హేమ గాత్రం = ఈ కనకాంగి; క్రొత్త గణం = నూతనముగ; సావకం = సానయందు, సాన యనగా మఱులు లోనగువానిఁ జక్కఁబఱచుసాధనవిశేషము; తీరినవల రేనిచారు హేతి. — తీరిన = చక్కఁబడిన, వలతీని = మరుని సంబంధియగు, చారు = మనోజ్ఞమైన, హేతి = కథము; కాఁబోలు = కాఁదగును. ఈ కంబుకంఠి = కంఠమును బోలుకంఠముగల యీసుందరి; పాల్కడ లిజ్జడఁగణం. — పాల్కడలి = క్షీరాంబునిధియొక్క, జిజ్ఞడఁగణం = జిజ్ఞాసలక్షణిహోఁగా; చూపట్టు శీతాంశు రేఖ = ఆగపడుచంద్ర రేఖ; కాఁబోలుకం = కాఁదగును. ఈతమ్మికంటి = ఈపద్మనయన; చిరదుర్బుల్ = స్థిరమయిన కాంతులు; మించకం = అతిశయించునట్లు; పాల్వినకళ్ళు మించుచుండివ = ఉదయించినట్టి ప్రకాశమానమయిన మెఱపుదీప; కాఁబోలుకం = కాఁదగును. ఈసీలకైశ్యం = ఈసీలకుంతల; మన్నభశిల్పి = మన్నభుఁడను శిల్పకారుఁడు; బాగుగణం = చక్కఁగా; తీర్చినప సిఁడిపోవ్వు = దిద్దినబంగరుబొవ్వు; కాఁబోలుకం = కాఁదగును. ఔరం = ఆశ్చర్యము! ఈచెల్వచె లువము = ఈస్త్రీసౌందర్యము! అయారె = అద్భుతము! ఈపాలంతియొక్కరము = ఈస్త్రీ సౌందర్యగర్వము; ఆహవా = చిత్రము! ఈయింతిమిన్న సాంపు = ఈయంత్రమస్త్రీరమ్యత; మజ్జారె = విస్తయకరము! ఈవానసాగసుపెంపు = ఈస్త్రీసౌందర్యముయొక్క యతిశయము; బలిరె = వింత! ఈరేమకం = ఈస్త్రీని; పొగడకం = నుతించుటకు; వాక్పతివశంబె = బ్రహ్మతరమా!

అనఁగాఁ జతుర్ముఖుఁడై చతుర్వేది తెలిసిన యట్టి బ్రహ్మకైన నిట్టిబోకో తర నాయికను వర్ణింప నలవి గా దనుట. ఆమె స్మర హేతినికసరేఖను మించుచుండినను పసిఁడిబొవ్వునుబోలిన దని ఫలితము.

మ. అతిశోణం బతిశోమలం బతివిశాళాత్తం బతిశ్లక్షకం
 బతినిమ్నం బతిమేచకం బతిదృఢం + బత్వంతపారిష్లవం
 బతివక్రం బతిదీర్ఘ మార బళి యీశాయంభోజపత్రాక్షి య
 ప్రతిమానావయవప్రతానము మనఃపద్య నివచారింపఁగణ.

54

టీ. ఈయంభోజపత్రాక్షియప్రతిమానావయవప్రతానము. — ఈయంభోజపత్రాక్షి = ఈకమలపత్రాక్షియొక్క, ఆప్రతిమాన = సాటిలేని, అవయవప్రతానము = అవయవసంఘము; మనఃపద్యకం = చిత్తవీధిని; విచారింపఁగణం = ఆలోచింపఁగా; అతిశోణంబు = మిక్కిలియెఱుఱైనదియు; అతిశోమలంబు = మిక్కిలిమృదులమయినదియు; అతివిశాళాత్తంబు = అతివిభులస్వరూపంబును; అతిశ్లక్షకంబు = మిక్కిలి కృశమయినదియు; అతినిమ్నంబు = మిక్కిలి లోఁతుగనున్నదియు; అతిమేచకంబు = మిక్కిలి నల్లనైనదియు; అతిదృఢంబు = మిక్కిలి స్థూలమయినదియు; అత్వంతపారిష్లవంబు = మిక్కిలిచపలమయినదియు; అతివక్రంబు = మిక్కిలికుటిలమైనదియు; అతిదీర్ఘము = మిక్కిలిపొడవైనదియు; ఔరబళి = ఆశ్చర్యకర్మము!

అనఁగా సొకయువతియవయవ సమాహము పరస్పరవిరుద్ధముగ శోణత్వమేచకత్వ కృశత్వవిశాలత్వాదిధర్మముల సౌస్థియుండుట యాశ్చర్య మని యాశయము. అయింతి యుఱకా లతిశోణం బనియు, సాదంబు అతిశోమలంబు అనియు, కటిస్థల మతివిశాలం బునియు, మధ్యభాగం బతిశ్లక్ష మ్మనియు, నాభి యతినిమ్నం బనియు, నాఁగా రతి

మేచకం బనియు, చిన్తోయి యతిదృఢం బనియు, కన్తోయి యత్యంతపారిష్కం బనియు, ముంగురు లతివక్రంబు లనియు, జడ యతిచ్ఛిం బనియు భావము. ఇటఁ జంద్రికా గతసౌందర్యాతికయము విర్జితం బయ్యె. “అన్యైత్యన్యైకానాం య స్సన్నివేతో యశోః చితమః కుశ్లిప్తసంధిబద్ధ స్సన్య త్తత్సంస్వర్య మితీర్యతే” అని తల్లక్షణము. ఇట్లు “దీర్ఘాక్షం శరదిన్యకాన్తివదనం బాహూ సతా పంసయో స్సంక్షిప్తం నిజిదోన్నతస్స మురః పా శ్చ్యే ప్రమృష్టే ఇవ 1 మధ్యః పాణిమితో నితమ్బి జఘనం పాదా వరాశ్శాన్తిః ఛన్దో సర్తయితు ర్యన్తైవ మనస క్లిప్తం తథాస్యా వపుః ఇత్యాదిగా గ్రహాంతరిములేయండు సౌందర్యవర్ణనము తెలియవలయు.

సీ. అలరారు నేమొ రఃమ్యాలిపాలి నెలంతి
 కులుకుపెన్నెఱులతోఁ * జెలిమిఁ గాంచి
 చరియించు నేమొ బల్ * మరుమార్గణశ్రేణిః
 పడఁతిదృగ్రుచి కర్ణి * భావ మూని
 చెలువైందు నేమొ మంజులకుచంబులు పక్వ
 బింబోష్ఠిచనుదోయి * పేరు మోసి
 మనఁజేయు నేమొ యింపున ధాత్రి చెలికటి
 తటవిస్తృతికి దాది * తనముఁ దాల్చి

తే. యతిశయిలు నేమొ పద్మంబు * లనుదినంబు
 భామపాదద్వయప్రభా * ప్రాప్తి నెప్పి
 మహిమ గను నేమొ నద్వంశ * మణిచయంబు
 కలికివదనఖజననశే * ఖరత నొంది.

55

టీ. రమ్యాలిపాలి = రమ్యమైనకుప్పెదలగుంపు; నెలంతకులుకుపెన్నెఱులతోఁ = చంద్రికయొక్క యందమైన పెద్దవెండ్రుకలతోడ; చెలిమిఁ = సఖ్యమును; కాంచి = పొంది; అలరారునేమొ = ప్రకాశించు నేమొ. అనఁగా రమ్యమైన యాలిపాలి యన సభీసముదయము గావునఁ జెలిమిఁ గాంచుట దానికి నైజంబగు నని వ్యుదయము. బల్లరుమార్గణశ్రేణి = అధికములైనచుదనబాణములగుంపు; పడఁతిదృగ్రుచికిఁ = దీనిదృక్కాంతికి; అర్థిభావము = యోచకత్వమును; ఊని = వహించి; చరియించు నేమొ = సంచరించు నేమొ. మరుతూపు లీపడఁతిదృగ్రుచికి యాచకవృత్తి దాల్చినట్లున్న దన దృగ్రుచియం దాధిక్యంబు మార్గణములయందు న్యూనతయుఁ దోచు, దానంజేసి పడఁతిదృగ్రుచి మరుతూపుల కన్న మిన్నగా నున్నదేని భౌతికము. మార్గణశ్రేణి యనఁగా యాచకులగుంపుగావున నది యర్థిభావము దాల్చుట స్వభావము. “మార్గణో యాచకార్థినా” అని యమరుఁడు. మంజులకుచంబులు = మనోజ్ఞములగు గోజ నిష్కపండ్లు; పక్వలింబోష్ఠిచను దోయి = కరు = పండినదొండపండువంటి పెద్దవిగలదీనికన్దోయినా

మమును; మోహి=పహించి; చెలువందునేమొ = సాంపుగాంచునేమొ. దీనిచంద్రియి లకువ
ములను మించిన దని భావము. మంజులకుచకబ్దములో కుచకబ్దము చేరి యున్నదిగావున మం
జులకుచములు కుచములవేరు మోసియుంట సహజము. ధాత్రీ=ధూమి; ఇచ్చునక=ఇచ్చుచేత;
చెరికటికటవిస్తృతికిక = దీనిజఘనవిస్తారమునకు; దాదితనముక=వెంపుడు తల్లియగుట
ను; తాల్పి=వహించి; మనఃజేయునేమొ=వృద్ధిఁబొందించునేమొ. దీనిజఘనము ధూమియొక్క
వైకాల్పమువంటివైకాల్పమున రాజిల్లు నని భావము. “ధాత్రీ స్యా దుపమాతాప్తి” అనుకో
కమున ధాత్రీకబ్ద ముపమాతను బోధించుఁ గావున కుచమాత దాదితనము దాల్పుట స్వభావ
ము. పద్దంబులు=కమ్ములు; అనుదినంబు=ప్రతిదినమును; భామపాదద్వయప్రభాప్రాప్తిక=
ఈసుందరిపాదయుగ్మకాంతిప్రాప్తిచేత; ఓప్పి; ఆతిశయిలునేమొ = ఆతిశయించునేమొ.
దీనిపాదయుగ్మప్రభ పద్మప్రభను మించిన దని భావము “పదః మేవ మా యేషాం తాని
పద్మాని” అనుటచేత, పాదలక్షిణివంటిలక్షిణిగలవే పద్మములు, గావున గవి పాదద్వయప్రభా
ప్రాప్తి నలరట యరిది గాదు. భామపదము సూర్యనిబోధించుఁ గావున సూర్యకిరణ
ప్రభాప్రాప్తిచేతఁ బద్మము లతిశయించుట సహజ మనియుఁ దోచు. ఇప్పక్షిమున, భామ=
సూర్యనియొక్క, పాదద్వయ=కిరణద్వయముయొక్కయే, అనఁగా రెండుకిరణములు ప్రస
రించినను పద్మములు వికసితై రాజిల్లు నని యాశయముగాఁ దోచుచున్నది. సద్వింశమణిచ
యంబు = మంచివెదురులందఁ బుట్టినముత్యములగుంపు; కలికిపదనఖజననశేఖరతక. —
కలికిపదనఖ = ఈసుందరి పాదనఖములవలన, జనన = జన్మవలననైన, శేఖరతక =
క్రేష్టతను; ఓంది; మహిమక = పూజ్యతను; కనునేమొ = కాంచునేమొ. అనఁగా
చంద్రిక పాదనఖములు ముత్యములను మించిన వనుట. సద్వింశమణిచయం బనఁగా
మంచితలముగలమణులగుంపు పదనఖజనన అనఁగాఁ బాదనఖజనకము లైనపాదములకు
భూమణభావమును దాల్పు ననుట. జనన శబ్దము కర్మిర్థల్యుట్పత్రిత్యయాంతము, నఖములు కర
రుహము లయినట్లు పదరుహములు గా వచ్చును. “పదన్యాసక్రీడారణితమణిమంజీరర
కనమి” ఇత్యాదికవివ్యవహారములవలన మణులు పదములకు భూమణము లగుట స్పష్టము.
ఇందును లోకోత్తరసౌందర్యకాలిని యని వ్యక్తం బగుచున్నది.

మ. వలజారత్నము దోచు నెన్నడు మణుఃత్వస్థేమఁ గాంచం గటి
స్థల మెంతేని మహత్త్వ మంద జడ దోక్షం దీర్ఘతం బూన ని
చ్చులు గుల్ఫంబులు హ్రాస్వతం గన రతీశబ్రహ్మలీలాకృతో
జ్వలమాయాపరిమాణవై భవనమఃచ్ఛాయ నివిరాజిల్లగక. 56

టీ. నెన్నడుము=అందమైనకాను; అణుత్వస్థేమక.-అణుత్వ=అణుపరిమాణభావము
యొక్క, సూక్ష్మతయొక్కయనుట, స్థేమక=స్థితిని; కాంచక=పొందఁగా; కటిస్థలము=కటి
ప్రదేశము; ఎంకే =మిక్కిలి; మహత్త్వము=మహత్వవిమాణభావమును, వైకాల్పముననుట;
అందక; జడ=వేడి; దోక్షక=వెంటనె; దీర్ఘతక=దీర్ఘ పరిమాణ భావమును; పూనక; విచ్చ
ణు=పల్లవులు; గుల్ఫంబులు=పీకలు; హ్రాస్వతక=హ్రాస్వపరిమాణభావమును; కనక=వలకా

రత్నము=స్త్రీరత్నమగుచంద్రిక, “చారుస్త్రీభూశ్చవలజ్ఞా” అనిరత్నమాల; రతీశబ్రహ్మలీలాకృ
తోజ్జ్వలమాయాపరిమాణవైభవసమచ్ఛాయుక్. -రతీశబ్రహ్మ=ఆనంగుండను విధాతచేత, లీలా
కృత=విలాసనిర్మితమగు, శంజ్జ్వల=ప్రకాశించుచున్నట్టి, మాయాపరిమాణ=మాయామయములగు,
నణుదీర్ఘాదిపరిమాణములయొక్క, వైభవ=సమృద్ధియొక్క, సమచ్ఛాయుక్=తుల్యచ్ఛాయచేత;
విరాజిల్లగఁగఁ=ప్రకాశించునట్లు; తోచుక్=అగపడును.

అనఁగా ననంగుండనువిధాత మాయావిలాసముచేత అణుమహదీర్ఘప్రాస్యభేదముచే శా
స్త్రసీధమైవపరిమాణచతుష్టయమునుజంద్రికారూపముగ సృజయించినట్లు తోచుచున్నదనుట.

చ. హరిణధరాస్యమోవివసః*లా కిసలాకృతిఁ బొల్పునంఘ్రులూ

యరుణతరోష్ఠిగుబ్బవగ*లా మృగలాలన మూన్ముకన్నులూ

హరినిభవాణిమేనినట*లా నిటలాకరవాలకమ్ములూ

యరిభిదురోజ నెన్న వస*మా యనమాశుగమానభేదికఁ.

57

టీ. హరిణధరాస్యమోవివసలా.-హరిణధరాస్య=చంద్రవదనయొక్క, మోవి=అధర
ముయొక్క, వసలా=పారములా! కిసలాకృతిఁ=పల్లవాకారముచేత; పొల్పునంఘ్రులూ=ఓ
ప్పుచున్నపాదములా! అరుణతరోష్ఠిగుబ్బవగలా=తంబింబోష్ఠియొక్కచన్నోయివిలాసములా!
మృగలాలనమూన్ముకన్నులూ.-మృగ=రేడియొక్క, లాలసము=ప్రీత్యతిశయమును, ఊన్ముక
న్నులూ=కలిగించునేత్రములా! హరినిభవాణిమేనినటలా.-హరినిభవాణి=చిలుకపలుకులుగలదీని
యొక్క, మేని=శరీరముయొక్క, సటలా=నడకలా! నిటలాకరవాలకమ్ములూ.-నిటల=నొస
లు, అకర=అశ్రయముగాఁగల, అనఁగాఫలమందువ్రేలాడునట్టి, వాలకమ్ములూ = కేళములా!
నుంగురులూయనటు; అరిభిదురోజక=చక్రవాకభేదికములగుచుములుగలదీనిని; ఎన్నుక్ =
కొనియాడుటకు; అసమాశుగమానభేదికఁ=ఫాలాక్షునకైనను; వసమా=శక్యమా?

ఇట్టిలాకోత్తర శౌందర్యకాలినియగుదీనిఁ నెన్నబచచక్రసంతవానికిని తరముగాదనుట.

సీ. కలికిచీకటిపిండు * గలికిఁ బిల్చుకచాళి
 వాలుగలనజాలు * వాలుఁగనులు
 బింబమ్మువకుఁ బ్రతి*బింబంబు కెమ్మోవి
 యే పూనురేరేని*యేపు మోము
 ఇంచుమేలిమి నల*యించుమేల్పలుకులు
 కంబులకన్నఁ బొం*కంబు గళము
 జక్కవకవ నేఁచుఁ * జక్క వలుఁదగుబ్బ
 లలివధూ*కులము సా * లలిత మారు
 హాపులసిరి సారె * వాపు లవన్నాభి
 మెఱుఁగురంభల రూప * మెఱుఁగుఁ దోడలు

తే. తమ్ములన మంజులశ్రీయుఁ తమ్ములడుగు
 లుడుపురాణాస్యకాంతుల * నుడుపు గోరు
 లవని సోమ్యలావణ్య * లవనిరూఢి
 యమరసుందరులం దైన * నమరఁ గలదె.

టీ. కఠాళి=కేశపంక్తి; కలికిచీకటిపిండుకొ=అందమగునందకారపుంజమును; కలికికొ=జగడమునకు; పిల్చుకొ=ఆహ్వానము సేయును. వాలుఁగ నలు=నిడుదకన్నలు; వాలుగలసజాలు.-వాలుగల=మత్స్యములయొక్క, సజాలు=శిష్యాహారములు, దీనికన్నలు మత్స్యములకు శిష్యాహారములనుటచే మత్స్యములకన్నఁగన్నలు సుందరములనిభావము. కమ్మెవి=కెంపైనపెదవి; బింబంబునకుకొ=దొండపండునకు; ప్రతిబింబంబు=ప్రతిరూపము. హెము=ముఖము; ఏపు=గర్వమును; ఊనురేరేనియేపు = వహించుచంద్రునియొక్కబాధ, బాధించునదనుట. పేల్చులుకులు=శ్రేష్ఠములగుమాటలు; ఇంచుపేలిమికొ = చెఱకుయొక్కయతిశయమును; అలయంచుకొ=అలయునట్లుసేయును. గళము=కంఠము; కంబులకన్నకొ=శంఖములకన్నను; పాంకంబు=సుందరమైనది. వలుఁదగుబులు=స్థూలములగు స్తనములు; చక్కకొ=బాగుగ; జక్కవకవకొ=చక్రవాకమిఘనమును; ఏచుకొ=బాధించును. ఆరు=నుఁగారు; అలివధాకులమునాకొ=ఆడుతు మైదలగుంపనఁగా; లలితము=ఓప్పనట్టిది. లనన్నాళి=ప్రకాశించుపొక్కిలి; వాపులవీరికొ=నడవాపులయొక్కనంపదను; సారెకొ=మాటిమాటికి; పాపుకొ=తొలఁగఁజేయును. తొడలు=ఊరుపులు; మెఱుఁగగురంభలరూపము=ప్రకాశించుచున్నయనంటులయొక్కరూపమును; ఎఱుఁగుకొ=తెలియును. అడుగులు=పాదములు; తమ్ములనకొ=పద్మములనఁగా; మంజులశ్రీయుతమ్ములు=మనోజ్ఞమైనకాంతితోఁగూడినవి. గోరులు=సఖములు; ఉడుపురాణాస్యకాంతులకొ.-ఉడు=దిక్కలయొక్క, పురాణా=మునుపటివైన, ఆస్యకాంతులకొ = ముఖరుదులను; ఉడుపుకొ=ఉడుగఁజేయును. అవనికొ=భూమియందు; ఈకొమ్మలావణ్యలవనిరూఢి=ఈస్త్రీయొక్కలావణ్యలేశముయొక్క ఆధిక్యము; అమర సుందరులందైనకొ=దేవలోకకామినులయందైనను; అమరఁగలదె=అబ్బఁగలదా?

అనఁగా నిట్టిలావణ్యలేశము సురసుందరుల కైన నమర దనుట. లావణ్య మనఁగా దేహికాంతివిశేషము. ఆ మెకచములు చీకటిని, కన్నలు మత్స్యములను, హెవిబింబమును, ఇత్యాదిగాఁ బోలియున్నవని ఫలితము. ఇది పంచపాదిసీసము.

ఫ. అని పతి సన్నుతించు హృదయంబున విన్నయ ముంచు నేఁడుగా
 యనుపమశక్తి దర్పకున * కశ్యపటంచు వచించు నవ్విరిం
 చనుకుభసర్గకోవిదత * సారెకు వెంచు నిమేపరాహితిం
 గనుఁగవ పూన వెండియును * గాంచు వెలందిఁ దదేకతానతకా.

టీ. ఆవి=ఇట్లని; పతి=సుచంద్రుఁడు; సన్నుతించుకొ=కొనియాడును. హృదయమ్మనకొ=ది త్తమందు; విస్తయము=ఆశ్చర్యమును; ఉంచుకొ. దర్పకునకుకొ=మరనకు; అనుపమ

శక్తి=సాటిలేనిపామర్థ్యము; నేడుగా=ఇప్పుడుగా! అశ్వే=అనుకొను. అటంచు= వచించు = పలుకును. అవ్వించిను శుభసర్గకోవిదతణ = అబ్రహ్మయొక్క శుభనిర్మాణ పాండిత్యిని; సారకు=మాటిమాటికి; ఎంచు=గణించును. కనుగవ=నేత్రయుగము; నిమేషరాహితీ=అప్పుపాటులేమిని; పూనక=వహింపఁగా; వెండియు=మఱియును; తదేకతానతక=తదేకాగ్రతతో; “ఏకతానోనన్యవృత్తిః” అని యనుకుండు; వెలందిక = చంద్రికను; కాంచు=అవిలోకించును.

చ. అపుడు మహీంద్రుతోడ నల * యక్షవిభుండు వధూటిఁ గంటివే
తపనకులేంద్ర నాపలుకు * తథ్యత గాంచె గదా తదాప్తి నే
నివు డట కేగి కొమ్మకుఁ ద్వ * దేకమతిం బొడమింతు సంచు న
స్పృపతియనుజ్ఞఁ గై కొనుచు * హృద్యవిమానము డిగ్గి యత్తటిక. 60

టీ. అపుడు: అలయక్షవిభుండు=అకుముదుండు; మహీంద్రుతోడ = మహీంద్రుని తోడ; తపనకులేంద్ర=సూర్యవంశోత్తముఁడా! వధూటిక=చంద్రికను; గంటివే=చూచితి విగదా! నాపలుకు=నామాట; తదాప్తిక=అట్లునేజెప్పిన స్త్రీయుపలభించేత; తథ్యతకాంచెగదా=యథార్థతనొందెగదా! నేక; ఇప్పుడు; అటకు = ఆచంద్రికయుండుచోటికి; ఏగి; కొమ్మకు=చంద్రికకు; త్వదేకమతిక=నీయందలిప్రీతిననుట; బొడమింతుక=ఉదయింపఁజేయుదును. అంచు; అన్న స్పృపతియనుజ్ఞక=అరాజనాజ్ఞను; కైకొనుచు = స్వీకరించుచు; హృద్యవిమానము = మనోజ్ఞపుష్పకమునుండిఁదిగ్గి; అత్తటిక=అనమయమందు. దీనికి “వనధరఁజేరి” యనునుత్తరపద్యక్రియతో నన్వయంబు.

చ. వనధరఁ జేరి చారుతరు * వారము చయ్యన దాటి పూర్వవ
ర్తన నవలాలఁ జేరఁ జనఁ * దామరసానన లెల్ల వచ్చెఁ గా
ఘనగురుఁ డంచు నబ్రమునఁ * గాంచఁగఁ గాంచనవీతి డిగ్గి యా
జనవరకన్య యాలిజన * సంవృతిఁ దా నెదు రేగి భక్తితోక. 61

టీ. వనధరక=ఉద్యానవనస్థలమును; చేరి; చారుతరువారము = మనోజ్ఞవృక్షసంఘమును; చయ్యనక=శీఘ్రముగా; దాటి; పూర్వవర్తనక=పూర్వరీతిగా; నవలాలక=ఉచితలను; చేరఁజనక=చేరఁజోఁగా; తామరసాననలెల్లక=స్త్రీలందఱు; ఘనగురుండు=మనపెద్దయుపాధ్యాయుండు; వచ్చెఁగా=వచ్చెనుగదా! అంచు; అబ్రమునక=అశ్వరథముతో; కాంచఁగక=చూడఁగా; ఆజనవరకన్య=ఆచంద్రిక; కాంచనవీతి డిగ్గి = బంగరవీటినుండిఁదిగి; అలిజనసంవృతిక=సభీసముదయపరివృతిచేత; తాక; ఎదురేగి=ఎదుర్కొని; భక్తితోక. దీని కావతీసేయ వసుముందుక్రియతో నన్వయము.

చ. గురుకుచభారరేఖ సుగిఁ * గోమలి యానతి సేయ నాదయా
కరమతి పెండ్లికూఁతురవు * గమ్మని దీవన లిచ్చి తద్వధూ

త్కరకృతపూజనావిధులు * కైకొని తద్వనితాసమర్పితాం
బరచరరాజరత్నచయభాసురపీఠి వసించె నయ్యెడక.

62

టీ. గురుకుచభారరేఖకా = గొప్పలగు స్తనములయొక్క భారాతిశయముతోడ; కైకొని = క్రమముగా; కోమలి = చంద్రిక; అనిలికా = ప్రణామమును; చేయక; ఆదయాకరమతి = కరుణాకరమగు మదిగలయాతుముడు; పెండ్లికూతురవుకమ్ము అంచుకా = పెండ్లికూమరితవుకమ్మును; దీవనలుఇచ్చి = ఆశీర్వదించి; తద్వనూత్కరకృతపూజనావిధులు కైకొని = ఆవసతాకదంబముచే జేయఁబడిన పూజావిధానములను స్వీకరించి; తద్వనితాసమర్పితాంబరచర రాజరత్నచయభాసురపీఠికా = ఆవనితలచే సమర్పింపఁబడిన యింద్రసీలమణిచయభాసురమైనపీఠమున; అంబరచరరాజరత్నములనంగా గురరాజైన యింద్రునిసంబంధిరత్నములు, ఇంద్రసీలములనిఫలితము; వసించెకా = కూర్చుండెను. అయ్యెడక. దీని కగ్రముపద్యస్థ మగువసించెననుక్రియతో నన్వయము.

తే. మనుజపతికన్య సఖులతో * మణిమయాన
నమున వసియించె నప్ప డాళోమిరె మిన్న
నెచ్చెలి చకోరి యన మించునెలఁత యొర్తు
కుముదుఁ దిలకించి యిట్లనుఁ * గుతుక ఫణితి.

63

టీ. మనుజపతికన్య = చంద్రిక; సఖులతోకా = చెలియలతోడ; మణిమయానమునకా = రత్నపీఠికయందు; వసియించెకా. అపుడు; ఆళోమిరెమిన్న నెచ్చెలి = చంద్రికయొక్క సకీయ; చకోరియనమించునెలఁతయొర్తు = చకోరియనంబర గునొక స్త్రీ; కుముదుకా = కుముదుని; తిలకించి = చూచి; కుతుక ఫణితికా = సంతనముతోఁగూడినచాక్కుచేత; ఇట్లనుకా = వక్ష్యమాణితిగాఁ బలుకును.

చ. హరినమధామ యుష్టదరుణాంఘ్రిలు గన్లెన నిల్లు మద్దగం
బురుహము లెంతయుం జెడనిమోదముఁ జేకొనె దూర మయ్యె దు
స్తరహృదయాంధకారసముదగ్రత లెల్లఁ బ్రవృద్ధిఁ గాంచె వి
స్ఫురదభిలాష చక్రములు * పాల్పడఁగె న్ని బిడవ్రవదోషముల్.

64

టీ. ఇందుఁ గుముద పరమయినయర్థము సూర్యపరమయినయర్థము గలుగుచున్నది. హరినమధామ = సూర్యతుల్యమగు తేజముగలవాఁడా! యుష్టదరుణాంఘ్రిలు = మియొక్కకోణచరణములు, పాటలములగుకీరణములనియర్థాంతరము; కన్లెనకా = అవలొకింపఁగా; ఇట్లు; మద్దగంబురుహములు = వాసేత్రము లనెడునంబురుహములు; ఎంతయుకా = మిక్కిలి; చెడనిమోదముకా = వశింపనిసంతసమును; చేకొనెకా = లాంచెను. దుస్తరహృదయాంధకారసముదగ్రతలు. - దుస్తర = తరింపవలవిగాని, హృదయాంధకారసముదగ్రతలు = హృదయమందుండెడు వజ్ర

నమను చీకటులయాధికవ్యములు; ఎల్లకా; మామయ్యెక్కా=నోలకెనా; విస్ఫురవభిలాషచ
క్రములు=ప్రకాశించుచున్న కోర్కులగుంపుల నెడు చక్రవాకములు; ప్రవృద్ధిగాంచెకా=వృ
ద్ధిబొందెను. నిబిడప్రదోషముల్=నిబిడములైన దురితములను రజసిముఖములు; పొల్పడక
కా=నశించెను.

సూర్యుని శోణకిరణదర్శనమున నంబునహములు సంతసించుటయు చీకటులు మార
మగుటయు చక్రవాకములు వృద్ధిసొందుటయు ప్రదోషములు కమించుటయు నెట్లొకటయు
తమ చరణదర్శనమున నాకు నయనానందము అజ్ఞాననాశము వాంచానము దయాభివృద్ధి
దోషకాంతియుఁ గలిగెననుట.

చ. అనుదినముం బ్రయంబును దయామహిమంబును మించ వత్తుఁ
జనవరపుత్రికామణికిఁ జక్క విపంచిక నేర్ప నేటికికా
జనియె నుమీ యనేకదివంబులు మీ రిటు రాక నేడు నిం
దునిఁ తెలికల్పలో యన నిశుక గనఁ గోరు మదీయనేత్రముల్. 65

టీ. అనుదినముకా=ప్రతిదినమును; బ్రయంబును=ప్రేమమును; దయామహిమంబును=
కరుణాతిరేకమును; మించకా; ఈజనవరపుత్రికామణికికా=ఈరాజపుత్రికయగు చంద్రికకు;చ
క్కకా=బాగుగు;విపంచికకా=వీణను;నేర్పకా=అభ్యసించఁజేయుటకు;వత్తురు. నేటికికా=ఇప్పు
టికి; మీరిటకా=మీరిచ్చోటికిఁ గుడేరక; అనేకదివంబులు=బహుదినములు; జనియెకా=
కడచెను. నేడుకా=ఇప్పుడుగూడ; ఇందునికా=చందురుని; కనకా; తెలికల్పలోయనకా=
తెల్లకలువలవలె; మదీయనేత్రముల్=నాకన్నులు; నిశుకా; కనకా=అవలొకించుటకు; కో
రుకా=ఇచ్చించును. అనఁగా నిప్పుడు నీవువచ్చుటకుముందుగూడ నిన్నుఁ గలఁచుచుంటి ననుట.

చ. మునుపటియట్ల యిచ్చటికిఁ మోదముతో సరుదేరకున్కి కో
జనవరివర్ణ్యదివ్యగుణాజాలక కారణ మేమి యేపురం
జెనసితి రేవిశేషగతుఁ లింపుగఁ గాంచితి రేనృపాలుతో
నను వగుమైత్రి సల్పితిరి యంతయుఁ దెల్పఁగదే దయామతికా. 66

టీ. ఓజనపరివర్ణ్యదివ్యగుణాజాలక=జనులచేవర్ణింపఁదగినభావోత్తరగుణగుణముగలవాఁ
డా! మునుపటియట్ల=పూర్వమువలెనే; ఇచ్చటికికా; మోదముతోకా=సంతసముతోడ; అరు
దేరకున్కికా=రాకుండుటకు; కారణముఏమి=హేతువేమి? ఏపురంబెనసితిరి = ఏనగరముఁ
బొందితిరి? ఏవిశేషగతులు; ఇంపుకా=సాంపుగను;కాంచితిరి=అవలొకించితిరి; ఏనృపాలు
తోకా=ఏరాజుతోడ; అనువగుమైత్రికా=అనుకూలమగు చెలిమిని; సల్పితిరి=చేసితిరి? అంత
యుకా;దయామతికా=కరుణాబుద్ధితోడ; తెల్పఁగదే.

క. అన వనితావాక్యనుధా, జనితామోదనృతమానఁసపయోరువలఁడై
యను వార యుత్సవిభుఁ డి, ట్లను వారణయానఁ గని మహామధురోక్తికా.

టీ. అనుకొ=చకోరియిట్లనఁగా; వనితావాక్య సుధాజనితామోదవృతమానసపయోరు
 ముండై.—వనితావాక్యము ధా=చికోరిపలుకులను నమృతము చేత, జనిత=పుట్టినట్టి, ఆమోద=
 సంతసము చేత, వృత=కూడినట్టి, మానసపయోరుముండై=చిత్తాంభోజముగలవాండ్రై; అను
 వారణ్=అనుకులమగునట్లుగా; యక్షవిభుఁడు=కుముదుఁడు; వారణయానకాని=పస్త్రీనిజా
 చి; మహామధురోక్తిక్=మిక్కిలి తియ్యనిమాటచేత; ఇట్లు అనుకొ=వక్ష్యమాణాపకారముగఁ
 బలుగును.

మ. కలఁ డత్యుత్కటధాటికాతురగరింఖాజాతభూక్షోదక
 జ్వలచిహ్నప్తమహాగిప్రదీపవృతతీక్షణ్ణధ్వాంతవేలాకుభృ
 ద్బిలగేహాప్రతిమాయితామితసమిద్భేరీకులధ్వానమం
 డలనిర్విణ్ణురిపుక్షీతీంద్రుఁడు సుచంద్రక్షాపచంద్రుం డిలక. 68

టీ. ఇలకొ=భూమియందు; అత్యుత్కటధాటికాతురగరింఖా జాతభూక్షోదకజ్వల
 చిహ్నప్తమహాగిప్రదీపవృత తీక్షణ్ణధ్వాంతవేలాకుభృద్బిల గేహాప్రతిమాయితామితసమిద్భేరీ
 కులధ్వానమండల నిర్విణ్ణురిపుక్షీతీంద్రుఁడు.—అత్యుత్కట=మిక్కిలియధికమగు, ధాటికా=
 జైత్రయాత్రయందలి, తురగ=అశ్వములయొక్క, రింఖాజాత=గిట్టలవలనఁబుట్టిన, భూక్షోద=
 భూపరాగమనెడు, కజ్వల = మసియొక్క, చిహ్నప్త=చిహ్నమునుహందిన, మహాగిప్రదీప=
 ప్రతాపమునెడుదీపముచేత, వృత=చారింపఁబడిన, తీక్షణ్ణధ్వాంత=గాఢాందకారముగల, వేలా
 కుభృద్బిల=లోకాలోకపర్వతగుహలనెడు, గేహ=గృహములకు, ప్రతిమాయిత = బొమ్మలు
 గాఁజేయఁబడిన, ఇది రిపుక్షీతీంద్రులకువిశేషణము, అమిత=కొలఁదిలేనట్టి, సమిద్భేరీకులధ్వా
 న=యుద్ధభేరులగుంపులధ్వనులయొక్క, మండల=సమాహముచేత, నిర్విణ్ణుకనిర్వేదమునొం
 దిన, రిపుక్షీతీంద్రుఁడు=శక్రరాజులుగలవాఁడు; సుచంద్రక్షాపచంద్రుండు = సుచంద్రుండను
 రాజచంద్రుఁడు; కలఁడు.

అనఁగా సుచంద్రునిశక్రపులు లోకాలోకపర్వతగుహలు నిబిడధ్వాంతసంతతిసమాప్త
 తంబు లని యచట దాఁగి యున్నవారనియు, ఆవిలగృహములు నేనాపరాగ మనెడుమ
 ప్తచిహ్నము గలసుచంద్రప్రతాపదీపముచేత సంధకారకూన్యములై యుద్ధభేరీనాదవ్యాప్త
 ములుకాఁగా వారలు మన కిచట నైనక్షేమము లేక పోయెఁ గదా యని నిర్విణ్ణులై బొమ్మల
 వలె చేష్టారహితులై యున్నారనియు భావము. సూర్యతేజము ప్రసరింపనిలోకాలోకపర్వ
 తగుహలనెటకు ముచంద్రుని ప్రతాపము ప్రసరించినదనియు సర్వశక్రపులుం బఱాయితులై
 పర్వతగుహల నాశ్రయించినారనియు ఫలితార్థము.

మ. సరసీజాతహితాన్వయేశ్వరుయశోజాతంబు చక్రాప్తమ్
 హరిశోభాంచితమై భృతాంజ్జనికరంబై రాజిలం దత్తులే
 తరభావ్రాదితవంక మంకవిభిచేత స్నేనునం గప్పిసక
 సురకుత్మీలవరప్రదక్షిణముఁ బూఁనుం జంద్రుఁ డశ్రాంతముక. 69

టీ. వెనుకపద్యమున సుచంద్రునిప్రతాపాతిశయమును జెప్పి యిట నారాజుయొక్కో తిశయమును జెప్పవచ్చును. - సురసీజాతిహితాశ్చయేశ్వరుయశోజాతంబు = నూర్యవంశ్యుల యందు శ్రేష్ఠం డగుసుచంద్రునియొక్క కీర్తిపుంజము; చక్రాస్పయై=రాష్ట్రహితమై, చక్రవా కప్రియమై యనియర్థాంతరము; వాదిశోభాంచితమై=సింహ తేజము చేతశోష్ణమిన్నదై, సూర్య దీప్తిచేతఁబ్రకాశించు చున్నదైయనియర్థాంతరము; భృత్యాబ్జనికరంబై=సోపేషంపఁబడిన శంఖము లుగలదై, పద్మములుగలదైయనియర్థాంతరము; రాజలక్ష్=ప్రకాశంపఁగా; తత్తులేతరభావోది తపంకము. - తత్తులేతరభావ=ఆయశస్సుయొక్క సామ్యాభావముచేత, ఉదిత=ఉం యుచినట్టి, పంకము=పాపము; అంకవిధిచేత=కలంకిరూపముగాఁచుట; మేనున=శరీరమందు; కప్పి న=వ్యాపింపఁగా; చంద్రుఁడు=శీతాంశువు; అక్రాంతము=ఎల్లపుడును; సురకుత్సలవర ప్రదక్షిణము. - సురకుత్సలవర=మేనుపర్వతముయొక్క, ప్రదక్షిణము=ప్రదక్షిణమును; పూను=వహించును.

అనఁగాఁ జంద్రునికాంతి చక్రవాకాప్రియము సూర్యతేజముచే విరాజిల్లనిదియుం బంకజములనుబోషింపనిదియు, సుచంద్రునియశోజాశ మట్లుకాక చక్రప్రియము సూర్యతే జోరాజితంబు అబ్జప్రోవంకంబునై విరాజిల్లుటం జేసి, చంద్రునకుఁ దద్యశోరాశీసామ్యము లేమి చేఁ గలంకరూపముగాఁ బాపము శరీరమున వ్యాపించినందున నతండు తత్పాపనివృత్తికై మే దుప్రదక్షిణముఁ బ్రత్యహముఁ జేయుచున్నాఁ డని భావము. సుచంద్రయశము రాష్ట్రహితమై సింహశంఖసమానధావశ్యము గలిగి తేజవిల్లుచున్న దని ఫలితార్థము.

మ. పరవాహిన్యధినాథజీవనవృత్తిం * బొట్టిల్లుతద్భూపని
 ర్భరధామస్థితి తన్ననశప్రథనగోత్రాధూళి తద్వృత్తిమైఁ
 గరమొప్ప న్యలయాద్రి జేరుఁ దదరిఁత్యోపాళినై జాంగముల్
 వరకీరాళి పికవ్రజం బనుచరఁత్యం బూనఁగాఁ జేయఁగన్. 70

టీ. ప్రకారాంతరముగఁ బ్రతాపము నేచెప్పవచ్చును. పరివాహిన్యధినాథజీవనవృ త్తి. - పరవాహిన్యధినాథ=శత్రుసేనానాయకులయొక్క, జీవన=ప్రాణములయొక్క, వృ త్తి=వారణముచేత; పాటిల్లుతద్భూపనిర్భరధామస్థితి=ఓప్పనట్టియారాజయొక్క యధికమై నప్రతాపస్థితి, ఇదికర్త; తన్ననశప్రథనగోత్రాధూళి. - తత్=ఆరాజుసంబంధియగు, మహత్= అధికమైన, ప్రథనగోత్రాధూళి=యుద్ధభూపరాగము; తద్వృత్తిమైఁ=ఆపరవ హిన్యధినాథ జీవనవృత్తియ నెదమృత్తిచేత; అనఁగా పరమైనసముద్రముయొక్క నీరింకింబుటచేతననుట; కరము=మిక్కిలి; ఓప్పకొ; తదరిఁత్యోపాళి=ఆయనశత్రురాజులగుంపు; నైజాంగముల్=తమశరీ రములు; వరకీరాళి. - వర=శ్రేష్ఠమగు, కీరాళి=చిలుకలగుంపు; పికవ్రజంబు=కోకిలలగుంపు; అనుచరత్యంబు=సహచరతను; ఊనఁగాఁజేయఁగన్=వహించఁజేయుదుండఁగా; వలయా ద్రి=లోకాలోకపర్వతమును; చేరున్=పొందును.

సుచంద్రునిప్రతాపము శత్రుసేనానాయకులప్రాణహరణముఁ జేసి లోకాలోకమునెఱుకు జ్ఞాపించిన దనియు, తదీయయుద్ధభూపరాగము సముద్రమునీ రింకించిన దనియు, తదరిరాజుల

శరీరములు పలుకులచేతను తలవెండ్రుకలచేతను శుకపీకాళినయనఠించినవనియు భావము. వాని శరీరములు కీలు గొంతులుపడి తలవెండ్రుకలూచిటోయి పక్షి శరీరములనలె యుండెనని ఘోలితార్థము.

చ. సరసకలాంచితాస్యః ఉయి * చారువిలోచిః షడ్మండై కళిం
కరహితగాత్రుండై జగతిః * గన్వచునాన్యపమాళితో జనుల్
హర్షిముఖునిః సుమాంబకుః గళంకసమన్వితగాత్రుః బోల్తు రే
నిరుపమసౌందరీవిధికి * నిచ్చలు సాటి యటంచు నెమ్మదిఁ. 71

టీ. ఇటసుచంద్రు సౌందర్యముచెప్పఁబడు. సరసకలాంచితాస్యః ఉయి. - సరస=శ్రేష్ఠ ములగు, కలా=కాంతులచేత, అంచిత=విప్పచున్న, ఆస్యః ఉయి=ముఖుఁగలవాఁడై; శ్రేష్ఠ ములగువిద్యలచే నంచితగుగుముఖుఁగులవాఁడయి యనియర్థాంతరము; చారువిలోచనపద్మఁ డై=మనోహరమైనపద్మములవంటినేత్రములుగలవాఁడయి, మనోహరములైననేత్రములందు పద్మ యనఁగా లక్ష్మీ గలవాఁడైయని యర్థాంతరము; కళంకరహితగాత్రుండై=కలంకకూన్యా మైనశరీరముగలవాఁడయి; ఒచ్చెములేనిశరీరముగలవాఁడైయని యర్థాంతరము; జగతిః=లోకమందు; గన్వచునాన్యపమాళితో=చూపట్టుచున్నయా రాజశేఖరుతోడ; జనుల్=లోకు లు; హరిముఖునిః=నలకూబరుని, గుఱ్ఱపుమొరగలవాని నని కాని కోఠిమొర గలవాని నని గాని ధ్వని; సుమాంబకుః=మరుని; పూగంటివాని నని ధ్వని; కలంకసమన్వితగాత్రుః=చంద్రుని, ఒచ్చెములతోఁగూడినశరీరముగలవానిననిధ్వని; నిరుపమసౌందరీవిధికిఁ = సాటిలేని సౌందర్యవిధానమునకు; నిచ్చలు=ఎల్ల పుడు; సాటియటంచుఁ=సరియనుచు; నెమ్మదిఁ=చి త్రమందు; బోల్తు రే=నరిపోల్పరనుట.

అనఁగా నట్టిముఖము లోచనములు గాత్రముగల సుచంద్రునితోడ గుఱ్ఱపుమూతి పువ్వు పడిన కన్నులు ఒచ్చెములుగలగాత్రము గలనలకూబర సుమాయుధ చంద్రులు సాటి యని జనులుపోల్పఁచి తాత్పర్యము. సుచంద్రునియెడను నిరుపమానసౌందర్యము వ్యంగ్యము.

చ. అవనిపచంద్రరూపవిభ * వాతిశయశ్రవణోయమానమో
హావితతి యూను భోగిమను * జామరకన్యల నిచ్చ సేఁచుఁ బం
చవిశిఖుఁ డాశుగత్రితయిఁ * జక్కగ కేషకరద్వయంబుఁ గాం
క్ష వెలయ డాఁచు ముంగల న * ఖండఫలంబు వహించు నన్తతిఁ. 72

టీ. అవనిపచంద్రరూపవిభవాతిశయశ్రవణోయమానమోహావితతి. - అవనిపచంద్ర=సు చంద్రునియొక్క, రూపవిభవ=రూపసంపదయొక్క, రూపలక్షణమువ్రాయబడియె, అతిశయ=అధిక్యముయొక్క, శ్రవణ=వినుటచేత, ఊయమాన=నేయఁబడుచున్న, వృద్ధిఁబొందిం పఁబడుచున్నయనుట, “ఊఘోతస్తునస్తానే, అనుదానివై కానచీప్రత్యము చేయఁగా ఊ యమాన యని యైనది, మోహావితతి=మోహాతిశయమును; ఊనుభోగిమనుజామరకన్యలకో =

వహించునట్టి నాగకన్యలను మరుజకన్యలను కేవలకన్యలను, స్వర్గమర్త్యపాతాళములనులోక
 త్రయమందుండుకన్యకలనునట; నిచ్చుకొ = ఎల్లప్పుడు; పంచవికళులు = ముందు; ఆకుగ్రత
 యిక్క = ఆరవింపనవచ్చుకొనీలోత్పలముల నేమనాట్రయము చేతి. నిచ్చుకొ = బాగుగ; వి
 చుకొ = బాధించును. కేవలకన్యయంటుకొ = తక్కినచూతాశోకకుసుమముల నెఱు నాణద్యయ
 మును; ముంగలకొ = ఈచంద్రికకు ఆరాజునకుఁ బరస్పరావలోకన మయ్యునపు డనుట; అఖం
 డఫలంబు = ఆవిచ్చిన్నలాభము, చూతాశోకములు ఫలించుఁ గావున నఖండ సైంపండ్ల నని
 యర్థాంతరము తోచుచున్నది; వహించునట్టికొ = పొందుననుతలంపు చేతి; కాంక్ష వెలయకొ
 = కోర్కెయతిశయించునట్లు; డాచుకొ = మఱుఁగుపటచును.

“హర నీశో మహాధన్వీ ద్యయ మేకం క్షో త్యసా” అనుటచే మన్మథశరద్రయోగ
 మునకుఁ దరుణీతపణసంఘటనమే ముఖ్యఫలంబు గాన నట్టివలము స్వర్గమర్త్యపాతాళలోక
 స్త్రీలయందుఁ గాక చంద్రికయందే కలుగు నని కాముండు చంద్రికాసుచంద్రసమావేశనమయ
 మను బ్రతీక్షించుచున్నాఁ డని భావము. ఇందువలన దేవోంగ నాదిప్రార్థనీయసాంద్ర్యము
 గలవాఁడనియు, వారలకునున్న భుం డనియు, దానం దేని చంద్రిక చే నవత్యముగఁ గోరఁ
 దనినవాఁడనియు, ఫలితి మగుచున్నది.

తే. ఇట్టిసకలాలనఘగుణోత్కృష్టాభి యైన
 యామహీకాంతుతో మైత్రి యడరుకతన
 నిన్నిదినములు తదోగ్ధాః మెనసి యుంటి
 నెడయ నేఁ గొమ్మ హృద్విధిఁ బొడమ కున్ని.

73

టీ. ఇట్టిసకలాలనఘగుణోత్కృష్టాభియైనయామహీకాంతుతోకొ = ఈప్రకారముగ న
 కలనిద్దువగుణముల కాకరుం డైనయాసుచంద్రుఁ డనురాజితోడ; మైత్రి = సఖ్యము;
 అడరుకతనకొ = అతిశయించుపేతువున; ఇన్నిదినములు; తదోగ్ధాః మెనసి = అతనిసంబంధము
 నొంది; ఉంటికొ. కొమ్మ = చకోరీ! హృద్విధికొ = అంతరింగప్రదేశమందు; బొడమకున్నికొ =
 తోచపండుటచేత; నేకొ; ఎడయకొ = ఆరాజు నెడఁబాయను.

ఇట్టి సకలగుణములుగల సుచంద్రునితోఁ గూడి యారాజు నెడఁబాయఁజాలక
 యుంటిననిభావము.

ఉ. ఈనృపకన్యఁ జూచురతి యిప్పుడు తజ్జనరాడనుజ్ఞచే
 బూని రయాప్తి వచ్చితి నపూర్వవిలాసినియై రహించునీ
 మానినిఁ గాంచ నిత్తటి నమందముదావళిఁ జెందె నాత్మ కం
 జానన యంచు నామయుకులొగ్రణి వెండియుఁ బల్కు నాచెలికొ. 74

టీ. ఈనృపకన్యకొ = ఈరాజపుత్రిని; చూచురతికొ = చూడవలెననుబాంభచేత; ఇప్పు
 డు; తజ్జనరాడనుజ్ఞచేకొ = ఆరాజు నానతిచేత; పూని = ప్రయత్నపడి; రయాప్తికొ = చేగ్రహ

ప్తిచేత; వచ్చితే. అపూర్వవినియోగము=లోకోత్తరవిలాసముగలదై; రహించునీమానియే =
 ఒప్పుచున్నయొకరికను; కాంచక=చూడఁగా; ఇత్తటికే=ఈనమయమున; కంచానన = ఓ
 పన్నముఖి! ఆత్మ=చిత్తము; అమంచుదావళికే = అధికమగునంతోపపరంపరను; చెండకే
 =పొందెను. అంచకే; అమయకులాగ్రణి=అయత్నేకృపఁడు, “తురంగవదనోమయః”
 అని యమఁడు; అచెలికే=అచకోరినిగూర్చి; వెండియుకే; పల్కుకే=వచించును.

చ. అళికచ నెమ్మదిం దలఁప * నప్పతికే తగు నీవెలంది యీ
 జలమహానేత్రకే తగు ర * సారమజేంద్రుఁడు గాన నామనో
 జలలితమూర్తి యీలలనఁ * జక్క వరించినఁ గాక మామదిం
 దళమయ మించ నేర్చునె యు * దారకుతూహలవార్ధిపీచికల్. 75

టీ. అళికచ=తుమ్మెదిలఁబోలువెంద్రుకలుగలచకోరి! నెమ్మదికే=మంచిమనస్సుచేత; త
 లఁపకే=విచారింపఁగా; ఈకెలంది=చంద్రిక; అప్పతికే=అనుచంద్రునకె; తగుకే=ఒప్పును. రసా
 రమజేంద్రుఁడు=ఆరాజేంద్రుఁడు; ఈజలమహానేత్రకే=ఈకమలాక్షికే; తగుకే=ఒప్పును. కానకే
 =ఆకారణముచేత; అమనోజలలితమూర్తి=అమనస్థుండరతనువుగలరాజా; ఈలలనకే=ఈ
 చిన్నదానిని; చక్కకే=వరించినకే కాక=వరించినంగాని; మామదికే=మామనస్సునందు; ఉదారకు
 తూహలవార్ధిపీచికల్.-ఉదార=అధికమగు, కుతూహల=సంతసమునెడు, వార్ధి=సముద్రము
 యొక్క, పీచికల్=తరఁగులు; దళమయి=దట్టమయి; మించకే=నేర్చునె=అతికయింప నేర్చు
 నా, నేర్వవనుట.

మ. కనుగల్వ ల్వికసిల్ల మోదము పొసంగక దజ్జనాధీశచం
 ద్రుని పీఠించినఁ గాని మామకహృదు * ద్భూతస్పృహారేఖ యి
 మ్మైనయం జాలదు చాన యవ్విభుని మీ * కీలోపలం గాంచఁ గ
 ల్లు నన న్నోమలి కిన్న రేశ్వరునిఁ బ * ల్కు న్నోర్కి దైవాటఁగక. 76

టీ. కనుగల్వల్=కన్నులనెడుకలువలు; వికసిల్లకే = వికసించునట్లును; మోదము=
 సంతసము; పొసంగకే=కలుగునట్లును; తజ్జనాధీశచంద్రుకే=ఆరాజచంద్రుని; పీఠించినఁగా
 ని=చూచినంగాని; మామకహృదుద్భూత స్పృహారేఖ=నామనంబున నుదయించినవాంఛాతిశ
 యము; ఇమ్మైనయకే=చాలదు=అనుకూల్యముఁబొందఁజాలదు. చాన=ఓచకోరి! అవ్విభునికే=ఆరా
 జాను; మీకుకే; ఈలోపలకే=ఇంతలోనే; కాంచఁగల్గకే=చూచుటనంభవించును. అనకే=
 ఇట్లువచింపఁగా; కోమలి=చకోరి; కోర్కిదైవాటఁగకే = కోరికఅతికయింపఁగా; కిన్నరేశ్వ
 రునికే=మముదునిగూర్చి; పల్కుకే=వచించును.

మ. హరివంశోత్తముసద్గుణాళి విని నిత్యం జేము వర్ణింప న
 త్వరబుద్ధిం గనఁ జాన గోరుఁ బతి నాత్మం గాంచ మాకుం దదం

తర మెల్లప్పుడు మించుఁ గాన నలగోఁత్రాభ ర్త నే మిప్పు డే

కరణిం గాంతుము గాంచుదారిఁ గృప నిఁకంఁ దెల్పజే నాపుడున్. 77

టీ. హరివంశోత్తము సద్గుణాళిక = సూర్యచంకమునందు త్తముఁడగు నారాజుయొక్క శ్రేష్ఠగుణములగుంపును; విని=ఆకర్ణించి; నిత్యంబు=ఎల్లపుడు; ఏము; విష్ణింపఁగాన్ = ఆ రాజు గుణములనుగొనియాడఁగా; చాన=చంద్రిక; సత్సరబుద్ధిన్ = త్వరతోఁ గూడనమతితోడ; పతిన్ = రాజును, భ ర్త ననియుఁ చోఁచు; కనన్ = ఆచలలోకించుటను; ఆస్తిన్ = మనమును; శోభన్ = వాంఛించును. మాకున్; కాంచన్ = చూచుటను; తపంతరము=ఆమనస్సు; అంతర శబ్దార్థములు చెప్పనపుడు “బహి రవసరమధ్యేంతరాత్తనిచ” అనియిమించుఁడు; ఎల్లప్పుడు; మించున్ = అతిశయించును. కానన్ = ఆహేతువువలన; ఆలగోత్రాభ ర్తను = ఆరాజును; ఏము; ఇప్పుడు = ఈ సమయమును; ఏకరణిన్ = ఏకీతి; కాంతుము = చూతుము. కాంచు దారిన్ = ఆచలలోకించుత్రోవను; కృపనికన్ = కరుణయతిశయిల్లునట్లు; తెల్పజే = అనతిజే. నాపుడున్ = ఇట్లనఁగా. దీనికిముందుపద్యమునో నన్వయము.

మ. వనితా యావిభుఁ గాంచువాంఛ మదిఁ జెల్వం బూనినం గాంచవే

జనితాసక్తి నృపాలు మామకకరఁచ్చాయ స్తనోవీధి నూ

త్వనితాంతాద్భుత మబ్జ నంచ మహిమం * దత్సద్గుణక్రేణికా

ఖని తాఁ బ్రకృతమాయ నంతయుఁ జనం * గావింప నప్పట్టునన్. 78

టీ. వనితా=చకోరీ! ఆవిభున్ = ఆరాజును; కాంచువాంఛ = చూడవలెననుకోక; మదిన్ = మనస్సునందు; చెల్వంబుఁడినినన్ = చక్క గాఁగుదిరినయెడ, మనోవీధిన్ = మనఃప్రదేశమునందు; నూత్వనితాంతాద్భుతము=అపూర్వమైన మిక్కిలియాశ్చర్యము; ఆబ్జన్ = ఆమరునట్లు; మామకకరఁచ్చాయన్ = నాచేతిచాయను; జనితాసక్తిన్ = కలిగినశ్రీతితోడ; నృపాలున్ = రాజును; కాంచవే=చూతుమా. అంచున్ = ఇట్లనుచు; తత్సద్గుణక్రేణికాఖని=ఆ శ్రేష్ఠగుణాకరుఁడగుమనుడుఁడు; మహిమన్ = ప్రఖ్యాతముచేతి; తాన్; ప్రాకృతమాయను అంతయున్ = ఇతరజనులకుఁ గాన్పింపఁ గూడ దని మున్ను చేసినమాయ నంతయు; చనన్ = తొలఁగునట్లు; కావింపన్ = చేయఁగా; ఆప్పట్టునన్ = ఆప్రదేశమున. దీనికి ముందు కన్వయము.

సీ. బెళుకుచూపులవానిఁ * బలుమాఱు బలుమారు

సాంపు నిందించుమే * ల్నొబగువాని

నెఱవు మించినవాని * నెఱమించునెఱమించు

మెలవుఁ గందించు నెఱమేనివాని

సొగసు మీఱినవానిఁ * బగడంబుపగడంబు

తలఁపుఁ గుందించుమేఠో * తఱుకువానిఁ

గళుకు హెచ్చినవానిఁ ♦ గపురంపుకపురంపు

వలపుఁ జందించున ♦ ప్రైలయువానిఁ

తే. గళ మెలకువాని మంజులో♦జ్వలమువానిఁ

జెలువు గలవాని నెయ్యార ♦ మలరువాని

నభ్రయానసమాసీను ♦ నాక్షితీతుఁ

జూచి వెఱఁగంది నిలిచి రాఁనుదతు లవుడు.

79

టీ. బెళుకుచూపులవానిఁ = ప్రకాశించుచున్న దృష్టులుగల వానిని; పలుమాటు = సారె
 తు; బలుమాఱుసాంపు. - బలు = అధికమైన, మాఱు = మర్చింపును యొక్క, సాంపు = సాంద్ర్యమును;
 నిందించు మేల్కొల్పగువానిఁ = నిందించునట్టి మేలైన చక్కఁదనముగలవానిని; ఒకపుమించిన
 వానిఁ = యోగ్యతచే నతిశయించినవానిని; నెఱమించు నెఱమించు మెలపుఁ. - నెఱ = అధిక
 ముగ, మించు = ప్రకాశించుచున్న, నెఱమించు = నిండు మెఱపుయొక్క, మెలపుఁ = జాగరూ
 కతను; కందించు నెచ్చేనివానిఁ = శ్రమపఱచునందమగు కరీరముగలవానిని; సొగసుమీఱినవా
 నిఁ = అందముచేత నతిశయిల్లువానిని; పగడంబు పగడంబుతలఁపుఁ. - పగడంబు = ప్రవాళము
 యొక్క, పగ = విరోధముయొక్క, డంబు = అతిశయముయొక్క, తలఁపుఁ = చింతను, అనఁ
 గా సంకల్పమును; కందించు మేల్ తఱుకువానిఁ. - కందించు = దుఃఖపెట్టుచున్న, మేల్ = అధి
 కమైన, తఱుకువానిఁ = ప్రకాశముగలవానిని; కళుకు హెచ్చినవానిఁ = కాంతిచే నతిశయించి
 నవానిని; కపురంపుకపురంపువలపుఁ. - క = సుఖమునకు, పురంపు = స్థానమైన, కపురంపువలపుఁ =
 కర్పూరసంబంధి పరిమళమును; చిందించునవ్వొలయువానిఁ = చెదరఁగొట్టుచున్న మందహాస
 మువ్యాపించువానిని; కళ మెలకువానిఁ = కళాప్రకాశముగలవానిని; మంజులోజ్వలమువా
 నిఁ = మనోహరమైన శృంగారముగలవానిని; “ఉజ్వలలోధీరశృంగారవికచేమవిలాసిని” అని
 విశ్వము; చెలువుగలవానిఁ = అందకాని; ఒయ్యారమలరువానిఁ = విలాస మొప్పువానిని; అభ్ర
 యానసమాసీనుఁ = విహానానాధుని; నాక్షితీతుఁ = అనుచంద్రుని; చూచి; వెఱఁగంది = ఆశ్చ
 ర్యమంది; అనుదతులు = ఆస్త్రీలు; నిల్చిచి. అపుడు = ఆసమయమున, దీనికు త్తరపద్యస్థ క్రియతో
 నన్వయము.

చ. పులకలు మేన నిక్క వలపుంబస మానసవీధిఁ జిక్క దృ
 • కృత్తి ననిమేషవిస్ఫురణ ♦ దక్కఁ బ్రమోదము చిందు ద్రొక్క ని
 ర్కలమణివీతి డిగ్గి యొకమానినికే ల్కయిలాగు వ్రాని యా
 యలికులవేణి రాజకునుమాశుగుఁ గాంచె నెకింత సిబ్బితిన్.

80

టీ. మేనక = కరీరమందు; పులకలు = గగురుపాటులు; నిక్కఁ = అతిశయింపఁగా;
 మానసవీధిఁ = అంతరంగమందు; వలపుంబస = మోహసమృద్ధి; చిక్కఁ = చేరఁగా; దృక్పథిఁ =

చూపునందు; అనిమేషవిస్ఫురణ=తెప్పపాటులేమియొక్క స్ఫూర్తి; దక్క=లభింపఁగా; ప్రసాదము=సంతసము; చిందుద్రొక్క=నటింపఁగా; ఆయులికులవేణి=నీలవేణి యగునాచింద్ర క; ఒకమానినికేల్మయిలాగు=ఒక స్త్రీయొక్క హస్తావలంబము; ఊని=వహించి; నిర్మలమణిపీఠిక = స్వచ్ఛమగుమణిమయ పీఠముననుండి; దీగ్ధి=దిగి; రాజకుసుమాగుణ్=రాజమన్న ఘండగు సుచంద్రుని; ఒకింతసిద్ధిపిక=కొంచెములజ్జచేత; కాంచె=అవలోకించెను.

ఇచటఁ జంద్రికకు లోలో త్తరవస్తుదర్శనమున విస్తయము, దానంజేసి మేనఁబులకలు, తదనంతర మాతనియందు రత్యుదయము, తదనంతరము మనోరథలాభముచేత హర్షము, దానంజేసి నిమేషకూన్యదర్శనము, ప్రథమదర్శనమున లజ్జోదయము చెప్పఁబడియె. శ్లో “లోలో త్తరపదార్థానా మపూర్వా లోకవాదిభిః । విస్తారశ్చేతసోయస్తు విస్తయ స్ఫునిగద్యతే । క్రియాస్తత్రాక్షివిస్తారసాధూక్తి పులకాదయః” అని విస్తయలక్షణ తత్కార్యకారణములు, శ్లో “రోమాఘోపిస్తయోతానూ హర్షాద్యైస్తత్రవిక్రియాః । గోమార్గమోల్లాసగాత్రసం స్పర్శనాదయః” అనిరోమాంచలక్షణతత్కార్యకారణములు, శ్లో “యూనోరన్వోన్యవిషయా స్థాయినిచ్చారతిర్భవేత్ । నిస్సేణాభియోగేనసంసేణాభిమానతః । ఉపమాధ్యాత్మ విషయైః సాస్యాత్తత్త్రివిక్రియాః । కటాక్షపాతభ్రూక్షేపస్త్రియవాగాదయోమతాః” అనిరతిలక్షణతత్కార్యకారణములు, శ్లో “మనోరథస్యలాభేననిష్టాయోగ్యస్యవస్తునః । ప్రియసంగమదేవాది ప్రసాదాదేకకల్పితః । మనఃప్రసాదోహర్షస్యాత్తత్రనేత్రస్యపుల్లతా । ప్రియభాషణమాక్షేపః పులకానాంప్రోహణమ్” అనిహర్షలక్షణ తత్కార్యకారణములు, తెలియవలయు. నేత్రస్యపుల్లతా, అచటచేత నిర్మిమేషభావముచవివక్షితమే. అట్లు “నివాతపదస్మిమితేన చక్షుసాన్వపస్యకాంతంపిబతకుసౌతానమ్ । మహోదధేఃపూర ఇవేసుదర్శనాద్దుః ప్రమాదః ప్రబధావచాత్తని” ఇత్యాదులయందు నిర్మిమేషతః జూడవలయు. శ్లో “ఆకార్యకరణా వజ్జాతుతిమాతనసంగమైః । ప్రతికారాక్రియాద్యైశ్చ బ్రీడాత్వనతిపుష్టకా । తత్రచేష్టాని గూఢోక్తిరాఢోముఖ్యవిచిన్తనే । అనిర్గమోబహిః క్వాపిమారాదేవావగుంతనమ్ । నఖా నాంకృన్తనంభూమిలేఖనం చైవమాదయః” అని లజ్జలక్షణ తత్కార్యకారణములు తెలియ వలయు. ఇట్లు చెప్పినవీనిలో రతియనునదిస్థాయిభావము, అది, శ్లో “నియతంవికాసవిస్తృతివి ఙ్గోభక్షేపసంజ్ఞితాధర్మాః । చత్వారోజాయస్తేసపదివిభావాదిసంగమేమననః । కణితోవికా సమూలశ్చుక్తారోవిస్తరోపధీర్విరః । ఙ్గోభోపధిస్తురాద్రోబీభత్సక్షేపమూలకః పూర్వైః । హాస్యాత్పర్యభయానకదయావికాసాదిమూలకాఃక్రమకః” అనుటవలనవిభావాదిసంగమము నమనసునందుఁగలుగు వికాసరూపధర్మము, దానికిస్థాయిత్వము సజాతీయవిజాతీయానభిభావ్య మైయావదానందానుభవము నిలిచియుండుటంబట్టి కలిగినది, తల్లక్షణంబువెనుక వ్రాయంబ డియె. విస్తయంబు స్వతంత్రముగ వద్దుతరసమునుగూర్చి స్థాయియైనను నిటదానికి స్థాయి త్వముగలుగదు. దానికనుభవపర్యంతావస్థాయిత్వములేక కిందిస్థాయిలావస్థాయిత్వ ముండుటం బట్టి దానియందు “విరుద్ధైరవిరుద్ధైర్వాభావైర్విచ్ఛిద్యతేనయః । ఆత్మభావన్నయత్వన్యాక్” ఇత్యాదిస్థాయిలక్షణము సమన్వయంబడు. మఠేమన్న, “రత్యాదయఃస్థాయిభావాన్స్వయంభ యివ్యవిభావజాః । స్త్రీకర్మిభావైదత్సన్నా ప్రవీవస్యభిచారిణః ॥ అను సంగీతరత్నాకరమువల

నను, “భానోవాపిరసోవాపీవ్రవృత్తిర్వృత్తిశేవవా | సవ్యేషాంసమవేతానాంరూపం యస్య భవేద్భవతు | సమస్తవ్యోరసస్థాయీశేషాస్సంచారిణోమతాః || అనుభరత వచనమువలనను, దానికి రతనిగూర్చి సంచారిత్వమేనుటిల్లునని తెలియవలయు. ఇంక రోమాంచమనునది సాత్త్వికభావము, అదియనుభావవిశేషమె, మనోగతభావమును ఒప్పుటచుభావము లనుభావములు, వానిలక్షణములు భేదములు వెనుకవ్రాయబడియె. హర్షములజ్జయము సంచారులు, ఇవి రతనిబుట్టిపఱచునవి, “ఉన్నజ్జనోనిమజ్జనః స్థాయిస్యముస్సనిధావివ | ఉత్తివద్వర్ణయస్త్రీ సంయాత్తితద్రూపతాంచతే” ఇత్యాదులు తత్ప్రమాణంబులు. ఇట్లు సాత్త్వికవ్యాభిచారులశేషపచితమగు స్థాయి రసరూపతనొందునని ముందు తెల్లమగును.

చ. జనపతియాస్యచంద్రుఁ గనఁ ♦ జాలఁ జెలంగువధూటికావలో
 కనకుహనావశోరములు ♦ గ్రక్కున ప్రీళ తమశ్చయంబు పొ
 ల్చిన భ్రమియింప దాని సడలించె మరుండు విచిత్రశక్తి నూ
 తనశరజాతనిర్వమదు ♦ దారశిఖోదయరాగవైఖరిక్. 81

టీ. జనపతియాస్యచంద్రుఁ = రాజముఖమనెడుచంద్రుని; కనఁ = చూచుటకు; చాలఁ = మిక్కిలి; చెలంగువధూటికావలోకనకుహనావశోరములు = ఒప్పుచున్నచంద్రికచూపులను నెవముగలవెన్నెలపులగులు; గ్రక్కునఁ = వేగముగా; ప్రీళతమశ్చయంబు = లజ్జయను సంధకారపుగుంపు; పొల్చినఁ = ఉదయించుటచేత; భ్రమియింపఁ = కలఁతనొందఁగా; మరుండు = మన్నఁడు; విచిత్రశక్తిఁ = అద్భుతసామర్థ్యముచేత; నూతనశరజాతనిర్వమదుదారశిఖోదయరాగవైఖరిక్. - చూతఁ = క్రొత్తదగు, శరజాత = బాణసంఘముచేత, నిర్వమత్ = వెడలుచున్న, ఉదార = అధికమైన, శిఖా = జ్వాలలనెడు, ఉదయరాగ = ఉదయకాలారుణ్యముయొక్క, వైఖరిక్ = నీతిచేత; దానిఁ = ఆలజ్ఞాంధకారమును; సడలించెఁ = పోఁగొట్టెను.

అనఁగా నామె రాజును జూచునపుడు లజ్జ ప్రతిబంధకముగా నుదయించియు రాగాతికయమునఁ దొలంగిన దనియు నందువలన సంపూర్ణనయనానందము ఘటిల్లిన దనియు వ్యజ్యమాన మగుచున్నది. కామము రాగాతికయరూపమేకాని వేటొండుపదార్థముగాదు. ఇచ్చారూపము రతియనియును తక్కువేచ్చారూపముకామమనియు వ్రాయబడియె. రమ్యవస్తుదర్శనమున దానియందుఁ బ్రీతిగలిగి యిది మదిష్టసాధనమగునని దానియందుత్కటప్రీతిగలుగుట యనుభవసిద్ధము. చంద్రికకు సుచంద్రునిఁజూడఁగ నె లోకోత్తరవస్తుదర్శన ప్రయోక్తవిస్తయముగలిగి వెనుక రతిగలిగి తదనంతరంబకామముదయించినదని చెప్పఁబడియె. సుచంద్రునకు నిట్లే రత్యనంతరము కామము వెనుక చెప్పఁబడినది. రతి సంఘోగేచ్ఛాత్తక మను మతమునుగూర్చియు రతికామములపౌర్వాపర్యమునుగూర్చియు కావ్యాలంకారసంగ్రహవిమర్శనము చూడవలయు.

తే. చెలిఁ దఱియ వచ్చునరపాలఁసితదృగాళి
 దారి నానాఠిచూపుచా ♦ ల్లవిలి నడిచె

సపుషు గగనఘనీప్రవాహంబు సాచ్చి
వేగ యెను రెక్కుమీనాఘవిధి వహించి.

82

టీ. చెలిక్ = చంద్రకను; తక్షియక్ = సమీపించుటకు; వచ్చునర పాలనితిప్పగాలిదా
రిక్ = వచ్చుచున్న రాజు తెల్లని చావుచాలుయొక్క త్రోవను; ఆనారిచావుచాల్ = ఆచంద్రక
యొక్క చిప్పరంపర; తవిలి = సంబంధించి; అపుషు; గగనఘనీప్రవాహంబు = శ్లోమగంగా
ప్రవాహమును, చొచ్చి = ప్రవేశించి; వేగ = త్వరగా; ఎదురెక్కుమీనాఘవిధిక్ = ఎదురు
డచుచున్న రూపల గుంపు ప్రకారమును; వహించి = వాచి; నడిచెక్ = హోయెను.

ఆరాజుచావులు తెల్లగ గంగాప్రవాహముంబోలెఁ జంద్రకయందుఁ బ్రగరించిన వని
యు, ఆప్రవాహముప మగుచావుచాలుండు నెదు రెక్కుమీనులంబోలెఁ జంద్రకాద్వక్ప
రంపర నృపునై నడిచె ననియు దానంజేసి యన్యోన్యదిర్భనానందపరిపూర్తి ఘటిల్లె నని
యుఁ దెలియవలయు.

ఇట నాయకా నాయకాన్యోన్య దర్శనానందానుభవము చేనిత రేతరాను రాగము ప్రవృ
త్తంబగుచున్నది. దానంజేసి పూర్వానురాగాఖ్యవిప్రలంభశృంగార మిందు సకలసామగ్రులుగ
లుగుట చేఁబూర్ణముగా స్ఫురించుచున్నది. ఏలాగనిన, అన్యోన్యావలోకనమున నిత రేతరవిష
యక మైన ప్రీతి వృత్తమగుచున్నదిగాదా! “యూనోరన్యోన్యవిషయాస్థాయినీచ్చారతిర్భవేత్”
అనుటవలన నదిరతియనఁబడుచున్నది. దానికిరవురును ఆలంబనవిభావములు, “ఆలంబ్యన
న్నాయకాస్సుర్దక్షిణాద్యాశ్చనాయకాః” అని నెనుకవ్రాయంబడియె. నాయక స్వీయాప
రకీయా సామాన్యాభేదముచేఁ ద్రివిధయనియు, నందుస్వీయ, ముగ్ధామధ్యాప్రగాల్పాభేదము
చేఁ ద్రివిధయనియు, నందు మధ్యాప్రగల్బులు, ధీరాధీరాధీరాధీరాభేదముచేఁ బ్రత్యేకము
గఁ ద్రివిధలై శ్రేష్ఠాకనిష్ఠాభేదమునఁ బ్రత్యేకముగ నాఱుతెగలనియు, పరకీయ పరోధాక
న్యకాభేదముచే ద్వివిధయనియు, సామాన్యయొక తెయనియు, నిట్లుప దాహ్వురైననాయికలు
ప్రత్యేకముగ స్వాధీనపతికావాసక సజ్జావిరహోత్కాళిసారికా విప్రలభ్యా ఖండితాకలహాంత
రితాప్రోషితపతికాభేదముచేత నెన్నిది భేదములుగలవారై యు త్తమమధ్యమాధమ భేదములతోఁ
బ్రత్యేకముగఁ ద్రివిధలై మున్నూటయెనుబది నాలుగు భేదములతో రాజిలుదురనియు, “శ్లో॥
స్వీయాత్రయోదశవిధా ద్వివిధాతుపరాక్లవా । వేత్తైకైవంషోడశధాతాశ్చావస్థాభిరష్టభిః ।
ప్రత్యేకమష్టధాతాసాముత్తమాదిప్రభేదతః । త్రైవిధ్యమేవంచతురకీతిత్రిశతంభవేత్”
అనుటవలన నెఱుంగునది. అట్లు నాయకులు పతి, ఉపపతి, వై శికుండు, అని ముగ్ధురనియు, అందు
బతి, దక్షిణుండు అనుకూలుండు ధృష్టుండు శకుండు అని నాలుగు భేదములు గలవాఁడనియు
సింగభూషాలీయమున “శృక్తిరాషేక్షయా తేషాంత్రైవిధ్యం కథ్యతేబుధైః । పతిశోచపతి
శ్చైవవైశికశ్చైతిభేదతః । పతిస్తువిధినాసాణిగ్రాహకః కథ్యతేబుధైః । చతుర్ధాసోపికాధితో
వృత్త్యాకావ్యవచక్షణైః । అనుకూలశ్శోధృష్టుదక్షిణశ్చైతిభేదతః” ఇత్యాదులవలనఁ దెలి
యునది. ఇట్లు చంద్రికానుచంద్రదూషాలంబనవిభావములు సానురాగావలోకనాద్యనుభావ

ములు, పూర్వోక్త స్వేదాదిసాత్త్వికములు, హర్షలజ్జాదిసంచారులు, “యావనయావలావక్ష్యే సౌందర్యమభియాపతా | మార్గపంసౌకుమార్యం చేత్యాలమ్మనగతగుణాః” అని చెప్పబడిన యాలంబనగుణములు, భావహావహాలావిభ్రమకిలికించి తమోట్టయితకట్టమితాదిగాఁ జెప్పబడినవానిలో యథాసంభవముగఁదచ్చేట్లు, నూపురాంగదహారాదితదలంకరణములు, ఉపవనమందమాతకోకిలాలాపభ్రమరధుంకారాదితటస్థములును నీనాలుగుతెగలైనయుద్దీపనవిభావములు చేరియుండుటవలనఁబరిపూర్ణ సామగ్రీసంఘటనమైనందున రతిరూపస్థాయిభావమునకు రసరూపతగలుగుచున్నది. శ్లో “ఏతేచస్థాయినఃస్వైవైర్విభావైర్వ్యభిచారిభిః | సాత్త్వికైరనుభావైశ్చనటాభినయయోగతః | సాక్షాత్కరమివానీతః ప్రాపితాస్వాయదురూపతామ్ | సామాజికానామ్ననసి ప్రయాన్దిరసరూపతామ్” ఇత్యాదులు తత్ప్రమాణంబులు. ఇటనటాభినయపదము క్రావ్యమునకుపలక్షకము, “రత్యాదేఃస్థాయిసో లోకేతానిచేన్నాట్వకావ్యయోః | విభావాఅనుభావాశ్చకథ్యస్తే వ్యభిచారిణః | వ్యక్తస్సతైర్విభావాదైఃస్థాయీభావో రసస్సృతః | అనుకావ్యప్రకాశాదులవలన నయ్యది యెఱుంగునది. విభావైరనుభావైశ్చ సాత్త్వికైర్వ్యభిచారిభిః | నీతానదస్యరస్యత్వంరతికృష్ణైర ఉచ్యతే” అనుట వలననది శృంగారరసము. అందును, “అయుక్తయోస్తరుణయోర్యోసురాగః పరస్పరమ్ | అభీష్టాలిజ్జనాదీనామనవాస్తా ప్రకృవ్యతే | సవిప్రలమ్భానిజ్ఞేయః” అనుటవలన విప్రలంభమనియు, అందును, “యత్ప్రేమసంగమాత్పూర్వందర్శన శ్రవణోద్భవమ్” అనియుపక్రమించి “సోయం పూర్వానురాగాభోవిప్రలమ్భఇతీరితః” అనుటవలనఁ బూర్వానురాగాభ్య విప్రలంభమనియుఁ జెలియునది. విప్రలంభము పూర్వానురాగమానప్రవాసాదిభేదములుగలదని వెనుకవ్రాయుంబడియె.

చ. నిజబలరూఢి దోఁపఁ దఱి * నివ్వటిలెక బలి యంచుఁ దాఁ జతు ర్భుజుఁడయి పంచసాయకుఁడు * భూరిధృతిక త్కణదోదయాధిపా త్తజబామవించిదోయి ననఁమానవిలోచనమాలికాసితాం బుజవిశిఖాళి నించె నలఁభూపతి పేరెద గాఁడి పాఱఁగక. 83

టీ. పంచసాయకుఁడు=మరుఁడు; నిజబలరూఢి=తనసామర్థ్యాతిశయము; తోఁపకఁ = కనఁ బడునట్లు; తఱి=సమయము; నివ్వటిలెక=ఘటిలెను. బలి=ఔర ! అంచుక = ఇటనుకొని; తాక ; చతుర్భుజుఁడుఅయి = నాలుగుచేతులుగలవాఁడయి, ఉచ్చొంగినవాఁడయి యనుట; భూరిధృతిక = ఎక్కువైనదైర్ఘ్యముచేత; క్కణదోదయాధిపాత్తజబామ. వింటిదోయిక. - క్కణ దోదయాధిపాత్తజ=చంద్రికయొక్క, బామవింటిదోయిక=బామలనెడు ధనుర్వృక్షముచేత ; భూపతిపేరెద=రాజయొక్కవిశాలపక్షమును; కాఁడిపాఱఁగక = తూటిపాఱునట్లు; అసమానవిలోచనమాలికాసితాంబుజ విశిఖాళిక. - అసమాన = సాటిలేనట్టి, విలోచనమాలికా=చంద్రికా దృక్పరంపరయనెడు, అసితాంబుజ విశిఖాళిక=నీలోత్పలరూపమైనబాణపరంపరను “అరవిష్టమశోకంచ చూతంచ నవమల్లికా | నీలోత్పలంచ పక్షౌతే పక్ష్యుభాణస్య సాయకాః” అనియమరుఁడు; నించెక=పూరించెను.

చంద్రికాద్భక్వరంపర మన్తఃకునిచేఁ బ్రయోగింపఁబడిన నీలాత్వలజ్జాణపరింపరను బోలి యుండె ననియు, నామెబోమలు పంచశరకరాసములఁ బోలి యుండె ననియు, భావము. ఆరాజున కామెచూపులు కరము మత్తగ్గోడ్డిపనకరము నని ఫలితార్థము.

చ. అలవిభుఁ గాంచుఁ గాంచి యెద • నప్పతిరూపము నుంచు నుంచి ని శ్చలమతి నెంచు నెంచి మది • జాఱనికోర్కులముంచు ముంచి యూ ర్వులు కను నించు నించి వలపుల్ మన నాత్మ భ్రమించు మించుఁబోఁ డి లనదనంగ సాయకతిఁటివెలుకత్తుటుశాంబరీగతిఁ. 84

టీ. మించుఁబోఁడి = మెఱుపువంటిదేహముగలచంద్రిక; అనఁగ సాయక తఱివెలుక త్తుటుశాంబరీగతిఁ.- అసత్ = ప్రకాశించుచున్న, అనంగ సాయక = స్వరశరములయొక్క, తఱి=అగ్రభాగములయందు, వెలుకత్ = పారలుచున్న, పటు = గమరమైన, శాంబరీగతిఁ = మాయారీతి చేత; అలవిభుఁ = ఆరాజును; కాంచుఁ = చూచును. కాంచి = చూచి; ఎదఁ = హృ దయమందు; అప్పతిరూపముఁ = ఆరాజురూపమును; ఉంచుఁ = నిలిపికొనును. ఉంచి; నిశ్చలమతిఁ = స్థిరచిత్తము చేత; ఎంచుఁ = ప్రశంసించును. ఎంచి; మదిఁ = చిత్తమును; జాఱని కోర్కులఁ = వీడనిమనోరథములలో; ముంచుఁ = మునుగఁ జేయును. ముంచి; కడుఁ = మి క్కిలి; ఊర్వులు = నిశ్వాసములను; నించుఁ = నిండఁ జేయును. నించి; వలపుల్ = ఆనురాగములు; ఆత్మఁ = చిత్తమందు; మనఁ = పుట్టఁగా; భ్రమించుఁ = భ్రాంతి నొందును.

ఇటుఁ జేతుఃక్రీపీతి మనస్సంగ గుణమతి చింతనోన్నాదము లనుననంగదశలు యథాగం భవముగ గదితంబు లయ్యె. ఊర్వులు స్వరదశానుభావములుగా నెఱుంగ వలయు.

క. ఈలీల నృపతిదర్శన, కేళీభవవిస్తయానుఁకీలితమతియై నాళీకనయన యా లల, నాళీకమలాస్తుఁ డనుచు • నతనిం బొగడెఁ. 85

టీ. నాళీకనయన = కమలనేత్రయగుచంద్రిక; ఈలీలఁ = ఈప్రకారముగ; నృపతిదర్శన కేళీభవవిస్తయానుకీలితమతివి.- నృపతి = రాజయొక్క, దర్శనకేళీ = దర్శనవిలాసమున, భవ = పుట్టినట్టి, విస్తయ = ఆశ్చర్యము చేత, అనుకీలిత = బంధింపఁబడిన, మతియై = మనస్సుగలదై; అత నిఁ = ఆరాజును; ఆ = ఇదియాశ్చర్యముఁ దెలుపును. లలనాళీకమలాస్తుఁడు = యువతీసమాహ మునకు కందర్వుఁడు. అనుచుఁ; బొగడెఁ = నుతించెను. నుతిప్రకారం బగ్రమ పద్యాది గాఁ జెప్పఁబడుచున్నది.

సీ. తనవిధుత్వ మ్మాన్యమున నెప్ప ఘనలక్ష్మి యొనరఁ దోఁచినపూరుఁబు త్రిముండు తనతమోగతి కై శ్యమునఁ దోఁప నద్గణ త్రాణంబునకుఁ జేరుఁరాజవశాళి

తనయంగమహిమ నేత్రముల రాజులఁ గళా
 వ్యాప్తిఁ జూపెట్టుప్రజాధినేత
 తనశోణరుచి మోవిఁ • దగ జగముల మొక్కు
 లంది చెల్వూనులోకై కబంధుఁ

తే. ఉట్టి యిదిట్ట పతి యంచు • నబ్జపాణి
 యవనిభృన్నాయకకుమారి • హంసయాన
 పద్మినీమణి మానసపదవి మెచ్చ
 సన్నుతింపఁ దరరబె భుజంగపతికి.

86

టీ. తనవిష్కృత్యము = తనవిష్టుత్వము, చంద్రికత్వమనిఁ యర్థాంతరముతోఁచుచున్నది. “విభుర్విష్ణోచంద్రమసి” అనియమయిండు; ఆస్యమునకొంఁముఖమున; ఒప్పకొ; ఘనలక్ష్మీ = ఘన యైనశ్రీదేవి; రాజ్యలక్ష్మీయనియర్థాంతరముతోఁచు; ఒనరకొ = ఒప్పకొగా; తోఁచినవూరుపోత్రముండు = తోఁచినట్టి వారాయణుండు, నరశ్రేష్ఠుండనియర్థాంతరము; తనతమోగతి = తనతమోగుణ ప్రాప్తి; చీకటితీరనియర్థాంతరముతోఁచు; కైశ్యమునకొ = కేశసముహమందు; తోఁపకొ = సద్గణ త్రాణంబునకుకొ = శ్రేష్ఠమగుప్రపథగణరక్షణమునకు, సత్పురుషసంఘరక్షణమున కనియర్థాంతరము; చేరురాజహళి = భూమిఁజేరిన మహాదేవుండు, రాజశ్రేష్ఠుండని యర్థాంతరము; తనయంగమహిమ = తనముఖాద్యవయవబాహుశ్యము, అంగములపూజ్యతయని యర్థాంతరముతోఁచు; నేత్రములకొ = కన్నులయందు; రాజులకొ = ప్రకాశింపకొగా; కళావ్యాప్తికొ = విద్యావ్యాప్తిచేత, తేజోవ్యాప్తిచేతనని యర్థాంతరము; మాపట్టుప్రజాధినేత = అగపడుచున్న బ్రహ్మదేవుండు, నరపతియని యర్థాంతరము; తనశోణరుచి = తనరక్తకాంతి; మోవికొ = పెదవియందు; తగకొ = ఒప్పకొగా; జగములకొ = లోకములందు; మొక్కులు = ప్రణామములను; నూర్యపక్షమున నమ స్కారప్రియోభానుఁ, అనుటచేతను, రాజపక్షమున శరణాగతిచేతను, అని తెలియునది; అంది = పొంది; చెల్వూనులోకై కబంధుండు = అందమందిననూర్యుండు, భువనహితుండని యర్థాంతరము; ఉట్టియిదిట్ట = పూర్వోక్తగుణకాలియగు నీదిట్టతనముగలవాఁడు; పతి = పెనిమిటి, భూపతి యనితోఁచును. అంచుకొ = ఇటనుచు; అబ్జపాణి = పద్మపాస్తయగులక్ష్మీదేవి; పద్మములవంటి హస్తములుగలస్త్రీయని యర్థాంతరముతోఁచును; అవనిభృన్నాయకకుమారి = పరవ్రత రాజసుతయగుగౌరి; రాజప్రత్తియని యర్థాంతరముతోఁచును; హంసయాన = హంసవాహనయగుసరస్వతి; అంచలబోలునడలుగలకలికియని యర్థాంతరముతోఁచు; పద్మినీమణి = పద్మలతయనువారిమణి; “పద్మినీవల్లభోహరిః” అనుటచేనూర్యునిప్రియపద్మినీయని చెప్పఁబడియె; పద్మినీజాతిస్త్రీయని యర్థాంతరముతోఁచు; మానసపదవికొ = మనోవీధియందు; మెచ్చకొ = ప్రశంసించకొగా; భుజంగపతికొ = శేషునికిని; సన్నుతింపకొ = కొనియాడుటకు; తరమె = పశమా?

అవఁగాలక్ష్మీగౌరీసరస్వతి పద్మినీమణులే, మైకెప్పినక్రమముగ విష్ణుమూర్తియనియు, శివుండనియు, బ్రహ్మదేవుండనియు నూర్యుండనియు, గొనియాడుచుండకొని నిట్టియుత్తమునిఁ

గొనియాడుటకు శేషునకైన దరము గాదనుట. లక్ష్మీవిష్ణువును, గౌరికివుని, సరస్వతి బ్రహ్మను, పద్మిని నూర్పుని, బలియని కొనియాడుట సమాజమని తెలియుచుంది. ఆరాజు మోముచంద్రుని బోలినదనియు, శేశములుచీకటిని బోలినదనియు, నేత్రములు విశాలములనియు, మోవియగు మైనదనియు, దానంజేసి పద్మముల బోలుకేలుగలదానికి రాజపుత్రులు గుదానికి సంబంధించినదానికి పద్మినీజాతిస్త్రీరత్నమునకుఁ బతిగాఁగోరఁదగినవాఁడనియు, భావపర్యవసానమగుచున్నది. ఇందువలన నబ్జపాణిత్వరాజపుత్రత్వహంసగమనాత్మపద్మినీమణిత్వాదిగుణవిశిష్టయగు తనకునిట్టి లోకోత్తరగుణగరిష్ఠుఁడగు సుచంద్రుఁడు పతిగావరింపఁదగినవాఁడని ఫలితమగుచున్నది. శ్లిష్టరూపకము.

మ. గళపూగచ్ఛవి యబ్జకాండపరిసర్గం బూన్మం గన్నుల్ గనన్ .
 నలరూపంబులు పెంప లేనగవు చంద్రశ్రేణుల న్నన్నని
 ర్మల మామోవి మధూత్కరంబు ఘటియింప నించుసిభర్తతోఁ
 దలంపం జెల్లునె సాటి యా ననుచుఁ దద్రద్రమ్యాంగసౌభాగ్యమున్ . 87

టీ. గళపూగచ్ఛవి = పూగమువంటి గళముయొక్క కాంతి ; అబ్జకాండపరిసరంబు. - అబ్జకాండ = పద్మబాణుఁడగుచునియొక్క, శంఖసమాహము యొక్క, పరిసరంబు = సృష్టిని; ఊన్మం = వహింపఁగా ; కన్నుల్ కనన్ = నేత్రములు చూడ ; నలరూపంబులు = నలచక్రవర్తియొక్క స్వరూపములను, కమలరూపములను; పెంప = పోషింపఁగా ; లేనగవు = చిఱునగవు; చంద్రశ్రేణులన్ = చంద్రులయొక్క గుంపులను, కర్పూరముయొక్క గుంపులను; మన్మన్ = వృద్ధిబొందింపఁగా; నిర్మలము = నిర్దోషము; మోమోవి = అయిన పెదవి; మధూత్కరంబు = వసంతులయొక్క సమాహమును, తేనియలయొక్క సమాహమును ; ఘటియింపన్ = చేయఁగా; మించుసిభర్తతోన్ = అతిశయించునీరాజుతో; తద్రద్రమ్యాంగసౌభాగ్యముల్. - తల్ = అన్నరసలచంద్రవసంతులయొక్క, రమ్య = మనోజ్ఞములగు, అంగ = శరీరములయొక్క, సౌభాగ్యముల్ = సౌందర్యములు; సాటియాననుచున్ = సరియగుననుచు; తలంపన్ = స్మరింపఁదగునా

నుచంద్రునియొక్కోకయవయవంబే యునేకస్మరచలాదులను సృజించుచుండఁగా నట్టినుచంద్రునితో వారు సాటి యాదు రనుట చెల్లదని యభిప్రాయము.

ఈరాజు గళము శంఖమును, కన్నులు పద్మములను, లేనగవు కర్పూరమును, బోలీయున్న వనియు, పెదవి తేనియలు ఘటియించుచున్న దనఁగా నంత మధుర మనియు ఫలితము. శంఖాదులకు గళాద్యుపమిత్వనిష్పత్తిచేతఁ బ్రతిపక్షము శ్లిష్టరూపకోఢాపీతము.

చ. ఘనఖర తామిశద్విషమంకాండనమున్నత హేతిజాతతా
 వనికర మంతయుం దడకుఁ బాయఁగ నీనదధీశుపాదనే
 వన గతి యేతదీయఘనవర్తనఁ గాంచక యున్నచోఁ గరం
 బెనయదె నాదుశ్యామతనం మెంతయు నుర్వి నిరర్థకత్వమున్ . 88

టీ. ఇందుఁ జంద్రికాపర మైనయర్థము రాత్రిపర మైనయర్థము గలుగును. ఏలాగ నిన.—ఘనఖరతామిశద్విషమకాండసమున్నత హేతిజాతతాపనికరము.—ఘన = అధికమగు, ఖరతా=తీక్ష్ణత్వముతో, మిశతో=కూడుకొన్న, విషమకాండ=పంచబాణునియొక్క, నూయ్య నియొక్కయని రాత్రిపర మైనయర్థము, సమున్నత=మిక్కిలి యతిశయించిన, హేతి=ఖడ్గము వలన, జాత=పుట్టినట్టి, తాప=సంతాపముయొక్క, హేతి=కిరణములయొక్క, జాత=సంఘ మువలననైన, తాప=వేడియొక్కయనిరాత్రిపర మైనయర్థము, నికరము=సమాహము; అంత యుక్=ఎల్లను; తడకుఁబాయఁగఁ = కడకుఁబోవఁగా; ఈసదదీశు పాద సేవన.— ఈనదదీ శు=ఈమంచిరాజుయొక్క, పాద = అడుగులయొక్క, నక్షత్రేకుండగుచంద్రుని కిరణముల యొక్కయని రాత్రి పరమైనయర్థము, సేవన=సేవించుట; గతి=శరణము. ఏతదీశుఘనపర్త నఁ.—ఈరాజుయొక్కయన్నతప్పొత్తిన, చంద్రునియొక్కపూర్ణ భావమునని యర్థాంతరము; కాంచకయున్నచోఁ=చూడకుండినయెడ; నాదుశ్యామతనము=నాయొక్క యావనపతీత్వ ము, రాత్రిత్వము అని యర్థాంతరము; ఎంతయుఁ=మిక్కిలి; ఉర్విఁ=భూమియందు; నిర ధికత్వముఁ=వ్యర్థతను; కరంబు ఎనయదె=మిక్కిలి పొందరా?

అనఁగా సూర్యకిరణజనితతాపము సుతుకు చంద్రకిరణసేవనమె రాత్రి కెట్లు శరణం బో అట్లుకాక యున్నరాత్రి యెట్లు వ్యర్థమో, అట్లు స్తరశరణజనితసంతాపము సుతుకు నాకు నీరాజుపాదసేవనమె శరణంబు అట్లు కానిచో నాదుతారుణ్య మంతయు వ్యర్థంబు యగు నని భావము. ప్రకృతా ప్రకృతముల కౌపమ్యము గమ్యము.

చ. అని యనివార్యదోహదసఃమన్వితమానసనల్లియై వినూ తన చపలాతనూకులమతల్లి దలంచుచునుండునంతనో వనిత యొకర్లు చేఁ చెలువా నిను రమ్మనె నిప్పు నీణియఁ విన జనయిత్రి యన్న గురుని నివ్వినయంబునఁ గాంచె గాంచినఁ. 89

టీ. వినూతనచపలాతనూకులమతల్లి = నూతనమైనమెఱపువంటి శరీరముగలవారిగుంపున ప్రశేషయగుచంద్రిక; అనివార్యదోహదసమన్వితిమానసనల్లిఐ.—అనివార్య= నివారింపనలవిగా ని, దోహద=అనక్షితో, దోహదక్షియతోనని వల్లి పదప్యారవ్యము చే నర్థాంతరముదోచును; సమన్విత=కూడుకొన్నట్టి, మానస=మనస్సునెడు, నిల్లియై=లతగలదై; అని=పైప్రకారముగ; తలంచుదుఁ=తలబోయుచు; ఉండునంతలోఁ=ఉన్నంతలో; వనితఁకర్త=ఁకఁడీ; చేరి= వచ్చి; చెలువా=సకియా! జనయిత్రి=తల్లి; ఇప్పు=ఈసమయమున; వీణియఁ=వీణావాద్యము ను; వినఁ=వినుటకు; నిన్నుఁ; రమ్మనెఁ. అన్నఁ=ఇట్లునఁగా; గురునిఁ=గురువైనకుము దుని; వినయంబునఁ=వినయముతోడ; కాంచెఁ=చూచెను. కాంచినఁ=చూడఁగా. దీనికి ముందుపద్యముతో నన్వయము.

చ. కిన్నరకంతి యీన్మృపతికి న్నతి వయ్యెదు నాదు మాట యా నన్నశుభంబు పొమ్మనుచుఁ జక్కగ నంచినఁ దద్గురూక్తిచేఁ

గన్నియ యేగె మాతసముఖంబును గాంతలు వెంట రాఁగ ను
ద్యన్నవహీరపాదకటకార్యటి యంచల బుజ్జింపఁగఁక.

90

టీ. కిన్నరకంఠి=కిన్నరవంటికంఠముగలదానా! ఈన్మపతికిఁ=ఈరాజునకు; సతి
విఅయ్యోదు=భార్యవుకాఁగలవు. నాదుమాట=నావాక్యము; ఆసన్నశుభంబు = సమీపించిన
కల్యాణముగలది పొమ్ము. అనుచుఁ=ఇట్లనుచు; చిక్కఁకఁ=బాగుగను; అంచినఁ = పంపఁ
గా; తద్దుమాక్తిచేఁకఁ=ఆ గురువాక్యముచేత; కన్నియ=పండ్రిక; కాంతలు=స్త్రీలు; వెంటరాఁ
గఁకఁ=వెంటబడిరాఁగా; ఉద్యన్నవహీరపాదకటకార్యటి.-ఉద్యత్= ఉదయించుచున్న, ఇది
యాద్యటికి విశేషణము, నవ=క్రొత్తవగు, హీర=వజ్రమయుములగు, పాదకటక=కాలియందెల
యొక్క, ఆర్యటి=ధర్మి; అంచలఁకఁ=హంఁగలను; బుజ్జింపఁగఁకఁ=బాలనకేయఁ గా; మాతసము
ఖంబును=తల్లి సన్నిధింగూర్చి; ఏగఁకఁ=పోయెను.

మ. అలయోషామణి యిట్టు లేగ రవివంశాధీశుఁ డుద్భాసితహృ
త్తలయోగంబున నెందుఁ జెందె లతికాతన్వంగి వీక్షించుటల్
గలయో మారశరాళి నేకరణి వేఁగ న్వచ్చు నివ్వేళ నా
నలయోషిత్రముఁ గాంచ కే ననుచుఁ జింతారేఖ సంధించుచుక.

91

టీ. అలయోషామణి=ఆస్త్రీరత్నము; ఇట్టులు=ఈప్రకారము; ఏగఁకఁ=పోఁగా; రవివం
శాధీశుఁడు=నుచంద్రుఁడు; ఉద్భాసితహృత్తలయోగంబునఁకఁ.-ఉద్భాసిత = బ్రమిసినట్టి,
హృత్తల=హృదయప్రదేశముతోడి, యోగంబునఁకఁ=సంబంధమున; లతికాతన్వంగి=లతానుకు
మార జేపాయగుచంద్రిక; ఎందుకఁ చెందెకఁ=ఎటఁబోయెను? వీక్షించుటల్ = చూచుటలు;
కలయో=స్వప్నమో. ఇవ్వేళకఁ=ఈసమయమున; ఆ నలయోషిత్రముకఁ= దమయంతీతుల్యయ
గునాచంద్రికను; కాంచక = చూడక; ఏకఁ=నేను; మారశరాళికఁ=స్త్రీరకరములగుంపుచేత; ఏక
రణికఁ=వీటి; వేఁగఁకఁ=తప్పింపవచ్చును? అనుచుఁ=ఇట్లనుచు; చింతారేఖ సంధిం
చుచుకఁ=చింతాపరంపరను చేయుచు. దీనికుత్తరపద్యమం దన్వయము.

నీ. శారి పూఁబాదఁ జేరి * చక్కఁ బల్కినదారి
నారి వల్కె నటంచు * సారె దలఁచు
రామచంపకధామ*రాజి పర్వెడఁసీమ
భామ నిల్చె నటంచుఁ * బ్రేమఁ గాంచు
నంచ యింపు రహింప * నడుగు వెట్టినయంచఁ
గాంచనాంగి చరించె * నంచుఁ జూచు
బాలకోకిల చాల * నోలి మ్రోసెఁడుమూల
బాల పాడెడు నంచుఁ * జాల మెచ్చు

తే. లలితపవమాన మాన నాళయవనస్థ

లాబ్జలసమానసౌమనసానుమోద

మలమ ననమానమానన మతులప్రమద

మానఁగ సుచంద్రమానవాధ్యక్షుఁ డలరు.

టీ. కారి=గౌరవంక; పూజాపద=పుష్పలపాదను; చేరి=పాఁడి; చక్కె=బాగుగ; పల్కినదారిక=పల్కినత్రోవను; నారి = చంద్రిక; పల్కె=అటంచుకొ = పల్కినచును; సారె=మాటిమాటికి; తలచుకొ=ఎంచును. రామచంపకధామరాజి.-రామ=ఓప్పుచున్న, చంపక=సంపాఁగలయొక్క, ధామరాజి=కాంతిపరంపర; పల్వెడుసీమకొ=ప్రసరించుప్రదేశమునందు; భామ=చంద్రిక; నిల్వెకొ=అటంచుకొ=నిలిచియున్నదనుచు; ప్రేమకొ=ప్రీతితోడ; కాంచుకొ=చూచును. అంచ=హంస; ఇంపురహింపకొ=సాంపగునట్లుగా; ఆడుగుచెట్టినయంచకొ=ఆడుగుచెట్టినచెంతను; కాంచనాంగి=చంద్రిక; చరించెనంచుకొ = సంచరించెనుచు; చూచుకొ=అవలోకించును. బాలకోకిల=చిన్నికోయిల; చాలకొ=మిక్కిలి; ఓలికొ=వరుసగా; మోసెడుములకొ=కూయువంక; బాల=చంద్రిక; పాడెకొ=అటంచుకొ=గానముచేసెననుచు; చాలకొ; మెచ్చుకొ=క్లాఫించును. లలితపవమానము = మనోహరమయినమందమారుతము; ఆనకొ=స్పృశింపఁగా; అలయవనస్థలాబ్జలసమాన సౌమనసానుమోదము.—అలయవన=నదనోద్యానమందుండెడు, స్థలాబ్జ=మెట్టదామర మొదలగు, అనమాన=ప్రకాశించుచున్న, సౌమనస=పుష్పసమాహమయొక్క, అనుమోదము=పరిమళము; అలయకొ=క్రమ్ముటచేత; అనమానమానము = సాటిలేనిమనస్సు; అతులప్రమదము = నిరుపమానమగుసంతనమును; ఆనఁగకొ = పొందఁగా; సుచంద్రమానవాధ్యక్షుఁడు = సుచంద్రనరపాలుఁడు; అలయకొ=ప్రకాశించును.

చంద్రికాయ త్తచిత్తుండై తదేకధ్యానము నేయు నారాజునకు పైఁజెప్పినకారి పల్కులో నగునవియెల్లఁ జంద్రికా వ్యాపారములుగఁ దోచినవని తాత్పర్యము.

చ. అళినికరంబు కీలుజడ * యందపుఁగెందలిరాకు మోవి ని

స్తలతరమంజరుల్ మెఱుఁగుఁ * జన్నులు మొగ్గలచాల్ పదాంబుజ

స్థలనఖపాలి గాఁగ వనధాత్రిక గనంబడుతీవ లెల్ల నా

చెలిసాబ గాన్పపాలు మదిఁ * జేర్చి భ్రమింపఁగఁ జేసె నయ్యెడక. 93

టీ. అయ్యెడకొ=అసమయమందు; అళినికరంబు=తుష్పైదలగుంపు; కీలుజడ=బావిడిచిన జడయును; అందపుఁగెందలిరాకు=అందమగు నెఱ్ఱనిచిగురాకు; మోవి=అధరంబును; నిస్తలతరమంజరుల్=పల్లువులగు పువ్వులగుత్తులు; మెఱుఁగుఁజన్నులు=ప్రకాశించుచున్న కుచములును; మొగ్గలచాల్ = మొగ్గలగుంపు; పదాంబుజస్థలనఖపాలి=పాదపద్మములయందుండంగోరులచాలును; కాఁగకొ=అగుచుండఁగా; వనధాత్రికొ=ఉద్యానవనభూమియందు; కనకాపడుతీవలు=అల్లకొ=

కనఁబడుచుండెడులతలెల్ల; ఆచెలిసాబగు=ఆచంద్రవికయందమును; ఆస్వపాలుమనికొ=ఆరాజమనమునందు; చేర్చి; భ్రమింపఁగఁజేయుకొ=భ్రమనొందునట్లునాయును.

అనఁగాఁ డైఁజేసిన చొప్పున నొప్పులతలెల్లఁ జంద్రకావయవముల సాబగుగాన్నించి. యారాజునంగన దశలలోనియున్నాదావస్థ నొందునట్లు చేయుననుట. “సర్వావస్థాసు సర్వ త్రతన్నస్కృతయా సదా । అతస్త్విక త దితి భ్రాన్తి రున్నాదో విరహోద్భవః” ఇట్లు కలక్షణలక్షితం బగునున్నాద మను ననంగదశావిశేష మిందు వచింపఁబడియె. ఇట్లు కారీ పూఁబాదఁజేరి యనుక్రిందిపద్యమునందును దెలియ వలయు.

సీ. క మ్మపుప్పొడిగాడ్పు • గ్రమ్మ నెప్పగుబండి
గురివెందవిరిగు త్తికొమరుఁ జూచి
యలరు సంపెఁగతీవ • యలమ నింపుగఁ దోఁచు
కలికీక్రొమ్మల్లియ • చెలువుఁ జూచి
మగ తేఁటి వేడ్క మిం • చఁగ ముద్దుగొనినచ
క్కనిమెట్టదామర • క ఖుకుఁ జూచి
సాలపుచక్కెరతిండి • పులుఁగు నొక్కెడిబింబి
కాపక్యఫలముపొం • కంబుఁ జూచి

తే. తరుణిచరుదోయి కెంపుగం • దవైడిఁ బూసి
చెలువనెమ్మేను కౌఁగిటఁ • జేర్చి కొమ్మ
మోము ముద్దిడి పూఁబోఁడి • మోవిఁ గ్రోలి
చెలఁగు ఔపు డబ్బునో యంచుఁ • దలఁచు నృపతి.

94

టీ. నృపతి=సుచంద్రుఁడు; క మ్మపుప్పొడి గాడ్పు=కమ్మనిపుప్పొడి సంబంధియగునాయువు; క్రమ్మకొ=ప్రసరింపఁ గా; ఒప్పుగుబండిగురివెందవిరిగు త్తికొమరుకొ=ఒప్పిదమగుబండిగురివెంద పూగు త్తియొక్క సౌందర్యమును; చూచి=వీక్షించి. అలరుసంపెఁగతీవ = ప్రకాశించుచుంపకలత; ఆలమకొ=ఆక్రమింపఁగా; ఇంపుగకొ = ఇంపగునట్లు; తోఁచుకలికీక్రొమ్మల్లియ చెలువుకొ=తోఁచుచున్నయందమగునూతనమల్లికయందమును; చూచి; మగ తేఁటి=గండుతుమ్మెద, వేడ్కకొ = ఉత్సవము; మింఁచగకొ = ఆతిశయించునట్లు; ముద్దుగొనిన చక్కనిమెట్టదామరకళుకుకొ = ముద్దుగొనినట్టి యందమగు మెట్టదామరయొక్క చక్కదనమును; చూచి; సాలపుచక్కెరతిండిపులుఁగు= పరపశమయినశుకపక్షి; నొక్కెడిబింబికాపక్యఫలముపొంకంబుకొ=కొఱుకుచున్న వండినదొండపండుపొంకమును; చూచి; తరుణిచరుదోయి=చంద్రకాకువయుగ్గమును; కెంపుగందవొడిఁబూసి=ఎట్టినిగందవొడిచేఁబూసి; చెలువనెమ్మేను=సుందరియందపుకరీరమును; కౌఁగిటఁజేర్చి=ఆలింగనముఁజేసికొని; కొమ్మనాము=అస్త్రీముఖమును; ముద్దిడి=

చుంబనము చేసి; పూఁబోణిమోవిక్=ఆనారియధరమును; క్రోలి=పానముఁజేసి; చేలఁగుట= ప్రకాశించుట; ఎపుడబ్బునో=ఎపుడనుచునో; అంచుక్; తలఁచుక్=స్మరించును.

అనఁగా బండిగురివెండ విరిగుత్తి చన్దోయిగను దానిపైఁ గ్రమ్ము పుష్పాడి కెంపుగండ వొడిగను సంఘెఁగచే జుట్టఁబడిన మల్లియ పురుషులింగిత తన్వంగిగాను, మగతేటిచేఁ జాంబితమైన మెట్టదామర పురుషుచుంబిత స్త్రీ) ముఖముగను, కుకతుండ ఖండితమగు లిం బఫలము దంతక్షతమైన స్త్రీ) యధరముగాను దోఁచి యారాజు చంద్రికా స్రస యుగ్దాలిం గనాధనచుంబనాదు తెపుడబ్బునోయని స్మరించెననుట. ఇటు ననుస్మృతియను ననంగదక చెప్పఁబడియె. “ముహుర్దుహుర్ని శ్వసితైర్ననోరథవిచిన్తనైః | ప్రద్యేష స్తస్యకార్యా జామను స్మృతిరుదాహృతా” అని నాట్య శాస్త్రమందుఁ దలఁక్షణము.

సీ. ఎంతమాధవదయాసంతానసంసిద్ధిఁ, బాలిచెనో యిచ్చటిఁకలికపాళి
యెంతపుణ్యద్విజాఘోషసంసేవన, వఱలెనో యిచ్చటిఁచిఱుతమావి
యెంతమహాసప్రాధ్ధృతిగతాత్మసుమాప్తి, మనియెనో యిచ్చటిఁకనకరాజి
యెంతసదాళిచి త్రేష్టదానస్ఫుర్తి, వెలసెనో యిచ్చటిఁకలికిక్రోవి

తే. చెలికటాక్షైకధారచేఁ జలఁగ నెలఁత
పాణిలాలనమున మించఁ జడఁతిమోము
గని యలర నాతివరిరంభఁగరిమఁ జొక్క
ననుచు నృపమాళి కడుఁ జింతఁ బెనుచు మదిని.

95

టీ. ఇచ్చటిలికపాళి=ఈవనినున్నబొట్టుగులగుంపు; ఎంతమాధవదయాసంతానసం సిద్ధిక్=ఎంతవిష్ణుపుయొక్క కరుణాసముదయసంసిద్ధిచేత, ఎంతవసంతదయాసముదయసంసి ద్ధిచేతనని స్వభావార్థము; బాలిచెనో=ఉదయించెనో. ఇచ్చటి చిఱుతమావి = ఇటునున్న చిన్నచూతము; ఎంతపుణ్యద్విజాఘోషసంసేవనక్=ఎంతపుణ్యవంతులైన విప్రశ్రేష్ఠులసేవచేత, ఎంతమనోజ్ఞములగుపక్షిశ్రేష్ఠములయొక్క సేవచేతననినాస్తవార్థము; “పుణ్యున్నోక్షేభిహితం తథాసుకృతధర్మయోః” అని విశ్వము; వఱలెనో=ఓపెనో. ఇచ్చటికనకరాజి=ఈయు ద్యావ మందలి సంపెఁగచాలు; ఎంతమహాసప్రాధ్ధృతిగతాత్మసుమాప్తిక్.—ఎంతమహాసవ=ఎంత గొప్పయజ్ఞములయొక్క, ఉద్ధృతి=పోషణముచేత, గత=పొందఁబడిన; ఆత్మ=తనయొక్క, ను=లెస్సయయిన, మా=సంపదయొక్క, ఆప్తిక్ = ప్రాప్తిచేత; మహత్ = అధికమయిన, ఆసవ=పువ్వుఁ దేనియయొక్క, ఉద్ధృతి=ధరణమును, గత=పొందిన, ఆత్మ=తనయొక్క, సుమా ప్తిక్=మనుషుముల ప్రాప్తిచేతనని వాస్తవాభిప్రాయము; ఇచ్చటి కలికిక్రోవి=ఇందున్నయం దమగుగోరంట; ఎంతసదాళిచిత్రేష్టదానస్ఫుర్తిక్.—ఎంతసదాళి = ఎంతసత్పురుషులగుంపు యొక్క, చిత్త=చిత్తములకు, ఇష్టదాన=ఇష్టములయినవస్తువులప్రదానముయొక్క, స్ఫుర్తిక్= విస్ఫురణముచేత; సదా=ఎల్లపుడు, ఆళి=తుష్టదలయొక్క, ఇటునదాశబ్దములికబ్బముతో“నుపు

పా'' అనినమసించినది, చిత్తములకు, ఇష్ట దానస్ఫూర్తి చేతననినా స్తవాశయము; వెల సెనో=ప్రకాశించెనో. చెలికటాక్షైరధాచేక=చంద్రికయొక్క క్రేగంటిచూపులపరంపరచేత, చెలఁగక=ఓప్పటకును; పాణిలాలనమునక=వాస్తము చేలాలించుటవలన; మించక=అతిశయించుటకును; పడఁతిమోముక=చంద్రికముఖమును; కని=చూచి; ఆలరక=సంతసించుటకును; నాతిపరిరంభగరిమక=చంద్రికయొక్క యాలింగనాతిశయము చేత; చొక్కక=ఋఖపరవశతనొందుటకును; అనుచుక=ఇట్లువదించుచు; నృపహలి=రాజశ్రేష్ఠుండఁగుమదిని=చిత్తమందు; కడుక=మిక్కిలి; చింతక; పెనుచుక=వృద్ధిఁజొందించుకొనుచు.

అనఁగాఁ దిలకపాలి చిఱుతమువి కనకరాజి కలికిక్రోవి అంతి లోలో త్తరనాయి కాకటాక్షప్రసార కరలాలన ముఖదర్శన పరిరంభములచే నలగుట దుర్బటము గావున నవి యెంతో మాధవదయాసంసిద్ధి ద్విజాతిసేవనాదులు వాంది యుండవలె ననుట. చొట్టుగులకు స్త్రీకటాక్షపీక్షణంబు, మావులకు స్త్రీ కరలాలనంబు, సంపెఁగలకు స్త్రీ ముఖదర్శనంబు, గోరంటలకు స్త్రీపరిరంభంబు, దోహదంబులు గావునఁ గటాక్షపీక్షణాదులచే నవి సంతసించుటస్వభావసిద్ధం బని కవిహృదయంబు "తరుగుల్లలతాదీనా మకాశే ఫలపుష్పయోః | ఆధానాయ క్రియాయా స్యా త్స దోహద ఇతిర్యతే" ఆదిజ్ఞనా త్కురవక శ్చమ్మకో ముఖదర్శనాత్ | చూతో యోషితక్రస్పర్శా త్తిలకో దృక్ప్రసారణాత్ | ఆకర్ణనా త్కర్ణికార స్త్వకోకః పాదతాడనాత్ | దాడిమీ ధూమనందోహో త్ప్రియాశీర్ణాన సంపదః" ఇత్యాదిగాదోహదలక్షణతద్విశేషంబులుకొన్ని ద్వితీయాశాసంబునవ్రాయఁబడియె.

మ. నవలా యేగినదారిఁ గాంచు మదిఁ దఱ్ఱన్నాళికపత్త్రేక్షణా
 నవలావణ్యవిశేష మెంచు వలవంతం జాలఁ జింతించు రా
 జవలారాతి తదేకమోహలహరీసంసక్తచిత్తంబునక
 గువలాస్త్రాతినిశాతసాయకశిఖాకుంఠీభవద్ధైర్వృండై .

96

టీ. రాజవలారాతి=రాజేంద్రుండఁడు; "శనయోర్భవయోస్తథా" అనుటచేత బవలకు శ్లేదంబు లేమి కవివ్యవహారసిద్ధ మని వెనుక వ్రాయఁబడియె; తదేకమోహలహరీసంసక్తచిత్తంబునక.—తతో=ఆచంద్రికయందు, ఏక=ముఖ్యమగు, మోహలహరీ=మోహప్రవాహముతో, సంసక్త=కూడుకొన్నట్టి, చిత్తంబునక=మనస్సుచేత; కువలాస్త్రాతినిశాతసాయకశిఖాకుంఠీభవద్ధైర్వృండై.—కువలాస్త్రాతి=మరునియొక్క, అతినిశాత=మిక్కిలి తీక్ష్ణములగు, సాయక=బాణములచేత, కుంఠీభవతో=తగ్గుచున్న, ధైర్వృండై=ధైర్యముగలవాండఁడు; నవలాయేగినదారిక=చంద్రికాప్రాయినత్రోవను; కాంచుక=చూచును. మదిక=చిత్తమందు; తన్నాళికపత్త్రేక్షణా నవలావణ్యవిశేషము.—తన్నాళికపత్త్రేక్షణా=ఆకమలనయనయగుచంద్రికయొక్క, నవ=నూతనమగు, లావణ్యవిశేషము = విలక్షణలావణ్యమును, లావణ్యలక్షణము వ్రాయఁబడియె; ఎంచుక=ప్రశంసించును. వలవంతక = మన్మథవ్యథచేత; చాలక=మిక్కిలి. చింతించుక=చింతసేయును.

చ. సరవిభుఁ డిట్లు తిత్పతియఁనర్గళమోహగతిం భ్రమింపఁ గి
 న్నరపతి యట్లు చేరి మహిఁనాయకి యీగతి వంత నాత్మ నుం
 తురె నినుఁ బ్రేమఁ జూచినవఁధూమణి నింతకు మున్నె యేఁచెఁ ద
 త్పరశరకోటి త్వద్గతసఁమగ్రమనోరథగా ఘటించుచున్.

97

టీ. సరవిభుఁడు=సుచంద్రుఁడు; ఇట్లు=ఈప్రకారముగ; తత్పతియనర్గళమోహగతిఁ = ఆసంద్రికావిషయకమైన యనివార్యమగు మోహరీతిచేత; భ్రమింపఁ=చిత్తభ్రమనొందఁ గా; కిన్నరపతి=కుముదుఁడు; అట్లు; చేరి=ఆరాజుసమీపమునొంది; మహినాయకి=సుచంద్రుఁడా! ఈగతిఁ=ఈతిరుగ; వంతఁ=సంతాపమునందు; ఆత్మఁ=చిత్తమును; ఉంతురె= ఉంచుదురా? నినుఁ; ప్రేమఁ=ఆసక్తిచేత; చూచినవఁధూమణిఁ=అవలోకించిన స్త్రీరత్నమును; ఇంతకుఁమున్నె=ఇంతకుఁబూర్వమే; తత్పరశరకోటిఁ=అమరుమార్గణపరంపర; త్వద్గతసమగ్రమనోరథఁ=నీయందుఁగలిగినసమగ్రాభిలాషగలది; కాఁ=అగునట్లు; ఘటించుచున్=చేయుచు; ఏఁచెఁ=బాధించెను.

స్త్రుతుఁడు మున్నే చంద్రికను నీసంగము నభిలషించుదానిఁగా నొనరించుటంజేసి తనంతనే కార్యసిద్ధి యగుఁ గాన దానికై నీవు చింతింపఁ బని లే దని తాత్పర్యము.

క. నీలాలక వరియించెద, వేలా వలవంత మేదిఁనీశ్వర యన నా
 కాలాబ్జవిమతకులజన, పాలాగ్రణి కూటధృతివిభాస్వన్నతిలోక.

98

టీ. మేదినీశ్వరఁ=సుచంద్రుఁడా! నీలాలకఁ=చంద్రికను; వరియించెదవు=వెండ్లియాడెదవనుట. వలవంతఁ=మాన్యభవ్యభ; వేలా=ఎందుకు? అనఁ=కుముదుఁడిట్లువచింపఁగా; కాలాబ్జవిమతకులజనపాలాగ్రణి.- కాలాబ్జవిమతఁ=నీలోత్పలవిరోధియగుసూర్యునియొక్క, కుల=వంశమందుఁబుట్టిన, జనపాలఁ=రాజులయందు, ఆగ్రణిఁ=శ్రేష్ఠుండగు సుచంద్రుఁడు; కూటధృతివిభాస్వన్నతిలోకఁ=నిశ్చలభైరవమునిసొప్పుచున్నమదిచేత. దీనికి నుత్తరపద్యస్థమగుపనిచే ననక్రియతో నన్వయము.

గీ. గగనయానో త్తమన్యదఁగతి ధరిత్రి
 నగరకానవకుధరసంతతులఁ గనుచుఁ

జని తనబలంబు నెనసి యాఁత్వైవిధండు

కూర్కిఁ గనుపట్ట వంత నాఁకుముదుఁ బనిచె.

99

టీ. ఆత్వైవిధండు=ఆరాజు; గగనయానో త్తమన్యదఁగతిఁ.- గగనయానో త్తమఁ=ఉత్తమవిమానముయొక్క, స్వదఁ=వేగముయొక్క, "రయస్పృహః" అని యమరుఁడు, గతిఁ=తీరుచేత; ధరిత్రిఁ=భూమియందు; నగరకానవకుధరసంతతులఁ = పురారణ్యపర్వతములయొక్కగుంపులను; కనుచుఁ=చూచుచు; చని; తనబలంబుఁ=తనపైన్యమును; ఎనసి=చేరి;

కూర్చి=ప్రేమము; కనుపట్టకొ=కనుబడునట్లు; అంతకొ; ఆకుముడుకొ=పైఁ జెప్పిన కుముడుని; పనిచెకొ=పంపెను.

చ. మును మునితోఁడఁ బల్కినయఁ మూల్యనిజోక్తిఁ దలంచి యారసా
జనవతిమాళి నత్వరత * సంఘరభూమిఁ దమిస్రదానవేం
ద్రుని వధియింతు నంచు లలితోఁ దపనీయరథాధిరూఢుఁడై
చనియె రణానకప్రకరఁసాంద్రరుతుల్ దెస లెల్లఁ గ్రమ్మఁగకొ. - 100

టీ. మును=పూర్వమున; మునితోఁడకొ=శాండిల్యునితోఁడ; పల్కినయమూల్య నిజోక్తికొ=పచించినట్టి యనర్థ మగుతనమాటను; తలంచి=స్మరించి; ఆరసాజనపతిమాళి=ఆరాజమాళియగుసుచంద్రుఁడు; నత్వరతకొ=వేగముచేత; సంఘరభూమికొ=యుద్ధభూమియందు; తమిస్రదానవేంద్రునికొ=తమిస్రానుచుని, వధియింతుకొఅంచుకొ=సంహరింతునంచు; లలితోకొ=ప్రీతితోఁడ; తపనీయరథాధిరూఢుఁడు=కనకరథమునధిష్ఠించినవారఁడు; బి; రణానకప్రకరసాంద్రరుతుల్. - రణానకప్రకర=రణభేరినిచయముయొక్క, "అనకఃపటవోస్త్రీస్యాత్" అని యమరుఁడు, సాంద్ర=దట్టములగు, రుతుల్=ధ్వనులు; దెసలుఎల్లకొ=దిక్కులనంతయు; క్రమ్మఁగకొ=అవరింపఁగా; చనియెకొ=పోయెను.

సీ. అతులరింభోద్భవక్షితిధూళి నానాశ
రాధీశమహిమఁ బోనాడుహయము
లతిశాతదంతప్రహతిఁ గర్పరాచల
స్థితి నెల్ల మాయించుద్విరదచయము
లలఘు కేతనమారుతాళి మహాసురో
త్తమమండలిఁ దెరల్చువిమలరథము
లాత్మభాసురసమాఖ్యాశక్తి యామినీ
చరభయంబు ఘటించునదృశేంద్రు

తే. లవుడు వేవేలు గొలువ నయ్యవనిభర్త
యిటులు కల్యాణమయరథం బెక్కి వేగ
శశిరగిరిఁ జేర నరిగె నక్షీణదనుజ
దళనచణదివ్యసాధనోద్భాసి యగుచు.

టీ. అతులరింభోద్భవక్షితిధూళికొ.-అతుల=సాటిలేని, రింభా=ఖురములచేత, ఉద్భవ=ఉదయించిన, క్షితిధూళికొ=భూపరాగముచేత; నానాశరాధీశమహిమకొ.-నానా=అనేకప్రకారములగు, శరాధీశ=సమాద్రములయొక్క, మహిమకొ=అతిశయమున, అనేకప్రకారము

లగు, ఆకరాధీశు లనఁగా రక్కసులయొక్కమహిమము ననియర్థాంతరధ్వని; “క్రవ్యాదోస్ర పఆశరః” అని యనుచుఁడు; పోనాడుహాయములు.-పోఁగొట్టెడునశ్యములు; అతికాతదం త్రప్రహతిక్=మిక్కిలి తీక్షణులగు దంతములప్రహారముచేత; కర్పూరాచలస్థితిక్=మేరుపర్వ తస్థితిని, రాక్షసులయొక్కస్థిరమయినస్థితి నని యర్థాంతరము; “గాక్షేయం భర్తకర్పూరమ్, రా త్రించోరాత్రచరఃకర్పూరః” అనియనుచుఁడు; ఎల్లక్; మాయించుద్విరదచయములు=మాపు చున్న గజములగుంపులు; అలఘుకేతనమారుతాళిక్.-అలఘు=అధికమగు, కేతన=ధ్వజముల యొక్క, మారుతాళిక్=వాతజాతము చేత; మహాసురోత్తమమండలిక్.-మహత్=అధికమగు, సురోత్తమమండలిక్=సూర్యపుంజముచు, ద్వాదశాదిత్యులపటలినచుట, “సురోత్తమాధామ నిధిః పద్మినీవల్లభోచారిః” అనియనుచుఁడు, గొప్పయసురోత్తమ మండలిననియర్థాంతరము వోఁచుచున్నది; తెరల్పువీమలరథములు=పోఁగొట్టుచున్న విమలమైనట్టిరథములు; ఆత్మభా సురసమాఖ్యాకర్త్రీక్.-ఆత్మ=తమయొక్క, భాసుర=ప్రకాశమానమగు, సమాఖ్యా=యశముయొ క్క, కర్త్రీక్=సామర్థ్యముచేత; యామినీచరభయంబు.-యామినీచర = చంద్రునియొక్క, రాక్షసులయొక్కయనియర్థాంతరము, భయంబు=భీతిని; ఘటించుసద్భటేంద్రులు=చేయుశ్రే ష్ఠభటనాయకులు; ఆపుషు=ఆసమయమున; వేవేలు=ఆనేకసహస్రములు; కొలువక్=సేవిం పఁగా; అయ్యవనిభర్త=ఆరాజు; ఇటులు=ఈప్రకారముగా; కల్యాణమయరథంబు = బంగరు తేరును; మంగళమయమయినరథము ననియర్థాంతరము, “కల్యాణమర్జునంభూరి” యనియను చుఁడు; ఎక్కి=అధిష్ఠించి; అక్షీణదనుజదళనచణ దివ్యసాధనోద్భాసి.-అక్షీణ=తక్కువగానట్టి, ఇదిసాధనశబ్దమునకువిశేషణము, దనుజదళనచణ=రాక్షససంచారసమర్థమగు, దివ్య=లోకో త్తరమయిన, సాధన=శరాదిసామగ్రిచేత, ఉద్భాసి=ప్రకాశించువాఁడు; అగుయక్; వేగ=వేగ ముగా; శిశిరగిరిక్=హిమవత్పర్వతమును; చేరెక్=పొందెను.

అనఁగా ఖురధూళిచే సముద్రమహిమ నపహరించుయాములును దంతప్రహారముల చేఁ గాంచనాచలము రూపుమాపుగజములును గేతనవాతముచే సూర్యమండలినీదెరల్పురథము లును నిజతేజములచేఁ జంద్రునిభయపెట్టు భటశ్రేష్ఠులును కొలుచుచుండ స్వర్ణమయరథంబు నెక్కి సుచంద్రుఁడు రాక్షససంచార సాధనసహస్రములతో శిశిరగిరి చేరె ననుట.

శా. భాస్వన్నండలమధ్యగుం డగురమాభామావిభుం డో యనక్
 వన్వభ్యంచితచక్రపాదమున నంశదం బంది భూభర్త నై
 న్యస్వాముల్ భజయింప దైత్యకటకేంధ్రద్వారభూభృద్దరి
 భాస్వన్వార్గము సొచ్చె నంత ఘనబంభూఘోషముల్ హెచ్చుగక్. 102

టీ. భూభర్త=సుచంద్రుఁడు; భాస్వన్నండలమధ్యగుండు=సూర్యమండలమధ్యవర్తి; అగురమాభామావిభుండు ఓఅనక్=అయినట్టినారాయణుండోయనఁగా; వన్వభ్యంచితచక్ర పాదమునక్.-వసు=సువర్ణముచేత, అభ్యంచిత=పూజ్యమగు, చక్రపాదమునక్=చక్రములు పాదములుగాఁగలరథమనఁడు; ఆందంబుఆంది=సొంపుగాంచి; వైన్వస్వాముల్ = సేనానా

యకులు; భజయింపకో = నేవించుచుండఁగా; ఘనబంభాఘోషముల్ = గొప్పలగుఁడబులయొక్క నాదములు; హెచ్చఁగకో = అతిశయింపఁగా; అంతకో = ఆనమయమందు; దైత్యకటకేంద్ర ద్వారభూభృద్దరిభాన్వస్తార్గము. - దైత్య = తమి ప్రాసురునియొక్క, కటకేంద్ర = నగర శ్రేష్ఠముయొక్క, ద్వార = ద్వారమందలి, భూభృత్ = పర్వతముయొక్క, దరి = గుహయనెడు, భాస్వత్ = ప్రకాశించుచున్న, మాతముకో = మార్గమును; హెచ్చెకో = ప్రవేశించెను.

మ. పతి గాంచెకో నవగోవు రేశమకుటాబ్జ ద్వేష్యదంశుచ్చటా మతికృ త్కేతనధాతదీప్రము మహాఽక్షాహంసకజ్ఞానదాయతవప్రంబు సమగ్ర సాలవలయా గాంతస్థితాన్యాచలా కృతిమత్సోధసముత్కరంబు దనుజశ్రీమత్పురం బయ్యెడకో. 103

టీ. అయ్యెడకో = ఆనమయమందు; నవగోవు రేశమకుటాబ్జ ద్వేష్యదంశుచ్చటా మతికృ త్కేతనధాతదీప్రము. - నవ = నూతనమగు, ఇదియంశుచ్చటకు విశేషణము, గోవు రేశ = పుర ద్వారమనెడు శివునియొక్క. “పుర ద్వారంతు గోపురమ్” అనియమించుచు, మకుట = శిఖరముల నెడుకీరీటములందలి, అబ్జ ద్వేషి = చంద్రునియొక్క, ఉత్ = ఊర్ధ్వముఖములైన, అంశు = కిరణములయొక్క, ఛటా = పరంపరయనెడు, మతి = జ్ఞానమును, కృత్ = చేయున్న, అనఁగా హరమకుటతటశితాంశుకిరణపుంజమును బోలుచున్న యనుట, కేతన = ధృవములచేత, ఛాతదీప్రము = శుభ్రమయినదియు ప్రకాశించునదియునగు; మహాక్షాహంసకజ్ఞానదాయతవప్రంబు. - మహత్ = అధికమయిన, ఖాహంసక = భూదేవిసంబంధియగు పాదకటకమనెడు, “హంసకఃపాదకటకః” అనియమించుచు, జ్ఞాన = జ్ఞానమును, ద = ఇచ్చుచున్న, ఆయత = వికాలమయిన, వప్రంబు = కోటగలదియు; సమగ్ర సాలవలయా గాంతస్థితాన్యాచలా కృతిమత్సోధసముత్కరంబు. - సమగ్ర = సంపూర్ణమయిన, సాలవలయా గ = లోకాలోకపర్వతమువంటి ప్రాకారముయొక్క, అంతస్థిత = లోపలనున్నవియు, అన్యాచల = ఇతరపర్వతములయొక్క, ఆకృతిమత్ = ఆకారమువంటియాకారముగలవియునగు, సోధ = మేడలయొక్క, సముత్కరంబు = గుంపులుగలదియునగు; దనుజశ్రీమత్పురంబు = రాక్షసుని ప్రకాశించుచున్న నగరమును; పతి = నుచంద్రుఁడు; కాంచెకో = చూచెను.

చ. కనుఁగొని యానతియ్య మహిఁకాంతు ననుజ్ఞ బలంబు లెల్లఁ దద్ధనవరణంబు చుట్టి పరిఁఖాతతిఁ బూడ్వఁగ గోట ద్రవ్వఁగ క్కున బలుమేరువుల్ నిలువఁ ఘోరతరోగతి సంభ్రమించెఁ దత్స్వనము నురారిపాలి కనిఁవార్యరణకృమ ముగ్గడింపఁగకో. 104

టీ. కనుఁగొని = చూచి; ఆనతియ్యకో = అనుజ్ఞ యొసంగఁగా; మహిఁకాంతుననుజ్ఞకో = రాజానాజ్ఞ చేత; బలంబులు ఎల్లకో = నై న్యము లెల్లను; తద్ధనవరణంబు చుట్టి = ఆగొప్పకోటనావరించి; పరిఁఖాతతికో = ఆగడ్డలగుంపును; పూడ్వఁగకో = మృత్యుమోచాదుల చేనించుటకును; కోటద్రవ్యకో = ప్రాకారమును త్రవ్వటకును; గ్రక్కునకో = వేగముగా; బలుమేరువుల్ =

అధికములగు సాగువలను; నిలుపకొండుచుటకును; తత్స్వనము=అధ్వని; సురాపాలికికొండు
 రక్కసులగుంపునకు; అనివార్యరణక్రమము=నివారించరానియొద్దక్రమమును; ఉగ్గడింపఁ
 గుకొండు=బయల్పఱచునట్లు; ఘోరతకోగతికొండు=అధికమయినవేగముతీయన, కాదేని బలము
 తీయన; సంభ్రమించెకొండు=వేగపడెను. ఆరాజు నైవ్యముగ డ్డఁబూడ్చుట కోటద్రవ్యుటలోనగు
 కార్యములకు వేగమున సంభ్రమించెననుట.

వ. అంత నద్దురంత కోలాహలార్థ విజ్ఞాపక చారవార వాచా జాయమాన
 ప్రతిఘా సముద్దాముం డగునాతమిసృ తమిసృచర సార్వభౌముం డనూ
 నకువలయభయంకర కోపాటోపశోణిమధురీణ వదనాంబురుహబంధుబింబ
 వినిర్గతకిరణాంకూరమాలికాయమానని స్తబ్ధతామ్రశక్తశుజాలుండును నధ
 రాధరఫలగ్రాసనమానక్తోపరిద్విజోపరిగతాగ్రహ తదితరద్విజారభ్యకలహన
 ముదిత నినాదమతిక్పద్రదనాగ్రాఘాత సంజాతకిటకిటారవబధిరీకృతపర్యం
 తవర్తికుండును నరిరాజహంసమదావహారికరశరద ధగధగాయమాననూత
 నై రావతీ ప్రమాకరకనకకరవాలికాతారలీముకుళీకృత సభాజనలోచనా
 బ్జుండును నతంద్రనుచంద్రరాజచంద్రవ్రతాపవీతిహూత్ర పరంపరాప్ర
 కారసమున్నమదంతరంగకరండా ఖండరోషపారదౌల్బణీవిదార్యమాణచీల
 బంధనశేముషీదాయక సాంపరాయికలాలసాక్రమ సమేధమానాపఘనఘ
 నత్స్వఫలత్తనుత్రాణుండును నలఘుబలాహిత.కాండాసమానవిలాస విక్షుపణ
 దీక్షాదక్షవికటభ్రుకుటికుండును నఖిలప్రపంచపంచతాకరణచణవిలయకాల
 మహాకాలనరూపరూపుండును నగుచు నేడుగదామదాశయపూర్తి గావిం
 చె బంచజనమాంసంబని తలంచుచు మణిమయాసనంబు డిగ్గన డిగనుటికి
 నిజావాసంబు వెడలి వినీతసారథివరాసీతశతాంగరాజం బెక్కి క్రిక్కిఱిసి
 రక్కసిదొరలు వెనువెంటం గొలువ నభంగురమతంగజతురంగమ చక్రాం
 గపదాతి సముదయంబులతో నాహఘ్రోత్సాహంబున వెడలె నయ్యెడ.

టీ. అంతకొండు=అటుతరవాత; తద్దురంతకోలాహలార్థవిజ్ఞాపకచారవార వాచాజాయ
 మానప్రతిఘాసముద్దాముండు.-తద్దురంతకోలాహల=అయినారమగుకలకలధ్వనికి, అర్థ=ప్ర
 యోజనభూతమయినయొద్దముయొక్క, జ్ఞాపక=నివేదకులగు, చార = వేగులవారియొక్క,
 వార=నంఘముయొక్క, వాచా=వచనములచే, జాయమాన=జనించుచున్న, ప్రతిఘా=రోష
 ముచేత, సముద్దాముండు=అధికుండు; అగు; అతమిస్రతమిస్రాచర సార్వభౌముండు = అతమి
 స్రుండనుపేరుగలరజనీచర చక్రవర్తి, “తమిస్రాతామనీరాత్రిః” అని యనురుండు; అనూనకు
 వలయభయంకర కోపాటోపశోణిమధురీణ వదనాంబురుహబంధుబింబవినిర్గతకిరణాంకూర

మాలికాయమానని స్తబ్ధతామ్రశక్త్రుజాలుండును. - అనున=అధికమయిన, కువలయ=భూవలయ మనెడుకల్పక, భ యంకర=భ యద్రవమైన, కోపాటోప = కోపాతిశయముచేత, శోణిమధు రీణ=ర క్తిమ భారవాహకమగు, మిక్కిలి యొజ్జనయిన యనుట, వదన=ముఖమునెడు, అంబురు హబంధుబింబ=సూర్యబింబమువలన, వినిర్గత=వెడలివచ్చుచున్న, కిరణాంకూరమాలికాయమా న=బాలకిరణపరంపరవలెనాచరించుచున్న, దానింబోలుచున్నయనుట, నిస్తబ్ధ=నిగుడుకొన్న, తామ్ర=ఎఱ్ఱనయిన, శక్త్రుజాలుండును=మీ సములగుంపుగలవాఁడును; అధరాధరఫలగ్రాస సమాస్తోపరిద్విజో పరిగతాగ్రహతదితర ద్విజారబ్ధకలహసముదితనినాసమతికృద్రద్ద నాగ్రా ఘాతసంజాతకిటకీటారవబధిరీకృత పర్యంతవ ర్తికుండును. - అధరాధర=క్రిందిపెదవియ నెడు, ఫల=పండుయొక్క, గ్రాస=భక్షణమందు, సమానక్త=వాంఛగల, ఉపరిద్విజ=వైపండ్లనెడుపక్షు లయొక్క, ఉపరి=మీఁదను, గత=పొందినట్టి, ఆగ్రహ=కోపముగల, తదితరద్విజ=వానికన్న నితరములగు దిగువపండ్లనెడు పక్షులచేత, అరబ్ధ=ఆరంభింపఁబడిన, కలహ=కలహముచేత, సముదిత=ఉదయించిన, నినాద=ధ్వనియనెడు, మతి=బుద్ధిని, కృత్=చేయుచున్న, రదనా గ్రాఘాత=దంతాగ్రఘట్టనముచేత, సంజాత=ఉదయించిన, కిటకీటారవ=కిటకీటయను ధ్వని చేత, బధిరీకృత=బధిరులు గాఁజేయఁబడిన, పర్యంతవ ర్తికుండును=పార్శ్వవ ర్తిజనుగులవాఁ డును; అరిరాజహంసమదాపహారికరకరదధగధగాయ మాననూతనైరావతీ ప్రమాకరకనకకర వాలికాతారళిముకుళీకృత సభాజనలోచనాబ్జుండును. - అరిరాజ=శక్త్రురాజులనెడు, హంస= హంసలయొక్క, మదాపహ=దర్పమునుడిగించెడు, కరకరద=హస్తమునెడుచేఘమునందు, ధగధగాయమాన=ప్రకాశించుచున్న, నూతనైరావతీ = తొలకరిమెఱపనెడు, “బిరావత్యః క్షణప్రభాః” అనియమరుఁడు, ప్రమాకర=యథార్థజ్ఞానకరమయిన, కనకకరవాలికా=బంగరు చూరక త్రియొక్క, తారళి=చాంచల్యముచేత, ముకుళీకృత=ముకుళములుగాఁ జేయఁబడిన, సభాజనలోచనాబ్జుండును = సభయందున్నజనులయొక్క నేత్రకమలములు గలవాఁడును; అతంద్రనుచంద్రరాజచంద్రప్రతాపవీరిహోత్రపరంపరాప్రకారసమున్నమదంతరంగకరండా ఖండోషపారదౌల్బణీవిదార్యమాణచీలబంధనశేముషీదాయక సాంపరాయికలాలసాక్రమ సమేధమానాపఘన ఘనత్వఫల త్రనుత్రాణుండును. - అతంద్ర=జాగరూకమైన, నుచంద్రరా జచంద్ర=నుచంద్రనరపాలాగ్రణియొక్క, ప్రతాప=ప్రతాపమనెడు, వీరిహోత్రపరంపరాప్రకా ర=అగ్నిపరంపరలరీతిచేత, సమున్నమత్=మిక్కిలివైకెగయుచున్న, అంతరంగకరండ=చిత్త మనెడుమాసయందలి, అఖండ=అవిచ్ఛిన్నమగు, రోషపారద=క్రోధమనెడుపాదరసముయొ క్క, ఔల్పణీ=ఉద్రేకముచేత, విదార్యమాణ=బ్రహ్మయచేయఁబడిన, చీలబంధన = మానసై మట్టితోచేసినగట్టయనెడు, శేముషీ=మతియొక్క, దాయక=ఇచ్చునదియైన, దీవికీ తమత్రాణ ముతో నన్వయము, సాంపరాయిక=సమరమందలి, లాలసాక్రమ=తృప్ణాతిశయముచేత, సమేధ మాన=వృద్ధిబొందుచున్న, ఆపఘన=అంగముయొక్క, “అబ్జంకరీరోషఘనోపయవాః” అని యమరుఁడు, ఘనత్వ=గొప్పత్వముచేత, ఫలత్=పగులుచున్న, “ఫలవికరణే” అని యను శాసనము, తనుత్రాణుండును=కవచముగలవాఁడును; అలఘుబలాహితకాండాసమానవిలాస విక్షుపణాదీక్షాదక్షువికటృభ్రుకుటికుండును, - అలఘు=అధికమగు, బలాహితకాండాస = ఇంద్ర ధనుస్సుయొక్క, మానవిలాస=గర్వవిలసనముయొక్క, విక్షుపణాదీక్షా = నాశనదీక్షయందు

దక్ష=సమర్థమగు, భ్రుకుటికుండును = భ్రూభంగముగలవాఁడును; అఖిలప్రపంచపంచతాకరణచణవిలయకాలమహాకాల సరూపమాపుండును.-అఖిలప్రపంచ=నమస్త లోకములయొక్క, పంచతాకరణ=నాశకరణమందు, చణ=సమర్థమయిన, విలయకాలమహాకాల=ప్రలయకాల రుద్రునితో, సరూప=సమానమగు, మాపుండును=రూపముగలవాడును; అగుచుకొ . నేఁడు గదా=ఇప్పుడుగాదా ! పంచజనమాంసంబు=మనుష్యమాంసము; “స్యోకిపుమాంసః పంచజనాః” అనియమచఁడు; మహాశయపూర్తిక=నాయిష్టపూర్తిని; కావించెక=చేసెను. అని తలంచుచుకొ =ఇట్లుచింతించుచు; మణిమయాసనంబు=మణిమయమగుఁ సింహాసనముచుండి; డిగ్గనక=తటాలున; డిగనుటికి=వేగముగాదిగియునుట; నిజావాసంబు=నిజగృహమునుండి; వెడలి=బయలుదేలి; వినీతసారథిపరానీతకళాంగరాజంబు = వివయవంతుఁడైనసారథిశ్రేష్ఠునిచేఁడేఁబడిన రథశ్రేష్ఠమును; ఎక్కి=అధిష్ఠించి; రక్కసిదొరలు=రాక్షసాధిపతులు; వెనువెంటకొ = మిక్కిలివెంటడిగా; క్రిక్కిరిసి=ఎడములేనట్లుబలిసి; కొలువకొ=సేవించుచుండఁగా; ఆభంగురమతంగజతురంగమచక్రాంగ పదాతినముదయంబులతోకొ .-అప్రతిహతములగుకరితురంగ రథపదాతినయములతోడ; ఆహవోత్సవంబునకొ=యుద్ధమునందలి వేడుకవలన; వెడలకొ=బయలుదేఁఁతును. అయ్యొకకొ=ఆసమయమునందు.

అనఁగా నాతమిస్రాసురుండు సూర్యబింబమున నుండి వెడలిన కిరణములుంబోలె తనముఖమున నుండి వెడలి నిగుడుకొన్న మీసములుగలవాఁడును దంతాఘట్టన జనితారవ బధిరీకృతపరివారజనుండును నిజకరాగ్రజలదనానట్టమానవిద్యుల్లతాయమానకరవాలికాధాశధశ్యముకుళీకృత సభ్యజనలోచనాబ్జుండును సుచంద్రప్రతాపాగ్ని సంతాపితరోష పారదోద్రేకవిదార్యమాణమనః కరండచీలబంధనాయిత యుద్ధలాలసా సమేధమానగాత్ర ఘనతా భిద్యమాన తనుత్రాణుండును ఇంద్రధనుర్పదా పమాభ్రుకుటి విరాజమానుండును సకలలోకలయకారి కల్పాంతకాలపుద్ర సదృశువిగ్రహుండును అగుచు మణిమయాసనమున నుండి డిగ్గిరథారూఢుండై యనేక రాక్షస నాయకపరివృతుండై రథగజతురగాది రణసామగ్రితో బయలుదేఁఁతె ననుట.

మ. కరిఘ్ంకారము లాశే రేశబలహంకారంబు లర్వవ్రజ
 స్థిరహేంకారము లక్షిచక్రీవిలసత్యేంకారముల్ గూడి స
 త్వరతం ద్విద్వయసాగరోర్తి చటులధ్వానంబు నాఁ జేర భూ
 వరసేనాజన మాయితం బగుచు దైవాఙ్గ రణోత్సాహతక. 106

టీ. కరిఘ్ంకారములు=గజములఘ్ంమనుధ్వనులు; ఆశేరేశబలహంకారంబులు=రాక్షసేశ్వరుని నేనలహంకారములు; అర్వవ్రజస్థిర హేంకారములు=అశ్వబృందముయొక్క స్థిరమైన హేషారపములును; అక్షిచక్రీవిలసత్యేంకారములు=రథసమాహములయొక్క ప్రకాశమానత్రేంకారములు; ఖూడి=పెలఁగి; సత్వరతకొ=వేగముచేత; ద్విద్వయసాగరోర్తి చటులధ్వానంబునాకొ .-ద్విద్వయసాగర = నాలుగునముద్రములయొక్క, “నవద్వయద్వివ పృథగ్గయ

క్రియామ్” అనునట్లు ద్విద్వయయను ప్రయోగము, ఊర్తి = తరంగములయొక్క, చిటుల = చంచలమైన, ధాన్వంబునాక్ = ధ్వనియొనునట్లు ; చేరక్ = చెండఁగా; భూవరసేనాజనము = సుచంద్రునిసేనలోనిజనము; ఆయితంబగుచుక్ = సిద్ధమగుచు; రణోత్సాహతక్ = యుద్ధోత్సాహము గలుగుట చేత; దైవాతెక్ = ఓప్పెను.

మ. అరుణాభోదితర క్తవృష్టి యనుకూలనాన్యానిలశ్రేణి భా

స్వరకేత్వగ్రవిలగ్నగృధ్రము శివాజాతామితారావముల్

పరిదృశ్యోల్క నిజాజయంబు వివరింపవక్ వానిఁ జింతింప కా

సురవంశేశిత సంగరోర్వి నెనసెక్ * శూరత్వ మొప్పారఁగక్. 107

టీ. అరుణాభోదితర క్తవృష్టి = ఎఱ్ఱనిమేఘమువలన నుదయించిన ర క్తవర్షంబును ; అనుకూలనాన్యానిలశ్రేణి. - అనుకూలాన్య = ప్రతికూలమయిన , అనిలశ్రేణి = వాతసమూహమును ; భాస్వరకేత్వగ్రవిలగ్న గృధ్రము. - భాస్వర = ప్రకాశమానమగు, కేత్వగ్ర = ధ్వజాగ్రమందు, విలగ్న = సంబంధించిన, గృధ్రము = గర్దయను; శివాజాతామితారావముల్. - శివాజాత = జంబుకసమూహముయొక్క, అమితారావముల్ = అపరిమితధ్వనులును; పరిదృశ్యోల్క = కనఁబడుచున్న కొఱవియు; “ఉల్కాస్యాన్నిర్గతశ్చాలా” అని యమరుఁడు; నిజాజయంబు = తనపరాజయమును; వివరింపవక్ = స్ఫుటీకరింపఁగా; వానిక్ = అర క్తవృష్ట్యాదులను; చింతింపక = విచారింపక; ఆ సురవంశేశిత. - ఆసుర = రాక్షససంబంధియైన, వంశ = కులమునకు, ఈశిత = ప్రభువైనతమినుఁడు; శూరత్వము = శౌర్యము; ఓప్పారఁగక్ = ఓప్పుచుండఁగా; సంగరోర్విక్ = రణభూమిని; ఎనసెక్ = పొందెను.

ఉ. దానవనాయకాజ్ఞ సమదక్షణదాచరనైన్యకోటులుక్

మానవనాయకాజ్ఞ సనమానమహాజననైన్యకోటులుక్

బూనినరోషచండిమ నపూర్వకలంబసమీకకేళి వై

మానికవార మభిమున * మాటికిఁ గన్లెన నల్పే నేర్పునక్. 108

టీ. దానవనాయకాజ్ఞ = రాక్షసేంద్రునియాజ్ఞ చేత; సమదక్షణదాచర నైన్యకోటులుక్. - సమద = గర్వయుక్తమైన, దక్షణదాచర = రాక్షసులయొక్క, నైన్యకోటులుక్ = నైన్య సంఘములును; మానవనాయకాజ్ఞ = ఆ సుచంద్రునాజ్ఞవలన; అసమానమహాజననైన్యకోటులుక్. - అసమాన = సాటిలేనట్టి, మహత్ = శ్రేష్ఠులైన, జన = నరులయొక్క, నైన్యకోటులుక్ = నైన్యసమూహములును; పూనినరోషచండిమక్ = పహించినరోషాతిశయము చేత; అపూర్వకలంబ సమీకకేళిక్. - అపూర్వ = లోకోత్తరమగు, కలంబసమీక = బాణయుద్ధమనెడు, కేళిక్ = క్రీడను, “కలంబమార్ద్రణశరాః, నమీకంసాంపరాయికం” అని యమరుఁడు; వైమానికవారు = దేవతాబృందము; అభ్రమునక్ = ఆకాశముననుండి; మాటికి = సారెకు; కన్లెనక్ = అపలాశింపఁగా; నేర్పునక్ = చాతుర్యము చేత; నల్పే = చేసెను.

చ. అపుడు మహాగ్రవర్తన భటాగ్రణిః బోరె భటాగ్రయాయి హ
 స్తిపకవరేణ్యతో రణముః * జేకొనె హస్తిపకేశ్వరుండు సా
 దిపటలిః జయ్యనం గదిసె * ధీరత సాదిచయంబు దోర్బలై
 కపటిమచేఁ బరస్పరజిఃఘాంస మనంబుల సంకురింపఁగఁ.

109

టీ. అపుడు=అసమయమున; మహాగ్రవర్తనఁ=అత్యుగ్రవృత్తిచేత; భటాగ్రణిఁ= భటశ్రేణునితో; భటాగ్రయాయి= భటశ్రేణుఁడు; బోరె = వెనఁగెను. హస్తిపకవరేణ్య తోఁ=మావటులయందు శ్రేణుఁడగువానితోడ; హస్తిపకేశ్వరుండు=మావటులయందు శ్రే ణుఁడు; రణముఁ=యుద్ధమును; జేకొనె = చేసెను. సాదిపటలిఁ=అశ్వారోహులయొ క్క సమాహమును; చయ్యనఁ=వేగముగ; ధీరతఁ=ధైర్యముచేత; సాదిచయంబు=అశ్వా రోహులసమాహము; కదిసెఁ=తా.కెను. దోర్బలైకపటిమచేఁ = బాహుబలాధిక్యముచేత; పరస్పర జిఃఘాంస=అన్యోన్యహాననేచ్ఛ; మనంబులఁ = చిత్తములయందు; అంకురింపఁగఁ= ఉదయింపఁగ. ఇది పై పోరెనిత్యాది క్రియల యన్నిటితో నన్వయించును.

మ. ద్రుఘణంబుల్ పరఁగించి కుంతములచేఁ * దూలించి కోదండము
 క్తఘనాస్త్రాఘులఁ గ్రమ్మి శూలతతి వేగఁ గ్రమ్మి దుర్వారపా
 రిఘుభారాగతిఁ జీరి సంగరధరిః*తిఁ మించెఁ దద్వీరసే
 నఘనాధ్వంబు పగుల్పఁ దత్తుముల సఘ్నాదంబు చిత్రంబుగఁ.

110

టీ. ద్రుఘణంబుల్=ముద్గరములను; పరఁగించి=ప్రయోగించి; కుంతములచేఁ=బళ్ళె ములచేత; తూలించి=తూలఁజేసి; కోదండముక్తఘనాస్త్రాఘులఁ.-కోదండ=ధనుస్సులనుం డి, ముక్త=విడువఁబడిన, ఘనాస్త్ర=గొప్పబాణములయొక్క, ఆఘులఁ= సమాహములచేత ; క్రమ్మి=కప్పి; శూలతతిఁ=బాఁకులగుంపుచేత; వేగఁ=త్వరగా; క్రమ్మి=గ్రుచ్చి; దుర్వార పారిఘుభారాగతిఁ.-దుర్వార=వారింపకకృముగాని, పారిఘు = పరిఘుసమాహముయొక్క, భారాగతిఁ=అంచులతీరుచేత; చీరి = బ్రద్దలుచేసి; తద్వీరసేన = ఆమనుష్యదానవపీఠులయొ క్క నైన్యంబు ; చిత్రంబుగఁ = ఆశ్చర్యముగా ; తత్తుములసఘ్నాదంబు = ఆరణనంకుల ధ్వని; ఘనాధ్వంబు = ఆకాశమును ; పగుల్పఁ=భేదింపఁగా; ధరితిఁ = భూమియం దు; మించెఁ=అతిశయించెను.

మ. నరనాథేంద్రభటుల్ నురారిభటులుఁ * స్వస్వాభిధాశౌర్యముల్
 వరునం బెల్పుమఁ బోరి రుగ్గిరణభేలాపాండితిఁ నిర్జరో
 త్కరముల్ వ్రామవిత్తర్దిఁ జేరి యని ఖడ్గాఖడ్గిలీలల్ శరా
 శరియుజ్జ్వంభణముల్ గదాగదివిలాసంబుల్ మదిఁ మెచ్చఁగఁ.

111

టీ. నిర్జరోత్కరముల్=దేవతాసంఘములు; స్వస్వాభివితర్దిఁ = గగనమనెడు వేదిక ను; చేరి=పాండి; అనిఁ=యుద్ధమందలి; ఖడ్గాఖడ్గిలీలల్ = ఖడ్గములచేఁజేయు యుద్ధక్రయ

లను; శరాశరియుజ్జ్వంభణముల్=బాణముచేఁజేయు యుద్ధవిజ్ఞంభణములను; గదాగదివి
లాసంబుల్=గదలతోఁజేయు యుద్ధవిలసనములను; మదిక్=చిత్తమందు; మెచ్చుఁగక్=ప్ర
శంసింపఁగా; శిగ్రరణఖేలాపాండితిక్.-ఉగ్ర=భయంకరమగు, రణ=యుద్ధమనెను, ఖేలా=,
క్రీడయొక్క, పాండితిక్=పాండిత్యము చేత; నరనాథేంద్రభటుల్=రాజభటులును; సురా
రిభటులుక్=రాక్షసభటులును; స్వస్వాభిధాశౌర్యముల్=తమతమపేళ్ళను బరాక్రమములను;
వరుసక్=క్రమముగా; తెల్పుచుక్=తెలియఁజేయుచు; పోరిరి=యుద్ధముఁజేసిరి.

శా. ఆలో నాదిననాథవంశమణి చక్రాంగోత్తమాస్థానిఁ బ్ర
త్యాల్లీఢస్థితిఁ బొల్చి కుండలితబాణాసోజ్జ్వలత్పాణియై
చాలక్ శింజనికానినాదమున నాశావీధి మేల్కొంచ ని
ర్వేలాస్త్ర ప్రకరంబు నించె ననుహృద్వీరానుహృద్వృత్తిచేక్. 112

టీ. ఆలోక్=అంతలో; ఆ దిననాథవంశమణి=ఆ నూర్యవంశక్రేష్ఠుండగు సుచంద్రుఁ
డు; చక్రాంగోత్తమాస్థానిక్=ఉత్తమరథమను నాస్థానమందు; ప్రత్యాల్లీఢస్థితిక్=స్థానవిశేష
స్థితిచేత; అనఁగా నెడమకాలుముందుకుఁజూపినిల్చియునుట, “స్వాత్ప్రీత్యాల్లీఢమాలీఢమిత్యా
దిస్థానపంచకమ్” అని యమరుఁడు; పొల్చి=ఓప్పి; కుండలితబాణాసోజ్జ్వలత్పాణియై.-కుండ
లిత=కుండలాకారముగఁ జేయఁబడిన, బాణాస=ధనుస్సుచేత, ఉజ్జ్వలత్= ప్రకాశించుచు
న్న, పాణియై=హస్తముగలవాఁడై; చాలక్=మిక్కిలి; శింజనికానినాదమునక్= అల్లెత్రాటి
ధ్వనిచేత; ఆశావీధి=దిక్పీఠేకము; మేల్కొందక్=మేల్కొనఁగా; అనఁగా దిగంతము వఱ
కు శింజనినాదము వ్యాపింపఁగా ననుట; నిర్వేలాస్త్రప్రకరంబు=అధికములగు బాణములగుం
పును; అనుహృద్వీరానుహృద్వృత్తిచేక్=శత్రువీరులయొక్క ప్రాణములహరించు వృత్తిచే
త; నించెక్=వూరించెను.

మ. పరబర్హుద్ధతిఁ దూల్చి తార్క్ష్యహరణప్రోధిక్ విజృంభించి ని
ర్భరశక్తిక్ ధరగాడి పాత్రనలగోత్రాభృన్నహాజిహ్వాగో
త్కరముల్ తద్విహృతిప్రకారభయరేఖావన్నహాజిహ్వాగో
త్కరముక్ నిందయొనర్పఁ దత్పురము వేగం జేరుచందంబునక్. 113

టీ. అలగోత్రాభృన్నహాజిహ్వాగోత్కరముల్.-అలగోత్రాభృత్= ఆ సుచంద్రునియొ
క్క, మహత్=గొప్పలయన; అజిహ్వాగ=బాణములయొక్క, “అజిహ్వాగఖాశుగాః” అని య
మరుఁడు, ఉత్కరముల్=సమాహములు; సర్వసమాహములని యర్థాంతరము ధ్వనించుచున్న
ది; తత్పక్షమందు జిహ్వాగఅని పదచ్ఛేదము పరబహుక్యుద్ధతిక్.-పర=శత్రువులైన, బర్హి=
గర్విష్టలయొక్క, “బర్హిర్బర్హిశేకపింశే” అనివిశ్వము, ఉద్ధతిక్=దర్పమును, ఉత్పృష్టము
లైన మయూరములయొక్కయుద్ధతినని యర్థాంతరము; తూల్చి = ఉడిగించి; తార్క్ష్యహరణ
ప్రోధిక్.-తార్క్ష్య=అశ్వములయొక్క, హరణ=సంహారముయొక్క, ప్రోధిక్=ప్రావీణ్యము

చేత; గరుత్తత్సంహారప్రావీణ్యము చేతనని యర్థాంతరము; “తురంగగరుడోత్కాశ్చ” అని యమరుఁడు; విజృంభించి=ఆతిశయించి; తద్విహృతిప్రకారభయరేఖావస్తహజ్జగోత్కరముఁ.—తత్=ఆ బర్హి తార్హ్యములయొక్క, విహృతిప్రకార = విహారభంగిచేత, భయరేఖావత్=భయపరంపరగల, మహత్=గొప్పలగు, జిహ్వగ=సర్పములయొక్క, ఉత్కరముఁ = సమాహమును; నిందయొనర్పణ్=నిందచేయుటకు; తత్పురము = సర్పపురమగు పాతాళమును; వేగణ్=శీఘ్రముగా; చేరుచందంబునణ్=పొందురీతిగా; నిర్భరశక్తిణ్ = అధికసామర్థ్యముచేత; ధరణ్=భూమిని; కాఁడి=నాటి; పాఠెణ్ = పరుగెత్తెను.

అనఁగా నుచంద్రుని బాణములనెడు సర్పములు శత్రువులనెడుమయూరములఁదూర్చి వారియశ్యములనెడుగరుత్తంతులనంపరించి వేగాతిశయమున భూమినిదూటి పోవుచుండఁగా నది మయూరగరుడులకు వెఱచి పాతాళము సాచ్చినసర్పములను నిందింపఁ బాతాళముఁజేరఁ బోవుచున్నట్లుండెనట.

చ. అమితన్యపాలసాయకచయంబు నిశాటచమాతనుత్రీర్షూ

టము వడిఁ దాఁకి పై పైకెగయుటల్ వినుతింపఁగ నయ్యె నౌర యు
 త్తమనవకాముకచ్చట ముఁదంబున వచ్చె నటంచు నిర్జర
 ప్రమదల కెల్లఁ జక్కఁ దెలుఁపం జనుపెంపు వహించి యయ్యెడణ్. 114

టీ. అమితన్యపాలసాయకచయంబు.—అమిత = మితిలేనట్టి, న్యపాల=నుచంద్రుని యొక్క, సాయక=బాణములయొక్క, చయంబు=సముదాయము; నిశాటచమాతనుత్రీర్షూ టము.—నిశాటచమా=రాక్షస సేనయొక్క, తనుత్రీర్షూటము=కవచసమాహమును; వడిణ్ =వేగముగా; తాఁకి=తగిలి; పైకెగయుటల్=మీఁదికెగురుటలు; అయ్యెడణ్=ఆసమయమందు; నిర్జరప్రమదల కెల్లణ్=రంభాదిదేవాంగనలకెల్లను; ఉత్తమనవకాముకచ్చట=క్రేష్టమగుక్రొత్త కాముకులగుంపు; ముదంబునణ్=గుంతోషముతో; వచ్చెణ్ అటంచుణ్=వచ్చిననుచు; చక్కణ్=బాగుగా; తెలుపణ్=తెలియఁజేయుటకు; చనుపెంపు=పోవునతిశయమును; వహించి=పొంది; నందింపఁగనయ్యెణ్=శ్లాఘింపనాయెను. ఔర=అశ్చర్యము!

అనఁగా రాక్షస వైనికకవచములను దాఁకి పైకెగయునుచంద్రబాణపరంపర క్రొత్తనాయకవర్గంబు వచ్చుచున్న దనిదేవాంగనలకుఁ దెలుపుటకు నురలోకము పోవుచున్న ఛందంబున నుండెనని భావము. ఆరాజు బాణములచేరక్కనులెల్ల నీలిగిదేవత్యమునొందుదు రని ఫలితము.

చ. ఘనగజదర్పభేదన ముఖండనుధారిపురప్రభంజనం

బు నలఘుధర్తఖండనముఁ బూనిచి వేలుపు లెంచ నుగ్రీవ
 ర్తనఁ దనరారునమ్మనుజుఁ రాజకలంబము చిత్రివై ఖరిణ్
 దనిపె నజాత్మజాంతర ముఁదారతరప్రమదోర్చి నయ్యనిణ్. 115

టీ. ఉగ్రవర్తనక్=తీర్థస్వాపారముచేత, శివునిర్వచేతననియర్థాంతరము; తవరా
 దునమ్మనుజరాజకలంబము.—తవరారు=ఓప్పుచున్న, ఆమ్మనుజరాజ=ఆసుచంద్రునియొక్క, క
 లంబము=బాణము; ఘనగజదర్పభేదనము=గొప్పగజములమనముయొక్కతమనమును; గజా
 సురునిదర్పభేదనముననియర్థాంతరము; ఆఖండసురాదిపురప్రభింజనంబును.—అఖండ = ఆవి
 చ్ఛిన్నమయిన, సురారిపుర=రాక్షసగాత్రములయొక్క, త్రిపురాసురులయొక్కయనియర్థాం
 తరము, ప్రభంజనంబు = నాశనమును; అలఘుధర్మఖండనము = అధికమయినవింక్షతులము
 టను, యమునిభంగమునేయుటననియర్థాంతరము “ధర్మఃపుణ్యేయిషేన్యాయే చాశేచాపనిష
 ద్యపి” ఆనివిశ్వము; పూనిచి=కల్పించి; వేల్పులు=వేవలిలు; ఎంఠిక్ = ప్రకాశించునట్లుగా;
 అయ్యనిక్=అయుష్షమందు; అజాత్మజాంతరము=వాఁడునియొక్కమనమును, అక్షప్రజా
 పతిపుత్రియయిన పార్వతిమనస్సుననియర్థాంతరము; ఉదారపరి పనుష్కైక్=అస్పృశ్యమైన
 సంతోషపరంపరచేత; చిత్రవైఖరిక్=ఆశ్చర్యమగునట్లుగా; లినిచెక్=ప్రేక్షింపజేసె.

అనఁగా శివుండు గజాసురుని భేదించి ఆపురభంజనముఁ జేసి యము నెఱమానించి
 పార్వతిచిత్తమున కానందముఁ జేసినట్లు సుచంద్రునిబాణము శత్రుగజభేదనమును సురారిశ
 రీరభంజనంబును తదీయ ధనుఃఖండనంబును గావించి యుష్కముగాఁచి త్రితీతో గగనముఁజేరి
 నవారదుచిత్తమున కానందముఁ జేసె నని బ్రాణము.

ఉ. ఆది గుణచ్యుతిక్ గనినయట్టిన్మపాలు నజిచ్చాగాళి త
 న్నేదినిలో ననుజ్వులనమిత్త్రీపరంపరఁ గొలి వేగ మెం
 తేఁ దనరక్ బలీ యసురఃసేత్పకలంబు తదేకయుక్తి ద
 చ్చీ దయివాతె నెక్కొ యజఠీవృతి నాకవదంబుఁ జేరఁగక్. 116

టీ. ఆదిక్=తొలుత; గుణచ్యుతిక్=అలైత్రాటివలనబాటుటను; ఆదిగుణచ్యుతిక్=మొద
 ట్టిదైనగుణసంజ్ఞ గలయ కారముయొక్కచ్యుతిననియర్థాంతరము; అకారము గుణమని వ్యాకరణ
 ప్రసిద్ధము; కనినయట్టిన్మపాలునజిచ్చాగాళి=పొందినట్టిరాజబాణపరంపర, అజిచ్చాగాళిశబ్దములో
 వాద్యకారచ్యుతి కాఁగా జిచ్చాగాళి యగుటం జేసి సర్వపంక్తి యని యర్థాంతరమగు; తన్నే
 దినిలోనక్=అరణ్యమియందు; సుజ్వులనమిత్రపరంపరక్.— సుజ్వుల=లెస్సప్రకాశించుచు
 న్ను, నమిత్రపరంపరక్=శత్రుపరంపరను; “తన్నేదినిలోక్ అనుజ్వులనమిత్రపరంపరక్” అని
 విభాగముఁజేసి, తన్నేదినిలోక్=ప్రసిద్ధమయినభూమియందు, అనుజ్వులనమిత్రీపరంపరక్.—
 అనుజ్వులనమిత్ర=ప్రాణవాయువులయొక్క, పరంపరక్=ననుదాయమును; క్రొలి=పానము
 చేసి; వేగము=శీఘ్రముగా; ఎంతేక్=నుక్కిలి; తనరక్=ఓప్పఁగా; అసురసేత్పకలంబు=
 రాక్షసనాయకకులము; అజఠీవృతిక్=దేవాంగనాపరివృతిచేత; నాకవదంబుఁజేరఁగక్=స్వ
 ర్గముఁజేయటకు; తదేకయుక్తిక్.— తత్=అబాణములయొక్క, ఏకయుక్తిక్=ముఖ్యనంబంధ
 ముచేత; తచ్చీర్ణక్.—తత్=అబాణములయొక్క, క్రిక్=సంపదచేత; ఆసర్పములయొక్క
 విషముచేతననియర్థాంతరము; దైవాతె నొక్కొ=ఓప్పేనేమా. బలీ!

అనఁగా, అజిహ్వాగములు అనఁగా బాణములు ఆదిగుణమ్యుతినిబొంది జిహ్వాగములు అనఁగా నర్పములై, యసురులనుబొందఁగా, నాయసురులు వానిసంబంధముచే నాజిహ్వాగములయొక్క శ్రీని (విషమును) బొందినవారలై అనఁగా వానిసంపదయయిన ఆదిగుణమ్యుతినిబొంది సురలై స్వర్గముఁ జేందిరనుట. అసురులు సుచంద్రునిబాణములచే హతులై స్వర్గముఁ జేరిరని ఫలితార్థము.

ఉ. నరవర్యాశుగకృత్తత్తదుజనైః నన్యం బప్తు చూపట్టై దు
స్తరఝంఝూనిలఘాత దావగతి భ్రశ్యత్కాంచనస్యందనో
త్కరమై నశ్యదనేక వాజివరజాతంబై పతన్తాళియై
పరిశీర్యద్ధు నకుంభ్యసీకమయి భూభాగంబు దాఁ గప్పుచుక. 117

టీ. అప్లు = ఆసమయమందు; నరవర్యాశుగకృత్తత్తదుజనైః నన్యంబు. - నరవర్యాశుగ = సుచంద్రునిబాణములచేత, కృత్త = చేదింపఁబడిన, తద్దనుజనైః నన్యంబు = ఆతమిమ్రుని నైన్యము; ఝంఝూనిలఘాత దావగతిః = ఝంఝూవాతముచేఁగఁపిత్తమగునరణ్యమురీతిగ; భ్రశ్యత్కాంచనస్యందనోత్కరమై. - భ్రశ్యత్ = పడుచున్న, కాంచనస్యందనంబంగరు తేరులయొక్క, ఉత్కరమై = గుంపుగలదై; భ్రశ్యత్ = పడుచున్న, కాంచనంబెఁగలయొక్క, స్యందనంబి నానపుచెట్టులయొక్క, ఉత్కరమై = సమాహముగలదై యని దావపరమైనయర్థము; నశ్యదనేక వాజివరజాతంబై = నశించుచున్న యనేకతురగశ్రేష్ఠములగుంపులుగలదై, అనేకపక్షిశ్రేష్ఠములగుంపులుగలదై యని యర్థాంతరము; పతన్తాళియై = పడుచున్న కిరీటముగలదై; కూలుచున్న యశోకములుగలదై యని యర్థాంతరము, “మాళిఃకంకేళిచూతయోః” అనివిశ్వము; పరిశీర్యద్ధు నకుంభ్యసీకమయి. - పరిశీర్యత్ = చీలుచున్న, ఘనంబి = ఏనుఁగులయొక్క, అసీకమయి = సంఘముగలదయి, కంభి = కలిగొట్టుచెట్టుయొక్క, యసీకముగలదయి యని దావపరమైనయర్థము; భూభాగంబు = భూప్రదేశమును; తాకః = కప్పుచుక = ఆవరించుచు; చూపట్టైక = అగపడెను.

అనఁగా నసురపైన్యంబు ఝంఝూనిలఘాత మైనయరణ్యముచందంబున భ్రశ్యత్కాంచనస్యందనాదికమై చూపట్టిననుట.

మ. బలుపాదంబులు కూర్తముల్ మొఱుఁగు దోఁపన్తింఁచునేజల్ జలా
హులునుం దెల్లనిచాయపట్టుగొడుగుల్ ప్రోద్ధూతడిండ్డిరకం
బులు చిక్కుల్వడుకేళపాశనికరంబుల్ నాఁచులుం గాఁగఁ ద
త్పలభుగ్నాత్రజర క్తనిర్ఘ్రిణి గన్వట్టైక శనోత్కర్షతక. 118

టీ. బలుపాదంబులు = అధికములగు సంఘములు; కూర్తముల్ = తాఁ జేర్చును; మొఱుఁగు దోఁపక = ప్రకాశముతోఁచునట్టుగా; మింఁచునేజల్ = అతిశయించు నాయుధవిశేషములు; జలా హులునుక = నీటిపాములును; తెల్లనిచాయపట్టుగొడుగుల్ = తెల్లనిరంగులపట్టుగొడుగులు;

ప్రోద్ధాతఙ్ఠింఙ్ఠిరి కంబులు=మిక్కిలి కంపితములయిననురుగులును; చిమ్మల్పడుకేశపాశ నికరంబుల్=చిమ్మపడినవెండ్రుకలగుంపులు; నాఁచులుకొ=కైవాలములును; కాఁగకొ=అగుచుండఁగా, తత్పలభుగ్గాత్రజరక్తనిర్ణురిణి=ఆరాక్షసులశరీరములచుండిపుట్టినరక్తనిది; కనోత్కర్షణిక్=బాణోత్కర్షణముచేత; కన్పట్టెకొ=యాపట్టెను.

అనఁగా బాణపరంపరచేఁ ద్రుంపఁబడినరాక్షసుశరీరములనుండి వెడలిననెత్తురుపైర్చులోఁ బడినరాక్షసుపాదములు కూర్చుముగాను నేజలు జలఘణులుగాను శ్వేతచ్ఛత్రములు ఘేనములుగాను కేశపాశములు కైవాలములుగాను దోఁచెననుట.

నీ. భూరిదైత్యకపాలపూర్ణరక్తముపేరి
కాశ్చీరపంకంబు ♦ కలయఁ బూసి
రథములజాళువా ♦ రావిఠేకులపేరి
పసిఁడిబొట్టులు ఫాలపదవిఁ దీర్చి
మహిఁ ద్రైశ్చియున్నరమ్యశిరస్త్రములపేరి
కులుకుకుళ్ళాయి తాఁ ♦ దలదవిల్చి
యస్పగంబుసి క్తధ్వజాంబరంబులపేరి
బలుచెంద్రకావిదు ♦ ప్పటులు గప్పి

తీ. యలఘుపలభక్ష్యభోజ్యము ♦ లారగించి
మహితచక్రపదాస్థానమండపమునఁ
జక్కఁ గొలు విచ్చె నపు డెద ♦ నిక్కువేడ్కఁ
జటులబేతాళవంశ్యరా ♦ జన్యనమితి.

119

టీ. అపుడు=ఆనమయమందు; చటుల బేతాళవంశ్యరాజన్యనమితి.—చటుల=చంచలమగు, బేతాళవంశ్య=బేతాళవంశమునందుఁబుట్టిన భూతిముల నెడు, రాజన్యనమితి=రాజసభ; భూరిదైత్యకపాలపూర్ణరక్తముపేరి కాశ్చీరపంకంబు.—భూరి=అధికమగు, దైత్యకపాల=రాక్షసులతలపుట్టెలయందు, పూర్ణ=నిండినట్టి, రక్తముపేరి=రక్తమును నాచుముగల, కాశ్చీరపంకంబు=కుంకుమపంకమును; కలయకొ=అంతటను; పూసి=లేపనముఁజేసి; రథములజాళువారారావిఠేకులపేరిపసిఁడిబొట్టులు.—రథముల=రథములయొక్క, జాళువారావిఠేకులపేరి=బంగారు విఠేకులనెడు, పసిఁడిబొట్టులు=బంగారుబొట్టులను; ఫాలమునకొ=నుదుట; తీర్చి=దిద్ది; మహికో=భూమియందు; ద్రైశ్చియున్న రమ్యశిరస్త్రములపేరి కులుకు కుళ్ళాయి.—ద్రైశ్చియున్న=పడియున్న, రమ్య = మనోజ్ఞములయిన, శిరస్త్రములపేరి=తలతోడుపులనుపేరుగల, కులుకు కుళ్ళాయి=అందమయినటోపి; తాకొ=తాను; తలకొ=శిరమునందు; తవిల్చి=ఉంచి; అస్పగంబుసి క్తధ్వజాంబరంబులపేరి బలుచెంద్రకావిదుప్పటులు.—అస్పకొ=రక్తమునెడు, అంబు=ఉదకమునందు, సిక్త=తడుపఁబడిన, ధ్వజాంబరంబులపేరి=ధ్వజపటులనుపేరుగల, బలుచెంద్రకావిదుప్పటులు=పెద్దచెంఁగావిదస్త్రములను; కప్పి=అడ్చుచించి; అలఘుపలభక్ష్యభోజ్యము

లు=అధికములగుమాంసముల నెడుభక్ష్యభోజ్యములను; ఆరగించి=భక్షించి; మహితచక్రపదాస్థానమండపమునకొక-మహిత=పూజ్యముగు; చక్రపద=రథమనెడు, ఆస్థానమండపమునకొక=సభామండపమందు; చక్రకొక=భాగుగా; ఎసికొక=స్వామయమందు; నిక్కువేడ్కొక=అతిశయించుచున్నాముచేత; కొలివిచ్చెకొక=కొలుపుచేసెను.

అనగా నపుడు భూతముల నెడురాజులగుంపు రక్కసులతలపుట్టెలలో నిండిననెత్తుర నెడుగందిను పూసికొని తేపల రావితేనుల నెడుబంగువొట్టులు వెట్టుకొని ధరఁబడియున్న తలతోడుపుల నెడుకుశ్శాయిలు తలఁ దవిల్చికొని నెత్తురుతోఁ దడిసిన శేతనపటముల నెడు చెంద్రకావిదుప్పటులు గప్పికొని మాంస మనెడుభక్ష్యభోజ్యములారగించి తేరుల నెడుకొలువుకూటమునఁ గూర్చుండె ననుట.

వ. అప్పుడప్పొలనుదిండిమూఁకలదండం బఖండదోర్దండమండితశౌర్యచండి మంబున నమ్మహీమండలేశ్వరుం జుట్టుముట్టి యుట్టిపడుకట్టలకు నట్టిట్టు దె మలక పరిఘపట్టినముద్గరగదాభిందివాలతోమర శూలాదినానావిధాయుధ యూథంబులం గప్పి మరుత్కులాభినుత్యసమిత్కుతల చమత్కారోత్కర్షంబు సూపుచు విద్రుంభించినం దిలకించి మనోచలప్రపంచిత ప్రతిఘోరన ప్రకాండండ్ల యామనుజనాయకమాత్రాండండు వలయితచాపవల్లికా తల్లజంబున నిశితభల్లంబులు గూర్చి నేర్పు నెలయం బఱిపి కరంబులు శిరంబులు పదంబులు రదంబులు నురంబులు దరంబులు వేఱువఱువ రా కుండం దునియలు చేయుచు నరిభయంకరప్రచురతరసహావిభవంబు నం దనచటులసాయకచాతుర్యంబు సూపు నెడ నెక్కొక్కయెడ నుదారతీ వ్రాశుగఁధారాప్రసారంబున నుద్వేలకీలాలపూరంబులు బోరునం గురియ నుక్తాహారంబులు సారెకుం బుడమిఁ చెళ్ళ విగతకరకంబులై నిజఘనా ఘననామంబు నిజం బగుటకుం బోలె ననంతాస్థానంబున భ్రమించుదం తాపశనంతానంబులును నెక్కొక్కయిక్క మిక్కుటం బగుచాంచల్యం బున ధరాపరాగపూగసంవళితంబై యూపతి నానాజిహ్వగనంహతి క్రమం బునకుఁ దల్లడిల్లుచు నాత్మహర్యభిధానంబు సార్థకంబు గావించుటకుం బోలె మూలలకుఁ జేరువాయనిచయంబులును నెక్కొక్కవంక వికం కటశింజినీటంకార జలదగర్హాసమూర్షనంబున నాంతరంబు వ్రీల విముక్త కాండజాతంబులై వాహినీమధ్యంబున గలివిశేష మొక్కింత యెఱుంగక చక్రాంగభావంబు సత్యం బగుటకుం బోలె నడలున్యందనసందోహంబు లును నెక్కొక్కచెంత సుచంద్రసాంద్రధామస్తామంబు గనుంగొనం బాయక నెమ్మనంబుల సాధ్యనం బుప్పొంగి పొంగ మహాబలాతివియోగం బున స్రుక్కుచు మిక్కిలి రయంబునం బోదలు దూఱం దలఁచుచుఁ జిం

ర్యాతికయముచేత; అష్టహీమండలేశ్వరుఁడ = ఆభూమండలేశ్వరుండగు సుచంద్రుని; చుట్టు
 ముట్టి = చుట్టుకొని; ఉట్టసడుకట్టలక్ర = మిక్కిలి యధికమైనక్రోధముచేతననుట; అట్టి
 ట్టుదేమలక = అటుంటిబోక; పరిభవప్రస్థిసముష్టరగవాభింసివాలతోమరకూలాది నానావిధా
 యుధయాధంబులక. — ఇనుపకట్లగుదియ నొండలుబళ్ళెమువఱకుఁగలయాయుధములు మొ
 దలగునానావిధాయుధసమాహములచేత; కప్పి; మరుత్కులభినుత్వసమితుక్రతలచమత్కా
 ణోత్కన్నంబు. — మరుత్కుల = చేవతాబృందముచేత, ఆభినుత్వ = ప్రశంసనీయమగు, సమితుక్ర
 తల = యుద్ధభూమియొక్క, చమత్కాణోత్కర్షంబు = చాతుర్యాతికయమును; చూపుచుక =
 కనఁబఱచుచు; విజృంభించినక = చెలరేఁగఁగా; తిలకించి = చూచి; మనోంచలప్రపంచితప్రతి
 ఘోరసప్రకాండుండై. — మనోంచల = చిత్తప్రదేశమందు, ప్రపంచిత = విస్తరిల్లఁ జేయఁబడిన,
 ప్రతిఘోరసప్రకాండుండై = ప్రకస్తరంద్రముగలవాఁడై; ఆమనుజనాయకమార్కాండుండు =
 ఆరాజనూర్పుండు; వలయితచాపవల్లికాతల్లజంబునక = కుండలీకృతమగుప్రకస్తదుర్లత
 యందు; నిశితభల్లంబులు = తీక్షణములైనబాణములను; కూర్చి = తొడిగి; నేర్పువెలయక = చాతు
 ర్యమువిలసిల్లఁగా; పఱపి = వ్యాపింపఁజేసి; కరంబులు = హస్తములు; శిరంబులు = తలలు; పదం
 బులు = పాదములు; రదంబులు = వంతములు; శురంబులు = ఎదలు; శుదరంబులు = జరఠములు;
 నేణుపఱపరాకుండక = వేణుగాఁ దెలియరాకుండునట్లు; తునియలుచేయుచుక = ఖండములు చే
 యుచు; ఆరిభయంకర ప్రచురతరసహోవిభవంబునక — అరి = శత్రువులకు, చక్ర
 వాకములకని యర్థాంతరము, భయంకర = భయప్రదమగు, ప్రచురతర = అధికతరమగు,
 సహః = బలముయొక్క, “తరస్సుహోబలశౌర్యాణి” అని యనుచుండు, విభవంబు
 నక = సమృద్ధిచేత; తనచటులసాయక చాతుర్యంబు = తనయొక్క వేగవంతమగుబాణ
 ములనేర్పును; చూపునెడక = చూపునమయమందు; ఒక్కొక్కయొడక = ఒక్కొ
 క్కచోట; ఉదారతీవ్రాశుగ ధారాప్రచారంబునక. — ఉదార = గొప్పలగు, తీవ్రాశు
 గ = దృఢసాయకములయొక్క, చండమారుతముయొక్కయని యర్థాంతరము, ధారా = అం
 చుయొక్క, జలధారలయొక్క, ప్రచారంబునక = సమృద్ధిచేత; ఉన్నెలకీలాలవూరంబులు =
 అధికములగురక్తప్రవాహములు, ఉదకప్రవాహములని యర్థాంతరము; బోరునక కురియక =
 మిక్కిలికురియఁగా; ముక్తాహారంబులు = ముత్యపుసరములు; సారెకుక = మాటిమాటికి; పు
 డమిక = భూమియందు; తెల్లక = వ్రాలఁగా; విగతకరకంబులై = పోయినతోండములుగ
 లవై, రాలినపడకండ్లు గలవైయని యర్థాంతరము; నిజఘనాఘననామంబు = తమమదగజ
 నామము, వస్తుకాబ్దనామము; నిజంబగుటకుక బోలెక = యధార్థమగుటకువలె; అనంతస్థా
 వంబునక. — అనంత = భూమియొక్క, స్థావంబునక = ప్రదేశమందు; అనంత అస్థావంబు
 నక = అకాశప్రదేశమందని యర్థాంతరము; భ్రమించుదంతావళ సంతానంబులును = సంప
 రించుచున్న యేనుఁగులగుంపులును. అనఁగా వర్షించుమేఘములు చండమారుతముచేఁ బో
 రున జలవూరము వర్షించి వర్షోపలవిహీనములయి గగనమందు సంచరించునట్లు ఘనాఘన
 నామసామ్యమున మదపుటేనుఁగులును సుచంద్రునితీవ్రబాణములచే రక్తము వర్షించి యు
 త్యములు పుడమిక ద్రెళ్ళఁగాఁ దొండములు లేనివై యుద్ధ భూమిని జరించుచుండె
 ననుట. ఏనుఁగుల గుంపు లొకమూల ఖండితకుండములయి యుండెనని ఫలితార్థము.

ఓక్కొక్కయిక్కొక్క = ఒక్కొక్క ప్రదేశమునందు; మిక్కుటంబగు చాంచల్యము
 నక = అధికమగుచపలత చేత; ధరాపరాగ సంవృతంబయి = భూపరాగవ్యాప్త
 మయి; రూపతీ = రూపుచేడి; నానాజిహ్వాగ సంహతిక్రమంబునకుక = నానా =
 అనేకప్రకారములగు, అజిహ్వాగసంహతి = బాణసమాహముయొక్క, నానాప్రకా
 రమగు సర్వసమాహముయొక్కయని యర్థాంతరము, క్రమంబునకుక = సంచరణమునకు;
 తల్లడిల్లుచుక = పరితపించుచు; ఆత్మహర్యభిధానంబు = తమయశ్వనామము, వాయువ
 నెడుపేరు; సార్థకంబు గావించుటకుంబోలెక = యథార్థము నేయుటకువలె; మూలల
 కుక = మఱుఁగులకు, విదిగ్భాగములకు; చేరుహయ నిచయంబులును = చేరుచున్న గుఱ్ఱము
 లగుంపులును. అనఁగా నశ్వసమాహము అనేకవిధము లైన బాణాక్షరముల చేత తల్లడిల్లి
 మూలలఁబడి యుండఁగా నది తమకుఁ గలహర్యభిధానము అనఁగా వాయువు లను
 నామము సార్థకముఁ జేయుటకు సర్వసంచారమునలన తల్లడిల్లి వాయవ్యమూలల కొదిఁగి
 నట్లుండెనని భావము. బాణాఘాతమున కశ్వములు తల్లడిల్లి పరాగవ్యాప్తములై యొక
 మూలఁబడి యుండె నని ఫలితార్థము. ఒక్కొక్కవంకక = ఒక్కొక్క ప్రదేశమునందు;
 విశంకటశింజినీటంకార జలదగ్ధా సమూర్జనంబునక = విశంకట=విపులమగు, శింజినీటంకా
 ర=అల్లెత్రాటిధ్వనియ నెడు, గ్ధా = మేఘనాదముయొక్క, సమూర్జనంబునక = అతిశయము
 చేత; అంతరంబువ్రీలక = హృదయము వ్రయ్యకాఁగా; విముక్తకాండ జాతంబులై =
 విడువఁబడిన గుఱ్ఱముల సమాహముగలవై, విముక్త = విడువఁబడిన, కాండజాతంబులై =
 జలసమాహముగలవై, నీటినివదలినవై యనుట; వాహినీమధ్యంబునక = నేనామధ్యంబున,
 నదీమధ్యముననని యర్థాంతరము; గతివిశేషము = గమనవిశేషము; ఒక్కొక్కయొఱుంక =
 కొంచెమయినఁగానక; చక్రాంగభాషంబు = రథభావము, హంసభావమని యర్థాంతరము;
 నత్యంబగుటకుంబోలెక = యథార్థమగుటకువలె; నడలున్యండన సందోహంబులును = శిఖిల
 మగు రథసమాహములును; అనఁగా హంసలు మేఘధ్వనిని విని భయపడి జలసమీపమును
 వదలి నదీమధ్యసంచారము కొంచెమయిన లేక యుండుట స్వభావము గాన చక్రాంగనామ
 సామ్యమున న్యండనంబులును వానివలె శింజినీనాదమునకు వెఱచి విముక్తాశ్వములై నేనామ
 ధ్వచంచారము మాని పడి యున్నట్లు తోచుచున్నవనుట ఒక్కొక్క చెంతకొ = ఒక్కొక్క
 క్క ప్రదేశమునందు; నుచంద్రసాంద్ర ధామస్తోమంబు = నుచంద్రునియొక్క సాంద్రమైన
 ప్రతాపసమాహమును, మంచంద్రునియొక్క తేజఃపుంజమునని యర్థాంతరము; కనుంగొ
 నక = చూడఁగా; పాఠక = ఎడయక; నెఱునంబులక = విఠుమనస్సులయందు; సాధ్యసం
 బు = భయము; ఉప్పొంగిపోంక = ఉబుకివెలిపర్వఁగా; మహాబలాతివి యోగంబునక =
 మహత్ = అధికమయిన, బల = బలముగలవారియొక్క, అతివియోగంబునక = మిక్కిలియొ
 డఁబాటుచేత; మహత్ = అధికమయిన, అబలా = స్త్రీయొక్క, అతివియోగంబుననని య
 ర్థాంతరము; మ్రుక్కుచుక = వందుచు; మిక్కిలి = అధికమయిన; రయంబునక = వేగము
 చేత; పొదలు = నిగుంజములను; తూఱక = చొచ్చుటకు; తలంచుచుక = చిందువండె =
 చెదరినవై; పఱచుచుక = పరుగెత్తుచు; స్వచక్రనామంబు = తననైన్యనామము; తనచక్రవాక
 నామమని యర్థాంతరము, “చక్రం చయే జలావరే రథాక్షే రాష్ట్రైన్యయాః” అని రత్న

మాల; సిద్ధంబుఁజేయనుంబోలెకొ = నివ్వచ్చుమునేయుటకువలె; చలియించు నేనాజనంబులును = కదలుచున్న నేనాజనములును. అనఁగా చక్రవాకములు చంద్రధామస్తోమమునూచి భయపడి ప్రియావియోగమును గాంచి స్రుక్కుచు అతివేగమున పొదలు చూయుచు చెదరినవగుచు నొప్పుట స్వభావముగాన చక్రనామసామ్యమున నేనాజనసముదయంబును నుచంద్రరాజప్రతాపము గని భయపడి నేనానాయకవియోగమును గాంచి స్రుక్కుచు మిక్కిలి వేగంబున పొదలు దూఱఁ బాటుచు చెదరెనుట. నుచంద్రప్రతాపమునకు వెఱచి నేనాజనులు పటాపంచలై చీకాకుపడి రని తాత్పర్యము. ఒక్కొక్కమూలకొ = ఒక్కొక్కప్రదేశమునఁడు; యాతుధానతను త్రాణవిశానాయక చూర్ణపరంపర. — యాతుధాన = రాక్షసులయొక్క, తనుత్రాణవితాన = కవచసముదాయ సంబంధియగు, ఆయనచోళ్ల పరంపర = ఇనుపపొడిగుంపు; శోణితఘోరపూరంబునకొ. — శోణితఘోర = నెత్తురుపేర్లయొక్క, పూరంబునకొ = వజ్రయందు; కాదభూతంబై = బురదయాపమై; “పంశోస్త్రీకాదకర్దూసా” అని యమరుఁడు; ఏపునూపకొ = అతితయింపఁగా; పుండరీక సమాఖ్యా కలితంబుల టంబోలెకొ = శ్వేతచ్ఛత్రము లయినందునబలె, సితాంభోజము లయినందునంబలెనని యర్థాంతరము; బహుశీలీముఖసమాక్రాంతంబులై = అనేక బాణముల చేతఁ జాట్టఁబడినవై, తుమ్మెదలచేతఁ జాట్టఁబడినవై యని యర్థాంతరము; విదళితత్వంబు = పగులుపఁబడుటకు; వికసించుటను; వహించు తెలిపట్టుగొడుగులును = పొందినట్టి శ్వేతచ్ఛత్రములును; అనఁగా శ్వేతచ్ఛత్రములు పుండరీకనామము గలవి గాన తెల్లదామరలు నదీప్రవాహపంకమునందు ఆళితులమిళితములై వికసించి యుండునట్లు శోణిత నదీపూరమునందు యాతుధానతను త్రాణచూర్ణమును బురదయందు బాణసమాక్రాంతంబులై పగిలి పడి యున్న వనుట. శోణితము నదీప్రవాహముగఁ బాటుచున్న దనియు అందు రాక్షసకవచచూర్ణము పంకముగానున్న దనియు అందు బాణగణసంకీర్ణములై పలిగి పడి యున్న తెల్ల గొడుగులు సితాంభోజములను బోలి యున్న వనియు భావము. ఒక్కొక్కపాఠకొ = ఒక్కొక్క ప్రదేశమునందు; ఆవక్రచక్రమాతంబులకొ = అ కుటిలమగు చక్రనామకాయుధములతాఁకుల చేత, నుదర్చన ప్రహారములచేతనని యర్థాంతరము; వికళలిఖోత్తమాంగంబులై = తునియులుచేయఁబడిన కొనలుకలవై, త్రుంపఁపడిన శిరములుగలవై యని యర్థాంతరము; భాస్వచ్ఛంద్రరథాచ్ఛాదనంబు. — భాస్వచ్ఛంద్రరథ = ప్రకాశించుచున్న బంగారుతేరులయొక్క, నూర్యచంద్రకరీరములయొక్క, ఆచ్ఛాదనంబు = ఆవరణమును; అంబరంబునకొ = వస్త్రముచేత, ఆకాశమందు; కావించుచుకొ = చేయుచు; కేతువిఖ్యాతికొ = పతాకయనుపేరును, కేతుగ్రహమనుపేరునని యర్థాంతరము; పొగడొందుటంబోలెకొ = ప్రసిద్ధినిబొందుటచేవలె; నికాటకాంతానువంగంబు. — నికాటకాంత = రక్షోనాథులయొక్క, అనువంగంబు = అనుసరణమును, రాక్షసస్త్రీయను సరణమును; డింపనిబిరుదపతాకానికరంబులు = వదలని బిరుదయుక్తములయిన లెక్కెములగుంపులును. అనఁగా పతాకలు కేతుశబ్దసామ్యమున, కేతుగ్రహముచక్రముచే నఱకఁబడినతల గలిగి యంబరమున నూర్యచంద్రకరీరాచ్ఛాదనమును గావించుచు రాక్షసస్త్రీయను సరణమును వహించునట్లు, చక్రకాయుధములచేతఁ త్రుంపఁపడినకొనలు గలవై వస్త్రములచే రథముల నాచ్ఛాదించుచు నికాచర నాథుల ననుసరించుచునొకమూలఁ బడి యంద

డైననిభావము. ఒక్కొక్కచాయక = ఒక్కొక్కప్రదేశమునందు; పరులతోక = క్రువులతో, ఇతరజనులతోనని యర్థాంతరము; కలహంబుమాని=జగడమువదలి; అసమాంబకలగ్న హృదయులై=నరిలేని యుప్పులునాటిని తొమ్ములుగలవారై, విషమలోచనుడైన శివునియందు లగ్నమయినహృదయముగలవారై; ద్విజపక్షపాతంబు=కంకగృధ్రాదులయొక్క తెక్కలపాటును, బ్రాహ్మణులయందలిప్రీతిని; చేకొని=స్వీకరించి; తాము; సాదులగుటకాబోలెక = రాతులగుట చేతవలె, సజ్జనులగుటచేతవలె; నైశ్చల్యంబునక = నిశ్చలతచేత; తోచువాచాశోహకులును = తోచుచున్న అశ్వాశోహకులును ; అనగా సాధుజనులు పరులతో కలహము మాని సాంబమూర్తియందు లగ్నహృదయులై బ్రాహ్మణపక్షపాతము వాల్చి ధ్యానయోగమున నైశ్చల్యమును భజించునట్లు తన్నామసామ్యంబున అశ్వాశోహకులును పరులతో కలహంబు మాని అసమాంబకములచే లగ్నహృదయులై గృధ్రాదిద్విజపక్షపాతము వాల్చి ప్రాణవియోగ మగుటవలన నైశ్చల్యమును వహించి యొకమూలఁ బడి యుండి రని భావము.

ఒక్కొక్కదిక్కునక = ఒక్కొక్కప్రదేశమునందు; హరిదంశుక స్తవనీయ నరవరప్రత్యేక్షణనతాడనంబులక = హరిదంశుక = దిగంబరుడైన శివునిచేత, స్తవనీయ = కొనియాడఁ దగిన, నరవరప్రత్యేక్షణనతాడనంబులక = సుచంద్రుని బాణతాడనములచేత, హరిదంశుక = పీతాంబరుడైన కృష్ణునిచేత, స్తవనీయమయిన, నర=అర్జునునియొక్క, వరప్రత్యేక్షణన తాడనంబులక = శ్రేష్ఠములగు బాణతాడనములచేత; విగతప్రాణంబులై = గతానువులై; రాజరాజ = కుశేరుఁడు, దుర్యోధనుఁడని యర్థాంతరము. ఉల్లసద్విస్ఫయంబునక = ప్రకాశించునాశ్చర్యముతోడ; ఈక్షింపక = చూచుచుండఁగా; సూతజాతతాగతిక = సూతజాతిప్రాప్తిచేత, సూతులవల్లఁ బుట్టుటయనఁగా కర్ణత్వము యొక్క ప్రాప్తిచేత; పరఁగుటంబోలెక = ఒప్పుచుండుటచేతవలె; ధరణిక = భూమియందు; పడినయంత్రకులంబులును = పడియున్న సారథి సముదయంబులును; క్రీకృష్ణునిచేఁగొనియాడఁ దగినకీరీటిబాణతాడనములచే విగతప్రాణుండై దుర్యోధనునిచే సవిస్ఫయంబుగ నీక్షింపఁబడు కర్ణునిచందంబున యంత్రకులంబు సుచంద్రుని బాణతాడనములచే విగతప్రాణులై కుశేరునిచే సవిస్ఫయంబుగ నీక్షింపఁబడుచు యుద్ధభూమి నొకమూలఁ బడి యుండెనని సూతజాతత్వసామ్యమున వర్ణింపఁబడియె. ఒక్కొక్కకేవక = ఒక్కొక్క ప్రదేశమునందు; పుణ్యజనానంగీకృతంబులై=రక్కసులచేతఁ బరిగ్రహింపఁబడనివియై; పెద్దలచేతఁ బరిగ్రహింపఁబడనివియై యనియర్థాంతరము; ఎంతయుక = మిక్కిలి; సౌగుణ్యంబు=మంచి యలైగలుగుటను, మంచుగుణములుగలుగుటను; సంపాదింపక=ఆర్జింపక; నిశ్చరయోగంబు=గుణసాంగత్యములేమిచే బాణయోగాభావమును, జలసంగత్యభావమును; తెరసి=పొంది; ధన్వా హ్యయంబులగుటంబోలెక = విల్ల నెదుపేరుగల వగుటచేతవలె, నిర్జలదేశములని పేరుగాంచుట చేతవలె; ‘ధన్వాజాంగలదేశేస్యాద్ధన్వచాపే’ అని విశ్వము; ‘పెంపుక = వృద్ధిని; కననికోదండంబులును = పొందనిధనుస్సులును, అనఁగా నిర్జలదేశములు సజ్జనులచే ననంగీకృతంబులై మంచిప్రదేశములనుట లేక జలహీనములై పెంపు గననియట్లు ధన్వనామసామ్యముచే విండ్లును పుణ్యజనులై నరాక్షసులచే విడువఁబడి అలైత్రాటి సంబంధము లేనందున కరణంబంధముగానక యొకమూలఁ బడి యున్న వని భావము; ధనువులు తమ్ముఁ బట్టుకొను నాయకులచే

తను అల్లెత్రాళ్ళ చేతను శరముల చేతను వియుక్తములై విశకలితములుగాఁ బడి యున్న వని పరమార్థము. ఒక్కొక్కసీమకొ = ఒక్కొక్కప్రదేశమునందు; ఘనకాండాసారమహిమంబునకొ = గొప్ప బాణవృష్టిమహిమ చేత; ఘన = మేఘ సంబంధియైన, కాండ = తిదకముయొక్క, ఆసార = వర్షధారలయొక్క, మహిమంబునకొ = అతిశయము చేత; పితృపత్రంబులై = పోయిన తెలి క్కులుగలవై, రాలినయాకులుగలవై; అలఘుఫలనికాయసాంగత్యంబు. - అలఘు = అధికమయిన, ఫలనికాయ = ములుకులగుంపుయొక్క, పండ్లగుంపుయొక్క "ఫలం హేతురన్యేస్యాత్ఫలకేముష్టిలాభయోః జాతీఫలేపి కఠోక్తేసస్య బాణాగ్రయోరపి" అని విశ్వము; కానక = పొందక; సాంపుచెడి = అంకమాణి; బాణాత్తంబునకొ = శరస్వరూపము చేత, గోరంటవృక్షస్వరూపము చేత; పరఁగుటంబోలెకొ = ఒప్పుట చేతవలె; ధరాపవనికొ = భూతలమందు; వాలిననారాచంబులును = పడినబాణములును; అనఁగా గోరంటలు వర్షాకాలంబున జలధారలచే విగతపత్రములై ఫలములను పొందక సాంపుచెడి భూతలమందు వ్రాబుట ప్రసిద్ధంబు గావున నట్లు బాణకబ్బ సోమ్యమున రాక్షసనారాచంబులు సుచంద్రబాణవర్షమహిమచేత పక్షపీనములయి పడినములుకులుగలవై సాంపుచెడి ధరాతలమున వ్రాలి యున్న వనుట. పాలుపొందకొ = ఇట్లు మూలమూలకుఁబడినగజతురగాదు లొప్పుచుండఁగా; అత్యద్భుతంబై = మిక్కిలి అశ్చర్యకరంబయి; దేవదానవాయోధనధరాస్థలంబునందంబునకొ = దేవాసురయుద్ధభూమియందనున; జిహ్వుకరాసిఖండితకర్పూరచక్రాంగసంగతంబై. - జిహ్వు = ఇంద్రునియొక్క, జయశీలుండైన సుచంద్రునియొక్కయని యర్థాంతరము, కర = హస్తమందలి, అసి = ఖడ్గము చేత, ఖండితంనఅకఁబడిన, కర్పూరచక్రాంగ = బంగారురథములతోడను, రాక్షససంఘములయొక్కరీరములతోడను, సంగతంబై = కూడుకొన్నదై; రామరావణయుద్ధదేశంబుండంబునకొ = రామరావణులయొక్కయుద్ధ ప్రదేశమువలె; చటులచారితలలరటనాఘబీతంబయి = చంచలము లగునశ్వసమాహములధ్వనులనోఁగూడినదై; వానరసేనయొక్కయార్భటులతోఁగూడినదై; వారపురాసురసమరాస్థానంబు ప్రోలికకొ = ఈశ్వరత్రిపురాసురయుద్ధభూమివలె; అనంతకలంబవిజృంభణగుంభితంబై. - అనంతకలంబ = విష్ణురూపముగు బాణముయొక్క, బహుబాణములయొక్క, విజృంభణగుంభితంబై = అతిశయముతోఁగూడుకొన్నదయి; కుమారతారకాస్కందనతలంబుచందంబునకొ = కుమారతారకాసురులయొక్కయుద్ధభూమిరీతిగా; ఆభేద్యశక్తియుతంబై = భేదంపనలవిగానిశక్త్యాయుధముతోఁగూడినదై, సామర్థ్యముతోఁగూడినదై; కారవపాండవసంగ్రామాంగణంబుచెలుపునకొ = కారవపాండవులయొక్కరణరంగముభంగి; చక్రికేతనవిదారణచణ భీమగదాక్రియాసముపేతంబై. - చక్రికేతన = సర్పకేతనుఁ డగుదుర్వ్యధనునియొక్క, విదారణ = భేదనమందు, చణ = సమర్థమైన, భీమగదాక్రియా = భీమసేనుని గదావిహారముతోడ, సముపేతంబై = కూడినదై; చక్రికేతన = రథపతాకలయొక్క, విదారణచణ = విదారణసమర్థములగు, భీమ = భయంకరములైన, గదాక్రియా = గదావిహారముతో, సముపేతంబై; అమృతాసంగరంబు = అమృతాయుధము; వినతికక్కొ = వాసికక్కను. అయ్యవసరంబునకొ = అసమయమున; దీని కుత్తరపద్యముతోడ సంబంధము.

చ. చకితనిశొటమై పతితః సాదిజనంబయి సుప్తయంతృజ్ఞా
 లకమయి భిన్నకుంజరకులంబయి లూనరథంబునై తద

ర్కకులనృపాలశక్తి నిల * వ్రాలినయాత్మ బలంబుఁ గాంచి పా
యక మనురోష రేఖ యెడ * నంది తమిస్రసురాచి య త్తతీక.

121

టీ. చకితనికాటమై=భయపడుచున్న రాక్షసులుగలదై; పతితసాదిజనంబయి=పడినయ
శ్వారోహకులగుంపుగలదై; సుప్తయంతృజాలకమయి=నిద్రించినసారి ఘటగుంపుగలదై; భిన్న
కుంజరకులంబయి=బద్దలు చేయఁబడినగజసంఘములుగలదై; లూనర ధంబునై=శిన్నములైనఁ ధ
ములుగలదై; తదర్కకులనృపాలశక్తికొ=ఆరాజు సామర్థ్యముచేతి; ఇలకొ=భూమియందు;
వ్రాలినయాత్మ బలంబుకొ=పడినతననైవ్యమును; కాంచి=చూచి; వాయక=ఓడక; మనురోష రే
ఖ=వృద్ధిఁబొందుచున్నక్రోధపరంపరను; ఎడకొ=మనస్సునందు; అంది=పొంది; తమిస్రసురా
చి=తమిస్రసురుఁడు; అత్తతీకొ=ఆనమయమందు. దీనికు త్తరపద్యముతో నన్వయము.

మహాస్రగ్ధర. వరకోదండప్రకాంఠో*జ్జ్వలగుణనినద*వ్రాతసాహాయ్యవద్దు
స్తరకంతక్రోధనృత్య*త్కహకహరవముల్ * తన్నృపానీసీభీ
కరలీలకొ దోఁపఁ బ్రోత్తో*త్కటరుడరుఁ తే*తూవిధిం దత్రియామా
చరుఁ డక్షీంద్రంబు భూమి*శరఘనెదుటం*జక్కఁ బో నిచ్చియంతకొ.

టీ. వరకోదండప్రకాంఠో*జ్జ్వలగుణనినద*వ్రాతసాహాయ్యవద్దుస్తర కంతక్రోధనృత్య
త్కహకహరవముల్.-వర=శ్రేష్ఠమగు, కోదండప్రకాంఠ=ప్రశస్తచాపమందు, ఉజ్జ్వల=
ప్రకాశించుచున్న, గుణ=అల్లెత్రాటియొక్క, నినదవ్రాత=ధ్వనిసంఘముయొక్క, సాహాయ్య
వత్=సాహాయ్యము క్తమగు, దుస్తరకంత=గహనమయినకంతమందు, క్రోధనృత్యత్=క్రో
ధముచే నాట్యముఁ జేయుచున్న, కహకహరవముల్=కహకహయనుధ్వనులు; తన్నృపానీ
సీభీకరలీలకొ=ఆరాజునైవ్యమునకుభయంకరమగురీతిచే; తోఁపకొ=తోఁచుచుండఁగా; ప్రోత్తో
త్కటరుడరుఁ తే*తూవిధికొ.-ప్రోత్తో=ఉదయించిన, ఉత్కట=అధికమయిన, రుట్=రోషము
చేత, అరుణిత=ఎఱ్ఱగాఁ జేయఁబడిన, ఈతూవిధికొ=దృగ్రీతిచేత; తత్రియామాచరుఁడు=ఆతమి
స్రాసురుఁడు; అక్షీంద్రంబు=రథశ్రేష్ఠమును; భూమిశరఘనెదుటకొ = సుచంద్రునిరథము
దు; పోనిచ్చి=పోవునట్లు చేసి; అంతకొ. ఇందుకు ముందటి పద్యముతో నన్వయము. “స్తతన
ప్రసాగల్విరించాప్తవిరతులు మహాస్రగ్ధరం శిష్యసోపాకొ” అని మహాస్రగ్ధరలక్షణము.

క. వలయితచాపశ్యాసం, స్థలి రోపత్రితయఁ గూర్చి * జనపతియెడ నే
ర్పలవడ నాటించి మహీ, వలయాధివుఁ గాంచి యసుర*వరుఁడిట్లనియెకొ.

టీ. వలయితచాపశ్యాసంస్థలికొ.-వలయిత = వలయాకారముగఁ జేయఁబడిన, చాప=
ధనుస్సుయొక్క, శ్యాసంస్థలికొ=అల్లెత్రాటియందు; రోపత్రితయొకొ=శాణక్రయమును; కూర్చి
=సంధించి; జనపతియెడకొ=సుచంద్రునిపక్షస్థలమందు; నేర్పలవడకొ = నేర్పమీఱువట్టు;
నాటించి; మహీవలయాధివుకొ=సుచంద్రుని; కాంచి=చూచి; అసురవరుఁడు = తమిస్రుఁడు;
ఇట్లనియెకొ=పక్ష్యమాణరీతిగాఁ బలికెను.

మ. మతి నెక్కింత విచార మూన కురుసంఘద్ధర్మరేఖన్తహా
 దితిజాధీశవిరోధ మంది యిటు లేఁతేరకన్తసం బుంతురే
 రతి ధాత్రిక మనఁ గల్గినక జనుము మద్రాజద్భుజాదండమం
 డితకోదండవినిర్వమద్విశిఖముల్ ఁని గాఁడ విప్పట్టునక.

124

టీ. మతి=బుద్ధియందు; ఒక్కింత = అల్పమయినను; విచారము = ఆలోచనమును; ఊనక=వహింపక; ఉరుసంపద్ధర్మరేఖక=అధికమగు నైశ్వర్యమదపరంపర చేత; మహాదితిజాధీశవిరోధము=గొప్ప రాక్షసప్రభువైన సాతోవైరమును; అంది=పొంది; ఇటులే తేరక=ఇట్లు వచ్చుటకు; మనంబుంతులే=మనస్సు నుంచుదురా? ధాత్రిక=భూమియందు; మనక=బ్రతు కుటకు; రతి=కోరిక; కలిగినక=కలిగినయెడల; చనుము=పొమ్ము. మద్రాజద్భుజాదండమండిత కోదండవినిర్వమద్విశిఖముల్.-మల్ = నాయొక్క, రాజద్భుజాదండ=ప్రకాశించుచున్న బాహుదండములచేత, మండిత=అలంకృతమైన, కోదండ=ధనువువలన, వినిర్వమల్ = వెడలుచున్న, విశిఖముల్ = బాణములు; నిక = నిను; ఇప్పట్టునక=ఈసమయమున; కాండవు=బాధింపవు.

మ. మునివాక్యంబున మోసపోయితివి తన్మూలంబుగాఁ జమ్ము నీ
 కెనసెక గాలము మద్రజేహ గనువాఁ డెవ్వఁ డిలక మించెఁ జొ
 చెప్పె నె నీవీనుల లేదొ భూమివర యాఁజిప్రాప్తదేవేశకృం
 తనసంలాలమదాశయాన్యవిధిక్ష్మాత్తుక్తమిత్తోక్తికల్.

1 5

టీ. మునివాక్యంబునక = కాండిల్యమునివచనముచే; మోసపోయితివి=వంచితుండవైతివి. తన్మూలంబుగాఁజమ్ము=అతనిమూలము గానునూ; నీకుక; కాలము=నాకకాలము; ఎనసెక =నుటిల్లెను. మద్రజేహగలవాఁడు=నాతో యుద్ధముఁ జేయనిచ్చుగలవాఁడు; ఎవ్వఁడు=ఎవఁడు; ఇలక=భూమియందు; మించెక=అతిశయించెను? భూమివర=ఓ మహిపతి! ఆజిప్రాప్తదేవేశకృం తనసంలాలమదాశయాన్యవిధి కృద్ధాత్తుక్తమిత్తోక్తికల్.-ఆజిప్రాప్త = యుద్ధమునుబొందిన, దేవేశ=ఇంద్రునియొక్క, కృం తన=సంహారమందు, సంలాల = మిక్కిలి ఆసక్తుండనగు, మల్ = నాయొక్క, ఆశయ=అభిప్రాయమునకు, అన్యవిధిక్ష్మాత్ = మఱియొక ప్రకారముఁ జేయుచున్న, ధాత్తుక్త=బ్రహ్మదేవునిచేఁబలుకఁబడిన, మిత్తోక్తికల్=సాంత్వవాదములు; నీవీనులక=నీకోత్రములను; చొచ్చెనొలేదొ=ప్రవేశించెనొలేదో.

అనఁగా నొకపుడు దేవేంద్రుఁడు యుద్ధమునకు వచ్చియుండఁగా నతనిసంహరింప నుద్ద్యమించిన నేను బ్రహ్మ బలిమాలఁగాఁ జంపక వదలినవాఁడ. ఈవృత్తాంతము నీచెవి సోఁకినదో లేదో అనుట. ఇట్లు చెప్పుటం జేసి సర్వాతిశాయిసామర్థ్యము గలవాఁడని గర్వము భవనిత మగును.

సీ. లలనాళిగీతక *ల్యాణగీతిక గాదు
 చెవి యాన ఘనసింహ *రవము గాని
 సరస కేళీచంద్ర *శాలికావళి గాదు
 విహరింప సంగ్రామ *వీధి గాని
 బంధురకర్పూర *గంధ చర్చిక గాదు
 మే నూన మొనముల్కి *సోన గాని
 సేవాపరా ప్రధా *త్రీవరా ఘము గాదు
 తిలకింప దనుజేంద్ర *బలము గాని

తే. గురుహితజనావృతవిహార *ఖురళి గాదు
 శరగరిమఁ జోప శాత్ర వాం *తరము గాని
 తరము గా దిట్లు రణ మూనఁ * దరణికులజ
 తఱిమి వధియింతు నీవేళఁ * దలఁగి చనుము.

126

టీ. తరణికులజ=సుచంద్రుఁడా! చెవియానఁ=శ్రోత్రముపానము చేయుటకు, సుఖా
 కర్ణనమునకనుట; ఘనసింహరవము గాని=గోపసింహ నాదముగాని; లలనాళిగీతకల్యాణగీతిక.-
 లలనాళిగీత=స్త్రీబృందముచేగానము చేయఁబడిన, కల్యాణగీతిక=శుభగీతము; కాదు. విహరింపఁ
 =క్రీడించుటకు; సంగ్రామవీధిగాని=రణరంగముగాని; సరస కేళీచంద్రశాలికావళి.-సరస=శ్రీ
 వ్యమగు, కేళీచంద్రశాలికా=క్రీడాసాధవిశేషములయొక్క, అవళి=పంక్తి; కాదు. మేనూనఁ=
 శరీరమానుటకు; మొనముల్కిసోన గాని=తీక్షణగ్రములగు బాణములవృష్టిగాని; బంధురకర్పూరగం
 ధచర్చికగాదు.-బంధుర=దట్టమగు, కర్పూరగంధ=కర్పూరగంధముయొక్క, చర్చిక గాదు=లే
 పనముగాదు. తిలకింపఁ=వీక్షించుటకు; దనుజేంద్రబలముగాని=రాక్షసేశ్వరసైన్యముగాని;
 సేవాపరా ప్రధాత్రీవరా ఘముగాదు.-సేవాపరా ప్ర=కొలుపునకైవచ్చిన, ధాత్రీవర = రాజుల
 యొక్క, ఓఘముగాదు=సంఘముగాదు. శరగరిమఁ=బాణగరిమచే; చోపఁ=తఱుముట
 కు; శాత్రవాంతరముగాని=శత్రువధ్యముగాని; గురుహితజనావృతవిహారఖురళిగాదు.-గురు=
 ఆధికులగు, హితజన=మిత్రజనులచేత, అవృత=వ్యాప్తమయిన, విహారఖురళిగాదు = క్రీడార్థ
 మయినగరిడిగాదు. ఇట్లు=ఈ ప్రకారముగా; రణమూనఁ = యుద్ధముసేయుటకు; తరము
 గాదు=శక్యముగాదు. ఈవేళఁ=ఈక్షణమందు; తఱిమివధియింతుఁ=బలాత్కరించి పరిహా
 ర్దును. తలఁగి=యుద్ధమునుండితొలఁగి; ఘము=పాము.

ద్వరితగతి. అని యనురకులరమణుఁ * డరుణతరవీక్షా
 జనితరుడవలకణవి * సర మరిమనోభీ
 జనకమయి పొదల శిత * శరచయముచే ద
 ద్వనజహితజననపతిఁ * ద్వరితగతిఁ గప్పెన్.

127

టీ. అని=కృతకారముగాఁబలికి; ఆసురకులరమణుఁడు=తమిస్రాసురుఁడు; అరుణతర
 వీక్షాజనితరువనల కణవిసరము.—అరుణతరవీక్షా=మిక్కిలిరక్తములగుచూపులచేత, జనిత=
 శ్రుతింపఁబడిన, రుడనల=రోషానలముయొక్క, కణవిసరము=లేకములగుంపు; అరిమనోభీజన
 కమయి = శత్రుహృదయములకుభీతిజనకమయి; పాదలక్ = ఒప్పఁగా; శితకరచయముచే
 తక్=తీక్షణబాణపరంపరచేత; తద్వనజహితజననపతిక్ = ఆనూర్యవంకజుడైన భూపతిని,
 “నంతతిర్గోత్రజననకులాని” అని యనుచుఁడు; త్వరితగతిక్ = క్రీఘగతిచేత; కప్పెక్=అవ
 రించెను.

ఆరాక్షుడెఁగఱకుటయులగుంపులు గురిపించె నని తాత్పర్యము. ఇందు వృత్తనామంబ
 యిన త్వరితగతికబ్దము ప్రకృతార్థపరముగ నిమిడించుటచే “నితమ్మ గుర్యీ తరుణీ దృగ్స్య
 గ్నవిపులా చ సా” ఇత్యాదిస్థలములయందువలె ముద్రాలంకారము. “నూచ్యార్థనూచనం ము
 ద్రా ప్రకృతార్థపరైః పదైః” అని తల్లక్షణంబు. త్వరితగతివృత్తలక్షణము. “ఆదనదనున
 హరిమతు * అమరధరబాలా | కదళమనఁడనరుఁగవి * జనులువచియింపెన్ | బదునొకటగు
 నెడ యతి * పదిలమునఁజేరెన్ | గదియునగణములయిదు * గగముతుదనొండెన్. అని
 యప్పకవీయమునఁ జెప్పఁబడియె. త్వరితగతికి పాలాశదళమనినామాంతరమనియందె వచిం
 పఁబడిన.

చ. తెఱలనిశక్తి నప్పొలను*దిండికొలంబులమేటి యిట్టుల
 త్తఱి విశిఖాలిఁ గప్ప వను*ధాపతి దట్టపుమంచుపిండు బల్
 కఱకఱిమించులం దునుము*కంజహితుం డన వాఁడితూపులక్
 మఱలఁగఁ జేసి యాదనుజ*నాథు గుఱించి మృదూక్తి నిట్లనుక్. 128

టీ. అప్పొలనుదిండికొలంబులమేటి=ఆరాక్షసులూధిపతి; తెఱలనిశక్తిక్=తొలఁగని
 సామర్థ్యముచేత; ఇట్టులు=తప్రకారముగ; అత్తఱిక్=అప్పడు; విశిఖాలిక్=బాణపరంపర
 చే; కప్పెక్=అవరింపఁగా; వనుధాపతి=సుచంద్రుఁడు; దట్టపుమంచుపిండుక్=నిలిడహితుక
 దంబమును; బల్కఱకఱిమించులక్=ఆధికమైకఠినములైనతేజస్సులచేత; తునుముకంజహి
 తుండనక్=ఖండించునూర్యుండోయనునట్లు; వాఁడితూపులక్=కఱకుబాణములచేత; మఱలఁ
 గఁజేసి=మఱలునట్లానరించి; ఆదనుజనాథుగుఱించి = ఆరాక్షసేశ్వరునిగూర్చి; మృదూ
 క్తిక్=మృదులమైనవాక్కుచేత; ఇట్లనుక్=వక్ష్యమాణప్రకారముగఁబలుకును.

చ. అలఘురణోర్విఁ జేరి యను*రాధివ యీగతి వట్టివల్కుచాల్
 పలుకుట వీరధర్మమె న*భస్మలి నిర్జరు లెల్లఁ జూడ నీ
 చలము బలంబు శస్త్ర*కుల*చాతురిఁ జూపుము చూచి యంతటా
 బ్రలయకృశాను హేతిసమ*బాణపరంపరఁ గూల్తు గ్రక్కునక్. 129

టీ. ఆసురాధిప=రాక్షసాధిపతీ! అలఘురహోర్విక్ = అధికమయిన యుద్ధభూమిని; షేరి=పాంది; ఈగతిక్ = ఈతీరున; వట్టిపల్కుచాల్ = వ్యర్థవాక్పరంపరను; పలుకుట = చెప్పుట; వీరధర్మమె=వీరులపాడియా? నభస్సలిక్ = అకాశమునందు; నిర్జనులెల్లక్ = దేవతలెల్లను; చూడక్ = ఆచలలోకింపఁగా; సీచలముక్ = సీమాత్సర్వమును; బలంబుక్ = సామర్థ్యమును; కస్త్రీ) కులచాతురిక్ = శస్త్రకుల=బాణపుంజమునందలి, చాతురిక్ = నేర్పును; చాపుము = కనఁబఱపుము. చూచి=ఆచలలోకించి; అంతటక్ = అటుతరువాత; ప్రలయకృకాను హేతిసమబాణపరంపరక్ = ప్రళయానలజ్వాలాతుల్యమగు బాణసంఘముచేత; గ్రక్కునక్ = వేగముగా; కుల్తుక్ = చంపుదును.

తే. ఈయొడఁ దమిన్ర నీదర్పమెల్లఁ గూల్చి
యరిభయదలీలఁ దనరుదీవ్యత్సుచంద్ర
శైత్యవత్కరకాండముల్ * చక్కఁ గాంచి
త్రిదశబృందంబు లానందశీఖఁ జెందు.

130

టీ. తమిన్ర=తమిసాసురుఁడా! అంధకారమాయనియర్థాంతరము దోచుచున్నది. ఈయొడక్ = ఇవును; నీదర్పమెల్లక్ = నీయహంకారమంతయు; కూల్చి = పడవైచి; అరిభయదలీలక్ = శత్రులకుభయప్రదమగుతీరున; జక్కవలకుభయప్రదమగుతీరున నని యర్థాంతరము దోచుచున్నది; తనరుదీవ్యత్సుచంద్రశైత్యవత్కరకాండముల్ = తనరు=ఊర్ష్యుచున్న, దీవ్యత్ = ప్రకాశించుచున్న, నుచంద్ర=నుచంద్రునియొక్క, శైత్యవత్ = వాఁడిగల, తీక్షణవాచకమయినశతశబ్దముమీఁద శైత్యశబ్దమయినది, కరకాండముల్ = హస్తమందుండినబాణములను; నుచంద్ర=మంచికీతాంశువుయొక్క, శైత్యవత్ = చలువగల, కరకాండముల్ = కిరణజాలములను; చక్కక్ = బాగుగా; కాంచి = చూచి; త్రిదశబృందంబులు = దేవసంఘములు; ఆనందశీఖక్ = ఆనందపరంపరను; చెందుక్ = పొందును.

ఇచటఁ బ్రస్తుతాప్రస్తుతముల కాపమ్యము గమ్యము గాన నంధకారదర్ప మడంచి చక్రవాకభయంకరము లగుచు చంద్రకిరణములు దేవతాబృందము నానందింపఁ జేయునట్లు నాతీక్షణబాణపరంపర నీదర్ప మడంచి శత్రుభయంకరమై దేవతాబృందము నానందింపఁ జేయు నని భావము.

చ. యతుల వధించి తత్కృతసవాళి హరించి ధరిత్రి ధార్షణ్యం
గతిఁ దగునీవు నాయెదురు * కట్టున నిల్చితిగా నిజాట త
త్కృతికి ఫలంబు నీ వెనయ * నిత్రణీఁ దాల్చేదముద్భుజోగ్రధ
న్వతరుణభోగి వాంతవిష్వసమ్మీనమానకలంబధారచేఁ.

131

టీ. నికాట=ఓరాక్షసుఁడ! యతులక్ = మునులను; వధించి=హింపించి; తత్కృతసవాళిక్ = వారిచేనాచరింపఁబడిన యజ్ఞసంఘములను; హరించి = చెఱిపి; ధరిత్రిక్ = భూమియందు; ధాష్ట్యన్యంగతిక్ - ధాష్ట్యన్య = గడుసుఁడనముయొక్క, సంగతిక్ = సంబంధముచేత;

తగునీవు=ఓప్పచున్ననీవు; నాయెదురుకట్టుననిల్చితిగా=నాసమ్ముఖముననిలిచితివికదా! తత్కృతికిఁ=అచర్యకు; ఫలంబుఁ=లాభమును; నీవెనయిఁ=నీవుపొందునట్లు; ఇత్తఱిఁ=ఈ సమయమందు; మద్భుజోగ్రధన్వతరుణభోగివాంతవివవహ్నిసమానకలంబధారచేఁ.-మద్భుజ=నాబాహువులయందున్న, ఉగ్రధన్వతరుణభోగి=కోడెనాగుఁబామువంటి భయంకరమగు ధనుస్సుచేత, వాంత=క్రక్కఁబడిన,వివవహ్ని=విహగ్నితోడ, సమాన=సాటియగు, కలంబధారచేఁ=బాణపరంపరచేత; తాఁచెదఁ=చేసెదను.

మాలిని. అని మనుజకులేంద్రుం * డయ్యెడఁ భూరిబాణా
 నన మెనసి శరాళిఁ * బాల దై త్యేంద్రు నెంచెఁ
 ఘనము నగముపై నిష్ఠండవార్ధారచే నా
 ఘనగుణరుతి గర్జా * శౌరవం బూని మించెఁ.

132

టీ. అని=ఇట్లువచ్చి; మనుజకులేంద్రుండు=జనపతి; ఘనగుణరుతి=గొప్పబాణనిర్ఘోషము; గర్జాశౌరవంబు=మేఘధ్వనియొక్క అతిశయమును; ఊని=వహించి; మించెఁ=అతిశయింపఁగా; ఘనము=మేఘము; నగముపైఁ=వృక్షముపై; నిష్ఠండలీలఁ=అఖండక్రియచేత; వార్ధారచేనాఁ=వారిధారచేతనన్నట్లు; అయ్యెడఁ=ఆసమయమున; భూరిబాణాసనము = గొప్పవంటిని; ఎనసి=పొంది; శరాళిఁ=బాణపరంపరచేత; చాలఁ=మిక్కిలి; దై త్యేంద్రుఁ=రాక్షసాధిపతిని; నొంచెఁ=నొప్పించెను.

“మనసిజగురు నెంతుఁ మాలినీవృత్తమందుఁ ననమయయగణంబుల్ నందవిక్రాంతి గూడఁ” అని మాలినీవృత్తలక్షణము.

చ. జనపతి వై చినట్టిశిత * సాయకముల్ నిజసాయకచ్చటఁ
 దునియఁగఁ జేసి దై త్యపతితోడనె యమ్ములు కొన్ని గూర్చివై
 చినఁ గడుఁ జూర్ణతఁ గగనసీమను గప్పఁగ నాత్మవ
 ర్తన నెనయించెఁ జూచునజశ్రవకరంబులు కేలఁ బాపఁగఁ. 133

టీ. దైత్యపతి = తమిష్రుండు; వైచినట్టిశితసాయకముల్ = రాజు ప్రయోగించిన తీక్షణబాణములను; నిజసాయకచ్చటఁ=తనబాణపరంపరచేత; తునియఁగఁచేసి = తునియు నట్లుచేసి; తోడనె=వెంటనే; అమ్ములుకొన్నిగూర్చి=కొన్ని బాణములనుసంధించి; వైచినఁ=ప్రయోగింపఁగా; జనపతి=రాజు; అత్మవర్తనఁ=తనబాణవ్యాపారముచేత; చూచునజరప్రక్షరంబులు=అవలోకించుదేవస్వంధువులు; కేలఁ=హస్తములచేత; పాపఁగఁ=తోలఁగఁజేయునట్లు; కడుఁజూర్ణతఁ=మిక్కిలిచూర్ణత్వముచేత; గగనసీమను=అకాశప్రదేశమును; కప్పఁగఁ=అచ్చాదించునట్లు; ఎనయించెఁ=పొందించెను.

అనఁగా నుచంద్రుండు తననిశితస్నాయకములను దైత్యేంద్రుండు తునియులుచేసి కొన్ని బాణములు ప్రయోగింపఁగా వానిని నిజసాయకములచే చూర్ణమై గగనసీమ వ్యాపించునట్లు చేసెననియు, అందు రణావలోకమునకై యేతెంచిన దేవస్వంధుములు అచూణాము తమ కడఁదము గాఁగా హస్తములచేఁ దోలఁగించుకొనిరనియుభావము.

చ. అలపతివై చు బాణముల * నాదను జేతుడు వాడు వై చున
 మ్ముల హరిభేది తుమ్ముచు న*పూర్వరణం బానరించి రయ్యెడక
 దలకక విల్లునక ఖగవి*తానము గూర్చుట వాని వై చుటల్
 దెలియగ నోప కెంతయు మ*తిక సురనంతతి నమ్మతింపగక. 134

టీ. అలపతివై చు బాణములక = ఆరాజప్రయోగించుతూపులను ; ఆదను జేతుడు = ఆతమిసానురుడు ; వాడువై చునమ్ములక = ఆదనుజాడు ప్రయోగించుబాణములను ; హరిభేది = సుచంద్రుడు, కుసుదుడు డనువాడు కాపవళమున సింహరూపము నొంది యుండగా వానిసింహశరీరమును భేదించినవాడు గావున హరిభేది యనం బడియె; తుమ్ములక = ఖండించుచు; అయ్యెడక = ఆసమయమున; తలకక = భయపడక; విల్లునక = ధనువునందు; ఖగవితానము = బాణసంఘమును; “ఖగన్నూ ర్యేషుపక్షీషు” అని రత్నమాల; కూర్చుట = సంఘించుటను; వానివై చుటల్ = వానికబ్రయోగించుటలను; సురనంతతి = దేవసంఘము ; ఎంతయుక = మిక్కిలి; తెలియనోపక = తెలియజాలక; మతిక = చిత్తముండు ; నమ్మతింపగక = కొనియాడగక; ఆపూర్వరణంబు = లోకోత్తరయుద్ధమును; ఓనరించిరి = సల్పిరి.

ప్రహరణకలితము. అభినవదృతి లో * నడరగఁ బలభు

గ్విభుఁ డరిబలముల్ * వెడలి నడవగక
 స్వభటనికర మెంచగఁ జటులగదక
 ప్రభుకులమణిపైఁ * బఱపెను వడిగక.

135

టీ. అభినవదృతి = నూతనదైర్ఘ్యము; లోక = మనస్సునందు; అడరక = ఓప్పుచుండగా; పలభుగ్విభుఁడు = రాక్షసేశ్వరుఁడు; అరిబలముల్ = శత్రునైస్యములు ; వెడలినడవగక = రణమునుండి భీతులైపాటఁగా; స్వభటనికరము = తననైస్యము; ఎంచగక = ప్రశంసింపఁగా; చటులగదక = చంచలమైనగదాయుధమును; ప్రభుకులమణిపైక = రాజేంద్రునిపై; వడిగక = వేగముగా; పఱపెను = ప్రయోగించెను.

“పనిగొను నెపుడుక * బ్రహరణకలితక | ననభనపలు మందగజ విరచుచుక” అని ప్రహరణకలితవృత్త లక్షణము.

పంచచామరము. నురారిరాజు మీఁద వై చు*కూరహర్ష మార్గదక

స్థిరధ్వనిప్రభావదీర్ఘ * దిక్పదక మహాగదక
 ధరావరాగ్రయాఱు ఖడ్గధారఁ ద్రుంచె సుర్వరా
 ధరోరుకూట ముగ్రవక్రధార నింద్రుఁడో యనక.

136

టీ. నురారిరాజు = రాక్షసేశ్వరుఁడు; మీఁదక = మీఁదికి; వై చుకూరహర్ష మార్గదక = శ్రయోగించునదియు, కూరుఅహర్ష మార్గము | ఖండించునదియు; స్థిరధ్వనిప్రభావదీర్ఘ దిక్పదక =

స్థిర మగుధ్వని మహిమచేత బ్రద్దలునేయఁబడిన దిక్తటములు గలదియు నగు ; మహాగదకా = గొప్పదగుగదాయుధమును; ధరావరాగ్రయా = రాజేంద్రుఁడు; ఉర్వరాధరోరుకూటము = పర్వతసమాహమును; ఉగ్రవజ్రధారకా = ఉగ్రమైనవజ్రముయొక్క అంచుచేత; ఇంద్రుఁడో యనకా = సుచేత్యరుఁడో యనునట్లు; ఖడ్గధారకా = ఖడ్గముయొక్క అంచుచేత; క్రుంచకా = ఖం డించెను.

“జరజ్రజంబులుకా గముంబా * సంగి తొమ్మిదింటిపై విరామమొంది” యని పంచమర లక్షణమో.

మ. గద యీలీల నృపాసిధార ధరఁ ద్రుంఁగం దీవరోషం బెదకా
 గదురం దానవమాయచే ననురలోకస్వామి యవ్వేళ వై
 రిదరాపాది మహానురాస్త్రము ధరిత్రీభర్తవై వైచె న
 త్వదవికా జూచునురాళి కన్నులకు నిద్రాముద్ర చేకూడఁగకా. 137

టీ. ఈలీలకా = ఈతీలన; నృపాసిధారకా = రాజుఖడ్గముయొక్క యంచుచేత; గద = తనగదాయుధము; క్రుంఁగకా = కునియలుకాఁగా; తీవరోషంబు = గాఢక్రోధము; ఎదకా = హృదయమందు; కదురకా = కలుఁగా; అనురలోకస్వామి = రాక్షసేశ్వరుఁడు; దానవమాయ చేకా = రాక్షసమాయచేత; అవ్వేళకా = అపుడు; వై రిదరాపాదిమహానురాస్త్రము = శత్రుభయ ప్రదమగు గొప్పయానురాస్త్రమును; సత్వదవికా = సత్వత్రపదవియగు నాకాశమందు; చూచును రాళికన్నులకుకా = అవలోకించు దేవబృందముయొక్క సేత్రములకు; నిద్రాముద్ర = ముకుళీ భావమునటు; చేకూడఁగకా = కలుగునట్లు; ధరిత్రీభర్తవైకా = రాజమీద; వైచెకా = ప్రయోగించెను.

శిఖరిణి. ఖరాస్యాస్త్రంబుల్ ఘూకముఖశరముల్ * కాకవదన
 స్ఫురద్బాణంబుల్ తన్మౌదివికొని రాభూరిపరిఘ
 త్సురప్రాసిత్రేణికాగురియుచు వెఱం * గూల నజరుల్
 త్వరకా దద్దైతేయాస్త్రము నడచెఁ దత్తైస్య మలరకా. 138

టీ. ఖరాస్యాస్త్రంబుల్ = ఖరముఖబాణములు; ఘూకముఖశరముల్ = ఘూకముఖములు గలిగినబాణములు; కాకవదనో స్ఫురద్బాణంబుల్ = కాకముఖములచేఁ ప్రకాశించుచున్న బాణములు; తకా = తన్ను; ఆసురస్త్రముననుట; పాదివికొనిరాకా = కప్పికొనిరాఁగా; భూరిపరిఘ త్సురప్రాసిత్రేణికా = అధికములైన పరిఘలయొక్కయు చురకత్తులయొక్కయు ఖడ్గములయొక్కయు గుంపులను; కురియుచుకా = వచ్చించుచు; అజరుల్ = ధేవతలు; వెఱకా = భయముచేత; కూలకా = దిగులుపడునట్లుగా; త్వరకా = చేగముచేత; తత్తైస్యము = వానిస్యము; అలరకా = సంతోషింపఁగా; తద్దైతేయాస్త్రము = అయానురాస్త్రము; నడచెకా = వెడలెను.

ద్విజశ్రేష్ఠుల్ మెచ్చన్యమనసభవల్ విశ్వవిరతి ప్రజాతాహ్లాదంఁడై కిఖరిణీయ గా భా
సురమగుణ్” అని కిఖరిణీపృతలక్షణము. ఇటు నప్పకవి యొకచోటనే విశ్రమముఁ జెప్పినను
ఈకవి విశ్రమద్వయముఁ బొందుపఱచెను.

మందాక్రాంత. ఉర్వీశస్వామి ఘనమతితోఁనుగ్రక్వీలాళి వైవైఁ
బర్వక్ రాఁ జూచి వెఱఁగు మదిన్ బాయ కెచ్చన్ దదీయా
ఖర్వప్రస్ఫూర్తి నడఁచుతమింఁగాంచి దోళ్ళక్తిమై గాం
ధర్వాస్త్రం బప్తు మహిపతి సంఠానముల్ మెచ్చ వైచెన్. 139

టీ. ఉర్వీశస్వామి=సుచంద్రుఁడు; ఘనమతితోఁన్=గొప్పబుద్ధితో; ఉగ్రక్వీలాళి = భ
యంకరమగు నగ్ని జ్వాలాపరంపర; వైవైఁబర్వక్ రాన్=మీఁదికిఁ బ్రసరించుటకురాఁగా; చూ
చి; వెఱఁగు=ఆశ్చర్యము; మదిన్ బాయ కెచ్చన్=మనుస్సులో విడువక యధికముకాఁగా; తదీయా
ఖర్వప్రస్ఫూర్తిక్=వాయితిశయస్ఫూర్తిని; అడఁచుతమింఁగాంచి=శమింపఁజేయుకోర్కెఁబూ
ని; దోళ్ళక్తిమైక్=బాహుళక్తిచేత; అప్తు=ఆసమయమున; మహిపతిసంఠానముల్=రాజబృం
దములు; మెచ్చన్=ప్రశంసించునట్లుగా; గాంధర్వాస్త్రంబు= గాంధర్వాస్త్రమును; వైచెన్=
ప్రయోగించెను. “మందాక్రాంత నిరికవిరతుల్ భన్నతా గాగణంబుల్ పొందెన్” అని మం
దాక్రాంతా పృతలక్షణము నప్పకవించెప్పె.

భుజంగప్రయాతము. ఖరాంశుచ్ఛటక్ వహ్ని కాండంబులక్ శీ
తరుక్పాళిని న్నించి ధాత్రీనభంబుల్
న్వరోచిం బ్రకాశింప ట్నైనాయకాస్త్రం
బిరం దానవాస్త్రీయవృత్తిక్ వారించెన్. 140

టీ. ఖరాంశుచ్ఛటక్=నూర్యపరంపరను; వహ్ని కాండంబులక్=అగ్నిపరంపరను;
శీతరుక్పాళినిక్=చంద్రపరంపరను; మించి=అతిశయించి; ధాత్రీనభంబుల్=భూమ్యంతరిక్ష
ములు; న్వరోచిక్=తనకాంతిచేత; ప్రకాశింపక్=విలసిల్లఁగా; ట్నైనాయకాస్త్రంబు=రాజా
బాణము; ఇరం=భూమియందు; దానవాస్త్రీయవృత్తిక్ = రాక్షసబాణసంబంధివ్యాపార
మును; వారించెన్=శమింపఁజేసెను.

“ భుజంగప్రయాతాఖ్యము ల్నాల్లయాలక్ గజవ్రాత వ్రీక్రాంతిగాఁజెప్పవొప్పన్”
అని భుజంగప్రయాతపృతలక్షణము.

తే. ఇట్లు తనయస్త్ర సామర్థ్య ట్ మెల్లఁ దూల
నాడు కఱచుచు హుమ్మని ట్ యాగ్రహమున
మీసములు నిక్క నవుడు తఁమీచరుండు
శక్తి న్నవు వైచె నిజమంత్రిశక్తిగరిమ.

టీ. తమీచరుండు=రాక్షసుఁడు; ఇట్లు=ఈప్రకారముగా; తనయ ప్రసామర్థ్యమెల్లఁ = తనయానురాగ్రహమునర్థమంతయు; తూలఁ = తొలఁగిపోవఁగా; జొడుకఱచుచుఁ = పెదవికఱచుచు; హుమ్మని=హుంకారముచేసి; ఆగ్రహమునఁ = కోపముచేత; మీసములు = శ్మశ్రువులు; నిక్కఁ = నిగుడఁగా; ఆపుడు=ఆసమయమువ; తనమంత్రశక్తిగరిమఁ = తనమంత్ర సామర్థ్యాతిశయముచేత; శక్తిఁ = శక్త్యాయుధముచు; నృపుఁ = రాజునుగూర్చి; వైచెఁ.

పృథ్వీ. కనత్కనకఘంటికాకలఘుణత్కృతి ప్రక్రియఁ
 జనోధిప మహోచమూశ్రవణభేదనం బూన్పుచుఁ
 ఘనప్రతిమఘామసంఘములఁ జీకటు ల్నించుచుఁ
 ఘనస్వదనిరూఢిచేఁ గదలి శక్తి యేతేరఁగాఁ.

142

టీ. కనత్కనకఘంటికాకలఘుణత్కృతిప్రక్రియఁ.-కనత్ = ప్రకాశించుచున్న, కనకఘంటికా=బంగరుగజ్జలయొక్క, కల=అవ్యక్తమధురమగు, ఘుణత్కృతి=తద్రూపమైన ధ్వనివిశేషమయొక్క, ప్రక్రియఁ=వ్యాపారముచేత; జనాధిపమహోచమూశ్రవణభేదనంబు.-జనాధిపమహోచమూ=రాజుగొప్పసేనయొక్క, శ్రవణభేదనంబు = చెవులభేదించుటను; ఊన్పుచుఁ = చేయుచు; ఘనప్రతిమఘామసంఘములఁ.-ఘనప్రతిమ = మేఘమునకుసాటియగు, ఘామసంఘములఁ=పొగుంపులచేత; చీకటుల్=అంధకారములను; నించుచుఁ = పూరించుచు; ఘనస్వదనిరూఢిచేఁ=అధికమగువేగన్నూర్చిచేత; కదలి=వెడలి; శక్తి=శక్త్యా యుధము; ఏతేరఁగాఁ = రాఁగా. దీని కు త్తరపద్యముతో నన్వయము.

పృథ్వీవృత్తలక్షణమునుగూర్చి, జసల్ జసయవంబు లుష్ణకరసంఖ్యవిక్రాంతులుఁ । టాసంగికవిపుంగవుల్ పలుకఘామిలోఁబృథ్వీనానసంశయమగుంగలిందతనయామనోవల్లఖా ॥ అని యిప్పకవి పండ్రెండవయశురము యతిగాఁ జెప్పినను మహాకవులు పెక్కుండ్రు తొమ్మిది పద్యము విశ్రమముగా వ్యవహరించుచున్నారు.

క. మనుజవతి దానిఁ గనుఁగొని
 యనిఁ గుండలితాశుగానుఁ డై శరపంక్తిం
 దునియలుగాఁ బడ వైచెఁ
 మనమున వేల్పులు నిజై కమహిమను బొగడఁ.

143

టీ. మనుజవతి=రాజు; దానిఁ=అశక్తిని; కనుఁగొని=అవలోకించి; అనిఁ=యుద్ధమం దు; కుండలితాశుగానుఁడై.-కుండలిత=వలయాకారముగాఁజేయఁబడిన, అశుగానుఁడై=ధనువుగలవాఁడై, అశుగానశబ్దము శరాసాదిశబ్దములవలె ధనుర్వాచకమగునని దెలియవలయు; వేల్పులు = దేవతలు; మనమునఁ=చిత్తమునందు; నిజై కమహిమఁ=తనముఖ్యసామర్థ్యమును; బొగడఁ = శ్లాఘింపఁగా; శరపంక్తిఁ=బాణపరంపరచేత; తునియలుగాఁ=శకలములు గా; పడవైచెఁ=పడఁగొట్టెను.

చ. తనవరశక్తి యిట్లు వనుధాపతిమార్గణధారఁ ద్రైశ్వ నా
 దనుజవిభుండు శత్రుబలదారణశీలము న్వాగ్రనిర్గళ
 త్సునిశితకీలీకీల మొకశూలము చయ్యనఁ బూని దీనిచే
 మనుము నృపాల యంచుఁ బరమప్రతిఘోధతి ప్రేయ నెత్తఁగఁ. 144

టీ. ఆదనుజవిభుండు=ఆతమిసుఁడు; ఇట్లు = ఈచొప్పున; తనవరశక్తి=తనశక్తి
 మగుశక్త్యా యుంధము; వనుధాపతిమార్గణధారఁ=నాజాబాణములయొక్క అంచుచేతఁతెల్లఁ
 పడఁగా; శత్రుబలదారణశీలము=శత్రునైనన్యసంహరణస్వభావముగలదియు ; న్వాగ్రనిర్గళ
 త్సునిశితకీలీకీలము.-స్వ = తనయొక్క, అగ్ర = అగ్రభాగమువలన, నిర్గళఁ=వెడలించుచు
 చున్న, సునిశిత=మిక్కిలితీక్షణములగు, కీలీకీలము=అగ్నిజ్వాలలుకలదియునగు; ఒక్కశూల
 ము=ఒకశూలాయుధమును; చయ్యనఁ=వేగముగా; పూని=వహించి; దీనిచేఁ=ఈయాయు
 ధముచేత; నృపాల=ఓరాజా! మనుము=బ్రతుకుము, విరుద్ధలక్షణచే చావుమని యర్థము.
 అంచుఁ=ఇట్లనుచు; పరమ ప్రతిఘోధతిఁ=అత్యంతకోపముచేత; ప్రేయఁ=వీయుటకు;
 ఎత్తఁగఁ = మీఁదికెత్తఁగా. దీనికముందుపద్యముతోనన్వయము.

చ. జనవిభుఁ డంతలోఁ గరము * చాతురి హెచ్చుగ ధన్వ మూని వే
 గనియతి నర్థచంద్రవిశిఖద్యయి పావకమంత్ర రేఖతోఁ
 దనరఁగఁ గూర్చి వైచి ధరఁ * దార్కొనఁ జేసెఁ దదీయదోర్వ్యగం
 బనుపమశూలకాంచనశ * రాసనముల్ తొలుదొల్ల డిందఁగఁ. 145

టీ. జనవిభుఁడు=నువండుఁడు; అంతలోఁ = వాఁడుకూలమెత్తివేయునంతలో; కర
 ము=మిగుల; చాతురి=సేద్య; హెచ్చుగఁ=మించఁగా; ధన్వము=ధనుస్సును; పూని=వహించి
 చి; వేగనియతిఁ = వేగనియమముచేత; అర్థచంద్రవిశిఖద్యయిఁ = అర్థచంద్రబాణద్యయ
 మును; పావకమంత్రరేఖతోఁ=అగ్నేయమంత్రపుంజముచేత; తనరఁగఁ=ఒప్పునట్లుగా;
 కూర్చి=ఘటించి; వైచి=ప్రయోగించి; అనుపమశూలకాంచనశరాసనముల్ = సాటిలేనిశూల
 మును కాంచనధనువును; తొలుదొల్లఁ = మొదటనె; డిందఁగఁ = పడఁగా; తదీయదోర్వ్య
 గంబు=వానిబాహుయుగ్మమును; ధరకాత్వోనకచేసెఁ=భూముయందుఁ బడునట్లుచేసెను.

ఉ. అంత ననంతరోషశిఖ * యాంతరవీధికఁ జిందు ద్రొక్కఁ గా
 లాంతకతుల్యమూర్తి యలయాశరసంతతిచక్రవర్తి దు
 ధ్రాంతరయంబుతో మణిశి * తాంగము డిగ్గన డిగ్గి వ్యాత్తవ
 త్రాంతర మూని మ్రింగెద ర * సాధివు నం చరుడంచె నుద్ధతిన్. 146

టీ. అంతఁ=అటుతరువాత; కాలాంతకతుల్యమూర్తి=ప్రలయకాలమృత్యువుతోనమా
 కమైనదేహిముగల; అలయాశరసంతతిచక్రవర్తి=ఆరాక్షసగులాధిపతియగుతమిసుఁడు; అం
 తరవీధికఁ=హృదయప్రదేశముండు; అనంతరోషశిఖి=అధికమయినక్రోధాగ్ని; చిందుద్రో

కర్క = ఉస్పాంగక; దుర్దాంతరయంబుతో = నివారించరానివేగముతో; మణికతాంగము = మణిమయమగురథమునుండి; దిగ్గనడిగి = తటాలునదిగి; వ్యాత్రవక్త్రాంతరము. - వ్యాత్ర = శైవవంశమున, వక్త్రాంతరము = ముఖమధ్యమును; ఊని = వహించి; ఉద్ధతి = దర్శముచేత; రసాధిపు = రాజును; మ్రింగెదనంచు = కబళించెదననుచు; చనుడెంచె = వచ్చెను.

వ. ఇట్లప్రతిమాన ప్రతిపక్షహార్యక్షవర్ణంబు వీక్షించి మహాక్షితి ధరాసన్నక్షోణివలన గుప్పించువంచాననంబు తెఱంగునఁ దచ్చక్రాంగం బభంగురామర్ష సాంగత్యంబున డిగ్గ నుటకీ గోత్రాధిపవిచిత్రపత్త్రిరాజ పరిత్రుటిత బాహుధళయుగళుండై నిస్తంద్రనురేంద్ర శతకోటిశికోటి పాటితపక్షద్వయం బగు నంజనాచలంబుచందంబునం జూపట్టుచు నశేషారిబలవిలోచనోత్సవవిమోచనంబు గావించు మేచక ప్రభాధట్టంబున నెట్టన మట్టు మీఱు కటికిచీకటిం బుట్టించుచుఁ బొడకట్టు నుద్దండతనూదండంబు శింశు మారచక్రవీధి రాయం బెరుగఁ జేయుచు నిఘ్నరద్ధిర్భునిశ్వాసధూమనిష్ఠాల సీరదనికాయంబులకు శంఖార వ్రాత్తిహంకారవారంబుల విశంకటగర్జనా విశేషంబులు నెగడించుచు గ్రీష్మదినమధ్యందినమార్తండమండలం బొడియం గమకించువిధుంతుద గ్రహంబుదారి నున్నీలితవదనకోటరుండై మహిషమార్తండుంబుఁజించి యనంతాధ్వంబునక బరువూన్చుచు నతిభయంకరాకారంబునక బటతేర నప్పు డప్పాలనుదిండిమన్నీనిఁ గన్నారంజూచి ధీరోదాత్తుం డగునానుచంద్రరాజేంద్రుండు నిజకోదండంబున నమంత్రకంబుగ నారాయణాస్త్రంబు గూర్చి ప్రయోగించిన నయ్యస్త్రశిఖావతసంబును నతివేలకుచిజాలనమన్వితంబు గావునఁ బుష్కరస్థానసంస్థాయి నానానిమేషనం తానభంగంబు చేకూర్చుచు ననేకదివ్యకాండనర్గచమత్కారిఘన ప్రకార భాసమానంబుగావున భువనజాతవిలాసనము త్సారణంబు సంఘటించుచు న మలకమలా వృద్ధైవతప్రభావిభూషితంబు గావున నాత్మమిత్రచక్రానందసంధాయక తేజోవైఖరిక దేబరిల్లుచు నమితరయంబున నభ్యుమాంబు చేపట్టి యెదురుగఁ బటతెంచు నాదైతేయనాయకుశిరంబుఁ ద్రుంచె నయ్యవనరంబున.

టీ. ఇట్లు = ఈతీరున; అప్రతిమాన ప్రతిపక్ష హార్యక్షంబు = సాటిలేని శక్తు శ్రేష్ఠుఁడు; "హార్యక్షః కేసరీవారిః సింహకర్ణులనాగాద్యాః" అని యనుటఁడు; వీక్షించుచూచి; మహాక్షితి ధరాసన్నక్షోణివలన = గొప్పవర్చిత సమీపభూమినుండి; కుప్పించుచలచాననంబు = తే

అంగునక = దుముకుచున్న సింహమువలె; తచ్చక్రాంగంబు=ఆరభమునుండి; అభంగురా
 రుర్షసాంగత్యంబునక. - అభంగుర=అప్రతిపాతమగు, అమర్ష=చేతఃప్రజ్వలనముచేత; "అమ
 ర్షస్సాపరాధేషుచేతః ప్రజ్వలనమతమ్" అని అమర్షలక్షణము, సాంగత్యంబునక = సంబం
 ధముచేత; డిగ్గునుటికి=వేగముగడిగి; గోత్రాధిపవిత్రతరపత్తిరాజపరిత్రుటిత బాహ్యర్గళ
 యుగళుండై. - గోత్రాధిప=రాజయొక్క, విచిత్రతర=ఆశ్చర్యకరములగు, పత్తిరాజ=ఉత్తమ
 సాయకములచేత, పరిత్రుటిత=చేదింపఁబడిన, బాహ్యర్గళయుగళుండై = ఆర్గళములఁజోలుభు
 జాద్యయముగలవాడై; నిస్తంద్రసురేంద్ర శతకోటి శతకోటి పాటితపక్షద్వయంబు. - నిస్తం
 ద్ర=జాగరూకుడైన, సురేంద్ర=దేవేంద్రునియొక్క, శతకోటి=వజ్రాయుధముయొక్క, శి
 తకోటి=తీక్షణగ్రముచేత, పాటిత=నఱకఁబడిన, పక్షద్వయంబు=గరుధ్యుగ్ముగలిగినట్టివి; అగు
 నంజనాచలంబు చందంబునక = అయిననీలాచలమువలె; మాపట్టుచుక = అగపడుచు; ఆ
 శేషారిబలవిలోచనోత్సవవిమోచనంబు. - ఆశేష=సమస్తములగు, ఆరి=శక్తువులయొక్క, తమి
 స్రుఁడుగావునజక్కవలయొక్కయనియర్థాంతరముస్ఫురించుచు, బల=వైచ్యముయొక్క, విలో
 చనోత్సవ=నయనానందముయొక్క, విమోచనంబు=హోగొట్టుటను; కావించు మేచకప్రభా
 ధట్టంబునక. - కావించు=చేయుచున్న, మేచకప్రభా=నీలకాంతులయొక్క, ధట్టంబునక =
 గుంపుచేత; నెట్టనక=అనివార్యముగా; మట్టుమీఱుకటికిచీకటికొ=అతిశయించుగాధాంధ
 కారమును; పుట్టించుచుక = కలుగఁజేయుచు; పొడకట్టునుద్దండతనూదండంబు. - పొడకట్టు=
 చూపట్టుచున్న, ఉద్దండతనూదండంబు=ఉత్కటశరీరకాండము; శిశుమారచక్రపీఠికొ=సూ
 ర్యాదిగ్రహసంచారచక్రముయొక్కప్రదేశమును; రాయకొ=పిరయనట్లు; పెరుగఁజేయుచుక =
 వృద్ధిఁబొందఁజేయుచు; నిఘ్నరదీర్ఘనిశ్వాసఘామనిస్కాలనీరదనికాయంబులకుక. - నిఘ్నర=
 కఠినమై, దీర్ఘ=పొడవైన, నిశ్వాస=ఊర్జ్వసంబంధియగు, ఘామ=పొగయనెడు, నిస్కాలనీరద
 =అకాలమేఘములయొక్క, నికాయంబులకుక = గుంపులకు; శంఖారవోత్థహంకారవారంబు
 లకొ=శంఖనాదముననైనహంకారములగుంపులచేత; విశకటటగర్జనావిశేషంబులు=వికాలమగు
 గర్జనావిశేషములను; నెగిడించుచుక = పుట్టించుచు; గ్రీన్వదినమధ్యందినమార్తండమండలంబు=
 గ్రీన్వదినమందలి మధ్యాహ్నకాలికసూర్యమండలమును; ఓడియకొ=తమకించువిఘంతుడుగ్రహం
 బుదారికొ=పట్టుటకుత్వరపడురాహుగ్రహముభంగి; ఉన్నీలితవదనకోటరుండై=తెఱవఁబడిన
 ముఖిలిమగులవాడై; మహిపమార్తండుకొగుఱించి=రాజసేనసూర్యునిగూర్చి; అనంతాధ్వం
 బునకొ=అంతరిక్షమార్గమును; పరువూసుచుకొ=పరుగెత్తుచు; అతిభయంకరాకారంబునకొ=
 మిగుల భయప్రదమగునాకృతిలోడ; పఱతేరకొ=రాఁగా; అప్పడు=ఆసమయమున; అప్ప
 లనుదిండిమన్నీనికొ=ఆరాక్షసేశ్వరుని; కన్నారకొ=చూచి=బాగుగవలలోకించి; ధీరోదాత్తుం
 డుఅగునానుచంద్రరాజేంద్రుండు=ధీరశ్రేష్ఠుండగునారాజశ్రేష్ఠుండు; నిజకోదండమునకొ=తన
 ధనువునందు; సమంత్రకంబుగాకొ=మంత్రయుక్తముగా; నారాయణాస్తంబుకొ=నారాయణా
 ధిడైవతమైనయస్త్రివిశేషమును; కూర్చి=సంధించి; ప్రయోగించినకొ = విడువఁగా; అయ్యస్త
 శిఖావతంసంబును=ఆయుక్తమాస్తంబును; అతివేలకుచిఖాలనమన్వికంబు=అధికమగునగ్నిసం
 తకులతోఁగూడినది; అధికఘోషుధుధులునగు చ్చలలతోఁగూడినదిఅని యర్థాంతరముతోఁచు;

కావునకా = అయిన హేతువువలన; పుష్కరస్థానసంస్థాయి నానాని మేషసంతానభంగంబు. - పుష్కరస్థానసంస్థాయి = గగనస్థలమందునిలిచిన, నానా = అనేకప్రకారములగు, అని మేషసంతాన = సురసంఘముయొక్క, జలప్రదేశములనున్న మత్స్యసంఘముయొక్క యని యర్థాంతరము, భంగంబు = పతనమును; చేకూర్చుచుకా = చేయుచు; అనేకదివ్యకాంక్షసర్గచమత్కారి ఘనప్రకార భాసమానంబు. - అనేక = అనేకములగు, దివ్య = లోకోత్తరములైన, కాండ = బాణములయొక్క, ఉదకములయొక్క, సర్గ = సృష్టియందు, చమత్కారి = నేర్పుగలిగిన, ఘనప్రకార = అధికప్రకారముచేత, మేఘప్రకారముచేత, భాసమానంబు = ప్రకాశమానము; కావునకా = అయిన హేతువువలన; భువనజాతవిలాససముత్సారణంబును. - భువనజాత = లోకసంతతియొక్క, జలజాతముయొక్క, విలాస = సంతసముయొక్క, సముత్సారణంబును = మోచనమును; ఘటించుచుకా = చేయుచు; అమలకమలాత్తదైవతప్రభావభూషితంబు. - అమల = స్వచ్ఛమగు, కమలాత్తదైవత = విష్ణువుయొక్క, సూర్యనియొక్క యని యర్థాంతరము, ప్రభావభూషితంబు = సామర్థ్యము చేసలంకృతమైనది, ప్రభా = కాంతిచేత, అవభూషితంబు = అలంకృతమైనది; కావునకా = అయిన హేతువువలన; ఆత్మమిత్రచక్రానందసంధాయక తేజోవైఖరికా. - ఆత్మ = తనయొక్క, మిత్రచక్ర = సుహృత్సంఘమునకు, మిత్రములగుచక్రవాకములకు, ఆనందసంధాయక = ఆనందముజేయు, తేజోవైఖరికా = తేజోవిశేషముచేత; తేజరిల్లుచుకా = ప్రకాశించుచు; అమితరయంబునకా = అమితవేగముచేత; అభిమార్గంబు = ఆకాశమార్గమును; చేపట్టి = ఆవలంబించి; ఎదురుగాకా = అభిముఖముగా; పఅతెంచునాదైతేయనాయకుశిరంబుకా = ఏతెంచుచున్న యాదచుజనాయకుశిరమును; క్రుంచెకా = ఖండించెను. అయ్యవసరంబునకా = ఆసమయమందు; దీనికిముందు పద్యమందుండుక్రియలతో నన్వయము.

సీ. గంధర్వపతులు చొక్కపుపాట వాడిరి, వాడిరి తద్భవ్యవార్త మయులు
 కులరాజమంత్రిముఖ్యులు సంభ్రమించిరి, మించిరి సాధ్యులఁమేయనుఖిత
 నరనాథసిద్ధులం దఱు కొనియాడిరి, యాడిరి బృందారకాబ్జముఖులు
 ప్రదీప్తవద్రీవుల రాక్షసులు మన్నించిరి, నించిరి విరిసోన నిఖిలలేఖు

తే. లాత్త సామంతస్సవు లబ్రామంది రిష్ట
 సిద్ధి మును లాశ్రమంబులు ఁ చెంది రసుర
 కువలయాక్షులు మిక్కిలి ఁ గుంది రభయ

భూతి జానపదుల్ మదిఁ బొంది రవుడు.

టీ. గంధర్వపతులు = గంధర్వస్త్రీలు; చొక్కపుపాట పాడిరి = మంచిపాటను గానము చేసిరి. మయులు = యక్షులు; తద్భవ్యవార్తకా = ఆమంగళకరమగువృత్తాంతమును; వాడిరి = ప్రస్తావించుకొనిరి. కులరాజమంత్రిముఖ్యులు = కులమువారు రాజులు మంత్రివరులు; సంభ్రమించిరి = సంతోషించిరి. సాధ్యులు = దేవవిశేషులు; అమేయనుఖితకా = అపరిమితసౌఖ్యముచేత; మించిరి = అతిశయించిరి. అందఱుకా; నరనాథసిద్ధులకా = రాజయొక్క కార్యసిద్ధులను;

శానియా డీర=ప్రశంసించిరి. బృందారకాబ్జములు=జేతాస్త్రీలు; అడర=నాట్యముఁజేసిరి; ప్రద్రవదిపులక=పలాయమానులగుశత్రువులను; రాడ్పుటులు=రాజభృత్యులు;మన్నించిరి= గౌరవించిరి. నిఖిలలేఖలు=సర్వచేవతలు; విదిసోనక=పుష్పవర్షమును; నించు=పూరించిరి. అత్త=మనమున; సామంతస్వపులు = ఇరుపాదగుభూవులు; అబ్రమందిరి = ఆశ్చర్యమందిరి. ముసులు = ఋషులు; ఇప్టసిద్ధి = మనోరథలాభముచేత; ఆశ్రమంబులు = నిజనివాసములను; చెందిరి=పొందిరి. అసుఁకువలయాత్ములు=రాక్షసస్త్రీలు; మిక్కిలంకందిరి=అధికముగ దుఃఖించిరి. జానపదుల్=ప్రజలు; అభయభూతిక=అభయసంపదలు; మతిక = బుద్ధియుండు; సొందిరి= లభించిరి. అపును=దీనికముందు పద్యముతోనన్వయము.

ఇది యమకాలంకారవిశేషము. “అక్షేసత్యర్థభిన్నానాం విర్యానాం స్వాప్తనః క్రియా! యమకంపాదతద్భాగవృత్తి తద్భాత్యనేకతామ్” అని కావ్యప్రకాశమున యమకలక్షణము. “యుద్ధేతు వర్తబలచారరజాంసి తూర్వనిస్సాణనాదశరమణ్ణలర క్తనద్యః | భిన్నాతివత్ర రథచామరకేతు కుమ్మిచుక్తాసురీపుతభటా స్సురపుష్పవృష్టిః” అనుటం బట్టి యథోచితము గ నిట్లు పుష్పవృష్టింతము వర్ణితంబయ్యె.

మ. హరిదీశాదిసురాలితోఁ బ్రమథవఃర్యశ్రేణితో సర్వని
 ర్జరయోగీశ్వరణోటితో రయిత గోత్రంజేరి శారీమనో
 హారుఁ డాభూపతి గౌరవించి మహి లోకాత్యద్భుతాపాదిబం
 ధురనానావిధపారితోషికములక * దోడ్తో నెసంగక గృహక. 149

టీ. గౌరీమనోహారుఁడు=శివుఁడు; హరిదీశాదిసురాలితోక = దిక్పాలాదిదేవబృందము తోడ; ప్రమథవర్షశ్రేణితోక = ప్రమథశ్రేణులగుంపుతోడ; సర్వనిర్జరయోగీశ్వరణోటి తోక = సమస్తదేవమునిసంఘముతోడ; రయితక = వేగముచేత; గోత్రక = భూమిని; చేరి = పొంది; ఆభూపతిక = ఆరాజును; గౌరవించి = గౌరవముచేసి; మహిలోకాత్యద్భుతాపాది బంధునానావిధపారితోషికములక = భూలోకములో మిక్కిలియాశ్చర్యకరములైన యనేక విధములగు పరితోషార్థద్రవ్యములను; గృహక = దయచేత; తోడ్తోక = వెంటనే; ఒసంగక = ఇచ్చెను.

శివుండు దేవబృందముతోను ప్రమథవర్షముతోను మునిగణముతోనుం బుడమికిఁ బోయి యారాజునకు లోకోత్తరపారితోషికముల నిచ్చెననుట.

చ. దనుజుతులేంద్రసైన్యవర * దారుణసాయకపాలి సుర్విఁ ద్రె
 ధీనమహిపాలసైన్యపటలిక మనఁజేసె శచీవిభుండు పా
 వనకరుణాసుధానికర * వర్షవరంపరకన్న మున్న ప
 ర్వివనిజశక్తికల్పితస * వీనసుధారసవృష్టిధారచేక. 150

టీ. శచీవిభుఁడు=ఇంద్రుఁడు; దనుజుతులేంద్రసైన్యవర దారుణసాయక పాలిక. -దను జుతులేంద్రసైన్య=రాక్షసేంద్రునిసైన్యముయొక్క, వరి=శ్రేష్ఠమగు, దారుణ=భయంకరమగు,

సాయకపాలిక్=బాణపరంపరచేత; ఉర్విక్=భూమియందు; త్రెల్పినమహిపాలనైన్యపట
 లిక్=పడినట్టిరాజునైనికులనమాహమును; పావనకరుణాసుధానికరవర్షపరంపరకన్నక్.-
 పావన=పవిత్రమగు, కరుణా=కృపచేతనైన, సుధానికర=సుధాసమాహముయొక్క, వర్షపరం
 పరకన్నక్=వృష్టిపరంపరకన్నను; మున్న=పూర్వమే; పర్విననిజకక్తికల్పితనవీనసుధారస
 వృష్టిధారచేక్.-పర్విన=వ్యాపించినదియు, నిజకక్తికల్పిత = తనసామర్థ్యముచేకల్పింపఁ
 బడినదియు, నవీన=నూతనమునగు, సుధారస=అమృతరసముయొక్క, వృష్టిధారచేక్=వర్షధా
 రచేత; మునఁజేసెక్=బ్రతికించెను.

మ. దివిజాలభ్యతమిన్దైత్యవిజయాః ప్తిక్ సేవితుం డైనయా
 యవనీవాధవరేణ్యుఁ జేరి వినయాః యత్తాత్త గాధేయగా
 లవశాండిల్యవసిష్ఠముఖ్యమునిజాలం బేకవాచాగతిక్
 నవకల్యాణకరాదిదివ్యవరసం తానంబు లూన్యైక్ రహిక్. 151

టీ. దివిజాలభ్యతమిన్దైత్యవిజయా ప్తిక్.-దివిజాలభ్య=దేవతలకుఁబొందనలవిగాని,
 తమిన్దైత్యవిజయ=తమిన్ద్రాసురునివిజయముయొక్క, ఆప్తిక్=ప్రాప్తిచేత; సేవితుం డైనయా
 యవనీవాధవరేణ్యుఁ=సేవింపఁబడినయా రాజశ్రేష్ఠుని; చేరి=పొంది; వినయాయత్తాత్తక్=
 వినయవశంపదమైనచిత్తముతోడ; గాధేయగాలవశాండిల్యవసిష్ఠముఖ్యమునిజాలంబు=విశ్వా
 మిత్రుఁడుగాలవుఁడు శాండిల్యుఁడు వసిష్ఠుఁడు మొదలగుమునిపుంజము; ఏకవాచాగతిక్=ఏక
 వాక్యముగ; నవకల్యాణకరాదిదివ్యవరసంతానంబులు = అపూర్వకల్యాణముఁజేయునట్టివరము
 మొదలగువరములయొక్కసమాహములను; రహిక్=ప్రీతిచేత; ఉన్యైక్=వహింపఁజేసెను.

విశ్వామిత్రుఁడు లోనగు మునివర్యు లారాజున కభ్యుదయ పరంపరాభివృద్ధిగా నాశీ
 ర్యదించి రనుట.

చ. జనవిభుఁ డిట్లు దైత్యబలఃజాతజయంబు వహించి దేవతా
 జనములచే బహూకృతిని జాల భరించి కడుం దలంచె నె
 మ్ననమునఁ జంద్రికాయువతిః మంజుకటాక్షసమేధితేందీరా
 తనయమహాజయం బెపుడు యని కోర్కి మించఁగఁ. 152

టీ. ఇట్లు=ఈప్రకారముగ; జనవిభుఁడు=సుచంద్రుఁడు; దైత్యబలఃజాతజయంబు=రా
 ఝసనైన్యముయొక్కగుణపును; వహించి=పొంది; దేవతాజనములచేక్=దేవతాసంఘములచే
 త; బహూకృతిని=సత్కారమును; చాలక్=మిక్కిలి; భరించి=వహించి; నెమ్మనంబునక్=మం
 చిమనస్సునందు; చంద్రికాయువతిమంజు కటాక్షసమేధితేందీరాతనయజయంబు.-చంద్రికా
 యువతి=చంద్రికయొక్క, మంజు=మనోజ్ఞములగు, కటాక్ష=నేత్రాంతదృష్టులచేత, సమే
 ధిత=వృద్ధిపొందింపఁబడిన, ఇందిరాతనయ=మన్నఘనియొక్క, మహాజయంబు = గొప్పజయ
 ము; ఎపుడుదారునోకో = ఎపుడుకలుగునో; అని = ఈప్రకారముగా; కోర్కిమించఁగఁక్ =
 ఆభిలాషయతిశయింపఁగా; కడుక్=మిక్కిలి; తలంచెక్=చింతించెను.

ఆనారితో నెపుడుభోగింతునోయని కోరుచుండెననుట. ఇటఁ జింతయను ననంగద శగాఁ దెలియనది.

క. ఈలీల నపుడు తత్పాం, చాలీమోహోత్తచిత్తసారముఁడై భూ

పాలాగ్రణీనకలాజర, జాలానుమతిక్ బ్రమోదఃసంతతి మెఱయన్. 153

టీ. అపుడు=ఆనమయమున; ఈలీలన్=ఈ ప్రకారముగ; భూపాలాగ్రణీ=సుచంద్రుఁడు; తత్పాంచాలీమోహోత్తచిత్తసారముఁడై=ఆచంద్రికయందలిమోహముచేఱబడినశ్చంద్రు యారవిందముగలవాఁడై; నకలాజరజాలానుమతిక్=నమస్తదేవతాబృందముయొక్కసమ్మతితోడ; ప్రమోదసంతతి=హర్షాతిశయము; మెఱయన్=ప్రకాశించుచుండఁగా; దీనికిచనియొనక వ్యవ హితోత్తరపద్యస్థక్రియయందవ్యయము.

పద్యత్రయమేకక్రియతో నన్వయించుటంజేసి యిట్లు “ద్వాభ్యాంయుగ్మితిప్రోక్షఁ త్రిభిశ్చోక్త్యైశేషకమ్” అను నుక్తలక్షణముచేలక్షితంబగువిశేషకసంజ్ఞ యీపద్యత్రయ కమ యుచున్నది.

మ. అనఘోచ్చైస్తనకుంభలబ్ధి ఘనవాఃలావాప్తి హీరాభదం

తనిషక్తిక్ నపపద్మభాలసితవక్త్రస్ఫూర్తి రాజిల్లుప

ద్విని రూఢానుశయాఢ్యహృత్సరణి భూమిస్వామి దా నెక్కి కాం

చనబంభారభటుల్ తమిస్రవిజయఃచ్ఛాయన్ బ్రబోధింపఁగన్. 154

టీ. భూమిస్వామి=సుచంద్రుఁడు; అనఘోచ్చైస్తనకుంభలబ్ధిక్.- అనఘం=బిచ్చములేని, ఉచ్చైస్తన=మిక్కిలిగొప్పవైన, కుంభం=కుంభస్థలముయొక్క, ఉచ్చైస్తి=మిట్టలైన, స్తనకుం భం=కలశములవంటికుచములయొక్క, లబ్ధిక్=ప్రాప్తిచేతననియర్థాంతరధ్వని; ఘనవాలావా ప్తిక్.- ఘనం=గొప్పదియైన, వాలం=పుచ్చముయొక్క, అవాప్తిక్ = ప్రాప్తిచేత, గొప్పతల వెండ్రుకలప్రాప్తిచేతననియర్థాంతరము; హీరాభదంతనిషక్తిక్=వజ్రసమానకాంతిగలదంత సంబంధముచేత; నపపద్మభాలసితవక్త్రస్ఫూర్తిక్.- నప=నూతనములగు, పద్మ=సిద్ధిపుబ్బాట్టుల యొక్క, భా=కాంతులచే, నూతనమైనకమలకాంతిచేతననియర్థాంతరము, లసితం=ప్రకాశిం చుచున్న, వక్త్రస్ఫూర్తిక్ =ముఖప్రకాశముచేత; రాజిల్లుపద్మినిక్=ప్రకాశించుచున్నయాఁడే నుఁగును, పద్మినీజాతిస్త్రీననియర్థాంతరము; రూఢానుశయాఢ్యహృత్సరణిక్.- రూఢం=అధిక మైనటువంటి, అనుశయం=ద్యేషముచేత, అరతిచేతననుట, అరతియనఁగాననంగదశావిశేషము, ఆఢ్యం=సమ్మద్యమయిన, హృత్సరణిక్=హృత్ప్రదేశముతో; తాకా; ఎక్కి=అధిష్టించి; కాం చనబంభారభటుల్=స్వర్గముయభేరులయొక్కనినాదములు; తమిస్రవిజయఃచ్ఛాయన్ = తమి ప్రాసురజయప్రకాశమును; బ్రబోధింపఁగన్=బోధించుచుండఁగా. దీనికి చనియొ ననున్న త్త రపద్యమందలి క్రియతో నన్వయము.

అనఁగా పద్మినీ చంద్రికాలక్షణములతోఁ గూడి యుండుటం జేసి తత్సర్వకావ్రయం క్తమయిన యరతితోడ దాని నెక్కి చనియొ నని భావము.

చ. అలఘుర్ఘోతరంగవిభావతిశయంబు కనద్వనీలతా

వలిమహిమల్ సరోలలితవారిజవైఖరియ్యో నగోజ్జ్వల

జ్జలదమహంబు తన్నహిపచంద్రసుతాంగవిభావిలాసముల్

దేలుపఁగ గాంచుచున్ జనియెఁ ద్రిమ్మరునెమ్మదితోడ వీటికిన్. 155

టీ. అలఘుర్ఘోతరంగవిభావతిశయంబు.-అలఘు=అధికమగు, ఘో = సెలయేళ్ళయొక్క, తరంగ=అలలయొక్క, విభావతిశయంబు = సంపత్సమృద్ధి; కనద్వనీలతావలి మహిమల్.=కనత్ =ప్రకాశించుచున్న, వనీ=వనములయందున్న, లతా=తీవలయొక్క, ఆవలి=పంక్తులయొక్క, మహిమల్ = అతిశయములు; సరోలలిత వారిజవైఖరియ్యో.-సరః=సరస్సులయందలి, లలిత=దివ్యులున్న, వారిజ = పద్మములయొక్క, వైఖరియ్యో = భంగియు; నగోజ్జ్వలజ్జలదమహంబు = పర్వతిములయందుప్రకాశించుచున్న మేఘములవిలాసము; తన్నహిపచంద్రసుతాంగవిభావిలాసము.-తన్నహిపచంద్రసుతా = ఆచంద్రికయొక్క, అంగవిభావిలాసముల్=అంగకాంతివిశేషములన; తెలుపన్=స్తరింపఁజేయుచుండఁగా; కాంచుచున్=చూచుచు; త్రిమ్మరు నెమ్మదితోడన్=మిక్కిలి చలించుచున్న నిండుమనస్సుతోడ; వీటికిన్=నిజరాజధానికి; చనియెన్=పోయెను.

ఆనఁగా తరంగలతాపద్మజలదములు చంద్రికయొక్కవశులను బాహువులను కన్నులను కొప్పును స్తరింపఁజేయుచుండఁగాఁ జూచుచు భోయె ననిభావము.

చ. తనపుర మంతిఁ జేరి వసుధావతి భోటవరాటలాటము

ఖ్యనిఖిల దేశభూపతులఁ నంచి నిజాంచితహైమమందిరం

బెనసి యనీహ మించ దినకృత్యము లూన్చి విలాసహర్ష్యమా

లి నలరుశయ్య నట్లు పవళించె నృపాలనుత్తైకమోహతన్. 156

టీ. అంతన్=అటువైసి; వసుధావతి=సుచంద్రుఁడు; తనపురము=తనపత్తనమును; చేరి=వాంది; భోటవరాటలాటముఖ్యనిఖిలదేశభూపతులన్=భోటవరాటలాటాదినిఖిలదేశప్రభువులను; అంచి=పంపి; నిజాంచిత హైమమందిరంబు.-నిజ=స్వకీయమగు, అంచిత=పూజ్యమయిన, హైమమందిరంబు=స్వర్ణభవనమును; ఎనసి=పోంది; అనీహ=అరతియనుమాన్యధావస్థ; మించన్=అతిశయంపఁగా; దినకృత్యములు=అవశ్యాచరణీయములగు సంధ్యాదికార్యములను; ఊన్చి=చేసి; విలాసహర్ష్యమాళిన్=క్రీడాసౌధక్రేమముండు; అలరుశయ్యన్ = పువ్వులపఱపునండు; నృపాలనుత్తైకమోహతన్ = చంద్రికయందు ముఖ్యమయిన ప్రీతిగలవాఁడగుటచేత; పవళించెన్=శయించెను.

ఆశ్వాసాంతపద్యములు.

మ. ప్రతిమాతీతగభీరతావిజితపారావార రావారసం

యతనానాశకర్ణకోటరప్పమత్కాసార కాసారజాం

చిత్రనేత్రాజనతామనోహరమహాశృంగాః శృంగారనం
భృతమాన్యైకవిహారలాలనమనోబృందార బృందారతా.

157

టీ. ప్రతిమాతీతగభీరతావిజితపారావార.- ప్రతిమాతీత = పాటిలేనట్టి, గభీరతా = గాంభీర్యము చేత, “గాంభీర్యమవికారస్సౌత్ సత్యోఽఘోభకారణే” అని తల్లక్షణము, విజిత = గెలువబడిన, పారావార = సముద్రముగలవాఁడా! రావారసంఘత నానాకరకర్ణకోటరప్పవత్కాసార.- రావి = ద్వని చేత, ఆర = శీఘ్రముగా, సంఘతి = నిరోధింపబడిన, నానాకర = నానారాక్షసులయొక్క, కర్ణకోటర = కర్ణరంధ్రములుగల, పుష్పత్కాసార = బాణవర్షముకలవాఁడా! కాసారబాంచిత్రనేత్రాజనతామనోహర మహాశృంగాః.- కాసారబాంచిత్రనేత్రాజనతా = సరసిజమలవలెనొప్పుచున్న నేత్రములుగల స్త్రీలనంఘములకు, మనోహర = మనోజ్ఞమగు, మహత్ = అధికమైన, శృంగాః = అలంకారముగలవాఁడా! శృంగారసంభృతమాన్యైకవిహారలాలనమనో బృందార.- శృంగార = శృంగారర సముచేత, సంభృత = మిగులఁబోషింపఁబడిన, మాన్య = మార్గమందలి, ఏక = ముఖ్యమగు, విహార = క్రీడయందు, లాలన = ఆసక్తిగల, మనః = మనస్సుగల, బృందార = దేవుఁడా! శృంగార రసాధిష్ఠాన దైవమాయులుట; బృందారతా = బృందాదేవియందు రతుఁడగువాఁడా! ఈకృతిపతిసంబోధనములకు సుత్తరపద్యములందలి తత్సంబోధనములకు ఇది యు నాశ్వాసాంతిమగద్యముతో నవ్వయము.

క. రణభీమ భీమనుతవా, రణవిజయైకాభిరామ శ రామాత్మక కా

రణధామ ధామనిధికై, రణరాజద్యామ భామశరహితాచరణా. 158

టీ. రణభీమ = యుద్ధభీమఁడైనవాఁడా! భీమనుతవారణ విజయైకాభిరామా.- భీమ = శివునిచేత, సుత = కొనియాడబడిన, వారణవిజయ = కువలయాపీడమును గజముయొక్క విజయము చేత, ఏక = ముఖ్యమగునట్లుగా, ఆభిరామ = ఒప్పెడువాఁడా! రామాత్మకకారణధామ.- రామా = స్త్రీలయొక్క, ఆత్మ = మనస్సులయొక్క, క = ముఖ్యమగు, కారణ = హేతువగు, ధామ = దేహముగలవాఁడా! “ధామ దేహే గృహేపిచ” అని విశ్వము; ధామనిధికైరణరాజద్యామ.- ధామనిధి = నూర్యనియొక్క, కైరణ = కిరణసంఘముభంగి, రాజత్ = ప్రకాశించుచున్న, భామ = దీప్తినంపదగలవాఁడా! భామరహితాచరణా = క్రోధరహితమగు నాచరణముగలవాఁడా! ఈ రెండు పద్యములందును ముక్తపదగ్రస్తమను శబ్దాలంకారము.

కవిరాజవిరాజితము. సరకవిభేదన నారజభాదన శ నారదవాదనకేళి దరి
యరిగణశాదన వారుణపాద స యూంచితవాదన భూరిదరి
చరరిపుమాద సరాశ్వవిచోదన శ సారఫలార్జనవార్జవారి
షరనిజపాదనతావన రాదనశభాజితకుండ సరేశ హారి. 159

టీ. సరకవిభేదన = సరకానుయనకు భేదకుఁడైనవాఁడా! వారజభాదన = అగ్నిభక్షకుఁడైనవాఁడా! వారదవాదనకేళి = వారదునియొక్క వీణావాద్యమందుఁ గ్రీడగలవాఁడా!

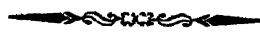

దరి=శంఖముగలవాఁడా! అరిగణకాదనవారుణపాద = అరిగణ మనెడుపంకమునకు సూత సూర్యయాపుఁడవై నవాఁడా! నయాంచితవాదన=నీతియు క్తమైన వచనముగలవాఁడా! ఖూర్షిదరీచరరిపుమాద.- ఖూరి = అధికములగు, దరి = గుహలయందు, చర = సంశరించుచున్న, రిపు=శత్రువులయొక్క, మా=సిరిని, ద=ఖండించినవాఁడా! నరాశ్వవిచోదన=అర్జునాశ్వముల ను దోలువాఁడా! సారఫలార్జనచార్జచారీ.-సార=శ్రేష్ఠమగు, ఫల=మోక్షదిఫలముయొక్క, అర్జన=సంపాదనమనెడు, చార్జ=కములములకు, చారీ = సూర్యయాపుఁడవై నవాఁడా! పరనిజ పాదనతాఘన=శ్రేష్ఠములగు తన పాదములయందు నత్తులైనవారిని రక్షించువాఁడా! రాదనభా జితకుండ.-రాదన=దంతసంబంధమైన, భా=కాంతిచేత, జిత = జయింపఁబడిన, కుండ=మొల్లలుగలవాఁడా! నరేశ=పురుషోత్తముఁడా! హరీ=మదనగోపాలస్వామి!

గద్య. ఇది శ్రీమదనగోపాల ప్రసాదనమాసాదితో భయభాషాకవిత్వ కళాకళత్రో రేచెర్ల గోత్రోపవిత్రో సురభిమల్లక్షమా పాలనత్పుత్ర కవిజనవిధేయ మాధవరాయ ప్రణీతం బైన చంద్రికాపరిణయం బనుమహాప్రబంధంబునం దుఁ దృతీయాశ్వాసము.

గద్యము. ఇది శ్రీసతీరమణ కరుణాసమాసాదిత సర్వసాభాగ్య, భాగ్యనగరమహారాజ్యసం కలిత శ్రీజటప్రోలుసంస్థాన ప్రాజ్యసకలసామ్రాజ్య, శ్రీరేచెర్ల గోత్రపవిత్ర, కవిజన గేయ శ్రీవేంకటజగన్నాథరాయ సత్పుత్ర, నతన్ ప్రవచాయ, శ్రీసురభివేంకటలక్ష్మణ రాయ, పరిపాష్య, సరస్వతై దువ్య, తదాస్థానతలమండిత శేషసదాశివపండిత విరచిత శరదాగమ సమాఖ్యవ్యాఖ్యయందు

తృతీయాశ్వాసము సంపూర్ణము.

శ్రియైనమః.

శ్రీలక్ష్మీనరసింహాయనమః.

చంద్రికాపరిణయము - సవ్యాఖ్యానము

చతుర్థాశ్వాసము.

క. కమలాకుచకలశతటీ, విమలాంచిత మృగమదాభివీలసన్నుద్రా

కమలామతికృల్లాంఛన, విమలాలనరిపువిభేదవిధ గోపాలా.

1

టీ. కమలాకుచకలశతటీ విమలాంచిత మృగమదాభి వీలసన్నుద్రా కమలామతి కృల్లాంఛన.-కమలా=లక్ష్మీ దేవియొక్క, కుచకలశతటీ=కలశములవంటి కుచములతటమండలి, విమల=నిర్మలమై, అంచిత=ఓప్పచున్న దియైన, మృగమద=కస్తూరియొక్క, అభివీలసన్నుద్రా=ప్రకాశమానముద్రయొక్క, కమలా=సంపత్తియ నెడు, మతి=బుద్ధివి, కృత్ = చేయుచున్న, లాంఛన=శ్రీవత్సముగలవాఁడా ! విమలాలనరిపు విభేదవిధ.-విమల= విశేషపాపముగల, అలస=ధర్మమునందలసలైన, రిపు = శత్రువులయొక్క, విభేద=భేదనము, విధ=రీతిగాఁగలవాఁడా ! గోపాలా=శ్రీమదనగోపాలస్వామీ ! ఈకృతిపఠనబోధనమునకు చిత్తగింపు మనునత్తరపద్యస్మక్రియతో నన్వయము.

తే. చిత్తగింపుము శౌనకాద్యుత్తమర్షి

సమితి కిట్లను రోమహర్షణతనూజుఁ

డంత రంగద్వధూమోహా మన్నపాలుఁ

డంతరంగస్థలంబున నతిశయిల్ల.

2

టీ. చిత్తగింపుము=ఆకర్ణింపుము. శౌనకాద్యుత్తమర్షి సమితికి=శౌనకుఁడు నెందలగు శ్రేష్ఠుని సంఘమునకు; రోమహర్షణ తనూజుఁడు = నూతుఁడు; ఇట్లనుకొ = వక్ష్యమాణ ప్రకారముగఁ బలుకును. అంతకొ=అటుతరువాత; రంగద్వధూమోహము.-రంగత్ = ఓప్పుచున్న, వధూ=చంద్రికయందలి, మోహము=అభిలాషము; అంతరంగస్థలంబునకొ=మనస్సునందు; అతిశయిల్లకొ=మించఁగా; అన్నపాలుఁడు=ఆరాజు. దీనికి అనుచుఁ దలపోయుచుండు ననునత్తర పద్యస్మక్రియతో నన్వయము.

ఈపద్యమందు యమకాలంకారము. ఇట్టియాశ్వాసమం దంతటను యమకాలంకారంబు ప్రధానంబుగ నగును “స్వరవ్యజ్ఞన సముదాయ పానరుక్త్యం యమకమ్” అని వాత్స్యాయననూత్రము.

సీ. పరియించు టెన్నఁడో * వరమనోమోదంబు
 నలువార రాజక * న్యాలలామ
 విహరించు టెన్నఁడో * గృహవన్య నాతిమి
 న్నలు వారక భజింపఁ * గలికిఁ గూడి
 నెలకొల్పు టెన్నఁడో * నిశితపాణిరుహాంక
 నలువారణేంద్రయా * నాకుచములను
 దేలించు టెన్నఁడో * హాళిఁ గ్రొంజెమటసో
 నలు వాఱ నెలఁతఁ గం * దర్పకేళిఁ

తే. జెలువ మరుపోరువెనుక సా * మ్ముల నలర్చి
 చెలు వమరుర క్తి నెన్నఁడో * కలిసియుండు
 టనుచుఁ దలపోయు చుండుఁ దా * నాత్తచంద్రి
 కాభిలాషానుగుంభిత * స్వాంతుఁ డగుచు.

3

టీ. రాజకన్యాలలామకా = చంద్రికను; వరమనోమోదంబు = శ్రేష్ఠమగు మనస్సంతోషము; నలువారకా = ఒప్పఁగా; పరియించు టెన్నఁడో = వివాహమాడు టెన్నఁడో. గృహవన్యకా = సదనో ద్యానమందు; నాతిమిన్నలు = స్త్రీరత్నములు; వారక = ఎడఁకక; భజింపకా = కొలుచుచుండఁగా; కలికికాకూడి = చంద్రికనుకూడి; విహరించు టెన్నఁడో = క్రీడించు టెన్నఁడో; వారణేంద్రయానాకుచములకా = గజేంద్రగమనయగు చంద్రికయొక్క స్తనములయందు; నిశితపాణిరుహాంకనలు. - నిశిత = తీక్ష్ణములగు, పాణిరుహ = గోశృయొక్క, ఆంకనలు = చిహ్నములను; నెలకొల్పు టెన్నఁడో = చేయు టెన్నఁడో; నెలఁతకా = చంద్రికను; కందర్పకేళికా = అనంగక్రీడయందు; హాళికా = ప్రీతిచేత; గ్రొంజెమటసోనలు = నూతనస్పృహసారములు; పాఱకా = ప్రవహింపఁగా; ఇట సుధిపకమున పకారమునకు పకారము వచ్చినది. అలఘుశేఫమైనను యమకమునకు బాధలేదు. తేలించు టెన్నఁడో = తృప్తిపొందించు టెన్నఁడో. చెలువకా = చంద్రికను; మరుపోరువెనుకకా = సురతానంతరమందు; సామ్ములకా = ఆభరణములచేతను; అలర్చి = సుతోషింపఁజేసి, చెలువచురురక్తికా = ఒప్పదమగుప్రీతిచేత; కలిసియుండుట = కూడియుండుట; ఎన్నఁడో = వినాఁడో. అనుచుకా = ఇట్లనుచు; భూవిభుండు = సుచంద్రభూపతి; ఆత్తచంద్రికాభిలాషానుగుంభితస్వాంతుఁడు. - ఆత్త = పొందఁబడిన, చంద్రికాభిలాష = చంద్రికావిషయపైన యనురాగముచేత, అనుగుంభిత = కూర్పఁబడిన, స్వాంతుఁడు = చిత్తముగలవాఁడు; అనుచుకా; తాకా; తలపోయుచుండుకా = చింతించుచుండును.

ఇచటఁ జింత యనువనంగదకావిశేషము గదితం బయ్యె, శ్లో "కే నోపాయేన సుపి ధ్యేత్కదా తేన నమాగమః | దూతీయభేన కింవాచ్య మిశ్రామ్యూహస్తు చిన్తనమ్" అని తల్లక్షణంబు. ఇట "కదా వారాణస్యా మమరతటివీరోధసి వనకా | వనానః కాపీనం శిరసి

నిదధానోజ్జలిపుటమ్'' ఆనువోట శాంతమునకువలె కృంగారరగమునకు ఎన్నఁచో అను పదములచే నూచిత మగుచింతాఖ్యవ్యభిచారిభావ మంగ మగుటంజేసి క్రేయోలంకార మగును. ఇదియే భావాలంకార మనఁబడును.

చ. లలి మదిఁ జాల మించ నవలలా నవలాలితకంతుకల్యనా
విలగతిఁ బ్రోవ కున్ని దగవే తగ వేమరు క్కాఁగిలింతచేక
గలయక యున్నఁ దాళఁ గలనా కలనాద యటంచుఁ బల్కు భూ
తలపతి మారశారపవితాపవితాసము మేనఁ గూరఁగక. 4

టీ. మదికొ=చిత్తమందు; లలి=క్రేమము; చాలకొ=మిక్కిలి; మించకొ=అతిశయింపఁగా; నవల=ఓతరుణి! నవలాలితకంతుకల్య నావిలగతికొ.- నవ=నూతనమైన, లాలిత = ఆదరింపఁబడిన, కంతుకలి=సురతమందలి, అనావిలగతికొ = ఆకలుషస్థితిచేత; ప్రోవకున్ని=రక్షింపకుండుట; తగవే=తగనా? తగవుగాదనుట. తగకొ=ఓప్పునట్లుగా; వేమరుకొ=సారెకు; క్కాఁగిలింతచేకొ=అలింగనముచే; కలయకయున్నకొ = కూడకయున్నయెడ; కలనాద=ఆవ్యక్తస్వరముగదానా! తాళఁగలనా=ఓర్వఁగలనా? అటంచుకొ=అట్లనుచు; ధూతలపతి=గుఱుండ్రుఁడు; మారశారపవితాపవితాసము.-మార=మన్నఘనియొక్క, శారపవి=వజ్రమువంటి శరసంఘముచేతనైన, తాపవితాసము=తాపపరంపర; మేనకొ=శరీరమందు; కూరఁగకొ=ఘటిల్లఁగా; పల్కుకొ=వచించును.

సీ. అహిరోమలతికపాం ♦ దందినఁ గాని నెం
పఁగ రాదు మలయాగమాారుతములఁ
గనకాంగికొఁగిలి ♦ యెనసినఁ గాని పెం
పఁగ రాదు మధుపభామాారుతముల
ఘనవేణిఁ గూడి మించిచినఁ గాని రూపుదూ
ల్పఁగ రాదు శశభృన్నవప్రకరముల
వనజారివదనఁ జేరినఁ గాని సిరు లడం
పఁగ రాదు వననంభవప్రకరముల

తే. ననుచు రాజీవనేత్రమోహంబు చాల
ననుచు రాజీవసాయతానల్పభయము
మలయ గాహితచింతమై ♦ గలఁగఁ జిత్త
మల యగాహితనిభుండు తాపాప్తి నడల. 5

టీ. అహిరోమలతికపాండు=నర్మ కుల్య మగురోమలతికగల చంద్రికయొక్కసాంగ త్యమును; అందినఁగాని=పొందిననేగాని; మలయాగమాారుతములకొ=మలయాచలసంబంధులగు గాడ్పులను; నొంపఁగరాదు=నొప్పించుట కలవిగాదు. అనఁగా చంద్రిక సర్పకుల్యమయిన

కోమాశలి గలది గావున తత్సాంగత్యమున వాయువును గెలువ వచ్చు ననుట. కనకాం
 గికాంగిలి=సంపెంగసుబోలు నంగములుగలదానియొక్క యాలింగనమును; ఎనసినఁగాని=
 పొందినఁగాని; మధుపభామారుతములకొ=ఆడుతుమైదలయొక్క రొదలను; పెంపఁగ రాదు=
 నశింపఁజేయుటకలవిగాదు. చంద్రికచంపకాంగిగావున దానికాంగిటఁజేరినచో తేంట్లనడఁ
 ప వచ్చు ననుట. ఘనవేణీకొ=ఘనమునుబోలు జడగలదానిని; కూడి=పొంది; మించినఁగాని=
 ఆతిశయించిననేకాని; కళభృన్న వప్రకరములకొ=చంద్రుని నూతన ప్రకృష్టకరణములను ;
 రూపు దూర్షింఁగరాదు = రూపుమాపనలవిగాదు. చంద్రిక జలదమువఁటివేణి గలది గావున
 దాని సాంగత్యమునఁ జంద్రకీరణములఁ గప్ప వచ్చు ననుట. వనజారివదనకొ = చంద్రునిఁ
 బోలుమోముగలదానిని; వేదినకొకాని = పొందిననేకాని; వనసంభవప్రకరములకొ = కమ
 లములయొక్క నేమాహములయందు; సిరులడంపఁగ రాదు = కాంతులనడఁచుటకలవిగాదు.
 చంద్రిక చంద్రునివంటిమోము గలది గావున దానిఁజేరి కమలములసిరుల నడంప వచ్చు
 ననుట. అనుచుకొ=ఇట్లు వచించుచు; రాజీవనేత్రమోహంబు = చంద్రికయందలి యనురాగ
 ము; చాలకొ=మిక్కిలి; ననుచు రాజీవసాయకా నల్పభయము.—ననుచు=వృద్ధిఁబొందుచు
 న్ను, రాజీవసాయక=మరునివలననైన, అనల్పభయము=అధికమైనభీతి ; మలయకొ=ఉద్రేకిం
 పఁగా; గాహితచింతమైకొ=పొందఁబడినచింతచేత; చిత్తము=హృదయము; కలఁగకొ=కలఁ
 తపాఁఁగా: ఆలయగాహితనిభుఁడు=ఇంద్రతుల్యుఁడైన యానుచంద్రుఁడు; తాపాప్తికొ =
 సంతాపప్రాప్తిచేత; అడలకొ=తపింపఁగా. దీనికొ దనర్చెకొ అను సుత్తరపద్యస్థక్రియతో
 నన్వయము.

చ. నరపతిధైర్యభంగము దశనర్చె నవీనరతీకథాటిఁ గై
 కరభసలీల చందననగఁచ్యుతమారుతసాలి చాంద్రదు
 మ్మరభ సలీలకోకిలనికాయశుకవ్రజశారికాసము
 త్కరభసలీలసద్ధ్వనివిధానము లత్తటిఁ జిత్రవర్తనకొ.

6

టీ. అత్తటికొ=అసమయమున; చిత్రవర్తనకొ=అశ్చర్యకరమగు రీతిచేత; నవీనరతీక
 థాటికొ=నూతనమైన మరునిజైత్రయాత్ర యందు; కైకరభసలీల.—కైక=కేకిసంబంధియగు,
 కేకికబ్బముమీఁద సంబంధార్థమందన్నిత్వయము, రభసలీల=హర్షక్రియ; “రభసోవేగహర్ష
 యోః । లీలాలిసక్రియయోః” అనివిశ్వము; చందననగఁచ్యుత మారుతసాలి.— చందననగఁ
 పులయపర్వతముననుండి, చ్యుత=జాతిన, వెడలినయనుట, మారుతసాలి = తెమ్మెరలగుంపు;
 చాంద్రదుమ్మరభ=చంద్రుని సంబంధియగు ననివార్యమైనకాంతి; సలీలకోకిల నికాయశుక
 వ్రజశారికాసముత్కర భసలీల సద్ధ్వనివిధానములు.— సలీల = విలాసముతోఁ గూడినవగు,
 కోకిలనికాయ=పికసముదయముయొక్కయు, శుకవ్రజ=చిలుకల గుంపుయొక్కయు, శారి
 కాసముత్కర=గోరువంకల సమాహముయొక్కయు, భసలీ=తుమ్మెదలయొక్కయు, లసత్ =
 విప్పుచున్న, ధ్వనివిధానములు=ధ్వనియొనర్చుటలు; నరపతిధైర్యభంగము=రాజుధైర్యముడుగు
 టమ; తనర్చెకొ=చేసెను.

రాజున కుదయించిన చంద్రికావిషయక మైనయసురాగము మలయానిలచంద్రికా కోకిలాలాపాది సహకారి కారణ సమవధానమున మిగుల శుద్ధిపితమయ్యెననుట. “తటస్థా శ్చన్ద్రికాధారా గృహవన్ద్రికాయా వపి | కోకిలాలాపమాకన్ద మన్దమాయత వట్పవాః | లతామణ్డప భూగేహదీర్ఘికా జలదారవాః | ప్రాసాదగర్భసంగీత క్రీడాద్రి సరివాదయః || అని తటస్థోదీపన విభావములు గదితంబు లయ్యె. “ఉద్దీపనవిభావాస్తు రసమద్దీపయన్తి యే” అని యుద్దీపనవిభావలక్షణము. “విభావః కథ్యతే తత్ప్రీ రసాత్పాదిన కారణమ్” అని విభావలక్షణములోనగునవి వెనుక నవి స్తరముగ వ్రాయంబడియె.

సీ. ఘనసింహగతికి స్రుక్కనిదిట్ట హంసవీ

క్షణదారకవ్రాతగతికి బెదరు

దనుజాస్త్రకీలి కోర్చినమేటి పూర్ణిమా

క్షణదారమణహేతిజాతి కడలుఁ

గలిరవాళికిఁ గలంగని దంట కిసలభ

క్షణదారనిస్వనచ్చటకుఁ దెరలుఁ

దామిస్రశస్త్రిఁ గుండనిసామి విరహిపా

క్షణదారయుతమాంశశస్త్రి నెదుఁగు

తే. నఖిలలేఖావగీర్ణ నవాజిరాజ

తాజరారిధనుర్ముక్తవాజిరాజ

దోడ్డ మయి నాట నలఁగనిదొర యసలగు

రూత్కరము గాత్రసీమయం దొరయ నలఁగు.

7

టీ. ఘనసింహగతిక్ = ఘనమైనసింగముగమనమునకు; సుక్కనిదిట్ట = వెనుదీయనిదృఢ ర్యముగలవాఁడు; హంసవీక్షణదారకవ్రాతగతిక్ = హంస = హంసలయొక్క, వీక్షణదారక = దృష్టిశ్శదకమగు, వ్రాత = సంఘములయొక్క, గతిక్ = గమనమునకు; బెదరుక్ = వెఱచును. దనుజాస్త్రకీలిక్ = రాక్షసబాణపాపి కిఁకొచ్చినమేటి = సహించినయధిపుఁడు; పూర్ణిమాక్షణదారమణహేతిజాతిక్ = పూర్ణిమాక్షణదారమణ = పున్నమచంద్రునియొక్క, హేతిజాతిక్ = కాంతిపుంజమునకు; అడలుక్ = భయపడును. కలిరవాళిక్ = రణసంబంధియగు ధ్వనిపరంపరకు; కలంగనిదంట = కలఁతపాఱనిదిట్టతనముగవాఁడు; కిసలభక్షణదారనిస్వనచ్చటకుక్ = కిసలభక్షణదార = అఁడుకోయిలలయొక్క, నిస్వనచ్చటకుక్ = నాదపరంపరకు; తెరలుక్ = చలించును. తామిస్రశస్త్రిక్ = తమిస్రాసురసంబంధియగుచురకత్తికి; కుండనిసామి = దుఃఖింపనిభూపతి; విరహిపాపూర్ణక్షణదారయుతమాంశశస్త్రిక్ = విరహపంతులపూర్ణయముయొక్క, క్షణ = ఉత్పన్నములను, ద = ఖండించెడు, అర = వేగముతో, యుత = కూడియున్న, మారశస్త్రిక్ = మన్నఘనశస్త్రి చేత; ఒడుఁగుక్ = తొలఁగును. అఖిలలేఖావగీర్ణ నవాజిరాజితా బరారిధనుర్ముక్తనా

జిరాజి.-అఖిలలేఖ=సమస్తదేవతలచేత, అవగీర్ణ=పొగడబడిన, నవ=నూతనమైన, ఆజి=యుద్ధమందు, రాజిత=విలసిల్లినట్టి, అజరా రి= రాక్షసులయొక్క, ధను=ధనుస్సులచేత, సుక్త=విడువబడిన, వాజిరాజి=శరపరంపర; తోడ్డక=వెంటనె; మయి= శరీరమందు; నాటక=నాటకం; నలఁగనిదొర=శ్రమపడనిరాజు; అనలగురూత్కరము=వాయు సంఘము, అగ్ని వాయువువలనఁ బుట్టినట్లు శ్రుతిప్రసిద్ధమగుటవలన వాయు వనలగురు వని చెప్పబడియె; గాత్రసీమయందుక = శరీరప్రదేశమందు; ఒరయి=ఒరసికొనఁగా; నలఁగుక=శ్రమపడునది.

చ. నిరతము వ్రాయు నాహరిణః నేత్రతలంబు నవామలాలన
 స్ఫురణ విభుండు దృగ్యుగళముం గరముం గురులుక మొగంబునుక
 వెర దొరయింప నాహరిణః నేత్రతలంబున వామలాలన
 త్సరసిజమందిరాతనయః శాంబరికాకృతమోహరేఖనాక . 8

టీ. విభుండు=సుచంద్రుఁడు; ఆహరిణనేత్రతలంబునకొ=మిగులశుభ్రమయినవస్త్రతలమందు; నవామలాలనస్ఫురణకొ.-నవ=నూతనమయిన, అమల = స్వచ్ఛమయిన, అలసస్ఫురణకొ=అలస్యస్ఫూర్తిచేత; నిరతము=ఎల్లప్పుడు; ఆహరిణనేత్రతలంబు=ఆచంద్రికయొక్క స్వరూపమును; “తలంస్వరూపాధరయోః” అని విశ్వము; దృగ్యుగళముకొ=కన్నుఁగవయ్యు; కరముకొ=హస్తమును; కురులుకొ=వెండ్రుకలును; మొగంబునుకొ=ముఖమును; వెరదొరయింపకొ=విరహదుఃఖము పుట్టింపఁగా; వామలాలసత్సరసిజమందిరాతనయః శాంబరికాకృతమోహరేఖనాకొ.-వామ=వ్రతికాలమైన; లాలనతో=మిగులఁబ్రకాశించుచున్న, సరసిజమందిరాతనయ=శ్రీపుత్రుఁడైనమరునియొక్క, శాంబరికా = మాయచేత, కృత = చేయబడిన, మోహరేఖనాకొ=మోహపరంపరయనఁగా; నిరతము=ఎల్లప్పుడు; వ్రాయుకొ=లిఖించును.

అనఁగాఁగాలక్షేపార్థము ప్రీయురాలినివ్రాయఁగాఁ, నదంగములు, కన్నులు కలువలనుబోలినవి కరములు చిగురులను బోలినవి కురులు తుమ్మెదలను బోలినవి ముఖము పద్మమునుబోలినది యగుటంజేసి, మదనమాయాప్రాతికూల్యముచేత భయావహములయ్యె ననుట.

చ. ఎనసినరాగనంపద వః రేశిత తా హితచంద్రికావధూ
 తినురుచిఁ గాంచి మోహభృతిఁ దాల్చిన నాయెడనుండి కీరభూ
 రినినదభంగిఁ గుందు బళిః రే సితతాహితచంద్రికావధూ
 తనిజధృతికొ భ్రమించు మదిఁ దార్కొనుచింతఁ గలంగు నెంతయున్ . 9

టీ. నరేశిత=రాజు; ఎనసినరాగనంపదకొ=పొందినరాగాతిశయముచేత; తాకొ=తాను; హితచంద్రికావధూతనురుచికొ=హితమైనచంద్రికావధువుయొక్కతనురుచిని; కాంచి=చూచి; మోహభృతికొ=మోహపరిపోషణమును; తాల్చిననాయెడనుండి=పహించినప్పటినుండి; కీరభూరినినదభంగికొ.-కీర=శుకములయొక్క, భూరి=అధికమయిన, నినదభంగికొ=ధ్వనిప్రకా

రముచేత; కుందుకొ = దుఃఖించును. బలిరే = ఆశ్చర్యము. నితతాహితచంద్రికావహితనిజ
 ధృతికొ.-నితతా = శుభ్రత్యముచేత, హిత = మనోజ్ఞమైన, చంద్రికా=వెన్నెలచేత, అవ
 ధూత=బోగొట్టబడిన, నిజధృతికొ=స్వచ్ఛైర్యముచేత; భ్రమించుకొ=తిరుగును. మతికొ=చిత్త
 మును; తాగొను చింతకొ=పొందునట్టి చింతచేత; ఎంతయుకొ=మిక్కిలి; కలంగుకొ =
 కలఁతపడును.

అనఁగా నుచంద్రుఁడు చంద్రికయందలి యనురాగము చాల్చిననాటనుండి సౌకధ్వ
 నులు మొదలగువానికిఁ గుందుచుండు ననుట.

సీ. తనువేల తావకోదారస్తనవనుధా, ధరపాలిఁ గాగిటుఁ ♦ దార్పకున్న
 శ్రుతు లేల భవదుదం ♦ చితగాననవనుధా, ద్వీపికోర్తి రుతముల్ వినిక యున్నఁ
 గనుదోయి యేల సీ ♦ గాత్రాంచనవనుధా, లంఘ్యవిభవముల్ గాంచ కున్న
 ఘోణ మేల త్వదాస్యరాకార్జునవనుధా, మకసుగంధశ్రేణి ♦ మరగ కున్న

తే. రసన యిది యేల సీయోష్ఠారమ్య మధుర
 సోత్తరము వేడ్కఁ గ్రోలక ♦ యున్న మధుర
 వాణి యని పల్కుఁ బతి యాత్మ ♦ వజల మధుర
 మాధిపనుతోత్తతాపజాతాసమధుర.

10

టీ. పతి=భూపతియగునుచంద్రుఁడు; మధురవాణి=తీయనిపలుకులుగలదానా! తావకో
 వారస్తనవనుధాధరపాలికొ.-తావక=సీసంబంధియగు, ఉదార=ఉత్కృష్టములగు, స్తనవను
 ధాధర=గిరులవంటి స్తనములయొక్క, పాలికొప్రదేశమును; కాగిటుకొ = భుజాంతరమందు;
 తార్పకున్నకొ=చేయుకున్నయెడ; తనువేల=కరీరమేల? భవదుదంచితగానన వనుధాద్వీపికో
 ర్తిరుతముల్=వనామృతనదీతరంగ ధ్వనులనుబోలిన నీయుదంచితగానములను; భవచ్చబ్దమునర్వ
 నామముగాన “ సర్వనామ్నావృత్తిమాత్రేభ్రుంవద్యావః” అని భ్రుంవద్యావము, ద్వీపికయను
 చోట ద్వీపకబద్దముపై తకొప్రత్యయము ఇకాదేశము; వినికయున్నకొ=ఆకర్ణింపనియెడల;
 శ్రుతులేల=శ్రోత్రములేల? సీగాత్రాంచనవనుధాలం ధ్యవిభవముల్=సువర్ణప్రకాశ విభ
 వములవంటి సీగాత్రముయొక్క యొప్పీదములను; కాంచకున్నకొ=అవలోకింపకున్నయెడల;
 కనుదోయియేల = నేత్రయొక్క మెందుకు? త్వదాస్యరాకార్జునవనుధామకసుగంధశ్రేణికొ.-
 త్వదాస్యరాకార్జునవనుధామక = రాకయందలిశుభ్రకీరణములకాత్రయమగు చంద్రునిచోలు
 సీముఖముయొక్క, సుగంధశ్రేణికొ = పరిమళపరంపరను ; మరగకున్నకొ=పరిచయముచే
 యకున్నయెడ; ఘోణమేల = నాసికయేల? సీయోష్ఠారమ్యమధుర సోత్తరము=మధుర
 నముయొక్క రాశిని బోలునీయధరమును; వేడ్కకొ = సంతోషముచేత; క్రోలకయు
 న్నకొ=పానముఁ జేయుకున్నయెడల; రసనయిదియేల = ఈనాలుకయేల? మధురమాధిపను
 తోత్తతాప జాతాసమధుర.-మధురమాధిపనుత=వసంతమదనులవలన, ఉత్థ=పుట్టిన, తాపజా

త = సంతాపపుంజముయొక్క, ఆనమధుర = సాటిలేనిభారము; ఆత్మక = చిత్తమందు; పలక = ఓప్పగా; అనిపలుకుక = ధైర్యపిన్న విధముగ వచించును.

చ. అలయవిరాజమానకుచ * నాయవనీపతి చి త్తవీధిలో

నలయవిరాజమానరతి * నంది దలంపఁగ నెందు మేనునం

బులక లువంబునకొ మధువుఁ * బోలెఁ బరిస్ఫుటపద్మనీమ నం

బు లకలువంబు లెప్పుడును * బొల్పుగ నుబ్బు విలోచనంబులక. 11

టీ. ఆయవనీపతి = ఆసుచంద్రుఁడు ; చి త్తవీధిలోక = హృదయదేశమందు ; అలయ విరాజమానరతికొ.-అలయ = నాశరహితమై, విరాజమాన = ఓప్పుచున్న, రతికొ = ఆసక్తిని ; అంది = పాంది; అలయవిరాజమానకుచకొ = పర్వతములవలెనొప్పుచున్నకుచములుగలయాచంద్రికను; తలంపఁగకొ = స్మరింపఁగా; మేనునకొ = దేహమందు; పులకలు = రోమాంచములు; ఓం దుకొ = కలుగును. విలంబునకొ = సేత్రములయందు; ఉవంబునకొ = ఉపకాలమందు; పరిస్ఫుటపద్మనీమకొ = వికచకమలస్థలియందు; మధువుఁబోలెకొ = మకరందమవలె; అకలువంబులు = నిర్మలములగు; అంబులు = ఆశ్రవులు; ఎప్పుడుకొ = ఎల్లపుడు; బొల్పుగకొ = ఓప్పగా; ఉబ్బుకొ = ఆతిశయించును.

అరాజు చంద్రికను ఆచారముచేత స్మరింపఁగా దేహమందుఁ బులకలు లోచనములం దశ్రువులు గలిగె ననుట.

మ. వరపాంచాలకుమారికాతిలకభవ్యధ్యానసంపత్తిచే

నరుదారక భరియించె హృత్పరణిలో * నశ్శ్యామలభాయతికొ

హరిసంభేది తదీర్ష్యనో కనియె మే * నశ్శ్యామలభాయతికొ

సరసీజాస్తుఁడు మున్నె చేకొన నదా * నశ్శ్యామలభాయతికొ. 12

టీ. వరపాంచాలకుమారికాతిలక భవ్యధ్యానసంపత్తిచేకొ.-వర = శ్రేష్ఠమగు, పాంచాలకుమారికాతిలక = చంద్రికయొక్క, భవ్యధ్యానసంపత్తిచేకొ = మనోజ్ఞమగుధ్యానసమృద్ధిచేత; హరిసంభేది = సుచంద్రుఁడు; హృత్పరణిలోకొ = చిత్తవీధియందు; అశ్శ్యామలభాయతికొ.-అశ్శ్యామ = ఆశ్రయణియొక్క, లాభ = ప్రాప్తియనెడు, ఆయతికొ = ఉత్తరకాలమును; అరుదారకొ = ఆశ్చర్యముకలుగునట్లు; భరియించెకొ = భరించెను. తదీర్ష్యనో.-తతో = ఆహృదయమందలి, ఈర్ష్యనో = ఆనూయచేతనో; సరసీజాస్తుఁడు = మున్నగుఁడు; మున్నె = అంతకుపూర్వమే; అదానశ్శ్యామలభాయతికొ.-అదాన = అష్టానమగు, నూతనమగుననుట, శ్యామ = ప్రేంకగాపువ్వున, శ్యామాశబ్దముమీఁద వికారార్థమందబో ప్రత్యయము వచ్చి శ్యామ అని ఆయినది. “పుష్పమాలేఘబహుళం” అని బహుళగ్రహణముచేత ప్రత్యయమునకు లక్కు లేదు. ల = గ్రహించెడు, అభా = అతి సామర్థ్యమందలి “భాప్రభావేచతేజసి” అని విశ్వము, యతికొ = నియమమును; చేకొనకొ = గ్రహింపఁగా; మేను = సుచంద్రునిచే

హము; అశ్వామలాభాయతిక్. - అశ్వామల = శుభ్రమయిన, అభా = కాంతియొక్క, ఆయతిక్ = సాంగత్యమును; కనియోక్ = జాంబవ.

అనగా సుచంద్రునిచిత్తము అశ్వామలాభాయతిని ధరింపగా తద్విషయమునకును అశ్వామలాభాయతిని బొందిన దనియు మునుఁ డంతకన్న మున్నె యశ్వామలాభాయతిని బొందెననియు భావము.

చ. అలనరపాలచంద్రుహృదయాంబురుహం బితరప్రవృత్తిచే

జెలగక యుండ నూన్చి చెలిఁ జేర్చెఁ గడున్ సితపక్షరాజమం
డలమధుపాలికాభచర నాథమరుత్పితపక్షరాజమం

డలమధుపాలికల్ గొలువ నవ్యభవౌన్నతిఁ గంతుఁ డయ్యెడన్. 13

టీ. అయ్యెడన్ = అనమయమందు; కంతుఁడు = స్వరుఁడు; సితపక్షరాజమండలమధుపాలికాభచర నాథమరుత్పితపక్షరాజమండలమధుపాలికల్. - సితపక్షరాజమండల = శుక్లపక్షమందలిచంద్రమండలము, మధు = వసంతము, పాలికా = గుంపులైన, అభచర నాథ = పక్షి శ్రేష్ఠములు, శుకపికళారికాదులనుట, మరుల్ = మలయమారుతము, సితపక్షరాజమండల = రాజహంసలగుంపు, మధుపాలికల్ = తుమ్మెదలబారులు; నవ్యభవౌన్నతిక్ = క్రొత్తపుట్టువు యొక్కయతిశయము చేత; కొలువన్ = సేవించుచుండఁగా; అలనరపాలచంద్రుహృదయాంబురుహంబు = ఆసుచంద్రునియొక్కహృదయకమలము; ఇతరప్రవృత్తిచేక్ = విషయాంతరవ్యాపారముచేత; చెలగకయుండన్ = ఒప్పుకయుండునట్లు; ఊన్చి = చేసి; చెలిక్ = చంద్రికను; కడున్ = మిక్కిలి; చేర్చెన్ = ఆహృదయాంబురుహమందుంచెను.

అనగా మలయానిలచంద్ర శుకపిక భ్రమర ఝంకారాదులచే ఆరాజాచిత్తము విషయాంతరవ్యాపార ముడిగి చంద్రిక యుండె నిలిచి యుండె ననుట. ఈకార్యము స్వరసామర్థ్యలభ్య మనుట కవిసమయ పరిపాటిసిద్ధము. ఇం దరతి యనుస్తరావస్థపరివృత్తి గదితంబయ్యె. అరతి యనగా విషయాంతర పరిత్యాగ పూర్వకతదేకా యత్తచిత్తత యని వ్రాయఁబడెను.

తే. పతిహృదయ మిట్లు నిజశౌర్యపటిమ సంబు

నామకచఁ జేర్చి యెనయించె నలి మనంబు
రద్విషదైవ్విరి శితశరప్రథిమ సంబు
బహితకులుపైఁ దదేణలోచనమనంబు.

14

టీ. పురద్విషదైవ్విరి = స్వరుఁడు; నిజశౌర్యపటిమన్ = తనయొక్క శౌర్యపటిమచేత; ఇట్లు = ఈశ్రవకారము; పతిహృదయము = సుచంద్రుని మనస్సును; అంబునామకచఁ = కురువేదవంటి వెండ్రుకలుగల చంద్రికను; అంబునామ మనగా కురువేరనుటకు “ఉదీచ్యకేకాంబునామచ” అని వెనుక వ్రాయఁబడె. చేర్చి = పొందించి; శితశరప్రథిమన్ = తీక్షణములైన

పాణములయొక్క అతిశయముచేత; తదేణలోచనమనంబు=ఆచంద్రికమనస్సును; అంబుజ హితకులుపైకొ=సూర్యవంశ్యుడైన సుచంద్రునిపై; నలికొ=మిక్కిలి; మనకొ=వర్తించునట్లు; ఎనయించెకొ=పొందించెను.

చ. అలవిరివింటిదంట తదిలాధిపమోహము నెమ్మనంబునకొ
గలవలమానభేదిమణికికై శికఁ గెండలిరాకుముల్కులకొ
గలవల మాన నూన్పై నలుకొకకొ నవసంగరముద్ర నిల్చి మం
గలవలమానమీనతిలకధ్వజశోభిమరుద్రధంబునకొ. 15

టీ. అలవిరివింటిదంట=దిట్టతనముగల యాకుమనుసాయకుండు; తదిలాధిపమోహము= ఆసుచంద్రునియందలియసురాగము; నెమ్మనంబునకొ = మంచుమనస్సునందు; కలవలమానభేది మణికికైకొకొ.-కల=కలిగినట్టి, వలమానభేదిమణి=ఇంద్రనీలమణులవంటి, కైకొకొకొ=కొప్పగుల చంద్రికను; మంగలవలమాన మీనతిలక ధ్వజశోభిమరుద్రధంబునకొ.-మంగల=శుభావహమైన న, వలమాన=బెళుకుచున్న, మీనతిలక=మత్స్యశ్రేష్ఠమనెడు, ధ్వజ=పతాక చేత, శోభి= ప్రకాశించుచున్న, మరుద్రధంబునకొ=మందమారుతమనెడు రథముమీఁద; నవసంగరము ద్రకొ=నూతనమైన యుద్ధస్థితిచేత; నిల్చి=ఉండి; అల్కులకొ=కొపముచేత; కెందలి రాకుము ల్కులకొ=ఎట్టని పల్లవములనెడు పాణముల చేత; కలవలము=ఆకులతను; ఆనకొ=పొందునట్లు; ఊన్పకొ=చేసెను.

సుచంద్రునిపై మోహము దాల్చినచంద్రికకు నవపల్ల వాద్యుద్దీపకదర్శనమువలన నా కులత గలిగె ననుట.

మ. జననాథస్తరచింతనాపరవశోస్వాంతంబునం బొల్చుకొ
కనదామోదరయంబుచేఁ గమించి పొంగం జేసెఁ దాపంబుఁ జ
క్కన దామోదరసూనుఘోటపటలీగాఢధ్వనిశ్రేణి యా
కనదామోదరసాప్తభృంగకులయుంకారంబు లప్పట్టునకొ. 16

టీ. అప్పట్టునకొ=ఆసమయమందు; దామోదరసూనుఘోటపటలీగాఢధ్వనిశ్రేణి.- దామోదరసూను=మరునికి, ఘోట = అశ్వములగుచిలుకలయొక్క, పటలీ = గుంపుయొక్క, గాఢధ్వనిశ్రేణి=గాఢమైనధ్వనిపరంపర; ఆకనదామోదరసాప్తభృంగకులయుంకారంబులు.- ఆకనకొ=మిగులఁబ్రకాశించుచున్న, ఆమోదరస=సంతోషరసమును, ఆప్త=పొందిన, భృం గకుల=కుమ్మెదలగుంపుయొక్క, యుంకారంబులు=మ్రోఁతలు; జననాథస్తరచింతనాపరవశో స్వాంతంబునకొ.-జననాథస్తర=మరునిఁబోలునుచంద్రునియొక్క, చింతనా=ధ్యానమునకు, పరవశ=ఆయత్తమైన, స్వాంతంబునకొ=మనస్సుచేత; పొల్చుకొకనదామోదకొ=ఓప్పుచున్న చంద్రికను, కొకనదము లనఁగా రకొత్పలములు వానియామోదమువంటియామోదము గలది కొకనదామోద; రయంబుచేకొ=వేగముచేత; కమించి=చుట్టుకొని; తాపంబుకొ = సంతాప మును; చక్కనకొ=బాగుగను; పొంగంజేసెకొ=ఉప్పొంగునట్లు చేసెను.

శుకకూశల భ్రమరఘంకారాదులచేఁ జంద్రికసంతాపము మిక్కిలి యుహ్వాంగనముట.

నీ. వినఁ గొంకు శుకపికాధ్వని మనోభవ మాన
 రాగకాతనుబలారభటి యనుచు
 నంట భీతిలుఁ బల్లవాళి హృద్భవమాన
 నీయధామశిఖానికాయ మనుచు
 నెనయ నొడు విలాసవనవాటి భవమాన
 హరభూరిదుర్గచయం బటంచుఁ
 గన స్రుక్కు నవకోరకచ్చటాభ వమాన
 కారికందర్పాసిధార యనుచు

తే. నిటులు వలవంతఁ గుందు నాన్వపతిరూప
 ఘనవిభవ మాన రానియుత్కలికఁ గాంచి
 నట్టితటి నుండి క్షణదోదయావనీశ్వ
 రాత్మభవ మానసంబు తాపార్చిఁ గలఁగ.

17

టీ. క్షణదోదయావనీశ్వరాత్మభవ.-క్షణదోదయ రాజపుత్రికయగుచంద్రిక; ఆన్వపతి రూపఘనవిభవము=ఆసుచంద్రునియొక్క సౌందర్యాతికయమును; ఆనరానియుత్కలిక=పట్టుఁ జాలనిసంతసముచేత; కాంచినట్టితటినండి=చూచినసమయముననుండి; మానసంబు=చిత్తము; తాపార్చి=సంతాపజ్వాలచేత; కలఁగ= కలఁతపాఱఁగా; శుకపికాధ్వని=చిలుకల యొక్కయు కోయిలలయొక్కయుపలుకును; మనోభవమానరాగకాతనుబలారభటి.-మనో భవ=మనస్సునందుఁబుట్టిన, మానరాగక=గర్వమాత్సర్యములుగల, ఆతనుబల=మత్తభవైన్య ముయొక్క, ఆరభటియందు= ధ్వనియనుచు; విన=చినుటకు; కొంతు=కోతుకును. పల్లవాళి=చిగురుటాకులగుంపుచు; హృద్భవమాననీయధామశిఖానికాయమనుచు.-హృ ద్భవ=మరునియొక్క, మాననీయ=పూజనీయమగు, ధామ=వ్రతాపముయొక్క, శిఖా=జ్వాలల యొక్క, నికాయమనుచు=గుంపనుచు; అంట=ముట్టుటకు; భీతిలు=వెఱచును. ప్రతా పమెఱ్ఱని దనుట కవినమయసిద్ధము. విలాసవనవాటి= ఉద్యానవనపీఠిని; భవమానహర భూరిదుర్గచయంబు అటంచు.-భవమానహర=కామనియొక్క, భూరి=అధికమగు, దుర్గ చయంబటంచు=దుర్గములయొక్కనిచయమనుచు; ఎనయ= పొందుటకు; ఓడు= నెనుదీయును. నవకోరకచ్చటాభ= క్రొత్తమొగ్గల గుంపులయొక్కకాంతిని; వమానకారి కందర్పాసిధార.-వమానకారి=అవమానముచేసెడు, అవకబ్ధాకారమిటలోపించినది, కంద ర్ప=మరునియొక్క, అసిధార=ఖడ్గముయొక్కఅంచు; అనుచు=కన=చూచుటకు; స్రు క్కు=భయపడును. ఇటులు=ఈవ్రతారముగ; వలవంత= మత్తభవైన్యచేత; కందు= దుఃఖించును.

ఇట సంతాపాతికయము చే శుకధ్వనియొకలగువాని యందరతి వ్యత్యమానమగును.

చ. ఉడుటున మోహనాదికమహోగ్రతరాస్త్రనిరూఢిఁ దత్తమి
 ప్రసదనుజభేదిపై నెడయఁ జాలనికోరిక నానవీనతో
 యదకచ కొండఁ జేయ నభవారి శయములఁ గంకణావళుల్
 వదలెఁ దొలంకెఁ బో నయనవారిశయములఁగంకణావళుల్.

18

టీ. అభవారి=మరుఁడు; ఆనవీనతోయదకచకుల్ = నవజలదమునుబోలువెఁడ్డుకలు గలయాచంద్రికకు; ఉడుటునకు = బౌద్ధత్యముచేత; మోహనాదికమహోగ్రతరాస్త్రనిరూఢిక్. - మోహనాదిక = మోహనము మొదలుగాఁగల, ముహోగ్రతర = మిగులభయంకరములగు, అస్త్ర = బాణములయొక్క, నిరూఢిక్ = ప్రసిద్ధి చేత; తత్తమి ప్రసదనుజభేదిపైక్ = తమిస్రాసురవిరోధి యగు నానుచంద్రునిమీఁద; ఎడయఁ జాలనికోరిక = తొలఁగనివాంఛను; ఒండఁ జేయక్ = పాం దఁజేయఁగా; శయములక్ = వాస్తములయందు; కంకణావళుల్ = ఎలయములగుంపులు; వదలెక్ = జాతెను. నయనవారిశయములక్ = వారిజములనుబోలుకన్నులయందు; కంకణావళుల్ = జలబిందువులగుంపులు; తొలంకెఁబో = చించెనుబో.

కార్యముచేతఁ గరకంకణములు దైన్యముచేనయనాశ్రువులు చంద్రికకు జాతెన నుట. కార్యమునునది యనంగదకావిశేషము. దైన్యము తత్సంచారియగును. ఆశ్రువుదై న్యానుభావరూప మగుసాత్త్వికభావము. విరహోత్కర్షము దీనియందు గదితం బయ్యె.

చ. కనుదొవదోయి నిర్మిమిషశౌరవ మందఁగ నబ్బరంబుతో
 ననుపమరక్తితోఁ బ్రియమహోఫలకాలసమానరూపముక్
 గనుఁగొను నెప్పు డెప్పు డలకామిని యాలతీ యెల్ల నెన్నఁగా
 ననువుగఁ బొల్పెఁ బూనియ మహోఫలకాలసమానరూపముక్.

19

టీ. ఆలకామిని = ఆచంద్రిక; ప్రియమహోఫలకాలసమానరూపముక్. - (ప్రియ = ప్రి యుఁడగునుచంద్రునియొక్క, మహోఫలక = గొప్పఫలక యందు, ఆలసమాన = మిగులఁబ్రకాశించు చున్న, రూపముక్ = స్వరూపమును; అబ్బరంబుతోక్ = ఆశ్చర్యముతోను; అనుపమరక్తి తోక్ = సాటిలేనియనురాగముతోను; కనుదొవదోయి = కలువలఁబోలుకన్నోయి; నిర్మి మేష శౌరవము = తిప్పపాటులేమియొక్కయాధిక్యమును; అందఁగక్ = పొందునట్లుగా; ఎప్పు డెప్పు డు = ఏయేసమయమందు; కనుఁగొనుక్ = చూచునో; అత్తెలియెల్లక్ = ఆసమయమంతయు; ఎన్నఁగాక్ = పరికింపఁగా; మహోఫలకాలసమానరూపముక్. - మహల్ = గొప్పదియైన, ఫల కాల = ప్రియసమాగమకాలమునకు, సమానరూపముక్ = తుల్యరూపమును; పూనియ = పొందియే; అనువుగఁ = అనుకూలముగా; పొల్పెక్ = బిప్పెను.

ఆచంద్రిక కాలక్షేపార్థము పలకయందు వ్రాయఁబడినతనప్రియునిరూపము నెప్పు డెప్పు డనురాగాతికయనున నవలోకించునో అపుడు ప్రత్యక్షప్రియసంగమువలె నాపెతు భాసీల్లు నని భావము.

సీ. కన నింపుఁ గూర్చుచక్కనిమోమువలిమిన్న
 మన సార ముద్దు గైకొనఁగఁ దివురు

నేలవేలనుచుఁ గఱపోలవలి మిన్న
 కయ పునర్భవపాలికఁ గరము మీటుఁ
 గలికి చన్దుబ్బలికవ యాన వలిమిన్న
 వాస్తకీఁ గాగిటుఁ నందఁ జూచు
 లలితాధరోష్ఠపల్లవనుధావలి మిన్న
 లము సమ్మదమునఁ గ్రోలంగఁ దలఁచుఁ

తే. జెలఁగి యాశీతకరకళాశేత్రఫాల
 ఫలక రమణీయమోహసంభ్రాంత యగుచు
 ఫలక రమణీయరూపంబుఁ ప్రాధిక్రాసి
 యంబురుహబాణకేళికాశాస్త్రి నవుడు.

20

టీ. ఆపుడు=ఆనమయమున; ఆశీతకరకళాశేత్రఫాలఫలక = చంద్రకలను గెలిచెడు
 నుదురుగలయా చంద్రిక; రమణీయమోహసంభ్రాంత = మనోజ్ఞమగు మోహము చేత సంభ్రమిం
 చినది; అగుచుకొ; ఫలక రమణీయరూపంబు.-ఫలక=ఫలకయందు, రమణీయ=మనోజ్ఞమగు,
 రూపంబు=ప్రియస్వరూపమును; ప్రాధిక్ = నేర్పుచేత; వ్రాసి=లిఖించి; అంబురుహబాణ
 కేళికాశాస్త్రి.-అంబురుహబాణ=మన్నఘనియొక్క, కేళికా=తీడయంచలి, ఆశాస్త్రి =
 ఆశాప్రాప్తిచేత; చెలఁగి=ఒప్పి; కవన్=చూచుటకు; ఇంపుకొ=పొంపును; కూర్చుచక్కని
 మోమువలిమిన్నకొ = ఘటిల్లఁజేయునంద మైనముఖచంద్రుని; మనసార్థక = ముప్పటదీక్ష
 ట్లుగా; ముద్దుగైకొనఁగకొ = ముద్దుపెట్టుకొనుటకు; తివుకొ = ప్రయత్నించును. ఏలవేలను
 చుకొ = ఎందుకురక్షింపవనుచు; కపోలవలికొ = తమల పాపపండిచెక్కొలిసి; మిన్నకయ =
 ఊరకయే; పునర్భవపాలికొ = నఖరాజిచేత; కరము=మిక్కిలి; మీటుకొ = గీచును. కలికచన్దుబ్బ
 లికవ.-కలికి=అందమయిన, చన్దుబ్బలి=పర్వతములఁబోలు సునములయొక్క, కవ=యుగ్మము;
 ఆనకొ = ఒరయునట్లు; బలిమికొ = బలాత్కారముచేత; నవాస్తకీకొ = అపూర్వానురాగ
 ముచేత; కాగిటుకొ = భుజాంతరమందు; అందఁజూచుకొ = పొందఁజూచును. లలితా
 ధరోష్ఠపల్లవనుధావలి.-లలిత=మనోజ్ఞమయిన, అధరోష్ఠపల్లవ = పల్లవమునుబోలునధరో
 ష్ఠముయొక్క, నుధావలి=అమృతపరింపరను; మిన్నలముసమ్మదమునకొ.-మిన్నలము=ఆకా
 నమునంటునట్టి, అధికమైనట్టియనుట, సమ్మదమునకొ=సంతసముచేత; గ్రోలంగకొ=పానముఁ
 జేయుటకు; తలఁచుకొ = తలంచును.

పూర్వపద్యోక్తమైన సాక్షాత్పంగమవద్యానన మిందు వివరింపఁబడియె.

చ. చలనముఁ బొంద సాగఁ జెలిస్వాంత మరాళమరాళవృత్తికి
 విలయకృశాను హేతితులనీయ నిశాతనిశాతపాలికి
 ఫలనిభ వాయుకీర్ణ మధుపాదపరాగపరాగపాలికి
 లలితరసాలసంగతకలస్వనవీనవీనగీతికి.

21

టీ. చెలిస్వంతము = చంద్రికయొక్క మనస్సు; అరాళమరాళవృత్తికి = కుటిలమైన హంసపర్వమునకు; విలయకృత్యాను హేతితులనీయ నికాతనికాతపాలికి. — విలయ కృత్యాను = ప్రళయకాలాన్ని యొక్క, హేతి = జ్వాలలతోడ, తులనీయ = పోల్చడగిన, నికాత = తీక్షణమైన, నికాతప = వెన్నెలలయొక్క, ఆలికి = సమాహమునకు; ఫలనిభవాయు కీర్ణమధుపాదపరాగపరాగపాలికి. — ఫలనిభ = బాణపుములుతులకు సరియైన, వాయు = దక్షిణాహరుతముచే, కీర్ణ = చెదరినట్టి, మధుపాదప = ఇప్పుచెట్టయొక్క, రాగ = దాడిములుయొక్క, పరాగ = పుచ్చాదులయొక్క, పాలికి = గుంపునకు; లలితరసాలసంగతకల స్వనవీనవీన గీతికి. — లలిత = మనోజ్ఞములగు, రసాల = తీయమావులయందు, సంగత = సంబంధించినట్టి, కలస్వన = ఆవ్యక్త మధురధ్వనులుగల కోకిలములు మొదలుగాఁగల, వీన = పక్షి శ్రేష్ఠములయొక్క, నవీన = నూతనమగు, గీతికి = గానమునకు; చలనముఁబొందక = చాంచల్యముపొందుటకు; పాగ = ఆరంభించెను.

ఇట్లను ద్వేగ మకున్నదశ గదితం బగును. “మానసః కంప ఉద్వేగః కథిత స్త్ర విక్రియాః | చిత్తసంతాపనిశ్వాసా ద్వేమః శయ్యాసనాదిభు | స్తమ్భచిత్తాశ్రువైచర్ష్య దీనత్వా దయ ఈరితాః” అని తల్లక్షణ తత్కార్యంబులు తెలియవలయు.

మ. జనరాట్కన్య స్వనంగతి స్వనుమహాః చక్రాంగనాళీకలో
 చన పొందుక నిజజీవబంధురతిరాట్కన్య చక్రాంగనాళీకయో
 జనముక నిర్మలభాస్వదాప్తమతిమః చ్చక్రాంగనాళీకన
 ధ్వనసంసర్గము నొంద లేదు గ సుచంద్రవ్యక్త లోభంబునక. 22

టీ. జనరాట్కన్య = రాజపుత్రియగుచంద్రిక; స్వనంగతి = తనసాంగత్యముచేత, తనమంచినడకచేతననితోఁచును; మనుమహాః చక్రాంగనాళీ కలోచనపొందుక — మను = బ్రతుకుచున్న, మహాత్ = అధికమైన, చక్రాంగ = హంసలయొక్క, నాళీకలోచన = పద్మనయనలయొక్క, హంసస్త్రీలయొక్క యనుట, పొందుక = సాంగత్యమును; నిజజీవబంధురతిరాట్ చక్రాంగనాళీకయోజనముక. — నిజ = తనయొక్క, జీవబంధు = ప్రాణవాయువులకుఁ జాట్టమగు, ప్రాణస్తేహితుఁడగుననితోఁచును, రతిరాట్కన్య = రతిపతిరథమగు మందూరుతునియొక్క, నాళీక = సత్యమైన, యోజనముక = సంబంధమును; నిర్మలభాస్వదాప్తమతి మచ్ఛక్రాంగనాళీక నద్వనసంసర్గముక. — నిర్మల = నిర్మలుఁడైన, భాస్వత్ = నూర్యునికి, ఆప్త = పొందిన, మతిమత్ = బుద్ధిగలిగిన, నిర్మలమై, భాస్వత్ = ఒప్పుచున్న, ఆప్తమతిమత్ = హితబుద్ధిగల, చక్రాంగనా = ఆఁడుజక్కవలయొక్క, కనత్ = ఒప్పుచున్న, ధ్వనసంసర్గముక = గొప్పసంబంధమును; సుచంద్రవ్యక్తలోభంబునక = సుచంద్రునియందు వ్యక్తమైన ఆస్తక్తిచేత, మంచి బంగారమందు వ్యక్తమైన యాస్తక్తిచేతననియథారాంతరముతోఁచు; ఒండలేదుగ = పొందదుగదా!

ధనాళ గలవా రాత్తులను వదలనట్లు, చంద్రిక సుచంద్రునిమీఁది యనురాగముచే, స్వనంగత్యాదులుగలవైనను హంసప్రభృతులకు వదలె ననుట.

సీ. కొమిరె యాయీకుకూటమి గోరుఁ బో యాత్మ
 కరవాలశిఖిపేతిఁ గఁతుఁ జేఁచ
 నువిద యాఘనునిపాం ఁ దూహించుఁ బో చైత్రి
 కరవాలపనసూచి ఁ గాఁడి పాఱఁ
 దెఱవ యాకనకమూఁర్తిఁ దలంచుఁ బో మఘ
 కరవాలకచ లెల్లఁ గలఁగఁజేయ
 మగువ యాభోగిపైఁ మన ముంచుఁ బో నుదు
 మ్కరవాలపవనంబుఁ గాసి వెట్ట

తే. నినుని వినుతించుఁ ణో మదిఁ గనలి నారి
 క నలినారిమరీచినఁఘాత మలమ
 నారమణి నిత్య మిటులు హృత్సారసంబు
 సారసంబుద్ధతాపసంసక్తి నెనయు.

23

టీ. కంతుఁడు=మరుఁడు; ఆత్మకరవాలశిఖిపేతిఁ.—ఆత్మ=తనయొక్క, కరవాల=
 ఖడ్గమునెడు, శిఖి=అగ్నియొక్క, పేతిఁ=బ్వాలచేత; ఏఁచఁ=బాధింపఁగా; కొమిరె=చంద్రిక;
 ఆయీకుకూటమిఁ=అనుచంద్రునియొక్క సంగమమును; గోరుఁబో = కాంక్షించును
 బో, ప్రసిద్ధుండగు శివునియొక్క సాంగత్యమును గోరువని యర్థాంతరము వోచును.
 శివుఁడు స్వరహరుఁడు గావున నతనిసాంగత్యమున స్వరబాధ శమించు నని యతనిసంగతిని
 గోరు ననుట. చైత్రికరవాల పనసూచి.—చైత్రికరవ = చైత్రమాసమందుఁ బుట్టినధ్వనిగల
 కోయిలలయొక్క, ఆలపన=ధ్వనియ నెడు, సూచి=సూచి; గాఁడిపాఱఁ=నూతీపాఱఁగా;కు
 విద=చంద్రిక; ఆఘనునిపాంచుఁ=అనుచంద్రుని సంగమును; మ్కరముయొక్క సంగమునని
 యర్థాంతరముతోచును; డూహించుఁబో=ఆలోచించునుబో, అఁగా మేఘకాలమందు సిక
 ములు ధ్వని సేయ వని కవిసమయము కావున నాఘన సాంగత్యము చేత సికఁగిలవలన నైన
 బాధను శమింపఁ జేయ వచ్చు నని ఘనునిపాం దూహించె ననుట. సుచంద్రుని పొందువల
 నఁ దద్బాధోపశమము సహజము. మధుకరవాలకచలు.—మధుకర=తుమ్మెదలయొక్క, వాలక
 చలు=వాలమనఁగా తురువేరు, దానింబోలు వెండ్రుకలుగలవారు వాలకచలు, స్త్రీలు, ఆఁడు
 తుమ్మెద లనుట, “వాలంహీశేరబద్ధిష్టో దీవ్యకేశాంబునామచ” అని ఆమరకేవము; ఎ
 ల్లఁ=అన్నియు; కలఁగఁజేయఁ=కలఁగఁతపడునట్లుచేయఁగా; తెఱవ=చంద్రిక; ఆకనకమూ
 ర్తిఁ=ఆ బంగరవంటి దేహముగలరాజును, సంపెఁగనని యర్థాంతరము వోచును; తలంచుఁ
 బో=స్వరించునుబో, అఁగా సంపెఁగ తుమ్మెదలకు విరోధి గావున తన్నాచోయ్యమునఁ దుమ్మె
 దలబాధ శమించు నని దానిఁ దలంచు ననుట, మచంద్రసాహాయ్యమునఁ దుమ్మెదల బాధయొ
 క్క యుపశమము సహజము. సుదుమ్కరవాలపవనంబు=మిక్కిలియని వార్యమయిన లేత
 గాడ్డు; “కసయోర్బవయోస్తథా” అనుటచే నిటవకారబకారంబుల కభేదము చెప్పబడి
 యె; గాసిపెట్టఁ=బాధపెట్టఁగా; మగువ=చంద్రిక; ఆభోగిపైఁ=అరాజువైని, అనర్పము

వైనని యర్థాంతరము దోచుచు; మనముంచుఁబో=మనస్సునులిపుచుబో; అనఁగా సర్వములు పవనవిరోధులు గావునఁ దత్సాహాయ్యమున మందమారకబాధను శమింపఁ జేయవచ్చు నని భోగిపై మనముంచు ననుట, సుచంద్రసంగమువలన తద్బాధోపశమము సహజము. నలిసారిమరీచిసంఘాతము=చంద్ర తేజోనికాయము; ఆలముక్ = ఆక్రమింపఁగా; వారిక=చంద్రిక; మదిక్=చిత్తముందు; కనలి=తపించి; ఇసునిక్ = సుచంద్రరాజును, సూర్యునియర్థాంతరముదోచుచు; విసుతించుఁబో=ప్రశంసించుఁబో. అనఁగా చంద్ర తేజోనికాయము సూర్య ప్రకాశమువలన శమించుచు గావున చంద్రికాబాధోపశ మమునకై సూర్యుని నుతించెననుట. సుచంద్రునివలనఁ దద్బాధోపశమము సహజము. ఆరమణీ=ఆచంద్రిక; నిత్యముక్=ఎల్లపుడు; హృత్సారసంబు సారసంబుద్ధాశాపనంసక్తిక్.-హృత్సారసంబు=మనోంబుజముయొక్క, సార=చేగ బాణిన, సంబుద్ధ=స్ఫుటమైన, తాప=సంతాపముయొక్క, సంసక్తిక్ = సంబంధమును; ఇట్లు=ఈప్రకారముగా; ఎనయుక్=సాందును.

చ. సతతము తీవ్రహేతిధర*సారసమాసవరాజసూనుసం
 జితవిరహోగ్రతాపతతి*చేఁ జలియించు నిజాంతరంగకం
 జతలము తస్తుఖేందుజిత*సారస మాసవరాజసూనుసం
 గతముగ నూన్చి కూర్చె నవి*ఖండితసమ్మదవార్ధివీచికక్. 24

టీ. తస్తుఖేందుజితసారస=ముఖచంద్రునిచేగలువఁబడిన తమ్మిగలయాచంద్రిక; సతతము=ఎల్లపుడు; తీవ్రహేతిధరసారసమాసవరాజ సూనుసంజిత విరహోగ్రతాపతతిచేక్.- తీవ్ర=గాఢమైన, హేతిధర=అగ్నిభంగిని, సార=అధికమైన, సమాస=గర్వముతోఁగూడిన, వర=శ్రేష్ఠమైన, అజనూను=మరునిచేత, “అజోహరాహారేకామే” అని విశ్వము, సంజిత=కూర్చుఁబడిన; విరహోగ్రతాపతతిచేక్=విరహసంబంధియై యుగ్రమైన సంతాపపరంపరచేత; కాదేని, హేతిధరసార=అగ్నిబలముతో, సమ=తుల్యముగు, అనవర=కొదవగాని, అజనూను=మరునిచేతనని యర్థము; చలియించు నిజాంతరంగకంజతలము=కంపించుచున్న తనమనః పద్మతలమును; అఖండిత సమ్మదవార్ధివీచికక్=అవిచ్ఛిన్నముగు సంతోష సముద్ర తరంగములను, సముద్రతరంగములవలె నవిచ్ఛిన్నముగ నుదయించుసంతసము ననుట; జాత్యేకవచనము; ఊన్చి=వహింపఁజేసి; మాసవరా జసూనుసంగతనుగక్=రాజపుత్రుండగుసుచంద్రునితోఁ గూడినదానిఁగా; కూర్చెక్=ఘటిల్లఁజేసెను.

అనఁగాఁ జంద్రిక కామాగ్ని సంతప్త మగుతనమనంబు సుచంద్రునిపై నిలిపి ప్రమాద వార్ధిలో మునుఁగఁ జేసె ననుట.

చ. నలినసమాసనాధృతిఘనత్వ మడంచె రుషార్చి నెమ్మదిక్
 మలయనమీరణాళికును*మవ్రజజోధిత భృంగశింజినిక్
 నలినసమాసనాలనుమ*నశ్కరమండలిఁ గూర్చి నొంచుచుక్
 మలయనమీరణాళ్యరభ*మధ్యగుఁ డై ననవిల్తుఁ డుద్ధతిక్. 25

టీ. ననవిల్లఁ=పుష్పధన్య; ఉద్ధతిఁ=వర్షముచేత; మలయ సమీరణాఖ్యురభమ
 ధ్యగుఁడై=మలయమతమను శీతితీరి నడుమనుండినఁడై; సమీరణాళికుసుమ ప్రబో
 ధిత భృంగశంజినిఁ-సమీరణాళి=మరుపపుచాలయొక్క, కుసుమప్రజ = పుష్పపుగుంపుల
 చేత, బోధిత=చేల్పఁబడిన, భృంగ=తుమ్మెదల నెడు, శంజినిఁ = అల్లెత్రాటియందు;
 సలిక=మిక్కిలి; నమాననాశసుమనకృరమండలిఁ = సాటిలేనికాండలుగల పుష్పలమ్మల
 యొక్కగుంపును; కూర్పి=సంధించి; నొంచుచుఁ=నొన్నఁజేయుచు; రుసార్పి = రోటకా
 ల; నెమ్మదిఁ=నిలమనమునందు; మలయఁ=వ్యాపింపఁగా; నలినసమాననాశ్చుతి=ఘనత్వ
 ము.-నలినసమానా=తమ్మినిబోలు మెముగల చంద్రికయొక్క, ధృతి = ధైర్యముయొక్క,
 ఘనత్వము=ఆధిక్యము; అడంచెఁ=అడఁగఁజేసెను.

అనఁగామలయమాతభృమరయుంకారాదులచేఁ జంఢికు సంశాప మెక్కుడై
 యానుచంద్రనంద్రుని పొందు లేక నిలువఁ జాల నను నధైర్య ముదిత మయ్యె ననుట.

తే. అంత పుత్రేనికి సహాయముగుచు హితఫలాభికాంక్షి శుకత్రిదశశాలిసురభి
 జగతి గుప్త్యే నవసూనశాలిసురభి, లామ్రుతిలకై కనంగమాశాలిసురభి.

టీ. శంతక=తదనంతరమునందు ; హితఫలాభికాంక్షి శుకత్రిదశశాలిసురభి.-హిత=ప్రి
 యములైనఫల = పండ్ల నెడులాభములను, అభికాంక్షి=కోరుచున్న, శుకత్రిదశ=చిలుకల
 నెడుదేవతయొక్క, ఆళి=గుంపునకు, సురభి=కామధేనువైనది, అనఁగా దేవతలకుఁ గామ
 ధేనువు కలివలాభము లిచ్చునట్లు శుకప్రజయనకుఁ గోరినపండ్లను పసంతమిచ్చుననుట; నప
 మానకాలిరభిలామ్రుతిలకై కనంగమాశాలి.- నప=మాతనములైన, కుమ=కుసుమములచేత,
 శాలి=ఓషధున్న, సురభి=పరిమళించుచున్న, అమ్ర=మావులయొక్క, తిలక=బొట్టుగుల
 యొక్క ఏక=ముఖ్యమగు, సంగమ=సంపర్కమందు, ఆశ=అసక్తిగలిగిన, ఆళి=తుమ్మెదలు
 గలదియనగు; సురభి=వసంతము; వలతేనికై=కామునికి; సహాయమగుచుఁ=తోడగుచు;
 జగతిఁ=భూమియందు; కనుపట్టెఁ = అగపడెను.

అనఁగావసంతోదయ మాయె ననుట. ఇటునుండి వసంతవర్షన మారంభింపఁ బడు
 చున్నది.

సీ. సుమనోగనమచూతశుమనోగణవరీత, సుమనోగణితసారశోభితాళి
 కలనాసంతాసశకలనాదనమనూన, కలనాదలితమానశబలవియోగి
 లత్రింతరితరాగలతికాంతనపరాగ, లతికాంతపరియోగలక్ష్యకాళి
 క్షలాలయాస్తోకశకమలాలయదనేక, కమలాలసితపాకశకలితకోకి

తే. శలకవితానకవితానశాళిభూత
 రుహరిజాతపారిజాతశ్రోరణోల్ల
 పద్మోతతికావ్రతతికావ్రశక్తియాతి
 భాసురము పొల్పె వాసంతశవాసరంబు.

టీ. సుమనోగనమ చాతసుమనోగపరీతి సుమనోగణితసారశ్లోతాళి.-సుమనోగ=కల్పవృక్షముతోడ, సమ=తుల్యమగు, చాత=మావులయొక్క, సుమనోగణ=కుసుమకదంబము చేత, పరీత=వ్యాప్తమైన, ఇదిఆలివిశేషణము, సుమనః=మంచినసున్నయందలి, 'అగణిత=అనికమైన, సార=సామర్థ్యము చేత, శోభిత = ప్రకాశించుచున్న, అ= తుమ్మెదలుగలది. అనఁగా రసాలకుసుముల నాశ్రయించినవి మనస్సులయం దగణితామర్థ్యము గలవి యగు తుమ్మెదలు గల దనుట, ఇది వాసంతివాసరమునకు విశేషణము, నందు నిట్లె వలెయ వలయు. కలనాదసంతానకలనాదసమనూనకలనాదళితమానబలవియోగి. కలనాదసంతాన=కోయిలగుంపుయొక్క, కల=ఆవృత్తమధురమైన, నాద = ధ్వనియొక్క, సమనూన=మిగుల నధికమైన, కలనా=అక్షలనము చేత, అనఁగా వినికిచేత, చలిత = పోఁగొట్టఁడిన, వానబల=కోపసామర్థ్యముగల, వియోగి = విరహులుగలది. అనఁగా కోకిలాలాపనూకలనముచేత విరహజనమానబలము పోయిన దనుట. లతికాంతరితరాగలతికాంతసపరాంతికాంతపరియోగలక్ష్యకాళి.-లతికాంతరిత=తీవలచేతకప్పబడిన, రాగ = దాడిమలయొక్క, లతికా=కోస్తులయొక్క, అంత=మనోజ్ఞమగు, సపరాగ = పుష్పాడితోఁగూడిన, లతికాంత=పువ్వులయొక్క, పరియోగ=సంపర్కముచేత, లక్ష్య=చూడఁదగిన, క=ఉదకములయొక్క, ఆళి=శ్రేణులుగలది. అనఁగా వసంతవాసరమున జలప్రావాదులు: పుష్పాడితోఁగూడి వాలినదాడి మిగుసుమములచేఁ జూడసాంపుగా నుండుననుట. కమలాలయాస్తోకకమలాలయనేక కమలాలసితపాకకలితకోకి.-కమలాలయ=పద్మాకరిములయొక్క, అస్తోక= అధికముల, ఇదికమల విశేషణము, కమలా=లక్ష్మీదేవికి, ఆలయలో=గృహమువలెనాచరించుచున్న, ఆనేక అసంఖ్యాకములైన, కమల=పద్మములయందు, ఆలసిత=మిగులఁబ్రకాశించుచున్న, పాక=పీలతోడ, 'పోతఃపాశోర్మకోడిష్ఠుః' అని యిమరుఁడు, కలిత=కూడుకొనిన, కోకి=అఁడుజక్కలుకలది, ఈసమాసముమీఁద సమాసాంతవిధి యనిత్యం బగుటం జేసి "నద్యుత్తశ్చ" అనికప్పిత్యయము లేదు, కొలఁకులయందు వసంతవాసరమున షక్రవాకస్త్రీలుబిడ్డలతో) వసించి రాజిల్లుచుండు రనుట. జాలకవితాన కవితానపాళిభూతచారు హరిజాతహరిజాతతోరణోల్ల సద్యోతతికా వ్రతతికావ్రజక్ష యాతిభాసురము.-జాలకవితాన=మేగ్గులగుంపనెడు, వితాన = మేలుకట్టుచేతను, పాళిభూత= బాయలుగానున్న, చారు=మనోజ్ఞములైన, హరిజాత హరిజాత=మన్నధునికివాహనములైన చిలుకలగుంపనెడు, తోరణ=తోరణములేను, ఉల్లస త్=ప్రకాశించుచున్న, వ్రతతి=తీవలయొక్క, కావ్రతతికా= ఈవల్లతలయొక్క, పక్కకొమ్మలయొక్కయనుట "ఈషదర్థేచ" అను సూత్రముచేత కుశబ్దమునకు కాదేకము వ్రజ=సంఘములనెడు, క్షయ=గృహములచేత, "నివేళః శరణంక్షయః" అని యిమరుఁడు అతిభాసురము=మిగులఁ బ్రకాశమానమైనది. అనఁగా వసంతవాసరమున లతాగృహము మొగ్గుగుంపు లనెడు మేలుకట్టుచేతను చిలుకలబారుల నెడుతోరణములచేతను విలసిల్లుచుండు ననుట; వాసంతవాసరంబు=వసంతదినము; పాల్పెళ్ళ=ప్రకాశించెను.

సీ. కిసలార్పితానందశరనలాభకపికాళి, కామనం బబలాప్తకామనంబు
 సుమభావిధానోవ్యసమభావయుతరాగ, వర్ణకం బావతత్పర్ణకంబు

నవపారిజాతప్రసవపాలిపుష్టాళి, దారకంబు వియోగి, దారకంబు
కురవామితపరాగగురువాసనాకీర్ణ, పుష్కరంబు స్త్రీపుష్కరంబు

తే. సారిమాకందఫలలగత్కిరమాని,
నీక్షణంబు క్షరద్వామి నీక్షణంబు
మంజులానేకకుసుమవద్ద్యంజలాది
కాగమము వ్రైత్సే నిల జైత్రి కాగమంబు.

టీ. కిసలార్పితానందరసలాభకశికాళికాచురంబు. - కిసల = విగుణలచేత, ఆర్పిత = బింపబడిన, ఆనందరస = ప్రమాదరసమనెను, లాభక = ఆరాజముగలిగిన, వికాళికా = లోకీకంక్షలయొక్క, మనంబు = మనస్సుగలది; అబలాప్రకామరంబు = స్త్రీలచేత బింపబడిన కామములుగలది, “కమనః కామనోభిక్షః” అని యనునందు, నందరసము లాగా శిష్టీలు త్వక్తమత్పురలై కాముకులైనతమప్రియులతో గలియుచు రసంబు; మమః విభాజ్యేనననభావయతరాగపర్ణకంబు. - సుమభావిధా = కుసుమకాంతిప్రకాశముచేత, ఆనంద్యసంభావ = నందరసములయొక్కతొడ, యుత = కూడిన, రాగ = బాధియుటనా, పర్ణకంబు = మోచుగుణముగలది; ఆనందత్పర్ణకంబు = రాలుచున్న కారాకులుగలది; నజపారిజాత ప్రసవపాలి పుష్టాళి దారకంబు. - నవ = నూతనములగు, సారిజాత = సారిజాతములయొక్క, ప్రసవపాలి = పుష్టాళి అగునులచేత, పుష్ట = పోషింపబడిన, అలిదారకంబు = తున్నెదలస్థిలుగలది; వియోగి దారకంబు = విరహిజనభాదకంబునది; కురవామితపరాగగురువాసనాకీర్ణ పుష్కరంబు. - కురవ = గోరంటలయొక్క, అమిత = అధికమైన; పరాగ = పుష్పాఘలయొక్క, గురు = అధికత్వము, దాగనా = పరిభ్రమించేత, ఆకీర్ణ = వ్యాపింపబడిన, పుష్కరంబు = ఆకాశముగలది; స్త్రీపుష్కరంబు = స్త్రీకాయుచున్న తామరలుగలది; సారిమాకందఫలలగత్కిరమాని నీక్షణంబు. - సారి = శ్రేష్ఠులయైన, మాకంద = తియ్యనూపులయొక్క, ఫల = పళ్లయందు, లగత్ = లగ్నములగుచున్న, కీరమాని = ఆడుచిలుకలయొక్క, ఈక్షణంబు = వృష్టులుగలది; క్షరద్వామి నీక్షణంబు. - క్షరత్ = క్షరచున్న, యామిని = రాత్రియొక్క, క్షణంబు = క్షణములుగలది, రాత్రి క్షణిపోవుచున్నచుంటు; మంజులానేకకుసుమవద్ద్యంజలాది కాగమము. - మంజుల = మనోజ్ఞమగు, అనేక = అనేకములగు, కుసుమవత్ = పుష్పములుగలిగిన, వంజుల = ఆశోకవృక్షము. ఆశిక = వెండలుగాగల, అగమము = వృక్షములుగలదియునగు; చైత్రికాగమంబు = చైత్రమాసమురాక, “స్వాప్నైత్రైవైత్రితోమధుః” అని అనునందు; పాల్యైక్ = ప్రకాశించెను.

చ. వరపురుషోత్తమాస్త్రి ననివారితస్సైంధవరత్నయుక్తీని
ర్భరవనుకూటలభిః దనఃరారి నభోభిః జరించు సుజ్జ్వల
త్తరణి యనంగహారిసఖాధామపథంబును బొందె నయ్యెడక
దరణి యనంగ హారియమనాధదిశానిలజాలధారచేక.

టీ. వరపురుషోమాప్తికః.-వర=క్రేష్టమగు, పురుషోత్తమ = నారాయణమూర్తియొక్క, పురుషక్రేష్టలయొక్కయని యర్థాంతరము, ఆప్తికః=ప్రాప్తిచేత; అనివారిత సైంధవ-రత్నయ్యుక్తికః.-ఆనివారిత=అడ్డగింపఁబడని, సైంధవరత్న=ఆశ్వక్రేష్టములయొక్క, సముద్రగంబంధులగుమణులయొక్కయని యర్థాంతరము, య్యుక్తికః=కూడికచేత; నిర్భరవసుకూటలభ్యైకః.-నిర్భర=మిక్కిలిఅధికములైన, కను=కిరణములయొక్క, గణములయొక్క అని అర్థాంతరము, కూట=రాశియొక్క, లభ్యైకః=ప్రాప్తిచేత; చరించును జ్వలచైరణి=సంచించుచున్న ప్రకాశమానుఁడగు సూర్యుఁడు; అనంగహారి సఖాభామసఖయిను.-అనంగహారిసఖ=శివునిచెలికాండైనకుజేరునియొక్క, భామ=నివాసస్థానముయొక్క, ఆలకాపురియొక్కయనుట, పథంబును=మార్గమును; ఈరియనునాథ దిశానిలజాలభారచేకః.-హారి = మనోజ్ఞమగు, యమనాథ=యముఁడునాథుఁడుగాఁగల, నికా=దిక్కునందలి, అనిల జాలభారచేకః = వాతజాలపరంపరచేత; తరణియనంగకః=పీడయట్లు; పాండకః=పాండను.

అనఁగా నారాయణమూర్తిచేతను ఉత్తమాశ్వములచేతను ఆమూల్యకిరణగంధముచేతను దనరాదుసూర్యుండు మలయానిలముతోడ నాకాశమునందు దక్షిణదిక్కునుండి యుత్తరదిక్కుఁ జేరెననియు నట్లుచేరుట యుత్తమపురుషులచే నిధిస్థితమైయుమూల్యరత్నములచేతను భవములచేతను ఒప్పియున్నయొక సముద్రమందు అనిలజాలపరంపరచేత దక్షిణదిక్కునుండి యుత్తరదిక్కుఁ జేరి నయట్లున్న దనియు భావము. వసంతర్తువునఁదు సూర్యుండు దక్షిణదిక్కునుండి యుత్తరపుదిక్కుఁ జేరుట ప్రసిద్ధము.

చ. మొనచిగురాకుమోవివన ♦ ముక్ మగతుమ్మైద చూపుకోపు పెంపునఁ గలికాకుచోజ్జ్వలత ♦ పాండున నావనలక్ష్మి హల్చిసక గని యతనుప్రతాపపరికల్పితమోహనిరూఢిమైఁ దలం గనియతనుప్రతాపగతిఁ ♦ నైకొనె భానుఁడు మందవర్తనకః. 30

టీ. భానుఁడు=సూర్యుఁడు; ముక్=తనయెదుట; ఆవనలక్ష్మి=ఆవనసంపద, స్త్రీలింగస్వారస్యమున నొకస్త్రీయని తోఁచుచు; మొనచిగురాకుమోవివనకః.-మొనచిగురాకు=చివరయందలి చిగురుటాకనెడు, మోవి=అధరముయొక్క, వనకః=అందముచేతను; మగతుమ్మైద చూపుకోపుపెంపునకః.-మగతుమ్మైద=పురుషభృంగమనెడు, చూపు=దృష్టియొక్క, కోపు=అందముయొక్క, పెంపునకః=అతిశయముచేతను; కలికాకుచోజ్జ్వలత సాండునకః.-కలికా=మొగ్గలనెడు, కుచ=స్తనములయొక్క, ఉజ్వలతపాండునకః = ప్రకాశసంబంధముచేతను; హల్చిసకః=ఒప్పఁగా; కని=చూచి; అతను ప్రతాపపరికల్పితమోహనిరూఢిమైకః.-అతనుప్రతాప=మదనపరాక్రమముచేత, పరికల్పిత=నిర్మింపఁబడిన, మోహనిరూఢిమైకః=మోహాతిశయముచేత; తలంగనియితనుప్రతాపగతికః.-తలంగని=తోలఁగిపోవట్టి, అతను = అధికమయిన, ప్రతాప=వేడియనెడు సంతాపముయొక్క, గతికః=ప్రాప్తిని; మందవర్తనకః=మెల్లనిగతిచేత, తెలివిచాలనివారిరితిచేతనని యర్థాంతరముతోఁచు; నైకొనకః=స్వీకరించెను.

అనఁగా చిగురాకువంటివైవాపి కండ్లైదలనంటి మాత్రము జవలవంటి క.చిములు గల యొకస్త్రీ కనఁబడఁగా మందు లైనచారము నుగ్రహణిచ్చిర మోసలకయముజేత సంలాభము నొందునట్లు ఇకలక్ష్యీ = చంచలముయనఁమునెల్లగల్గిన కలికాభ్రమరాశి సంకలనచేమెలఁగఁగా సూర్యుండు మంచపర్వనజేత మిగల వేడిమిని బాల్చె ననట. ఇంద్రుఁడత్యుక్తాభము కార గా సూర్యుని గతి మంబుపై వేడిమి యకలియిల్లె నని భావము. సూర్యోక్త్యులంకారము. “విశేషజానాంసామ్యేన యత్రప్రస్తుతవర్తినామ్. ఆప్రస్తుతస్యగమ్యత్వం నానమాసోక్తుః ప్యతే” అని తల్లక్షణము.

చ. నిరుపమకేళికావసుల • నీటుగ నామని తోచునంతిలో
విరహి మృదుప్రవాళపద • వీవలిలాపి లతాపరాగముల్
వెరవిండిక జేయఁ జిత్తపదవివలితావిలతాపరాగముల్
గరము వహించి దూజె రలి • కాంతునిఁ దూజ మదికొ స్త్రరాస్త్రముల్. 32

టీ. నిరుపమకేళికావసులకొ. - నిరుపమ = నిస్సమానములైన, కేళికావసులకొ = విహారవ కసులయందు; నీటుగకొ = అందఱుగా; ఆమని = వనంతము; తో. చించంతిలోకొ = చించించి నక్షణమందె; విరహిమృదు ప్రవాళపద. - విరహి = విసౌగముగల, మృదుప్రవాళపద = మృదువు లై ప్రవాళములనుబోలిన పాదములుగల స్త్రీ; వీవలితావి = వాయుచారభ్యము; లతాపరాగముల్ = లతలనంబంధులైన పుష్పాక్షులు; వెరవిండిక = జీవనోపాయములేనివానిగా; చేయకొ = చేయఁ గా; చిత్తపదవివలితా విలతాపరాగముల్. - చిత్తపదవి = మనోహర్షమందు, వలిత = సంకలించుచున్న, ఆవిల = కలువచులైన, తాపరాగముల్ = సంజ్వరాశురాగములు; కలము = మిక్కిలి; వ హించి = పొంది; మదికొ = చిత్తమందు; స్త్రరాస్త్రముల్ = మదనబాణములు; దూజకొ = నాటఁగా; రలికాంతునికొ = మన్నఁగుని; దూజకొ = నింపించెను.

అనఁగా వసంతోదయమునతోడనే విరహిణికి వాయుసౌభ్యము కలవను లతాప రాగములవలనను మిక్కిలి బాధ కలిగె ననియు దానంజేసి చిత్తమందుసంతాపానురాగములు మిక్కుటములై స్త్రరాస్త్రములు మది నాటివట్లు తోచిన దనియు నందువలనఁ దప్రియోజ కుండైన మదని దూపించె ననియు భావము. వసంతోదయమున విరహిణులకు సంతాపోదోక మైన దని పరమార్థము.

మ. ధరఁ బాంథుల్ బెగ డొండఁ ద్రిమ్మరియె భుద్రోశ్రీమహీభృస్తృసా
సరసాలానవసత్యశృంఖలితచం • చన్దూరు తేభంబు కే
సరసాలానవపత్తీముల్ తులుముచుక • జై త్రోహజాగ్రద్విలా
సరసాలానవధిప్రసూనరజముల్ • సారెక బయికొ రుప్పుచుక. 32

టీ. ధరకొ = భూమియందు; పాంథుల్ = పథికులు; బెగడొండకొ = భయపడునట్లుగా; భద్రద్రోశ్రీమహీభృస్తృసా సరసాలానవసత్యశృంఖలితచంచన్దూరు తేభంబు. - భద్రద్రోశ్రీ = శుభలక్ష్య

తోఁగూడిన, భద్రజాతితోఁగూడిన, ఇది యిభవికేవ.ణము, మహీభృత్ = మలయపర్వతమ నెడు, మృషా = నెపముగల, సరసాలాన = మంచికట్టుకంబముయొక్క, వసతి = స్థానమునుండి, అశృంఖలిత = విడిచిపెట్టబడిన, చంచల్ = ప్రకాశించుచున్న, మాసిత = వాయువ నెడు, ఇభంబు = గజము ; కేసరసాలానవపత్త్రీముల్. - కేసర = పొన్నలయు, సాల = ప చెలయు, అనవపత్త్రీముల్ = కారాకులను ; తులుముచుకొ = రాయిచ్చుదు; చైత్రాహజా గద్విలాసరసాలానవధిప్రసూనరజముల్. - చైత్రాహ = వసంతదినములయందు, బాగ్రత్ = నిస్తంద్రములైన, విలాస = ఒప్పీడముగల; రసాల = తిశ్ర్యమాపులయొక్క, అజవధి = మేరి లేసి, ప్రసూనరజముల్ = పుష్పపరాగములు, సారెకొ = మాటిమాటికి; పయికో = మించున; కుచ్చుచుకొ = వెడచల్లుచు; త్రిమ్మరియెకొ = చరించెను.

అనఁగా నొకగజఘ్న కట్టుకంబమునుండి విడువబడినదియై ప్రాఁకులయొక్కయాకులు రాయిచ్చుచు పరాగములు కుచ్చుచు తెరవలులు బెగఁ డొందునట్లు ద్రిమ్మరుచందంబున, మందహారుతము మలయపర్వతమునుండి వెడలి కారాకులు రాయిచ్చుచు పుష్పాదులు సారెకు రువ్వుచు విరహిజనులు బెగఁ డొందు నట్లు ద్రిమ్మరియై నచట. యాపకకైతవాపవన్నుతులు.

చ. వనచరపాలికానినడవారము మించఁగఁ గాననంబులక

వనచరపాలికా వ్తకుహానాశబరాగ్రణి నిల్చి యాశుగా

ళి నలమ సాలసంతతి చళించుచు నంత శుచిచ్ఛదావళుల్

చననిభయా ప్తివైచె నన జాతె ననంత శుచిచ్ఛదావళుల్. 33

టీ. వనచరపాలికానినడవారము. - వనచరపాలికా = కోకిలసంఘము నెడుకిరాతకుల గంపుయొక్క, నినడవారము = ధ్వనిసమాహము; మించఁగకొ = అతిశయించుచుండఁగా; కాననంబులకొ = అరణ్యములందు ; వనచరపాలికా ప్రకుహానాశబరాగ్రణి. - వనచరపాలిక = మిసశేతననియొక్క, “ జీవనంభువనంవనమ్, పాలికేతుః ” అనియమరుఁడు, ఆప్త = చెలియగువసంతుండ నెడు, కుహనా = నెపముగల, శబరాగ్రణి = కిరాతపతి; నిల్చి; ఆశుగాళికొ = వాయువులనెడుబాణములయొక్కచాలు చేత ; ఆలమకొ = ఆక్రమింపఁగా; సాలసంతతి = వృక్షనికాయము, తెరువరులగుంపనిధ్వనితార్థము ; చళించుచుకొ = కదలుచు; భయముచేతవడఁకుచు; అంతకొ = తర్వాత; శుచిచ్ఛదావళుల్ = శుభ్రమైనవస్త్రములపంపులను ; చననిభయా ప్తికొ = సోనిభయప్రాప్తిచేత ; వైచెకొ = విడిచెను; అనకొ = అనునట్లు; అనంతకొ = భూమియందు ; శుచిచ్ఛదావళుల్ = కారాకులగుంపులు; జాతెకొ = వ్రాలెను.

అనఁగా నడవిలో నొకశబరాగ్రణి రసపరివారకిరాతకు లెల్లజాట్టి ధ్వనులు నేయుచుండఁగా బాణము లేము నత్తటి తెరువరులు మిగుల భీతిచేత శుభ్రము లగుతమవస్త్రములు విప్పియిచ్చినయట్లు కోయిలలు రొడనేయుచుండఁగా వసంతము కానలయందు వ్యాపించి మందహారుతమును వివఁజేయఁగా ప్రాఁకులపండుటాకులు భూమిని రాలె నని తౌత్పర్యము.

సీ. మధుయంత విటపిసామజకటమ్ముల వ్రాయ, నలరుగై రికరేఖకాళు లనఁగ హరివిదారితపత్త్రీ యగునగ శ్రేణిపై, నడరుగై రికరేఖకాళు లనఁగ

నళిధూమకందళి యలమఁ గన్పడుడవాం, గణవిరోచనమయాభిముల సంక
మునుమింగి వెగతై సవనతమస్తతి గక్తు, ఘనవిరోచనమయాభిముల సంక
తే. నహహ యవ్వేళ పత్రితో యధితటస్థ
ళికనదతిరోహిత ప్రవాళము లనంగ
నమనె నతిరోహిత ప్రవాళముల నంగ
కనకకరవాలికా ప్రమాళకరము లగుచు.

టీ. మధుయంత = ఎసంతమనెడుమావటివాఁడు ; విటపిస్సామజకటమ్ములక = ప్రాచు
లనెడు నేనుఁగులయొక్క గండస్థలములయందు; వ్రాయక = లిఖించఁగా; అలయకైకకేభి
కాళులు = ఒప్పుచున్న సిందూర రేఖాపంక్తులు; అనంగక = అనునట్లుగా; వీనికి ప్రవాళము లమరె
ననుదానితో నన్నయము; హరివిదారితపత్రి. - హరి = వాయువనెడువిందునిచేత, విదారిత =
ఖండింపఁబడిన, పత్రి = ఆకులనెడుపక్షములుగలది ; అగునగ్రణేణివైక = అగునట్టివృ
క్షములనెడు కొండలయొక్కచాలున ; అడరుగైరిక కేభికాళులు = ఒప్పుచున్న జేగులు కేభల
యొక్కచాళ్ళు; అనంగక = అనునట్లుగా; అళిధూమకందళి = తుష్పైవల నెడునూమాంతురము;
అలమక = ఆకమింపఁగా; కన్పడుడవాంగణవిరోచనమయాభిములు. - కన్పడు = చూపట్టు
చున్న, దవాంగణ = వనాంతరమనెడు, విరోచన = అగ్నియొక్క, మయాభిములు = జ్వాలలు ;
అనంగక = అనునట్లుగా; మును = తోలుత; మింగి = కబళించి; వెగతైనక = వెక్కెసముకాఁగా;
వనతమస్తతి = వనముల నెడురాహులగుంపు ; క్రక్కుఘనవిరోచనమయాభిములు = వమనము
నేయునూర్యకెరణములు; అనంగక = అనునట్లుగా; పత్రితో యధితటస్థలకనదతిరోహిత ప్రవా
ళములు. - పత్రితో యధి = అకుల నెడుసముద్రముయొక్క, తటస్థల = దరియందు, కనతో = ఒప్పు
చున్న, అతిరోహిత = మిగుల నెఱ్ఱైన, ప్రవాళములు = పవడములు; అనంగక = అనునట్లుగా;
అతిరోహిత ప్రవాళములు = తిరోహితములుగాని యనఁగాస్ఫుటముగాబయల్పడినపల్లవములు;
అనంగకనకకరవాలికా ప్రమాళకరములు. - అనంగ = మదనునియొక్క, కనకకరవాలికా = బం
గరుకృపాణముయొక్క, ప్రమా = యధార్థజ్ఞానమునకు, కరములు = చేయునవి; అగుచుక = అయిన
వయి; ఆవ్వేళక = ఆవుడు; అమరెక = ఒప్పెను. ఆహహ = చిత్రము.

నవపల్లవములు వైఁజెప్పిన చొప్పున విలసిల్లె నని తాత్పర్యము.

చ. కలికలరంగదుజ్జ్వలతఁ * గన్పడఁ గాననసీమ ముత్తైముల్
కలి కలరంగ నెంచి నిజఁ గౌరిమచే నడఁగించి చంద్రమః
కలికల రంగమై నవనుఁ గంధపరంపర కెల్లఁ జాల ను
త్కలికలరం గనారతముఁ * గాంచిన మావఱమాడ్కి కుంఝమక. 35

టీ. కలికలరంగదుజ్జ్వలత. - కలికల = కోరకములయొక్క, రంగతో = ఒప్పుచున్న,
ఉజ్జ్వలత = ద్రకాళము ; గాననసీమక = అరణ్యప్రదేశమందు ; ముత్తైముల్ = మాత్రికములు;

కలికా = కలహమునకు; అలరంగణ = ఒప్పుగా; నొంచి = నొప్పించి; నిజగారిమచేకా = తన పాండిమచేత; చంద్రముకలికలకా = కళికలలను; అడగించి = అడగజేసి; నవసుగంధపరం శరణాల్లకా. - నవ = నూతనమగు, సుగంధ = పరిమళముయొక్క, పరంపరశ్చేకా = సముదయమునకంతయు; రంగమై = ఆశ్రయమై; అనారతముకా = ఎల్లప్పుడును; కాంచినచూపటచూ డ్దికా = అవలోకించినచూచువారియొక్కదృష్టికి; చాలకా = మిక్కిలి; ఉత్కలికలరంగణ = వేడుకలయొప్పించును; ఉంచుచుకా = చేయుచు; కన్నడకా = అగపడెను.

అనగాఁ గలికలు కాననసీమలందుఁ దిమపాండిమచే ముత్యములను కళికలలకు మించుచు నపూర్వపరిమళమును దాల్చుచు చూచువారలచూడ్చి కింపు నించుచుఁ గాన్పించెననుట.

చ. విరిగమి పైల్పై నర్వవనవిభులఁ దారకదీధితిచ్చిదా
 పరమహిమానివారణము * పాంథవధూజనదృష్టిమాళికా
 పరమహి మానితాళికులభవ్యవిహారనివాస ముజ్జ్వల
 త్వరమహిమానికాజయజభాసురచైత్రికకీర్తియత్తటికా.

టీ. అత్తటికా = ఆవుడు; సర్వవనవిభులకా = ఎల్లయడవులపట్టులందు; తారకదీధితిచ్చి దాపరమహిమానివారణము. - తారకదీధితి = నక్షత్రకాంతులయొక్క, చ్చిదా = చేదనమందు, పర = ఆసక్తమైన, మహిమ = సామర్థ్యముచేత, అనివారణము = అడ్డులేనిదియు; పాంథ వధూజనదృష్టిమాళికాపరమహి. - పాంథవధూజన = వియోగిస్త్రీలయొక్క, దృష్టిమాళికా = చూపుచాళులకు, పరమహి = శత్రుభూమిరూపమయినదియు; మానితాళికులభవ్యవిహారనివా సము. - మానిత = శ్రేష్ఠులగు, ఆలికుల = తున్నాదగుంపులకు, భవ్యవిహారనివాసము = మనోజ్ఞ మగువిహారస్థానరూపమైనదియు; ఉజ్జ్వలత్వరమహిమానికాజయజభాసురచైత్రికకీర్తి. - ఉజ్జ్వలతా = ప్రకాశించుచున్న, పరమ = ఉత్కృష్టమగు, హిమానికా = మంచుగమయొక్క, "హిమానీహిమసంపాతిః" అనియమయించు, జయ = గెలుపువలన, జ = పుట్టినట్టి, భాసుర = ప్రకా శించుచున్న, చైత్రికకీర్తి = వసంతులయొక్కకీర్తిరూపమయినదియునగు; విరిగమి = పువ్వులగుంపు; పాలెక్కా = ప్రకాశించెను.

సర్వవనస్థులుయందు నక్షత్రకాంతి నడంచునంతప్రకాశముగలదైవిరహిస్త్రీలచూపు లకు శత్రుప్రాయంబగుచు మంచును జయించి పొందినచైత్రునికీర్తియో యనునట్లు విరిగమి పొల్పె ననుట. వసంతమందు హిమము నివృత్త మగుటప్రసిద్ధంబ.

సీ ఫలియించె దిలకముల్ * భనలేక్షణమ్ముల
 సురసాలత్థానముత్కరము గాంచఁ
 జపురించె నునుఁబొన్న * నవనూనసంతతి
 సురసాలవల్లరుల్ * నరన నవ్వ

ననఁ జూపె బొగడచాల్ • నవమధుచ్ఛట నిండ
సురసాలలితశాఖ • కరము నుమియఁ
గుసుమించె లేఁగోవి • కొమగు వీవలి విభా
సురసాలవల్లికల్ • సారిది నలమ

సితనసురసాలచారుమా • గుతముఖాప్త
వరులు మెచ్చంగ మధు వల • ర్పకయ మున్నె
యలరి సురసాలవై ఖరిఁ • జెలువు గాంచె
నవు డగ్రజేణి యిల్లు దో • హదనిరూఢి.

37

టీ. తిలకముల్ = బొట్టుగులు; సురసాలతాసముత్కరము. - సురసాలతా = రత్నాక్షిత్రివ
లయొక్క, సముత్కరము = నయానాము; భసలేక్షణములక = తేలిక గావుల చేత; కాంచె =
చూడఁగా; ఫలియించెక = పండెను. సుసుపాన్న = సుందరమగు పాన్నవృక్షము; సురసాలవ
ల్లికల్ = తెన్నెనమావిపువ్వుగుత్తులు; నవమానసంతతిక = క్రొత్తపువ్వులగమిచేత; సరక =
నమాపమునందు; నవ్పక = నవ్పఁగా; చివురించెక = పల్లవించెను. పొగడచాల్ = పొగడఁచూఁ
కులచాలు; ఇంద్రసురసాలలితశాఖ. - ఇంద్రసురసా = వావిలియొక్కలలిత = మనోజ్ఞమగు, శాఖ =
కొమ్మ; నవమధుచ్ఛట. - నవ = నూతనమైన, మధు = పుష్పసవముయొక్క, ఛట = పరంపరము;
కరముక = మిక్కిలియు; ఉమియక = ఉమియఁగా; ననఁజూపెక = కనుమించెననట. లేఁగోవి =
లేతకురవకము; కొమగువీవలిక. - కొమగు = అంపమైన, వీవలిక = వాయువు చేత; విభాసురసాల
వల్లికల్. - విభాసుర = ప్రకాశించుచున్న, సాలవల్లికల్ = యే ప్రమాణులతీవలు, ఆనఁగా లేత
కొమ్మలు; సారిదిక = వరుసగా; అలమక - కాఁగిలిం దుట చే; మసుమించెక = మ్రస్పించెను. మధువు =
వసంతము; నితివసుఁ సాలచారుమాగుతముఖాప్తవలు. - నితివసు = శుభాశ్రీంశువైద సంధ్రుఁడు,
రిసాల = తియ్యమావులు, చారుమాగుత = మనోజ్ఞమైనవాయువు, మాఖ = నెండలైన, ఆప్తవరులు =
కూరిమిచెలులు; మెచ్చంగక = ప్రశంసించునట్లుగా; అలర్పకయమున్నె = వికసింపఁ
జేయకముందె; ఆగ్రజేణి = ప్రాఁకులచాలు; ఇల్లు = వైఁజెప్పినవిధముగ; దోహదనిరూఢిక =
దోహదముయొక్కయతికయము చేత; అలరి = ప్రకాశించి; ఆవును = ఆనమయమును; సురసాల
వైఖరిక = కల్పవృక్షములతీరన; చెలువుగాంచెక = అందమునొండెను.

అనఁగా తిలకములకు స్త్రీనిదీక్షణము సాన్నలకు స్త్రీలనవ్వు పొగడలకు కామిసము
ఖిశువు కురవకముల కదలాజనాలింగనకు దోహదము గావున ఈదోహదములచే వసంవో
దయమునకు మున్నెపుష్పఫలాదిభరితములై వేల్పువ్రాఁకులభంగి చెలువుగాంచెననట. ఇట
నాలుగు చరణములయందు సురసాలతాసురసాలవల్లి రీంద్రసురసాలవల్లికలయందు స్త్రీ
లింగములమహిమచే స్త్రీత్వారోపముఁ జేసి తదీయభసలేక్షణాదులచే దోహదనిరూఢిమాము.

చ. తలిరులు దోచెఁ గోకిలవిఠానము వేడుకఁ గాంచ నూనముల్
 వ్రెలిచె మిళింద ముచ్చి కడుఁ * బూస నవాంగము మారుతాంకురం
 బాలికెఁ బరాగముల్ వని లఘోత్కర మాకులపాటునందగఁ
 దొలుదొలుతఁ వియోగినుదఁతుల్ కర మాకులపాటు నందఁగఁ. 38

టీ. ఘనీకా = వనమునందు; కోకిలవిఠానము = కోకిలలగుంపు; వేడుకఁ = సంతసము; కాంచకఁ = పొంపఁగా; తలిరులు = పల్లవములు; తోచెఁ = ఉదయించెను. మిళిందము = భృంగము; కడుఁ = మిక్కిలి; ఉచ్చి = ఉప్పొంగి; నవాంగము = క్రొత్తకరీరమును; పూనకఁ = వహింపఁగా; అనఁగా సంతోషాతిశయమున నుప్పొంగి క్రొత్తదేహమును తాల్చినట్లుండఁగాననుట; నూనములు = పువ్వుములు; చాలిచెఁ = ఉదయించెను. లఘోత్కరము = లతలగుంపు; ఆకులపాటునకఁ = కారాకులు రాలుట చేతను; తగఁ = ఒప్పనట్లు; పరాగముల్ = పుష్పాడులను; మారుతాంకురము = మందమూతము; లఘోత్కరము = చల్లము. తొలున్వొల్తఁ = తోల్తనే; వియోగినుదతుల్ = విరహిస్త్రీలు; కరము = మిక్కిలి; ఆకులపాటుకఁ = వ్యాకులత్వమును; అందఁగఁ = పొందఁగా. ఇది యన్నిక్రియలతోను నన్వయించును.

అనఁగా వృక్షలతాదులు తొలుతఁ గారాకులు రాలఁగాఁ జిగిరించి కుసుమించి పుష్పాడులు రాలెననుట.

మ. అలరెకఁ జై త్రబలాధినేత మదసారంగాళి సద్వాజిమం
 డలి రాగంబున మించుకొందళములకఁ * రమ్యాత్మకఁ జేకూర్పఁగాఁ
 గలనా దారితమీనమారుతయుతికఁ * గంజాస్తుఁ డుద్యత్సహః
 కలనా దారితమీనదృక్పరుషజాగ్రధైర్యుఁడై యయ్యెడకఁ. 39

టీ. అయ్యెడకఁ = ఆపుడు; చైత్రబలాధినేత = వనంతుండ నెడుపడవాలు; మదసారంగాళికఁ. - మదసారంగ = మదించినతున్నెదల నెడు మదపుటేనుఁగులయొక్క, అళికఁ = పంక్తిని; సద్వాజిమండలికఁ = శ్రేష్ఠములగు పక్షుల నెడు మంచిగుట్టములగుంపును; రాగంబునకఁ = రక్తిమయ నెడు క్రోధము చేత; మించుకొందళములకఁ = అతిశయించు చిగురకుల నెడు క్రొత్తనైవ్యములను; రమ్యాత్మకఁ = మంచిమనస్సుచేత; చేకూర్పఁగాకఁ = ఘటిల్లఁజేయఁగా; కంజాస్తుఁడు = మురుఁడు; కలనా దారితమీనమారుతయుతికఁ. - కలనాద = కోయిలలయొక్కయు, అరి = జక్కవలయొక్కయు, తమీన = చంద్రునియొక్కయు, మారుత = మలయవాతముయొక్కయు, యుతికఁ = ప్రాప్తిచేత; ఉద్యత్సహః కలనా దారితమీనదృక్పరుషజాగ్రధైర్యుఁడు ఐ. - ఉద్యత్ = పుట్టుచున్న, సహః = బలముయొక్క, “సహోబలశౌర్యాణిస్థామశుష్కాన్” అని యమరుఁడు. కలనా = ప్రాప్తిచేత, దారిత = చీల్చబడిన, మీనదృక్ = స్త్రీలయొక్కయు, పురుష = పురుషులయొక్కయు, జాగ్రత్ = నిస్తంద్రమైన, ధైర్యుఁడై = ధీరత్వముగలవాఁడై; అలరెకఁ = ఓసెను.

అనఁగా మరుఁడు తననేసాధిపతియగు వనంతుఁడు సారంగవాజిరాజుని క్రొందఱకు లను గూర్చఁగా దాను మలయానిలచంద్రాదులతోఁ గూడి స్త్రీపురుషులధీరత్వము నుడి గించెననుట.

మ. కలకంఠీకులపంచమస్వరగృహఃత్కాంతారవారంబులఁ

దలిరా కాకమలేశ్వరాత్తజమహఃస్త్వంబుఁ నుమచ్ఛాయకం

దలి రాకాకమలేశ్వరాత్తజమహఃస్త్వంబుఁ గడుం బూని క

న్నుల కుద్వేలభయంబు గూర్చ మఱి పాంఘల్ గుంది రప్పట్టునఁ. 40

టీ. అప్పట్టునఁ=అసమయమందు; కలకంఠీకులపంచమస్వరగృహత్కాంతారవారం బులఁ.-కలకంఠీకుల=కోకిలస్త్రీలగుంపులయొక్క, పంచమస్వర=తజ్జాతనియతమగు పంచమ రాగమునకు, గృహత్=గృహమువలె నాచరించుచున్న, ఆశ్రయమైనయనుట, కాంతారవారంబులఁ=అరణ్యసముదయములందు; తలిరాకు=చిగురుటాకు; అకమలేశ్వరాత్తజమహఃస్త్వం బుఁ.-అకమలేశ్వరాత్తజ=అలక్ష్మీపతియైనవిష్ణునితనూజుఁడగుమన్నభునియొక్క, మహాస్త్వం బుఁ=ప్రతాపభావమును; నుమచ్ఛాయగందలి.-నుమ=కుసుమములయొక్క, ఛాయ=కాంతు లయొక్క, ఇట “ఛాయాబాహుశ్యే” అనుసూత్రముచేత ఛాయాశబ్దమునకు నపుంసకత్వము, కందలి=మొలక; రాకాకమలేశ్వరాత్తజమహఃస్త్వంబుఁ=వూణిమా చంద్రప్రకాశభావము ను, కమలేశ్వరుఁడనఁగా జలాధిపతియగు సముద్రుండు తదాత్మజుండు చంద్రుండు; “నలిలం కమలంజలమ్ పూర్ణేరాకానికాకరే” అనియమరుఁడు; కడుఁ=మిక్కిలి; పూని = వహించి; కన్నులకుఁ=చూపులకు; ఉద్వేలభయంబు=ఆధికమైన వెఱపును; కూర్చుఁ=ఘటిల్లఁజేయఁగా; పాంఘల్=తెరువరులు; మఱి=మిగులను; కుందిరి=దుఃఖించిరి.

అడవులయందుఁ గోకిలాలాపములు నవపల్లవములు కుసుమస్తామకాంతియుఁ బాంఘు లకు దుస్సహములై ప్రియావియోగదుఃఖము నతిశయింపఁ జేసె ననుట.

తే. అలవసంతంబున రహించెఁ దిలకభాస

మానహిందోళగీతనిస్వాస మహిమ

దీప్త్యదయకాలగాయికాతిలకగీయ

మానహిందోళగీతనిస్వాసమహిమ.

41

టీ. అలవసంతంబునఁ=అలవసంతముతువునందు; తిలకభాసమానహిందోళగీతనిస్వా సము.-తిలక=బొట్టుగులయందు, భాసమాన=ప్రకాశించుచున్న, హిందోళ=తేఱులయొక్క, గీతనిస్వాసము=పాటలధ్వని; అహిమదీప్త్యదయకాలగాయికాతిలక గీయమానహిందోళగీతని స్వాసమహిమఁ.-అహిమదీప్తి=నూరునియొక్క, ఉదయకాల=ఉదయరాంచుసమయమందు, గాయికాతిలక=మంచిపాట వేర్చినస్త్రీలచేత, గీయమాన=గానముచేయఁబడుచున్న, హిందోళ= రాగవిశేషముయొక్క, “హిందోళారాగమధుపా” అనివిశ్వము, గీత=గానములపంబంధియగు, నిస్వాస=అలాపముయొక్క, మహిమఁ=అతిశయముచేత; రహించెఁ=ఓప్పెను.

ఈపద్యమున నిస్సాసపదము పునరుక్తమైనను దోషంబుకాదు. ఇందులకు “యమ కాది వ్యదుప్తం స్యాన్ని హతార్థ నిర్లభకమ్ | నదుప్తః పునరుక్తశ్చ విశేషావగమో యది || అని సాహిత్యచింతామణి చూడవలయు.

చ. నెలవున రాగనంపద వశీరమ చారుపికారవంబునక

దెలిసి వసంతురాక సుమశీరమ హేలార్ధిక దాన మూన్చి పూ

ని లలితసుచ్చదాలి నళిశీరమణీయనరంబు లూని మేల్

నెలవునఁ బొల్పెఁ గుంజభవశీరమమాణశుకీసఖీవృతిక.

42

టీ. వశీరమ=వసలక్ష్మీ; చారుపికారవంబునక.-చారు = మనోజ్ఞముగు, పికారవంబునక=శోకిలస్వనమువలన; వసంతురాక=వసంతుండను ప్రీయునియొక్కరాకను; తెలిసి=తెలిసికొని; నెలవునక=పరిచయము నేత; రాగనంపదక=రక్తిమయ నెడుననురాగముయొక్క సమృద్ధిచేత; సుమశీరమహార్ధికక.-సుమశీర = పుష్పరసముయొక్క, మహార్ధికక=నదియందు; తానమూన్చి = స్నానముఁజేసి; లలితసుచ్చదాలిక.-లలిత=మనోజ్ఞములగు, సుచ్చద=మంచియాకుల నెడువస్త్రములయొక్క, ఆలిక=పంక్తిని; పూని=వహించి; అలినీరమణీయనరంబులు.-అలినీ=ఆఁడుతు మైదల నెడు, రమణీయ=మనోజ్ఞములగు, నరంబులు=పేరులు; ఊని=వహించి; కుంజభవశీరమమాణశుకీసఖీవృతిక.-కుంజభవనీ=పొదరిండ్లయందు, రమమాణ=విహరించుచున్న, శుకీ=ఆఁడుచిలుకల నెడు, సఖీ=చెలియలయొక్క, వృతిక=వ్యాప్తిచేత; మేల్ నెలవునక=మంచివాసస్థానమునందు; పొల్పెక=ప్రకాశించెను.

ఇచట వసలక్ష్మీ యనెడుస్త్రీ) పికారవములచే వసంతుండను ప్రీయునిరాక తెలిసికొని స్నానముఁ జేసి శుభ్ర వస్త్రములను రమణీయము లగుహారములను దాల్చి సఖీజనముతోఁ గూడి శేలీగృహమున విలసిల్లె నని చెప్పుటచేత వసలక్ష్మీయందు వాసకనజ్ఞాధర్తము వ్యక్తంబగుచున్నది “ప్రియాగమనవేశాయాం మణ్డయస్తీ ముహుర్బహుః | శేలీగృహం తథాత్సానం సా స్యా ద్వాసకనజ్జికా” అనివాసకనజ్జాలక్షణము.

సీ. రమ్యపున్నాగోర్వారాజాతిసారభా

రూఢివై నలమ మారతమునిగుడ

రసఁ బల్లవరుచిధారాజాతిసారభా

గారితవంజులొగములు దోఁపఁ

బ్రబలునంభ్రమ మెచ్చారాజాతిసారభా

వలినివాసి శుకాఘములు నంటింప

రాజత్పికాబ్జకారాజాతి సారభా

నేహేలార్ధితారావనియతి మెఱయ

తే. నభ్యగులు గుంది రధికతాపార్వి పఱవఁ
 గాననంబుల నపుడు చక్కనిప్రియాళి
 కాననంబులఁ గాంచు మోహంబు లాత్తి
 కాన నంబుల మారుఁ డుద్ధతి నటింప.

43

టీ. రమ్యపున్నాగోర్వరాజాతిసారభారూఢి.-రమ్య=మనోజ్ఞములగు, పున్నాగోర్వరాజ=పొన్నవృక్షములయొక్క, ఉర్వరాజమనఁగాఘాతుహంబు, “ఉర్వరాసర్వసన్యాధ్యో” అనియమరుఁడు, అతిసారభ=అధికపరిమళముయొక్క, ఆరూఢి=అతిశయము; పైకే=మీఁదికి; అలమకే=కవియునట్లు; మారుతము=సమీరము; నిగుడకే = వీఁఁగా; రసకే=భూమియందు; పల్ల వేరుచిధారాజాతిసారభాగారితవంజులగుములు.-పల్లవ=చిగురులయొక్క, రుచిధారా=కాంతిపరంపరలయొక్క, జాతి=సామాన్యమనెడు, సార=సూర్యసంబంధియైన, భా=కాంతికి, ఆగారిత=గృహమువలెజాచరించుచున్న, వంజులగుములు=పక్షవృక్షములు; తోఁపకే=చూపట్టఁగా; ప్రబలుసంభ్రమము=అధికమైనసంతోషము; ఎచ్చకే = అతిశయింపఁగా; రాజాతిసారభావళినీవానీశుకౌఘములు.-రాజ=రేలవూలయొక్క, అతిసారభ = అతిపరిమళముయొక్క, ఆవళి=పంక్తియందు, నివానీ=నివసించుచున్న, శుకౌఘములు = చిలుకలగుంపులు; నటింపకే=నాట్యమునీయఁగా; రాజత్పికాజ్జకరాజాతి.-రాజతో=ప్రకాశించుచున్న, పికాజ్జకరా=ఆఁడుకోయిలలయొక్క, జాతి = కులము; సారభానేహోర్వితారావనియతికే.-సారభానేహ=వసంతకాలముచేత, అర్పిత=అర్పింపఁబడిన, ఆరావనియతికే=ధ్వనినియమముచేత; మెఱయకే=ప్రకాశింపఁగా; అధ్వగులు=పాంథులు; అపుడు=ఆనమయమున; అధికతాపార్వి=ఎక్కడునంతాపజ్యాల;పఱవకే=వ్యాపింపఁగా; కాననంబులకే=అరణ్యములయందు; ఎక్కడు చక్కనిప్రియాళికాననంబులఁగాంచు మోహంబులు.-చక్కని=అందమైన, ప్రియాళికాననంబులకే=ప్రియాసమాహులులముఖములను; కాంచుమోహంబులు=చూడవలెనను నభిలాషలు; ఆత్తకుకే=మదికి; ఆనకే = నాటఁగా; మారుఁడు = మన్నఁడు; అంబులకే=భాణములచే; ఉద్ధతికే=దర్పముచేత; నటింపకే=నటింపఁగా; కుందిరి=దుఃఖించిరి.

అనఁగా పున్నాగపుష్పరజములతోఁ గూడినమందమారుతము రక్తపల్లవములతోఁ గూడినపక్షవృక్షములు నటించుచున్న శుకౌఘములు కోకిలస్త్రీనినాదములు పాంథులకుఁ గామోద్రేకజనకము లాయె ననుట.

చ. సరసనమీరపోతములు * చక్కఁ జరింపఁగఁ జొచ్చె నప్పు నుం
 దరవకుళాగకేసరల*తానుమనోరసవీచిఁ దేలుచుకే
 దరుణవమేరుకేసరల*తానుమనోరజంబు లాగుచుకే
 దరముగ నాగకేసరల*తానుమనోరమగంధ మానుచుకే.

44

టీ. సరససమీరపోతములు.-సరస=శ్రేష్ఠములైన, సమీరపోతములు=మందమరుతములు; సుందరవకుళాగళేసరలతాసుమనోరసవీచిణ్.-సుందర=సుందరములైన, వకుళాగ=పొగడవృక్షములయొక్కయు, కేసర=పొన్నలయొక్కయు, లతా=కొమ్మలయందలి, సుమనః=పుష్పములయొక్క, రస=మకరందముయొక్క, వీచిణ్=తరంగములందు; ఇదిజాత్యేకవచనము; తేలుచుణ్=తేలాడుచు; తరుణసమేరుకేసరలతాసుమనోరసజంబులు.-తరుణ=నూతనములైన, సమేరు=సురపొన్నలయొక్క, కేసర=కింజల్కములయొక్క, లతా=బండిగురివెందలయొక్క “లతాగోళిందిసిగుండ్రా” అనియమరుఁడు, సుమ = పువ్వులయొక్క, నోన=అధికమైన, ఇచట సైకధేత్యాదులయందువలెనశబ్దముతో ఊనశబ్దమువకు“సుపుపా” అనినమానము, రజంబులు=పుష్పాధులను; లాగుచుణ్=ఆకర్షించుచు; తరముగణ్=క్రమముగ; నాగకేసరలతాసుమనోరమగంధము.-నాగకేసరలతా=నాగకేసరపుతీపలయొక్క, సుమనోరమ=మిక్కిలిమనోజ్ఞమైన, గంధము=పరిమళమును; అనుచుణ్=పానముఁజేయుచు; ఆప్ట=ఆనమయమందు; చక్కుణ్=బాగుగా; చరింపఁగఁజొచ్చెణ్=నంచరింపసాగెను.

ఇటు బాలపవనములు వకుళాదిపుష్పనీరమునఁ జేలుచు సురపొన్నలు మొదలగువాని పుష్పాడిలాగుచు నాగకేసరాదిగంధము నానుచుఁ జరింప సాగె నని బాలవృత్తము సమీరపోతములందు వర్ణితం బయ్యె.

సీ. శ్యామోదయము కొంచీయము చేయ నేతెంచి

శ్యామోదయమును హెచ్చఁగఁ దనరై
 నుమనోవిలాసంబు * చూఱపుచ్చఁగఁ జేరి
 నుమనోవిలాసంబు * లమరఁ జేసెఁ
 దుంగకదంబాభ * దూల్పంగఁ బొడకట్టి
 తుంగకదంబాభ * పొంగఁ దారై
 మైమజాలకరూఢి * నపహరింపఁగఁ బొల్చి
 మైమజాలకరూఢి * యడర నూన్చె

తే. శుచిపలాశాళివృత్తిఁ గూర్చ * నచల వెలసి
 శుచిపలాశాళివర్ధక * స్ఫూర్తిఁ బొదలె
 నహహ కమలేశ్వరాత్మజా * తైకమైత్రి
 కతనఁ జైత్రుండు సమ్మదా * కలన నొంది.

టీ. శ్యామోదయము=రాత్రియొక్కయావిర్భావమును; కొంచీయము = అల్పమునుగా; చేయణ్=చేయుటకు; ఏతెంచి=వచ్చి; శ్యామోదయమును=ప్రేంకణవృక్షములవృద్ధిని; హెచ్చఁగణ్=అధికముగునట్లుగా; తనరైణ్=చేసెను. నుమనోవిలాసంబు = బాబలయొక్కవిలాస

మును; చూఱపుచ్చుఁగఁ = కొల్లవెట్టుటకు; చేరి=పొంది; సుమనోవిలాసంబులు=పువ్వులయొక్క ప్పిదిములను; అమరఁ = అమరునట్లు; చేసెఁ = ఒనరించెను. తుంగకదంబాభ. - తుంగ = ఉన్న తములగు, కదంబ = కడుములయొక్క, ఆభ = కాంతిని; తూర్పుఁగఁ = తూర్పుటకు; పాడకట్టి = ఆవిధ్యవించి; తుంగకదంబాభ. - తుంగ = పొన్నలయొక్క, “పున్నాగేపురుషస్తుభిః” అనియమరుఁడు, కదంబ = గుంపులయొక్క, ఆభ = కాంతిని; పొంగఁ = అతిశయించునట్లు; తార్చెఁ = చేసెను. వైమజాలకరూఢిఁ = హిమగుంబంధులగునిండుపులయొక్కరూఢిని; అపహరింపఁగఁ = అపహరించుటకు; పాల్పి = ఉదయించి; వైమజాలకరూఢి = సంపకగుంబంధులగు మొగ్గలరూఢిని; అడరఁ = ఒప్పునట్లు; ఊస్సెఁ = చేసెను. శుచిపలాశాళిహృతిఁ. - శుచిపలాశ = కారాకులయొక్క, ఆళి = పరంపరలయొక్క, హృతిఁ = హరణమును; కూర్పఁ గఁ = చేయుటకు; అచలఁ = భూమియందు; వెలసి = ప్రకాశించి; శుచిపలాశాళివర్ధనస్సూర్తిఁ. - శుచిపలాశ = నిర్మలములగు మోదుగులయొక్క, ఆళి = పంక్తియొక్క, వర్ధన = వృద్ధిఁబొందించుటయందలి, స్సూర్తిఁ = ప్రకాశముచేత; పాదలఁ = ఒప్పెను. అపాహ = ఆశ్చర్యము! కమలేశ్వరాత్మజాతైకమైత్రికతనఁ. - కమలేశ్వర = లక్ష్మీకాంతుఁడైనవిష్ణువుయొక్క, ఆత్మజాత = పుత్రుఁడగుమరునియొక్క, ఏకమైత్రికతనఁ = ముఖ్యస్నేహమునుబట్టి; చైత్రుండు = వసంతుండు; నమ్మదాకలనఁ = సంతోషసంబంధమును; ఒంది = పొంది. వైఁజెప్పినవిధముగఁ జేసె నని క్రింది కన్వయము.

వసంతము శ్యామోదయము కొంచెము సేయుటకు, సుమనోవికాసంబు చూరపుచ్చుటకు, తుంగకదంబాభ దూల్చుటకు, వైమజాలకరూఢి నపహరించుటకు, శుచిపలాశాళి హృతిఁ గూర్చుటకు, ధరణిఁ జేరియు, తద్విరుద్ధము లైనశ్యామోదయంబు పొచ్చుచేయుట, సుమనోవిలాసంబు అమరఁ జేయుట లోనగుకార్యము లానరించుటవలన, “శ్లో॥ అన్యత్కర్తు మ్నవృత్తస్య త ద్విరుద్ధకృతి క్చ సా! గోత్రోద్ధారప్రవృత్తోపి గోత్రోద్భేద మ్పూరా కరోః ॥ ఇత్యాదులయందువలె, క్షేమాత్కాపితాసంగతియలంకారము. ఇట్లు శ్యామోదయ సుమనోవిలాసతుంగకదంబాభా వైమజాలకరూఢి శుచిపలాశాళిలకు విరోధము నేయ సమకట్టినవసంతుండు తద్విపరీతవర్తనమునఁజెలఁగుట చిత్రము. ఇట్టి దుర్నయమందుఁ బ్రవర్తించినవసంతుండు శ్రీనారాయణమానుండగుమీనకేతనునిసాంగత్యముహిమచే నదిమాని నాఁడనుటవలన “సారూప్యమపి కార్యస్య కారణేన సమం విదుః” అను సమాలంకార భేదమును గలుగును. వసంతవాసరమందు రాత్రి తక్కువ యగుటయు, అతలు వృద్ధిఁ బొందుటయు, జాజులు విలసిల్లకుండుటయు పువ్వులు సమృద్ధములగుటయు కదంబములు పుష్పింపకుండుటయు పొన్నలు ప్రకాశించుటయు మంచుపిండు ముడుఁగుటయు, సంపెఁగలు ప్రబలుటయు, పండుటాకులు రాలుటయు, మోదుగులు మోదించుటయు, కొన్నిలోక ప్రసిద్ధంబులు, కొన్ని కవిసమయసిద్ధంబులు. దీనిం గూర్చి కవికల్పలతయందు “అసతోపి నిబంధేనా నిబంధేనసతోపిచ! నియమేన చ జాత్యాదేః కవీనాం సమయస్త్రిధా! అసతోపి నిబంధోయథా । రత్నాని యత్రకుత్రాద్రా పాంసా స్వల్పజలాకయే । జలేభాద్యన్నభో నద్యా మ్మౌఖాద్య న్నదీవ్యపి । తిమిరస్య తథామస్తీగ్రాహ్యత్వం నూచిభేద్యతా ।

అజ్ఞలిగ్రాహ్యతా కుమ్భాపవాహ్యత్వం విధుత్విషః | శుక్లత్వం కీర్తిహాసాదా కార్ష్యం
 చాకీర్ష్యమాదిప | ప్రతాపే రక్తతోష్ణత్వే రక్తత్వం క్రోధరాగయోః | విభావర్యాం భిన్న
 తయా వర్తనం చక్రవాకయోః | జ్యోత్స్నాపానం చకోరాణా ఇచ్చతుమ్భాఇచ్చపయోనిశేః||
 సతో ప్యనిబద్ధో యథా - వసస్తే మాతీపుష్ప మ్బులపుష్పే చ చందనే | అశోకే చ ఫలం
 జ్యోత్స్నాధ్వాస్తే కృష్ణాన్యపతయోః | కామిదస్తేషు కున్దానా జుట్టలేషు చ రక్తతామ్ |
 హరితత్వ ద్వివా నీలోత్పలానా ఇచ్చ వికాశితమ్ | వర్ణయే న్న సదక్రోత నియమో ధ ప్రకా
 శ్యతే || భ్రాతృత్వ స్థిమవత్యేన మలయేష్వేవ చందనమ్ | రక్తత్వం రక్తబస్థాకబిమ్బా
 మౌజ్జబివవస్వతామ్ | తథా వసస్త ఏవా న్యపుష్టానా జుట్టలకూజితమ్ | వర్ణాస్తేవ మయూరా
 ణాం యత స్తుల్యత్వ ఇచ్చ వర్ణయేత్ | నియమస్య విశేషోధ పునః కశ్చి త్స్వీకాశ్యతే || ఇత్యా
 దిగాః జెప్పఁ బడినది. వసంతాదులను గూర్చియు నందె యిట్లున్నది. “సురభా దోలాకో
 కిలమారుతనూర్యగతితరులలోజ్ఞేదాః | జాతీతర పుష్పచయామ్రమజ్జరీభ్రమర ఝజ్జా రాః |
 గ్రీష్టే పాటలమల్లీ తావసరఃపధిక శోచవాలో స్థాః | నక్తఃప్రపా చిత్రస్థామృగతృష్ణామ్రాదిఫలపా
 కాః | వర్ణాను మనశీభిసదనసమాగమాః పజ్జకస్తలోజ్ఞేదా | జాతీకదమ్బకేతక యుష్ణానిలని
 మ్నగా హలిప్రీతిః | శరదీ స్థరవిపటుత్వ జ్జలాచ్ఛతా గ స్త్రహంసవృషదర్పాః | సప్తచ్ఛదస్మి
 తాభ్రంధాన్యోశిపతకమదపాతాః | హేమస్తే దినలఘుతా శీతయవ స్తమ్బమరుచకపీమాని | కిశిరే
 కరీషధామమాఃకున్దామ్బుజదాహాహీమజలోత్కర్షాః || ఇత్యాదిగా నున్నది. ఇందు వసంతమున
 గూర్చగతిమాంద్యమున రాత్రికొంచెముగుటయు, జాజులు వికసితగుండుటయు, కదం
 బములు వర్షపువనంజే చెప్పఁదగినవనుటచే నవి లేకుండుటయు జాతీతరసర్వకుసుమములని
 చెప్పటచేఁ జంపకాదిపుష్ప సమృద్ధి తరుదలోజ్ఞేదము చెప్పటచేఁ గారాకులురాలుటయు
 లోనగునవి తెలియవలయు.

చ. అలమధువేళఁ దీవవిరహోగ్ని శిఖాపరితప్తగాత్రి యా
 నలినవిరోధివంశజననాయకపుత్త్రి దలంక సాగె న
 త్యలఘునువర్ణ కాననవిహార్యసమాశుగ కాండధారకుక్
 హాలహాలధారిదర్పపరిహార్యసమాశుగ కాండధారకుక్ . 46

టీ. అలమధువేళె = ఆవసంతసమయమందు ; తీవవిరహోగ్ని శిఖాపరితప్తగాత్రి.-
 తీవ్ర=గాఢమైన, విరహోగ్ని = వియోగమనెడు వహ్నియొక్క, శిఖా = జ్వాలలచేత, పరి
 తప్త=మిక్కిలితపింపఁజేయఁబడిన, గాత్రి = దేహము గలది; ఔనలినవిరోధివంశజననాయక
 పుత్త్రి=ఆగునట్టిచంద్రవంశరాజపుత్త్రికయగుచంద్రిక; అత్యలఘునువర్ణ కాననవిహార్యసమాశుగ
 కాండధారకుక్.-అత్యలఘు= మిగులనధికమైన, సువర్ణ కానన = సంపెఁకతోటయందు,
 విహారి=సంచరించుచున్న, అసమాశుగకాండ = సాటిలేనిమందమారుతసందోహములయొక్క,
 ధారకుక్ = పరంపరకు ; హాలహాలధారిదర్పపరిహార్యసమాశుగ కాండధారకుక్.-హాలహాల
 ధారి=రుద్రునియొక్క “హాలహాలంహాలహాలంహాలహాలంహాలహాలం” అని ద్విరూపకోశము,
 దర్పపరిహారి=గర్వమునుబరిహరించిన మన్మథునియొక్క, అసమ=సాటిలేని, అశుగ=బాణముల
 యొక్క, కాండ=సంఘముయొక్క, ధారకుక్=అంచునకు; తలంక సాగె = పడఁక సాగెను.

తే. బాల యీలీల మదనరోపాలికలక
 రాలవర్తనచే మనఃపాలిక గలకక
 జెంది కుందంగఁ దన్నేత్రజితచకోరి
 చేరి యిట్లను సూక్తిరాజితచకోరి.

47

టీ. బాల=చంద్రిక ; ఈలీలక = ఈలీలన ; మదనరోపాలికలకరాలవర్తనచేక.-
 మదన=మన్నఘనియొక్క, రోపాలికల = శరపరంపలయొక్క, “పత్తిరోపఘస్త్వయోః”
 అని యమరుఁడు, కరాలవర్తనచేక=తీక్షణవర్తనచేత; మనఃపాలిక=స్వారయశీమయందు;
 కలకకజెంది=కలకతపాటి; కుందంగక=దుఃఖింపఁగా; తన్నేత్రజితచకోరిక = సేత్రము
 లచే గెలువఁబడిన యాఁడుచకోరములుగలయాచంద్రికను; సూక్తిరాజిత=సూక్తులచేత ప్రకా
 శించుచున్న; చకోరి=చకోరియ నెఱుపియసఖి; చేరి=హంది; ఇట్లచుక = వక్ష్యమాణప్రకా
 రముగఁబలికెను.

చ. తలకెద వేల కీరవనితాజనవృత్తి కిఁ దేటి రానెలం

తలకెద వేల మీఱునిజధైర్యము పాయఁగఁ గుంబె దేల కో
 యిలనవలాలసారరుతి * కింతి మనోజుఁడు సంఘటించుఁ బో
 యిల నవలాలసాప్రచయ * మీయెడఁ ద నృజియింప సత్కృపక.

48

టీ. ఇంతి=ఓచంద్రికా ! కీరవనితాజనవృత్తికి = శుకాంగనాజననవర్తనమునకు ; తేటి
 రానెలంకలకుక = మధుపరాజస్త్రీలకు; తలకెదవేల = భయపడదవేల ? కోయిలనవలాల
 సారరుతిక.-కోకిలస్త్రీలయొక్క ప్రేమధ్వనికి ; ఎదక = చూడయమందు ; వేలమీఱునిజధై
 ర్యము=మితిమీఱిననీధీరత్వము; పాయఁగక = తొలఁగఁగా; కుంబెదేల = దుఃఖించెదవేల?
 ఇలక = భూమియందు; మనోజుఁడు=మన్నఘఁడు; ఈయెడక = ఇపుడు; తక = తన్ను; భజిం
 పక = సేవింపఁగా; సత్కృపక = మంచదయచేత; నవలాలసాప్రచయము.-నవ=నూతనమైన,
 లాలసా=వేడుకయొక్క, ప్రచయము=ఉత్తరోత్తరాభివృద్ధిని; సంఘటించుఁబో=కూర్చునుబో.

అన్యగా మరుఁడు తన్నుఁ బూజించినవారికి ఉత్తరోత్తరాభివృద్ధిని ఘట్టిలక్షణమును
 గావున కుండఁ బని లేదని తాత్పర్యము.

తే. కాన నమ్ము నటద్భక్తి * కలనమునఁ గ
 రమ్ము నలినాశుగునిఁ గొల్వ * రమ్యకేళి
 కాననమ్మున కోనీల * కంజనయన
 రమ్ము నలి నాశుగతి యిట్లు * ప్రబల ననుచు.

49

టీ. కానక = ఆహేతువున; నమ్ము=విశ్వసించుము.నలినాశుగునిక = మన్నఘని; కరమ్ము =
 మిక్కిలి; నటద్భక్తికలనమునక = ప్రకాశించుచున్న భక్తియుక్తిచేత; కొల్వక = సేవించు

టకు; రమ్యశీలికాననమ్మనకుఁ = మనోజ్ఞమగుక్రీడావనమునకు ; ఓనీలకంజనయన = ఓనీలాత్మ
లాక్షీ! నలిక = మిక్కిలి; ఆశుగతి = శీఘ్రమనము ; ప్రబలక = అతిశయింపఁగా; ఇపు
డు = ఈసమయమున; రమ్ము. అనుచుక = ఇటచుచు. దీనికి నుత్తరపద్యముతో నన్వయము.

మ. చెల్లి కే లందిన మాఱు పల్కక మనశ్చింతాకులస్ఫూర్తిఁ ద
త్కలకంఠీర వనంబుఁ జేర నరిగెఁ ♦ దత్పద్మినీహాలి స
త్కలకంఠీరవజాలకంబులు కడుక ♦ గాటంబులై యుజ్జ్వల
త్కలకంఠీరవకామినీనినదరేఖంబ ల్వైఱక గూర్పఁగక. 50

టీ. చెలి = సఖియగుచోరి; కేలందినక = చేయిఁబట్టఁగా; మాఱుపల్కక = బదులుమా
టాడక; మనశ్చింతాకులస్ఫూర్తిక. - మనశ్చింతా = మనోగత మైనప్రియవిషయక ధ్యానముచేత
నైన, అకులస్ఫూర్తిక = వ్యాకులత్వప్రకాశముచేత; తత్కలకంఠీరక. - తత్ = ఆ, కలకంఠీ =
చకోరియొక్క, ఇరక = వాక్యముచేత; తత్పద్మినీహాలి = ఆపద్మినీజాతిస్త్రీరత్నమగుచంద్రిక; స
త్కలకంఠీరవజాలకంబులు. - నత్ = శ్రేష్ఠములైన, కలకంఠీ = కోకిలస్త్రీలయొక్క, రవజాలకం
బులు = ధ్వనికదంబములు; కడుక = మిక్కిలి; గాటంబులై = దృఢములై; ఉజ్జ్వలత్కలకంఠీర
వకామినీనినదరేఖక. - ఉజ్వలత్ = ప్రకాశించుచున్న, కల = కాంతిగల, కంఠీరవ = సింహముల
యొక్క, కామినీ = స్త్రీలయొక్క, నినదరేఖక = ధ్వనిరీతిని; బల్వైఱక = గొప్పభయమును;
గూర్పఁగక = ఘటిల్లఁజేయుచుండఁగ; వనంబు = ఉద్యానవనమును; చేరఁగక = పొందుట
కు; అరిగెక = పోయెను.

ఆచంద్రిక తననెచ్చెలి యగుచకోరివాక్యనునకు మాఱు మాటాడక దానిచే యూఁత
గాఁ గొని యుద్యానమునకు వెడలుచుండఁగా కోకిలస్త్రీస్వరములు సింహనాదములభంగిని
భయము గలుగఁజేసె ననుట. ఆవి యామెకు మిగుల రాగోద్దీపకము లాయె నని ఫలితము.

శా. భ్రాజద్భక్తి నెదుర్కొనంగ వనగోపస్త్రీజనం బాప్తనీ
రేజాస్యానికరంబు తక గొలువఁ జేరెఁ గేళికారామ మా
రాజీవాంబక శింజినీకరగర్జల్ హంసి నేర్వ న్నహా
రాజీవాంబకశింజినీవిరుతిఁ బర్వక వేడి నిట్టూర్పులుక. 51

టీ. ఆరాజీవాంబక = కమలనయనయగునాచంద్రిక; వనగోపస్త్రీజనంబు; వనగోప =
ఉద్యానవనపాలికలగు, స్త్రీజనంబు = స్త్రీలు; భ్రాజద్భక్తిక = ఒప్పుచున్న భక్తిచేత; ఎదుర్కొ
నంగక = ఎదురుగరాఁగా; ఆప్తనీరేజాస్యానికరంబు. - ఆప్త = హితలయిన, నీరేజాస్యానికరం
బు = స్త్రీలకదంబము; తక = తన్ను; కొలువక = నేవించఁగా; శింజినీకరగర్జల్. - శింజినీ = అందె
లయొక్క, నికర = గుంపుయొక్క, గర్జల్ = ధ్వనులను; హంసి = హంసస్త్రీ; నేర్వక = ఆభ్యసించి
పఁగా; మహారాజీవాంబకశింజినీవిరుతిక. - మహత్ = అధికమైన, రాజీవాంబక = మరుని
యొక్క, శింజినీ = అల్లెయొక్క, తుష్పైదలచారుయొక్కయనుట, విరుతిక = ధ్రుంకారము

చేత; “శిష్టానీసూపురజ్యయోః” అనిరత్నముల; వేడి నిట్టూర్పులు = ఉష్ణమైనదీర్ఘనిశ్వాసములును; పర్వక = వ్యాసీంపఁగా; కేలి కారామము = క్రీడోద్యాయమును; చేరక = పాంఠను.

అనఁగా వాచంద్రిక పనపాలికలు భక్తితో నదుక్కువఁగా సభీపర్ణము కొలుచుచుండఁగా హంసపలుకులం బోలునందలచప్పడుతోఁగూడి తున్నెకలయుంకారములచేఁ గంది వేడినిట్టూర్పులు విడుచుచుఁ గేలికావనముం జేరె ననుట.

క. కువలా స్తరుజాగతిఁ బొక్కు వలాహకకచకు సచికొమయ్యోడక
త్కువలాంబకాళి నుధశేఁకున లాక్ష్యశుక్తక దెల్పెఁగూఁదిని బొదలక.

టీ. ఆయ్యోడక = ఆనమముమందు; కువలాస్తరుజాగతిక = మదనజ్వరప్రాప్తిచేత; పొక్కువలాహకకచకు = తపించుచున్నచంద్రికకు; వలాహక మఁగా పేళుము దానిఁ బోలుకచములు గలది వలాహకకచ; తత్కువలాంబకాళి. - తత్ = ఆ, కువలాంబకాళి = స్త్రీసమాహము; నుధ శేఁకువలు. - నుధ = అమృతముయొక్క, శేఁకువలు = శైర్యములను; ఆక్ష్యశుక్తక = శమింపఁజేయుశుభ మైవవాక్యము చేత; పనికొమయ = ఉద్యానముయొక్క యందమును; కూర్తి = ప్రేమము; బొదలక = వృద్ధిపొందునట్లుగా; తెల్పెక = తెలిపెను.

కామజ్వరముచేఁ ప్రేగుచున్నచంద్రికతో నాస్త్రీలు నుధకన్న మధురమైన పలుకులతో నుద్యానవనసౌందర్యముఁ జెల్పి రనుట.

సీ. బాలాంబుజతమాలలాలాభినవజాల
జాలామృతోల్లోలపట్టదాఘ
రాగాదివరమాగమాగాంతసుఁరాగ
రాగావరణభాగరాళపవన
కేలీగృహన్తాలిమాలిస్థితపికాలి
కాలీనరవలోలితాధ్వగాత్త
రాజీవశరవాజివాజీననిరతాజ
తాజీజనక రాజితామ్రఫలిక

తే. భవ్యఋతుకాంతకాంతతాత్పర్యస్పష్ట
ఘనవిషమబాణబాణసంఘాతకలిత
తిలకమధుగంధగంధసంచులుకీతాశ
కనదచిరధామధామ యివ్వనిక గంఠ.

టీ. బాలాంబుజతమాలలాలాభినవ జాలజాలామృతోల్లోలపట్టదాఘ. - బాల = కరుణములైన, అంబుజ = పద్మములయొక్కయు, తమాలమాలా = కానుగపంక్తులయొక్కయు,

అభినవ=నూతనములగు, బాలబాల=మొగ్గలగుంపుయొక్క, అమృత=పూఁదేనియందు, ఉల్లాః
 ల=మిక్కిలిఅశుక్తములైన, మట్పద=భృంగములయొక్క, ఓఘ=సమూహముగలది; రాగాది
 పరమాగమాగాంతసుపరాగ రాగాభరణభాగ రాశిపవన.-రాగాది = దాడిమివృక్షముమొదలు
 గాఁగల, పరమ=శ్రేష్ఠములైన, అగమ=వృక్షములయొక్క, అగాంత = పుష్పములయొక్క,
 సుపరాగ=మంచిపుష్పాడియొక్క, రాగ=రక్తిమయొక్క, ఆవరణ=ఆచ్ఛాదనమును, భావో=
 పొందిన, అరాశి=కుటిలములగు, పవన=వాయువులుగలది; శేలీగృహశ్వాలిమాలిస్థిపికాలికా
 లీనరవలోలితాధ్వగాత్త.-శేలీగృహశ్వాలి=విహారగృహములగుచున్న, మాలి=అశోకవృక్షముల
 యొక్క, మాలి=అగ్రములయందు, స్థిత=ఉండిన, పికాలికా=శోకిలపంక్తులయొక్క, అలీన
 =స్ఫుటమైన, రవ=ధ్వనిచేత, లోలిత=చలింపఁజేయఁబడిన, అధ్వగ = పాంథులయొక్క,
 అత్త=మనములుగలది; రాజీవకరవాజి వాజీననిరతాజితాజీవనక రాజితామ్రఫలిక.-రాజీవకర=
 మన్నఘనిక, వాజి=అశ్వములైన, వాజీన=పక్షిశ్రేష్ఠములయొక్క, చిలుకలయొక్కయనుట,
 నిరతాజిత=ఎల్ల పుడునోటువడని, అజీ=కలహములకు, జనక=హేతువైన, రాజిత=ఓప్పుచున్న,
 ఆమ్రఫలిక=మావిపండ్లుగలది; భవ్యఋతుకాంతకాంతతాత్పర్యస్పృష్టఘనవిషమ బాణబాణసం
 ఘాతకలితతిలకమధుగంధగంధసంచులికితాక.-భవ్య=మనోజ్ఞమైన, ఋతుకాంత=వసంతు
 నిచేత, కాంతతాత్పర్య=మంచియానక్తిచేత, స్పృష్ట=స్పృశింపఁబడిన, ఘన = అధికములైన,
 విషమబాణబాణ=పుష్పములయొక్క, సంఘాత=సముదాయముతో, కలిత = కూడుకొన్న,
 తిలక=బొట్టుగులయొక్క, మధు=మకరందముయొక్క, గంధ=పరిమళముయొక్క, గంధ=లే
 కముచేత, 'గన్ధోగన్ధకామోదేలేశేనంబన్ధగర్వయోః' అని విశ్వము, సంచులుకలిత=పుడిసిలిం
 పఁబడిన, ఆశ=దిక్కులుగలదియనునగు; ఇవ్వనిక=ఈయుద్వానమును; కనచ=చిధామధామ.-
 కనతో=ఓప్పుచున్న, అచిరధామధామ=మెఱిపువంటికాంతిగలదానా! కంటె=చూచితివా?

నచాంభోజతపాలజాలకములత్రాఁదేనియందు దానక్తము లగుతు మైదలుగలదియు,
 దాడిమి మొదలగువ్రాఁకుల పుష్పరేణువులచేత వ్యాప్తములగు తెమ్మెరలు గలదియు, బాటసా
 రులచిత్తములను జలింపఁజేయు నశోకవృక్షవాసి శోకిలధ్వనులు గలదియు, ఎల్ల పుడు చిలు
 కలకు జగడము గలుగఁజేయు మావిపండ్లు గలదియు, వసంతోదయమున నుదయించిన బొ
 ట్టుగులపువ్వులవాసనారేకముచేఁ బుడిసిలింపఁబడిన దిక్కులుగలదియునగునీవనిని జూడు
 మనుట.

చ. తలిరుమెఱుంగుచాయ శుకః దారరవస్తనితంబు లెచ్చని
 స్తులతిలకాభ్రముల్ గురియఁ జొచ్చె బయోజదళాక్షి గాడ్పుచాల్
 గలయ మరందదంభమున యాటవువర్షము గంటె సాంద్రము
 త్కల యమరం దదంభమునకై యుళిచాతకకోటి పర్వగళ. 54

టీ. పయోజదళాక్షి=పద్య పత్రిములఁబోలుకన్నులుగలదానా! స్తులతిలకాభ్రముల్ =
 సాక్షిలేనితిలకవృక్షములనెఱుమఱుపులు; తలిరుమెఱుంగుచాయ = చిగురుల నెఱు మెఱిపుదాట;

శుకదారరవస్తనితంబులు.-శుకదారరవ=ఆడుచిలుకల రవములనెఱు, స్తనితంబులు=ఉఱుములు; ఎచ్చుకొ=మించుఁగా; గాడ్డుచాల్=వాయుపరంపర; కలయకొ=కూడఁగా; సాంద్రము త్కల=దట్టమైననంతోవకల; అమరకొ=ఓప్పఁగా; తదంభమునకై = అమరకందమనెఱుజలమునకై; అభిచాతకకోటి=తుమ్మెదలశుచాతకములగుంపు; పర్వఁగకొ=వ్యాపింపఁగా; మరందదంభమునకొ=మరందవ్యాజముచేత; గాటపువర్షము = గాఢమైనవర్షమును; కురియకొచొచ్చెకొ=కురియసాగెను. కంటె. యాపకకైతవాపన్నుతులు.

చ. హితమహిలాలలామ వరియింపఁగ నిష్ఠు నిరస్తహింభా

తతికరదీ పికాళివనితాశుభగీతి సువర్ణజాలనం

తతికరదీపికాళి వని దార్కొన నామని రాఁగఁ దుంగసా

ధతలము లెక్కెఁ గన్దెని ముదంబునఁ జిల్కలరాణివాసముల్. 55

టీ. నిరస్తహింభాతతికరదీ.-నిరస్త=తిరస్కరింపఁబడిన, హింభాతతిక=వజ్రకాంతిపరంపరకలిగిన, రదీ=దంతములుగలదానా! ఇదిచంద్రికాసంబోధనము; పికాళివనితాశుభగీతికొ.-పిక=కోకిలయొక్కయ్యు, అళి=తుమ్మెదలయొక్కయ్యు, వనితా=స్త్రీల నెఱుస్త్రీలయొక్క, శుభగీతికొ=మంగళమైనపాటతోను; సువర్ణజాలనంతతికరదీపికాళికొ.-సువర్ణజాల=సంపెఁగ మొగ్గలయొక్క, సంతతి = సమాహమనెఱు, కరదీపికా=కరములయందలిదీపములయొక్క, అళికొ=పంక్తితోను; వని=వనమనెఱుస్త్రీ; తార్కొనకొ=సమీపింపఁగా; అమని=వసంతము; హితమహిలాలలామకొ.-హిత=ఇష్టమైన, మహిలాలలామకొ=ప్రేంకణమనెఱుస్త్రీరత్నమును; వరియింపఁగకొ=వరియించుటకు; రాఁగకొ=వచ్చుచుండఁగా; ఇష్ట=ఈసమయమందు; చిలుకలరాణివాసముల్=శుకాంగనలనెఱురాజస్త్రీలు; ముదంబునకొ=సంతనముచేత; తుంగసాధతలములు=పొన్నలయూ మోరటసమాహమలయూ ప్రదేశములనెఱు ఉన్నతసాధప్రదేశములను; ఎక్కెకొ=ఆధిష్ఠించెను.

అనఁగా పికాళివనితలపాటలతోడను సంపెఁగమొగ్గలనెఱుకరదీపికలతోను వనియొదుర్కొన మహోత్సవముగా వసంతుం డనునొకవరుండు ప్రేంకణమనెఱుస్త్రీరత్నమును వరించుటకై వచ్చినయట్లున్న దనియు వానిం గాంచ ముదమున శుకాంగనలు తుంగసాధము లెక్కెన యట్లున్న దనియు భావము.

చ. నలువుగ మొగ్గుగుబ్బు లెడ * నాటఁగఁ గాఁగిటఁ జేర్చి నేర్పుతో

మలయధరాధరానిలకుమాారవిటుండు లతావ్రసూనకో

మలయధరాధరానవము * మాటికి నానుచు మొక్కె మోదముల్

మలయ ధరాధరాగ్రణికుమాారిక చూ పటు నిల్వఁ జేయవే. 56

టీ. ధరాధరాగ్రణికుమారిక=రాజపుత్రికయగుచంద్రికా! మలయధరాధరానిలకుమారవిటుండు.-మలయధరాధర=మలయపర్వతముయొక్క, అనిలకుమార= మందనూరుతమనెఱు, విటుండు=కారుఁడు; నలువుగకొ=ఓప్పిదముగా; మొగ్గుగుబ్బులు = మొగ్గలనెఱు స్తనములు;

ఎదకొ = హృదయమందు; నాటకకొ = తాఁతునట్లు; కాఁగిటకొ = భుజాంతరమందు; నేర్పు
 తొకొ = చాతుర్యము చేత; తార్పి = కదియించి; లతాప్రసూనకోమలయధరాధరాసవిము.-
 లతా = లతయ నెడు, ప్రసూనకోమల = స్త్రీయొక్క, అధరాధర = అధరోష్ఠస్థానీయమైన, ఆనవము =
 మద్యమును; మాటికికొ = నారెకు; ఆసుచుకొ = పానము చేయుచు; మోదముల్ = సంతసములు;
 చులయకొ = న్యాపింపఁగా; చొక్కెకొ = సుఖపరవశుడయ్యెను. చాపు = దృష్టిని; ఆటుని
 ల్వకొ = ఆవైపునిల్చునట్లు; చేయవే = చేయుమా.

మలీయనూరుతము నేయుచిటచరితంబు నాలోకింపు మనుట.

శా. స్థితాశ్యావృత్తిభూర్యయోవలయలక్షిం బూని పాంథాంగనా
 జాతాస్పృక్పరిషి క్తరీతి నరుణాఞ్చాయల్ మనం బొల్చునీ
 శాతప్రాససమూహజాలకుల మెఁచ్చుకొ జేసెఁ బో చిత్తభూ
 శాతప్రాససమూహ జాలజవిభాఞ్చనంజేత్పవక్త్రేందుకా.

57

టీ. జాలజవిభాసంజేత్పవక్త్రేందుకా.-జాలజ = జలజసంబంధనియగు, విభా = కాం
 తిని, సంజేత్ప = జయించిన, పవక్త్రేందుకా = చంద్రునివంటి మోముగలదానా! స్థితాశ్యావృత్తి
 భూర్యయోవలయలక్షికొ.-స్థిత = అధికమైన, అలి = తు మైదలయొక్క, ఆవృతి = ఆవరణమ
 నెడు, భూరి = అధికమైన, అయోవలయ = ఇసుముతోడుపుయొక్క, లక్షికొ = సంపదను; పూని =
 పహించి; పాంథాంగనాజాతా స్పృక్పరిషి క్తరీతికొ.-పాంథాంగనా = విరహిస్త్రీలయొక్క,
 జాత = సమూహముయొక్క; అస్పృకొ = రక్తము చేత, పరిషి క్తరీతికొ = తడుపఁబడిన దాని రీతి
 చేత; అరుణాఞ్చాయల్ = రక్తకాంతులు; మనకొ = కలుగఁగా; బొల్చునీశాతప్రాస సమూహ
 జాలకులము.-బొల్చు = ఉడయించిన, ఈశాతప్రాస = ఈయొక్కన్నెరుల సంబంధమైన,
 సమూహ = గంపుయొక్క, జాలకులము = మొగ్గలగుంపు; చిత్తభూశాత ప్రాససమూహకొ.-
 చిత్తభూ = మనఃభునియొక్క, శాత = తీక్ష్ణమైన, ప్రాస = ఆయుధవిశేషముల నెడు, సమూహకొ =
 మంచితరక్తమును; ఎచ్చుంజేసెఁబో = హెచ్చునట్లు చేసెనుగదా!

అనఁగా నెఱ్ఱగన్నెరు మొగ్గలకు తు మైదలు చుట్టుకొనియుండఁగా నవి యిసుపతోడు
 పుతోఁగూడి పాంథస్త్రీ రక్తనిక్త మైన మనఃభుని తీక్ష్ణప్రాసాయుధములను బోలియుండె
 ననుట.

చ. వలదొర మెచ్చుఁగా ఘనసుఞ్చర్ణపలాశకవాసనాగతికొ
 గలసి రజస్సులింగములు ఁగ్రక్కుచు వీవలి వేగ చేరి రా
 నలని భయానఁ దాఱె నసిఁయాడెఱునెమ్మది పూని కంటివే
 నలి నిభయాన దా రెనసిఁ నవ్వ లతల్ తెఱిపూలచాలుచేకొ.

58

టీ. వీవలి = వాయువు; వలదొర = మరుఁడు; మెచ్చుఁగాకొ = క్లాఘింపఁగా; ఘనసువర్ణ
 పలాశకవాసనాగతికొ.-ఘన = అధికమైన, సువర్ణ = చంపకములయొక్కయూ, పలాశక = మో

దుగులయొక్కయు, వాసనాగతికొక=సౌరభప్రాప్తిచేత; ఘన = మేఘముయొక్క, సుస్థి = మంచిరంగువంటిరంగుగల, పలాశ=రక్కసులయొక్క, వాసనాగతికొక=సంస్కారప్రాప్తిచేతనని యర్థాంతరము; రెంటికీ వభేదాధ్యయసాయముచేత, వాసనాప్రాప్తియనెడు వాసనాప్రాప్తిచేతనని యర్థము; కలిసి=కూడి; రజస్సులింగములు=పరాగములనెడు మిణుగులులను; క్రక్కుచుకొ=వమనముఁజేయుచు; వేగ=కీఘముగా; చేరిరాకొ=సమీపమునకురాగా; అలిసి=ఆడుతున్నెడ; భీరువనితోఁచుచున్నది; లతలో=తీవలు; తారు=తాము; ఎనిసి=కూడుకొని; నలికొ=మిగులను; తెలివూలుచాలుచేకొ=తెల్లనివూబంతిచేత; నవ్వకొ=వూసింపగా; అసియాడెడు నెమ్మదికొ=కదలుచున్ననిండుమనస్సును; పూని=వహించి; భయానకొ=భయముచేత; తాతొకొ=దాఁగెను. ఇభయాన=ఓగజగమనా! కంటివే=చూచితివా.

అనగా వీవలి పలాశచంపకవాసనావాసితమై రజస్సునెడుమిణుగులులను క్రక్కుచు వచ్చుచున్నదనియు, దానివలన నాడుతున్నెడ నెఱచి దాఁగిన దనియు, పూచినలతలు దానిం జూచి నవ్వునట్లున్న వనియు భావము. చంపకమునకు తున్నెడ నెఱచుట ప్రసిద్ధము.

మ. అలరెం గొల్వయి కీరభూపతి రసాలాస్థానదేశంబునకొ
 లలితోఁ దాఱనిసాంపు మించ నళిబాలానూత్నలాస్యైకలీ
 లలితోదారపికాళిగీతవిహృతుల్ * రాజ్యలఁ గన్సెంటివే
 లలితోదారనగప్రసూనరసజాలద్యేషిదంతాంశుకా. 59

టీ. అలితోదారనగ ప్రసూనరస జాలద్యేషిదంతాంశుకా.-అలిత = మనోజ్ఞమైన, ఉదార=అధికమగు, నగ=వృక్షములయొక్క, ప్రసూనరస=పూఁదేనియొక్క, జాల=రాకీ, ద్యేషి=పగయైన, సంతాంశుకా = పెదవిగలదావా! అనగాఁ దేనియ లాలుకుమోవి గలదా నాయనుట; కీరభూపతి=చిలుకయనురాజు; రసాలాస్థానదేశంబునకొ=తియ్యనూవియను కొలువుకూటపు ప్రదేశమందు; కొల్వయి=కూర్చుండియుట; అలితోకొ=ప్రీతితోడ; తాఱని సాంపు=ఉడివోనిసాంపు; మించకొ=అతిశయింపగా; అలిబాలారత్న లాస్యైకలీలు.-అలి బాలారత్న=భృంగబాలికారత్నములయొక్క, లాస్య=లాస్యమందలి, ఏక=ముఖ్యమయిన, లీలలు=విలాసములు; ఇతోదారపికాళిగీతవిహృతుల్.-ఇత=పొందఁబడిన, ఉదార=అధికమైన, పికాళి=పికసమాహముయొక్క, గీత=గానముయొక్క, విహృతుల్=విహారిములు; రాజ్యలకొ=ప్రకాశింపగా; అలరెకొ=ఓప్పెను. కన్సెంటివే=చూచితివా!

అనగా రసాలమందున్న కీరము సభామందిరమందుఁ గూర్చుండినభూపతిని బోలె యున్న దనియు తున్నెడలయాటలను గోయిలలసాటలను వనితల లాస్యగానంబులవలె మండిన వనియు భావము.

చ. అళినికరాందుకాత్తిఁ గినలాలవళి రాంకవవర్ణలభిను
 జ్వలనుమపద్మయుక్తి మధుసాతిరసాప్లుతి నొప్పిచైత్రభూ

తలవరకుంజరాజితవిధానము గైకొనఁ గాంచు నీలకుం

తల వరకుంజరాజి వెఱు * దార్పుచుఁ బాంధజనాక్షీవీధికిఁ.

టీ. నీలకుంతల=ఓనీలవేణీ! వరకుంజరాజి.-వర=క్రేష్టమగు, కుంజ=పాదరిండ్లయొక్క, రాజి=చాలు; అనికరాందుకా ప్తిఁ.-అనికర = తుమ్మెదలగుంపుల నెడు, అందుక=నిగళములయొక్క, ఆ ప్తిఁ=ప్రాప్తిచేత; కిసలావళిరాంకవ వస్త్రీలభిక్.-కిసలావళి=చిగుటాకులగ్గంప నెడు, రాంకవస్త్రీ=మృగరోమసంబంధియైన వస్త్రీముయొక్క, లభిక్ = ప్రాప్తిచేత; ఉజ్జ్వలసుమపద్మయ్యుక్తిఁ.-ఉజ్జ్వల=ప్రకాశించుచున్న, సుమ=పువ్వుల నెడు, పద్మ=బిందువులయొక్క, యుక్తిఁ=సంబంధముచేత; “పద్మకంబిస్తుజాలకం” అని యమరుఁడు; మధుసాతిరీసాప్తుతిఁ.-మధు=మకరందమ నెడు, సాతిరీస=దానోదకమందు, ఆప్తుతిఁ=మునుక చేతను; ఒప్పి; పాంధజనాక్షీవీధికిఁ=పాంధులయొక్క దృక్పిదేశమునకు, వెఱు=వెఱుపును; తార్పుచుఁ; చైత్రభూతలవరకుం జరాజితవిధానముఁ.-చైత్ర = వసంతుండ నెడు, భూతలవర=భూపతియొక్క, కుంజర=వీనుఁగలయొక్క, అజిత=ఓటువడని, విధానముఁ=విధిని; కైకొనఁ=స్వీకరించెను. కాంచు=చ.డుము.

అనఁగా నికుంజములు తుమ్మెద అనునిగళములతోను చిగురాకు లనెడురాంకవములతోను పువ్వుల నెడుసిద్ధిపువ్వులతోను పూండేనియ యనెడుమదోదకముతోను విలసిల్లి పాంధులచూపులకు వెఱుపు గల్గించుచు వసంతుండనురాజయొక్క గజములచాలువలె రాజిలైననుట.

మ. సరసం గాంచవె రూపదర్శనవిధా*జాతాత్మవైచిత్ర్యవ

త్సరసారంగము లొండె జెంత విగళ*త్సూనానవప్రోజ్వల

త్సరసారంగము లధ్వగాంతరసరః*క్షోభావహేలూద్వృత్తి భా

సురసారంగము లంగజానలలిఖా*స్తోకాన్యధూమాకృతుల్

టీ. రూపదర్శనవిధాజాతాత్మవైచిత్ర్యవత్సర.-రూప=సౌందర్యముయొక్క, దర్శనవిధా=ధర్మవ్రకారమువలన, జాత=పుట్టిన, ఆత్మ=చిత్తములయొక్క, వైచిత్ర్యవత్=ఆశ్చర్యముగలిగిన, సుర=దేవతలుగలదానా! సరసఁ=సమీపమందు; అధ్వగాంతరసరః=క్షోభావహేలూద్వృత్తి భాసురసారంగములు.-అధ్వగ=పాంధులయొక్క, అంతర=హృదయములనెడు, సరః=కొలఁచులకు, క్షోభావహే=క్షోభకరమైన, ఉత్=అధికమైన, వృత్తి=వ్యాపారముచేత, భాసుర = ప్రకాశించుచున్న, సారంగములు = గజములును; అంగజానలలిఖాస్తోకాన్యధూమాకృతుల్.-అంగజానిల = మదనాగ్నియొక్క, శిఖా = జ్వాలలయొక్క, స్తోకాన్య = అధికమైన, ధూమ = పొగలయొక్క, ఆకృతుల్ = ఆకారములు గలిగినవియునగు; సారంగములు=తుమ్మెదలు; జెంతఁ=సమీపమునందు; విగళత్సూనానవప్రోజ్వలత్సరసారంగములు.-విగళత్=జాలుచున్న, నూనానవమకరందముచేత, ప్రోజ్వలత్=

మిక్కిలి ప్రకాశించుచున్న; సురసా=సర్వాక్షితిఁగలయొక్క, రంగములు=స్థానములను; ఒండెఁ=పొందెను. కాంచవె=చూడుమా.

అనఁగా సర్వాక్షితివలందుఁ బూఁడేనియ జాఱుచుండఁగానందుఁదుమైదలు వసించిన వనియు నవి పాంథమనంబు లనెడు కొలఁకులను క్షీభ పెట్టుటయం దేనుఁగులుగాను కామా గ్నిశిఖలభూమంబులుగాను నున్న వనియు భావము.

క. అని వారణయానామణి, కనివారణ వాణిఁ దెలిపి * యవ్వనిసిరి యొ య్యన సారసగంధివితతి, యనసారసుమప్రతాన*హారణోత్సుకతక్. 62

టీ. అని=ఉ క్తప్రకారముచేత; వారణయానామణికిఁ=చంద్రికకు; అనివారణవాణికిఁ=అడ్డములేనిఫణితిచేత; అవ్వనిసిరికిఁ=అవననంపదను; తెలిపి=బోధించి; ఒయ్యనక్=తిన్నగా; సారసగంధివితతి = పద్మగంధులైన స్త్రీలసంఘము; అనసారసుమప్రతానహారణోత్సుకతక్.-అనసార = అసారముగాని, అనఁగా ప్రకృష్టమైన, సుమప్రతాన=పుష్పసంఘము యొక్క, హారణ=కోయుటయందు, ఉత్సుకతక్=ఔత్సుకముచేత. దీనికిముందున్న రగడ తో వన్యము.

వృషభగతి రగడ.

చేలువ చేలువపు మొగ్గచా ల్కొని * చేరు చేరుగఁ గూర్తు విచ్చట
 నలిని నలినిభకుంతలామణి * నన్నునన్నులు వేడ ముచ్చట
 తిలకతిలకకులంబు గనెన * దివ్యదివ్యాగములపోలిక
 నలరు నలరుల నెనయు రోలం*బాళి బాళి చిగుర్చ బాలిక
 యింతి యింతిటఁ జేరఁ దగదె ను*మేర మేరయె వకుళసాళిని
 కాంతకాంతవశరము లల్లవె * కాంత కాంతమె చాల హాళిని
 నారి నారికెడంబుచాయల * నవ్వ నవ్వలిపొన్న పూచెను
 కోరకోరనిజ రతి నది నేఁ * గోర గోరట లజ్జ నాఁచెను
 రాగరాగపరాగ మిచ్చ న*రంగురంగునఁ బొల్పె నెక్కవె
 రాఁగ రాగతఁ బట్టుకొనఁ గల*రవమురవములు దెరల దక్కవె
 పొదలుపొదలును దఱిసి నెలఁతలు * బొగడఁ బొగడలమీఁద మాటికి
 మదిర మది రహి మించ నుమిసిన * మధురమధురన మెనవుఁ బోటికి
 కొమ్మ కొమ్మలఁ గోసి విరులు చ*కోరి కోరినలతలు దూఱుచు
 నిమ్ము నిమ్ముదితగమి వేఁడిన * నీక నీకనకాళిఁ దాఱుచు
 నాన నానవ మాన నీలల*నాళి నాళిక పిలుచుఁ బెంపున
 వాసవాసమదీ ప్తి గల వన * వనిత వని తగె గోఁగు సాంపునఁ

కేలి కేలి యొసర్ప నలకంకేలి కేలిడి యూఁచుహావళి
 సాలసాలపనకుకపిక మధుపాలిపాలిటి కూర్చికావళి
 రామ రామవినీలవంజలరాజి రాజలు సంక్రిషి చేర్పవె
 శ్యామ శ్యామలకోరకమ్ములనుసరసనరసముదయము గూర్పవె
 యక్క యక్కనకమున మనెనీయాన యానవకళిక యిత్రతీ
 నిక్కో నిక్కము ద్రుంచి యొసఁగుదు సీవు నీవు లొసంగ బీత్తరి
 ప్రమద ప్రమదతఁగేల నంటఁగ రమ్మ రమ్మమరంగఁ జూతము
 కొమరె కొమరె భఁగించు నవనుమకులముకులముల భృంగజాతము
 అప్ప యప్పల్లవకదంబక మాఁగు మాగురుజవము నెగడఁగ
 నిప్ప నిప్పద్దాననావ్రజ మించుమించువలుకులఁ బొగడఁగ
 నలమ నలమదిరాక్షి గొరవిఫలాలి లాలితమైన డాయుచు
 కలికి కలికిఁ గడంగ సారసకాండకాండచయంబు మ్రోయుచు
 వేడు వేడుక నిత్తు నీ కివ్వేళ వే లతికాంతవారము
 దాడి దాడిమగమకిఁ జేరఁగఁ దగునె దగునెడ కరిగఁ గీరము
 తరుణి తరుణికఁ జేరు నెచ్చెలి దరము దరమున నూర్పు వీవలి
 పరువఁ బరువముఁ బొండె వావిలి బాల బాలచ్చదనుమావళి
 యీవ యీవరకినలనంతతి కేవ కేవలరయతఁ జేరకు
 మావి మావిభు సూను సేనకుమహిమ మహి మనుఁటెంకి దూఱకు
 లతిక లతికమనీయవక్వఫలమ్ము లమ్మును మున్నె హెచ్చఁగ
 రతిని రతినిభ పాటఁబాడఁగరా ధరాధరకుచలు మెచ్చఁగ
 యలసి యలసితవ్రత మెనసె భునాత్త నాత్తకు హితము చేకొన
 నలికె నలి కెరలంగ వల దిభయాన యానగమాళిఁ బైకొన
 నెలమి నెలమి స్థలము నెమ్మొగ మెత్త మెత్తనికునుమజాలము
 లలినిలలిని నడంచెఁ గనుమో యతివ యతివరకనకసాలము
 నలఁచె నలఁచెలి నతులకీరపికాళికాళిధ్వనులబలువగ
 వలయు వలయుతిఁ జిత్రగతి దైవాఱువారుమాబాణుఁ గొలువఁగ. 63

టి. చెలన=ఓకొమ్మయని సంబోధనము; చెలవపుమొగ్గచాల=అందమైనమొగ్గలచాలు
 ను; కొవి=తీసికొని. చేరు=రమ్ము. ఇచ్చటక=ఈప్రదేశమందు; చేరుగక= సరముగాను;
 కూర్చువు=గ్రధించువు. నలినిక=మిక్కిలి; అలినిభకుంతలామణి=స్త్రీరత్నము; ఆన్నులు=స్త్రీ

లు; వేడెక్=ప్రార్థింపఁగా; ముచ్చటెక్=అంగముచేత; కన్నుక్=వక్ష; చేరు అని చెప్పక
కన్వయము. బాలిక=ఓచిన్నదానా! తిలకతిలకమలంబు = తిలకశ్రేష్ఠములగుంపు; కన్దగో
నక్=చూడఁగా; దివ్యదివ్యాగములపోలికక్.-దివ్య=సుందరములైన, దివ్యాగముల=కల్పవృ
క్షములయొక్క, బాలికక్=సామ్యముచేత; అలయక్=ఓప్పము. గోలంబాళి=భృంగపంక్తి;
అలయలక్=పువ్వులను, బాళి=అసక్తి; చిగుర్నక్=చిగిరింపుకట్టు; ఎవయుక్=పొందును
ఇంతి=ఓవారి! ఇంత=ఇంచుక; ఇటక్=ఇకట; చేరఁదగఁజ = చేరఁగూడదా? వకుళ
పాలిక్ = వకుళపుష్పముల చాలువందు; సుమేర = పున్నరమునకు; "వరాహవాక్య
రాపుస్యాత్" అని యనుచుఁడు; మేరయె = ఆనాటికలదా? కాంతికార్యకరములు.-
కాంత = మనోజ్ఞములైన, కాంతవ = స్మరణలంఘనలైన, "కలకలకలముమీఁద ఆస్వాది
త్యయమువచ్చి కాంతవ అనియైనది, శరములు=బాణములు, అనఁగా పువ్వులనుట; అల్లచె=
అవిగో. కాంత=ఓచెలి! చాలచాలిని=మిగులస్రీతిచెలి; కాంతవె=చాలమా. వారి=చెలి;
వారిక డంబుచాయలక్ = టెంకాయచెట్లవైపులను; వజ్రక్=వజ్రఁగా; అజ్జకీహి
న్న=అట్లువైపుననున్నపుష్పాఃము; పూచెను=పుష్పించెను. గోరగోరనిజ=తిలకలపంటిచిన్న
లుగలదానా! అనిసంబుద్ధి; రతిక్=అసక్తిచేత; నేక్=నేను; గోరక్=వాంఛింపఁగా; అని=
ఆస్త్రీ); గోరంటలు=కురవకములను; వాచెను=అపహరించెను. అజ్జ=అశ్వర్థము! రాగరాగ
పరాగము=రాగప్రధానమైన దాకిమిపుష్పరజము; ఆరంగునంగునక్ = వేదియొప్పున; పా
ల్వక్=ఓప్పెను. ఇచ్చక్=యథేచ్ఛగా; ఎక్కవె=అధిష్ఠింపుమా! రాగక్=నచ్చుచుండఁగా;
రాగతిక్=అనురాగముగలుగుటచేత; పట్టుకోనక్=పట్టుకొనఁగా; కలరవము=కోకిలము; రవ
ములు తెరలదు=కూతలుడుగదు. అక్కవె=స్త్రీనిరూర్చియును నయవచనము; పొదలుపోదలు
ను=వపుమీటివనికుంజములను; తఱిసి=సమీపించి; నెలంతిలు=స్త్రీలు; పొగడక్=సెచ్చిఁగా;
పొగడలమీఁదక్=పొగడవృక్షములపై; చూటికిక్=సారెను; మదిరక్=మద్యమును; మదిక్=
చూడయచుండు; రవి=స్త్రీతి; మించఁగక్=అతిశయింపఁగా; ఆమినినక్=నిష్ఠింపననునయఁగా;
పొటికిక్=బదులుగాననుట; మధురమధురనము= తీయనిమకరందరసమును; ఎవపుక్=వాం
దించును. అనఁగాఁ బొగడలమీఁద స్త్రీలమద్యము నుమియఁగానవిపోటికి మధురనము నిచ్చు
ననుట. వానికి స్త్రీముఖకీధువు వోహదము గావున స్త్రీలు మద్యము నుమియఁగానే యవి
పుష్పించి పూఁదేనియ లాలిక నని భావము. కొమ్మ=ఓస్త్రీ! కొమ్మలక్=కాఖలయందు; విరులు=
పువ్వులను; గోసి; చకోరి=చంద్రికచెలి; గోరినపొదలు = మనసువచ్చిననికుంజములను; తూణు
యక్=చోరఁబాణులు; ఇమ్ముక్=నెలపును; ఇమ్ముదితగమి=ఈస్త్రీనంపుము; వేడినక్=ప్రార్
థించినను; ఈకక్=ఓనంకయు; ఈకనకాళిక్=ఈసంపెఁగచాలునందు; లాణుయక్=రాచయ
ను. అనక్=అశచేత; ఆనవము=నువ్యమును; ఆనక్=పానము చేయుటను; ఈలలనాళి=ఈస్త్రీ
లగుంపు; ఆళికక్=చెలిని; వెంపునక్=అతిశయముచేత; పిలుచుక్=అహ్యోనముఁజేయును.
వాసవాసమదీప్తి.-వాసవ=రత్నసంబంధియగు, "వసూరత్నేభవేనసు" అనియనుచుఁడు, ఆ
సము=సాటిలేని, దీప్తి=కాంతి; కలననక్=కలిగినట్టిచిగురుచేతి; వనిత=ఓలలనా! వని=వనము;
గోఁగుసాంపునక్ = గోఁగుచెట్టుయొక్క అందముచేత; తగక్ = ఓప్పెను. కేలిక్=క్రిడ
యందు; కేలియనర్నక్=నవ్వులాడినందునకు; అలకంకేలిక్=అయికోకముండు; కేలిడి=నాస్త

కేలి కేలి యొనర్చి నలకంఁ కేలి కేలిడి యూఁచుహావళి
 సాలసాలపనశుకపిక మధుఁపాలిపాలిటి కూర్చికావళి
 రామ రామవినీలవంజలఁరాజి రాజిలు సంక్రిమి చేర్పవె
 శ్యామ శ్యామలకోరకమ్ములనుఁసరససరసముదయము గూర్పవె
 యక్క యక్కనకమున మనె నీఁయాన యానవకళిక యిత్తటి
 నిక్క నిక్కము ద్రుంచి యొనఁగుదుఁ సీవు నీవు లొనంగ బిత్తరి
 ప్రమద ప్రమదతఁగేల నంటఁగఁ రమ్మ రమ్మమరంగఁ జాతము
 కొమరె కొమరె నఁగించు నవసుమఁకులముకులముల భృంగజాతము
 అప్ప యప్పల్లవకదంబకఁ మాఁగు మా గురుజవము నెగడఁగ
 నిప్ప నిప్పద్దాననావ్రజఁ మించుమించుపలుకులఁ బొగడఁగ
 నలమ నలమదిరాక్షి గొరవిఫఁలాలి లాలితమైన డాయుచు
 కలికి కలికి గడంగె సారసఁకాండకాండచయంబు మ్రోయుచు
 వేడు వేడుక నిత్తు నీ కిఁవ్వేళ నే లతికాంతవారము
 దాడి దాడిమగమికి జేరఁగఁ దగునె దగునెడ కరిగెఁ గీరము
 తరుణి తరుణికఁ జేరు నెచ్చెలి యదము దరమున నూర్పు వీవలి
 పరువఁ బరువముఁ బొందె వావిలి యాల బాలచ్చదనుమావళి
 యీవ యీవరకిసలసంతతి యేవ కేవలరయతఁ జేరకు
 మావి మావిభు నూను సేనకుఁమహిమ మహి మనుటెంకి దూఱకు
 లతిక లతికమనీయపకర్షణలమ్ము లమ్మును మున్నె హెచ్చఁగ
 రతిని రతినిభ పాటఁబాడఁగఁరా ధరాధరకుచలు మెచ్చఁగ
 యలసి యలసితవ్రత మెనసె ఘనాత్మ నాత్మకు హితము చేకొన
 నలికె నలి కెరలంగ వల దిభఁయాన యానగమాళిఁ బైకొన
 నెలమి నెలమి స్వలము నెమ్మొగఁ మెత్త మెత్తనికుసుమజాలము
 లలినిలలిని నడఁచెఁ గనుమో యతివ యతివరకనకనాలము
 నలఁచె నలఁచెలి నతులకీరపిఁకాళికాళిధ్వనులబలువగ
 వలయు వలయుతిఁ జిత్రగతి దైవాణువారుమాబాణుఁ గొలువఁగ. 63

టి. చెలువ=ఓకొమ్మయని సంబోధనము; చెలువపు మొగ్గచార=అందమైన మొగ్గలచాలు
 ను; కొని=ఓసికొని. చేరు=రమ్ము. ఇచ్చటక=తప్రదేశమందు; చేరుగక= సరముగాను;
 కూర్చుట=గ్రధింతువు. నలినిక=మిక్కిల; అలినిభకుంకలామణి=స్త్రీరత్నము; అన్నలు=స్త్రీ

లు; వేడకో=ప్రార్థింపఁగా; ముద్దుటకో=అందము చేత; నన్నుకో=నను; చేరు అని వెనుక
 కన్వయము. బాలిక=ఓచిన్నదానా! తిలకతిలకములంబు = తిలకశ్రేష్ఠములగుంపు; కనుగొ
 నకో=చూడఁగా; దివ్యదివ్యాగములపోలికకో.-దివ్య=గుండరములైన, దివ్యాగముల=కల్పవృ
 క్షములయొక్క, పోలికకో=సామ్యము చేత; అలరుకో=ఓప్పును. రోలంబాళి=భృంగపంక్తి;
 అలరులకో=పువ్వులను, బాళి=అనక్తి; చిగుర్నకో = చిగిరించునట్లు; ఎనయుకో = పొందును
 ఇంతి=ఓనారి! ఇంత=ఇంచుక; ఇటకో=ఇచట; చేరఁదగఁదె = చేరఁగూడదా? పశుశ
 పాళికో = పశుశుభ్రముల చాలునందు; సుమేర = పున్నరసమునకు; “ఇరాభూవాక్షు
 రాపుస్యాత్” అని యమరుఁడు; మేరయె = అనధికలదా? కాంతకాంతవశరములు.—
 కాంత = మనోజ్ఞములైన, కాంతవ = స్వరసంబంధులైన, “కరితుశబ్దముమీఁద అణ్వి
 త్యయమువచ్చికాంతవ అనియైనది, శరములు=బాణములు, అనఁగా పువ్వులనుట; అల్లవె=
 అవిగో. కాంత=ఓచెలి! చాలసోని=మిగులస్రీతిచేతి; కాంతమె=కాంతమా. నారి=చెలి;
 నారికె డంబుచాయలకో = టెంకాయచెట్లవైపులను; నవ్వకో=నవ్వఁగా; అప్పలిపా
 న్ను=అటువైపుననున్నపున్నాగము; పూచెను=పుప్పించెను. కోరకోరసిజ=కలికలవంటిచన్న
 లుగలదానా! అనినంబుద్ధి; రతికో=అనక్తిచేత; నేకో=నేను; కోరకో=వాంఛింపఁగా; అది=
 అస్త్రీ; గోరఁటలు=కురవకములను; నాచెను=అపహరించెను. అజ్జ=అశ్చర్యము! రాగరాగ
 పరాగము=రాగప్రధానమైన దాకిమీపున్నరజము; అరఁగుగంగునకో = చేదియొప్పున; పా
 ల్మకో=ఓప్పెను. ఇచ్చకో=యథేచ్ఛగా; ఎక్కవె=అధిష్ఠింపుమా! రాఁగకో=వచ్చుచుండఁగా;
 రాగతకో=అనురాగముగలుగుటచేత; పట్టుకొనకో=పట్టుకొనఁగా; కలరవము=కోకిలము; రవ
 ములు తెరలదు=కూతలుడుగదు. అక్కవె=స్త్రీనిఘోరియను నయవచనము; పొదలుపొదలు
 ను=ఏపుమీఠిననికుంజములను; తఱిసి=సమీపించి; నెలంతలు=స్త్రీలు; పొగడకో=మెచ్చఁగా;
 పొగడలమీఁదకో=పొగడవృక్షములపై; మాటికికో=సారెకు; మదిరకో=మద్యమును; మదికో=
 మృదయవండు; రహి=స్త్రీతి; మిందఁగకో=అతిశయింపఁగా; అమిసినకో=నిష్ఠీవను నేయఁగా;
 పోటికికో=బదులుగాననుట; మధురమధురసము = తీయనిమకరందరసమును; ఎనపుకో=పొం
 దించును. అనఁగాఁ బొగడలమీఁద స్త్రీలుమద్యము నుమియఁగానవిపోటికి మధురసము నెచ్చు
 ననుట. వానికి స్త్రీముఖశిఘ్రువు దోహదము గావున స్త్రీలు మద్యము నుమియఁగానే యవి
 పుష్పించి పూఁదేనియ లాలికె నని భావము. కొమ్మ=ఓస్త్రీ! కొమ్మలకో=శాఖలయందు; విరులు=
 పువ్వులను; కోసి; చకోరి=చంద్రికచెలి; కోరినపొదలు = మనసువచ్చిననికుంజములను; తూఱు
 చుకో=చొరఁబూయుచు; ఇమ్ముకో=నెలపును; ఇమ్ముదితగమి=ఈస్త్రీసంఘము; వేడినకో=ప్రార్థ
 ంచినను; ఈకకో=ఓసంగకయు; ఈకనకాళికో=ఈసంపెఁగచాలునందు; తూఱుచుకో=దాచు
 ను. అనకో=అకచేత; అసవము=మద్యమును; అనకో=పానము చేయుటకు; ఈలలనాళి=ఈస్త్రీ
 లగుంపు; అలికకో=చెలిని; పెంపునకో=అతిశయముచేత; పిలుచుకో=అభ్యర్థనముచేయును.
 వాసవాసమదీప్తి.-వాసవ=రత్నసంబంధియగు, “వనూరత్నేధానేవసు” అనియమరుఁడు, అ
 సము=సాటిలేని, దీప్తి=కాంతి; కలననకో=కలిగినట్టిచిగురుచేతి; వనిత=ఓలలనా! వని=వనము;
 గోఁగుసాంపునకో = గోఁగుచెట్టుయొక్క అందముచేత; తగకో = ఓప్పెను. కేలికో=క్రీడ
 యందు; కేలియనర్పకో=నవ్వులాడినందునకు; అళకంకేలికో=అయశోకమందు; కేలిడి=హస్త

మునూని; ఊఁచుహావలి=ఊఁచునట్టియు పద్రవము; సాలసాలపన శుకశికమధు సాలిపాలిటికిఁ.-
సాల సాలపన=అలసాలాపము అతోఁగూడిన, శుక=చిలుకలయొక్క, శిక=కోయిలలయొక్క,
మధుప=తుమ్మెదలయొక్క, అలిపాలిటికిఁ=పంక్తిపాలిటికి; ఊరికావలి=ఎడూర్లులచాలు.
రామ = ఓనావీ! రామవినీలవంజులరాజిఁ.-రామ = ఒప్పుచున్న; వినీలవంజుల = నీలా
శోకములయొక్క, రాజిఁ = పంక్తియందు; రాజిలునంఘ్రిఁ = ఒప్పుచున్నచరణమును;
చేర్పవె=నిలువవె. శ్యామ=ఓచెలీ! శ్యామలకోరకమ్ములను = ప్రేంకణములయొక్క మొగ్గల
చేత; సరససరసముదయుము= శ్రేష్ఠహారములయొక్క సమాహమును; కూర్పవె. అక్క=ఓ
తలీ! అక్కనకమునఁ=అసంపెగయందు; ఆనవకలిక=అక్రొత్తమొగ్గ; ఇత్తటికే = ఇప్పుడు;
మనఁ=వర్ధిల్లెను. నిక్కె=నిక్కునట్లు; బిత్తరి=చెలీ! నీవు; నీవులు=మూలధనములను; ఒనం
గఁ=ఈయఁగా; త్రుంచి=కోసి; ఒనఁగుదుఁ=ఇత్తును. నిక్కెము=నిచ్చయము. ప్రమద=ఓ
స్త్రీ! ప్రమదతఁ=సంతోషముగలుగుటచేత; కేలఁ అంటఁగఁ=చేతస్పృశించుటకు; ఆర
మ్ము=వేగము; అమరంగఁ= అమరునట్లు; రమ్ము. చూతము=అవలోకింతము. కొమరె=సంబుద్ధి;
నవసుమతులముకులములఁ.-నవ=నూతనములైన, సుమతుల=పుష్పకులములయందు, ముకులము
లఁ=మొగ్గలయందు; భృంగజాతము=అలికులము; కొమరెసఁగించుఁ=అందమునతిశయింపఁజే
యును. అప్ప=ఓవనితా! అప్పలవకదంబకము=అచివురుబొంపమును; ఇప్పఁ=ఇప్పచెట్టునం
దు; గురుజవము=అధికమగువేగము; నెగడఁగఁ= వృద్ధిఁబొందఁగా; ఇప్పదైననాప్రజము=
ఈస్త్రీనంఘము; ఇంచుఁ=చెఱుకును; మించుపలుకులఁ=అతిశయించువాక్కులచేత; పొగడఁ
గఁ=కొనియాడఁగా; అఁగుమా=నిలుపుమా! అవియన్వయము. కొరవిఫలాలి=కొరవిచెట్లపం
డ్లు; లాలితమువినఁ = ఒప్పించుకాఁగా; అలమదిరాశి=అస్త్రీ; డాయుచుఁ = సమీపించు
చు; అలమఁ=అక్రమింపఁగా; కలికి=ఓపడఁతీ! సారసకాండకాండచయంబు.-సారసకాండ=
మరునియొక్క, కాండ=అశ్వములగు చిలుకలయొక్క, చయంబు=గుంపు; ప్రాయుచుఁ=
రొదసేయుచు; కలికిఁ=బగడమునకు; కడంగఁ. వేఱు=ప్రార్థింపుము. వేఱుకఁ=సంతప
మున; నీకుఁ; ఈవేళఁ=ఇప్పుడు; వే=కీఘ్రముగా; లలికాంతవారము=మనుమములగుంపును;
ఇత్తుఁ=ఒసంగుదును. దాడి=ఉపద్రవము; దాడిమగమికిఁ=దాడిమాసందోహమునకు; చేరఁ
గఁదగదు = పొందఁగదగదు. కీరము = శుకము; ఏగునెడబఁ = ఉచితమైనప్రదేశ
యనకు; అరిగఁ = చనెను. తరుచి = పడుచా! నెచ్చెలి=ప్రియసఖి; కర్త, తరుణికఁ=
వీన్ననోరంటును; దరముదరమునఁ = కొంచెముభయముచేత; చేరుఁ. ఊర్పునీవలిఁ=ని
శ్వాసహారుతముచేత; వావిలి = వానీరము; బాలచ్చదనుమాఫి = లేతయాకులయొక్కయు
పున్నములయొక్కయుగుంపు; పరువఁ = బ్యాపింపఁగా; పరువముఁ = ప్రాయమును;
పొండఁ. బాల=అనీసంభోధనము. ఈవ=నీవే; ఈవరకిసలనంతతికిఁ = ఈశ్రేష్ఠము
లగు చిగురుటాకులగుంపునకు; ఏవ=తోఁత. శేవలరయతఁ=అధికవేగముచేత; చేరకు=పొంద
కు. మాచి=అమ్రము; మాచిభునూను నేనకుఁ.-మాచిభునూను= మన్నభునియొక్క, నేనకుఁ=
నేనయగుతుకాదులకు; మహిమఁ = ఉత్కర్షచేత; మహిఁ=భూమియందు; మనులెంకి=
ప్రకృతుఁడు. మాఱు=చొరబడకు. చొరఁజాతినచొబాధగలుగుననుట. అతికలు=తీవలు;
అతికమనీయవకృతములు=మిగులు మనోజ్ఞులుబుధుండినవియవగు పండ్లను, మున్నె = పూర్వ

మే; హేచ్చుఁగఁ = మించఁగా; అమ్ముఁ = విక్రయించును; ఇచ్చుననుట. రతినిభ = రతీజీవితో,
 దుల్యయగుదానా! రతిఁ = ఆనక్తిచేత; ధరాధరకుచలు = ఉన్నతపచలగుస్త్రీలు; మెచ్చుఁగఁ
 వాటపాడఁగఁ = పాటపాడుటకు; రా = రమ్ము. అలసితపత్రము = ఆహంసము; “హంసాస్తుశ్చే”
 తగరుతః” అనియమరుఁడు; అలి = తుష్టెద; కెరలంగఁ = రేఁగఁగా; ఘనాత్తఁ = మేఘమ
 నెడుబుద్ధిచేత; అలసి = బడలి; ఆత్మకుఁ = మనమునకు; హితము = ఇష్టమును, చేకొనఁ = గ్రహిం
 చుటకు; అలికఁ = వెఱచెను. ఇభయాన = ఓగజగమనా! ఆనగమాలిఁ = ఆవృత్తశ్రేష్ఠమును;
 వైకొనఁ = వలదు = కూడదు. ఎలమిఁ = సంతసము చేత; నెలమిన్ను అలమునెమ్మొగము = చంద్రుని
 యుత్కర్షణమునాక్రమించునట్టియంద మైనమోమును; ఎత్తఁ; మెత్తనికునుమజాలములు = మృదు
 వృత్తెనకునుమపుంజములు; అలినలినీక = ఆఁడుతుష్టెదయొక్కవేడుకను; అడంచెక. అతివర
 కనకసాలముఁ = మిక్కిలిశ్రేష్ఠముగుసంపెఁగవృత్తమును; ఓయతివ = ఓనారీ! కనుము = చూడు
 ము. అనియన్వయము. అలచెలిక = ఆచంద్రికను; అతులకీరసికాళికాళి ధ్వనులబలువగ. —
 అతుల = అధికములగు, కీర = చిలుకలయొక్కయు, ఓక = కోయిలలయొక్కయు; అలికా = సంఘ
 మయొక్క, అలి = తుష్టెదలయొక్క, ధ్వనుల = శబ్దములయొక్క, బలువగ = అధికమైనయొంది
 ము; అలచెక = శ్రమపఱచెను. బలయుతిఁ = బలముతోడ; చిత్రగతిఁ = అశ్చర్యవర్తనచేత;
 దైనాఁబారుహబాణుఁ = ఒప్పుపద్దబాణుని; కొలువఁగఁ = నేవింపఁగా; వలయుఁ.

చ. అని వనకేళికలో నలిపి * యమ్మహిళాతిలకాళిరాగపు

వ్యనువలితాత్త చాల వెల * యన్తహిళాతిలకాళి రాగపు
 వ్సనికర మల్లు గైకొనియొం * బద్దకరాప్తనుతాపహారిశో
 భనగతిఁ బూని మించ నల * పద్దకరాప్తనుతార్హణేహచేక.

64

టీ. అని = ఈ ప్రకారముగ; వనకేళికలో = వనవిహారములను; నలిపి = చేసి; అమ్మహిళాతిల
 కాళి = ఆస్త్రీరత్నములచాలు; రాగపువ్యనువలితాత్త. — రాగపుష్టి = అనురాగపూర్వితో, అను
 వలిత = కూడుకొన్న, ఆత్త = చిత్తము; చాలఁ = మిక్కిలి; వెలయుఁ = ప్రకాశింపఁగా; పద్దకరా
 ప్తనుతాపహారి శోభనగతిఁ. — పద్దకరా = పద్దములనుబోలుకరములుగలచంద్రికచేత, ఆప్త =
 పొందఁబడిన, సుతాప = అధిక సంతాపమును, హారి = హరించెడు, శోభనగతిఁ = మంగళగతిని;
 పూని = వహించి; మించఁ = అతిశయింపఁగా; అలపద్దకరాప్తనుతార్హణేహచేక. — అలప
 ద్దకరా = అలక్ష్యదేవికి, ఆప్తసుత = కూర్చిపుత్తుఁడగు మన్మథునియొక్క, అర్హణ = పూజయిండు,
 ఈహచేక = వాంఛచేత; మహిళాతిలకాళిరాగపువ్సనికరము. — మహిళా = ప్రేంకణముల
 యొక్క, తిలకాళి = చొట్టుగుచాలుయొక్క, రాగ = దాడిములయొక్క, పువ్సనికరము = పూం
 సమూహమును; అల్లు = ఆనమయినందు; కైకొనెక = స్వీకరించెను.

ఆస్త్రీనికరము వనవిహారానంతరము చంద్రికాసంతాపకాంతిని గోరి స్మరపూజనమునకై
 యనురాగముతోఁ ప్రేంకణతిలకాదిపుష్పచయాపచయమును జేసె ననుట.

సీ. తలిరాకు ద్రుంపరే * కలకంఠసమపాయ
 దర్పంబు దఱుఁగెనీ * తరుణులార

విరిదుమ్ము దూల్పరే * విస్ఫుటాసమవాయ
 నీయాభ దఱలనీ * వెలఁదులార
 యలరులు దునుమరే * యళి విలాసమి వాయఁ
 గలకచే బ్రమయనీ * చెలువలార
 ఫలకాళి గోయరే * చిలుకచాల్ సమవాయ
 గతిఁ జొల నడలనీ * యతివలార

తే. యని మనోంబుజవీధిఁ బాఁయని మదా ప్తి
 మారబలరాజ్యవష్టంభ * మారకప్ర
 చార మూనుచు నవు డిని * చారలీల
 రామ లందఱు వెడలి రా * రామపదవి.

65

టీ. తరుణులార! కలకంఠసమవాయదర్పింబు.—కలకంఠసమవాయ = కోయిలల
 సింపుయొక్క, దర్పింబు=గర్వము; తఱుఁగనీ=ఉడుగనీ. తలిరాకుణ్ణ=చిగురాకును; క్రించ
 కే=కోయరే. కోయిలలు కీసలభక్షణములు గావ నది ద్రుంచిన వానిదర్ప ముడుగు ననుట.
 వెలఁదులార! విస్ఫుటాసమవాయవీయాభ.—విస్ఫుట = మిగుల వ్యక్తమైన, అసమ=సాటి
 లేని, వాయవీయ=వాయుసంబంధియగు, వాయుశబ్దమువీఁడఁగఁ ప్రత్యయము, ఆభ=కాంతి
 తఱలనీ=తొలఁగనీ; విరిదుమ్ము=పుష్పరజము; తూల్పరే=రూల్పరే. విరిదుమ్ముచేతఁ గూడిన
 వాయువునకు మొదటి విస్ఫుటాసమకాంతి తొలఁగు ననుట. చెలువలార! ఆళివిలాసమ.—
 ఆళి=తుమ్మెద; విలాసమ=తనయొక్కవిలాస మె; పాయణ్ణ=పాఁగా; కలకచేణ్ణ=కలకచేత;
 బ్రమయనీ=భ్రమనొందనీ. అరులు=పువ్వులు; తునుమరే=కోయరే. ఆళి పుష్పలిహము గావున
 నవి కోసినచో దాని విలాస ముడుగు ననుట. అతివలార! చిలుకచాల్=చిలుకలబాళు; సమ
 వాయగతిణ్ణ=నిత్యసంబంధప్రాప్తిచేత; చాలణ్ణ=మిక్కిలి; అడలనీ = దుఃఖింపనీ. ఫలకా
 లిణ్ణ=పండ్లచాలును; గోయరే=చేదింపరే, చిలుకలు ఫలములను భక్షించునవి గావున వానిఁ
 గోసినయెడ నవి దుభించు ననుట. అని=ఇటుని; మనోంబుజవీధిణ్ణ = హృత్పద్మప్రదేశమును;
 పాయని మదా ప్తిణ్ణ=ఎడయని దర్పప్రాప్తిచేత; మారబలరాజ్యవష్టంభమారక ప్రచారము.—
 మార=మస్తఘనియొక్క, బల=సైన్యములగు శుకపికాదులయొక్క, రాజి = పంక్తియొక్క,
 ఆవష్టంభ=గర్వమునకు, మారక=సంహారకమైన, ప్రచారము=వ్యాపారమును; ఊసుచుణ్ణ=
 వహించుచు; అనీచారలీలణ్ణ.—అనీచ=అధికమైన, అరలీలణ్ణ=వేగక్రియచేత; రామలంద
 ఱు=స్త్రీలందఱు; ఆరామపదవిణ్ణ=ఉద్యానప్రదేశమందు; వెడలి=పైఁజెప్పినపనులుచేయుటకు
 బయలుదేరిరి.

క. వరవనకేళీభవదు, స్తరఘనచూళితనూతఁతశ్రీమ ముడిపెణ్ణ
 నరశలతానరశలతా, విరశలతాంతా వ్రవవనఁవినరము లంతణ్ణ. 66

టీ. అంతః = అటుపేమ్మట; సరళలతా సరళలతావిరళిలతాంతా ప్ర పవనవిసరము
 ఖ. — గ ర శ = దేవ దారుపుక్షములయొక్క, లతా = లోమ్మలయొక్క, సరళ = ఋజువులైన, లతా =
 బండిగురి వెండతీవలయొక్క, అవిరళ = సాంద్రములైన, లతాంత = కుసుములను, ఆ ప్ర = పాండి
 నట్టి, పవనవిసరములు = నాయువులగుంపులు; వరవన కేళీభ వదు స్తరి ఘనఛాళీతనూతతశ్రమ
 ము — వర = శ్రేష్ఠ మైన, ఐన కేళీ = వనవిహారముచేత, భవ = ఉడయించిన, దు స్తర = తరింపరాని,
 ఈరెండుశ్రమమునకు విశేషణములు, ఘనఛాళీ = మేఘమును జోలుకచములుగల స్త్రీలయొక్క,
 తనూ = శరీరములయందు, తతి = విస్తృతమైన, శ్రమము = ఆయాసమును ; క్షడిపేక్ష =
 పోగొట్టెను.

ఉ. ఆరమణీలలామనివహంబు గనుంగొనెఁ జెంత నున్నచు
 త్సారముదారసాభియుతిజాలపదార్భకదోలదూర్తికా
 సారము దారసావరణసారసశోభితతీర మొక్కకా
 సార ముదారసారసనిశాపవృతాసితఫేనతారముఖ్.

67

టీ. ఆరమణీలలామని ఏహంబు = ఆస్త్రీ సమాహము; చెంతః = సమీపమందు ; ఉన్నచు
 త్సారముదారసాభియుతిజాల పదార్భకదోల దూర్తికాసారము. — ఉన్నచుత్ = పెరుగు
 చున్న, సార = శ్రేష్ఠ మైన, ముదారస = సంతోషరసముతో, అభియుతి = హాడుకొన్న, జాలప
 దార్భక = హంసపోతములకు, దోలత్ = ఉయ్యిలలగుచున్న, దూర్తికా = తిరగలయొక్క, ఆసార
 ము = పరంపరలు గలది; దారసావరణసారస శోభితతీరము. — దార = పెటిసిట్టలచేత,
 సావరణ = ఆవరణముతో గూడిన, సారస = బెద్దరులచేత, శోభిత = ప్రకాశింపఁజేయుచుండిన,
 తీరము = ఒడ్డుగలదియు; ఉదారసారసనిశాప వృతాసితఫేనతారముఖ్. — ఉదార = అధికములగు,
 సారస = కమలముల నెడు, నిశాప = చంద్రుని, వృత = ఆవరించిన, అసితఫేన = మిగుల తెల్ల నగును
 దుఃగుల నెడు, తారముఖ్ = రిక్కలుగలదియునగు; ఒక్కకాసారము = ఒకసరస్సును; కనుం
 గొనెఁ = చూచెను.

వ. కనుంగొని యభంగపదాంగదనిస్వానభంగిం దాము వచ్చుతెఱం గెఱింగి
 యుప్పొంగుచుం దటకటక కానన దేవతాజనంబులు దార్పి నవిడిదిపిండులవ
 డువునం గమనీయకళికాముక్తావళికావితానంబులం గమ్రనమీరసమాగ
 మగళత్కం కేళి సాళికాప్రసవధూళికారింఘోళికారాంక వాస్తరణవితానంబు
 లం గనకకక్ష్యామార్గభాసమాన పరిపక్వఫలాభిరామరంభాపూగంబులం గ
 నత్సుగంధమరందరనగంధ త్రై లబంధురబంధుజీవకోరకదీపకళికాపూగంబు
 లం గనుపట్టుచు రంగుమీఱుకూలరంగరంగత్కుడుంగంబు లంతరంగం
 బునకు వేడుక రంగలింప మరాళమందయానాధవళవర్ణ పరిపూరితంబై యొ
 ప్పమీఱుప్రతీరశోభనభవనంబుననిస్తులస్థలప ద్వివివాహావీతికాసీమంగూర్పు

న్న బెగ్గురు పెండ్లకొడుకునకు సుంకులు చల్ల ఘనవేళికాసమాజంబు విరంజితకింబల్కలమవుంబసంజితదరవికసితశోణకంజోదూఖలంబునక దంచుము సలంబులసాంపునఁ దదంతరంబునంబతనోత్పనంబునలువుము త్తమధువమా లికలు లోచనానులాసంబు చాలం బొందింపఁ గాసారకళిందనందినీహ్రద ప్రదేశంబు చయ్యనం జూరఁబాటి కాలకమలలతాకాళియకాకోదరపర్యం కంబు మెట్టి తన్నృణాభగంబు వలజైక్కకేలి సందునం బొందుపడ నిం దీవరపలాశఫణాముఖంబులమరందవిషపరంపరలు వెడల న్నిజకృష్ణమూర్తి భావంబు సాధకంబై వర్తిల్ల నర్తనంబు సలుపుకలహంసకులావతంసంబు లు ప్రశంసనీయంబులై చూపట్టఁ జందనాచలపవమానకందళీనముద్గతలో హితారవిందర జోవజనమావృతగగనభాగకల్పిత సంధ్యాసమయముకుళిత పుండరీకాంతరసంపనదమందహిందోలఝంకారంబు లుపాంగంబులుగా న భిలజగజ్జయసముజ్జృంభితశంబరారిబిరుదగద్యపద్యజగాసాకలితమానసజలా ధిదేవతాజనంబులు పూనినపంసిండికాయల దండియలదండిఁ దిర్యక్త్వసారి తైకైకనాళకైకైకకోకరాజంబులు హర్షోత్కర్షంబు పచరింప మిత్రమండ లనంయోజితమహూత్సవంబు నవంబుగా నొంది యా త్ప్రియకామినీయు క్తంబై సారసచారులోచనాశుభగానంబు లనూనంబై దనరఁ గు శేషయనిజ నివేశనూతనప్రవేశమంగళ మంగీకరింప నెయ్య నెయ్యననరు దెంచురథాం గవంశరత్నంబున కెత్త హల్లకీనీపల్లవాధరామతల్లికలు పూనిన జాళువా కద లారతిపల్లెరంబులసాంపున హరిత్పరాగహరిద్రాచూర్ణసంవ్యావృతత్ప్ర సవరసపూరాంతరదృశ్యమానమానితకేసరభక్తాభిరామంబు లగుహల్లకస్తో మంబులుల్లాసంబు పల్లవింపఁ జేయ నిజాంతరంగభేదకరనిరర్లభునాఘనైక ప్రకారం బెల్లకాలంబు నెనయ కుండం గోరి కమలకాండభక్షణంబు న లువుచుఁ గమలాననాధీనమానసంబునం గరంబు స్వకీయహంసత్వంబు ప్రసిద్ధిం బొందఁ దపంబు సలుపు పాలుపున నస్తోకకోకనదాశ్రమమధ్యంబు న నుదాత్తతత్ప్రత్తివీతిహూత్రకీలంబులు చుట్టు వలగొన నఖండానందం బున నక్షీయుగం బర మోడ్చి యచలితస్ఫురణంబు వహించి రహించురా యంచలు హృదయాంచలంబున కంచితాద్భుతంబు మించం గావింప నిజ విలోచనసౌందర్యనమూలోకనజనితత్రపాభరంబున ముడింగి యున్నకుము దంబులం గాంచి యుట్టునఁ దద్విలాసదిద్మహాగరిమంబు పక్షీకరించెయ్యు

ద్రస్యదంబున నెగసి తద్విభవంబునకు వెఱచి మరలం దాఱుతీరున నుద్వ
 ర్తనాపవర్తనంబులం బరఁగుబేడిసమీల మిట్టిపాటు లతికాతుకంబు వుట్టింప
 నతినమీపనంచరచ్చిత్రభాను హేతిజాతంబులఁబరితాపంబు నొంది మందప
 వనసందోహోందోళితన వీనేందీవరబృంద మధుబిందుసేచనంబు గోరివారిజా
 తాంతరంబున లీనం బై నయంభోధరపథంబున రోధోదేశవలయిత మనోజ్ఞ
 మాతలీమాధవీమహిలామల్లి కా ముఖ్యవల్లి కా కీర్ణనీరంద్రపలాశపాంశిత్వం
 బునంబ్రద్యోతనద్యోతప్రభావంబుపాయంగనుపట్టుతారకావారంబుల ము
 రువున నరవిందమందిరాళిందనివాసిసానందమిళిందనుండరీసుందరాపఘనఘ
 నప్రభాకాంతజలంబులపయింబొడకట్టుపాండురడిండీరఖండమండలంబులు
 సంబరంబులు పొదలింప నమరియు నక్కొలంకు మహితాబ్జకామినీజాలపరి
 భ్రాజతంబు గావున నళిమిఘనమీనకుళీరమకరాదినంయుతంబై మంజుల
 హర్యన్వితార్యమలనద్విహారభాసురంబు గావునఁ గమనీయకాదంబనుమనో
 వికసనవిరాజతంబై మనోజ్ఞహంసకులూధిరాజరామాభిరామప్రస్థానవిశేషం
 బు గావున నకుంతరతరోవిజృంభమాణనానాప్లవగవీరా రాజ తోలూహ
 లలీలాచులుకితదిశాంతంబై యొప్పమీఱి ఛెప్పరానిమోదంబు ముప్పిరిగొ
 నఁజేయ నప్పడంతు లప్పద్మాలయజలవిహారదోహదంబునఁ జిలువుపుత్తడి
 వలువలు నడల్పి పావడలు దాల్చి శృంగంబులు గైకొని యొయ్యనెయ్య
 నెయ్యారంబు మించ డిగ్గి యవుడు.

68

టీ. కనుంగొని.—దీనికి డిగ్గియను పచనాంత క్రియతోనన్వయము; ఆభంగప
 దాంగదని స్వాకభంగిణ్.—ఆభంగ = కొట్టుపాటులేని, పదాంగద = కాలియంబెల
 యొక్క, నిస్వానభంగిణ్=ధ్వనివీతిచేత; తాము ; వచ్చుతెఱంగుణ్=వచ్చువిధమును; ఎఱిం
 గిఁజెలిసికొని; దీనికి కాననదేవతాజనంబులు కర్తలు; ఉచ్చాంగుయిణ్=విజృంభించుచు; తట
 కటకానన దేవతాజనంబులు.—తట=తీరమనెడు, కటక=రాజధానియందలి, కానన దేవతా
 జనంబులు = వనదేవతాజనములు ; తార్చినవిడిదిపిండులవడువునణ్.—తార్చిన=ఓనరించినట్టి,
 విడిది = నివేశస్థానములయొక్క, పిండులవడువునణ్ = సమాహముల భంగిని ; కనునీయ
 కళికా ముక్తావళికా వితానంబులణ్.—కనునీయ = మనోజ్ఞములగు, కళికా=మొగ్గలనెడు,
 ముక్తావళికా=ముత్యపుపాలులయొక్క, వితానంబులణ్=మేలుకట్టచేతను; క్రమసమీరసమా
 గమ గళత్కంకేలిపాలికా ప్రసవధూలికారింఛోళికా రాంకవాస్తరణవితానంబులణ్.—క
 ర్మ=ఇంపైన, సమీర=వాయువుయొక్క, సమాగమ=చక్కనిరాక చేత, గళత్=కాఱుచున్న,
 కంకేలిపాలికా=అశోకవృక్షముల పంక్తులయొక్క, ప్రసవ=పువ్వులయొక్క, ధూళికారింఛో

శికా=పరాగపటలమనెడు, రాంకవాస్తరణ=రత్నకంబళములయొక్క, విశానంబులకొ=స
 మూహములచేతను;కనక కక్ష్యవూర్ణ భాసమాన పరిపక్వఫలాభిరామ రంభాపూగంబులకొ.-
 కనక కక్ష్య=సంపెఱచాలనెడు బంగారుహర్త్యప్రకొత్థములయొక్క, మార్గ=మార్గములయం
 దు, భాసమాన=ప్రకాశించుచున్న, పరిపక్వఫల=మాఱినపండ్లచేత, ఆభిరామ=ఓప్పుచున్న,
 రంభాపూగంబులకొ=ఆరటిపోక ప్రాచులచేత; కనకుగంధమరందరస గంధతైలబం
 ధురబంధు జీవకోరకదీపకలికా పూగంబులకొ.-కనతో=ప్రకాశించుచున్న, సుగంధ=పరిమ
 లగంధముగలిగిన, మరంద=సంమకరందరసమనెడు, గంధతైల=గంధపునూనెచేత, బంధుర=
 దట్టములైన, బంధుజీవకోరక దీపకలికా=దానన మొగ్గలనెడు కలికలపంటి దీపములయొక్క;
 పూగంబులకొ=సమూహముల చేతను; కనుపట్టుచుకొ.-చూపట్టుచు; రంగుమీఱుకూలరంగ
 రంగతుక్కుంకంబులు.-రంగుమీఱు=అతిశయించుచున్న, కూలరంగ=తీర ప్రదేశమందు,
 రంగుకొ=ఓప్పుచున్న, కుంకంబులు=పొదరిండ్లు; అంతరంగంబునకుకొ=చిత్తమునకు; చేడు
 కకొ=ఉత్పన్నమును; రంగలింపకొ=కలయ మెదపఁగాననుట; మరాళమందయానాధవళవర్ణ
 పరిపూరితంబై.-మరాళమందయానా = హంసస్త్రీలనెడు స్త్రీలయొక్క, ధవళవర్ణ=శుభ్రకాం
 తియినెడు ధవళమను గీతముల వర్ణములచేత, పరిపూరితంబై=నిండినదియై; ఓప్పుమీఱుప్రతీర
 శోభన భవనంబునకొ.-ఓప్పుమీఱు = ఓప్పిదముచేత మించునట్టి, ప్రతీరశోభన భవనంబు
 నకొ=తీరమనెడుకల్యాణాగ్రహమందు;నిస్తులస్థలపద్మవివాహసీతికాసీమకొ.-నిస్తుల=సాటిలేని,
 స్థలపద్మ = మెట్టదామరయనెడు, వివాహసీతికా = పెండ్లిపీఠయొక్క, సీమకొ=ప్రదేశమందు;
 కూర్పున్న బెగ్గుపెండ్లికొడుకునకుకొ=కూర్చుండిన బెగ్గురుపక్షియను పెండ్లికొడుకునకు;సుంకులు=
 వినాహకాలమందు ఎఱువరులపై చుల్లెడువడ్లు; చుల్లకొ=చుల్లుటకు; ఘనవేణికా సమాజంబు.-
 ఘనవేణికా=గొప్పకాల్వల నెడుస్త్రీలయొక్క, సమాజంబు=సంఘము; విరంజితకింజలకొలమ
 పుంజనంజితదరవికసితశోణకంజోదూఖలంబునకొ.-విరంజిత = మిక్కిలి ప్రకాశించుచున్న,
 కింజలకొ=కేసరములనెడు, కమలపుంజ=పడ్లరాశిచేత, సంజిత=కూడుకొన్న, దరవికసిత=
 కొంచెమువిరిసిన, శోణకంజ=రక్తోత్పలమనెడు, ఉదూఖలంబునకొ=తోలునందు; దంచుమున
 లంబుసాంపునకొ=దంచెడికోకళ్ళయందంబున; తదంతరంబునకొ=ఆకమలమధ్యమున; పత
 నోత్పతనంబుకొ=పడుటయొగయుటలను; నలుపుమత్తమధుపమాలికలు=చేయుచున్న మదించిన
 తుమ్మెదబారులు; లోచనానులానంబు=నయనానందమును; చాలకొ = మిక్కిలి; పొందింపకొ=
 కూర్చఁగా; కాసారకళిందనందినూదప్రదేశంబు.-కాసార=నరస్సుఅనెడు, కళిందనందినీ
 =యమునానదియొక్క, నూదప్రదేశంబు=అగాధజలప్రదేశమును; చయ్యనకొ=శీఘ్రముగా;
 చారణాటి=చొచ్చి; కాలకమలలతాకాళియకాకోదరపర్యంకంబు.-కాలకమల=నీలోత్పల
 సంబంధియగు, లతా=తీవయనెడు, కాళియకాకోదర=కాళియఁడను సర్పముయొక్క, ప
 ర్యంకంబు=చుట్టు; మెట్టి=త్రోక్కి; తన్నుకాలభోగంబు.-తతో=ఆకాలకమలసంబంధియ
 గు, మృతాల=తూఁడనెడు, భోగంబు=సర్పకరీరమును; 'భోగస్సుఖేస్త్రాస్తిదిభృతావపేత్సృశ
 గాకాయయో:' అనియమరుఁడు; పలతొక్కకేలిసందునకొ=కుడిపక్షమనెడు హస్తమధ్యమం
 దు; పొందుపడకొ=అమరునట్లు; ఇందివరపలాశఫణాముఖంబులకొ.-ఇందివరపలాశ=నీలో
 త్పలదళములనెడు, ఫణాముఖంబులకొ=పడగలయొక్కయగ్రభాగములవలన; మరందవిషవరం

పరలు=మకరందమనెడువిషముయొక్క ధారలు; ఎడలక=బయలు నేలునట్లు; నిజకృష్ణమూర్తిభా
పంబు=తననల్లనిదేహముకలుగుటయనెడు శ్రీకృష్ణత్వము; సార్థకంబై=ఆర్థవంతమై; పర్లిల్ల=
పర్తించునట్లు; సర్తనంబుక=నాట్యమును; నలుపుకలహంసకులవతంసంబులు=చేయుచున్న
ధార్తరాష్ట్రీశ్రేష్ఠంబులనుట; ప్రళంసనీయంబులై=క్లాషింపఁదగినవియై; చూపట్టక=ఆగ
పడఁగా; చందనాచలపవనానకందలీనముద్గతలోహితారవిందరజోప్రజనమావృత గగనభాగ
కల్పితసంధ్యాసమయముకుళితపుండరీకాంతరసంవనదమందహిందోల ఝంకారంబులు.-చం
దనాచలపవనాన=మలయమారుతముయొక్క, కందలీ=మానులచేత, సముద్గత = ఘోరికవేడ
లిన, లోహితారవిందరజోప్రజ = ఎఱ్ఱదామరలపుప్పొడులగుంపుచేత, సమావృత=వ్యాప్త
మైన, గగనభాగ=ఆకాశప్రదేశముచేత, కల్పిత=కల్పింపఁబడిన, సంధ్యాసమయ = సాయం
కాలముచేత, ముకుళిత=మోడ్చునొందిన, పుండరీక=తెల్లఁదామరలయొక్క, అంతర=మధ్య
ప్రదేశమందు, సంవసత్=వసించిన, అమంద=అధికములగు, హిందోళ = తుమ్మెదలయొక్క,
ఝంకారంబులు=మ్రోఁతలు; ఉపాంగంబులుకాక = గుతులుకాఁగా; అభిలజగజ్జయనము
జ్జంభితశంబరారివిరుదగద్యపద్యజిగా సాకలితమానస జలాధిదేవతాజనంబులు.-అభిలజగత్
=ఎల్లలోకములయొక్క, జయ=గెలుపుచేత, సముజ్జంభిత=మిగులనుప్పొంగిన, శంబరారి=
మరునియొక్క, విరుద=జయచిన్నములతోఁగూడిన, గద్యపద్య=గద్యములయొక్కయుపద్య
ములయొక్కయు, జిగాసా=గానేచ్చతోడ, ఆకలిత = మిగులసంబంధించిన, మానస = చిత్త
ములుగల, జలాధిదేవతాజనంబులు = జలాధిస్థానదేవతలు; పూనినపసిండికాయలదండియలదం
డికొ.-పూనిన=వహించినట్టి, పసిండికాయల=బంగారుకాయలుగల, దండియలదండికొ=వీణా
దండములవిధముగా; తిర్యక్ప్రసారితైకకనాళకైకకొకరాజంబులు.-తిర్యక్ప్రసారిత=అడ్డ
ముగఁజూఁపఁబడిన, ఏకైకనాళక=ఒకొకతామరతూడుగల, ఏకైకకొకరాజంబులు = ఒకొక
చక్రవాక శ్రేష్ఠంబు; హస్తోత్పన్నంబు = సంతసంబునతిశయమును; పచరింపకొ=చేయఁగా;
అనఁగా మలయమారుతాంకురములచే నెఱ్ఱదామరలపుప్పొడులు గగనభాగము నిండిసంధ్యాకా
లమును దోఁపించుచున్న వనియు, అపుడు సంధ్యాసమయభ్రాంతిచేఁ జెల్లఁదామరలలోఁజేరి
నతుమ్మెదలు రొద నేయుచున్న వనియు, ఆరొద లుజక్కవ లొక్కొక్కటి యొక్కొక్క
మృకాళమును బూని, మదనవిరుదగద్యపద్యములు గానము నేయుతలంపున జలాధిదేవతలు
పూనినపసిండిదండియలఁ బోలియుండఁగాఁ దదేవతాగానంబులకు సుతులుగా నుండె
ననియు భావము. మిత్రమండలసంయోజితమహోత్సవంబు.-మిత్రమండల=సూర్యమండల
మనెడు సుహృన్నండలముచేత, సంయోజిత=కూర్చఁబడిన, మహోత్సవంబు=ఎక్కడైనవేడు
క; నవంబుగాక = అపూర్వమగునట్లు; ఒంది=పొంది; ఆత్మప్రియకామినీయు క్తంబై.-ఆత్మ=
తనయొక్క, ప్రీయకామినీ=ప్రియస్త్రీతోడ, యుక్తంబై=కూడుకొన్నదై, ఇదిరథాంగవంకర
త్నంబునకువిశేషణము; సారసచారులోచనాశుభగానంబు.-సారసచారులోచనా=ఆడకబ్బెడ్డు
లయొక్క, శుభగానంబు=మంగళమైనపాట; అనూనంబై=అధికమై; తనరకొ=ఒప్పుచుండఁగా;
కుశేళయనిజనివేళనూతనప్రవేశమంగళము.-కుశేళయ=శతపత్రమనెడు, నిజనివేళ=తనగృహ
మందు, నూతనప్రవేశ = వసినప్రవేశముయొక్క, మంగళము = శుభమును; అంధీకనిశుభకొ=
పొందుటకు; ఒయ్యనోయ్యనకొ=తిన్నతిన్నగా; అరుదెంచురథాంగవంకరత్నంబునకుకొ.-

అరుదెంచు=నిచ్చుచున్న, రథాంగవంశరత్నంబునకుఁ =చక్రవాకకులశ్రేష్ఠమునకు; ఎత్తఁ = ఆరణ్యేతుటకు; చాల్లకినీపల్లవాధరామతల్లికలు.-చాల్లకినీ=చెంగల్యలతలనెడు, పల్లవాధరామ తల్లికలు=ప్రళస్తాంగనలు; పూనినజాశువాకదలారతిపశ్యేరంబులసాంపునకఁ.-పూనిన=పహించి నట్టి, జాశువా=స్వర్ణమయములగు, కదలారతిపశ్యేరంబుల=ఒకవిధమైనయారతట్టలయొక్క, వివాహాదితథ సమయములయందు వధూవరాదులు ప్రవేశించునెడ హరిద్రాజలాదులతోఁ గూ డినతట్టలతో నెత్తు నారతికి కదలారతి యని ప్రసిద్ధి, సాంపునకఁ=అందము చేత; హరిత్పరాగ హరిద్రాచూర్ణ సంవ్యాప్తతత్ప్రసవర సపూరాంతఃదృశ్యమాన మానిత కేసరభక్తాభిరామంబు లు.-హరిత్పరాగ=పచ్చనిపుప్పొడియ నెడు, హరిద్రాచూర్ణ = పసుపువాడిచేత, సంవ్యాప్త= పొందబడిన, తత్ప్రసవర సపూర=ఆచెంగల్యలపూఁదేనియ వఱదయొక్క, అంతర=మధ్య భాగమందు, దృశ్యమాన=చూడఁబడుచున్న, మానిత=శ్రేష్ఠములగు, కేసర=కింజల్కముల నెడు, భక్త=ఓదనముచేత, అభిరామంబులు=ఒప్పుచున్నవి; అగుహల్కస్తోమంబులు=అగునట్టి చెంగల్యలగుంపులు; ఉల్లాసంబు=సంతసమును; పల్లవింపకజేయకఁ = చిగిరింపఁజేయఁగా; అనఁగా చక్రవాకశ్రేష్ఠము నిజకామినీసమేతంబై నూర్వోదయపరికల్పితం బగుమహోత్సవం బున కుశేళయమును బ్రవేశించుచుండఁగా నూతనగృహప్రవేశమును మిత్రమండలకృత మ హోత్సవం బెనసి చేయుచున్న ట్లుండెననియు, అపు డాఁడుబెగ్గురులు ధ్వనినేయుచుం డఁగా స్త్రీలు పాట పాడుచున్న ట్లుండె ననియు, చెంగల్యతీవలు పచ్చనిపరాగముతోఁ గూడిమకరందభరితములై కేసరయుక్తంబు లగుచెంగల్యలతోఁ గూడి యుండఁగా నూతన గృహప్రవేశ మొనరించురథాంగదంపతులకు మంగళ స్త్రీలు గదలారతెత్తుటకు బంగరుపశ్యేర ములు పూని వానిలోఁ బసపునీరు అన్నపుమెతుకులు వేసికొని యెదురుగ నిల్చినయట్లుండె ననియు భావము. నిజాంతరంగ ఘోదకర నిరర్థళమనాఘనైకప్రకారంబులు.-నిజాంతరంగ=తన చిత్తమునకు, ఘోదకర=దుఃఖకరమైన, నిరర్థళ=అటంకములేని, మనాఘన=మత్తగజములనెడు ఘాతుకులయొక్క, ప్రకారంబులు=రీతులు; ఎల్లకాలంబుకఁ = కలకాలము; ఎనయకుండకఁ = పొందకుండఁగా; కోరి=వాంఛించి; కమలకాండభక్షణంబు.- కమలకాండ=బిసమనెడునుద కవూరముయొక్క, భక్షణంబు=ఆహారమును; సలుపుచుకఁ=చేయును; కమలాసనాధీనమాన సంబునకఁ.-కమలాసన=పద్మాసనమనెడుబ్రహ్మకు, అధీన=వశంపదమైన, మానసంబునకఁ=మ నసుచేత; కరంబు=మిక్కిలి; స్వకీయహాంసత్వంబు = తనయందతనమనెడు యతిత్వము; ప్రసిద్ధికపొందకఁ=ఖ్యాతిగాంచునట్లు; తపంబులుసల్పుపొల్పునకఁ=తపస్సులూచరించువిధము న; అస్తోకకోకనదాశ్రమమధ్యంబునకఁ.-అస్తోక=అధికమైన, కోకనద = రక్షోత్పలమనెడు, ఆశ్రమ=ఆశ్రమముయొక్క, మధ్యంబునకఁ=మధ్యభాగమందు; ఉదాత్తతిత్పత్త్రీవీతిహోత్ర కీలంబులు.-ఉదాత్త=ఉత్కల్యేష్ఠములగు, తత్పత్త్రీ=అకోకనదదళములనెడు, వీతిహోత్రకీలం బులు=ఆగ్నిశ్యాలలు; చుట్టువలగినకఁ=చుట్టుకొనఁగా; అఖండానందంబునకఁ=అవిచ్ఛిన్నా నందముచేత; అక్షీయుగంబు = నేత్రయుగము; ఆరమోడ్చి = సగము మూసికొని; ఆచ లితస్ఫూరణంబు=కదలకుండుటను; వహించి=పొంది; రహించురాయంచలు = వర్ణించుచున్న రాజహాసనలు; హృదయాంచలంబునకుకఁ=మనోదేశమునకు; అంచితాద్భుతంబు=ఓప్పుచున్నయా శ్చర్యమును; మింపకఁ=మించునట్లు; కావింపకఁ=చేయఁగా; అనఁగా నాకొలఁకునందురాయం

చలు రక్షోత్పలమధ్యమునఁ బద్మములపైఁ గూర్చుండి కమలకాండభక్షణము సల్పుచుఁ గన్నులరమోడ్చికొని కదలకుండఁగా, మేఘము లనెడుదుష్టులవలనఁ దమకుఁ గలకాల మపాయము రాకుండుటకై కోకనద మనునాశ్రమమధ్యమున జలభక్షణము నేయుచు బ్రహ్మను గూర్చి తపం బాచరించుచు నానందమునఁ గన్నులరమోడ్చి కదలకుండఁ దమపాం సత్వముఁ బ్రసీద్ధిసొందించుచున్న ట్లుండె ననియు, రక్షోత్పలదళములు చుట్టు చుట్టి యుం డఁగా నవి యగ్నిశిఖలను బోలి యాహంసలు పంచాగ్నిమధ్యమునఁ గూర్చుండినట్లు తోఁపించుచుండె ననియు భావము. నిజవిలోచనసౌందర్యసమాలోకనజనిత్రప్రపాభరంబు నన్-నిజ = స్వకీయమగు, ఈనిజపదముచంద్రికాసభీసముదాయపరము, విలోచన = నయన ములయొక్క, సౌందర్య=అందముయొక్క, సమాలోకన=సందర్శనముచేత, జనిత=ఉదయించిన, త్రపాభరంబునన్ = లజ్జాతికయముచేత ; ముడింగియున్న కుముదంబులన్ = ముకుళించి యున్న కలువలను; కాంచి=చూచి; ఉబ్బునన్ = సంతోషముచేత ; తద్విలాసదిదృశ్యగరి మంబు.-తద్విలాస = ఆస్త్రీనయనవిలాసముయొక్క, దిదృశ్య = దర్శనెచ్చయొక్క, గరి మంబు=అతికయమును ; పక్షీకరించి=స్త్రీకరించి ; అనఁగా నయనసౌందర్యము చూడవలె నని వాంఛాతికయము నొందియనుట ; అత్సుద్రస్యదంబునన్ = అతివేగముచేత ; “ రయస్స్య దః” అనియమరుఁడు. ఎ గ సి = వైకగిరి; తద్విభవంబునకున్ = ఆస్త్రీనయనవిభవమునకు; వెఱచి= భయపడి; మఱలన్; తాఱుతీరునన్ = మఱుఁగుపడుతీరున; ఉద్వర్తనాపవర్తనంబులన్ = ఎ గ యు టమఱుటలచేత; పరఁగు బేడినమీలమిట్టిపాటులు = ఒప్పుచున్న మత్స్యవిశేషములయొక్కయొ గిరిపడుటలు; అతికాతుకంబు=మిక్కిలిసంతోషమును; పుట్టింపన్ = చేయఁగా; అనఁగా నాకొలఁ కునం గలువలు ముకుళించి మత్స్యము లెగిరిపడుచుండఁగా ఆస్త్రీనయన సౌందర్యమును జూచి సిగ్గుచేత గలువలు ముడింగిన ట్లుండె ననియు మత్స్యము లాకుముదములను జూచి తామును దన్నయనసౌందర్యము గాంచఁ జెంగున నెగిరి తన్నయనసౌందర్యమునకు వెఱచి మఱలఁ దాఱుచున్న ట్లుండె ననియు భావము; అతిసమీపసంచరచ్ఛిత్రభానుషోతిజాతం బులన్.-అతి సమీపసంచరత్ = మిక్కిలిసమీప దేశమునందుచిరించుచున్న, చిత్రభాను=నూ ర్యునియొక్క, షోతిజాతంబులన్ = కిరణసమాహములవలన, పరితాపంబున్ = మిక్కిలితాప మును; ఒంది=పోంది; మందపవనసందోహోందోళితనవీ నేందీవరబృందమధులిందు సేచనంబున్.- మందపవనసందోహ=మందహారుతములగుంపుచేత, అందోళిత=చలింపఁజేయఁబడిన, నవీ నేందీ వరబృంద=చూతననీలోత్పల బృందముయొక్క, మధులిందుసేచనంబున్ = మకరిందబిందువుల చేతనైన తడుపుటను; కోరి=వాంఛించి; వారిజాతాంతరంబునన్ = కమలమధ్యమందు; లీనం బైనయంభోధరపథంబునన్ = దాఁగియున్న యాకాశమందు; రోఘోదేశవలయితమనోజ్ఞ మా లతీమాధవీమహిలామల్లికా ముఖ్యవల్లి కాకీర్ణనీరంధ్రపలాశపాండిత్యంబునన్.-రోఘోదేశ= తీరప్రదేశమందు, వలయిత=చుట్టుకొన్న, మనోజ్ఞ = మంజులములైన, మాళతీ=జాజీ, మా ధవీ=బండిగురివెంద, మహిలా=ప్రసేంకణము, మల్లికా=మల్లె, ముఖ్య = మొదలుగాఁగలవాని యొక్క, వల్లికా=అలతలచేత, కీర్ణ=వ్యాప్తములైన, నీరంధ్ర=నిబిడములైన, పలాశ = మోడు గులయొక్క, పాండిత్యంబునన్ = అతికయముచేత; ప్రద్యోతనద్యోతప్రభావంబు.-ప్రద్యో తన=నూర్యునియొక్క, ద్యోత=ప్రకాశముయొక్క, ప్రభావంబు=మహిను; పాయన్ = పోఁగా;

కనుపట్టుతారకావారంబులముపునకొ.-కనుపట్టు = అగపడునట్టి, తారకావారంబుల = నక్షత్రసముదాయములయొక్క, ముపునకొ = సౌందర్యముచేత; దీనికిపొడకట్టు ననుక్రియతో నన్వయము; ఆరవిందమందిరాళిందనివాసి సానందమిలిందనుందరీసుందరాపఘనఘనప్రభా క్రాంతిజలంబులపయిక్.-అరవిందమందిర=కమలము లనెడుగృహములయొక్క, ఆలింద = చిత్వరములముందు, నివాసి=వసించియున్న, సానంద=సంతసముతోఁగూడిన, మిలిందనుం దరి = ఆడుతు మైదలయొక్క, సుందరాపఘన = చక్కని దేహములయొక్క, ఘనప్రభా = అధిక కాంఠిచేత, ఆక్రాంత=వ్యాప్తమైన, జలంబులపయిక్ = తడికములమీఁద; పొడకట్టు పాండురడిండీరఖండమండలంబులు.-పొడకట్టు=అగపడుచున్న; పాండుర=తెల్లనైన, డిం డీరఖండ=ఫేసఖండములయొక్క, మండలంబులు=సముదాయములు; సంబరంబులు=సంతో షములను; సౌదరింపక=వృద్ధిచేయఁగా; అనఁగా నాకొలఁతునందుజలము తుమైదలదేహకాం తిచేత తటద్రుమచ్చాయావృతమై నల్లనైయుండఁగా నందుండు ఫేసఖండంబులు, సూర్యం దుచేత నుండుటంజేసి కలిగినతాపాతిశయముచేత నాకసము నీలోత్పలమరందబిందునేకము నుగోరి కాసారమును జేరి తటద్రుమసందోహముచేత సూర్యప్రకాశము నెంతయు నొంద కుండఁగా, నందుఁ జూపట్టు రిక్కలగుంపుచందంబున నుండె నని భావము. అమరియుక్ = పిప్పియు; ఆక్కలంకు = అకాసారము; మహితాబ్జకామినీ జాలపరిభ్రాజితంబు.-మహిత= పిప్పిచున్న, అబ్జకామినీ = చంద్రునిభార్యఅగు నక్షత్రములయొక్క, జాల=సంఘముచేత, పరిభ్రాజితంబు = ప్రకాశించుచున్నది; కావునకొ = ఆహేతువువలన; అలిమిఘనమీనకుళీర మకరాదిసంయుతంబై.-ఆళి=వృక్షికము, మిఘన=మిఘనము, మీన=మీనము, కుళీర=కట కము, మకర=మకరము, ఆది=మొదలగు రాసులతో, సంయుతంబై=కూడినదై; అనఁగా మహి తము లైనఅబ్జములనఁగా కమలములు, కామినియనఁగా ఆడుజక్కవలు,వీనిగుంఘములతోడఁ గూడియలిమిఘనములు మత్స్యములుఎండ్రకాయలు మొసళ్ళు లోనగువానితోఁగూడి యున్న దని వాస్తవార్థము; మంజులపార్యన్వితార్యమలసద్విహారభాసురంబు.-మంజుల=మనోజ్ఞమగు, హరి=సింహరాశితో, అన్విత=కూడుకొన్న, అర్యమ=సూర్యునియొక్క, లసద్విహార=ప్రకా శించువిహారణముచేత, భాసురంబు=ప్రకాశించునది; కావునకొ=అగుటవలన; కమనీయకా దంబమునోవికసనవిరాజితంబై.-కమనీయ=మనోజ్ఞమగు, కాదంబు = కదంబువృక్షనంబంధి యైన, కుమనః= పువ్వులయొక్క, వికసన = విరియుటచేత, విరాజితంబై = ప్రకాశమానమై; అనఁగా సరస్సు, మంజు=మనోహరములగు, లహరీ=ప్రవాహమును, అన్విత=పొందినట్టి, అరి= జక్కవలయొక్క, అమల=నిర్మలమైన, సద్విహారముల చేతఁగూడి, కమనీయములైన, కా దంబు=బెగ్గవలయొక్క, సు=లెన్నెన, మనః = మనస్సుయొక్క, వికసనముచేతవిరాజితమని వాస్తవార్థము; మనోజ్ఞహంసకులాధిరాజరామాభిరామప్రస్థానవిశేషంబు.-మనోజ్ఞ = మనో హరమైన, హంసకులాధిరాజ=సూర్యకులస్వామియైన, రామ = రామునియొక్క, అభిరామ= హృద్యమైన, ప్రస్థానవిశేషంబు=యాత్రావిశేషము; కావునకొ = కాబట్టి; అకుంతరతరతో విజృంభమాణనానాప్లవగవీరారాజతోక్కులాహలలీలాచులుకెకదికాంతంబై.-అకుంతర = మి గులఅడ్డము లేని, తరః = చేగముచేత; విజృంభమాణ=విజృంభించుచున్న, నానా=అనేకప్రకారు లగు, ప్లవగవీర=భానరవీరులయొక్క, ఆరాజత్ = మిగులలోస్పచున్న, కోలాహల = కలకల

ధ్వనియొక్క, లీలా=విలాసము చేత, చులుకిత=పుడసిలింపఁబడిన, దిశాంతంఁదై=దిగంతములు గలదై ; అనఁగా నాకొలను, మనోజ్ఞమైన, హంసకులాధిరాజరామా=రాజహంసస్త్రీలచేత, ఆభిరామ=ఓప్పుచున్న, ప్రస్థానంబు=ప్రకృష్టస్థానవిశేషము, కావున, అకుంతతరతకోవిజృంభ మాణములైన, ప్లవ=తెప్పలయొక్క, గో=కాంతులచేత, “గోరతద్ధితలుకి” అనిటచ్ ప్రత్య యము ఇశీప్స వచ్చినపైని ప్లవగవీ యనురూపము సిద్ధ మగుచున్నది, రారాజత్ = మిక్కిలి యొప్పుచున్న, కోలాహలములయొక్కలీలచేత, చులుకితదిశాంతములుగలదనివాస్తవార్థము ; ఒప్పుమీఱి=అతిశయించి; చెప్పరానిమోదంబు=చెప్పనలవిగానిసంతోషము; ముస్మిరిగొనక= మూఁడుమడుఁగులగునట్లు; చేయక=ఓనరింపఁగా; అప్పుడంతులు=అస్త్రీలు; అప్పచ్చాలయజలవి హారదోహదంబునక. - అప్పచ్చాలయ=ఆకొలనియందు, జలవిహార=జలక్రీడయందలి, దోహదం బునక=వాంఛచేత; “అథదోహదమ్, ఇచ్ఛాకాక్షా” అనియమరుఁడు; జిలుఁగుపుత్తడివలు వలు=సూక్ష్మములైనకనకాంబరములను; నడల్పి=విడిచి; పావడలు=పరికితలను; తాల్పి=ధరించి; శృంగంబులు=కొమ్ములను ; కైకొని=స్వీకరించి ; ఒయ్యోన్యాయనక=తిన్నతిన్నఁగా ; ఒయ్యో రంబు=విలాసంబు; మించక=అతిశయింపఁగా; డిగ్గి=కొలనియందుఁబ్రవేశించి; అపుడు=అస మయమున. దీనికుత్తరపద్యమం దున్నయీది రసుక్రియతో నన్వయము.

ఉ. తమ్ములఁ జేరి రోదరశఃతమ్ములఁ గైకొని తావి భృంగపో
 తమ్ముల కుంచి యశావతయుఃతమ్ముల మత్తమరాళరాజజా
 తమ్ముల మించి చిత్రచరిఃతమ్ముల నీఁదిరి కొమ్మ లెల్లఁ జి
 త్తమ్ముల వారి దేవతలు ః తమ్ము లలిక వినుతింప నయ్యోడక.

69

టీ. అయ్యోడక=ఆసమయమందు; కొమ్మలెల్లక=స్త్రీలందఱు ; తమ్ములక=పద్యముల ను; చేరి; పొంది; రోదరశతమ్ములక=చక్రవాకశతములను; కైకొని=స్వీకరించి; తావిక=పరి మళమును; భృంగపోతమ్ములకుక=కుమ్మెదబిడ్డలకు ; ఉంచి =నిలిపి; యావతయుతమ్ములక.- యావత=యవతిసమాహముతో, యుతమ్ములక=కూడియుండినట్టి; మత్తమరాళరాజజాతమ్ము లక.- మత్త=మదించిన, మరాళ రాజ=రాజహంసక్రేష్టములయొక్క, జాతమ్ములక=సమాహ ములను; మించి=అతిశయించి, వారి దేవతలు=జలాధిదేవతలు; చిత్తమ్ములక=మనస్సులయందు; తమ్ముక; లలిక=ప్రీతిచేత; వినుతింపక=క్లాఘింపఁగా ; చిత్రచరితమ్ములక=అశ్చర్యకరమైన వ్యాపారములచేత; ఈఁదిరి=జలక్రీడసల్పిరి.

అనఁగా నాస్త్రీలు కొలను ప్రవేశించి తమ్ము జలాధిదేవతలు కొనియాడునట్లు పైఁజెప్పినవిధముగ నీఁది రసుట.

మ. తరుణాంభోరుహవీఠిఁ బొల్పి నుమనోఃదంతుల్ నవాంభఃపరం
 పర పైపైఁ గడుఁ జల్ల సారసము ప్రేమక గేలునక బట్టి క
 ర్బురసంహారినుగాత్రికాతినమతాఃస్ఫూర్తిక గర మ్మొక్కక
 ర్బురసంహారిను గాత్రికాతిలక మింపుల్ గూర్చె ద స్లనైనక.

71

టీ. ఒక్కొక్కప్పుడు గుహారి సుగాత్రికాతీలకము = ఒక స్త్రీ రిత్నము, కర్పూర మనఁగా, సువర్ణము దానిని సంహరించెడు అనఁగా తిరస్కరించెడు గాత్రము గలవారు స్త్రీలు వారల లో తీలకరూపయైన దనుట; తరుణాంభోరువాపీతిక్ = నవాంబుజమును పీఠమందు; పొల్చి = ఒప్పి; సుమనోదంతుల్ = స్త్రీల నెడు దివ్య గజములు; నవాంభోశపరంపరక్ = నూతనమైన జలప రంపరను; ప్రైపెక్ = మించి దమించును; కడుక్ = మిక్కిలి; చల్లక్ = చల్లుచుండఁగా; సారస ముక్ = పద్మమును; ప్రేమక్ = ప్రేమ చేత; కేలునక్ = బాసము చేత; పట్టి = ధరించి; కర్పూర సం హారి సుగాత్రికాతిసమతాస్సూర్తిక్. - కర్పూర సంహారి = రాక్షసాంతకుఁడైన విష్ణుమూర్తియొక్క, సుగాత్రికా = భార్యయైన లక్ష్మీదేవియొక్క, అతిసమతా = అత్యంత సామ్యముయొక్క, స్సూర్తిక్ = ప్రకాశము చేత; తస్సస్థానక్ = తన్నుఁ జూడఁగా; కరము = మిక్కిలి; ఇంపుల్ గూర్చెక్ = అనందములను జేసెను.

అనఁగా జలవిహారసమయమున నొక స్త్రీ రిత్నము తప్పిపైఁ గూర్చుండి కేలఁ గమల మును దాల్చియుండఁగా ఇతర స్త్రీలు దానిపై జలపరంపరలు చల్లుచుండి రనియు దానిం జూడఁగాఁ బద్మహస్తయై పద్మాసనయై దేవదంతులచే జలాభిషేకము పొందు లక్ష్మీదేవిని బో తియుండెననియు భావము. పూర్ణోపమాలంకారము.

చ. అలరుమృణాళవల్లరి స్వయంవరసూనసరాభ వ్రేలఁగా
 నలనికటంబుఁ జేరఁగ జశనక్ రతిఁ గైకొని నొక్క పుష్పకో
 మల దమయంతికావనితమాడ్కి మరాళనృపుల్ స్వచిత్తనీ
 మలఁ దమయంతికావనిఁ గ్రమంబున నొందిన సంభ్రమింపఁగాఁ. 71

టీ. ఒక్కపుష్పకోమల = పుష్పములవలెకోమలమైన గాత్రముగల ఒక స్త్రీ; మృణాల వల్లరి = వల్లివంటితామరతూఁడు; స్వయంవరసూనసరాభక్ = స్వయంవరార్థమైన పుష్పమా లికవలె; వ్రేలఁగాఁ = వ్రేలాడఁగా; మరాళనృపుల్ = రాజహంసలనెడు రాజులు; స్వచిత్త నీమలక్ = తమమనఃప్రదేశములయందు; తమయంతికావనిక్ = తమనమీ ప్రదేశమును; క్రమం బునక్ = పనునగా; ఒందినక్ = పొందఁగా; సంభ్రమింపఁగాఁ = సంతసమునొందఁగా, వేగిర పాటునొందఁగా; దమయంతికావనితమాడ్కిక్ = దమయంతివలె; నలనికటంబు = పద్మనికట మునెడు నలరాజానమీపమును; చేరఁగక్ చనక్ = చేరఁబోవుటకు; రతిక్ = ప్రీతిని; కైకొనక్ = స్వీకరించెను, చేరెననుట.

అనఁగా నొక స్త్రీ మృణాలవల్లరి చేతఁ బుచ్చుకొని పద్మమును గ్రహించుటకుఁ బోవుచుండఁగా దమయంతి నలని వరించుటకుఁ బుష్పహారము తీసికొని పోవుచున్నట్లుండె ననియు నపుడు మధ్యమార్గమున నున్న మరాళములు ఆ స్త్రీ తమచెంతకు వచ్చె నని సంభ్ర మించుట వలెతరరాజులు దమయంతి దమయంతికమునకు వచ్చె నని సంభ్రమించినట్లుండె ననియు భావము. రూపకసంకీర్ణోపమాలంకారము.

సీ. రతిఁ బట్టుకొనఁ జేరె * రాజీవరామాని, కరము సద్గుణజాలకలిత యొకతే
 రహి వ్రాల్చె నవదాత * రాజీవరాజిత, రజము పావనవిహారయుత యొకతే
 యడలించె వడిఁ బుష్క * రాజీవరాజహం, సముల శంపాలోక * సక్తయొకతే
 ప్రాధి నెంచె రథాంగ * రాజీవరామోద, పటిమ సత్కాంతిసంభరిత యొకతే
 తే. వనజగృహవీధి నిట్టు లా * వర్తనాభి, కాజనంబులు నముచిత * గతి నెసంగె
 వారి దేవత లవుడు త * ద్వర్తనాభి, దర్శనస్ఫూర్తి నవ్యహార్యంబు గాంచు.

టీ. సద్గుణజాలకలిత = శ్రేష్ఠగుణసంతతితోఁ గూడినట్టి; ఒకతే = ఒకస్త్రీ, మంచినూత్రములు గలవలతోఁ గూడినయొకస్త్రీ యని తోఁచుచున్నది; రాజీవరామానికరము = మత్స్యస్త్రీ గ్రాణమును “రాజీవశ్యకుల స్తిమిః” అనియచురుఁడు; రతిఁ = ప్రీతిచేత; పట్టుకొనఁ = స్వీకరించుటకు; చేరెఁ = సమీపమునకుఁ బోయెను. మంచినూత్రములతోఁ గూడినవల గలది గావున మత్స్యములఁ బట్టుకొనఁ బోవుట తగు నని భావము. పావనవిహారయుత = మంచి ప్రచారముతోఁ గూడినట్టి; ఒకతే = ఒకస్త్రీ; పవనసంబంధిప్రచారముతోఁ గూడినయొకస్త్రీ యని తోఁచుచున్నది; రహిఁ = ప్రీతిచేత; ఆవదాత రాజీవరాజితరజము. - ఆవదాతరాజీవ = తెల్ల దామరలయందు, రాజిత = బిప్పుచున్న, రజము = పరాగమును; వ్రాల్చెను, పవన సంబంధిప్రచారముతోఁ గూడినది గావున రాజీవరాజితరజమును వ్రాల్చుట తగు నని భావము. శంపాలోకసక్త = మెఱపులవంటిదృష్టులతోఁ గూడినట్టి; ఒకతే = ఒకస్త్రీ, తటిత్కాంతి తోఁ గూడినయొకస్త్రీ యని తోఁచుచున్నది; పుష్కరాజీవరాజహంసములక. - పుష్కర = పద్మములు, అజీవ = జీవిక గాఁగల, రాజహంసములక = హంసపక్షులను; వడిఁ = వేగముచేత; అడలించెఁ = భయపెట్టెను; తటిత్కాంతి తోఁ గూడినది గావున పుష్కరాజీవము లగుహంసల నడలించుట తగు నని భావము. తటిత్ప్రకాశముగల వర్షానమయమందుఁ గొలఁకులు నిండి పద్మములకుఁ గీడు గలుగుఁ గాని నపుడు హంసలు ఎడలి పోవు నని కవి సమయము; సత్కాంతి సంభరిత = మంచికాంతి చేతనింపఁబడినది, నిండినమంచికాంతిగల దనుట; ఒకతే = ఒకస్త్రీ; నక్షత్రములకాంతి తోఁ గూడినయొకస్త్రీ యని తోఁచుచున్నది; రథాంగరాజీవరామోదపటిమక. - రథాంగరాజీ = చక్రవాకపంక్తియొక్క, పర = శ్రేష్ఠమైన, ఆమోదపటిమక = సంతోషాతిశయమును; ప్రాధిక్ = నేర్పుచేత; నొంచెఁ = నొప్పకజేసెను; నక్షత్రకాంతిభరిత గావున రథాంగరాజీ సంతోషపటిమ నొంచుట తగు నని భావము. నక్షత్రప్రకాశముగలరాత్రికాలమందు రథాంగదంపతు లెడఁబాసి భేధించు నని కవి సమయము. ఇటులు = ఈప్రకారము; వనజగృహవీధిఁ = కమలాకరమైన కాసారముయొక్క వీధియందు; ఆవర్తనాభి కాజనంబులు = స్త్రీజనములు; ఆవర్తనాభికలనఁగా నీటినుడినిబోలు పొక్కిలిగల స్త్రీలు; ఆపుడు = ఆనమ యందు; వారి దేవతలు = జలాధిస్థానదేవతలు; తద్వర్తనాభిదర్శనస్ఫూర్తిక. - తద్వర్తన = ఆస్త్రీవృత్తియొక్క, అభిదర్శనస్ఫూర్తిక = చూచుటయందు; నవ్యహార్యంబు = నూతనప్రీతిని; కాంచెఁ = హందఁగా; నముచితగతిక = వైఁడెప్పినవిధముగ నుచితప్రకారముచేత; ఎసంగెఁ = ఒప్పెను. సద్గుణజాలకలి తేత్యాదిసాభిప్రాయవిశేష్యములచేఁ బరికరాంకురాలంకారము.

చ. స్మరమదదంతి నా నొక మఃసారసముల్లసిత ప్రవేణి త
 త్వరమున న త్తతీం బవనఃసారసముల్లలదూర్తి జాతముల్
 నరగునఁ జొచ్చి పాదముల * సారసముల్ గర మించె మెట్టుచుక
 నరసకలారవాకలన * సారసముల్లహారిక హరించుచుక.

73

టీ. అత్తతీకొ=అసమయమందు; ఒకమసారసముల్ల సితప్రవేణి=నీలములభంగిఁ బ్రకాశించుచున్నజడగలయొకస్త్రీ; తత్త్వరమునకొ=అకొలఁకునందు; పవనసారసముల్లలదూర్తి జాతముల్.-పవనసార=వాయు సామర్థ్యము చేత, ముల్లలతో=చలించుచున్న, ఊర్తి జాతముల్=తరంగతతులను; నరగునకొ=వేగముచేత; చొచ్చి=ప్రవేశించి; పాదములకొ=చరణముల చేత; సారసముల్=పద్మములను; మెట్టుచుకొ=త్రొక్కుచు; నరసకలారవాకలనకొ.-సరస=శ్రేష్ఠమైన; కల=అవ్యక్తమధురమైన, గజపక్షమున కర=తొండముయొక్కయనియర్థము, ఆరవ = ధ్వనియొక్క, ఆకలనకొ = సంబంధముచేత; సారసముల్లహారిక.-సారస = చెద్దరులయొక్క, ముత్=సంతోషముయొక్క, లహారికొ=పరంపరను; హరించుచుకొ=పోఁగొట్టుచు; స్మరమదదంతి నాకొ=మరునిమదపుటేనుఁగోయచునట్లు; కరము=మిక్కిలి; ఇంచెకొ=ఇంపాయెను.

అనఁగా నొకనీలవేణి యాకొలఁకునందు వీవలివేగమునఁ జలించుచున్న తరంగలఁ జొచ్చి కమలములను బాదముల మెట్టుచు నరసకలస్వనములచేత బెద్దరులసంతనమును హరించుచు మరునిమదపుటేనుఁగోయచునట్లు భాసిల్లె నని భావము. గజము సరస్సులు సొచ్చి కమలములు మెట్టుచు బెద్దరులు లోనగుజలపక్షులహృదము హరించుటనుప్రసాదము. ఉత్పేక్షాలంకారము.

చ. అనుపమరాజహంసభరణాదరణాత్తతఁ దత్సరోవరం
 బున నలరాజహంససుతఃఖోటులు మించిరి పూర్వవై రముల్
 నన భృతరాజహంసత నెఁసంగుదివాక్షణదాధిదేవు లౌ
 నని వనరాజహంసగమనాళి మనంబున నన్ను తింపఁగకొ.

74

టీ. అలరాజహంససుతఃఖోటులు=రాజశ్రేష్ఠుడగుక్షణదోదయునిపుత్రికయగు చంద్రికయొక్కచెలులు; తత్సరోవరంబునకొ = ఆసరస్సునందు; అనుపమరాజహంస భరణాదరణాత్తకొ.-అనుపమ=సాటిలేని, రాజహంస=పక్షివిశేషములయొక్క, “రాజహంసాస్తుతేచ ఞ్చుచరణైరోహితైస్సితాః” అనియమరుఁడు, చంద్రనూర్వలయొక్కయనియర్థాంతరముతోఁచు న్న, హరణా=భరించుటయందు, ఆదరణ=ఆనక్షిగల, ఆత్తతకొ=చిత్తముగలుగుటచేత; పూర్వవై రముల్=మొదటిద్యేషములు; చనకొ=పోఁగా; భృతరాజహంసతకొ = భరింపఁబడిన చంద్రనూర్వలగుటచేత; ఎఁగుదివాక్షణదాధిదేవులు=ఓప్పుచున్న దినరాత్ర్యధిదేవతలు. ఔకొ=నిక్కయము; అని=ఇటుని; వనరాజహంసగమనాళి = వనమందలిస్త్రీలచాలు, వనపాలికామండలియగుట; మనంబులకొ=మనస్సులయందు; సన్నుతింపఁగకొ = కొనియాడఁగా; మించిరి=అతిశయించిరి.

అనఁగా జంధికాసఖీజనము సరోవరమున రాజహంసభరణాదరణముతోఁ జెలఁగు చుండఁగా, దివారాత్ర్యధిదేవతలు తమమొదటివైరము మాని నూర్యచంద్రులను బట్టుకొని యుండినట్లు వనపాలికలమనంబులకుఁ దోఁచినదనుట. శ్లిష్టరూపకోశ్లాపితోత్పేక్షాలంకారము.

సీ. వాసంతి యనఘాళిఁవరరసంబునఁ గప్పి
 వాసంతి యన సముఁజ్జ్వలతఁ బొల్పె
 సారంగి యనపాయఁజలజాంబుతతి నాని
 సారంగి యనఁజాల ఁ సంభ్రమించె
 శశిలేఖ యనసారఁచక్రాళి నలయించి
 శశిలేఖ యన శుభఁచ్ఛాయఁ దోఁచె
 చక్రాంగి యనవద్యఁచారూర్ధ్వికల నూఁగి
 చక్రాంగి యన హృద్యఁచర్య మనలె

తే. చూతకళిక యనర్హ్యరఁజోవృత్తిఁగని
 చూతకళిక యనం గడుఁ జూడ నొప్పె
 హరిణి యనరాళకమలైకఁపరిచితిఁ గని
 హరిణి యన నవ్వనాస్థాని ఁ నప్పు డలరె

75

టీ. వాసంతి=వాసంతియనుపేరుగలచెలి; అనఘాళి=అనఘయైనచెలిని, ఒచ్చెను లేనితు మైదను, శ్లిష్టరూపకము; వరరసంబునఁ=శ్రేష్ఠముగుశ్రీతిచేత, శ్రేష్ఠముగుపుష్పరసము చేత; కప్పి; వాసంతియనఁ=బండిగురివెందలతయనఁగా, వాసంతియనునామముగలదనఁగా; సముజ్జ్వలతఁ=ప్రకాశముచేత; పొల్పె=ఒప్పెను. మాధవీలతవలెననఘాళిని రసమునఁ గప్పుటం జేసి వాసంతినామము దాని కమరిన దనుట. సారంగి=సారంగియనుపడుచు; అన పాయజలజాంబుతతిఁ.-అనపాయ=చ్యుతిలేనట్టి, జలజాంబు=పూఁదేనియయొక్క, తతిఁ= రాశిని; అని=పానముచేసి; సారంగియనఁ=ఆడుతు మైదయనఁగా, సారంగియనునామముగ లదనఁగా; చాలఁ=మిగులను; సంభ్రమించెఁ=నంతనించెను. భృంగివలెఁ బూఁదేనియ నానుటంజేసి సారంగి యనునామము దాని కొప్పె ననుట. శశిలేఖ=శశిలేఖ యనుపేరిటియబ ల; అనసారచక్రాళికఁ.-అనసార = శ్రేష్ఠములయిన, చక్రాళికఁ=చక్రవాకముల చాలును; అలయించి=అలఁతపెట్టి; శశిలేఖయనఁ=చంద్రలేఖయనఁగా, శశిలేఖయనునామము గలద నఁగా; శుభఁచ్ఛాయఁ=మంచికాంతిచేత; తోఁచెఁ=పొల్పెను. చంద్రలేఖవలె జక్కవల చాలు నలయించుటం జేసి శశిలేఖ యనుపేరు దాని కల్పె ననుట. చక్రాంగి=చక్రాంగియను పేరిటబోటి; అనవద్యచారూర్ధ్వికలఁ.-అనవద్య=అమాన్యములగు, చారు=మనోహరములైన, ఊర్ధ్వికలఁ=తరంగములయందు; ఊఁగి; చక్రాంగియనఁ=హంసస్త్రీయనఁగా, చక్రాంగి

యనునామముగలదనఁగా; హృద్యచర్యణ్=మనోజ్ఞపై నవృత్తి చేత; మఁదెన్=ఓపైను,
 హంసస్త్రీవలె దరంగములయందు నూఁగుటం జేసి చక్రాంగి యనునామము దాని కొప్పె
 ననుట. చూతకళిక=చూతకళికయనుస్త్రీ; ఆనర్జురజోవృతిన్.-ఆనర్జు = ఆమూల్యమైన.
 యజోవృతిన్=పరాగవ్యాప్తిని; కని=పొంది; చూతకళికయనన్=మావి మొగ్గయనఁగా, చూ
 తకళికయనునామముగలదనఁగా; కడున్=మిక్కిలి; చూడన్=చూచుటకు; ఓప్పెన్=అమరె
 ను. చూతకళికవలె రజోవృతిని గనుటంజేసి చూతకళిక యనునామము దాని కొదవ
 ననుట. ఘరిణి=హరిణియనుపేరుగలవనిత; ఆనరాళకమలైకపరిచితిన్.-ఆనరాళ=ఋజువు
 లైన, కమల=పద్మములయొక్క, ఏకపరిచితిన్ = ముఖ్యపరిచయమును, ఋజువులైనజింకల
 యొక్కముఖ్యపరిచయముననియర్థాంతరము; కని=పొంది; హరిణియనన్=మృగస్త్రీయనఁగా,
 హరిణియనునామముగలదనఁగా; ఆవృన్సాస్థానిన్=ఆనరోజలమనుఆస్థానమందు; అపుడు=ఆన
 మయమందు; అలరెన్=ఓపైను. అనఁగా మృగస్త్రీవలె గమలపరిచయముఁ గనుటంజేసి
 హరిణి యనునామము దాని కెనఁగె ననుట. శ్లిష్టమాపకము.

అనఁగా జలక్రీడకై కొలను సొచ్చినవానంతి సారంగి శశిలేఖ చక్రాంగి చూతకళిక
 హరిణి యనునామములు గలస్త్రీలు పైఁజెప్పినచర్యల నొనరించి రని భావము. రాజాస్థాని
 కలయందు దాసీవర్గమునకు వాసంత్యాదివామము లుండుట ప్రసిద్ధము.

క. నలి నాకరజితకిసలల్, నలినాకరకేళి యిటు లొనర్చి జలార్ద్రాం
 గలతాళులు హిమవృతకుం, దలతాళం దోఁప నపుడుఁదఱిసిరి తటమున్.

టీ. అపుడు=ఆనమయమున; కరజితకిసలల్=కరములచే గెలువఁబడిన పల్లవములుగల
 యస్త్రీలు; నలిన్=మిక్కిలి; నలినాకరకేళి=జలక్రీడను; ఇటులు=పైవిధముగ; ఓనర్చి=చేసి;
 జలార్ద్రాం గలతాళులు.-జలార్ద్ర=జలముచేతఁదడుపఁబడిన, అఁగలతా=తనులతలయొక్క,
 ఆళులు=పంక్తులు; హిమవృతకుందలతాళున్=మంచుచేవావరింపఁబడిన మొల్లతీవల కాంతివం
 టికాంతిచేత; తోఁపన్=ప్రకాశింపఁగా; తటమున్=తీరమును; తఱిసిరి=సమీపించిరి.

అనఁగా నాస్త్రీలు జలక్రీడనలిపి యొడ్డుఁ జేరి జలార్ద్రాఁగలతలు గలవారై మంచు
 చే వావరింపఁబడినకుందలతలభంగి వొప్పి రనుట. కుందలతలకు స్త్రీతనువులకు సుపమానో
 పమేయభావము, హిమమునకు జలమునకు బింబప్రతిబింబభావము.

చ. లలనలు వాఃపుతాంశుకములన్ నడలించి తగం భరించి మేల్
 చలువల నై కజాతీసుమజాలసరంబులు వేసెఁ దాల్చి ని
 చ్చలు వల నై కనంబడులఁస స్వణిమాలిక లూని పూసి మై
 చలువల నై కమత్యగతిఁ జాలిన తావుల నెప్పు గంధముల్.

టీ. లలనలు=స్త్రీలు; వాఃపుతాంశుకములన్=జలముచేఁదడుపఁబడిన వస్త్రములను ; సడ్
 లించి=విడిచి; మేల్ చలువలన్=మంచినవస్త్రములను; భరించి=ధరించి ; నైకజాతీసుమజాలసరం

బులు.-నైకజాతి=నానాజాతులుగల, సుమజాల=పుష్పసంఘములయొక్క, సరంబులు=హారములను; వేణీక=జడయందు; తాల్పి=ధరించి; నిచ్చులుక=ఎల్ల పుడు; వలనై=అనుకూలమై; కనంబడులసన్నణీమాలికలు.-కనంబడు=అగపడుచున్న, అసత్=ప్రకాశించుచున్న, మణిమాలికలు=మణిమయహారములను, ఊని=వహించి; మైచలువలక=దేహములయొక్క చల్లఁదనములతో; వికమత్యగతిక=వికమత్యముయొక్క పాందిక చేతను; చాలినతావులక=నమ్మగ్ధములైనపరిమళముల చేతను; జగ్రీడలాడిన వారి దేహములంతటిచల్లఁదనముతోను అధికమయిన పరిమళముతోను ననుట; ఒప్పుగంధముల్=ఒప్పుచున్న గంధములను; పూసి=లేఞనము చేసి. దీనికి గందంబువెట్టిరను పద్యముతోన్వయము.

మందు నాలుగుపద్యములకు నందె అన్వయము. ఆఱు పద్యములకు నిట నేకక్రియాన్వయము గదితం బయ్యె. దీనికి గుళక మని కవిసంకేతము. “ద్యాభ్యాం యుగ్మితి ప్రోక్తం త్రిభి శ్లోకై ర్వికేషకమ్ కలాపకం చతుర్భి సాస్త్రి త్తదూర్ధ్వం కుళకం స్పృతమ్” అని తల్లక్షణము.

క. అతిపావనచాతురి నా, క్షితిపాలకపుత్రిక గయి * సేసి యలవనిక
రతినాయక దేవార్చన, రతి నాయక లపుడు పూని * రమ్యోత్కలికక. 78

టీ. అతిపావనచాతురిక = మిగులఁబ్రకృతమగు నేర్పుచేత; ఆక్షితిపాలకపుత్రిక = రాజపుత్రికయగు నాచంద్రికను; కయి సేసి = అలంకరించి; ఆలవనిక = ఆయుద్యానమందు; రతినాయక దేవార్చనరతిక = స్మర దేవపూజాసక్తిచేత; ఆయకలు = ఆస్త్రీలు; అపుడు = ఆసమయమున; రమ్యోత్కలిక = రమ్యమైన యుత్కంతలు; పూని = వహించి. ఇది మందుకన్వయించును.

సీ. మాకందములు మహి * మా కందములు కొన్ని
యింపైన ఫలముల * నిచ్చుచోట
సురసౌఘము లు దార * సురసౌఘములు కొన్ని
యురుమకరిందంబు * గురియుచోట
సుమనంబు లభిరామ * సుమనంబు లొకకొన్ని
క్రోన్ననల్ చాలఁ జే * కూర్చుచోట
రాగంబులు గళత్ప * రాగంబు లొకకొన్ని
పుప్పొడి ధూపముల్ * పూన్చుచోట

తే. నెట్టన యశోకకిసలము * ల్పట్టుమీఱి
యుట్టివడఁ గాయు లేయెండఁ * బుట్టి యెలసి
నట్టి చెలువునఁ జూపట్టు * మెట్టదమ్మి
తీవెగమి తమ్మి యారతుల్ * దీర్చుచోట.

టీ. మహిమాభక్త్యాభూలక్షికి; అందములు=అందములైన; కొన్నిమాకందములు = కొన్ని తియ్యమావులు; యింపైనఫలములకొ=ఇట్లమైనపండ్లను; ఇచ్చుచోటకొ= ఒసంగుస్థలమున; ఉదారసురసౌఖ్యములు = అధికమై శ్రేష్ఠమైన మకరందసమాహముగల; కొన్ని సురసౌఖ్యములు=కొన్ని సర్వాక్షి తీవలయొక్క గుంపులు; ఉరుమకరందంబు = అధికమైన పుష్పరసమును; కురియుచోటకొ=వర్షించుచోట; అభిరామనుమనంబులు=ఒప్పుచున్న పుష్పలుగలిగిన; ఒక కొన్ని సుమనంబులు=కొన్ని జాజాలు; క్రొన్ననల్=నవపుష్పములను; చాలకొ = మిక్కిలి; చేకూర్చుచోటకొ=నుటిల్లఁజేయుచోట; గళత్పరాగంబులు=జాటుచున్న పుష్పాడులుగల; ఒక కొన్ని రాగంబులు=కొన్ని దాడిమివృక్షములు; పుష్పాడిఘాపముల్=పుష్పరజమనెడు ఘాపములను; పూస్సుచోటకొ=వహించుచోటను; నెట్టన=అనివార్యముగ; అశోకకిసలముల్= అశోక పల్లవములు; మట్టుమిఱిపేమర్యాదనతిక్రమించి; ఉట్టిపడకొ = అతిశయింపఁగా; కాయులే యొండకొ=కాయుచున్న తరుకాతపముచేత; పుట్టి=ఉదయించి; ఎలసినట్టిచెలుపునకొ=ఉదయించినట్టియందముచేత; చూపట్టు మెట్టదమ్మితివెగమి=అగపడుచున్న స్థలపద్మనీలతలసముదాయము; తమ్మియారతులకొ=పద్మములను నారతులను; తీర్చుచోటకొ=చక్కఁబఱచు చోట; దీనికి దిగువ కన్యయము.

చ. అలఘుమరందవర్ష మహిమాతిశయమ్మున సప్తలాద్యమందలతల మంచుపొన్నగమి * దార్కొనుపందిరిక్రింద వేదికందలతల మంచు మించునుమనవ్యరజంబులఁ దార్చి తారలందలతల మంచు నొప్పెడుకనత్కలికాతతి ముగ్గువెట్టుచుకొ. 80

టీ. అలఘుమరందవర్షమహిమాతిశయమ్మునకొ.-అలఘు = అధికమైన,మరందవర్ష=మకరందవర్షముయొక్క,మహిమాతిశయమ్మునకొ=సామర్థ్యాతిశయమున;సప్తలాద్యమందలతలకొ= విరజాజి మొదలగునక్కృష్టలతలను “సప్తలానవహాలికా” అనియుమరుఁడు; మంచుపొన్నగమి=పోషించుచున్న పొన్నలగుంపును; తార్కొనుపందిరిక్రిందకొ=నమిషించినపందిరియొక్క దిగువను; వేదికకొ=తిన్నెపైని; తలతలమంచుకొ=తలతలకుంకుచును; మించునుమనవ్యరజంబులకొ=అతిశయించుచున్న నూతనపుష్పరజములను;తార్చి=ఉంచి; తారలకొ=నక్షత్రములను;తలతలమంచుకొ=తొలఁగుతొలఁగుచును; ఒప్పెడు కనత్కలికాతతికొ=ఒప్పుచున్న ప్రకాశించు మొగ్గలగుంపుచేత; ముగ్గువెట్టుచుకొ = రంగవల్లియుంచుచు. దీనికి ముందు కన్యయము.

అనఁగా విరజాజి మొదలగుతీవలతోఁ జాట్టఁబడినపొన్న వెట్టునొద్దఁ బందిరిక్రింద నొకతిన్నెమిఁదఁ బుష్పాడివల్లి నక్షత్రములవలె బ్రకాశించు మొగ్గలతో ముగ్గువెట్టియని తాత్పర్యము.

ఉ. జవ్వను లెల్ల నమ్మదము * చాల రహింపఁగ నందు వెన్నెలం జవ్వకుఁ బిల్చుపొందువటిఁ * జక్కనిక న్సురిసీటు రాఁకితో

నవ్వలరాజు నాశుగళ*రాసనయుక్తునీ వ్రాసి నేర్పుతో
నవ్వల రాజు నాశుగను*మాకరముఖ్యుల నిల్పి య త్తఱికో.

81

టీ. జవ్వసు లెల్లకో = స్త్రీలందఱు; సప్తుచము = సంతోషము; చాలకో = మిగులను; ర
హింపఁగఱో = ఒప్పఁగా; ఆందుకో = ఆవేదికయందు; వెన్నెలకో = జ్యోత్స్నను; చివ్వకుకో =
కలహమునకు; పిల్పుపాండుపటికో = కిల్పునట్టి తెల్లని ఇస్త్రీమందు; చిక్కనికస్తురినీటకో =
చిక్కనైనకస్తూరీజలముచేత; రాణితోకో = రతీదేవితోడ; అవ్వలరాజుకో = ఆమన్వఱుని; ఆశు
గళ రాసనయుక్తునికో = బాణధనువులతోఁ గూడినవానిని; వ్రాసి = లిఖించి; నేర్పుతోకో = చాతు
ర్యముచేత; అవ్వలకో = తర్వాతను; రాజుకో = చంద్రుని; ఆశుగనుమాకరముఖ్యులకో = మందమా
రుతవసంతాదులను; అత్తఱికో = ఆసమయమందు; నిల్పి = స్థాపించి. వైపవ్యముతో నవ్వయు.

సీ. గందంబు వెట్టి రు*త్కటనీలశరజాత
శరజాతహృతహర*స్వాంతధృతికి
విరిచాలు నించిరి * పరియోజితనయాన్య
తనయాన్యమితమోహ*ధాత్వమతికి
ధూప మర్పించి ర*ద్భుతసంపదబలాప
దబలాపహృతవిష్ణు*దర్శగతికి
దీప మెత్తిరి నైజ*తేజోలహారిభావ
హారిభావయు క్షణు*సాధివతికి

తే. తళియ వట్టిరి నిత్యన*త్కాంతమధుప
. కాంతమధుపవనాద్యాప్త*కాండవృతికి
వినతి సల్పిరి శృంగార*జనికి రతిప
తే నమో భవతే యంచుఁ * దెఱవ లవుడు.

82

టీ. ఉత్కటనీలశర జాతశర జాత హృతహర స్వాంతధృతికికో. - ఉత్కట = అధికమై
న, నీలశర జాత = నీలోత్పలముల నెడు, శర = బాణములయొక్క, జాత = సంఘముచేత, హృత =
హరింపఁబడిన, హర స్వాంతధృతికికో = రుద్రునిమనోధైర్యముగలవానికి; గందంబువెట్టిరి = చం
దనమునర్పించిరి. పరియోజితనయాన్యతనయాన్యమితమోహధాత్వమతికికో. - పరియోజిత = కూ
ర్పఁబడిన, నయాన్య = నీతివిరుద్ధమైన, ఇది మోహమునకు విశేషణము, తనయా = కూఁతునందలి, న్య
మిత = ఆత్మ్యధికమైన, మోహ = మోహముగల, ధాత్వమతికికో = బ్రహ్మబుద్ధిగలవానికి; విరిచాలు = పు
న్నపం క్తిని; నించిరి = నిండించిరి. అద్భుతసంపదబలాపదబలాపహృతవిష్ణుదర్శగతికికో. - అద్భు
త = ఆశ్చర్యకరమగు, సంపదబలా = లక్ష్మీయ నెడు, పద = పదముగల, పేరుగలయనుట, బల = సామ
ర్థ్యముచేత, అపహృత = హరింపఁబడిన, విష్ణుదర్శగతికికో = విష్ణుమూర్తియొక్క గర్వగతికల

నానికీ; ధూపమర్పించిరి = ధూపమును సమర్పించిరి. నైజతేజోలహరిభావ హరిభావయుక్త ఘస్రాధిపతికిఁ. - నైజతేజోలహరిభావ=స్వప్రతాప ప్రవాహసత్తచేత, హరిభావ=అశ్వత్థ ముతోడ, యుక్త=కూడిన, ఘస్రాధిపతికిఁ=సూర్యుఁడుగలవానికి; ఛాయాదేవి సూర్యునివేడి కిఁ దాళ లేక రథమునుండి డిగ్గి యశ్వరూపయై పాణి బోవుచుండఁగా సూర్యుఁడు కామా త్తఁడయి తాను నశ్వరూపము దాల్చి వెంబడి పరుగెత్తినని పురాణప్రసిద్ధంబు. దీపమెత్తిరి = హారతెత్తిరి. నిత్యసత్కాంతమధుపకాంత మధుపవనాద్యాప్త కాండవృత్తికిఁ. - నిత్య=శా శ్వతమైన, సత్కాంత=చంద్రుఁడు, మధుపకాంత=అగ్నిశ్రేష్ఠములు, మధు=వసంతుఁడు, పవన= వాయువు, అది=మొదలు గాఁగల, ఆప్త కాండ=సుహృద్గణముయొక్క, వృత్తికిఁ = వ్యాప్తిగల వానికి; తలియ=భోజనపాత్రమును; పట్టిరి=ఊంచిరి. శృంగారజనికిఁ=శృంగారరసమువలనఁ బుట్టుకగలవానికి; అపుడుఁకొనయమును; తెఱవలు=స్త్రీలు; రతిపతే=రతీశుఁడా; భవతే= నీకొఱకు; ననుః=నమస్కారము; అంచుఁ=ఇట్లనుచు; వినతిసల్పిరి=నమస్కరించిరి.

క. కమలాప్రియసుత కరుణా, కమలాధిప కలితకార్ముకత్కునుమ కన త్కమలాశుగయని భక్తికిఁ | గమలాక్షులు పొగడిరిట్లు * కలరవఫణితికిఁ. 83

టీ. కమలాప్రియసుత = లక్ష్మీకిఁబ్రయికుమారుఁడ ! కరుణాకమలాధిప = దయాసము ద్రుఁడ ! కలితకార్ముకత్కునుమ=ధరింపఁబడినధనువగుచున్న పుష్పముగలవాఁడా ! కనత్క మలాశుగ=ఓపైడుతమ్ములమ్ములుగాఁగలవాఁడా! అని=ఇటని; కమలాక్షులు=స్త్రీలు; భక్తికిఁ = భక్తిచేత; కలరవఫణితికిఁ = ఆవ్యక్తమధురధ్వనిగలవాత్కుచేత; ఇట్లు=వత్స్యమాణప్రకారముగ; పొగడిరి=స్తోత్రముచేసిరి.

చ. కరము మహాబలావళులు * గాఢతరోవిచరద్ధరీశ్వరో త్కరము మహాబలావృతవిఖండహితాళులు గొల్వ మించుచుఁ నిరి గలసామికిం బొడమి * చెన్నగునీకు సుమంబులు లూన్పుటల్ స్థిరకృప మాధవస్య తులసీదళ మంచు వహింపు మంగజా. 84

టీ. అంగజా=మరుఁడా ! కరము=మిక్కిలి; మహాబలావళులు=పూజ్యములైనవాయు పరింపరలనెడుగొప్పసేనావళులు; గాఢతరోవిచరద్ధరీశ్వరోత్కరము.-గాఢ = ద్విఘ్నమైన, తరః=వేగముచేత, విచరత్=ఁగంచరించుచున్న; హరిశ్వరోత్కరము = శుకశ్రేష్ఠములగుంప నెడునశ్వశ్రేష్ఠములగుంపు; మహాబలావృతవిఖండహితాళులు.-మహాబలా = అధికలయన స్త్రీలచేత, ఆవృత=కూడుకొన్న, విఖండ = అఖండములైన, హిత=ఇష్టములైన, అళులు= తుష్పైదలనెడుమహాసామర్థ్యముతోఁగూడుకొన్న యఖండాప్తసంఘములు; శిల్పికిఁ = సేవిం చుచుండఁగా; మించుచుఁ=అతిశయించుచు; నీరిగలసామికిఁ=విష్ణుయూరికి, సంపదగల గాఢానకు; పొడమి=ఊదయించి; చెన్నగునీకు=ఓప్పుచున్ననీకు; సుమంబులు = కుసుమ ములను; ఊన్పుటల్=ఊంచుటలు; స్థిరకృప=శాశ్వతకరుణగలవాఁడా ! మాధవస్యతులసీదళ మంచుఁ=మాధవునకు తులసీపత్ర మని; వహింపుము=తాల్చుము.

అనఁగా దొడ్డవానికడుపునఁ బుట్టి గొప్పస్థితిలో నుండి వెలయు నీ కిది మేము నేయో
 కుపచారము కొంచెమైనది యైనక దయామతితోడ గ్రహింపు మనుట.

చ. కలరవ మూన్పు నల్లపజఁకప్పుక రా వెనువెంట రాజమం
 డలి నడతేరఁ జైత్రబలఁనాఘనిఁ గూడి నిలింపజాలకం
 బలరుచు సన్నుతింప విషమాంబకమానసశోభిరాగతా
 మాళహాలిఁ గూర్చి తొర విషమాంబక మానసమాజవైఖరికొ. 85

టీ. విషమాంబక=పంచభాణుఁడా! కలరవము = అవ్యక్తమధురస్వనమును; ఊన్పు
 నల్లపజ.-ఊన్పు=చేయునట్టి, నల్లపజ=కోయిలలమూఁకయనుట; కప్పుక రాకొ = ఆవరించి
 కొనిరాఁగా; వెనువెంటకొ=వెంబడిగ; రాజమండలి=చంద్రమండలము నెడునృపమండలము.;
 నడతేరకొ=నడచిరాఁగా; చైత్రబలనాఘనికొ = వసంతుఁడనెడుపడవాలను; కూడి=చేరి;
 నిలింపజాలకంబు=దేవబృందము; అలరుచుకొ = సంతసించుచు; సన్నుతింపకొ = కొనియాడు
 చుండఁగా; విషమాంబకమానసశోభిరాగతాహాలిహాలికొ.-విషమాంబక = విషమలోచనుఁడైన
 శివునియొక్క, మానస=చిత్తమందు, శోభి=శోభించునట్టి, రాగతా = అనురాగముగలుగుట
 యొక్క, మాళహాలికొ=సప్తర్షును, ఇదియనుకరణవచనము; మానసమాజవైఖరికొ=గర్వ
 సమాహాభంగిచేత; కూర్చితి=ఘట్టిఁ జేసితివి. ఔర=ఆశ్చర్యము!

అట్లు ప్రసిద్ధం డగుమహేశ్వరునకుఁ గూడ రాగము గల్గించితివి గావున నీకక్తి యు
 ఁయెనునుట.

చ. దళమయి చిత్తవీధి సముదారరుషారస మెచ్చ నీ వయో
 యలహరిదంబరాసహనఁమై తగు గేదఁగితేకువంకిచా
 యల హరిదంబరావనులఁ నన్నిటిఁ గప్పక పర్వతేరిమా
 యల హరిదంబరాత్మజ మృగాక్షుల సెంపఁ దలంపు గాంతురే. 86

టీ. హరిదంబరాత్మజ = పీతాంబరుండగువిష్ణువుయొక్కపుత్రుఁడా! దళమయి=దట్ట
 మయి; చిత్తవీధికొ=మనోదేశమందు; సముదారరుషారసము=మిక్కిలియధికమగురాద్రరసము;
 ఎచ్చకొ=అతిశయింపఁగా; నీవు; అలహరిదంబరాసహనమువి=అదిగంబరుండగుశివునకుసహిం
 పరానిదై, శివవిరోధియైనుట; తగు గేదఁగితేకువంకిచాయలకొ.-తగు=ఉత్పన్నునట్టి, గేదఁగితే
 కువంకి=పచ్చనికేతకితేకుఅనెడుకత్తియొక్క, చాయలకొ=కాంతుల నెడుచాయల చేత; హరి
 దంబరావనులకొ=దిగాకాశభూములను; అన్నిటికొ=ఎల్లను; కప్పక=ఆవరించికొని; పర్వ
 తేరిమాయలకొ=వ్యాపించుచాయురూపరథముయొక్క మాయల చేత; మృగాక్షులకొ=స్త్రీలను;
 సొంపకొ=తలంపుకొ=సొప్పించుటకువాంఛను; కాంతురే=పొందుదురా? అయో=భేదము!

అనఁగా, మన్మథా! నీవు రుద్రునంతటివాని జయించుట కుపయోగించినసాధనముల
 చేస్త్రీలను బాధింపఁ దలంచుట యుక్తము గా దని తాత్పర్యము.

క. కలికాకులకరకుచ కుత్కలికాకుల మిమ్ము రాగకలఁ గీరమణీ
కలగీరమణీయొన్నతి, కలగీరమణీలలామఁ కలఁగఁ ననంగా.

87

టీ. కలికాకులకరకుచకుఁ.-కలికా=మొగ్గలను, ఆకులకర=వ్యాకులములు గాఁజేయున
ట్టి, కుచకుఁ = స్తనములుగలచంద్రికకు; కుత్కలికాకులము=సమృద్ధసంఘమును; రాగకలఁ=అను
రాగకలచేత; ఇమ్ము=ఓనంగుము. అనంగా=మరుఁడా! కీరమణీకలగీరమణీయొన్నతి.-కీరమణీ=
కుకశ్రేణ్యముయొక్క, కల=అప్యక్తమధురమగు, గీ=వాక్యముయొక్క, రమయణీయ=మనోజ్ఞమ
గు, ఉన్నతి = అతిశయమువంటి యతిశయము; కలగీరమణీలలామ=కలిగినట్టి సరస్వతీయను
న త్తమస్త్రీవంటిదగుచంద్రిక; కలఁగఁ=కలఁతనొందును.

చ. అని వనజాతబాణుఁ గొనిఁయాడి వధూమణు లాదరంబుతో
ననలనమానతీవ్రవిరఁహాఖ్యమహాజ్వర రేఖ మించ మే
న నలనమాననం బెనయుఁనాతికిఁ గంతున కూన్చినట్టిక్రో
న్నన లనమానహార్దకలఁనంబులు దార్ప గ్రహించి రందఱుక.

88

టీ. అని=ఈప్రకారముగ; అందఱుక=ఎల్లరును; వనజాతబాణుఁ=మన్నఘని; కొని
యాడి=స్తుతించి; వధూమణులు=స్త్రీరత్నములు; అదరంబుతోఁ=ప్రీతితోడ; అనలనమాన
తీవ్రవిర హాఖ్యమహాజ్వర రేఖ.-అనలనమాన=అగ్నితోసాటియగు, తీవ్ర=గాఢమైన, విరహాఖ్య=
విరహమును పేరుగల, మహాజ్వర=గొప్పజ్వరముయొక్క, రేఖ=పంఠపర; మేనక=శరీరమందు;
మించక = అతిశయింపఁగా; అలనమానసంబు=బడలినమనుస్సును; ఎనయు నాతికిఁ=ఛాం
దునట్టిచంద్రికకు; కంతునకుఁ=మన్నఘనకు; ఊన్చినట్టిక్రోన్ననలు = పహింపఁజేసినట్టిక్రోత్త
పుష్పములను; అనమానహార్దకలనంబులు.-అనమాన=సాటిలేని, హార్దకలనంబులు=స్నేహసం
బంధములను; తార్పక=కలిగించుటకు; గ్రహించిరి=తీసికొనిరి.

చ. చెలువ మెసంగినట్టియలఁచి త్తభవార్పితమానసాళికల్
బలుమరునారసా లనుచుఁ బాయనినెవ్వెఱ యాత్మ మించఁగక
బలుమఱు నారసాధిపకుఁమారిక వింతలె దాల్పకుండుటల్
నలి నవి మారయ్యక్తి గనినక నుమన స్తతి యంటఁ బాత్రమే.

89

టీ. చెలువము=అందము; ఎసంగినట్టియలఁచి త్తభవార్పితమానసాళికల్.-ఎసంగినట్టి=
అతిశయించినట్టి, అలఁచి త్తభవ = ఆమన్నఘనికొఱకు, ఆర్పిత = నమర్పింపఁబడిన, మానసాళి
కల్=కుసుమపరంపరలు; బలుమరు నారసాలు.-బలు=అధికమగు, మరు = మన్నఘనియొక్క,
నారసాలు=నారాచములు; అనుచుక=ఇటచుచు; పాయనినెవ్వెఱ=తోలంగనియధికభయము;
ఆత్మక=చిత్తమందు; మించఁగక=అతిశయింపఁగ; పలుమఱుక=మాటిమాటికి; ఆరసాధిప
కుమారిక=ఆరాజపుత్రికయగుచంద్రిక; పలిక=మిక్కిలి; అవితాల్పకుండుటల్=అమానసాళి

కలనుధరింపకుండుటలు; వింతలె=ఆశ్చర్యమా? వింతలుగావనుట. మారయన్తిక=హింసకా
సాంగత్యమును, మరునితోఁగూడియుండుటను; కనినక=పొందినమీఁద; సుమనస్తతి=పండితుల
మండలి, కుసుమగణము; అంటక=స్పృశించుటకు; సాత్ర మేయోగ్యమా? యోగ్యముకాదనుట.

అనఁగా మరునిప్రసాదమగుపువ్వులు చంద్రికకుబలిష్ఠమగు మన్తభాణములుగాఁ
దోచుటచే వానినిదాల్చుకుండుటయరదిగాదనుట. సుమనస్సులగువారు మారకసాంగత్యము
నొందినచో ముట్టుటకును బాత్రులుగారనియర్థాంతరన్యాసము.

చ. నలినకరాలలమకమనస్థభయంబు తలంగఁ జేసి వే
నలినకరాలనత్ప్రియ మనం జలజాస్తుప్రసాద ముంచి చా
నలినకరాలఘుక్రమమునకా దొవతీవియ నాస్త్రరాశుగా
వలులఁ దలంకుకొమ్మ గొని * వచ్చిరి కేళినిశాంతసీమకుక. 90

టీ. నలినకరాలలమకమనస్థభయంబు.-నలినకరాలలమక= పద్మకరలగుస్త్రీలయందు
శ్రేష్ఠురాలైనచంద్రికయొక్క, మనస్థభయంబు=మనోగతమైనభీతి; తలంగఁచేసి=తోలఁగు
నట్లుచేసి; వేనలిక=కొప్పనందు; ఆకరాలనత్ప్రియమునక=అకుటిలమైశ్రేష్ఠమైనస్త్రీతిచేత;
జలజాస్తుప్రసాదము=మన్తభప్రసాదమును; ఉంచి=నిలిపి; చానలు=స్త్రీలు; ఇనకరాలఘు
క్రమంబునక.-ఇనకర=సూర్యకిరణములయొక్క, అలఘుక్రమంబునక= అధికప్రసరణము
చేత; తొవతీవియనాక=కువలయలతయనునట్లు; స్త్రాశుగావలులక=మదనబాణపరంపరల
చేత; తలంకుకొమ్మక=భయపడుచున్నచంద్రికను; కేళినిశాంతసీమకుక=కేళిగృహప్రదేశము
నకు; కొనివచ్చిరి=తెచ్చిరి.

అనఁగా నాస్త్రీలు చంద్రిక నూఱడించి యామెమనోగతభీతిని దొలంగఁ జేసి స్త్రీతి
తోడ స్త్రుప్రసాదము నామెకుఱుమునం దుఱిమి తీవ్రమూర్ఛకిరణప్రసరణమునకుఁ గలువతీ
వియవోలె స్త్రాస్త్రములకు భీతిల్లనాచంద్రికను గేళికాభవనమునకుఁ దోడితెచ్చి రనుట.

తే. వానవ్రాపలకచ కేళి*వాన మెనసి
యంత విరిశయ్య మయిఁ జేర్చి * యంతరమున
నరతి రాజిల్లఁ గలువ ర్త*న రతికామ
నుం డెడయ కుబ్బ విరహ*ప్తి * నుండె నవుడు. 91

టీ. వానవ్రాపలకచ=ఇంద్రనీలమణులఁజోలుకురులుగలచంద్రిక; కేళివానము = కేళి
గృహమును; ఎనసి = పొంది; అంతక = అటుపిమ్మట; విరిశయ్యక = పుష్పతల్పమందు;
మయిక=దేహమును; చేర్చి=ఉంచి; అంతరమునక=చిత్తమందు; అరతి = విషయనివృత్తి
యినెడుస్త్రావస్థ; రాజిల్లక=ఓప్పుచుండఁగా; రతికామమందు=స్తరుఁడు; కలువర్తనక=
తీక్షణవృత్తిని; ఎడయక=ఎడఁబాయక; ఉబ్బక=విజృంభించుచుండఁగా; విరహ*ప్తి=విర
హదుఃఖప్రాప్తిచేత; అవుడు; ఉండెక.

ఆచంద్రిక కేళిగృహము చేరి విరిసాశుపైఁ బవ్వలించి ఆరతియను స్వరావస్థచేఁ గుండుచుండె ననుట.

చ. జవగతి మిత్రుఁ డభివతిఁనన్నిధిఁ జేరఁగ నేగె నత్తటికొ
రవరవ సంతతత్వగతి * రాజల మారుఁడు మారుతాళికి
రవరవసంతముఖ్యబలఁరాజియుతికొ దగి రిత్త యాకలా
రవరశ సంతతంబుఁ బ్రదఁరమ్ముల నేఁచఁగ గాంచ నోపమికొ.

92

టీ. మారుఁడు = మన్నఁగుఁడు; రవరవ = ఆగ్రహము; సంతతత్వగతికొ = సాతత్వ వర్తనచేత; రాజలకొ = ఒప్పఁగా; మారుతాళికిరవరవసంతముఖ్యబలరాజియుతికొ. - మారుతాళి=మందమారుతపరంపర యొక్కయు, కీరవర = శుకశ్రేష్ఠములయొక్కయు, వసంత ముఖ్య=వసంతుఁడు మొదలు గాఁగల, బలరాజి=నైన్యసంఘముయొక్కయు, యుతికొ = సంబంధ ముచేత; తగి=ఒప్పి; రిత్త=వ్యర్థముగా; ఆకలారవరవకొ=ఆకొకిలవాణియగుచంద్రికను; సంతతంబుకొ=ఎల్లపుడును; ప్రదరమ్ములకొ=సాయకములచే; ఏఁచఁగకొ=బాధించుచుండఁగా; కాంచకొ ఓపమికొ=చూడఁజాలమిచేత; అత్తటికొ=అపుడు; మిత్రుఁడు = నూర్యుఁడు, న్నే హితుఁడనియు తోఁచును; జవగతికొ=జవముతోఁగూడిన గమనముచేత; అభివతిసన్నిధికొ = ననుద్రసన్నిధిని; చేరఁగకొ ఏగెకొ=చేరుటకుపోయెను.

అనఁగా నాచంద్రికను మదనుం డాగ్రహముచే మందమారుతకీర వసంతాదులతోఁ జేరివృధాబాధించుచుండఁగాఁ జూడఁజాలకనూర్యుండు పశ్చిమాంబురాశిచెంత కేగ ననుట, మిత్రుఁడు స్వమిత్రునిహింసఁ జూడఁజాలక తొలఁగి పోవుట సహజ మని మిత్రశబ్దమును బట్టి యర్థాంతరము ధ్వనించుచున్నది. నూర్యుఁ డస్తంగతుఁ డాయె నని ఫలితార్థము. హేతు శ్చేక్షాలంకారము.

తే. అమితనిజధామగరిమ పాఁయ వనజాత

హితుఁడు గాలై కగతిఁ దూల * నిల యనినత
నంద నభివృద్ధిచే బొల్పు * యవనజాత
బలములో యన నీడచాల్ * ప్రబలె నపుడు.

93

టీ. వనజాతహితుఁడు=నూర్యుఁడు; అమితనిజధామగరిమ. - అమిత=అధికమైన, నిజ ధామ=తనదీప్తియనెడు ప్రతాపముయొక్క, గరిమ=అతిశయము; కాలైకగతికొ=సంధ్యాకాలపాస్తీ యనెడు దైవగతిచేత; తూలకొ=పడిపోఁగా; ఇల=భూమి; అనినతకొ=నూర్యుఁ డను రాజాశేషిదగుటను; అందకొ=పోందఁగా; అభివృద్ధిచేకొ=అభ్యుదయముచేత ; బొల్పు యవనజాతబలములోయనకొ=ఒప్పునట్టి యవనులగుంపులోయనునట్లు; నీడచాల్ = ఛాయాశ రంపర; అపుడు=ఆసమయమున; ప్రబలెకొ=అతిశయించెను.

అనగా మిగులఁ బ్రతాపశాలి యైన యొకభూపతి కాలగతివలనఁ గడచి పోఁగో ప్రవృద్ధులై యవతులు వ్యాపించునట్లు మిగులఁ దేజశ్శాలి యగు సూర్యుండు సంధ్యాసమయ ప్రాప్తిచేతఁ దూలఁగా మిగులవృద్ధిఁ బొంది ఛాయాకదంబము ప్రబలె ననుట. స్వరూపాత్మేక్ష.

చ. ఉరుతిమి రేభ భేదన చఃణో గ్రకనత్కర జాతశాలి యా

హరి యనివారితా స్తకుధరాధిపశృంగముః జేరి య త్తతీక్ష

హరి యని వారితాత్త తను హార్యనుబింబము గాంచి రాగవై

ఖరి వడి గుప్పనం దుముకుతై వడిఁ గ్రుంకెఁ బయోనిధిస్థలిక్ష.

94.

టీ. ఉరుతిమి రేభ భేదనచఃణో గ్రకనత్కర జాతశాలి.- ఉరు=గొప్పదైన, తిమిరేభ = అంధకారమనెడు నేనుఁగుయొక్క, భేదన=భేదించుటయందు, చణ=నేర్పరియైన, ఉగ్ర= ఉగ్రమగునట్లుగా, కనతో=ఓప్పుచున్న, కరజాత=కిరణసంఘమనెడు గోదల చేత, “పునర్భవః కరరుహః” అని యుచుండఁడు, శాలి=ఓప్పుచున్నవాఁడు; ఔహరి=అగునట్టి సూర్యుండనె డు సింహము; అని వారితా స్త కుధరాధిపశృంగముః.-అనివారిత=నివారింపరాని, అస్తకుధరాధిప=అస్తమనెడు పర్వతరాజయొక్క, శృంగముః= శిఖరమును; చేరి = పొంది; అత్తతీక్ష=ఆసమయమందు; వారితాత్త తను హార్యనుబింబము.-వః=ఉదకమును, ఇత = పొందినట్టి, అత్త తను=తనశరీరముయొక్క, హరి=మనోహరమగు, అనుబింబము=ప్రతిబింబమును; కాంచి=చూచి; హరియని=ప్రతిసింహమని; రాగవై ఖరిక్ష=రక్తిమయ నెడు శ్రోధముయొక్కభంగి చేత; వడిక్ష=చేగముగా; గుప్పనక్ష దుముకుతై వడిక్ష=గుప్పనదుముకునట్లు; పయోనిధిస్థలిక్ష= సముద్రప్రదేశమందు; క్రుంకె=మునిఁగెను.

అనగా గజభేదనసమర్థము లైననఖరములతో రాజిల్లు నొకసింహము అచలశిఖరమందుండి నీటిలోఁ బ్రతిఫలించిన తనయంగమును ప్రతిసింహముగా నెంచి కోపము చేత గుప్పనదుమికినట్లు తిమిరవిదారణచణము లగుకిరణములతోఁ గూడినసూర్యుండు చరమాద్రి నుండి రక్తిమతోఁ గూడి పయోద్ధిని గ్రుంకె ననుట. రూపకోపమాలంకార సంకరము.

సీ. భాస్వద్ధరిక్రమోపరిగతాంబుధితటో

జ్వలరక్తకవనీరజము లనంగ

నభ్రీబింబితచరమాగపద్మాకరా

స్థానరోహితనీరజము లనంగ

వనజిని కర్కవర్తన దెల్ప నెగసి బ

ల్వడి వచ్చు చక్రవాళము లనంగ

రవినక్రవదముః జేరంగ శ్యామః బూన్పును

త్తమదీవచక్రవాళము లనంగ

తే. తమి నినుఁడుచేర వరకలాపము లనంగ

సీమ వారుణి దాల్ప రాజిలుతదీయ

విమలమణికావిభాకలాపము లనంగ

నహహ నవసాంధ్యరాగమ్ము * లవుడు పొలిచె.

95

టీ. అపుడు=నూర్యుఁడు గ్రంథిసమయమందు; నవసాంధ్యరాగమ్ములు=నూతనములగు సంధ్యాకాలికారణ్యములు; భాస్వద్ధరిక్రమో పరిగతాంబుధితటోజ్జ్వల రక్తకవనీరజములు.- భాస్వత్=నూర్యునియొక్క, హరి=గుఱ్ఱములయొక్క, క్రమ=పాదవిక్షేపము చేత, ఉపరిగత=మిన్నందినట్టి, ఇది రజనునకువిశేషణము, ఆంబుధితటోజ్జ్వల = సముద్రతీరమున వెలయు, రక్తక=మంకెనలయొక్క; వనీ=వనములయొక్క, రజములు=పరాగములు; అనంగ=అనునట్లుగా; అభ్రీదిలిత చరమాగపద్మాకరాస్థానరోహితనీరజములు.-అభ్రీ=ఆకాసమందు, విలిత=ప్రతిబింబించిన, ఇది నీరజములకువిశేషణము, చరమాగ=అస్తాద్రియందలి, పద్మాకర=కొలనియందు, ఆస్థాన=స్థితిగల, రోహిత నీరజములు=ఎఱ్ఱదామరలు; అనంగ=అనునట్లుగా; వనజినికె=తామరతీవకు; అర్క=వర్త=నూర్యునివృత్తాంతమును; చక్ర=తెలియఁజేయుటకు; ఎగసి=వైకెగసి; బల్వడి=అతివేగము చే; వచ్చుచున్నవాలములు = వచ్చునట్టిజక్రవలగుంపులు; రేఫలకారముల కభేదముచే వాల మనుచో వార మ్యుక్తంబుఁబడియె; అనంగ=అనునట్లుగా; రవి=నూర్యుఁడు; నక్రపదము=నముద్రమున చేరఁగా; క్యామ=రాత్రియనెడుస్త్రీ; పూస్సునత్తమదీప చక్రవాలములు.-పూస్సు=ఉంచువట్టి, ఉత్తమ=శ్రేష్ఠములైన, దీప=దీపములయొక్క, చక్రవాలములు=మండలములు; అనంగ=అనునట్లుగా; తమి=ఆనక్తిచేత; ఇనుఁడు=నూర్యుఁడనునాయకుఁడు; చేరక=పోయెఁగా; వరకలాపములు=శ్రేష్ఠమైనభూషణములను; వారుణి = ప్రతీచి; స్త్రీత్వనిర్దేశముచేత నొకస్త్రీయని తోచుచున్నది; అంగసీమక=దేహాప్రదేశమందు; తాల్ప=ధరింపఁగా; రాజిలుతదీయవిమలమణికావిభాకలాపములు.-రాజిలు=ప్రకాశించుచున్న, తదీయ=ఆభూషణ సంబంధియగు, విమల=స్వచ్ఛములైన, మణికా=మణులయొక్క, విభా=కాంతులయొక్క, కలాపములు = సమాహములు; అనంగ=అనునట్లుగా; పొలిచె=ప్రకాశించెను. అహహ=అద్భుతము!

అనంగ సాంధ్యరాగములు నూర్యాకృతివలన గగనతల మంటిన సముద్రతీరపుమంకెవనము లందలిపుష్పాదుల ట్లున్న పనియుఁ జరమాద్రియందలికొలఁకులం దుంఢి గగనతల మందుఁ బ్రతిఫలించిన యొఱ్ఱదామరల ట్లున్న పనియు నూర్యుం డస్తమించె నని పద్మినికెఁ జెప్ప గగనతలమున కెగసి వచ్చుచున్న చక్రవాకముల గుంపులవలె నున్న పనియు నూర్యుం డస్తమింపఁగా రాత్రియనెస్త్రీ యమర్చిన దీపమండలిని బోలి యున్న పనియు నూర్యుం డనుభవము జేరఁబ్రతిచియనెస్త్రీ దాల్పినభూషణముల మణికాంతులభంగి నొప్పిన పనియు భావము. ఉత్పేక్షలంకారముల సంస్కృతి.

చ. ఘనకమలోదయం బెడయఁ * గాలగతి న్వన మందుచు ప్రభాం గనల గవాధినేత పనఁ*గాఁ గడుఁ దత్పతి యాత్మఁ జింత పొ

గ నలగ వారి కన్నుఁగవఁ ♦ గ్రమ్మఁ దనూస్థలి తాపభోగిచేఁ

గనలఁగ వాడుచు న్నైమకైఁ ♦ గాంతునిఁ గాననమండలంబునక. 96

టీ. ఇందు జక్కవపరమైన యర్థము నలచక్రవ ర్తిపరమైన యర్థము గలుగుచున్నవి. ఘనకములోదయంబు.- ఘన=ఆధికమైన, కమల=పద్మములయొక్క, లక్ష్మీయొక్కయని యర్థాంతరము; ఉదయంబు=అవిర్భావము; కాలగతికొ=సంధ్యావళముచేత, కాల = కలిసంభవమైన, గతికొ=దశావిశేషముచేత; ఎడయకొ=పాయఁగా; వనము = ఉదకమున, అడవిని; అందుచుకొ=పొందుచు; రథాంగనలగవాధినీత=చక్రవాకమనెడు నలరాజు; చనఁగాకొ = పోఁగా; కడుకొ=మిక్కిలి; తత్సతి=దానిపెంటి, దమయంతియని యర్థాంతరము; అత్తకొ=చిత్తమందు; చింత=ఆధ్యానము; పొంగకొ=మించఁగా; నలఁగకొ=నలఁతపొందఁగా; వారి=అతఁలు; కన్నుఁగవకొ=నేత్రయుగ్మమందు; క్రమ్మకొ=పైఠుబుకఁగా; తనూస్థలి=దేహప్రదేశము; తాపభోగిచేకొ=సర్పమువంటిసంతాపముచేత; కనలఁగకొ = మందుచుండఁగా; వాడుచుకొ=ఘ్నానమగుచు, కాననమండలంబునకొ=అరణ్యప్రదేశమునందు; కాంతుకొ=ప్రియుని; నెమకొ=వెదకెను. నలార్థమందు పనూస్థలి తాపభోగిచేకొ సంతాపకర మగుసర్పముచేత! కనలఁగకొ=మండఁగా; వాడుచుకొ=ఘ్నానుఁ డగుచు; నలగవాధినీత ననఁగ నని యొలింపవలెను. కానిచో దమయంతియందుఁ దాపభోగిచేఁ గనలుట సంభవింపక యసంగత మగును.

ఉ. మక్కువసారసాకరసమాజము చేరుచుఁ బట్టఁబూనుఁ బో

జక్కవనాతి మానితనిజప్రతిబింబము గాంచి భర్తయం

చక్కట పిల్పుఁబో పతి వనావళి కుంజచయంబు దూఱుచుకొ

జక్కవనాతిమానితతనమ్మదసంపద లెల్ల నత్తఱికొ. 97

టీ. జక్కవనాతి = చక్రవాకస్త్రీ; మక్కువకొ = ప్రేమచేత; సారసాకరసమాజము = పద్మాకరసమాహము; చేరుచుకొ = పొందుచు; చక్కకొ = బాగుగా; పనాతిమానిత నిజప్రతిబింబము.- వన = జలమందు, అతిమానిత = మిక్కిలియొప్పుచున్న, నిజప్రతిబింబము=తనప్రతిబింబమును; కాంచి=చూచి; భర్తయంచుకొ=తనప్రియుఁడనుచు; పట్టకొ=పట్టుకొనుటకు; పూనుఁబో=యత్నించుజామీ; అక్కట = ఖేదము! వనావళికొ=అరణ్యపంక్తియందు; కుంజచయంబు=పొదరిండ్లగుంపును; దూఱుచుకొ=చొచ్చుచు; తతనమ్మదసంపదలెల్లకొ.- తత=విస్తృతములగు, సమ్మద సంపదలెల్లకొ=సంతోషసమృద్ధులన్నింటిని; అత్తఱికొ=అత్తుడు; మాని=త్యజించి; పతికొ=ప్రియుని; పిల్పుఁబో=అవ్యసముచేయునుజామా.

సూర్యాస్తానంతరమునఁ జక్రవాకస్త్రీ కాసారములచెంతకుఁ బోయి తన ప్రతిబింబమును జూచి భర్తయను తలంపునఁ బట్టఁ బూను ననియు అరణ్యప్రదేశములయందు పొదలు దూఱుచు సంతోషమును మాని పతిని బిల్పుచుండుననియు భావము.

సీ. చక్రభయాపాదిసమయఘనాఘనా
 లినుతనూవ్యక్తమాళిన్య మనఁగ
 పరినటచ్ఛివకటీభ్రష్టఘనాఘనా
 త్మకదానవాజినాంశుక మనఁగ
 ద్యుమణిరథాంగహతు్యత్థఘనాఘనా
 శ్మమాయాస్తగిరినితంబరజ మనఁగ
 నిశ్శేషబంధకీనికరఘనాఘనా
 శ రతీశస్పష్టశాంబరిక యనఁగఁ

తే. బ్రకటదివసాత్యయాఖ్యనభస్యకాల
 కలితసాంద్రఘనాఘనాకలికయనఁగ
 నార యతిసీలవీప్తిజాలానుపూర్తి
 నమరె నవ్వేళ నిర్వేలతిమిరరాశి.

టీ. చక్రభయాపాది సమయ ఘనాఘనాళినుత నూవ్యక్తమాళిన్యము. - చక్ర = చక్రవాక మనెడురాష్ట్రమునకు, భయాపాది = భయనంపాదకమైన, సమయ = సంధ్యాకాలమనెడు, ఘనాఘనాళి = సూతుకపంక్తియొక్క, సుతనూ = దేహములయందు, వ్యక్త = బయలుపడిన, మాళిన్యము = మలిసత; అనఁగఁ = ఆనునట్లు; పరినటచ్ఛివకటీభ్రష్టఘనాఘనాత్మకదానవాజినాంశుకమనఁగఁ. - పరినటత్ = మిక్కిలి నటించుచున్న, శివ = ఈశ్వరునియొక్క, కటీ = కటిప్రదేశమువలన, భ్రష్ట = జాతిన, ఘనాఘనాత్మకదానవ = గజాసురునియొక్క, ఆజిన = చర్మమనెడు, అంశుకమనఁగఁ = వస్త్రమనఁగా; శివుఁడు ప్రదోషసమయమునఁ దాండవము సల్పుట ప్రసిద్ధము; ద్యుమణిరథాంగహతు్యత్థఘనాఘనాత్మమయాస్తగిరినితంబరజమనఁగఁ. - ద్యుమణిరథాంగ = సూర్యరథచక్రములచేతనైన, హతి = కొట్టుటచేత, ఉత్థి = పుట్టిన, ఇదిరజమునకు విశేషణము, అతిఘనాఘనాత్మమయా = మిగులఘనములైన పాపాణప్రచురమగు, అస్తగిరినితంబ = అస్తాచలకటకముయొక్క, రజమనఁగఁ = పరాగమనునట్లు; నిశ్శేషబంధకీనికరఘనాఘనాశరతీశస్పష్టశాంబరికయనఁగఁ. - నిశ్శేషబంధకీ = అశేషజారిబలులయొక్క, నికర = సంఘముయొక్క, ఘన = అధికమైన, అఘ = పాపముయొక్క, నాశ = నాశముకొఱకు, రతీశస్పష్ట = మన్తఘనచేసు జింపబడిన, శాంబరికయనఁగఁ = మాయయనునట్లు; ప్రకటదివసాత్యయాఖ్యనభస్యకాలకలితసాంద్రఘనాఘనాకలిక. - ప్రకట = వ్యక్తమైన, దివసాత్యయాఖ్య = దివసావసానమనుషేరుగల, నభస్యకాల = భాద్రపదసమయమందు, వర్షర్తుసమయమందనుట, కలిత = ఒప్పుచున్న, సాంద్ర = దట్టములగు, ఘనాఘన = వర్షకాబ్దములయొక్క, కలిక అనఁగఁ = కాంతియనునట్లు; “ఘనాఘనో సూతుకమత్తదన్తిసోః విరస్తరే దానవవర్షకాబ్దయోః” అని విశ్వము; అవ్వేళఁ = ఆనుండుచుండు; నిర్వేలతిమిర. రాశి = అడ్డుములేని చీకటిగుంపు; అతిసీలవీప్తి జాలాను

పూర్తి = మిక్కిలి నల్లనగుకాంతి జాలముయొక్క పరిపూర్తిచేత; అమరేణ = ఒప్పేను. జౌర = ఆశ్చర్యము!

అనఁగా నప్పుడు చీకటులగుంపు చక్రములకు భయముగలిగించునట్టి సంధ్యాకాల మనెడు ఘాతుకసమాహముయొక్క దేవనైల్యమోయనునట్లును, శివుఁడు ప్రదోషసమయము నఁ జాండవముసేయఁగా జాతినయతనిగజచర్తోత్తరీయమోయనునట్లును, సూర్యరథచక్రంబుల తాఁకుడుచే నస్తాదిశిలలు పొడియై రేఁగినఘోళిపుంజమోయనునట్లును, జారిణులపాపము పాయుటకై మత్స్యధుఁడు కల్పించిన మాయయోయనునట్లును, సాయంకాల మనెడుపర్వాకాలమందుఁ దోఁచుచేఘుపంక్తియోయనునట్లును, వెలసెనని తాత్పర్యము.

చ. ఇనుఁ డతిదూరదేశమున * కేగఁ దదాగమనంబుఁ గోరి పా
వనజలతాళితాంగపరి*వారితపంకనికాయయై తమిక్
వనజలతాళి గప్పఁగలువన్ మధుసూదని నావహించి న
ద్వనజలతాళిగాత్రి కథ * వల్కల మోడ్చె బయోజహస్తముల్. 99

టీ. వనజలతాళి = తామరతీవలగుంపు, స్త్రీత్వనిర్దేశమున నొకస్త్రీ యని తోఁచుచున్నది; ఇనుఁడు = సూర్యుండ నెడుభర్త; అతిదూర దేశమునకుఁ = మిగుల దూర దేశమునకు; ఏగఁ = పోఁగా; తదాగమనంబుఁ = ఆయునునిరాకను; కోరి = ఇచ్చించి; పావనజలతాళితాంగ పరివారితపంకనికాయయై. - పావన = పవిత్రచుగు, జల = జలముచేత, తాళిత = అనఁగాడలలక భేదమునుబట్టి తాడితమైన, ఇది పంకవిశేషణము, అంగపరివారిత = శరీరమునకుఁ బరివారమువలె నావరించుచున్న, పంకనికాయయై = కర్ణమచయమనెడు పాపసంఘముకలదై; తమిక్ = రాత్రియందు, అనక్తిచేత, శ్లిష్టరూపకము; కప్పఁగలువన్ = నల్ల గలవయందు; మధుసూదనిఁ = లక్ష్మీదేవిని; అవహించి = అవాహనముచేసి; సద్వనజలతాళిగాత్రి. - సత్ = శ్రేష్ఠమైన, వనజలతా = వనమందుఁబుట్టిన లతలయందలి, అళిగాత్రి = తుమ్మెదయను గాయకురాలు; కథవల్కలన్ = కథఁజెప్పఁగా; పయోజహస్తముల్ = కమలములనెడు హస్తములను; పయోజములవంటి హస్తములని ప్రోషిత పతికాపరమైనయర్థము; మోడ్చె = ముకుళించెను.

అనఁగాఁ బ్రోషితభర్తృక దేశాంతరముననుండు తనభర్తరాకను గోరిపుణ్యతీర్థస్నానముచే గతకల్పవయోయాసక్తిచేత నొకపద్మమందు లక్ష్మీదేవి నావహించి పూజించి యొక పుణ్యాంగన కథ చెప్పుచుండఁగాఁ గలు మోడ్చియుండు నట్లు తామరతీవ సూర్యుఁడస్తమింపఁగా నిర్మలజలముచేఁ గర్ణమచయము పోఁగొట్టికొనినదై రాత్రియందునల్ల గలవయందు శ్రీ నావహించి తుమ్మెదలు పాడుచుండఁగా పద్మములు మోడ్చిననుట. సూర్యుఁడస్తమించినపిదపఁ గమలములు ముకుళించె ననియు కలువలు సిరి యొప్పార రాజిల్లె ననియు వానిచెంతఁ దుమ్మెదలు మ్రోయుచుండె ననియు ఫలితార్థము.

సీ. నటదీశహాళి దిశ్శార్దులు చల్లుమం
గళసితాక్షతజాలకంబు లనఁగ

సచలావపతనవేళాభృలగ్నతమఃక
 దంబౌపగాజాలకంబు లనఁగ
 వనరాశి రవి మాధవతఁ దోఁప నంబరా
 గమునఁ బొల్చినజాలకంబు లనఁగఁ
 దఱి రా శుభము వేల్పుతేఱవచాల్ గన నాక
 ఘనకుడ్యకృతజాలకంబు లనఁగ

తే. గురునరశ్చేణిరాజీవశులము నడఁచి

యంబరస్థలి నాటి దిష్టాఖ్య మైని
 కతతి పఱచిన వరజాలకంబు లనఁగఁ

జొక్క మగుమింటఁ గనుపట్టెఁ రిక్క లవుడు.

టి. నటదీకహలికా.-నటకం=నటించుచున్న, ఈక=ఈశ్వరునియొక్క, హలికా=కిర
 ణ్మునందు; దిక్షా రులు=దిగంగనలు; చల్లమంగళ సితాక్షత జాలకంబులనఁగఁ.-చల్ల=చల్లన
 ట్టిమంగళ=శుభకరములైన, సితాక్షత=తెల్లనియక్షతలయొక్క, జాలకంబులుఅనఁగఁ=నంఘ
 ములనునట్లుగా; అచలావపతనవేళాభృలగ్నతమఃకదంబౌపగాజాలకంబులు.-అచలా=భూమి
 యందు, అవపతనవేళా=పడుటయొక్క సమయమందు, అభృ=అకాశమందు, లగ్న=సంబంధిం
 చిన, తమః కదంబౌపగా=తిమిర సంఘమనెడు నదియొక్క, జాలకంబులు=బిందువులు; అనఁ
 గఁ=అనునట్లుగా; వనరాశికా=నముద్రమను నరణ్యకదంబుమందు; రవి=సూర్యుఁడు; మాధవ
 తకా=విష్ణుత్వమనెడు వసంత భావముచే, సంధ్యయందు సూర్యుఁడు విష్ణురూపుఁ డగుట యా
 గమప్రసిద్ధము; తోఁపకా=తోఁపఁగా; అంబరాగమునకా=అంతరిక్షమనెడు వృక్షమందు; పొ
 ల్చినజాలకములనఁగఁ=ఉదయించిన మొగ్గలనునట్లుగా; తఱి=సంధ్యాసమయము; రాకా=
 రాఁగా; వేల్పుతేఱవచాల్=దేవతాస్త్రీ సంఘము; శుభము=రాజబోవుశుభమును; కనకా=చూచు
 టకు; నాకఘన కుడ్యకృతజాలకంబులు అనఁగఁ.-నాక=అంతరిక్షమనెడు, ఘనకుడ్య =
 గొప్పగోడయందు, కృత=చేయఁబడిన, జాలకంబులనఁగఁ=గవాక్షులనఁగా; గురునరశ్చే
 ణికా=గొప్పలగు కాసారముల సంఘమందు; రాజీవశులముకా = పద్మనమాహమను మత్స్య
 ములగుంపును; అడఁచి=అడఁగించి; అంబరస్థలికా=అకాశప్రదేశమందు; అఱికా = తడియా
 టుటకు; దిష్టాఖ్యమైనికతతి=కాలమనుపేరుగల మత్స్యసూతుకులయొక్కగుంపు ; మినక
 బ్దమువై“పక్షిమత్స్యమృగాస్తాన్తి” అను సూత్రముచే తక్పత్వము; పఱచినవరజాలకంబు
 లు=పఱచినట్టి క్రొత్తవలలు; అనఁగఁ=అనునట్లుగా; అవుడు=అసమయమందు; చొక్కమగు
 మింటకా=నిర్మలమగు నాకాశమందు; రిక్కలు=నక్షత్రములు; కనుపట్టెకా = చూపట్టెను.

అనఁగా నవుడు నక్షత్రములుదయించినవై, సంధ్యాకాలమున నాట్యము సేయుచుండు
 శత్రువికిరమున దిగంగనలు చల్లనతెల్లనియక్షత లనునట్లును, అంధకార మనెడునది యాకన

మునుండి తిగువలయునపుడు గగనలగ్నము లగుబిందువు లనునట్లును, వనరాళియందు సూర్యుఁ డనువనంతుఁడు. తోఁపఁగా గగన మనువృక్షమందుఁ బుట్టినయొగ్గ లనునట్లును, దేవాంగనలు సంధ్యాసమయము రాఁగాఁ గలిగెడు శుభమును గన్గొనుటకు గగన మనుకుడ్యమందుఁ జేయఁబడినగవాక్షము లనునట్లును, సంధ్యాకాల మనెడు మినఘాతుకతతి సదస్సులయందు రాజీవములనెడు మత్స్యములఁబట్టి గగనమం దాఱవేసినవల యున్నట్లును భాసిల్లె నని భావము.

మ. శరజద్వేషి నిశావధూటి వరణేఽచ్చృణ్ రాఁగ ముస్తున్నె బల్
 త్వరఁ గాలోపధితారు లూనునవచంఁద్రజ్యోతిరాళీలన
 త్వరివర్ణ్యస్వకవర్ణనిర్ణిహతచంఁద్రజ్యోతిరాళీలన
 ద్గరిమం జెంపయి దోఁచెఁ బ్రాచి నవదాతత్త్వి ట్కులం బయ్యెడన్. 101

టీ. శరజద్వేషి=కమలవిరోధియగుచంద్రుఁడు ; నిశావధూటివరణేచ్చృణ్=రాత్రియ నెడుస్త్రీని వరించుకోర్కిచే ; రాఁగన్=వచ్చుచుండఁగా ; ముస్తున్నె = ముందుముందే ; బల్ త్వరన్=అతి వేగముచేత ; కాలోపధితారులు=కాలము నెడు నెపముగలశిల్పములు ; ఊనునవచంద్ర జ్యోతిరాళీలనత్వరివర్ణ్యస్వకవర్ణనిర్ణిహతచంద్రజ్యోతిరాళీల సద్గరిమన్. - ఊను=వహించునట్టి, నవ=నూతనములైన, చంద్రజ్యోతిః=కర్పూరి దీపములయొక్క, “ ఘనసారశ్చంద్రోసంజ్ఞః ” అనియమరుఁడు, ఆళీ=పంక్తులవలె, అనత్ = ప్రకాశించుచున్న, పరివర్ణ్య = వర్ణింపఁదగిన, స్వక=స్వకీయమైన, వర్ణ=కాంతిచేత, నిర్ణిహత = అఖండితమైన, చంద్రజ్యోతిరాళీ=పగలు వత్తులపంక్తులయొక్క, అనత్=ఒప్పుడున్న, గరిమన్=అతిశయముచేత ; అవదాతత్త్విట్కులంబు = శుభ్ర కాంతిపుంజము ; అయ్యెడన్ = అపుడు ; ప్రాచిన్ = తూర్పున ; జెంపయి= అధికమై ; తోఁచెన్=అగపడెను.

అనఁగా చంద్రుఁ డనునా యుఁడు నిశ యను స్త్రీని వరింప వచ్చుచుండఁగా ముం దుముందే శిల్పకారులు పట్టినపగలువత్తులవలెఁ దూర్పునఁ దెల్లనికాంతిపుంజముఁ దోఁచె ననుట. తూర్పునఁ జంద్రకిరణపుంజము గనిపించె నని ఫలితార్థము.

సీ. గగనబాలుం డూర్ధ్వఃగతరశ్మి దివియఁ బైఁ
 జక్కఁ జేర్చువసిండిఁచక్ర మనఁగఁ
 బాంధభీకరలీలఁ బ్రబలునిశాభూత
 నతి గొన్నయాలాతఁచక్ర మనఁగ
 చీకటిపాలిందిఁమూఁక గూల్పఁగఁ గాల
 శౌరి చే నెత్తినఁచక్ర మనఁగ

నినుఁడు ప్రాయిన దారిఁ * గనఁ బూర్వగిరిశిఖా
స్థల మెక్కి నిల్చిన * చక్ర మనఁగఁ

తే. బ్రాచి తెలిచాయ యనుమంచు * ప్రబల భాస్వ
దంకుకవిహీనఁ గానఁ దా * నందు కోర్వఁ
జాల కూన్చినవకీలి * చక్ర మనఁగ
నపుడు దొలికెంపుతో సార * సారి వైలిచె.

టీ. గగనబాలుండు=ఆకాశమును చిన్నవాఁడు ; ఊర్ధ్వగతరక్షిణ్.-ఊర్ధ్వగత=ఉపరి
గతము, రక్షిణ్=కిరణమును త్రాటిని; తివియణ్=ఆకర్షించుటకు; పైణ్=ఉపరిభాగమందు;
చక్కణ్=బాగుగా; చేర్చుపసిండిచక్రముఅనఁగణ్=చేర్చునట్టిబంగారుచక్రమునట్లుగా; పాంధ
భీకరలిలణ్=పథికులకుభయంకరమగుక్రియచేత; ప్రబలునికాభూతసతి=ప్రబలుచున్నరాత్రి
యనెడుపింఛాంగన; కొన్నయాలాతచక్రముఅనఁగణ్.-కొన్న=కొనినట్టి, ఆలాత=కొఱవి
సంబంధియైన, చక్రమనఁగణ్=భ్రమణమునట్లుగా; చీకటిపాలిండిముఁకణ్=అంధకార
మనెడురాక్షసులగుంపును; కూల్పఁగణ్=కూల్పుటకు; కాలకొరి = కాలమునెడువిష్ణువు;
చేణ్=చూస్తుచుచేత; ఎత్తినచక్రముఅనఁగణ్=పైకెత్తినచక్రాయుధమునట్లుగా; ఇనుఁడు=
సూర్యుఁడు; పోయినదారిణ్=పోయినతెరువును; కనణ్=చూచుటకు; పూర్వగిరిశిఖాస్థలము=
ఉదయపర్వతాగ్రప్రదేశమును; ఎక్కి=అధిష్ఠించి; నిల్చినచక్రమనఁగణ్ = నిలిచియుండిన
చక్రవాకమునట్లుగా; ప్రాచి=ప్రాగ్దిక్కునెడుస్త్రీ; తెలిచాయయనుమంచు=శుభ్రకాంతి
యనెడుహిమము; ప్రబలణ్=అతిశయింపఁగా; భాస్వదంతుకవిహీన.-భాస్వదంతుక=సూర్యకిరణ
ములనెడుప్రకాశించుచున్నవస్త్రముచేత, విహీన=హీనురాలు; కానణ్=అగుటచేత; తాను; అందు
కుణ్=అహిమమునకు; ఓర్వఁజాలక=సహింపఁజాలక; ఊన్చినవకీలిచక్రమనఁగణ్=చేసినట్టి
నూతనమైనహుతాశనసమాహమనునట్లుగా; అపుడు=అసమయమందు; సారసారి=చంద్రుఁడు;
దొలికెంపుతోణ్=దొలుతటియారుణ్యముతోడ; పాలిచెణ్=ఉదయించెను.

అనఁగాఁ జంద్రబింబము, గగన మనుబాలుఁ డుపరిగతమైన కిరణమును త్రాటి వాక
ర్షింపఁజేర్చిననువర్ణచక్రమును బోలియు నిశ యనుపికాచాంగన పాంఛులు భీతిల్లునట్లు త్రిష్ణు
చున్న కొఱవినిబోలియుఁ గాలమ నెడువిష్ణుమూర్తి చీకటి యనురాక్షసులగుంపును సంహ
రింపఁజైకెత్తినచక్రాయుధమును బోలియు సూర్యుఁడు పోయినదారి గన నుదయగిరిశిఖరము
నెక్కినచక్రవాకమును బోలియు తెలిచాయ యనెడుమంచు ప్రబలఁగా భాస్వదంతుకవిహీన
యగు ప్రాగ్దిగంగన దాని కోర్వఁజాలక పెట్టినమంటను బోలియు ప్రాధమికమైనయరుణ
కాంతితోఁ గూడి యుదయించె ననుట. చంద్రోదయ మాయె నని ఫలితార్థము. ణ్|| ప్రథమ
మరుణచ్ఛాయ స్తావ త్తతః కనకప్రభ స్తదను విరవనోత్తామ్యత్తస్వీకపాలతలద్యుతిః | ఉద
యతి తతో ధ్యాంతధ్వంసక్షమః క్షణదాముఖే సరసవిశిసీకంబచ్చేదచ్ఛవిర్వృగ్లాఞ్చనః||
ఇత్యాదికవిష్ణువచోరములచే నుదయకాలమందుఁ జంద్రున కారుణ్యముండుననిబెలియవలయు.

చ. ఒవరఁగ రాజ వయ్యు నిర * నుంచితి తమ్ముల సాధుచక్రమో
 దనహృదయంబు నంది తని * దార్కొన దు స్తరచింతనాధునిం
 దనహృదయంబు నందితని * తాంతబుధాత్మకలాకుఁ డాసుధా
 జని కడు వెల్లఁబాతె నను * చాడ్పునఁ బొండిమ మెప్పె నయ్యెడఁ. 103

టీ. నందితనితాంతబుధాత్మకలాకుఁడు.-నందిత=సంతోషపెట్టబడిన, నితాంత=గాఢమైన, బుధాత్మ=దేవతలచిత్తముగల, కలాకుఁడు=కళలుగలవాఁడు, సంతోషపెట్టబడినవిద్వచ్చిత్తములు గలవిద్యలు గలవాఁ డనియర్థాంతరము స్ఫురించును; సుధాజని=చంద్రుఁడు; ఓనరఁగఁ=ఓష్ఠనట్లు; రాజవయ్యుఁ = ప్రభువవయ్యు, రాజనామముకలవాఁడవయ్యుననియర్థాంతరము; ఇరఁ=జలమందు; తమ్ములఁ=సోదరులను, పద్మములను; ఉంచితి = ఆడంచితివి; సాధుచక్రమోదనహృదయంబును.-సాధుచక్ర=సత్పురుషులసంఘముయొక్క, మంచిచక్రవాకములయొక్క, మోదన=సంతసమును, హృత్=హరించెడు, ఆయంబును=శుభావహవిధిని; అంగితి=పొందితివి; అని = అనితలఁచి; ఇచటఁజంద్రుఁడు తనకుఁదాన సంబోధించి కొని పలికెనని గ్రహింపవలయును. తనహృదయంబు = తనచిత్తము; దుస్తరచింతనాధునిఁ = తరింప రానిచింతయ నెడునదిని; దార్కొనఁ = ప్రవేశింపఁగా; కడుఁ = మిక్కిలి; వెల్లఁబాతెననుచాడ్పునఁ=వైవర్ణ్యమొందెననుఁచిచేత; అయ్యెడఁ=అప్రథమ; పొండిమఁ=శుభ్రత్వముచేత; ఓప్పెఁ=ఓప్పెను.

ఒకప్రాజ్ఞఁ డైనవాఁడు తాను రా జయ్యును దనసహోదరులను నత్పురుషసంఘమోదమును హరించి వెనుక నాచింతచే సంతాపితహృదయుఁడై వెలవెలఁబాటునట్లు కళానిధియైనచంద్రుఁడు తాను రాజకబ్దమును బొందియుఁ దమ్ముల నొంచుటను సాధుచక్రమోదమును హరించుటను దలఁచి చింతాక్రాంతుఁడై వెలవెలఁబాతెనా యను నట్లు పొండిమ నొందె ననుట. చంద్రుఁ డుదయించి ధావశ్యము నొందె ననియు పద్మములు ముకుళించె ననియుఁ జక్రవాకములకు సంతోషము దొఱంగె ననియు ఫలితార్థము. ఉత్పేక్షలంకారము.

మ. మునుముఁ చంద్రఘటిక భరించి యవృతమ్ముల్ నించె వేళా ప్రపా
 వనశాలాక్షి తిరోహితాన్యహితభావశ్రీ మరుత్త్వద్దిశా
 వనశాలాక్షి తిరోహితాంశుసురభివ్యాపారముల్ దూల నూ
 తనసంధ్యతపశక్తి డప్పి గొను జ్యోత్స్నాపాయిపాంథాలికిఁ. 104

టీ. వేలాప్రపావనశాలాక్షి.-వేలా = సమయమునెడు, ప్రపా = చలిపందియొక్క, అవన=రక్షించెడు, శాలాక్షి=మీననేత్ర, “ రోహితోమధురశ్శాలారాజీవశ్యకులస్తిమిః” అని యమరుఁడు; తిరోహితాన్యహితభావశ్రీఁ.-తిరోహితాన్య=అతిరోహితమైన, అనఁగాప్రత్యక్షమైన, హితభావ = ఆప్తుత్వముయొక్క, శ్రీఁ = సంపదచేత; మరుత్త్వద్దిశావనశాలాక్షి తిఁ.-మరుత్త్వద్దిశా=తూర్పుదిక్కునెడు, వనశాలాక్షితిఁ=అటవీగృహప్రదేశమందు; రోహితాంశుసురభివ్యాపారముల్.-రోహితాంశు = మూర్ఖుఁడనెడు, సురభి = వసంతముయొక్క,

వ్యాపారముల్ = క్రియలు; తూలకం = నకంపఁగా; నూతనసంధ్యాతపశక్తికా. - నూతన = క్రొత్త దైన, సంధ్యా = సంధ్యాకాలమునెడు, తప = గ్రీష్మర్తుయొక్క, శక్తికా = సామర్థ్యముచేత; డప్పి గొనుజ్యోతాన్ని పాయిపాంథారికికా = తృప్త్యనొందుచకోగము లనెడుబాటసారులగుంపునకు; మునుముకా = ముందుముందుగనె; చంద్రఘటికా = చంద్రుఁడనెడుఘటమును; భరించి = పోషించి; అమృతముల్ = సుధయనెడుజలములను; నించెకా = పూరించెను.

అనఁగా వేళ యనెడుప్రపాపాలిక నూర్యుఁడనువసంత ముడిగి పోఁగా సంధ్యయను గ్రీష్మర్తువున తూర్పుదిక్కునెడువనకాలప్రదేశమందు తృప్త్య నొందినచకోరము లనుపాంథుల కొఱకు ముందుగనే చంద్రుఁ డనుఘటముం దమృత మనుజలమును నించి యుంచె ననుట. అనఁగా ప్రాగ్దిగంగ నచకోరములకై నించి యుంచినయమృతఘటమువలెఁజంద్రుఁడు రాజి లైనని భావము.

మ. తనరెకా వెన్నెల దిప్తవిష్ణుకృప సద్బాలోదయాసక్తమై
 తనయాశాబల మెల్లఁ జేకుట శశిస్థాలి స్తనోజ్ఞాదితీ
 తనయాశాబల మెల్లమెల్లనె ముదాత్తం బొంగలి న్నెట్టఁ జా
 లనవీనోదయరాగకీలధరకీలం బొంగుదుగ్ధాలి నాకా. 105

టీ. మనోజ్ఞాదితీతనయాశాబల. - మనోజ్ఞ = హృదయమైన, అదితీతనయ = ఇంద్రునియొక్క, ఆశా = దిక్కునెడు, అబల = స్త్రీ; దిప్తవిష్ణుకృపకా = కాలమునెడు విష్ణుమూర్తియొక్కదయచేత; సద్బాలోదయాసక్తమై. - సద్బాల = చుక్కలనెడు శ్రేష్ఠశిశువులయొక్క, ఉదయ = అవిర్భావముందు, ఆసక్తమై = ఆసక్తికలదై; తనయాశాబలము = తనకోరికయొక్కసామర్థ్యము; ఎల్లకా = అంతయు, చేకుటకా = సిద్ధింపఁగా; శశిస్థాలికా = చంద్రుఁడనుపాత్రయందు; మెల్ల మెల్లనె = తిన్నతిన్నగా; ముదాత్తకా = సంతోషచిత్తముచేత; పొంగలికా = నెట్టకా; నవీనోదయరాగకీలధరకీలకా. - నవీన = నూతనమైన, ఉదయరాగ = చంద్రోదయకాలి కారుణ్యమనెడు, కీలధర = అగ్నియొక్క, కీలకా = జ్వాలచేత; చాలకా = మిక్కిలి; పొంగుదుగ్ధాలినాకా = ఉప్పొంగుక్షీరపరంపరయనుచుట్లుగా; వెన్నెల = చంద్రిక; తనరెకా = ఒప్పెను.

అనఁగా పూర్వదిక్కునెడుస్త్రీకాలమనెడువిష్ణువుయొక్కప్రపాదముచే సత్సంతానమునుగోరిచుక్కలనెడుశిశువులుగలిగి తనయిష్టము ఫలించె నని చంద్రుఁ డనుపాత్రయందు పొంగలి నెట్టఁగా నుదయరాగమనెడు నగ్నిజ్వాలచే పొంగివెలిఁ బరవినక్షీరపూరమువలె వెన్నెలవిలసిల్లె ననుట. యాపకంసకీర్ణోత్సేజ్జలంకారము.

సీ. మలినాన్యశిఖిహారిఁన్నలినాంచితాక్షిజ
 ఘనసారసనహీరకాంతి నెగడి
 సుకరాశరాశాసితకరాననోరోజ
 ఘనసారఘోరయోగము భజించి

వర వాయుకకుబంబుధరవాలికావక్త్ర
ఘనసారతిలకసఖ్యము వహించి
యతికాంతశివదిశాలికాతనూవేణి
ఘనసారనుమపాలి * కాంగిలించి

తే. మేదినీదేశపాటలామోదినీభృ
తాతిఘనసారసావతంసాభః బెంచి
యవుడు పొడనూపెఁ బధికభయప్రదనుమ
హాది నేంద్రాతపంబు చంద్రాతపంబు.

టీ. మలినాన్యశివారిన్నలి నాంచితా క్షీ జఘనసారసహీర కాంతికా. - మలినాన్య = నిర్మలమగు, ఇది హీర కాంతికి విశేషణము, శిభిహరిత్ = అగ్నిదిక్కునెడు, నలి నాంచితాక్షీ = స్త్రీయొక్క, జఘన = కటిప్రదేశమందలి, సారసన = మొలనూలియొక్క, హీర = వజ్రములయొక్క, కాంతికా = ప్రభచేత; నగడి = వృద్ధిబొంది; సుకరాశరాశా నితకరాననో రోజఘన సారహారయోగముకా. - సుకర = మంచి ప్రకాశముగల, ఇదిహారమునకు విశేషణము, ఆశరాశా = నిర్మతిదిశయనెడు, నితకరాననా = స్త్రీయొక్క, ఉరోజఘన = తాళపుచిప్పలవంటి స్తనములయందలి “కాంస్యంతాలాదికంఘనమ్” అని యమరుఁడుఁడు, సార = బలిష్ఠములగు, హార = ముత్యంపుపేరులయొక్క, “హారోముక్తావలీ” అని నామలింగాను కాసనము, యోగము = సంబంధమును; భజించి = పొంది; వరవాయుకకు బంబుధరవాలికావక్త్ర ఘనసార తిలక సఖ్యము. - వర = శ్రేష్ఠమగు, వాయుకకుబ = వాయువుదిక్కునెడు, అంబుధరవాలికా = మేఘమునుబోలు కచములుగల స్త్రీయొక్క, వక్త్ర = ముఖమందలి, ఘనసారతిలక = కర్పూరతిలకముతోడి, సఖ్యము = మైత్రిని; వహించి = తాల్చి; అతికాంతశివదిశాలికాతనూవేణి ఘనసారనుమపాలి. - అతికాంత = మిగులమనోజ్ఞమైన, శివదిశా = ఈశానదిక్కునెడు, లతికాతనూ = స్త్రీయొక్క, వేణిఘన = మేఘమునుబోలుజడయందలి, సార = శ్రేష్ఠములగు, సుమపాలి = కుసుమసమూహమును; కాంగిలించి = ఆలింగనముఁజేసి; మేదినీదేశపాటలామోదినీ భృతాతిఘనసారసావతంసాభకా. - మేదినీదేశ = భూస్థలియనెడు, పాటలామోదినీ = స్త్రీచేత, భృత = భరింపఁబడిన, అతిఘన = మిగులసధికమగు, సారసావతంస = కుముదరూపమైనకర్ణాభరణముయొక్క, అభకా = కాంతిని; పెంచి = వృద్ధిబొందించి; పధికభయప్రదనుమహాది నేంద్రాతపంబు. - పధిక = తెరవనలకు, విరహులకనుట, భయప్రద = భీతినిచ్చెడు, సుమహత్ = ఆత్యధికమగు, దినేంద్రాతపంబు = నూర్యాతపరూపమైన; చంద్రాతపంబు = వెన్నెల; అవుడు = ఆసమయమున; హాడనూపెకా = పాల్చెను.

అగ్నిదిగంగనాజఘన సారససహీర కాంతిచేబోషింపఁబడి నిర్మతిది గంగనాస్తనకటమందలి ముక్తాహారముతోఁగలసి వాయవ్యదిగ్వనితయొక్క ముఖమందలి కర్పూరతిలకముతో మైత్రిబొంది యీశాన్యదిశాకాంతకుటుమునం దుతీమినట్టి పువ్వుములను గొగిటఁజేర్చి ఘామియనెడు స్త్రీచేత భరింపఁబడిన సారసావతంసములం బోషించి విరహులకు మహాత

సమువతే భయముగలిగించుచు వెన్నెల నిలసిల్లెనని భావము. వెన్నెల సర్వదిక్కులు వ్యాపించి విలసిల్లెనని ఫలితము.

వ. వెండియు నాపండు వెన్నెల దండం బఖండకాండజారి మండల మాయామాక్తికమయ భద్రాసన సమాసీన నీలాంకలంకావరా హితపట్టాభిషేచనావర సమయ మహర్షి రాజాభిషిక్త గంగాదిపుణ్య తరంగిణీ విశద జలప్రవాహంబుల పోలికం బ్రవహించుచు, సస్తాచల సంగతాహిమాంశు కిరణకోటతృణాంకుర నికరంబుల నన్నింటి మేసి దర్పించి రథాంగజనంబులకు వైకల్యంబు చేకూర్చి సముజ్జృంభమాణ సత్ప్రభావాస్తిం జెలరేగు నిశానైచికిం బట్టి చకోరవత్సంబులు గుడువం జేవుతారాధనాధస్థలపరిదృశ్యమాననవాం శుక స్తనంబుల ధరిత్రీనాత్రి దిప్తగోపాలకుండు పిదికిన నవీనవయఃపరంపరలదారిం జూపట్టుచు, దినాంతపర్యంతం బొక్కప్రాద్దుం డి యతికాంత కాసారసోపానోపాంత శశికాంత సంతానమరీచికా వీచికా వతీవీచికాజాతంబులం జొచ్చి యెడలి వికసితారుణశరజవీతి వసించి కమలాహితధ్యాన కలితాంతరంగంబున నున్న చకోరనువాసిసీ జనంబుల కవ్రతఘ్నంబు లగువిశదా పూపంబులు సమకూర్పఁ దత్ప్రియశ్యామా ప్రకాండంబు పూర్వదిశావదాతే శోభాచ్ఛాదనంబుపైఁ జంద్రఘరట్టంబువెట్టి యొయ్య నెయ్యనం దారానుభద్రావటలంబులు నైచి వినరంబ్రనరించు తదీయపిష్ట ధట్టంబులచందంబునం బెంపొందుచు, నెట్టుకొని గట్టుగములతటంబులం బొడకట్టు నెలచట్టులం గరంగి మట్టుమీఱం గురియు పెన్నీటి బలురొడ యభంగతరంగనినాదంబును ముందుముందుగ మందగతిం దోఁతెంచుచందనాచల పవనకండళిం దరళితంబులై నింజార విరిసినబొండు మల్లియవిరులపిండులు పాండురడిండీరఖండ మండలంబులును మదిఁగదురు ముదమునఁ దమతమనుదతులఁ గవగూడి యెదుర్కొను రేవులుఁగు కొలములెదురెక్కు సమానవతీకమీనవితానంబులునుం గాఁగ ననూనపథికమానిసీ మానసాల మూలనమున్నాలనంబు నేయం బరఁగి దినాంతవిలయకాలమ్మున వేలాతిగం బైనపాలవెల్లిపొడవునం బొడనూవుచుఁ, గోకనదపరాగమహేశాదయరాగ విలసనంబునం గోరకితనీరజ తారకాసమున్నేపంబునం గోమలశ్యామలేతర కుముదవలయ నుధాకరధామ విశేషంబునం గొమ రొంది తద్రజనీసమయ భాసమాన పయోధరపథంబున కన్నమున్నుమున్న కన్నులకు వెగ్గలంబై దొలంకుకొలంకుగమిం బాసి సన్నంపు వెన్నెలమిన్న చొరరానిలతా నివాసంబుల దాఁగం బోవుచుఁ దదంతర పంపుల్యమాన మల్లికావల్లికా మతల్లికా ప్రసవధవళ ద్యుతిప్ర

కాండంబులు నిండి రేయెండ మెండుకొనఁ జేయ దాఁగ వచ్చిన చోట
 దలవరు లున్న తెఱఁగ గొయ్యనఁ గని ఖేదించు రోదరతలోదరీ వారమ్ముల
 నయనమ్ముల జాలుగా జాటు ననావిలజల మాలికలతో మేలంబు లాడుచుఁ,
 దశతశమను నెలచలువగిన్నెలయెడలం గలయ నించిన యతిబంధురసౌ
 గంధిక సుగంధధురంధరగంధోత్తమారసంబు దమతమరమణుల కెమ్మెవి
 పండు లుపదంశమ్ములుగా నాదారం గ్రోలి తదీయ మాహాత్మ్యక్షణ్ణీతమా
 నస విభ్రమంబునఁ దత్పాత్రల సరగ నెఱమించు నిగనిగల మఱుల సలి
 లంబు లూర మదిర నించినా రని నైకొని యచటం బ్రతిఫలించు పల్లెర
 వాసనకు నిడిన కెండలిరుటా కని దివిచియు విలోచనమాలికలు వానితా
 వికిం జేరు తుమ్మెద లని గదిమియు ముదంబునఁ బ్రియుల కంఠీయం బో
 వ్రుమందగామినీబృందమ్ముల హస్తారవింద సంఠీతహీరకటక శోభాధట్టంబు
 లం జెట్టపట్టుచు, ననూనపానశాలాచత్వరంబుల విమలాసవంబు లాలస
 మెచ్చుం ద్రావి నిర్మితహర్ష్యరాజంబులఁ జేరం బోవునెడఁ జంద్రికాహా
 లాపానలీలాగతి సంబరంబునం జరించుచుఁ దత్సమర్పిత మదఘ్నాస్థితింబు
 లగు చకోరకోరకకు చానిచయంబుల కటాక్ష తారశ్యంబులు నెఱమించులై
 కోకనదకోటర కోటిలీనమధుకర ఝంకారంబులు గర్జనంబులై నిగుడం
 బాడసూపువెన్నెల జడివానగాఁ దలంచి యాదలలఁ బయ్యెదలు గప్పి నె
 చ్చెలికేలు కైలాగుఁ బూని బుడిబుడి రయం బడర నడచు పడఁతిమి
 న్నల యున్నత స్తనాంతర విలంబమాన ముక్తాహార శౌరరుక్తిం బునరు
 క్తం బగుచు, వెగ్గలమై నెమ్మదిఁ గ్రమ్ము సిగ్గు వెనుకకుఁ దివియ సగ్గలక మ
 రుండు వై చుమొగ్గములికిగములు ముంగలికి నూకం గరంబు మఁదంబున
 దూఁగియాడు వలదొరపట్టంపుఁజేనుంగురంగునఁ జూపట్టుచు నెచ్చెలుల కు
 శలత్వంబున మందమండకలనంబునఁ గేళికామందిరంబులు చేరి యధిపుఁ
 డు కరంబు పట్టి శయ్య నుంచి ము త్తీయంపుపేరు లంటుపేరిఁ జచ్చులు
 ముట్టుచు మురిపెంపు నెమ్మోమున మడుపు నందిచ్చుదారిఁ గెమ్మెవి
 నెక్కుచు దమి రేచి బంధురబంధవిశేష సంబంధంబున ననవిల్తుక
 య్యంబునఁ జొక్కించి చొక్కంపుఁగళల యిక్కువ రెఱింగి మిక్కిలి
 గలయ గ్రక్కున వెక్కసంబై తనువునఁ జెమటలు గ్రీక్కిఱిసిన మద
 నమాయావిలననంబునం బాడమిన ప్రోడతనంబున నెంతిగమ్మంబు గ్ర
 మ్మై నని పతులకుఁ దెలియకుండఁ బలుకుచుఁ జేలచెఱంగున విసరికొను
 న ప్రాధానికరంబుల ధవళాంబరాంచల విభాతరంగంబులంబొంగి పోరలు
 చుఁ, దొలుతటికలయికల మన ములరఁ గలసిన చెలువరతనంబులఁ దలఁపునం

దలఁచుచు నలమరాని విరాళిం గొని నెలవైడువు వెనుక నలరువాల్సొరక లికిఁ జెలరేఁగఁ దమినేతెంచినపతు లవుడు తమయెడఁ బొడముమమత ని దుర గదియమిఁ గెంజిగిం గదురుకొను కనుతుదలును దనుతలమ్మునఁ దొలఁ కుగురు విరహాజ్వరభరంబున విరిపాన్పునం బొరలఁ జిక్కువడు మణిసరం బులును మరుని యిరువాడికై దువు పేరెదం జుఱుకు చుఱుక్కున నాటఁ దాళక నెఱవు నిట్టూర్పులునుం బరయువతితిలక సంవర్కప్రకారంబు తో రంబుగా నెఱింగింప నలివి యవలి మొగంబై శయనించి మాటిమాటికి బోటిక తైలపలాకుల నిజప్రేమాతిశయజనిత వియోగవేదనా కార్యంబులు గాఁ దెలిసి యినుమడికూటముల నలమి రతిబడలిక వాయఁ గరం బురం బులఁ జల్లలాడు పువ్వుఁబోఁడుల శయకుశేశయ సమాక్షి ప్తఘన సారక్షో దంబులం బక్షీకరించుచు, నలరుమల్లి యవిరిసరులు దుఱిమి యమలవహా క్తిక దామంబులు దాల్చి కపురంపుబొప్పిలు దీర్చి కమనీయమలయజ కర్ణమం బలంది కలికి తెలిచలువ లూని వెన్నెలం దలవరులు గనకుండ సంకేత నికే తనంబులకుఁ బోవుత్రోవం బొంచి కమల కలికాసం లగ్నమధుపనినా దవలయ ఘీంకారసంకలిత మృణాళయస్థికరం బూని యడ్డమ్ము పఱ తెంచువా రెవ్వ రెవ్వరనఁ దలంగు మనంబున ఘట్టకుటికం బ్రభాతం బగు దారియయ్యె నని మాఱు వలుక నేరక మూలమూలల నె దుఁగుచుఁ దలంకునెడఁ గిలకిలవర్షచుఁ దమ్మెఱుఁగఁ జేయ నెక్కింత చిగిరించు నలుక నభిసారికా జనంబులు ప్రియులపై రువ్వు మవ్వంపు విరిగుత్తులం జివ్వకుఁ బిలుచుచు, వన్నె గలవెన్నెలబయిట నెన్నరానివేడుక వన్నిదంబులు వన్ని సుహృన్నికరంబులతోఁ బెన్నేర్చున జూదంబు లాడు చున్నకతంబునఁ గొంతదడ వగుటఁ బటుతరమహానటమన స్తటనానట ధైర్యవిపాటనాటోప సముత్కృతశంబరప్రతిభటకృపీటజకోరక శరపటల ధారావోధూయమాస మాససంబుతో విచ్చులవిడిం బెచ్చుపెరుగు తాపంబున వెచ్చ నూర్చుచు నెమ్మదిం గ్రచ్చుకొని హెచ్చుమోహంబున నెచ్చెలిచేతికి నచ్చంపుగుఱు తిచ్చి మచ్చికల వల్లభుం దోడ్కొని రమ్మంచు నంచి యంచితబహిరంగప్రదేశంబుల నిలిచి పతిరాక కెదురుచూచునది యును నెయ్యంపుఁబొదలతూఁగుటుయ్యెలపై నెయ్యారంబునం గూర్చుండి ప్రియుండు వసిండిదండియఁ బూని నుతి మీట విభునిచెంత వసియించి చిన్నికిన్నెరం బూని పంచశరదేవతావిజయప్రపంచనమంచితంబు లగు నూతనగీతంబులు పలికించి చెలులఁ జొక్కించునదియును నడుగు లొర

యం గొనసాగ నల్లినబడకుఁ జుట్టినమొల్లవిరితావి యెల్లడలకుం బరవ మం
జులచరణకంబసంజితకంబరాగమంజీరశింజారవంబులు కర్లగ్లాని మాన్ప
నెఱ దొఱపినవలదొరపగువంపుఁగై దువుతెఱఁగున నింజార దువ్వలువ
గప్పి కాంతునిశాంతంబునకుఁ బోటులవెంటం జనునదియును దనమనం
బలరఁగలసి కళలఁ దేలించి మేలుంచి యేలిననాయకునియెడ నెడయని
ప్రియమ్మునఁ దఱిసి విరినరులు దుఱిమి చలువ వెదచల్లుకలపం బఱది యం
తంతం బొడముమోహమ్ముల నలమి కెమ్మోవి నెక్కి పునారతులకు వేడుక
రేఁచి పైకొనునదియును నై వెలయు వెలయువిదలగభితచందనచర్పాపాలి
కలం గన త్తరదరహానవిభారింఛోళికలం గల్లావతంసితకై రవవత్తమంబరికా
విభాళికలం గబరికాభివేష్టితలతాంతమాలికలం గలసి మెలఁగుచు, మహా
త్పలమండలత్రాణైకవిహారవిలాసాంచితం బయును మహాత్పలమండల
హరణైకవిలాసాంచితంబై యనమకాండచండప్రతాపనాశకనిజోదయం
బయును ననమకాండచండప్రతాపసంవృద్ధికరనిజోదయంబై దివ్యచక్ర
చిత్తానందసంధాయకం బయును దివ్యచక్రచిత్తానందభేదకంబై రాజిల్లుచు
ద్రుహిణాండకరండంబునకు వెండి జలపోసనంబు దారిం బ్రకాశించె న
య్యవసరంబున.

107

టీ. వెండియుక్ = మఱియు; ఆపండువెన్నెలదండంబు = ఆ నిండువెన్నెల
యొక్క పరంపర ; అఖండకాంక్షజారిమండలమాయామాక్తిక మయభద్రాననసహసీన
నీలాంకలంకావరాహితపట్టాభిషేచనావరసమయమహర్షి రాజాభిషిక్తగంగాది పుణ్యతరంగిణీ
వికదజలప్రవాహంబులపోలికఁ.-అఖండ=అవిచ్ఛిన్నమగు, కాండజారిమండల=చంద్రమం
డలమనెడు, మాయా = నెపముగల, మాక్తికమయభద్రానన=ముక్తావికారమగుసింహాసనమం
దు, సహసీన=కూర్పుండిన, నీలాంక=నల్లనికలంకమనెడు, లకావరాహిత = రావణాంకకుఁ
డగురామభద్రునియొక్క, పట్టాభిషేచనావరసమయ = పట్టాభిషేకముఖ్యసమయమందు,
మహర్షి రాజ=బుష్పిశ్రేష్ఠులచేత, అభిషిక్త = అభిషేకముచేయఁబడిన, గంగాదిపుణ్యతరం
గిణీ=కాన్నావిమొదలగుపవిత్రమదులయొక్క, వికదజల=శుభ్రమగుజలమయొక్క, ప్రవాహం
బులపోలికఁ=వఱదలభంగిని; ప్రవహించుచుఁ=పాఱుచు; అనఁగా జంద్రుఁ డనుమాక్తి
కసింహాసనమందుఁ గళంక మనెడుశ్రీరామమూర్తి గూర్పుండి యుండఁగాఁ దట్టాభిషేక
మహాత్పవసమయమున. మహర్షులు తెచ్చి యభిషేకముఁ జేయు గంగాదిపుణ్యవదీజలప్రవా
హముభంగి నాపండువెన్నెలపిండు రాజిల్లెననిభావము. అస్తాచలసంగతాహిమాంతుకిరణకు
టత్పఞాంతురనికరంబులకఁ.-అస్తాచల=చరమాద్రిని, సంగత=సంబంధించినట్టి, ఆహిమాం
తుకిరణ=మార్కకీరణములనెడు, మాట=కపటముగల, త్పఞాంతుర=లేఁగనువులయొక్క, నిక

కంబులక=గుంపులను; అన్నింటిక; మేసి=భక్షించి; దర్పించి=గర్వించి; రథాంగజనంబులకు=చక్రవాకములను ప్రజలకు; వైకల్యంబుచేకూర్చి = వికలత్వముఘటిల్లఁజేసి; సముజ్జ్వంభమాణసత్ప్రభావాపీఠ=మించినమంచిసామర్థ్యముయొక్కప్రాప్తిచేత, సత్=రిక్కలయొక్క, ప్రభా=కాంతియొక్క, అవాపీఠ = ప్రాప్తిచేత; చెలరేఁగునికానైచికి = విజృంభించు రాత్రియనెడు మంచియావును; “ఉత్తమాగోషునైచికి” అనియమరుఁడు; పట్టి=బంధించి; చకోరవత్సంబులు = వెన్నెలపులుఁగులనెడుదూడలు; కుడువక=చీటకు; చేఱుతారాధవోధస్థలపరిదృశ్యమాననవాంకుకస్తనంబులక.-చేఱు=పాలుద్రవించుచున్న, తారాధవోధస్థలపరిదృశ్యమాన=చంద్రుఁడనెడు పాదుఁగునందుఁ జూడఁబడుచున్న, నవాంకుకస్తనంబులక = క్రొత్తకిరణములనెడు చన్నులనుండి; ధర్మిత్రిపాత్రిక = భూమియనెడు పాత్రమునందు; దివ్యగోపాలకుండు = కాలమనెడు నావులకాపరి; పిడికినవీనపయః పర్వంపరలాదిక = పిండినక్రొత్త క్షీరపరంపరలతీరున; చూపట్టుచుక = అగవడుచు; అనఁగాఁ గాలమనెడుగోపాలకుండు రాత్రి యనెడుగోవు చరమాచలమందు గూర్చుకొనియు లనెడుకనవు మేసి దర్పించి చక్రవాకములనెడు ప్రజకు వ్యాకులత గలుగఁజేయుచుండఁగా దానిఁ బట్టి తెచ్చి చకోరము లనెడుదూడలు త్రాగుటకు చంద్రమండలమనుపాదుఁగునందుకిరణము లనెడుచన్నుల నుండి పిడికిన క్షీరపూరమును బోలి వెన్నెలయున్న దని భావము. దినాంతపర్యంతంబు=సంధ్యాకాలమువఱకు; ఒక్కప్రాద్దుడి=ఉపవసించి; అతికాంతకాసారసోపానోపాంతశశికాంతసంతానమరీచికాపీచికావతీపీచికాజాతంబులక.-అతికాంత=మిగులమనోజ్ఞమగు, కాసారసోపానోపాంత=కొలఁకుయొక్కసోపానసమీపమందలి, శశికాంతసంతాన=చంద్రకాంతమణులగుంపుయొక్క, మరీచికా=కాంతియనెడు, పీచికావతీ=నదియొక్క, పీచికాజాతంబులక = తరంగనమూచులును; చొచ్చి=ప్రవేశించి; అనఁగానానదియందున్నాననుచేసియునుట; ఎడలి=బయలుదేలి; వికసితారుణశరజసీఠిక=వికసించినయొట్టగులవయనెడుపీఠమందు; వసించి=ఉండి; కమలాహితధ్యానకలితాంతరంగంబునక.-కమలాహిత=చంద్రుఁడనెడుకమలకుహితుఁడైనవిష్ణువుయొక్క,ధ్యాన=చింతతోడ, కలిత=కూడుకొన్నట్టి, అంతరంగంబునక=చిత్తముచేత; ఉన్నచకోరసువాసినీజనంబులకుక=ఉండినట్టిచక్రవాకస్త్రీలకు; యవ్రతఘ్నంబులు=వ్రతదూషకములుకానివి; ఆగువిశదాపూపంబులు=ఆగునట్టి తెల్లనియపూపములను; సమకూర్చక=చేకూర్చుటకు; తత్ప్రియశ్యామావ్రతాండంబు=ఆచకోరసువాసీనులకుహితలైనరాత్రులనెడుస్త్రీలకదంబము; పూర్వదికావదాతకోభాచ్ఛాదనంబులకై = కూర్చుదిక్కనెడు తెల్లనివస్త్రముమీఁద; చంద్రఘరట్టంబు=చంద్రుఁడనుతిరుగలిసి; వెట్టి=ఉంచి; ఓయ్యనోయ్యనక = తిన్నతిన్నగా; తారాసుభద్రాపటలంబులు=నక్షత్రములనెడుగుమ్మడిచిత్తులగుంపులను; వైచి=వేసి; విసరక=త్రిప్పఁగా; ప్రసరించుతదీయపిష్టధట్టంబులచందంబునక=ప్రసరించుచున్నవానిపిండిపిండులవండిని; పెంఱాండుచుక=వృద్ధిఁబొందుచు; అనఁగాఁ జకోరస్త్రీ ప్రదోషమువఱకు మపవాస ముండినూర్యాస్తానంతరము కొలఁకులసోపానముల నున్నచంద్రకాంతమణిమరీచియనెడునదియందున్నానముచేసి యొట్టగులవయసువాసనముపైఁ గూర్చుండియుండఁగా నామెయుపవాసవ్రతమునకుచిత్ మైనతెల్లనియపూపములనేయ రాత్రియనెడుతదీయప్రియస్త్రీజనంబు కూర్చునెడుతెల్లని

పస్త్రీమువైఁ జంద్రుఁ డనెడుతిరుగలి నుంచి రిక్కల నెడుగుమ్మడివిత్తులు వోసి విసరఁ గాఁ బ్రసరించువానిపిండిపిండును బోలి వెన్నెల యుల్లనిల్లె ననుట. వెట్టుకొని=త్రోసి కొని; గట్టుగములతటంబులకొ = పర్వతసంఘములదరులందు; పొడకట్టు నెలచట్టులకొ = చూపట్టుచున్న చంద్రకాంతములవలన; కరంగి = ద్రవించి; మట్టుమీఱకొ = మితిమీఱునట్టుగా ; కురియు పెన్నిటిబలురొద = కురియుచున్న గొప్పజలముయొక్క బలిష్ఠమగుధ్వని ; అభంగతరంగని నాదంబును = అధికమైనతరంగధ్వనియు ; ముందుముందుగకొ = తోలుదోలుతనె; మందగలికొ = తిన్ననిగమనముచేత; తోఁతెంచుచందనాచలపవనకందలికొ = కనఁబడుమలయూహారూఠాంకురమువలన; తరళితంబులై=చలింపఁజేయఁబడినవై ; నిండారవిరిసినబొండు మల్లియవిరులపిండులు. -నిండారవిరిసిన = బాగుగవికసించిన, బొండుమల్లియవిరుల = బొండు మల్లెపూలయొక్క, పిండులు=గుంపులు; పాండురడిండీరఖండమండలములును=తెల్లనిఫేనఖండములగుంపులును; మదికొ=చిత్తముందు; కదురుముదమునకొ=కలుగునట్టిసంతనమ్మచేత; తమతమసుదతులకొ=తమతమప్రియురాండలు; కవకూడి=జతగాఁగలిసి; ఎదుర్కొను శ్రేణులుఁగుకొలము = ఎదురుఁగఁబోవుచకోరసంఘము ; ఎదురెక్కుసమానవతీకమీనవితానంబులునుకొ = ఎదురెక్కుచున్నవియు మానవతులతోఁగూడినవియునగు మీనములగుంపులును; కాఁగకొ= ఆగుచుండఁగా ; అనూనపథికమానినీమానసాలమాలసమున్నులనంబు. -అనూన = అధికమగు, పథికమానినీ = పథికస్త్రీలయొక్క, మాన = ఈర్ష్యయనెడు, సాల = వృక్షలముయొక్క, మాలసమున్నులనంబు = మూలోచ్చేదమును ; చేయకొ = ఒసరించుటకు ; పరఁగి=ఒప్పి, దినాంతవలయకాలంబునకొ = సాయంకాలమనెడు ప్రళయకాలమున; వేలాతిగంబైన పాలవెల్లిపొడవునకొ = వేలమీఠిన క్షీరముద్రముభంగిని; పొడనూపుచుకొ=అగపడుచు; అనఁగా నావెన్నెల ప్రళయకాలమందు వేలమీఠి సాలసమున్నులనము గావించుచు మించుకీరాంబురాశిని బోలి సంధ్యాకాలమున మానినీమానసమున్నులనము గావించుచు మించిన దనియు, దానియందు వెన్నెలవలనఁ బర్వతంబులనుండి గరఁగి పడుచంద్రకాంతజలప్రవాహము రొదలు తరంగధ్వనులుగా నుండె ననియు, మలయూహారూఠాంకురమున నిండార వికసించిన బొండుమల్లియలపిండులు నురుఁగుతునియలను బోలియుండె ననియు, సంతనమునఁ దమతమప్రియురాండలతోఁ గూడి యొదురెక్కుచుకోరముల జతగూడి యొదురెక్కుమీఱఁ బోలియుండె ననియు భావము. కోకనదపరాగమహోదయరాగ విలసనంబునకొ, -కోకనదపరాగ=రక్తోత్పలసంబంధియగు పుష్పాడియనెడు, మహో=అధికమైన, ఉదయరాగ=ఉదయకాలి కారుణ్యముయొక్క, విలసనంబునకొ=ప్రకాశముచేత; కోరకీతనీరజతారకాసమున్నేమంబునకొ. -కోరికత=ముకుళితములగు, నీరజ=పద్మములనెడు, తారకా=నక్షత్రములయొక్క, సమున్నేమంబునకొ=ప్రకాశముచేత; కోమలశ్యామలే తరకుముదవలయసుధాకరధామవిశేషంబునకొ. -కోమల=మృదులమై, శ్యామలేతర=శుభ్రమగు, కుముదవలయ=కల్పలగుంపనెడు, సుధాకర=చంద్రునియొక్క, ధామవిశేషంబునకొ=కాంతి విశేషముచేత; కొమరొంది=అందముగాంచి; తద్రజనీనమయ భాసమానపయోధరపథంబునకన్నకొ= ఆరాత్రికాలమున విలసిల్లు నాకసమునకన్నము; మున్నుమున్ను=ముందుముందుగనె; కన్నులకుకొ; వెగ్గలంబై=మిక్కుటమై, తొలంతు కొలంతుగమికొ = చెలఁగుట్టి కాసారసంఘమును;

పాసి=వదలి; సన్నంపు వెన్నెలమిన్న=లేత రేయిండమిన్న; చొర రానిలతానివాసంబులక= చొర బాటనలవిగాని లతాగృహములయందు; దాఁగక=దాఁగుటకు; పోవుచుక=విగుచు; తదంతరపంపుల్యమాన మల్లికావల్లికామతల్లికాప్రసవధవళద్యుతిప్రకాండంబులు.- తదంతర = ఆలతాగృహాంతరమున, పంపుల్యమాన = మిగుల వికసిల్లిన, మల్లికా వల్లికామ తల్లికా=ప్రళస్తమల్లికాలతలయొక్క, ప్రసవ=పువ్వులయొక్క, ధవళద్యుతి=శుభ్రకాంతుల యొక్క, ప్రకాండంబులు=గుంపులు; నిండి; రే యెండ మెండుకొనక=చంద్రాతపముమిక్కుట మగునట్లు; వేయక=ఓనరింపఁగా; దాఁగక వచ్చినచోటక=దాఁచుకొనవచ్చినస్థలమున; తల వరులు=తలారివాండ్రు; ఉన్న తెఱంగు=ఉన్నరీతిని; ఓయ్యనక=తిన్నగా; కని=చూచి; ఖేదిం చుకోదరతలోదరీవారములనయనములక=దుఃఖించుచున్న చక్రవాకస్త్రీలగుంపుల సేత్రము లందు; జాలుగాక=ప్రచోపాముగా; జాలుననావిలజల మాతికలతోక=జాలుచున్నట్టియు శకలుషమైనట్టి జలపరంపరలతోడ; మేలంబులు=పరిచోసములను; ఆడుచుక=సలుపుచు; అ నఁగాఁ జక్రవాకస్త్రీలకు కొలఁతులు రక్షిత్పలపరాగ ఘనెడు సంధ్యారాగము చేతను, పద్మము కుళము లనెడురిక్కులచేతను, తెల్లగల్పపూలగమి యనెడుసుధాంతుధామస్తోమంబుతోను వెలసి యట్లు దయరాగనక్షత్రచంద్రకాంతులతోఁ గూడినయాకనమునకన్న మున్న గన్ను లకు వెగ్గలంబులు గాఁగా, వానిం బాసి నన్న వెన్నెల చొర రానిలతానికుంజములకు నవి దాఁ గం బోయిన వనియు, నందును మల్లికాకుసుమధవళద్యుతులు నిండి వెన్నెల మెండుకొన్నట్లు సేయఁగా దాఁగఁబోయినచోట తలవరు లున్న ట్టిటను కుఱుము లేకపోయెఁగదా యని ఖేదించుచున్న వనియు నట్టిచక్రవాకస్త్రీలనిర్మలనయనాంబువులతో మేలము లాడుచు వెన్నెల చెలంగినదనియు భావము. తళతళమను నెలచలుపగి న్నెలయొడలక=ప్రకాశించుచున్న చంద్రకాంతపుగి న్నెలయందు; కలయక=అంతటను; నించినయతిబంధుర సౌగంధిక సుగంధ ధురంధరగంధో త్తహారసంబు.- నించిన = పూరించినట్టి, అతిబంధుర = మిగులదట్టమగు, సౌగంధికసుగంధ = కల్పారముల మంచిగంధముయొక్క, ధురంధర = భారమువహించిన, తద్గంధముగలవి యనుట, గంధో త్తహారసంబు=మద్యముయొక్క రసమును; తమతమరమణులకెఱ్ఱైవిపండులు=తమతమప్రియుల యధరముల నెడు ఫలములను; ఉపదంశములుగాక =నంచుకొను భోజనసాధక విశేషములుగాఁ గాననుట; నాదారక = తనివి తీరునట్లనుట; క్రోలి=పానముఁ జేసి; తదీయమాహాత్మ్యకల్పితమాననవిభ్రమంబునక.-తదీయమాహాత్మ్య=ఆమ ద్యసంబంధియగు ప్రభావము చేత, కల్పిత=చేయఁబడిన, మానస=మనస్సంబంధియగు, విభ్రమం బునక=ప్రాంతి చేత; తత్పాత్రలక=ఆచంద్రకాంతపుగి న్నెలందు; సరగక=వేగముగా; నెఱ మించునిగనిగలక=మిగులనతిశయించు ప్రకాశము చేత; మరలక, నలింబులు=జలంబులు; ఊరక=ఊరఁగా; మదిరక=మద్యమును; నించినారని=పూరించినారని; కైకొని=స్త్రీకరించి; అచటక=అసీటియందు; ప్రతిఫలించుపల్లెరక = ప్రతిబింబించినయధరమును; వాననకుక=పరిమళమునకు; ఇడిన కెండలిరుటాకని=ఉంచిన రక్తఫలవమని; తినిచియుక=లాగి యు; విలోచనమాలికలు=నయనపంక్తులు; వానితావికెక = వానిపరిమళమునకు; చేరుకుమైదలని=చేరుచున్న తు మైదలని; గదిమియుక = భర్తృనముచేసియు; ముదంబునక = మొదలుతోడ; స్రీయులక = భర్తలకు; అందీయక = అందిచ్చుటకు; పోవు మందగాని

నీ బృందంబుల హస్తారవిందసందీపిత హీరకటకకోభాధట్టంబులకొ.-పోవు = పోవుచున్నా, మందగామి నీబృందంబుల=స్త్రీసంఘంబులయొక్క, హస్తారవింద = కరకమలములయందు, సందీపిత=మిగులఁబ్రకాశింపఁజేయఁబడినహీరకటక=వజ్రమయములగు కడియములయొక్క, కోభాధట్టంబులకొ=కాంతిపుంజములను; ఐట్టపట్టుచుకొ=హస్తావలంబము నేయును; అనఁగా నపుడు స్త్రీలు చంద్రకాంతమణిపాత్రలలో మద్యముపోసికొని వల్ల భాధరములుపడంకములుగా నాదారంగ్రోలి తదనుగుణగుణ సాంగత్యమునవిలసిల్లుచు వెన్నెలకాపాత్రలయందూరుచున్న నీరు చూచిమద్యమని భ్రమించి మఱుఁ దత్సానమునకై వానింగ్రోనియందుఁ బ్రతిఫలించిన తమయధరములను పల్లవము లనియు నేత్రములను తుష్పెదలనియు నెంచి వానిని దివియుచు నామద్యమునుతమప్రియులకందీయహస్తములెత్తి యుండఁగానాహస్తములయందున్నవజ్రమణిమయములగు వలయములకాంతిసంతతిని వెన్నెల హస్తావలంబముగాఁ జేయునట్లు విలసిల్లె ననుట, వజ్రకటకకాంతి వెన్నెలకాంతిలో ధావశ్యసామ్యమునఁ దెలియరాకుండఁ గలిగిన దని ఫలితము. అనూనపానకాలా చత్వరంబులకొ.- అనూన=అధికమగు, పానకాలా = ప్రపలయొక్క, చత్వరంబులకొ=ముంగిటిభూములయందు; విమలానవంబు=ప్రకస్తమైనమద్యమును; లాలనమెచ్చుకొ=వాంఛావికేష మతిశయింపఁగా; త్రావి=పానముఁజేసి; నిర్దితహర్ష్యరాజంబులకొ=నిర్దింపఁబడిన ప్రాసాదములను; చేరకొ=చేరుటకు; పోవునెడకొ=పోవునపుడు; చంద్రికాహాలాపానలీలాగతికొ=వెన్నెలయను మద్యముయొక్క పానముననైన విలాసగమనము చేత; అంబరంబునకొ=ఆకాశమందు; చరించుచుకొ=తిరుగుచు; తత్సమర్పిత మద్యూర్ణిత్తంబులు.—తత్సమర్పిత=అమద్యము చేతఁ జేయఁబడిన, మద=దర్పముచేత, ఘూర్ణితంబులు=త్రిప్పఁబడినవి, అగుచకోరకోరక మచానిచలయంబుల కటాక్ష తారశ్యంబులు.— అగు=అగునట్టి, చకోరకోరకమచా=చకోరస్త్రీలయొక్క, నిచయంబులు=గుంపులయొక్క, కటాక్ష=క్రేగంటిచూపులయొక్క, తారశ్యంబులు=చాంచల్యములు; నెఱమించులై=అధికములగు మొఱపులై; కోకనదకోటరకోటివీన మధుకర ఝంకారంబులు.—కోకనదకోటరకోటి=ఎఱ్ఱ గల్వలతోఱ్ఱ గుంపులయందు, లీన=దాఁగియున్న, మధుకర = భృంగములయొక్క, ఝంకారంబులు=నాదములు; గర్జనంబులై=ఊఱుములై; నిగుడకొ=ఓప్పఁగా ; పొడనూపువెన్నెలకొ=పొల్చునట్టిచంద్రికను; జడివానగాకొ = జడివానయని; తలంచి = ఎంచి; డెదలకొ=తలలమీద; పయ్యెదలకొ=వైఁటవస్త్రములను; కప్పి=ఆచ్ఛాదించి; నెచ్చలికేలు = సకయలహస్తములను; కైలాగుకొ=అలంబనమునుగా; పూని=చపించి ; బుడిబుడిరయంబు=అతిత్వరతోఁగూడినవేగము; బుడిబుడియనునది నడకలోఁగల యనుకరణకబ్బము; అడరకొ = ఓప్పఁగా; నడచు పడఁతిమిన్నలయున్నతస్తనాంతరవిలంబమాన ముక్తాహారగౌరరుక్తికొ.- నడచు=గమనము నేయుచున్న, పడఁతి మిన్నల=స్త్రీరత్నములయొక్క, ఉన్నతస్తనాంతరంబిట్టలగు స్తనములమధ్యభాగమందు, విలంబమాన=వ్రేలాడుచున్న, ముక్తాహార= ముత్యంపుపేరులయొక్క, గౌరరుక్తికొ=కుభ్రీకాంతి పుంజముచేత; పునరుక్తంబు = ఇనుమడియొనది; అగుచుకొ; అనఁగానపుడు తమస్త్రీలు పానకాలలచెంత విమలానవమును గ్రోలి మేడలు చేరఁ జోవుచుండఁగా వెన్నెల యనుమద్యము ద్రావి గగనమందుఁ జరించుచకోరస్త్రీలకటాక్షతారశ్యములు మొఱపులుగాను ఎఱ్ఱగల్వలలోదాఁగిన తుష్పెదలప్రహార బంబులుం గాను

వెన్నెల జడివానగాను వారలకుఁ దోచి తలలపైఁ బయ్యెదలు గప్పి కొని వెలియల కైలా
గుఁబూని వడిగ బుడిబుడిం బోవుచున్నారనియు వారలయున్నత ప్రసాంతరములను
న్నముత్యంపుపేరుల తెల్లనికాంతి సంతతితో వెన్నెలరెట్టించి వెలింగెననియుభావము. వెగ్గల
మై=అధికమై; నెమ్మదికే=నిండుచునస్సునందు; క్రమ్మునీగు=క్రమైదులబజ్జ; వెనుకకుకొతివియకే=
వెనుకకాకర్షింపఁగా; అగ్గలికకే=శార్యముచేత; మరుండు=కాముండు ; వైచుమొగ్గములికిగ
ములు=ప్రయోగించు మొగ్గలనెడు బాణములగుంపులు; ముంగలికికే = ముందునకు; నూకకే=
త్రోయఁగా; కరంబు=మిక్కిలి; మదంబునకే=మదముచేత; తూఁగియాడువల దొరపట్టంపు
తేనుంగురంగునకే=తూఁగుచున్న మదనుని పట్టపుతేనుఁగుతీరున; చూపట్టుచుకే= అగపడు
చు; ఇదినవోధా నికరంబులకు వికేషణము; నెచ్చెలులకుశలత్వంబునకే=ప్రియసఖీజనుల నే
ర్పుచేత; మందమందకలనంబునకే=మెల్ల మెల్లని క్రియలతో; కేలికామందిరంబులు = క్రీడా
మందిరంబులను; చేరి=పొంది; అధిపుఁడు=ప్రియుఁడు; కరంబుపట్టి= హస్తమునుబట్టికొని; క
య్యకే=పాస్సునందు; ఉంచి=ఉండఁజేసి; చుత్రియంపుపేరులు=మాక్తికవారములను; అంటు
పేరకే=ముట్టునెపమున; చన్నులు=స్తనములను; ముట్టుచుకే = స్పృశించుచు; మురిపెంపు
నెమ్మాయనకే = కులుకుమాయనందు; మడుపుకే = విడెమున; అందిచ్చుదారికే = అంది
చ్చుతీరున; కెమ్మవికే=కంపన పెదవిని ; నొక్కుచుకే=కొఱుకుచు; తమిరేచి = రాగో
ద్రేకముగలిగించి; బంధురబంధవికేష సంబంధంబునకే = దట్టమైన బంధభేదముల సంబం
ధముచేత; ననవిల్లి కయ్యంబునకే=సురతమందు; చొక్కించి=ముఖపారవశ్యమునొందించి;
చొక్కంపు కళలయిక్కలు=మంచికలాస్థానములను; ఎఱింగి=తెలిసి; మిక్కిలి = అధికముగ;
కలయకే=కూడఁగా; గ్రమ్మునకే=వేగముగ; వెక్కసంబై=వెగపై; తనువునకే=వేరీరమందు;
చెమటలు=స్వేదములు; క్రీక్కిఱిసినకే=నిబిడముకాఁగా; మదనమాయావిలసనంబునకే=మన్న
ధమాయాప్రకాశముచేత; పొడవిన ప్రోడతనంబునకే=ఉదయించిన ప్రాధత్యముచేత;
ఎంతగమ్మంబు=ఎంతస్వేదము; క్రమైకే=కలిగెను; అని; పతులకుకే = ప్రియులకు; తెలియ
కుండకే=బయల్పడకుండునట్లు; పలుకుచుకే=వచించుచు; చేలచెఱంగునకే=వస్త్రాంచలముచే
త; విసరికొను నవోధానికరంబుల ధవళాంబరాంచలవిభాతరంగంబులకే .-విసరికొను=విసరి
కొనుచున్న, నవోధానికరంబుల=నవోధలగుంపులయొక్క, ధవళ=శుభ్రములగు, అంబర =
వస్త్రములయొక్క, ఆంచల=అగ్రములయొక్క, విభాతరంగంబులకే = కాంతిపరంపరలచేత;
పొంగి=ఉప్పొంగి; పారలుచుకే=వెలిపర్చుచు; అనఁగా నపుడు నవోధలు తమతమప్రియులయొ
ద్దకుఁ బోవునమమున లజ్జావశమున వెనుదీయుచు కామమున ముందు కడుగుపెట్టుచుండఁ
గా వలదొరపట్టంపుతేనుఁగు చందంబున నుండి రనియు నెచ్చెలులు తమనేర్పనఁ దిన్నతి
న్నగాఁ గేలిగ్గహమునకుఁ గొనిపోఁగా నటకుఁ బోయి ప్రియులు తమనేర్పన నొనరించు
భావ్యభ్యంతరరకులచేఁ తొక్కి కలాస్థానము లెఱింగి పతులు మిగులం గలయ మిక్కు
టంబై తనువునిండాఱ స్వేదంబుపొడమ నెంత చెమ్మటగ్రమైనని తిన్నగఁబలుకుచు వస్త్రాం
చలముచే విసరికొనుచుండి రనియు వారి శుభ్రాంకుకప్రభాకాలంబులతోఁ బండువెన్నెలలు
పొంగి పారలి నట్లుండె ననియు భావము. నవోధలు ముగ్ధావాంతర భేదములోఁ జేరిననాయి
కలుదీనింగూర్చి రనమంజరియందు. "తత్రాఙ్కరితయావనా ముగ్ధాసాచ ద్వివిధా జ్ఞాతయావ

నా అజ్ఞాతయావనా చేతి, నైవక్రమశో లజ్జాభయపరాధీనరతి ర్నవోధా నైవ సప్రశ్నో
యా విస్రబ్ధననోధా” అని వ్రాయబడినది. “అదా రతం బాహ్య మిహ ప్రయోజ్యం తత్రా
సీ చాలిబ్ధనపూర్వ మేవ” అని రతిరహస్యాక్ర ప్రకారమున నిటఁ దొలఁత వాలింగనాధ
రమంబనాది బాహ్యరతియు వెనుకసురత రూపాభ్యంతరతియు వర్ణింపఁబడినది, స్తనసం
స్పర్శనోక్తిచే నాలింగనమే చెప్పఁబడిన దని యొఱుంగవలయు. “అక్లుష్ఠే పదగుల్ఫజాను
జఘనే నాభాచ వక్షస్సలే కక్షే కణ్ఠకపోలద వ్రవననే నేత్రాలకే మూర్ధని | కుక్లాకుక్ల విభా
గతో మృగదృశా మక్షేవస్వస్థిత్తి రూర్ధ్వాధోగమనేన వామవదనాః పక్షద్వయే లక్షయే
త్” అని కళాస్థానములు రతిరహస్యమున నె చెప్పఁబడినయవి. తోలుతటి కలయికలక్ష=
ప్రథమసమాగమములయందు ; మనములగక్ష=మనస్సు సంతసించునట్లు ; కలసిన చెలువరత
సంబులక్ష=కూడినస్త్రీరత్నములను ; తలఁపునక్ష=అంతరంగమందు ; తలఁచుచుక్ష=స్మరించు
చు ; అలమరానివిరాళిక్ష=ఆక్రమింపరాని విరహమును ; కొని ; నెలపొడుపునెనుకక్ష=చంద్రోద
యానంతరమున ; అలరువాహారకలికిక్ష=రతికి ; చెలరేఁగక్ష=విజృంభించుటకు ; తమిక్ష=ఆస
క్తిచేత ; ఏతెంచినపతులు = వచ్చినట్టిప్రియులు ; ఆపుకు ; తమయెడక్ష = తమయందలి ;
పొడముమతుక్ష=ఉదయించిన యను రాగము చేత ; నిదురగదియమిక్ష=నిద్రరాకపోవుటచే
త ; కంజిగిక్ష=అరుణకాంతిచేత ; కదురుకొనుకతుదలును=అతిశయించుచున్న నేత్రాంతము
లును ; తనుతలమునక్ష=శరీర ప్రదేశమున ; తొలఁకుగురు విరహజ్వరభరంబునక్ష=నిండిన యధి
కమైన వియోగజ్వరాతిశయముచేత ; విరిపాస్పనక్ష=పుష్పకయ్యుపై ; పొరలక్ష=పరివర్తన
మునేయఁగా ; చిక్కువడుమణి సరంబులును=చిక్కువడిన మణిహారములును ; మరునియరువాఁ
డికైదువు=మనస్థనియొక్కయరుప్రక్కలపడుగుల యాయుధము ; పేరెడక్ష=వికాలవక్షము
నందు ; చుఱుకుచుఱుకునక్ష=ఇట్టిధ్వనిగలుగునట్లుగా ; నాటక్ష=గ్రుచ్చుకొనఁగా ; తాళక=
ఓర్వఁజాలక ; నెఱపునిట్టూర్పులునుక్ష=వ్యాపింపఁజేయు నిశ్వాసములును ; పరయువతితిలకసంప
ర్కప్రకారంబు=ఇతర స్త్రీసాంగత్యభంగిని ; తోరంబుగాక్ష=అధికముగా ; ఎఱింగింపక్ష=తెలు
పఁగా ; అలివి=శోపించి ; అవలియెగంబై=పెడయెగ మై ; కయనించి=పరుండి ; మాటిమాటికిక్ష=
సారెసారెకు ; బోటికతైలపలుకులక్ష=చెలికతైలమాటలచేత ; నిజప్రేమాతిశయజనితవియోగవే
దనాకార్యంబులుగాక్ష. - నిజ = తమయందలి, ప్రేమాతిశయ = అనురాగాతిశయముచేత,
జనిత=పుట్టినట్టి, వియోగవేదనా = విరహవేదనయొక్క, కార్యంబులుగాక్ష=కార్యములని ;
తెలిసి=తెలిసికొని ; ఇనుమడికూటములక్ష=ద్విగుణితసురతములచేత ; అలమి = ఆక్రమించి ;
రతిబడలిక=రతివలననైవక్రమము ; పాయుక్ష=పోవుటకు ; కరంబు=చిక్కిలి ; ఉరంబులక్ష=
ఱొమ్ములమీఁద ; చల్లులాడుపువ్వులబోఁడులకయకుశేకయసమాక్షి ప్రఘనసారక్షోదంబులక్ష. -
చల్లులాడు = చల్లుచున్న, పువ్వులబోఁడుల = స్త్రీలయొక్క, కయకుశేకయ=పద్మమునుబోలు
నాస్తముచేత, ” పంచశాఖశ్చయఃపాణిః” అనియమరుఁడు, సమాక్షిప్త = పెడచల్లఁబడిన,
ఘనసార=కర్పూరముయొక్క, ఱోదంబులక్ష=చూర్ణములను ; పక్షికరించుచుక్ష=ఆత్మీయము
గాఁజేసికొనుచు ; అనగా నపుడు పురుషులు స్వరారులై నిద్రాభావమున నెఱ్ఱనికన్నులు, విరహ
జ్వరభరమునవిరిశయ్యుపైఁబొరలుటచేఁ జిక్కువడినమణిహారములు స్వరవరాయుధాహతిచేత
నిట్టూర్పులుగలవారై, స్త్రీలచెంతకుఁ బోఁగా వారు చూచి పరయువతిసాంగత్యముచేసి వచ్చి

సో రని యలిగి యవ్వలి మొగముగలవారై శయనించి యుండి మాటిమాటికి బోటికత్తెలు చెప్పటచేత స్వవిషయకాసురాగమున నె యట్లున్నారని నిశ్చయించి యిరుమడికూటముల నలవి రతిశ్రమపసోదనమునకై వారిటిొమ్మలమీఁద చల్లకర్పూర మార్లముతోఁ బండువెన్నెల దండము మెలఁగి విరాజిల్లె నని భావము. అలరుమల్లియవినరలు. - అలరు=వ్ర కాశించునట్టి; మల్లియవినరలు=మల్లెపూలదండలు; తుజీమి = కొప్పులలోఁదుజీమికొని; అమలమోక్తికదా మంబులు=నిర్మలములైనముత్యంపుపేరులను; తాల్పి=ధరించి; కపురంపుబొట్టులు=కర్పూరతిలకములను; తీర్చిదిద్ది; కమనీయమలయజకర్తమంబు=మనోజ్ఞ మగుశ్రీగంధమును; అలంది=వూసికొని; కలికితెలిచలువలు=అందమైనశుభ్రవస్త్రములను; ఊసి=వహించి; వెన్నెలకొ=చంద్రికాయందు; తలవరులు=తలారులు ; కనకుండకొ = తమ్ముచూడకుండ ; సంకేతనికేతనంబులకుకొ=సంకేతస్థానములకు; పోవుత్రోవకొ=పోవుదారిని ; పొంచి = కనిపెట్టి ; కమలకళికాసంలగ్నమధుపనినాదవలయస్థింకార సంకలిత మృణాలయస్థి. — కమలకళికా = పద్మముకుళమునందు, సంలగ్న=సంబంధించినట్టి, మధుప=తుమ్మెదలయొక్క, నినాద=ధ్వనులనెడు, వలయస్థింకార = కడియములయొక్కస్థిమనుశబ్దములతోడ, సంకలిత = కూడుకొన్న, మృణాళయస్థి=తామరకూడనెడుదండమును; కరంబు = మిక్కిలి; ఊసి = వహించి; అడ్డంబుపఱతెంచువారు=అడ్డముగవచ్చుచున్నవారు; ఎన్వరెవ్వరు; అనకొ=అనఁగా; తలంకుమనంబునకొ=చలించుచున్నమనస్సునందు ; ఘట్టకుటికొ ప్రభాతంబుఅగుదారి=సుంకరకట్టయందుఁ బ్రాతఃకాలమాయెనసురీతి ; అనఁగా నొకనరకుఁ దెచ్చువర్తకుండు సుంకరకట్ట దప్పించుకొని యో వలయు నని రాత్రి పోవుచుండఁగా సుంకరకట్ట దగ్గఱకుఁ బోవుపఱకొ తెల్లవాతీన దని తదర్థము; అయ్యొకొఅని; మాఱుపలకకొనేరక = బదులుమాట చెప్పఁజాలక; మూలమూలకొ=ప్రతిమూలయందు; ఒదుఁగుచుకొ=చొచ్చుచు ; తలంకునెడకొ=భయపడునమయమున; కిలకిలవచ్చుచుకొ = కిలకిలయచునట్లునవ్వుచు; తమ్మెఱుంగఁజేయకొ=తమ్ము తెలుపఁగా ; ఒక్కొంతచిగిరించునలుకకొ = కొంచెమంటరించుకొపముచేత ; అభిసారికాజనంబులు = జ్యోత్స్నాభిసారికలు ; ప్రియులపైకొ=తమవల్ల భులపైని ; రువ్వుమవ్వంపువిరిగుత్తులకొ=విసరివైచుమనోహరములయినవూగుత్తులను, చివ్వుకొ=జగడమునకు ; పిలుచుచుకొ=ఆహ్వానమునేయుచు; అనఁగా నపు డభిసారికలు జ్యోత్స్నానురూపములైనతెల్లనిమల్లికామాల్యమాక్తికదాచుకర్పూర తిలకచందనచర్మికాదులు వూని తలవరుల కగపడఁ గూడ దని పోవుచుండఁగా ప్రీయులు వారు పోవుదారిం గాచి కమలముకుళమున వసించిన తుమ్మెదలనాదములనెడకడియములచప్పడుతోఁ గూడిన మృణాళయస్థినింబూని యడ్డముగా వచ్చువారెవ్వరని యడిగి వారేమియుఁ దెప్పఁజాలక మూలమూలనొదుఁగుచు భయపడునెడఁ గిలకిల నవ్వఁగా వాస్త్రీలకుఁ గొంచెము కొప మంటరించి మవ్వంపువిరి గుత్తులు వారిపై రువ్వివారనియి నాగుత్తులఁ బండువెన్నెల చివ్వుకుఁ బిలిచిన దనఁగాఁ దత్తుల్యమై యొప్పె ననియు భావము. “మదనానలసంతప్తా యాభిసారియతి ప్రేయమ్ । జ్యోత్స్నీకమస్మిన్ యానయోగ్యాంబరవిభూషణా । స్వయం వాభినరే ద్యాతు సాభవే దభిసారికా । కాస్తాభినరణే స్వీయా లజ్జానాకాదికజ్జయం । వ్యాఘ్రమజ్జూరసంత్రస్తమృగ కాబధిలోచనా । నీలాదిర క్తవసనరచిక్షాగావగుణ్ణవా । స్వాజ్ఞే విలీనావయవా నిశ్చబ్దపద

చారిణీ | సుస్మిన్ద్రకసభీమాత్రయుక్తాయాతి సముత్సుకా''అని యభిసారికాసామ... క్షేమ
 లక్షణములు తెలియవలయు. వస్మైగలవస్మైలక్=ప్రకాశమానమగువస్మైలయందు ; బయ
 ట్=నిరావరణదేశమున; ఎన్నరానివేడుకపన్నిదంబులు=ఆగణితములగువేడుకపంజములను;
 పన్ని=చేసి; సుహృన్నికరంబులతో= మిత్రమండలములతోడ; పెన్నెప్పునక్=మిగుల
 చాతుర్యముచేత; జూదంబులు=మ్యూతములను; ఆడుచున్నకతంబునక్=ఆడుచుండినక్షేతు
 వుచేత; కొంతదడవగుటక్ = కొంచెమువిలంబమగుటచేత; పలుతరమహాటమనస్తటనా
 సటద్దైర్యవిపాటనాటోప సముత్కటకంబర ప్రతిభటకృషీటజకోరక శరణటల ధారా
 దోఘాయమానమానసంబుతో=పటుతర = సమర్థుడగు, మహానట=విప్రునియొక్క, మన
 స్టట = హృత్ప్రదేశమందు, నానటల్ = మిక్కిలి నటించుచున్న, ధైర్య=ధీరత్వము
 యొక్క, విపాటనాటోప = భేదనాతిశయముచేత, సముత్కట = మిగులవిజృంభించి
 నట్టి, శంబరప్రతిభట=శంబరాసురవైరియగుమడునియొక్క, కృషీటజకోరకశర = పద్కలిక
 లనెడుబాణములయొక్క, పటల = సమూహముయొక్క, ధారా=అంచులచేత, దోఘాయ
 మాన=మిగులఁగఁపించునట్టి, మానసంబుతో=చిత్తముతోడ;విచ్చలవిడిక్=యజ్ఞేచ్ఛముగా;
 పెచ్చుపెయఁగుతాపంబానక్=మిక్కిలిపెయఁగునట్టిసంతాపముచేత; వెచ్చక్=వేడిగా;ఊర్చు
 చుక్=ఊర్చులువుచ్చుచు; నెమ్మదిక్=మంచిమనమునందు; క్రచ్చుకొని=దట్టముయి; హెచ్చు
 మోహంబునక్=ఆతిశయించువలపుచేత; నెచ్చెలిచేతిక్=ప్రియసభీహస్తమునకు ; అచ్చం
 పుగుఱుతు=మంచియాననాలు; ఇచ్చి ; మచ్చికలక్ = ప్రేమలచేత ; పల్లభుక్=ప్రియుని;
 తోడ్కొనిరమ్ముఅంచుక్ = తోడితెమ్మనుచు, అంచి=పంపి ; అంచితబహిరంగణప్రదేశం
 బులక్ =ఓప్పుచున్నమంగిలిభూములయందు ; నిలిచి=ఉండి; పతికాకుక్=ప్రియునిరాకకు;
 ఎదురుచూచునదియును=నిరీక్షించుచున్నదియును, ఇదివెలయువిదలకువిశేషణము; నెయ్యం
 పుఁబొదల తూఁగుటుయ్యెలపైక్ = మనోహరములగునికుంజములయందలి తూఁగుచున్న
 డోలికపై; ఓయ్యారంబునక్=శృంగారగర్వముచేత; కూర్చుండి ; ప్రీయుండు=వెల్లభుఁడు;
 పసిండిదండియక్=బంగరువీణాదండమును; పూని=వహించి; సుతిమీటక్=సుతిచేయఁగా;
 విభునిచెంతక్=ప్రియునొద్ద;వసియించి=ఉండి;చిన్నికిన్నెరక్=పూని=చిన్నివీణియనుచేకొని;
 పంచశరదేవతావిజయప్రపంచసమంచితంబులు.-పంచశరదేవతా=అనంగునియొక్క,విజయ=
 గెలుపుయొక్క, ప్రపంచ=విస్తారముచేత, సమంచితంబులు=ఓప్పుచున్నవి; అనఁగా శృంగార
 రసప్రతిపాదకములగునవి; అగునూతనగీతంబులు=అయినట్టిక్రొత్తపాటలను;పలికించి=కిన్నెర
 లో(బలికించి); చెలులక్=సకియలను;చొక్కించునదియును=సుఖపారవశ్యమునొందించునట్టిది
 యును; అడుగులు=జడయొక్కకాళ్ళు; ఒరయక్=ఒరసికొనునట్లు; కొనసాగక్=తుదిముట్టు
 నట్లు; అల్లినజడకుక్=అల్లినట్టివేణికి; చుట్టిన మొల్లవిరితావి = పరివేష్టించిన మొల్లపూలపరిమళ
 ము; ఎల్లెడలకుక్=అంతటను ; పరవక్=ప్రసరింపఁగా ; మంజాలచరణకంజసంజితకంజరాగ
 మంజీరకంజారవంబులు.-మంజాల=మనోజ్ఞములగు, చరణకంజ=పాదపద్మములందు, సంజి
 త=సంబంధింపఁజేయఁబడిన, కంజరాగ=పద్మరాగమణులయొక్క, మంజీర=అంజలయొక్క,
 కంజారవంబులు=గజ్జలచప్పుడులు ; కర్ణగ్గానిక్ = శ్రోత్రముభహర్షాభావమును; మాన్సుక్ =

ఘోఁగోట్టఁగా, కర్ణముఖనంపాదకంబులుకాఁగాననుట; ఒఱవొఱపినవలదొరపరువంపుకైదువు
 తెఱఁగునక. - ఒఱవొఱపిన=కోశమునందుదోఁపిన, వలదొర=చురునియొక్క, పరువంపు=తరుణ
 మైన, కైదువు తెఱఁగునక=ఆయుధమురీతిచేత; నింఁడారక = నిండునట్లు; దువ్వలువక =
 దుప్పడమును; కప్పి=కప్పికొని; కాంతునికాంతంబునకక = ప్రీయునిగృహమునకు; బోటుల
 వెంటక = చెలియలవెంట; చనునదియుక = పోవునదియును; తనమనంబు = తనచిత్తము ;
 అలరక = సంతసించునట్లు ; కలసి=కూడి; కళలక = కామకాస్త్రప్రసాదానంగకళలయందు ;
 తేలింఁచి=సుఖపైట్టియచుట; మేలుంఁచి=శుభముకల్పించి ; ఏలిననాయకునియొడక = పోషించిన
 ప్రీయునిమీఁద; ఎడయనిప్రియమునక = తొలఁగనిప్రీతి చేత; తఱిసి=సమీపించి; విరిసరులు=
 పుష్పహారములు; తుఱిమి=చెరివి; చలువక = శైత్ర్యమును; వెదచల్లుకలపంబు = వ్యాపింపఁ
 జేయునట్టి గండమును ; అఁఁది=వూసి; అంతఁతక = అంతకంతకు ; పాడముమోహములక =
 ఉదయించుననురాగములతోడ; అలమి=ఆక్రమించి ; కమ్మొవిక = ఎఱ్ఱనిపెదివిని ; నొక్కి=
 కొఱికి; పునారతులక = ద్వితియసురతములకు ; పునారతులుఅచుచోటనన్పుత్రసంధివశ
 మునవినర్గలోపముపునశ్చబ్రాంతిమాకారమునకుదీర్ఘముగలిగినది; వేడుక = ఉత్సాహమును; రేఁ
 చి=ఆతిశయింపఁజేసి ; పైకొనునదియును = ప్రీయునిపైకిగ్రమ్మునదియును ; వివెలయు
 వెలయువిదలగలితచందనచర్పాపాలికలక = ఆయివెలయువెలయాండ్రయొప్పిదమగుచం
 దనచర్పికలగుంపులతోను ; కనత్తరదరహానవిభారింఘోళికలక = ఒప్పుచున్న మందహా
 సములకాంతిపుంజములతోను ; కర్ణావతంసితకైరవప్రత్రమంజరికావిభాళికలక = కర్ణభూష
 ణములుగాజేయుఁబడినకలువతోకుల తేజఃపరంపరలతోను ; కబరికావేష్టితలతాంతమాలిక
 లక = కొప్పునఁజాట్టినపూలసరచులతోను ; కలసి = కూడి; మెలఁగుచుక = ఒప్పుచు;
 అనఁగా నపుడు వెలయాండ్రలో నొకతె తనప్రియుఁడు వెన్నెలవైట మిత్రమండలితో జూ
 దము లాడుచుఁ దడవునేయఁగా | మదనశరములచే బాధితయై నెచ్చెల్లిచేతి కచ్చంపునానవా
 లిచ్చి ప్రీయునిఁ దోడితె మ్మని యంచి ముంగిటఁ గూర్చుండి పతిరాక కెదురుచూచునదియు
 నొకతె పొదరింటిలోఁ దూఁగుటుయ్యెలవైఁ గూర్చిండి ప్రీయుఁడు పసిండిదండియఁ బూని
 సుతి మీటఁగా సంభోగనమయ సముచితము లైన క్రొత్తపాటలు పాడి చెలులఁ జొక్కించు
 నదియు నొకతె జాఱ విడిచిన జడ వల్లిన మొల్లలవాసన నలుదెనలు గ్రమ్మఁగాఁ బద్దరాగమణి
 మయము లగుకాలియందెలఁ బొందుపఱచిన గజ్జలచప్పుడులఁ గర్ణానందము లగుచుండఁగా
 నింఁడార దువ్వలువ గప్పి చెలియలఁ గూడి ప్రీయునికేతనమునకుఁ బోవునదియు నొకతె త
 న్ను వివిధరతములతో సంతసంపఁ జేసిననాయకు నొద్దఁ బ్రీతితోఁ జేరి పూదండలు కొప్పు
 నఁ దుఱిమి మిగులఁ జలువ యైవకలపంబుఁ బూని యంతంత కుదయించు రాగమున మఱల
 రతమునకై పైకొను నదియునై యుండఁగా వారలు పూసికొన్న గంధపరంపరలతోను వారి
 మందహాసకాంతి సంతతితోను కర్ణాభరణములుగా నుంచుకొన్న తెలికలువతోకుల తేజఃపుంజ
 ముతోను కొప్పుల కొప్పుగ నుంచుకొన్న కుసుమముల దీధితితానముతోను కలసి మెలసికూ
 వెన్నెల చెన్నారై నవి భావము. ఇందు వన్నె గలవెన్నెల యును తొలుతటివాక్యమున విర
 హోత్కంఠితయు లెండవదానియందు నాలుగవదానియందును స్వాధీనపతికయు మూడవ
 దానియం దభిసారికయు నగును. "అనాగనీ ప్రీయితమే చిరయ త్యుక్తుకాకుయా| విరహో

త్కంఠితా భావవేదిభి స్సముదాహృతా| ఆసన్నాయ త్తరమణా హృష్టాస్వాధీనవల్ల భా' అని విరహోత్కంఠితా స్వాధీనపతికల లక్షణములు. అభిసారికాలక్షణము వ్రాయఁబడినది యైన వేశ్యాభిసారికను గూర్చి విశేషము: 'వేశ్యాభిసారికా త్యేతి హృష్టా వై: కనాయకమ్| ఆవిహృత స్తితముఖీ మదఘూర్ణితలోచనా | అనుశ్చిస్తాభిలాక్షీచ చిచిత్రాభరణాన్వితా | స్నేహంబుకరి తరోమాఞ్చస్సుటీఘాతమనోభవా | సంవేష్టితా పరిజన్తై: రోఘోగోపకరణాన్వితై: | రకనారా వమాధ్యర్యదీపితానజ్జవైభవా | చరణామ్బుజసంలగ్నమజ్జంమజ్జోరమజ్జలతా' అని రసార్ణవసమధాకరమున వ్రాయఁబడినది. మహోత్పలమండలత్రాణైకవిహారవిలాసాంచితంబు అయ్యును. - మహాత్ = అధికమగు, ఉత్పలమండలంకల్యలగుంపుయొక్క, త్రాణ = రక్షణమందు, ఏక = ముఖ్యమయిన, విహారవిలాసంవిహారణప్రకాశముచేత, అంచితంబయ్యును = ఒప్పుచున్నదైనను ; మహోత్పలమండలామోదహరణైకవిలాసాంచితంబుని. - మహోత్పలంకల్యలమండలంబులయొక్క, 'అరవిందమహోత్పలమ్' అనియమచుండు, మండలంసంఘముయొక్క, ఆమోదంసంతనముయొక్క, హరణంహరించుటయొక్క, ఏకవిలాసాంచితంబై = ముఖ్యవిలాసముచేత నోప్పుచున్నదై, రాత్రికలువలువికసిల్లుటయుం బద్దములు ముడుగుటయుం బ్రసిద్ధము. అసమకాండచండప్రతాపనాశకనిజోదయంబు అయ్యును. - అసమకాండంనూర్వనియొక్క, చండప్రతాపంత్రిప్రమగువేడికి, నాశకంధ్వంసముచేయునదియగు, నిజోదయంబు = తనయుదయముగలది అయ్యును; అసమకాండచండప్రతాపసంవృద్ధికరనిజోదయంబై. - అసమకాండం = మరునియొక్క, చండప్రతాపంక్రమప్రతాపముయొక్క, సంవృద్ధికరంకక్షకమగు, నిజోదయంబై = తనయావిర్భావముగలదై; వెన్నెల యుదయించునపుడు సూర్యతాపముడిగి మదనతాపము మించుననుట; దివ్యచక్రచిత్తానందసంధాయకంబు అయ్యును. - దివ్యచక్రం = సురనికరముయొక్క, ఆనందసంధాయకంబు = సంతోషజనకమయ్యును; దివ్యచక్ర చిత్తానందభేదకంబై = సుందరమలైన చక్రవాకముల చిత్తానందమునకు భేదకమై; సురలు సుధంక్రోలు వారు గాన వెన్నెలవారి కానందజనకమగుటయు చక్రవాకమోదనాశకమగుటయుం బెల్లము; రాజిల్లుచుకొండెప్పినవిధమున విలసిల్లుచు; ద్రుహిణాండకరండంబునకుం = బ్రహ్మాండమనెడు బరణికి; వెండిజలపోసనంబుదారికొ = వెండినీరుయొక్క ప్రేమాంతవలె; ప్రకాశించెకొ = విలసిల్లెను. అయ్యవసరంబునకొ ఇదినుండు కన్వయించును.

మ. అలపాంచాలకుమారి యేపటి సువర్ణాంచత్పరాగాళికికొ
 నలవై రా నలకాండధామగతి కెంతే దోచి పెల్లంచ వె
 న్నెల వై రానలకాండధామనయనోన్నేషస్ఫురత్రోక్కిలి
 బల మ్రోయకొ వెఱి నూని ముకొ సితరుచికొ బల్కుకొ విరోధోక్తులకొ.

టీ. అలపాంచాలకుమారి = అచంద్రిక; సువర్ణాంచత్పరాగాళికికొ. - సువర్ణం = చంపక పుష్పములయొక్క, అంచత్ = ఒప్పుచున్న, పరాగాళికికొ = పుష్పాడిచాలునకు; ఏపటి = డస్సి; వెన్నెల = జ్యోత్స్న; ఎంతే = మిక్కిలి; దోచి = పోల్చి; నలకాండ ధామగతికికొ. - నల

కాండ=పద్మబాండగు మరునియొక్క, ధామ=ప్రతాపముయొక్క, గతికి=వ్యాప్తికి; నెలవై=స్థానిమై; వెల్లు=మిక్కిలి; ఏచక్=బాధించుటకు; రాక=రాగ; వై రాసలకాండధామనయనోన్నేపస్ఫురతోక్తిలాబల--వై ర=విరోధమనెడు, అసలకాండ=అగ్నిపుంజమునకు, ధామ=ఆశ్రయమగుచున్న, నయనోన్నేప=నేత్రవికసనముచేత, స్ఫురత్=ప్రకాశించుచున్న, గోకిలాబల=కోకిలస్త్రీ, కోయిలలకుఁ గన్నులెట్లగ నుండుట ప్రసిద్ధము; మ్రోయక=కూయఁగా; వెళక=భయమును; ఊని=వహించి; ముక్=తోలుత; సితరుచిక్ = చంద్రునిగూర్చి; విరోధోక్తులక్=విరోధనాక్కులను; పల్కుక్=వచించును.

అనఁగా నట్లువెన్నెల గాయుచుఁ జంద్రికను మిక్కిలి బాధించె ననియుఁ గోకిలారపము మిక్కిలి దుస్సహమైన దనియు దానివలనఁ జంద్రిక చంద్రాదులను దూషింపఁ దొడంగ ననియు భావము.

చ. కమలక యార్వహేతితతి * గాఢనమౌదయరాగకీలిచేఁ

దెమలక రాహువక్త్రనము * దీర్ఘవిషాగ్ని నడంగ కున్నమ
త్కమలక రాళికాధికశిఖాహతిఁ దూలక పొల్పి తక్కుటా
కమలక రాళికాధికత * కాలుషి నేమన వచ్చు జాబిలీ.

109

టీ. జాబిలీ=ఓచంద్రుఁడా! ఔర్వహేతితతి=బడబాగ్ని బ్యాలా సమాఘముచేత; కమలక=కందక; గాఢనమౌదయరాగకీలిచేక్.-గాఢ=దట్టమైనట్టి, నవ=నూతనమైన, ఉదయరాగ=ఉదయకాలి కాసుఖ్యమనెడు, కీలిచేక్=అగ్నిచేత; తెమలక = చలింపక; రాహు వక్త్రనముదీర్ఘవిషాగ్నిక్.-రాహువక్త్ర=రాహుముఖమందలి, సముదీర్ఘ=అత్యుత్కృటమైన, విషాగ్నిక్=విషమనెడు వహ్నిచేత; అడంగక=నశింపక; ఉన్నమత్కమలక రాళికాధికశిఖాహతిక్.-ఉన్నమత్=వైకెగయుచున్న, ఇది యగ్నికి విశేషణము, కమలకర= రేడిహస్తమునందుఁగల శివునియొక్క, ఆళిక=ఫాలస్థలమందలి, ఆధిక=అధికమగు, శిఖా=జ్వాలయొక్క, హతిక్=కొట్టుటచేత; తూలక=పడిపోవక; పొల్పితి=ఉదయించితివి. అక్కటా=భేదము! కమలక రాళికాధికతకాలుషిక్.-కమలక రా=స్త్రీలయొక్క, ఆళికా=శ్రేణిచేత, అధికత=పొందఁబడిన, కాలుషిక్=పాపమును; ఏమనవచ్చుక్=ఏమనవచ్చునను.

అనఁగా బడబా గ్నుడయరాగాగ్ని రాహువక్త్రవిషాగ్ని హరఫాలనేత్రాగ్నిశిఖలచేతఁ జంద్రుఁడు నశింపక యుదయించుట స్త్రీలు చేసినపాపముచేతనే గాని వేఱుగా దగుట.

శా. స్వచ్ఛా యక్ వనితాళిఁ దూల్చుటలు దీ*వ్యచ్చక్రమోదచ్చిదా
స్వచ్ఛందోహ యమానధామహృతచం*చత్తావకోజోఖల

స్వచ్ఛందోహయమాన మేచుటలో యుష్మద్భేదనాఘ్నాంఘ్రిభా
స్వచ్ఛందోహయమాన మేచుటలో నిఃచ్ఛల్ దల్పుమా హృత్ఫస్లికా.

టీ. దీవ్యచ్ఛక్రమోదచ్చిదా స్వచ్ఛందోహ.-దీవ్యత్=ఓప్పుచున్న, చక్ర=చక్రవాక
ములయొక్క, రాష్ట్రములయొక్కయని యర్థాంతరము తోచుచున్నది, మోద=సంతోష
ముయొక్క, చిదా=చేదనమందు, స్వచ్ఛంద=స్వాభీష్టమగు, ఊహ=తలంపుగలవాఁడా! ఇది
చంద్రసంబోధనము; స్వచ్ఛాయత్=నిజకాంతిచేత; పనితాళిక=అబలా కడంబమును; తూ
ల్పుటలు=తూలఁజేయుటలు; అమానధామహృత చంచత్తావకోజోఖిల స్వచ్ఛందోహయమాన
ము.-అమాన=అధికముగ, ధామ=వ్రతాపముచేత, హృత=హరింపఁబడిన, చంచత్=ఓప్పుచు
న్న, తావక=సీసంబంధియైన, ఓజ=తేజస్సనెడు, అఖిలస్వ=సకలధనముగలవానియొక్క, అ
నఁగా నూర్జునియొక్క యని గాని రాహువుయొక్కయని గాని భావము, ఈపదము నేయా
ర్థమైనను “యమకాది ద్విదుష్టం స్వాన్నిహతార్థం నిరర్థకం” ఇత్యాదిగా నెఱుకవ్రాయఁ
బడిన ప్రమాణముచే గావ్యదోషము ప్రసరింప దని తెలియవలయు, ఛందః=అభిప్రాయముయొ
క్క, హయ=వేగముయొక్క, మానము=మర్యాదను; ఏచుటలో=భంగపఱచుటలో; యుష్మ
ద్భేదనాఘ్నాంఘ్రిభాస్వచ్ఛందోహయమానము.-యుష్మత్=నీయొక్క, నిందయందు బహు
వచనము. భేదన=భేదనమందు, అఘ్న=సమర్థమైన, అంఘ్రి=పాదములచేత, భాస్వత్=ఓప్పు
చున్న, ఛందోహయ=కివునియొక్క, మానము=గర్వమును; ఏచుటలో=భంగపఱచుటలో;
నిఃచ్ఛల్=ఎల్లపుడు; హృత్ఫస్లికా=హృదయసీమయందు; తల్పుమా=చింతింపుమా.

అనఁగా సీసర్వస్వము హరించునట్టి నూర్జునితోలికిఁ బోక నిన్నుఁ గాలితోఁ దన్ని
న శక్తి నేమియు చేయఁజాలక నీవు చక్రసంతోషముఁ బోఁగొట్టునట్టివాఁడవు కావున యబ
లల బాధించుచున్నావు. ఇది నీట యుక్తము గాదని తాత్పర్యము. కివుఁడు దక్షయాగధ్యం
సమునఁ జంద్రునిఁ బాదముతోఁ దన్నినట్లు పురాణసిద్ధము.

పీ. అనురక్తి పాదల దిఃవ్యాచార్యునవలా ల
లితకంతు కేళికాఁగతిఁ దెమల్చి
మాతంగసఖ్య మేఁముఱక గన్నవలాల
నేలుమారునిచెల్చి * నెడయ మాని
చక్రవిప్రవర తేజం బెల్ల నవలాల
సారూఢిఁ గరళ క్తి * నపహరించి
పరమలింగా ప్తిఁ జూఁవట్టుతానవలాల
సద్దీప్తిఁ బాపండఁసరణిఁ దాల్చి

తే. మలినతరకీర్తిజాతంబు * లిల నలర్చి
ప్రోది గను నిన్నుఁ దిలకింప * రోహితాంక

పతి కడుపు మండకుండునే * బాడబాగ్ని

రూఢ కీలా పరంపర * రోహితాంక.

టీ. రోహితాంక = చంద్రుఁడా ; దివ్యాచార్యునవలాక్ = ఆమానుషుఁడగునుపా
 ధ్యాయునిస్త్రీని, బృహస్పతిపత్నిని వాస్తవార్థము; లలితకంఠుకేలికాగతిక్.—లలిత =
 మనోజ్ఞమయిన, కంఠుకేలికా = కామక్రీడయొక్క, గతిక్=ప్రాప్తిచేత; ఆసురక్రిపాద
 లక్=అసురాగ మొప్పునట్లు; తెమల్పి=చలింపఁజేసి; మాతంగసఖ్యము=చండాలసాంగత్యము,
 గజసాంగత్యమని వాస్తవార్థము; ఏమఱక=పారపడక; కన్నవలాలక్=పొందినబలములను;
 తుమ్మెద లననుట; తుమ్మెదలు కామసైన్యములోఁజేరిన వగుటప్రసిద్ధము; ఏలుమాదునిచెల్లిక్=
 పోషించు ఘాతుకునియొక్కసఖ్యమును, మరునియొక్కసఖ్యమునని వాస్తవార్థము; ఎడయక్=
 ఎడఁబాయును; చూని=వదలి; చక్రవిప్రవర తేజంబు.—చక్ర=రాష్ట్రములయందలి, విప్రవర=
 బ్రాహ్మణశ్రేష్ఠులయొక్క, చక్రవాకములనెడు పక్షిశ్రేష్ఠములయొక్కయని వాస్తవార్థము, తే
 జంబు=తేజస్సును; ఎల్లక్=అంతను; నవలాలసారూఢిక్.—నవ=నూతనమయిన, లాలసా
 రూఢిక్=బొత్తు క్యాతికయము చేత; కరకక్తిక్=వాస్తసామర్థ్యము చేత, కిరణసామర్థ్యము
 చేతనని వాస్తవార్థము; అపహరించి=పోఁగొట్టి; పరమలింగాప్తిక్.—పరమ=ఉత్కృష్టమైన,
 లింగాప్తిక్=లింగధారణము చేతననుట; ఉత్కృష్టమయినచిహ్నమును బొందుటచేతనని
 వాస్తవార్థము; చూపట్టుతానవలాలనదీప్తిక్.—చూపట్టు=అగపడుచున్న, తానవ=తనుసంబం
 ధియైన, లాలసత్=మిగులఁబ్రకాశించుచున్న, దీప్తిక్=కాంతిచేత; పాపండ్లసరణిక్=పా
 పండునిదారిని; తాల్పి=పోషించి; మలినతరక్తిరిజాతంబులు.—మలినతరక్తిరి=అపకీర్తలయొక్క,
 జాతంబులు=సమాహములను, నల్లగలువలననివాస్తవార్థము; “కీర్తిర్యకసికర్తమే” అని విశ్వ
 ము; ఇలక్ = భూమియందు; అలర్పి=వికసింపఁజేసి; ప్రోదిగసునిన్నుక్ = వృద్ధిబొందు
 చున్న నిన్ను; తిలకింపక్ = పిక్షింపఁగా; రోహితాంకపతికడుపు = సముద్రునియుదరము;
 బాడబాగ్ని రూఢకీలాపరంపరక్ = బడబాగ్నియొక్క యధికమైన జ్వాలాసంతతిచేత;
 మండకుండునే = ఎరియకుండునా ?

అనఁగా రాగాతికయముచేత గురుపత్నిగమనము చేసి మాతంగసఖ్యముగన్న సైన్యము
 నేలుఘాతుకునిచెలిస్తే లింగధారణము చేసి పాపండుఁడవై లోక మెల్ల నవకీర్తి నెఱపిననిన్నుఁ
 ఁచి నీతండ్రి యగుసముద్రునకు బడబాగ్నిజ్వాలలచేతఁ గడుపుమండు ననుట. చంద్రుఁడు
 బృహస్పతిభార్యను పొందుట, గజములఁబొందుతుమ్మెదల నేలుమాదునిచెలియగుట, తనదేవా
 కాంతిచేత చక్రవాకమొద మపహరించుట, కళంకమును చూల్చుట, నల్లగలువల వికసింపఁ
 జేయుట, సముద్రోదరము బడబాసలముగలిగియుండుట, స్వభావము.

మ. అలరం గామవిమోహనైకవిహృతుల్ * ప్రాంచన్నలశ్రీగతుల్
 దలఁగన్ రాజలునీమహాభ్యుదయ మాత్తం జూడఁగా విస్ఫుర

త్కలికాలాభ మనంగఁ జెందునె సుదృఙ్వాతంబు చాల న్నులౌ
త్కలికాలాభ మనంగశత్రునిటలోఁ గ్రజ్వాలితుల్యద్యుతీ.

112

టీ. ఆనంగశత్రునిటలోఁ గ్రజ్వాలితుల్యద్యుతీ. - ఆనంగశత్రు = కివునియొక్క, నిటల = పాలమందున్న, ఉగ్రజ్వాలి = భయంకరమయిన అగ్నితోడను, తుల్యద్యుతీ = సమానమయిన కాంతిగలవాఁడా! ఇది చంద్రసంబోధనము; కామవిమోహనైకవిహృతుల్. - కామ = మన్మథునియొక్క, విమోహన = మోహింపఁజేసెడు, ఏక = ముఖ్యములగు, విహృతుల్ = విహారములు; కామ = మిక్కిలి, వి = పక్షియొక్క, మోహన = భ్రమింపఁజేసెడు, ఏకవిహృతుల్ = ముఖ్యవిహారములు; అని ఆర్థాంతరముతోఁచును; అలంక = ఒప్పఁగా; ప్రాంచన్నలక్రీగతుల్. - ప్రాంచల్ = ఒప్పుచున్న, నల = పద్మములయొక్క, నలరాజుయొక్కయని యర్థాంతరము, శ్రీగతుల్ = కాంతిగతులు, సంపద్గతులు; తలంక = తొలఁగిపోఁగా; రాజులు సీమహాభ్యుదయము. - రాజులు = ప్రకాశించుచున్న, సీమహాభ్యుదయము = నీగొప్ప యావిర్భావము, సమృద్ధి; ఆత్మ = చిత్తమందు; చూడఁగా = భావింపఁగా; విస్ఫురత్కలికాలాభత్. - విస్ఫురత్ = ప్రకాశించుచున్న, కలికాల = కలియుగముయొక్క, కలిపురుషునియొక్కయనుట, ఆభత్ = కాంతి చేత; మనంగత్ = వృద్ధిపొందఁగా; సుదృఙ్వాతంబు = స్త్రీగణము, పండితమండలమని యర్థాంతరము; చాలన్ = మిక్కిలి; నవోత్కలికాలాభము. - నవ = నూతనమగు, ఉత్కలికా = వేడుకలయొక్క, లాభము = ప్రాప్తిని; చెందునె = పొందునా?

అనఁగా కలిపురుషుఁడు పక్షియొక్కవ్యామోహవిహారములచే నలచక్రవర్తినిరులు తొలఁగఁ జేసి విరాజిల్లుచుండఁగా నజ్జనులు సంతసింపనట్లు నీవు మరునిభ్రామకవిహారములలరుచుండఁగాఁ బద్మములసిరులు తొలఁగఁచుండఁగా రాజులుటకు స్త్రీలు సంతసింప రిమట.

సీ. కల నూపి తొలుదొల్ల * గాంచితో మేషవా
హాలసమానార్చిశ్చ * యస్ఫురణము
వెనువెంటఁ జనుచుఁ జయ్యన లాగితో నదో
హాలసమాన్యహయోత్క * టాంశుమహిమ
జడల నడుమనుండి * పడసితో కందర్ప
హాలసమాతతనిట * లాగ్నిశక్తి
ననుజుండ ననుచుఁ బొ * లందితో ఘనహాలా
హాలసమాభీలకీ * లాలిరూఢి

తే. నకట చల్లనిరాజ వీ * వట్టిసికఁ
బాసఁగ నేదారి నీనర్వ * భువనజాత
సుఖదతేజంబు నన నిల్లు * శుంభచౌర్వ
పుంజనిభధావు మవధూత * భువనజాత.

టీ. అవసూతభవనజాత = తిరస్కరింపఁబడిన లోకసమాహము గలవాఁడా ! తిరస్కరింపఁబడిన జలజాతములుగలవాఁడా యని వాస్తవార్థము ; తొలుదొల్తక = మొట్టమొదట; కలనూపి = విద్యమొఱయించి, కల నిచ్చి అని వాస్తవార్థము; “ప్రథమంపిబలేవహ్నిః” అని యాగమప్రసిద్ధము; మేషవాహలసమానార్చిత్వయస్సుభరణము.- మేషవాహ=ఆగ్నియొక్క, లసమాన=ప్రకాశించుచున్న, అర్చిత్వయ=తేజస్సంఘముయొక్క, స్సుభరణము=స్ఫూర్తిని; కాంచితో=పొందితివో. వెనువెంటక=వెంటవెంటనే; చనుచుక=పోవుచు; సదోహలసమాన్యహయోత్కటాంతుమహిమక.-సదోహల = ఉత్సాహముతోఁగూడిన, సమాన్యహయ=సప్తాశ్వుఁడయిననూర్వునియొక్క, ఉత్కట=అధికములయిన, అంశు=కిరణములయొక్క, మహిమక=అతిశయమును; చయ్యునక=కీఘముగా; లాగితో=ఆకర్షించితివో; జడలనడుమక=జటామధ్యభాగమందు; ఉండి=వసించి; కందర్పహలసమాతతనిటలాగ్నిశక్తిక.-కందర్పహల=శివునియొక్క, రేఫలకారాభేదముపట్టిహలశబ్దముచేహరశబ్దముగ్రాహ్యము, సమాతత మిగులసధికమయిన, నిటలాగ్నిశక్తిక = ఫాలాగ్నిసామర్థ్యమును; పడసితో = పొందితివో; అనుజండనచుక = తమ్ముండననుచు; ఘనహాలాహలసమాభీలకీలారియాధిక.-ఘన=అధికమయిన, హాలాహల=కాలకూటముయొక్క, సమాభీల=మిగులభయంకరమగు, కీలాలి = జ్వాలానమాహముయొక్క, రూధిక = అతిశయమునందు; పాలందితో = భాగమందితివో. ఈవు=నీవు; చల్లనిరాజవు=చల్లనిదోరవు, చల్లనిచంద్రుఁడవు. అట్టిసీమక=అట్టివాఁడవైననీకు; ఈసర్వభవనజాతసుఖదతేజంబు.-ఈసర్వ=ఈనమస్తుమైన, భవనజాత=లోకసమాహమునకు, సుఖద=సుఖమునిచ్చెదు, తేజంబు=కాంతి; చనక=పోఁగా; ఇట్లు=ఈప్రకారముగ; శుంభదౌర్వపుంజనిభధామము.-శుంభో=ప్రకాశించుచున్న, దౌర్వపుంజ = బడబాగ్నికదంబముతోడ, నిభ=సదృశమయిన, ధామము=తేజస్సు; ఏదారిక=వీరితి; పాసఁగక=బిచ్చెను.

అనఁగా చల్లనిరాజ వగునీకు బడబాగ్ని పుంజసమాన మగు నిట్టి తేజస్సు, ఆగ్ని కిం దొలు తకలఁజూపి ఆతనితేజస్వయము గాంచుటనా? నూర్వునివెంటఁ బోవుచు నాతనియుత్కట తేజోమహిమను లాగుటచా? శివునిజటామధ్యముననుండి తన్నిటలాగ్నిశక్తిక బడయుటనా? కాలకూటమున కనుజన్మండవి దానియాభీలకీలారియాధి పాలందుటనా? వీనిలో దేనివలనఁ గలిగె ననుట. ఇటుఁ జంద్రతేజఃపుంజమునందు అగ్నాద్వ్యవ్యతమసంబంధిత్యప్రకృత్యాజముచేతత్రాదాత్త్వదృష్టికరణమువలనను బూర్వావధకన్న నుత్కర్షాపకర్షణములు చెప్పమివలనను “చంద్రజ్యోత్స్నాన్వికదపులిసే సైకతేష్టి స్సరయాః” ఇత్యాదులయందువలె ననుభయ తాదాత్త్వరూపకము “విషయ్యభేదతాద్రూప్యరజ్జునః విషయస్య యత్ । రూపకం తత్త్రిధా ధిక్యన్యూనత్వానుభయోక్తిభిః” అని తల్లక్షణము.

క. ఈలీలఁ జంద్రు నని ల, క్షీలలనాతనయుఁ బలికెఁ గినుక మధువరా జాలక శరభవజాలక, జాలకశరభవదురంతఁసంతాపికయై. 114

టీ. ఈలీలకొ=ఈప్రకారముగ; చంద్రుకొ=చంద్రునిగూర్చి; అని=పలికి; మధుపరాజాలక.-మధుపరాజు=తుమ్మెదలమిన్నలనుబోలు, అలక=ముంగులుగలచంద్రుకొ; కరభవజాలకజాలకకరభవ దురంతసంతాపికయై.-కరభవ = కమలములయొక్క, జాలక=మొగ్గలయొక్క, జాలక = సమాహములు, కర=బాణములుగాఁగల మన్మథునివలన, భవ = పుట్టిన, దురంత=అపారమయిన, సంతాపికయై = సంతాపముకలదై; లక్ష్మీలలనాతనయుకొ = లక్ష్మీకుమారుఁడగు మన్మథునిగూర్చి; కినుకకొ=కోపముచేత; పలికకొ=వచించెను.

చ. కలుగునె నీకు సద్యశ మఖండరుషాగతి నిస్వనద్గుణో

జ్వలవిశిఖాసముక్తశితసాయకధారక గృహీటజాంబకా
వలికర మేచచ ద్వద్వలనివారకసారకృపీటజాంబకా

తులితభుజాసహాయమహిమః * దూర్చినఁ గాక కృపీటజాంబకా. 115

టీ. కృపీటజాంబకా=ఓపద్ద బాణుఁడైన మరుఁడా; త్వద్వలనివారక సారకృపీటజాంబకాతులితభుజాసహాయమహిమకొ.-త్వద్వల=నీ సామర్థ్యమునకు, నివారక=వారించునదియైన, సార=శ్రేష్ఠమైన, కృపీటజాంబక=వహ్నినేత్రుఁడైన శివునియొక్క, అతులిత = సాటిలేని, భుజాసహాయ=బాహుబలముయొక్క, “సహాయకౌర్యాణి” అని యమరుఁడు, మహిమకొ= అతిశయమును; తూర్చినకొకాక=తూలఁజేసిన నేకాని; అఖండరుషాగతికొ=ఆవిచ్చిన్నలోఁకు ప్రాప్తిచేత; నిస్వనద్గుణోజ్వలవిశిఖాసముక్త శితసాయకధారకొ.-నిస్వనతో = మ్రోయుచున్న, గుణ=అలైత్రాటిచేత, ఉజ్వల = ప్రకాశించుచున్న, విశిఖాస = ధనుస్సుచేత, ముక్త=విడువబడిన, శితసాయక=తీక్షణములైనబాణములయొక్క, ధారకొ=అంచుచేత; కృపీటజాంబకావలికొ.-కృపీటజు=జలజములవంటి, అంబకా=నేత్రములుగలవారియొక్క, స్త్రీలయొక్క యనుట, అవలికొ=సమాహమును; కర మేచచకొ=మిగులబాధింపఁగా; నీకుకొ; సద్యశము=మంచిఖ్యాతి; కలుగునె=జనించునా?

నిన్నుదహించిన శివుని జయించిననే నీకు యశస్సుకలుగును గాని, యట్లుగాక, స్త్రీల బాధనేయుచున్నచోఁ గలుగదని భావము.

సీ. తరుణతురంగాయితకుకాండజాతము

ల్పంజరకారలోఁక * బడక యున్న
సతతనారాచితసితకాండజాతముల్
కడు నిశాతత్వంబుఁక * గాంచియున్న
మది ఘనభయరేఖ * మధుకాండజాతము
ల్లలితప్రతిబలంబు * గలఁగ కున్నఁ

జక్కడే నై నపుష్పత్యాండజాతముల్
పాదలుచాంచలి మూల ధ నెదుఁగ కున్న

తే. సారకాంతాలసాయకాసన మఖండ
తాగతి భజించి యున్న నీధాత్రి నవమ
సారకాంతాలకాపాలి ధ ఘోరతాప
కీనధాటికి బ్రతుకునే ధ సూనబాణ.

116

టీ. సూనబాణ = ఓకునుమాయుధుఁడా; తరుణతుఁగఁగాయితశుకాండజాతముల్.-
తరుణ=నూతనములయిన, తుఁగఁగాయిత=అశ్వములవలె నాచరించుచున్న, శుకాండజాతము
ల్=శుకములనుపక్షులు; పంజరకారలోక = పంజరమునెడుకారాగృహములలో; పడకయు
న్నక =పడినవికాకుండినయెడ; దీనికి గీతయం దున్న బ్రతుకునే యనుక్రియతో నన్యమును;
ముందుచరణములయందు నితే తెలియవలయు; సతతనారాచితసితకాండజాతముల్.-సతత=
ఎల్లపుడు, నారాచిత=బాణములుగాఁజేయఁబడిన, సిత=తెల్లనయిన, కాండజాతముల్ =బలజను
లు, అనఁగాఁబుండరికములు; కడుక=మిక్కిలి; నికాతత్యుంబుక=తీక్ష్ణత్వమును, రాత్రియొక్క
స్వరూపముననివాస్తవార్థము; కాంచియున్నక=పొందియున్నయెడ; మధుకాండజాతముల్లి
తపత్రబలంబు.-మధుకాండ=వసంతసమయమందు, జాత=ఉదయించిన, ముత్=నంతసము
చేత, లలిత = ఓప్పుచున్న, పత్ర = పక్షులనెడు, అనఁగా కోయిలలనెడు, బలంబు=నై
న్యము; మదిక = మనస్సునందు; ఘనభయరేఖక = అధికభీతిపరంపరచేత, మేఘము
వలననైన భీతిపరంపరచేతనని వాస్తవార్థము; కలఁగకున్నక = కలఁతపడకున్నయెడ;
తేరైక పుష్పత్యాండజాతముల్ = రథమయినవాయునమాహములు; చక్కక = బాగుగా;
పాదలుచాంచలిక=ఓప్పుచున్నచాంచల్యముచేత; మూలక=గొందిని, విదిక్కునందని వాస్త
వార్థము; ఓదుఁగకున్నక=దాఁగకున్నయెడ; సారకాంతాలసాయకాసనము.-సార=క్రేవ్య
మైన, కాంతాల=చెఱకనెడు, రేఫలకారంబులకభేదమునుబట్టి కాంతారశబ్దము గ్రహింపవల
యు, సాయకాసనము=ధనుస్సు; అఖండతాగతిక = అభంగత్వమును, ఖండములు కాకుం
డుటను; భజించియున్నక = పొందియున్నయెడ; ఈధాత్రిక = ఈధూమియందు; నవమసా
రకాంతాలకాపాలి.-నవ=క్రొత్తవైన, మసార=నీలమణులభంగి, కాంత=ఓప్పుచున్న, అల
కా=ముంగురులుగలవారియొక్క, అనఁగా స్త్రీలయొక్కయనుట, ఆళి=పంక్తి; ఘోరతాపకీ
నధాటికిక.-ఘోర=భయంకరమైన, తాపకీనధాటికిక=నీదాడికి; బ్రతుకునే=జీవించునా

అనఁగా నీయశ్వము లైనచిలుకలు పంజరము లనుకారాగృహమందుఁ బడకయుండి
నీబాణము లైనతెల్లదామరలు నికాతత్యముగాంచి యుండి కోయిలలనునైన్యములు చిత్తమందు
ఘనభయమును బొందికుండి నీరథ మైనమందమారుత మొకమూల నొదుఁగకుండి నీచెఱకువిల్లు
తునియలు కాకుండినచో లోకమునందు స్త్రీజనము బ్రతుక దనుట. చిలుకలు పంజరబంధ
మునుబొందుటయొక దెల్లదామరలు రాత్రితత్వము నెఱుంగకుండుటయొకగోయిలలు మేఘము

లవలన భీతిల్లుటయు వాయువు చంచలమై వాయవ్యమూలయం దొదిగి యుండుటయు నిత్యపు ఖండములగుటయుఁ బ్రసిద్ధము.

క. మదనానాపికకలగతి, మదనాహతనాదరేఖ * మసల నిటులు మ
మదనా యేఁచఁగ నీయెడ, మదనావిలవినుతి నలరి * మన్నవె మదనా. 117

టీ. మదనా = మన్మథుఁడా! మదనానాపికకలగతి మదనాహతనాదరేఖ.— మద=మదప్రధానములగు, నానాపిక= అనేకవిధములైన కోకిలములయొక్క, కలగతిమతో= అవ్యక్తమధురప్రకారముగల, అనాహత=అప్రతిహతమగు, నాదరేఖ=ధ్వనిపరంపర; మసలక=ఓప్పఁగా; ఇటులు=ఈప్రకారముగ; మచ్చుక ఏఁచక=మచ్చుశూధించుటకు; అదనా= సమయమా? కాదనికాకుండు. ఈయెడక = ఇప్పుడు; మదనావిలవినుతిక.—మతో = నాయొక్క, అనావిల = అకలువమగు, వినుతిక=స్తోత్రముచేత; అలరి=సంతసించి; మన్నవె= రక్షింపుమా.

సీ. పరమరుత్పరమారి * పరమారిధ ర్తయై
క ర్తయై వెలయుశ్రీభ ర్త యుండఁ
బరిణతాసుర రాజ * సుర రాజపాళియై
శీలియై తగుతమ్మి * చూలి యుండ
సముదారశమనాత్మ * శమనాత్మ భారియై
హారియై మించు ద * డారి యుండ
దళితో గ్రబలమాన * బలమానవాదియై
మోదియై మనుజై ల * భేది యుండ

తే. నకటకట నత్కదంబవై * తాప్తి బొల్పి
చెలఁగుచైత్రికుతోఁ జెల్లి * నలరు టెల్ల
ధరణి నార్యాళిమధనవ * ర్తనకుఁ గాదె
వారి నెవ్వారిఁ గానవే * వారిజాస్త.

టీ. పరమరుత్పరమారిపరమారిధ ర్తయై.—పర=శక్రువులగు, మరుత్పర=దేవవిరోధులగు రక్కసులను, హరి=సంచరించెడు, పరమ=శ్రేష్ఠమగు, ఆరి=చక్రముయొక్క, ధ ర్తయై=ధారకుడై; క ర్తయై=జగత్కర్తయై; వెలయుశ్రీభ ర్త=ఓప్పచున్న నారాయణుండు; ఉండక= ఉండఁగా; పరిణతాసుర రాజ సుర రాజపాళియై.— పరిణత=మిగులనమ్ములైన, అసుర=రక్కసులు, రాజ=యక్షులు, సుర రాజ=దేవశ్రేష్ఠులు, వీరియొక్క, పాళియై=పరంపరగలపాఁడై; శీలియై=నదవ్యుత్తముగలపాఁడై; తగుతమ్మిచూలి=తగునట్టిబ్రహ్మ; ఉండక=ఉండఁగా; సముదార=

శమనాత్మ శమనాత్మ భారియై.-నమదార=మిక్కిలియధికమగు, శమన=యమునియొక్క, ఆత్మ=ధైర్యమునకు, "ఆత్మజేహమనోబ్రహ్మ స్వభావధృతిబుద్ధిః" అని విశ్వము, శమన=నాశకమగు, ఆత్మ=బుద్ధిని, భారియై=భరించుచున్నవాఁడై; హారియై=మనోహరుఁడై; మించుదక్షరి=అతిశయించుకొన్నఁడు; ఉండక=ఉండఁగా; దళితోగ్రబలమాన బలమానవాదియై.- దళిత=నలకఁబడిన, ఉగ్ర=తీక్ష్ణమగు, బలమాన = సామర్థ్యము గర్వముగల, బలమానవాది=బలాసురుఁడుగలవాఁడై; హౌదియై=నంతోషముగలవాఁడై; మతుశైలభేది = ఒప్పుచున్నయింద్రుఁడు; ఉండక=ఉండఁగా; సత్కదంబవైరాప్తిక.- సత్కదంబ=మంచి కడుములనెడు సత్పురుషగణములయొక్క, వైరాప్తిక=విరోధప్రాప్తిచేత; పూర్వ=ఉదయించి; చెలఁగుచైత్రితోక=ఒప్పుచున్నవసంతుండనెడుచిత్తరువువ్రాయువానితో; చెల్లిక=సఖ్యముతోడ; అలరులైలక=ఒప్పుటంతయు; ధరణీక = భూమియందు; నార్యాళిమథనవర్తనకుక.- నార్యాళి ఆర్యాళియనియు విభాగము, ఆర్యాళి = ఆర్యుల సమూహముయొక్క, నార్యాళి=స్త్రీసమూహముయొక్క, మథనవర్తనకుక=మథింపుత్తికి; కాదె=కదా! వారి నెవ్వారిఁగావనే = వారి నెవరిని జూడవా? అకటకట=భేదము!

అనఁగా నసురనంహారి యగువిష్ణుమూర్తియు సురాసురాదిసేవితుండగు బ్రహ్మాయు కాలాంతకుండగురుద్రుఁడును బలవైరి యగుసింద్రుఁడు నుండఁగా వారిలోఁ జెలిమిఁ గాంచక సత్కదంబవైరి యగుచైత్రితనితోఁ జెలిమి గాంచుట భూమియందు నార్యాళిమథనకేకదా యనుట, సత్కులనంపన్నుఁడుగాని చిత్తరువు పనివానితోఁ జెలిమి గాంచుట ఆర్యాళి మథనమునకేయని ధ్వని. వసంతమందుఁ గదంబములు నిలసల్లమి వెనుక వ్రాయంబడియె.

వ. అని యానారి శంబరారిం దూఱి యవ్వారున కెక్కుడై పైఁ జేరుసమీరు నిట్లనియె. 119

టీ. అని=ఇట్లని; ఆనారి=అచంద్రిక; శంబరారిక=మనస్తథుని; దూఱి = దూషించి; అవ్వారునకుక=అమస్తథునకు; ఎక్కుడై=వాహనమై; పైఁజేర్చుసమీరునిక = మీఁదికివచ్చువాయువునుగూర్చి; ఇట్లనియెక=వత్సవ్యాణప్రకారముగఁ బలికెను.

ఆ. మలయఁ జెంత నీవు * మహి నొప్పుపటుతరుల్
సారె వడఁక నెంత * భీరు లనఁగ
నలఁచ రాఁగ వల దానిల విజృంభితకోణ
నలవరాగవలద*నలకణాళి.

120

టీ. అనిల=మారుతమా! నీవు; చెంతక=సమీపమందు; మలయక=తిరుగుచుండఁగా; మహిక=భూమియందు; ఒప్పుపటుతరుల్ = ఒప్పుచున్నపటువులైన వృక్షముల నెడు మిక్కిలి సమర్థులు; సారెక=మాటిమాటికి; వడఁకక=కంపింపఁగా; భీరులు=స్త్రీల నెడుభయపడువారు;

అనఁగఁ=అనఁగా; ఎంత = ఎంతటివారు? విజృంభితశోణనలపరాగవలదనలకణాళికఁ-
విజృంభిత=వికసించినట్టి, శోణనల=ఎఱ్ఱగలువలయొక్క, పరాగ=పుప్పొడియినెడు, వలఁ=
తిరుగుచున్న, అనలకణాళికఁ=స్ఫులింగపరంపరలచేత; నలఁపఁ = నలఁతపోందించుటకు; -
రాఁగఁ=వలదు=రాఁగూడదు.

అనఁగా నీవు సమీపమున సంచరించుటచేత సమృద్ధిలైనవారే వడఁకునపుడు మాబోఁ
టిభీరువు లెంతటివారు? కావునఁ గోకనదపరాగ మనెడు నన్నికణాళితో నలఁత పొందించు
టకు రాఁగూడ దనుట. ఇట్ల దైన్య మనుసంచారిభావము వ్యజ్యమాన మగుచున్నది. "సత్త్వ
త్యాగాదనాధత్యం దైన్యంకార్యణ్య సంభవమ్" అని తల్లక్షణము.

నీ. గురుకలకంఠికాఁపరిరక్తిమాధవా

శయము రాజలుట గాఁచంగ లేదో

విప్రయోగుల నెంచువిధ మూను మాధవా

పత్యహృదీతి చూపట్ట లేదో

యనవద్యవసుహారి యగుచు శ్యామాధవా

త్సరహించుటల్ చాలఁదలఁప లేదో

యఖిలభృంగాంతరవ్యాప్యతిమాధవా

దృతి నిచ్చు చెలరేగుఁ టెఱుఁగ లేదో

తే. కటకటా యట్టివారితోఁ గరము నంటు

గని మలినపంకజాతవాఁనన చిగుర్ప

ధర నుదృక్పాలి దూలింపఁ దగవె పవన

కడు ననఘవృత్తి దగునదాఁగతికి నీకు.

121

టీ. పవన=ఓహారుతుఁడా! మాధవాశయము = వనంతునిహృదయము; గురుకలకంఠి
కాపరిరక్తిఁ.-గురుకలకంఠికా=గురుపత్నియందలి, పరిరక్తిఁ=అనక్తిచేత; అధికములగు
కోకిలస్త్రీలయందలి యనురాగముచేత ననివాస్తవార్థము; రాజలుట=ప్రకాశించుట; కాంచంగ
లేదో=చూడలేదో; విప్రయోగులకఁ=బ్రాహ్మణతాపసులను, విరహిజనులనని వాస్తవార్థము; నొం
చువిధము=అడంచుతీరును; ఊనుమాధవాపత్యహృదీతి.-ఊను=వసించునట్టి, మాధవాపత్య
=కామునియొక్క, హృదీతి=హృదయప్రకారము; చూపట్టలేదో=అగపడలేదో. శ్యామాధవా
త్స; శ్యామాధవ=చంద్రునియొక్క, ఆత్స=బుద్ధి, శరీరమనియర్థాంతరము; అనవద్యవసుహారి.-
అనవద్య=నిర్దుష్టమైన, వసు=సువర్ణమును, హారి=హరించునది, అనవద్యములైన కిరణములచేత మ
నోహారమైనవని శరీరపరమైనయర్థము; అగుచుకొ; చాలకొ=మిక్కిలి; రహించుట=ఓప్పుట
లు; ఈఁకటకటా=స్తంభలేదో. 'అఖిలభృంగాంతరవ్యాప్యతి=అఖిలములైన తుష్పదల హృ

దయవ్యాపారము; మాధవదృతికొ.-మాధవ=మద్యసంబంధియైన, ఆదృతికొ=ఆదరముచేత;
 పున్నరస సంబంధియైన యాదరముచేత ననివాస్తవార్థము; “మధుమద్యేపున్నరసే” అని య
 మరుఁడు; నిన్ను=ఎల్లపును; చెలరేఁగుట=విజృంభించుట; ఎఱుఁగలేదా. కటకటా=కష్టము!
 ఇట్టివారితోకొ=ఈవిధమైన వసంతాదులతో; అంటుగని=సంపర్కముగాంచి;మలిసపంకజా
 తవాసను=మలినమైనపాపకదంబముయొక్క సంస్కారము, నీలోత్పలముల పరిమళమనివాస్త
 వార్థము; చిగుర్నొక=పల్లవింపఁగా; ధరకొ=భూమియందు; సుదృక్వాళికొ=పండితసంఘము
 ను, స్త్రీకదంబునునని యర్థాంతరము; తూలింపకొ=తూలఁజేయఁగా; కడుననఘవృత్తికొ=
 మిక్కిలిపాపరహితవృత్తిచేత, మిక్కిలి నిర్మలవృత్తిచేత, వాయువు నిర్మలమగుట స్వభా
 వము; తగునదాగతికొ=ఓప్పనట్టి నజ్జనగతియగు, ఓప్పనట్టి నదాగమనముగలవానికి, వాయు
 వెల్లపుడు చరించునది యగుట ప్రసిద్ధము; నీకుకొ; తగవె=యుక్తమా?

అనఁగాఁ బాపరహితుఁడ వగునీకు గురుదారగమనము నేయువసంతుఁడు బ్రహ్మహత్య
 చేయుమరుఁడు స్వర్ణస్త్రీయి యగుచంద్రుఁడు మద్యపాయి యగుభృంగము వీరితో సహవా
 సము మంచిదికా దనుట. “బ్రహ్మహత్యా సురాపానం స్త్రీయం గుర్వజ్జనాగమః” అని చె
 ప్పఁబడిన మహాపాతకములకలవారితో సాంగత్యము చేసిననీకు, “తత్సంయోగీచపఞ్చముః”
 అని మహాపాతకలలోఁ జేరిక గలుగుఁ గానఁ దత్సహవాసము మాని సుదృక్వాళిని రక్షింపు
 మని హృదయము.

తే. అంతరమున నటించువేళారాస మీఱఁ

దోడ్డ భజియింతు మాకు సంఘోస మీ ర
 సారె బయిఁ గ్రమ్మి యిప్పుడేఁచకు నమీర
 కాంకురాభాంగ మింపుఁ గౌఁయఁగ నమీర.

టీ. సమీర=మారుతుఁడా! అంతరమునకొ = ఆత్మయందు; నటించువేళాస=ఉ
 ప్పొంగుచున్న పెద్దయాళ; మీఱకొ=మించఁగా; తోడ్డకొ=వెంటనె; భజియింతుకొ=కొల్లు
 ను. సంఘోసమీర=సంతసమిస్తురా! సారెకొ = మాటికి; పయికొ=మీఁదను; క్రమ్మి=ఆక్ర
 మించి; నమీర కాంకురాభాంగము.- సమీరకాంకుర=మరువపుమొలకయొక్క, అభ=కాం
 తివంటికాంతిగల, అంగము=శరీరము; ఇంపుకొ పాయిఁగకొ=సాంపువీడునట్లు; ఇప్పుడు; ఏఁచ
 మ=బాధింపకుము.

అనఁగా నామనోరథసిద్ధికాఁగానే నిను భజియించెద నిపుడు బాధింప కనుట.

క. అని యాజలజేతుణ యిట్లునిలాదులఁ జాల దూఱి యపుడు కిసలజే
 వనగోవిభునూను మధువ, వనగోవిభునూను మధువఁవారము లేఁచకొ.123

టీ. అని=ఇటుని; ఆజలజేతుణ=ఆశుంద్రిక; ఇట్లు=ఈప్రకారముగ; అనిలాదులకొ=
 మొలయవనాదులను; చాలకొ=మిక్కిలి; దూఱి=దూషించి; అపుడు; కిసలజేవనగోవిభునూను

మధుపవన గోవిభునూనుమధుపవారములు.- కిసలజీవన=కోయిలలు, గోవిభునూను=భూభ్రష్ట
యగు విష్ణువుకొడుకైనమరుఁడు, మధు=వనంతుఁడు, పవన=మలయాచలము, గోవిభునూను=స
ముద్రపుత్రుడైనచంద్రుఁడు, మధుపవారములు=తుమ్మెదలగుంపులు; ఏఁచక=బాధింపఁగా; దీనికొ
ముందుఁకద్యమందలిచొరఁబాటులో నగుక్రియలతో నన్వయము.

సీ. వకులూగనవపల్ల *వకులాలిఁ జొరఁబాటుఁ
గఱకుకై దువులపై * నుఱుకుపగిది
సుమనోజ్ఞచాంపేయ*సుమనోరజముఁ దూఱు
ఘోరాగ్నిమండలిఁ * జేరువగిది
మధుపాదపానూన*మధుపాళిఁ దిలకించు
ఘనవిషోదక మానఁ * గాంచుపగిది
లతికానికరగౌర*లతికాంతతతి మున్న
మించుపెన్నదిఁ బ్రవేశించుపగిదిఁ

తే. దోడ్డఁ బలుమాఱు బలుమారు*దోర్బలమున
నాత్మ వలవంత వలవంత * మగుచు నిగుడఁ
జటులకలనాదకలనాద*పటలి కలికి
బడలి యారామ యారామ*పదవి నెనసి.

124

టీ. ఆరామ=ఆచంద్రిక; దోడ్డకొ=వెంటనే; పలుమాఱు=సారెట; బలుమారుదోర్బల
మునకొ=అధికమగుమదనునిభుజబలముచేత; ఆత్మకొ=హృదయమందు; వలవంత=ద.ఖము;
వలవంతముఅగుచుకొ=బలవంతమగుచు, ఇటవలకభేదము; నిగుడకొ=అతిశయింపఁగా;
చటులకలనాదకలనాదపటలికికొ.-చటుల = చంచలములగు, కలనాద = కోయిలలయొక్క,
కల=అవ్యక్తమధురమగు, నాదపటలికికొ=ధ్వనిపరంపరము; అఱికి=భయపడి; బడలి=అలసి;
ఆరామపదవికొ = తానున్నకేళిమందిరమునుండి యుద్యానవనపీఠిని; ఎనసి=చేరి; వకులూగ
నవపల్లవకులాలికొ.-వకులూగ=పొగడచెట్లయొక్క, నవ=నూతనమగు, పల్లవకుల=చిగురుజొం
పములయొక్క, అళికొ=పంక్తిని; కఱకుకైదువులపైకొ=తిట్టుములగుశస్త్రములపైని; ఉఱుకు
పగిదికొ=ఉఱికడుతీయన; చొరఁబాటుకొ = ప్రవేశించును. సుమనోజ్ఞచాంపేయసుమనోరజ
ముకొ.-సు=మిక్కిలి, మనోజ్ఞ=మనోహరమగు, చాంపేయ=నాగశేసరములయొక్క, మమ
నోరజములు=పుష్పాదులను; ఘోరాగ్నిమండలికొ = భయంకరమైననిష్పలకుప్పను; చేరు
పగిదికొ=చొచ్చువిధమున; తూఱుకొ=ప్రవేశించును. మధుపాదపానూనమధుపాళికొ.-మధు
పాదప=ఇప్పచెట్లయొక్క, ఆనూన=అధికమగు, మధు = మకరందముయొక్క, పాళికొ=
సమూహమును; ఘనవిషోదకము=అధికమైనవిషజలమును; అనకొ=పానమునీయుటకు; కాం
ముపగిదికొ=చూచునట్లు; తిలకించుకొ=నీక్షించును, లతికానికరగౌరలతికాంతతతికొ.-లతి

శానికర=బండిగురివెందతీవెగుంపులయొక్క, గౌర=శుభ్రములగు, లతికాంతతతిక=కుసుమ
 నివహముండు; మించుపెన్నదిక=అతిశయించుపెద్దయేటిని; ప్రవేశించుపగిదిక=ప్రవేశించు
 రీతిని; ముద్గక=మున్నవేయును.

అనఁగా నాచంద్రిక యట్లు విరహనలసంతప్రయే మనోరథసిద్ధి గామితే సంతాప
 మంతంతకు మిక్కుటము కాఁగాఁ దాళఁ జాలక తనశరీరమందు వినువు పుట్టి ప్రాణత్యాగ
 మునకై యాదుధప్రాయముగఁ దోచువకుళపల్లవాళిఁ బ్రవేశించుటయు, నిప్పులకుప్పుగాఁ
 దోచునాగ కేశరములపుప్పొడితిప్పలు చేరుటయు, విషజలముగఁ దోచునిప్పవూఁదేనియ
 నానఁ జూచుటయుఁ, బెన్నదిగాఁ దోచుబండిగురివెందలవూజొంపముల ముద్దుటయు నొన
 రించె నని భావము. ఆప్యే దామె కవన్నియుఁ ప్రాణాపాయము నేయఁ గల్గు నన్నంత
 దుఃస్వహము లైన వని ఫలితార్థము. అవస్థాదశకములొని మరణావస్థ యిందు గదితంబయ్యె.
 తల్లక్షణతత్కార్యము లిట్లు. “తైవ్రైః కృతైః ప్రతీకాలై ర్యది న స్యా త్సమాగమః |
 మరణ మ్రహోద్యోగః కామాగ్నే ప్రత్ర విక్రియాః | లీలాకుకచకో రాదివ్యాస స్సిద్ధిగ్గసఖీ
 కరే | కలకణ్ఠకలాలాపశ్రుతి ర్మదైనిలాలాశ్రయః | జ్యోత్యాన్నప్రవేశమాకన్దమజ్జరీపీక్షణాద
 యః” అని తెలియవలయు.

చ. లలన సమీరధార పొదలక బొదలక వడిఁ దూఱు శారీకా

కులములు మ్రోయఁ జాలఁ గలఁగుం గలఁగుండువడక మనంబు గో
 ర్కు లెడయ హోయటంచుఁ బలుకకుం బలుకుందపు మొగ్గచిల్కుట
 మ్ములు మరుఁ డేయఁ బూనుఁ దరళముం దరముం జెలి చెంతఁ జేరినక.

టీ. లలన=చంద్రిక ; సమీరధార=మలయూహుతపరంపర ; పొదలక=ఏప్రవీణఁ
 గా; పొదలక=నికుంబములను; వడిక=వేగముగా; తూఱుక=చొచ్చును. శారీకాకులములు=
 గోరువంకలగుంపులు; మ్రోయక=కూయఁగా; మనంబు=మనస్సు; కలగుండువడక=అకులత
 పొందిఁగా; చాలక=మిక్కిలి; కలఁగుక=కలఁతఁజొందును. కోర్కులు=మనోరథములు ;
 ఎడయక=ఎడఁబాయఁగా; హోయటంచుకొపలుకుక = హోయనివచించును. బలుకుందపు మొగ్గ
 చిల్కుటమ్ములు.—బలు=అధికములగు, కుందపు మొగ్గ = మొల్ల మొగ్గల నెడు, చిల్కుటమ్ములు=
 అలుఁగుతోఁగూడిన బాణములను; మరుఁడు=మన్నభుండు; ఏయక=ఏయఁగా; చెలి=సఖి; చెంతక
 చేరినక = సమీపించినను; తరముక=వేగిరపాటును ; దరముక=భయమును ; పూనుక =
 పొందును.

వ. ఇట్లు పంచబౌణబౌణపంచకప్రపంచితవిరహానంతాపంబునం భ్రమించు న
 మ్మించుఁజోడిం దోడ్తచ్చి మచ్చిక గ్రచ్చుకొన నెచ్చెలిచెలువపిండు లచ్చుం
 వుఁజలువ వెదచల్లు మొల్లవిరినజ్జ నుంచి ప్రియకథానులాపంబులం బ్రొద్దు
 గడవునవసరంబున.

టీ. ఇట్లు = ఈ ప్రకారముగ ; పంచబాణబాణపంచక ప్రపంచితవీరహసంతాపంబునక. - పంచబాణబాణపంచక = కామశరపంచకము చేత, ప్రపంచిత = విస్తరిల్లఁ జేయఁబడిన, వీరహసంతాపంబునక = వియోగ వేదన చేత, భ్రమించునమ్మించుబోడిక = త్రమసొందునాచంద్రికను; తోడైచ్చి = తీసికొనివచ్చి; మచ్చి క గచ్చుకొనక = కేమఱుట నట్లుగా ; నచ్చెల్లిచెలువ పిండులు = ప్రియసభివర్గములు; ఆచ్చంపుఁజలువక = మంచినల్లఁదనమును; వెదనల్లు మొల్ల విరినజ్జక = వ్యాపింపఁజేయు మొల్లవూల పాస్పనిందు ; ఉంచి; క్రియక థాసులాపంబులక = ఇష్టకథలు చెప్పుట చేత; ప్రాద్దుగడ పునవసరంబునక = ప్రాద్దుపుచ్చుకప్పుడు. దినికిముందు పద్యము తోనన్వయము.

చ. కనికర మింత లే కనమః కాండుండు శ్యామ నలంప వేడ్కఁ జ
 క్కనికర హేతిధారఁ గలఁగఁ గఁ ఘటియింపఁగఁ బాడి గాదు మా
 కని కర మాత్మఁ దత్పరత * నందుచుఁ జయ్యన నేన నష్టలొ
 కనికరతాపహారి యుడు * కాంతుండు వారిధినేతఁ జేరఁగఁ.

టీ. ఆనమకాండుండు = మరుఁడనునూర్వుండు ; శ్యామక = చంద్రికయగురాత్రిని ; కనికరము = దయ; ఇంతలేక = ఇంచుకైనలేక ; వేడ్కక = సంతసము చేత; ఆలంపక = శ్రమపెట్టఁగా; చక్కనికర హేతిధారక = మంచికీరణముల నెడుఖడ్గధార చేత; కలఁగఁ = కలఁతఁబాటునట్లు; ఘటియింపఁగఁ = చేయుటకు; మాకుక = పాడిగాదు = ధర్తముగాదు. అని = ఇట్లుతలఁచి; కరము = మిక్కిలి; ఆత్మక = చిత్తమందు; తత్పరతక = ఆసక్తిని; అందుచుక = పొందుచు; అష్ట; లోకనికరతాపహారి = లోకముల ననూహమునకు తాపము శమింపఁజేయునట్టి; ఉడుకాంతుండు = చంద్రుండు; వారిధినేతక = నముద్రరాజును; చేరక = పొందుటకు; చయ్యనక = శీఘ్రముగా; ఏ గక = పోయెను.

నూర్వుండు రాత్రిని బాధించినట్లు మరుండు చంద్రికను బాధించుచుండఁగా మనమును బాధించుట ధర్తము గా దని చంద్రుండు లోకతాపమును బోగొట్టువాండు గాన దయదలఁచి పశ్చిమముద్రముఁ జేరఁ బోయె నని భావము. చంద్రుఁ డస్తమించె నని ఫలితము. గమ్యాత్ప్రేక్షాలంకారము.

క. ఆరామ కవుడు శుభవా,ద్ధారాగతిఁ దెలిపె నొక్క * తరుణి వరకళా
 వారనిశాంత మితవు నలు, వార నిశాంతమితిరహిత * హారివిభవముక.

టీ. అష్టదు; ఆరామకుక = ఆచంద్రికకు; వరకళావారనిశాంతము. - వర = శ్రేష్ఠములగు, కళా = విద్యలయొక్క, వార = సంఘమునకు, నిశాంతము = నెలవగు; ఒక్కతరుణి = ఒకస్త్రీ; ఇతవు = కూరిమి; నలువారక = ఒప్పుగా; నిశాంతమితిరహిత హారివిభవముక. - నిశాంత = ప్రాతఃకాలము

ముక్క, మితరహిత=అమితమగు, హావిభవముక=మనోహరమైనసమ్పత్తిని; శుభవాగ్ధారా గతిక=మంచిమాటలనుచేత; తెలిపెక.

ఇట నుండి నూర్వీదయసమయవర్ణన మారంభింపఁబడుచున్నది.

చ. వెలసెఁ బదాయుధార్భటులు * వింటివె యోయధరానులిప్తనా
విలసిత పుష్కరాఠి పృథివీపతి పాంథపరాళి గెల్చి తా
విలసితపుష్కరాధిపనవీనపురేశముఁ జేరఁగాఁ జనక
దొలుత నుషోభటధ్వనిత*దు స్తరకాహళికాధ్వనుల్ బలెక.

129

టీ. ఓయధరానులిప్తనావిలసిత = ఆధరమందుఁబూయఁబడిన యకలుషమగుచక్కెర గలయోచంద్రికా! చక్కెరవంటివెదవిగలదానాయనుట. పుష్కరాఠిపృథివీపతి = చంద్రుఁ డనెడురాజు; పాంథపరాళిక=విరహుల నెడుశత్రువులపంక్తిని; గెల్చి=జయించి; తాక= విలసితపుష్కరాధిపనవీనపురేశముక.-విలసిత = ప్రకాశించుచున్న, పుష్కరాధిప=నముద్ర మనెడు, నవీన = నూతనమగు, పురేశముక = నగరశ్రేష్ఠమును; చేరఁగాక=పొందుటకు; చనక=పోవుచుండఁగా; తొలుతక = మొదల; ఉషోభటధ్వనితదు స్తరకాహళికాధ్వనుల్ బలెక.-ఉషోభట=ప్రభాతమునెడుభటునిచేత, ధ్వనిత= మ్రోగింపఁబడిన, దు స్తర=అధికమైన, కాహళికాధ్వనుల్ బలెక=బూరగలధ్వనులవలె; పదాయుధార్భటులు=కుక్కుటధ్వనులు; వెలసెక=విలసిల్లెను. వింటివె.

అనఁగా నొకరాజు శత్రువులను గెలిచి నూతనపురప్రవేశముఁ జేయుచుండఁగా భటులు సేయుకాహళీధ్వనులు వెలయుభంగిఁ జంద్రుఁడు పాంథులఁ గుండించి పశ్చిమాంబు రాళిఁ జేరఁ బోవుచుండఁగాఁ గుక్కుటధ్వనులు వెలసె ననుట. రూపకాలంకారము.

మ. స్ఫురదాజాండఘటి నిన్ శాతపపయస్సుల్ పేరఁ బూర్వావనీ
ధరగోపాలతనూజమాళి గని దో*క్షుం జంద్రమండంబు వా
పి రహిం దద్దధిఖండ మూనె నన నె*ప్పెం గంటివే ప్రాగ్దిశా
ధర గోపాలతనూజ వానవహరిత్పద్మావిలాసాబ్జమై.

130

టీ. స్ఫురదాజాండఘటిక.-స్ఫురత్=ప్రకాశించుచున్న, ఆజాండ=బ్రహ్మాండమనె డు, ఘటిక=ఘటమందు; నిశాతపపయస్సుల్=వెన్నెలయనుక్షీరములు; పేరక=ఘనీభవిం పఁగా; పూర్వావనీధరగోపాల తనూజమాళి=తూర్పుకొండయనెడు శ్రీకృష్ణుండు; కని=చూ చి; తోక్షుక=వెంటనే; చంద్రమండంబు = చంద్రుఁడనుమిఁగడను; “మండందధిభవస్తు స్సు” అని యమరుఁడు; పాపి=కాఁజేసి; రహిక=అనక్షిత; తద్దధిఖండము=ఆపెరుగు గడను; ఉషనెనక=వహించెనన్నట్లు; ప్రాగ్దిశాధర=పూర్వదిక్కిను, కర్త్రి; వానవహరిత్ప

ద్వవిలాసాబ్జమై.—వాసవహరిత్పద్మా=ప్రాచీలక్ష్మికి, విలాసాబ్జమై=లీలారవిందమై; ఒప్పెన్= ప్రకాశించెను. గోపాలతనూజ=రాజపుత్రివగుచంద్రికా! కంటివేచూచితివా?

అనఁగా బ్రహ్మాండమనెడు ఘటమందు వెన్నెలయను పాలువేరి చంద్రుఁడు దానిపై మీఁగడవలెనుండఁగా నుదయపర్యతమనెడు శ్రీకృష్ణుండు చంద్రుఁడను నామీఁగడనుమింగి చేతఁబుచ్చుకొన్న యాపేరిన పెరుఁగుగడ్డను బోలియు పూర్వదిక్కనెడు లక్ష్మికి విలాసార్థమైన పద్మమును బోలియుఁ బ్రాగ్దిశావని విలసిల్లెనని భావము. తూర్పున సూర్యోదయ సంబంధియైన తెలిచాయతోఁచెనని ఫలితార్థము. రూపకసంక్షిప్తస్వరూపా త్ప్రేక్షాబంకారము.

మ. ఘనమిత్త్రైకవసుప్రతానముల రాఁగ శ్రీ గొనం గజ్జలా
భ నఘవ్రాతము చేర గేహకుముదాఁ ప్త గ్రావధామద్యుధా
మనదీపాలికఁ దాన మంద శుచితం * బాటిల్లె నాఁ బాండిమల్
మన దీపాలి కదా నమందగుణాసీమా మించె నీక్షింపవే. 131

టీ. అమందగుణాసీమా = అధికములైన గుణములకు చేరయైనదానా! దీపాలిక = దీపములచాలు; ఘనమిత్త్రైకవసుప్రతానములకా.—ఘన=శ్రేష్ఠములగు, మిత్త్రైక=సఖునియొక్క, నూర్చునియొక్క, ఏక=ముఖ్యమగు, వసుప్రతానములకా=ధనములగుంపులను, కిరణముల గుంపులను; రాగశ్రీకా=లోభనమ్మద్ధిచేత, శోణకాంతిచేత; కొనకా=హరింపఁగా; కజ్జలాభకా=కాటుక కాంతిచేత; అనువ్రాతము=పాపసంఘము; చేరకా=పొందఁగా; గేహకుముదాప్త గ్రావధామద్యుధామనదీపాలికకా.—గేహ=గృహసంబంధులగు, కుముదాప్తగ్రావ=చంద్రకాంతమణులయొక్క, ధామ=కాంతియనెడు, ద్యుధామనదీ=స్వర్లంగయొక్క, పాలికకా = ప్రదేశమందు; ‘‘పాలిస్త్రీకృష్ణిజ్ఞుపజ్ఞుయః’’ అని యనురుఁడు; తానము=అపగాహనమును; అందకా=పొందఁగా; శుచితకా=శుద్ధతచేత; పాటిల్లెనాకా=ఒప్పెననునట్లు; పాండిమల్ = తెల్లఁదనములు; మనకా=వర్ణిలఁగా; తాకా; మించెకా=అతిశయించెను. ఈక్షింపవే=చూడుమా.

అనఁగా సూర్యుఁ డనుమిత్రునికిరణము లను ధనములను హరించి నందున ముఖీరూపముగాఁ దత్పాపము గలుగఁగా గృహచంద్రకాంతధామస్తోమ మనుగంగాప్రవాహములో దీపాలి స్నానము చేయఁగా గతకల్మషయై వర్తించినట్లు తెల్లనికాంతులతో రాజిల్లెనని భావము. ప్రభాతమున దీపములు కాంతిహీనము లయ్యెనని ఫలితము. స్వర్ణస్త్రీయాదులు చేసినవారు గంగాస్నానము చేయఁగాఁ దత్పాపమోచన మగుట ప్రసిద్ధము. సూర్యుండు దనకాంతిని రాత్రి యగ్నియందుంచి పోవునని యాగమసిద్ధము, ‘‘రుచిధామ్ని భర్తరి భృకం విమలాః పరలోక మభ్యుపగతే వివిశుః | జ్వలనం త్విషుః కథమి వేతరథా సులభో న్యజన్తని స ఏవ పతిః’’ అని మాఘకావ్యమున వర్ణింపబడినది.

మ. తనుమధ్యా గను రోదసిం గముచుజ్యోతస్నావల్లికల్ కల్యవా
తనికాయాహృతిఁ దూలఁ బ్రెళ్ళెఁ దొలుతం * దారప్రసూనప్రజం

బనవద్యామృతి పూరపూరితనమోదారప్రసూనప్రబం

బన డిండెక్ శశి పత్రిమండలరవంబుల్ గ్రమ్మె నల్లిక్కులక్. 132

టీ. తమద్యామృతిచంద్రికా! రోదసిక్=ద్యావాభూములయందు; కముచుజ్యోత్స్నాన్ని
 వల్లికల్=క్రమ్మినట్టివెన్నెలయనుతీవలు; కల్యవతనికాయాహతిక్.-కల్య=ప్రభాతమ
 నెడు, వాత=వాయువులయొక్క, నికాయ=సంఘముయొక్క, ఆహతిక్=కొట్టుటచేత; తూ
 లక్=నేలబడఁగా; తోలుతక్=మొదలనే; తారప్రసూనప్రజంబు=నక్షత్రములనెడుపువ్వు
 లగుంపులు; త్రెళ్ళెక్=వ్రాలెను. శశి=చంద్రుఁడు; అనవద్యామృతపూరపూరితనమోదార
 ప్రసూనప్రజంబు.-అనవద్య=శ్రేష్ఠమగు, అమృత=సుధయొక్క, పూర=ప్రవాహముచేత, పూరి
 త=నింపఁబడినట్టి, నవ=నూతనమై, ఉదార=ఉత్కృష్టమైన, ప్రసూనప్రజంబు=ఫలములగుం
 పు; “ప్రసూనంపున్నఫలయోః” అని నామలింగాచుకాసనము; అనక్=అనునట్టుగా; డిం
 డెక్=పడెను.

అనఁగా వెన్నెలయనులతలు ప్రభాతమనువాతముచేచూలఁగారిక్కలనుపువ్వు
 లుచంద్రుఁడనపండ్లగుంపువ్రాలిపోయెననిభావము. ఆపుడువెన్నెలయురిక్కలును
 చంద్రుఁడునుపోయెననిఫలితము.

మ. అలవెక్ వేగురుఁజుక్కపేరియతి దీవ్యత్పాండుభాభూతి మైఁ
 జెలువారంగఁ దరోర్లితస్థితి వియత్సీమం జనం గంటివే
 చెలువా రంగదరోర్లితస్థితిదినాస్త్వీయైకసంధ్యాంతుకూ
 టలనచ్చాటిక తన్ననుస్ఫురణ వెంటటక్ బర్వె జిత్రంబుగక్. 133

టీ. చెలువా=ఓచంద్రికా! అలవెక్ వేగురుఁ జుక్కపేరియతి = ఆపెద్దవేగుఁ జుక్క
 యనెడుసన్యాసి; దీవ్యత్పాండుభాభూతి=ప్రకాశించుచున్నతెల్లనికాంతియనెడుభస్మము;
 మైక్=దేహమందు; చెలువారంగక్ = ఒప్పుఁగా; తరోర్లితస్థితిక్.-తరః=వేగముచేత, అర్జి
 త=అర్జించఁబడిన, స్థితిక్=సత్రచేత; వియత్సీమక్=గగనచేతమందు; చనక్=పోఁగా; తన్న
 నుస్ఫురణక్=అయినమంత్రసామర్థ్యముచేత; రంగదరోర్లితస్థితిదినాస్త్వీయైక సంధ్యాంతు
 కూటలనచ్చాటిక.-రంగత్=ఒప్పుచున్న, అర=చెఱఁగలయొక్క, అంచులయొక్కయనుట,
 ఊర్లితస్థితి = అధికస్థితిగల, ఇదికాటికయందనవ్వించును, దినాస్త్వీయ = ప్రభాతసంబం
 ధియగు, ఏక=ముఖ్యమగు, సంధ్యాంతు = సంధ్యాకాంతులనెడు, కూట = నెఱముగల,
 లనత్ = ఒప్పుచున్న, కాటిక = కాషాయవస్త్రము; చిత్రంబుగక్ = ఆశ్చర్యమగునట్లు;
 పర్వెక్ = వ్యాపించెను.

అనఁగా వేగురుఁజుక్కయనెడుయతి తెల్లనికాంతియనెడుభస్మపూసికొని వేగముగఁ
 జోఁగా నాయనమంత్రసామర్థ్యమునఁ దదీయకాటివలె నెఱునికాంతిపుంజము ప్రసరించెనని

భావము. సూర్యోదయమునకు ముందువేగుఁజుక్క పోయినవెనుక నెఱ్ఱనికాంతి ప్రసరించెనని ఫలితము.

మ. ననుచుకొ మోదము కోకవిప్రతతి చంద్రద్యోతరాజీవలో

కన మెల్లక జన జోడు గూడి నిలువం * గంగొమ్ము రాజీవలో

కనికారేక్షణ నాశభూమివరసంఘాతంబు రాజీవలో

కన మాకుశ్యము జాతి మే లుకనియెక * గాసార్యశయాస్థలికా. 134

టీ. రాజీవలోకనికారేక్షణ.-రాజీవలోక = మత్స్యగణమును, నికార=తిరస్కరించు, ఈక్షణ=చూపులుగలదానా ! కోకవిప్రతతి=చక్రవాకములను బ్రాహ్మణులగుంపు; చంద్రద్యోతరాజీవలోకనము.-చంద్రద్యోత=వెన్నెలయొక్క, రాజీ=పంక్తియొక్క, ఎలోకనము=దర్శనము; ఎల్లక=అంతయు; చనక=పోఁగా; జోడుగూడి = జతగూడి; నిలువక=నిలిచియుండఁగా; నాశభూమివరసంఘాతంబు=బిసములను రాజులగుంపు ; రాజీవలోకనమాకుశ్యము=పద్మములనెడు లోచనములయొక్క నిమిలనము; జాతి=పోఁగా; కాసార్యశయాస్థలికా=కోలకనెడుపానుపైని; మేలుకనియెక=మేల్కాంచెను. కంగొమ్ము=చూడుము. మోదము=సంతసమును; ననుచుకొ=వృద్ధి బొందించును.

అనఁగా విప్రులు జతగూడి యెదుట నిలిచి యుండఁగా రాజబృందము పాస్సుపై నిద్ర లేచి కన్నులు దెఱచినట్లు కోలకనులయందుఁ జక్రవాకములు జతగూడి యెదుట నుండఁగా బిసములు పద్మములను వికసింపఁ జేసె ననుట. అపుడు పద్మములు వికసితై ననియు వానియెదుటఁ జక్రవాకమిఘనము లుండె ననియు భావము. “కన్యా గౌ శ్చేరి శబ్ధం దధి ఫలకు నుమం పాపకం దీప్యమానం యానంవా విప్రయగ్నమ్” అనుటచేత విప్రయగ్న దర్శనము మంగళ మని రాజుల ట్టోసరించుట ప్రసిద్ధము.

మ. అమలాంగీమణి కాంచు వేళ యనునై * జాప్తాళి మేలో నేర్పునం

గమలాగారముఁ దా రయాత్మ నలరంఘావింపఁ గా నచ్చటం

గమలాగార ముదారసంబు మదిఁ బొంగం గొల్వు గూర్చుండె ను

త్తమభృంగీమిషగాయికావితతి గీతవ్యాతములో వాడఁగక. 135

టీ. అమలాంగీమణి=ఓచంద్రికా ! కమలాగార=పద్మాలయయగు లక్ష్మీదేవి; వేళ యనునై జాప్తాళి.-వేళ యను=ప్రభాతసమయమను, నైజ=స్వీయమగు, అప్తాళి=సభీవర్గము; మేలో నేర్పునక=మంచిచాతుర్యముచేత; కమలాగారముకొ=పద్మమునుగృహమును; తాక; రయాత్మకొ=వేగిరపడుచి త్తముచేత; అలరకొ=బిప్పనట్లు; కావింపఁగాకొ=చేయఁగా; అచ్చటకొ=అచ్చోట; ఉత్తమభృంగీమిషగాయికావితతి=శ్రేష్ఠమగు నాఁడు తుమ్మెదలనెడు నెపముగల గావము చేయు స్త్రీలగుంపు; గీతవ్రాతముకొ=అనేకములగుపాటలను; వాడఁగక=పాడుచుం

డఱగా; ముదార సంఘంసంతోషరసము; మదికొ=మనమునందు; పొంగకొ=ఉప్పొంగఱగా ; కొల్వగూర్చుండెకొ=కొలువైయుండెను.

అనఱగాఁ బ్రభాతవేళ యనెడుచెలియ కమల మనెడుగృహము నొప్పనట్లొనరింపఱగా నందు లక్ష్మీదేవి కొలువై యుండె ననియు నచట వాఁడుతు మైదలు ప్రాయుచుండఱగా గాయకస్త్రీలు గానము సేయునట్లుండె ననియు భావము. కమలములు వికసేంపఱగానె యందు సిరి యొప్పారు ననుట తెల్లము.

చ. హరినిలయంబు తూర్పు దెసఁయై మనుటకొ సమయాఘ్యమాళి వి
స్ఫురితతదంతికోచ్చతరఁపూర్వబలాహకకూట భూరిగో
పురమునఁ గైశ్యగు త్తసమఁపూర్వబలాహకకూటభూరిగో
వరమివరీతి నిల్పె ననివార్యమణీకలశంబుఁ గాంచి తే. 136

టీ. కైశ్యగు త్తసమపూర్వ బలాహకకూట=కొప్పచే రక్షింపఱబడిన క్రొత్తమబ్బుగ మిగలదానా! మబ్బుకన్నమిన్నయగు నీలిమగల కొప్పగలఱగాయనుట; హరినిలయంబు=ఇంద్రునివాసస్థానమైనపురము; తూర్పు దెసయై=తూర్పుదిక్కై; మనుటకొ=వర్ధిల్లుట చేత; సమయాఘ్యమాళి=ప్రాతఃకాలమనెడు ప్రధానశ్రేఘ్ఢండు; స్ఫురితతదంతి కోచ్చతరపూర్వ బలాహకకూట భూరిగోపురమునకొ.-స్ఫురిత=ప్రకాశించుచున్న, తదంతిక=ఆనగరసమీపమునందలి, ఉచ్చతర=మిగులగొప్పదియైన, పూర్వబలాహక=పూర్వపర్వతముయొక్క, కూట=శిఖరమనెడు, భూరి=స్వర్ణమయమగు, గోపురమునకొ=ఊరివాకిటియందు; “పురద్వారంతుగోపురమ్” అనియమరుఱడు; భూరిగోవరమివరీతికొ.-భూరి=అధికమగు, గోవర=నూర్వంఱనెడు, మివరీతికొ=వ్యాజప్రకారముచేత ; ఆనివార్యమణీ కలశంబుకొ.- ఆనివార్య=నివారింపనలవిగాని, అధికమైనయనుట, మణీకలశంబుకొ=మణిమయమగుకలశమును ; నిల్పెకొ=ఉంచెను. కాంచి తే=ఱచితిచా ?

అనఱగా నూర్వంఱ దుదయించె ననియు నతఁ డుదయగిరిశిఖరముననుండినవాఁడై తూర్పున నున్నయంద్రపురిద్వారముపైఱ బ్రాతఃకాల మనెడుప్రధాననిచే నిలుపఱబడినమణీకలశమును భోలి యుండె ననియు భావము.

తే. అనుచుఁ జెలి విన్నవింప నఁయ్యంబుజాక్షి
చారుసుమశయ్య డిగ్గి తఁత్యమయకృత్య
మెల్లఁ గావించి గురు భజియించి రవికు
లోత్తము వరియించుతెఱిఱ గోరుఁచుండె నంత. 137

కృత్యము=అప్రాతఃకాలోచితమగు కార్యమును; ఎల్లఁ=అంతయు; కావించి=చేసి; గురుకా
భజియించి=గురుసేవ చేసి; అంతఁ=అటుతర్వాత; రవికులోత్తంసుఁ=నూర్యవంశీయుఁడ
గునుచుండని; వరియించుతఱిఁ=పెండ్లియాడుసమయమును; శోరుమఁ ఉండెఁ=అదియె
పుడు ఘటిల్లునో యని ప్రార్థించుచుండె ననుట.

ఆశ్వాసాంత పద్యములు.

మ. సతతానందితనంద నందనవనీసంచారజాగ్రత్ప్రియో
ధృతకాతూహలకంద కందనుషమోదారాంగసాక్షాత్ప్రియ
రతినందన్తుచికుంద కుందరదనారత్నాంఘ్రిలాక్షాంకగుం
భితవక్షస్త్విడమంద మందరధరా భృద్భూరిభారాంచితా. 138

టీ. సతతానందితనంద=ఎల్లపుడు సంతసింపఁజేయుఁబడిన నందుఁడుగలవాఁడా! నంద
నవనీసంచార జాగ్రత్ప్రియోధృతకాతూహలకంద.-నందనవనీసంచార=నందనవన సంచారము
చేత, జాగ్రత్=నిస్తంద్ర మైన, ప్రియా=సత్యభామయొక్క, ఉద్ధత=మిక్కుటమగు, కాతూహల=
సంతనమునకు, కంద=కారణమగువాఁడాయనుట; కందనుషమోదారాంగ సాక్షాత్ప్రియా
రతినందన్తుచికుంద.-కంద=మేఘముయొక్క, సుషమా=పరమశోభవంటి శోభచేత, ఉదా
ర=ఉత్కృష్టమగు, అంగ=శరీరముయొక్క, సాక్షాత్ప్రియా=ప్రత్యక్షకరణమందలి, రతి=
అసక్తిచేత, నందత్=సంతసించుచున్న, ముచికుంద=ముచికుండుఁడను భక్తుఁడుగలవాఁడ !
కుందరదనారత్నాంఘ్రి లాక్షాంకగుంభిత వక్షస్త్విడమంద.-కుందరదనారత్న=స్త్రీరత్న
మగు లక్ష్మీదేవియొక్క, అంఘ్రిలాక్షాంక=పాదయాచకచిహ్నములచేత; గుంభిత=కూర్చు
బడిన , వక్షః=ఉరముయొక్క, త్విట్=కాంతిచేత, అమంద=అధికుఁడయినవాఁడా! మంద
రధరా భృద్భూరిభారాంచితా = మందరాచలముయొక్క యధికమగు భారముచేత నొప్పెడి
వాఁడా! ఈకృతిపతి సంబోధనములకు సుత్రరపద్యములందలి తత్సంబోధనములకు నాశ్వా
సాంతగద్యముతో నన్వయము. ముక్తపద గ్రస్తమను శబ్దాలంకారము.

క. చక్రప్రహరణ రక్ష, శ్చక్రప్రహరణవిహార సారంగద్వి
ణ్ణక్రప్రమథన జ్ఞానా, వక్రప్రమథనతశంభువర్ణితవిభవా. 139

టీ. చక్రప్రహరణ = చక్రమేయాయుధముగాఁగలవాఁడా! రక్షశ్చక్రప్రహరణ
విహార=రాక్షస సమాహముయొక్క సంహారమేవిహారముగాఁగలవాఁడా! సారంగద్విణ్ణక్రప్ర
మథన.-సారంగద్విట్=గజద్వేషియగు, నక్ర=ముసలికి, ప్రమథన=సంహారయగువాఁడా!
జ్ఞానావక్రప్రమథనత శంభువర్ణితవిభవా.-జ్ఞాన=జ్ఞానముచేక, అవక్ర=సరకులగు, ప్రమథ=
ప్రమథులచేత, నత=నమస్కరింపఁబడిన, శంభు=శివునిచేత, వర్ణిత=వర్ణింపఁబడిన, విభవా=
వైభవముగలవాఁడా! శివుడు విష్ణువల్లభుడు గానఁ దద్విభవమును గొనియాడు ననుట.

ఉత్సాహ. వారణప్రభూతదంతవైరిదోర్విసారణా
 సారణాంకమానిరాజచక్రతోషకారణా
 కారణప్రభాతిఘోరకంసముల్లమారణా
 మారణద్దనుప్రభూతమండలీనివారణా.

140

టీ. వారణప్రభూతదంతవైరిదోర్విసారణా. - వారణ=కువలయాపీడముయొక్క, ప్రభూత=గొప్పలగు, దంత=దంతములకు, వైరి=శత్రువులగు, దోర్విసారణా = భుజప్రసారణము గలవాఁడా! సారణాంకమానిరాజచక్రతోషకారణా. - సార=శ్రేష్ఠమగు, ణ=జ్ఞానమె, అంక=చిహ్నముగాఁగల, మానిరాజచక్ర=మునిరాజమండలియొక్క, తోష=సంతోషమునకు, కారణా=హేతువైనవాఁడా! "ఱంసరోజదశేజ్ఞానేత్రిషునిస్తలవస్తుని" అని రత్నమాల; కారణప్రభాతిఘోరకంసముల్లమారణా. - కారణ=కరణసంబంధియగు, ప్రభా=కాంతిచేత, ఆతిఘోర=మిగులభయంకరుఁడగు, కంసముల్ల=చాణూరునకు, మారణా=నంహార్తయైనవాఁడా! మారణద్దను ప్రభూతమండలీనివారణా. - మా=లక్ష్మిచేత, రణతో=ధ్వనించుచున్న, సంపత్సముద్ధులైన యనుట, దనుప్రభూత=దనుజులయొక్క, మండలీ=గుంపునకు, నివారణా=నివారకుఁడా! పాదసంధియముకవిశేషము.

గద్యము. ఇది శ్రీమదనగోపాలప్రసాదసమాసాది తోభయభాషాకవిత్వకళాకళత్రచేర్చెర్లగోత్రపవిత్రసురభిముల్లక్షమాపాలనత్పుత్రకవిజనవిధేయమాధవరాయప్రణీతంబైనచంద్రికాపరిణయంబనుమహాప్రబంధంబునందుఁ జతుర్థాశ్వాసము.

గద్యము. ఇది శ్రీసతీరమణకబళానమాసాదితనర్వసౌభాగ్యభాగ్యనగరమహారాజ్యసంకలితశ్రీజటప్రోలు సంస్థానప్రాజ్యసకలసామ్రాజ్యశ్రీచేర్చెర్లగోత్రపవిత్రకవిజనగేయశ్రీవేంకటజగన్నాథరాయనత్పుత్రసత్సంప్రదాయశ్రీసురభివేంకటలక్ష్మణరాయపరిపూర్ణసరసవైదుర్యతదాస్థానతలమండితశేషసదాశివపండితవిరచితకరదాగమసమాఖ్యచ్యాఖ్యయందుఁ జతుర్థాశ్వాసము.

శ్రీయోనమః.

శ్రీలక్ష్మీనరసింహాయనమః.

చంద్రికాపరిణయము, సవ్యాఖానము

శం చ మా శ్వా స ము .

క. సుభగంభావుకఘనకౌస్తుభి సాధ్యవనసహకృత్వోన్ముగ్ధమచక్రా
ప్రభవాసురసర్వంకమ, విభవమ్మన్యప్రతాపవృత్త గోపాలా. 1

టీ. సుభగంభావుకఘనకౌస్తుభి.-సుభగంభావుక = మనోజ్ఞమగు, ఘనకౌస్తుభి = ఉత్కృష్టమగుకౌస్తుభమణిగలవాఁడా! సాధ్యవన సహకృత్వద్దుమచక్రా - సాధ్యులగుచున్నాదులయొక్క, అవన=రక్షణమందు, సహకృత్వ=సహాయమగు, దుర్దమచక్రా=దుర్దాంతమగుచక్రముగలవాఁడా! ప్రభవాసురసర్వంకమవిభవమ్మన్యప్రతాపవృత్త.-ప్రభవ=సమర్థులగు, అసుర=రాక్షసులకు, సర్వంకమ=నాశకమగు, విభవమ్మన్య=విభవము ను గాఁదన్ను దలంచెడి, ప్రతాప=పరాక్రమము చేత, వృత్త = కూడుకొన్న వాఁడా! గోపాలా=క్రీమదన గోపాలస్వామీ! ఈ కృతిపతిసంబోధనమున కుత్తరపద్యస్థమగు చిత్తగింపుమునుక్రియతో నన్వయము.

తే. చిత్తగింపుము శౌనకాద్వ్యుత్తమర్షి, సమితి కిట్లను రోమహర్షణతనూజుఁ
డువిద తద్రాజచంద్రైక వివరిషావిధానపాణింధమాత్మచేఁదనరునపుడు. 2

టీ. చిత్తగింపుము=అవధరింపుము. శౌనకాద్వ్యుత్తమర్షినమితికిఁ=శౌనకుఁడుమొదలు గాఁగలమహర్షి సంఘమునకు; ఇట్లు=వత్స్యమాణప్రకారముగా; రోమహర్షణతనూజుఁడు=నూతుఁడు; అనుకొ=వచించెను. ఉవిద=చంద్రిక; తద్రాజచంద్రైకవివరిషావిధానపాణింధమాత్మచేకొ.-తద్రాజచంద్ర=ఆసుచంద్రునియొక్క, ఏక=ముఖ్యమగు, వివరిషా=వరియించునిచ్చయొక్క, విధాన=ప్రకారమునకు, పాణింధమ=జ్ఞాపకమగు, “ఉగ్రమ్మశ్రేయోరముదపాణింధమాశ్చ” దీనినీరూపమగు, ఆత్మచేకొ=మాననము చేత; తనరునపుడు=ఓహ్వానముయందు. దీని కుత్తరపద్యస్థక్రియతో నన్వయము.

మ. సుతతారుణ్యశుభోదయస్థితి తదస్తోకాశయాలంబితే
హితము న్నోట్టులచే నెఱింగి తదమూల్కేష్టార్థసంసిద్ధికై
చతురత్వంబునఁ దత్స్వయంవరవిధిన్ జాటింపఁ బంచెకొ భటు
ప్రతతి స్వేక్షణదోదయేశ్వరుఁ డతిప్రహ్లాత్తిలిప్తాత్ముడై. 3

టీ. క్షణదోదయోశ్చుండ = క్షణదోదయరాజ ; అతిప్రస్థాతిలిప్తాత్కుండై = అత్యానంద
 ముచే బూయబడినచిత్తము గలవాండ్రై, సుతతారుణ్యశుభోదయస్థితిక్. - సుత = కొమార్తె
 యగుచంద్రికయొక్క, తారుణ్య = యౌవనముయొక్క, శుభోదయ = శుభమగునావిర్భావము
 యొక్క, స్థితిక్ = సత్తన ; తదస్తోకాశయాలంబితేహితముక్. - తత్ = ఆచంద్రికయొక్క,
 అస్తోక = అధికమగు, ఆశయ = అభిప్రాయమందు, “ అభిప్రాయశ్చంద్రాశయః ” అని అను
 యుండు, ఆలంబిత = లగ్నమగు, ఈహితముక్ = కోరికను ; బోటులచేత్ = స్త్రీలచేత ; ఎఱిం
 గి = తెలిసి ; తదమూల్యేష్టానంసిద్ధికై. - తత్ = ఆచంద్రికయొక్క, అమూల్య = వెలలేని, ఇష్టాన్
 మనోరథముయొక్క, సంసిద్ధికై = ప్రాప్తికొఱుట ; చతురత్వంబునక్ = చాతుర్యముచేత ;
 తత్స్వయంపరవిధిక్. - తత్ = ఆచంద్రికయొక్క, స్వయంపర = స్వయంపరముయొక్క,
 విధిక్ = విధానమును ; చాటింపక్ = చాటించుటకై ; భటుప్రతీతిక్. - భటు = బంట్లయొక్క,
 ప్రతీతిక్ = సమాహమును ; వే = శీఘ్రముగ ; పంచెక్ = ఆజ్ఞాపించెను.

క్షణదోదయరాజ తనకొమార్తె యగుచంద్రికయొక్క యిష్టార్థమును ఆపెయావనా
 విర్భావమును స్త్రీలవలనఁ దెలిసికొని స్వయంపరమునకై యత్నించి చాటింప భటులం
 బంచెనని భావము.

మ. ధరణీనాథభటుచ్చటాముఖరితో * ద్యచ్ఛంద్రికై కస్వయం
 వరకర్ణేజ్ డిండిమాదికమహా * వాదిత్రనాదంబు దు
 స్తరమై యత్తతీఁ బాల్యై నద్భుతగతి * నస్తార్ణవీమధ్యభూ
 వరకోటిపుట భేదనాఘవిశిఖా * వల్లప్రఘాణంబులక్. 4

టీ. ధరణీనాథభటుచ్చటాముఖరితో ద్యచ్ఛంద్రికై కస్వయంపరకర్ణేజపడిండిమాదిక మ
 హావాదిత్రనాదంబు. - ధరణీనాథ = క్షణదోదయనియొక్క, భటుచ్చటా = బంట్లగుంపుచే,
 ముఖరిత = మ్రోయింపఁబడినట్టియు, ఉద్యత్ = ప్రకాశించుచున్నట్టియు, చంద్రికా = చంద్రిక
 యొక్క, ఏక = ముఖ్యమైనట్టి, స్వయంపర = స్వయంపరోత్సవమునకు, కర్ణేజప = నూచక
 మగు, ఇవట “ స్తమ్భకర్ణయోరమిజపోః ” అనియప్రవృత్త్యమును, “ తత్పురుషేకృతిబహుళ ”
 మని విధి క్షలోపము లేదు, డిండిమాదిక = డిండిమము మొదలుగాఁగల, మహావాదిత్ర = అధిక
 మగునాతోద్యమయొక్క, “ వాదిత్రాతోద్యనామక ” మని యమయండు, నాదంబు = ధ్వని ;
 నస్తార్ణవీమధ్యభూవరకోటిపుట భేదనాఘవిశిఖావల్లప్రఘాణంబులక్. - నస్తార్ణవీ = నస్తనము
 ద్రములయొక్క, సప్తానా. మర్ణవానాం సమాహారః అను విగ్రహమునందు “ అకారాంతో
 త్రరపవోద్విగుప్తీయామిప్తః ” అను వార్తికమువలన స్త్రీత్వము, టిడ్డాణశీత్యాదిసూత్రమువలన
 స్త్రీప్రత్యయము వచ్చినదనియొఱుంగునది, మధ్య = మధ్యభాగమునందున్న, భూవర = రాజుల
 యొక్క, కోటి = సమాహముయొక్క, పుటభేదన = పట్టణములయొక్క, ఓఘ = సంఘముయొ
 క్క, విశిఖా = రాజమర్దములందలి, వల్ల = సుందరమగు, ప్రఘాణంబులక్ = ఆశించుములయందు ;
 అద్భుతగతిక్ = అత్యాశ్చర్యమగుదీతిచేత ; దుస్తరమై = అధికమైనదై ; అత్తతీక్ = ఆనమయ
 ముండు ; పాల్యైక్ = పిప్పెను.

క్షణదోదియ రాజభటులచే మ్రోయింపఁబడినస్వయంవరసూచిక మగుచిండివారవము
సప్తసముద్రమధ్యమునఁగఱు భూపతులప్రమాణంబులందు నొప్పైననిభావము. రాజధానుల
యందంతటను డిండిమములు మ్రోయించిరని ముఖ్యాశయము.

మ. శ్రవణాభ్యుత్సవపోషయిత్ను సముదంఁచద్భూరి భేరీసము

ద్యవభాంకారములద్దు మేల్కన నదభ్రాప్రావృషేణ్యాంబుదా

రవభంగి న్నుమకాండకోదయపమఁగ్రత్వంబు చాలం దలం

ప విచిత్రం బాకొ చిత్తవీధి నవనీపశ్రేణీకిం జేరుటల్.

5

టీ. శ్రవణాభ్యుత్సవపోషయిత్ను సముదంఁచద్భూరి భేరీసముద్యవభాంకారములు.-శ్రవ
ణ=వీనులకు, అభ్యుత్సవ=ఆనందమును, పోషయిత్ను=పోషించు, సముదంచత్ = మిక్కిలి
యొప్పుచున్న, భూరి=వికాలమగు, భేరీ=దుందుభులవలన, సముద్యవ=పుట్టిన, భాంకారములు=
భాంకారధ్వనులు; అద్దు=ఆనమయమందు; మేల్కనన్ = మేలుకొనఁగా; అదభ్రాప్రావృషే
ణ్యాంబుదారవభంగిన్.-అదభ్ర=అధికమగు, ప్రావృషేణ్య=వర్షకాలమందుఁబుట్టిన, “ప్రా
వృషవీణ్యః” అని వీణ్యప్రత్యయము, అంబుద=మేఘములయొక్క, ఆరవ=ధ్వనులయొక్క,
భంగిన్=వీటిచేత; సుమకాండకోదయసమగ్రత్వంబు.-సుమకాండక = పున్నసంఘముయొ
క్క, ఉదయ=ఆవిర్భావముయొక్క, సమగ్రత్వంబు = పరిపూర్ణత; నవనీపశ్రేణీకిన్.-నవ=
నూతనమగు, నీప=కడిమిచెట్లయొక్క, శ్రేణీకిన్=పంక్తికి; చేరుటల్ = పొందుటలు; చిత్త
వీధిన్=హృదయమందు; చాలన్=మిక్కిలి; తలంపన్=ఆలోచింపఁగ; విచిత్రంబాకొ=విచిత్ర
మా? యనికాకువు. ఇచట ఆవనీపశ్రేణీకిన్.-ఆవనీప=రాజులయొక్క, శ్రేణీకిన్=సమాసము
నకు; సుమకాండకోదయ సమగ్రత్వంబు.-సుమకాండక=వూచూపులుగలవలతేనియొక్క,
ఉదయ=ఆవిర్భావముయొక్క, సమగ్రత్వంబు=పరిపూర్ణత; చేరుటలు చిత్రముకాదనిస్వభా
వార్థము.

అనఁగా వర్షకాలికమేఘగర్జితశ్రవణము కాఁగానే కడుములకుఁ గుసుములు లగిగి
నట్లు స్వయంచోత్సవనూచకమగు భేరీని నాదము చెవిసోఁకగానే భూపతులకు మన్వధావేశ
ము గలిగె నని భావము.

చ. కమలశేరుండు ప్రాప్తకటకాముఖవైఖరి నిక్షుచాపవ

ర్యము గొని గూర్చుబంధరగుఁకారవ మెంతయు నాత్మనాద్వితీ

యమయి యెసంగ దేశవనుఁధాధిపముఖ్యపురీలలామబృం

దములఁ జెలంగెఁ దత్పటహానవ్యగభీరనినాద మత్తజిత్.

6

టీ. తత్పటహానవ్యగభీరనినాదము.-తత్=ఆస్వయంచోత్సవసంబంధియగు, పటహా=
వాద్యవిశేషముయొక్క, నవ్య=నూతనమగు, గభీర=గంభీరమగు, నినాదము=ధ్వని; అత్తజిత్=
ఆనమయమందు; కమలశేరుండు=మదనుడు; ప్రాప్తకటకాముఖవైఖరిన్.-ప్రాప్త=పొందఁ
బడిన, కటకాముఖ=నడిమివ్రేళ్ల సంఘన బొటనవ్రేలు చొప్పించి యుటచేతిచాయ వ్రాల్చి

యుంగరపువ్రేలిని చిటికెనవ్రేలిని నించుకంత వంచి చూడవుగా పట్టినవాస్తవికేషముయొక్క, వైఖరికొ=రీతిచేత; ఇక్షుచాపవర్యము = చెఱకువింటిని; కొని = గ్రహించి; కూర్చుబంధరగుణారవము = జతపఱచుతు మైదయలైత్రాటివ్రాత; ఎంతయుకొ=మిక్కిలి; ఆత్మనాద్వితీయముఅయి = తనచేతరెండవదై; “ఆత్మనశ్చపూరణో” అని తృప్తీయకులుకులేదు; ఎసంగకొ=అతిశయింపఁగ; పసుధాధిపముఖ్యపురీ లలామబృందములకొ.-పసుధాధిప = రాజులయొక్క, ముఖ్యపురీలలామ = రాజధానీశ్రేష్ఠములయొక్క, బృందములకొ = సమూహములయందు; చెంగకొ=ఓపెను.

మ. మునుతాతస్తతలోకవాగమృతసంభూతిం గడుం జంద్రికా
 వనితామోహముఁ గాంచి మన్నభశరఁజ్వాలావళిం గుందువి
 శ్వనరాధీశ్వరకోటికిం ద్వర యిడెఁ న్నాన్వంతప్రియంభావుకా
 తనుతద్ధోషము తత్స్వయంవరముఁ జెందం బోవ నప్పట్టనకొ. 7

టీ. మును=పూర్వమందు; తాతస్తతలోకవాగమృతసంభూతికొ.—తాతస్తత=అక్కడక్కడనుండివచ్చిన, ఇవట “తతలగతః” అని అన్వప్రత్యయము “అన్వయానాం భూత్రే టిలోపః”యని టిలోపము వచ్చినది, లోక=జనులయొక్క, వాగమృత=అమృతమువంటి వచనమువలన, సంభూతికొ=పుట్టుకగల; కడుకొ=అధికమగు; చంద్రికావనితామోహము.—చంద్రికావనితా=చంద్రికయను పేరుగల స్త్రీయందలి, మోహముకొ=వలపును; కాంచి=పొంది; మన్నభశరజ్వాలావళికొ.—మన్నభశర=మరుకూపులయొక్క, జ్వాలా=మంటలయొక్క, ఆవళికొ=బంతిచే; కుందువిశ్వనరాధీశ్వరకోటికికొ.—కుందు = పరితపించు, విశ్వనరాధీశ్వర = ప్రపంచమునండుండు రాజులయొక్క, కోటికికొ=సమూహమునకు, న్నాన్వంతప్రియంభావుకాతనుతద్ధోషము.—న్నాన్వంత=స్పృదయములకు, ప్రియంభావుకొ=ప్రియమగు, అతను = అధికమగు, తద్ధోషము=అన్వయంవరనూచకమగు భేరీనాదము; తత్స్వయంవరముకొ=ఆచంద్రికాస్వయంవరమును; చెందకొబోషకొ=చేరఁబోవుటకు; అప్పట్టనకొ=అసమయమందు; త్వర=చేగిరఘాటును; ఇడెకొ=ఇచ్చెను.

అనఁగా నచ్చటచ్చటనుండి వచ్చుచున్న జనులవలన క్షణవోదయరౌజకుమారికయగుచంద్రికయొక్కచక్కడవనువని వలపుచెందియుండిన రాజు లాచంద్రికాస్వయంవరోత్సవనూచకమగు భేరీనాదమును విని సంతసించి యాస్వయంవరోత్సవమునకుఁ బోవనుద్యమించిరని భావము.

మ. వరభంభాకులనిన్నవప్రతీతి నఁవ్యామావతంసస్వయం
 వరభద్రోన్నతి యయ్యెడ దైలిసెనోఁ వైశంభయవ్వేళన
 వ్యరతిశ్రీగతి నేగఁ గాఁ దొడఁగె విశ్వారాట్కులం బొర యు
 ర్వర నేమంచు నుతింప వచ్చు జలజాఁస్త్రస్థితమాయావిధికొ. 8

టీ. వరభంభాకులనిస్వనప్రతతిఁ.-వర = శ్రేష్ఠమగు, భంభాకుల = భంభయిసుభ్యసి సమాహముగల, నిస్వన = ద్వనలయొక్క, ప్రతతిఁ = సమాహము చేత; అవ్యానూపితం స్వయం వరభద్రోన్నతి.- అవ్యానూపితం = చారీశ్రేష్ఠయగు నాచంద్రికయొక్క, స్వయం వరభద్ర = స్వయం వంభంభయొక్క, ఉన్నతి = ఆతిశయము; ఎయ్యోజ్ఞ = వినమయమందు; తెలిసెనో; వైశంబె = శీఘ్రముగ; అవ్యేశ్ఞ = ఆనమయమందు; నవ్యరతి శీగతిఁ.-నవ్య = నూతనమగు, రతి = అనురాగముయొక్క, శ్రీ = సంపదయొక్క, అనంగ నసురాగాతిశయముయొక్క యనుట, గతిఁ = ప్రాప్తిచేత; విశ్వారాట్కులంబు = నరపతినయాహము; “విశ్వస్యవసురాట్క” అను నూత్రమువలన, విశ్వశబ్దమునకు దీర్ఘమని తెలియునది; ఏగంగాఁ = పోవుటకు; తోడంగాఁ = ప్రయత్నించెను. ఔర = అశ్విర్యము! జలజాస్త్రస్థితమాయావిధిఁ.-జలజాస్త్ర = మన్మథుని యొక్క, స్థిత = అధికమగు, మాయావిధిఁ = మాయావిధానమును; ఉర్వరఁ = పుడమియందు; ఏమంచుఁ = ఏమనుచు; నుతింపవచ్చుఁ = కొనియాడవచ్చును?

అనంగ న్స్వయంవరోత్సవనూచికమగు భేరిని నాడము వినినతోడనే నరపతిసంఘము చంద్రికయం దనురాగముఁ బూని యాయుత్సవమునకుఁ బోని నుపక్రమించిరి. మన్మథునిమాయ నేమని కొనియాడవచ్చునని భావము.

చ. నెలత వరించు ద మ్మిదియె * నిక్క మటంచు దలంచి వేడుక
 గ్గలసి పయోజబాణజయ * కారణరూపసహాయత నిర్వరా
 జలునకలాంతరీపన్వప * శేఖరు లెల్లఁ బ్రయాతుకాములై
 వెలలిరి దంతిచక్రపద * వీతిపదాతినమూహసంవృతిఁ. 9

టీ. నెలత = చంద్రిక; తమ్ముఁ; వరించుఁ = కోరును. ఇదియొక్కము = ఇదియే నిశ్చయము. అటంచుఁ = ఆప్రకారమనుచు; తలంచి = ఎంచి; వేడుకఁ = గుంతనము చేతి; కలసి = వెనఁగి; పయోజబాణజయ కారణరూపసహాయతిఁ.-పయోజబాణజయ = మన్మథ జయమునకు, కారణ = హేతుమగు, రూప = సౌందర్యముయొక్క, సహాయతఁ = సహాయత్వముచేత; నిరాజిలునకలాంతరీపన్వప శేఖరులెల్లఁ.-నిరాజిలు = ప్రకాశించుచున్న, నకల = సమస్తమగు, అంతరీపన్వప శేఖరులు = ద్వీపాంతర ధిపతు లగురాజశ్రేష్ఠులు; ఎల్లఁ = అందఱును; ప్రయాతుకాములై = పోనిచ్చగలవారయి; “తుంకామమనసోరసి” యనుదానివలన తుమున్నకార్యమునకు లోపమని యెఱుంగునది; దంతిచక్రపదవీతిపదాతినంపుతిఁ.-దంతి = వీనుఁగులయొక్క, చక్రపద = రథములయొక్క, వీతి = గుఱ్ఱములయొక్క, పదాతి = కాల్యలములయొక్క; సంవృతిఁ = కూడిక చేతను; వెలలిరి = లైలుదేలిరి.

అనంగ నీచంద్రిక మచ్చేవరించు నని నమ్మి సంతసముతో మన్మథుని నిరసించునందఱు గలనకలద్వీపాధిపతు లగురాజులు సేవలతోఁ గూడి వెడలి రని భావము.

మః సకి యోవ్వాని వరించిన న్నిజశితాస్త్రవ్యాజవారతంధయా
 లికిఁ దజ్జీవనమీరపానమును హాళి వ్నేర్చి యాతామృకం
 జకర నైకొని వత్తు మంచుఁ దలఁ పెచ్చు గొందఁ టుర్వీశపు
 త్రుకు లేతెంచిరి లేఖవర్ణ్యపుతనావ్రాతంబు సేవింపఁగఁ.

10

టీ. కొందఁ టుర్వీశపు త్రిములు=కొంతమంది రాజకుమారులు; సకి=చంద్రిక, ఎవ్వానికొ= ఎవనిని; వరించినకొ=కోరినను; నిజశితాస్త్రవ్యాజవారతంధయాళికొ.-నిజ = తమసంబంధులగు, శిత=శీతములయిన, అస్త్ర=బాణములను, వ్యాజ=కపటముగల, వారతంధయ=సర్పములయొక్క, ఆళికొ=సమాహమునకు; తజ్జీవనమీరపానమును.-సర్=వారలయొక్క, జీవనమీర=ప్రాణ వాయువుయొక్క, పానమును=త్రాఁగుటను; హాళికొ=ఆనక్షిచే; వేర్చి=కూర్చి; ఆతామ్రకంజ కరకొ=ఎఱ్ఱదామరవంటినాస్త్రముగల యాచంద్రికను; కైకొని=తీసికొని; వత్తుమంచుకొ=వత్తు మని; తలఁపు=కోరిక; ఎచ్చుకొ=అతితయింపఁగ; లేఖవర్ణ్యపుతనావ్రాతంబు.-లేఖ=దేవత లచే, వర్ణ్య=పాఁడఁదగిన, పుతనా=సేనయొక్క, “పుతనానీకీసీచమూః” అని యుమరుఁ డు; వ్రాతంబు=సమాహము; సేవింపఁగకొ=కొలువఁగ; ఏతెంచిరి=వచ్చిరి.

అనఁగఁ గొందఁ టు రాజపుత్రులు చంద్రిక యెవని వరించిననువాని ప్రాణవాయువులను మాబాణము లనుసర్పములకుఁ ద్రాగించియనఁగా వానిని హింసించి యయినను నాచంద్రికను దీసికొని వత్తు మని స్వయంవరోత్సవమునకు ననేకసేనలతోఁ గూడి యేతెంచి రని భావము.

చ. సాగసు చెలంగ నల్లు శతశోమణిభూషణభూషితాంగులై
 యగణితహస్తీరాజవృత్తి నంచితభద్రగజాధిరూఢులై
 ద్విగుణితహర్షయుక్తి నరుఁ దెంచిరి కొందఁ టు దేశవల్లభుల్
 నగకుచ నన్యదీయఁగఁ దననర్పదు మద్యమ యంచు నెంచుచుకొ.

11

టీ. కొందఁ టు దేశవల్లభుల్=కొందఁ టు దేశాధిపతులు; సాగసు=అందము ; చెలంగకొ= ప్రకాశింపఁగా; అల్లు=అసమయమందు; శతశోమణిభూషణ భూషితాంగులువి.-శతశకః= అనేకప్రకారములగు, మణిభూషణ=రత్న భూషణముల చేత, భూషిత=అలంకరింపఁబడిన, అంగులై=శరీరములుగలవారై; అగణితహస్తీరాజవృత్తికొ.-అగణిత=లెక్కపెట్టుట కలవిగాని, హస్తీరాజ=గజశ్రేష్ఠములయొక్క, వృత్తికొ=అవృత్తిచేత ; అంచిత భద్రగజాధిరూఢులై.-అంచిత=ఓప్పుచున్న, భద్ర=భద్రజాతిగల, గజ=ఏనుఁగులను, అధిరూఢులై=ఎక్కినవారై; ద్విగుణితహర్షయుక్తికొ.-ద్విగుణిత=రెట్టింపఁబడిన, హర్ష=ఆనందముయొక్క, యుక్తికొ=సంబంధము చేత; నగకుచకొ=గుబ్బలులవంటిపాలిండ్లుగల చంద్రికను; మద్రమ.-మత్=నాయొక్క, రమ= సంపద; అన్యదీయఁగకొ=ఇతర సంబంధినియైనదానినిఁగ; తననర్పదు=చేయదు. అంచుకొ=అని; ఎంచుచుకొ=తలఁచుచు ; అరుఁ దెంచిరి=వచ్చిరి.

అనగఁ గొండఱు దేశాధిపతులు బహువిధభూమికాలంకృతులై అనేకజములతోఁ గూడి భద్రగజముల నెక్కి సంతసముతోఁ చంద్రికను మావిభవంబు మఱియొకనిని గోర నియ్య దని యెంచుచు వచ్చి రనిభావము.

మ. మఱియున్ వచ్చిరి దేశనాయకులు భామామంగళస్ఫూర్తి న
త్తఱి వీక్షింప నురేంద్రనీలరథసంతానంబుపై నెక్కి శ్రీ
మెఱయ న్నావిధరాళిపైఁ దగుధరామితుల్ బలె న్నోడుకల్
దొఱయ న్సంగరపారదృశ్యబలసందోహంబుతోఁ జయ్యనన్. 12

టీ. దేశనాయకులు=దేశాధిపతులు; సురేంద్రనీలరథసంతానంబుపైఁ.-సురేంద్రనీల= ఇంద్రనీలమణిమయమగు, రథ=స్వందనములయొక్క, సంతానంబుపైఁ=సమాహమమీఁద; ఎక్కి=అధిష్ఠించి; శ్రీ=నంపద; మెఱయన్=ప్రకాశింపఁగ; వారిధరాళిపైఁ.-వారిధర=మేఘములయొక్క, ఆళిపైఁ=బంతిమీఁద; తగుధరామిత్రుల్ బలెన్=ఒప్పుచున్నపర్వత శత్రువులగు నింద్రులవలెనె; వేడుకల్=సఁతోషములు; దొఱయన్=కలుగఁగ; సంగరపారదృశ్యబలసందోహంబుతోఁ.-సంగర=యుద్ధముయొక్క, పారదృశ్య=అంతమునగన్నవారియొక్క, అనగఁ రణపండితులయొక్కయగుట, బల=సేవలయొక్క, సందోహంబుతోఁ=సమాహమతోడ; చయ్యనన్=శీఘ్రిముగ; అత్తఱిన్ = ఆనమయమందు; భామామంగళస్ఫూర్తిన్.-భామా = చంద్రికయొక్క, మంగళ=స్వయంవరరూపమగు మంగళముయొక్క, స్ఫూర్తిన్=అతిశయమును; వీక్షింపన్=చూచుటకు; మఱియొన్=ఇంకను; వచ్చిరి.

అనగఁ మఱియుం గొండఱు నరపతులు ఇంద్రనీలమణిమయ ములగురథముల నెక్కి మేఘపంక్తిపై నెక్కిన యింద్రులవలెఁ బ్రకాశించుచుఁ జంద్రికాస్వయంవరోత్సవమును జూచుటకై సేవలతోఁ గూడి వచ్చిరని భావము.

చ. మొనసినయొక్కచక్కఁదనమున్ నెఱిసీటును మించ మోదప్పు
ర్తినవుడు వచ్చురాజసుతబృందము గనైన నయ్యె మారు నె
క్కనిఁ గని యుబ్బు లచ్చిపయిఁ గాటపుటిను భజించి ధాత్రీ నూ
తనవనజాస్త్రకోటుల నుదారమహాత్మతచే సృజించె నాన్. 13

టీ. ధాత్రి=భూమి; మారున్=మన్నఁగుని; ఒక్కనిన్=ఒకనిని; కని=ప్రసవించి; ఉబ్బులచ్చిపయిన్=నంతసించులక్షీదేవిపై; గాటపుటినున్.-గాటపు=గాఢమగు, ఈసున్=అనూయను; భజించి=పొంది; నూతనవనజాస్త్రకోటులన్=అభినవమన్నధకోటులను; ఉదారమహాత్మతచేఁ.-ఉదార=ఉత్కృష్టమగు, మహాత్మతచేఁ=మహిమచేత; సృజించెనాన్=సృష్టిచేసెనోయనునటులు; మొనసినయొక్కచక్కఁదనమున్.-మొనసిన=కలిగిన, ఎక్కుచక్కఁదనమున్=అధికమగునందమును; నెఱిసీటును=నిండినమురిపెమును; మించన్=అతిశయించు

పఠఁగఁమోదపూర్తికొ.-మోది=నంతోషముయొక్క, పూర్తికొ=పరిపూర్ణతచేత; ఆపుడు= ఆనమయమందు; వచ్చురాజనుతబృందము=వతెంచురాకొమరులగుంపు; కన్సొనకొ=చూచుటకు; అయ్యొకొ=అయిన.

కలిమిజవరా లొకవూవిలుకానిని గని విఱ్ఱిపీఠఁగాఁ బుడమి యాలచ్చిపై యీసున నెన్నిక లేని క్రొత్తపూవిలుకాండను గనెనో యచునటులు చక్కఁదనమున మించు పెక్కు రాకొమరు లేతెంచి రని భావము. ఇందు సుత్యేక్షలంకారము.

మ. జగతీమార్గము లెల్ల నిండి యినుము * ల్పల్లక ధరం జేర న
ట్టుగ నేతెంచిరి రాజపుత్రకులు నీతిబుల్ మీఱు నప్పట్టునకొ
జగదంధంకరణాధ్యసై న్యవిధుతత్కౌఘాళిమేఘాళికొ

మిగుల న్నర్జలఁ గూర్ప మర్దళజధింధిమ్యార్భటీపేటికల్. 14

టీ. జగతీమార్గములు=భూమార్గములు; ఎల్లకొ=అంతయు; నిండి=కప్పకొని; ఇనుముల్= ఇనుకలు; చల్లకొ=వెదచల్లఁగ; ధరకొ=భూమిని; చేరనట్టుగకొ=పొందనట్టుగా; రాజపుత్రకులు; రాకొమరులు; నీతిబుల్మీఱుకొ=మరిపెమలతికయింపఁగ; అప్పట్టునకొ=ఆనమయమందు; జగదంధంకరణాధ్యసై న్యవిధుతత్కౌఘాళిమేఘాళికొ.—జగల్=లోకమునకు, అంధంకరణ=అంధ్యమును జేసెడి, ఆధ్య=ఁంపన్నమగు, సైన్య = సేనచే, విధుత=ఎగురఁగొట్టఁబడిన, కౌఘాళి=భూపరాగమసేడు, మేఘాళికొ=మేఘపంక్తికి; మిగులకొ=మిక్కిలి; మర్దళ జధింధిమ్యార్భటీపేటికల్.—మర్దళజ=మర్దలవలనఁబుట్టిన, ధింధిమ్యార్భటీ = ధింధిమియను ధ్వను సులయొక్క, పేటికల్=బృందములు; గర్జలకొ = గర్జాధ్వనులను; కూర్పకొ=జతపఱుపఁగ; వతెంచిరి=వచ్చిరి.

అనఁగ రాకొమరులు భూమార్గములెల్ల నినుక చల్లినను గ్రిందఁబుడనియటులునిండుకొని వారలసైన్యపరాగ మను మేఘాళికి మర్దలధ్వనులు గర్జారావము లగుచుండఁగా నేతెంచి రని భావము.

చ. వనితస్వయంవరోత్సవము * వాసిగఁ గన్లెన వచ్చు భూమికాం
తనికర మఱ్ఱు దోచెఁగరినాయకపాళులపై నిజైకత్తై
క్ష్యనియతి మాని చల్లఁదన * మంది మహోదయలై లఱోటులకొ
దినముఖవేళఁ జూడఁ బడు*దీధితిరాజసమూహవై ఖరికొ.

15

టీ. వనిత స్వయంవరోత్సవము=చంద్రికాస్వయం వరోత్సవమును; వాసిగకొ=బాగు గ; కన్సొనకొ=చూచుటకు; వచ్చుభూమికాంతనికరము=వచ్చుచున్న రాజబృందము; అఱ్ఱు= ఆనమయమందు; కరినాయకపాళులపైకొ=గజబృందములమీఁద; నిజైకత్తైక్ష్యనియతికొ.— విజ=తమనంబంధియగు, వేక=ముఖ్యమగు, కైక్ష్య = తీక్షణభావముయొక్క, నియతికొ = నియమ

మును; మాని=విడిచి; చల్లందనము=శీతస్వభావమును; అందఱి=పాంది; మహోదయశైలకోట
లక్=ఉదయగిరి శిఖరములందు; దిగముఖనేకం=ఉదయకాలముందు; చూడబడుచిదిరాజ
సమాహవైఖరిక. —చూడబడు=కనబడుచున్న, దీధితిరాజ సమాహ=చూర్య సమాహము
యొక్క, వైఖరిక=చీతిచేత; తోచెక=కానిపించెను.

అనగా నాకలికిస్వయంవరోత్సమునకు నేయగులవై నెక్కియే తెంచుపుడమిఁటెంచు
లపుడు తీక్ష్ణభావముమాని చల్లందనంబవలంబించి పాడుపుకొండకొనలవైఁ జూపట్టుదినముఖ
చూర్యబింబులపగిడిఁ గాన్పించి రని భావము. గజబృందముల నధిష్ఠించి యున్న రాజ
బృందములను ఉదయగిరి శిఖరగతిభాగ మూర్తులనగా నుత్పేక్షించుటచే నమాత్పేక్షలం
కారము.

మ. నెఱి నంకాంచితమూర్తు లందఱు కలానీకైకరోచిష్టు లం
దఱు సత్పాలనదక్షు లందఱు దగ్గఁ * శ్యామాభిరామాత్ము లం
దఱు గానం బఱు తెంచురాసుతులు నేత్రప్రీతి చేకూర్చి ర
త్రుతి నానా నన విశ్వరూపగతిచేతం దోచుచంద్రస్థితిక. 16

టీ. పఱు తెంచు రాసుతులు = వచ్చుచున్న రాకొమరులు; అందఱు = ఎల్లరును; నె
ఱిక = క్రమముగా; అంకాంచితమూర్తులు.—అంక = రాజవిహ్నుములచేత, అంచిత =
ఒప్పుచున్న, మూర్తులు=శరీరముగలవారు; ‘‘మూర్తిః కాతిన్యకాయయోః’’ అని యనుచుండు;
అంకాంచితమూర్తులు.—అంక = కలంకముచేత, అంచిత = ఒప్పుచున్న, మూర్తులు =
దేహములుగలవారనిచంద్రపర మైనయర్థము; అందఱు = ఎల్లరును; కలానీకైకరోచి
ష్టులు.—కలానీక = విద్యాసమాహముచేత, ఏక = ముఖ్యముగా, రోచిష్టులు = ప్రకాశించు
వారు; కలానీకైకరోచిష్టులు.—కలానీక = హాడశకలాసముదాయముచేత, ఏక=ముఖ్యముగా,
రోచిష్టులు = ప్రకాశించువారు; అందఱు = ఎల్లరును; సత్పాలనదక్షులు.—సత్ = సత్పు
రుషులయొక్క, పాలన = పరిపాలనమందు, దక్షులు = సమర్థులు; సత్పాలనదక్షులు.—
సత్ = నక్షత్రములయొక్క, పాలన = పరిపాలనమందు, దక్షులు = సమర్థులని చంద్రపర
మైనయర్థము; అందఱు = ఎల్లరును; తగ్గఁ = ఒప్పునట్లు; శ్యామాభిరామాత్ములు.—శ్యామా =
స్త్రీలకు, ఆభిరామ = మనోజనుకు, ఆత్ములు = దేహములుగలవారు; శ్యామాభిరామాత్ములు.—
శ్యామా = రాత్రులముండు, ఆభిరామ = ప్రకాశించుచున్న, ఆత్ములు = శరీరములుగలవారని
చంద్రపర మైనయర్థము; కానక = కావుటవలన; ఆత్రణిక = ఆహ్లాదు; విశ్వరూప
గతిచేతక = సమస్తరూపములపొందుటచే; తోచు చంద్రస్థితిక.—తోచు = కనిపించు
చున్న, చంద్రస్థితిక = చంద్రునియొక్క సత్తచేత; బోనానక = ప్రశంసించునటులు;
నేత్రప్రీతి = చతుఃప్రీతిని; చేకూర్చిరి = జనరించిరి.

అనగా స్వయంవరోత్సవమునకుఁ బఱు తెంచు రాసుతు లెల్లరు బహురూపములను
చూర్చి చంద్రునిపగిడిఁ కావఱు నేత్రానందము నొనర్చిరని భావము.

చ. వనజశకు స్థాసించుపరుఁవంపువిలాసము లేనివాఁడు నూ
 తనవరరత్న భూషణవిఠానము దాల్చనివాఁ డుదారపా
 వనబలయుక్తి రాజలనిఁవాఁ డొకఁడైన నయారె దోఁపఁ డ
 య్యె నపుడు పన్నిదంబున కిఁ లేకనుతావళిలోనఁ గన్గెనకా. 17

టీ. ఇ లేకనుతావళిలోనకా = రాసుతులగుంపునకును; ఆ పుతు = ఆ సమయమందు; వనజ
 శకుఁ = మన్మథుని; పాసించుపరుఁవంపువిలాసము. - పాసించు = నవ్వుచున్న, పరువంపు = నూతనమ
 గు, విలాసము = ఆండును; లేనివాఁడు = లేనట్టివాఁడు; నూతనవరరత్న భూషణ విఠానము. - నూ
 తన = నవీనమగు, వర = శ్రేష్ఠమగు, రత్న భూషణ = మణిమయభూషణములయొక్క, విఠానము =
 సమాహము; తాల్చనివాఁడు = ధరింపనివాఁడు; ఉ దార పావనబలయుక్తికా. - ఉ దార = ఉత్కృ
 ప్తమగు, పావన = వాయు దేవునిసంబంధియగు, బల = సత్త్వముయొక్క, యుక్తికా = యోగము
 చేత; రాజలనివాఁడు = ప్రకాశింపనివాఁడు, వాయు వుత్తోసముమైన బలము లేనివాఁడని భావము;
 పన్నిదంబునకా = పందెమునకైన; కన్గెనకా = చూచుటకు; ఒకఁడైనకా = ఒక్కఁడైనను;
 తోఁపఁడయ్యెకా = కనబడఁదాయెను.

ఆనఁగ నాస్వయంవరోత్సవమునకు నేతెంచి యున్న రాసుతులలో నొకఁడైనను మన్మ
 థునినిరసించునందము లేనివాఁడును మణిభూషణములను ధరింపనివాఁడును మారుతునకు
 సమమైనబలము లేనివాఁడును బందెమునకైన లేడని భావము.

చ. శరజహితాస్వయేంద్రుఁడు నుఁచంద్రధరాధివచంద్రుఁ డడ్లు త
 త్తరుణీస్వయంవరోత్సవవిధానము దా విని త స్వరించుఁ బో
 హరిమణివేణి యంచు ముద * మాంతరవీధికఁ గందళింపఁ గి
 న్నరవిభుఁ డాత్మసఖ్యకలఁవ న్నెను పాయక కొల్వ వే తగకా. 18

టీ. శరజహితాస్వయేంద్రుఁడు. - శరజహితాస్వయ = సూర్యవంశమునకు, ఇంద్రుఁడు =
 ఆధిపతియగు; సుచంద్రధరాధివచంద్రుఁడు = సుచంద్రుఁడను పేరుగల రాజచంద్రుఁడు; అడ్లు =
 ఆనమముమందు; తత్తరుణి స్వయంవరోత్సవ విధానము. - తత్తరుణి = ఆ చంద్రికయొక్క,
 స్వయంవరోత్సవ = స్వయంవరోత్సవముయొక్క, విధానము = ప్రకారమును; తాకా -
 సుచంద్రుఁడు; విని = ఆకర్ణించి; తకా = తన్ను; హరిమణివేణి = ఇంద్రసిలమణివంటి జడగల
 చంద్రిక; వరించుకా పో = నిజముగకోరును. అంచుకా = ఈ ప్రకారముతలఁచుచు; ముదము =
 సంతనము; మాంతరవీధికా = చిత్తప్రదేశమునందు; గందళింపకా = అంకురింపఁగా; కిన్నరవిభుఁ
 డు = కిన్నరశ్రేష్ఠుఁడగుకుముదుఁడు; ఆత్మసఖ్యకలనకా. - ఆత్మ = తనయొక్క, సఖ్య = సభిత్వ
 కలనకా = ప్రాప్తిచేత; వే = శీఘ్రముగ; నెనుపాయక = తెంబడించునుట;
 కొల్వ = నేవింపఁగా; తగకా = ఒప్పునట్లు. దీని కు త్తరపద్యస్మృతియతో నన్వయము.

మ. ద్వీరదాధీశ్వరు నెక్కి పౌరవసుగాః త్రీరత్నవారంబు క్రో
వ్వీరసేనక బయి నింప విప్రతతి దీవింప న్నవానేకపాం
డురపట్టాతపవారణావృతముఖం డున్ జారుభూషావిభా
స్వరగాత్రుండును నై పురి న్వెడలి తేవ న్వచ్చై నప్పట్టునక. 19

టీ. ద్వీరదాధీశ్వరుక = గజశ్రేష్ఠమును; ఎక్కి = అధిష్ఠించి; పౌరవసుగాత్రీరత్నవారం
బు = పురస్త్రీరత్న బృందము; క్రోవ్వీరసేనక = క్రోత్తపుష్పములను నక్షతలను; పయక = శరీర
ముమీఁద; నింపక = నిండింపఁగా; విప్రతతి = బ్రాహ్మణులగుంపు; దీవింపక = ఆశీర్వదింపఁగా;
నవానేకపాండుర పట్టాతపవారణా వృతముఖండుక. — నవ = నూతనములగు, అనేక = అనేక
ములగు, పాండుర = శుభ్రములైన, పట్టాతపవారణ = పట్టుగొడుగులచేత, ఆవృత = ఆవరింపఁబడిన,
ముఖండుక = ముఖముగలవాఁడును; చారుభూషావి భాస్వరగాత్రుండునుక. — చారు = మనో
జ్ఞుడును, భూషా = ఆభరణములచే, విభాస్వర = ప్రకాశించు, గాత్రుండునుక = శరీరముగల
వాఁడును; ఐ = అయినవాఁడై; పురిక = తనరాజధానినుండి; వెడలి = బయటికి; అప్పట్టునక;
ఆసమయమందు; తేవక = ఒప్పించుచును; వచ్చైక = వచ్చెను.

అనఁగ నుచంద్రుఁడు పురకాంతలు పుష్పక్షతలు చల్లుచుండఁగ విప్రులు దీవిండు
చుండఁగ భూషణభూషితాంగుఁడై యేనుఁగు నెక్కి పురము వెడలె నని భావము.

చ. అసురవిదారి కాంచనశతాంగరథాంగపరిభ్రమిప్రకార
రసముదితారవంబు లిభరాట్పట్టలీఘనబృంహితంబు లు
ల్లసీతమహాచమూకలకలంబు జగత్ప్రీతయంబు గప్ప వం
తనమున సర్వదేశజననాథులు గనైన వచ్చె నత్తటిక. 20

టీ. అసురవిదారి = సుచంద్రుఁడు కాంచనశతాంగరథాంగ పరిభ్రమి ప్రకారసముది
తారవంబులు. — కాంచనశతాంగ = సువర్ణమయరథములయొక్క, రథాంగ = చక్రముల
యొక్క, పరిభ్రమి = భ్రమణములయొక్క, ప్రకార = రీతిచేత, సముదిత = పుట్టిన, అరవంబులు =
ధ్వనులు; ఇభరాట్పట్టలీఘన బృంహితంబులు. — ఇభరాట్పట్టలీ = గజబృందములయొక్క, ఘన
అధికములగు, బృంహితంబులు = గర్భాధ్వనులు; “బృంహితంకరిగర్జిత” మనియమరుఁడు; ఉల్లసీత
మహాచమూకలకలంబు. — ఉల్లసీత = ప్రకాశించుచున్న, మహాచమూ = మహాసేనలయొక్క, కల
కలంబు = కోలాహలధ్వని; జగత్ప్రీతయంబు = ముల్లోకములను; కప్పక = వ్యాపింపఁగ; సంత్రస్థము
నక = సంవోషముచేత; సర్వదేశజననాథులు = సమస్తదేశపురాణులు; కన్దోనక = చూచుచుం
డఁగ; అత్తటిక = ఆసమయమందు; వచ్చైక = వచ్చెను.

అనఁగ నుచంద్రుఁడు రథసేవధ్వనులు కరిగర్జితములు సేనాకలకలంబును ముల్లోక
ములు వ్యాపించుచుండఁగా నరపతు లెల్లరు చూచుచుండ స్వయంచరోత్సవమునకు వచ్చె
నని భావము.

చ. ఘనకమలేశ్వరాత్మ జవికస్వరదీప్తివీలాసహరిపా

వనరుచిజాలలబ్ధి దయివాఱుచుఁ దోచినయట్టిలోకబం

ధు నతని విస్తయంబునఁ గఱుంగొని రయ్యెడ నట్లు చక్కఁ బ

ద్దిని తదధీనగాఁ దమమఠిం దలఁ వుంచిరి రాజు లందఱున్.

21

టీ. ఘనకమలేశ్వరాత్మ జవిక స్వరదీప్తివీలాసహరిపావనరుచిజాలలబ్ధిన్.—ఘన=అధికమగు, కమలేశ్వరాత్మజ=మన్మథునియొక్క, వికస్వర=వికసించుచున్న, దీప్తి=కాంతియొక్క, వీలాస=వీలాసమును, హరి=హరించుచున్న, పావన=పరిశుద్ధములగు, రుచి=కాంతులయొక్క, జాల=పుంజములయొక్క, లబ్ధిన్=ప్రాప్తిచేత; దైవాఱుచున్=ప్రకాశించుచు; ఇచట, ఘనమగు, కమలేశ్వరాత్మజ=చంద్రునియొక్క, వికస్వరమగు, దీప్తియొక్కవీలాసమును, హరి=హరించు, పావనరుచులయొక్క, జాల=పుంజములయొక్క, లబ్ధిచేత; దైవాఱుచున్=ప్రకాశించుచు నని నూర్యపర మైనయర్థము, నూర్యుఁడు తనకాంతులచే చంద్రునిరుచుల గ్రహించుటయును నిచ్చుటయును ప్రసీద్ధము; తోచినయట్టి లోకబంధున్=కనిపించుచున్నట్టి లోకప్రియుఁడగు, నూర్యునితోచుచున్నది; ఆతనిన్=ఆనుచంద్రుని; ఎయ్యెడన్=ఏసమయమందు; రాజులందఱున్=నరపతులెల్లరు; విస్తయంబునన్=వింతచేత; కన్దొనిరి=చూచిరి; ఆప్తు=ఆసమయమందు; చక్కన్=బుజువుగ; పద్మినిన్=చంద్రికను; పద్మలతనని తోచుచున్నది; తదధీనగాన్=ఆనుచంద్రుని స్వాధీనయైనదానినిఁగ; తమమఠిన్=తమబుద్ధియందు; తలఁపు=అభిప్రాయమును; ఉంచిరి=ఉనిచిరి.

స్వయంవశోత్సవమునందుఁ జేరి యున్న రాజు లందఱును మన్నభాతికాయ సౌందర్యము గల యాసుచంద్రునికి చంద్రిక నూర్యునికి పద్మలతయునుజోలె నాయత్తయైనదానిఁగాఁ దలంచి రని భావము.

మ. ఆతులంబై యనవద్యమై కువలయోదారప్రమోదప్రదా
త్తత సంధించి కరంబు రాజులు సుచంద్రప్రాజ్యతేజోవ్రజం
బతివేలం బగుచున్ వెలుంగఁగ ననంతాస్థాని నాక్షత్రనం
తతి చూపట్టె నముట్టుతస్వకమహాధామాళిచే నయ్యెడన్.

22

టీ. ఆతులంబై = అధికమైనదై; అనవద్యమై = నిర్వృప్తమైనదై; కువలయోదార ప్రమోదప్రదాత్తతన్.—కువలయ = భూవలయమునకు, ఉదార = ఉత్కృష్టమగు, ప్రమోద = సంతనమును, ప్రద = ఇచ్చుచున్న, ఆత్తతన్ = స్వభావము గలవాఁడగుటను, సుర్వదా భూమండలమును సంతసీంపఁ జేయుస్వభావము గలవాఁ డగుటనుట; కువలయ = కలువలకు, ప్రమోద ప్రదమగు స్వభావముగలవాఁ డగుటనని చంద్రపర మైనయర్థము; సంధించి=పొంది; కరంబు = మిక్కిలి; రాజులు సుచంద్రప్రాజ్య తేజోవ్రజంబు..... రాజులు = ప్రకాశించు, సుచంద్ర = సుచంద్రమహారాజుయొక్క, ప్రాజ్య = అధిక.

మగు, తేజోవ్రజంబు=కాంతిపుంజము; అతివేలంబగుచుకొ = అధికమైనదగుచు; “అతివేల భృకాత్వర్థ” అని యమరుఁడు; వెలుంగఁగకొ = ప్రకాశింపఁగ; అనంతాస్థానికొ. — అనంత = అధికమగు, ఆస్థానికొ = ఆస్థానమందు; నాక్షత్రసంతతి = రాజబృందము; అనంత = అకసమనె డు, ఆస్థానికొ = సభయందు; నాక్షత్రసంతతి = దిక్కులసంబంధియగుగుంపు అని చంద్రపరమైన యర్థము; సముష్ణితస్వక మహాధామాళిచేకొ. — సముష్ణిత = విడువఁబడిన, స్వక = తమసంబంధి యగు, మహాత్ = అధికమగు, ధామ = కాంతులయొక్క, ఆళిచేకొ = పుంజము చేత; అయ్యోచకొ = ఆనమయమందు; చూపట్టెకొ = కనిపించెను.

అనఁగఁ జంద్రునికాంతి పుంజము సన్నిధిఁ జేజోహీనమగురిక్కులగుంపుపగిది సుచం ద్రుని తేజము సన్నిధిని నితరరాజబృందము గనుపట్టెనని భావము.

తే. ఇట్లు లవు డేగుదెంచిన * యట్టినకల

మనుజకాంతులఁ బాంచాల*జనవిభుండు

రహి నెదుర్కొని యభినవ్య*రత్నమయమ

హేలూన్నతనివేశపాళుల * నునిచె నంత.

23

టీ. ఇట్లు = ఈ ప్రకారము; అపుడు = ఆసమయమందు; ఏగుదెంచిన యట్టినకలమను జకాంతులకొ = వచ్చినసమస్తనరపతులను; పాంచాలజనవిభుండు = క్షణదోదయరాజు; రహికొ = ప్రీతితో; ఎదుర్కొని = ఎదురుగానేగి; అభినవ్యరత్నమయమహోన్నతని వేశపాళులకొ. — అభినవ్య = నూతనమగు; రత్నమయ = మణిమయమగు, మహోన్నత = మిక్కిలియెక్కుగానున్న, నివేశపాళులకొ = విడుదలపంతులయందు; ఉనిచెకొ = ఉంచెను.

అనఁగ పాంచాలభూపతియగు క్షణదోదయఁడు స్వయంవరోత్సవమునకై నేగుదెంచుజనపతుల నెదుర్కొని సమ్రానించి మణులచే రచించిన యత్కున్నతములగు నివేశస్థానములయందు దించెనని భావము.

చ. అవనితలేంద్రు లెల్లఁ బ్రమ*దాతిశయంబునఁ దత్స్వయంవరో

త్సవదినవేశ దివ్యమణి*జాతవినిర్మితమంచమండలికొ

బ్రవిమలచి త్తపద్మలయి * బాగుగఁ జేరి వనించి రంగనా

నివహము చామరుల్ వలయ*నికవ్వణనంబులు మించ వీవఁగకొ.

24

టీ. అవనితలేంద్రులెల్లకొ = రాజులందఱు; ప్రమదాతిశయంబునకొ = సంతోషాతిశయము చేత; తత్స్వయంవరోత్సవదినవేశకొ. — తత్ = ఆచంద్రికయొక్క, స్వయంవరోత్సవ = స్వయంవరోత్సవముయొక్క, దినవేశకొ = దినసమనందు; దివ్యమణిజాతవినిర్మితమంచమండలికొ. — దివ్యమణి = శేషమణులయొక్క, జాత = సమూహము చే, వినిర్మిత = రచించింపఁబడిన, మంచ = మంచములయొ

కర్క, మండలిక = నమాహమందు; ప్రవిమలచిత్త పద్మలయి. - ప్రవిమల = మిక్కిలి స్వచ్ఛమగు, చిత్తపద్మలయి = చిత్తకమలములుగలవారై; బాగుగక = రమణీయముగ; చేరి = నమిపించి; అంగ - వానివహము = స్త్రీసమాహము; వలయనికవ్యణనంబులు. - వలయ = కంకణములయొక్క, నికవ్యణనంబులు = ధ్వనులు; మించక = మిఱునటులు; చామరులో = వింజామరలను; కింకరక = విసరుచుండగ; వసించిరి = కూర్చుండిరి.

అనగ న్యయంవరోత్సవమునకు నేతెంచి యున్న రాజు లండఱు మణిమయ మంచా సనములపై నువిదలు కంకణధ్వనులు చెలరేగ వీచోపులు పీచుచుండగ విమలచిత్తులయి నివసించి రని భావము.

మ. అలవేళక హరిపుత్ర హారకమహుండ్డై నిస్తులాహీనహార
 రలతాశోభితమూర్తియై తగుసుచంద్రక్షాతలేంద్రుండు ని
 ర్మలపాండుద్యుతిమన్తణిమయమహామంచాగ్రభద్రాసన
 స్థలి దాఁ జేరి వసించె రూప్యగిరి గాత్యాయన్యధీశుం డనక. 25

టీ. అలవేళక = ఆనమయమందు; హరిపుత్ర హారకమహుండువి. - హరిపుత్ర = జయంతుని, హారక = హరించిన, మహుండ్డై = తేజస్సుగలవారడై, హరిపుత్ర = మన్తఘని, లేదా, యముని, హారక = హరించిన, మహుండ్డై = తేజస్సుకలవారడై యని శివపర మైనయర్థము; నిస్తులాహీనహారలతా శోభితమూర్తివి. - నిస్తుల = సరిలేని, అహీన = శ్రేష్ఠమగు, హారలతా = లతలవంటి హారములచే, శోభిత = ప్రకాశించుచున్న, మూర్తియై = శరీరముగలవారడై; నిస్తులమగు, అహీనహారలతా = శేషుండనడిహారలతచేత, శోభితమగుమూర్తిగలవారడని శివపర మైనయర్థము; తగుసుచంద్రక్షాతలేంద్రుండు. - తగు = బిచ్చుచున్న, సుచంద్రక్షాతలేంద్రుండు = సుచంద్రమహారాజు; నిర్మలపాండుద్యుతిమన్తణిమయమహామంచాగ్రభద్రాసనస్థలిక. - నిర్మల = స్వచ్ఛమగు, పాండు ద్యుతిమన్త = తెల్లనికాంతిగల, మణిమయ = రత్నమయమగు, మహామంచాగ్ర = గొప్పపర్యంకాగ్రమనెడు, భద్రాసనస్థలిక = సింహాసనస్థలమందు; తాక = సుచంద్రుండ; చేరి = నమిపించి; రూప్యగిరిక = కైలాసపర్వతమందు; కాత్యాయన్యధీశుండు అనక = శంకరుండాయననట్లు; వసించక = కూర్చుండెను.

తెల్లనిమణులతో రచియించి యున్న మంచముపైఁ గూర్చుండియున్న యాసుచంద్రుండు వెండిశుండపైఁ గూర్చుండి యున్న ముక్కంటిపగిది విలసిల్లెనని భావము. ఇచట సుచంద్రుని శివునిఁగా నుత్పేక్షించుటచే నుత్పేక్షాలంకారము.

మ. ఘనముక్తామణితాననంబున సిరిం * గన్పట్టునాదై త్యభే
 దనుఁ డారార నుతింప నయ్యో ఖరరు * కైట్ట్యంబుచేత నిక్
 ర్తనబింబమున నుండుట న్నడలి శీతచ్ఛాయబింబంబు చే
 రిన వారాళిగుతామనోహరునిదాఁరిం బూని యప్పట్టునక. 26

టీ. ఘనముక్తామణికాసనంబునకొ.-ఘన=గొప్పలగు, ముక్తామణికా=ముత్యములయొక్క, ఆసనంబునకొ=సీంచాసనమందు; సిరికొ=కాంతిచేకన్నట్లున్నాడైత్యభేదనుఁడు=కాన్పించు నానుచంద్రుఁడు; ఖరకుక్షేత్త్యంబుచేతకొ=తీక్షణ్ణిరణములవేడిమిచేత; వికర్తనబింబంబునకొ=నూర్యబింబమందు; ఉండుటకొ=ఉనికిని; సడలి=వదలి; శీతచ్ఛాయబింబంబు=చల్లనికాంతి గలచంద్రబింబమును; చేరినవారాశిసుతామనోహరునిదారికొ.-చేరిన=పొందిన, వారాశిసుతా=లక్ష్మీదేవికి, మనోహరునిదారికొ=భర్తయగు విష్ణుమూర్తియొక్కరీతిని; పూని=సహించి; అప్పట్టునకొ=ఆసమయమందు; సుతింపనయ్యెకొ=స్తుతించుట కాస్పదుఁడాయెననుట. జౌకార=ఆశ్చర్యమాశ్చర్యము!

అనఁగ ముక్తామయభద్రాసనంబునఁ గూడి యున్న నుచంద్రుఁడు, మిక్కిలి వేడి గల నూర్యబింబమును విడిచి చల్లనిచంద్రబింబంబుఁ జేరినవిష్ణుమూర్తియొయని పొగడఁబడె నని భావము. వారాయణమూర్తి నూర్యబింబమం దుండుట ప్రసిద్ధము.

సీ. సురగణ్యలావణ్యగరిమ రాజులకుఁ బౌం

చాలినిరాశ హెచ్చంగఁ జేయ
 మణిమంచబింబితాత్తచ్చాయ తనుఁ గొల్వఁ
 దఱియుమన్నభుబుద్ధి దనరఁ జేయ
 హీరభూషణవిభావారంబు వెన్నెల
 వలగొన్న రేణిఁ దలఁపఁ జేయ
 వందికంఠధ్వను తైవభవశ్రీనభి
 మెనసి చూచుసురాళి కెఱుకచేయ

తే. కంకణకేంకృతు ల్పర్వఁ బంకజాన్య

లబరువింజామరలు వీవ యక్షనేత
 పార్శ్వమునఁ గొల్వ బుధపాళి ప్రస్తుతింప
 మంచతటి నానుచంద్రుండు మించె నవుడు.

27

టీ. సురగణ్యలావణ్యగరిమ.-సుర=దేవతలచే, గణ్య=పొగడఁదగిన, లావణ్య=అలం దముయొక్క, గరిమ=అతిశయము; రాజులకుకొ=ఇతర రాజులకు; పాంచాలినిరాశకొ=చంద్ర కయందు ఆశయొక్కయభావమును; హెచ్చంగఁజేయకొ=మించునటులు చేయుచుండఁ గ; మణిమంచబింబితాత్తచ్చాయ.-మణిమంచ=మణిమయమగు మంచమునందు, బింబిత=ప్రతి ఫలించిన, అత్తచ్చాయ=తననీడ; తనుఁగొల్వకొ=తన్ను నేవించుటకు; తఱియుమన్నభుబుద్ధికొ=న మీపించియున్న మన్నభుఁడనుబుద్ధిని; తననీడ మన్నభునిభంగి నున్న దనుట; తనరకొ=ఓప్పు నటులు; చేయకొ = పినరించు చుండఁగ; హీరభూషణవిభావారంబు.-చక్రాల సా

స్తుల యొక్క కాంతిపుంజము ; వెన్నెలవల గొన్న కే తీనికొ = వెన్నెలవల జుట్టె బడిన చంద్రుని ; తలఁపకొ = స్వరించు నటులు ; చేయకొ = చేయఁగా ; వందికం తధ్యసులు.- వంది = పొగడుచుండెడి వారియొక్క, “వందినస్తుతిపాఠకాః” అనియమ రుఁడు, కంఠధ్యసులు=గళధ్యసులు; వైభవశ్రీకొ = విభవముయొక్కయతిశయమును ; ఆభ్ర మెనని=మిన్నంది; చూచుసురాళికొ = చూచుచున్న దేవతలబృందమునకు; ఎఱుకచేయకొ = తెలియఁజేయుచుండఁగా ; కంకణక్రేంకృతులు = కడియములయొక్కక్రేకాంఠధ్యసులు; పర్వకొ=వ్యాపించునటులు; పంకజాన్యలు=స్త్రీలు; అలపవంజామరలు=ప్రకాశించుచున్నచామ రములను; వీవకొ=విసరుచుండఁగ; యక్షనేత=కుముడుఁడనుకొన్నరుఁడు; పార్శ్వమునకొ = ప్రక్కను; కొల్వకొ=సేవించుచుండఁగా; బుధపాళి=విద్యద్భృందము ; ప్రస్తుతింపకొ=పొగ డుచుండఁగా; మంచతటికొ=మంచప్రదేశమునందు; ఆసుచంద్రుండు=ఆసుచంద్రమహారాజు ; ఆపుడు=ఆనమయమందు; మించెకొ = ఆతిశయించెను.

అనఁగ తనసౌందర్యాతిశయము ఇతరరాజులకు చంద్రికమీఁది యాశనుపోగొట్టుచు న్న దనియు మణిమయపీఠమునందు ప్రతిబింబించినతననీడ మరుం డనుజ్ఞానమును కలుగఁ జేయుచున్న దనియు మగరాలసాస్తులకాంతులు వెన్నెలవ లగొన్నకలువలదొరయోయను బుద్ధిని జేయుచున్న దనియు స్తుతిపాఠకులకంఠధ్యసులు తనవైభవమును మిన్ను చేరి చూచువేల్పుల కెఱుకచేయుచున్నవనియు, ఇరుప్రక్కల స్త్రీలు వీచోపులు విసరుచుండ వారికరకంకణధ్యసులు వ్యాపించుచున్న వనియు, కుముడుఁడు కొలుచుచుండఁగ బుధులు సుతింపఁగనట్టి సుచంద్రుఁడు మంచముమీఁద బ్రకాశించె ననియు తాప్పర్యము.

క. నరనాయకకులమంచాంతరముల వలిగాడ్చు మసలెఁ ♦ దపనతనయమం దిరకేళీవనపాలీ, సురసాలీవాసనాభిశోభితగతియై. 28

టీ. నరనాయకకులమంచాంతరములకొ.-నరనాయకకుల = నరపతిసంఘములయొ క్క, మంచాంతరములకొ = మంచములయొక్కమధ్యములందు ; వలిగాడ్చు = చల్లనిమం దచూరుతము; తపనతనయమందిరకేళీవనపాలీసుర సాలీవాసనాభిశోభితగతియై.-తపనతనయ= యమునియొక్క, మందిర=గృహముయొక్క, కేళీవన=క్రీడావనములయొక్క, పాలీ=పంక్తుల యందున్న, సురసాలీ=సర్వాక్షిపుష్పపుంజములయొక్క, వాసనా=పరిమళముచే, ఆభిశోభిత= ప్రకాశించు, గతియై=గతిగలదై; మసలెకొ=విసరెను.

వ. అంత ననంతకాంచనమంచాగ్రనమంచితసింహాసనసమాసీన మానవనా యకసేవాసమాగామితైత్తేనాధివనంఘవరస్వరసంఘర్షణ సముత్తిష్ఠచ్చి రత్నరత్నాంగదవరాగపూగతామ్రపట్టపటాస్తరణ విభాజితంబును,నంతరీప కాంతశిరోవిభాసితానంతచరనాథమణిమయమకుటతటనరీన్యత్రమాసవినీల కాంతిప్రసోహకుహనాధూపధూమపూరితంబును, శంబరాక్షీకదంబకకరాం

బుజనముద్గచ్ఛదరుణాంబరశుభ్రాడంబరకంకేళికుసుమగుళుచ్ఛరించోళికావి
 తానవిభూషితంబునునైయొప్పుమీఱు గగనాస్థానంబునఁ బాకారి పావక
 ప్రద్దాప్తనుతపలాశపయోధీశపవమానపౌలన్ద్యపార్వతీపతిపరివృతుండైతదు
 త్వవంబు వీక్షింప నిండువేరోలగంబుండె. గాలవశాంజిల్యకౌశికవస్తిప్ర
 ముఖమహర్షులు హర్షోత్కర్షంబునఁ జూడందొడంగిరి. గరుడకీన్నరగంధర్వ
 సిద్ధసాధ్యముఖ్యులంతంతం గాంచి సంతస్థిరిరి. అపుడు రాజసభాస్థలంబ
 పరిమితవేత్రధరసాహాయినాదవాచాలంబై అభినవభూషణ మరీచికావి
 హారవాటంబై యతులితంబై యతిశయిల్లం గనుంగొని యాక్షణిదోద
 యక్షమాధ్యక్షుండు నెమ్మనంబున నీస్వయంవరమునకు వచ్చిన ధరాధిపతు
 లయన్వయగుణాదికంబులు వేర్కొని కుమారి కెఱింగింపఁ నెవ్వరు చాలు
 దు రఖిలజగజ్జనని గిరిరాజతనుజ గాక యని తలంచి యప్పడు. 29

టీ. అంతః=అటుపిమ్మట; అంతకాంచనమంచాగ్ర సమంచితసింహాసనసమాసీనమా
 నవనాయక సేవాసమాగామితత్తేనాధిపసంఘ పరస్పర సంఘర్షణసముత్పన్న చ్చిరత్న
 రత్నాంగదపరాగపూగ తామ్రపట్టపటాస్తరణ విభ్రాజితంబును.-అంతః = అధికమగు,
 కాంచన=సువర్ణముయొక్క, మంచాగ్ర = మంచాగ్రములందు, సమంచిత=ఒప్పుచున్న, సింహా
 సన=భద్రాసనములందు, సమాసీన=కూర్చుండియుండు, మానవనాయక=నరపతులయొక్క,
 సేవా=కొలుపునకై, సమాగామి=వచ్చుచున్న, తత్తేనాధిప = ఆయాదళవాయులయొక్క,
 సంఘ=గుంపుయొక్క, పరస్పర సంఘర్షణ=ఒండొరులయొక్క యొరయికలవలన, సముత్పన్నః =
 మీఁదికెగయుచున్న, చిరత్న=పురాతనమగు, రత్నాంగద=రత్నమయమగు భుజకీర్తలయొ
 క్క, పరాగపూగ=రజఃపుంజమనెడు, తామ్ర=ఎఱ్ఱనగు, పట్టపటం = పట్టపస్త్రముయొక్క, ఆ
 స్తరణ = పఱచుటచే, విభ్రాజితంబును = ప్రకాశించుచున్నదియును; అంతరీపకాంతశిరో
 విభాసితానంతచరనాథమణిమయమకుటతటనరీన్పత్యమానవిసీలకాంతిప్రరోహాహహా ధూప
 ధూమపూరితంబును.-అంతరీపకాంత=ద్వీపాధిపతులయొక్క, శిరః=మస్తకములందు, విభా
 సిత=ప్రకాశించు, అనంతచరనాథమణిమయ = ఇంద్రసీలమణిమయములగు, మకుట=కీరీట
 ములయొక్క, నరీన్పత్యమాన = మిక్కిలి నాట్యముఁజేయుచున్న, విసీల = మిక్కిలి నల్లని,
 కాంతి=తేజములయొక్క, ప్రరోహ=అంకురమనెడు, మహానా=కపటముగల, ధూప=ధూపము
 యొక్క, ధూప మనఁగావాసనకై వేయు నగరువుమొదలగు పరిమళవస్తువులయొక్క
 పూగ, ధూమ=పూగచేత, పూరితంబును=నింపఁబడినదియును; శంబరాక్షికదంబకకరాంబుజన
 ముద్గచ్ఛదరుణాంబరశుభ్రాడంబరకంకేళికుసుమగుళుచ్ఛరించోళికావి తానభూషితంబును.-శంబ
 రాక్షికదంబక=మృగాక్షీసమాహముయొక్క, కరాంబుజ=కేలుదామరలవలన, సముద్గచ్ఛత్ =
 మీఁదికెగయుచున్న, అరుణాంకుక=ఎఱ్ఱనికాంతియునెడు, శుభ్రాడంబర = మంగళప్రదమగు
 విభ్రాంభణముగల, కంకేళికుసుమ=అశోకపుష్పములయొక్క, గుళుచ్ఛ=గుత్తులయొక్క, రింఛోళి

కా=సమాహముల నెడు, వితాన=మేలుకట్ల చేత, విభూసితంబును=అలంకరింపఁబడినదియును; వి=విన్నదై; ఒప్పమిఱుగ గనాస్థానంబునకొ.-ఒప్ప=అందము చేద, మీఱు=అతిశయించు, గగనాస్థానంబునకొ = ఆకాశమనుసభయందు; పాకారి = ఇంద్రుఁడు; పావకపద్మాస్తమత పలాకపయోధీకపవమానచాలస్త్యపార్యతీపతిపరివృతుండుబ.-అగ్నియమనిర్వృతి పరుణవా యు కుచేరశంకరులచేఁ గూడుకొన్నవారడై; తదుత్సవంబు = ఆస్వయంవరోత్సవమును; వీక్షింపకొ=చూచుటకు; నిండువేరోలగంబు=గొప్పకొలువుదీరి; ఉండెకొ=ఉండెను. గాలవ శాండీల్యకాశికవసిద్ధ ప్రముఖమహర్షులు = గాలవుఁడు శాండీల్యుఁడు కాశికఁడు వసి య్ఠుఁడు మొదలుగాఁగల మహామునులు; హర్షోత్కర్షంబునకొ = సంతోషాతిశయ ముచేత; చూడకొ = వీక్షించుటకు; తోడంగిరి = ప్రయత్నించిరి. గరుడకన్నరగం ధర్వసిద్ధసాధ్యముఖ్యులు = గరుడులు కిన్నరులు గంధర్వులు సిద్ధులు సామ్యులు మొదలు గాఁగలవారు; అంతంతకొగాంచి = అచ్చటచ్చటఁజూచి; సంతసిల్లిరి = ఆనందించిరి. అపుడు=ఆసమయందు; రాజసభాస్థలంబు=రాజసభయొక్క ప్రదేశము; అపరిమితవేత్రధర సా హానినాదవాచాలంబు.-అపరిమిత=మితిలేని, వేత్రధర = దైత్రపువారియొక్క, సాహాని నాద=హెచ్చరికచూటలయొక్కధ్వనులచేత, వాచాలంబు = ముఖరితంబు; వి=అయినదై; అభినవభూషణమరీచికా విహారచాటంబై.-అభినవ=నూతనమగు, భూషణి = ఆభరణముల యొక్క, మరీచికా=కాంతులయొక్క, విహార=క్రీడయొక్క, చాటంబై=ప్రదేశమై; అద్భుతంబై = అశ్చర్యకరమైనదై; ఆతులితంబై=దీటులేనిదై; అతిశయిల్లకొ=విజృంభింపఁగా; కనుంగొని= చూచి; అక్షణదోదయక్షమాధ్యక్షంబు=అక్షణదోదయరాజు; సెమ్మనంబునకొ=తనమనసునం దు; ఈస్వయంవరమునకొ=ఈస్వయంవరోత్సవమునకు; వచ్చినధరాధిపతులయన్వయగుణాది కంబులు=చేరియున్న రాజులవంగడములుగొనంబులు మొదలగువానిని; కేర్కొని=నామములు గ్రహించి; కుమారికికొ=చంద్రికకు; ఎటింగింపకొ=తెలుపుటకు; అఖిలజగజ్జనని=సమస్తలొక నూతయగు; గిరిరాజతనుజగాక=పార్వతీదేవితప్ప; ఎవ్వరుచాలుదురు=ఎవ్వరుసమర్థులగుదురు? అని భలంచి=ఈప్రకారమున్నరించి; ఆప్పడు=ఆసమయమందు.

మ. పరిపూతాత్మనమన్వితం డగుచుఁ దత్త్వాంచాలధాత్రీతలే

శ్వరచంద్రుండు కరాజ్జము ల్తొగిచి శశ్వద్భక్తివై పుల్య మాం
తరవీధిం దభుకొత్త నిల్చి వినయాత్మ స్పన్నుతించె న్నహీ
ధరసమ్రాట్సుతనిర్మలామృతధునీధారాశధారోక్తులకొ.

30

టీ. తత్త్వాంచాలధాత్రీతలేశ్వరచంద్రుండు=అక్షణదోదయమహారాజు; పరిపూతాత్మ నమన్వితండుండగుచుకొ.-పరిపూత = పరిశుద్ధమగు, ఆత్మ=మనస్సుచేత, సమన్వితండు=కూడు కొన్నవారడు, అగుచుకొ=అయినవారడై; కరాజ్జముల్తొగిచి=కేలుదామరులుమోడ్చి; శశ్వద్భక్తి వై పుల్యము.-శశ్వత్ = ప్రకాశించుచున్న, భక్తి=భక్తియొక్క, వై పుల్యము=అతిశయము; అనిర్మలసీధికొ=స్పృహయనీధియందు; తగుకొత్తకొ=మిక్కిలిప్రకాశింపఁగ; నిల్చి=నిలుచుకొని;

విసయాత్మక = విసయముతోఁగూడుకొన్నచునముచేత ; నిర్వలామృతధునిధారాశధాశోక్త
లకా.-నిర్వల=స్వచ్ఛమగు, ఆమృత=సుధయొక్క, ధుని = ప్రవాహముయొక్క, ధారాశ=
ఆడములేని, ధారా=అసారములవంటి, ఉత్తలకా=వాక్యములచేత; మహీధరసమ్రాట్సుతకా=
హిమవంతునికూఁతురగుపార్వతీదేవిని; సన్నతించెకా=పాఠదేను.

అనఁగా ఊణదోదయరాజు భక్తిచేఁ గరంబులు మోడ్చి జగన్నాథ యగునాపార్యతీ
దేవి సమృతధారాసమంబు లగుచు క్షులచే నుతియించె నని భావము.

దండకము. జయ జయ జగతీనాయికే, భక్తలోకేష్టసంధాయికే, నిత్యవి
స్టుత్రికోణాష్టకోణాదికోణావలీవిస్ఫురచ్ఛక్ర సింహాసనోద్ద్యోతమానాత్మికే,
సర్వమన్త్రాత్మికే, సద్వలనోకపాలాపాస్తనీమావనద్యోధముద్రాన్వితాశా
మ్బరస్వాస్త నిద్రాఘవఞ్చాశుగోస్తీలనాకారకాపాజనంచారభక్తీసముద్యుత
సర్గాదికార్యత్రయీ సక్తవైధాణ్య భాణ్యప్రకాణ్డే, దయాత్రాత యోగి
ప్రకాణ్డే, విసీలాఙ్కరేఖాపృతాబ్జారిబిమ్బావమానమ్మిళత్కుణ్డలీ భూత
హీరోపలపోత కోదణ్డదణ్డోత్తమోద్వాస్త శైత్యప్రకారోజ్జ్వల ద్లోని
కాయోపభుక్తోగ్రాహుమోక్ష దర్పచ్ఛలధ్వాన్తికే వార్షికామ్బాదజిత్కా
న్తికే రోచమానాత్మ భూ మితీతారాహితీ యుక్త చిత్రీక్రియా సంచర
న్తధ్వష్టమ్భ విధ్వంసనోగార లక్ష్మీకనిదోపహ ర్యద్యుతకీడసాశాలి మా
యాఘన పోకమాభ్యుచ్ఛితే సత్కులాళీనిరాకుఞ్చితే, మత్తదస్తీస్త్రీ గ
జ్జామృదజవోజధ్వాన కైత్యేస్త్రీనేనావలీ సింహనాదాఘ్య గానాభిరక్తస్త
హాజస్యరక్తఫలీ నృత్యదు గాసీవల్లీ నటీపోపితా పృత్న పుష్పాజ్జలీభూత
శుమ్భాదిక క్రవ్యభుజ్జాలికా నిర్దళన్తాక్తికశ్రేణీకే, పుణ్యమర్వోత్కరారో
హ్య సాభాగ్య సాధార్మిలోదార కారుణ్యనిశ్రేణీకే, శివగృహిణీ నిజాపమ్మ
లీలానిశోజ్జలమ్భమాణేస్తుజాయా పరివ్యక్తజాగ్రత్కుఘాఙ్కూర శక్తాస
మాపాది లాఘోరసోల్లిక్తి తాంఘ్యుజ్జ దీవ్యన్నఖ వ్రాత విభ్రాక్షితే, దేవతా
పూజితే, నిత్యసత్కాస్త సంసేవ్య పాదామ్బుజాతాదరీ భూతపద్మాకరోద
ఞ్చితామోఘజ హైస్యక్రియావాచి శిఙ్కారపూద్యాసిమజ్జరభూమాసుపక్త
కనజ్జాఙ్గిక శ్రీజితోద్యస్తనోభూనిషణ్డే, మహాయోవనాళికమల్లభభూకేలి
కాస్తమ్భ సంవిత్ప్రదాత్రూరుకాణ్డే, సరోరాజసాభాగ్య జన్నాభివృష్టే,
వలగ్నస్థలీకార్యజ్జానుపుష్పేఘబద్ధస్ఫురన్తుష్టికాబన్ధవప్రోత్తగమిమ్బాదసాళీగు
హాస్తస్తలుధ్వాస్తరేఖామనీషా ప్రదశ్యామరోహాళికే, సారశృణ్గారవారా

శిభజ్జప్రమాకృద్వలీపాలికే, చారుతారుణ్యమాయామహాకుమ్భి కుమ్భద్వ
 యీద్వాపరద్వాపరవక్షోభవే, పాణిభాత్రాతపాఖోభవే, సంతతాసక్తసర్వ
 జ్జదృష్టాతపాతక్రియాజాయమానాత్త లావణ్యకూలజ్జమాబుద్ధుడ్రక్షేణికా
 రూపముక్తావలీభాసమానే, శుభామోదికాశ్చీరకస్తూరికాపజ్జుచర్చాపరి
 ద్యోతమానే, మనోజ్ఞాస్యపద్మాహితార్చాపరామ్భాజబాణప్రతిష్ఠాపితామూ
 ల్యశక్తిభవత్కన్ధరే, పాణితప్రాణ బహూభవద్భవ్య వాగ్బుద్ధురే, సలలితఖగ
 చక్రకాజ్జకాణ్డద్విజావీక్షుతాజ్కాన్వితప్రస్ఫురత్పవ్యవిమ్బుపతీకాశరమ్యోవ
 బిమ్బే, నవాదర్శనద్గర్వనిర్వాపణోద్యుక్తగణ్డద్వయాంచస్థరీచీకదమ్బే, స్వకశ్రీ
 సమజ్జూరిత త్రాసయోగాటవీ లీన కుమ్భాపరి వ్యక్త నవ్యానుకమ్పా రసో
 హాకరాశ్రాన్త వీటీరసవ్యాప్త దంతాళికాద్వైతవా ద్యుజ్జ్వలద్దాడిమీబీజ
 జాలే, నునాసాజితామూల్యసావర్ణ జాలే, లసత్కజ్జలాజ్కేపధిత్రోటి
 కాయుక్తరమ్యాస్యలావణ్య కేళీవనీవీధికా సంచరత్థజ్జరీటాయమానోల్లసల్లో
 చనే, భ్రూలతాయుగ్గ సంప్రాపితానజ్జచాపత్విమామోచనే, భవ్యకాశ్చీర
 భూచిత్రకాకార ఫాలాన్తర భ్రాజమానానిలాప్తేక్షణే, వక్త్రతేజసిపరీక్షీణ
 పూర్ణక్షుపానాథకాన్తిక్షణే, సంతతాభ్యర్ణ సీమావస ద్వేణికారాహుసం
 దర్శనోద్విగ్న చేతస్క చూడామణీభూత శీతాంశురేఖా గళత్పాణ్ణురస్వే
 దపాథః పృషన్కాలికా మోహ దానర్హ్య ముక్తాలలస్తీలతాలంకృతే,
 రత్నతాటజ్జయుగ్గాన్వితే, కాలకణ్ఠాన్తరజ్జ ప్రమోదప్రదాప్రత్న చా
 మ్మేయదామాఖ్య సాదామినీవల్లికా యుక్తవేణీపయోదాభిరామే, సతాగారి
 రామే, సతత మగజే త్వమే వాత్సమాతా శివే త్వాం భజే దేవదేవి త్వ
 యా రక్షి తోహం విశాలాక్షి తుభ్యం మనోభక్తివిత్రం దదా మ్యమ్మి
 కే, నాశ్రయామి త్వదన్యాం, మహాకాళి దాస్యం తవ ప్రాప యాఖ్వావ
 తంసే, త్వదీయే పదాబ్జద్వయే సంవస త్వస్కదీయాశయో, గారి రక్షాద్య
 మాం, దేవి తుభ్యం నమో, యోగిమృగ్యోజ్జ్వలచ్ఛిత్కళాయై నమో గోధి
 భాగిక్పత్తరాత్రీట్కలాయై నమో కేవగీర్వాణనిత్యోత్సవాయై నమో నిత్య
 పూతామితప్రాభవాయై నమోహస్తసంబద్ధనీరేశయాయై నమో దేవతాయా
 పశయ్యాశయాయై నమస్తే సఖిభూతపద్మాలయాయై నమస్తే స్వభక్తాళి
 చ్చిత్తాలయాయై నమస్తే మృగాధీశవాహూత్తమాయై నమస్తే పయో
 జాస్త్రశత్రూత్తమాయై నమః కి కాన్తిమత్త్యై నమః కి కాన్తమత్త్యై నమ

స్వర్వసూత్రై నమ స్సామ్యభూతై నమ శ్శర్మదాయై నమ శ్శైలై జాయై నమః కామదాయై నమః కాళికాయై నమస్తే నమస్తే నమః. 31

టీ. అథేదానీం కవిః ప్రకృతోపయోగిత్యేన సకలపురుషార్థసంపాదినీంజేపిం ప్రస్తా
 తి.-జయజయజగతీత్యాదినా*జయజయ నిరతిశయేనోత్పన్నైణవర్తస్య అత్ర నిత్యసింహుయోరితి
 ద్విర్భావః* జగతీనాయకే జగతః ప్రపంచస్య నాయకే ఈశ్వరి*భక్తలోకేష్ట సంధాయకే.-
 భక్తలోకస్య భక్తజనస్య, ఇష్టస్య పురుషార్థచతుష్టయస్య, సంధాయకే సంపాదయితి * ని
 త్యబింధు త్రిలోకాష్టాణో జాది లోకాపభీవిష్కుర చ్చక్రసింహుసనో ద్విలోకమానాత్మికే-నిత్యం
 వినాశరహితం చక్రవిశేషణ మేతత్ బింధు స్సుధాబింధు సత్పరితప్తికోణ వ్రదభిలో-వ్రష్ట
 ణోణ మేతదాదీనాం లోకా సత్త ద్వేవతాధిష్ఠానరేఖాః తేషా మావశ్యా స్ఫుర త్ప్రీకాశమా
 నం చక్రం క్రీచక్రం తదేవ సింహుసనం తత్రోద్విలోకమాన ఆత్మా స్వరూపం యస్యా సా
 తథోక్తా-క్రీచక్రలక్షణంతు-బింధు త్రిలోకపనుకోణ దశారయుగ్గ మన్వత్ర నాగదళ సంయుత
 పడకారమ్ | వృత్తత్రి భూపురయుతం పరిత శ్చతుర్థా క్రిచక్ర మేత దుదితం పరదేవతా
 యాః ఇతి*స్వమస్త్రాత్మికే - స్వమస్త్రాత్మికేన ఆత్మా స్వరూపం యస్యా సా తథోక్తా-
 అథ దేవ్యా మాహాత్మ్య మభివర్ణయతి స దిత్యాదినా*-సద్వటానోకమా*పాస్త సీమావసద్వి
 ధముద్రాన్వితా కామ్యరస్వాస్త నిద్రాణు పఞ్చాశుగోస్తీల నాకారకాపాజ్ఞ సంఘారభక్తి
 నముద్భూత సర్వాదికార్యక్రయాన క్తవై ధాన్తభాన్తప్రకాణ్డే - సతో వటానోకమాస్య ఊ
 పాస్తసీమాయాం సమీపభూమా వసక యోబోధముద్రయా అన్విత స్సంగత ఆకామ్య
 లో దక్షిణామూర్తి స్తస్య వటతరుమూలవసతి ధ్వానముద్రా చాగమప్రసిద్ధా - చటివిటపి స
 మీపే బోధముద్రాం దధాన ఇతి - తస్య స్వాస్తే హృదయే నిద్రాణో రజాగ్రతః
 “నిద్రాతేరాణుచ్” పఞ్చాశుగస్య కామస్య - ఉస్తీలనాయాః వికసనస్య-కారకస్య -
 అపాజ్ఞస్య కటాక్షస్య నుచారోవలనం తస్య భక్తి ప్రకారః తయా సంభూతాని
 జాతాని సర్వాదీని సృష్టిస్థితిప్రళయా స్తా న్యేవ కార్యాణి తేషాం క్రయా త్రితయం తయా
 సక్త స్సంగతః విధేరిమానివై ధాని తస్యేదమిత్యో తానిచ తా న్యజ్ఞాని తాని భాన్తా నీవ
 తేషాం ప్రకాణ్డ స్సంఘాతో యస్యా సా తథోక్తా-దయాత్రా తయోగిప్రకాణ్డే.-దయ
 యా త్రాతా రక్షితా యోగిప్రకాణ్డా స్సంయమిక్రేష్టా యస్యా సా తథోక్తా “ప్రకాణ్డ
 ముష్టతల్లజా” ఇత్యుమరః* వినీలాజ్జ-రేఖా వృతాబ్జారి విష్పావమాసమిశ్చతుష్టాబీభూత
 హీలోపలప్రోత లోదణ్డదణ్డోత్త మోద్వాస్త శైత్యప్రకాలో జ్ఞులద్దోనికాయోపభుక్తో గ్ర
 ధూమ్రాక్ష దర్పచ్ఛలధానికే-విశిష్టా నీలా అస్తః ఖచితనీలమణయో యస్య సతథోక్తః లో
 దణ్డోత్తమనిశేషణ మేతత్ అజ్జ-స్య కలజ్జ-స్య రేఖయా వృత మాత్రాస్త మబ్జారివింధుం చ
 స్త్రీమణ్డలం తేనోపమాసామ్యం తయాసంమికా*సంగతః కుణ్డలీభూతశ్చక్రీభూతో హీలోపలైః
 ప్రోత మ్నూతః లోదణ్డోత్తమ స్తే నోద్వాస్తే ర్విద్రమితై శ్చైత్యస్య నిత్యస్య అన్వత్ర కిత
 లత్యస్య ప్రకారేణవిధయా ఉజ్జ్వలస్తో గోనికాయా శ్చరసంఘా అన్వత్ర కిరణనిచయా
 వై యవభుక్తం భక్షితం వినాశకుమిత్యర్థః ఉగ్రస్య ధూమ్రాక్షస్యరక్షసో దర్పచ్ఛలం ధాస్తం

యస్యా స్సా తస్మాత్ - వార్షికా మౌఢ్యదజ్జత్కానికే - వర్షతీతివార్షికః ఆభవతనదస్థాభా
 వృషేత్యాదివా ఉకఖో ప్రత్యయః తం అమ్నాదం మేఘం జయతీతి జితో యాదృశీ కాంతి
 ర్యస్యా స్సా తస్మాత్ దేవ్యాః కృష్ణవిర్ణత్వ మాగమప్రసిద్ధమ్ తథాచ సనామ్నూరుహలోచనా
 మభినవామ్నూ ద్వ్యామలాం త్రియమ్మకకటుమ్మిసీంతిపురషస్తతే మాశ్రయే - * రోచమానాత్
 భూమిత్రతారా హితీయుక్త చిత్రక్రియా సంచరన్తద్ధ్యవప్తమ్మవిధ్యంసనోదార లక్ష్మీశనిద్రా
 పహార్య ద్భుతక్రీడనాశాలీ మాయాఘన ప్రక్రమాభ్యశ్చివే - రోచమానః ప్రకాశమాన ఆత్
 భవో బ్రహ్మాణో మిత్రణా మైత్రీ తస్యా రాహితీ రాహిత్యం తయాయుక్తా సంగతా చిత్ర
 క్రియా అద్భుతచేస్తే తాదసవీడనాదితయా సంచరణో యో మధుర్దానవ స్తస్య ఆపప్తమ్నో
 గర్వం తస్య విధ్యంసనే ఉదారా లక్ష్మీశనిద్రాయా అపహారిణీ నివారికా అద్భుతక్రీడనా
 తయా కాలత ఇతి తచ్ఛాసితీనీ యా మాయా తస్యా ఘనప్రకమస్తే నాభ్యశ్చివే సత్కలా
 లీనిరాకుశ్చివే. - సతీనాం కలానాం సౌరాదికలానా మాలీ పజ్జిః తయానిరాకుశ్చివే అన
 త్పే - * మత్తదస్తీన్ద్రీగర్జామృదజ్జవజధ్వార దై త్యేన్ద్రీనేనావళీ సీంహనాదాఖ్యగానాభి రజ్జన్
 హాజన్యరజ్జసలీ సృత్యదుగ్రాసినల్లీ నటీప్రాపితాప్రత్నపుష్పజ్జలీ భూతశుమ్నాదికక్రవ్యభు
 జ్జాలికా నిర్దళన్ద్రాకకశ్రేణీకే మత్రాః మదవికీన్ద్రాః యే దస్తీన్ద్రాః గజశ్రేష్ఠాస్తేషాం గర్జా
 బృంహితాస తా ఏవ మృదజ్జవజధ్వారా మృదలసంఘాతనినదా దైత్యేన్ద్రాణాం రక్షోవరా
 ణాం యా నేనావళీ వాహినీవరంపరా తస్యా స్పించూనాదాః క్షేప్రణానితమాఖ్యాని గానాని
 తైశ్చ ఆభిరజ్జతో శోభమానం మహాత్ ఆధికం జన్యం యుద్ధం తస్య రజ్జఃస్థానంసవివరజ్జో నాట్య
 కాలా తస్య సలీ అకృత్రిమభూమిః బావపదేత్యాదివాజీవ తత్ర సృత్యస్తీ ఉగ్రాయా అసివల్లీ
 నైన సవీ సర్కీ తయాప్రాపితాఅప్రత్నా పుష్పజ్జలీః రజ్జప్రసాధనవిశేషః తద్భూతాశుమ్న
 ఏవ ఆది ర్యేషాంతే శుమ్నాదికా స్సాన్వితే కః యే క్రవ్యభుజో రాక్షసాస్తేషాం మాలికాస్తా
 భ్యోన్దిశస్తీ హక్తికశ్రేణీః యస్యాస్సా తస్మాత్ - * పుణ్యమర్త్యోత్కరా రోహ్యసౌభాగ్య
 సౌధార్మితోదార కారుణ్యవిశ్రేణీకేపుణ్యాః పవిత్రా మర్త్యోత్కరా మానుషనివహస్తై రా
 రోహ్య ఆరోఘం శక్త్యా సౌభాగ్య మేవ సౌధ స్తత్ర అస్మితా ఉదారం గమ్భీరం కారు
 ణ్యం కరుణాతదేవ విశ్రేణీకా అధిరోహణీ యస్యా స్సా తస్మాత్ - * కవగృహిణీ కివభార్యే -
 నితౌపమ్యులీలానిశోజ్జృమ్నశ్చేపు బాయాపరివ్యక్త జాగ్రతుద్రిధాక్షార శక్తాసమాపాదిలా
 క్షార సోలిజ్జితాంఘ్రీబ్జ దీప్యన్నఖవ్రాతవిభ్రాజితే భగవత్యా నఖాదికచాస్తానా మవ
 యనానాం లోకాతికాయ సౌందర్యం వర్ణయతి నిజేత్యాదివా - నిజం స్వీయ మాపమ్యం తస్య
 లీలాక్రియా తయా అనిశం సంతత ముజ్జృమ్నమాణా ఇన్ద్రబాయా స్తారకా స్తాభిః పరివ్యక్తం
 స్ఫుటం యథా జాగ్రతో నిస్తంద శ్చ యః క్రుధాబ్జారో రోషప్రరోహ సుఘతి శక్త్యా
 మాపాదయతీతి తథోక్తః లాక్షరసో యావకద్రవస్తే నిశ్చిజ్జితంచి హ్నితమస్మి రబ్జమి
 వ అస్మిన్బింబం తత్ర దీప్యన్తః ప్రకాశమానాశ్చ యే నఖాస్తేషాం బ్రాతేన సమాహేన
 విభ్రాజితే దేవతా పూజితోనీత్యుసత్కాస్త సంచస్యపాదామ్నూకాతా ధరీభూత బద్ధాకరో
 దశ్చివేతా మౌఢ్యజస్తాన్యక్రియా వాచీశ్జ్ఞారచోబాహునీ ముష్టిరఘాహనుషక్తే - నిత్యం యథాతథా
 సత్కాస్తై స్సజ్జవశేఖరైః చస్త్రేణితచ గమ్యతే నేవ్యే భజనీయే సాదా వమ్నూజే ఇవ సా

దామ్బుజే తాభ్యా భుధరీభూతాని తిరస్కృతాని పుష్కలంబుజ్యేతా భృశాని తేషాంత్వా
 స్యక్రియాం చ త్రితి తద్వాచి గతాసా ర్థిభ్యో రహో ద్వినినిశేభః ద్వినిదానాంతం శ్లష్టేత వి
 త్యమరః తేన ఉజ్జ్వలీతా యా మజ్జీకా చ ప్రతలా తా నేచ భూవః భృగువజే తాభ్యా భుచ
 ప్లబ్ధ సుంబద్ధో యగ్యా సా తస్మాత్కా-తనజ్జ్వలీక శ్రోజితోద్భవ్యభో భూవిపక్ష్మేకవక్త్రా
 ప్రకాశమానా భృశ్శ్చికాజ్జ్వామా ప్రత్యజ్జితా యా ప్రే తయా జితా ఉద్భవ్యే యా భు
 వోభువో మదనస్య నివక్తా తూణీకా యగ్యా సా తస్మాత్కా-చుభయావచాకే బద్ధాభ్యు
 కేలికా ప్రవృత్తసంవిత్ప్రీదాతూరుకాణ్డే మబాతో పూర్ణం యావన శేచ ఆకమల్కాభ్యు
 ర్విథ్యామల్లచాయక “అభిభూర్నాయా నోవేతేత్వమరః తస్య శేకీకా స్రవ్యః శ్రోచారదా
 రవిశేమః స ఇతి సంవిదః జ్జ్వానస్య ప్రవాతాకా ఊరుతాశ్చో యగ్యా సా తస్మాత్కా-సంకో
 రాజసాభాగ్య జ్జ్వాభికుణ్డే సహో రాజస్య కాశార శ్రోష్టస్య రాజామానుజభ్యుష్ట జితి లహ
 ప్రత్యయః తస్య సాభాగ్యం సుభగత్వం తజ్జయ తీతి తజ్జతో వాళిః త్జయ మివ వాళికు
 ణ్డం యస్యాసా తస్మాత్కా-వలగ్నస్థలీకాస్య జిజ్ఞాసుప్రవేపమ ప్లవస్యం సస్యేకా ప్లవస్యో
 త్థ గమ్భీర వాళీగుహావస్తట ధ్యావలేఖామనీషా ప్రదశ్యామరీమాళితః = లగ్నస్థల్యా
 మధ్యదేశస్య య త్కార్యం నూక్షత్వం త జ్జిజ్ఞాసుర్జాతుమిచ్చు జ్ఞానాతే స్వస్వప్రద
 చ్చ్యయః తేన ప్రవేషుణా స్తరేణ బధం గ్రభితిం యతో స్ఫురన్త్యా మజ్జికాయా ప్లవసం
 వివీడనం తేన ప్రోత్థా య ద్వలీమఖేన ప్రసృతా ఇదం రేఖావిశేషణం గమ్భీరాయా అగా
 ధాయా వాళిగుహాయా అస్తస్టట స్తస్య గర్భప్రదేశస్య యా ధ్యావలేఖా తిమిర రాజ
 సేతి మునీషా శీస్త త్ప్రీదా శ్యామా మేచకా రోమలికా యస్యా సా తస్మాత్కా-
 సారశ్చక్రారవారాభిన్దప్రమాకృద్వలీపాలికే-సార శ్చేష్ట శ్చక్రార శ్చక్రారరస
 వీవ వారాజ గుదధి స్తస్య భక్తా సరక్తా ఇతి ప్రమాం బుద్ధిం కరోతీతి తత్కృతో తా
 దృశీ వలీ పాలికా యస్యా సా తస్మాత్కా-చారుతాదుణ్యమాయామహాకమ్మికుపష్పన్వయీద్వా
 పర ద్వారవక్షోభవే॥ చారు ఉజ్జ్వలం య త్తారుణ్యం యావనం తదేవ మాయా మహాకమ్మి
 భద్రగజ స్తక్మ మ్మద్వయా శిరఃకుటద్వయం నేతి ద్వాపర స్సందేహ స్తస్య ద్వాకే నిర్గ
 మనమార్గా కారణే ఇతి యావతో తాదృశా వక్షోభవా యస్యాసా తస్మాత్కా-పాలిభాత్రాత
 పాథోభవే-పాణ్యో వ్లస్తయో ర్భా కాచి స్తయా త్రాణాని రక్షితాని పాథోభవాని
 పద్మాని యస్యాసా తస్మాత్కా-సంతానక్తసర్వజ్ఞ దృష్టాతపాతక్రియా జాయమానాత్తలావ
 ణ్యకూలజ్ఞానా బుద్ధుదశ్రేణికారుపముత్తావలీ భానమానే-సంతతం విరన్తర మసక్తస్య
 రతస్య సర్వజ్ఞస్య శివస్య దృశాం యజ్ఞాతం సంభూత స్తస్య పాతక్రియయా పఠనకర్తృణా
 జాయమానా సముత్పద్యమానా శ్రేణికా విశేషణ మేతతో ఆత్మన స్స్వస్య య ల్లావణ్యో
 సౌందర్యం తదేవ కూలజ్ఞానా తడినీ తస్యా బుద్ధుచానాం శ్రేణికా తద్రూపా యా మత్తా
 వలీ తయా భానమానే-శుభావేది కా శ్చీరకన్తానికా పజ్జుచర్వాపరిద్యోతమానే॥ కుభో
 మజ్జక ఆమోదః పఠిమః సాస్యానీతి తస్మాత్కా కా శ్చీరంకుక్కుమంకన్తూరికా మృగమదస్త
 యోః పజ్జుః యః కర్దమ స్తస్యచర్వా అనులేపనం తేన పరిద్యోతమానే-మనోజ్ఞాస్యవద్దాహి
 తార్యాపరామౌజ్జబాణప్రతిస్థావితా, మూల్యశ్చీభవత్కన్తస్థరే॥ మనోజ్ఞం సువర చాస్య

మానసం తజేవ పద్మాసిత శ్చంద్రః విష్ణురిచివ వ్యజ్యతే త స్యాస్మా వూజనం తత్ర పర ఆసక్తః ఆమ్భజబాణో మదన స్తేన ప్రతిష్ఠాపితః అమూల్యః అనర్ఘ శృంఖః కమ్బు రస సుంపద్యమానః శక్తిభవత్ అభూతతదభవేచ్ఛ్విః శ్చవో వేతి దీర్ఘః తాదృశీ కన్ధరా శిరోధి ర్యస్యా స్సా తథోక్తా - *పాణితప్రాణబన్ధుభవద్భవ్యవాగ్మృధురే | పాణితస్య ఖణ్ణక ర్గరాయాః “ మత్స్యంఢీపాణితంఖండఇత్యమరః | ప్రాణబంధుః అతిసుహృత్ తత్త్వేన సంపద్యమానయా భవ్యయా మనోజ్ఞయా వాచా బంధురే- *సలలితఖగచక్రాంగ కాండద్విజ్ఞా విక్షతాంకాన్నితప్రస్ఫురత్ప్రకృతిబింబప్రతీకాశరమ్యోవన్దింజే|| సలలిత స్సవిలాసః ఖగ స్తార్తస్య సువీచ చక్రాంగో రథోయస్య న విష్ణు రిత్వర్థః స కాణ్ణో బాణో య స్త్యోతి బహువ్రహీః. శివ ఇత్యర్థః న వీచ ద్విజ శ్చక స్తేన ఆవిక్షతాని సమన్తా ద్విధాని అక్షాని చిహ్నాని తై రన్వితః ప్రస్ఫురత్ పకృతిమ్నా విమ్బుఫలంజేన ప్రతీకాశో నిభః రమ్యోష్ఠవిమ్నా యస్యా స్సా తథోక్తా-అథవా సలలితః ఖగో వాయు ర్మలయానిల ఇత్యర్థః సవీచ చక్రాణ్ణో రథో యస్య స మదన స్తస్య కాణ్ణా అక్వా శ్చుకా స్తేచ తేద్విజాశ్చతై రా విక్షతాని అక్షాని తై రన్వితః ప్రస్ఫురత్ పకృతిమ్న స్తస్య శుకముఖావిధ్ధపకృతిమ్బుఫల స్త్యోతి భావః ప్రతీకాశో రమ్యోష్ఠవిమ్నా యస్యా స్సా తథోక్తా- *నవాదర్శనద్దర్శ నిర్వాపణో ద్యుక్తగణ్ణద్వయాశ్చస్తరీచీకదమ్పే-నవాదర్శస్య నూతనదర్పణస్య యోదర్శ స్తస్య సద్దర్శస్య నిర్వాపణే నాశనే ఉద్యుక్తం నన్నద్గంణ్ణద్వయం తేన అశ్చతో మరీచీకదమ్బం యస్యాస్సా తథోక్తా* స్వకశీసమజ్కూరితత్రాసయో గాటవీలీనకున్ద్యాపరివ్యక్త నవ్యాసుకమ్పూర సోహా కరాక్రాంత వీటీరసవ్యాప్తదస్తాలికాచైవత వాద్యుజ్జ్వలద్దాడి మీలీజజాతే|| స్వకక్రియాస్వీ యకాన్త్యా నమజ్కూరితో జాతో యస్తానః భయం తస్య యోగా త్సంబద్ధాత్ అటవ్యాం లీనాని కుందాని మాఘూని తేషా ముపరి వ్యక్తః పరిమ్బుటో నవ్యో నూతనః ఆనుకమ్పూరసో దయారస స్స ఇత్యూహం బుద్ధిం కరోతతి తత్కరః ఆక్రాంతవీటీరసః నిరస్తరతామ్బుల రస స్తేన వ్యాప్తా ఆక్రాంతా దస్తాలికా తస్యా ఆచైవతం వదతీతి తద్వాది య దుజ్జ్వల త్సృికాశమానం దాడిమ్యా లీజజాలం యస్యా స్సా తథోక్తా-సునాసాజితామూల్యసావర్ణ జాతే-సునాసయా జితా న్యమూల్యా న్యనర్హణీ సౌపర్ణానిచమ్మకసంబద్ధీని బాలాని ముఖాని యస్యా స్సా తథోక్తా|| *లనత్కృజ్జలాం శోపధిత్రోటికాయుక్త రమ్యాస్యలా వణ్యకేళీ వనీపీ థికా నంచరత్థంబరీటాయమానోల్లనల్లోచనే-లనతః కజ్జలస్య అంకఃచిహ్నం స ఇత్యుపధిః ఛద్ద యస్యా స్సా త్రోటికా సంచూ స్తయా యుక్తా ఖంజరీటవిశేషణ మేతత్ రమ్యస్య ఆస్యస్య లావణ్యం సౌందర్యం తజేవ కేళీవనం ప్రమదవనం తస్య వీధికా ఆత్ర నంచరం తా ఖంజరీటా విచాచర వీ కర్తరీక్యక్ ఖణ్ణరీటాయమానే ఉల్ల సల్లోచనే యస్యా స్సా తథోక్తా-భూలతాయగ్న సంప్రాసితానంగ చాపత్విషామోచనే|| భువో లతేవ భూలతే తయో ర్ద్వంద్వేవ ప్రాపితవీప్య అనంగస్య చాపః ధను స్తస్య త్విషా. కా నిః హలంతలక్షణటా బంతోయం తస్యా మోచనం నివృత్తి ర్యస్యా స్సా తథోక్తా- *భవ్యకాశ్చీరభూచిత్రకాకార ఫాలాంతరభ్రాజమానానిలాస్తేక్షణే భవ్యం మనోజ్ఞంకా శ్చీరభూచిత్రకంకుమతిలకం తస్య ఆకారో ఆకృతి ర్యస్య తత్ ఈక్షణవిశేషణ మేతత్ ఫాలాంతరే భ్రాజమానం ప్రకాశమా నం అనిలాస్తేక్షణం అగ్నినయనం యస్యా స్సా తథోక్తా- *వక్త్ర లేజఃపరిక్షీణపుర్ణక్షపావాభ

కాంతిక్షణే - వక్రతేజసా పరిక్షిణా పూర్ణక్షణానాభస్య పూర్ణచంద్రస్య కాంతిః
తస్యాఃక్షణో యస్యా స్స తథోక్తా * -సంతతా భస్మర్ణ నీచావసద్యేణీకా రాహుసం
దర్శనోద్విగ్నచేతస్క చూడామణీభూతకీతాంఘ రేఖాగళత్పాష్టైర న్వేదయాదః పుషన్వా
లికా మోహనావర్ణ్యముక్తాలలం తీలతాలంకృతే|| సంతత మనారత మభస్మర్ణనీచాయాం
వసన్ వేణీకైవ రాహుః తస్య సందర్శనేన ఉచ్చిగ్నం భీతం చేతః యస్యా స్స ఉరఃప్ర
భృతిత్వాత్ కన్ తాదృశచేతస్క క్షూడామణీభూత క్షీతాంఘః తస్య రేఖా శకలంతస్యా
గళస్తీ ప్రసరస్తీ పాండురన్వేదయాదః పుషతాం మాలికా పంక్తి స్తీతి మోహందదాతీతి
తథోక్తాతాదృశానర్ణ్యయా ముక్తాలలంతికయా లతయేవనీఘంతాంతర లంబమానహార
యష్ట్యై అలంకృతే * -రత్నతాటం కయుగ్నాన్వితే - రత్నతాటంక యోయ్యగ్నం తేనాన్వితే||
కాలకణ్ఠాన్తరణ్ణ ప్రమోదప్రదాప్రత్నచామ్యేయదామాఖ్య సౌదామినీవల్లికాయుక్తవేణీ
పయోదాభిరామే | కాలకణ్ఠస్య శివస్య ఆన్తరంగం హృదయం తస్య ప్రమోదప్రదా సం
తోషదాయినీ ఆప్రత్నా నూతనా చాంపేయదామేతి చంపకమాలికేతి ఆఖ్యా ప్రసిద్ధిః యస్యా
స్సౌతాదృశీ సౌదామినీ వల్లికా తటిల్లితా తయా యుక్తా వేణీ నైవ పయోదః కాలా
ముద్దస్తే నాభిరామే | సతా గారిరామే - సతా అగారిరామా శచీ యాం సా తథోక్తా - ఆత్మ
మాతా ఆత్మనో మమ మాతా జననీ - దేవస్య శివస్య దేవీ పత్నీ * కుభ్యం భవత్త్యై * భక్తి ర్భజ
నం తదేవ ధనం కుభ్య మిత్యుక్త కర్తవ్యే శ్యాదినా సంప్రదానసంజ్ఞయా చతుర్థీ * త్వత్ భవ
త్యా * అన్యాం దేవతాం తరం అన్యారాదితిపంచమీ - * దాస్యం కింకరత్వం * ప్రాపయ గమయ
మా మితి కేవః | * కుభ్యం భవత్త్యై * నమః నమ స్వస్తీతి చతుర్థీ - * యోగిమృగోజ్జ్వలచ్చి
త్కలాయై - యోగిభిః సంయమిభిః మృగ్యా ఆన్వేషణీయా ఉజ్జ్వలస్తీ చిత్కల నంవిత్ప్ర
కాళః తద్రూపాయై - * గోధిభాఃకృత్తరాత్రీట్రలాయై | గోధీ ర్లలాటం | లలాట మలికంగోధీత్య
మరః తస్య భాసా తేజసా కృత్తా ఖండితా రాత్రీకః చంద్రస్య కలా శకలంయయా సా |
* నిత్యపూతామితప్రాభవాయై - నిత్యం పూతం ఆమితం అవేలం ప్రాభవంసామర్థ్యం యస్యా
స్సా - * హస్తనంబద్ధనీరేకాయాయై - హస్తే పాణౌ నంబద్ధంనంలగ్నం నీరేకయం కమలం యస్యా
స్సా - * దేవతారూపశయ్యాశయాాయై దేవతాః బ్రహ్మాదయో మంచతాం ప్రాప్తా ఇత్యాగమ ప్రసి
ద్ధిః - * పయోజా ప్రకత్రూ త్రమాయై | పయోజా ప్రకత్రు శివ స్తస్యోత్తమా వరవర్షినీ తస్యై - * కా
న్తిమత్త్యై కలావత్త్యై - * కాన్తమత్త్యై కాలామనోజ్ఞా మతి య్యధిర్భ్య స్యా స్సా - * నర్వమాత్త్యై
నర్వస్య ప్రపంచస్య న్మాత్త్యై జనస్యై - * సౌమ్యభూత్త్యై సౌమ్యా ఆకరాళా భూతి స్సంపత్
యస్యా ప్తస్యై * శర్పదాయై సుఖదాయై - * శైలజాయై అగజాతాయై.

“ విద్వాంసుల్లెక్ వాకారంబెకాసీసకారంబెకా సీవకారంబెకాసీ వచింపం డగు
స్తుండుగానిండుగాదేని నాదింద కారంబు గల్పించియామీ యెద నెల్లంద కారంబులే మెండుగాని
చ్చుకున్వచ్చునందా కనిర్పించి గుర్వంతముంజేసినన్దండకంబండు ” అనియపకవీణమునందు
దండకలక్షణము.

సీ. ఔదలఁ దళుదళు * క్కనురిక్కతేనితోఁ
గూర్చి పైఁ గ్రమ్ముక * న్లెనలతోడ

నెమ్మాముతమ్మిపై * నిగుడులేనవ్వుతో
 నుదుటిచూపున నెప్ప*నుదుటితోడ
 పాలిండ్ల నెరయుము*త్యాలసరాలతోఁ
 బూలదండఁ దనర్చు*కేలితోడ
 నడుగుల జీరువు* త్తడివలి పెమ్ముతోఁ
 దావి గ్రమ్మెడు మేని*తీవతోడ

తే. నలరి వలిగట్టుపట్టి త*నైలిచి వేల్పు
 టింతితలమిన్న లేతేర * నెల్లవారు
 గాంచి యబ్రమ్ము మదిఁ జాల * నుంచఁ బుడమి
 సామిముంగల నపుడు సా*క్షాత్కరించె.

32

టీ. ఔదలకొ=శిరమునందు; తళితళియనిప్రకాశించు; రిక్కఱేని
 తోకొ=రేఱేనితోడ; కూరి=కరుణ; పైకొక్రమ్మకన్దొనలతోడకొ=పైకొనునట్టి కటాక్షముల
 తో; నెమ్మాముతమ్మిపైకొ=నుందరమగు ముఖపద్మమునందు; నిగుడులేనవ్వుతోకొ=వ్యాపించు
 చిఱునగవుతోడ; నుదుటిచూపునకొ=లలాటలోచనము చేత; ఒప్పునుదుటితోడకొ=ప్రకాశిం
 చుకొనటితోడ; పాలిండ్లకొ=కుచములను; ఒరయుముత్యాలసరాలతోకొ.—ఒరయు=రాయు
 చున్న, ముత్యాలసరాలతోకొ=ముక్తాశోరములతో; పూలదండకొ=పూసరముచే; తనర్చుకే
 లితోడకొ=ప్రకాశించుకరముచేత; ఆడుగులకొ = పాదములయందు; జీరువుత్తడివలిపెమ్ము
 తోకొ=జీరాడు బంగరమడుగువస్త్రముతో; తావిగ్రమ్మెడు మేనితీవతోడకొ=వలపుకొనునట్టిత
 వలెనున్న శరీరముతో; ఆలరి=నంతనెంచి; వలిగట్టుపట్టి=హిమవంతునకు కూఁతురగు పార్వతి
 జీవి; తన్దొలిచి=తన్ను నేవించి; వేల్పుటింతితలమిన్నలు=శ్రేష్ఠలగుదేవాంగనలు; లేతేరకొ=
 వచ్చుచుండఁగ; ఎల్లవారు=సమస్తజనులు; కాంచి=చూచి; అబ్రమ్ముకొ=అద్భుతమును; మ
 దికొ=మనమునందు; చాలకొ=మిక్కిలి; ఉంచకొ=ఉంచుచుండఁగా; పుడమి సామిముంగలకొ=
 క్షణదోదయరాజు నెదుట; అపుడు=ఆనమయమందు; సాక్షాత్కరించకొ=ప్రత్యక్షమాయెను.

అనఁగా శిరమునందుఁ బ్రకాశించుచంద్రుఁడును దయారసము నొలుకుకను తుదలును
 చిఱునగవును ఫాలలోచనమును చనుఁగవకొరయుముత్యపునరులును పూసరముచే నొప్పుకే
 లమ్మియును బంగరపద్మమును పరిమళించునంగలతికయు నొప్పార నెల్లరు వింత నొంది
 చూచుచుండ గట్టరాపట్టి పుడమియొడయనియెదుటఁ బ్రత్యక్ష మాయె నని భాసము.

ఉ. ఇట్టు లపారతత్వరత * మొచ్చుఁగ నాసెగకంటివేల్పురా
 పట్టపుదేవి తద్ధరణి*పాలకుముంగలఁ దోఁప వేడుక

ల్యై గయ స్తహీశ్వరులు * మంచతలంబుల నిల్చి భక్తిఁ జే
వట్టి లలాటపీఠిక గర*పంకరుహంజలు లుంచి రందఱున్.

33

టీ. ఇట్లులు=ఈప్రకారము; తత్పరతి=ఆసక్తి; హేచ్ఛగన్ = ఆతిశయింపఁగ; ఆ = గకంటి వేల్పురాపట్టపు దేవి=వీతిహోత్రుఁడునేత్రముగాఁగల దేవదేవునికిఁ బట్టపురాణియగ పార్వతి; తద్ధరణిపాలకుముంగలన్ = ఆ పుడమిసామియెదుట; తోఁపన్ = కనుపట్టఁగా; వేఘ కల్ = వినోదములు; మల్యైగయన్ = మితిమీఱఁగా; మహీశ్వరులు = రాజులు; * మంచతలంబు లన్ = మంచప్రదేశములయందు; నిల్చి = నిలుచుకొని; భక్తిన్ = భక్తిని; చేపట్టి = గ్రహించి; లలా టపీఠికన్ = నొనటిపట్టును; అందఱున్ = ఎల్లరును; కరపంకరుహంజలులు = కలుదామరమోడ్పుల ను; ఉంచిరి = ఉంచిరి.

అనఁగా నాక్షణదోదయునియెదుటఁ బార్వతి ప్రత్యక్షము కాఁగానే రాజులందఱు మంచములపై నిలుచుండి భక్తిచేఁ గలు మోడ్చి రని భావము.

శా. ఆవేశన్ క్షణదోదయక్షీతితలాధ్యక్షుండు తత్పాదరా
జీవద్వంద్వము మాళిఁ జేర్చి వినయశ్రీఁ జంద్రికం దన్తహా
దేవప్రేయసి కప్పగింప నటఁ దోడ్డెప్పించె వేగ న్వయ
స్యావారంబుల నాత్మలోచనకృతవ్యాపారము ల్పంపఁగన్.

34

టీ. ఆవేశన్ = ఆనమయమందు; క్షణదోదయక్షీతితలాధ్యక్షుండు = క్షణదోదయరాజు; త త్పాదరాజీవద్వంద్వము. — తల్ = ఆపార్వతీదేవియొక్క, పాదరాజీవ ద్వంద్వము = పదపద్మ యుగమును; మాళిఁ = శిరమునందు; చేర్చి = కదియించి; వినయశ్రీఁ = వినయసంపదతో; చంద్రికన్ = చంద్రికను; తన్తహాదేవప్రేయసికిన్ = శంకరునికిఁ బ్రియురాలగునాపార్వతీదేవికి; అప్పగింపన్ = ఒప్పగించుటకై; అటన్ = అటుపిమ్మట; వయస్యావారంబులన్ = చెలికత్తెలగుం పులను; ఆత్మలోచన కృతవ్యాపారముల్. — ఆత్మ = తనయొక్క, లోచన = నేత్రములచేత, కృ త = చేయఁబడిన, వ్యాపారముల్ = పనులు; పంపఁగన్ = అజ్ఞాపింపఁగ; వేగన్ = తీఘ్రముగ; తో డ్డెప్పించెన్ = తోడ్కొని రప్పించెను.

అనఁగా క్షణదోదయరాజు ప్రత్యక్ష మయిన నా పార్వతీదేవికి నమస్కరించి వినయం బునఁ జంద్రిక నప్పగించుటకై కంటినైగచేఁజెలులంబనిచి చంద్రికను విలిపించెనని భావము.

సీ. నానావసీపాళి*నవ్యరాగోత్సవ
సంధాయకామూల్య*వైత్రవేళ
రతినర్గవిలసనో*దితచాతురీకసీ
రజసూతికల్పిత*రత్నపుత్ర

యద్రకన్యాభిముఖ్యవిధావినిర్యాత
 పాంచాలభూపాలభాగ్యలక్ష్మి
 దివ్యాళిపరివారదేవతాజనమధ్య
 తలరోచమానకందర్పవిద్య

తే. తనువిభాద్విగుణీభూతధాగధగ్య
 సంగతానర్హమణిపరిష్కారయుక్త
 తన్నహారాజపుత్రిక ధరణినాయ
 కాజ్ఞ సాగ సెచ్చ సాస్థానికపుడు వచ్చె.

35

టీ. నానాపనీపాలి నవ్య రాగోత్సవ సంధాయకామూల్య చైత్రవేళ. — నానా=అనేక ములగు, అపనీపాలి=రాజబృందమునకు, నవ్య=నూతనమగు, రాగ = ఆసు రాగమనెడు, ఉత్సవ=పండుగను, సంధాయక=ఘటిల్లజేయు, అమూల్య=వెలలేని, అనంగమత్కృష్టమగుననుట, చైత్రవేళ=వసంతకాలము; ఇచట నానా=అనేకవిధములగు, పనీ=కాననములయొక్క, యను నర్థాంతరము దోచుచున్నది; రతిసర్గవిలసనోదిత చాతురీకసీరజ నూతికల్పితరత్నపుత్రి.—రతి=మన్నభుని భార్యయగు రతీదేవియొక్క, సర్గ=పుష్టిచేతనైన, విలసన=ప్రకాశముచేత, ఉదిత=పుట్టిన, చాతురీక=చాతుర్యముగల, ఇచటనద్వ్యుత్తతశ్చేతి కప్రత్యయము, నకపీతినిషేధముచే హ్రస్వము లేదు, సీరజనూతి = నలువచే, కల్పిత=రచియింపబడిన, రత్నపుత్రి=రత్నపుబ్బామ్మ; అద్రకన్యాభిముఖ్యవిధా వినిర్యాతపాంచాలభూపాలభాగ్యలక్ష్మి.— అద్రకన్యా=పార్వతీదేవియనెడు, అభిముఖ్య=పాలమున్నీటియొక్క, విధా=ప్రకారమువలన, వినిర్యాత = వెల్పడిన, పాంచాలభూపాల = క్షణదోదయునియొక్క, భాగ్యలక్ష్మి = సుకృతలక్ష్మి; చంద్రిక పార్వత్యనుగ్రహమువలన నీక్షణదోదయరాజునకు జన్మించుటచే పార్వతీయను సముద్రమునుండి వెడలినదని చెప్పబడినది; దివ్యాళిపరివార దేవతాజనమధ్యతలరోచమానకందర్పవిద్య.—దివ్య=సుందరులగు, ఆళి=సఖులనెడు, పరివార దేవతాజన= అంగ దేవతాజనములయొక్క, మధ్యతల=మధ్యప్రదేశమందు, రోచమాన=ప్రకాశించుచున్న, కందర్పవిద్య=మన్నభవిద్య; తనువిభాద్విగుణీభూతధాగధగ్య సంగతానర్హమణి పరిష్కారయుక్త.—తను విభా=దేహకాంతిచేత, ద్విగుణీభూత=రెట్టింపుగాఁ జేయబడిన, ధాగధగ్య = ధగధగయను ప్రకాశముతో, సంగత=కూడుకొన్న, అనర్హ = అమూల్యమగు, మణి=మణులయొక్క, పరిష్కార=అలంకారములతో, యుక్త=కూడుకొన్నదగు; తన్నహారాజపుత్రిక=క్షణదోదయరాజుకూతురగునాచంద్రిక; ధరణినాయకాజ్ఞక = క్షణదోదయునిపంపున; సాగను=అందము; ఎచ్చె= అతిశయింపఁగ; ఆస్థానిక=ఆస్థానమునకు; అపుడు=అసమయమందు; వచ్చె= వచ్చెను.

అనఁగా రాజులనువనపాలికి నామనివలె, రతిని కేసీ జాణితమునోందిననలువచేఁగల్గిత యగుమణిపుత్రికవలె, గట్టురావట్టి యనుపాలమున్నీటివలన వెడలినట్టి క్షణదోదయ

సుకృతలక్ష్యవలె, అంగదేవతల నడుమననంగవిద్యవలె చెలికి తెలనడుమం బ్రకాశించుచు, తనదేహకాంతిచే రెట్టింపబడియున్న కాంతిగల మణిభూషణంబులచే నొప్పు నాచంద్రిక రాజనాజ్ఞచే నాస్థానమునకు వచ్చె నని భావము.

ఉ. వచ్చునువర్ణగౌరి జనఃపర్యకుమారి విలోచనంబులం

గ్రచ్చుక పట్టి యచ్చటిధరాపతినూనునికాయ మయ్యెడ
 న్నెచ్చి నుతించె నిశ్చలతః మేనులఁ గన్నుల సమ్మదాశ్రువు
 ల్పచ్చిక లాత్మ నౌదలఁ జలాలచలభావము నివ్వటిల్లఁగఁ.

36

టీ. వచ్చునువర్ణగౌరిఁ.-వచ్చు=వచ్చుచున్న, సువర్ణగౌరిఁ=పసిడివన్నెగల; జన పర్యకుమారిఁ=చంద్రికను; అచ్చటి ధరాపతినూనునికాయము=ఆస్థలమందున్న రాకొమరుల గుంపు; విలోచనంబులఁ=కన్నులచే; గ్రచ్చుకపట్టి = చుట్టిపట్టుకొని; మేనులఁ=దేహము లందు; నిశ్చలతః=చాంచల్యము; కన్నులఁ=కనులయందు; సమ్మదాశ్రువుల్ = ఆనందకాష్పములు; ఆత్మలఁ=మనస్సులయందు; మచ్చికలు=మోహములు; జౌదలఁ=శిరమునందు; చలాలచలభావము=చంచలత్వమును; నివ్వటిల్లఁగఁ=అతిశయింపఁగ; మెచ్చి=మెచ్చుకొని; అయ్యెడఁ=ఆనమయమందు; నుతించెఁ=శ్లాఘించెను.

సీ. క్రొమ్మించుతీవయోఃః క్రొమ్మించుతీవకు

నిశ్చలాంగద్యుతిఃః నెగడు తెట్లు
 జాళువాబొమ్మయోఃః జాళువాబొమ్మకు
 మేనఁ జల్లనితావిఃః మెలఁగు తెట్లు
 మందారవల్లియోఃః మందారవల్లికి
 మందయానంబు పెంపొందు తెట్లు
 మరుఁ డెక్కుదంతియోఃః మరుఁ డెక్కుదంతికిఁ
 బలువాక్యనైపుణుల్ఃః గలుగు తెట్లు

తే. తార యీనారిచారుశృంఃగారభంగి

బళిరె యీచానసౌందర్యఃఃవిలసనంబు
 లహహ యీబోటిబిభృక్ఃఃహావగరిమ
 మనుచు కొందఱు వర్ణించిఃః రనుపమోత్తీ.

37

టీ. క్రొమ్మించుతీవయోఃః = క్రొత్తమెఱుపుతీవయా? క్రొమ్మించుతీవకుఁ = క్రొత్త మెఱుపుతీఁగకు; నిశ్చలాంగద్యుతిః.-నిశ్చల = చలించని, అంగ = శరీరముయొక్క, ద్యుతి =

కాంతి; నెగడుటెట్లు = పెంపొందుటెట్లు? కనుక మెఱపుతీవ కా దని భావము. జాళువా బొమ్మయో = బంగరుబొమ్మయో? జాళువాబొమ్మకుక = బంగరుబొమ్మకు; మేనక = జే హమునందు; చల్లనితావి = చల్లనివాసన; మెలగుట = కలసియుండుట; ఎట్లు=వీరితి? మందారవల్లియో=పారిజాతలతయో; మందారవల్లికిక = పారిజాతలతకు; మందయానంబు= తిన్ననినడక; పెంపొందుట=వృద్ధిచొందుట; ఎట్లు=వీవిధము? మరుఁడెక్కడంతియో.- మరుఁడు=మన్నఘండం, ఎక్కడంతియో=ఎక్కడనట్టిగజనా; మరుఁడెక్కడంతికిక =మన్నఘంఁ డెక్కడజనునకు; పలువాక్యనైపుణుల్ = నానావిధములగువచనములందలిజాణతనములు; కలుగుటెట్లులు=చేకూటుకొట్టు? ఈనారిచారుశృంగారభంగి=ఈచంద్రికయొక్కమనోహర మగునలంకారపురీతి; ఔర=ఆశ్చర్యము! ఈచానసౌందర్యవిలసనంబులు.-ఈచాన=ఈచం ద్రికయొక్క, సౌందర్య=చక్కఁడనముయొక్క, విలసనంబులు=ప్రకాశములు;బలిరె=బళా! ఈ బోటిబిబ్బోకచోవగరిమము.-ఈబోటి=ఈచంద్రికయొక్క, బిబ్బోక=స్త్రీలకునిచ్చవస్తువులయం దుఁగలిగెడు ననాదరము,చోవ=కటాక్షభ్రావిక్షేపాదులచేసంగనలు దెలుపుమ నోవికారము, గరిమము=పైరెండియొక్కయతిశయము; అహహ=ఆశ్చర్యము! అనుచుక=ఈప్రకారమువ చించుచు; కొందఱు=కొందఱురాసుతులు; అనుపమాక్తిక=నిస్సనమానమగునుక్తిచేత; వర్ణం చిరి=నుతించిరి. “ఇట్టే ప్యనాదఱోగర్వాన్తానాద్విబోష్పక ఉచ్యతే! భావ ఈమత్స్వికాశో యస్సచోని ఇతి కథ్యతే” “అని బిబ్బోకచోవలక్షణములు.

అనఁగా గొండఱు రాకొమరులు చంద్రికను జూచి మెఱపుఁదీవయా యని సంకయించి మెఱపుఁదీవకుఁ జలింపనిచేహకాంతు లెక్కడి వనియు కాదేని బంగరుబొమ్మయో యని దానికి శరీరమందుఁ జల్లనివలపు లెట్లుదయించు ననియు లేదా మందారలతయాయని యాతీవకు మె ల్లనినడక లెట్లు చేకూటు ననియు మదనునిగజమాయని యాగజమునకు పలువిధ ములగుపలుకు లెట్లు నమకూడు ననియు నిట్లు నుతించిరని ధావము.

ఈపద్యమునందు సందేహాలంకారము. “స్యాత్స్వతిత్రాన్తి సంజేవై న్నదక్కాలం కృతిత్రయమ్” అని దాని లక్షణము.

చ. పలుచనివారికిం బొడమి * భాసురపుణ్యజనాహితాత్మునిం
 గలసి చెలంగ నెప్ప దని * కల్పి వెలంది దలంచి ధాత్రీ ని
 య్యలఘునకు న్జనించె నము*దంచితపుణ్యజనావు నొక్కరా
 జు లలి వరింపఁ గోరి యని * సాంపుగ నెంచిరి కొందఱాత్మలక. 38

టీ. కల్పి వెలంది=లక్ష్మీదేవి; పలుచనివారికిక=తక్కువవారికి; బొడమి=పుట్టి; భాసుర పుణ్యజనాహితాత్మునిక.- భాసుర=ప్రకాశించు, పుణ్యజన=సాధుజనమునకు, ఆహిత=అప్రియ మగు, ఆత్మునిక=మనసుగలవానిని; ఇచటపలుచనివారి కనఁగ పలుచనినీటి కనియు పుణ్య జనాహితాత్ముని ననఁగా, పుణ్యజన=రాక్షసులకు, “యాతుధానపుణ్యజనక” అనియమరుఁడు,

తీర్తికొ=నివాసమైన; రతికొ=రతీ దేవికి; సాటిలేనివిద్యలకు నివాసమయిన యువిదకనునర్థము దోచుచున్నది; అనంగవిలాససంబ్ధికొ.-అనంగ=మన్నభునియొక్క, విలాస=రీలయొక్క, సంబ్ధికొ=ప్రాప్తిని;కఱపురట్టుకొ=అభ్యసీంపఁ జేయు నిందను; అనంగవిలాస=అంగములులేని విలాసములయొక్కయనియర్థముదోచుచున్నది; ఘనరసోదయయొక్కొ.-ఘన=అధికమగు, రస=శృంగారముయొక్క, ఉదయ=అవిరూపముయొక్క, యొక్కొ=సంబంధముచేత, ఘనరస=జలముయొక్క, “మేఘపుష్పంఘనరస” మ్మనియమరుఁడు, ఉదయ=అవిరూపముయొక్క, యొక్కొ=సంబంధముచేత ననిస్వభావార్థము; తనరుసుర్వరకొ = ఒప్పుచున్న భీరామిని, ఒక కాంత నని యర్థము దోచుచున్నది; పంకసంతులఁగాకొ.-పంక = పాపముచేత, సంతులఁగాకొ=వ్యాకులయయినదానినిగా, ఇచట, పంక=బురదచేతననిస్వభావార్థము; తార్పణాలు మాటకొ=చేయఁజాలునట్టియపకీర్తిని; సుమనోవనాఢ్యవృత్తికొ.-సుమనోవన=నందనవనముచేత, లేదా, దేవనంరక్షణముచేత, అఢ్య = సంపన్నమైన, వృత్తికొ = వ్యాపారముకల; మహేంద్రవనితకొ=శచీదేవిని; ఇచట, సుమనోవన=విద్యత్సంరక్షణమందు, సంపన్నమైన వృత్తికల, మహేంద్రవనితకొ=పరమైశ్వర్యముగలపురుషునికాంతననునర్థము దోచుచున్నది; స్వశ్రీయుక్తఁగాకొ.-సు=అధికమగు, అశ్రీ=అలక్షితో, యుక్తఁగాకొ=కూడినదానినిగా; స్వశ్రీ=స్వర్గసంపదతో, కూడినదానినిగాననిస్వభావార్థము; ఘటించినకొంతకొ = చేసినకొంతను; గీతయందుఁ గ్రమముగానన్వయము తెలియవలయు; సత్కులొద్భవకొ = శ్రేష్ఠకులమందుఁబుట్టినదియు; వరవిలాసయుతకొ=శ్రేష్ఠమగువిలాసములుగలదియు; అనఘకొ=పాపరహితయు; మానితశ్రీవిరాజితకొ=పూజ్యమగుసంపదచేతప్రకాశించునదియునగు; ఈనెలంతకొ=ఈచంద్రికను; నిర్మించి=చేసి; వారించికొనియొకొ=పోఁగొట్టుకొనెను.

అనఁగా లోకోత్తరయగునార్యును కఠిన మగుచట్టునకుఁ బుట్టునటులుచేసినయపకీర్తిని రతీదేవి కనంగవిలాసముకల్పించినరట్టును ఉర్వరను పంకమలిన యైనదానినిగాఁ జేసినయపవాదమును శచీదేవి సంపదలేనిదానినిఁగాఁ జేసిన కొంతను, నలువ, చంద్రికను సత్కులప్రమాతత్వాదిగుణములుగలదానినిగాఁ జేసి వారించికొనియొ నని భావము.

క. అని యిగతి నృవతతి తి, య్యనిపలుకులు వెలయఁ బొగడునయ్యెడ నాళీ జనములు చెంతలఁ గొలువఁగఁగనకలతాగాత్రి జనకుఁ గదిసెముదమునకొ.

టీ. అని ఈగతికొ=ఈరీతిగ; నృవతతి=రాజబృందము; తియ్యనిపలుకులు=మధురమగు మాటలు; వెలయకొ=ప్రకాశించునట్లు; పొగడునయ్యెడకొ =నుతించునమయమందు; అళీజనములు=సకీయలు; చెంతలకొ=ఇదుప్రక్కలయందు; కొలువఁగకొ = సేవింపఁగ; కనకలతాగాత్రి=బంగారుతీవపటిమేనుగలచంద్రిక; ముదమునకొ = సంతసముచేత; జనకుకొ=తండ్రిని; కదిసెకొ=చేరెను.

ఇట్లు రాజులు నుతింపఁగ చెలులు చెంతల సేవించుచు రాఁగాఁ జంద్రిక జనకునిఁ జేరె నని భావము.

మ. తరుణీతల్లజ మిట్లు తన్నృపతిచెంతం జేరి యవ్వేళ భ
 క్షి రహింపం దదనుజ్జఁ గంతురిపుపంకేజాక్షికి న్మౌక్యే ని
 ర్భరవీక్షాగతి మాకాండపరిసర్గం బూన్పి యువ్వేళదు
 మ్మరమానంబు హరించుమంతుఁ గని చక్కణ్ గావు మ్మహాలిక్ష్ణ.

టీ. తరుణీతల్లజము=వనితలయందుఁ బ్రశస్తయగుచంద్రిక; “మతల్లి కామచిచ్చికాప్రకాం
 డముద్భుతల్లజౌ ప్రశస్తవాచకాన్యమాని” అనియమరుఁడు; ఇల్లు=ఈప్రకారము, తన్నృపతి
 చెంతఁక=అక్షణదోదయరాజుచెంగటను; జేరి=పొంది; అవ్వేళక=అనమయమందు; భక్తిర
 హింపక=భక్తియతిశయింపఁగా; తదనుజ్జఁక=అరాజువాజ్ఞ చేత; కంతురిపుపంకేజాక్షికిఁ.-
 కంతురిపు=ఈశ్వరునియొక్క, పంకేజాక్షికిఁ=కాంతయగుపార్వతీదేవికి; నిర్భరవీక్షాగతిఁ-
 నిర్భర=పరిపూర్ణమగు, వీక్షా=కటాక్షములయొక్క, గతిఁ=ప్రచారముచేత; మరకాణ్డపరి
 సర్గంబు--మర=మన్మథులయొక్క, కాండ=సమాహములయొక్క, పరిసర్గంబు=సృష్టినీ, ఊ
 న్పి=చేసి, మన్మథసమాహములయొక్కసృష్టినని భావము; ఉర్వీశదుమ్మరమానంబు.-ఉరు=
 అధికుఁడైన, ఈశ=శంకరునియొక్క, దుమ్మర=అనివార్యమయిన, మానంబు=మానమును,
 ఉర్వీశ=రాజులయొక్క, దుమ్మరమగుమానంబుననిస్వభావార్థము; హరించుమంతుఁ=అప
 హరించునట్టియపరాధమును; కని=చూచి; చక్కణ్=చక్కగ; పాపుమక్ ప్రాలిక్ష్ణ=పోగొ
 ట్టుమన్నరీతిగ; మ్రొక్కెఁక=నమస్కరించెను.

అనఁగాఁ జంద్రిక క్షణదోదయనియాజ్ఞ చేర బార్యతీదేవిని స్వకటాక్షప్రచారముల
 వలనఁ బెక్కండ్ర మన్మథుల సృజించి ఉర్వీశ మానమును హరించునట్టి యపరాధమును
 పోగొట్టుమనియో యన్నట్లు నమస్కరించెననిభావము.

తే. నతి యొనర్చినచెలువ కన్మగతనూజ
 యవు డభీష్టార్థసంసిద్ధిఁర స్తటంచు
 హాళి దీవించి కౌఁగిట నలమి కనక
 మంగళాక్షతపాలికల్ మూళిఁ దార్చె.

టీ. నతి=నమస్కారమును; ఒనర్చినచెలువకఁ=చేసినచంద్రికకు; అన్నగతనూజ = అ
 పార్యతీదేవి; అవుడు=అనమయమందు; అభీష్టార్థసంసిద్ధిఁ.-అభీష్ట=కోరబడిన, అర్థ = ప్ర
 యోజనముయొక్క.-“అర్థోభిభేయేరైవస్తు ప్రయోజననివృత్తిః” అని యమరుఁడు; సంసిద్ధిఁ=
 ప్రాప్తి; అస్తు=అగుఁగాక; అటంచుకఁ=అని; హాళిఁ=ప్రీతితో; దీవించి=ఆశీర్వదించి; కౌ
 గిటకఁ=కౌఁగిలియందు; అలమి=అక్రమించి; కనకమంగళాక్షత పాలికల్ =కనకవర్ణములగు
 మంగళ వ్రదములైనక్షతలయొక్క సమాహములను; మూళిఁ=శిరమునందు; తార్చెఁ=
 ఉంచెను.

బ. అంతః జతురంతయానంబున నాకాంతాశ్చిరోమణి నుండ నియోగించి యం చిత మనోంచలనిరాకుంచిత ప్రమదసమాజయై యాగిరిరాజతనూజ సభజ సంబులు వెనువెంట నడువ నెచ్చెలిచెలు వ్రాని తత్పార్వ్యంబున నడచుచు రాజసభముఖంబుఁ జేరి యభంగమేరుశృంగంబులం దోఁచుసింగంపుఁ గొడమల తెఱంగునఁ గాంచనమంచనికాయంబులం జూపట్టునకలాంతరీపా సంతాకాంతలతాంతసాయక సంతానంబులం జూపి క్రమంబున నెక్కిొక్కని దేశాదికంబులు దేటపడఁ జాతుర్వంబున నిట్లనియె. 43

టీ. చతురంతయానంబునకొ = ఎనమం గ్రుమోయూవాహసవిశేషమునందు; ఆకాంతాశ్చిరో మణికొ = వారీచూడామణియగు నాచంద్రికను; ఉండకొ = ఉండుటకు; నియోగించి = అజ్ఞాపించి; అంచితమనోంచల నిరాకుంచిత ప్రమదసమాజయై. - అంచిత = ప్రకాశించుచున్న, మనోంచల = మనోవిధియందు, నిరాకుంచిత = వికసించిన, ప్రమద = సంతసములయొక్క, సమాజయై = సమా హముగలదియై; ఆగిరిరాజతనూజ = గట్టురాపట్టియగు యాపార్వతీ దేవి; సభజసంబులు = సకియలు; వెనువెంటనడువకొ = వెంబడినడుచుచుండఁగ; నెచ్చెలిచెలువుఱిని = ప్రియ సఖివిధమువహించి; తత్పార్వ్యంబునకొ = అచంద్రికప్రక్కను; నడచుచుకొ; రాజసభముఖంబుఁచేరి = రాజసభ యొక్క పూర్వభాగముచు చేరి; ఆభంగమేరు శృంగంబులకొ. - ఆభంగ = అప్రతిహతము లగు, మేరుశృంగంబులకొ = సుమేరు శిఖరములయందు; తోఁచుసింగంపుఁగొడమల తెఱంగు కొన = కాన్పించు సింగపుష్పిలలపగిది; కాంచనమంచనికాయంబులకొ = బంగారు మంచముల గుంపులపిఁద; చూపట్టునకలాంతరీ పాసంతాకాంతల తాంతసాయక సంతానంబులకొ. - చూపట్టు = కనిపించుచున్న, నకల = ఎల్ల, అంతరీపాసంతాకాంతల తాంతసాయక = మన్నఘట పంటిద్విపాధిపతులయొక్క, సంతానంబులకొ = సమాహములను; చూపి = ప్రదర్శించి; క్రమం బునకొ = వరుసగా; ఒక్కొక్కని దేశాదికంబులు = ఒక్కొక్కరాజయొక్క దేశము మొద లగువానిని; తేటపడకొ = తెల్లమగునటులు; చాతుర్వంబునకొ = జాణతనము చేత; ఇట్లు = పశ్య మాణప్రకారముగా; అనియెకొ = వచించెను.

మ. కనుఁగొంటే విరిగల్వకంటి మహితోత్కంఠాసముద్భూతి నీ
 జననాథాగ్రణి నుజ్జ్వలాంఘ్రినరసీజాతద్వయవ్యాప్తనూ
 తనసామంతస్పవచ్చటామకుటముక్తాకాంతిసూనోత్కరు
 న్వినుతామర్తన్వినికాయుఁ బుష్కరమహాద్విపాపనీపాలకుకొ. 44

టీ. విరిగల్వకంటి = విరిసినకణపఫూలవంటి కన్నులుగలచంద్రికా; ఉజ్జ్వలాంఘ్రినరసీ జాతద్వయ వ్యాప్తనూతనసామంత స్పవచ్చటామకుట ముక్తాకాంతిసూనోత్కరుకొ. - ఉజ్జ్వ ల = ప్రకాశించు, అంఘ్రినరసీజాత = పాదకమలములయొక్క, ద్వయ = కవసు, వ్యాప్త = ఆప

రించిన, సూత్రసంపదీనిమగు, సామంతస్వప=విదగుహుగురాజులయొక్క, ఛటా=సమూహము
యొక్క, మకుట=కిరీటములందున్న, ముక్తాకాంతి=ముత్యపుకాంతుల నెడు, సూర=పుష్పముల
యొక్క, ఉత్కృష్ట=సమూహముగలిగినవాఁడును; విసతామర్చ్యవికాయుక్. -విసత=సాగడి
న, అమర్చ్య=దేవతలయొక్క, నికాయుక్ = సమూహముగలవాఁడును; పుష్కరమహాద్వీ
పావనీపాలకుక్ = పుష్కరద్వీపాధిపతియునగు; ఈజననాథాగ్రణిక్ = ఈ రాజశ్రేష్ఠుని;
మహితోత్కంఠాసముచ్ఛాతిక్. -మహిత=అధికమగు, ఉత్కంఠా="నక్షేప్తి"య సుఖాస్వా
దోయిత్రాస్తీత్యభిమన్యతే తత్సాస్త్రీచాం సనంకల్పా ముత్కృష్టాం కలయో విదుః" ఇత్యు
ఉక్తలక్షణమగు సుత్కంఠయొక్క, సముచ్ఛాతిక్ = అతిశయముచేత; కుంగంఠే =
చూచితివా?

అనగా నామంతరాజమకుటములందున్న ముత్యములకాంటుల నెడు కుసుమపుండ
ముచే గప్పబడినపాదకమలములు గలపుష్కరద్వీపాధిపతి యగునరాజుత్వమును జూచితి
వాయని భావము.

మ. పరరాజప్రబలప్రభావహరణః ప్రాధస్థితిం బొల్పుని
నరనాథోత్తమదోప్రతాపకుహనానాళీకమిత్రుండు దా
ధరనిర్మించుఁ జూచి యమస్వస మిళింపద్యేషిధమిల్ల త
త్పరమారాతిపదూసకజ్జలద్వగజ్జాతాంబుధారాగతిక్. 45

టీ. పరరాజప్రబలప్రభావహరణప్రాధస్థితిక్. -పరరాజ=శత్రురాజులయొక్క,
ఉత్కృష్టఁడగు చంద్రునియొక్క, ప్రబల=అధికమగు, ప్రభావ=ప్రతాపముయొక్క, హర
ణ=హరించుటయందు, ప్రాధస్థితిక్=నమరస్థితిచే; పొల్పునీనరనాథాగ్రణిదోప్రతాప
కుహనానాళీకమిత్రుండు. -పొల్పు=ఓప్పుచున్న, ఈనరనాథాగ్రణి=ఈరాజశ్రేష్ఠునియొక్క,
దోప్రతాప=భుజనంబంధియగు ప్రతాపమనెడు, కుహనానాళీకమిత్రుండు=కపటముగలనూ
ర్యుఁడు; తాక్=తాను; మిళింపద్యేషిధమిల్ల=భృంగములకు శత్రువగు కొప్పుగల చంద్రికా!
తత్పరమారాతిపదూసకజ్జలద్వగజ్జాతాంబుధారాగతిక్. -తత్=ప్రసిద్ధులగు, పరమ=ఉత్కృ
ష్టులగు, అరాతి=శత్రువులయొక్క, పదూ=స్త్రీలయొక్క, సకజ్జల=కాటుకతోఁగూడియున్న,
ద్వగజ్జాత=నేత్రకమలములయొక్క, అంబుధారా=ఉదకధారయొక్క, గతిక్=ప్రాప్తిచేత;
ధరక్=భూమియందు; యమస్వసక్ = యమునానదిని; నిర్మించుక్=సృజించును. చూచి=
నత్యము!

అనగా పుష్కరద్వీపాధిపతి యగునీనరపతియొక్క ప్రతాప మనెడు నూర్యుఁడు
శత్రురాజుప్రతాపము హరించి యుద్దామస్థితిని పొంది శత్రువనితలయొక్క కజ్జలసహితము
లగు నేత్రజలములచేఁ బుడమి యమునానదిని నిర్మించు నని భావము.

మ. అతులాంభోరుమాపీఠ బాల్యేనఁగు సత్యస్వామి కీ వి య్యిలా
పతితోడ స్రహింబెండ్ర మొక్క ఘటియింపం జేర నీ కూర్పుఁ బో

యతః డాత్తేష్టఫలంబు లంతకయ మున్నబ్జాక్షి యాత్రోవ నూ
ర్జితశాఖావళి సాచి వాని వటధాశ్రీజాత మర్పింపఁగఁ.

46

టీ. అబ్జాక్షి=చంద్రికా ! అతులాంభోరుహాపీఠే.-అతుల=అసమానమగు, అంభో
రుహాపీఠే=కమలాసనమందు ; పాల్పెసఁగు సత్యస్వామికిఁ.-పాల్పెసఁగు=మిక్కిలియొప్పు
చున్న, సత్యస్వామికిఁ=సత్యలోకాధిపతియగు నలువకు; ఈవు = నీవు; ఇయ్యిలాపతితో
డఁ=ఈభూపతితోడ; రహిఁ=ప్రీతితో; పెండ్లిమెక్కు=వివాహదీక్షాంతమందుఁ జేయున
మస్కారమును; ఘటియింపఁ=చేయుటకు; చేరఁ=సమీపింపఁగ; నీకుఁ; అతఁడు=అన
లువ ; ఆత్తేష్టఫలంబులు.-ఆత్త = తనకు, ఇష్ట = అనుకూలమైన, ఫలంబులు=ఫలములను ; ఊ
స్పాబో=ఇచ్చును. ఆత్రోవఁ=ఆబ్రహ్మదేవాలయమార్గమందు; అంతకయమున్ను = నలువఫ
లములియ్యకమునుపే; వటధాశ్రీజాతము=వటవృక్షము; ఈవుక్కరద్రీపమందు నలువస్థానము
త్రోవయందు ఫలంబు లాసంగమస్థి చేట్టుండుట ప్రసిద్ధము. ఊర్జితశాఖావళిఁ.-ఊ
ర్జిత=దృఢమగు, శాఖా=కొమ్మలయొక్క, ఆవళిఁ=పంక్తిని ; చాచి=చాఁగించి; వానిఁ=అ
ఫలములను; అర్పింపఁగఁ=ఇచ్చుచుండఁగ. దీనికూన్పు ననుక్రియతోఁ బైకన్వయము.

అనఁగ నీవుక్కరద్రీపాధిపతిని నీవు పెండ్లిచేసికొని యాద్రీపమందున్న నలువకుఁ
డెండ్లిమొక్కిడనేగుతతీ నాత్రోవ నున్న మట్టచెట్టు నీవు కోరినఫలంబుల నలువకన్న ము
న్నొనఁగు నని భావము.

చ. సరసతపాగమంబున నిశాకరసోదరదాన్య యీమహీ
శ్వరుఁ గవగూడి నీవు విలసజ్జలఖేల నెనర్పఁ జేరఁగా
వరసరసీభవద్విమలవారిపయోనిధివీచు లారతుల్
కరము ఘటించుఁ గా కరుణాకంజకరముల నాళి పాడఁగఁ.

47

టీ. సరసతపాగమంబునఁ.-సరస=మనోజ్ఞమగు, తపాగమంబునఁ=గ్రీష్మకాలమందు;
“నిదాఘఉష్ణోపగమ ఉష్ణఊష్ణగమస్తపః” అనియమరుఁడు; నిశాకరసోదరదాన్య=చంద్రుని
కి సోదరునివలెనున్న ముఖముగలదానా ! చంద్రునివలెనున్న ముఖముగలదని తాత్పర్యము;
ఇచట సోదరకబ్దము ఇవార్థకము, “దేశీయదేశ్యరిప్వాభ సోదరాద్యా ఇవార్థకాః” అని కవి
కల్పలతయందున్నది; ఈ మహీశ్వరుఁ=ఈ పుక్కరద్రీపాధిపతిని; కవగూడి = జతగూడి;
నీవు; విలసజ్జలఖేలఁ.-విలసత్=ప్రకాశించుచున్న, జలఖేలఁ=జలక్రీడను; ఒనర్పఁ=చే
యుటకు; చేరఁగాఁ=సమీపింపఁగ; వరసరసీ భవద్విమలవారిపయోనిధివీచులు.-వర=శ్రే
ష్ఠమగు, సరసీభవత్=కొలనగుచున్న, విమల=స్వచ్ఛమగు, వారి=ఉదకముగల, పయోనిధి=
సముద్రమయొక్క, వీచులు=తరఁగలు; ఇచట స్త్రీత్వనిర్దేశముచేత స్త్రీ లనియర్థము దోఁచుచు
న్నది; అరుణాకంజకరములఁ.-అరుణాకంజ=ఎఱ్ఱదామరలనెడు, కరంబులఁ=హస్తములచేత;
అళి=అలిబృందమనుచెలి; పాడఁగఁ=పాటపాడుచుండఁగ; అరతుల్=అరతులను; కరంబు=
మిక్కిలి; ఘటించుఁగాక=ఘటిల్లఁజేయునుగాక,

అనఁగ నీవు గ్రీష్మకాలముందు నీపుష్కరద్వీపాధిపతిని గూడి స్వాదు సముద్రముందు జలక్రీడ సేయంజనఁగా తరఁగులు కెందామర అనుకాస్తంబులచేఁ దుష్టైదతండ్లము పాటఁబాడఁగా నారతు లిచ్చునని భావము.

తే. అని తెలిపి హైమవతి యాలతాంగిచిత్త
సారసము తజ్జనాధీశఁచంద్రరక్తి
నలర లే కున్ని- తెలిసియుఁ నవ్వలఁ జనఁ
జేసె శిబి కాధురంధరశ్రేణి నపుడు.

48

టీ. ఆలతాంగి చిత్తసారసము = తీవవంటి మేనుగలయా, చంద్రిక చిత్తకమలము; తజ్జనాధీశఁచంద్రరక్తిఁ.-తజ్జనాధీశఁచంద్ర = ఆరాజచంద్రునియొక్క, రక్తిఁ = ఆసురాగము చేత; అలరలేకున్నిఁ = వికసింపకయుంటును; తెలిసియుఁ = గుర్తించియు; హైమవతి = పార్వతీదేవి; అని=పూర్వోక్తప్రకారముగ; తెలిపి=పుష్కరద్వీపాధిపతి గుణంబులఁ జెలియఁ జేసి; శిబికాధురంధరశ్రేణిఁ=పల్లకిమోయుచున్నవారి గుంపును; అవ్వలఁజనఁ=ఆవలఁబోవునటులు; అపుడు=ఆసమయమందు; జేసెఁ=జనరించెను.

అనఁగా పార్వతీదేవి పుష్కరద్వీపాధిపతి యగుతజ్జనాధీశఁచంద్రుననురాగముచే చంద్రికచిత్తసారసము వికసింపకుండుటచేత నాందోళికను మోయువారిని ముందు చన నియోగించె నని భావము. చంద్రునివలన సారసము ముకించును గాని వికసించుట లోకమంద ప్రసిద్ధమని నూచించుటకుఁ జంద్రసారసపదంబుల నిటఁ గవి ప్రయోగించెను.

వ. చెంత నొక్కమహీకాంతునిం జూపి యొక్కంతువిరోధికాంత యాశకుంత
రాజయాన కిట్లనియె.

49

టీ. ఆశకుంతరాజయానకుఁ=హంసజవంటినడకలుగలయాచంద్రికకు; ఆక్కంతువిరోధికాంతఁ=ఆపార్వతీదేవి; చెంతఁ=సమీపమందు; ఒక్కమహీకాంతుఁ=ఒకరాజును; చూపి=కనఁబఱచి; ఇట్లు=వత్సవూణప్రకారము; అనియెఁ=పలికెను.

మ. జలజాతచ్ఛదదేశ్యనేత్ర కనుమీఁ శాకాంతరీపేశును
జ్వలధామాఘవృతాశు నీఘను బుధఁస్వామివ్రజస్తుత్యయై
యలరు స్వీనినుక్తిర్నితకిరణఁస్వామాళి వేధోండపం
క్తులు మేల్తేలిమి గుండ్రపేరుగతి కఁన్లొ నొప్ప నెల్లప్పుడుఁ.

50

టీ. జలజాతచ్ఛదదేశ్యనేత్రఁ=తామర తేకులవంటినేత్రములుగలదానా! ఇచట నీవదసమాప్తయిందు దేశ్యప్రత్యయము; ఉజ్వలధామాఘవృతాశుఁ.-ఉజ్వలఁప్రకాశించుచున్న, ధాను=తేజస్సుయొక్క, ఓఘ=సమాహముచే, వృతఁ=ఆవరింపఁబడిన, ఆశుఁ=దిక్కు

బుధుల; కాకాంతరీపేనుక్ = కాకద్వీపాధిపతియగు; శోభనుక్ = ఈగొప్పవానిని; కను
 మీ = చూడుమా. వీనిసుకీర్తిశీతకరణాస్యాహుళి=వీనికీర్త్యంగన; వేషోండపంక్తులు=బ్రహ్మాండ
 సమాహములు; మేత్తేలిమి గుండలపేమిగతిక్=అతిశ్రేష్ఠమగుగుండలండరీతిగ; ఎల్లప్పుడుక్=
 ఎల్లకాలము; కస్తోనొప్పక్=చూచుటకు నొప్పయండఁగ; బుధస్వామి వ్రజస్తుత్యయై=దే
 వతాశ్రేష్ఠులయొక్క నంభుముచేతఁ గొనియాడఁదగినదియై; ఆలరుక్=బిప్పను.

ఈకాకద్వీపాధిపతి కీర్తికాంతకు బ్రహ్మాండములు గుండలహారమువలె నొప్పనని తాత్ప
 ర్యము, అత్యుక్త్యలంకారము. అత్యుక్తి రద్భుతాతథ్య శౌర్యా దార్యాదివర్ణనమ్'అని తల్ల
 ఙ్గణము.

మ. ధర నేతన్నహిపాలచంద్రకృతనిత్యస్వర్చనాంభరిపరం
 పర లప్రత్నమహంబురాశిగతిఁ దోఁపం గొమ్మ నిచ్చల్ తదం
 తరవీధి స్పడబాగ్నికీలతతి యంఠదం బూని భర్తావనీ
 ధరము న్నాక్తికరీతిఁ దాల్చి యుడుసంఠానంబులుం జూ పడుక్. 51

టీ. ధరక్=భూమియందు;వీతన్నహిపాలచంద్రకృతనిత్యస్వర్చనాంభరిపరంపరలు.-
 వీతన్నహిపాలచంద్ర=ఈరాజచంద్రునిచేత, కృత=చేయఁబడిన, నిత్యస్వర్చనాంభరి=నిత్యదా
 నోదకములయొక్క, పరంపరలు=సమాహములు;అప్రత్నమహంబురాశిగతిక్=క్రొత్తమున్న
 టి భంగి; తోఁపక్=తోఁచుచుండఁగా; గొమ్మ=చంద్రికా ! నిచ్చల్=ఎల్లపుడు ; తదంతర
 వీధిక్=ఆసముద్రమధ్యమందు; భర్తావనీధరముక్=మేరు పర్వతమును ; బడబాగ్నికీల తతి
 యందంబు=బడబానల జ్వాలాసమాహమురీతిని; ఊని=పొంది; ఊడుసంఠానంబులుక్=రిక్క
 లగుంపులును; మాక్తికరీతిక్ = ముత్యములయాకృతిని; తాల్చి = ధరించి; పడుక్ =పడును.
 చూ=చూడుము.

అనఁగ నీకాకాంతరీపాధిపతియొక్క దానోదకములు నూతన సముద్రమువలె భాసిల్లు
 చుండ నాసముద్రమధ్యమునంబడిన మేరు పర్వతము బడబాగ్నిగాను నక్షత్రపుంజములు
 ముత్యములుగాను జూపట్టు నని భావము. ఈరాజదానోదకము పుడమి గప్పుకొని మిప్పంటిన
 దని ముఖ్యాశయము.

సీ. పవనాహతోర్చికాఃపవనాదయుతపయో
 ర్ణవనాభఖేలనాఃరమ్యగతులు
 కలశాబ్ధినంశోభిఃవీలశాయివర్యంక
 తలశాయిపురుషనంఠదర్శనములు
 సరసాత్మహితసుమోఃత్కరసారఫలదళా
 కరసాలవల్లి కాఃపరివిహృతులు

చరమాన్యనగవనీ*వరమార్గచారి కి

న్నరమానినీమణి*పరిచయములు

తే. తావకపురాణపుణ్యసంతానకలనఁ

బారిమాండల్యవన్నధ్య * చేరు నీకు

మహితసుమదామకమున నీమానవాధి

కాంతపుంగవుకంతంబు * గట్టు మిపుడు.

52

టీ. పారిమాండల్యవన్నధ్య=పరమాణు పరిమాణముగల నడుముగలదానా! పారిమాండల్యశబ్దమునకు పరమాణువర్ణము, పరమాణు వనఁగా “జాలన్సూర్యమరీచిస్థం నూక్ష్యం యద్దృశ్యతే రజః, తస్యవృత్తమే భాగః పరమాణు స్స ఉచ్యతే” అని దాని లక్షణము, గవాక్ష రింద్రంబునఁ జొరఁబాటు నెండలోఁ జూపట్టరజముయొక్క వృత్తము మగుఖండము పరమాణు వని దానియర్థము; తావకపురాణపుణ్యసంతానకలనఁ.—తావక=నీనంబంధియగు, పురాణపుణ్య = ప్రాచీనపుణ్యములయొక్క, పూర్వజన్మసంచితపుణ్యములయొక్క యనుట, సంతాన=సంచయముయొక్క, కలనఁ=ప్రాప్తిచేత; నీకుఁ; పవనాహతోర్నికానవవాదయుతపయోర్ణవనాథఖేలనారవ్యగతులు.—పవన=వాయువుచేత, ఆహత=శొట్టఁబడిన, ఊర్నికా=తరఁగలయొక్క, నవ=నూతనమగు, నాద=ధ్వనితోడ, యుత=కూడుకొన్న, పయోర్ణవనాథ=పాలకడలియొక్క, ఖేలనా=విహారములయొక్క, రవ్యగతులు=మనోజ్ఞమగు రీతులు, కలశాస్థిసంశోభివీలకాయిపర్యంక తలకాయిపురుషసందర్శనములు.— కలశాస్థి = పాలకడలియందు, సంశోభి=మిక్కిలి వెలయుచున్న, బిలకాయి=ఆదిశేషుండనెడు, పర్యంకతల=మంచమునందు, కాయి=పవళించిన, పురుష=పురాణపురుషునియొక్క, సందర్శనములు=చూపులు; సరసాత్మహితసుమోత్కరసార ఫలదళాకరసాలవల్లికాపరివిహృతులు.— సరస=మకరందముతోఁగూడిన, ఆత్మహిత=మనసునకు హితములగు, సుమోత్కర=పూదండములకు, సారఫల=శ్రేష్ఠఫలములకు, దళ=ఆకులకు, ఆకర=ఊనికీపట్టగు, సాల=వృక్షములయందు, వల్లికా=తీవలందు, పరివిహృతులు=విహారములు, క్రీడలనుట; చరమాన్యనగవనీవర మార్గచారికిన్నరమానినీమణిపరిచయములు.—చరమాన్యనగ=పాడుపుకొండయొక్క, వనీవర=శ్రేష్ఠమగువనముయొక్క, మార్గ=త్రోవయందు, చారి=సంచరించు, కిన్నరమానినీమణి=కింపురుష స్త్రీరత్నములయొక్క, పరిచయములు=స్నేహములు; చేరుక=ఘటిల్లును. ఇపుడు=ఈనమయమందు; మహితసుమదామకమునఁ.—మహిత=పూజ్యమగు, సుమదామకమునఁ = పుష్పమాలికచేత; ఈమానవాధికాంతపుంగవుకంతంబు = శాకద్వీపాధిపతియగు నీరాజపుంగవునియొక్క కంతమును; కట్టుము=బంధీంపుము.

అనఁగ నీశాక ద్వీపాధిపతిని పరించితచేని పాలకడలియందలి. క్రీడలును ఆచట శయనించియుండు శ్రీవిష్ణుమూర్తి దర్శనములును ఫలపుష్పదళాదులచే నిండియుండు వనంబుల విహారములును, పూర్వపర్యతమునం దుండుకిన్నరస్త్రీల స్నేహములును నీకు ఘటిల్లు నని భావము.

మ. అని యాశాంకరి వల్కు ముంగలికి వేగారూఢిచే నేగున
 వ్వనజాస్యామణి దృష్టి తన్నుపతినిఃస్వాంఛావిధిం దెల్పుఁ జ
 య్యనఁ దద్యానధురీణు లంద టొకగోత్రాధీశునిం జేర్చ న
 య్యనఘుం జూపి యపర్ణ యిట్లనియె మఃత్స్యంఢీనమానోక్తులక. 53

టీ. అని = ఈ ప్రకారము; ఆశాంకరి = ఆపార్వతీదేవి; వల్కు = పలుకఁగా; ముంగలికి = ముందుకు; వేగారూఢిచేత = వేగిర పాటుయొక్క నిరూఢిచేత; ఏగునవ్వనజాస్యామణిదృష్టి. — ఏగు = పోవుచున్న, అవ్వనజాస్యామణి = ఆచంద్రికయొక్క, దృష్టి = చూపు; తన్నుపతి నిస్వాంఛావిధి = ఆరాజునందు వాంఛలేమియొక్కరీతిని; తెల్పుక = తెలియఁజేయఁగా; చయ్యనక = శీఘ్రముగ; తద్యానధురీణులు = ఆవాసమును మోచువారు; అందఱు = ఎల్లరు; ఒకగోత్రాధీశునిక = ఒకభూపతిని; చేర్చక = పొందఁగా; అయ్యలఘుక = ఆఘనుని; చూపి = ప్రదర్శించి; అపర్ణ = పార్వతీదేవి; మత్స్యంఢీనమానోక్తులక. — మత్స్యంఢీ = శర్కరకు, సమాన = తుల్యముగు, ఉక్తులక = వాక్యములచేత; ఇట్లు = వత్స్యమాణప్రకారము; అనియొక = పలికెను.

శా. పాంచాలాత్మజ గాంచు వీని దధిరూపత్వపటప్రావృత
 క్రాంచద్వీపధరాధురంధరుని నీరాజన్యదానాంబు ల
 ర్పించుక వాళ్చరపాలి కెంతయు మహార్థి వానిపై నీనుతో
 మించక బోలె నమూల్యలావణి తదున్మేషంబు గూల్చుక గడుక. 54

టీ. పాంచాలాత్మజ = చంద్రికా! దధిరూపత్వపటప్రావృతక్రాంచద్వీపధరాధు రంధరునిక. — దధిరూపత్వపట = పెరుఁగుమున్నటిచే, ప్రావృత = ఆవరింపఁబడిన, క్రాంచద్వీప = క్రాంచద్వీపముయొక్క, ధరాధురంధరునిక = భూభర్తయగు; వీనిక = ఈరాజును; కాంచు = చూడుము. ఈరాజన్యదానాంబులు = ఈభూపతియొక్క దానోదకములు; వాళ్చరపాలికిక = జలచరశ్రేణికి; ఎంతయుక = మిక్కిలి; మహార్థిక = అధికముగువృద్ధిని; అర్పించుక = ఇచ్చును. వానిపైక = ఆజలచరశ్రేణిపయి; ఈనుతోక = ఈర్ష్యతో; మించంబోలెక = అతిశయించుటకువలెనె; అమూల్యలావణి = అధికముగుసౌందర్యము, ఇదికర్త; తదున్మేషంబు = ఆవాళ్చరపాలియొక్క యభివృద్ధిని, కడుక = మిక్కిలి; గూల్చుక = పోఁగొట్టును. అనఁగ నీవద్యమందు వారాజుదానోదకములు వాళ్చరపాలి కభివృద్ధి నొనరించినను వానికిఁ దత్సౌందర్యము మిక్కిలి యభివృద్ధిని బోఁగొట్టుట కుట్టిల్లు గాన వాళ్చరపాలికనఁగ, వాళ్చర = మత్స్యము, పాలి = చిన్నముగాఁగల, “పాలిస్త్ర్యక్ర్యజ్జుపక్తిషు” అని యమరుఁడు, అనఁగ మీనుసి డేము గల మన్నఘన, కున్మేషమును బోఁగొట్టు ననుట.

ఈక్రాంచ ద్వీపాధిపతియొక్క దానోదకము జలచరముల కభివృద్ధిఁ జేయు సనియు తత్సౌందర్యము మన్నఘని నిరసించు ననియు నభిప్రాయము.

చ. వరహరిజాత్యఖండరుచివారము నొంది మహాబ్జమండలి
 ప్థరణి నడంగఁ ద్రొక్కి వనితామణి యీవిభునద్యశోవిభాం

కురహారుఁ డొప్పఁ గుండలితఁకుండలినేత పదాంగదంబునై
శరదపథంబు దంత్యసురఁచర్తమునై చెలువార నెప్పుడుకొ.

55

టీ. వనితామణి=చంద్రికా! ఈవిభుఁడ్యశోవిభాంకురహారుఁడు. ఈవిభు=ఈ క్రాంచ ద్వీపాధిపతియొక్క, నత్=శ్రేష్ఠమగు, యశః=యశముయొక్క, విభా=కాంతియొక్క, అంకుర=మొలక నెడు, హరుఁడు=ఈశ్వరుఁడు; కుండలితకుండలినేత.—కుండలిత=చుట్టుకొన్న, కుండలినేత=శేషుఁడు; పదాంగదంబునై=పాదమునకునడియ యైనవాఁడై; శరదపథంబు=మిన్ను; దంత్యసురచర్తమునై.—దంత్యసుర=గజాసురునియొక్క, చర్తమునై=చర్తమైనదై; చెలువారక=ప్రకాశింపఁగ; ఎప్పుడుకొ=ఎల్లపుడు; వరహరిజాత్యఖండచివారముకొ.—వర=శ్రేష్ఠుఁడగు, హరిజ=మత్తఘనియొక్క, అఖండ=అఖండమైన, రుచివారమును=కాంతిపుంజమును; నొంచి=నొప్పించి; హరిజాతి=సింహజాతియొక్క, అఖండచివారము నొంచి యున్నదర్థము దోచుచున్నది; మహాత్=అధికమగు, అబ్జమండలికొ=చంద్రమండలమును, తెల్లదామరగుంపుననియుఁ దోచుచున్నది; ధరణికొ=భూమియందు; అడంగఁద్రొక్కి=అడఁగనటులుద్రొక్కి; ఓప్పుకొ=ప్రకాశించును.

అనఁగా నీక్రాంచద్వీపాధిపతియోంకురము, అదిశేషుఁడు పాదకటకముగాను ఆకాశము గజచర్తముగాను జెలంగఁగా, హరిజాతిరుచిని జయించి అబ్జమండలము ద్రొక్కి శివుని పలకె ప్రకాశించు వనిభావము. శివుఁడు దక్షాధ్వరధ్వంసమానందుఁ జంద్రుని ద్రొక్కినాఁడనుట పురాణప్రసిద్ధము. ఇతనియశస్సు బ్రహ్మాండ మంతయు హ్యపించిన దని ముఖ్యాశయు.

మ. సరసీజోపమగంధి సంతతము క్రాంచద్వీపసంవాసి శం
కరవూజాగతి మించెనా సలరు నిఁకకం బీనృపాలుండు శం
కరభావమ్మున సద్గణావృత్తియు రంగదూర్భాతియు న్విద్విష
త్సరసంభేదనవృత్తియు సమగుణఃసూక్తి న్విజృంభింపఁగకొ.

56

టీ. సరసీ జోపమగంధి=పద్మగంధమువంటి గంధముగల చంద్రికా! ఈనృపాలుండు=ఈభూపతి; సంతతము=ఎల్లపుడు; క్రాంచద్వీపసంవాసి శంకరవూజాగతికొ.—క్రాంచద్వీపసంవాసి=క్రాంచద్వీపమందు నివసించునట్టి, శంకర=శివకుంతునియొక్క, వూజా=అర్చనయొక్క, గతికొ=ప్రాప్తిచేత; శంకరభావమ్మునకొ=శివత్వముచేత, సుఖకరస్వరూపముచేతనని సరపతి పరమగునర్థము; మించెనాకొ=అతియించెనోయననుట్లు; సద్గణావృత్తియుకొ.—నత్=సత్పురుషులయొక్క, గణ=బృందముయొక్క, అవృత్తియుకొ=మాడికయును, ప్రమథగణములయొక్క మాడికయునని శివపరమయిన యర్థము; రంగదూర్భాతియుకొ.—రంగత్=ప్రకాశించుచున్న, భూతియుకొ=విశ్వర్యమును, ప్రకాశించుచున్న భూతియు ననఁగ భస్మము వని శివపరమగునర్థము; “భూతిర్చన్ననిసంపది” యని యమరుఁడు; విద్విషత్సరసంభేదన వృత్తియుకొ.—విద్విషత్=శత్రువులయొక్క, పుర=శరీరములయొక్క, సంభేదనవృత్తియుకొ=బ్రద్దలుచేయునట్టి వ్యాపారమును; విద్విషత్=శత్రువులగుచు

న్నపుర = త్రిపురములయొక్క, సంభేదనవృత్తియనునది శివపరమైన యర్థము; సమగుణస్ఫూర్తికొ.-సమ=సమానమగు, గుణ=గుణముయొక్క, స్ఫూర్తికొ = అతిశయము చేత; విజృంభింపఁగకొ=ప్రకాశింపఁగ; ఆలయకొ=ప్రకాశించును. నిక్కంబు=సత్యము.

ఆనఁగ క్రాంచద్వీపాధిపతి యగు నీనృపాలుఁడు శివపూజమహిమచలన శివభావమునొంది నద్దణానృతియు భూతియు విద్విషత్పరసంభేదన వృత్తియుఁ జొందెనో యనునట్లు ప్రకాశించునని భావము.

చ. అవిరళరత్నకూటముల * హారిమహాసుమనోవితానవై
 భవములఁ బొల్పుకొంచగిరి * బంధురనూతనబంధుజీవబౌం
 ధవరదనాంశుకామణి య*నారత మింపగుఁ గాక నీకుఁ బ్రో
 త్నవకరకేళికాకనక*సౌధవిధానముఁ దాల్చి యెంతయుకొ. 57

టీ. అవిరళరత్నకూటములకొ.-అవిరళ=నందులేని, రత్న = రత్నమయములగు, కూటములకొ = శిఖరములచేత; హారిమహాసుమనోవితానవై భవములకొ.—హారి = మనోహరమగు, మహత్ = అధికమగు, సుమనోవితాన=పూగుంపులయొక్క, వైభవములకొ = విభవములచేత; పొల్పుకొంచగిరి=ఓప్పుచున్నకొంచపర్వతము; బంధురనూతనబంధు జీవబౌంధవరదనాంశుకామణి.—బంధుర=దట్టమగు, నూతన=నవీనమగు, బంధుజీవ=జపాతుసుమయునకు, బౌంధవ=సమానమగు, బౌంధవనగోత్రజ్ఞాతిబంధాదికబద్ధములు ఇచార్యకము అని చెప్పఁబడియున్నది, రదనాంశుకా=దంతచ్ఛదముగలకాంతలలో, మణి = రత్నతుల్యవగునోచంద్రికా! నీకుకొ=నీకు; ప్రోత్సవకరకేళికాకనకసౌధవిధానము.—ప్రోత్సవకర=వేడుక నుజేయునట్టి, కేళికా=విలాసార్థమగు, కనకసౌధ=బంగారుమేడయొక్క, విధానము=రీతిని; తాల్చి = ధరించి; ఎంతయుకొ=మిక్కిలి; అనారతము=ఎల్లపుడు; ఇంపగుఁగాక=అనందకరమగుఁగాక.

ఆనఁగ నీక్రాంచద్వీపమునం దుండుక్రాంచపర్వతము రత్నమయకూటములచే మనోహరపుష్పకదంబములచే నొప్పినదై నీకుఁ గ్రీడాసౌధమురీతిని ధరించి ప్రకాశించు నని భావము.

చ. అని యయ్యిందుధరసుందరి యెఱింగింప నన్నప్రపురందరునిపై నక్కుండ
 రదన డెందంబుఁ పొందువడ కున్ని తెలిసి యానధర్మ్య లమందరయంబున
 వేటొక్కమహీశకందర్పుఁ జేరం జన నందు నతనిం జూపి యాగోత్రధరపు
 త్రి తన్నేచకళతవత్రనగోత్రనేత్ర కిట్లనియె. 58

టీ. అని=ఈప్రకారముగా; అయ్యిందుధరసుందరి = పరమేశ్వరనకుపత్నియగు పార్వతీదేవి; ఎఱింగింపకొ=తెలియఁజేయఁగా; అన్నప్రపురందరునిపైకొ=అరాజేంద్రునిమీఁద; అక్కుండరదన డెందంబు=మొల్లలవంటి పలువరునగల యా చంద్రికయొక్క చిత్తము; పొం

దుపడకున్ని=పాండకయుండుటను; తెలిసి=తెలిసికొని; యానధుక్కులు=పల్లకిని మోయువారు; అమందరయంబునకొ=అతివేగముచేత; వేటొకచుపిశకందక్కుకొ=మఱియొక రాజమన్నఘని; చేరంజనకొ=సమీపమునకుఁబోఁగా; అందు=అస్థలమందు; అతనింజాపి=అరాజునజాపి; ఆగోత్రధరపుత్రి=పీమవంతునకుకొమార్తెయగు పార్వతీదేవి; తన్నేచకశతపత్ర సగోత్రనేత్రకుకొ=నల్లదామరలవంటి నేత్రములుగల యాచంద్రికతో; ఇట్లనియొకొ=వక్ష్యమాణప్రకారముగఁ బలికెను.

చ. నెలత కుశాంతరీపధరఃశీరమణీంద్రుఁడు వీఁడు వీనియా
దలపయి నుంచు మీవు కరఃతామరసార్జితమాక్తికాళి ని
య్యలఘుఁడు మారవీరవిశిఖాఘువిలోడితచిత్తధైర్యుఁడై
దలఁచుఁ జుమీ నిరంతరము త్వత్కుచదుర్గము లాశ్రయింపఁగకొ. 59

టీ. నెలత=చంద్రికా! వీఁడు=ఈరాజు; కుశాంతరీ పధరశీరమణీంద్రుఁడు=కుశద్వీప భూవరుఁడు; వీనియాదలపయి=వీని శిరముమీఁద; ఈవు=నీవు; కరతామరసార్జిత మాక్తికాళికా=కరతామరసంకేటదామరచే, అర్జిత=గ్రహింపబడిన, మాక్తికాళికా=ముత్యములపేరును; ఉంచుము=ఉంచుము. ఇయ్యలఘుఁడు=ఈఘనుఁడు; మారవీరవిశిఖాఘువిలోడితచిత్తధైర్యుఁడై.-మారవీర=మన్నభవీరునియొక్క, విశిఖాఘు=బాణబృందముచేత, విలోడిత=కలఁపఁబడిన, చిత్త=హృదయముయొక్క, ధైర్యుఁడై=ధైర్యముగలవాఁడై; నిరంతరము=ఎల్లపుడు; త్వత్కుచదుర్గములు.-త్వత్=నీయొక్క, కుచదుర్గములు = పాలిండ్లనెడు కొండలను; ఆశ్రయింపఁగకొ=చేరుటకు; తలఁచుకొ=స్మరించును. చుమీ=సత్యము!

అనఁగ చంద్రికా! వీఁడు కుశద్వీపమునకు రాజు, వీనిశిరమునందు నీకేటనండు మాక్తిక హారమునుంచుము, ఈరాజు ఎల్లపుడు మన్నభ బాణములచేఁ గుంది నీకుచములను పర్వతముల నాశ్రయింపఁగోరుచున్నాఁడు, నిజమని భావము.

చ. నిరుపమవిశ్రవస్తనయనిగ్రహకృద్ద్రవిణాఘ్యుఁడై మహా
హరిబలసంయుతుండయి బుధార్చితరామనమాఖ్య సొప్ప నీ
నరకులసార్వభౌముని మహానం బలర స్వరియింప మేదిసీ
వరనుత నీకు నెంచ ననివార్యకుశోదయ మబ్బు ట్రబ్రమే. 60

టీ. నిరుపమ విశ్రవస్తనయని గ్రహకృద్ద్రవిణాఘ్యుఁడును.-నిరుపమ=సాటిలేని, విశ్రవస్తనఘు=కుచేరునియొక్క, నిగ్రహ=నిరసనమును, కృత్=చేయుచున్న, ద్రవిణ=ధనముచేత, ఆఘ్యుఁడై=ధనికుఁడైనవాఁడై; నిరుపమ=సాటిలేని, విశ్రవస్తనయ=రావణాసురునియొక్క, నిగ్రహమునుజేయు, ద్రవిణ=బలముచేత, ద్రవిణంకాంచనేపితే ద్రవిణంచపరాక్రమే' యని విశ్వము; ఆఘ్యుఁడైనవాఁడని, క్రీరామపరమైనయర్థము; మహాహరిబల సంయుతుండయి.-చువో=అధికమగు, హరిబల=స్థింహబలముతో, సంయుతుండయి=కూడుకొన్నవాఁడయి; హా

రిబలి=వానర సైన్యముతో, ననిరామపర మైనయర్థము; బుధార్చిత రామసమాఖ్యకొ.- బుధ=విద్వాంసుల చేత, అర్చిత=మన్నింపఁబడిన, రామ = మనోజ్ఞమగు, సమాఖ్యకొ = కీర్తిచేత; బుధ=దేవతలచేత, అర్చిత=పూజింపఁబడిన, రామసమాఖ్యకొ=రామయను నామముచేత, ననిరామపర మైనయర్థము; ఒప్పు నీనరకులసార్యభౌమునికొ=ప్రకాశించు నీనరకుల చక్రవర్తిని, శ్రీరాముని; మనంబు=మానసము; ఆలరకొ=సంతోషించునటులు; వరియింపకొ = శోరఁగా; మేదినీవరసుత.- మేదినీవర=భూభర్తయగు తుణదోదయునికి, సుత=కూతురవగుచంద్రికా! భూపుత్రియగుస్తీతాదేవియనునర్థము దోచుచున్నది; నీకు; ఎంచకొ=విచారింపఁగా; అనివార్య కుశోదయము.- అనివార్య=నివారించుట కశక్యమగు, కుశ=కుశద్వీపముయొక్క, ఉదయము=ఉన్నతి; అబ్బుట=అభించుట; అబ్రమే=అశ్చర్యమా? కాదనుట. అనివార్యమగు, కుశ=కుశఁడనుపుత్రునియొక్క, ఉదయము, అబ్బుట చిత్రముగాదని తోచుచున్నది.

అనఁగా కుశేరునికన్న నెక్కువ ధనము గలవాఁడును సింహబలుఁడును పండితశాస్త్రముయినకీర్తి గలవాఁడు నగునీకుశ ద్వీపాధిపతిని వరియింతువేని నీకు కుశద్వీప మబ్బునని భావము. రావణుని బరాక్రమముచే నిగ్రహించినవాఁడును వానర సైన్యముగలవాఁడును రామ నామముగలవాఁడు నగుదాశరథిని వరించిన స్తీతాదేవికిఁ గుఠఁ డనుపుత్రుఁడు గలిగెనని యర్థాంతరపక్షమున భావము.

మ. బలజాటీమణిదీప్తిదీపకులసంభారాప్తయాజన్యమంగ
 గళగేహంగణిధి వీఁడు గుణటంకారాఖ్యమంత్రధ్వనుల్
 సెలఁగ న్నాహనలక్ష్మిక గూడి కరనాళికంబుల న్నూర్చు బో
 నలి మై నాకబలికొ ద్విషత్కరిశిరోనర్హోరుముక్తాతతికొ. 61

టీ. వీఁడు=కుశద్వీపాధిపతి; బలజాటీమణి దీప్తిదీపకుల సంభారాప్త యాజన్యమంగ గేహంగణిధికొ.- బల=సేనలయొక్క, జాటీమణి=శిరోమణులయొక్క, దీప్తి=కాంతులనెఁడు, దీప=దీపియలయొక్క, కుల=సమాహమనెఁడు, సంభార=పదార్థసంచయముచేత, ఆప్త=పొందఁబడినది, కౌ=అగునట్టి, జన్య=యుద్ధమనెఁడు, మంగళగేహ=కల్యాణగృహముయొక్క, అంగణిధికొ=ముంగిటిభూమియందు; గుణటంకారాఖ్య మంత్రధ్వనుల్.- గుణ=అల్లెత్రాటియొక్క, టంకార=టంకారధ్వనియనెఁడు, ఆఖ్య=ప్రసిద్ధిగల, మంత్రధ్వనుల్=మత్రముల రొదలు; చెలఁగకొ=ఓప్పుచుండఁగ; సాహసలక్ష్మికొ=తెగువయనెఁడులక్ష్మిని; కూడి=పొంది, వివాహమయియనుట; నలిమైకొ=యోగ్యముగా; ద్విషత్కరిశిరోనర్హోరు ముక్తాతతికొ.- ద్విషత్కరి=శత్రుగజములయొక్క, శిరః=శిరములయందుండు, అనర్హు=అమాల్గములగు, ఉరు=గొప్పలగు, ముక్తా=ముత్యములయొక్క, తతికొ=సమాహమముచేత; నాకబలికొ=వివాహంగభూతమగు నాకబలియను కృత్యమును; కరనాళికంబులకొ=కరకములములచేత, కరమందుండు బాణముల చేత ననిగాని యర్థము; కూర్చుకొ=ఓవరించును. బో=సత్యము.

అనఁగ నీకుశద్వీపాధిపతి యగురాజ సైనికులయొక్క శిరోమణి కాంతు లనెఁడుదీపములచే నలంకరింపఁబడియున్న యుద్ధభూమి యనెఁడు మంగళగృహముండు అనఁగా వివాహ

గృహమందు అల్లెత్రాటిమ్రాత యనెను మంత్రములు నెలయుచుండఁగ సాహసలక్ష్మీ,
బెండ్లియై శత్రుగజంబుల శిరములయం దుండు ముత్యములచే నాకబలిం జేయునని భావము

మ. వరభోగాన్వితఁ డీస్వపాలకుఁడు ప్రోవక్ నిచ్చలు న్నించు స
ర్పిరపాంపత్యభివేష్టితోర్వర ధరాభృద్భేదిసంత్రాతని
ర్షరపుర్యుత్తమలీల నిత్యసుఖవిభ్రాజద్భుధక్రేణికా
పరిషక్తిఁ హితదాయురాజమణిసంప్రాప్తిం గురంగేక్షణా. - 62

టీ. కురంగేక్షణా=చంద్రికా ! వరభోగాన్వితఁడు.--వర=క్రేవమగు, భోగ= గృహ
ముశయ్య ఆభరణము వస్త్రము స్త్రీపుష్పము గంధము తాంబూలము అన్య నీయోనిమిదిభోగములతో,
అన్వితఁడు=కూడినవాఁడు; ఈస్వపాలకుఁడు=కుశద్వీపాధిపతియగు నీరాజా; ప్రోవక్=రక్షిం
పంగా; సర్పిరపాంపత్య భివేష్టితోర్వర.-సర్పిరపాంపతి=సర్పిసముద్రముచేత, అభివేష్టిత=
చుట్టబడిన, ఉర్వర=పుడమి; ధరాభృద్భేది సంత్రాతనిర్షరపుర్యుత్తమలీలఁ.-ధరాభృద్భేది=
ఇంద్రునిచేత, సంత్రాత=రక్షింపబడిన, నిర్షరపురీ=ఆమరావతియొక్క, ఉత్తమలీలఁ=క్రే
వమగు విలాసముచేత; నిత్యసుఖవిభ్రాజద్భుధక్రేణికాపరిషక్తిఁ.-నిత్య=కాశ్యతమగు, సుఖ
=సుఖముచేత, విభ్రాజత్=ప్రకాశించుచున్న, బుధ=విద్వాంసులయొక్క, దేవతలయొక్క,
క్రేణికా=పంక్తియొక్క, పరిషక్తిఁ=సంబంధముచేత; హితదాయురాజమణి సంప్రాప్తిఁ.-
హితదాయు= హితమునొసఁగు, రాజమణి=రాజక్రేష్టులయొక్క, సంప్రాప్తిఁ=ప్రాప్తిచేత;
హితమగుదానినిచ్చు చింతామణియొక్క సంప్రాప్తిచేత; మించుఁ=ప్రకాశించును.

అనఁగ నీకుశద్వీపాధిపతిచే బోషింపఁడుపుడమి యమరావతివలెఁ బ్రకాశించుచున్న
దని భావము.

క. అని తెలువ మనం బచ్చట, మొనయమి శిబికాధరాళి ముదిత నొకమహీ
శునిచెంతఁ జేర్ప శివయి, ట్లను నావిభుఁ జూపి చెలువ కమృతజదుక్తిఁ. 63

టీ. అని=ఈప్రకారము; తెలువఁ=తెలియఁజేయఁగ; మనంబు = దెందము; అచ్చ
టఁ=ఆరాజానందు; మొనయమిఁ=పూనకుండుటవలన; శిబికాధరాళి = పల్లకినిమాయువారి
గుంపు; ముదితఁ=చంద్రికను; ఒకమహీశునిచెంతఁ=ఒకభూపాలుని సమీపమును; చేర్పఁ=
పోదింపఁగ; శివ=పార్వతీదేవి; చెలువకుఁ=చంద్రికకు; అవిభుఁ=ఆరాజాను; చూపి=ప్రదర్శిం
చి; అమృతజదుక్తిఁ = సుధనుజయించిన వచనముచేత; ఇట్లు = వత్సమూలప్రకారముగ;
అనుఁ=పలికెను.

శా. ఓవద్దానన గాంచుమీనృపతి రఘోత్కంఠమై శాల్మలీ
ద్వీపత్రాణచణుం డితం డితనివిద్విట్కాంతకు త్పిత్తకే
లీపిచ్చందకవైఖరి స్వలయశైలీయోరుకూటంబు లా
లీనాలీగతి భిల్లరాద్యువతిహూళి క్రేణి పొల్పుఁ గడుఁ.

టీ. ఓ పద్మానవ=ఓ చంద్రికా ! ఈనృపతిఁ=ఈరాజును; రమ్యాత్కంఠమైఁ=మనోహరమగు సంతసముచేత; కాంచుము=చూడుము. ఇతండు=ఈరాజు; కాల్యలిద్వీపత్రాణచణుండు=కాల్యలిద్వీపమును బాలించువాఁడు; ఇతని విద్విట్కాంతకుఁ= ఇతని శత్రుకాంతకు; పలయ శైలీయోరుకూటంబులు.-పలయశైలీయ=చక్రవాళపర్వత సంబంధులగు, ఉరు=ఆధికములగు, కూటంబులు=శిఖరములు; ఉత్పత్తి కేళీపిచ్చందక వైఖరిఁ.-ఉత్=ఉన్నతమైన, ప్రత్న=పురాతనమగు, కేళీపిచ్చందక=క్రీడాగృహముయొక్క, వైఖరిఁ=రీతిని; భిల్ల రాద్యువతి మాళిశ్రేణి=ఎఱుకు దొరలయొక్క స్త్రీసమూహము; ఆళిపాలీగతిఁ=సకియలగుంపురీతిని; కడుఁ=మిక్కిలి; పాల్కుఁ=ఓప్పును.

అనఁగ నీకాల్యలిద్వీపాధిపతియొక్క శత్రుస్త్రీలకు మేడలు లోకాలొక పర్వతశిఖరము లనియు వారికి సకియలు ఎఱుకుస్త్రీ లనియును భావము.

మ. కలుమున్నీ రను పెన్కొలంకునడుమ * స్లస్పట్టి వీఁ డేలు శా
 ల్కలికాద్వీపము శ్రీయుతిం దనరుఁ గొమ్మా తమ్మి నా మధ్యసం
 స్థలి జ్యోతిర్లతికాఖ్య కేసరవృతో * ద్యత్కర్ణి కాస్ఫూర్తి రా
 జిల ద్రోణాద్రి తదగ్రగాభి మళిరా * జిస్థేమఁ జూపట్టఁగఁ. 65

టీ. కొమ్మా=చంద్రికా ! వీఁడేలుకాల్యలికాద్వీపము=ఈరాజు పాలించు కాల్యలిద్వీపము; కలుమున్నీ రను పెన్కొలంకునడుమఁ.-కలుమున్నీ రను=సురాసముద్రమ నెఱుకు, పెన్కొలంకునడుమఁ=పెద్దమడుఁగునడుమ; కస్పట్టి=కనిపించి; ద్రోణాద్రి=ద్రోణపర్వతము; మధ్యసంస్థలి జ్యోతిర్లతికాఖ్య కేసరవృతో * ద్యత్కర్ణి కాస్ఫూర్తిఁ.-మధ్యసంస్థలి=మధ్యప్రదేశమందలి, జ్యోతిర్లతికా=జ్యోతిర్లతల నెఱుకు, ఆఖ్య=పేరుగల, కేసర=కింజల్కముల చేత, వృత=ఆపరింపఁబడిన, ఉద్యత్=ప్రకాశించుచున్న, కర్ణికా=తామరదుద్దుయొక్క, స్ఫూర్తిఁ=అతిశయముచేత; రాజిలఁ=ప్రకాశింపఁగ; తదగ్రగాభిము = దానిపైనున్న మబ్బు; ఆళిరాజిస్థేమఁ=భృంగసమూహాకృతి చేత; చూపట్టఁగఁ=కనిపింపఁగా; తమ్మినాఁ=కమలమోయినునటులు; శ్రీయుతిఁ = కాంతితోఁగూడుట చేతను, లక్ష్మితోఁగూడుటచేతననియుఁ దోచుచున్నది; తనదఁ=ప్రకాశించును.

అనఁగ సురాసముద్ర మనెఱుగొప్పుకొలనునడుమఁ గాన్పించునీకాల్యలిద్వీపము నడుమ జ్యోతిర్లతిక లను కేసరయులతోఁజేరియున్న ద్రోణాద్రి తామరదుద్దువలెనుండఁగ నాపర్వతముమీఁద నున్న మేఘము భృంగరాజివలె నుండఁగ నొప్పుమడుగునందు భృంగరాజితోఁజేరి యున్న కమలమువలె నాద్వీపము ప్రకాశించునని భావము. సముద్రమధ్యగతద్వీపమును ప్రాదమధ్యగతకమలముగా నుత్పేక్షించుటచే నుత్పేక్షాఅంకారము.

మ. తరుణీ వీనియశోవదాతశుక ము * ద్యచ్ఛక్తి మిన్నెంది బం
 ధురతారాకులగో స్తనీఫలములం * దోఁస్తో భుజింప న్విభా

వరి తద్దైన్యముఁ జెంద దేతదతిదీవ్యజ్ఞైత్రభేరీర వ్రా

త్కరఘక్కుద్దురీహిణాండకర్పరగళః ద్వాహ్యోంబుబిందుచ్చటక్.

66

టీ. తనుజీ=చంద్రికా! వీనియశోవదాతకుకము=ఈశాల్పలిద్వీపాధిపతియొక్క యశ
 స్సునెడు తెల్లనికుకము; ఉద్యచ్ఛక్తిక్=మీఁదికెగయుచున్న శక్తిచేత; మిన్నొంది=అకాశము
 నుటొంది; బంధురతారాకులగోస్తనీఫలములక్.-బంధుర=ఎడములేని, తారాకుల=రిక్కలగుం
 పనెడు, గోస్తనీఫలములక్=ద్రాక్షాఫలములను; తోడ్కోక్=వెంటనె; ఘజంపక్=తినఁగా;
 విభావరి=రాత్రి; ఏతదతిదీవ్యజ్ఞైత్రభేరీరవోత్కర ఘక్కుద్దురీహిణాండకర్పరగళ ద్వాహ్యోంబు
 బిందుచ్చటక్.-ఏతత్=ఈశాల్పలిద్వీపాధిపతియొక్క, ఆతిదీవ్యత్=మిక్కిలిప్రకాశించుచు
 న్ను, జైత్రభేరీ=జయభేరియొక్క, రవోత్కర=శబ్దబృందముచేత, ఘక్కుత్=పగిలిన, దురీహి
 ణాండ=బ్రహ్మాండముయొక్క, కర్పర=పుష్టివలననుండి, గళత్=జాటుచున్న, బాహ్యోంబు=
 బ్రహ్మాండమునకు వెలుపటనుండు జలముయొక్క, బిందు = బిందువులయొక్క, ఘటక్=
 సమాహముచేత; తద్దైన్యము.-తత్=ఆనక్షత్రములయొక్క, హైన్యము=కూన్యతను; చెం
 దదు=పొందదు.

అనఁగ నీశాల్పలిద్వీపాధిపతియొక్క యశ మనెడు తెల్లనిచిరుక మిన్నొంది నక్షత్ర
 ములను ద్రాక్షాఫలములను తినినను రాత్రి వీని జయభేరీనినాదములవలన బ్రహ్మాండకర్పరము
 పగిలి స్రవించు జలబిందుసందోహముచే రిక్కలయొక్క లేమిని జెంద దని భావము. యశ
 మును కుకమునుగా రిక్కలను ద్రాక్షాఫలములనుగా జలబిందువులను రిక్కలనుగా వర్ణించుట
 చే దూపకాలంకారము.

ఉ. ఈవనుభేకుఁ గూడి హరిఃశేషణ నీవు ముదంబు నిక్క వే

లావనవాటికావిహృతులం జరియించుచు మించువేళ నీ

మై వలగొన్న సంక్రమసఃసూజము దూలఁగఁ బొల్పుఁ గాక హా

లావనరాశివాగ్నికణకులస్థగితానిలపోతజాతముల్.

67

టీ. హరిశేషణ=కురంగముయొక్క కనులవంటి కనులుగలయోచంద్రికా! ఈవను
 భేకుక్=ఈశాల్పలిద్వీపాధిపతిని; కూడి=కలసి తొని; నీవు; ముదంబు=సంతసము; నిక్కక్=
 అతిశయింపఁగా; వేలావనవాటికావిహృతులక్.-వేలా=చెలియలికట్టయొక్క, వన=అడవి
 యొక్క, వాటికా=పంక్తులయందు, విహృతులక్=విహారములచేత; చరియించుచుక్=ప్రస్తురు
 చు;మించువేళక్=అతిశయించునమయమందు;నీమైక్=నీశేరీరమందు;వలగొన్న సంక్రమసహ
 జము.-వలగొన్న=చుట్టుకొన్న, సంక్రమ=క్రమలయొక్క, సమాజము=సమాహము; తూలఁ
 గక్ = పోవునటులు; హాలావనరాశివాగ్నికణకులస్థగితానిలపోతజాతముల్.-హాలావనరాశి=
 కురాసముద్రముయొక్క, వాగ్నికణ=ఉధకకణములయొక్క, కుల=సమాహముచేత; స్థగిత=

కప్పిఁబడిన, అనిలపోత=మందమాతములయొక్క, జాతముల్ =సమాహములు: పోల్చుఁ గాక=విప్పఁగాక.

ఓచంద్రికా ! నీవు కాల్యలిద్వీపాధిపతిని గూడి వేలావనిహారమును చేయుచుండు తఱి నీకరీరక్రమము కలుమున్నటి నీటితుంపరలతోఁగూడిన తెప్పెరలు తొలఁగఁజేయునని భావము.

వ. అని యప్పంచాస్యపంచాస్యమధ్య యెఱింగించిన నాకాంచనాంగినేత్రాంచలం బతనిపైఁ బ్రవర్తింప దయ్యె నది యెఱింగి వేటొక్క మహీశవుంగవుఁ జేర నియోగించి యారాజేంద్రుం జూపి యన్నెలఁత కన్నెలతాల్పువేల్పు పట్టపుదేవి యిట్లనియె. 68

టీ. అని=ఈ ప్రకారముగఁ బలికి; అప్పంచాస్యపంచాస్యమధ్య.-పంచాస్య=ఈశ్వరునికి, పంచాస్యమధ్య=సింహమువంటినడుముగల యనఁగా శివకాంతయగు నాపార్వతీదేవి; ఎఱింగించినన్ = తెలియఁజేయఁగా; ఆకాంచనాంగినేత్రాంచలంబు=ఆచంద్రికయొక్కటూక్షము; అతనిపైఁ =ఆకాల్యలిద్వీపాధిపతియొద్ద; ప్రవర్తింపదయ్యెన్ = ప్రసరింపదాయెను. అదియెఱింగి=అది తెలిసి; వేటొక్కమహీశవుంగవున్ =మఱియొక రాజశ్రేష్ఠుని; చేరన్ =సమీపించునటులు; నియోగించి=ఆజ్ఞాపించి; ఆరాజేంద్రుఁజూపి; ఆన్నెలఁతకన్ =ఆచంద్రికకు; అన్నెలతాల్పువేల్పు పట్టపుదేవి=చంద్రునిధరించిన యీశ్వరునకుఁ బట్టపుదేవియగు పార్వతీదేవి; ఇట్లు=వక్ష్యమాణప్రకారము; అనియెన్ =పలికెను.

మ. అరిజన్యాంబుధినంభవజ్జయరమా హాసాంకురత్కిర్తి నీ శరజాస్తోత్రీపమమూర్తిఁ గాంచు చెలిన్ల ప్లక్షుద్వీపభూభర్త నస్తరసాభృద్ధరణీయయై పొదలు గోత్రం దాల్పు నీమేటి భావ్వరదోర్యష్టి భుజాంగదాగ్రఖచితాంచచ్చక్రనీలోపధిక. 69

టీ. చెలి=చంద్రికా! అరిజన్యాంబుధినంభవజ్జయరమా హాసాంకురత్కిర్తిన్.-అరి=శక్రవులయొక్క, జన్య=యుద్ధమునెఱు, అంబుధి=నముద్రమందు, నంభవత్ = జన్మించిన, జయరమా=జయలక్ష్మీయొక్క, హాసాంకురత్ =చిఱునగవువలెనాచరించు, కీర్తిన్ = యశముగల; ప్లక్షుద్వీపభూభర్తన్ =ప్లక్షుద్వీపరాజైన; ఈజలజాస్తోత్రీపమమూర్తిన్ =మన్నభునికిసమానముగు దేహముగలవీనిని; కాంచు=చూడుము. ఈమేటి=ఈఘనము; స్తరసాభృద్ధరణీయయై.-స్తరసాభృత్ =స్తరసలచలములచేత, ధరణీయయై=ధరింపఁదగినదియై; పొదలుకోత్రన్ =స్థిఱొందుచున్న భూమిని; భావ్వరదోర్యష్టి భుజాంగదాగ్రఖచితాంచచ్చక్రనీలోపధిక.-భావ్వర=ప్రకాశించుచున్న, దోర్యష్టి = భుజుండములయొక్క; భుజాంగద = శేఱురములయొక్క, అగ్ర=వివరయందు, ఖచిత=చెక్కఁబడిన, అంచత్ =ప్రకాశించుచున్న, శక్రనీల=ఇంద్రనీలముయొక్క, ఉపధిక =కపటముచేత; తాల్పున్ =ధరించును.

అనఁగ నీప్లక్షదీప్తిపాధిపతి నప్రమలాచలములు మోయుచున్న భూమిని తన బాహు పురియందలిచెక్కియున్న యంద్రసీలమణి యనువ్యాజముచే ధరించి యున్నాఁడనిభావము. భూమి నల్లని దనుటకు విష్ణుమూర్తి వక్షమునందు ధరించుచున్న కస్తురిని లక్ష్మీదేవిసమీప మందు భూదేవిని బ్రీతితో సులచెనా యనునట్లులు ఘనుచరిత్రయం దుత్ప్రేక్షింపఁ బడి యున్నది.

మ. అనిశంబు న్బుధవర్ణకల్పతరుదీప్యద్వాసనాలభిఁ జే
కొని యదైవతరుచిం గరంబు మను నీక్షిణీస్థలాక్షిణవ
ర్కునికీర్తిప్రకరంబు మించ సకియోహూపూర్వపక్షావలం
బనత న్రాజలు నట్టిధ్వాంతపరధామం బెచ్చునే యెచ్చటఁ.

70

టీ. అనిశంబుఁ = ఎల్లపుడు; బుధవర్ణకల్పతరుదీప్యద్వాసనాలభిఁ. - బుధఁ = దేవత లచేత, వర్ణ్యఁ = వర్ణింపఁదగిన, కల్పతరుఁ = కల్పవృక్షములయొక్క, దీప్యత్ = ప్రకాశించుచు న్ను, వాసనా = వలపుయొక్క, లభిఁ = ప్రాప్తిని; చేకొని = గ్రహించి; అదైవతరుచిఁ = అద్వితీయ కాంతిచేత; కరంబు = మిక్కిలి; మనునీక్షిణీస్థలాక్షిణవర్కునికీర్తిప్రకరంబు. - మను = వృద్ధిఁబొందు చున్న, ఈక్షిణీస్థలాక్షిణవర్కునికీర్తిప్రకరంబు = ప్లక్షదీప్తిపాధిపతియగు నీరాజశ్రేష్ఠునియొక్క కీర్తిపుంజము; మించఁ = అతిశయింపఁగా; ఓహూపూరి = ఓహూచంద్రికా! పూర్వపక్షావలం బనతఁ = అపసిద్ధాంతము ఆశ్రయముగాఁగలుగుటచేత; పూర్వపక్షఁ = శుక్లపక్షము, అవలంబన తఁ = ఆశ్రయముగాఁ గలుగుటచేత నని స్వభావార్థము; రాజలునట్టి ధ్వాంతపరధామం బు. - రాజలునట్టి = ప్రకాశించునట్టి, ధ్వాంతపరఁ = చంద్రునియొక్క, ధామంబు = తేజము; ఎచ్చు టఁ = ఏప్రదేశమందైన; ఎచ్చునే = అతిశయించునా? ఇవట, అనిశంబుఁ = ఎల్లపుడు; బుధఁ = విద్వాంసులచేత, వర్ణ్యఁ = పొగడఁదగిన, కల్పతరుఁ = కల్పతరువను వేదాంతగ్రంథముయొ క్క, దీప్యత్ = ప్రకాశించుచున్న, వాసనా = అనుభూతస్మృతియొక్క, లభిఁ = ప్రాప్తిని; చే కొని = గ్రహించి; అదైవతరుచిఁ = బ్రహ్మతైక్యమందలియాసక్తిచేత; మను = అతిశయించు, కీర్తిప్రకరంబు, పుల్లింగస్వారస్యమువలన నొకపురుషుఁ డని తోఁచుచున్నది; మించఁ = అతిశయింపఁగ; పూర్వపక్షావలంబనతఁ. - పూర్వపక్షఁ = అపసిద్ధాంతము, అవలంబనతఁ = ఆశ్రయముగాఁగలుగుటచేతను; రాజలునట్టి ధ్వాంతపరధామంబు. - రాజలునట్టి = ప్రకాశిం చునట్టి ధ్వాంతపరధామంబు = “ధ్వః ఆస్తేయస్యసః ధ్వాస్తః” అనఁగాధ్వశశబ్ద మంతమందుఁ గల మాధ్వశశబ్దమర్థము, తద్వాచ్యులఁ = ద్వైతులు; అట్టి ద్వైతులయొక్క, పరధామంబు = ముఖ్య మగుసిద్ధాంతము; ఎచ్చునే? ఎచ్చదని భావము. ధ్వాంతఁ = అజ్ఞానముయొక్క, ధామంబెచ్చునే యనియు చెప్పఁబడును.

అనఁగ నోచంద్రికా! ప్లక్షదీప్తిపాధిపతియొక్క కీర్తిపుంజము కల్పతరుకాంతితో నేకీభవించినకాంతి గలదై మించఁగ శుక్లపక్షమం దుండుచంద్రునితేజము హెచ్చునా? హెచ్చదని భావము.

అక్షయతస్థాంతపరు లగువిద్వాంసులచేఁ బ్రశంసింపఁ పడినకల్పతరువను వేదాంత గ్రంథముయొక్క మన నాదులచే నుదయించిన వాసనను చేకొని బ్రహ్మోత్తైక్యానుసంధానము చేవిజృంభించువిద్వాంసుఁ డతికఠింపఁగ పూర్వపక్షమతము నవలంబించియున్న మాధ్యసి థాంతము హెచ్చ దని ధ్వని.

చ. సరససితోపమాధర రసాలపయోనిధిరాజవేష్టితో
ర్వర కధీనేత నీపతి నవారితవై భవశాలి నీమహీ
శ్వరు నవలాలసాతిలకవల్లికచయ్యనఁ బల్లవింప న
త్వరగతిఁ గాంచవే నయనవారిరుహాంతమునం బ్రీయంబునక. 71

టీ. సరససితోపమాధర.- సరస = మనోజ్ఞమగు, సిత = చక్కెరతో, ఉపమా పోత్కీగల, ఆధర = ఓవ్యమగులచంద్రికా! రసాలపయోనిధిరాజవేష్టితోర్వరకుక. - రసాలపయోనిధిరాజ = ఇక్షుసముద్రరాజుచేతను, వేష్టిత=వలగొనఁబడిన, ఉర్వరకుక = పుడమికి; అధీనేతక=పడయుని; ఈపతిక=రారాజును; అవారితవై భవశాలిక. - అవారిత=అనివార్యమగు, వై భవ=విభవముచేత, శాలిక=ప్రకాశించుచున్నవాని; ఈమహీశ్వరక=ఈస్థక్క ద్వీపాధిపతిని; నవలాలసాతిలకవల్లిక.- నవ=నూతనమయిన, లాలసా=వేడుకయనెడు, తిలకవల్లిక=బొట్టుగుతివ; చయ్యనక=శీఘ్రముగ; పల్లవింపక=చిగిరించునటులు; నయనవారిరుహాంతమునక=కమలమువంటి. నేత్రముయొక్క అంతముచేతను; ప్రీయంబునక=ప్రేమతో; సత్యరగతిక=అతిశీఘ్రముగ; కాంచవే=ఛూఢుమా.

ఓచంద్రికా! ఇక్షుసముద్రముచేఁ జాట్టఁబడియున్నట్టి పుడమి కధిపతి యగునీరాజును వేడుకయను తిలకలత పల్లవించునటు అతిశేగముగా నేత్రాంతముచే నవలొకింపు మని భావము నీదృష్టిచే బొట్టుగు చిగిరించునని కవిసమయము.

వ. అని యిట్లు లాగట్టుదొరపట్టి వివరించిన నారాచపట్టి యాదిట్టపై వైరా గ్యంబు డెలుపు చిన్ని నవ్వు నవ్వు నవ్వనిత దరహాసచంద్రిక తదీయసంతాప కారణంబై ప్రపర్తిలై సంత యానావలంబకకదంబకంబు జంబూద్వీపభూ పాలలోకంబుఁ జేర్చ నన్నగాధిరాజకుమారి యోనారి నేరెడుదీవియ రాజులు వీరు వీరిలో నొక్కరాజకుమారునిపైఁ జూపు నిలుపు మమ్మహాత్మునిగుణంబులు వర్ణించెద నని యానతిచ్చిన నాకాంత యఖిల దేశనాయకగుణ శ్రవణ కౌతూహలపూర్వమాణస్వాంతయై శాలీనతాభరంబున నూరకుం డె నది యెఱింగి సర్వమంగళ యక్కురంగనేత్ర కందఱం నెలుపునదియై వారిహో నొక్కరాజుం జూపి యిట్లనియె. 72

టీ. అని ఇట్లులు=ఈ ప్రకారముగ ; ఆ గట్టుదొరపట్టి = హిమవంతునకు పుత్రికయగ పార్వతీదేవి; వివరించినన్ = వక్కాడింపఁగ; ఆరాచపట్టి=ఆరాజపుత్రి; ఆదిట్టపైఁ=ఆప్ల క్షుద్విపాధిపతిమీఁద;వై రాగ్యంబు=అనురాగాభావమును; తెలుపుచిన్ననవ్వున్ = తెలియఁజేయు చిఱునగవు; నవ్వున్ = నవ్వుఁగా; అవ్వనితదరహాసచంద్రిక.-అవ్వనిత=ఆచంద్రికయొక్క,దరి హాసచంద్రిక=చిఱునగవువెన్నెల; తదీయసంతాపకారణంబై.-తదీయ=ఆప్ల క్షు ద్విపాధిపతి సంబంధియగు, సంతాప=పరితాపమునకు; కారణంబై=హేతువై; ప్రవర్తిల్లెన్ = ప్రవర్తించెను అంతన్ = అటుమీఁద; యానావలంబక కదంబకంబు = పల్లకిమ్రాయువారియొక్కగుంపు. జంబూద్వీప భూపాలలోకంబున్ = నేరేడుదివియంబుండుండు పుడమి దొరలగుంపును ; ఛర్మన్ =పొందింపఁగ; అన్న గాధిరాజకుమారి = హిమవంతునకు పుత్రికయగు నప్పార్వతీదేవి. ఓహరి=ఓచంద్రికా ! మీరు నేరేడు దీవియరాజులు=మీరు జంబూద్వీపంబుననుండు రాజులు;మీరి లోన్ = ఈరాజులలో; ఒక్కరాకుమారునిపైఁ=ఒకరాజపుత్రునిమీఁద ; చూపు=ద్వప్తినీ; నిలుపును=ఉంచును. అస్తుహాత్తుని గుణంబులు=ఆమహానుభావుని శౌర్యాదిగుణములను; వర్ణి చెదన్ = నుతించెద. అని = ఈ ప్రకారము; ఆనతిచ్చినన్ = సెలవియ్యఁగా; ఆకాంత = ఆచంద్రిక; అభిలదేశనాయక గుణశ్రవణకాతూహల పూర్వమాణస్వాంతయై,-అభిలదేశ నాయక = సమస్తదేశాధిపతులయొక్క, గుణ=శౌర్యాది గుణములయొక్క, శ్రవణ=వినుట యందు, కాతూహల=సంతనము చేత; పూర్వమాణ=నింపఁబడిన; స్వాంతయై=చిత్తముగలదై; కాలీనతాభరంబునన్ = లజ్జాగౌరవముచేత; ఊరకుండెన్ = ఏమనకయుండెను. అదియొటింగి= అదిదెలిసికొని; సర్వమంగళ=పార్వతీదేవి; ఆక్రంగన్ = ప్రేక్షకున్ = ఆచంద్రికకు; అందఱుండె లుపునదియై=ఎల్లరను దెలియఁజేయునదియై ; వారిలోన్ = ఆరాజులలో ; ఒక్కరాజుల్ ; ఒకభూభర్తను; చూసి=ప్రదర్శించి; ఇట్లు=వక్ష్యమాణప్రకారము; అనియెన్ = పలికెను.

చ. పాలఁతుక గొడదేశనరపుంగవుఁ డీతఁడు వీనిఁ గాంచు మి
 య్యలఘుఁడు నిత్యసద్గుణచయస్ఫురణన్ శుభకీర్తిపుత్రికా
 వలి నటియింపఁ జేయుఁ గడు * వాగ్రమణాండము లెల్లఁ గంచుకుం
 డలగతిఁ బౌయ కూని భ్రమణాక్రమణంబులు చక్కఁ జేకొనన్. 73

టీ. పాలఁతుక=చంద్రికా ! ఈతఁడు = ఈరాజు ; గొడదేశనరపుంగవుఁడు=గొడ దేశాధిపతి ; వీనిన్ = ఈరాజును; కాంచుము=చూడుము. ఇయ్యలఘుఁడు=ఈఘనఁడు; నిత్య సద్గుణచయస్ఫురణన్.-నిత్య = ఎల్లపుడు, సద్గుణ = దానరాక్షిణ్యాదిగుణములయొక్క, త్రా శ్చయొక్క, యని యర్థాంతరము, చయ=సమానముయొక్క, స్ఫురణన్ = ప్రకాశముచేతను, చలనముచేతనని యర్థాంతరము; శుభకీర్తిపుత్రికావలిన్.-శుభ=సుందరములైన, కీర్తిపుత్రి కా = కీర్తియనెడు బొమ్మలయొక్క, ఆవలిన్ = పంకిని; కడున్ = మిక్కిలి; వాగ్రమణాండ ములు=బ్రహ్మాండములను; ఎల్లన్ = అన్నిటిని; కంచుకుండలగతిన్ = కంచుకుండలరీతిగా; పా యక=విధువక; ఊని=గ్రహించి; అనఁగ నాట్యోపయోగి శుభములపగిది బ్రహ్మాండములను

గ్రహించి యని భావము; భ్రమణక్రమణంబులు.—భ్రమణ = తిరుగుటవలనైన, క్రమణంబులు=పొడవివ్యాసములను; చక్కణ్ = చక్కణ; చేకొనణ్ = గ్రహించునటులు; నటియింపఁజేయుణ్ = నాట్యము నొనరింపఁజేయును.

అనఁగా నీ గొడవేశాధిపతి బ్రహ్మాండములు కంచుకుండలుగా గ్రహించి తనమంచిగుణములను త్రాళ్లయొక్క చలనముచేత తనకీర్తులను బొమ్మలను భ్రమణ క్రమణంబులునేయు నటులు నటింపఁ జేయునని భావము. లోకములోనాట్యమందు ప్రవీణత గల వారు కుండలయందు నాట్య మొనరించుట ప్రసిద్ధము. ఈరాజకీర్తి సమస్తబ్రహ్మాండములను వ్యాపించిన దని వ్యంగ్యము. ఈపద్యమందు రూపకాలంకారము.

మ. సమిదుద్వోద్విత హేతిభృద్దళనవిఃస్ఫారప్రభావా ప్తిమై
క్షమఁ బెంపొంది యుదగ్రజిహ్వుయుతి నిఃచ్ఛల్ బల్ మొన ల్నావు శం
బముపై ధాటికిఁ జయ్యన న్నెడఁ నీఃక్షాభ ర్తధామాగ్ని క
ర్యమబింబోపధి నారతిచ్చు నహరఃఖ్వావాస యాత్రోవలణ్. 74

టీ. సమిదుద్వోద్వితహేతిభృద్దళనవిస్ఫారప్రభావాప్తిమైక్.— సమిత్ = యుద్ధమందు; ఉద్వోద్వితః=ప్రకాశించుచున్నట్టి; హేతిభృత్ = భిక్షుధాతులయొక్క; దళనః=బ్రదలుచేయుటచేత; విస్ఫారః=అధికమగు; ప్రభావః=మహిమయొక్క; ఆప్తిమైక్=ప్రాప్తిచేతను; సమిత్ = ఇంధనములచేత, ఉద్వోద్వితః=జ్వలించునట్టి, హేతిభృత్ = అగ్నియొక్క; దళనః=తిరస్కారముచేత; విస్ఫారః=అధికమగు; ప్రభావయొక్క ప్రాప్తిచేత నని యర్థాంతరము; క్షమణ్ = భూమియందు; పెంపొంది=వృద్ధిబొంది; ఉదగ్రజిహ్వుయుతిక్.—ఉదగ్ర=ఉత్కృష్టఁడగు; జిహ్వుయుతిక్=ఇంద్రసంగతిచేతను; జయశీలనియొక్క సంబంధముచేతనని యర్థాంతరము; నిచ్ఛల్ = ఎల్లపుడు; బల్నానల్ = నూరంచులను; అనేకనైన్యములను; చూపుతంబముపైక్ = కనఁబఱచువజ్రాయుధముమీఁదికి; ధాటికిక్ = జైత్రయాత్రకు; చయ్యనక్ = శీఘ్రముగ; వెడలక్ = బయలుదేఱఁగా; ఈక్షాభ ర్తధామాగ్నికిక్ = ఈ గొడవేశపురాజయొక్క, ప్రతాపాగ్నికి; ఆహరాఖ్వావాసః=దినలక్ష్మీ; ఆత్రోవలణ్ = ఆమార్గములయందు; ఆర్యమబింబోపధిక్ = నూర్యబింబవ్యాజముచేత; ఆరతిక్ = నీరాజనమును; ఇచ్చుక్ = చేయును.

ఈ గొడవేశాధిపతి ప్రతాపాగ్ని పుడమి కూరనిబర్హణముచే వృద్ధి నొంది; జయశీలని గూడి అనేక సేనలను జూపు పజ్రాయుధముమీఁదికి యుద్ధమునకు వెడలఁగా, దినలక్ష్మీ మార్గమందు ప్రతాపాగ్నికి నూర్యబింబ మనునెవ మిడి యారతిచ్చుచున్న దని భావము. నూర్యబింబము ప్రతాపాగ్నికి నీరాజనదీపము న్నటు లున్నదని పద్యమందు వ్యంగ్యము.

చ. వనజగృహంబుల నివ్విడిచి • వారిధిరాజకుమారి యీమహీ
శనయనపద్మసీమముల • సంతతము న్న్యసీయింపఁ బొడుగై

కొనినతదాలయాళి నుమకోమల బల్కొద నివ్వటిల్లఁగా
ననిశము మొత్తు లాడు మలినాత్మకబంభరదంభభూతముల్.

75

టీ. నుమకోమల = కుసుమమువలె మృదువైనదానా! వానిధి రాజకుమారి = లక్ష్మీదేవి; పనజగృహంబులకొ = పద్మగృహములను; విడిచి = వదలి; ఈమహీశనయన పద్మసీమలకొ = ఈ దొరకనుదామరల కొనలయందు; సంతతముకొ = ఎల్లపుడు; ఐసియింపకొ = నివసించఁగా; పాడుగొకొనిన తదాలయాళికొ = పాడుపడిన యాలక్ష్మీ గృహములయందు; బల్కొద = అధికమగు కోలాహలధ్వని; నివ్వటిల్లఁగాకొ = అతిశయింపఁగా; అనిశము = ఎల్లపుడు; మలినాత్మకబంభరదంభ భూతముల్. - మలినాత్మక = నల్లనిదేహముగల, పాపభూయిష్ఠుడుగు మనముగలయను నర్థము దోచుచున్నది, బంబర దంభ = కుమ్మెదలను కపటముగల, భూతముల్ = పితృదేవతలు; మొత్తులాడుకొ = కొట్లాడును.

ఓచంద్రికా! లక్ష్మీదేవి తనగృహములను విడిచి యీరాజు నపాంగములయందు వసియింపఁగ నామెగృహములు పాడుపడి వానియందు ఘోరధ్వనులను జేయుచు నల్లనిశరీరములు గల కుమ్మెదలనుపితృదేవతలు లెల్లప్పుడును గొట్లాడుచుండు నని భావము. రాజులనేత్రాంతములయందు కలిమి నెలంత యునికెయు కమలములు లక్ష్మీనివాసము లనుటయు నందు భృంగము లుండుటయుఁ బ్రసిద్ధము.

తే. అనిన ద్వైతార్థమునకు వేదాంత మనఁగ
వనిత స్వాంతం బలజనేంద్రుఁ నెనయ కున్కి
వేటొకనిచెంతఁ జేర్చి యవ్వెలఁది కద్రది
తనయ యారాజుఁ జూపి యిట్లనియె నవుడు.

76

టీ. అనినకొ = ఈప్రకారముచెప్పఁగా; ద్వైతార్థమునకుకొ = జీవాత్మ పరమాత్మలకు భేదముగలదను నర్థమునకు; వేదాంతమనఁగకొ = అద్వైతార్థ ప్రతిపాదకము లగునుపనివత్తులనునట్లు; వనితస్వాంతంబు = చంద్రికాచిత్తము; అలజనేంద్రుకొ = ఆనరవాఘుని; ఎనయకున్కికొ = పొందకుండుటచేత; వేటొకనిచెంతకొ = చుట్టియొకరాజు సమీపమును; చేర్చి = పొందించి; అవ్వెలఁదికొ = ఆచంద్రికకు; అద్రితనయ = పార్వతీదేవి; ఆరాజుకొ = ఆమఘరానగరపతిని; చూపి = ప్రదర్శించి; ఇట్లు = పశ్చిమానా ప్రకారము; అనియెకొ = పలికెను. అవుడు = ఆసమయమందు. దీని కుత్తరపద్యస్థక్రియతో నన్వయము.

" అనఁగా ద్వైతార్థము అద్వైతార్థప్రతిపాదకములగు నుపనివత్తులయందు ఏరీతి సమన్వితము కాదో అరీతిఁ జంద్రికాచిత్త మారాజునందు లగ్నము కా దని భావము.

చ. రతి దళుకొత్తఁ గాంచు మఘుఁరానగరీపరిపాలనక్రియో
రితమతి నీమహీపతి విశేషకలక్షణశోభితాస్య సం

బరికాబంధం=కోప్పుగలచంద్రికా! మధురాపురిమణి మహనీయసౌవర్ణ హర్షస్యసందోహాహారములకుకొ.—మధురాపురి=మధురానగరముయొక్క; మణి=మణులతోఁగూడిన,మహనీయ=శ్లాఘ్యములగు, సౌవర్ణ=సువర్ణవికారములగు, హర్షస్య=మేడలయొక్క, సందోహ=సమాహమునందలి; విహారములకుకొ = క్రీడలకు; ఆనవద్య=నిర్దష్టములగు, బృందావనాంత=బృందావనమధ్యమందున్న; లలికా=లీలయొక్క; అంత=మనోహరములగు; లలికాంత=పుష్పములయొక్క; హారణ=కోయుటయందైన; భేలాగతులకుకొ = క్రీడాగతులకు; కలితసారసమిత్ర కన్యకాకల్లాలమాలికా పాలికాకేలికలకుకొ.— కలిత=ఓప్పుచున్న; సారసమిత్రకన్యకా=యమునానదియొక్క; కల్లాల=తరంగలయొక్క,మాలికా=పంక్తులయొక్క, పాలికా=పరంపరలయందు; “పాలిస్త్ర్యశ్రీకృష్ణజ్జుపశ్చిమ”అని అనుచుండు; కేలికలకుకొ=విహారములకు,జలక్రీడలకనుట; చారుగోవర్ధనాచల కందరామందిరాళినిగూహవ వ్యాపృతులకుకొ.—చారు=సుందరములగు; గోవర్ధనాచల= గోవర్ధనపర్వతముయొక్క;కందరామందిర=గృహములవంటి గుహలయొక్క; ఆలి=పక్షులయందు,నిగూహవవ్యాపృతులకుకొ=దాఁగిలిమూఁతలనువ్యాపారములకు; ఆకాంక్ష=కోరిక;కలిగనేనికొ=పుట్టినేని;ఈథరాధీశకుల హాళికొ=ఈశాజను; అలఘులజ్ఞావలద్దృష్టి విలననంబు.—అలఘు=అధికమగు, లజ్జా=సిగ్గుచేత, వలతో=చలించుచున్న, దృష్టి=చూపులయొక్క, విలననంబు=విలాసమును; ఎనయఁజేయుము= కలయునటులు చేయుము.

అనఁగ మధురా పురి సౌవర్ణ సౌధములయందుఁ గలుగుక్రీడలను బృందావనపుష్పహారణములను యమునానదీజలక్రీడలను గోవర్ధనపర్వతగుహలయందు దాఁగిలిమూఁతలనుక్రీడలను కోరుదువేని నీరాజహాళియందుఁ గటాక్షముల నెఱపు మని తాత్పర్యము.

చ. కువలయసంభ్రమప్రదతఃకు న్నైలవై పరచక్రదర్శనై భవహరణాఢ్యవర్తనకుఁ * బాదయి యీవిభుదోర్తహంబు గోత్ర వెలయఁ దత్తులావిరహితాజనితోరుమలీమనత్వ మోయువతి వసద్రమేశతనుభోవధిఁ బర్షు దినేంద్రమేనునకొ. 79

టీ. ఓయువతి=ఓచంద్రికా! ఈవిభుదోర్తహంబు=ఈరాజాభుజప్రతాపము; కువలయ సంభ్రమప్రదతకుకొ.—మనవియం=కలువలకు, భూవలయమునకు, సంభ్రమప్రదతకుకొ = సంత సుమునిచ్చుటకు, తోట్రుపాటునిచ్చుటకు; నైలవై=నివాసస్థానమై; పరచక్రదర్శనైభవహరణాఢ్యవర్తనకుకొ.—పర=శ్రేష్ఠములగు, చక్ర=జక్కవలయొక్క,దర్శనైభవ=గర్వాతిశయముయొక్క, హరణ=పోఁగొట్టుటయందు, ఆఢ్య=పూర్ణమగు, వర్తనకుకొ=వ్యాపారమునకు; పాదయి=ఉనికిపట్టయి; గోత్రకొ=భూమియందు; వెలయకొ=ప్రకాశింపఁగా; తత్తులావిరహితాజనితోరుమలీమనత్వము.—తత్తులా=తత్సామ్యముయొక్క, విరహితా=రాహిత్యముచేత, జనిత=పుట్టింపఁబడిన, ఉరు=అధికమగు, మలీమనత్వము=హాలిన్యము, నైల్యమునట; వసద్రమేశతనుభోపధికొ.—వసతో = నివసించియున్న, రమేశ = నారాయణమూర్తియొక్క, తనుభా=

దేహకాంతియ నెడు, ఉపధిక్ = వ్యాజము చేత ; దిసేంద్రమేనునక్ = సూర్యకరీరమును ; పర్వక్ = వ్యాపించును.

అనఁగ నీరాజు ప్రతాపము కువలయసంభ్రమప్రదమును పరచక్రదర్శము నడఁగించు నదియు నగుటచే, గువలయసంతోషమును బోగొట్టువాఁడును బరచక్రదర్శమును నతిశయింపఁజేయువాఁడునగు సూర్యుఁడు ఏతద్రాజప్రతాపసామ్యముపొందమి నుదయించునైత్యమును, తనకరీర ముండుండు నారాయణమూర్తియొక్కకరీరకాంతి యనెడునెపముచే ధరించునని తాత్పర్యము. వాస్తవికమగు సూర్యకరీరగతనారాయణమూర్తిదేహకాంతిని, ప్రచ్ఛాదించి సామ్యాఖ్యావప్రయుక్తలోపమువలన జన్మించునైత్యమును గాఁ జెప్పటచేఁగైతవాపహ్నవాలంకారము.

తే. అని యెఱింగింప నపుడు పఞ్చాయాం చలములు

వ్రాల్ప శిబికాధరు ల్లద్విరక్తి నెఱిగి
వేటొకనృపాలుఁ జేర్చ నావెలఁది కగజ
యన్తుహీశునిఁ జూపి యిట్లనుచుఁ బలికె.

80

టీ. అని=ఈప్రకారము, ఎఱింగింపఁక=తెలియఁజేయఁగా; అప్పుడు=ఆనమయమందు; పఞ్చాయాం చలములు.-పఞ్చ=ఐపులయొక్క, ఆం చలములు=అగ్రములు; వ్రాల్పక్ = వంపఁగా; శిబికాధరులు = పల్లకినిమోయువారు; తద్విరక్తిక్.-త=ఆరాజునందు, విరక్తిక్=విరాగమును; ఎఱిగి=తెలిసికొని; వేటొకనృపాలుక్=వేటొకరాజును; చేర్చక్=పొందింపఁగా; ఆవెలఁదికిక్=అచంద్రికను; అగజ=పార్వతీదేవి; అన్తుహీశునిక్=ఆరాజును; చూపి=ప్రదర్శించి; ఇట్లు=పట్టమణుఁడగుకారముగ; అనుచుక్. పలికెక్=వచించెను.

మ. వలజాలోకలలామ గన్దెనవె యీవారాణసీరాజును

జ్వలతేజోదినరాజు నిప్పతి భుజావప్తంభరేఖన్ద్విష
ద్వలకోటి న్నధియించి నిల్పె విజయస్తంభంబు లాళాగజా
వలికి న్నిచ్చలు కట్టుఁగంబములతేవ ద్వైవ దిగ్విభులక్.

81

టీ. వలజాలోకలలామ=సుందరులగుస్త్రీలమండలములో శ్రేష్ఠురాలా! “వలజావల్లదర్శనా” యనియమరుఁడు; ఉజ్వలతేజోదినరాజాక్.-ఉజ్వల=ప్రకాశించుచున్న, తేజః=తేజమునందు, దినరాజాక్=సూర్యునితో సమానుఁడగు; ఈవారాణసీరాజాక్ = ఈకాశీరాజును; కన్దెనవె=చూచుమా! ఇప్పతి=ఈకాశీరాజు; ఇదికర్తృపదము; భుజావప్తంభరేఖక్.-భుజావప్తంభ=భుజగర్వముయొక్క, “దర్శివతేపోవప్తంభః” అనియమరుఁడు; రేఖక్=శ్రేణి; ద్విషద్వలకోటిక్.-ద్విషద్వల = శత్రుసేనలయొక్క, కోటిక్ = నమూనామును; మధియించి=పంపించి; విజయస్తంభంబులు=జయస్తంభములను; దిగ్విభులక్=దిక్పాలకముల

యందు; ఆకాగజావలికిఁ = దిగ్గజములనమాహమునకు; నిచ్చలు=ఎల్ల పుడు; కట్టుఁగంబముల
 తేవఁ = కట్టివేయుకంబములయొక్కనీతివే; తోఁపఁ = కనిపించునటులు; నిల్పెఁ=నిలువఁ
 బెట్టెను.

అనఁగ నోచంద్రికా! యీకాశిరాజును కనుఁగొనుము, ఈరాజు తనభుజవిర్యముచేత
 పగతురఁ బరిమార్చి దిక్కులయందు దిగ్గజములకుఁ గట్టుకంబములపగిది యున్నవిజయస్తంభ
 ముల నిలిపె నని భావము.

మ. వరదానంబు ననల్పసౌకరియు శశ్వద్భోగసంపత్తిని
 బృరవుంగూటపుమేల్చి యీపతియెడఁగ భాసిల్ల నశ్రాంతము
 ర్వర తాఁ జేరి పయోజలోచన కరిఁస్వామిం గిరిస్వామి నా
 హరిరాజుఁ గిరిరాజు నెంచక ప్రమోదావాప్తి మించు న్లదుఁ. 82

టీ. వరదానంబుఁ.-వర=శ్రేష్ఠమగు, దానంబుఁ=చితరణమును, మదోదకమును ;
 అనల్ప సౌకరియఁ.-అనల్ప=అధికమగు, సౌకరియఁ=సుకరత్వమును, సూకరత్వమును; శశ్వ
 ద్భోగసంపత్తి.-శశ్వత్ = ఎల్ల పుడు, భోగసంపత్తి=ఉపభోగసంపద, పడఁగలయొక్కసం
 పద ; నిబ్బరవుంగూటపుమేల్చి = అధికమగుబాణములయొక్క మేలిమి, శిఖరములయొక్క
 మేలిమి; ఈపతియెడఁగ = ఈరాజునొద్ద; భాసిల్లఁ = ప్రకాశింపఁగా; అశ్రాంతము=
 ఎల్లపుడు; ఉర్వర=పుడమి ; తాఁ=తాను ; చేరి=హంది ; పయోజలోచన=చంద్రికా! నం
 బుద్ది; కరిస్వామిఁ=గజరాజును; కిరిస్వామిఁ=అదివరాహమును; ఆహరిరాజుఁ=అయాదిశే
 షుని; గిరిరాజుఁ=కులాచలమును; ఎంచక=లెక్కపెట్టక; ప్రమోదావాప్తిఁ = సంతోషప్రా
 ప్తిచేత; కడుఁ=మిక్కిలి; మించుఁ=అతిశయించును.

అనఁగా భూదేవి, కరికిరిహరిగిరిస్వాములయం దుండు దానసౌకర్య భోగకూటములు
 ఈరాజునందుఁ బ్రకాశింపఁగ, వారిని గణింపక యీభూపతిని జేరె నని తాత్పర్యము.
 ఇచట, కరిస్వామి గిరిస్వామి హరిరాజు గిరిరాజు అని గికారప్రయోగముచే, కరిస్వామి
 ప్రభృతులయందు ఆపకర్షణము దోఁచుచున్నది.

మ. అవసీనాయకపద్మసాయకుని దివ్యానందకాంతారవ
 న్యవిహారాన్నితు వీని నీయురముఁ జెందిం బూడవే దృష్ట్యలే
 హ్యవలగ్నామణి నీకు గాంగజలభేలాభోగముల్ హస్తీదా
 నేవవిద్వేషివదాబ్జసేవనవిధానం బబ్బు నశ్రాంతముఁ. 83

టీ. అవసీనాయకపద్మసాయకునిఁ.-అవసీనాయక=రాజులయందు, పద్మసాయకునిఁ=
 శున్నభునివంటివాని; దివ్యానందకాంతారవన్యవిహారాన్నితుఁ.-దివ్య=ప్రకస్తమగు, అనందకాం
 తార=అనందవనమందలి, వన్యవిహార=వనవిహారములతోడ, అన్వీతుఁ=కూడినట్టి; వీనిఁ=ఈ

రాజును; నీయురము=నీవక్షమును; చెందక=చొందునటులు, అలింగనము చేసికొనునటులగుట; దృష్ట్యైశేష్యవలగ్నామణి! = దృష్టి కగోచర మైనమధ్యభాగముగల స్త్రీలయందు త్తము రాలవగు చంద్రికా! చూడవే= చూడుమా. నీకుక; గాంగజల ఘోలాభోగములో=జాహ్నువీజలక్రీడలయొక్క పరిపూర్ణతలును; హస్తీదానవవిద్వేషిపదాబ్జసేవనవిధానంబు.-హస్తీదానవవిద్వేషి = విశ్వేశ్వరునియొక్క, పదాబ్జ=పాదకమలములయొక్క, సేవన=పరిచర్యయొక్క, విధానంబు=విధానమును; అశ్రాంతముక=ఎల్లపుడు; అబ్జుక=చేకూలును.

అనగ నోచంద్రికా! యీరాజును వరించితివేని గంగానదీజలవిహారములు గలుగుటయొ గాక శ్రీవిశ్వేశ్వరస్వామిపాదకమలములసేవయు నెల్లపుడుఁ జేకూలు నని భావము.

క. అని తెలుప వినియు నలజ,వ్వని విననటు లుండ యానశవచులొక్కన్మపా లునిఁ జేర్చ గారి యావిభు, వనజాక్షికిఁ జూపి యిటులు శ పల్కై వేడ్క. 84

టీ. అని=ఈప్రకారము; తెలుపక=తెలియఁజేయఁగా; వినియుక=అకర్ణించియు; అలజవ్వని=అచంద్రిక; విననటులుండక=విననిదానివలెనుండఁగా; యానవచులు = పల్లకిని మోయువారు; ఒక్కన్మపాలునిక=ఒక రాజును; చేర్చక = చేర్చఁగ; గారి=పార్వతీదేవి; అవిభుక=ఆరాజును; వనజాక్షికిక=చంద్రికకు; చూపి=ప్రదర్శించి; ఇటులు=ఈప్రకారము; వేడ్కక=నంతసముచేత; పల్కై.

శా.కర్ణాటేశ్వరుఁ డీతఁ డిమ్మనుజలోకస్వామి వీక్షించుమా
కర్ణాంతాయతనేత్ర వీనిజయజాగ్రద్భర్త భంభాకులో
దీర్ఘధ్వానము దిక్ప్రభిత్తిపరిభిత్తిస్సూర్తిఁ జేపట్టఁగాఁ
దూర్ణం బుర్వరఁ ద్రెళ్లు వైరినృపసంహంహంబు చిత్రంబుగక. 85

టీ. కర్ణాంతాయతనేత్ర = శ్రుత్యంతమువఱకు వికాలములగు నేత్రములగులచంద్రికా! ఈతఁడు=ఈరాజు; కర్ణాటేశ్వరుఁడు=కర్ణాటభూపతి. ఇమ్మనుజలోకస్వామిక=ఈనరపతిని; వీక్షించుమా=చూడుమా. వీనిజయజాగ్రద్భర్త భంభాకులోదీర్ఘధ్వానము.-వీని=ఈరాజుయొక్క, జయ=జయముచేత, జాగ్రత్=మేల్కొనిన, భర్త = సువర్ణమయముగు, భంభాకులు = జయభేరి బృందముయొక్క, ఉదీర్ఘ=ఉత్కృటముగు, ధ్వానము=నాదము; దిక్ప్రభిత్తిపరిభిత్తిస్సూర్తిక.- దిక్ప్రభిత్తి=దిగ్విక్రమయొక్క, పరిభిత్తి=భేదనముయొక్క, స్సూర్తిక=అతిశయమును; చేపట్టఁగాక = గ్రహింపఁగా; వైరినృపసంహంహంబు.-శత్రురాజబృందము; చిత్రంబుగక=నిచిత్రముగ; తూర్ణంబు=కీర్ణముగ; ఉర్వరక=భూమియందు; త్రెళ్లుక=పడును.

చంద్రికా! కర్ణాటభూమి కధినేత యగునీరాజును వీక్షించుము, వీని జయభేరినినా దము దిగ్విక్రమను భేదింపఁగానే యతనిశత్రువులు భూమిపైఁబడుదురని భావము. ఈ పద్య మునది దతిశయొక్తి భేదము.

మ. బలభిన్నీలనహోదరచ్చికుర యీపట్టాభిషిక్తేంద్రు హృ
 త్ఫన్లి వర్ణింపఁ దరంబె యిప్పతి తనుఁచ్చాయాగతిక్ మన్మథుం
 గలనం గెల్చి తదంకమండలముఁ జక్కొం గై కొనెం గానిచోఁ
 దలఁప స్వీనికిఁ జెల్ల నేర్చునె సముద్యన్నక్ర కేతుచ్చటల్. 86

టీ. బలభిన్నీలనహోదరచ్చికుర = ఇంద్రనీలములకుసమానములగుకురులు గలచంద్రికా!
 ఈపట్టాభిషిక్తేంద్రుఁ = ఈనూర్ధాభిషిక్తుని; హృత్ఫన్లి = హృదయప్రదేశమేందు; వర్ణింపఁ
 = నుతియించుటకు; తరంబె = శక్యమా? ఇప్పతి = ఈరాజు; తనుఁచ్చాయాగతిక్ = దేహకాంతిరీతి
 చేత; కలనఁ = యుద్ధమందు, మన్మథుఁ = మరుని; గెల్చి = జయించి; తదంకమండల
 ముఁ. - తత్ = ఆమన్మథునియొక్క, అంక = చిహ్నములయొక్క, మండలముఁ = సమాహమును;
 చక్కొం = చక్కగ; కైకొనెఁ = గ్రహించెను. కానిచోఁ = అట్లు గ్రహించనియెడల; తలఁ
 పఁ = విచారింపఁగ; వీనికిఁ = ఈరాజునకు; సముద్యన్నక్ర కేతుచ్చటల్. - సముద్యత్ = మీఁ
 దికిలేచిన, నక్ర కేతు = మకరధ్వజములయొక్క, ఛటల్ = సమాహములు; చెల్లనేర్చునె =
 చెల్లునా?

అనఁగ నారాజు తనసాబగుచే మరునిఁ బోదన గెలిచి వాని మకరధ్వజముల గ్రహించ
 చెను. అట్లుగానిచో వీనికి మకరధ్వజములు చెల్లునా యని భావము.

చ. ఇనకులనుత్యరాజపరఁమేశ్వరలక్షణశాలి యివ్విభం
 డనిశము చక్రహార్ద్రదమహోవసుదాన మొనర్ప నేర్చువాం
 ఛ నెనయుచంద్రుఁ డాఁ జుము రఁసావలయాతపవారణంబు త
 ధ్ధనజవజశ్రమాంబుకణికిల్ నుము ముత్తైవుకుచ్చు లెంచఁగఁ. 87

టీ. ఇనకులనుత్యరాజ పరమేశ్వరశాలి. - ఇనకుల = నృపసమాహముచేత, నుత్య = కొని
 యాడఁదగిన, రాజపరమేశ్వర = రాజరాజులయొక్క, లక్షణ = శుభలక్షణముల చేత, అనఁగా భా
 గ్యచిహ్నులచేతననుట, శాలి = ప్రకాశించుచున్న; ఇవిభండు = ఈరాజు; అనిశము = ఎల్ల
 పుడు; చక్రహార్ద్రదమహోవసుదానము. - చక్ర = జక్కవలకు, రాష్ట్రమునకు, హార్ద్రద = శ్రేణుము
 నిచ్చు, మహోవసుదానము = గొప్పకీరణములయొక్క, ధనముయొక్క, యిచ్చుటకు; ఓనర్పఁ = చే
 యఁగా; నేర్చువాంఛఁ = అభ్యసించుకొరికచేత; ఎనయు చంద్రుఁడు = బొందినచంద్రుఁడే;
 రసావలయా తపవారణంబు = భూచక్రచ్ఛత్రము; డాఁ = అగును. చుము = సత్యము. ముత్తైవుకు
 చ్చులు = మాక్తికగుచ్ఛములు; ఎంచఁగఁ = విచారింపఁగ; తధ్ధనజవజశ్రమాంబు కణికిల్. -
 తత్ = ఆచంద్రునియొక్క, ఛన = అధికముగు, జవజ = వేగమువలనఁబుట్టిన, శ్రమాంబుకణికిల్ =
 శ్రమోదక లిందువులు, చెమటలిందువులనుట. చుము = సత్యము.

ఈరాజస్యనిఘాచక్రాకారమగుగొడుగు గొడుగుగాదు, చుటియే మనఁగా చక్రమునకు
 కనుదాన మియ్యనేర్చిన యీపతిచెంగట, జక్కవలకు వసుదానము మియ్యనేరని వాఁడగు

టచే చక్రమునకు వసుదాన మియ్యనేర్పికొను వాంఛతోఁ జేరినచంద్రుఁడే; ఈముత్యపుగుత్తులు అతివేగముతోఁ జేరినచంద్రుని చెనుటవిందువులె యని భావము. ఈ పద్యమందు అశ్లేషరూపకాలంకారము.

మ. వరసామ్యంబు ఘటిల్లె నంచు నృపతు * ల్వర్ణింప రాజాధిరా
జు రవిద్యోతనరూపతేజు నితని * నోమాస్య యుద్వాహమై
నిరతం జౌవ్వము సర్వభూపహరిణీ* నేత్రాశిరోరత్నది
వ్యరుచుల్ త్వత్పదవీధి యావకరసా*న్వాదేశముం బూనఁగన్. 88

టీ. వరసామ్యంబు=వరుని యనురూపత, అనురూపుఁడయిన పరుఁడనుట; ఘటిల్లెనంచున్=చేకూఁతననుచు; నృపతుల్=రాజులు; ల్వర్ణింపన్=నుతింపఁగా; రాజాధిరాజున్=రాజులకురాజయినట్టి; రవిద్యోతన రూపతేజున్.-రవిద్యోతనరూప=సూర్యకాంతితుల్యమగు, తేజున్=కాంతిగల; ఇతనిన్=ఈకర్ణాటభూపతిని; సోమాస్య.-సోమ=చంద్రునివంటి, ఆస్య=ముఖముగలచంద్రికా ! ఉద్వాహమై=పెండ్లిచేసికొని; నిరతంబు=ఎల్లపుడు; సర్వభూపహరిణీ నేత్రాశిరోరత్న దివ్యరుచుల్.-సర్వభూపహరిణీనేత్రా=సమస్తరాజాంగనలయొక్క, శిరోరత్న=చూడామణులయొక్క, దివ్య=మనోహరములగు, రుచుల్=కాంతులు; త్వత్పదవీధిన్=నీ పాదప్రదేశమందు; యావకరసాన్వాదేశమున్.-యావకరస=లాక్షరసమునకు, అన్వాదేశమున్=పానరుక్త్యమును; “కించి త్కార్యం విధాతు ముపాత్త స్య కార్యానర విధానాయ పునరుపాదాన మన్వాదేశః” అని వైయాకరణసంకేతము, ఒక కార్యమును విధించినదాని నే మరలఁ గార్యాంతరమును విధించుటకై గ్రహించుట అన్వాదేశపదార్థము గాన పానరుక్త్యము ఫలితార్థము; పూనఁగన్=వహింపఁగా; ఓప్పము=ప్రకాశింపుము.

చంద్రికా! నీవితనిఁ బెండ్లియై యొప్పఁగా సమస్తరాజాంగనల చూడామణి మరీచుల చే నలంకృతంబు లగునీ పాదములకు లాక్షరసము పునరుక్తప్రాయమై యుండు ననిభావము.

వ. అని తెలిపి యాయుర్వీశుపై మనంబు పర్వకునికి నాశర్వప్రేయసి నుపర్వరాజగర్వాపహవైభవధూర్వహుం డగు నొక్కరాజకులోద్వహుం జేరనియోగించి యాపశ్యేందువదన కతనిం జూపి యిట్లనియె. 89

టీ. అని తెలిపి = ఈప్రకారము తెలియఁజేసి; ఆయుర్వీశుపైన్ = ఆరాజమీఁద; మనంబు=చిత్తము; పర్వకునికిన్=పానఁగకుండుటచే; ఆశర్వప్రేయసి=ఆపార్వతీదేవి; సుపర్వరాజ గర్వాపహవైభవ ధూర్వహుండు.-సుపర్వరాజ=ఇంద్రునియొక్క, గర్వ=అహంకారమును, ఆపహ=పోఁగొట్టునట్టి, వైభవ=విభవముయొక్క, ధూర్వహుండు=భారమును వహించినవాఁడు; అగు నొక్క రాజకులోద్వహున్=అయినట్టి యొకరాజశ్రేష్ఠుని; చేరన్=పొందువటులు; నియోగించి=అజ్ఞాపించి; ఆపశ్యేందువదనకున్=అచంద్రికకు; అతనింజూపి=ఆరాజునుజూపి; ఇట్లనియెన్=చక్షుమాణప్రకారముగఁ బలికెను.

మ. వనితా కన్యను కాశరా జటఁడు దైవాణు న్నహీన్ రాజరా
 జన నార్యేశ్వరమైతి సద్ద్రవిణధుఃకర్మత్వంబు నాత్మాంఘ్రిసే
 వనతాత్పర్యయుతా ప్రపుణ్యజనశశ్వత్సంపదాపాదకాం
 చనధీవృత్తియు సార్వభౌమనిభృతాశాగుప్తియుం బూనుచున్.

90

టీ. వనితా=చంద్రికా! ఇతఁడు=ఈఘోపతి; కాశరాజు=కాశదేశాధిపతి; మహీన్=భూ
 మియందు; రాజరాజన=కుబేరుడనఁగ, రాజశ్రేష్ఠుడనఁగ, నైవాణున్=అతిశయించును. ఆర్యే
 శ్వరమైతి=పార్వతీపతియొక్క, సత్పురుషశ్రేష్ఠులయొక్క, మిత్రత్వమును; సద్ద్రవిణధుఃకర్మ
 త్వంబున్.-సత్=శ్రేష్ఠముగు, ద్రవిణ=ధనముయొక్క, బలముయొక్క, ధుఃకర్మత్వంబును=ధీ
 ణత్వమును; అత్మాంఘ్రిసేవన తాత్పర్యయుతా ప్రపుణ్యజన శశ్వత్సంపదాపాద కాంచనధీ
 వృత్తియున్.-అత్త=తనయొక్క, అంఘ్రిసేవన=పాదసేవనమందు, తాత్పర్య=తత్పఠ్యము
 చేత, యుత=కూడుకొన్న, ఆప్ర=ఇష్టులగు, పుణ్యజన=పుణ్యపురుషులకును, యక్షులకును,
 శశ్వత్=ఎల్ల కాలము, సంపదాపాదక=విశ్వర్యము నిచ్చునట్టి, అంచన=ప్రకాశించు చున్న
 ట్టి, ధీవృత్తియున్=చిత్తవృత్తిని; సార్వభౌమని భృతాశాగుప్తియున్.-సార్వభౌమ=చక్రవ
 ర్తిత్వముచేత, నిభృత=పోషింపఁబడిన, ఆశా=దిక్కులయొక్క, గుప్తిన్=పాలనమును; సా
 ర్వభౌమ=సార్వభౌమమును దిగ్గజముచేత, నిభృత=భరింపఁబడిన, ఆశా=ఉత్తరదిక్కుయొక్క,
 గుప్తియున్=పాలనమును; పూనుచున్=గ్రహించుచు; దైవాణున్=ప్రకాశించును.

అనఁగ నీరాజు కుబేరునిపగిది నార్యేశ్వరమైతి సద్ద్రవిణధుఃకర్మత్వమును పుణ్యజనసం
 పదాపాదకత్వమును సార్వభౌమనిభృతాశాగుప్తిని పొంది ప్రకాశించు నని భావము.

సీ. గురువద్ది నీరాగఁగుంభితస్వాంతంబుఁ
 గని యొప్పుఁ జక్రవఃక్షప్రతాన
 మతివేల మధుసాలిశాస్త్రిచే నెవ్వేళ
 నలరారుఁ బారిజాతాగవహళి
 బాడబవర్ధనప్రాధిప్రచారంబు
 భాసిల్లఁ గడుఁ బొంగుఁ బాలకడలి
 నద్వనువఃరియైఁ సంలబ్ధదోషాను
 నృతిఁ బొల్చు వాసతేఁ యీశ్వరుండు

తే. తత్సమాసక్తిఁ బంకసంతతిఁ గరంబు
 ను విరళశ్రీ వహించుఁ గైరవచయంబు
 నసఘమై మించు నీమేటియశముతోడ
 సాటి యగు నెట్లు సారసజ్ఞాతినయన.

91

టీ. సారసజ్ఞాతినయన=కమలములవంటినేత్రములుగలచంద్రికా! చక్రపక్షప్రతానము= హంసలగుంపు; గురుపద్మినీరాగగుంభితస్వాంతంబుకొ. -గురుపద్మినీ=గురుభార్యయందు, రాగ= అనురాగముచేత, గుంభిత=పూరితమగు, స్వాంతంబుకొ = చిత్తమును; కని=పొంది; ఒప్పుకొ = ఒప్పును. గురు = అధికమగు, పద్మినీ=పద్మలతయందు, రాగ = అనురాగముచేత, ననిస్వభా వార్థము. పారిజాతాగహళి = కల్పవృక్షము; అతివేలమధుపాలికాపిచేకొ. -అతివేల= అధిక మగు, మధుపాలికా=మద్యపాయులబృందముయొక్క, ఆపిచేకొ=ప్రాప్తిచేత; ఎవ్వేళకొ = ఎల్లకాలము; అలరారుకొ=ప్రకాశించును. మధుపాలికా=భృంగపంక్తియొక్క, ప్రాప్తిచేత నని స్వభావార్థము. పాలకడలి = క్షీరసముద్రము; బాడబవర్ధనప్రాణిప్రచారంబు. -బాడబ= బ్రాహ్మణులయొక్క, వర్ధన= ఛేదనమందు, ప్రాణి=నేర్పుయొక్క, ప్రచారంబు=ప్రచారము; భా సిల్లకొ=ప్రకాశింపఁగ; కడుకొ=మిక్కిలి; పొంగుకొ=ఁజుకును. బాడబ=బడ బాగ్నియొక్క, వర్ధన = వృద్ధినిబొందించుటయందు, ప్రాణి ప్రచార మనిస్వభావార్థము. వాసతేయాశ్వరుం డు=చంద్రుఁడు; “వసతిర్వాసతేయాచక్యామరాత్రిశ్చకథ్యతే” అనివాలాయుధుఁడు; సద్వర్ధహారియై=సత్పురుషులద్రవ్యమునుపొరించినవాఁడై; సంలబ్ధదోషానుసృతికొ. -సంలబ్ధ= పొందఁబడిన, దోష=పాపములయొక్క, అనుసృతికొ=అనుసరణముచేత; బొల్చుకొ=ఒప్పును. సద్వర్ధహారియై=రిక్కులకాంతిపొరించినవాఁడై; సంలబ్ధదోషానుసృతికొ = పొందఁబడినరాత్రి యొక్క, అనుసరణముచేత నని స్వభావార్థము. కైరవచయంబు. -కైరవ = తెల్లగలువల యొక్క, చయంబు = గుంపు; తత్సమాసక్తికొ. -తత్=అదోషాకరునియొక్క, సమాసక్తికొ = సంబంధముచేతను; పంకనంతతికొ=పాపబృందముచేత; కరంబును=మిక్కిలి; విరళశ్రీకొ = విరళకాంతిని; వహించుకొ = పొందును. తత్సమాసక్తికొ=చంద్రసంబంధమును; పంకసం తతికొ = బురుదగుంపును; విరళశ్రీకొ = రాత్రియందుకాంతి నని స్వభావార్థము; అనఘ మై = పాపరహితమై; మించునీచేటియశముతోడకొ. -మించు = ప్రకాశించు, ఈచేటి యశముతోడకొ=ఈఘనునియొక్కకీర్తితోడను; సాటి=సమానము; ఎట్లు=వీరితి; అగుకొ = అగునుకొ కాదనుట.

అనఁగ నోచంద్రికా గురుపద్మినీయం దనురాగము గలిగి రాగవర్తనచే నుండుహంసవి తతి, మధుపాయులబృందముచే నావరింపఁబడి మించువేల్పులమ్రాఁకు, బాడబవర్ధనప్రచారం బున మించుపాలకడలి, సద్వసువులను పొరించి దోషాకరుఁడగు చంద్రుఁడు, దోషాకరసం బంధముచేతను పంకసంబంధముచేతను స్వల్పకాంతిని బొందియున్న కైరవచయము, నిర్దష్ట మై పాపరహితమై యెల్లపుడును మించునీఘనునికీర్తికి సాటి కావని భావము.

చ. వలదొర మీఱురూపు దయి+వాఱఁగ రాజులు నిర్ణరాధిపి
 పలనిభసీలవర్ణ మహి+పాలక శేఖరు వీనిఁ బెండ్లియై
 నెలఁతుక యీమహాత్ము నెద * నిచ్చలుఁ బోయక యుండు మంజనా
 ఘలతటభానమాననవ+చంపకవల్లి తెఱంగు వ్రానుచుకొ.

టీ. వలనొరమీఱురూపు. - వలనొరకొ = మన్నఘని, మీఱు = అతిశయించిన, రూపుకొ = చక్కదనము ; దయివాఱుగకొ = అతిశయింపఁగా ; రాజిలునిర్జరాధిపోపలనిభనీలవర్ణకొ. - రాజిలు = ప్రకాశించుచున్న, నిర్జరాధిపోపల = ఇంద్రనీలమణులకు, నిభ = సమానమగు, నీలవర్ణకొ = నల్లనికాంతిగల; మహిపాలశేఖరుకొ = రాజశ్రేష్ఠుఁడగు; వీనికొ = ఈరాజును; పెండ్లియొ = వివాహము చేసికొని; నెలఁతుక = చంద్రికా! అంజనాచలతటభాసమానవచంపకవల్లి తెఱంగు. - అంజనాచల = నీలాద్రియొక్క, తట = ప్రదేశమందు, భాసమాన = ప్రకాశించు, నవ = నూతనమగు, చంపకవల్లి = సంపెంగతీవయొక్క, తెఱంగు = రీతిని; పూచుకొ = పొందుచు; ఈమహాత్మునెదకొ = రాజువత్కీర్తిలమందు; నిచ్చులుకొ = ఎల్లకాలము; పాయక = సిద్ధక; ఉండుము.

ఇంద్రనీలవర్ణముగలిగి మన్నఘనిఁ దిరస్కరించు రూపు గలయారాజును పెండ్లిచేసికొని వీని యురమునందు, అంజనాచలముమీఁదనున్న చంపకవల్లి తెఱంగునఁ బ్రకాశించు మని భావము ఉపమాలంకారము.

తే. అనఁగ నమ్మాట వినియును * నలర కున్ని
 తెలిసి మఱియొక్క భూపాల*తిలకుఁ జేరఁ
 దార్చి శర్వాణి రాజనం*దనను బలికెఁ
 తద్గుణశ్రేణి యమృతజ*ద్భవ్యవాణి.

93

టీ. శర్వాణి = పార్వతీదేవి; అనఁగకొ = ఈ ప్రకారము పలుకఁగ; అమ్మాటకొ = ఆవచనము ను; వినియును = ఆకర్ణించియు; అలరకున్ని = సంతసింపకుండుటకు; తెలిసి = ఎఱఁగి; మఱియొక్క భూపాలతిలకుకొ = మఱియొక రాజశ్రేష్ఠుని; చేరకొ = పొందునటులు; తార్చి = చేసి; రాజనందనుకొ = చంద్రికను గుఱించి; అమృతజద్భవ్యవాణికొ = సుధను తిరస్కరించుచనము చేత; తద్గుణశ్రేణి = ఆరాజుగుణములపంక్తిని; పలికకొ = వచించెను.

మ. అనవద్యద్యుతి సంకభూమివతి నో*యబ్జాక్షి వీక్షింపు మొ
 య్యన నేతన్న ప్రధాటికానవకథా*వ్యాఖ్యాతృభేరికుల
 స్వనసంద్రావితనాథవద్రిపుపురీ*జాతంబు కాంతారత
 న్ననఁ జిత్రం బగుఁ గాదె గో*త్ర కవనీ*నామంబు చెకూఱుటల్.

94

టీ. ఓయబ్జాక్షి = ఓచంద్రికా! అనవద్యద్యుతికొ. - అనవద్య = నిర్లప్తమగు, ద్యుతికొ = కాంతిగల; అంకభూమివతికొ = అంకదేశాధిపతిని; ఓయ్యనకొ = తిన్నగ; వీక్షింపుము = చూచుము. ఏతన్న ప్రధాటికా నవకథావ్యాఖ్యాతృభేరికుల స్వనసంద్రావితనాథ వద్రిపుపురీజాతంబు. - ఏతన్న ప్ర = ఈ అంకపతియొక్క, ధాటికా = క్షేత్రయాత్రయొక్క, నవ = నూతనమగు, కథా = ప్రబంధమును, వ్యాఖ్యాతృ = వ్యాఖ్యానము చేయుచున్న, భేరికుల = రణభేరిబృందముయొక్క, స్వన = ధ్వని చేత, సంద్రావిత = పాఱుగొట్టబడిన, నాథవత్ = ప్రభువులుగల, రిపు

పురీకాతంబు=కక్రతుపురబృందము; కాఠారతక=అరణ్యత్వము చేత; మనక= వృద్ధిజౌం
దఁగా; గోత్రకుక=పురభూమికి; అవనీనామంబు=అకవికానిదనుపేరు, అవనియనిభూమికి
నామాంతరము; చేకూఱుటలో=సమకూఱుటలు; చిత్రంబగుఁ గాదె=చిత్రంబగునుగదా!

అనఁగ నంగభూపాలునిరణభేరినాదమునువినికక్రతురాజులు పాఠిపోవుటవలనఁదత్పు
రబృందము వనమయి పోయినను భూమికి యవని యని పేరుండుట చిత్రం బని తాత్పర్య
ము, అనఁగ కక్రతుపురములు అరణ్యప్రాయములయిన వని ముఖ్యాశయము.

సీ. అభ్రంబు రాయుపుఁజ్ఞాజనాలయంబులఁ
గమలించి తగుకీలిఁ నమరుకూలి
నరనచక్రము లాత్మఁ సాధ్వసం బంద వి
షక్రేణుల నెసంగుఁజలధరంబు
కడు నదాళుల మోదఁగరిమఁ జెంప నెసంగు
నతనుశస్త్రము లూనుఁనమరతరువు
ఘనబుధద్యుమ్నంబు ఁ గొని యజ్ఞహితభావ
మలర ధాత్రి రహించుఁబలినురారి

తే. లలి గురుక్షేత్రము. హరించి ఁ చెలఁగురాజు
నితరరామలరనగతి ఁ నెనయునుదధి
యింతి మదిలో ననాతతాఁయిత వహించు
నివ్విభుని సాటి గా నీగి ఁ నెన్నఁ దరమె.

టీ. అభ్రంబురాయుపుఞ్జాజనాలయంబులక. - అభ్రంబురాయు=మిన్నోరయు, పుణ్య
జన=పుణ్యాత్మలయొక్క. ఆలయంబులక=గృహములను; కమలించి = తాల్చి; తగుకీలిక=
ఓప్పుచున్నవహ్ని చేత; అమరుకూలి=ఓప్పుచున్నశంకరుఁడు; పుణ్యజన = రాక్షసులయొక్క.
త్రిపురాసురులయొక్కయనుట; ఆలయంబులక = త్రిపురములను; తాల్చియన్నిసేత్రముగల
వాఁడనిస్వభావార్థము; నరనచక్రములు = రసికబృందములు; ఆత్మక=మనమునందు; సాధ్వ
సంబు=భయమును; అందక=పొందునటులు; విషక్రేణులక = గరళపంక్తులను; జనంగుజల
ధరంబు=ఇచ్చుచున్నవేళును; శ్రేష్ఠము లగుహంసలు మనమున భయమెందునటులు జల
ధారల నొసఁగు నని స్వభావార్థము; కడుక = మిక్కిలి; సదాళులమోదగరిమక. - సక=
సత్పురుషులయొక్క, ఆళుల=పంక్తులయొక్క, మోద=సంతోషముయొక్క, గరిమక=అతిశయము
ను; చెంపక = ఖండించుటకు; నెసంగునతనుశస్త్రములు. - ఎసంగు=విజృంభించుచున్న, అతనుశస్త్ర
ములు=అధికములగుశస్త్రములను; డోనునమరతరువు=పొందినట్టివేల్పులవ్రూఁతు; కడుక=మిక్కిలి,
సదా=ఎల్లప్పుడు, ఆళుల=తుమ్మెదలయొక్క, సంతో=హితశయమును, చెంపక=వృద్ధిజౌందించుట

కు, ఎసంగు=ఓహ్వచున్న, ఆతనుకస్త్రములు=వికలను, బాండుననిస్వభావార్థము; ఘనబుధద్వి
 మ్నంబు.- ఘన=అధికమగు; బుధ=విద్వాంసులయొక్క, ద్యుమ్నంబు=ఆర్థమును; కొని=గ్ర
 హించి; అజ్ఞహితభావము - అజ్ఞ=మూఢులకు, హిత=అనుకూలమగు, భావము=అభిప్రాయము;
 అలరక=ఓహ్వనట్లు; ధాత్రిక=భూమియందు; రహించు. బలిసురాది=ఓహ్వచున్న బలిచక్రప
 త్తి; దేవతలయొక్క ద్రవ్యము గొని జన్నమునకు హిత మగు భావ మలర సోహ్వచున్న వాడని
 స్వభావార్థము; లలిక=అనక్తిచేత; గురుక్షేత్రము=అచార్యునిభూమిని, హరించి=అపహరించి;
 చెలగురాజు=ప్రకాశించుచున్న చంద్రుఁడు; బృహస్పతిభార్యుని హరించియొప్పినవాడనిస్వభా
 వార్థము; ఇతర రామలక=పరస్త్రీలను; రసగతిక = అనురాగరీతిచేత; ఎవయును దధి=పొందు
 చున్న సముద్రుఁడు; ఇత=పొందఁబడిన, రర=ధ్వనిగల, అమల=న్నచ్చమగు, రస=ఉదకము
 యొక్క, గతిక=ప్రాప్తిని; పొందినట్టివాడనిస్వభావార్థము; ఇంతి=చంద్రికా! మదిలోక=
 మనమునందు; అనాతతాయితక = ఆతతాయు లనఁగా “ అన్నిదో గరద తైచైవ శస్త్ర
 పాణి ర్ధనాపహాః” ఇత్యాదివచనమందుఁ జెప్పఁబడిననారు; మీరు కానివాడ నాతతాయి వీని
 ధర్మ మనాతతాయిత ఈధర్మమును; వహించునిచ్చి భునిసాటిగాక=వహించుచున్న యీ
 రాజునకు నమానము గా; ఈగిక్=వితరణమందు; ఎన్నఁదర సు=లెక్కఁబెట్టఁదరమా! కాదనుట.

అనఁగా త్యాగశీలుండై యనాతతాయియగునీరాజుతో నీగియందునజ్జన గృహములను
 గాల్చినశక్తిండును, సరసబృందమునకు వివంబిడిన జలధరుండును, ఆతనుకస్త్రములూనిన పారి
 జాతతరువును, పరద్రవ్యమును హరించినబలియు, గురుక్షేత్రమునపహరించినచంద్రుఁడును, ప
 రస్త్రీలఁబొందెననిన నముద్రుండును ఆతతాయులగుటచే సాటి గారిని భావము.

మ. పరసత్యప్రియభావభావుకలనః+ద్వర్ణాంచితశ్రీద్విజో
 త్కరసంరక్షణదక్షిణాశయుని లోకస్వామి నిష్కేటి సం
 బురుహమ్మన్యముఖిమచర్చిక జగంబుల్ మే లనం బెండ్లియై
 సరసీజాననుఁ బల్కుచాన యన నిఃచ్ఛల్ మించు ముత్సంతతోక. 96

టీ. పరసత్యప్రియభావ భావుకలనద్వర్ణాంచిత శ్రీద్విజోత్కర సంరక్షణ దక్షిణాశ
 యునిక.-పర=శ్రేష్ఠమగు, సత్య=నిజమందు, ప్రియ=ప్రీతిగల, భావ=భావముచేత, భావు
 క=భవ్యమగు, లసతో=ప్రకాశించుచున్న, వర్ణ=యశముచేత, అంచిత=ఓహ్వచున్న, శ్రీ =
 సంపదయును, ద్విజ=బ్రాహ్మణులయొక్క, ఉత్కర=సమాహముయొక్క, సంరక్షణ=పాలిం
 చుటయందు, దక్షిణాశయునిక=ఉదారమగు నాశయును గలవానిని; శ్రేష్ఠమగు సత్యలో
 కమందు, ప్రియభావభావుకములై, సతోవర్ణ= శుక్లవర్ణముచేత, అంచిత = ఓహ్వచున్న, శ్రీ.
 =కాంతితోఁగూడిన, ద్విజోత్కర=హంసబృందముయొక్క, సంరక్షణమందు, దక్షిణాశ
 యుఁ డనినబువపర మైనయర్థముదోచుచున్నది; లోకస్వామి=నరపతిని, నలువను; “హి
 రణ్యగరస్థిలోకేశః” అని యనురుఁడు, ఇష్టేటిక=ఈభునుని; అంబురుహమ్మన్యముఖిమ
 చర్చిక=అమ్మురుహమాత్మనం మన్యత ఇతి అమ్మురుహం మన్యంముఖంయస్యాస్య. అంబురు

హామ్యన్యముఖీ) తన్ను కమలమువలెఁదలఁచు ముఖముగలస్త్రీలలో ప్రకస్తవగుచంద్రికా! జగంబులు=లోకములు; మేలనక=మేలనఁగా; సరసీజాసనుకపల్కుచానయనక=నలువను సరస్వతీయసునటులు; పెండ్లియై=వివాహమాడి; నిచ్చల్=ఎల్లపుడు; ఉత్కంఠతోక=సంతోషముతో; మించుము=ఆతిశయించుము.

నలువను సరస్వతీ పెండ్లియై నిచ్చలు మించుపగిది నీవీలోకస్వామిని వివాహమై యుత్కంఠతో నుండు మని భావము.

న. అని యెఱింగింప నన్నగీ కారభంగి నయ్యంగనయంతరంగం బెనంగిననాచెంత నొక్క నరవుంగవుం జూపి సారంగధారిసారంగయాన తరంగ వలీమణింగుఱించి యిట్లనియె. 97

టీ. అని=ఈప్రకారముగ; ఎఱింగింపక = తెలియఁజేయఁగ; అనంగీకారభంగిక = ఒప్పికొనమియొక్క రీతిచేత; ఆయ్యంగనయంతరంగంబు = అచంద్రికచిత్తము; ఎసంగినక = ఒప్పఁగా; ఆచెంతక = ఆసహపమందు; ఒక్కనరవుంగవుక = ఒకనరవతిని; చూపి=ప్రదర్శించి; సారంగధారి సారంగయాన. - సారంగధారి=శంకరునియొక్క, సారంగయాన=పత్నియగుపార్వతీదేవి; తరంగవలీమణింగుఱించి = తరంగలవంటి వకులుగల చంద్రికనుగూర్చి; ఇట్లు=వక్ష్యమాణప్రకారముగ; అనియెక=పలికెను.

చ. ఇనకులహాళి కేరళమహీపతి యీతఁడు గాంచు ప్రీతితో మనఁగ నపారిజాతమహిమంబున రాజులు నివ్విభుఁ డుర్వరక మను ననపారిజాతమహిమంబునఁ గుందరదాలలము పా వనసుమనోహృద్విప్లవ • వారవిత్తిర్ణికలాచమత్కృతిక. 98

టీ. కుందరదాలలము=చంద్రికా! ఈతఁడు=ఈరాజు; ఇనకులహాళి=రాజహాళియగు; కేరళమహీపతి=కేరళదేశమునకు నధిపతి. ప్రీతితోక=ప్రేమతో; కాంచు=చూడుము. అపారిజాతమహిమంబునక. - అపారిజాత=పారిజాతా భావముయొక్క, మహిమంబునక = సామర్థ్యము చేత; ఆపగతమైన శత్రుసంఘముయొక్క మహిమ చేతనని స్వభావార్థము; మనఁగక = వర్తించుటచే; రాజులునివ్విభుఁడు=ప్రకాశించునట్టియారాజు; పావనసుమనోహృద్విప్లవ ఫలవారవిత్తిర్ణికలాచమత్కృతిక. - పావన=పరిశుద్ధులైన, సుమనః=విద్యాంసులయొక్క, హృత్ = మనసునకు, ఇప్త=ప్రీతియొక్క, ఫల=లాభములయొక్క, వార=నమాహముయొక్క, విత్తిర్ణి=ఇచ్చుటయనెడు, కలా=విద్యయొక్క, చమత్కృతిక = చమత్కారము చేత; దేవతలయొక్క మనసునకు నిష్ఠమగు ఫలములనొసంగుటయను విద్యయొక్క చమత్కృతి చేతనని వేల్పువ్రాఁకుపర మగునర్థముతోఁచెడి; ఉర్వరక = భూమియందు; అనపారిజాత మహిమంబునక; అనపారిజాత = అపారిజాతభావాభావముయొక్క, పారిజాతముయొక్కయనుట, మహిమంబునక = మహిమ చేత; మనుక = వర్తించును.

ఈరాజ అపారిజాతుఁ డయినను దానశాండతచే అనపారిజాతమహిమంబునఁ బ్రె కాశించుచున్నాఁ డనిభావము.

మ. అనిశం బీఘనుకీర్తి ధామయుగళం * బన్యోన్యవై రాప్తినో
యన నం దొక్కటి ప్రోవ వేతొకటి వః*జ్రాయాఢిఁ గూల్చుకొ విరో
చను వేతొక్కటి యేఁచ నందొకటి మిం*చం జేయు హంసోన్నతిక
మును మున్నెక్కటి నొంప వేతొకటి మ*న్పుం గొమ్మ చిత్రంబుగక. 99

టీ. కొమ్మ=చంద్రికా! అనిశంబు=ఎల్ల పుడు; ఈఘనుకీర్తిధామయుగళంబు.- ఈఘ నునియొక్క, కీర్తిప్రతాపములజంట!; అన్యోన్యవై రాప్తినోయనకొ=పరిస్పృశవైరము చేతనో యనునటులు; అందుకొ=కీర్తిప్రతాపములలో; ఒక్కటి=ఒకకీర్తిగాని ప్రతాపముగాని; ప్రో వకొ=పాలింపఁగ; వేతొకటి; వఃజ్రాయాఢికొ=వజ్రాయుధముయొక్కయాఢిచేత; కూల్చుకొ = చంపును. విరోచనుకొ=సూర్యుని; వేతొక్కటి = దానిలోనొకటగుప్రతాపము; ఏఁచకొ = బాధింపఁగా; అందొకటి = దానిలోనొకటగుకీర్తి; విరోచనునిమించుజేయును=ఇచటవిరో చనుఁడనఁగ చంద్రుఁడని యర్థమును గ్రహించి విరోధపరిహారము నేఱుంగ వెలయు ; “చంద్రాగ్న్యైర్కావిరోచనాః” అనివిశ్వము; హంసోన్నతికొ.- హంస = సూర్యునియొ క్క, ఉన్నతికొ = ఆతిశయమును; మునుమున్ను = మొట్టమొదట; ఒక్కటి = దానిలో నొకటియగు ప్రతాపము; నొంపకొ=నావ్యుజ్జేయఁగా; వేతొకటి = మఱియొకటియగు కీర్తి; హంసోన్నతికొ=సూర్యోన్నతిని; చిత్రంబుగకొ=ఆశ్చర్యముగా; మన్నుకొ=పొషించును. ఇచట హంసశబ్దమునకు, రాజహంస యర్థము గాన రాజహంసల యున్నతిని, కీర్తి పొషించు నని పరిహారము.

అనఁగ నీరాజకీర్తి చంద్రుని హంసలను పొషించు ననియు ప్రతాపము సూర్యునిఁ దిర స్కరించు ననియు భావము.

చ. సలలితచక్రసంభరణాన క్తమహాశయు దేవవర్ణితో
జ్జ్వలదయుఁ బూరుషోత్తము నిశాచరసాధ్వసకృత్సమాఖ్యు ని
య్యలఘునిఁ జెట్టవట్టి హరి * సంబుధిరాజతనూజ మ్రాలె ని
చ్చు లురముఁ బాయ కింపున నెశనంగుము వాసవనీలకుంతలా. 100

టీ. వాసవనీలకుంతలా=ఇంద్రనీలమణులవంటి కురులుగలచంద్రికా! సలలిత చక్రసం భరణా ఫక్తమహాశయుకొ.- సలలిత=మనోజ్ఞమగు, చక్ర=దండుయొక్క, సంభరణ=భరిం చుటయందు, సక్త=ఆసక్తిగల, మహాశయుకొ=అధికమగు నభిప్రాయముగల; సలలితమగు; చక్ర=సుదర్శనముయొక్క, సంభరణమందు, సక్తమగు, మహాశ=గొప్పయగు, శయుకొ=హ స్తముగలవారఁ డని విష్ణుపర మైనయర్థము; దేవవర్ణితోజ్జ్వలదయుకొ=దేవతలచేఁ గొనియా డఁబడిన కృపగల; పూరుషోత్తముకొ=పురుషుక్రేష్టుని, విష్ణుమూర్తిని; నిశాచర సాధ్వసకృత్స

మాఖ్యునికొ.-నిశాచర=రక్కసులకు, సాధ్యసకృత్=భయము గలుగజేయు, నమాఖ్యునికొ= ప్రసిద్ధిగల, నామముగల; ఇయ్యలఘునికొ=ఈఘనుని; చెట్టవట్టి=వివాహమాడి; చారికొ=విష్ణు పును; అంబుధిరాజనహనోలెకొ=కలిమి నెలంతవలె; నిచ్చలు=ఎల్ల పుడు, ఉరముఁబాయక= ఎదవదలక; ఇంపునకొ=సుఖము చేత; ఎసంగుము=ఓప్పము.

అనఁగ నోచంద్రికా ! కరివేల్పు నురముఁ బాయ కెప్పుడు నివసించియుండు లచ్చినె లంతవోలె నీ వీరాజును తెండ్లియై పీనియురముఁ బాయక సుఖముగ నుండుమని భావము.

ఉ. నా విని కొమ్మ యక్షివలఁనంబునఁ దన్ను ప్రచంద్రనిస్సప్తహా శ్రీవెలయింప ముంగలికిఁ జేర ఘటించె వయస్య యోర్తు దో డ్దో వరయానధుర్యతతితో వివరించుచు నప్ప డొక్కపు ధ్వవిభుఁ జూపి గౌరి సుదఁతిం బలుకుం బ్రియవాక్యవై పుణికొ. 101

టీ. నాకొ=అనఁగా; విని=ఆకర్షించి; కొమ్మ=చంద్రిక; అక్షివలనంబునకొ=సేత్రచల నముచేత; తన్ను ప్రచంద్రనిస్సప్తహాశ్రీకొ.-తన్ను ప్రచంద్ర=ఆరాజచంద్రునియందు, 'నిస్సప్త హాశ్రీకొ=నైరాశ్రయరచనను; వెలయింపకొ=ప్రకాశింపఁజేయఁగా; ముంగలికికొ=పురోభాగమున. కు; వేరకొ=పొందునటులు; వయస్యయోర్తు=ఓకచెలికత్తె; ఘటించెకొ=చేసెను. తోడ్దొకొ=వెంటనే; వరయానధుర్యతతితోకొ.-వర = శ్రేష్ఠములగు, యానధుర్య=పల్లకినిమెయివారియొక్క, తతితోకొ=నమోహముతో; వివరించుచుకొ=విశదపఱచుచు; అప్పుడు=ఆసమయమందు; ఒక్క పుధ్వీవిభుకొ=ఒకరాజును; చూపి=ప్రదర్శించి; గౌరి=పార్వతీదేవి; సుదతికొ=చంద్రికతో; ప్రియవాక్యవైపుణికొ.-ప్రియవాక్య=ప్రియములగుపలుకులయొక్క, వైపుణికొ=బాణతనముచేత; పలుకుకొ=వచించెను.

క. నాళీకనయన పార్థివ, మాళీమణిఁ గాంచు దహళఁమహివిభు రతిరా క్షేలీనూత్న కళాసౌశీలీమన్త నుజలోక శేఖరు వీనికొ. 102

టీ. నాళీకనయన=చంద్రికా! పార్థివమాళీమణికొ=రాజమాళిరత్నమును; దహళమహి విభుకొ=దహళభూపాలుఁడును; రతిరాక్షేలీనూత్న కళాసౌశీలీమన్త నుజలోక శేఖరుకొ.- రతిరాక్షేలీ=మన్మథక్రీడలయొక్క, నూత్న కళా=నూతనవిద్యయును, సౌశీలీమత్=స్ఫురిత్రవత్తయుఁగల, మనుజలోక శేఖరుకొ=మనుష్యలోకమునందు శ్రేష్ఠుఁడగు; వీనికొ=ఈరాజును; కాంచు=చూడుము.

చ. నెలఁత గభీరపుష్కరధుఁసీపరిగాహనముల్ సురాగమం డలఫల భక్షణంబులు కఁనత్సుమనోమహిలానికేతన స్థలపరివాసముల్ నమతఁ డాల్పు భయాభయయుక్తిఁ బొల్పుని య్యలఘునిశత్రుకోటి కచఁలూవళితేఖపురుల్ విచిత్రతకొ. 103

టీ. నెలఁత=చంద్రికా ! భయాభయముక్తిఁ.-భయ=భయముయొక్క, అభయ=భయాభావముయొక్క, యుక్తిఁ=సంబంధముచేత; పొల్చునియ్యలఱుని శత్రుకోటికిఁ.-పొల్చు=ఓప్పుచున్న, ఇయ్యలఱునిశత్రుకోటికిఁ=ఈరాజు శత్రుబృందమునకు; అచలావలి లేఖపురుల్.-అచలావలి=పర్వతబృందమును, లేఖపురుల్=అమరావతియును; విచిత్రతఁ=చమత్కృతిచేత; గభీరపుష్కరధునీపఁగాహనముల్.-గభీర=గంభీరమగు, పుష్కరధునీ=మిన్నేటియందు, పరిగాహనముల్=స్నానములను; పుష్కర=కమలములుగల, ధునీ=నదులయందు, పరిగాహనములనని రెండవయర్థము; సురాగమండలఫలభక్షణముల.-సురాగ=వేల్పుమామలయొక్క, మండల=గుంపుయొక్క, ఫల=పండ్లయొక్క, భక్షణములు=తినుటలను; సురాగ=ఈతఁచెట్లయొక్క, మండల=గుంపుయొక్క, ఫలభక్షణములనని రెండవయర్థము; కనత్పుమనోమహిళానికేతనస్థలపరివారముల్.-కనత్=ప్రకాశించుచున్న, సుమనోమహిళా=జేవాంగనలయొక్క, నికేతన=గృహములయొక్క, స్థల=ప్రదేశములందు, పరివారముల్=నివానములను; సుమనః=పుష్పములుగల, మహిళా=ప్రేంకణపుష్పములయొక్కయని యర్థాంతరము; సమతఁ=సమత్వముచేత; తాల్చుకొ. ధరించును.

అనఁగ నీరాజునకు భయపడినశత్రువులు వనవాసముఁ జేసి రనియు భయపడనిశత్రువులు యుద్ధమందునిహతులై స్వర్గనివాసముఁ జేసి రనియు భావము.

నీ. దరిసించుచో నెల్లఁ ♦ దాటించుఁ దాపమీ
 యవనీంద్రుచూపు చంద్రదాతపంజా
 ఎనసినచో నెల్ల ♦ మనుపు నామోదమీ
 రారాజుచిత్తంబు ♦ సారసంజా
 నెరసినచో నెల్ల ♦ దొరపు దేవత్వమీ
 యరిభేదిమాట నఁవ్యామృతంబొ
 యుంచినచో నెల్ల ♦ నించు నిష్టంబులీ
 ధీరునిపాణి మం ♦ దారలతయొ

టీ. యనుచు నత్కవిలోకంబు ♦ లభినుతింప
 నలరు నీదహలోర్వరా ♦ ధ్యక్షరత్న
 మతివ నీభాగధేయంబు ♦ కతన నిటకు
 వచ్చే పరియింపు మితని భావము చిగుర్ప.

టీ. దరిసించుచోకొ=ఘోచినచోట; ఎల్లకొ=అంతట; తాపము=సంతాపమును; తాటిం
 చుకొ=పోఁగొట్టును; ఈయవనీంద్రుచూపు=ఈరాజుచూపు; చంద్రదాతపంజా=వెన్నెలయొ. ఎన
 సినచోకొ=పొందినచోట; ఎల్లకొ=అంతట; ఆమోదము=సంతనమును, పరిమళమని తోచుచు

నన్నది; మనువు = వృద్ధిఁబొందించును. ఈరారాజుచిత్తంబు = ఈరాజరాజుమనము; సారసంబో = తమ్మియో. నెరసినిగో = వ్యాపించినచోట, ఎల్లఁ = అంతట; దేవత్వము = రాజత్వమును, వేల్పు తనమును; దొరపుఁ = కలుగఁజేయును. ఈయరిభేదిమాట = ఈరాజమాట; నవ్యామృతంబో = నూ తనమగు సుధయొ. ఉంచినచోఁ = ఉంచినచోట; ఎల్లఁ = అంతట; ఇష్టంబులు = కోరికలను; నించుఁ = వూరించును. ఈధీరుపాణి = ఈరాజువస్తుము; మందారలతయొ = కల్పలతయొ. అను యుఁ = ఇట్లువచించుచు; సత్కవిలోకంబులు = విద్యద్బృందములు; అభినుతింపఁ = పొగడఁగ; అలకుఁ = ఒప్పును. ఈదహాశోర్యరాధ్యక్షరత్నము = ఈదహాశభూపతి; అతివ = చంద్రి కా! నీభాగధేయంబుకతనఁ = నీభాగ్యంబుకతన; ఇటకుఁ = ఇచ్చటికి; పచ్చెఁ = పచ్చెను. ఇతనిఁ = ఈరాజును; భావము = చిత్తము; చిగుర్పఁ = పల్లవింపఁగా; పరియంపుము = కోరుము.

ఈరాజు చూచె నాయెనా సమస్తతాపములను బోగొట్టును గాన నితనిచూపు వెన్నె లయేమో, ఇతనిచిత్తము కలిసెనేని ఆమోదము నిచ్చును గానఁ గమలమోయేమో, ఇతనిమాట నెరసినచో దేవత్వ మిచ్చును గాన అమృతమేమో, ఇతనిచే యుంచినచో నెల్లకోరికల నిచ్చుఁగాన కల్పలతయొయేమొ, యారీతి సమస్తవిద్యజ్ఞులు నితని నుతింతురు గాన నీరాజు ను పరియంపు మని భావము. సందేహాలంకారము.

వ. అనిన నయ్యొప్పులకుప్ప యప్పితియెడం జిత్తం బూప్పింపకున్కి దెలిసి యా చాయ నొక్కనృపతిం జూపి నొసలిచూపువేల్పు జవరా లాచివ్రరాకుఁబోడి కిట్లనియె. 105

టీ. అనినఁ = ఈప్రకారముపలుకఁగా; అయ్యొప్పులకుప్ప = అందములకు కుప్పయగునా చంద్రిక; అప్పితియెడఁ = ఆరాజునెడ; చిత్తంబూప్పింపకున్కి = మనసియ్యకుండుటను; తెలిసి = తెలిసికొని; ఆచాయఁ = ఆప్రదేశమందు; ఒక్కనృపతింజూపి = మఱియొకరాజునుజూపి; నొస లిచూపువేల్పు జవరాలు = ఫాలలోచనునకు భార్యయగు పార్వతీదేవి; ఆచివ్రరాకుఁ బోడి కిఁ = ఆ చంద్రికకు; ఇట్లనియెఁ = ఈప్రకారము పలికెను.

చ. కనుగొను బోటి భోటనరఁకాంతశిఖామణి ధామధిక్కృతా తనుఘ్నిణి వీఁడు జన్యవనుఁధాస్థలి శింజని కార్తిపాండు దా ర్చిన నరి తద్భృతిం గనుఁ బరిస్ఫుటకాండనికాయముల్ నిగి డ్చిన నవి తద్వధూటి నిగిఁడించుఁ గనుంగవ నద్భుతంబుగఁ. 106

టీ. బోటి = చంద్రికా! భోటనరకాంత శిఖామణిఁ = భోటదేశరాజశిఖామణిని; ధా మధిక్కృతాతనుఘ్నిణిఁ. - ధామ = తేజస్సుచేత, ధిక్కృత = తిరస్కరింపఁబడిన, అతనుఘ్ని ణిఁ = సహస్రీకరిణుని; కనుగొను = చూడుము. వీఁడు = ఈరాజు; జన్యవనుఁధాస్థలిఁ = యుద్ధ ఘామియందు; శింజనికిఁ = అల్లెత్రాటికి; ఆర్తి పాండుదార్చినఁ = ధనుష్కృతీసంబంధము

నుజేయఁగా; అవి=శత్రువు; తద్వృత్తిఁ=అయ్యుత్తిభరణమును, ఓదాభరణమునకుట; కనుకఁ= పొందును. పరిస్ఫుటకాండనికాయముల్.-పరిస్ఫుట = వ్యక్తమగు; కాండ = బాణముల యొక్క, నికాయముల్ = సమాహములను; నిగిచ్చినకఁ = ఎక్కువెట్లఁగా; త్వహాటి = ఆశత్రు కాంత; కనుంగవకఁ = కనువోయియందు; అద్భుతంబుగకఁ = ఆశ్చర్యముగ; అవి=ఆకాండనికాయములను, నీళ్లసమాహములననుట, బాష్పములనని భావము; నిగిచ్చించుకఁ=నించును.

అనఁగ నీరాజు యుద్ధఘామియందు వింటికొప్పున నల్లెత్రాటిని శత్రుకఠీశత్రుబృందము దుఃఖమును బొందు ననియు అల్లెత్రాటియందు బాణంబులొనిగిచ్చిన వాఙ్కాంతలు కనుగవనీరుంతు రనియుభావము. ఈపద్యమందు శత్రుప్రాణవియోగకారణం బగుశరసంధానమును తత్కార్యమౌప మగుశత్రుకాంతానయన బాష్పముల నొక్కువ్వుడి పేతుకాఙ్గముల వర్ణించుటచేనక్రమాతిశయోర్తి యను నలంకారము. "అక్రమాతిశయోక్తి స్సాస్య త్వహాత్వే పేతుకార్యయోః" అని దానిలక్షణము.

చ. ఉరగమువక్రవృత్తి సచలోత్తమునత్పథరోధకోన్నతి
స్ఫురణః గిరింద్రుపంకరతఃబుద్ధి ధులీశుజడప్రచారముక
కరివతిదుర్బదక్రమము * గన్దేని రోసి ధరిత్రి తద్గుణే
తరగుణశాలి నివ్విభునిఁ * దన్వి వరించి చెలంగు నిచ్చలుక.

107

టీ. ఉరగమువక్రవృత్తిఁ=శేషునికుటిలస్వభావమును; శేషుఁడు సర్పము గానఁ గుటిలగతి సహజ మని భావము; అచలోత్తమునత్పథరోధకోన్నతిస్ఫురణఁ.-అచలోత్తము=కులాచలముయొక్క, సత్పథరోధకఁ=సత్పురుషులమార్గమునకు నిరోధకమగు, ఉన్నతి స్ఫురణఁ=జొన్నత్యస్ఫురణమును; కులాచలమునకు, సత్పథఁ=ఆకాశమునకు, రోధకమగు నున్నతిస్ఫురణము సహజమని భావము. కిరింద్రుపంకరతబుద్ధిఁ.-కిరింద్రు = అదివరాహము యొక్క, పంక=పాపమందు, రతఁ=ఆనక్తిగల, బుద్ధిఁ=మతిని; పంకః=బురిదయందురతిమగు బుద్ధి కిరింద్రునకు సహజ మని భావము; ధులీశుజడప్రచారముకఁ=అదికూర్చుముయొక్కమా ధులీశోఁగూడినప్రచారమును, ఇచట డలలకు భేదంబులేమి అదికూర్చుమునకు జలమందు ప్రచారము సహజ మని స్వభావార్థము; కరివతిదుర్బదక్రమముకఁ.-కరివతి=గజపతియొక్క, దుర్బదక్రమముకఁ=దుర్గర్వక్రమమును, గజపతికి దుర్బదక్రమమనఁగ, మరొదకము కూడియుండుట సహజ మని భావము; కన్దేని=చూచి; రోసి=విసిగి; ధరిత్రి=భూమి; తద్గుణేశరగుణశాలిఁ.-తత్=అయ్యురగాదులయొక్క, గుణేశరఁ=గుణములకన్నభిన్నమయిన, గుణఁ=మంచిగుణముల చే, శాలిఁ=ప్రకాశించుచున్న; ఇన్విభునికఁ=ఈరాజును; తన్వి=చంద్రికా! వరించి=కోరి; నిచ్చలుకఁ=ఎల్లకాలము; చెలంగు=ఓప్పము.

ఓచంద్రికా! యురగాచలకిరిధులీశులల దుర్గుణములకుఁ బుడమి రోసి యీనుగుణశాలి ని జేరె నని భావము.

ఉ. ఇన్నరనాథచంద్రు వరియించి ముదంబున నేగుదెంచునిం
 గన్నులపండువై యలరఁ గన్నెని నీపయి నించుఁ గాక యే
 తన్నగరీవధూమణివిఠానము సాధచయంబు లెక్కి యు
 ద్యన్నవమాక్తికాక్షతనుమావళికాకలికాకులంబులఁ.

108

టీ. ఇన్నరనాథచంద్రుఁ = ఈరాజచంద్రుని; పరియించి = కోరి; ముదంబునఁ = సంతనము చేత; ఏగుదెంచునిఁ = వచ్చుచున్ననిన్ను; కన్నులపండువై = కన్నులపండుగై; అలరఁ = ప్రకాశింపఁగ; కన్నెని = చూచి; నీపయిఁ = నీమీఁద; ఏతన్నగరీవధూమణివిఠానము = ఈతని పురమునందలిస్త్రీరత్న సమాహము; సాధచయంబు లెక్కి = మేడలపై నెక్కి; ఉద్యన్నవమాక్తి కాక్షత నుమావళికాకలికాకులంబులఁ. — ఉద్యత్ = ఎత్తఁబడిన, నవ = నూతనమయిన, మాక్తికాక్షత = ముక్తాక్షతలయొక్క, నుమావళికా = పుష్పబృందముయొక్క, కలికా = మొగ్గలయొక్క, కులంబులఁ = సమాహములను; నించుఁగాక = నిండించుఁగాక.

క. అనఁగ తూష్ణింస్థితి భజించె * నంబుజాక్షి
 తన్ననోమోహదుర్విధత్యంబు దెలిసి
 యప్ప డాచెంత వేటొక్క * యధిపుఁ జూపి
 యింతి కమ్మేనకాపుత్రి * యిట్టు లనియె.

109

టీ. అనఁగఁ = ఈప్రకారముపలుకఁగ; తూష్ణింస్థితిఁ = ఊరకుండుటను; అంబుజాక్షి = చంద్రిక; భజించెఁ = పొందెను. తన్ననోమోహదుర్విధత్యంబు. — తత్ = ఆచంద్రికయొక్క, చునః = చునమునందు, మోహ = మోహముయొక్క, దుర్విధత్యంబు = దారిద్ర్యమును; తెలిసి = తెలిసికొని; అప్పడు = ఆనమయనుచు; ఆచెంతఁ = ఆనమీపమందు; వేటొక్కయధిపుఁ = మఱియొకరాజును; చూపి; ఇంతికిఁ = చంద్రికకు; అమ్మేనకాపుత్రి = ఆపార్వతీదేవి; ఇట్టులు = పక్ష్యమాణప్రకారము; అనియెఁ = పలికెను.

మ. తులకింపం బ్రమదంబు కన్నెనుము సింధుస్వామి నీదంటఁ బ
 క్షులనేత్రామణి పాండుకాండయుతశుంభ ద్వాహినీమద్రణ
 ఫలకాళి న్నిపుకోటి చేరి కడు మించ నివ్యరామోపదే
 శలనద్వృత్తి ఘటించు వీనియసియజ్జధ్వంసి నిక్కంబుగఁ.

110

టీ. పక్షులనేత్రామణి = చంద్రికా! ప్రమదంబు = సంతనము; తులకింపఁ = ప్రకాశింపఁగా; సింధుస్వామిఁ = సింధుదేశాధిపతియగు; ఈదంటఁ = ఈదిట్టతనముగలవానిని; కన్నెనుము = చూచుము. వీవి యసియజ్జధ్వంసి = ఈరాజయొక్కశిష్యును శంకరుఁడు; పాండు కాండయుత శుంభద్వాహినీమద్రణఫలకాళిఁ. — పాండు = తెల్లనగు, కాండ = గుఱ్ఱములతో,

యుత=కూడుకొన్న, శుంభత్=ప్రకాశించుచున్న, వాహినీమూల=సేవగల, రణసల=యుద్ధభూమియనెడు, కాశిక=వారాణసిని; ఇచట, పాండు=తెల్లనగు, కాండ=జలముచేత, యుత=కూడుకొన్న, శుంభత్=ప్రకాశించుచున్న, వాహినీమూల=గంగగల, యని కాశిపరమయనయర్థము దోచుచున్నది; రిపుకోటి=శత్రుసంఘము; జేరి=జూచి; భజియింపకొనేవింపఁగా; దివ్యరామోపదేశలసద్వృత్తికొ.—దివ్యరామ=దేవాంగనలయొక్క, ఉపదేశ=సమీపప్రదేశమునందు, లనత్=ప్రకాశించుచున్న, వృత్తికొ=పర్వనకు, ఉనికననుట; ఇచట దివ్య=ఆమోఘమయిన, రామ=రామతారకముయొక్క, లేదా పరబ్రహ్మముయొక్క, ఉపదేశముచేత నని దోచుచున్నది; ఘటింతుకొ=ఘటిల్లఁజేయును.

అనఁగా నోచంద్రికా! ఈసింధుదేశాధిపతియొక్క యని యను శంకరఁడు రణసలమను వారాణసియందుఁ జేరి యున్న శత్రులకు దివ్యరామోపదేశమును జేయు నని భావము. పరంపరితమాపకాలంకారము.

చ. అలఘుశరౌఘవృత్తిమహిమాభిహతప్రతికూలు సంతతా

తులితగభీరభావభరితు స్సుమనోజనమోదకారిని

ర్మలమణిదాత నియ్యవనిరాజకులజరరాజు నాత్మనో

నెలఁతుక సింధురా జనుచు నిచ్చ నుతింపఁగఁ జెల్ల కుండునే. 111

టీ. అలఘుశరౌఘవృత్తిమహిమాభి హతప్రతికూలుకొ.—అలఘు=అధికమయిన, శరౌఘ=బాణసంఘముయొక్క, వృత్తి=పర్వనమువలననైన, మహిమ=సామర్థ్యముచేత, అభిహత=కొట్టఁబడిన, ప్రతికూలుకొ=శత్రువులుగల; ఇచట, శరౌఘ=జలప్రవాహముయొక్క, మహిమాభిహతమగు, ప్రతికూలుకొ=ఎదురుదరిగలయను సముద్రపరమయినయర్థము దోచుచున్నది; సంతతాతులితగభీరభావభరితుకొ.—సంతత=ఎల్లపుడు, ఆతులిత=నిస్సమానమగు, గభీర=గంభీరమగు, భావ=అభిప్రాయముచే, భరితుకొ=పరివూర్ణుండగు; సంతతము, ఆతులితమగు, గభీరభావ=లోతుచేతని నముద్రపరమైనయర్థము; సుమనోజనమోదకారి నిర్మలమణిదాతకొ.—సుమనోజన=విద్వాంసులకు, మోదకారి=సంతసమునుచేయు, నిర్మల=స్వచ్ఛమగు, మణి=మణులయొక్క, దాతకొ=వదాన్యుండగు, దేవతలకు సంతసమును జేయుచింతామణిని ఇచ్చినవాఁడని సముద్రపరమైనయర్థము; రాజకులజరరాజుకొ=రాజకులేంద్రుని; ఇయ్యవనికొ=ఈభూమియందు; ఆత్మకొ=మనమునందు; ఓనెలఁతుక=చంద్రికా! సింధురాజునుచుకొ=సింధుదేశపురాజని, నముద్రుండనితోచుచున్నది; నిచ్చకొ=ఎల్లపుడు; నుతింపఁగకొ=కొనియాడుటకు; చెల్లకుండునే=చెల్లకుండువా? అనికాకువు.

ఈసింధురాజు బాణములచేఁ బ్రతికూలులను వధించువాఁడనియు గంభీరభావమును వహించినవాఁడనియు విద్యత్సంఘమునకు పెక్కుమణుల నిచ్చినవాఁడనియు గాన నితఁడు పరజీయుండనిభావము.

చ. సకి రతివేళ నీవు గళసంయుతనిస్వనబృంహితార్భటుల్
 కరమయి మీఱఁ గంతుకరిఁరాజనిరూఢి విశృంఖలైకవృ
 త్తికఁ దగ నీమహీతలపతిచ్చలయంత ఘటించుఁ గాక తా
 వకకుచకుంభవీధి ననివార్యనఖాంకుశఘాతజాతముల్.

112

టీ. సకి=చంద్రికా! రతివేళ=సురతనమయమందు; గళసంయుతనిస్వనబృంహితార్భటుల్.-గళ=కంఠమందు, స్వంయుత=కూడుకొన్న, నిస్వన=రతిహాజితములనెడి, బృంహితార్భటుల్ = గజధ్వనులు; కరమయి = అధికమయి; మీఱఁ = మించఁగ; నీవు; కంతుకరి రాజనిరూఢి=మరు నేఁగుపగిది; విశృంఖలైకవృత్తికఁ.-విశృంఖల =నిగళములు లేనట్టి, ఏక=ముఖ్యమగు, వృత్తికఁ=వ్యాపారము చేత; తగఁ = ఒప్పుఁగా; ఈమహీతలపతిచ్చలయంత.- ఈమహీతలపతి=ఈభూపతియను, ఫల=కపటముగల, యంత=మావటివాఁడు; తావకకుచకుంభవీధిఁ.-తావక=నీసంబంధియగు, కుచకుంభ=కుచములనెడు కుంభములయొక్క, వీధిఁ=ప్రదేశమందు; అనివార్యనఖాంకుశ ఘాతజాతముల్.-అనివార్య=నివారించుట కశక్యమగు, నఖ=గోళ్ళనెడు, అంకుశ=అంకుశములయొక్క, ఘాత=పోట్లయొక్క, జాతముల్=నమాహములను; ఘటించుఁగాక=చేయఁగాత.

చంద్రికా నీవు రతివేళ గళసంయుతము లగురతిహాజితము లను బృంహితములు విపులముగాఁజేయుచు విశృంఖల మదనగజరాజమువలె నుండఁగా నవుడు ఈమహీపతి యను మావటివాఁడు నీకుచము లనుకుంభస్థలములయందు గోళ్ళను నంకుశములచే ఘాతములఁ జేయుననిభావము.

తే. అనిన నెన్నెము మరలిచె
 యది కనుంగొని గిరిజ యుప్పదవిఁ గుకురు
 వరునిఁ జేచాయఁ జూపి యువ్వనిత కిట్టు
 లనియె మహతీరవామిత్రనినదకలన.

113

టీ. అనినఁ=ఈప్రకారముపలుకఁగా; నెన్నెము=నుందరమగు యుఖమును; వనజవదన=చంద్రిక; మరలిచెఁ=త్రొప్పెను. అదికనుంగొని=అదిచూచి; గిరిజ=పార్వతి; అప్పదవిఁ=ఆవారియందు; కుకురువనునిఁ=కుకురుజేతాధిపతిని; చేచాయఁ=చెయింపఁడచే; చూపి=ప్రదర్శించి; అవ్వనితకుఁ=అచంద్రికకు; మహతీరవామిత్రనినదకలనఁ.-మహతీ=నారదవీణయొక్క, రవ=స్వనమునకు, అమిత్ర=విరోధియగు, నినద=ధ్వనియొక్క, కలనఁ=ప్రాప్తిచేత; ఇట్టులు=పక్ష్యమాణప్రకారముగ; అనియెఁ=పలికెను.

చంద్రిక యానరపతిమీఁద మనంబు పొందకున్కి మోము ద్రిప్పఁగానె గౌరీదేవి యుచుండ గుకురుదేశరాజుంజూపి నీకారవమునకు సమాన మగువచనమునఁ బలికె వని భావము.

చ. చెలి కుకురుక్షమారమణశేఖరుఁ డీతఁడు వీనిఁ గాంచు మీ
 జలజశరోపమానునెఱచక్కఁదనంబు జగంబు లెంచ ని
 చ్చలు నెదఁ గుండఁ జేయుఁ దొసఁసామి వనావళిఁ దోలు నామనిక
 దలఁచుఁ దృణంబుగా నలజఁనప్రభుఁ దా నెగఁబట్టు వాసవిక. 114

టీ. చెలి=చంద్రికా! ఈతఁడు; కుకురుక్షమారమణశేఖరుఁడు= కుకురురాజ్యశ్రేష్ఠుఁడు. వీ
 నిక=ఈరాజును; కాంచుము=చూడము. ఈజలజశరోపమానునెఱచక్కఁదనంబు=ఈమ
 న్నథతుల్యుఁడగు రాజుయొక్క నిండుసౌందర్యము; జగంబు లెంచఁ=లోకములు యతియింపఁ
 గా; తోవసామిక=కలవలరాయిని; నిచ్చలు=ఎల్లపుడు; ఎదక=హృదయమందు;
 కుండఁజేయుక=దుఃఖించునటులు చేయును, తగ్గునటులు చేయునని స్వభావార్థము, కృష్ణపక్ష
 మందుఁ జంద్రుఁడు తగ్గుట సహజమని భావము. ఆమనిక=వసంతుని; ఎనావళిక=ఎనసం
 క్తినిగూర్చి; తోలుక=పంపును, మిక్కిలి చక్కఁదనము గలవసంతుని నడవికిఁ బాఠిపోవు
 నటులు చేయుననిభావము, వసంతుఁడు ఎనావళియం దుండుట సహజమని భావము. నలజ
 నప్రభుక=నలచక్రవర్తిని; తృణంబుగాక=గడ్డిపోచగా; తలఁచుక, నలుని తిరస్కరించు
 ననుట, నలశబ్దమునకు తృణ మర్థము గాన తృణముగాఁ దలఁచుట సహజమని భావము;
 వాసవిక=జయంతుని; ఎగఁబట్టుక=ఎగఁజిమ్మును, తిరస్కరించుననుట, ఆకాశగమన మత
 నికి సహజము.

చ. సరసమహాత్మత న్భవనఁజన్మవినాశనహేతు వైనయీ
 నరవతికీర్తి దైవము గఱనం బ్రతికూలతచేఁ జరింప ని
 ర్జరతరుపాళి కేపు తనఁచాయ పొసంగునె చుట్టమై కడుక
 ఖరదనుజారికిం బగయఁ గా దొకొ కట్టినకోక యెంచఁగక. 115

టీ. సరసమహాత్మతక.-సరస=శ్రేష్ఠమగు, మహాత్మతక= ప్రభావముచేతను; భువన
 జన్మవినాశనహేతువైన.-భువనజన్మ=జలజములయొక్క, వినాశన=నశింపఁజేయుటయందు,
 హేతువైన=కారణమైన; ఈసరసవతికీర్తిదైవము=ఈరాజుయొక్కకీర్తియనుదైవము; ఇచట, భువ
 న=ప్రపంచముయొక్క, జన్మ=ఉత్పత్తికి, వినాశన=నాశమునకు, హేతువైన, యని దైవపక్ష
 మున నర్థము; కనక=చూడఁగా; ప్రతికూలతచేక=ప్రాతికూల్యముచేత; చరింపక=వర్తిం
 పఁగ; అనఁగ కీర్తి దైవము ప్రతికూలము కాఁగానె యనుట; నిర్జరతరుపాళిక=కల్ప
 తరుబృందమునకు; తనచాయ = తననీడ; కడుక=మిక్కిలి; చుట్టమై = బంధువై; ఏ
 పుక=విజృంభణమును; పొసంగునె=చేయునాయనికాకుపు, కీర్తిప్రతికూలము కాఁగానె
 కల్పతరుపాళికి తననీడ యేపుఁ జేయకయండె ననుట, చెట్లు తెల్లవైనవను నీడ నల్లనిదిగాన
 ననుకూలము గాకపోయెనని భావము; లోకమందు దైవము ప్రతికూలము కాఁగానె చుట్ట
 మును ప్రతికూలించునని భావము; ఖరదనుజారికీ=బలరామునికి; ఎంచఁగక=విచారింపఁగ;
 కట్టినకోక=కట్టువస్త్రము; పగయగాదొకొ=శత్రువెగాదాయని కాకుపు, బలరామునికి కట్టువ

స్త్రము నల్లని దని భావము. ఏకస్మిన్ రిజైవము ప్రతికూలించుటచేఁ గట్టువస్త్రముగూడ బల రామునకుఁ బ్రతికూలించెననుట.

క. అని పాంచాలక్షీతివర, తనయామణి కద్దిరాజుతనయ తెలువఁగా నెనయింప దయ్యో నవుడా, ఘనుపైఁ గలకఠి చిత్తగతరాగంబు. 116

టీ. అని=పూర్వోక్తప్రకారము; పాంచాలక్షీతివర తనయామణికిఁ = క్షణదోషయ రాజపుత్రికలగు చంద్రికకు; అద్దిరాజతనయ=పార్వతీదేవి; తెలువఁగాఁ = తెలియఁజేయఁ గా; అవుడు=అసమయమందు; అఘనుపైఁ = ఆరాజుమీఁద; కలకఠి=చంద్రిక; చిత్తగతరాగం బుఁ = మనోగతమైన యనురాగమును; ఎనయింపదయ్యోఁ = పొందింపదాయెను.

వ. అంత నయ్యనంతజూటనీలకుంతల యక్కాంత క్షిప్తు సకలదేశకాంతసంతా సంబులం గ్రమక్రమంబునం దెలుపుచుం జని చని యారాజసభమధ్యం బున నక్షత్రనికరాంతరద్యోతమానరాకాసుధాకరుండునుంబోలె నమూల్య లక్షణలక్షితగాత్రుండును ననుపమానకలాపాలికాసమన్వితుండును జకోర లోచనానందసంధాయక తేజస్సాంద్రుండును నగుచుఁ జూపట్టునుచంద్ర మనుజేంద్రుం జూపి తదీయచిత్తంబు తదాయత్తం బగుట దెలిసి యాక నకశారి కాశారి యిట్లనియె. 117

టీ. అంతఁ = అటుపిమ్మట; అయ్యనంతజూటనీలకుంతల = వ్యోమకేశుని కాంతయగు పార్వతీదేవి; అక్కాంతకుఁ = అచంద్రికకు; ఇట్లు=పూర్వోక్తప్రకారము; సకలదేశకాంతసంతా సంబులఁ .-నకలదేశకాంత=సమస్తస్తదేశాధిపతులయొక్క, సంతాసంబులఁ = సమూహము లను; క్రమక్రమంబునఁ = వరుసగా; తెలుపుచుఁ = తెలియఁజేయుచు ; చనిచని=అరిగియరిగి; ఆరాజసభమధ్యంబునఁ = ఆరాజసభనడుమ; నక్షత్రనిక రాంతరద్యోతమానరాకాసుధాకరుండు నుంబోలెఁ .-నక్షత్రనికర=రిక్కగుంపుయొక్క, అంతర=మధ్యప్రదేశమందు, ద్యోతమాన= వెలుగుచున్న, రాకాసుధాకరుండునుంబోలెఁ = పున్నచుచదురునివలె ; అమూల్యలక్షణ లక్షితగాత్రుండునుఁ .-అమూల్య = వెలలేని, లక్షణ = శుభచిహ్నములతో, లక్షిత=కూడు కొన్న, గాత్రుండునుఁ = శరీరముగలవాఁడును ; అమూల్యమైన, లక్షణ=కలంకముచేత, నని చంద్రపరమగుసర్థము ; అనుపమానకలాపాలికాసమన్వితుండును.-అనుపమాన = సాటిలేని, కలా=విద్యలయొక్క, పాలికా = పంక్తితో, సమన్వితుండునుఁ = కూడినవాఁడును ; అనుప మానమగు, కలాపాలికా= కాంతిపంక్తులతో, సమన్వితుఁడనిచంద్రపరమైనయర్థము; చకోర లోచనానందసంధాయక తేజస్సాంద్రుండునుఁ .-చకోరలోచనా=స్త్రీలకు, అనందసంధాయక = సంతసమునుఘటిల్లఁజేయు, తేజః = తేజస్సులచేత, సాంద్రుండునుఁ = నిండినవాఁడును ; చకోర=వెన్నెలపులుఁగులయొక్క, లోచనములకు, అనందసంధాయకమగు, తేజముతోఁ గూడినవాఁడనిచంద్రపరమైనయర్థము; అగుచుఁ = ఈప్రకారమయినవాఁడై ; చూపట్టు

సుచంద్రమును జేంద్రుఁ = కనిపించు సుచంద్ర రాజును; చూసి; తదియచిత్తంబు = చంద్రుని పరిబంధియైనవనునను; తదాయత్తంబు = సుచంద్రుని సహాయము; ఆగుటఁ; తెలిసి = ఎఱిగి; ఆకనకగౌరీకాఁ = బంగారువల గౌరవర్ణముగల యాచంద్రికను; గౌరీ = పార్వతీదేవి; ఇట్లు = వక్ష్యమాణప్రకారము; అనియెఁ = పలికెను.

మ. లలనా కన్యనుమీ రవిప్రభు విశాలారాజధానీప్రభు

స్థలిమై నీవతి యొప్పు గాక యెడ వ్రేలం ద్వత్కరాంభోరుహ

స్థలి రాజిల్లు ప్రసూనదామకము చంచలై జలయంతీభృతిం

జెలువుం బూనురమావిభుం డన సురశ్రేణుల్ ప్రమోదింపఁగఁ. 118

టీ. లలనా = చంద్రికా! ఈరవిప్రభుఁ = ఈ సూర్యకాంతిగల; విశాలారాజధానీ ప్రభుఁ = విశాలాపురపతిని; కన్యోముము = చూడుము. లలికా = వ్రేమచేత; ఈపతి = ఈరాజు; త్వత్కరాంభోరుహస్థలిరాజిల్లు ప్రసూనదామకము. - త్వత్కరాంభోరుహస్థలికా = నీకరకమల ప్రదేశమందు, రాజిల్లు = ప్రకాశించు, ప్రసూనదామకము = పూదండ; ఎడకా = వక్ష్యమందు; వ్రేలకా = వ్రేలాడఁగా; చంచలై జలయంతీభృతికా. - చంచల్ = ప్రకాశించుచున్న, జలయంతీ = వనమాలయొక్క, భృతికా = భరణము చేత; చెలువుకా = అందమును; పూనురమావిభుండనకా = పొందినట్టి నారాయణమూర్తియనునట్లు; సురశ్రేణుల్ = దేవసంఘములు; ప్రమోదింపఁగకా = సంతోషింపఁగా; ఓప్పుఁగాక = ప్రకాశించుఁగాక.

చంద్రికా! వనమాలచే విష్ణువు ప్రకాశించునట్లు నీచేతిపూదండను వక్ష్యమున ధరించి యీ విశాలాపురాధిపతి ప్రకాశించుఁ గాక యని భావము.

చ. నెలఁతుక యీసుచంద్రధర శ్రీపతి శాతశరచ్చటం బలా

ద్బలగళరక్త మర్ఘ్యముగఁ దత్కరికుంభమహామణు ల్సుమాం

బలిగఁ దదాతపత్రములు చక్కనియార్దులుగాఁ దనర్చుచుఁ

బలి రణచండి కూస్ప ముని పాలి నుతింపఁ దమిస్రదానవుకా. 119

టీ. నెలఁతుక = చంద్రికా! ఈసుచంద్రధరశ్రీపతి = ఈసుచంద్రధరాపాలుఁడు; శాతశరచ్చటకా. - శాత = తీక్ష్ణమైన, శరచ్చటకా = బాణపుంజము చేత; పలాచ్ఛలగళరక్తము. - పలాచ్ఛల = రాక్షసుబలముయొక్క, గళరక్తము = కంఠశోణితము; అర్ఘ్యముగకా = పూజార్హమైన వస్తువుగా; తత్కరికుంభమహామణుల్. - తత్ = అదానవులయొక్క, కరికుంభ = గజకుంభముల యందున్న, మహామణుల్ = అధికములగు మణులు; సుమాంబలిగకా = కుసుమాంబలిగ; తదాతపత్రములు = వారిగొడుగులు; చక్కనియార్దులుగాకా = సుందరములగు నారతులుగా; తనర్చుచుకా = చేయుచు; రణచండికా = రణదుర్గము; తమిస్రదానవుకా = తమిస్రాసురుని; మునిపాలినుతింపకా = మునిసంఘములుకొనియాడఁగ; బలికా = బలిగా; ఊస్పకా = చేసెను.

అనఁగా నోచంద్రికా! ఈసుచంద్రుఁడు రాక్షసులయొక్క కంతరక్తము వర్షుల
ముగాను వారి గజకుంభములనుండి వెడలిన ముత్తెములను కుసుమాంజలిగాను వారి గోడుగులను
హారతులుగను జేయుచు ఆర్ఘ్యము మొనలగుపూజాద్రవ్యములను జతపఱచి రణదుర్గను పూ
జించి తమిసానురుని బలియిచ్చెననిభావము.

మ. అని నేతద్విభుసాయకాభిహతి మిన్మంటం బయిం బర్వి శ
త్రున్మపాళీమకుటీవలక్షమణిపంక్తుల్ ద్రెళ్ళుటల్ పొల్పు వ
ర్ణన సేయం జెలి నిర్భరానకరవభ్రశ్యన్త హాలాడుస్థితీ
ఘనలేఖోత్కరవర్షితాభ్రతరురంగతోరకవ్యాప్యతిక్. 120

టీ. అనిక్ = యుద్ధమందు ; ఏతద్విభుసాయకాభిహతిక్. - ఏతద్విభు = ఈసుచంద్రుని
యొక్క, సాయక = బాణములయొక్క, అభిహతిక్ = కొట్టుట చేత; మిన్మంటం = ఆకాశమం
టునటులు; పయిక్ = ఊర్ధ్వభాగమందు; పర్వి = వ్యాపించి; శత్రున్మపాళీమకుటీవలక్షమణిపం
క్తుల్. - శత్రున్మప = శత్రురాజులయొక్క, ఆలీ = పంక్తులయొక్క, మకుటీ = కిరీటమందున్న,
వలక్షమణి = రవలయొక్క, పంక్తుల్ = శ్రేణులు; త్రెళ్ళుటల్ = పడుటలు; వర్ణనసేయక్ = నతి
యింపఁగా ; చెలి = చంద్రికా ! ఘనలేఖోత్కరవర్షితాభ్రతరురంగతోరకవ్యాప్యతిక్. -
ఘన = గొప్పవారైన, లేఖ = దేవతలయొక్క, ఉత్కర = సమాహము చేత, వర్షిత = వర్షింపఁజేయఁ
బడిన, అభ్రతరు = కల్పవృక్షముయొక్క, రంగత్ = ప్రకాశించుచున్న, తోరక = మొగ్గలయొక్క,
వ్యాప్యతిక్ = మేళనము చేత; నిర్భరానకరవభ్రశ్యన్త హాలాడుస్థితీ. - నిర్భర = పరిపూర్ణమగు,
అనక = పటహముయొక్క, రవ = ధ్వని చేత, భ్రశ్యత్ = జాణుచున్న, మహోడు = గొప్పనక్షత్ర
ములయొక్క, స్థితీ = భంగ చే; పొల్పుక్ = బిప్పును.

ఈసుచంద్రునియొక్క బాణహతిచే శత్రుమకుటతటఘటితమణులు మిన్నంటి యం
తట వ్యాపించి దేవతలు వర్షించుకల్పతరుకలికలతోఁ గూడి పుడమి వ్రాలుచు రణభేరిరవ
మునకుఁ గూలుకక్కలగుంపులవలె నొప్పి యుండె నని భావము.

చ. జలజదళాక్షి యీవతి నుచంద్రసమాహ్వయ మెట్లు పూనెనో
తెలియఁగ రాదు ధాత్రిక బరదేవమనఃప్రమదాపహారి ని
శ్చలకరకాండుండై భవనజాతనమ్రోత్సవదాయకోదయో
జ్జ్వలుండయి నదృష్టావృండయి సంతతమున్ నలువారుచుండఁగక్. 121

టీ. జలజదళాక్షి = చంద్రికా ! ధాత్రిక్ = భూమియందు; పరదేవమనఃప్రమదాపహారి. -
పర = ఉత్కృష్టమగు, దేవ = దేవతలయొక్క, మనఃప్రమద = మనస్సంతోషమును, అపహారి =
హరించువాఁడును, పరదేవ = శత్రురాజులయొక్క, మనఃప్రమదాపహారియనిస్వభావార్థము;
నిశ్చలకరకాండుండై. - నిశ్చల = చలింపని, కర = కిరీటములయొక్క, కాండుండై = నమూనాము
గలవాఁడై, నిశ్చలమగు, కరమందున్న, కాండుండై = బాణములు గలవాఁడై యని స్వభా

వార్ధము; భువనజాతనవోత్సవదాయకోదయోజ్జ్వలుడయి.-భువనజాత = కమలములకు, నవి; నూతనమగు, ఉత్పన్న=వికాసనూపోత్సవమును, దాయక=ఇచ్చుచున్న, ఉదయ=ఆవిర్భావము చేత, ఉజ్జ్వలుడయి=ప్రకాశించుచున్నవారై; భువనజాత=లోకబృందమునకు, నవమగునుల్ల వమును, దాయక=ఇచ్చుచున్న, ఉదయ=అభివృద్ధిచేత, ఉజ్జ్వలుడయి యని స్వభావార్థము సద్బుధాత్మడయి.-సత్=రిక్కలకు, బుధ=బుధునికి, ఆత్మడయి=ఇష్టడయినవారై; బుధ నకు ప్రసిద్ధచంద్రుడగువీరోధి యగుట బృహజ్ఞాతకమందుఁ బ్రసిద్ధము. శ్లో॥ మిత్రే సౌరిశితో బుధస్య హిమగు శ్చక్రం సృమా శ్చాపతే॥ అని తత్ప్రమాణము; సత్=క్రేష్టులయిన, బుధ విద్యాంకులకు, ఆత్మడయినవారైని స్వభావార్థము; సంతకముకొ=ఎల్లపుడును; నలువారుచుండఁగకొ=ఓప్పుచుండఁగ; ఈపతి=ఉరాజు; సుచంద్రసమాహ్వాము=సుచంద్రుడగుచేయును. ఎట్లుపాండెనో=వీరితిఁబాండెనో; తెలియఁగరాదు=తెలియదు.

అనఁగ నీనరపతి పరచేవుల సంతసము గూల్చియు నిశ్చలకరకాండుడయ్యు భువన జాతోత్సవ ప్రదుడయ్యు సద్బుధాత్మడయ్యుఁజుడమి సుచంద్రుడగునామ ఎట్లు పాండెనో తెలియ దని భావము.

ఉ. మానిని యీన్మపాలకరమానుతుసుందరతాలవంబు బా
మానుగ నంది చంద్రుడనమానమహాస్థితి మిన్ను ముట్టఁగా
నానన కేలోఠో మధు వహంకృతిచే సుమనోవిరోధముకొ
బూని ఘనుల్ గరంపఁ గరము న్వని రూపఱుఁ బెంపు వాయుగకొ. 122

టీ. మానిని=చంద్రికా! ఈన్మపాలకరమానుతు సుందరతాలవంబుకొ.-ఈన్మపాలక రమానుతు=ఈరాజువన్న భునియొక్క, సుందరతా=సౌందర్యముయొక్క, లవంబుకొ=లేకము ను; చంద్రుడు=హిమాంశుడు; తాకొ=తాను; మానుగకొ=మనోజ్ఞునుగ; అంది=పొంది; ఆ సమానమహాస్థితికొ.-ఆసమాననిస్సమానమగు, మహాస్థితికొ=లేజనుయొక్క స్థితిచేత; మిన్ను ముట్టఁగాకొ=విష్టవీఁగఁగా, ఆకాశముముట్టఁగా నని స్వభావార్థము; మధువు=వసంతుడు, అహంకృతిచేకొ=అహంకారముచేత; కౌననక=ఓప్పుకొనక; వీలొకో=ఎందుకో; సుమనోవి రోధము=విద్వద్విరోధమును; పూని=పొంది; ఆమని జాతీవిరోధియగుట నహజమని భావము; వసంతమునందు జాతీపుష్పములు లేవనుట కవిసమయము; ఘనుల్=పెద్దలు, మేఘము లు; కరము=మిక్కిలి; కరంపకొ=అహంకారమును పోఁగొట్టఁగా; పన్నాశాలమందు మేఘ ములుదయింపఁగానే వసంతకాలము పోవుననిభావము; వనికొ=వనమందు; పెంపువాఱుఁ గకొ=అతిశయము వీడవటులు; రూపఱుకొ=నశించును.

సీ. ఏలోకమిత్రుధామాలోక మరిరాజ
సమ్మోదవర్ధనచ్చాయ వెలయు
నేరాజు నెమ్మేనితోరంపుసిరి పద్మి
నుల మానగతి నెల్లఁ దలఁగఁ జేయు

నేనద్గుణాంబోధిభాసురదానవై
 ఖరి బుధావళిమహాతక్రంతరః గూర్పు
 నేధరోద్ధారువిశ్వైష్వణీయసమాఖ్య
 భువనమాలిన్యంబు పాడ వడంచు

తే. నమ్రహాభావుఁ డీతఁ డోయబ్జవత్ర
 బాంధవన్నేత్ర సకలభూభరణశాలి
 వీనిపై నీమనం బిప్పఁ డూనఁ జేసి
 యతనుసామ్రాజ్యనల్లభిఁ నతిశయిలుము.

123

టీ. ఏలోకమిత్రుధామాలోకము. - ఏలోకమిత్రు=జగన్మిత్రుఁడగునే నుచంద్రునియొక్క, ధామాలోకము=ప్రతాపముయొక్కదీప్తి; ఆరిరాజసమ్మేదవర్ధనచ్చాయణ్. - ఆరిరాజ=శత్రురాజులయొక్క, సంమోచ=సంతసముయొక్క, వర్ధన=ఛేదనముయొక్క, ఛాయణ్ = రీతిచేత; వెలయుణ్=ప్రకాశించునో. లోకమిత్రు=నూర్వ్యునియొక్క, ధామాలోకము=తేజఃప్రకాశము; ఆరిరాజసమ్మేద=జక్కవలసంతసముయొక్క, వర్ధన=అభివృద్ధియొక్క, ఛాయచేత, వెలయు ననునర్థము దోచుచున్నది; ఏరాజా నెమ్మేనితోరంపుసిరి- ఏరాజా=ఏనుచంద్రునియొక్క, నెమ్మేని=నుండరమగు శరీరముయొక్క, తోరంపు = అధికమగు; సిరి=కాంతి; పద్మినులమానగతిణ్=పద్మినీజాతిస్త్రీలయొక్క యభిమానగతిని; ఎల్లణ్=సర్వము; తలఁగఁజేయుణ్=పోఁగొట్టునో; చంద్రునియొక్కతోరంపుసిరి పద్మలతయొక్క గర్వాతిశయమును పోఁగొట్టుననునర్థము దోచుచున్నది. ఏసద్గుణాంబోధి భాసురదానవైఖరి. - ఏసద్గుణాంబోధి=మంచుగుణములకు సమద్రుఁడగు యేనుచంద్రునియొక్క, భాసుర=ప్రకాశించుచున్న, దాన=త్యాగముయొక్క; వైఖరి=రీతి; బుధావళిమహాతక్రంతరణ్=విద్యద్వృందముయొక్క సంతోషమును; కూర్పుణ్=కలుగఁజేయునో. భాయుక్తమై, ఆసుర=రక్కనులయొక్క, దాన=ఖండనముయొక్క, వైఖరి; దేవతలయొక్క, అవలికి, మహాతక్రంతను గూర్పునని గాని ప్రథమార్థము; సద్గుణ=మంచుగుణముగల, అంబోధి=నమద్రునియొక్క; భా=కాంతియుక్తమగు, సురదాన=అమృతదానముయొక్క, వైఖరి, దేవబృందమునకు, మహాతక్రంతను గూర్పునను నర్థము స్ఫురించుచున్నది; ఏధరోద్ధారు=ఏరాజుయొక్క, విశ్వైష్వణీయసమాఖ్య. - విశ్వ=లోకమునకు, ఏష్వణీయ=కోరఁడగిన, సమాఖ్య=కీర్తి; భువనమా లిన్యంబు. - భువన=లోకములయొక్క, మాలిన్యంబు=షాపమును, నైల్యమును; పాడవడంచుణ్=రూపుమాపునో; ఓధరోద్ధారు=ఏయాదికూర్మముయొక్క, విశ్వైష్వణీయసమాఖ్య, భువనమాలిన్యంబు=జలమాలిన్యమును; పాడవడంచుననునర్థముదోచుచున్నది. అమ్రహాభావుఁడు=అట్టిగొప్పమనస్సుగలవాఁడు; తోతఁడు=ఈనుచంద్రుఁడు; ఓయబ్జవత్ర బాంధవన్నేత్ర=తామరవత్రములకుచుట్టమగు నేత్రములుగలదానా! కమలదళములకు నమానములగు నేత్రములుగలదానాయని తాత్పర్యము; సగోత్ర బాంధవజ్ఞాతిశబ్దములు ఐవార్థకములని యిదివఱలో వ్రాయఁబడి యున్నది; సకలభూభరణశాలి. - సకల=సమస్తమగు, భూభరణ=భూమినిభరింపచుటచేత, శాలి=ప్రకాశించువాఁడు. వీనిపై=ఈరాజునందు; నీమనంబు=

నీమనమును; ఇప్పుడు=ఈతటి; డోనఁజేసి=పొందునటులుచేసి; అతనుసామ్రాజ్యసంలభిణ్ణా-
అతను=అధికమగు, సామ్రాజ్య=సమ్రాట్టుతనముయొక్క, సంలభిణ్ణా=ప్రాప్తిచేత; అతిశయిలు
ము=అత్యుత్కర్షణముగానుండుము; అతను=మచ్చనునియొక్క, సామ్రాజ్యసంలభిచేత, నతిశయి
లుమునునర్థము దోచుచున్నది.

ఏరాజయొక్కప్రతాపము, శత్రురాజులయొక్క సంతనమును గూల్చుచున్నదో,
ఏరాజయొక్క సౌందర్యాతిశయము పద్మినీజాతిస్త్రీలయొక్క మానమును తొలగఁజేయునో
ఏరాజయొక్క దానవైఖరి పండితులకు నుత్కంఠఁ జేయునో ఏరాజకీర్తి జగన్మాలిన్యమును
పోనాడునో అట్టిప్రసిద్ధిని భొందినవాఁడు ఓఁడే గాన విని వరియించి యతనుసామ్రాజ్య సుఖ
ము నొందుము అని భావము.

తే. నకలనుత్యకళాశాలి * సారవంశ

మహాళి నిష్ఠేటి వరియింపు * మామకోక్తి
నీమనఃపద్మ మామోద*నిభృతి మీఱ
బింబవిమతోష్ఠి యింక విలంబ మేల.

124

టీ. నకలనుత్యకళాశాలిణ్ణా.-సకల=సమస్తజనులచేత, నుత్య=కోనియాడఁదగిన, కలా=
విద్యలచేత, శాలిణ్ణా=ప్రకాశించువాఁడగు; సారవంశమాళిణ్ణా = నూర్యవంశశ్రేష్ఠుఁడగు;
ఇష్ఠేటిణ్ణా = ఈయధికుని; మామకోక్తిణ్ణా = నావచనముచేత; నీమనఃపద్మము=నీమనోంబుజము;
ఆమోదనిభృతిణ్ణా = సంతనమువహించుటచే; మీఱణ్ణా = అతిశయించునటులు; వరియిం
పుము=కోరుము. బింబవిమతోష్ఠి=దొండపండునకు వికోధియగు మోవిగలదానా! ఇంకణ్ణా =
మీఁద; విలంబమేల=తడవేల?

వ. అని యాలోకజనని యానతిచ్చిన నాచంద్రిక తత్సుచంద్రరాజ చంద్రన
ద్గుణగణశ్రవణ సంజాయమానకౌతూహలయును, దన్తహిపవర్య సౌంద
ర్యలహరీ పరివర్తమానలోచనమీనయును, దల్లోకరమణాలోక సమజ్జ్ఞం
భమాణస్తాత్వికభావ సంభావితయును, దజ్జనేంద్రనమీపస్థితి ప్రకార పం
పుల్ల్యమానలజ్జాంకురయును, దన్తనోనాయక సంవరణసముద్వేగవలమాన
మాననయును నై, యష్టుహోదేవిముఖంబు గన్లెని తదనుజ్ఞాగౌరవంబున.

టీ. అని=పూర్వోక్తప్రకారముగ; ఆలోకజనని=జగన్మాలయగు నాపార్యతీదేవి; ఆన
తిచ్చినణ్ణా=సెలవియ్యఁగా; ఆచంద్రిక; తత్సుచంద్రరాజచంద్రసద్గుణగణశ్రవణ సంజాయమా
నకౌతూహలయును.-తత్సుచంద్రరాజచంద్ర = రాజశ్రేష్ఠుఁడగు నాగుచంద్రునియొక్క,
సద్గుణగణ-నుగుణబృందముయొక్క, శ్రవణ=వినుటవలన, సంజాయమాన=పుట్టిన, కౌతూహ
లయునుణ్ణా=సంతనముగలదియును, తన్తహిపవర్యసౌందర్యలహరీ పరివర్తమాన లోచనమీన

యాను.-తన్నహిపవర్య=ఆసుచంద్రునియొక్క, సౌందర్యలహరీ = చక్కండనమును ప్రవాహముందు, పరివర్తమాన = తిరుగుచున్న, లోచనమీనయము = కన్నులను చేపలు గలదియును; తల్లొకరమణాలోకముజ్ఞంభమాణ సాత్త్వికభావ సంభావితయును.-తల్లొకరమణ=ఆసుచంద్రునియొక్క, ఆలోక=దర్శనము చేత, సముజ్జృంభమాణ=ఉప్పొంగుచున్న, సాత్త్వికభావ=సాత్త్వికభావములచేత, సాత్త్వికభావములనఁగా నాయికానాయకులయొక్కపరస్పరదర్శన స్వర్భనాదులచే నుదయించు స్తంభాదులు, అవి, శ్లో. తేస్తవ్యుస్వేదరోమాఞ్చాస్సర్వరభేదశ్చ వేపభుః | వైవర్ణ్య మశ్రుప్రళయా వి త్యజ్జా పరికీర్తితాః'' అని శింగభూపాలీయమునందుఁ జెప్పబడియున్నవి, సంభావితయును = సంభావించబడినదియును; తజ్జనేంద్ర సమీపస్థితిప్రకారపం ఫుల్లవ్రహ్మనలజ్ఞాంకురయును.- తజ్జనేంద్ర = ఆసుచంద్రునియొక్క, సమీపస్థితి=సమీపమునందుండుటయొక్క, ప్రకార = రీతిచేత, పంఫుల్లవ్రహ్మన = వికసించిన, లజ్ఞాంకురయును=స్థియొక్క మొలకగలిగినదియును; తన్ననోనాయక సంపరణ సముద్వేగవలనానమాననయునుకా.-తన్ననోనాయక=ఆసుచంద్రునియొక్క, సంపరణ=వరియించుటవలననయిన, సముద్వేగ=అవ్యవస్థితచిత్తతచేత, వలమాన=కదలుచున్న, మాననయునుకా=చిత్తముగలదియును; వి=అయినదియై; అమృతోదేవిముఖంబు=ఆపార్వతీదేవిముఖమును; కన్యోని=చూచి; తదమజ్ఞాగౌరవంబునకా=ఆపార్వతీదేవియొక్క అజ్ఞాగౌరవముచేత; దీని కుత్తరపద్యముతో నన్వయము.

చ. కనకవిమాన మప్లు డిగి * కన్యైన సర్వనరేంద్రలోకము
 ల్పనమున వేడ్క నిండఁ గయిలగా గొనఁగం గిరిరాజకన్య యా
 ఘననిభవేణి తన్నహిత * కాంచనమంచక మెక్కి నిల్పె నా
 మనుచకులేంద్రుకంఠమున * మంజులమంగళపుష్ప దామముకా. 126

టీ. కనకవిమానము=సువర్ణవిమానమునుండి; అప్లు=ఆనమయమందు; డిగి=దిగి; సర్వనరేంద్రలోకముల్=సమస్తరాజాలు; కన్యోనకా=చూడఁగా; మనమునకా = చూడయమందు; వేడ్క=సంతసము; నిండకా=నిండఁగా; గిరిరాజకన్య = పార్వతీదేవి; కయిలగాగొనఁగకా=కైదండనొసఁగఁగా; ఆఘననిభవేణి=అచంద్రిక; తన్నహిత కాంచనమంచకము.-తతో=ఆసుచంద్రునియొక్క, మహిత=పూజితమగు, కాంచనమంచకము=సువర్ణమంచమును; ఎక్కి=అఱికించి; ఆనునజకులేంద్రుకంఠమునకా=ఆసుచంద్రునికంఠమందు; మంజులమంగళపుష్పదామముకా.-మంజుల=మనోహమగు, మంగళ=శుభప్రదమగు, పుష్పదామముకా=పూదండను; నిల్పెకా=ఉంచెను.

అనఁగ తనవిమానము దిగి రాజు లెల్లరు చూచుచుండఁగ సుచంద్రుఘంచము నెక్కి యతనికంఠమందు మంగళప్రద మగుపూలదండ నుంచె నని భాషము.

ఉ. ఆవనజాడీ యాతటి నజాంగన * యానతిఁ దత్సంచంద్రభా
 త్రీవిభుని న్వరించి యల * రెన్నలు ధైమి యనంగ సమ్మద

క్రీ వెలయంగఁ జిత్తముల * జిష్ణువిరోచనసూర్యసంతతి

రావరు లెల్ల సమ్మతిఁ గఁరంబు మనంబున సంతసిల్లఁగఁ.

127

టీ. ఆననాపి=ఆచంద్రిక; అతఁడే=అసమయమందు; అజాంగనయానతిఁ.—అజ=శంకకునికి, అంగన=కాంతయగు పార్వతిదేవియొక్క “అజావిష్ణుహరచ్చాగాఁ” అని యమయించు, అనతిఁ=అజ్ఞ చేతను; తత్కుచంద్రధాత్రీవిభుఁకిఁ = ఆనుచంద్రభూపతిని; నలుఁ=నలమహారాజును; ధైమియంగఁ = దమయంతియన్నట్లు; పరించి = స్వప్నదశవెలయంగఁ.—సమ్మద=సంతసముయొక్క, క్రీ=అతిశయము, వెలయంగఁ=ప్రకాశింపఁగా; చిత్తములఁ = మనములందు; జిష్ణువిరోచనసూర్యసంతతిరావరులెల్లఁ.—జిష్ణు = జయశీలురగు, విరోచన=చంద్రునియొక్క, సూర్య=ఆదిత్యునియొక్క, సంతతిఁ=కులముగల, ఇరావరులెల్లఁ=రాజులందఱు; సమ్మతిఁ=అంగీకారముచేత; కఁరంబు=మిక్కిలి; మనంబున = మనసునందు; సంతసిల్లఁగఁ=సంతోషింపఁగా; అలరెఁ=ఊపెను.

ఆచంద్రిక పార్వతిదేవియజ్ఞవలన నలుని దమయంతి పరించినటులు నుచంద్రుని పరియించి సూర్యచంద్రవంశపురాజు లెల్ల సంతసింపఁగా నలరె నని భావము.

ఉ. నించిరి వేలుపుల్ ప్రియము * నిక్కఁగఁ గ్రొవ్విరిసోన చక్క చీ

వించిరి తాపసాధిపు ల*వేలమృదంగరవాళి మించ సం

ధించిరి నాట్యవృత్తి సురశీరజనేత్రలు చిత్తవీధి మో

దించిరి సర్వదేశజగతీరమణుల్ నిరసూయ మెచ్చఁగఁ.

128

టీ. వేలుపుల్=దేవతలు; ప్రియమునిక్కఁగఁ.—సంతసముపొంగఁగా; క్రొవ్విరిసోనఁ=క్రొత్తపుష్పవర్షమును; నించిరి=పూరించిరి. తాపసాధిపులు=మునీశ్వరులు; చక్కఁ=చక్కఁగా; దీవించిరి=ఆశీర్వదించిరి. సురశీరజనేత్రలు=సురాంగనలు; ఆవేలమృదంగరవాళి మించఁ.—ఆవేల=మేరలేని, మృదంగ=మురజములయొక్క, రజ=ధ్వజములయొక్క, ఆళి=సమాహము; మించఁ=అతిశయింపఁగా; నాట్యవృత్తిఁ=నాట్యముయొక్కవ్యాపారమును; సంధించిరి=చేసిరి. సర్వదేశజగతీరమణుల్=సమస్తదేశాధిపతులు; నిరసూయము = అనూయయొక్కయభావము; ఎచ్చఁగఁ=అతిశయింపఁగా; మోదించిరి=సంతసించిరి.

మ. తనుమధ్యామణి వై చినట్టి సుమనోదామంబు వక్షస్థలిఁ

గనుపట్టం బొలిచె న్నినేంద్రకులభూ*కాంతేశుఁ డప్పట్టునఁ

ఘనతారావళికాధరుం డయినరా*కాయామినీకాముకుం

డన శ్యామానయనోత్పలోత్సవకరో*దారప్రభాసంభృతిఁ.

129

టీ. తనుమధ్యామణివైచినట్టి సుమనోదామంబు.—తనుమధ్యామణి=చంద్రిక, వైచినట్టి=దేసినట్టి, సుమనోదామంబు=పూవండు; వక్షస్థలిఁ=ఎడయందు; కనుపట్టుఁ = కనపడుచు

చుండఁగా; ది నేంద్రకుటఘాకాంతేపఁడు=సుచంద్రుఁడు; అప్పట్టునక = ఆసమయమందు; ఘనతారావళికాధరుండు.-నున=గొప్పలైన, తారావళికా=నక్షత్రపంక్తులను, ధరుండు ధరియించినవాఁడు; అయినరాకాయామిసీకాముకుండు.-అయిన=అయినట్టి, రాకాయామిసీకాముకుండు=పూర్ణచంద్రుఁడు; అనక=ఆనునటులు; క్యామానయనోత్పలోత్సవకరోదారప్రభాసంభృతిక.-క్యాను=చంద్రిక యొక్క, రాత్రియొక్క, నయనోత్పల=కలువలవంటికన్నులకు, కన్నులయినకలువలకని రాత్రిపరమైనయర్థము, ఉత్సవకర=ఆనందకరమగు, ఉదార=ఉత్కృష్టమగు, ప్రభా=కాంతియొక్క, సంభృతిక=భరణముచేతను; పాలిచెక=ఓపెను.

చంద్రిక యుంచినవూదండ వక్షస్థలమందుఁ బ్రకాశించుచుండఁగా సుచంద్రుఁడు రిక్కలగుంపుతోఁగూడిన పూర్ణచంద్రునివలె ప్రకాశించె నని తాత్పర్యము. ఉత్సేత్రిక్షాలంకారము.

మ. వికసచ్చంద్రకలాపయు క్తయయి తీవి న్దేవయోషామణి
 ప్రకరంబు ల్గొలువంగఁ జేరి యలగోత్రాభృత్కలాధీశక
 న్యక తన్న ప్లు వరింపఁ దత్కుసుమమాళాప్తి నివ్వరాజిలై నూ
 ర్యకులోత్తంసము సద్దణోత్సవము లాఠిర ద్దక్షిణామూర్తినాక. 130

తీ. వికసచ్చంద్రకలాపయు క్తయయి.-వికసత్=ప్రకాశించున్న, చంద్రకలాప=సువర్ణఘాషణములతో, యుక్తయయి=కూడుకొన్నదై; చంద్రుఁడను, కలాప=ఘాషణముతో, ననిపార్వతీదేవిపరమైన యర్థము; తీవితోక=వైభవముతో; దేవయోషామణిప్రకరంబుల్.-దేవయోషామణి=రాజస్త్రీలయొక్క, ప్రకరంబుల్=సమాహములు, దివ్యస్త్రీసంఘము అని యీ శ్వరిపరమైన యర్థము; కొలువంగక=సేవింపఁగా; చేరి=సమీపించి; అలగోత్రాభృత్కలాధీశకన్యక.-గోత్రాభృత్కలాధీశ=రాజచంద్రుఁడగు ఊణదోదియునియొక్క, కన్యక=చంద్రిక; ఆప్రసిద్ధహిమవంతునికూతురగు పార్వతీదేవి; పరియంపక=కోరఁగా; తత్కుసుమమాళాప్తిక.-తత్కుసుమమాళా=అపూదండయొక్క, ఆప్తిక=ప్రాప్తిచేత; సూర్యకులోత్తంసము=సుచంద్రుఁడు; సద్దణోత్సవములు.-సద్దణ=విద్యత్సంఘమునకు, ప్రమథగణమునకు, ఉత్సవములు=వేడుక; ఆరక=అతిశయింపఁగా; దక్షిణామూర్తినాక=శివావతారవిశేషమాయన; విరాజిల్లెక=ప్రకాశించెను.

చంద్రుఁడు ఘాషణముగాఁగలపార్వతీదేవిచే దివ్యస్త్రీలు సేవించుచుండఁగా వరియంపఁబడినదక్షిణామూర్తియొ యనునట్టులీచంద్రికచే వరియంపఁబడినసుచంద్రుఁడు ప్రకాశించె ననిభావము. ఈపద్యమందు సుత్సేత్రిక్షాలంకారము.

చ. మగువ దవిల్చినట్టినుమమాళిక తావికిఁ జేరు తేఁటిదం
 టగమిరొద లైలంగఁ బొగఁడ న్దలినాత్త త మున్ను మన్త థా
 నుగుణత నేఁచు మంతువు గఁనుంగొన కిష్టనుమార్పణంబుచేఁ
 దగ మముఁ బ్రోవవే యనుచుఁ దత్పత్తికై వివరించుపోలిక. 131

టీ. మగువదవిల్చినట్టి సుమమాలికతావికీర్ణ.-నుగుణ = చంద్రిక, తవిల్చినట్టి = తగిలిం. చినట్టి, సుమమాలిక = పూదండయొక్క, తావికీర్ణ = పరిమళమునకు; చేరుతేటిదంటుగుమిదల్.-చేరు = సమీపించిన, తేటిదంటు = తున్నెదదంటలయొక్క, గమి = గమాహముయొక్క, రోదల్ = ధ్వనులు; పొగడక = పొగడకగా; మలినాత్మత = కుటిలచిత్తముచేత, నల్లనిదేహకాంతిచేత నని స్వభావార్థము; మున్ను = పూర్వమందు; మన్న తానుగుణతకా - మన్నభ = మదనునికీ, అను = అనుసరించిన, గుణతకా = అల్లెత్రాడగుటచేత, మన్నభున కనుకూలములగుటచేతనని స్వభావార్థము; ఏచుమంతువుకా = క్రమపెట్టినయపరాధమును; కగుంగొనిక = చూడక, గణింపకయనుట; ఇష్టసుమార్పణంబుచేకా.-ఇష్ట = ఆనుకూలముగు, సు = లెన్నయగు, మా = సంపదయొక్క, అర్పణంబుచేకా = సమర్పణముచేత; ఇష్టమగు ద్రవ్యమును కానుకగా నిచ్చుటచేత నని తాత్పర్యము; అనుకూలకు సుమార్పణముచేతనని స్వభావార్థము; తగకా = తగునటులు; మముకా = మమ్ము; ప్రోవవేయనుచుకా = కాపాడవేయనుచు; తత్పత్తికై = యాసుచంద్రునకై; వివరించుపోలికకా = చెప్పచున్నదానివలెనై; చెలంగెకా = ప్రకాశించెను.

చంద్రిక సుచంద్రునికంతమందు వైచినపూదండతావికీర్ణేరియున్న తున్నెదలగుంపుల రొదలు పూర్వము సుచంద్రునివిరచాకాలమందు మలినాత్మతచేసనకగ గుటిలచిత్తముచేత మన్నతానుగుణతచే బాధించినయపరాధమును, కానుకగా సుమార్పణముచేసి మన్నింపుమని యానరపతిం బ్రార్థించునటులాపై నని భావము.

చ. నరపతిదేహదీప్తి సుమనస్సరవల్లరి శోణభాధురం

ధర యయి చూడ రాజిలె సోదం దను నేలఁ దలంచుచంద్రికా

తరుణికటాక్షభాస్వదమృతచ్ఛట పర్వంగ నిల్వ లేకదు

మృరమదనాస్త్రపావకశిఖాలత వెల్వడుదారిఁ బూనుచుకా.

132

టీ. నరపతిదేహదీప్తికా.-నరపతి = సుచంద్రునియొక్క, దేహదీప్తికా = శరీర కాంతిచేత; సుమనస్సరవల్లరి = తీవ్రవంటిపూదండ; శోణభాధురంధరయయి.-శోణభా = ఎఱ్ఱనికాంతియొక్క, ధురంధరయయి = భారమును వహించినదియై; చూడకా = చూడకగా; ఎదకా = హృదయమందు; తనుకా = తన్ను; ఏలకా = పోషింపను; తలంచు చంద్రికాతరుణి కటాక్షభాస్వదమృతచ్ఛట.-తలంచుచంద్రికాతరుణి = తలచినట్టిచంద్రికయొక్క, కటాక్ష = అపాంగములనెదు, భాస్వత్ = ప్రకాశించుచున్న, అమృతచ్ఛట = జలపుంజము; పర్వంగకా = ప్రసరింపకగా; నిల్వలేక = ఉండలేక; దుమృరమదనాస్త్రపావకశిఖాలత.-దుమృర = అసాధ్యముగు, మదన = మరునియొక్క, అస్త్రపావక = బాణాగ్నియొక్క, శిఖాలత = తీవ్రవంటిబాణము; వెల్వడుదారికా = వెల్వవచ్చినరీతిని; పూనుచుకా = ఊసుచు; రాజిలెకా = ప్రకాశించెను.

అనగా చంద్రిక సుచంద్రుని కక్షస్థలమం దుంచిన సుమనస్సరవల్లరి సుచంద్రునిదేహకాంతిచే నెఱ్ఱనయి దానింబోషించుటకై చంద్రిక కటాక్షములను జలపుంజములు పర్వంగా

సుచంద్రునిహృదయమం దుండు మదనాగ్నియొక్క, జ్వాల నిలువ లేక వెలువడినదో యనునటులు ప్రకాశించె నని భావము. సుచంద్రవక్షస్థలగత సుమమాలికను చంద్రికాకటాక్ష జలనేకముచే బహిర్గతమగుమదనాగ్నిశిఖాలతను గా నుత్ప్రేక్షించుటచే వస్త్రాత్ప్రేక్షాలంకారము.

చ. జనవరసార్వభౌమునెదఁ * సామ్యనుబింబితమై నెలంత యుం
చిననుషాదామకంబు గనఁ * జేర్చె ముదంబు తదంతరంబునం
దెనసి కలంచునట్టికుసుఁమేషుశరాభులఁ బట్టి తెత్తుఁ జ
య్యన నిఁక నిల్వఁ జేయుదు నఁటంచు వడిం జొరఁ బొఱుకై వడిక. 133

టీ. జనవరసార్వభౌమునెదఁ = సుచంద్రుని వక్షస్థలమందు; సామ్యనుబింబితమై = అర్థముప్రతి ఫలించినదై; నెలంతయుంచిన సుమదామకంబు = చంద్రికయుంచిన పూదండ; కనఁ = చూడఁగా; తదంతరంబునందుక = ఆసుచంద్రునియొడలోపల; ఎనసి = పొంది; కలంచునట్టి కుసుమేషుశరాభులక = కలఁతపఱచుచున్న మరుభాగపంక్తులను; పట్టితెత్తుక = పట్టుకొనివేరేఁగఱను. చయ్యనక = శీఘ్రముగా; ఇఁకక = ఈమీఁద; నిల్వఁజేయుదును = నిలుచునటులు చేయుదును. అటుఅంచుక = ఈరీతిఁబలుకుచు; వడిక = వేగముతో; చొరఁబొఱుకై వడిక = చొరఁబురురీతిగ; ముదంబు = సంతసమును; చేర్చె = చేసెను.

అనఁగ సుచంద్రునివక్షస్థలమందు చంద్రిక వైచినపూసరము సగము ప్రతిఫలించినదై యతనిహృదయమునందు కలంచు మన్నభబాణంబుల దీసికొని చయ్యన రాఁగల ననిహృదయమందుఁ జొరఁబఱురీతిగ ప్రకాశించె నని భావము.

చ. పుడమిమగండు దాలిచిన * పువ్వులదండ తదంగకాంతిచేఁ
గడుఁ గనకప్రసూనసర * గౌరవ మూనఁగఁ దుమ్మైద ల్బయం
బడరఁగ జాఱ సాగె నచ * లాధిపకన్య వరించె నీశునిక
గడిమికిఁ జేర కింక నని * కంతునకు నివరింప నో యనక. 134

టీ. పుడమిమగండు = భూభర్తయగుసుచంద్రుఁడు; తాలిచిన పువ్వులదండ = ధరించి నపూదండ; తదంగకాంతిచేఁ = ఆసుచంద్రునిజేహకాంతిచేత; కడుక = మిక్కిలి; కనకప్రసూనసరగౌరవము. - కనకప్రసూన = సంపెఁగ పూవులయొక్క, సర = దండయొక్క, గౌరవము = గొప్పతనమును, అనఁగఁ దత్సామ్యము ననుట; డొనఁగక = పొందఁగా; తుమ్మైదలు = భృంగములు; భయంబు = భీతి; అడరఁగక = అతిశయింపఁగా; అచలాధిపకన్య = చంద్రిక; సార్వత్రిజేవియని తోఁచుచున్నది; ఈశునిక = సుచంద్రుని, శంకరుని నని తోఁచుచున్నది; వరించెక = కోరెను. కడమికిక = పరాక్రమమునకు; చేరకు = పోవలదు. ఇంకక = ఈమీఁద; అని = ఈప్రకారము; కంతునకు = దున్నభునకు; వివరింపనోయనక = తెలియఁజేయుటకో యనునట్లు; జాఱసాగె = వీరెను.

సుచంద్రుడు ధరించినవూదండ యతనినేహకాంతిచే గంపెంగవూలదండ యని భయ పడి, తుమ్మెదలు బాటుచుండగా నవి సుచంద్రునిఁ జంద్రిక పరియించెఁ గాన నీవు సుచంద్రునిఁ బాడువఁ బోఁబనిలేదని మదనునకుఁడెప్పుటకై పోవుచున్నటుండె నని భావము. ఈపద్యముం దుత్పేక్షాలంకారము.

మ. ఘనపంకేరుహ రాగహారయచిరేఖావ్యాప్తమై యింతివై
చినయాక్రోవిరిదండ భర్తయెడఁ బొత్పెక్ దన్నుగాక్షీవినూక
తనరాగేందిర చేరి యద్ధరణినేతి న్నాఁగిటం దార్చి నం
తనె కన్దో నగుతద్భుజావసులతాద్వంద్వైకబంధంబనన్.

135

టీ. ఘనపంకేరుహ రాగహారయచిరేఖావ్యాప్తమై. - ఘన=అధికమైన, పంకేరుహ రాగ=పద్మ రాగములయొక్క, హార = సరముయొక్క, రుచి=కాంతియొక్క, రేఖా = శ్రేణిచేత, వ్యాప్తమై=పొండబడినదై; ఇంతివై చినయాక్రోవిరిదండ = చంద్రికవైచినయాపూదండ; భర్తయెడఁ = సుచంద్రునివక్షుమందు; తన్నుగాక్షీ వినూతనరాగేందిర.- తన్నుగాక్షీ=ఆచంద్రికయొక్క, వినూతన=మిక్కిలినూతనమగు, రాగేందిర=ఆహారాగలక్షి; చేరి=బాంది, అద్ధరణినేతి = ఆసుచంద్రుని; కాఁగిటం = కాఁగిలియందు; తార్చినంతన = తార్చినమాత్రముచేతనే; కన్దోనగుతద్భుజావసులతాద్వంద్వైకబంధంబనన్. - కన్దోనగు = కనిపించుచున్న, తల్ = ఆరాగేందిరయొక్క, భుజావసులతా = బంగరుదీపలవచటి భుజములయొక్క, ద్వంద్వ=జంటయొక్క, ఏక=ముఖ్యమైన; బంధంబనన్ = బంధమొనరునటులు; పొత్పెక్ = ప్రకాశించెను.

సుచంద్రునికంతమునందుఁ జంద్రికవైచినహారము, పద్మ రాగమునీ సరముల కాంతిచే వ్యాప్తమై సుచంద్రునివక్షుమందు, నాచంద్రిక రాగలక్షి చేరి సుచంద్రునిఁ గాఁగిలింపఁ గాన పచ్చునారాగేందిర బాహులతాయుగమో యనంబ్రకాశించె నని భావము. ఈపూనరమును సుచంద్రునిఁ గాఁగలించిన రాగేందిరభుజాద్వంద్వమునా నుత్పేక్షించుటచే విస్తూత్పేక్షాలంకారము.

చ. అలవిరిదండచాయ కర * మయ్యెడఁ బర్వంగఁ దన్నుపాలహా
రలతలచాయ గాంచఁగ విరాజిల దయ్యెడ దలంప నా విని
ర్మలమహిరాట్సుతాంచితక * ర్షితి మించుచుఁ జేరువారి మేల్
చెల్లవముచెంగటన్ ధరణిఁ * జిల్లర పేరులవన్నె హొచ్చునే.

136

టీ. అలవిరిదండచాయ = అపూదండకాంతి; కరము=మిక్కిలి; అయ్యెడఁ = ఆనమయమందు; పర్వంగన్ = వ్యాపింపఁగ; తన్నుపాలహారలతలచాయ. - తన్నుపాల = ఆసుచంద్రునియొక్క, హారలతలచాయ = లతలవంటి హారములయొక్క కాంతి; గాంచఁగన్ = చూడఁగ; విరాజిలదయ్యెన్ = ప్రకాశింపబయ్యెను, తలంపన్ = విచారింపఁగా; త్ =

-యుక్తమేయగును, ప్రకాశింపక యుండుట యుక్తమెయగుట. ఏలయనఁగా; వినిర్మలమహి
 రాట్నుతాంచితకరస్థితికొ.-వినిర్మల=స్వచ్ఛమగు, మహిరాట్నుతా= చంద్రికయొక్క, అం
 చిత = బిప్పుచున్న, కర = హస్తమందు, స్థితికొ = నాననుచేత; మించుచుకొ=అతిశయిం
 చుచు; చేరువారి మేల్చెలువము చెంగటకొ.—చేరువారి = పొందినవారియొక్క, మేల్ =
 శ్రేష్ఠమగు, చెలువము = కాంతియొక్క, చెంగటకొ = సమీపమందు; ధరణికొ = పుడమి
 యందు; చిల్లర పేరులవన్నె = స్వల్పహారములయొక్కకాంతి; హెచ్చునే = అతిశయిం
 చునా? గొప్పపేరులచెంగట, చిల్లలపేరుల = చిల్లరనామములయొక్క, వన్నె = కాంతి;
 హెచ్చునా యని తోచుచున్నది.

చంద్రిక గుచంద్రునియం దుంచిన వూదండకాంతి ముందర, నితరములగునరముల
 కాంతి ప్రకాశింపదు. అట్లు ప్రకాశింపకుండుట యుక్తమని ద్వితీయవాక్యముచే నమ
 ర్థించుచున్నాఁడు. ఎటులనఁగా చంద్రికకరమం దునికిచే మించుకాంతి గలవారి యొద్ద
 చిల్లరపేరులకాంతి యతిశయించునా? అతిశయింప దనుట. సామాన్యముచే విశేష సమర్థం
 రూపమగు నర్థాంతర న్యాసాలంకారము.

మ. హరిమధ్యార్పితసూనదాముడయి గోత్రాధీశ్వరుం డత్తతీక
 జరకారేహితకాంక్ష యంతయును దం * జేరం బ్రమోదాశ్రుసం
 భరితాక్షిద్వయితో గళద్విరహతా*వశ్రీకచి త్రంబుతో
 నురులోమాంచపినద్ధవిగ్రహముతో * నొప్పునెఁ జిత్రంబుగకె. 137

టీ. గోత్రాధీశ్వరుండు = సుచంద్రుండు; హరిమధ్యార్పిత సూనదాముడయి.-హరిమ
 ధ్యా = సింహమధ్యముగల చంద్రిక చేత, అర్పిత = ఉంచబడిన, సూనదాముడయి = వూ
 దండగలవాఁడై; అత్తతీక=ఆనమయమందు; చిరకాలే హితకాంక్షయంతయును.-చిరకా
 ల = బహుకాలమునుండి, ఈహిత = కోరబడిన, కాంక్షియంతయును = కోరికంతయును;
 తక=తన్ను; చేరకొ=పొందఁగా; ప్రమోదాశ్రుసంభరి తాక్షిద్వయితోకొ = ఆనందబా
 న్నుముల చేసిందియున్నకనుదోయితో; గళద్విరహసంతాప శ్రీకచి త్రంబుతోకొ.-గళత్ =జా
 తినట్టి, విరహతాప=విరహగ్నితాపముయొక్క, శ్రీక=అతిశయముగల, చిత్రంబుతోకొ=హృద
 యముతోడ; ఉరులోమాంచపినద్ధవిగ్రహముతోకొ.-ఉరు=అధిక మైన, లోమాంచ=గగుర్పాటు
 చేత, వినద్ధ=కప్పబడిన, విగ్రహముతోకొ=శరీరముతో; చిత్రంబుగకె=ఆశ్చర్యముగ; ఒప్పు
 నెకొ=బిప్పినమును పొందెను.

వ. అయ్యెడ నయ్యగరాజకుమారి యాన వ్తనముద్రమధ్యరాజలోక వర్ణనాన
 మయోరరీకృతమానుషాకారంబు దూరంబు కావించి యుదంచిత చంచ
 రీకకులాకర్షణప్రకారభావసంమిళిత పరిమళమిళిత పారిజాతకుసుమమాలికా
 న్సంవేష్టితవేషికలాపయును జూడావలంబితచూడా రత్నాయమానతారావర్ణ

గు, తేజః=తేజస్సుయొక్క, విలసనంబునకొ=ప్రకాశము చేత; ఆంధ్రులకుండ్రుముంగలకొ
 =అనుచంద్రునియొద్దుట; నిలిచి=నిలుచుండి; మంగళకరంబులు=శుభకరములు; అగుననేకవరం
 బులు=అగునట్టి పెక్కువరములను; ఒసంగి=ఇచ్చి; వెండియును=మఱియును; పావకవిబుధ
 మహాన్నత్యతంత్రంబు.—పావక=పవిత్రమగు, విబుధ=దేవతలయొక్క, మహాన్నత్య=
 మిక్కిలి యతిశయమునకు, తంత్రంబు=ముఖ్యకారణము; అగునొక్కమంత్రంబు=అయినట్టి
 యొకమంత్రమును; తెలుపకొ=ఉపదేశించుటకు; తలచి=సమకట్టి; ఆంధ్రులకొ=అనుచం
 ద్రునకు; ఇట్లు=పక్ష్యమాణప్రకారముగ; అనియొకొ=పలికెను.

మ. నిరవద్యంబయి నిష్కలంకమహమ్మై * నిర్వాపితాఘాఘమ్మై
 వారమాయాలవకాంచితాత్మమయి నిత్యంబై మహేంద్రదాదిని
 ర్జరసేవ్యంబయి యిష్టదంబయి యజత్ర మైక్కమంత్రం బిలకొ
 అరిసంభేదన మించుకొ జమ్ము భువనేశాఖ్యానముజ్జుంభయె. 139

టీ. నిరవద్యంబయి=నిర్దోషమై; నిష్కలంకమహమ్మై=పాపరహితమగు తేజముగలదై;
 నిర్వాపితాఘాఘమ్మై=పోగొట్టబడిన పాపబృందముగలదై; వారమాయాలవకాంచితాత్మమయి
 వార=గగనముచేత, మాయా=శక్తిచేత, అనక=అంకుశముచేత, బీజత్రయముచేతననుట; ఆం
 చిత=విష్వచున్న, ఆత్మమయి=స్వరూపముగలదియై; నిత్యంబై=అవ్యయమైనదై; మహేంద్రదా
 దినిర్జరసేవ్యంబయి=ఇంద్రుఁడు మొదలుగాఁగల దేవతలచే సేవింపఁదగినదియై; అజత్రమ్ము=ఎ
 ల్లవుడు; ఇష్టదంబయి=కోరబడినదానినిచ్చునదియై; భువనేశాఖ్యానముజ్జుంభయె.—భువనే
 శాఖ్యాన=భువనేశ్వరియనుపేరుచేత, సముజ్జుంభయె=అతిశయించినదియై; ఒక్కమంత్రంబు=
 ఒకమంత్రము; అరిసంభేదన=నుచంద్రుఁడా! ఇలకొ=భూమియందు; మించుకొ=అతిశయం
 చును. చుమ్ము=సత్యము.

ఉ. అమ్మహానీయమంత్రము రసాధిప నీకిపు డిట్లు దానికొ గై
 కొమ్ము త్వదీహితమ్ము లొనఁగూర్చు బఠించినమాత్రక దత్ప్రకా
 రమ్ములు సద్గురుప్రవరఁగమ్యవచోగతిచే నెఱింగి ని
 త్యమ్ము బఠింపుమీ దినకఁగరాభ్యుదయావసరమ్ములకొ మదికొ. 140

టీ. రసాధిప=నుచంద్రుఁడా! అమ్మహానీయమంత్రము = పూజ్యమగునామంత్రమును;
 నీకుకొ; ఇప్పుడు=ఈనమయమందు; ఇట్లుకొ=ఒసంగుదును. దానికొ=అమంత్రమును; కైకొ
 మ్ము=గ్రహింపుము. త్వదీహితమ్ములు.—త్వత్=నీయొక్క, ఈహితమ్ములు=ఇష్టార్థములను; పఠిం
 చినమాత్రకొ=చదివినమాత్రముననే; ఒసగూర్చుకొ=కలుగజేయును. తత్ప్రకారమ్ములు.—తత్
 =అమంత్రరాజముయొక్క, ప్రకారమ్ములు=రీతులు; సద్గురుప్రవరఁగమ్యవచోగతికొ.—సద్గురు
 ప్రవరఁ=సద్గురుకేఘానియొక్క, రమ్య=మనోహరమగు, వచోగతికొ=వాగ్గీతిచే; ఎఱింగి=

తెలిసికొని; మదికొ=మనమునందు; దినక రాభ్యుదయావసరములకొ=సూర్యోదయనమయములయందు; నిత్యము=ప్రతిదినమందు; జసింపుమీ=జపము చేయుమా.

నే నుపదేశించుమంత్రమును, సద్గురువులవలన తద్విధిని జక్కగఁజెలిసికొని, సూర్యోదయనమయములందుఁ బ్రతిదినమును జక్కగ జసింపుమని భావము.

చ. అని భువనేశి యామనుకులభరణమ్మున కున్నమత్కృప
 న్మనుతిలకంబు నిచ్చి నృపమాళి లలికొ ఘటియించుమొక్కన్ గై
 కొని యలచంద్రికావనితఁ గూడి హరిప్రమదాదిలేఖక
 ల్తను భజియింపఁగా నెనసెఁ దత్పురరాజము సంతసంబునకొ. 141

టీ. అని=కాశ్రకారముపలికి; భువనేశి=భువనేశ్వరి; ఆమనుకులభరణమ్మునకుకొ=పై వస్త్రతమనుకులభరణమగు నాసుచంద్రునికి; ఉన్నమత్కృపకొ.—ఉన్నమత్ = అతిశయించిన ; కృపకొ=దయచేత; మనుతిలకంబుకొ=మంత్రశ్రేష్ఠమును; ఇచ్చి; నృపమాళి; సుచంద్రుఁడు; లలికొ=ప్రేమచేత; ఘటియించుమొక్కన్కొ=చేయునట్టిసమస్కారమును; కైకొని=గ్రహించి; అలచంద్రికావనితకొ=ఆచంద్రికను; కూడి=కలిసికొని; హరిప్రమదాదిలేఖకలొ=లక్ష్మీదేవిమొదలుగాఁగల దేవాంగనలు; తమకొ=తమ్ము; భజియింపఁగాకొ=సేవింపఁగా; తత్పురరాజము=ఆపట్టణశ్రేష్ఠమును; సంతసంబునకొ=కుతూహలముచేత; ఎనసెకొ=పొందెను.

చ. అపుడు నిజాత్మ లాలసిక * యంతయుఁ జేకుట నాసుచంద్రభూ
 మిపతి నిజాప్తబంధునృపమిత్రజనంబులు చేరి రా నుప
 ర్ణ పటహరావ మెచ్చ శిబిఁరస్థలిఁ జేరె నెలంత లెల్ల న
 చ్చపురతనాలయారతులు * చక్క నొసంగఁగ నాత్మ నుబ్బుచుకొ. 142

టీ. సుచంద్రభూపతి=సుచంద్రుఁడు; అపుడు=ఆసమయమందు; నిజాత్మలాలసిక.—నిజ=తనయొక్క, ఆత్మ=మనమునందుండు, లాలసిక=అధికేచ్ఛ; అంతయుకొ=సర్వము; చేకుటకొ=సమకారఁగా; నిజాప్తబంధునృపమిత్రజనంబులు.—నిజ=తనసంబంధులగు, ఆప్త=ఇట్టులగు; బంధు=బాంధవులు; నృప=రాజులు, మిత్రుజనంబులు = స్నేహితులు; చేరి=సమీపించి; రాకొ=రాఁగా; సువర్ణపటహరావము = సువర్ణమయమగు పటహముయొక్కధ్వసి; ఎచ్చకొ=అతిశయింపఁగా; నెలంతలెల్లకొ=పనితలెల్ల; అచ్చపురతనాలయారతులు=స్వచ్ఛమగురత్నములహారతులను; చక్కకొ=చక్కఁగా; ఒసంగఁగకొ=ఇయ్యఁగా; ఆత్మకొ=మనమునందు; ఉబ్బుచుకొ = ఉబ్బుకుచు; శిబిరస్థలికొ = పటమండపప్రదేశమును; చేరకొ = పొందెను.

మ. నకలాంభోనిధిమధ్యదేశవసుధేశవ్యాత మవ్వేశఁ జం
 ద్రిక యామేటి వరించుటల్ గరము నిర్ణిద్రాప్రమోదోర్నిదా

యకతక్ మించఁ దదీయశోభనదిదృశ్శాయ త్తచి త్తంబులక్
స్వకరాజచ్చిబిరాళిఁ జేరి నిలిచెన్ * సై న్యేశ్వరు ల్గొల్పెఁగన్.

143

టీ. సకలాంభోనిధిమధ్య దేశవసుధేశ వ్రాతము. - సకల=సమస్తమగు, అంభోనిధి=సముద్రములయొక్క, మధ్యదేశ=మధ్యప్రదేశమందున్న, వసుధేశ వ్రాతము=రాజులసమూహము; అన్యేశక్=అసమయమందు; చంద్రిక; అపేటిక్=అనుచంద్రుని; వరించుటల్=కోరుటలు; కరము=మిక్కిలి; నిర్మిద్రప్రమోదోర్షి దాయకతక్.-నిర్మిద్ర=మేలుకొన్న, ప్రమోద=సంతసముయొక్క, ఊర్షి దాయకతక్=తరంగములనిచ్చుటచేత; మించక్=అతిశయింపఁగా; తదీయశోభనదిదృశ్శాయ త్తచి త్తంబులక్.-తదీయ=చంద్రికాసుచంద్రులసంబంధియగు, శోభన=శుభకరమగు వైచోహికాదులగు, దిదృశ్శాయ=చూచుటయందు, అయత్త=అధీనమగు, చిత్తంబులక్=హృదయములచేత; స్వకరాజచ్చిబిరాళిక్.-స్వక=తమసంబంధియగు, రాజల్=ప్రకాశించుచున్న, శిబిర=పటమండపములయొక్క, ఆళిక్=పంక్తిని; చేరి=పొంది; సైన్యేశ్వరుల్=సేనాధిపతులు; కొల్పెఁగన్=సేవించుచుండఁగా; నిలిచెన్=వసించెను.

మ. జననాథేంద్రు సుచంద్రుఁ జంద్రిక వరింప న్నేఁడుగా మత్కృతా
తనువుణ్యంబు ఫలించె నంచు ముద మాత్మ న్నాంచి పాంచాలభూ
వనితావల్ల భమాళి వేగ మహిదేవశ్రేణి రావించి శో
భనలగ్నం బలరాత్రివేళ ఘటియింపం జేసె నప్పట్టునక్.

144

టీ. పాంచాలభూవనితావల్ల భమాళి=పాంచాలభూపతి శ్రేష్ఠుడగు నాక్షిణిదోదయుఁడు; జననాథేంద్రుక్=రాజశ్రేష్ఠుడగు; సుచంద్రుక్=సుచంద్రుని; చంద్రిక; వరింపఁగన్=కోరఁగా; సేఁడుగా=ఈదినముగదా; మత్కృతా తనువుణ్యంబు.-మత్=నాచేత, కృత=చేయఁబడిన, అతను=అధికమయిన, పుణ్యంబు=సుకృతము; ఫలించెనంచుక్=పండెననుచు; ముదము=సంతసమును; అత్తక్=మనమునందు; కాంచి=పొంది; వేగ=శీఘ్రముగ; మహిదేవశ్రేణిక్=బ్రాహ్మణబృందమును; రావించి=రప్పించి; శోభనలగ్నంబు=శుభలగ్నమును; అలరాత్రివేళక్=ఆరాత్రియందె; అప్పట్టునక్=అసమయమందు; ఘటియింపఁగన్=ఏర్పఱచునట్లు; చేసెన్=ఓనరించెను.

మ. తనుభానారద నారదాదివినుతోద్దామాహవప్రక్రియా
ఘనతాశారద శారదాపకృతజాగ్రద్గోపవత్సప్రగో
పనభానారద సారదానవభిదాప్రాంచద్యశోనిర్జితా
తనుసత్పారద పారదాత్త చరితధ్వస్తాఖిలాఘోదయా.

145

టీ. తనుభానారద=దేహకాంతిచేత మేఘమువంటివాఁడా! నారదా దివినుతోద్దామాహవప్రక్రియాఘనతాశారద.-నారదాది=నారదుఁడు మొదలుగాఁగలవారిచేత, వినుత=కొని

యాడబడిన, ఉద్దామ=మిక్కిలిగొప్పయగు, ఆహవ=యుద్ధముయొక్క, ప్రక్రియా=ప్రసంగమందు, ఘనతా=అధికముచేత, కారద=నూతనమైనవాఁడా! "కారదః కీతమన్దే నావ్రత్య గ్రేభినవే త్రిషు" అని రత్నముల; పఃలతో కణము సలుపుతచీ నితఁడు అపూర్వముగ నగపడునట్టివాఁ డని తాత్పర్యము; కారదాపకృతజాగ్రద్గోపవత్సప్రగోపనభాసారద.-కారదాప=నలువచేత, కృత=చేయబడిన, జాగ్రత్=నిస్తంద్రమగు, గోప= గొల్లలయొక్క, వత్స=దూడలయొక్క, ప్రగోపన=దాచుటయొక్క, భా=సామర్థ్యముయొక్క, సార=సారమును, ద=ఖండించినవాఁడా! గోవులను గోవులనుదాచుటకుఁబూనిన బ్రహ్మభంగముకల్పించినవాఁ డనిభావము. సారదానవభిదాప్రాంచద్యశో నిర్జితాతను సత్పారద్య.-సార=బలిష్ఠులగు, దానవ=రక్కసులయొక్క, భిదా=భేదనమందు, ప్రాంచత్=బహుచున్న, యశః=కీర్తిచేత, నిర్జిత=జయింపబడిన, ఆతను=అధికమైన, సత్=శ్రేష్ఠమైన, సారదఃపాదరసముగలవాఁడా! ఇతనియశము పాదరసముకన్న మిగులఁ దెల్లనై యున్న దని భావము. సారదాత్తోచరితధ్వస్తాఖిలాఘోదయా.-సారద=తిరింపఁజేయునట్టి, ఆత్=తనయొక్క, చరిత=చరిత్రచేత, ధ్వస్తపోగొట్టబడిన, అఖిల=సమస్తమైన, అఘ=పాపములయొక్క, ఉదయా=అవిరూఢముగలవాఁడా! ఇతనిచరిత్రలు స్మరించినమాత్రన పాపముల నశింపఁ జేయు నని భావము.

క. శరధీనశరధిఘనభా,స్వరధీవిషయా నిబద్ధశరధీ స్వరధీ
 శరమావలంబ శంబర, పరమాకరకరణభరణాపరమాభరణా. 146

టీ. శరధీనశరధిఘనభాస్వరధీవిషయా.-శరధీన=సముద్రుఁడై, శరధి = తూటిరము గాఁగలశంకరునియొక్క, ఘన=అధికమగు, భాస్వర=ప్రకాశించుచున్న, ధీ=బుద్ధికి, విషయా=లక్ష్యమైనవాఁడా! అనఁగా శివునకుఁ గేశవుఁడు పత్నీభూతుఁడు గాన ఎల్లపును శంకరునిచిత్తమందు మెలఁగుచున్నవాఁ డనిభావము. "పతావీ శక్తిఃపరమేశ్వరస్య హ్యుపాధిభేదా దభవచ్ఛక్తుర్ధా,భోగేభవానీ సమరేచ దుర్గా శోపేచ కాళీత్వవనేచవిష్ణుః" అను క్రిభాగవతము ప్రమాణము. శరధీనశరధి=శంకరుఁడై, ఘనభాస్వరధీవిషయా=అధికమై ప్రకాశించుచున్న బుద్ధికివిషయముగాఁ గలవాఁడా! నిబద్ధశరధీ.-నిబద్ధ=కట్టిబడిన; శరధీ=సముద్రముగలవాఁడా; రామావతారమందు బంధింపబడిననముద్రముగలవాఁడని భావము; స్వరధీశరమావలంబ.-స్వరధీశ=ఇంద్రునియొక్క, రమా=సంపదకు, అవలంబ=ఆధారమైనవాఁడ! శంబరపరమాకరకరణభరణ.-శంబరపర=మరునియొక్క, మాసంపదకు, అనఁగా సౌందర్యమునకనుటి, ఆకర=స్థానమగు, కరణ=దేహము "కరణం సాధకతమక్షేత్రగాత్రేన్ద్రియేవ్యసి" అని యమరుఁడు, భరణ=వహించినవాఁడ! అనఁగా మరునికీతుల్యమగు చక్కఁదనము గలదేహము గలవాఁ డని భావము; పరమాభరణా=ఉత్కృష్టమైన యాభరణములుగలవాఁడా!

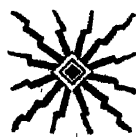
పంచచామరము. ధరాధరా ధరారిహాలిః ధామధామసత్పదా
 పరాపరా పరాగవూతః భామభామహూబ్జల
 చ్చురాశరాశరాజదవ్రసార సారభేదనా
 దరాదరా దరాన్వితోఘతార తారకాన్తుభా. 147

టీ. ధరాధరా=భూమినిధరియించినవాఁడా! ధరాధరాశిధామధామసత్పదా.-ధరి=ఇంద్రునియొక్క, మాళి=కిరీటముయొక్క, ధామ=కాంతికి, ధామ=స్థానమగు, సత్పదమంచించరణములుగలవాఁడా! పరాపరా=అవిద్యావ్యతిరిక్తుఁడగువాఁడా! పరాగపూత! మ.-పరాగ=చరణశేఖవుచేత, పూత=పవిత్రయగు, భామ=అహల్యగలవాఁడా! భామోజ్జ్వలచ్చరాశరాశరాజదస్త్రసార.-భా=కాంతిచేత, మహోజ్జ్వలత్=మిగులవెలుగున్న, శర=బాణములుగల, ఆశర=రక్కసులను, ఆశ=భక్షించునట్టి, రాజత్=ప్రకాశించున్న, అస్త్రసాధ=అస్త్రబలముగలవాఁడా! సారభేదనా.-సాల=సాలవృక్షములను, ఇచటఁలకు భేదములేదని తెలియవలయును, భేదనా=భేదించినవాఁడా! దరాదరా=పాంచజన్యము శంఖమునందు ఆదరముగలవాఁడా! దరాన్వితౌఘతార.-దరాన్విత=భయముపొందినవారి తార=తరింపజేయువాఁడా! తారకాస్తుభా=ఉత్తమమయిన కాస్తుభముగలవాఁడా!

“ జరజ్రజంబులుం గముం బొసంగి తొమ్మిదింటిఁజై ।
 విరామ మొంది సత్కవు ల్సంవిస్తరంబు సేయఁగాఁ ।
 బరాత్పరుండు మాధవుండు పంచచామరంబునక ।
 బ్రహ్మాధగుంభనంబులందుఁ బాడ నొప్పు ధాత్రిలోకా ”
 అని యప్పకవీయమునందుఁ బంచచామరలక్షణము.

గద్యము. ఇది శ్రీమదనగోపాలప్రసాదనమాసాదితోభయభాషాకవిత్వ కళాకళిత శేషెర్లగోత్రపవిత్ర సురభిమల్లక్షమాపాలసత్పుత్ర కవిజనవిధేయ మాధవరాయ ప్రణీతం బైన చంద్రికాపరిణయంబునందుఁ బంచమాశ్వాసము.

గద్యము. ఇది శ్రీసతీరమణకరుణాసమాసాదితసర్వసాభాగ్య భాగ్యనగర మహారాజ్యసంకల్ప శ్రీజటప్రోలు సంస్థానప్రాజ్యసకలసామ్రాజ్య శ్రీశేషెర్ల గోత్రపవిత్ర కవిజనగేయ శ్రీవేంకట జగన్నాథరాయ సత్పుత్ర సత్సంప్రదాయ శ్రీసురభివేంకట లక్ష్మణరాయ పరిపావ్య సరసవైదుష్య తదాస్థానతలమండిత శేష సదాశివపండిత విరచిత శరదాగమ సమాఖ్యవ్యాఖ్యయందుఁ బంచమాశ్వాసము.

శ్రీయైనమః.

శ్రీలక్ష్మీ నరసింహాయనమః.

చంద్రికాపరిణయము, సవ్యాఖ్యానము.

షష్ఠా శ్వాసము.

క. శ్రీమజ్జటప్రోలుపురీ, ధామ సుధాధామతిగ్న * ధామస్ఫుర్జ్
తోమలనయనద్యయ యు, ద్దామగుణాభీః శ్రీమదనగోపాలా. 1

టీ. శ్రీమజ్జటప్రోలుపురీధామ.— శ్రీమత్ = సంపద్యుక్తమగు, జటప్రోలుపురీ=జటప్రోలనునగరము, ధామ=నివాసము గాఁగలవాఁడా ! సుధాధామతిగ్న ధామ స్ఫుర్జ్తోమలనయనద్యయ.—సుధాధామ=చంద్రుఁడును, తిగ్న ధామ=సూర్యుఁడును, స్ఫుర్జ్తో=ప్రకాశించుచున్న, కోమల=సుందరమైన, నయనద్యయ=కనుదోయి గాఁగలవాఁడా ! ఉద్దామ గుణాభీల.—ఉద్దామ=ప్రాధమైన, గుణ=శౌర్యాదిగుణములచే, ఆభీల=భయంకరుఁడైనవాఁడా ! శ్రీమదనగోపాలా = లక్ష్మీయుక్తుఁడగు మదనగోపాలస్వామీ ! ఈపద్యమున పితృతరపద్యస్థ శ్రీయతో నన్వయము.

తే. చిత్తగింపుము శౌనకా * ద్యుత్తమర్షి
సమితి కిట్లను రోమహ * ర్షణతనూజుఁ
డలన్మపతి రేయి శుభలగ్న * మనువుపటిచి
పురము గయిసేయ శిల్పికో * త్కరముఁ బనుప. 2

టీ. చిత్తగింపుము=అవధగింపుము. శౌనకాద్యుత్తమర్షి సమితికిఁ = శౌనకుఁడు మొదలుగాఁగల శ్రేష్ఠమునిసంఘమునకు; రోమహర్షణతనూజుఁడు=నూతుఁడు; ఇట్లు=వక్ష్యమాణప్రకారముగా; అనుకో=పలికెను; అలన్మపతి=అక్షణదోదయుఁడు, రేయి=రాత్రియందు; శుభలగ్నము=శుభముహూర్తమును; అనువుపటిచి=అనుకూలింపఁజేసి; పుఃము=నగరమును; కయిసేయకో=అలంకరింతుటకు; శిల్పికోత్కరముకో=శిల్పిసమాహమును; పనుపకో=అజ్ఞాపింపఁగా. ఈ పితృతరపద్యముతో నన్వయము.

అనఁగా క్షణదోదయుఁ డా రాత్రియందు శుభలగ్నము నిర్ణయించి పుర మలంకరింప శిల్పిల కాజ్ఞాపించెనని తాత్పర్యము.

సీ. చంద్రవితానముల్ * చక్కఁగాఁ దాల్చి రా
స్థానాచరముల సౌ * ధవ్రజముల

రామాకృతిశ్రేణిః • బ్రబలః జిత్రించిరి
 కురుఁజుల నవమణికుష్యతటుల
 హరిణకేతుచయంబు • వరుసఁ బొందించిరి
 సాలాగ్రముల గృహ• స్తంభతతులఁ
 దోడ్తో నమేరు లద్భుతముగా నిల్పిరి
 రాజవీధికల ద్వారప్రతతులఁ

తే. విలసితచ్ఛదగుచ్ఛమం•డలముఁ బూన్పి
 రంగడులఁ దోరణీసగ్ల•తాంతరముల
 నవ్వరంబున సకలదేశాధిరాజ
 శేఖరులు మెచ్చ నవ్వేళ • శిల్పివరులు.

3

టీ. ఆప్వరంబునఁ = ఆపురమందు; సకలదేశాధిరాజశేఖరులు = నమ స్తదేశపు రాజులు; మెచ్చఁ = మెచ్చునటులు; అవ్వేళఁ = ఆనమయమందు; శిల్పివరులు = చిత్తరు వ్రాయువాడు. చంద్రవితానముల్.—చంద్ర=కర్పూరముయొక్క, వితానముల్=సమాహము లను; చంద్ర=బంగరుయొక్క, వితానముల్ = మేలుకట్లను; వరుసఁ = క్రమముగా; ఆస్థానాజి రములఁ = రాజసభలయొక్క చత్వరములయందును; సౌధప్రజములఁ = మేడలగుంపులయం దును; చక్కఁగాఁ = సుందరముగా; తార్పిరి = పొందించిరి. రామాకృతిశ్రేణిః.—రామా కృతి=స్త్రీప్రతిమలయొక్క, శ్రేణిః=బంతిని, రామాకృతి=శ్రీరామప్రతిమలయొక్క శ్రేణిని; కురుఁజులఁ = దూలములమీఁది గుఱులయందును; నవమణికుష్యతటులఁ = నూతనమగు రత్నాల గోడలయందును; ప్రబలఁ = అతిశయించునటులు; చిత్రించిరి = వ్రాసిరి. హరిణకేతుచయంబు.— చంద్రసమాహమును, తెల్లనిపెక్కెములను; వరుసఁ = క్రమముగా; సాలాగ్రములఁ.— పాల=పాకారములయొక్క, అగ్రములఁ = అగ్రభాగములయందును; గృహస్తంభతతు లఁ.—గృహ=సదనములయొక్క, స్తంభతతులఁ = కంబములగుంపులయందును; పొందించి రి. తోడ్తోఁ = వెంటనే; నమేరులు = సురపొన్నలను; తోడ్తోన, మేరువులు అనియు విభాగము, మేరులు, మేరులు = శిఖరమణులను; వరుసఁ = క్రమముగా; రాజవీధికలఁ = రాజమార్గముల యందును; ద్వారప్రతతులఁ = ద్వారములయొక్క సమాహములయందును; అద్భుతము గాఁ = వింతగా; నిల్పిరి = ఉంచిరి. విలసితచ్ఛదగుచ్ఛములు.—విలసిత = ప్రకాశించుచున్న, ఛద=వస్త్రములయొక్క, గుచ్ఛ=గుత్తులయొక్క, మండలము=సమాహమును; ఛద=పర్ణముల యొక్క, గుచ్ఛములయొక్క, మండలమును; వరుసఁ = క్రమముగా; అంగడులఁ = మలిగ లయందు; తోరణీసగ్లతాంతరములఁ.—తోరణ = బహిర్ద్వారముయొక్క, స్రగ్లతా=తీవల వంటిదండలయొక్క, అంతరములఁ = మధ్య ప్రదేశములయందు; పూన్పిరి = ఉంచిరి.

అనఁగా నాస్థానాజిరములయందు రంగవల్లిరూపముగా కర్పూరచూర్ణమును సౌ ధములయందు బంగరుమేలుకట్లను ఉంచి రనియు కురుఁజులయందుఁ గుష్యములయందు

స్త్రీప్రతిమలను దాశరథిప్రతిమలను క్రమముగ వ్రాసినవియు కోటగోడలయందును కంబములయందును చంద్రబింబములను తెల్లని తెక్కెములను క్రమముగ నుంచి రనియు రాజవీధులయందు సురపొన్నలను ద్వారములయందు మేకపులను నుంచి రనియు మలిగలయందు వస్త్రములను తోరణములయందు పర్ణగుచ్ఛములను కట్టిరనియుఁ జూపఁజేల్ల మెచ్చునట్లు ఆలంకరించిరనియు భావము.

మ. అలఘుస్వర్ణ సుచేలకా ప్తి ఘనముఃక్తాల్లీసమాస క్తి ను
జ్జ్వలపద్మోద్ధృతి వైజయంత్యభియుతిః * సంధించి యప్పట్టునక
బలునేర్పల్లన శిల్పిరాజి ఘటియింపం బొల్పె నెంతే గురుం
జాలచా అచ్యుతరూపవైభవమునక * సాంపాంది తేద్యీధులక. 4

టీ. అప్పట్టునక=ఆకాలమునందు; తద్వీధులక = ఆనగరవీధులయందు; కురుంజాలచాలు=గుజ్జలబంతి; శిల్పిరాజి=చిత్రవ్రాహ్మణులయొక్క శ్రేణి; అలఘుస్వర్ణసుచేలకాప్తిః.-అలఘు=అధికములగు, స్వర్ణ=బంగారుయొక్క, సుచేలక=నమిచీనమగు నలిపెములయొక్క, అప్తిః=ప్రాప్తిచేత; సీతాంబరముయొక్కయని విష్ణుపరమైనయర్థము; ఘనముక్తాల్లీసమాసక్తిః.-ఘన=గొప్పవయిన, ముక్తా=మత్స్యములయొక్క, ఆల్లి = శ్రేణియొక్క, సమాసక్తిః=సంబంధముచేతను; గోప్పవారలగు ముక్తలయొక్క సమాహముయొక్క, సమాసక్తిః=సంబంధముచేతను; ఉజ్జ్వలపద్మోద్ధృతిః.-ఉజ్జ్వలపద్మా = శృంగారలక్ష్మియొక్క, ఉద్ధృతిః=ధారణము చేతను, ప్రసిద్ధశ్రీదేవిధారణము చేతనని విష్ణుపరమైనయర్థము; వైజయంత్యభియుతిః.-వైజయంతీ=తెక్కెములయొక్క, అభియుతిః = సంబంధముచేతను; వైజయంతీ=వనమాలయొక్క, యభియుతిచేతనని విష్ణుపరమైనయర్థము; సంధించి=కలిగించి; పలునేర్పల్ల=పలువిధమైన జాణితనములు; మనక=అతిశయిల్లనట్లు; ఘటియింపక=నిర్మింపగా; అచ్యుతరూపవైభవమునక.-అచ్యుత = నాశములేని, రూప = శుక్లాదిరూపములయొక్క, వైభవమునక=అతిశయముచేత; అచ్యుతరూప=విష్ణుమూర్తిస్వరూపముయొక్కయని యర్థాంతరము; సాంపాంది=చెలువమునుబొంది; ఎంతేక=మిక్కిలి; పొల్పె=ప్రకాశించెను.

ఆనగా నీకురుంజాలచాలు స్వర్ణసుచేలకాదులచే నచ్యుతునిరూప వైభవము నంది విలసిల్లెనని భావము.

చ. సరససుధాఘ్రతంబు లగుఃచక్కనిగోడల శిల్పిరాజి భా
స్వరకనకద్రవప్రతతి * వ్రాసినచిత్రవృత్తు లొప్పె ద
త్పరిణయరీతిః గాంచ వడిః * బొటులః జేరి వధూటికాసము
త్కరశుభగీతిః జొక్కి నురఃకాంతలు వైశ్చలీ నిల్చిరో యనక. 5

టీ. శిల్పిరాజి=శిల్పకారసమాహము; సరససుధాఘ్రతంబులు.-సరస = శ్రేష్ఠమైన, సుధా=సున్నముచేత, అఘ్రతంబులు=తడుపఁబడినవి; అగుచక్కనిగోడలక = అయినట్టిసుందర

ములగు కుశ్యములయందు; భాస్వరకనకద్రవప్రతిత్వం.-భాస్వర=ప్రకాశించుచున్న, కనకద్రవ=బంగారునీరుయొక్క, ప్రతిత్వం = సమాహముచే; వ్రాసినచిత్రపుబొమ్మలు = లిఖించిన చిత్రములగు బొమ్మలు; తత్పరిణయరీతిత్వం.-తత్ = ఆచంద్రికానుచంద్రులయొక్క, పరిణయరీతిత్వం=వివాహభంగిని; కాంచక=చూచుటకు; వడిత్వం=వేగముచేత; పాటులత్వం=క్రమములచే; చేరి=వచ్చి; వసూటికాసముత్కర శుభగీతిత్వం.-వసూటికా = స్త్రీలయొక్క, సముత్కర=సమాహముయొక్క, శుభగీతిత్వం=మంగళకరమగు గానముచేత; చొక్కె=పరవశతనొంది; సురకాంతలు=దేవాంగనలు; నైశ్చల్యత్వం=నిశ్చలత్వముచేత; నిల్చిపోయినకా=నిలుచుండిపోయినవటులు; ఒప్పెత్వం=ప్రకాశించెను.

అనగా సున్నముల బూసి యున్న గోడలయందుఁ జిత్తరువు వ్రాయువాగు బంగరునీటితో వ్రాసినబొమ్మలు, అవివాహమువలననింబును జూచుటకై యతివేగముతోఁ జేరుటచే క్రమమొంది గానముచేఁ జొక్కి నిలిచియున్న దేవాంగనలొ యగునటులు ప్రకాశించె నని భావము. చిత్తిరువునం దుండుబొమ్మల సురకాంతలయగా నుత్పేక్షించుటచే నుత్పేక్షలంకారము.

మ. తభుకుం బంగరుకుచ్చుడాలు నవసంధ్య స్తీలగుచ్చప్రభా
 వళి యిర్లక నుమదామదీధితి యునువ్రాతంబులు న్వజ్రకుం
 భలనచ్చాయ సితాంశుకీప్తి నిగిడింప నిల్పికు ద్విర్చుమే
 రులు ధాత్రిం గన నద్భుతంబై క్షణదామూఢి నిజ్యంభించుటల్. 6

టీ. శిల్పములు=శిల్పాలు; తాచ్చుమేరలు.-తాచ్చు=కదియించునట్టి, మేరలు=ద్వారముల మీఁదనుండుకలశములు; ధాత్రిత్వం = భూమియందు; కనకం = చూడఁగా; తభుకుంబంగరుకుచ్చుడాలు = ప్రకాశించుచున్న బంగరుగుత్తులకాంతి; నవసంధ్యత్వం.-నవ=నూతనమగు, సంధ్యత్వం=సంజను; స్తీలగుచ్చప్రభావళి.-స్తీల=ఇంద్రసీలములులయొక్క, గుచ్చు=స్తబకములయొక్క, ప్రభావళి=కాంతిక్రేణి; ఇర్లకం=చీకటులను; నుమదామదీధితి=పూసరములయొక్క కాంతి; ఉడువ్రాతంబులకం=కొలను; పులను; వజ్రకుంభలనచ్చాయ.-వజ్రకుంభం=రవలకుండలయొక్క, లనచ్చాయ = ప్రకాశించుకాంతి; సితాంశుకీప్తి=చంద్రకాంతిని, వెన్నెలననుట; నిగిడింపకం = విజృంభింపజేయుఁగా; క్షణదామూఢిత్వం.-క్షణం=ఉత్సవములను, ద=ఉత్సవస్థి, ఆమూఢిత్వం=మూఢిచేత; రాత్రియొక్క, మూఢిచేత నని దోచుచున్నది; విజృంభించుటల్=అతిశయించుటలు; అద్భుతంబై=అశ్చర్యమా? కాదనుట.

అనగా బంగరుకుచ్చుములయొక్క ఎఱ్ఱనికాంతి సంధ్యాకాలమున జేయఁగా ఇంద్రసీలమునీకాంతి తిమిరకదంబమున జేయుచుండఁగా పూదండలకాంతి నక్షత్రపుంజములను జేయుచుండఁగా వజ్రకుంభకాంతి వెన్నెలను జేయుచుండఁగా నీశిల్పము రచించిన మేరలు క్షణదామూఢిచే విజృంభించుట చిత్రము గా దని తాత్పర్యము.

చ. కువలయరాజచక్రములకుం బెనువేడుక సఙ్ఘటించుకాం
 తివితతి మించ శిల్పికులు * దీర్చిననూతనచంద్రసూర్యుకో
 టి వెలిగె ధూపకై తవపటిష్ఠతిమస్తతి గాంచి యోర్వ మం
 చవనికి జేరు నై కవపురా త్తతమీశదినేశులో యనక.

7

టీ. కువలయరాజచక్రములకుం.-కువలయ = భూవలయమందుండు, రాజచక్రములకుం = నృపసంఘములకు; కువలయ = కలువలకు, రాజ = ఓప్పుచున్న, చక్రములకుం = చక్రవాకములకు; పెనువేడుక = మిక్కిలిసంతసమును; సఙ్ఘటించుకాంతివితతి.-సఙ్ఘటించు = ఘట్టిలక్షణమునట్టి, కాంతివితతి = కాంతిపుంజముచేతి; మింఛక = ఆతిశయించునట్లు; శిల్పికులు = శిల్పకారులు; తీర్చిననూతనచంద్రసూర్యుకోటి.-తీర్చిన = దీర్చిన, నూతన = నవీనమైన, చంద్రసూర్యు = చంద్రసూర్యులయొక్క, కోటి = సమూహము; ధూపకై తవపటిష్ఠతిమస్తతి.-ధూప = అగరుధూపమునెడు, కై తవ = వ్యాజముగల, పటిష్ఠ = అధికమైన, తమస్తతి = చీకటిగుంపును; కాంచి = చూచి; ఓర్వమించుక = సహించుచును; ఆవనిక = భూమికి; చేరునైకవపురా త్తతమీశదినేశులోయనక.-చేరు = సమీపించిన, నైక = అనేకకరీరములను, ఇచట నశబ్దముతోసూసము అని తెలియవలెను, ఆత్తి = పొందిన, తిమీశదినేశులోయనక = సూర్యుచంద్రులోయనునట్లు; వెలిగె = ప్రకాశించెను.

శిల్పకారులు చిత్రవండువ్రాసిన చంద్రసూర్యులు, ఈపురమందు అగరుధూపమునెడి గాఢాంధకారమును చూచి సహింపక పుడమి జేయనట్టి ప్రసిద్ధచంద్రసూర్యులో యనునట్లు ప్రకాశించి రని భావము. చిత్రగతచంద్రసూర్యునిబములను ప్రసిద్ధచంద్రసూర్యులనుగాను త్రోవీంతుటచే నుత్ప్రేక్షాలంకారము.

చ. ధరణిజనంబు మెచ్చగ ముదంబున శిల్పికులంబు చిత్రవై
 ఖరిక గయినేయ నస్థలరె * గనైన నంచితవై జయంతయై
 పరిభృతచిత్రరేఖయయి * భవ్యమహానుమనోవితానభా
 స్వరయయి దృశ్యరంభయయి * చక్కగ నప్పరి వేల్పువీ డనక.

8

టీ. ధరణి = భూమియందు; జనంబు = లోకము; మెచ్చగ = పొగడునట్లులు; ముదంబునక = సంతసముచేత; శిల్పికులంబు = శిల్పకారబృందము; చిత్రవై ఖరిక = విచిత్రరీతిగా; కయినేయక = అలంకరింపగా; ఆప్థు = ఆసమయమందు; అప్పరి = అపతనము; అంచితవై జయంతయై.-అంచిత = ఓప్పుచున్న, వై జయంతయై = ఇంద్రునివేడగలవై; భవ్యములు గలవై యనిస్వభావార్థము; పరిభృతచిత్రరేఖయయి = భరింపఁబడినచిత్రరేఖయను దేహాంగవలదియై, విచిత్రముగు గీతలు గలదియై యని స్వభావార్థము; భవ్యమహానుమనోవితానభాస్వరయయి.-భవ్య = మనోజ్ఞుడుగు, మహాత్ = అధికముగు, మనోవితాన = దేవసంఘముచేత,

భాస్వరయము=ప్రకాశించినదియై ; సుమనోవితాన = పున్నసమాహముచేతఁగాని, లేనా, విద్యద్బృందముచేతఁగాని, యనిస్వభావార్థము ; దృశ్యరంభయయి.-దృశ్య = కనఁబడుచున్న, రంభయయి=రంభయచుదేవాంగనగలదియై, అనఁటులుగలదియై యనిస్వభావార్థము ; చక్కఁగఁ=బాగుగా; పేల్పువీడనఁ=స్వర్గమోయచునటులు; అలరెఁ=ప్రకాశించెను.

శిల్ప లలంకరింపఁగా నీపురము వైజయంతచిత్రరేఖాదులతోఁ గూడియున్నందున సమరావతి యనునట్లు ప్రకాశించె నని భావము.

మ. ప్రసవస్రక్పరిపీతయై పరికన త్పాటీరకాశ్చీరగం
ధసముల్లిప్తపయోధరాధ్వయయి నూత్నస్వర్ణచేలాప్తయై
పాసఁగెం దన్నగరీలలామ యపు డొప్పల్కిఁ దన్నాంచుమా
త్ర సముత్థాతనుసంభ్రమస్ఫురణ గోత్రాలోకము ల్లోపఁగఁ. 9

టీ. ప్రసవస్రక్పరిపీతయై.-ప్రసవస్రక్=పుష్పమాలికలచేత, పరిపీతయై=చుట్టఁబడినదియై ; పరికనత్పాటీరకాశ్చీరగంధసముల్లిప్తపయోధరాధ్వయయి.-పరికనత్=ప్రకాశించుచున్న, పాటీర=చందనముయొక్క, కాశ్చీర=కుంకుమముయొక్క, గంధ=పరిమళముచేత, సముల్లిప్త=పూయఁబడిన, పయోధరాధ్వయయి = ఆకాళముగలదియై, సనమార్గముగలదియై యనియర్థాంతరము; నూత్నస్వర్ణచేలాప్తయై.-నూత్న=నవీనమైన, స్వర్ణచేల=బంగరవస్త్రమును, ఆప్తయై=కూడినదియై; తన్నగరీలలామ=అపురవరము, ఇందు స్త్రీత్వనిర్దేశముచేత నొకస్త్రీయని దోఁచుచున్నది; అపుడు=ఆనమయచుండు; ఒప్పల్కిఁ=ఒప్పిదములుమీఱునటులు; తన్నాంచుమాత్రఁ=తన్నుఁజూచినంతమాత్రముననె ; సముత్థాతనుసంభ్రమస్ఫురణఁ.-సముత్థ=ఉదయించిన, అతను=అధికమైన, సంభ్రమ=నంతోషముయొక్క, స్ఫురణఁ=అవిర్భావముచేత; అతను = మన్నఁగునియొక్క, సంభ్రమ = వేగముయొక్క, స్ఫురణచేతననిదోఁచుచున్నది; గోత్రాలోకముల్ = భూమియందలిజనులు; లోపఁగఁ = లోచుచుండఁగా; పాసఁగఁ=ఒప్పెను.

అనఁగా నాగరీలలామ హారములచేఁ జుట్టఁబడిన దనియు పాటీరకాశ్చీరాదిపరిమళద్రవ్యములయొక్క గంధముచేఁ బూయఁబడినగగనమార్గము గల దనియుఁ దన్నుఁ జూచినమాత్రమున అధికసంభ్రమమును జేయుచున్న దనియు భావము. పాటీరాదులచేఁబూయఁబడిన సనమార్గముగలది యనియు మన్నభ్రమసంభ్రమమును జేయుచున్న దనియు స్త్రీపరమైనయర్థమందు భావము.

చ. తోడిఁబడి దిక్పీఠీరములఁ దూల్చుచు నద్రిబిలాంతరంబులఁ
నుడిగొనుచుఁ ధరిత్రిఁ గలఁచోటుల ముంచుచు నభ్రపద్ధతిం
దొడరి తరంగితం బగుచు దున్నరవర్తనమై మెలంగెన
వ్లుడు పురి భద్రనాద్యకులభూరిరక్షానుము చిత్రవైఖరిఁ. 10

టీ. ఆవృడు=ఆసమయమందు ; పురిక = నగరమందు; భద్రవాద్యకులభూరిరవౌ, ఘను.-భద్రవాద్య=మంగళవాద్యములయొక్క, కుల = సమాహముయొక్క, భూరి=అధికమైన, రవౌఘను=ధ్వనిప్రవాహము; తోడిబడి=తోట్రుబడి; దిక్పత్రికములక = దిక్కుటములను; తూల్పుచుక=తూలఁజేయుచు ; అద్రిగుహంతరంబులక = పర్వతగుహాచుధ్వప్రదేశములయందు; సుడిగొనుచుక=తిరుగుడువడుచు; ధరిత్రికలచోటులక=భూమియందుఁగల ప్రదేశములను; ముంచుచుక = మునుఁగఁజేయుచు; అభ్రపద్ధతిక = ఆకాశమార్గమునందు; తోడరి=పూని; తరంగితంబగుచుక = సంజాతతరంగములుగలదై; దుస్తరవత్తనమై = దాఁటనలవిగానివ్యాపారముగలదయి; చిత్రవైఖరిక=విచిత్రరీతిగా; మెలంకక=వర్తించెను.

అనఁగా భద్రవాద్యధ్వనులయొక్క సమాహములు దిక్కుటములను భేదించుచుఁ బర్వతగుహాచుధ్వప్రదేశములయందు సుడివడుచు పుడమి నెల్లఁ గప్పుకొని మిన్నంటి ప్రకాశించె నని వాద్యధ్వనుల పరమైనభావము. దిగంతములవఱకువ్యాపించి పర్వతగుహలను జలములచే నించుచు నావర్తములను గ్రహించుచు భూప్రదేశముల నించుచు తరంగములు గలదై జలప్రవాహమొప్పు నని ప్రవాహపరమైన భావము. ప్రకృతాప్రకృతార్థముల కాపమ్యము గమ్యము.

మ. అనఘంబై నుమనోనికాయనముదాఁరామోదనంవర్ధకం
 బునునై శోభితనైకరాగయుతమైఁ ప్రోద్యత్సవర్ణాఢ్యమై
 ఘనమధ్వభ్యుదయంబు దెల్పు గిరిజాకల్యాణ మప్పట్టునక
 వినతాంగీనికరంబు వాడెఁ గలకంఠీకంఠనాదోపమక.

11

టీ. అనఘంబై=క్రావ్యమై; రమ్యమై యని ఆమనిపరమైనయర్థము; సుమనోనికాయ సముదారామోదనంపర్ధకంబునునై.-సుమనోనికాయ=విద్యద్వృందముయొక్క, సముదార=ఉత్కృష్టముగు, ఆమోద=సంతనమునకు, సంవర్ధకంబునునై = వృద్ధికరమైనదై; సుమనోనికాయ=పువ్వుసంఘముయొక్క, సముదారముగు, ఆమోద=పరిమళమునకు, సంవర్ధకంబునునై యని యామని పరమైనయర్థము; శోభితనైకరాగయుతమై.-శోభిత=ప్రకాశింపఁజేయఁబడిన, నైక=అనేకములగు, ఇవటనకబ్దముతో సమాన మని యెఱుంగునది, రాగ=భేరవితోడిమొదలైనరాగములతో, యుతమై=కూడినదయి; నైకములైన, రాగ=పల్లవాద్వార్యములతో, యుతమై యని యామని పరమైనయర్థము; ప్రోద్యత్సవర్ణాఢ్యమై.-ప్రోద్యత్=ప్రకాశించుచున్న, సువర్ణ=శ్రేష్ఠములగు తానవర్ణచౌకవర్ణాదులచే, ఆఢ్యమై=ఔప్పినదయి; సువర్ణ=సంపెఁగవూలచేత, ఆఢ్యమైయని ఆమనిపరమైనయర్థము; ఘనమధ్వభ్యుదయంబుదెల్పుగిరిజాకల్యాణము.-ఘన=అధికమగు, మధు = మధుర్యముయొక్క, అభ్యుదయంబు = సమృద్ధిని, తెల్పు=దలియఁజేయుచున్న, గిరిజాకల్యాణము=గౌరీకల్యాణము; మనమగు, మధు=ఆమనియొక్క, అభ్యుదయంబుదెల్పుగిరిజాకల్యాణమనియామనిపరమైనయర్థము; అప్పట్టునక=అప్పులమందు; వినతాంగీనికరంబు=స్త్రీకదంబము, కలకంఠీకంఠనాదోపమక.-కలకంఠీ=కోయలయొక్క, కంఠనాద=కంఠధ్వనితో, ఉపమక=సామ్యముచేత; వాడెక=వాడెను,

అనగా సవస్వరాదిదోషములు లేక విద్వాంసులకు నానందజనకముగ ననేకవిధము లగురాగములతోను అనేక వర్ణములతోనుం గూడి మధురమగు గౌరికల్యాణమును స్త్రీలుపాడి తని భావము.

ఉ. ఆయెడ గౌరిపంపున నుఁరాంబుజనేత్ర లఖండ హార్దధా
రాయతి వెల్లి మీఱఁ దలఁ యంటఁగ మజ్జన మాచరింపఁ గై
సేయఁగఁ జంద్రికావనితఁ జేరిరి నవ్యఫలాక్షతాదికం
బాయతి హేమపాత్రనిచఁయంబులఁ బూని రయంబు మీఱఁగఁ. 12

టీ. ఆయెడఁ = అనఁయుచుండు; గౌరిపంపునఁ = పార్వతీదేవియొక్కయాజ్ఞచేతను; నుఁరాంబుజనేత్రలు = దేవాంగనలు; అఖండహార్దధారాయతి. - అఖండ = ఎడతెగని; హార్దధారా = శ్రీమధారయొక్క, ఆయతి = అతిశయము; వెల్లిమీఱఁ = మేరమీఱఁగా; తలయంటఁ = తలయంటుటకు; యంటఁగ = స్నానముఁ జేయించుటకును; కైసేయఁగఁ = అలంకరించుటకును; ఆయత హేమపాత్రనిచయంబులఁ. - ఆయత = వికాఠముగు, హేమపాత్ర = నువ్వుపాత్రలయొక్క, నిచయంబులఁ = నయాహములయందు; నవ్యఫలాక్షతాదికంబు. - నవ్య = నూతనముగు, ఫల = పండ్లు, అక్షత = అక్షతలు, ఆదికంబు = మొదలు గాఁగలవానిని; పూని = గ్రహించి; చంద్రికావనితఁ = చంద్రికను; చేరిరి = భాందిరి.

పార్వతీదేవియానతిచేఁ గొందఱు దేవాంగనలు బంగరుపాత్రలయందు ఫలాక్షతలుంచుకొని తలయంటుటకును స్నానముఁ జేయించుటకును అలంకరించుటకును చంద్రికను జేరి రని భావము.

శా. ఆనారీమణు లంత శోభనవిత్పర్వగ్రస్థలిక్ స్యూతర
త్నానీకం బగుపెండ్లిపీట నిడి యంఁ దాభూషకన్యామణి
న్వ్యానమాననచంద్ర నుంచి శిర సంఁటం జేరి రింపెచ్చ శో
భానేశోభనమే యటంచు విబుధాఽబ్జాతాననలో పాడఁగఁ. 13

టీ. అంతఁ = అంతట; ఆనారీమణులు = ఆస్త్రీలు; శోభనవిత్పర్వగ్రస్థలిక్. - శోభనవిత్పర్వ = చుంగళకరమగువివాహశేషికయొక్క, అగ్రస్థలిక్ = ప్రైభాగమందు; స్యూతరత్నానీకంబు = చెక్కఁబడినరత్ననయాహములుగలది; అగుపెండ్లిపీటఁ = అగునట్టిపెండ్లిపీటను; ఇడి = ఉంచి; అందుఁ = దానియందు; వ్యానమాననచంద్రఁ. - వ్యానమాన = పంగిస; ఆననచంద్రఁ = ముఖచంద్రుఁడుగల; అభూషకన్యామణిఁ = ఆచంద్రికను; ఉంచి = కూర్చుండఁబెట్టి; శోభానేశోభనమేయటంచుఁ = శోభానేశోభనమేయని; విబుధాఽబ్జాతాననలో = దేవాంగనలు; పాడఁగఁ = పాడుచుండఁగా; ఇంపెచ్చఁగఁ = సాంపెచ్చఁగా; శిరసంఁటఁ = తలయంటుటకు; చేరిరి = భాందిరి.

అనఁగా నామీఁద సురాంగనలు వివాహవేదికయందుఁ జెడ్డిపీఠమంచి హాని యందుఁ జంద్రికను గూర్చుండఁ జెట్టి శోభనపాటలు పాడుచుఁ జలయంటు చుడ్యులించి రని భావము.

నీ. సాగ సెచ్చ నీధ రేఁశునిపట్టి తలయంటఁ
 దగు నీకళానిధి * దంట యచుచు
 నీకంజకర కభి * షేకంబు నవరింప
 నీనుమనోదంతి * యెఱుఁగు ననుచు
 నలువుగా నీకొమ్మ * నలుఁగు గావింప నీ
 సురభిచరిత్ర నేర్పరి యటంచు
 మహితాళి యివ్వేళ * మసలఁగా నేటికే
 యీశ్యామ నేవ కే * వేగు మనుచు

తే. నరసముగ నీగతులఁ బర * స్పరము పలికి
 కొనుచు నారా ద్రికంబు నెఱయ్యన నెసంగి
 వీడియం బంజలి ఘటించి * వేడ్క మీఱఁ
 మదిరలోచన శిర సంటఁ * గదిసి రపుడు.

14

టీ. సాగ సెచ్చ = అందమతికయించునటులు ; ఈధ రేశునిపట్టి తలయంటఁక. - ఈధ రే శునిపట్టి = ఈక్షణమోదయునిహారగు చంద్రిక యొక్క, తలయంటఁక = తలయంటుటకు ; ఈ కలానిధిదంటఁబవిద్యానిధియగునీకాంత ; తగుఁక = ఓప్పును. అచుచుఁక = ఈప్రకారముగఁబలు కుచు ; ఇచట నీధ రేశునిపట్టి తలయంటఁక = ఈపార్వతితలయంటుటకు ; ఈకళానిధి = ఈ చంద్రుఁడు. దంట యచునక్కము దోచుచున్నది. ఈకంజకరకుఁక = శామరసములవంటిచేతులు గల యీచంద్రికకు ; అభిషేకంబు = స్నానమును ; నవరింపఁక = అనకూలపఱచుటకు ; ఈనుమనో దంతి = జాతి మొగ్గలవంటిఁదంతములుగలయీకాంత ; ఎఱుఁగుఁక = తెలియును. అనుచుఁక = ఈప్రకారముగఁబలుకుచు ; ఇచట, ఈకంజక రకుఁక = లక్ష్మీ దేవికి, అభిషేకంబు సూరింపఁక, ఈనుమ నోదంతి = కేవలము, ఎఱుఁగుననునక్కముదోచుచున్నది. నలువుగాఁక = ఓప్పిదముగా ; ఈకొమ్మ నలుఁగుగావింపఁక = ఈచంద్రికకునలుఁగుఁబెట్టుటకు ; ఈసురభిచరిత్ర = ఈపతివ్రత ; నేర్పరి = జాణితముకలసి ; అటంచుఁక = ఈప్రకారముపలుకుచు ; ఈకొమ్మకు నలుఁగు గావింపఁక = ఈశా ఖినలుఁగుఁబెట్టుటకు ; ఈసురభిచరిత్ర = వసంతచరితము ; నేర్పరియనునర్థముదోచుచున్నది. మహితాళి = పూజ్యవగు వెలి నీవు ; ఇవ్వేళఁక = ఈనమయచుందు ; మసలఁగాఁక = తడయఁగా ; వీటికే = ఎందుకు ; తడవునేయ నేల యనితాత్పర్యము. ఈశ్యామనేవకుఁక = ఈచంద్రికనేవకు ; ఏగుము = పాము. అచుచుఁక = ఈప్రకారముగాఁబలుకుచు ; ఇచట, మహితాళి = మహితమగు మై దా ; మసలఁగా నేటికే ? నీవు = ఈశ్యామనేవకుఁక = ఈప్రేక్షణపుతీవనేవకు ; ఏగుమునర్థము.

దోచుచున్నది. ఈగతులకొక=ఈరోగులచే; నరసముగకొక=రసయుక్తమగునటులు; పరస్పరము=ఒండొరులనుగూర్చి; పలికికొనుచుకొక=సంభాషించుకొనుచు; ఆరాత్రికంబులు=ఆరతుపిను; ఒయ్యనకొక=తిన్నగా; ఒసంగి=ఇచ్చి; అంజలికొక=దోసిలియందు; వీడియంబు=తాంబూలమును; ఘటించి=ఉంచి; నేడ్కమిఱకొక=వేడుకమించునటులు; మదిరలోచనశిరసంట్లకొక=చంద్రికతలయంటుటకు; ఆపుడు=ఆసమయమందు; కదిసిరి=దగ్గఱవచ్చిరి.

అనఁగా నీకాంత కలానిధి గాన ధరేతునిపట్టితలయంటుటకుఁ దగు ననియు ఈచంద్రిక కంజకర గాన నీపెకు నబ్ధిషేకముఁ జేయ సుమనోదంతి తగు ననియు, ఈకొమ్మకు నలుఁగుఁ బ్రోట్టుటకు సురభిచరిత్ర తగిన దనియు, మహితాళి గాన నిది క్యామయొక్క నేపథు సరియయిన దనియు నొండొరులు నరసోక్తులు పలుకుచు హారతులిచ్చి యంజలియందు తాంబూలము ఘటించి చంద్రికతలయంటఁ బోయి రని భావము.

చ. కురు లర వీడ దివ్యమఃశిఃకుండలరోచులు గండభాగభా
 ఝరముల నోలలాడఁ గుచశ్చైలయుగంబున ఝర్తవాఃకణో
 త్కరములు గూడ మధ్యమపథం బసీయాడ ముదంబుతోడఁ జా
 తురిఁ దగు నెక్కప్రోడ యలఃతొయ్యలికికొ శిర సంఘ నూనియక. 15

టీ. కురులు=ముంగురులు; అరవీడకొక=సగముజాఱఁగా; దివ్యమణికుండలరోచులు.-దివ్యమనోజ్ఞమగు, మణికుండల = మణిమయకుండలములయొక్క, రోచులు=కాంతులు; గండభాగభార్యురములకొక.-గండభాగ=గండస్థలములయొక్క, ఛా=కాంతియనెడు, ఝరములకొక=ప్రవాహములయందు; ఓలలాడకొక=ముచుఁ గుచుండఁగా; కుచశ్చైలయుగంబునకొక=పర్వతములపటిపాలిండ్లయొక్క జంటయందు; ఝర్తవాఃకణోత్కరములు=చెమటబిందువుల నమాహములు; కూడకొక=చేరఁగా; మధ్యమపథంబు=కాను; అసీయాడకొక=చలింపఁగ; ముదంబుతోడకొక=సంతసముచేత; చాతురికొక=చాతుర్యముచేత; తగునొక్క ప్రోడ=ఒప్పునట్టియొక ప్రాధాన్యం; తొయ్యలికికొక=చంద్రికకు, నూనియకొక=నూనెచేత; శిరసంఘకొక=తలయంపెను.

ఉ. భాసురరక్తిమైఁ గలమఃపాలిక గుండెన నించి కంకణా
 ఘానమనిస్వనాళి వెలఃయంగ నయోగ్రము లూని సువ్విసు
 వ్వీ సువి సువ్వి లాలి యని వింతగఁ బాడుచు దంచి పుణ్యగో
 త్రాసురకామినుల్ నతిశిఃరంబున నుంకులు చల్లి రత్తటిక. 16

టీ. అత్తటికొక=ఆసమయమందు; పుణ్యగోత్రాసురకామినుల్.-పుణ్యంబవిత్రలగు; గోత్రాసురకామినుల్=ఘాసురకాంతలు; భాసురరక్తిమైకొక.-భాసుర=ప్రకాశించు, రక్తిమైకొక=అచురాగముచేత; కుంబినకొక=కుంబినయందు; కలమపాలికకొక=వడ్లకు; నించి=పూరించి; కంకణాఘానమనిస్వనాళి.-కంకణంబు=కంకణములయొక్క, ఓప్పు=సమాహముక్క, అసమ=పాటిలేని, నిస్వన=ధ్వనులయొక్క, అని=సమాహము; వెలయంగకొక=ప్రకాశింపఁగా; అయో

గ్రములు=ముసలములను; "అయోగ్రముసలా స్త్రీస్యాత్" అని యమరుఁడు; ఊని=గ్రహించి; సువ్విసువ్విసువిసువ్విలాలియని=సువ్వి సువిసువ్విలాలియని; వింతగ్గ్=చిత్రముగ; పాడుచుక్= గానముఁజేయుచు; దంచి; సతిశిరంబునక్=చంద్రికశిరమునందు; సుంకులు = సుంకువడ్లను; చల్లిరి=ఉంచిరి.

అనఁగాఁ జంద్రికను గూర్చుండఁ జెట్టి బ్రాహ్మణస్త్రీలు కుంజెనకు వడ్లునించి దంచి చంద్రిక శిరంబున సుంకులుచెరిగిరిని తాత్పర్యము.

క. బాలామణి యపు డొకచెలి, కైలా గొనఁగం దమీశకాంతమయవయ
శ్వాలాంతర మెనసె మరు, త్కాలాహికచాలలామృతములు భజింపక్.

టీ. అపుకు=అసమయముందు; బాలామణి=చంద్రిక; ఒకచెలి=ఒకసకియ; కైలాగొనఁగ్=హస్తావలంబమునీయఁగా; తమీశకాంతమయవయశ్వాలాంతరము.-తమీశకాంతమయ=చంద్రకాంతమయమగు, వయశ్వాలా=నీళ్లయింటియొక్క, అంతరము = మధ్యమును; మరుత్కాలాహికచాలలామకలు = ఉత్తమజీవాంగనలు; భజింపక్ = సేవించుచుండఁగా; ఎనసెక్=పొందెను.

చ. నెలజిగిభీతి నిర్లు ధరశీధరకందరఁ దజ్జయా ప్తికై
బలుతప మూన్చి కైశ్యగతి * బాగుగఁ బుట్టఁగ జ్యోత్స్ని కాదనా
కలనము నేర్ప వాని లలిఁ * కైకొని మేపుపురాతపోరమా
కల యనఁ బెట్టె గంధ మొకకాంత వధూటిశిరోజపాలికక్. 18

టీ. ఇర్లు=చీఁకటులు; నెలజిగిభీతిక్.-నెల=చంద్రునియొక్క, జిగి=కాంతివలన, భీతిక్=భయముచేత; ధరశీధరకందరక్.-ధరశీధర=పర్వతముయొక్క, కందరక్=గుహయందు; తజ్జయా ప్తికై.-తత్=చంద్రకాంతియొక్క, జయా ప్తికై-జయప్రాప్తికొఱకు; బలుతపము=అధికమగుతపమును; ఊన్చి=చేసి; కైశ్యగతిక్=కేశనమూహరూపముతో; బాగుగ్=ఒప్పించుముగ; పుట్టఁగక్=జన్మింపఁగా; జ్యోత్స్ని కాదనాకలనము.-జ్యోత్స్ని కా=వెన్నలయొక్క, అదనా=భక్షణమొందలి, ఆకలనము=అలవాటును; నేర్పక్ =అభ్యసించఁజేయుటకై; వానిక్=ఆవెన్నలను; లలిక్=ప్రేమతో; కైకొని=గ్రహించి; మేపుపురాతపోరమాకలనము - మేపు = భుజింపఁజేయుచున్న, పురాతపోరమా = పూర్వతపోలక్షియొక్క, కలయనక్=కలయనునట్లుగా; ఒకకాంత=ఒకయంగన; వధూటిశిరోజపాలికక్=చంద్రికయొక్క తలవెండ్రుకలనమూహమునందు; గంధముగంధమును; పెట్టెక్=పెట్టెను.

చీఁకటులు చంద్రకాంతికి భయపడి దాని జయించుటకు పర్వతగుహలయందు తపంబొనరించి కైశ్యరూపముగ జన్మింపఁగా వానికావెన్నెలలను తిననేర్పుటకై యావెన్నెలలను

చేతఁబట్టి నోటికిచ్చునట్టి పూర్వజన్మతపోలక్ష్మీనా నొకకాంత చంద్రిక వెండ్రుకలయందు గంధముఁ బూసె నని భావము.

తే. ఘనపయోధరపదవి నక్షత్రమాలి

కారుచులు పర్వ శ్యామ యొక్కర్తు చంద్ర
కలశిఁ బూని నవామృతమ్ములఁ జకోర
చపలనయనకు వేలార్యైఁ నమ్మదమున.

19

టీ. శ్యామ=యావనమధ్యస్థయగు; ఒక్కర్తు=ఒకకాంత; చంద్రకలశిఁబూని= స్వర్ణ కలశముదీసికొని; నవామృతమ్ములఁకొనుట=నవ=నూతనమగు, అమృతమ్ములఁకొనుట= ఉదకములను; ఘనపయోధరపదవిఁకొనుట=ఘన=గొప్పలగు, పయోధరపదవిఁకొనుట= ప్రసవప్రదేశమందు; నక్షత్రమాలి కారుచులు=నక్షత్రమాలికా=ఇరువదియేడుమాక్తికములుగల సరముయొక్క, రుచులు=కాంతులు; పర్వఁకొనుట=వ్యాపింపఁగా; చకోరచపలనయనకుఁకొనుట=చంద్రికకు; సమ్మదమునఁకొనుట=సంతోషముతో; వేలార్యై=కుమ్మరించెను. ఇచట, శ్యామ=రాత్రి; ఘనమగు, పయోధరపదవిఁకొనుట=ఆకాశమందు; నక్షత్రమాలికారుచులు=ఉడుపంక్తికాంతులు; పర్వఁకొనుట=వ్యాపింపఁగా; చంద్రకలశిఁకొనుట=చంద్రుఁడనుకలశమును; పూని = గ్రహించి; నవమైన, అమృతమ్ములఁకొనుట = సుధలను; వేలార్యై ననునర్థముస్ఫురించుచున్నది.

అనఁగా నొకకాంత సువర్ణకలశోదకముతో జంద్రికకు స్నానముఁ జేయించె నని భావము. రాత్రి చంద్రకిరణామృతములచే చకోరములను తృప్తిపఱిచెనని యర్థాంతరమునకు భావము.

మ. కనకాంగీజన మారతు ల్వానరువం ఁ గంజద్విషత్కాంత మ

జ్జనశాలాకలశాంబుధి న్వేడలి తేజం బెచ్చ నావద్దపా
ణి నవీనచ్చదమండలీవృతి నమున్నిద్రాళి గేయాభివూ
ర్తిని బూపట్టెడు పుష్కరాఖ్యగలవేదిం బొల్పె నప్పట్టనఁ.

20

టీ. కనకాంగీజనము=స్త్రీజనము; ఆరతుల్= ఆరతులను; పానరుపఁకొనుట = ఈయఁగా; కంజద్విషత్కాంతమజ్జనశాలాకల శాంబుధిఁకొనుట=కంజద్విషత్కాంత మజ్జనశాలా = చంద్ర కాంతమణులుగల స్నానాలయమనెడి, కలశాంబుధిఁకొనుట = పాలకడలినుండి; వెడలి=బయలుదేలి; తేజంబు=కాంతి; ఎచ్చఁకొనుట=అతిశయింపఁగా; అవద్దపాణి=కమలములనంటిసములు గల చంద్రిక; నవీనచ్చదమండలీవృతిఁకొనుట=నవీన = నూతనమగు, ఛద = వస్త్రములయొక్క, మండలీ=సమాహుయొక్క, వృతిఁకొనుట=ధారణముచేతను; సమున్నిద్రాళిగేయాభివూర్తిని= సమున్నిద్ర=విబృంభించుచున్న, ఆళి=చెలియలయొక్క, గేయ=గానముయొక్క, అభివూర్తిని=పరివూర్తిచేత; బూపట్టెడు పుష్కరాఖ్యగలవేదిఁకొనుట=బూపట్టెడు = కాన్పించుచున్న,

పుష్కరాఖ్యగలవేదిక=పద్మాకృతులుగలరంగ నల్లియొక్క ప్రసిద్ధిగలవివాహవేదికయంభు,
 “అలంకృతా స్వక్తికపద్మకట్టైః” యను వనితవచనము, రంగవల్లితో పద్మకంఠాకృతులు
 చేసి వివాహవేదిక నలంకరించుటకుఁ బ్రమాణము; అప్పట్టునకొ=అనమయమందు; పొల్చెకొ=
 ఒప్పెను. ఇచట, పద్మపాణి=లక్ష్మీదేవి; కలకాంబుధికొ=పాలకడలినుండి; వెడలి = బయలుదేఱి;
 నవీనచ్చందమండలీవృత్తి సమున్నిద్రాళి కేయాభివూర్తిని.-నవీన = నూతనమైన, ఛంద=దళముల
 యొక్క, మండలీ=సమాహమయొక్క, వృత్తికొ=అవరణముచేత, సమున్నిద్ర = జాగరూక
 ములగు, అళి=తుష్పైదలయొక్క, కేయ=గానముయొక్క, అభివూర్తిని = పరివూర్తిని; చూప
 ట్టెడు పుష్కరాఖ్యగల=కాన్పించెడి పద్మమనుషేయగల; వేదికొ=తిన్నెయందు, పొల్చెకొ=
 ఒప్పెనను నర్థమువోచుచున్నది.

అనఁగా కాంతలు ఆరతు లియ్యఁగా స్నానాలయము వెడలి నూతనవస్త్రముల ధరించి
 సకులు పాటలు పాడుచుండఁగ పుష్కర మనుషేయగల వేదికయందుఁ బొల్చెనని భావము.

సీ. కనకదామముఁ జేర్చి ♦ వనితకు జడ యల్లె
 నలిసాలికలఁ గేర ♦ నబల యొకతె
 వరచంద్రరేఖ నుం ♦ దరి నెమ్మొగంబునఁ
 దీర్చె దామర నొవ్వఁ ♦ దెఱవ యొకతె
 చలువగండంబు తొ ♦ య్యలిమేన నెనపెఁ జం
 పకవల్లిఁ గికురింపఁ ♦ బడఁతి యొకతె
 ఘనకంకణమ్ము లం ♦ గనకరమ్ముల నుంచెఁ
 జిగురాకు నెగ్గింపఁ ♦ జెలువ యొకతె

తే. చారుపత్రమ్ము లెడయ కొ ♦ ప్పార భూరి
 వజ్రమాలిక నెలకొల్పె ♦ వనిత గబ్బి
 గుబ్బకవ గుబ్బలులయుబ్బు ♦ కొంచెపఱువ
 దంటతన మొప్ప విరిదమ్మి ♦ కంటి యొకతె.

టీ. అబలయొకతె=ఒకకాంత; అలిసాలికలకొ=తుష్పైదలంతులను; కేరకొ=పరిహాసిం
 చుటకై; వనితకుకొ=చంద్రికకు; కనకదామము=సంపెఁగపూసరము; చేర్చి=జతపఱచి; జడయ
 ల్లెకొ=జడవేసెను. ఇచట, తుష్పైదలబంతిని జడ స్వయమే కేరుచుండఁ జంపకసాహాయ్య
 చేల యనుశంక నిరసించుటకై కనకదామము బంగరుత్రాడు లేదా జడ బంగరుగాని యర్థ
 ము చేయవలయు. తెఱవయొకతె=ఒకస్త్రీ; తామర=తామరపువ్వు; నొవ్వకొ=నిచ్చునట్లు
 గా; సుందరి నెమ్మొగంబునకొ=చంద్రికముఖమందు; వరచంద్రరేఖకొ.-వర=వ్రేవముగు, చంద్ర
 రేఖకొ=చందమామబొట్టును; దీర్చెకొ=దిద్దెను. ఇచట, చంద్రికముఖము స్వభావముగ తామర

పూవును తిరస్కరించుచుండఁగ కమలవైరి సాహాయ్యమును గోరుటయేల యనుశంక నిరసించుటకై, వరచంద్రరేఖ.-వర=కుంకుమముయొక్క, “కాశ్చీరజన్మాగ్ని శిఖింవరమ్” అని యనురుఁడు, చంద్ర=పచ్చకర్పూరముయొక్క, రేఖను దీర్చినను నర్థమున్నదని గ్రహింపవలయును. పడఁతియొకతె=ఓకకాంత; తోయ్యలిమేనక = చంద్రికకరీరమందు; చంపకవల్లిక=సంపెఁగతీవను; కిరుంపక=వంచించుటకు; చలువగందంబు = చల్లనిగందమును; ఎనపెక=కలియఁబూసెను. ఇచట చంద్రికయంగలత తనంతనె చంపకతీవను తిస్కరించుచుండ తల్లతావిరోధీయగు చలువగందము సాహాయ్యమేల యను శంక నిరసించుటకై చలువగందం బనుచోట, చలువక=ఁడికినవస్త్రమును, గందమును నెనపె నను నర్థమున్నదని గ్రహింపవలయును. చెలువయొకతె=కాంతయొక్క; చిరురాకుక=లేయాకును; ఎగ్గింపక=తిరస్కరించుటకు; అంగనకర్షులక=చంద్రికచాస్తములయందు; ఘనకంకణమ్ములక.—ఘన=మేఘముయొక్క, కంకణంబులక=యందకబిందువులను; ఉంచెక=ఉంచెను; ఇచట, చంద్రికకరములు స్వయమే చిగురుటాకులఁ దిరస్కరించుచుండఁగా చిగురాకువిరోధు అగునుదకకణముల నుంచు మేల యనుశంక నిరసించుటకై ఘనకంకణమ్ము అనుచోట, ఘనములైన, కంకణములను=వలయుముల నుంచెననునర్థము దోచుచున్నది. విరితమ్మికంటియొకతె=వికసించినకమలములవంటి నేత్రములుగలయొకస్త్రీ; గుబ్బలులయుబ్బు = పర్వతములయొక్క అతిశయమును; కొంచెపఱుపక=తగ్గించుటకై; దంటితన మొప్పక = ప్రాధత్యమొప్పునట్లుగా; వనితగమ్మిగుబ్బకవక.—వనిత=చంద్రికయొక్క, గమ్మి=ఘనమైన, గుబ్బకవక= చనుదోయి యందు; చారుపత్రంబులక.—చారు=సుందరమైన, పత్రంబులక= తెఱకలను; ఎడయక = ఎడఁబాయక; ఓప్పారక=అతిశయించునట్లుగా; భూరివజ్రమాలికక.—భూరి=అధికమగు, వజ్రమాలికక=వజ్రాయుధక్రేణిని; నెలకొల్పెక=నిలిపెను. ఇచట, పర్వతములను తిరస్కరించుటకై కుచములకు పక్షములను భూరివజ్రమాలికల నెలకొల్పుటవలన నాకుచములకు స్వసామర్థ్యము లేనటులు దోచుచున్నది గాన, పత్రశబ్దమునకు మకరికాపత్రము అనియు భూరివజ్రమాలికాశబ్దమునకు, భూరి=సువర్ణమయమగు, వజ్రమాలికక=రవలనరమును, నెలకొల్పెననునర్థమున్నదని యూహింపవలయును.

ఈపద్యమందు భూషణములచేఁ జెలులు చంద్రిక నలంకరించి రస భావము.

మ. లలనాహళి శివార్పితంబు లగుమేల్కట్టాణిముత్యంపుక
 మ్ములు దాల్చె న్భవదాస్యదీప్తిగతి కాత్మ న్నందు రేతేని ని
 స్తులవీక్షామృతధారచే మనువు మంచు న్నేగ తచ్చంద్రమం
 డలడింభంబులు భక్తి విన్నపముఁ బూన్పక జేరుదారిం దగక. 22

టీ. లలనాహళి=చంద్రిక; శివార్పితంబులు = పార్వతీ జీవితేనీయ్యఁబడినవి; అగుమేల్కట్టాణి ముత్యంపుకమ్ములు.-అగు=అయనట్టి, మేల్కట్టా=మంచించుంభవముగల, అణిముత్యంపుకమ్ములు=గుండ్రపుముత్యములుగల కర్ణభూషణములను; భవదాస్యదీప్తిగతిక.—భవతే=

నీయొక్క, ఆస్య=ముఖముయొక్క, దీప్తి=కాంతియొక్క, గతికి=రీతికి; ఆత్మ=మనసు, నందు; కుండురేతీనిక=వ్యసనపడుచున్న రేరాజును; నిస్తులపీక్షామృతధారచేక=సాటిలే నిచూపులను నమ్మతధారలచే; మనువుము=రక్షింపుము; అంచుక=ఇట్లనుచు; కేగ=కీర్ణము. గ; తచ్చంద్రమండలడింభంబులు = ఆచంద్రమండలమాణవకములు; భక్తివిన్నపము=భక్తి యొక్కమగు విజ్ఞాపనమును; పూన్యక=చేయుటకు; చేరుదారిక=సమీపించురీతిగా; తగక= ఓప్పనట్లు; తాల్పెక=ధరించెను.

చంద్రిక పార్వతీదేవి యొసంగిన ముత్యపుకప్పులు ధరించుట, నీముఖకాంతికి గుండు చున్న చంద్రుని రక్షింపు మని యతనిపిల్లలు విన్నవించుటకై చేరినవోయనునట్లుండె నని భావము. చంద్రికకప్పులు చంద్రమండలభిక్షువులయట్లున్న వని ముఖ్యాశయము.

ఉ. చక్క మఘోని యత్తటి నెఱసంగిన సారమసారహారముల్
చక్కెరబొమ్మచన్లవఁ బొసంగె వధూమణి శ్యామ గావునం
జొక్కపుగుత్తు లన్తనముఁ జొన్నగ గుబ్బలు నిబ్బరంపు మేల్
మక్కువ నందు వ్రాలునభిఁమాణవకప్రకరంబులో యనక. 23

టీ. చక్కక=నుందరముగా, మఘాని=శచీదేవి; అత్తటిక=ఆశ్రమయమందు; ఒసంగినసార మసారహారముల్. ఒసంగిన=ఇచ్చిన, సార=శ్రేష్ఠమగు, మసార=ఇంద్రనీలములయొక్క, హారముల్=పేరులను; వధూమణి=చంద్రిక; శ్యామకావునక=శ్యామయగుటవలన; శ్యామా లక్షణము, శీతకాలేసుఖోష్ణాయా గ్రీష్మేతు సుఖశీతలా! తప్తకాష్ఠానసంకాశా సా శ్యామోతి చకథ్యతే॥ అని, వ్రేంకణపుతీవయను నర్థముదోచుచున్నది; గుబ్బలు=న్ననములు; చొక్కపు గుత్తులన్తనముక=న్వచ్ఛమైనగుత్తులను భావమును; చొన్నగక=బాండ్రజేషుఁగా; అందుక= ఆపూగుత్తులయందు; నిబ్బరంపు మేల్ కువక=గాఢమగుప్రేకుతో; వ్రాలునభిఁమాణవకప్రక రంబులోయనక. -వ్రాలు=పడునట్టి, అభి=తుష్టైదలయొక్క, మాణవక=పిల్లలయొక్క, ప్రక రంబులోయనక=గుంపులోయనునట్లు; చక్కెరబొమ్మచన్లవక=చంద్రికయొక్క, కుచయగఘం దు; పొసంగెక=ఓప్పెను.

అనఁగా శచీదేవి యొసంగిన యింద్రనీలములహారము, అతవలే నున్న చంద్రికయొక్క పాలిండ్లు పూగుత్తులనుతలదపున క్రాలినతుష్టైదగుంపులో యనునట్లు చంద్రికకుచయుగంబునఁ బ్రకాశించెనని భావము.

ఉ. ఆయరవిందగంధి చరణాంబురుహంబులఁ దాల్పఁ బొల్పెన
గ్నాయి యొసంగినట్టి యభిఁనవ్యవిదూరజసూపురంబు లా
రా యవి హంసకత్వమునఁ రాజులుటం బలే నిస్సమన్వర
శ్రీయుతి నొంది జా లెనసిఁ చల్వముఁ బూనె నటంచు నంచగక. 24

జీ. అగ్నయి=స్వాహాదేవి, పృషాకప్యగ్ని తినూత్రమువలన నైజాదేశజీవ్యులువచ్చిన వని తెలియవలెను; ఒసంగినట్టియభినవ్యవిదూర జనూపురంబులు.-ఒసంగినట్టి=ఇచ్చిన, అభిన వ్యంమాతనమైన; విదూర జ=వైడూర్యములయొక్క, నూపురంబులు=అందెలు; ఆయరవిండగం ధి=చంద్రిక; చరణాంబురుహంబులకొ=అడుగుదమ్ములయందు; తాల్పకొ=ధరింపఁగా; అవి=ఆ యందెలు; హంసకత్వమునకొ=పాదకటకభావముచేత; అంచతనముచేత; రాజిలుటంబలకొ= ప్రకాశించుటచేతనో అన్నట్లు; నిస్సమస్వరక్రియౌతికొ.-నిస్సమ = సాటిలేని, స్వర=ధ్వని యొక్క, క్రి=స్పంపదతో, యౌతికొ=కూడుటను; ఒంది = పొంది; డాలు = కాంతిని; ఎనసి= పొంది; చెల్వముకొ=అందమును; పూనెకొ=వహించెను; డౌరా=బో! ఆటంచునెంచఁగకొ= అట్లనిపొగడఁగా; పొల్వెకొ=ఒప్పెను.

స్వాహాదేవి యొసంగిన వైడూర్యనూపురములు చంద్రిక యడుగుదమ్ములయందుఁ దమ కుఁగల హంసకత్వముచేతనో యనునట్లు నిస్సమాన ములధ్వనులతోఁ గూడి ప్రకాశించె నని భావము.

ఉ. అంగన యంతకీవరిస*మర్పితరోహితకాండపాండుర
 త్నాంగదముల్ వహించె శుభ*హారమసారకదృష్టిడాలురే
 ఖం గన నుజ్జ్వలేందిర వికస్వరపల్లవకోరకాళికా
 సంగతిఁ దద్భజాతిలక*సాలలతల్ వడిఁ బూనుచాడ్పునకొ. 25

జీ. అంగన=చంద్రిక; అంతకీవరిసమర్పితరోహితకాండపాండురత్నాంగదముల్.- అంతకీ=యమభార్యచేత, పరిసమర్పిత=ఈయఁబడిన,రోహితకాండ=కెంపులగుంపుయొక్క, పాండురత్న=రవలయొక్క, అంగదముల్=భుజకీర్తులును; ఉజ్జ్వలేందిర=సౌందర్యలక్ష్మి; శు భహారమసారకదృష్టి డాలురేఖకొ.-శుభ=మంగళకరమైన, హార=కంఠహారమందలి, మసారక=ఇంద్రనీలమణులనెడు, దృష్టి=చూపుయొక్క, డాలు=కాంతులయొక్క, రేఖకొ=పంక్తి తో; కనకొ=చూడఁగా; వికస్వరపల్లవకోరకాళికా సంగతికొ.-వికస్వర=వికసించిన, పల్ల వ=చిగుళ్లయొక్క, కోరక.-మొక్కలయొక్క, అళికా=శ్రేణియొక్క, సంగతికొ=కూడికను; భుజాతిలకసాలలతల్.-భుజా=భుజములనెడు, తిలకసాల=బొట్టుగుచెట్లయొక్క, లతలో=తీ వలు; వడికొ=వేగముతో; పూనుచాడ్పునకొ=ధరించు తెఱంగున; వహించెకొ.

అనఁగాఁ జంద్రిక, యమభార్య యొసంగిన కెంపులరవలతోఁ జేరి యున్న అంగద ములు సౌందర్యలక్ష్మి హారకములగు నింద్రనీలమణులను వీక్షణములచేఁబాడగా నాచంద్రిక యొక్క భుజములనెడుబొట్టుగుతీవలు ఎఱునిలేయాకులును వెల్లమొగ్గులును పూనెనో యనునటులు ధరించె నని భావము. స్త్రీవీక్షణములు బొట్టుగు చెట్లకు దోహద మని వ్రాయఁబడి యున్నది.

చ. సకీయ తమీచరాబల యొ*సంగినచొక్కపువ్వు త్రియంపుబా
 సీకము ధరింపఁ బొల్వె నది* చిక్కనిడాలు నిశా*ప్రిఁ గాంచి బా

లికయలికస్థలంబు న్వకులీనత మించఁగఁ గాంచఁ జేరి చం

ద్రకళ ప్రియంబు మించఁ బరిఠరంభముఁ దార్చినదారిఁ బూనుచుకొ. 26

టీ. నకియ=చంద్రిక; తమిచరాబల=నిర్వృతిభార్య; ఒసంగినచొక్కపు ముత్తియంపుబాసికము.—ఒసంగిన=ఇచ్చినట్టి, చొక్కపు=స్వచ్ఛమైన, ముత్తియంపుబాసికము=ముత్యములబాసికము, లలామకమనుట; ధరింపకొ=తాల్పఁగా; అది=అబాసికము; బాలికయలికస్థలంబు=చంద్రికనొనలు; నికాపిత్తి.—నికా=రాత్రియొక్క, పసపుయొక్క, ఆపిత్తి=ప్రాప్తిచేత; చిక్కనిదాలు=దట్టమగుకాంతిని; కాంచి=పొంది; న్వకులీనతకొ=శ్రేష్ఠమగుతనకులధర్మముతో; మించఁగకొ=అతిశయింపఁగా; చంద్రకళ=నెలవంక; కాంచఁజేరి=చూడడగ్గటి; ప్రియంబు=ఇంపు; మించకొ=అతిశయింపఁగా; పరిఠరంభముకొ=కాంగిలింతను; తార్చినదారికొ=చేయురీతిని; పూనుచుకొ=వహించుచు; బొల్చుకొ=ప్రకాశించెను.

నిర్వృతిభార్య యొసంగినముక్తాలలామకము చంద్రిక ధరింపఁగా, నొసలు నికాపిత్తి నెనసి వెలుగుటయు స్వీయవక్రత్వమును బొంది యుండుటయును మొదలగు తనకులధర్మములుండుట గని ప్రియమొంది చంద్రకళ డగ్గటి కాంగిలించెనా యనునట్లు ప్రకాశించెనని భావము

చ. నలిననిభాస్య మాళి వరుణాని వితీర్ణము కెంపురాగమిం

దళతళ మంచు రాజలు నుదర్శన మెంతయు మొప్పెఁ గందర

మ్ములఁ దప మాచరించి తమముల్ గచలీల జనించి భానుమం

డలి గ్రహియించెఁ జుమ్మనుమనంబు నభితతి కొందఁ జేయఁగకొ. 27

టీ. వరుణానివితీర్ణము=వరుణదేవునిభార్యచే ఇయ్యబడినది; కెంపురాగమిందళతళమంచుచూపుడు నుదర్శనము.—కెంపురాగమిందళతళమంచురాజలునుదర్శనము = పద్మరాగములుల గుంపుచేఁ దళతళమని ప్రకాశించు చక్రాకారభూషణము; నలిననిభాస్యమాళికొ=చంద్రికశిరమునందు; తమముల్=ఇద్దరు; కందరమ్ములకొ=గుహలయందు; తపము=తపస్సును; ఆచరించి=ఒనరించి; కచలీలకొ=వెండుకలరూపముతో; జనించి=పుట్టి; ధానుమండలికొ=నూర్యమండలమును; గ్రహియించెకొ=పట్టికొనెను, చుమ్ము=సత్వము. అనుమనంబు=అనునట్టిబుద్ధి; తమములు నూర్యమండలమును గ్రహియించెననుబుద్ధియనుట; నభితతికొ=చెలులగుంపునకు; ఒందఁజేయఁగకొ=కలుగఁజేయఁగా; ఒప్పెకొ=ప్రకాశించెను.

అనఁగా వరుణునిభార్య యొసంగినచక్రాకారమగు భూషణము, అనఁగా రాకిణి, యిద్దగుహలలోఁ దపం బొనరించి చంద్రికాకచరూపమున జన్మించి నూర్యమండలమును గ్రహించెనా యనునందేహము చెలులమనంబునకుఁ గలుగఁజేయుచుఁ చంద్రికశిరమునందుఁ బ్రకాశించెనని భావము.

మ. తరళాక్షీమణి యప్పు మారుతవధూఃద త్రంబు ముత్తైపుముం
 గర నాసక్ ధరియించి చెల్వెనసెఁ జక్క వేగుఁజుక్క న్వహించి
 రసం దోఁచుదినాస్యలక్ష్మి యన నక్షీణాంగరాగంబు ని
 ర్భరసంధ్యారుచియై సురేంద్రమణిహారచ్ఛాయ ల్లిరై తగ్గె. 28

టీ. తరళాక్షీమణి=స్త్రీరత్నమగుచంద్రిక; అప్పు=అసమయమందు; మారుతవధూఃద త్రంబు=వాయు కాంత చేసీయఁబడిన; ముత్త్యంపుముంగర = ముక్తామయమగు నాసాభూషణము; నాసక్=ముక్కునందు; ధరియించి=తాల్చి; అక్షీణాంగ రాగంబు=తఱుఁగని మైపూఁత; నిర్భరసంధ్యారుచియై=పాచ్చగుసంజవెలుఁగై; సురేంద్రమణిహారచ్ఛాయలు = ఇంద్రనీలమణిసర కాంతులు; ఇరై=చీకటులై; తగ్గె = ఒప్పుచుండఁగా; చక్క=సరిగా; వేగుఁజుక్క=శుక్రసత్కృతమును; వహించి = పూని; రసక్=పుడమియందు; తోఁచుదినాస్యలక్ష్మియ న్=కనఁబడుచున్న దినముఖలక్ష్మియో యన్నట్లు; చెల్వెనసెఁ=ప్రకాశించెను.

అనఁగాఁ దనయంగ రాగము సంధ్యారాగమయి, ఇంద్రనీలమణికాంతులు చీకటులయి దోఁచుచుండఁగా, చంద్రిక వాయుదేవుని భార్యచే నీయఁబడిన నాసాభూషణమును ధరించి వేగుఁజుక్కను వహించి ప్రకాశించుదినముఖలక్ష్మి యన్నట్లు ప్రకాశించె నని భావము.

మ. నవలా యైలబిలీసమర్పితము నానారత్న సంయోజితం
 బవునొడ్డాణము దాల్ప నుప్పె నది తారాధ్వస్థలీరితిఁ దొ
 ల్ల విమర్శించితి నిన్లు మధ్యపథలీలం గాంతుఁ బో యంచు మిం
 చువడిం జేరు ననేకవర్ణ పరిధిఁస్ఫూర్తిక విజృంభించుచుక. 29

టీ. నవలా=చంద్రిక; బిలబిలీసమర్పితము=కుచేరని భార్యచే నీయఁబడినట్టి; నానారత్న సంయోజితంబు=అనేకరత్నఖచితంబును; అవునొడ్డాణము=అయినట్టి మేఖలను; తాల్పక=ధరింపఁగా; అది=అయొడ్డాణము; తారాధ్వస్థలీరితిక=నక్షత్రమార్గవిధంబును; తొల్లక=మొదట; విమర్శించితిక=పరికించితిని. ఇప్పు=ఈసమయమందు; మధ్యపథలీలక=భూలోకముయొక్క విలాసమును; మధ్యభాగమును; కాంతుఁబోయంచుక=బిక్షించునని; మించువడిక=అతిశయించువేగముచే; చేరుననేకవర్ణ పరిధిస్ఫూర్తిక = ప్రవేశించుచున్న వెక్కువెన్నెలుగల పరివేషముయొక్క ఆకృతితో; ఒప్పెక=వెలసెను; “పరివేష స్తుపరిధిః” అవి అమరుఁడు.

అనఁగా మొదట సంకరిక్షపదమును పరిక్షించితి నిన్లు మధ్యపథలీలను బరికింపవలె నని వన్నెలు గలపరివేషముచేరెనో యనునట్లు కుచేరని భార్యచే నీయఁబడినయొడ్డాణము నానారత్నములతోఁ గూడి చంద్రికవలగ్నమందుఁ బ్రకాశించె నని భావము.

మ. అలగోత్రావతిపుత్రి యిట్లు గిరికన్యాముఖ్యద్విగేశరా
 ణ్ణలినాస్యాజనతాసమర్పితమహానానామణీభూషణా
 వళిశృంగారితగాత్రియై ద్విజసతీవారంబు దీవింపఁ దొ
 య్యలు లారాత్రికముల్ ఘటింప నవమోదాగూఢి మించెం గడుక. 30

టీ. అలగోత్రావతిపుత్రి=క్షణదోదయభూపతియొక్కకూఁతురగు నాచంద్రిక; ఇట్లు= పూర్వోక్తప్రకారము; గిరికన్యాముఖ్యద్విగేశరాణ్ణలినాస్యాజనతా సమర్పితమహానానామణీ భూషణావళిశృంగారితగాత్రియై.-గిరికన్యా=పార్వతీదేవి, ముఖ్యే=ఆదిగాఁగల, ద్విగేశరాట్= దిక్పతులయొక్క, నలినాస్యాజనతా=కాంతాజనసమూహముచే, సమర్పిత=ఈయఁబడిన, మ హాత్=అధికమయిన, నానా=అనేకవిధములగు, మణీభూషణ=మణిమయభూషణములయొక్క, ఆవళి=పంక్తిచేత, శృంగారిత=ఆలంకరింపఁబడిన, గాత్రియై=శరీరముగలదై; ద్విజసతీ వారంబు=బ్రాహ్మణస్త్రీసమూహము; దీవింపఁ=ఆశీర్వాదింపఁగా; తోయ్యలులు=స్త్రీలు; ఆరా త్రికముల్=హారతులను; ఘటింపఁ=ఈయఁగా; నవమోదాగూఢిక్.-నవ=నూతనమగు, మో ద=సంతసముయొక్క, ఆగూఢిక్=గూఢిచేత; కడుక=మిక్కిలి; మించెం=అతిశయిల్లెను.

తే. అంతకయ మున్ను బంధువయస్యదండ
 నాథముఖ్యులు తత్సుచంద్రక్షితీంద్రుఁ
 బెండ్లికొడుకు నెనర్పదర్పించువేడ్కఁ
 గడఁగి శుభలీల నాళినంఘములఁ బనుప.

31

టీ. అంతకయమున్ను=చంద్రికాలంకారమునకన్న పూర్వమందు; బంధువయస్యదండ నాథముఖ్యులు.-బంధు=చుట్టములు, వయస్య=చెలికాండ్రు, దండనాథ=సేనానాయకు లు, ముఖ్యులు=మొదలుగాఁగలవారు; తత్సుచంద్రక్షితీంద్రుక్=అసుచంద్రభూపతిని; పెండ్లి కొడుకుకొవర్పఁక=పెండ్లికమాచునిఁ జేయుటకు; దర్పించువేడ్కఁ=మించుచుల్లాసముతో; కడఁ గి=పూని; శుభలీలఁ=శుభలీలచేత; ఆళినంఘములఁ=చెలులగుంపులను; పనుపఁ=పంపఁగా; దీనికు త్తరపద్యస్థక్రియతో నన్వయము.

చ. తరుణులు చేరి కాంచనవిత్పర్తిక శోభనవీరిఁ బెట్టి భూ
 వరు వసియింపఁ జేసి ద్విజవారిజలోచన లెల్లఁ గోకిల
 స్వరమునఁ బొట పాడ ననివారితమంగళవాద్యనిస్వనో
 త్కరములు చాల బోరుకొనఁ గ్రక్కున నారతు లెత్తి రయ్యెడక. 32

టీ. తరుణులు=చేదెలు; చేరి=కూడి; కాంచనవిత్పర్తికఁ=అంగరవేదికయందు; శోభ నవీరిఁ=పెండ్లివీరియను; పెట్టి=యాంచి; భూవరుఁ=సుచంద్రుని; వసియింపఁచేసి=కూర్చుండఁ

బెట్టి; ద్విజవారిజలోఁపనలెల్లఁ = బ్రాహ్మణస్త్రీలందఱు; కోకిలస్వరమునకొఁకొఁయిలస్వరము
 వంటిస్వరముతో; పాటపాడకఁ = పాటఁబాడఁగా; అనివారితమంగళవాద్యనిస్వనోత్కర
 ములు. - అనివారితఁ = వారింపఁబడని, మంగళవాద్యఁ = శుభవాద్యములయొక్క, నిస్వనోత్కర
 ములు = ధ్వనికదంబములు; చాలకఁ = మిక్కిలి; బోదకొనకఁ = మ్రోఁగఁగా; గ్రక్కునకఁ = క్రీఘ
 ముగా; ఆరతులెత్తిరి = హారతులిచ్చిరి. అయ్యెడకఁ = ఆనమయమందు. దీని కుత్తరపద్యస్థక్రియ
 తో నన్వయము.

సీ. అఱచందమామపై * కుఱుకుచీఁకటిపిల్ల

లన ఫాలతటిఁ గుంతఁలాళి జాఱ
 మదిపేరిమరుమేడఁ * బొదలుధూపము పర్వ
 పోల్కిఁ గ్రొందావియూ*ర్పులు జనింప
 నన నూఁగువేడకఁ జేకొని మ్రోయు తేఁటిచాల్
 సరి నీలవలయముల్ * చాల మొరయ
 లవలియాకులఁ గ్రమ్ము*నవహైమకణముల
 గతిఁ జెక్కుల శ్రమాంబు*కణిక లుబ్బ

తే. సరులు నటియింప నునుఁగొను * సంచలింప
 గుబ్బకవ రాయిడింప నకు ల్నుతింప
 చూపునెఱమించు మించుమే*ల్సొగసు నిరప
 నవ్వుహీపాలుశిర సంఠెఁ * గొమ్మ యొక తే.

33

టీ. అఱచందమామపైకికఁ = అర్థచంద్రునిమీఁదికి; కుఱుకుచీఁకటిపిల్లలనకఁ = పరుగెత్తు
 నంధకారపుబిడ్డలో యన్నట్లు; ఫాలతటికఁ = చదుటిభాగమందు; కుంతలాళి = ముంగురులగుం
 తు; జాఱకఁ = బఱగఁగా; మదిపేరిమరుమేడకఁ = మనస్సును పేరుగల మన్నఘనిసాధమందు; పొద
 లుధూపము = వృద్ధిబొందుపొగ; పర్వపోల్కికఁ = వ్యాపించువిధమున; క్రొందావియూర్పులు =
 క్రొత్తవాననగల నిట్టూర్పువాయువులు; జనింపకఁ = పుట్టుచుండఁగా; నననూఁగువేడకఁ = చి
 గురాకునందుయ్యెలలూఁగువేడుకను; చేకొని = గ్రహించి; మ్రోయు తేఁటిచాల్ సరి = అఱచుచు
 న్నకుత్తెదలబంతిలో సాటిగా; నీలవలయముల్ = ఇంద్రనీలమయములగుకంకణములు; చా
 లకఁ = మిక్కిలి; మొరయకఁ = మ్రోఁగుచుండఁగా; లవలియాకులకఁ = ఏలకీయాకులయందు;
 క్రమ్మునవహైమకణములగతికఁ = మట్టుకొనుక్రొత్తమంచు బిందువులవలె; చెక్కులకఁ = చెంప
 లయందు; శ్రమాంబుకణికలు = చెమటనీటిబొట్టులు; కుబ్బకఁ = అతిశయింపఁగా; సరులు = దండలు;
 నటియింపకఁ = వలింపఁగా; నునుఁగొను = అల్పమగునడుము; సంచలింపకఁ = ఆడఁగా; గుబ్బకవ =
 చుమదోయ; రాయిడింపకఁ = బరఁదఁగా; సకుల్ = చెలులు; నుతింపకఁ = పొగడఁగా; చూపు
 నవ్వుహీమించు = చూపుయొక్క యధికమయిన ప్రకాశము; మించుమేల్సొగసుకఁ = మొఱపుయొక్క

మంచియందమును; నింప=నిండింపఁగా; అన్నహేపాలుశిరసు = ఆరాజుశిరమును; అంటెకో అంటినదాయెను.

బాలచంద్రునిమీఁదికిఁ జిఱుచీఁకటు లుఱికనటులు ఫాలముమీఁద కురులు వ్రాలు చుండఁగా, మననను పేరుగల మన్నఘపేడయందు వ్యాపించు పొగపగిది నూర్పులు చెలంగఁ గా, చిగురాకునం దుయ్యెల లూఁగుతు మైదచాలుపగిది కరములనీలమణికంకణములు మొర యఁగ, ఏలకియాకులయందుఁ బర్విన మంచుబొట్టులతీతిగ చెక్కిల్లయందుఁ జెమటబిందువు లతిశయింపఁగా, దండలు గదలుచుండ, సన్ననినడుము కదలుచుండఁగా, కువయుగ మొర యుచుండఁగా, సకియలు పొగడఁగ నొకచెలి సుచంద్రునకుఁ దలయంటె నని భావము.

తే. అంత నప్పరుషో త్తముః • డంఘ్రియుగళి
 నడరుమిన్కులపావాలు • దొడిగి కమల
 హస్తకర మూని ఘనవేణికాళికాభి
 కలితపాఠోగృహము మందకలన నెనసి.

34

టీ. అంతకో = అటుపిమ్మట; అప్పరుషో త్తముఁడు = పురుషశ్రేష్ఠఁడగు నాసుచంద్రుఁడు; అంఘ్రియుగళికో = అడుగుదోయియందు; అడరుమిన్కులపావాలు. - అడరు = ఒప్పుచున్న, మిన్కుల పావాలు = తఱుకులుగల పాదుకులను; తొడిగి; కమల హస్తకరము = కమలమువంటి హస్తముగల చెలియొక్కతేలును; ఊని = వహించి; ఘనవేణికాళికాభి కలితపాఠో గృహము. - ఘనవేణికా = మబ్బువంటిజడగల చేడియలయొక్క, ఆలికా = శ్రేణిచేత, అభి కలిత = పొందఁ బడిన, పాఠోగృహము = మజ్జనగృహమును; మందకలనకో = మెల్ల నినడకతో; ఎనసి = పొంది; ప్రైవద్యముతో నన్వయము. ఇచట, పురుషో త్తముండు = నారాయణమూర్తి; అంఘ్రియుగళి మందు, మిన్కులపావాలు = వేదములు పాదుకలను; తొడిగి; కమలహస్తకరమూని = లక్ష్మీదేవియొక్క హస్తమును బట్టుకొని; ఘనవేణికాళికాభి కలిత పాఠోగృహము. - ఘనవేణికా = గొప్పనదులయొక్క, ఆలికా = శ్రేణిచేత, అభి కలిత = పొందఁబడిన, పాఠోగృహము = సముద్రమును; ఎనసి యను సర్గము దోచుచున్నది.

చ. అభినభవేణి యోర్తు మహి • పాగ్రణీకై శికవీధిఁ జందనా

మలకము వెట్ట నొక్క సుకు • మారలతాసమగాత్రి కోష్ణవాః
 కులముల మజ్జనంబు సమ • కూర్చె మనోభవరాజ్య మండఁగాఁ
 జేలువుగఁ గట్టఁ బట్ట మభి • మేక మొనర్చినచాయ నయ్యెడకో.

35

టీ. అభినభవేణియోర్తు = తుమ్మెదలతో సహనమగు జడగల యొకతాంత; మహిపా గ్రణీకై శికవీధికా. - మహిపాగ్రణీ = రాజశ్రేష్ఠఁడగు సుచంద్రునియొక్క, కై శికవీధికా = కేక శివహనుమయొక్క ప్రవేశముండు; చందనానులకము = చందనమిత్రతమైన యుసిరికసిండి;

పెట్టికొ=ఉంపఁగా; ఒక్కసుకుమారలతాసమగాత్రి = మెత్తనిలతతో సమమైవ మేనుగల
 మొకకాంత; చెలువుగకొ = సాంపుగా; మనోభవురాజ్యము=మన్నఘని ప్రభుత్వము; అందఁ
 గాకొ=పొందుటకై; పట్టము=ముఖపట్టమును; కట్టకొ=బంధించుట కొఱుకు; అభిషేక మొనర్చిన
 వాయకొ=స్నానము చేయించిన తెఱంగున; కోవ్లవాఃకులములకొ = గోరు వెచ్చనయినయంద
 పూరముతో; మజ్జనంబు=స్నానమును; సమకూర్చెకొ=చేయించెను.

చ. చెలువ యొక ర్దు చెందిరిక * చేల మయిం దడి యొత్తి వై చి ని
 స్తులవిశ దాంబరం బొనఁగఁ * దోడనె దాల్చి సదప్రియంబు మ
 త్సులలితరోహితాంశుపటి * నుమ్మని దాని సడల్చి వెన్నెలకొ
 వలనుగఁ బూని తోఁచురవివైఖరి నప్పతి యొప్పె నంతటకొ. 36

టీ. చెలువయొక ర్దు=ఒకచెలియ; చెందిరిక చేలకొ=చెంద్రకావి పర్యముతో; మయింకొ =
 శరీరమందు; తడియొత్తివైచి=తడిదుడిచి; నిస్తులవిశ దాంబరంబు.-నిస్తుల=సాటిలేని, విశదాం
 బరంబు=తెల్ల నివస్త్రమును; ఒనఁగకొ=ఈయఁగా; అప్పతి=అనుచంద్రుఁడు; తోడనె=వెంటనె;
 తాల్చి=ధరించి; మత్సులలితరోహితాంశుపటి.-మత్=నాయొక్క, సులలిత=మిక్కిలి మనోజ్ఞ
 మగు, రోహిత=ఎఱ్ఱనగు, అంశు=కిరణములనెఱు, పటి=వస్త్రము; సదప్రియంబు=సజ్జనులకు
 ఇష్టముకానిది; చుమ్మ=సత్యము, రిక్కలకున ప్రియమని స్వభావార్థము; అని=ఇట్లని; దానికొ =
 ఆరోహితాంశుపటమును; సడల్చి=విడిచి; వెన్నెలకొ=కాముదిన; వలనుగకొ=నేర్చుగా; పూని=
 ధరించి; తోఁచురవివైఖరికొ=కనుపట్టు నూర్చునివిధంబుగా; ఒప్పెకొ=ప్రకాశించెను.

అనఁగా నొకచెలి శుభ్రవస్త్రమునీయఁగా నారాజు శుభ్రవస్త్రమునుధరించి సదప్రియం
 బని రోహితాంశుపటమును సడల్చి వెన్నెలను ధరించినరవిపగిదిఁ బ్రకాశించె ననిభావము.

చ. అలజలశాలిక న్వెడలి * యాజననాయకుఁ డబ్బరాగవ
 ద్వలభివిభాజటాయుతి న * వారితమా క్తికకుడ్యదీప్తి ని
 ర్కలగగనావగాప్తిఁ గడు * రాజులు పూఁజవికె న్వసించెఁ గ
 ల్వలదొర యభి వెల్వడి శి * వాపతియకాదలఁ జేరుపలికకొ. 37

టీ. అజననాయకుఁడు=అనుచంద్రుఁడు; అలజలశాలికకొ = ఆస్నాన గృహమునుండి;
 వెడలి=బయలుదేలి; అబ్బరాగవద్వలభివిభాజటాయుతికొ.-అబ్బరాగవత్=పద్మరాగములగు,
 వలభివిభా=చూరులకాంతలనెఱు, జటా=జడలయొక్క, యుతికొ=కూడిక చేత; అవారితమా క్తి
 కకుడ్య దీప్తినిర్కల గగనావగాప్తికొ.-అవారిత=నివారించవలవిగాని, మా క్తికొ=ముక్తామయ
 మైన, కుడ్య=గోడయొక్క, దీప్తి=వెలంగనెఱు, నిర్కల=స్వచ్ఛమైన, గగనావగా=మిన్నేటియొ
 క్క, అప్తికొ=ప్రాప్తి చేతను; కడుకొ=మిక్కిలి; రాజులు పూఁజవికెకొ = వెలుఁగుచున్న పువ్వుల
 కుండపమునందు; కల్వలదొర=చంద్రుఁడు; అభికొ=నముద్రమునుండి; వెల్వడి=బయలుదేలి;

శివాపతియాదలక్ = పార్వతీవల్లభునితలయందు; చేరుపోలికక్ = కూడు తెలుగున; ఎసెంచెక్ = నివసించెను.

భూపాలుడు జలకాలవెడలి పద్మరాగమణిమయమగు చూచుపట్టె లనెడి జటాజూట మతోముక్తామయకుడ్యకాంతిలు నెడు మిన్నేటితోఁగూడిశంకరునిశిరముపగిదిఁ గానవచ్చుచు న్నపూఁజవికెను, సముద్రమువెల్వడిచంద్రుడు శంకరునిశిరముఁ జేరినరీతిగాఁజేరెననిభావము.

సీ. తడి యొత్తి నేర్పు గన్పడ నఖాంకురపాలి
 నెఱులు చిక్కెడలించెఁ నెలత యొకతె
 యింపు రెట్టింపఁ జొక్కంపుసాంబ్రాణి ధూ
 పపుఁదావిఁ బొందించెఁ బడఁతి యొకతె
 తఱుకుఁగుంచెయఁ బూనిఁ కలయ నెఱుల్ దువ్వి
 సాగసుగా సిగ వైచెఁ మగువ యొకతె
 మొగలిజేకులదంటఁ మొనసినబొండుమ
 ల్లియపూసరులు చుట్టెఁ లేమ యొకతె

తే. దివ్యతర రత్నజాలాప్తిఁ దేజరిల్ల
 నభిక్తన్యామనోహరుం డాత్మశక్తి
 మహిమ సృజయించి యంచినఁ మంజుమకుటి
 నవ్పతి కలంకరించెఁ గంజాస్య యొకతె.

38

టీ. నెలతయొకతె = ఒక చెలియ; తడియొత్తి = తేమనొత్తి; నేర్పుగన్పడక్ = జాణతనము కానవచ్చునట్లు; నఖాంకురపాలిక్. - నఖాంకుర = మొలకలవంటి గోళ్ళయొక్క, పాలిక్ = బంతి చేత; నెఱులు = కురులను; చిక్కెడలించెక్ = చిక్కడి నెను. పడఁతియొకతె = ఒక వనిత; ఇంపు రెట్టింపక్ = సాంపు ఇబ్బడింపఁగా; చొక్కంపు సాంబ్రాణిధూప పుతావిక్. - చొక్కంపు = మేలైన, సాంబ్రాణి = గంధ ద్రవ్యవిశేషముయొక్క, ధూపపుతావిక్ = పొగవాసనను; పొందించెక్ = అనువుపఱచెను. మగువయొకతె = మఱియొక లేమ; తఱుకుఁగుంచెయక్ = మెఱుఁగెనదువ్వె నను; పూని = చేపట్టి; కలయక్ = కలియునట్లు; నెఱులు = వెండ్రుకలను; దువ్వి; సాగసుగాక్ = అందముగా; సిగ = కొండె; వైచెక్ = వేసెను. లేమయొకతె = ఒక మగువ; మొగలిజేకులదంటక్ = మొగలిపూవులయొక్క జంటతో; మొనసినబొండు మల్లియపూసరులు = కూడిన బొండుమల్లియపూపండలు; చుట్టెక్ = చుట్టెను. కంజాస్యయొకతె = కమలముఖియొకతె; దివ్య తర రత్నజాలాప్తిక్. - దివ్యతర = మిగుల మేలైనట్టి, రత్నజాల = మణిజాలములయొక్క, ఆప్తిక్ = ప్రాప్తిచేత; తేజరిల్లక్ = వెలయఁగా; అభిక్తన్యామనోహరుండు = విష్ణుమూర్తి; ఆత్మశక్తి మహిమక్ = తనసామర్థ్య మహిమ చేత; సృజయించి = పుట్టించి; అంచినమంజుమకుటిక్ = పంపినయందమగుశీటమును; అప్పతికిక్ = ఆరాజనను; అలంకరించెక్ = కైసేసెను.

ఒక కాంత సుచంద్రునకు కుటుంబిక్కుదీసె ననియు నొకలేమ సాంబ్రాణిధూప మేసె ననియు నొకపడఁతి కుటులు దువ్వి సిగ ముడివైచె ననియు నొకచాన యొగలిపూతేకులతోఁ జేరియున్న మల్లెపూసరములు సిగకుఁ జాట్లెననియు నొకకంజాస్య విష్ణుమూర్తి తనమహిమచే నృజించి పంపిన కిరీటమును సుచంద్రుని కలంకరించె ననియు భావము.

క. ఆలన్పవమణి కస్తూరి

తిలకము దాఁదీర్చె నిరతఃదీప్తికళానం

కలితమయి మించు ఘోమను

కలువలదొర యందుఁ జిన్నైకరణి వహింపన్.

39

టీ. ఆలన్పవమణి=రాజరత్నమగునాసుచంద్రుఁడు; నిరతఃదీప్తికళానంకలితము.—నిరత= నిరంతరము, దీప్తి=తేజోరూపమగు, కళా=పాడకకళితోడ, సంకలితము = కూడుకొన్నది; అయిమించు ఘోమను కలువలదొర యందున్.—అయి మించు ఘోమము=అయినదై యతిశయించు ముఖము, అనుకలువలదొర యందున్=అనునట్టి చంద్రునియందు; చిన్నైకరణి=కలంకవిధ మును; వహింపన్=పూనునటులు; కస్తూరీతిలకమున్=కస్తూరిబొట్టును; తాన్=తాను; తీర్చెన్= దిద్దెను.

సుచంద్రుఁడు దీప్తిచేఁ బ్రకాశించుచున్న తనముఖ మను చంద్రునియందుఁ గలంకము కైవడిఁ గస్తురిబొట్టు దీర్చె నని భావము.

క. జనపతివీనుల హరి యం, చినము త్రైపుటొంటు లలరెఁ జేరువ లగ్నం
బెనసె విలంబం బిఁక నే, లని దెలుపఁగఁ జేరుకవినుఁరాచార్య లనన్.40

టీ. లగ్నంబు=మూఠకము; చేరువన్=సమీపంబును; ఎనసెన్=పొందెను. విలంబం బు=అలస్యము; ఇఁక నేలని=ఇఁక నెందుకని; తెలుపఁగన్ = ఎఱింగించుటకై; చేరుకవినురా ఛార్యులనన్.—చేరు=జగ్గణు, కవి=కుక్రుఁడు, సురాచార్యులు=బృహస్పతి, అనన్=అన్నట్లు; హరి=ఇంద్రుఁడు; ఆంచినముత్యపుటొంటులు = పంపిన ముత్యాలయంటుజోళ్లు; జనపతివీను లన్=నానాచెవులందు; అలరెన్=బిచ్చెను.

ఇంద్రుఁడు పంపినముత్యపుటొంటులు రాజాచెవులందు లగ్నము సమీపించినది విలంబ చేలయని తెలియఁ జేయుగురుకుక్రు లన్నట్లుప్రకాశించెననిభావము. ఉత్పేక్షలంకారము.

క. వీవలిచెలి పనిచినము, క్తావళితో విభునివక్ష * మలరారెన్ దా
రావినరవ్రతిఫలన, శ్రీవిలసితకనకధరణిభృత్పటిహోత్రికన్.

41

టీ. వీవలిచెలి=వాయుసఖుండగునగ్ని; పనిచినముక్తావళితో=పంపినముత్యములచా కముతో; విభునివక్షము=వీనులు; తారావినరవ్రతిఫలన శ్రీవిలసితకనకధరణి భృత్పటి

పోల్కిన్.-తారా=యక్కలయొక్క, విసర=గుంపుయొక్క, ప్రతిఫలన క్రి=ప్రతి బింబాకాం. తిచే, విలసిత = ప్రకాశించుచున్న, కనకధరణి భృత్ = మొసపర్వతముయొక్క, తటిపోల్కిన్=తటమువలె; అలరారెన్=ప్రకాశించెను.

అగ్ని పంపినముక్తాహారముతో సుచంద్రునిబొమ్మ అకసమం దున్నచుక్కలు ప్రతి ఫలించినమేర పర్వతముయొక్క చఱియవలెఁ బ్రకాశించె నని భావము. ఇచట ఉపమాలంకారము.

క. జముఁ డంచినమణిహాంసక

మమరెం బతియఘ్రిఁ ద్వత్పఃరాళికృతశ్వ

భ్రముఁ బౌపుము ధామవిభౌ

ఘముచే నని యడుగునెందుఁకంజాప్తుక్రియన్.

42

టీ. జముఁడు=యమధర్మ రాజు; అంచినమణిహాంసకము.-అంచిన = పంపిన, మణిహాంసకము=మణిమయగుకాలియందె; పతియఘ్రిన్=తేనియడుగునందు; త్వత్పరాళికృతశ్వభ్రమున్.—త్వత్=నీయొక్క, పర=తత్రువులయొక్క, అలి=క్రేణిచేత, కృత = చేయఁబడిన, శ్వభ్రమున్ = రంధ్రమును; ధామవిభౌఘముచేన్.-ధామ = ప్రతాపముయొక్క, విభౌ = కాంతులయొక్క, ఓఘముచేన్ = గుంపుచేత; పాపుము = పోఁగొట్టుము. అని = ఇట్లని; అడుగునొందు కంజాప్తుక్రియన్.-పాదములనుపొందునట్టి = సూర్యునిపగిది; అమరెన్=ఓపెను.

అనఁగా యమధర్మ రాజుచేఁ బంపఁబడినకాలియందె సుచంద్రునిపాదమందు, నీచేరణమందుఁ గూలినకూతులు గావించినసామండలముయొక్క రంధ్రమును నీప్రతాపకాంతిపుంజముచేఁ గప్పు మని యడుగులందు వ్రాలిన సూర్యునిబమ్మకైవడిఁ బ్రకాశించె నని భావము. “స్లో||ద్వా విహా పుగుషా లోకే సూర్యమణ్ణుభేదిసా పరివ్రా డ్నోగయు క్తశ్చ రణే వాభిముఖో హతః” అనియొదిరించి రణమందుఁ గూలినవారు సూర్యమండలమును భేదింతు రనుటకుఁ బ్రమాణము.

క. పలభుజుఁ డంచినరతన, మ్ములపతకము నృపతి దాల్చుఁ బొసఁగెం జిత్ర

ఫలచంద్రికానురాగా, పలి వెగ్గల మగుచుఁ బైకి వడి వెడలె ననన్. 43

టీ. పలభుజుఁడు = నిర్భతి; అంచినరతనమ్ములపతకము = పంపిన రత్న మయపతకము; నృపతి=సుచంద్రుఁడు; తాల్చున్ = ధరింపఁగా; చిత్రఫలచంద్రికానురాగావళి.-చిత్రఫల=హృదయప్రదేకమందున్న, చంద్రికా=చంద్రికావిషయమగు, అనురాగ=అనురక్తియొక్క, ఆవళి=క్రేణి; వెగ్గలమగుచున్=అతిశయితంబగుచు; పైకిన్=పైటికి; వడిన్=వేగముగా; వెడలెననన్=వచ్చినట్లు; పొసఁగెన్=ఓపెను.

నిర్వృతి పంపి యున్న రత్నమయ మగుపతకము సుచంద్రుఁడు, వక్షుమున ధరింపఁగా, చంద్రికావిషయ మునయనురాగ ముదికి పైఁ బర్యే నన్నట్లు లాపేనని భావము. ఈపద్య మందు మకారపకారములకు యతి చెల్లకయుండినను ముకారయతులలో పుపుబుభులకు మాకొమ్ము చెల్లునని యప్పకవి యంగీకరించినందున ముకారమునకు పా ఆనుదానికి యతిచే యఁబడియున్నది. క॥ హెచ్చరికను పుపుబుభులకు నచ్చపు మాకొమ్ము లేమహాకవులాదికా | మెచ్చులుగ నిలిపి రచ్చట | నచ్చటను ముకారయతు లంటంచును గృతులకా'' అని అప్పకవీయము ఈ శ్రేణిలంకారము.

క. శరధీశప్రేషితభా, స్వరమాక్తికశుభికఁ దాల్చె * జనపతి శుభికే
శిర ఆరోహ యట్టంచుకా, ధరణీసురపాలి సుస్వనంబునఁ బలుకకా. 44

టీ. జనపతి=సుచంద్రుఁడు; శరధీశప్రేషితభాస్వరమాక్తికశుభికకా.-శరధీశ=వరుణునిచే, ప్రేషిత=పంపఁబడిన, భాస్వర=వెలుగుచున్న, మాక్తిక=ముత్తయములయొక్క, శుభికకా=బాసికమును; శుభికేశిరఆరోహయట్టంచుకా=శుభికేశిర ఆరోహయను మంత్రము సుచ్చరించును; ధరణీసురపాలి=బ్రాహ్మణప్రేణి; సుస్వనంబునకా=మేలయినధ్వనితో; పలుకకా=వచించుచుండఁగా; తాల్చెకా=ధరించెను.

అనఁగా వరుణుండుపంపిన ముత్తయంపుబాసికమును బ్రాహ్మణులు మంత్రములు చదువుచుండఁగా నుచంద్రుఁడు ధరించె నని భావము.

క. మరుదర్పితమణిముద్రిక, సరనాభుకరాంగుళికఁ దఱనర్చెఁ బ్రవాళేం
దిర తనచెల్లికి రా భా, సురభద్రదాసనము నిచ్చుసాంపు వహింపకా. 45

టీ. మరుదర్పితమణిముద్రిక=వాయుదేవునిచే నీయఁబడిన కెంపుటుంగరము; సరనాభుకరాంగుళికకా=సుచంద్రునివ్రేలియందు; ప్రవాళేందిర=పగడపుకాంతియనులక్ష్మి; తనచెల్లికికా=తననేస్తమునకు, అనఁగా రాజు కేలినేస్తమునకు; రాకా=రాఁగా; భాసురభద్రదాసనము నిచ్చుసాంపు=మేలయినసింహాసనము నిచ్చునందమును; వహింపకా = పూజనట్లు; తనర్చెకా = ఒప్పెను.

అనఁగా వాయుదేవుఁడు పంపిన కెంపుటుంగరమును సుచంద్రుఁడు హస్తమున ధరింపఁగా నది ప్రవాళలక్ష్మి సుచంద్రుకేలి చెలిమిఁ గోరి రాఁగా బహూకరించుటకుఁగా కేలు ధానికిచ్చిన భద్రదాసనమురీతిఁ జూపట్టుచు నొప్పె నని భావము.

క. పతి దాల్చె బాలిచె ధనదా, ర్పితహీరాంగదము తనధరిత్రీభారో
ధృతి కలరి భుజాభజనా, దృతిఁ గుండలితాహినేత * యెనసినపోల్కికా. 46

టీ. ధనదార్పితహీరాంగదము=కుబేరునిచే నీయఁబడిన రవలబాహుపురి; పతి = సుచంద్రుఁడు; తాల్చెకా=ధరింపఁగా; తనధరిత్రీభారోధృతికికా=తానుమాయుచున్న భూభారముయొక్క యెత్తుటకు; అరి=సంతసించి; భుజాభజనాదృతికా.- భుజా=భుజములయొక్క;

భజన=కొలుచుటయందు, ఆద్యతిక్=ఆదరముచేత; కుండలితాహినేత=వలయితమైనచిలువ దొర; ఎనసినపోల్కిక్=పొందినరీతిగా; పాలిచెక్=ప్రకాశించెను.

అనఁగాఁ గుభేరుఁడిచ్చినహీరాంగదము సుచంద్రుఁడు భుజములందు ధరియింపఁగా నది తాను జెయు భూభారమును నీభుజములు జెయుచున్న పని యాదరించుటకయి చేరి యున్న మాదికేఘనిపగిది గాన వచ్చె నని భావము.

క. హరుఁ డంచిననవకనకాం, బర మయ్యెడఁ గప్పి నృపతి * భాసిల్లెను బం
ధురసాంధ్యరాగవృతుఁడై, ధరణిం గనుపట్టుశిశిర * ధామునిచాయక్. 47

టీ. ఆయ్యెడక్=ఆనయమందు; హరుఁడు=ఈశానుఁడు; అంచిననవకనకాంబరము. - అంచిన=పంపిన, నవకనకాంబరము=నూతనమగుబంగారునస్త్రమును; కప్పి=కప్పకొని; నృపతి=సు చంద్రుఁడు; బంధురసాంధ్యరాగవృతుఁడై = సాంపగు సంజకేంపువన్నెతోఁగూడినవాఁడై; ధరణిక్=భూమియందు; కనుపట్టుశిశిర ధామునిచాయక్ = కనఁబడు చంద్రునివిధంబుగా; భాసిల్లెక్=మెఱసెను.

ఈసుచంద్రుఁడు, ఈశానుఁడు పంపినకనకాంబరమును ధరియించి, సంధ్యారాగము తోఁగూడుకొన్నవాఁడయి పుడమిఁ జేరినచంద్రునివలెఁ బ్రకాశించె నని భావము.

ప. ఇవిధంబున సకలదిగ్రాజనియోజిత నానావిధదివ్యమణివిభూషణభూషిత గాత్రుండగుచు నాసుచంద్రదరాకళత్రుండు నిశాముఖ కృత్యంబులు నిర్వర్తింపించిమించినముదంబున వేల్పుదొర యంచినచౌదంతి నెక్కి యుదయనగవ జ్యోత్సంగాగ్రవిద్యోతమానుండగునరుణభానుండోయననఖిలచక్రీలోచనస మ్నాదనంపాదక మహాస్ఫురణంబునం బాలుపొందుచు, నభినవ్యళాతకుంభ కుంభవారాంచిత పాండురాత పత్రీనహాసోంబు చుట్టు వలగొన సరుణమణిగణ సంస్కృతఫణిరమణ ఫణాదళశతమధ్యస్థితం డగునమింహ దేవుండునుం బోలె నవరిమితవిబుధమనః పథజరీబృభ్యమాణ మహాద్భుతసంవర్ధకవిగ్రీహాప్రకాశంబునం బొగ డొందుచు, నాత్మోత్సవ సందర్శనలాలసా నానంద్యమాన పౌరమానవతీ జనంబులు చల్లుమల్లికామాఘ్యావల్లికాది గోరకవారంబులు చుట్టు నావరింప శీతశైల హిమాధి దేవతాపీఠీర్యమాణమిహికాఘటికాపటల సంవృతమూర్తి యగుదక్షిణామూర్తి తెఱంగున దిగ్దళనకలనావరీవృత్యమాన సద్గణకోలాహలంబుల కింపుఁబూనుచు, బౌర్భ్య ద్వయ పరిభ్రాజమాన గజాధి రాజాధిరోహిసామంత మహీకాంతసం

వీజ్యమాన ధవళవాలవ్యజనంబు లనమానపవమాన మందయాన వైఖరిఁ జూచల్యమాన నవీనకాశమాలిక లన్ననంబుఁ బొదలింప మహీతలంబు నం దోచినశరద్దినదై వంబు తెఱంగున ననేక రాజహాసనం సేవ్యమానుం డయి రాజిల్లుచు, నగణేయత పసీయ భంభికాతుత్తుంభికా తమ్మటతమామికా ప్రముఖ బహుముఖవాద్య నిస్వానంబుల నలరి త దేక మంగళం బవలోకిం పఁ దివ్రుద షడ్ద్వయవిభాకరులు తమతమప్రియజనంబుల కరంబుల కొప్ప గించి యంచిన నేతెంచి నిలుచు గురుసమాతత తేజోవिलाస లాలస్యమా న తత్కుమారశతశతంబుల దారిం దై వాఱు పరిచారక పాణిభృతగంధతై లధారాదేదీవ్యమానదీపికాసమూహంబుల వీక్షాలక్ష్యంబులుగా నెనర్చుచు, నిరుగడ నెడ యీక యుడరు నెయ్యారంబున నడచుగణికాగణంబులం గ నుంగొని తొంగలించుమోహంబునఁ దదేక తానతం బాలుచు నభోవితర్ది కాసీననిర్దరస్తోమంబులపైఁ గంతుండు తత్సమయ సముచిత బహూరూపం బు లంగీకరించి ప్రయోగించు నిర్వేలజ్వాలాకుల జాజ్వల్యమానకలంబక దంబకంబులడంబున యంత్రీకారవారంబు లొక్క మొత్తంబుగా ముట్టిం పఁ బఱచునాకాశబాణంబుల నవలోకించుచు, సర్వసర్వంసహజన శ్రవణ వర్వంబుగా నిజానవద్య పద్యగద్యంబులు చదువుచుం బఱతెంచుయాచ కకవీశలోకంబుల కాత్మీయ బంధుమిత్రదండనాథ పురోహితముఖ్యులు దోయిళ్ళ ముంచి వెదచల్లు నవరత్ననువర్ణజాలంబులతో వైమత్యం బూ నుకారునికరకరశృంగ సముత్పాత్యమాన చారుధమనికాశిఖి స్ఫులింగికాని కాయంబులం గాంచి వేడుకఁ బూనుచు, నుత్తుంగమాతంగ చక్రాంగసం ఘాత సంఘటితజచుపతా కాగ్రతటహాటక పటాంచల శేటిక్యమానపవ మాన ధారానిర్ధారతంబై స్వాశ్రయరూపజలద్రనాతంబు దెనలకుం బాఱి చన సంబరాంతరంబున నిలువ నోపక దివిజరాజ రాజధాని కారావరుద్ధ ముదిరంబులఁ గదియుం బఱచు శంపాలతావితానంబుల మేనులం గురి యుతత్ప్రీయాణ జంజన్యమాన స్వేదోదబిందు సందోహంబుల యందంబు న నక్షత్రీమూర్లాభి యాయినక్షత్రీ బాణగణపాపట్యమాన గర్భస్థలీ సనీ ప్రస్యమాన పాండుజ్వలన గుళికాజాతంబులపైఁ జూపులు నిలుపుచు, నశే చుజగజ్జనశీగీఱుమాన చిత్రీస్వజనాపాణీణ లోహకారకాశిక వారంబు లపరి క్షిప్తంబుగా నివసత్కర్కారంబునత బుట్టించఁ బట్టఁ జూరవలం బగులువే

ధోండ భాండమండలంబువలన బలువడి వెడలి నలుదిక్కులకుఁ బఱచు
 నుజ్జ్వలజ్వోతి ధ్వాతంబులతీరున బంభజ్యమాన ఘటపాణపటలంబుల నిర్ణ
 మించు నానాళిబాణంబులం గాంచి మెచ్చుచు, గబరికావిన్యస్తచాంపేయ
 ప్రసవచరీచర్యమాణ పరాగపాళికావలయంబులుం గమనీయ ధూమప్రో
 హాంతరాంతర బసీభ్రీశ్యమానతనుతరానల కణాలికావలయంబులుం బర
 స్పరంబు సతీర్థ్యత్వంబునం జూపట్ట నుదారభ్రీమణ యంత్రంబుల గుం
 డ్రీవరునలు దిగుగు తెఱగంటి తెఱగంటికంటితో నడ్వైతవాదంబులు నేయు
 ననల్పశిల్పికర యష్టికాగ్రీబం భ్రీమ్యమాణ చక్రీభాణచక్రంబులఁ జూ
 పునఁ నాక్రీమించుచు, దమోరిపుత్రీయ మహామహానివహంబులు తృ
 ణీకరించి నిరర్థశనీరంధ్రీ పట్టాతపవారణచ్చాయా కపటంబునఁ బుడమి
 నంతయు నాక్రీమించు కటికిచీకటి గని భయంబువుట్టఁ బౌతాళంబుఁజూరఁ
 బాతి యనేక దేశాధినాయక చమూసహచరణన్యాసంబున నచ్చట
 నిలువ లేక యవారిత వారవాణ సాహాయినాదపాఫల్య మానధ
 రాభాగంబున నెక్క మొత్తంబుగా గ్రీక్కునం బైకి వెడలుత్రైజనత్ర్య
 ణక పరంపరల పెంపున భ్రాంతి వృట్టింప నిగుడు బిఱుసులమిఱుం
 గుఱుల వీక్షించుచు, నిరతసురతతివర్ణ్యమాన విఠీర్ణిచాతురీ పోవువ్య
 మాణంబు లగురారణ్యమానమానితబిరుదశంఖ ధ్వానంబులఁ దనశుభంబు
 దెలిసి యది తిలకింప నేతెంచిన సత్కీర్తిప్రవాహంబు పోలికం బ్రకాశించు
 నహర్వర్తికామరీచి ధట్టంబుల దృగ్ధామంబులం గట్టుచు, నిర్వేలసూర్య
 జ్యోతిః ప్రభావసంధ్యోంతర్నితుండగుట నన్నెలమిన్నం గన్నులఁగానక తాత
 వ్యమానాంతరంబున వియత్తలంబున నంబుజారిబింబసత్వం బైనఁ గనుం
 గొనుదుము గాక యని చయ్యన నెగసి యగణితపారలోక సంఘసంఘర్ష
 ణోత్పతద్భుజాంగదమణిమార్గ పరంపర నిండారఁ గప్పిన నచ్చటం జూడనో
 పమి సంజాతమూర్ఖామహత్త్వంబున గ్రక్కునం ద్రోళ్లునీలోత్పలకులంబు
 చేలుపున వలుఁదకంబంబులపను నుండి జల్లున రాలు నీలోత్పలబాణకులం
 బులం గని యలరుచు, సుకరభ్రమరక ప్రకరణభాగ్యంబును, సురచిరకైర
 వదళ మోచననమ్మదకృత్స్వరూపవైఖర్యంబును, సుందరకిం జల్కమాంజ
 ల్యంబును, శోభిల్లు నుల్లసిల్లు నల్లకీపల్లవాధరామతల్లికల సరసకళాపా
 ల్లికాలోచనూసకువల. యేక సేవామనోరథంబున నేతెంచినకుముదలతికలం

గాఁ దలంచి నభోంతరవావస్యమానమరున్నానవతీ పాతితసంతాన లతాంత
జాగశ్యమానమరందబిందుసందోహకుహనా మహితహిమపుషద్వర్షంబుల
కెట్టు లోర్చు నని తన్నెత్తీకారవంబున నీడఁ జేరిన చంద్రాతపమండలంబు
బెడంగునఁ గురంగలోచనామణులపై నెత్తినయుల్లాభంబుపై దృష్టి వెల్లి
విరియించుచు, నభంగుర మార్దంగికమృదంగధిమిద్ధి మిధ్వానంబులు నతివేల
తాళికతాళని స్వాస్థంబులు ననూనవాంశికవంశికానేక రాగతానంబులు
ననమానగాయక మానంబులు నతిశయిల్ల నాత్మీయతాండవవిలాస ప్రీతి
మాన భావభావనానరీ సృత్యమానసుర మీనలోచనాజనంబుల మీఁదికిం
గుప్పించి తిరస్కరించి మరలం జేరుతీరున లాఁగులు వైచుచుం బఱతెంచు
బిరుదుపాత్రీల నేత్రంబునానుచు, ననదృశంబును నవాఙ్మనసగోచరంబు
ను నత్యద్భుతంబును నభూతపూర్వంబును ననితరలభ్యంబును నగువైభ
వంబునఁ బొంచాలభూపాలమందిరంబు చేరం జనుసమయంబున. 48

టీ. ఇవిధంబునకొ=ఇత్రైఱంగున; సకలదిగ్రాజనియోజితనానావిధదివ్యమణివిభూష
ణభూషితగాత్రుండు.-సకల=ఎల్ల,దిగ్రాజ=దిక్పాలకులచే, నియోజిత=పంపబఁడిన,నానావి
ధ=పలు తెఱంగులగు,దివ్యమణివిభూషణ=శ్రేష్ఠమగుభూషణములచే, భూషిత=అలంకరింపఁబడి
న,గాత్రుండు=శరీరముకలవాఁడు; అగుచుకొ=అయి; ఆసుచంద్రధరాకళత్రుండు=ఆసుచంద్ర
భూపతి, ఈపదమునకుఁ “చేరంజనుసమయంబునకొ” అనువచనాంతముతో నన్వయము;
నిశాముఖకృత్యంబులు=సాక్షుంకాలమండుఁజేయఁదగినవి; నిర్వర్తించి=తీర్చి; మించినముదం
బునకొ=పొచ్చినసంతోషంబుతో;వేల్పందార=ఇంద్రుండు; అంచినచాదంతికొ=పంపినయైరా
వతమును; ఎక్కి=ఆరోపించి; ఉదయనగవజ్రశృంగా గ్రవిద్యోతమానుండు.-ఉదయనగ=
పొడుపుకొండయొక్క, వజ్రశృంగ=రవలసిగరముయొక్క, ఆగ్ర=తుదియందు, విద్యోతమా
నుండు=వెలుగుచున్నవాఁడు; అగునరుణభానుండోయనకొ=అయినసూర్యుండోయన; అభిల
షక్రలోచనసమ్మోదనంపాదకమహాస్ఫురణంబునకొ.-అభిల=సమస్తమైన, షక్ర=చతురంగ
బలముయొక్కయొ, జక్కవలయొక్కయొ, లోచన=కన్నులకు, సమ్మోద=సంతసమును, సం
పాదక=కూర్చు, మహాప్రతాపముయొక్క, తేజస్సుయొక్క, స్ఫురణంబునకొ=వ్యాప్తిచే; ;
పాటుపొందుచుకొ=ఇంపొందుచు; అభినవ్యకాతకుంభకుంభవారాంచితపాండురాతపత్రీసహ
స్రంబు.-అభినవ్య=మిగులక్రొత్తయగు, కాతకుంభ=బంగరుయొక్క, కుంభ=గుబ్బలయొక్క,
వార=గుంపుచే, అంచిత=ఓప్పిన, పాండుర=తెల్లని, ఆతపత్రీ = గొడుగులయొక్క, సహస్రం
బు=వేయి; చుట్టువలగొనకొ = తనచుట్టుఁబాట్టుకొనియుండఁగా; అరుణమణిగణనంన్యూతఫణి
రమణఫణాదశకతమధ్యస్థితుండు.-అరుణమణి = కంఠులయొక్క, గణ = గుంపుచే, సం
న్యూత = కూర్చబడ్డ, ఫణిరమణ = అదిశేషునియొక్క, ఫణా = పడగలయొక్క, దశ

శత=వేయింటియొక్క, మధ్యస్థితుండు = నడుమున్నవాఁడు ; అగున్పనిచేవుండుం
 షోలె = అయిన నరసింహస్వామియువలె; అపరిమితవిబుధమనః పథజరీజ్యభ్యమాణ
 మహాద్భుత సంవర్ధక విగ్రహ ప్రకాశంబునకే.- అపరిమిత = మితిలేని, విబుధ=పండ్రి
 తులయొక్క, దేవతలయొక్క, మనః=చిత్తముయొక్క, పథ = మార్గమందు, జరీజ్య
 భ్యమాణ = మిక్కిలి విజృంభించుచున్న, మహాద్భుత = గొప్పయబ్బురమునకు, సంవర్ధక =
 పోషకముగు, విగ్రహ=యాధముయొక్క, శరీరముయొక్క, ప్రకాశంబునకే = కాంతిచే
 త; పొగఁడొందుచుకే=మెప్పువడయుచు; ఆత్మోత్సవ సందర్శనలాల సామానంద్యమానపా
 రమాన వతీజనంబులు చల్లుమల్లికామాఘాది వల్లికా కోరకవారంబులు.-ఆత్మ=తనయొక్క,
 ఉత్సవ=వేడుకయొక్క, సందర్శన=దర్శనమందు, లాలసా=ఁజొత్తుకృష్యముచేత, సానంద్యమా
 న=మిక్కిలిహర్షించుచున్న, మానస=మనస్సుగల, పారమానవ తీజనంబులు=పురస్త్రీలు, చల్లు=
 వెనఁచుచున్న, మల్లికా=మల్లెలు, మాఘ్యా = కుండములు, ఆది=మొదలుగాఁగల, వల్లి
 కా=తీవలయొక్క, కోరక=మొగ్గలయొక్క, వారంబులు=సమాహములు ; చుట్టుకొ=ఎల్లెడ
 ల; ఆవనింపకే=వలగొనఁగా; శీతశైలపిమాధి దేవతావికీర్త్యమాణ మిహికాఘటికా పటలసం
 వృతి మూర్తియగు దక్షిణామూర్తి తెఱంగునకే.-శీతశైల=పిమవత్పర్వతముయొక్క, హిమ=
 మంచునకు, అధిదేవతా=అధిష్ఠానదేవతచేత, వికీర్త్యమాణ=చల్లఁబడిన, మిహికా = మంచుయొ
 క్క, ఘటికా=బలపములయొక్క, పటల = సమాహముచే, సంవృత = ఆవనింపఁబడిన,
 మూర్తి = శరీరముగలవాఁడు, అగుదక్షిణామూర్తి తెఱంగునకే = అయినట్టిదక్షిణామూర్తి
 పగిది; దిగ్దళనకలనా వరీవృత్త్యమానసద్గణకోలాహలంబులకుకే.-దిక్ = దెసలయొక్క,
 దళన=భేదనమను, కలనా=వ్యాపారముచే, వరీవృత్త్యమాన=మిక్కిలివర్ధించుచున్న, సద్గణ =
 విద్వద్బలవంతులయొక్క, ప్రమథగణములయొక్క, కోలాహలంబులకుకే = కలకలధ్వ
 నులకు; ఇంపుఁబూనుచుకాంతోషమును బొందుచు; పార్శ్వద్వయపరిభ్రాజమానగజాధిరాజా
 ధిరోహి సామంతమహీకాంత సంవీజ్యమానధవళవాలవ్యజనంబులు.-పార్శ్వద్వయ = ఇరుప్ర
 క్కలయందు, పరిభ్రాజమాన=మిక్కిలివెలుఁగుచున్న, గజాధిరాజ=గజరాజములను, అధిరోహి
 =ఎక్కిన, సామంతమహీకాంత = సమీపదేశాధిపతులచేత, సంవీజ్యమాన=లెన్నగావీవఁబ
 డిన, ధవళ=తెల్లని, వాలవ్యజనంబులు=చామరములు; అనమానపవమానమందయానవైఖరికే.-
 అనమాన=సాటిలేని, పవమాన=వాయువుయొక్క, మందయాన = తిన్ననినడకయొక్క, వైఖ
 రికే=రీతిచేత; చాంచల్యమాననవీనకాశమాలికలు.-చాంచల్యమాన=కదలుచున్న, నవీన=క్రోత్త
 లగు, కాశమాలికలు=కాశకుసుమములందండలు; అనమానంబు=అనుభావమును; పొదలింపకే=అతి
 శయింపఁజేయఁగా; మనమునకు కాశమాలికలని తోచునటులుచేయఁగానని భావము; మహీత
 లంబునకే=ధూతలమందు; తోచినశరదైనదై వంబు తెఱంగునకే.-తోచిన=కనుపడిన, శరదీన
 దైవంబు తెఱంగునకే=శరత్కాలాధిదేవతవిధంబున; అనేకరాజహంసగు సేవ్యమానుండయి.-
 అనేక=పెక్కులగు, రాజహంస=రాజశ్రేష్ఠులచేతను, రాయంచలచేతను, సంసేవ్యమానుండయి=కొ
 లువఁబడుచున్నవాఁడయి; రాజిల్లుచుకే=వెలుఁగుచు; అగణేయతపనీయభుంభికాతుత్తుంభికాత
 న్నుత్తరమామి కాప్రముఖబహుముఖవాద్యనిస్వానంబులకే.-అగణేయ=ఎన్నరాని, తపనీయ=బం
 గారుమయమైన, భంభికా=భేరులు, తుత్తుంభికా=తుతారాలు, తమ్మట=తప్పెటలు, తమామికా=

డహారములు, ప్రముఖ = మొదలుగాఁగల, బహుముఖ = అనేకవిధములైన, వాద్య = వాద్యముల యొక్క, నిస్సానంబులక = ధ్వనుల చేత; అలరి = సంతసించి; త దేకమంగళంబు. - తత్ = ప్రసిద్ధమైన, ఏక = యుఖ్యమైన, మంగళంబు = విరాహరూపమంగళమును; అబలోకింపక = చూచుటకై; శుభ్రక = ప్రయత్నింపఁగా; మద్ద్యయవిభాకరులు = పన్నెద్దఱునూగ్యులు; తమతమప్రియ జనంబులకరంబులక = తమతమయిష్టజనుల చేతులకు; ఒప్పగించియంచినక = స్వాధీనపఱచి పంపఁగా; ఏతెంచి = వచ్చి; నిలుచు గురుసమాతత తేజోవిలాసలాలస్యమాన తక్కుమారకతకతంబులదారిక. - నిలుచు = నిలుచుండినట్టియు, గురు = తండ్రులగు నాదిత్యులవలెనే, సమాతక = వికాలమగు, తేజః = కాంతులయొక్క, విలాస = విలాసము చేత, లాలస్యమాన = మిగుల వెలుఁగుచున్న, తత్ = ఆద్వాదకాదిత్యులయొక్క, కుమార = పుత్రులయొక్క, కతకతంబులదారిక = పదినేలవిధంబున; దయచాఱుపరిచారక పాణిభృతగంధతైలధారా దేదీప్యమానదీపికాసమాహంబులక. - దయచాఱు = ఒప్పుచున్నట్టియు, పరిచారక = శోలువుకాండయొక్క, పాణి = కరములందు, భృత = భరింపఁబడిన, గంధతైల = గంధపునానెయొక్క, ధారా = ఆసారముచే, దేదీప్యమాన = మిగుల వెలుఁగుచున్న, దీపికా = దివిటీలయొక్క, సమాహంబులక = గుంపులను; వీక్షలత్యంబులుగాక = చూపుటకుఁగోచరంబులనుగా; ఒసర్చుచుక = చేయుచు; ఇరుగడలక = ఇరుప్రక్కల యందు; ఎడయాక = ఎడఁబాయక; ఆడరు = ఒప్పుచున్న; ఒయ్యారంబునక = విలాసముచేత; నడచు గణికాగణంబులక = నడచు నాగవాసములను; కసుంగొని = చూచి; తొంగ లిందుమోహంబునక = అతిశయించు మోహముచేత; త దేకతానతక = తదేకాయత్తచిత్తతచేత; పాలుచునభోవితర్దికాసీననిర్జరస్తోమంబులకై. - పాలుచు = ఒప్పుచున్న, నభోవితర్దికా = ఆకాశమునువరఁగునందు, ఆసీన = కూర్చున్న, నిర్జరస్తోమంబులకై = వేల్పుగములపై; కంతుండు = వలరాజు; తత్సమయనముచితబహు రూపంబులు. - తత్సమయ = ఆవేశకు, సముచిత = తగినట్టి, బహురూపంబులు = పలువిధములగు రూపములను; అంగీకరించి = కైకొని; ప్రయోగించునిర్వేలజ్వాలాకుల జాజ్వల్యమానకలంబ కదంబకంబులడంబునక. - ప్రయోగించు = విడుచునట్టి, నిర్వేల = మేరలేని, జ్వాలా = మంటలయొక్క, కుల = సమాహముచేత, జాజ్వల్యమాన = మండుచున్న, కలంబ = బాణములయొక్క, “కలంబ మార్గణకరాః” అని అమరుఁడు, కదంబకంబులు = సమాహములయొక్క, డంబునక = విధమున; యంత్రకారవారంబులు = బాణయంత్రములు చేయువారియొక్క సమాహములు; ఒక్కమొత్తంబుగాక = ఒక్కొక్కటిగా; ముట్టింపక = అంటింపఁగా; పఱచునాకాశబాణంబులక. - పఱచు = పాఱుచున్న, ఆకాశబాణంబులక = ఆకాశచివ్వలను; అబలోకించుచుక = చూచుచు; సర్వసర్వంసహజనశ్రవణపర్వంబుగాక. - సర్వసర్వంసహ = ఎల్ల పుడమియందుఁగల, జన = వరులయొక్క, శ్రవణపర్వంబుగాక = వీనులకుపండుగుగా; నిజానవద్యపద్యగద్యంబులు. - నిజ = తనసంబంధులయిన, అనవద్య = నిర్దుష్టములైన, పద్యగద్యంబులు = పద్యములుగద్యములు; వదువుచుక = పఠించుచు; పఱలేంచు యాచకకవీశలోకంబులక. - యాచక = అర్థులకును, కవీశలోకపలులక = కవులకును; ఆత్మీయబంధుమిత్ర దండనాథపురోహితముఖ్యులు. - ఆత్మీయ = తనసంబంధులగు, బంధు = బంధుగులు, మిత్ర = నేస్తకాండ్రును, దండనాథ = పోనాధిపతులు, పురోహిత = పురోహితము, ముఖ్యులు = ఆధిగాఁగలవారు; దోయిళ్ళక = అంజలు

లచే; ముంచి = నింది; వెదచల్లునవరత్తు సువర్ణ జాలంబులతోకొ.-వెదచల్లు = సాఱజల్లుచు
న్న; నవరత్తు = నవరత్తు ములయొక్క, సువర్ణ = బంగారు నాణ్యములయొక్క, జాలంబుల
తోకొ = సమాహములతో; వైమత్త్యంబు = విరోధమును; ఊనుకారుని కరకరశృంగసముత్పత్త్య
మానచారుధమనికాశిభి స్ఫులింగి కానికాయంబులకొ.-ఊను = పొందుచున్న, ఇది స్ఫు
లింగనికాయములకు విశేషణము, కారు = బాణములనుజేయు శిల్పిలయొక్క, నికర = సమా
హములయొక్క, కర = హస్తమందున్న, శృంగ = కొమ్ములవలన, సముత్పత్త్యమాన = ఎగ
యింపబడిన, చారు = సుందరిమగు, ధమనికా = గొట్టములయొక్క, శిభి = అగ్నియొక్క, స్ఫు
లింగికా = మిడుగులులయొక్క, నికాయంబులకొ = సమాహములను; కాంచి = చూచి, వేడుక
బూసుచుకొ = సంతసముచు బూసుచు; ఉత్తుంగమాతంగ చక్రాంగ సంఘాతసంఘటిత జయప
తాకాగ్రతట హాటకపటాంచల టేటిక్యమాన పవమానధారా నిర్భూతంబై.-ఉత్తుంగ = ఉన్న
తమగు, మాతంగ = గజములయొక్క, చక్రాంగ = రథములయొక్క, సంఘాత = సమాహ
మందు, సంఘటిత = షేర్పబడిన, జయపతాకా = విజయదృశ్యములయొక్క, అగ్రతట = అ
గ్రభాగమందున్న, హాటకపట = బంగారువస్త్రముయొక్క, అంచల = పార్శ్వభాగములను,
టేటిక్యమాన = బొందుచున్న, పవమాన = వాయువులయొక్క, ధారా = ఆసారము చేత, నిర్భూతం
బై = ఎగయింపబడినదియై; స్వాశ్రయరూపజలద వ్రాతంబు.-స్వ = తమకు, అశ్రయరూప =
ఉనికిపట్టగు, జలదవ్రాతంబు = మబ్బులగుంపు; దెసలకుకొ = దిక్కులకు; పాటి = పఱచి;
చనకొ = పోకొ; ఆంబరాంతరంబునకొ = ఆకసమునడుము; నిలువనోపక = నిలుచుండలేక;
దివిజరాజ రాజధాని కారావగుర్ణ ముదిరంబులకొ.-దివిజరాజ రాజధాని = వేల్పుల రాచవి
డుయొక్క, కారావగుర్ణ = చెఱుయిండుంపబడిన, ముదిరంబులకొ = మబ్బులను, “ఘనతీమాత
ముదిరాకొ” యని అమరుఁడు; కదియకొ = పొందుటకై; పఱచుకొంపాలతా విశాసంబుల మేను
లకొ.-పఱచు-పాఱుచున్న, శంపాలతా = మించుతీవలయొక్క, విశాసంబుల = సమాహం
బులయొక్క, మేనులకొ = శరీరములయందు; కురియు తత్ప్రియాణ జంజన్యమాన స్సేదోదబిం
దుసందోహంబుల యందంబునకొ.-కురియు = వర్షించుచున్న, తత్ = ఆ పాఱుపుతీవలయొక్క,
ప్రియాణ = ప్రకృష్టగమనమువలన, జంజన్యమాన = మిక్కిలిపుట్టుచున్న, స్సేదోదబిందు = చెమ
టనీటిబిందువులయొక్క, సందోహంబుల = సమాహములయొక్క, అందంబునకొ = సాధ్యచేత;
నక్షత్రమాన్తాభియామి నక్షత్రబాణగణ పాపట్టమాణ గర్భస్థలీ సఖీస్రస్యమాన పాండుజ్వలన
గుళికాకాతంబులవైకొ.-నక్షత్రమార్గ = ఆకాశమార్గమును, అభియామి = పొందుచున్న, నక్ష
త్రబాణ = నక్షత్రబాణములయొక్క, గణకసమాహముయొక్క, పాపట్టమాన = పగులుచున్న,
గర్భస్థలీ = కడుపుపట్టులనుండి, సఖీస్రస్యమాన = జాఱుచున్న, పాండు = తెల్లనైన, జ్వలన
గుళికా = అగ్నియుండలయొక్క, కాతంబులవైకొ = సమాహములమీఁద; చూపులు = వీక్షణ
ములను; సఖీపుచుకొ = ఉంచుచు; అశేషజగజ్జన జేగీయమానచిత్రస్పృజనా పారీణలోహాకార
కాశికవారంబులు.- అశేష = సమస్తమగు, జగత్ = భౌకములయందుండు, జన = నరులచేత,
జేగీయమాన = సుతింపబడిన, చిత్రస్పృజనా = విచిత్రమగు పదార్థముల సృష్టియందు, పారీణ = పా
రంగతులగు, లోహాకారకాశికవారంబులు = లోహాకారులనుబోకావమిత్రులసమాహములలోఅపరి
మితంబులకొ = పరిమితలేనటులు; నిజచక్రతోరంబునకొ.-నిజ = స్వకీయమగు; చమత్కృతం

బునెన్ = చమత్కృతిచేత; పుట్టింపన్ = సృష్టిచేయఁగా; పట్టఁజాలమిన్ = ఇముడఁజాలకుండు
టవలన; పగులువేధోండభాండముండలంబువలనన్. - పగులు = చీలిన, వేధోండభాండ = బ్రహ్మాం
డభాండముయొక్క, మండలంబువలనన్ = మండలాకారములవలన; బలువడిన్; వెడలి =
వెలువడి; నలుదిక్కులకున్ = నాలుగుదిక్కులకు; పఱచునుజ్జ్వలజ్వోతిర్జ్ఞాతంబులతీరునన్. - పఱ
చు = పాఱుచున్న, ఉజ్జ్వలత్ = ప్రకాశించుచున్న, జ్వోతిర్జ్ఞాతంబుల తీరునన్ = రిక్కుగుంపు
లపగిడి; బంభజ్యమాణమటబాణ పటలంబులన్. - బంభజ్యమావ = పగిలిన, ఘటబాణ =
కుండబాణములయొక్క, పటలంబులన్ - నమూనాములవలననుండి; నిర్గమించు నానాశిబా
ణంబులన్, - నిర్గమించు = బయలుదేలుచున్న, నానా = అనేకవిధములగు, అశిబాణంబులన్. -
తుమైదబాణములను, లేదా, తేలుబాణములను; కాంచి = చూచి; మెచ్చుచున్ = క్లాఘించుచు;
కబరికావిన్యస్తచాంపేయప్రసవచరీచర్యమాణపరాగపాలికావలయంబులన్ - కబరికా = ధమ్మి
ల్లమందు, విన్యస్త = ఉంచబడిన, చాంపేయప్రసవ = సంపెఁగవులయందు, చరీచర్యమాణ = మి
క్కిలిప్రసరించుచున్న, పరాగపాలికా = పుష్పాడిబంతులయొడ్డి, వలయంబులన్ = కడియము
లును; అనఁగ సంపెఁగవుములయొక్క, వలయాకృతినీబూనినపరాగములనిభావము; కమనీయ
ధూమప్రరోహాంతరాంతరబసీభ్రశ్యమాన తనుతరావలక జాలికావలయంబులన్. - కమనీయ =
మనోహరమగు, ధూమ = పొగయొక్క, ప్రరోహ = అంకురముయొక్క, అంతరాంతర = నడుమన
డుమ, బసీభ్రశ్యమాన = పడుచున్న, తనుతర = ఆతినూత్తుమగు, అనలకణ = అగ్నికణములయొక్క,
అలికా = శ్రేణులయొక్క, వలయంబులు = కడియములును; పఃస్పరంబు = అనోన్యమము; సతీర్థ
త్వంబునన్ = ఏకగురుత్వముచేత, అనగాసామ్యముచేతననుట; సూపట్టన్ = చూపట్టుచుండఁగా;
అపరాగపాలికావలయంబులును, అనలకజాలికావలయంబులును నొకటికొకటిసమానమై చూప
ట్టుచుండఁగ నని భావము; ఉదారభ్రమణయంత్రంబులన్. - ఉదార = ఉత్కృష్టమగు, భ్రమ
యంత్రంబులన్ = తిరుగుయంత్రములయందు, మనుష్యులవిలాసార్థముగ నెక్కి గుండ్రముగఁ దిరు
గుయంత్రవిశేషములయందనుట; గుండ్రవహునలు = గుండ్రముగాఁ దిరుగుక్రమములను; తిరుగుతెఱ
గంటితెఱగంటికంటితోన్ = తిరుగుచున్న మత్స్యమువంటినేత్రములుగలదేవాంగనతో; అద్వైత
వాదంబులు = అభేదవాదములను; చేయుననల్పశిల్పికరయస్థికాగ్రబంభ్రమ్యమాణచక్రబాణచ
క్రంబులన్. - చేయు = తనర్చుచున్న, అనల్ప = అధికమగు, శిల్పి = శిల్పకారులయొక్క, కర = చూస్త
మందుండు, యస్థికా = దండములయొక్క, అగ్ర = అగ్రభాగమందు, బంభ్రమ్యమాణ = తిరుగు
చున్న, చక్రబాణ = చక్రబాణములయొక్క, చక్రంబులన్ = నమూనాములను; చూపునన్ =
దృష్టిచేత; ఆక్రమించుచున్ = ఆలముచు; తమోఘ్రత్రీయమహామహోనివహంబులు. - తమః =
అంధకారమునకు, ఆరి = శత్రుఁడగు నూర్జునియొక్క, పుత్రీయ = పుత్రుఁడగు యమునిసంబంధి
యగు, లేదా శనిగ్రహసంబంధియగు, మహత్ = అధికమగు, మహః = కాంతులయొక్క, నివ
హంబులు = నమూనాములను, అనఁగా నల్లనికాంతిసమాహములను; తృణీకరించి = తిరస్క
రించి; నిరర్థశనీరంధ్రపట్టాతపవారణఛాన్దయాకపటంబునన్. - నిరర్థశ = అప్రతిహతమగు,
నీరంధ్ర = దట్టమగు; పట్టాతపవారణ = పట్టుగొనఁగులయొక్క, ఛాన్దయా = నీడయొక్క, కప
టంబునన్ = వ్యాజముచేత; పుడమినంతయున్ = నేలసంత; ఆక్రమించు కటికిచీకటిన్ = అల
ముచున్న గాఢాంధకారమును; కని = చూచి; భయంబు = వెఱపు; పుట్టన్ = తోఁపఁగా; పాతా

శంబు=పాతాళలోకమును; చారణ=ప్రవేశించి; అనేకదేశాధినాయక చమానహచరణవ్యాసంబులకొ.-అనేక=అనేకులగు, దేశాధినాయక=దేశాధిపతులయొక్క, చమా = సేనలయొక్క, సహచరణవ్యాసంబులకొ = యుగపచ్చరణవివ్యాసములచేత; అచ్చుటకొ = అయధో భువనమందు; నిబవలేక = నిబుచ్చుండలేక; ఆచారిత వారవాణసాహోనివాద పాఫల్యమానధరాభాగంబునకొ.- ఆచారిత = నివారించుటకక్యమగు, వారవాణ = కంచుకులయొక్క, “కంచుకోవారవాణోస్త్రీ” అని అమరుఁడు, సాహోనివాద=పరాకను ధ్వనులచేతను, పాఫల్యమాన = చీలిన, ధరాభాగంబునకొ = భూదేశమందు; ఒక్కమొత్తంబుగాకొ = ఒకసమాహముగా; గ్రుక్కునకొ = శీఘ్రముగ; మైక్కికొ=మీదికి; వెడలు త్రైజనత్ర్యణుక పరంపరల వెంపునకొ.-వెడలు = బయలుదేలుచున్న, త్రైజన = తేజస్సంబంధులగు, త్ర్యణుక=త్రసరేణువులయొక్క, పరంపరల వెంపునకొ = పరంపరలయొక్క యతిశయమాయనునటులు; భ్రాంతిపుట్టింపకొ = భ్రమింపఁగఁజేయునటులు; నిగుడుబిణుసుల మిణుంగులులకొ.-నిగుడు = వ్యాపించు, బిణుసుల=బిణుసులయొక్క, మిణుంగులులకొ=మిడుఁగులులను; వీక్షించుచుకొ = చూచుచు; నిరతసురతతివర్ణ్యమాన విత్తిర్ణిచాతురీ పోవువ్యమాణంబులు.-నిరత = నిరంతరము, సురతతి = వేల్పులగమిచేత, వర్ణ్యమాన = పొగడఁబడుచున్న, విత్తిర్ణి = దానముయొక్క, చాతురీ=చాతుర్యముచేత, పోవువ్యమాణంబులు=మిక్కిలి పోషింపఁబడినవి; అగురారణ్యమాన మానితదిరుదశంఖ ధ్యానంబులకొ.- అగు = ఆయినట్టియు, రారణ్యమాన = మిగుల మ్రోయుచున్న, మానిత=శ్రేష్ఠమగు, దిరుదశంఖ = సామర్థ్యవిహ్నులయొక్క, ధ్యానంబులకొ = ధ్వనులచేత ; తనశుభంబు = తనయొక్క శుభమును; తెలిసి=గురైతిఁగి; అదితిలకింపకొ=ఆమంగళమును జూచుటకై; ఏతెంచిన సత్కీర్తి ప్రవాహంబుపోలికకొ.-ఏతెంచిన = చనుదించిన, సత్కీర్తి = శ్రేష్ఠమగు కీర్తియొక్క, ప్రవాహ=ప్రవాహముయొక్క, పోలికకొ=రీతిచేత; ప్రకాశించున పార్వర్తికా మరీచి ధట్టంబులకొ.-ప్రకాశించు=వెలుఁగుచున్న, ఆపార్వర్తికా=పగలుపత్తులయొక్క, మరీచి=కాంతులయొక్క, ధట్టంబులకొ = సమాహములను; దృష్టామంబులకొ.-దృకొ = దృష్టులయొక్క, ధామంబులకొ=కాంతులచేత; కట్టుచుకొ=బంధించుచు; నిర్వేలనూర్వజ్యోతిః ప్రభావనద్యోతస్త్రితుండగుటకొ.-నిర్వేల=అధికమగు, నూర్వజ్యోతిః=బాణవిశేషములయొక్క, ప్రభావ=మహిమచేత, సద్యః = తత్కాలమందు, అంతర్వీతుండగుటకొ = మఱుఁగుపడినవాఁడగుటచే; అన్నెలమిన్నను=చంద్రుని; కన్నులంగానక=చూడక; తాతప్యమానాంతరంబునకొ.-తాతప్యమాన=పరితపించుచున్న, అంతరంబునకొ=మనస్సుచేత ; వియత్తలంబునకొ=ఆకసముపట్టున; అంబుజార బింబనత్వంబైనను.-అంబుజారిబింబ=చంద్రబింబముయొక్క, సత్వంబైనకొ=సత్త్వైనను; కనుకొనుదుముగాకయని = చూచెదమని; చయ్యునకొ=శీఘ్రముగ ; ఎగసి = పైకిలేచి; ఆగణితపారలోక సంఘసంఘర్షణోత్పత్తద్భుజాంగద మణిచూర్ణపరంపర.-ఆగణిత=లెక్కపెట్టరాని, పారలోక = పరలోకమందలి నిర్జరాదులయొక్క, సంఘ=సమాహముయొక్క, సంఘర్షణ=ఒరయుటచేత, ఊత్పత్త=ఎగయుచున్న, భుజ=బాహువులయొక్క, అంగద = కేయూరములయొక్క, మణి=మణులయొక్క, చూర్ణ = పొడియొక్క, పతంపర=సమాహము; నిండారకొ=పనిపూర్ణముగ; కప్పినకొ=కప్పఁగా; అచ్చుటకొ = ఆఫలమందు;

చూడనోపమిక్ = చూడఁజాలమివలన; సంజాతమూర్ఖమహత్త్వంబునకొ. - సంజాత = పుట్టిన, మూర్ఖ = మూర్ఖయొక్క, మహత్త్వంబునకొ = మహిమ చేత; గ్రకున్ = శీఘ్రముగ; త్రెళ్లు వీలోత్పలకులంబు చెలువునకొ. - త్రెళ్లు = పడుచున్న, నీలోత్పల = నల్ల గలువలయొక్క, కులంబు చెలువునకొ = గుంపుయొక్క యందము చేత; వలుఁదకంబంబుల పయికో. - వలుఁద = స్థూలమగు, కంబంబులపయికో = స్తంభములమీఁదనుండి; జల్లునరాలు నీలోత్పలబాణకులంబులకొ. - జల్లునరాలు = జల్లుమనుకబ్బముతోఁబడుచున్న, నీలోత్పలబాణ = నల్ల గలువబాణములయొక్క, కులంబులకొ = సమాహములను; కని = చూచి; అలరుచుకొ = సంతోషించుచు; సుకరభ్రమరకప్రకరభూగ్యంబును. - సుకర = సులభమగు, భ్రమరక = ముంగురులయొక్క, తుమ్మెదలయొక్క, ప్రకర = సమాహముయొక్క, భూగ్యంబును = ఆతిశయమును; సురుచిరకైరవదళలోచన సమృదకృత్స్వరూపవైఖార్యంబును. - సురుచిర = మిక్కిలి మనోహరమైన, కైరవదళలోచన = తోవఁతీకులవంటి కన్నుల చేత, తోవఁతీకులనెదుకన్నుల చేతనని కుముదిసీపరమగు వర్ణము, సమృదకృత్ = సంతసము నుజేయుచున్న, స్వరూప = ఆకృతియొక్క, వైఖ్యంబును = రీతియును; నుండరకింజల్క మాంజాల్యంబును. - నుండర = మనోజ్ఞమగు, కింజల్క = అకరవుయొక్క, కేసరములయొక్కయని కుముది సీపరమగువర్ణము, మాంజాల్యంబును = చక్కఁదనమును; శోభిల్లకొ = ప్రకాశించునటులు; ఉల్లసిల్లిన లక్ష్మీపల్ల నాధరామతల్లి కలకొ. - ఉల్లసిల్లు = ప్రకాశించు, సల్లక్ష్మీపల్ల నాధరామతల్లి కలకొ = అందుగు చిగురాకువంటిమోవిగల శ్రేష్ఠస్త్రీల యందు; సరసకళాపాలికారోచమానకువలయేక సేవామనోరథంబునకొ. - సరస = శ్రేష్ఠమగు, కళా = కాంతులయొక్క, పాలికా = శ్రేణి చేత, రోచమాన = ప్రకాశించు, కువలయేక = చంద్రునియొక్క, సేవా మనోరథంబునకొ = సేవింపవలెనను శోరిక చేతను; ఏతెంచినకుముదలతికలంగాకొ. - ఏతెంచిన = వచ్చిన, కుముదలతికలంగాకొ = కలుపఁతీవలనుగా; తలంచి = తలచి; కుముదలతికలను భ్రాంతిచేత నని భావము; సభోంతరవాపస్వమాన మరుస్తానవతీపాలిత సంతానలతాంతజాగళ్యమానమరందబిందుసందోచాకుహనా మహితహిమపుష ద్వర్షంబులకుకొ. - సభోంతర = ఆకాశమధ్యమందు, వాపస్వమాన = నివసించియున్న, మరుస్తానవతీ = దేవాంగనలచేత, పాలిత = పడవైవఁబడిన, సంతానలతాంత = కల్పతరుపుష్పములవలన, జాగళ్యమాన = మిక్కిలి స్రవించుచున్న, మరందబిందు = మకరందపు చినుకులయొక్క, సందోచా = సమాహమునడి, కుహనా = కపటముచే, మహిత = ఓప్పిన, హిమపుషత్ = మంచుబొట్టయొక్క, వర్షంబులకుకొ = వానలకు; ఎట్టులోర్చునని = ఎటులుసహించునని; తన్వైత్రీగౌరవంబునకొ. - తత్ = ఆతోవతీవలయొక్క, వైత్రీ = మిత్రత్వమందు, గౌరవంబునకొ = ఆదరముచేత; నీడగాఁజేరినచంద్రాతపమండలంబు బెడంగునకొ. - నీడగాఁకొ = అచ్చాదనగా, చేరిన = భాందిన, చంద్రాతపమండలంబు బెడంగునకొ = వెన్నెలమండలంబు పగిది; కురంగలోచనామణులచైకో = శ్రీలమీఁద; ఎత్తినయుల్లాభంబులచైకో = ఎత్తిన మేలుకట్టులమీఁద; దృష్టి = చూపు; వెల్లవిరియించుచుకొ = ప్రపహింపఁజేయుచు; అభంగురమార్దంగిక మృదంగధిమిద్ధిమిధ్వీనంబులును. - అభంగుర = అధికములగు, మార్దంగిక = మృదంగమువాయించు వారియొక్క, మృదంగ = మృదంగ సంబంధులగు, ధిమిద్ధి మిధ్వీనంబులును = ధిమిద్ధిమిధ్వీనములు; ఆతివేలతాళిక తాళనిస్సానంబులును. - ఆతివేల = అధికమగు, తాళిక = తాళమును వాయించువారియొక్క, తాళ = తాళములయొక్క, నిస్సానంబులును = ధ్వనులును; అనూనవాంశికవంశికానేకరాగతా

నంబులును. - అనూన=అధికమగు, వాంకిక = వేణువాద్యము వాయించువారియొక్క, వంకిక = వేణువాద్యములయొక్క, అనేక=అనేకములగు, రాగ=భైరవ్యాదిరాగములును. తానంబులును= తయను యక్షరమును జేర్చి పాడునట్టి పాటలును; అనమానగాయక గానంబులును. - అనమానక సరిలేని, గాయక=గానముఁ జేయువారియొక్క, గానంబులును=గీతములును; అతిశయిల్లక = అతిశయింపఁగ; అత్తియతాండవ విలాసప్రతిమానభావనరీస్పృత్యమాన సురమీనలోచనా జనంబులమీఁదికి. - అత్తియ=తమసంబంధియగు, తాండవ=నాట్యముయొక్క, విలాస = క్రీడతోటి, ప్రతిమానభావ = సాదృశ్యముయొక్క, భావనా = భావనచేత, సరీస్పృత్యమాన = మిగుల నాట్యముఁజేయుచున్న, సురమీనలోచనా జనంబులమీఁదికి=నేల్పుమచ్చెకంటుల మీఁదికి; కుప్పించి = ఎగసి; తిరస్కరించి = తెగడి; మరలంజేయతిరునక = మరలవచ్చు పగిది; లాఁగులువైచుచుక = గంతులువేయుచు; పటతెంచు బిరుదుపాత్రలక = ఏతెంచునట్టి సామర్థ్యముగలవేళలయ; నేత్రంబులక = కన్నులచేత; ఆనుచుక = క్రోలుచు, చూచుచునని భావము; అనదృశంబును = సరిలేనిదియును; ఆవాఙ్మన సగోచరంబును = మనోవాక్కులకు గోచరముగానిదియును; అత్యద్భుతంబును=అతివిస్మయకరంబును; అభూత పూర్వంబును=మున్నెన్నఁడునులేనిదియును; అనితరలభ్యంబును=ఒరులకుఁబొంద నలవిగానిది యును; అగువైభవంబునక=అగునట్టి విభవముచేత; పాంచాలభూపాలమందిరంబు=క్షణిదో దయరాజగృహమును; చేరంజనుసమయంబునక=చేరఁబోవునమయమందు. దీనికుత్తర పద్య ఫక్రియతో నన్వయము.

శా. ఛద్వాన్యాంకురితత్రపాభరయుతేఃక్షారీతి నాలేఖరా

ట్పద్మిం జక్కఁగ నెక్కి వచ్చుధరణీభర్తం గనం దత్పురీ
పద్మాస్యామణు లెల్ల సమ్మదము లొప్పం జేరి రంచు నిర్జర
స్పద్మాఘంబుల నూపురార్ఘటిక లోజం జాటె వేగస్థితిక.

49

టీ. ఆలేఖరాట్పద్మింక=అయ్యెరావతమును; చక్కఁగక=సుందరముగా; ఎక్కి=అధిష్ఠించి; వచ్చుధరణీభర్తక = వచ్చుచున్నసుచంద్రుని; ఛద్వాన్యాంకురితత్రపా భరయుతేక్షారీతిక. - ఛద్వాన్య=అకపటముగా, అంకురిత=పొడమిన, త్రపా=లజ్జయొక్క, భర = అతిశయముతో, యుత=కూడుకొన్న, ఈక్షారీతిక=వీక్షణములయొక్క భంగిచేత; కనక=చూచుటకు; తత్పురీపద్మాస్యామణులెల్లక=అపురకాంతలెల్లయ; సమ్మదములు=సంతసములు; ఒప్పక= అతిశయింపఁగా; కిరస్పద్మాఘంబులక. - కిరస్పద్మ = మేడలయొక్క, ఓఘంబులక = నమాహములయందు; చేరిరంచుక=వచ్చిరనుచు; నూపురార్ఘటికలు. - నూపుర=అందెలయొక్క, అర్ఘటికలు = కోలాహలములు; ఓజక=క్రమమున; వేగస్థితిక = కిఘ్రిముగ; చాటెక = చాటించెను.

సుచంద్రుఁడు నేల్పులెనుఁగు నెక్కి పురవీధియందు వచ్చుచుండఁగాఁ దత్పురకాంతలెల్లరు నారాజచంద్రుని సమ్మదమునఁ జూచుటకు మేడలెక్కిరని యాకాంతలనూపురార్ఘటియెల్లరికిని దెలియుటక చాటి వినిచె కని భావము.

సీ. పుణ్యవాసన పొంగి • పొరలె నాఁ జెమట పై
 కొనఁ గప్పురపుపూఁత • గుమ్మరనఁగఁ
 బరువూనుబుద్ధి వెంబడిఁ బర్వరాగంబు
 గతిఁ జలన్తఱిహార • కాంతి నిగుడఁ
 ద్వర నేగ దృక్పేషి • తవయస్య దెల్పుదా
 రి వతంసితాబ్జాత • భృంగి మ్రోయ
 మోమునభఃకాలమునఁ గై శ్యఘనసీమ
 సారుమిం చన నైమఃసరము వ్రాల

తే. నలక లరవీడఁ దనుఁ జూచి • యలరి వాడ
 నకులు గొనియాడ నంఘ్రిల • జవము గూడఁ
 జొక్కమగుమేడ కేతెంచె • నొక్కప్రోడ
 యింపు దొలఁకాడ గోత్రామఃరేంద్రుఁ జూడ.

50

టీ. పుణ్యవాసన. - పుణ్య = మనోజ్ఞ మైన, వాసన = వలపు; పొంగి = కులికి; పొరలెనాఁ = పొరలెనోయన; చెమట = స్వేదము; పైకొనఁ = కలియఁగా; కప్పురపుపూఁత = కర్పూర గంధము; గుమ్మరనఁగఁ = గుమ్మరివాసన గొట్టఁగా; పరువూనుబుద్ధివెంబడిఁ = పరుగెత్తుచున్న మతివెంట; పర్వరాగంబుగతిఁ = వ్యాపించునట్టి అనురాగముపగిది; చలన్తఱిహార కాంతి = కదలుచున్న మణిసరములయొక్క కాంతి; నిగుడఁ = వ్యాపింపఁగా; ద్వరఁ = త్వర చేత; ఏగఁ = పోవుటకు; దృక్పేషి తీవయస్య దెలుపుదారిఁ = దృష్టి చేతపంపఁబడిన చెలియ దెలుపుపగిది; వతంసితాబ్జాత భృంగి. - వతంసిత = అవతంసముగాఁ జేయఁబడిన, అబ్జాత = కమలమందలి, భృంగి = ఆడుతు పైద; మ్రోయఁ = మొరయఁగా; మోమునభఃకాలమునఁ = ముఖమనువర్ణాకాలమందు; కైశ్యఘనసీమఁ = కేశ సంఘమను మేఘమునందు; సారుమించనఁ = మనోజ్ఞ మగు మెఱపనునట్లు; నైమఃసరము = చంపకసరము; వ్రాలఁ = ఒకగుచుండఁగా; అలకలు = ముంగురులు; అరవీడఁ = నగమువీడఁగా; తనుఁ = తన్ను; చూచి, అలరి = సంతసించి; వాడనకులు = పొరుగుచెలులు; కొనియాడఁ = పొగడఁగా; అంఘ్రిలఁ = ఆడుగులయందు; జవముగూడఁ = వేగముచేరఁగా; ఇంపు = సొంపు; దొలఁకాడఁ = అతికయింపఁగా; గోత్రామఃరేంద్రుఁజూడఁ = నుచంద్రుడను పేరుగలభూలోక దేవేంద్రునిచూచుటకై; ఒక్కప్రోడ = ఒకప్రొడకై; చొక్కమగుమేడకుఁ = కేశ్యఘగు సౌధమునకు; ఏతెంచెఁ = వచ్చెను.

మంచిపరిమళము పొంగెనా యనఁజెమట పై కొనఁ గర్పూరగంధపువాసన పరిమళించుచుండఁగా, పరుగెత్తుబుద్ధివెంబడి ననురాగమువలె నమణిహార కాంతివ్యాపించుచుండఁగా, (మణికాంతి బుద్ధివెంబడిపోవుచున్న అనురాగమున్నటులున్నదని హృదయము) త్వరగాఁ బోవుటకై

దృష్టిచేపంపబడినచెలియదెలుపుపగిది అలంకారార్థము ధరియించిన తామరలోసున్నభృంగము అఱచుచుండఁగా, ముఖమనువర్షాకాలముందు కైశ్యమను మేఘమందు మెఱపువలెఁ జంపకసరము వ్రేలాడఁగా, ముంగురులు వీడఁగ, పోవుచున్నతన్నుఁజూచి పొరుగుచెలియలందఱు కొనియాడుచుండఁగ, సుచంద్రుని జూడ, నొకకాంత వచ్చెనని భావము.

చ. తిలకము దీర్చి దీర్పక సతీమణి యొక్కతె హీరదర్పణం
బలరఁ గరంబునం జనవరాగ్రణిఁ గన్గెన వచ్చె ధామమం.

డలి నిను లోక బాంధవు ఖండాఖణి నేచినయట్టిచల్లమిం
చులదొరఁ బట్టి తెచ్చితిని * జమ్మని చేరుదినాధిదేవినాఁ.

51

టీ. సతీమణియొక్కతె=స్త్రీరత్నమగునొకకాంత; తిలకముదీర్చిదీర్పక=బొట్టుదిద్దిదిద్దకయె; హీరదర్పణంబు=వజ్రమయమగునద్దము; కరంబునఁ = కేలున; అలరఁ=ఓప్పుచుండఁగా; జనవరాగ్రణిఁ = రాజశ్రేష్ఠుండగుసుచంద్రుని; కన్గొనఁ = చూచుటకై; ధామమండలిక. - ధామ=కాంతియొక్క, మండలిక=నయాహముచేత, ప్రతాపపుంజముచేతననిదోచుచున్నది; లోక బాంధవుఁ = లోకప్రియుండవగు, సూర్యుండని తోచుచున్నది; నినుఁ = నిన్ను; ఖండాఖణి=కఠినముగా, వీచినయట్టిచల్లమించులదొరఁ. - వీచిన=శ్రమపెట్టిన, అట్టిచల్లమించులదొరఁ = అటువంటిచంద్రుని; పట్టి=పట్టికొని; తెచ్చితిని = తీసికొనివచ్చితిని; చమ్మని=చూడుమను; చేరు దినాధిదేవినాఁ = సమీపంచిన దినాధిదేవతయో యనునటులు, వచ్చెఁ = వచ్చెను.

ఒకకాంత రవలయద్దముకేలఁ బూని బొట్టుదిద్ది దిద్దకయె, నిన్నుఁ బూర్వము బాధించినచంద్రుని బట్టితెచ్చితిఁ జూడుమని వచ్చు దినాధిదేవతయో యనునటులు, సుచంద్రునిఁ జూచుటకై వచ్చెనని భావము. ఈపద్యమందు త్రేప్తికాలంకారము.

చ. తరుణి యొక్క ర్తి వేగజనితశ్రమవాఃపరిపృక్తమానితాం
బరయయి పైఁట జూఱ నెడఁ బాణి ఘటించి మిహిస్థలీపురం
దరుఁ గన నేగుడెంచె గడు * దక్కితి నీకని నిర్మలాత్మతో

నిరుపమచి త్తవాసగతః సీరరుహంబకు ముట్టుపోలికఁ.

52

టీ. తరుణియొక్క ర్తి=ఒకయువతి; వేగజనితశ్రమవాః పరిపృక్తమానితాంబరయయి. - వేగ=వేగముచేత, జనిత=పుట్టింపబడిన, శ్రమవాః=స్వేదోదకముచేత, పరిపృక్త=తడుపఱచిన, మానిత=శ్రేష్ఠమగు, అంబరయయి=వస్త్రముగలదియె; పైఁట=పయ్యెడ; జూఱఁ = జూఱుచుండఁగా; ఎడఁ = తొమ్మున; పాణిఁ = హస్తమును; ఘటించి = ఉంచు; మిహిస్థలీ పురందరుఁ = ఘనాలోక దేవేంద్రుని; కనఁ = చూచుటకై; కడుఁ = మిక్కిలి; నీకుదక్కితికఁ = నీకు స్వాధీనయయితిని. అని=ఈప్రకారముచెప్పి; నిర్మలాత్మతోఁ = నిర్మలాంతః కరణముతో; నిరుప

మతిత్రవానగత నీరయహోంబుక౯. — నిరుపమ=నిస్సమానమగు, చిత్తి = హృదయమునందు, వాస = వసతిని, గత=పొందిన, నీరయహోంబుక౯=కమలాక్షుని, కమలబాణములుగల మన్మథుని నని స్వభావార్థము; ముట్టుపోలికక౯=స్పృశించుపగిది; ఏగుడెంచెక౯=వచ్చెను.

ఒకకాంత నుచంద్రుని జూచుటకై అతివేగమువలన నైన చెమటచేఁ దడుపఁబడిన వస్త్రముగలదై పైఁటకొంగు వేగిరపాటుచే జాఱఁగా దానినపరించుటకై ఎదఁబాణిఁజేర్చి వచ్చుచుండఁగా, హృదయగత నీరయహోంబుకుని స్పృశించి నిక్కముగ నీకు దక్కితివని చెప్పిన దానివలె, నుండే నని భావము. అనఁగా నార్థ్యవస్త్రముతో భగవంతుని ముట్టిప్రమాణము చేసి నిక్కముగ నీకుదక్కితివని చెప్పుచున్నదానిపగిది వచ్చెనని ముఖ్యాశయము.

మ. కనకాంగీతిలకం బోకర్తు పతి సింగారించుచుం గేల నూ
తనముక్తావళి వ్రేల వచ్చె నలగోత్రాకాంతు వీక్షింపఁ జ
క్కనిక్రోమ్ముగ్గలపేరు పూని లలిమైఁ గందర్పసామ్రాజ్యల
క్ష్మీ నవేహా న్వరియింపఁ జేరె నని నెఱ్ఱిం జూపఱు ల్మచ్చుగక౯. 53

టీ. కనకాంగీతిలకంబు=సారీతిలకమగు; ఒకర్తు=ఒకకాంత; పతిక౯=పెనిమిటిని; సింగారింపుచుక౯=అలంకరించుచు; కేలక౯=హస్తమందు; నూతనముక్తావళి=క్రోత్తముత్యపునేరు; వ్రేలక౯=వ్రేలాడుచుండఁగా; అలగోత్రాకాంతుక౯=ఆసుచంద్రుని; వీక్షింపక౯=చూచుటకై; చక్కనిక్రోమ్ముగ్గలపేరు = అందమగు క్రొత్తమొగ్గలసరమును; పూని=గ్రహించి; లలిమైక౯=ప్రేమచేత; కందర్పసామ్రాజ్యలక్ష్మీ. — కందర్ప=మన్మథునియొక్క, సామ్రాజ్య=సమ్రాట్టుతనముయొక్క, లక్ష్మీ=కమల; నవేహాక౯.—నవ=నూతనమైన, ఈహాక౯=వాంఛచేత; వరియింపక౯=కోరుటకు; చేరెక౯=వచ్చెను. అని=అనుకొనుచు; నెఱ్ఱిం = ప్రేమతో; చూపఱుల్ = చూచుచుండువారు; మెచ్చుగక౯=పొగడఁగా; వచ్చెక౯=వలెంచెను.

అనఁగా సౌక సారీతిలకము తనపతినలంకరించుచుఁ గరమందు ముక్తాసరమును గైకొని యీసుచంద్రునిఁ జూడ మదనసామ్రాజ్యలక్ష్మీ యితనిని వరియించుటకు మొగ్గలదండదీసికొని వచ్చెనని చూపఱులు మెచ్చునట్లు వచ్చెనని భావము.

చ. తరళితపారిజాతనుమఃదామకవాసన పిక్కటిల్ల వి
స్ఫురదహిశత్రురత్నమయఃభూషణదీధితి పర్వ నొక్కనుం
దరి నృపుఁ గాంచ వచ్చె వడిఁ దద్విభవంబు నురేంద్రవైభవేం
దిర నెకసక్కెమాడ జగతిం గన నెందుమఘోని తీరునక౯. 54

టీ. తరళితపారిజాత నుమదామకవాసన. — తరళిత=చలించిన, పారిజాత నుమదామక = స్ఫూర్తిజాతపుష్పసరముయొక్క; వాసన=వలపు, వేల్పులప్రమాంకు పువ్వులసరముయొక్కవలపుని

శచీపరమగునర్థము; పిక్కటిల్లణ్ = అతిశయింపఁగా; విస్ఫురదహి శత్రురత్న మయభూషణిదీ
 ధితి. - విస్ఫురతో = ప్రకాశించుచున్న, అహి శత్రురత్నమయ = గరుడపచ్చల మయమైన, భూషణ
 ణ = ఆభరణములయొక్క, దీధితి = కాంతి, ఇంద్రనిలమణిమయ భూషణకాంతియని శచీపరమైన
 యర్థము, పర్వణ్ = వ్యాపింపగా; ఒక్కసుందరి = ఒక కాంతి; నృపుణ్ = సుచంద్రుని; కాంచణ్ =
 చూచుటకై; వడిణ్ = వేగముతో; జగతిణ్ = భూమియందు; తద్విభవంబు = ఆసుచంద్రునిసంప
 ద; సురేంద్రవైభవేందరణ్ = ఇంద్రవిభవలక్ష్మిని; ఎకసక్యేమాడణ్ = పరిహసించుచుండఁగా;
 కనణ్ = చూచుటకై; ఒందుమఘానితీరునణ్ = వచ్చుకచీదేవివలె; వచ్చెణ్ = వచ్చెను.

అనఁగా నొకకాంత పారిజాతసుమరముయొక్క వాసన పర్వచుండఁగా అహిశత్రు
 రత్నమయ భూషణములకాంతి అతిశయింపఁగా నీసుచంద్రునిజూడఁ, బుడమి నింద్రనంపదను
 హసించు నీసుచంద్రుని సంపదను జూడ వచ్చినశచీదేవివలె వచ్చె ననిభావము.

మ. అనురాగంబునకన్న మున్ను హృదయం • బాసన్ననోపీధిక
 స్తను ము స్వీక్షణపంక్తి యంతకుసు ము • న్నాదప్రవేగంబు చా
 ల నహంపూర్విక నెంద వచ్చె నతిహేలావైభవశ్రీయుతిణ్
 ఘనవేణీతిలకం బొకర్తు ధరణీకాంతాగ్రణిం గనైనణ్. 55

టీ. ఘనవేణీతిలకంబు = కాంతాతిలకమగు; ఒకర్తు = ఒక కాంతి; ధరణీకాంతాగ్రణిణ్ =
 భూపతిశ్రేష్ఠుడగు సుచంద్రుని; కన్యోనణ్ = చూచుటకై; అతిహేలావైభవశ్రీయుతిణ్. - అతి
 హేలా = అతి విలాసముయొక్క, వైభవ = విభవముయొక్క, శ్రీ = కాంతియొక్క, యుతిణ్ =
 యోగముచేత; అనురాగంబున కన్నణ్ = అనురక్తికంటె; మున్ను = ముందు; హృదయంబు =
 చిత్తము; ఆసన్ననోపీధికస్తను = ఆమేలిహృదయప్రదేశమునకన్న; ముణ్ = ముందు; స్వీక్షణపంక్తి =
 దృశ్యణి; అంతకుసుముణ్ = అంతకంటెముందు; న్నాదప్రవేగంబు = అంఘులజవము; చాలణ్ =
 మిక్కిలి; అహంపూర్వికణ్ = నేనుముందు నేను ముందనుటను; ఒండణ్ = పొందఁగా;
 వచ్చెణ్ = వచ్చెను.

ఒకకాంత మిక్కిలి విలాసముతో ననురాగహృదయ పీక్షణపాదవేగములు అహం
 పూర్వికనొందునట్లు వచ్చెనని భావము.

మ. సకిచా లిట్లుశుభాప్తి వచ్చువతిఁ గాం • చం జేరి యువ్వేళ మా
 క్తికజాలాక్షతపాళిఁ జల్లె నలధా • త్రినేతపై మల్లికా
 ప్రకరంబు ల్లఘుమాసలక్ష్మి వరియిం • పం బెంపుతో వచ్చువై
 త్రికుమీదణ్ సుమజాలకేసరము లెం • తే వైచుచందంబునణ్. 56

టీ. సకిచాలు = సకియలబంతి; ఇట్లు = వక్ష్యమాణప్రకారముగ; శుభాప్తిణ్ = శుభలక్షణ
 ప్రాప్తిచేత; వచ్చువతిణ్ = వచ్చుచున్న సుచంద్రుని; కాంచణ్ = చూచుటకై; జేరి = పొంది;

అవ్యోళక్ = ఆనమయమందు; మాత్తికజాలాక్షతపాలిక్.-మాత్తికజాల = ముత్యములగుంపును, అక్షతపాలిక్ = అక్షతశ్రేణిని; అలగాత్రీనేతపైక్ = ఆసుచంద్రునిమీఁద; మధుమాసలక్ష్మీ = వసంతలక్ష్మీ; వరియింపక్ = వరించుటకై; వెంపుతోపప్పుచైత్రికుమీదక్ = అతిశయముతోపచ్చువసంతునిమీద; మల్లికాప్రకరంబుల్ = మల్లికాకుసుమ సమాహములను; సుమజాలకేసరములు = పువ్వుజాలకింజల్కములను; ఎంతేక్ = మిక్కిలి; వైచుచందంబునక్ = చల్లువిధముగ; చల్లైక్ = చల్లెను.

అనఁగా వసంతలక్ష్మీ వరియించుటకై వచ్చుచైత్రినిమీద తెల్లనిమల్లికలను పచ్చనికుసుమకేసరములను చల్లువిధముగ నీసుచంద్రునిపై చూడవచ్చినపురకాంతలు మాత్తికములను అక్షతలను చల్లి రని భావము.

మ. జలజాప్తాన్వయమాళి యప్పు డలపాంచాలేంద్రచంచన్నణీ
 నిలయాభ్యంతికసీమ లేఖవరదంతిం డిగ్గి యమ్మేటి యు
 త్కలికానంపదచే నెదుర్కొన లతాగాత్రీశిరోరత్నమం
 డలి యారాత్రికముల్ ఘటింప బుధసంతానంబు దీవింపఁగన్. 57

టీ. జలజాప్తాన్వయమాళి = నూర్యవంశశ్రేష్ఠుడగు సుచంద్రుఁడు; అప్పుడు = ఆనమయమందు; అలపాంచాలేంద్రచంచన్నణీనిలయాభ్యంతికసీమక్.-అలపాంచాలేంద్ర = అక్షణదోదయునియొక్క, చంచల్ = ప్రకాశించుచున్న, మణీనిలయ = మణిమయగృహముయొక్క, అభ్యంతికసీమక్ = సమాప్త ప్రదేశమందు; లేఖవరదంతిక్.-లేఖవర = ఇంద్రునియొక్క, దంతిక్ = విరావతమును; డిగ్గి = డిగ్గి; ఆమ్మేటి = అక్షణదోదయుఁడు; ఉత్కలికానంపదచేక్ = సంతోషాతిశయముచేత; ఎదుర్కొనక్ = ఎదురుకొనఁగా; లతాగాత్రీశిరోరత్నమండలి = నారీశిరోమణుల సమాహము; ఆరాత్రికముల్ = ఆరతులను; ఘటింపక్ = ఘట్టింజేయఁగా; బుధసంతానంబు = విద్వాంసులయొక్క సమాహము; దీవింపఁగన్ = ఆశీర్వదింపఁగా. దీకి కుత్తరపద్యస్థక్రియతోనవ్యయము.

చ. లలితసువర్ణ వేత్రికకులంబు బరాబరి యూన్వః జేంతలం
 గలసి నిజాప్తబంధుమహీకాంతచయం బరుదేర నొక్కనె
 చ్చైలికయిదండఁ జేకొని వచింపఁగ రానియొయార మెచ్చని.
 ర్మలినవివాహారత్న మయఃమండపరాజముఁ జేరె నయ్యోడక్. 58

టీ. లలితసువర్ణ వేత్రికకులంబు, లలిత = మనోజ్ఞమైన, సువర్ణ వేత్రిక = బంగరుబెత్తపువారలయొక్క, కులంబు = సమాహము; బరాబరి = పోచ్చరికను; యోన్వక్ = చేయుచుండఁగా; జేంతలక్ = ఇంద్రప్రకలయందు; కలసి = కలిపికొని; నిజాప్తబంధుమహీకాంతచయంబు.-నిజ = స్వకీర్ణులగు, ఆప్త = మిత్రులును, బంధు = బంధుగులు, మహీకాంత = రాజులు, చయంబు = వీరభ

యొక్క సమాహము; అరుదేరక = ఎచ్చుచుండఁగా; ఒక్క నెచ్చెలికయిండఁక = ఒక నే
ప్రకానిహస్తమును; చేతాని = గ్రహించి; వచింపఁగరానియొక్కారము = చెప్పనలవిగాని
విలాసము; ఎచ్చక = అతిశయింపఁగా; నిర్మలినవివాహరత్నమయమండపరాజము. - నిర్మలిన =
= పరిశుద్ధమగు, వివాహ = వివాహ సంబంధియగు, రత్నమయ = మణిమయమగు, మండపరాజముకొ
మండపశ్రేష్ఠమును; చేరక = పొందెను. అయ్యొకక = ఆనమయమందు. పైపద్యముతో నన్వయము.

క. నరపతి పాంచాలక్షితి, వరుపనువునఁ గనకపీఠి * వసియించి యన
ర్ఘ్యురుచిఁ గనుపట్టెఁ బ్రాజ్ఞహి, ధరవీధింబాలుచుతుహిన * ధామోనిచాయకొ.

టీ. నరపతి = సుచంద్రుఁడు; పాంచాలక్షితి వరుపనువునకొ = త్సానిదోదయు నియాజ్ఞ చేత;
కనకపీఠి = బంగరుపీఠయందు; వసియించి = కూర్చుండి; అనర్ఘ్యురుచికొ. - అనర్ఘ్య = వెలలేని,
రుచికొ = కాంతిచేత; ప్రాజ్ఞహి ధరవీధికొ = పాడుపుకొండపట్టున; పాలుచుతుహిన ధామనిచా
యకొ = కానవచ్చుచున్న చందమామపగిది; కనుపట్టెకొ = చూపట్టెను.

సుచంద్రుఁడు త్సానిదోదయు నిపంపున బంగరుపీఠమీఁద కూర్చుండి ఉదయపర్వత
మందుఁ గానవచ్చుచంద్రునివలెఁ జూపట్టె నని భావము. ఉపమాలంకారము.

చ. విమలబుధాంతరంగనవ * విస్తయదంబు మహోనదృక్షరా
ట్పిమదకరంబు నై దనరు * భవ్యమహంబునఁ బొల్పుపూరుషో
త్తముపద ముల్లనత్ప్రియవి * ధానముతోఁ గడిగెం బ్రజేశుఁ డా
త్మమహిళ నించుదివ్యజల * ధారలఁ గాంచనపాత్రీ న త్రతీకొ. 60

టీ. విమలబుధాంతరంగనవవిస్తయదంబు. - విమల = స్వచ్ఛమైన, బుధ = విద్వాంసుల
యొక్క, అంతరంగ = మనమునకు, నవవిస్తయదంబు = నూతనమగునచ్చెరువు నిచ్చుచున్నదియు;
మహోనదృక్షరాట్పిమదకరంబునై. - మహో = అధికమగు, అనదృక్ష = సరిలేని, రాట్ = రాజుల
కు, ప్రమదకరంబునై = సంతనమునిచ్చుచున్నదియునై; తనరుభవ్యమహంబునకొ. - తనరు = ఒప్పుచు
న్నదియు, భవ్య = మంగళకరమైన, మహంబునకొ = తేజస్సుచేత; పొల్పుపూరుషోత్తముపదము =
ప్రకాశించుచున్న పునశ్రేష్ఠుఁడగు సుచంద్రునియొక్క పాదమును; ఉల్లసత్ప్రియవిధానము
తోకొ. - ఉల్లసతో = ప్రకాశించుచున్న, ప్రీయ = ప్రీయమగు, విధానముతోకొ = విధిచే, కాస్తచోది
తమార్గము చేసనట; ప్రజేశుఁడు = త్సానిదోదయరాజు; ఆత్మమహిళ = తనయొక్కకాంత; నించు
దివ్యజలధారలకొ. - నించు = పూరించుచున్న, దివ్య = మనోజ్ఞమగు, జలధారలకొ = ఉదకధారల
చేత; కాంచనపాత్రీకొ = సువర్ణపాత్రయందు; కడిగెకొ = కడిగెను. ఇచట, విమలమగు, బుధ =
దేవతలయొక్క, అంతరంగమునకు, నవవిస్తయదంబును; మహో = అధికఁడగు, సతో = శ్రేష్ఠుఁ
డగు, ముఖరాట్ = చంద్రునకు, ప్రమదకరంబును; పూరుషోత్తముపదము = విష్ణుపాదమును; ప్రజే
శుఁడుఁడగు; అత్తనుకొ. = సర్వవృత్తిదేవీ, నించుదివ్యజలధారలచేత కడిగెనను నర్థాంతరము
లోఁ గానుచున్నది. అత్తనొకొ = ఆనమయమందు. దీనితోత్తమ పద్యముతో నన్వయము.

చ. యువతులు పాటఁ బాడఁగ నఁవ్రాత్కలికఁ శుభమంత్రజాలకం
 బవనిసురాళిక లైలుప * నాక్షణదోదయరా జాసంగునిం
 వపుమధుపర్క మన్నవకులగ్రణి కుత్సవ మూన్యైఁ జంద్రికా
 ధవళవిలోచనాధరనుధారన మిట్టిదె యన్న కైవడిక.

61

టీ. యువతులు=కాంతలు; పాటఁబాడఁగఁ=పాట పాడుచుండఁగా; అనిసురాళికల్= భూసుర సంఘములు; నవోత్కలికఁ.- నవ=నూతనమగు, ఉత్కలికఁ= సంతసముచేత; శుభ మంత్రజాలకంబు.- శుభ=మరిగళ్ళకరమగు, మంత్ర = మంత్రములయొక్క, జాలకంబు=నమా హమును; తెలుపఁ=తెలియఁజేయఁగా; ఆక్షణదోదయరాజా; ఒసంగునింపవు మధుపర్కము.- ఒసంగు=ఇచ్చిన, ఇంపవు=మీనోహరమగు, మధుపర్కము=పెరుఁగుతోకలిసిన తేనె మొదలగునది, వివాళామందు వరునికి కన్యాదాత మధుపర్కము నొసంగుట ప్రసిద్ధము; అన్నవకులా గ్రణికిఁ=అసుచంద్రునకు; ఉత్సవము=వేడుకను; చంద్రికాధవళవిలోచనాధరనుధారసము.- చంద్రికాధవళవిలోచనా=చంద్రికయనుకాంతయొక్క, అధరనుధారసము = మోదియొక్క యపుతరసము; ఇట్టిదె=దీనికి నమమైవదె; అన్నకైవడిక = అనిసరితిగా; ఊన్యైఁ=చేసెను.

సుచంద్రునకు త్షణదోదయఁ జొసంగినమధుపర్కము చంద్రికయొక్కమోవి తేనె యిట్టిదె యని తెలిపినపగిది సంతసమూన్యై ననిభావము.

చ. కనకపుగద్దె నెప్పుమహి * కాంతునిముంగల నప్పు చక్కఁ దా
 ర్చినబలుచెంద్రకావితెర * జిష్ణుదిశాధరభాసమానసూ
 ర్యనికటశోభిసాంధ్యరుచి * యందము గైకొనఁ బద్మనీవిలో
 చనకమలానుమోదరస * జాతము మిక్కిలి హెచ్చుఁ జేయుచుకః

62

టీ. అప్పు=ఆసమయమందు; కనకపుగద్దెఁ = బంగరూపీతమందు; ఒప్పుమహికాంతుని ముంగలకఁ = ఒప్పుచున్న సుచంద్రునియెదుట; తార్చినబలుచెంద్రకావితెర = రచించిన గొప్పచెంద్రకావితనైగల కాండవటము; పద్మనీవిలోచనకమలానుమోదరసజాతము.- పద్మనీ=పద్మనీజాతి స్త్రీయొక్క, పద్మలతలయొక్క, విలోచనకమల = తామరలవంటికన్నులకు, కన్నులవంటి తామరలకు, అనుమోదరస=సంతోషరసములయొక్క, జాతము=గుంపును; హెచ్చుఁజేయుచుకఁ = అతికయింపఁజేయుచు; తార్కఁ=రచియింపఁగా; జిష్ణుదిశాధర భాసమానసూర్యనికటశోభి సాంధ్యరుచియందము.- జిష్ణుదిశాధర=బొద్దుపుకొండయందు, భాసమాన=వెలుఁగుచున్న, సూర్య = సూర్యునియొక్క, నికట=సమీపమందు, శోభి=ప్రకాశించుచున్న, సాంధ్యఁ=ఉదయసంధ్యాసంబంధియగు, రుచి=కాంతియొక్క, అందము=సౌందర్యమును; కైకొనెకఁ=గ్రహించెను.

బంగరూపీతమందుఁ గూర్చున్న సుచంద్రునియెదుటఁజంద్రకావితెరఁ బట్టి యుండఁ గావడి పాడుపుకొండపైఁ బొలుచు నూర్చునిమందర వెలుంగుచున్న యుదయ రాగముపగిది

బచ్చినీలోఁన కమలములకు వికాసమును జేయుచుఁ బ్రకాశించెనని భావము. ఇఁకట నుపమా
లంకారము.

శా. ఆవేశకృతాదోదయక్షితివరాభ్యర్థస్థలిం జేర నా

లీవారంబుల కెచ్చరించి బలుహాళిం దత్పూరోధుం మమా

దేవీనన్నిధిఁ బాలుబ్ధూపసుతఁ వోఁ డ్దైచ్చైక వరశ్రీ మమా

గ్నేవరోచ్ఛివిహవేషు యంచు సరసోక్తి నూభనురుల్పల్కఁగఁ.

63

టీ. ఆవేశకృత=ఆనమయమందు; కృతాదోదయక్షితివరా భ్యర్థస్థలిక=కృతాదోదయరా
జసమీపమును; చేరకృ=పాంధుటకు; పూరోధుండు = పూరోహితుండు; ఆలీవారంబులకుకృ=
వయస్యాసమాహములకు; ఎచ్చరించి=ఎచ్చరికఁజేసి; బలుహాళిక=అత్యాసక్తిచేత; ఉమా
దేవీనన్నిధిక=పార్వతీదేవి సన్నిధానమునందు; పాలుబ్ధూపసుతకృ = ఒప్పియున్న చంద్రిక
ను; వరశ్రీకృ = శ్రేష్ఠమగుకోభచేత, మమాగ్నే వరోచ్ఛివిహవేషుయంచు సరసోక్తికృ.—
మమాగ్నే వరోచ్ఛివిహవేషుయంచుకృ, = ఈమంత్రహాపమగు, సరసోక్తికృ = ఉత్తమ
హాక్యమును; భూసురుల్ = బ్రాహ్మణులు; పల్కఁగకృ=వచింపఁగా; తోడ్దైచ్చైక=తోడు
కొని వచ్చెను.

సీ. నిఖిలాద్భుతముగ మున్నీటిమన్నీని వె

ల్పడి తోచులచ్చినెలంత యనఁగఁ

దళతళ మనుచుక్కఁచెలిచాలు వలగొనఁ

గనుపట్టుశీతాంశుకళ యనంగ

నధికయత్నమున నెయ్యన నడతెంచుర

తీశునిపట్టంపుఁతేనుఁ గనఁగ

భవనైకమోహంబు పొదలాడ నలువయం

తిక మొందుమోహినీ దేవి యనఁగ

తే. చారుకులదేవతానివాసన్ము వెడలి

యజరవనితాళి చుట్టురా నాళి యత్న

రీతి సెల్లన నడుచుచు నృపులు గాంచి

నిశ్చలత నిల్వ గురుఁ జేరె నెలఁత యపుడు.

64

టీ. నిఖిలాద్భుతముగకృ..నిఖిలం=సమస్తజనులకు; అద్భుతముగకృ=అశ్చర్యకరముగా;
మున్నీటిమన్నీనికృ=సముద్రరాజగుపాలకడలిని; వెల్పడి = వెడలి; తోచులచ్చినెలంతయ
నఁగకృ..కనఁబడులక్షిదేనియనఁగ; తళతళయనుచుక్కఁచెలిచాలు=తళతళయని ప్రకాశించు

రిక్కలను కాంతల శ్రేణి; వలగొనక = చుట్టుకొనఁగా; కనుపట్టుకీతాంతుకళ యనంగక = చూపట్టుచున్న చందమామకళ యన్నట్టుగా; అధికయత్నమునక = బహుప్రయత్నముచేత; ఓయ్యనక = తిన్నగా; నడతెంచుర తీకునిపట్టంపు తేనుఁగనఁగక = నడచునట్టిమన్నభుపట్టపుగజమోయనునటులు; భువనైకమోహంబు. - భువన = లోకములకు, ఏక = ముఖ్యమగు, మోహంబు = వలపు; పొదలాడక = వర్ణింపనట్లు; నలువయంతిక మొందు మోహినీదేవియనఁగక. - నలువయంతిక మొందు = బ్రహ్మసమీపము పొందుచున్న, మోహినీదేవియనఁగక = మోహినీదేవియనునట్లు; చారుకుల దేవతానినాసము. - చారు = సుందరమైన, కుల దేవతా = కులదేవతయొక్క, నివాసము = ఉనికిపట్టునుండి; వెడలి = బయటికి; ఆజరవనితాళి = దేవవనితాసంఘము; చుట్టురాక = చుట్టుకొని రాఁగా; అలియత్పరీతిక. - అలి = సకీయలయొక్క, యత్న = ప్రయత్నముయొక్క, రీతిక = భంగిచేత; ఓల్లనక = తిన్నగా; నడుచుచుక = నృపులు = రాజులు; కాంచి = చూచి; నిశ్చలతక = ఆచంచలతచేత; నిల్వక = నిలువఁగ; అపుడు = ఆసమయమందు; నెలఁత = చంద్రిక; గురుక = తండ్రిని; చేరక = సమీపించెను.

అనఁగా నెల్లరకు నచ్చెరువును గలుగఁజేయుచు, బాలకడలినుండి వెడలినకలిమి నెలంతవలె రిక్కలు వలగొన్న చంద్రకళవలె నతిప్రయత్నముతో నడిపించు మరునిపట్టపుగజమువలె నలువచేరువకుఁబోవు మోహినీదేవివలె, నాచంద్రిక కులదేవతా స్థానమును విడిచి తండ్రిగు విధముఁ జేరె నని భావము.

మ. కనకాంగీమణి యాత్మదృగ్రివుముహాకంజావళి న్నెట్టతీ
 రునఁ జొక్క మ్మగుమెట్టుఁ బొల్పుటిక నంఘ్రుల్ ద్దార్చి యవ్వేళ నా
 జననాథాగ్రణిముంగలన్ని నిలువనోజ నుచ్చునురు ల్లంజుల
 ధ్వనిఁ గన్యావరణంబుఁ జెప్పిరి పృమోఽదం బూన బంధు ల్లదిక. 65

టీ. కనకాంగీమణి = కాంతారత్నమగుచంద్రిక; ఆత్మదృగ్రివు మహాకంజావళిక. - ఆత్మ = తనయొక్క, దృక = చేత్రములకు, రివు = శత్రువగు, మహత్ = అధికమగు, కంజావళిక = తామరపూబంతిని; మెట్టుతీరునక = త్రోక్కురీతిగ; చొక్కమ్మగు మెట్టుఁ బ్రాల్పుటికక = శ్రేష్ఠమగు తలఁబ్రాల్పుటికయందు; అంఘ్రుల్ = అడుగులను; తార్చి = ఉంచి; ఆవేళక = ఆసమయమందు; జననాథాగ్రణిముంగలక = సుచంద్రునియొడుట; నిలువక = నిలుచుండఁగా; ఓల్లక = క్రమముగ; భూసురుల్ = బ్రాహ్మణులు; మంజులధ్వనిక. - మంజుల = మనోజ్ఞమగు, ధ్వనిక = ధ్వనిచేత; కన్యావరణంబు = కన్యావరణమును; బంధుల్ = బంధుజనులు; ప్లమోదంబు = సంతనమును; మదిక = మనమునందు; ఊనక = పూనునట్లుగా; చెప్పిరి = వచించిరి.

అనఁగా చంద్రిక తన చేత్రములకు శత్రువగు కులకళేణిన చందముతోఁ ద్రోక్కుచు వచ్చుచున్నవలె చంద్రబ్రాల్పుటికయందడకుం దిడి సుచంద్రునియొడుట నిలువఁగా బ్రాహ్మణుల ధ్వనిక కన్యావరణముఁ జెప్పిరి భావము.

మ. వనజాక్షు ల్ధవశంబుఁ బాడఁగ మహావాదిత్రనాదంబు బో
 య్కొనఁ జారూక్తిఁ బురోహితుండు సహరిః కుర్యాత్సదా మజ్జళ
 మ్మని చిత్రంబుగ మంగళాష్టకము నెయ్యిం బాప్పఁగాఁ జెప్పి శో
 భనలగ్నం బదే చేరె నంచు వివరింపక సంభ్రమాఘస్థితిక. 66

టీ. వనజాక్షుల్ = స్త్రీలు; ధవశంబు = ధవళమనుపాటను; పాడఁగ = పాడఁగా; ము
 హూర్తకాలమందు స్త్రీలు కొన్ని దేశములలో ధవళ మనుపాటను బాడుట ప్రసిద్ధము
 “పడఁతుల ధవళములు పెండ్లిపాటలు చెలఁగక” అని ప్రాచీన గ్రంథములయందుఁ
 జెప్పఁబడియున్నది; మహావాదిత్రనాదంబు. — మహత్ = అధికమగు, వాదిత్ర = తతము అన
 ద్ధము సుషిరము ఘనము అనునీవాద్యచతుష్టయముయొక్క, నాదంబు = ధ్వని; బోయ్కొనక =
 బోరనిధ్వనిజేయఁగా; చారూక్తిక. — చారు = రమణీయమగు, ఉక్తిక = వచనము చేత; పు
 రోహితుండు = పురోహితుఁడు; సహరిః కుర్యాత్సదామంగళమ్మని. — సహరిః కుర్యాత్సదామం
 గళమ్మనుచు; చిత్రంబుగ = వింతగ; మంగళాష్టకము = మంగళముల యొనిమిదింటిని; నెయ్యిం
 బు = ఇంపు; బిప్పఁగాక = బిప్పునటులు; చెప్పి = చదివి; శోభనలగ్నంబు = శుభలగ్నము;
 అదేచేరెనంచుక = అదే సమీపించెననుచు; సంభ్రమాఘస్థితిక = ప్రవాహమువంటి గుంతన
 మందునికి చేత, అతిసంతోషము చేతననుట; వివరింపక = విశదపఱుపఁగా. ప్రైపద్యముతో
 సన్వయము.

మ. జలజాప్తాస్వయ్యు దైత్యభేదిగఁ దనూజ న్వారిరుక్వాణిగాఁ
 గలితైకాత్మఁ దలంచి యత్తటి నిమాంకన్యాం ప్రదాస్యామి యం
 చలపాంచాలుడు దారఁ బోసె దనకన్యం దత్సుచంద్రావని
 వలజానేతకు లేఖపాలి ప్రనవవ్రాతంబు వర్షింపఁగక. 67

టీ. జలజాప్తాస్వయ్యుక = సూర్యవంశజుడగు సుచంద్రుని; దైత్యభేదిగక = నారా
 యణునిఁగాను; తనూజక = కూఁతురగుచంద్రికను; వారిరుక్వాణిగాక = లక్ష్మీదేవినిగాను;
 గలితైకాత్మక = బిష్కచున్న ఏకచిత్తముతో; తలంచి = ధ్యానించి; అత్తటిక = అసమయమందు;
 ఇమాంకన్యాం ప్రదాస్యామియంచుక = ఇమాంకన్యాం ప్రదాస్యామియను మంత్రము నుచ్చ
 రించుచు; అలపాంచాలుడు = ఆక్షణదోషయరాజు; తత్సుచంద్రావ నివలజానేతకుక =
 సుచంద్రుడనుపేరుగల యాఘోషతికి; లేఖపాలి = సురసంఘము; ప్రనవవ్రాతంబు = పుష్ప
 సంఘమును; వర్షింపఁగక = కురియఁగా; దారబోసెక = ఉదకధారా పూర్వకముగఁ గన్యా
 దానముఁ జేసెను.

అనఁగా సుచంద్రుని నారాయణమూర్తినిగాను చంద్రికను లక్ష్మీదేవినిగాను ఏకచిత్త
 ముతోఁ దలంచి సుచంద్రునకుఁ జంద్రికను క్షణదోషయుం డుదకధారాపూర్వకముగ దాన
 ము చేసెనని భావము.

ప. ధరణిః బరస్పరోక్తి జవదాటక యుండ ఘటింపఁ గర్త తో
 యరుహాశరుండు గావునఁ దాదాత్మ్య సన స్పరిగా వధూవరు
 ల్పిరముల నుంచి రప్పు గుడజీరకము ల్పతి మున్ను దార్చెనుం
 దరి యట మున్నె చేర్చె నని తత్ప్రియబాంధవు లుగ్గడింపఁగన్. 68

టీ. ధరణి = పుడమియందు; పరస్పరోక్తి. — పరస్పర = ఒండొరులయొక్క, ఉక్తి = వచనమును; జవదాటకయుండ = మీ అకుండునటులు; ఘటింప = కలుగఁజేయుటకు; తోయరుహాశరుండు = కమలశరుండగుమరుఁడు; కర్త = స్వతంత్రుఁడు; కావున = ఆహేతువుచేత; తదాత్మ్యవక్ = ఆమన్నఘనియత్నము చేతనోయనునట్లు; సరిగా = సమానముగా; వధూవరు = చంద్రికా సుచంద్రులు; అప్పు = ఆసమయమందు; గుడజీరకము = గుడమును జిలకజ్జను; శిరముల = శిరస్సులయందు; పతి = పెనిమిటియగు సుచంద్రుఁడు; మున్ను = పూర్వము; తార్చె = ఉంచెను; నుందరి = చంద్రిక; అటమున్నె = అంతకుముందరనే; చేర్చె = ఉంచెను; అని = ఆనుచు; తత్ప్రియబాంధవులు. — తత్ = ఆవధూవరులయొక్క, ప్రీయబాంధవులు = ప్రీయులగు బంధుగులు; ఉగ్గడింపఁగన్ = వచించునట్లు; ఉంచిరి = ఉంచినవారలైరి.

అనఁగా మన్నఘండు వధూవరులను ప్రేమాతిశయమున నొండొరులమాట నతిక్రమింపకుండునటులు చేయువాఁడు గాన నామన్నఘని ప్రయత్నముచే సుంచిరా యనునటులు బెల్లము జిలకజ్జయేకకాలమందు వధూవరులొండొరుల శిరములం దుంచి రనిభావము. పతి పత్ని శిరమున గుడజీరకములు ముందు చేర్చినఁ బతిమాటకుఁ బత్ని జవదాటకకుండు ననియు పత్ని పతిశిరమున గుడజీరకములు ముందు చేర్చినఁ బత్ని మాటకు పతి జవదాటక యుండు ననియు నొక వార్త గలదు గానఁ దత్ప్రియబాంధవులు పతి మున్ను చేర్చె ననియు పత్ని అంతకుమున్నె చేర్చె ననియు వచించి రని భావము.

క. అలమహిపతి మది నమ్మద, మలరక్ మాంగల్యతంతు * నానేన యటం
 చెలమిఁ బురోధుఁడు దెలుపఁగఁ, గలకంఠికిఁ దాళిబొట్టు * గర్జెన్ జక్కన్. 69

టీ. అలమహిపతి = ఆసుచంద్రుఁడు; మదిన్ = మనసునందు; నమ్మదమలరక్ = సంతసమొప్పుఁగా; మాంగల్యతంతునానేనయటంచున్ = మాంగల్యతంతునానేనయనుమంత్రమును బెప్పఁచు; ఎలమిన్ = సంతోషముతో; పురోధుఁడు = పురోహితుఁడు; తెలుపఁగన్ = తెలియఁజేయఁగా; కలకంఠికిన్ = చంద్రికకు; తాళిబొట్టు = మంగళనూత్రమును; చక్కన్ = చక్కగా; కర్జెన్ = కట్టెను.

ప. సకిపై నావృషకూళి నింప నలకంజాతాక్షి గోత్రాధినా
 యకుపై నింపఁగ నేనఁబ్రాల్లనరె సామ్యస్ఫుర్తి నవ్వేళఁ ద

త్సుకరాలంకృతినాదవాదములు దోఁడ్డో మించ సాహిత్యపోషకుఁ డబ్బాస్తుఁడు దార్చునర్జునమణిఁజాలాభిషేకం బనక.

70

టీ. నక్షిపైఁ = చంద్రికమీఁద; ఆన్వపమాళి = ఆనుచంద్రుఁడు; నింపక = నేనలునింపఁగా; అలంకారతాక్షి = ఆచంద్రిక; గోత్రాధినాయకుపైఁ = సుచంద్రునిమీఁద; నింపక = నింపఁగా; నేనలబాలు = తలఁబాలు; సామ్యస్ఫూర్తికే = సమానస్ఫూర్తిచేత; ఆన్వేశక = ఆనుమయమందు; తత్సుకరాలంకృతినాదవాదములు. - తత్ = ఆవధూవరులయొక్క, సు = శ్రేష్ఠమగు, కర = హస్తమందలి, అలంకృతి = కింకణాద్యలంకృతులయొక్క, నాద = నాదములనెఱు, వాదములు = వాగ్వివాదములు; తోఁడ్డో = వెంటనే; మించక = అతిశయింపఁగా; సాహిత్యపోషకుఁడు. - సాహిత్య = సాంగత్యమునకు, పోషకుఁడు = ఆభివృద్ధిపఱచునట్టివారిఁడు; అబ్బాస్తుఁడు = మరుఁడు; ఇచట, తత్సుకరాలంకృతినాదవాదములు. - తత్ = ప్రసిద్ధమగు, సుకర = మనోజ్ఞమగు, అలంకృతి = ఉపమాద్యలంకారములు, నాద = ధ్వనులను, వాదములు, సాహిత్యపోషకుఁడు = సాహిత్యవిద్యకుఁడోషకుఁడనునర్థము దోఁచుచున్నది; తార్చునర్జునమణిఁజాలాభిషేకంబు. - తార్చు = వేయునట్టి, అర్జునమణి = వజ్రములయొక్క, జాల = సమాహముయొక్క, అభిషేకంబనక = అభిషేకమోయనునట్లు; తనరక = ఒప్పెను.

చంద్రికాసుచంద్రు లొకరిపై నొకరు నించు నేనలబాలు సామ్యస్ఫూర్తిచేత నొండొరులకు సానుకూల్యమును పోషించు మరుఁడునేయు రవలరాశియొక్కయభిషేకమోయనునటు లొప్పె ననిభావము. - వస్తూత్సేక్షాలంకారము.

మ. కపిలావాచనభద్రవేళఁ దగి రాకాంతావిభు లేసము

త్రైపుచాల్దారొనుమెట్టుఁబ్రాల్పుటికలుఁద్దీపించుపెన్నాఁడితోఁ
దపనీయాంశుకనూనుసంభృతతులాత్తంబూనలావణ్యభా
గ్యపటుశ్రీసమరీతిఁ దెల్పు సరి దూఁగన్నిల్చుచందంబునక.

71

టీ. కపిలావాచనభద్రవేళక. - కపిలావాచన = వివాహాంగభూతమగు క్రియావిశేషముయొక్క, భద్రవేళక = శుభవేళయందు; ఆకాంతావిభుల్ = ఆవధూవరులు; నేనముత్రైపుచాల్ = నేనముత్యములయొక్క శ్రేణిని; తారొనుమెట్టుఁబ్రాల్పుటికలు = కడిసినతలఁబ్రాలుపుటికలు; డీపించు = ప్రకాశించు; పెన్నాఁడితో = గొప్పకాఁడివ్రూఁకుతో, యుగముతో ననుట; తపనీయాంశుకనూనుసంభృతతులాత్తక. - తపనీయాంశుకనూను = విష్ణుపుత్రుఁడగు మరునవే, సంభృత = భరియింపఁబడిన, తులా = త్రాసుయొక్క, అత్తక = స్వరూపమును; వూనక = గ్రహింపఁగా; లావణ్యభాగ్యపటుశ్రీసమరీతిక. - లావణ్య = చక్కఁదనముయొక్క, భాగ్య = భాగ్యముయొక్క, పటు = సమర్థమగు, శ్రీ = కాంతియొక్క, సమరీతిక = సామ్యమును; తెల్పక = తెలుపుటకు; సరిదూఁగక = సరిగాతులఁదూఁగుటకు; నిల్చుచందంబునక = నిలుచురీతిగా; తగిరి = ఉప్పిరి.

అనగా చంద్రికాసుచంద్రులు, మెట్టుఁబ్రాలుటిక బువధూమలయొద్దనుంచుకాఁజివ్రాఁకుతో చూపఱకు మన్నఱుండు దూఁచుత్రాసువలెనొప్పఱగా, అండు తమ్మలవఱకాఱ్ఱులను దెలుపుటకై సరిగాఁదూఁగినట్లు సమయగ నొప్పి రని భావము.

చ. అలయిననన్నహస్సురణఁ నందుచు శ్యామయు నాకలాపినీ
కులతిలకోత్పవాకలనఁ గూడుచు నాహరివంశనాయకుం
డలరి యజ్ఞసము న్వలయఁ నయ్యెడ నంచితమంత్రకక్షికఁ ద
త్కలితకరాంబుజస్థలఁ గట్టిరి కంకణము ల్గరామరుల్.

72

టీ. అలయిననన్నహస్సురణఁ.-అలయిన = ఆసుచంద్రునియొక్క, సత్ = శ్రేష్ఠమగు, మహాః = ప్రతాపముయొక్క, స్ఫురణఁ = ప్రకాశమును; అందుచుఁ = పొందుచు; శ్యామయుఁ = చంద్రికయును; ఇచట, అలయిన = ఆనూర్యునియొక్క, మహాఃస్ఫురణఁ = ప్రకాశాతిశయమును; అందుచుఁ; శ్యామయుఁ = రాత్రియుననువిరోధార్థముదోఁచుచున్నది; ఆకలాపినీ కులతిలకోత్పవాకలనఁ.-ఆకలాపినీకులతిలకఁ = ఆచంద్రికయొక్క, ఉత్పవఁ = వేడ్కయొక్క, ఆకలనఁ = ప్రాప్తినీ; గూడుచుఁ = పొందుచు; ఆహరివంశనాయకుండు = ఆనూర్యవంశనాయకుండగు సుచంద్రుఁడు; ఇచట, కలాపినీకులతిలకఁ = మయూరీశ్రేష్ఠముయొక్క, ఉత్పవాకలనఁ గూడుచుఁ; ఆహరివంశనాయకుండు = సర్వశ్రేష్ఠము అనువిరోధార్థము దోఁచుచున్నది; అలరి = సంతసించి; అజ్ఞసముఁ = ఎల్లపుడు; వెలయఁ = ప్రకాశించుటకై; అయ్యెడఁ = ఆసమీపముందు; అంచితమంత్రకక్షికఁ.-అంచితఁ = ద్విచున్న, మంత్రకక్షికఁ = మంత్రసామర్థ్యముచేత; తత్కలితకరాంబుజస్థలఁ.-తత్ = ఆవహువయలయొక్క, కలితఁ = ద్విచున్న, కరాంబుజస్థలఁ = కేలుదామరలయొక్క ప్రదేశములందు; ధరామరుల్ = బ్రాహ్మణులు; కంకణముల్ = కంకణములను, ప్రతిసరములనచట; కట్టిరి.

అనగా మూర్యస్ఫురణచే రాత్రివెలయినటులు మయూరీమహోత్సవమును గూడి సర్వశ్రేష్ఠము సంతసించునటులు మంత్రకక్షికచే శాపలు వధూవయలకరంబులుఱ్ఱుండు గంకణములు గట్టి రని భావము. మూర్యవంశశ్రేష్ఠుఁ డగుసుచంద్రునిప్రతాపమునకు చంద్రిక సంతసించునటులు చంద్రికామహోత్సవమును గూడి సుచంద్రుఁడెల్లపుడు సంతసించునటులు కంకణములఁ గట్టి రని స్వభావాభిప్రాయము.

శ్లో. అభిచిక్వరాసువర్ణ వసనాంచలసంగ్రగ్ధితాంకుఞ్చకాంఠుఁడై
యలనరపాలమాళి విమలంబుజరాగవివాహాపీఠికా
న్దలి వసియించి లాజనముదాయమున నిభిహూయ మూన్యై ను
త్కలిక చెలంగ భూసురవితానము మంత్రము లుగ్గడింపఁగఁ.

73

టీ. అననరపాలమాళి = అననచంద్రుఁడు; అభిచిక్వరాసువర్ణవసనాంచలసంగ్రగ్ధితాంకుఞ్చకాంఠుఁడై.-అభిచిక్వరా = భృంగములవంటి కుంకలములుగలచంద్రికయొక్క, సువర్ణవసనఁ =

టీ. జనపతిమాళి=సుచంద్రుఁడు; భూసురులు=బ్రాహ్మణులు; ఒనంగుశుభాక్షతపాలిక్. - ఒనంగు=సమర్పించిన, శుభ=మంగళశకరమైన, అక్షతపాలిక్=మంత్రాక్షతశ్రేణిని; తాల్పి=ధరించి; అంగనలు=కాంతలు; ఘటించువారతులు = ఇచ్చునట్టిహారతులను; కన్దోని = చూచి; అంతక్=అమీఁద; వధూకరాత్తచాస్తనశిశుఁడై.-వధూకర=చంద్రికచాస్తమును, ఆత్త=పొందిన, చాస్తనశిశుఁడై=కరకమలముగలవాఁడై; సుఁజంబునక్=సంతసముచేత; లసత్కులదేవగృహంబు.-లసత్=ప్రకాశించుచున్న, కులదేవగృహంబు=కులదేవతామందిరమును; చేరక్=పొందుటకై; ఒక్కనక్=తిన్నగ; కలధ్వసులక్ = అవ్యక్తమధురమగుధ్వసులచేత; ఐదుపులు=సుపాసినులు; ఇంపుగక్=సొంపుగ; పాటఁబాడఁగక్=పాటఁబాడుచుండఁగా; చనియెక్=పోయెను.

ఉ. మ్రొక్కు ఘటింపఁ బెండ్లికొమ్మరుం డబలాయుతి నేగుదేరఁగా
 నక్కులదేవతాజనుల * యంచున వే యెదు రేగుదెంచి మేల్
 నిక్కఁగ నిల్చి తత్సఖులు * నీటున వారల నిల్చి రంగునక్
 గ్రక్కునఁ దత్సమాఖ్యలఁ బరస్పరవాణి వినంగ నయ్యెడక్. 76

టీ. పెండ్లికొమ్మరుండు=సుచంద్రుఁడు; అబలాయుతిక్=చంద్రికయొక్క కూడికచేతను; మ్రొక్కుఘటింపక్=నిమగ్నరించుటకై; ఏగుదేరఁగాక్=రాఁగా; అక్కులదేవతాజనులయంచునక్=అకులదేవతలవిధమున; తత్సఖులు = ఆవధూవరులనకియలు; వే=శీఘ్రముగ; ఎదురేగుదెంచి=అభిముఖముగవచ్చి; మేల్ నిక్కఁగక్=శుభమతిశయింపఁగ; నిల్చి; గ్రక్కునక్=శీఘ్రముగ; తత్సమాఖ్యలక్=చంద్రికా సుచంద్రులనామములను; పరస్పరవాణిక్=ఒండొరులమాటచేత; వినంగక్ = వినుటకై; అయ్యెడక్=ఆసమయమందు; నీటుపక్=మురిపెముచేత; వారలక్=ఆచంద్రికాసుచంద్రులను; అంగునక్=అందముగా; నిల్పిరి=నిలువఁజేసిరి.

చంద్రికను గూడి సుచంద్రుఁడు కులదేవతలకు నమస్కరించుటకై జైలుదేఱఁగా, నీవధూవరులనామములు పరస్పరవచనంబుల వినఁ గోరి, తత్కులదేవతలవలె వారిసఖులడ్డమువచ్చి, చంద్రికాసుచంద్రుల నిల్పి రని భావము.

చ. తెలుపుము చంద్రికాఖ్య జగతీవర యన్న విభుండు నవ్వునం
 దెలుపక తెల్ప లో నెఱిఁగి * నీరజలోచన యాళ్లు లండఱుం
 దెలుపు సుచంద్రనామము సతీ యన నెమ్మొగ మెత్తి దానిచేఁ
 దెలిపె నకుల్ ధరక్ సహజదీపితకాశల తొదురే కదా. 77

టీ. జగతీవర=సుచంద్రుఁడా! చంద్రికాఖ్యక్=చంద్రికనామమును; తెలుపుము=తెలియఁజేయుము. అన్నక్=అనఁగా; విభుండు=సుచంద్రుఁడు; నవ్వునక్=నగవుచేతనె; తెలుపక

తెల్పక = తెలుపకయే తెలుపకగా, అనగా నానగవచంద్రిక యని నోటజెప్పక నవ్వుచే, చంద్రికనామమును ఎఱిగించెనని భావము, స్థితము చంద్రికారూప మనుట ప్రసిద్ధము; నీరజలోచన = చంద్రిక.; లోక = అంతరంగమందు; ఎఱిగి = తెలిసికొని, చంద్రికనామము వచింపు మన నానగవచంద్రిక యని యుక్తితోఁ దెలిపిన కాశల్యమును గుర్రెఱిగి యని భావము; ఆశులందఱుకొ = తెలులందఱు; సుచంద్రనామము = సుచంద్రునిపేరును; సతీ = చంద్రికా! తెలుపు = తెలుపుము. అనక = అనకగా; నెమ్మొగము = సుందరమగుముఖమును; ఎత్తి = ఎత్తినదై; దానిచేక = ముఖము నెత్తుట చేతనె; తెలిపెకొ = తెలియఁజేసెను. చంద్రునివలె ముఖముండుట చే నాముఖమే సుచంద్రుఁ డని యుక్తితోఁ దెలిపెనని భావము. నకుల్ = స్త్రీలు; ధరకొ = పుడమియందు; సహజదీపితకాశలలు = స్వభావముచేఁ బ్రకాశించుచున్న జాణతనముగలవారు; జౌదురేకదా = జౌదురుగదా!

చ. చెలి నుముఖోక్తిఁ దెల్పు నృపశేఖరుపే రని డాని వెండియుం
గలరవ లెల్ల వేడ సుముఖం బని నేర్పునఁ బల్కు నీవు ముక
దెలిపినఁ దెల్పుఁ గొమ్మ పతి * దెల్పవె యీవనితాఖ్య కాంతవా
క్కలన నటన్నఁ గాంత యనఁగా మది మెచ్చిరి తద్వచోర్థముల్. 78

టీ. కలరవలెల్లకొ = కాంతలందఱు; వెండియుకొ = మఱియు; డాని = సమీపించి; చెలి = చంద్రికా! నుముఖోక్తికొ. - ను = నమీచీనమైన, ముఖోక్తికొ = ముఖవచనముచేత; నృపశేఖరుపేరు = సుచంద్రుని నామమును; తెల్పు = తెలియఁజేయుము; అనివేడకొ = ఈవ్రకారము వేడకుకొనకగా; నుముఖంబు = సుముఖము; అని = అనుచు; నేర్పునకొ = కాశల్యముచేత; పల్కుకొ = బలికెను. సుచంద్రునినామము నుముఖమని తెలిపెననకగా సు అనుశబ్దము ముఖమందున్నదీ గాన సుముఖమని తాత్పర్యము. పతి = సుచంద్రుఁడా! నీవుముకొ దెలిపినకొ = నీవు మొదట చంద్రికమే దెలుపకగా; కొమ్మ = చంద్రిక; తెల్పుకొ = తెలుపుచు; ఈవనితాఖ్యకొ = ఈచంద్రికనామమును; కాంతవాక్కలనకొ. - కాంత = మనోహరమైన, వాక్కలనకొ = వాక్కునంబంధముచేత; తెల్పవేయటన్నకొ = తెలియఁజేయుమా యనకగా; కాంతయనకగాకొ = కాంతయనినెప్పకగా, అనకగా చంద్రికనామము కకారాంత మైనదని భావము; తద్వచోర్థముల్. - తల్ = ఆపదూపరులయొక్క, వచః = మాటలయొక్క, అర్థముల్ = అర్థములను; మదికొ = మనమందు; మెచ్చిరి = బహుకరించిరి.

ఈ పద్యమందు క్లేషచే నర్థాంతరకల్పన యుండుటం జేసి ప్రకృత్యలంకారము.

ఉ. వెన్నల కెద్ది పేరు వృణిశీవర తెల్పఁ గదే యటన్నచో
నన్నప్రపమాళి జ్యోత్స్న యను * నంగన యొ ప్పగురాజుపే రదే
మన్న నుశీతరశ్మి యను * నబ్రము చంద్రిక యంచు భర్త యా
కన్న నుచంద్ర యంచుఁ బలుకక న్నది నాఁగిరి లజ్జపెంపునకొ. 79

టీ. పృథివీపర=సుచంద్రుఁడా! వెన్నెలకుకొక ఎద్దికేరు=ఏదినామము? తెల్వంగదేయట
 న్నచోకొక=తెలుపుమనఁగా; అన్నపమాళి=అసుచంద్రుఁడు; జ్యోత్స్నయనుకొక=జ్యోత్స్నయని
 చెప్పయి. అంగన=చంద్రికా! ఒప్పగురాజుపేరు=సుందరుండగు చంద్రునిపేరు; అదేమన్నకొక=
 అదియేమనఁగా; సుకీతరత్నయనుకొక=సుకీతరత్నయనిచెప్పయి. అబ్రము=అకృత్యము! భర్త=
 సుచంద్రుఁడు; చంద్రికయంచుకొక=చంద్రికయని; ఆకన్నె=అచంద్రిక; సుచంద్రయంచుకొక=
 సుచంద్రుఁడని; పలుకకొక=వచించుటకు; మదికొక=చిత్తమందు; లజ్జపెంపునకొక=ప్రీత్యాతిశయ
 ముచే; ఆఁగిరి=మూసిరి.

అనఁగా చెలులు సుచంద్రునిఁ జంద్రికపేరు యుక్తిగఁ జెప్పించుకై వెన్నెలపేరడిగిన
 సుచంద్రుఁడు చంద్రిక యనక జ్యోత్స్నయనియు చంద్రికను ఒప్పిద మగురాజుపేరడిగిన
 నాపెనుచంద్రుఁడనక సుకీతరత్నయనియు, చెప్పి రని భావము.

చ. మును హృదయాలయాభివృత్తి మోహనిరూఢిఁ బరస్పరాఖ్య లిం
 పున ననికంబుఁ బిల్చునలభూపతియుకొక సతియుకొక బ్రియాళికా
 జనములు దెల్పు మన్న సొకసారి వచింపఁగ నేర కార యే
 మనఁ దగుఁ దత్ప్రవాజలరు * హాళుగళాంబరికావిలాసముల్. 80

టీ. మును = పూర్వమందు; హృదయాలయాభివృత్తి మోహనిరూఢికొక :- హృదయాల
 య=మనోపిథియందు, అభివృత్తి=అభింపఁబడిన, మోహ=వలపుయొక్క, నిరూఢికొక = ధూఢి
 చేత; పరస్పరాఖ్యలు=బంధోరులనామములను; ఇంపునకొక = ఇష్టముచేత; అనికంబు=పల్ల
 వమందు; పిల్చుఅలభూపతియుకొక సతియుకొక=పిలుచునట్టి అసుచంద్రుఁడును చంద్రికయును;
 ప్రియాళికాజనములు=నకియలు; తెల్పుమన్నకొక = తెలుపుమని యాడుఁగా; ఒకసారి *
 ఒకఁఘాటు; వచింపఁగకొక = వచించుటకు; నేరరు. ఔర = అకృత్యము! తత్ప్రవాజ
 లదుహాళుగళాంబరికావిలాసముల్.-తత్ప్రవా=అలజ్జయను, జలరుహాళుగళాంబరునియొక్క, కాం
 బరికా=మాఘయొక్క, విలాసముల్=విలాసములకు; ఏమనఁదగుకొక=ఏమనవచ్చు?

అనఁగా పూర్వము చంద్రికాసుచంద్రులు పరస్పర మొకరినామ మొకరు పలుమఱుఁ
 బలుకుచుఁబడియు నిపుడు చెలులు పలుమఱు వేఁడినను ఒకసారియైన నొండొరుఱునామము
 వచింపరు. ఈలజ్జయను చున్నభూమయ నేమన వచ్చు నని భావము.

చ..అలతటి నాలియత్నగతి * నంచితమంధరవాక్షిరూఢిఁ బే
 రులు వచియించి భక్తి మదిఁ గ్రుమ్మర దేవుఱ మొక్కి బౌసిక
 మ్ములు నడలించి బంధువృత్తి * ముద్దుగ బువ్వము లూరగించి తో
 య్యలియు విభవండు వినిచిరి నికరగ్గళసంభ్రమ వై భవంబులకా. 81

టీ. అలతటికొక=అనదుయమందు; అలియత్నగతికొక.-అలి=చెతికత్తెలయొక్క, యత్న=
 ప్రయత్నముయొక్క, గతికొక = రీతిచేత; అంచితమంధరవాక్షిరూఢికొక.-అంచితమిచ్చుచు

న్న, మంధర = మైల్ల నగు, వాజ్మీరూధిక = వచనరూధి చేత; వేరులు = ఒండొరుల నామములను; వచియించి = చెప్పి; భక్తి = దేవతావిషయక ప్రేమ; మదిక = మనమునందు; క్రమమరణ = తిరుగఁగా; దేవులక = కులదేవతలను; మౌక్తిక = నమస్కరించి; బాసికములు = బాసికములను; నడలించి = విడిచి; బంధువృత్తిక = బంధు = బాంధవులయొక్క, వృత్తిక = కూడిక చేతను; ముద్దుగ = మనోజ్ఞముగ; బువ్వములు = బవ్యపుబంతిభోజనములను; ఆరగించి = భుజించి; తోయ్యలియుక = చంద్రికయును; విభుండుక = సుచంద్రుఁడును; నిరర్థశ సంప్రభువైభవంబులక = నిరర్థశ = అడములేని, సంప్రభువైభవంబులక = సంతోషవిభవముల చేత; మించిరి = అతిశయించిరి.

అనఁగ నీవధూవరులు చెలికత్తెల నిర్బంధము చేత తిన్నగ నొండొరుల నామములు చెప్పి కులదేవతలకు నమస్కరించి బాసికములు విడిచి బువ్వపుబంతిభోజనముల భుజించి సంతోషము చే మించి రని భావము.

క. ఈలీల నశేషనిలిం, పాలీనుతతత్కరగ్రహ చతుర్థస్రీ
 వేలాంచితవిభవము హే, రాళంబై వెలయ నాధరాపతి యలరెక. 82

టీ. ఈలీలక = ఈరీతిగ; అశేషనిలింపాలీనుత తత్కరగ్రహ చతుర్థస్రీవేలాంచితవిభవము. - అశేష = ధమస్తమగు, నిలింపాలీ = సురశ్రేణిచేత, సుత = దొంగడబడిన, తత్కరగ్రహ = అవివాహముయొక్క, చతుర్థస్రీ = నాలుగుదినములను, చతుర్థాంశుస్రాణాం సమాహారశ్చతుర్థస్రీ, అకారాంతోత్తర పదోద్విగుప్తీయామివైః అని స్త్రీత్వము వచ్చిన దని యెఱుంగునది, వేలా = మేరచేత, అంచిత = ఒప్పుచున్న, విభవము = ఉత్సవము; హే రాళంబై = అధికమై; వెలయక = ప్రకాశింపఁగా; అధరాపతి = అసుచంద్రుఁడు; అలరెక = సంతసించెను.

ఉ. వేదవిధానముం బుడమివేల్పులు దెల్పఁగ నంత శేషపాసా
 మాదిక మంగళాచరణ లన్నియుఁ దీర్చి చెలంగునాధరి
 త్రీదయితామరేంద్రునకు దివ్యమహర్షి కులగ్రగణ్యు లా
 మోదముతో నభీష్టకరము ల్వరము ల్లుటియింది రర్దణుక. 83

టీ. పుడమివేల్పులు = భూసురులు; వేదవిధానముక = వేదవిధిని; తెల్పఁగక = తెలియఁజేయఁగా; అంతక = అటుపిమ్మట; శేషపాసాదిక మంగళాచరణలు. - శేషపాసాదిక = శేషపాసామము మొదలుగాఁగల, మంగళ = మంగళకార్యములయొక్క; అచరణలు = ఆచరించుటలను; అన్నియుక = అన్నిటిని; తీర్చి = సమాప్తినొందించి; చెలంగునాధరిత్రీదయితామరేంద్రునకుక = చెలంగు = ప్రకాశించుచున్న, అధరిత్రీదయితామరేంద్రునకుక = అసుచంద్రునకు; దివ్యమహర్షి కులగ్రగణ్యులు. - దివ్య = శ్రేష్ఠులగు, మహర్షికుల = ఋషి సంఘమందు, అగ్రగణ్యులు = పూజ్యులగునులు, అందఱుక = ఎల్లరును; ఆమోదముతోక =

సంతోషముతో; అభీష్టకరముల్ = కోరిన కోరికలఁజేయునట్టి; వరముల్=వరములను; ఘటించిరి=ఇచ్చిరి.

అనఁగా కేవలహామది వివాహాంగక్రియలు నిర్వర్తించి మించి యున్న పుడమి తేనికి నామహర్షింభుము లెల్లఁ గోరినవరముల నిచ్చి రని భావము.

ఉ. వేడినకోరికల్ గురియుఁవిం తగుమానికము ల్లగంబులం
జో డొకచోట లేని వలుఁసాములు హెచ్చగు పైఁడివల్వలు
స్వేడుక పొంగ వీడు చదివించిరి బంధులు సర్వదేశస
మ్రాడమ రేంద్రులుఁ హితులు * మంత్రులు తన్మహినేత కయ్యెడఁ. 84

టీ. తన్మహినేతకుఁ = ఆసుచంద్రునకు; అయ్యెడఁ=ఆసమయమందు; బంధులు= చుట్టములు; సర్వదేశసమ్రాడమ రేంద్రులు=ఎల్ల దేశములదొరలు దేవకేవలములు; హితులు = నే స్తకాండ్రు; మంత్రులు=సచివులు; కోరినకోరికల్=అభీష్టవస్తువులను; తురియువితగు మాని కముల్.-తురియు=వర్షించు, వింతగు=చిత్రమగు, మానికముల్ = మణులను; జగంబులఁ= లోకములందు; జోడు=జత; ఒకచోటఁ=ఒకస్థలమందు; లేనిపలుసాములు = లేనట్టిపలువిధ మగు నగలను; హెచ్చగుపైఁడివల్వలఁ=అధికమైన బంగరువస్త్రములను; వేడుక=తుతూహ లను; పొంగఁ=అతిశయింపఁగ; వీడు=కట్టుమును; చదివించిరి=ఇచ్చిరి.

వివాహాంతమందు సుచంద్రునకు బంధుగులు సర్వదేశరాజులు హితులు మొదలగువారు మణులు మొదలగు కట్టుములు చదివించి రని భావము.

సీ. అహికి లోఁబడనిదిఁవ్యగజంబు బృంహితా
రృటిఁ గేరుభద్రవాఁరణశతముల
ననికి వేలుపు తేజ * నలరుకై జామోర
యల్లార్పుచేఁ జీరుఁహయకులముల
వేగంటి తేరికాఁవిమొఱుంగు వడగవీ
వలిఁ బాయఁ జేయునుఁజ్జ్వలరథముల
తెఱగంటి తెఱవలఁతీ రెల్ల బెళుకుచూ
వులనె పోనాడు పూఁబోఁడిగముల

తే. తులకు జేజెలరతనంబు * దొడర నుగుణ
భారగతి నెగఁబట్టు నుఁదారమణుల
నపుడు పాంచాలుఁ దొనగఁ దద్వివులవిభవ
జనితహర్షాప్త మతికిఁ దన్మనుజపతికి.

టీ. అహికిలోఁబడనిదివ్యగజంబుకొ. - అహికికొ = వృత్రాసురునకు, లోఁబడని = వళిపడనట్టి, దివ్యగజంబుకొ = విరావతమును; బృంహితార్భటికొ = బృంహిత = కరిగర్జితములయొక్క ఆర్భటికొ = మ్రోఁత చేతను; కేరుభద్రవారణశతములకొ. - కేరు = పరిహాసించు, భద్రవారణశతములకొ = భద్రగజములనూలును; ఇంద్రశత్రువగువృత్రాసురునకు వశముగానియైరావతమునుతమధ్వనులచేఁ బరిహాసించుచున్న వెక్కగజములను పాంచాలుఁడు నుచంద్రున కిచ్చె నని భావము; అనికికొ = యుద్ధమునకు; వేలుపుతేజకొ = ఉచ్చైశ్రవమును; అలరుకైజామోరయల్లార్పుచేకొ. - అలరు = ఓప్పుచున్న, కైజా = కల్లమునకుఁగట్టఁబడినత్రాటిచేఁబడిన, మోర = ముఖముయొక్క, అల్లార్పుచేకొ = కదలించుట చేత; చీరుహయకులములకొ = ఓలుచుగొట్టుములగుంపులను; ముఖచలనము చేసింద్రహయమును యుద్ధమునకుఁ బిలుచును త్రమాశ్వములను సమర్పించెనని భావము. వేగంటితేరికావిమెఱుంగుకొ. - వేగంటితేరి = ఇంద్రునిరథములగు మేఘములయొక్క, కావిమెఱుంగుకొ = ఎఱ్ఱనికాంతిని; పడగవీపలికొ = ధ్వజమారుతము చేత; పాయఁజేయునుజ్వలరథములకొ = పోఁగొట్టుప్రకాశించుచున్న రథములను; తమసిదేమయొక్క గాలిచేతనే మేఘములమెఱుంగును పోఁగొట్టునట్టి రథంబుల నిచ్చె నని భావము; తెఱగంటితెఱవలతీరెల్లకొ = వేల్పుచెలులచక్కఁదనమునంతయు; బెళుకుచ్చాపులనె = తళితళిమనిప్రకాశించువీక్షణముల చేతనే; పోనాడువూఁపోఁడిగములకొ = పోఁగొట్టుచున్నస్త్రీబృందములను; దేవాంగనలతీరుచు తమసేత్రకాంతిచేపోఁగొట్టుచున్న వనితల నిచ్చె ననిభావము; తులకకొ = త్రాసునకు; జేతెలరతనంబు = చింతామణి; తొడరకొ = పూనఁగా; సుగుణభారగతికొ. - సుగుణ = మంచిగుణములయొక్క, భార = బరువుయొక్క, గతికొ = రీతిచేత; ఎగఁబట్టునుదారమణులకొ = ఎగయఁజేయునుతక్కువగుమణులను, చింతామణి తమతోఁ తులదూఁగఁగా తమగుణములచేనట్టిచింతామణిని బరువునందు చులకఁ జేయుమణుల నిచ్చె నని భావము. అప్పుడు = ఆనమయమందు; పాంచాలుఁడు = క్షణదోదయుఁడు; తద్విపులవిభవజనిత పార్షాప్రమతికొ. - తత్ = ఆక్షణదోదయునియొక్క, విపుల = విశాలమగు, విభవ = సంపదచేత, జనిత = పుట్టింపఁబడిన, పార్ష = సంతనముచేత, ఆప్ర = పాండఁబడిన, మతికొ = మనముగల; తన్ననుజపతికొ = ఆసుచంద్రునకు; ఓనఁగకొ = ఇచ్చెను.

సీ. సన్ననిచాప మొనంగెఁ దల్లను నరి
 మండలి కిది యార్తి మన్ను ననుచు
 నాశుగౌఘ మొనంగెఁ నాశువర్తన నిది
 పరవాహినుల భంగపఱచు ననుచు
 శాతహేతి నొనంగెఁ సమిదుజ్జ్వలిత వీర
 తరులను నిది మాయఁ దార్పు ననుచు
 ఘనవల్లి నొనంగె వేగ మహాహితాభుల
 కిది సుమనోయోగ మెవవు ననుచు

శ్రీ. మఱియు దివ్యాయుధంబు లత్తఱి సెసంగ

నవ్యవిజయేందిరానిదానమ్ము లనుచు

హాళి దళుకొత్త నలకూకుదావతంస

మవ్విభున కిట్లు దెలుపుచు నాదరమున.

టీ. సన్నణిచాపము.—సత్=శ్రేష్ఠమగు, మణిచాపము=మణిమయమగు ధనుస్సును; తక్=తన్ను; కనునరిమండలికీ=ఛూచుకత్తు బృందమునకు; ఇది=ఈవిల్లు; ఆర్తికీ=పీడను; మన్ను=వృద్ధిపఱచును. ఆనుచుకీ=ఈప్రకారము చెప్పచు; ఒసంగే=ఇచ్చెను. ఇచట, సన్నణిచాపము=ఇంద్రధనుస్సు; తన్ననరిమండలికీ=తన్నుఁ జూచుచక్రవాకికదంబమునకు, ఆర్తిమన్నుననునర్థముదోచుచున్నది. యుద్ధమందుఁ తనుఁ జూచినశత్రుమండలికి నీవిల్లుఆర్తిని గలిగించుననుచుఁ జెప్పుచు నాచాప మొసంగెనని భావము. ఆశువర్తనకీ=అతిశ్రుతివర్తనచే; ఇది=ఈబాణపుంజము; పరవాహినులకీ.—పర=శత్రులయొక్క, వాహినులకీ=సేనలను; భంగపఱచుకీ=భంగపెట్టును. ఆనుచుకీ=ఈప్రకారము చెప్పచు; ఆశుగౌఘము=బాణసంఘమును; ఒసంగే=ఇచ్చెను. ఇచట, ఆశుగౌఘము = వాయుబృందము; పరవాహినులకీ.—పర=ఉత్కృష్టలగు, వాహినులకీ=నదులను; భంగపఱచుకీ = తరఁగలుగలవానిగాఁ జేయు ననునర్థము దోచుచున్నది; ఈ బాణబృందము శత్రువులసేనల భంగపఱచునట్టి సామర్థ్యము గలదని చెప్పి యిచ్చె నని భావము. సమిదుజ్జ్వలితవీరతరులనుకీ.—సమిత్=యుద్ధమందు, ఉజ్జ్వలిత = మిగుల వెలుఁగుచున్న, వీరతరులనుకీ = వీర శ్రేష్ఠులను; ఇది = ఈసేతి; మాయకీ = నశించునట్లు; తార్చుకీ = చేయును. ఆనుచుకీ = ఈప్రకారము చెప్పచు; కాతసేతికీ.—కాత = వాఁడిగల, సేతికీ = ఖడ్గమును; ఒసంగే=ఇచ్చెను. ఇచట, సమిత్=సమీధలచే, ఉజ్జ్వలిత = మిక్కిలిప్రకాశించు; వీరతరులనుకీ = ఏఱుమద్దిచెట్లను, మాయకీ=నశింపఁజేయునని; కాతసేతికీ=తీక్షణుగు అగ్నిజ్వాలను; ఒసంగే నను నర్థము దోచుచున్నది. యుద్ధమునందు ప్రతివీరుల మాయఁజేయునట్టిసామర్థ్యము గలదని తెలిపి యొకఖడ్గము నిచ్చె నని భావము. మహాహితారులనుకీ.—మహత్=అధిపలగు, ఆహిత=శత్రువులయొక్క, ఆశులకుకీ=శ్రేణులకు; ఇది=ఈముద్దరము; నుమనోయోగము.—నుమనః=చేవలయొక్క, యోగము=సంబంధమును; ఎనపుకీ=పొందించును. ఆనుచుకీ=ఈప్రకారము చెప్పచు; భునవల్లికీ=తీఁగవల్లిముద్దరమును; వేగ=వేగముగ; ఒసంగే=ఇచ్చెను. ఇచట, మహాహితారులనుకీ.—మహాహితమగు, ఆశులకుకీ=తుమ్మెదలకు; భునవల్లి=భునమగు తీవ, నుమనోయోగమును = పుచ్చములయొక్క సంబంధము ననునర్థము దోచుచున్నది, ఈముద్దరము యుద్ధమందు శత్రులఁ గూల్చి వారికి జేవత్వ మొసఁగె నని చెప్పి యాముద్దరము సుచంద్రున కిచ్చె నని భావము. దివ్యవిజయేందిరానిదానమ్ములు=మనోజ్ఞమగుజయలక్ష్మికి వాదికారణములు. ఆనుచుకీ=చెప్పచు; మఱియుకీ=వెండియు; దివ్యాయుధంబులు.—దివ్య=అప్రతిహతమగు, ఆయుధంబులు = ఆయుధములను; అత్తఱికీ=ఆనయమందు; హాళిదళుకొత్తకీ.—హాళి=ఆసక్తి, తళుకొత్తకీ =

విక్రీణిప్రకాశింపఁగఁ; అలకూకుడానతంపఱుకవ్యవలంకరించినదానఱుఁ జేసినవారిలో శ్రేష్ఠుఁ
డగుక్షణదోదయుఁడు; “నత్కృత్యాలంకృతాంకన్యాంయోదదాతిసక్షాతుడః” అని
అనుభవఁడు; అవ్విభునకుఁ = అనుసంధ్రునకు; అట్లు దలుపుచుకఁ = అతితెలియఁజేయుచు; అద
రఱునకఁ = ప్రేమచేత; కిసంగకఁ = ఇచ్చెను.

చ. అనఱుబుధప్రకాండయుతి • నాతతనిర్మలపుష్కరాపగా

ప్తి సరసపారిజాతజగఁ తీరుమాళోభితసాధఱుక్తిని
వ్యసుధ మరుత్పరస్పరణ • పాటిలుభవ్యపురీశతంబులం
బనువున కిచ్చె నయ్యవనిఁ పాలుఁడు పుత్రికి సమ్మదంబునకఁ.

87

టీ. అనఱుబుధప్రకాండయుతిఁ.- అనఱు = సరిలేని, బుధప్రకాండఁ = విఁస్పృంఱ
ముయొక్క, యుతిఁ = కూడికచేతను; బుధప్రకాండఁ = దేవసంఘముయొక్క, యుతిఁ = కూ
డికచేతననిస్వర్గపరఘగునర్థఱు; అతతనిర్మలపుష్కరాపగాప్తిఁ.- అతత = విశాలమగు, నిర్మల =
స్వచ్ఛమగు, పుష్కర = కమలములుగల, ఆపగా = నదులయొక్క, ఆప్తిఁ = ప్రాప్తిచేతఱు;
పుష్కరాపగా = స్వర్గంఱయొక్క, ప్రాప్తిచేతననిస్వర్గపరమగునర్థఱు; సరసపారిజాతజగ
తీరుమాళోభితసాధఱుక్తిఁ.- సరస = శ్రేష్ఠమగు, పారిజాతజగతీరుమా = పారిజాతవృక్షముల
చేత, శోభిత = ప్రకాశించుచున్న, సాధఱుక్తిఁ = మేధలయొక్క సంబంధఱుచేతఱు; పారి
జాతజగతీరుమా = కల్పవృక్షఱుచేతననిస్వర్గపరఘగునర్థఱు; ఇవ్యసుధకఁ = ఈఘామియందు;
మరుత్పరస్పరణ.- మరుత్పర = స్వర్గఱుయొక్క, స్పరణ = ప్రకాశఱు; పాటిలుభవ్య
పురీశతంబులకఁ.- పాటిలు = కలుగుచున్నట్టి, భవ్య = మనోజ్ఞమగు, పురీశతంబులకఁ = పురశతఱు
లను; అయ్యవనిపాలుఁడు = అక్షణదోదయుఁడు; పుత్రికిఁ = పుత్రికయగుచంద్రికకు; పనువున
కుఁ = పనువుకుంకుమకుఁగా; సమ్మదంబునకఁ = సంతసఱుచేత; ఇచ్చెకఁ = ఇచ్చెను.

అనఁగా క్షణదోదయుఁడు తనపుత్రికయగు చంద్రికకు స్వర్గభుల్యములగుపురశతఱు
లను పనువుకుంకుమకుఁగా నిచ్చెనని భావఱు.

మ. ధరణికఁ మేలోరతనాలసాఱుఱులును జల్తాశ్చీరలుం క్రోత్తక
స్తురివీణెకఁ ఘనసారసాండ్రధమనీస్తోమంబు లవ్వేళఁ ని
ర్భరచాఱుకరపేటికోత్కరఱులం • బన్నిఱుచి ఱా వెంఱియుకఁ
దరుణీమాళి కొసంగె నయ్యవనికాంతాభక్తచిత్రంబుగకఁ.

88

టీ. ధరణికఁ = భూమియందు; మేలోరతనాలసాఱుఱులును = శ్రేష్ఠమగువ్రతఱుఱులును
లైనవేగలును; జల్తాశ్చీరలుకఁ = సరిగంచుచీరలును; క్రోత్తకస్తురివీణెకఁ = నూతనమగుకస్తురివీణెను;
ఘనసారసాండ్రధమనీస్తోమంబులు - ఘనసార = పచ్చకర్పూరఱుచేత, సాండ్ర = నిండిన,
ధమనీస్తోమంబులు = క్రోవులగుంపులు; అవ్వేళకఁ = అసమయమందు; నిర్భరచాఱుకరపేటికో
త్కరఱులకఁ.- నిర్భర = అధికమగు, చాఱుకర = బంగరుయొక్క, పేటికా = పట్టెలయొక్క,
చిత్రంబులకఁ = సమాచాఱులుయందు; బన్నిఱుచి = తనిచి; కఱా = ఘోష; వెంఱియుకఁ = మఱి

యు; త్పక్షిణాలికా = చంద్రికకు; ఆయువనికాంతాభర్త = ఆక్షణదోడయరాజు; చిత్రంబు
గణ = చంద్రిక; ఒసంగణ = ఇచ్చెను.

అనఁగా నాక్షణదోడయుఁడు చంద్రికు రత్నాభరణములకు నరిగించువస్త్రములను
కమ్మరిజెను పచ్చకప్పురపుక్రోవులను బంగరుపెట్టెలనించి యిచ్చె నని భావము.

చ. స్థిరతమభక్తి మ్రొక్కి తమఁ చెంగట నిల్చినఁ గ్రొత్తపెండ్లికూఁ
తురు కడు బుజ్జగించి లలితో మునికామిను లెల్ల నానున
ర్ణరుచికిఁ జాల నైదువితనం బతిదీగ్ధతరాయునున్నతుల్
సరసతనూజలాభము నెఁసంగిరి తత్పరతాయుతాత్మచేక. 89

టీ. గ్రొత్తపెండ్లికూఁతురు = గ్రొత్తగా పెండ్లియైన చంద్రిక; స్థిరతమభక్తికా = దృ
ఢతరమగు భక్తిచేరి; మ్రొక్కి = నమస్కరించి; తమచెంగటనిల్చినకా = తమసమీపమందు
నిలుచుండఁగా; కడుకా = మిక్కిలి; బుజ్జగించి = లాలన చేసి; లలితోకా = ప్రేమతో; మునికామి
నులెల్లకా = మునిపత్నులందఱు; ఆసువర్ణరుచికికా = బంగరువన్నెల యా చంద్రికకు; చా
లకా = మిక్కిలి; చిదువితనంబు = సువాసితవ్యమును; అతి దీర్ఘతరాయునున్నతుల్ = మిక్కిలి
యధికమగు ఆయుస్సుయొక్క అతిశయములను; సరసతనూజలాభముకా. - సరస = శ్రేష్ఠఁడ
గు, తనూజ = పుత్రునియొక్క, లాభముకా = ప్రాప్తిని; తత్పరతాయుతాత్మచేకా. - తత్పరతా = త
త్పరితవ్యుతో, యుత = కూడుకొన్న, తాత్మచేకా = బుద్ధిచేత; ఒసంగిరి = ఇచ్చిరి.

అనఁగా మునిభామ లెల్లరు చంద్రికకు నానుక్తిచేత నైదువితనంబును పుత్రప్రాప్తిని
బూర్ణమగునాయుస్సును ఇచ్చి రని భావము.

సీ. అలఘుభోగనమ్మద్ది * నర్పించె జౌలోమి
యనుపవకాజశ్శీల * నెనవె ననలి
ధరైకబుద్ధి నెంఁదఁగఁ జేసె యమభామ
య్యిరమ్యోత్సవం * విచ్చె నసురి
కమలాభ్యుదయముసాం * డమరించె బాళిని
సుస్వర్ననాసక్తి * జొన్నె బవని
రాజపూజ్యోన్నతి * బ్రబలించె ధనరాజ్ఞి
ఝాశభక్తి ఘటించె * మృడవధూటి

తే. ముఱియుఁ దక్కిననిర్జరీమణు లుదార
కలితసాభాగ్యవిభవము * ల్లలుగఁ జేసి
రవుడు పాశాకరణమంగళానురచిత
ఘతుకయై శ్రీ రహించు నాక్షితిపసుతను.

టీ. పామి=క చేదేవి; అలఘుభోగముద్ధి.-అలఘు=అధికమైన, భోగ=అర్చనోగములయొక్క, సమృద్ధి=సంపదన; అర్చింక=అర్చన, కచీకవియింద్రునిభార్య గాన తమ కున్నభోగముల నిచ్చె నని భావము. అని=సాహిత్యము; అనుపమాజ్యోతిక - అనుపమ=సాహిత్యము, ఓ జ్యోతిక=తేజస్సంపదలయ; ఎంపె=పాఠించెను, అగ్నిభార్య గాన తేజస్సమృద్ధి నిచ్చెనని భావము. యమభామ=యమనిభార్య; ధర్మైకబుద్ధి.-ధర్మ=పుణ్యమందు, ఏక=ముఖ్యుడు, బుద్ధి=మతిని; బిందెక=పాఠించెను, చెనె=జనలైనను. యమభార్య ధర్మబుద్ధి నిచ్చెనని భావము. అసురి = నిర్మతిభార్య; ఇంద్రకమ్యోత్సవలు.- ఇంద్ర=అనుకూలము, రమ్య=మనోజ్ఞము, ఉత్సవంబు=వేడుకలు; ఇంద్ర=అర్చన. కామరూపము చేత నలభ్యోత్సవములను బొందుచున్న రాక్షసునిభార్య గాన ఇంద్రకమ్యోత్సవంబులనిచ్చెనని భావము. పాని=పానమునిభార్య; కమలాభ్యుదయముపొందు.-కమలా=సంపదయొక్క, అభ్యుదయముపొందు=అవిర్భావముయొక్కపొందికలు; కమరించె=కలిగించెను. లక్ష్మీశమయింట బుట్టింది గాన సులభముగా నిచ్చెనని భావము. వసుండు జలాధిప్తుడవతిగాన జలజంబుల నిచ్చెనని యర్థము దోచుచున్నది. పవని=వాయుదేవునిభార్య; సుస్పర్శచాన్ద్రీక.- సు=సమీచీమగు, స్పర్శ=దానమందు, ఆన్ద్రీక=పాఠించు; చాన్ద్రీక=కలుగజేసెను. స్పర్శచాన్ద్రీకము గలవాయుభార్యగాన సుస్పర్శచాన్ద్రీకని దోచుచున్నది. వాయుదేవునిభార్య దానం దాన్ద్రీకల బుద్ధి నిచ్చెనని భావము. ధనరాజ్ఞి = కుశేనిభార్య; రాజపూజ్యోత్సవతిక.-రాజ=రాజులచేతి, పూజ్య=పూజింపదగిన, ఉత్సవతిక = అతిశయమును; ప్రబలించె = బలపఱచెను. ఈపె రాజరాజభార్య గాన రాజపూజ్యోత్సవతి నిచ్చెనని భావము. మృడవపూజి=పార్వతీదేవి; ఈశభక్తిక.-ఈశ = భర్తయందు, భక్తిక=భక్తి; మృడవచె=మృట్లొజేసెను, పార్వతీదేవి ఈశ్వరినిభార్య గాన స్వపురుషునియందు భక్తివి భుజింపజేసెనని భావము. శంకరునియందు భక్తి గలుగజేసెనని దోచుచున్నది. మణియుక్=వెడియు; తక్కిన నిష్ఠామణులు=తిక్కినదేవాంగనలు; ఉదారకలిత సాభాగ్యవిభవముల్.-ఉదార అధికముగా, కలిత=కూడుకొన్న, సాభాగ్య=సుభగత్వముయొక్క, విభవముల్ = అతిశయములగు; పాణికరణముంగళాను రచితమకుకయై.-పాణికరణముంగళ = వివాహముంగళముచేత, అనురచిత=పుట్టింపఱచిన, మతుకయై=సంతోషముగలదియై; క్రిక=శోభచేతి; రహించునాక్షితిపసుతకుక=విషయమున్న కునోయునిపుత్రికలుగు నాచంద్రికలు; అపుడు=అగమముమందు; కలుగజేసిరి=నిర్దించుచులు చేసిరి.

మ. మనుజాధీశసతుల్ నుతింప ననుకంఠపాలక్ష్మి నస్వేళఁ గం
 ధినిపంగప్రియభామ యాత్మమహిమ *న్నిత్యాగరాగంబు నే
 యనిసింగారము వాడనట్టివిరి పాఠయ న్నేనితారుణ్యవ
 ర్తనము స్వీడనిసాంపుపెంపు కలుగ *న్దార్చె న్వరం బింతికిక. 91

టీ. కంధినిపంగప్రియభామ=బలదీక్షాదీరముగాఁగల యాత్మరునిభార్యయగు పార్వతీదేవి; అన్వేక=అగమముమందు; అనుకంఠపాలక్ష్మి=కృపాసంపదచేతి; మనుజాధీశసతు

శోకాశపత్నీలు; నుతింపకో = పొగడఁగా; ఆత్మమహిమకో = ఆత్మ = తనయొక్క, మహిమకో = సామర్థ్యము చేత; నిత్యాంగ రాగంబు = ఆకృత్రమమై సార్వకాలినమగునంగ రాగమును, అనఁ గామైపూఁతననుట; చేయనిసింగారము = ఆకృత్రమాలంకారమును; వాడనట్టిదిరి = వాడనిపున్న మును; పాయస్లేనితారుణ్య వర్తనముకో = నివర్తింపని యౌవనమును; వీడనిసాంప్రపెంపు = కలిపని సౌందర్యాతిశయమును; కలుగకో = కలుగునటులు; ఇందికకో = చంద్రికకు; వరంబు = వరమును; తార్చెకో = ఇచ్చెను.

అనఁగా రావర్వతీదేవి దయతోఁ జంద్రికకు నెల్లపుడు నిత్యాంగ రాగమును చేయనిసింగారమును వాడనట్టికుసుమంబు పాయనితారుణ్యము వీడనిసాంప్రపం గలుగునటులు వరందిచ్చె నని భావము.

చ. పలుకులఁ దేనె లుట్టివడ * భావికుభంబులు దెల్పు నేర్వమైఁ బొలయలుక ల్కరల్పి చెలిపోలిక నీవిభు నిన్నుఁ గూర్చు నీ చ్చలు భవదివ్వు మంతయుఁ బొసంగఁ దనర్ప నెఱుంగు నంచు ను త్కలిక వచించి యొక్కచిలుకం గిరికన్య యొసంగెఁ గొమ్మకుఁ. 92

టీ. పలుకులఁ = మాటలయందు; తేనెలు = మకరందములు; ఉట్టివడఁ = ఊడివడునటు లు; భావికుభంబులు = భావి = కాఁబోవునట్టి, కుభంబులు = మంగళములను; నేర్చుమైఁ = చాతు ర్థ్యము చేత; తెల్పుకో = తెలియఁజేయును. పొలయలుకలఁ = ప్రణయకలపారిబులను; మరల్పి = త్రప్పి) చెలిపోలికఁ = సకలముల; నీవిభుకో = నీపెనిమిటిని; నిన్నుకో = నిన్నును; గూర్చుకో = కూడఁబెట్టును. నీచ్ఛలు = ఎల్లపుడును; భవదివ్వుమంతయుకో = నీకోరికనంతయు; పొసంగఁ = అను కూలించునటులు; తనర్పఁ = చేయుటకు; ఎఱుంగునంచుకో = తెలియననుచు; ఉత్కలికఁ = సంతకము చేత; వచించి = చెప్పి; ఒక్కచిలుకఁ = ఒక కుకమును; గిరికన్య = పార్వతీదేవి; కొమ్మ కుఁ = చంద్రికకు, కాఖ కని తోఁచుచున్నది; ఒసంగఁ = ఇచ్చెను.

భవిన్యచ్ఛుభములను బెలుపునదియు దంపతులను ప్రణయకలపమును పోఁగొట్టి కూ ర్చునదియు కోరిన కోర్కల నెఱచేర్చునదియు నగు నోకకుకంబును పార్వతీదేవి చంద్రిక కోసంగెనని భావము.

మ. నురభి న్నెన్నలతావి మల్లియలతేజు న్నోసవిఁ జాత్తికై ఖరి న్నాది శరద్దినాళి నననాఁఘస్ఫూర్తి సేమంతిడా ల్వరహేమంతముఖంబున న్నిశిరవేళ న్నెల్లచాల్పెంపు చా ల్పి రహిం గూర్చు నటంచు నొక్క విరి నీఁచె న్నారి యజ్ఞాక్షికిఁ. . 93

టీ. నురభిఁ = ఆమనియందు; పొన్నలతావిఁ = పొన్నపూలపరిమళమును; వేసవిఁ = గ్రీష్మర్తువునందు; మల్లియలతేజఁ = మల్లి కాకుసుమములయొక్కయొప్పిను, అనఁగా దాని సుమనోమనము; ఖర్దాదిఁ = ఖర్దాకాలముయొక్క ప్రాశంభమునందు; చాత్తికైఖరిఁ = మూలతీ న్నెన్నునొక్కరీతిని, అనఁగా కావినకుకము ననుట; శరద్దినాళిఁ = శరద్కాలముననుట.

హమునందు; అననానున్నార్థిక్ = సర్లకపుష్పములయొక్క ఆతిశయమును; విరహేమంతియ
ఖంబునక్. - వర హేమంత = క్రేష్టమగు హేమంత కాలముయొక్క, ముఖంబునక్ = అదిభాగమం
దు; సేమంతి దాల్ = చేమంతి ప్రకాశమును, దానిపరిమళంబుననుట; కిర వేళక్ = కిర కాల
మందు; మొల్ల చాలెంపుక్ = కుండక్రేణియొక్క ఆతిశయమును, అనన్ దానిపరిమళమును;
తాల్పి = ధరించి; రహిక్ = ఆనందమును; కూర్పును. అటంచుక్ = ఈ ప్రకారము వచించు
చు; ఒక్కవిరిక్ = ఒకపుష్పమును; గారి = పార్వతీదేవి; అభ్రాక్షిక్ = చంద్రికకు; ఇచ్చెక్ =
ఒసంగెను.

అనన్ గా వసంత గ్రీష్మ శర ధేమంత శిశిరంబులందు వరుసగాఁ బున్నా గమల్లి కామలతీ
సర్లక సేమంతి కాకుండ ప్రమానంబులపరిమళంబు ధరించునట్టి యొకపుష్పంబును గారీదేవి
చంద్రిక కిచ్చె నని భావము.

చ. తలఁచినకోరిక ల్లురియు* దాని మెఱుంగు మెఱుంగుమిన్నలం
దళతళమంచు మించుజిగి* దాని భరించినమాత్ర దేవకాం
తలఁ గికురించుసాం పెనఁగు* దాని నొకానొకరత్నమాలికా
జలరుహలోచనామణి కో*సంగె గిరింద్రకుమారి యు త్తటిక్. 94

టీ. తలఁచినకోరికల్ = కోరినకోరికలను; కురియుదానిక్ = వర్షించునట్టిదానిని, ఒసంగు
చున్నదాని నని భావము; మెఱుంగు మెఱుంగుమిన్నలక్ = కాంతిగల క్రేష్టములయిన
మెఱపులను; తళతళమంచుక్ = తళతళమని మెఱయుచు; మించుజిగిదానిక్ = మోతినకాం
తిగలదానిని; భరించినమాత్రక్ = ఆసరమును తాల్పినంతటనె; దేవకాంతలక్ = దేవాంగనల
ను; కికురించుసాం పెనఁగుదానిక్ = వంచించునందముచేత నతిశయించుదానిని; ఒకానొక
రత్నమాలికా = ఒకానొకరత్న హారమును; గిరింద్రకుమారి = పార్వతీదేవి; అత్తటిక్ = ఆసమ
యమందు; జలరుహలోచనామణిక్ = నారీరత్న కుగుచంద్రికకు; ఒసంగెక్ = ఇచ్చెను.

అనన్ గా నిష్ఠాఢముల నిచ్చునదియు మెఱపుతీవను దిరన్కరించుకాంతిలోఁ గూడినది
యు ధరించినంతమాత్రమున దేవాంగనలకన్న నెక్కువయందము గల్గించునదియొనగు నొక
రత్న సరమును పార్వతీదేవి చంద్రిక కిచ్చె నని భావము.

చ. మఱియు నమూల్యవాంఛితస* మాజము లాదృతి చే ఘటించి యా
తెఱవఁ గవుంగిలించి నర* దేవకుమారిక పోయి వత్తు ని
త్తటి నని దెల్పి యాగిరిశ* తన్వ ముదంబున నేగ వేలుపుల్
తటిగొని వెంట నొంద రజఃతక్షితిభృన్నిలయంబుఁ జేరఁగక్. 95

టీ. మఱియుక్ = చెందియు; అమూల్యవాంఛితసమాజములు. - అమూల్య = తెలలేని,
అనన్ గ క్రేష్టములయినట్టిదని భావము, వాంఛిత = ఇష్టార్థములయొక్క, సమాజములు = సమాహ
ములను; ఆదృతిచేక్ = ఆసరముతో; ఘటించి = ఇచ్చి; అతెఱవక్ = ఆచంద్రికకు; కవుంగిలిం
చు = కాగిలింది; నర దేవకుమారిక = చంద్రికా! ఇత్తటిక్ = ఇత్తుకుపోయినట్లుక్ = పోయినట్లుచేసెదను.

అనిలెన్పి = ఈ ప్రకారము లెలియఁ జేసి; ఆరికతన్ని = ఇంభుకాంతయగు నాపార్వతీదేవి; ముదంబునక = సంతసము చేత; వేలుపుల్ = దేవతలు; తిత్తిగొని = పూసి; వెంటక = వెంటడి; ఒండక = పొందఁగా; దేవాంగనలు వెంట రాఁగా నని తాత్పర్యము; రజితక్షీతిభృన్నిలయంబు = కైలాససిరియను గృహమును; చేరఁగక = పొందుటక; ఏకక = అరిగెను.

అనఁగా పార్వతీదేవి చంద్రికకుఁ గోరింకొరిక లెల్ల నొసఁగి కాఁగిలించి పోయి వత్తునని వచించి దేవతలం గూడి కైలాసనిలయంబుఁ జేరె నని తాత్పర్యము.

ఉ. అంత సుచంద్రమానవకులాలాగ్రణిచే క్షణదోదయక్షమా
 కాంతునిచే బహూకృతులు * గైకొని తత్సకలాంతరీపరా
 ట్సంతతు లెల్ల నైజపురజాతముఁ జేరఁగ నేగ మానసా
 భ్యంతరసీమఁ దచ్చుభవహోవిభవౌన్నతి నన్ను తించుచుకా. 96

టీ. అంతక = అతిస్తుట; సుచంద్రమానవకులాలాగ్రణిచే = మునుపంకశ్రేష్ఠుండగు సుచంద్రునివలన; క్షణదోదయక్షమాకాంతునిచే = క్షణదోదయ రాజువలన; బహూకృతులు = బహుమతులను; గైకొని = గ్రహించి; తత్సకలాంతరీపరాట్సంతతులెల్లక = తత్ = ప్రసిద్ధులగు, సకల = ఎల్ల, అంతరీపరాట్ = ద్వీపాధిపతులయొక్క, సంతతులెల్లక = సమూహములె; మానసాభ్యంతరసీమక = చిత్తమధ్యప్రదేశమందు; తచ్చుభవహోవిభవౌన్నతిక = అవివాహమహోత్సవముయొక్క, యతిక మమును; నన్ను తించుచుకా = సాగమును; నైజపురజాతముక = నిజపత్న బృందమును; చేరక = పొందుటకు; ఏకక = చ నెను.

అనఁగా వివాహమహోత్సవమునకై చుగదించి యున్న సకలదేశరాజులును సుచంద్రునివలన క్షణదోదయనివలన బహుమతుల నొంది మావివాహోత్సవము నెన్నుచు స్వపురంబులు చేరఁ బోయిరని భావము.

మ. అలపాంచాలవిభుండు పుత్రి కధికాంతావాసనూత్నప్రవే
 శలనన్తంగళ మూన్సంగఁ దలచి తత్సారంగదేశీయకుం
 తలఁ దాఁ గాఁగిటఁ జేచ్చి యంకవసతిం * దాల్కొల్పి నవ్యాక్రమసం
 కులమై కన్దవ దోఁప నచ్చెలువఁ బల్కుం బ్రీతిచే నత్తటికా. 97

టీ. అలపాంచాలవిభుండు = అక్షణదోదయఁడు; పుత్రిక = చంద్రికకు; అధికాంతావాసనూత్నప్రవేశలనన్తంగళము. - అధికాంతావాస = భర్తృగృహమునకు, నూత్నప్రవేశ = నూతనప్రవేశరూపమగు, లసత్ = ప్రకాశించుచున్న, మంగళము = కల్యాణమును; ఊన్సంగక = చేయుటకు; తలఁచి = మనమునందు యుత్పించి; తత్సారంగదేశీయకుంతలక = భృంగములవంటి కుముగలయాచంద్రికను; ఇచట సీమదసమాప్తయందు దేశీయర్ ప్రత్యయము; తాక = క్షణదోదయఁడు; కాఁగిటఁ జేచ్చి = కాఁగిలియఁడుఁ జేర్చుకొని; అంకవసతిక = ఉత్సంగస్థానమును; దాల్కొల్పి = పొందఁ జేసి; కన్దవ = కనుదోయి; నవ్యాక్రమసంకులమై. - నవ్య = నూతనమగు,

అశ్రు=కన్నీటిచేత, సంకులమై=వ్యాకులమయినదై; తో=పక్ష=తోయమండఁగ; అచ్చెలువ=అచంద్రికతో; అత్తజీకో = అనమముందు; సీతచేకో = క్షేమతో; పల్కుకో = పలికను

అనఁగా ఊణదోవయుంను చంద్రికకు భర్తృగృహమునకుఁ జేయుఁ దలఁచి యా చంద్రికను దొడవై నిమగ్నని కన్నీ రిడుచు చంద్రికతో నిట్లు పలిక నని భావము.

క. నిచ్చలు పుట్టినయింటికిఁ, జొచ్చినయింటికి నపూర్వశుభకీర్తితతుల్
మొచ్చ మెలంగవె తల్లి భ, వచ్చరితిము భువనప్రణ్యవై ఖరెఁ బొదలకో.

టీ. నిచ్చలు=ఎల్ల పుత్రు; పుట్టినయింటికిఁ=జనకగృహమునకు; జొచ్చినయింటికిఁ = తానుప్రవేశించినయింటికి, అనఁగా భర్తృగృహమునకు; అపూర్వశుభకీర్తితతుల్.—అపూర్వ=నూతనములగు, శుభ=మంగళకరములగు, కీర్తితతుల్=కీర్తిప్రదములు; మొచ్చకో = ఆతలియిందునటులు; తల్లి=చంద్రికా! భవచ్చరితిము.—భవల్=నీయొక్క, చరితిము=నచ్చరిత్రము; భువనప్రణ్యవై ఖరెఁ,—భువన=వరంచమందు, ప్రణ్యవై ఖరెఁ=పవిత్రమగురితఁచె; పొదలకో=స్పృశింబొందునటులు; మెలంగ వె=వర్తింపుమా.

అనఁగా జనకగృహమునకు భర్తృగృహమునకును కీర్తి యుత్తయిండునటులు నీచరితము లోకములందు పవిత్రమనికేర్పొనఁబడునటులు వర్తింపు మని భావము.

సీ. వంశధర్మనిరూఢి * వఱలించె నీనారి
మహితశాస్త్రాధిగమంబుకలిమి
గురుతరులకు వన్నె * గూరిచె నీశ్యామ
ఘనసుమనోవిక * ననముచేత
నిను నుదయంబున * నెనఁగు నీపద్మిని
మంజులాలాదనా * మగ్రి మెఱయ
ద్విజరాజఁ బోషించి * దీపించు నీకొమ్మ
భాసురఫలదాన * వటిమఁ బూని

తే. యనుచు జగ మెల్ల నుల్లాస * మతిశయిల్ల
సంతతము మెచ్చ మను మమ్మ * ఊమకు జన్మ
పేద మనఁ దనర్చు సంభోజ * పాణిజీవ
నమ్మ జీవన మని యెంచు * మమ్మ కొమ్మ.

టీ. ఈనారి=ఈకాంత; మహితశాస్త్రాధిగమంబుకలిమి.—మహిత=అధికమగు, శాస్త్ర=ఆస్తికశాస్త్రముల యాతీంతియొక్క, అధిగమంబు=ప్రాప్తియొక్క, కలిమి = సంపద

చేత; వంశధర్మనిరూఢి. - వంశధర్మములచారధర్మముయొక్క, నిరూఢికో ప్రసిద్ధిని; వంశలింఛెకో ప్రకాశింపజేసెను. ఇచట, ఈనాది=ఈయలైత్రాడు; మహితకాస్త్రాధిగమంబు కలిమికో. - మహితమగు, కాస్త్ర=బాణపుంజయుక్క, ఆధిగమంబు=ప్రాప్తియొక్క, కలిమికో=కలుగుటచేత; వంశధర్మనిరూఢికో = వెనుకధనువుయొక్కనిరూఢిని; వంశలించె నను సర్థము దోచుచున్నది; అనగా నీకాంత సమస్తకాస్త్రములు చిదివి కులాచారధర్మమును కక్కగ నభివృద్ధిచేసెనని తాత్పర్యము. ఈశ్యామ=ఈచంద్రిక; మనసుమనోవికసనము చేతకో. - మన=మనులగు, మనః=విద్వాంసులయొక్క, వికసనము చేతకో=అనందము చేత; గురుతరులకుకో=తండ్రిమొదలగుపూజ్యులకు; వన్నెకో = అలంకారమును; కూరిచెకో = ఒనరించెను. ఇచట, ఈశ్యామ=ఈప్రేంకణపుత్రుని; మనసుమనోవికసనము చేతకో=మనమగుపుష్పవికాసము చేత; గురుతరులకుకో=గొప్పపుత్రములకు; వన్నెగూర్చెననుసర్థము దోచుచున్నది. అనగా నీచంద్రిక విద్వాంసులను సంకశింపజేయుటచే తండ్రి మొదలగువారి కందఱికిని మిక్కిలి యలంకారమును గలుగజేసెనని భావము. ఈపద్మిని=ఈచంద్రిక; ఇనుమదయంబునకో=పడి యొక్కయత్కర్మము చేత; మంజులమోదసామగ్రి.-మంజుల=మనోజ్ఞమగు, ఆమోదసామగ్రి=సంతోషసామగ్రి; మెఱయుకో=ప్రకాశించునటులు; ఎనగుకో=ఒప్పును. లోకమందు పడి సంతోషించినచో పత్ని సంతోషించుటయు వ్యసనపడినచో వ్యసనపడుటయు ముఖ్యపతి వ్రతాధర్మము, అందుకు "ఆర్తాశ్చే మదితే హృష్టా ప్రోషితే ములినా కృశా" యని ప్రమాణము; ఇచట, పద్మిని=పద్మలత; ఇనుమదయంబునకో=నూర్వోదయమందు; మంజులమోదసామగ్రిమెఱయకో.-మంజులమగు, ఆమోదసామగ్రి=పరిమళసామగ్రి, మెఱయునటులు; ఎనగునని యర్థాంతరము దోచుచున్నది. ఈకొమ్మ=ఈచంద్రిక; భాసురఫలదానపటిమకో.-భాసుర=ప్రకాశించుచున్న, ఫల=లాభములయొక్క, దాన=త్యాగముయొక్క, పటిమకో=సామర్థ్యమును; పూని=పొంది; ద్విజరాజికో=బ్రాహ్మణశ్రేణిని; పోషించి=కాపాడి; దీపించుకో=ప్రకాశించును. ఇచట, ఈకొమ్మ=ఈశాఖ, భాసురమగు, ఫల=పండ్లయొక్క, దానపటిమను లూని, ద్విజరాజికో=పక్షిశ్రేణిని, పోషించి, దీపించుననుసర్థము దోచుచున్నది. అనగా నీచంద్రిక పోషకమహాదానంబు లిచ్చి బ్రాహ్మణులక గాపాడుచు ప్రకాశించుచున్నదని భావము. కొమ్మ=చంద్రికా! ఆచుకో=పూర్వోక్తప్రకారమువచించుచు; జగ మెల్లకో=లోకమంతయు; ఉల్లాసము = సంతోషము; అతిశయిల్లకో = హెచ్చగా; శంతతము=ఎల్లపుడు; మెచ్చకో=క్లాభించునటులు; మనశ్శుభ్రు=వర్తింపునున్న, శ్శనుకుకో=భావిని; శస్త్రసహయం=పుట్టుకపట్టు; అనకో=అనునట్లు; తనశ్శుభ్రంభోజపాణిశీషనస్తు.-తనశ్శుభ్రం = శిష్యునున్న, అంభోజపాణి=స్త్రీయొక్క, శీషనస్తు=బ్రతుకె; శీషనమని=బ్రతుకని; ఎంచుమస్తు=తలంపుచున్న. ఇచట, తమకుకో=ధూమికి, జనపదమనకో=జన్మస్థానమనునటులు, తనశ్శుభ్రంభోజపాణిశీషనస్తు.-తనశ్శుభ్రునున్న, అంభోజ=కమలములుగల, పాణి=యత్రే పునరుపంటి, శీషనస్తు=జలమె, శీషనమని=జలమని, ఎంచుమస్తు = మనసుసర్థము దోచుచున్నది. ఈకని "అష్టస్యోపస్థిని" యన్నప్రతి న్నననించె నని యొకాంశమునది.

క. అట్టియెడ నశ్రు లక్షులఁ, దొట్టఁగ నవనమితవదనతోయజ యగునా
పట్టిఁ దనయంకపాళిం, బట్టి నయం బొప్ప జనని * పలికె న్నరణఁ. 100

టీ. అట్టియెడఁ = ఆసమయమందు; అక్షులఁ = కనులందు; అశ్రులు = కన్నీళ్లు; దొట్టఁ గఁ = న్రవింపఁగ ; అవనమితవదనతోయజయగునాపట్టిఁ. - అవనమిత = వంపఁబడిన, వదన తోయజయగు = ముఖకమలముగలదగు, అపట్టిఁ = అలిడ్డను; తనయంకపాళిఁ = తనతోడ మీఁద; పట్టి = ఇడుకొని; నయంబు = నీతి; ఒప్పఁ = తగునటులు; జనని = తల్లి; కరుణఁ = దయ తో; పలికెఁ = వక్ష్యమాణప్రకారముగఁబలికెను.

మ. అలశై లేంద్రతనూజ యంతసతి నార్ధాంగీకృతం జేసె శీ
తలరోచిర్ కుటుండు గానఁ జెలులం * దత్తత్తదాత్వోచితో
జ్వలకృత్యంబుల మెచ్చి మెచ్చరు ధరాచక్రంబునక భర్తలై
న లతాంగీమణి పూతధర్మసరణి * న్వర్తింప మే లెంతయుఁ. 101

టీ. శీతలరోచిర్ కుటుండు = చంద్రమాళియగుశంకరుండు ; అలశై లేంద్రతనూజయంత సతిఁ = ఆచార్యతీజేవియంతకాంతను , పార్యతీజేవియంతపత్రతననితోఁచుచున్నది; అర్ధాంగీ కృతఁ = సగమగునట్టులంగీకరింపఁబడినదానినిగాను , అర్ధాంగిగాఁజేయఁబడినదానినిగా నని తోఁచుచున్నది ; కానకఁ = ఆహేతువుచేత; చెలులఁ = భార్యలను ; తత్తత్తదాత్వోచితో జ్వలకృత్యంబులఁ. - తత్తత్ = ఆయా, తదాత్వ = తత్కాలమందు, “తత్కాలస్తుతదాత్వం స్యా” తనియమరుడు, ఉచితఁ = యోగ్యమగు, ఉజ్వల = ప్రకాశించు, కృత్యంబులఁ = పనుల యందు; భర్తలు = పతులు ; ధరాచక్రంబునకఁ = పుడమియందు; మెచ్చి మెచ్చరు = క్లాఫింపి క్లాఫింపరు. వినుకఁ = అటులైనను; లతాంగీమణి = స్త్రీరత్నమగుచంద్రికా ! పూతధర్మసరణిఁ = పవిత్రమగుకులధర్మమార్గమున; వర్తింపఁ = వర్తించుట; ఎంతయుఁ = మిక్కిలి; మేలు = శుభము.

అనఁగ నోచంద్రికా ! యీశ్వరుండును పతివ్రతాశిరోమణి యగుపార్యతీజేవియంత దానిని అర్ధాంగీకృతను జేసె, లోకమందు తఱచుగ పతులైనవారు తమకాంతలను ఆయా పనులయందు ఆయాపనులుములక్లాఫింపరు, అయినను కులకాంతలు ధర్మమార్గమందుఁ జరిండుట మేలని భావము.

ఉ. కైరవకోటికూటములు * గా వని చక్ర మవక్రకాతుకో
దారత మీఱ నద్వరవిశానము లెల్ల మహామహంబులక
భూరివికానవైఖరులఁ * బూనఁగఁ జేయుచు లోకచిత్రగం
భీరచరిత్రవై జగతిఁ * బెంపు వహింపఁ గదమ్మ చంద్రికా. 102

టీ. చంద్రికా - సంబుద్ధి, జ్యోత్స్నయనితోఁచుచున్నది ; కైరవకూటికోటములు. - కైరవ = పిఠునులయొక్క, కోటికూటములు = అనేకబృందములు “కైరవంతును జేసిస్యా త్కుటి

లేటే పుమా నయమ్' అనియుత్పలము, కలువలయొక్కకోటికూటములనియర్థాంతరముదోచుచున్నది; కావని=సరిగావని, అనఁగ నిరసించియునుట; ప్రసిద్ధచంద్రికకైరవకోటులఁగా పాడునట్టిస్వభావముగల దనియు, నీచంద్రిక తద్వ్యతిరేకముగ కైరవకోటులఁదిరన్పరించునది యనియు భావము. చక్రము=జక్కవ; ఆవక్రకాతుకో దారతక్.-ఆవక్ర = అకుటిలమగు, కాతుక=కుతుకముయొక్క, ఉ దారతక్ = ఔదార్యముచేత; మీఱక్ = అతిశయింపఁగ; అనఁగ ప్రసిద్ధచంద్రిక చక్రములకుకాతుకమును బోగొట్టునదియనియు నీచంద్రికచక్రముసంతసించునటులు చేయునదియనియువ్యతిరేకము, చక్ర మనఁగ రాష్ట్రము సంతోషించునటులు వర్తించున దని నిసర్గతాత్పర్యము. సద్వరవితానములు.-సత్=రిక్కలయొక్క, వర=శ్రేష్ఠములగు, వితానములు=సమాహములు; ఎల్లక్=అన్నియు; మహామహాంబులక్ = అధికకాంతులచేత; ఘోరివికాసవైఖరులక్.-ఘోరి=అధికమగు, వికాస=వికసనముయొక్క, ప్రకాశముయొక్కయనుట, వైఖరులక్=రీతులను; పూనఁగక్ = పొందునటులు; చేయుచుక్ = ఒనరించుచు; సద్వరవితానములు=సత్పురుషసంఘములు; మహామహాంబులక్ = అధికోత్సవములచేత; ఘోరి=అధికమగు, వికాస=సంతసముయొక్క, వైఖరులఁబూనునటులు చేయునది యని స్వభావార్థము; ప్రసిద్ధచంద్రిక సద్వరవితానమునకు వికాసము నడఁగఁ జేయు ననియు నీచంద్రిక యాసద్వరవితానమునకు వికాసమును జేయు ననియు వ్యతిరేకము; లోకచిత్రగంభీరచరిత్రవై.-లోక=భువనములయందు, చిత్ర = ఆశ్చర్యకరమగు, గంభీర=గంభీరమగు, చరిత్రవై=చరిత్రగలదానవై; జగతిక్=భూమియందు; కెంపుక్=వృద్ధిని; వహింపఁగదమ్=వహింపుమా.

అనఁగ నోచంద్రికా! నీవు ప్రసిద్ధచంద్రికవలెఁ గాక కైరవపుంజముల నిరసించునదియు చక్రమును సంతసంపఁజేయునదియును సద్వితానములఁ బ్రకాశింపఁజేయునదియునగు విచిత్రగుణములు గలదానవై పుడమి వృద్ధిఁ బొందు మని భావము.

క. ఘనవేణినిన్ను నీశుండు, దనమూర్తిగఁ దలఁచి మిగుల * దయచేసినచో
 వినయంబ పూని విశ్వభు, వనపూజ్యత మెలఁగవమ్మ * వసుమతిలోనక్. 103

టీ. ఘనవేణి=మట్టువంటిజడగలచంద్రికా! నిన్నుక్=నిన్ను; ఈశుండు=నీభర్త; తనమూర్తిగక్=తనకరిరముగ; తలఁచి=ఎంచి; మిగులక్ = అధికముగ; దయచేసినచోక్=అనుగ్రహించినయొడ; వినయంబ=భక్తి నే; పూని=గ్రహించి; వసుమతిలోనక్=భూమియందు; విశ్వభువనపూజ్యతక్.-విశ్వ=సమస్తమైన, భువన=లోకములయందు, పూజ్యతక్=పూజ్యత్వముచేత; మెలఁగవమ్మ=వర్తించుమా. ఇచట, ఘనవేణి=బాహ్నువి! నిన్నుక్; ఈశుండు=శంకరుండు; తనమూర్తిగక్ = అష్టమూర్తులలోనొకదానినిగా; తలఁచి; దయచేసినచోక్; వినయంబ=నమ్రాభావమునే; పూని; విశ్వభువనపూజ్యతక్.-విశ్వ = సమస్తమగు, భువన = ఉదకములచేత, పూజ్యతక్ = పూజ్యతచే; మెలఁగవమ్మ యనునర్థాంతరము దోచుచున్నది.

అనఁగ నీభర్త మిగులఁ బ్రీతితోనిన్నుఁ దనమూర్తిగఁ దలఁచినను నీవు మిగుల బెన్యము నేవుని యెల్లజగములలో పూజ్యతను వహింపు మని భావము.

సీ. కవగూడి సత్పతిఁ • గువలయంబు చెలంగ
 నలరుశ్యామయె శ్యామ • యవని నెంచఁ
 బురుషరత్నముఁ జెంది • సురభివృత్తి సుమనో
 గుణ మూసుకొమ్మయే • కొమ్మ తలఁప
 సర్వమంగళ యధీశ్వరునకు సామేన
 యనఁ దగు నతి సతి • యగు నుతింప
 నినపాదనేవనంబున ఘనామోదంబు
 నెనయుపద్మినియె పద్మిని నుతింప

తే. నుచిరముగ సుమనోవృత్తి • సాబగుఁ బూని
 కలదినంబులు ప్రియుమదిఁ • గలసి మెలసి
 నడచుకామిని కామిని • నళిననయన
 తెలిసి నీవింకఁ బతిచెంత • మెలఁగు మమ్మ.

టీ. సత్పతిఁ.-సతో=సత్పురుషుఁడగు, పతిఁ = భర్తను ; కవఁగూడి=జతఁగూడి ; కువలయంబు=భూవలయము ; చెలంగఁకొ=ఓప్పునటులు ; అవనిఁ=పుడమియందు ; ఎంచఁకొ=విచారింపఁగా ; అలరుశ్యామయె.-అలరు=ఓప్పుచున్న ; శ్యామయె = కాంతయె ; శ్యామ=ఉత్తమస్త్రీ. ఇచట, సత్పతిఁ=చంద్రుని ; కవఁగూడి;కువలయంబుచెలంగఁకొ=కలువవికసించునటులు ; అలరుశ్యామయె=ఓప్పుచున్న రాత్రియె ; శ్యామ=రాత్రియనునర్థాంతరము దోఁచుచున్నది. అనఁగ నెట్లుచంద్రసహితమైకలువకువికసించజేయు రాత్రిరాత్రి యనఁబడునయిట్లు పతిఁగూడి జగము మెచ్చఁజెలంగ కాంతయే కాంత యనఁబడుననిభావము. పురుషరత్నముఁ=పురుషశ్రేష్ఠుని ; చెంది=పొంది ; సురభివృత్తిఁ=పరిమళించువ్యాపారముచేత, శ్లాఘ్యసౌకీల్యాదివృత్తిచేతననుట ; సుమనోగుణము.-సు=శ్రేష్ఠమగు, మనః=హృదయమందు, గుణము=గుణమును ; ఊసుకొమ్మయె=పొందునట్టి కాంతయె ; తలఁపఁకొ=విచారింపఁగ ; కొమ్మ=కాంత ; ఇచట, పురుషరత్నము=పున్నాగవృక్షమును ; చెంది=కూడి ; సురభివృత్తిఁ=వసుంతపల్లినచేత ; సుమనోగుణము = ప్రహ్లాదులనుగుణమును ; ఊసు = పొందునట్టి ; కొమ్మయె=కాళయె ; తలఁపఁకొ=విచారింపఁగ ; కొమ్మ=కాళి. అనఁగ నామనియందుఁబుష్పించి పున్నాగమును జేరినకొమ్మయె కొమ్మ యనునట్లు పురుషశ్రేష్ఠుని గూడి సౌకీల్యాదిగుణములుగలకాంతయె కాంత యనఁబడు నని భావము. సర్వమంగళ=సమస్తగుణములుగలదై ; అధీశ్వరునకుఁ=తనబితకి ; సామేనయనకొ = అర్థశరీరమేయనునటులు ; తగుసతియె = ఓప్పుచున్న కాంతయె ; నుతింపఁకొ = వర్ణింపఁగ ; సతి = కాంత ; అగుఁకొ = అగును. ఇచట, సర్వమంగళ = సర్వ

మరిగళయసునామాంతరముగలదై; అధీశ్వరునకుఁ = శంకరునకు; సామేన = అర్థశరీరమే
 అనఁ = అనునటులు; తగునతి = ఓప్పుచున్న పార్వతియై; సతియగుఁ = పతివ్రతయగు నన
 నర్థము దోచుచున్నది. అనఁగ నీశ్వరున కర్థాంగియై చెలఁగుపార్వతిదేవిపగిది తనపై;
 మిటికి నర్థాంగివలె నొప్పుచున్న వనితయై వనిత యనం బడు నని భావము. ఇనపాదసేవన
 బునఁ. - ఇన = పెనిమిటియొక్క; పాద సేవనంబునఁ = చరణ సేవచేత; ఘనామోదంబు. - ఘనః
 అధికమగు, ఆమోదంబుఁ = కుతూహలమును; ఎనయుపద్దినయై = చెందుచున్నపద్మి;
 జాతికాంతయై; సుతింపఁ = వర్ణింపఁగ; పద్మిని = పద్మినీజాతికాంత. ఇచట, ఇనపాద
 సేవనంబునఁ = సూర్యకిరణస్పర్శచేత; ఘనమగు; ఆమోదంబుఁ = పరిమళమును
 ఎనయు పద్మినయై = పాండుపద్మలతయై; పద్మిని = పద్మలతయనునర్థాంతరము దోచుచున్న
 అనఁగ సూర్యకిరణ స్పర్శముచే తామరతీవ ఘనామోదంబు చెందుతీరి దనపతిచర
 సేవచే మిక్కిలి సంతసించు కాంతయై కాంత యనఁ బరఁగు నని భావము. సుచిరము
 గఁ = ఎల్ల కాలము; సుమనోవృత్తిఁ. - సు = నమీచీనమగు, మనోవృత్తిఁ = మనోవ్యాపారము
 చేత; సాబగుఁ = అందమును; పూని = గ్రహించి; కలదినంబులు = కలకాలము; ప్రియుమదిఁ =
 పతిమనమును; కలసి మెలసి = కలసివ ర్తించి; నడుచుకామిని = నడుచుచున్న కాంతయై; కామి
 ని = కాంత. నళిననయన = చంద్రికా! నీవు; తెలిసి = గురైతీరి; ఇంకఁ = ఈమీఁద; పతిచెంతఁ =
 పెనిమిటియొద్ద; మెలఁగు మఱు = నర్తింపుము.

మ. అని వా రంబుజనేత్ర నంప నటఁ దత్ప్రాణేశ్వరీయుక్తుడై
 జననాథేంద్రుఁడు కాంచనాంచితమణీజాజ్వల్యమానప్రభా
 జనితక్షౌచరదై నబింబధిషణా సంస్థాన మాస్యందనం
 బున నాత్మీయపురీలలామకము నామోదంబుమై జేరఁగఁ. 105

టీ. అని = పూర్వోక్త ప్రకారముగఁ జంద్రికకు నీతిఁ గఱపి; వాదు = తలిదండ్రులు; ఆం
 బుజనేత్రఁ = చంద్రికను; అంపఁ = పంపఁగా; ఆటఁ = ఆమీఁద; తత్ప్రాణేశ్వరీయుక్తుడై =
 ఆప్రాణేశ్వరియగు చంద్రికతోఁ గూడినవాఁడై; జననాథేంద్రుఁడు = సుచంద్రుఁడు; కాంచ
 నాంచిత మణీజాజ్వల్యమాన ప్రభాజనితక్షౌచరదైన బింబధిషణా సంస్థానము. - కాంచన =
 సువర్ణము చేత, అంచిత = ఓప్పుచున్న, మణీ = మణులయొక్క, జాజ్వల్యమాన = మిక్కిలి వెలుం
 గుచున్న, ప్రభా = కాంతిచేత, జనిత = పుట్టింపఁబడిన, క్షౌచరత్ = భూమియందువరించుచున్న,
 బింబింబ = సూర్యబింబముయొక్క, ధిషణా = బుద్ధికి, సంస్థానము = సెలవైనది; జౌస్యందనంబునఁ =
 అగునట్టి రథముచేత; ఆత్మీయపురీల లామకముఁ = తనరాజధానీశ్రేష్ఠమును; ఆ మోదంబు
 మైఁ = సంతసముచేత; జేరఁగఁ = ప్రవేశింపఁగా. వైపద్యముతో నన్వయము.

అనఁగఁ జంద్రికకుఁ దలిదండ్రులు నీతి బోధించి పంపఁగ నుచంద్రుఁడు మణికాంతు
 లచే బుడమిఁ జరించునినబింబ మనుమతి కొసఁగురథంబునఁ జంద్రికఁ గూడి నిజత్ర
 ఠంబుఁ బ్రవేశింపఁగ నని భావము.

సీ. వరవర్ణ సంపత్తి * నిరుపమశ్రీః బూను
 సాంగనానాకళా * చక్ర మనఁగ
 వసుకలాపవిభూతిః * బస మీఱుశ్రీవధూ
 రమణీయతరతనూ * రాజి యనఁగ
 స్ఫుటతరతారకా * పటిమఁ గౌతుక మూన్సు
 బహుకీర్తినవప్ర * పాలి యనఁగ
 ఘనజఘనోదార * గరిమ నింపులు నింపు
 వివిధభూమ్యవతార * వితతి యనఁగ

తే. పారవరవర్ణనీకోటి * బారు దీరె
 భర్తమయహర్త్యవీధులఁ * బార్థివేంద్రుఁ
 డనమనుమపేశలాలాభ * హర్ష భార
 వారకర్ణేజపానుభా * వముల రాఁగ.

106

టీ. వరవర్ణ సంపత్తి. - వర = శ్రేష్ఠమగు, వర్ణ = కాంతియొక్క, వర = శ్రేష్ఠములగు, వర్ణ = అక్షరములయొక్క, సంపత్తి = సంపద చేతి; నిరుపమశ్రీ. - నిరుపమ = సాటిలేని, శ్రీ = కాంతిని, శ్రీకారమును; పూను సాంగనానాకళాచక్రమనఁగ. - పూను = వహించినట్టి, సాంగ = అంగనహితమగు, నానాకళా = అనేకవిద్యలయొక్క, చక్రమనఁగ = నమాహమను నట్లు; అనఁగ క్లాఘ్యమగు వర్ణ సంపత్తిగల పురాంగనాబృందము వర్ణ సంపత్తితో జేరియున్న కళాబృంద ముననటులు బారు దీరె నని భావము. ఇచట కళాచక్రమునకు కాంతాబృంద మునకును కేవల శబ్దసాధర్త్యమున్న దని తెలియవలెను. వసుకలాపవిభూతి. - వసుకలాప = రత్నభూషణములయొక్క, ధననిచయముయొక్క, విభూతి = విశ్వర్యము చేత; పస = మీఱు శ్రీవధూరమణీయతరత నూరాజియనఁగ. - పసమీఱు = నమ్మి యిచ్చే నతిశయించుచున్న, శ్రీవధూ = లక్ష్మీ దేవియొక్క, రమణీయతర = మిగులమనోజ్ఞమగు, తనూరాజియనఁగ. - శరీర శ్రేణీయోయనునట్లు; అనఁగ వసుకలాపవిభూతి చేత లక్ష్మీ దేవి వహించినట్లు శరీరములాయనునట్లు బారు దీరె రని భావము. స్ఫుటతరతారకాపటిమ. - స్ఫుటతర తారకా = స్త్రీలయొక్క, పటిమ = సామర్థ్యము చేత; స్త్రీలరూపము చేతననుట; కాతుకము = సంతకమును; ఊన్నబహుకీర్తినవప్రపాలియనఁగ. - ఊన్ను = చేయుచున్న, బహుకీర్తి = అధికమగుకీర్తియొక్క, నవ = నూతనమగు, ప్రప్ర = కోటలయొక్క, పాలియనఁగ = బంతులు నునట్లు; అనఁగ స్ఫుటతర తారకారూపము చే నొప్పు కీర్తులయొక్కకోట లనునట్లు పార కాంతలు బారు దీరె రని భావము. ఘనజఘనోదారగరిమ. - ఘన జఘనా = అధికమగు కటిపురో భాగముగల స్త్రీలయొక్క, ఊదార = ఉత్కృష్టమగు, గరిమ = గొప్పతనము చేత, విశ్రుల జఘనముగల స్త్రీల రూపము చేతననుట; ఇంపులు = ఆనందములను; నింపువివిధ

భూమ్యవతార వితతియనఁగఁక. - నింపు = పూరించుచున్న, వివిధ = నానావిధములగు, భూమి = పుడమియొక్క, అవతార = రూపాంతరములయొక్క, వితతియనఁగఁక = సమాహమనునట్లు, అనఁగ పుడమి యొత్తిన యనేకస్త్రీ రూపములయొక్క సమాహమనునట్లు పురకాంతలు బాబు దీరి రని భావము. పార్థివేంద్రుఁడు = సుచంద్రుఁడు; ఆసమసుమనే శలాలాభహర్షభార వారకల్లేజపాచుభావములక. - ఆసమ = సాటిలేని, సుమనేశలా = చంద్రికయొక్క, లాభ = ప్రాప్తివలననైన, హర్ష = సంతసముయొక్క, భార = అతిశయముయొక్క, వార్ష = సమాహమునకు, కల్లేజప = నూచకములగు, “కల్లేజప స్నూచక స్నాస్త్వి త్పిశునో దుర్జనఃఖలః” అని యమరుఁడు, ఆసుభావములక = కటాక్షుడుల చేత; రాఁగఁక = వచ్చుచుండఁగ; భర్షమయహర్ష్యభిఖులక = బంగారుమేడలయొక్క ప్రదేశములయందు; పారవరవర్ణి వికోటి = పురకాంతలబృందము; బాబుదీరిక = పరుసదీరినను.

చ. నకలజగన్తన్నోహరు సుచంద్రునిఁ జంద్రికఁ జూడ నిట్లుకా
 తుకమునఁ జేరి పారనవతోయదవేణిక లెల్ల నుల్లస
 చ్చకచకతాసమానమణిసంకులకంకణరాజి గల్లన
 ని్వకసితమల్లికావితతి నింపుచు నింపులు పెంపు మీఱఁగఁక. 107

టీ. పారనవతోయదవేణికలెల్లక = పురకాంతలందఱు; సకలజగన్తన్నోహరుక. - నకల = నను సమగు, జగల్ = జగమునకు, మనోహరుక = మనోజ్ఞుఁడగు; సుచంద్రునిక = సుచంద్రభూపతిని; చంద్రికక = చంద్రికను; చూడక = చూచుటకై; ఇట్లు = ఈ ప్రకారము; కాతుకమునక = సంతసముచేత; చేరి = పొంది; ఉల్లసచ్ఛకచకతా సమానమణి సంకులకంకణరాజి. - ఉల్లసతో = ప్రకాశించుచున్న, చకచకతా = చకచకత్వము చేత; చకచకయని మెఱయుటచేత ననుట, అసమాన = తులలేని, మణి = రత్నముల చేత, సంకుల = వ్యాప్తమగు, కంకణ = వలయములయొక్క, రాజి = శ్రేణి; గల్లనక = గల్లమనిమ్రోయఁగ; వికసితమల్లికావితతిక. - వికసిత = వికసించిన, మల్లికా = మల్లికాపుష్పములయొక్క, వితతిక = సమాహమును; నింపుచుక = పూరించుచు; ఇంపులు = ఆనందములు; పెంపుమీఱఁగక = అతిశయింపఁగ. దీని ఖత్తరపద్యస్థక్రియతో నవ్యయము.

అనఁగఁ బురకాంతలు సుచంద్రునిఁ జంద్రికను జూచుటకైవచ్చి వారిపై మల్లికాపుష్పములను మణికంకణములు గల్లమని మ్రోయఁగ నింపుచు నానందములు మీఱఁగ నని భావము.

సీ. చట్టుకూఁతు నొకర్చు సర్వజ్ఞుఁ డగుమహే
 శ్వరునితోఁ దార్చినవామరచన
 ఖరపాదు రనవదలతర ధైవనపద్మివి
 తోన గూర్చినపవలైన చెయ్యి

లలకుముద్వతి మనోహారి యశాసత్పతి
 తో ఘటించిన యాప్రదోషస్పష్టి
 చిరపూరుషుని వసుస్సురితాంగి యగులక్ష్మి
 తో నెనయించునతుల్యసర్గ

తే. మన్నియు జగంబు మఱవ నయ్యబ్జజన్తుఁ
 డతులధీచాక చక్యంబు * ననమరూప
 మానుకూల్యంబు ననురూపయశావనంబు
 నమర నిద్దంపతులఁ జేసె * ననఘశక్తి.

103

టీ. చట్టుకూఁతునొకర్లుకొ=వివేకకూఱ్యురాలైన నొకకాంతను ; సర్వజ్ఞఁడు=సర్వమును దెలిసినవాఁడు; ఆగుమహేశ్వరునితోకొ=అయినట్టిశంకరునితో; తార్చిన = కూర్చిన; వామరచన=వక్రరచన; చట్టుకూఁతుకొ=హిమవంతునకు కూఁతురగు పార్వతీదేవి; మహేశ్వరునితోకొ=దార్చిన; వామరచన=వామభాగమందురచన యని స్వభావార్థము; ఖరపాదుకొ = గర్వభవాదిములుగలవానిని; రసవదంతర. — రసవత్ = శృంగారరసయుక్తమగు; అంతర = హృదయముగలది; వినపద్మనితోన = అయినట్టిపద్మనితొకాంతతోడనే; కూర్చిన పవలైనచెయ్యులు=కూర్చినట్టి విరోధముగల పనులు; ఖరపాదుకొ = నూర్చుని; రసవదంతర = మకరందము గర్భమందుఁగలది; వినపద్మనితోన = అయినట్టి పద్మలతోడనే; కూర్చిన = జతపఱచిన; పవలు = దినమందు; వినచెయ్యులు = అయినట్టి పనులు అని స్వభావార్థము; అలకుముద్వతికొ = అట్టి కుత్సితమగు సంతనముగలదానిని; మనోహారి = మనోహరుఁడు; ఔనత్పతితోకొ = అయినట్టి మంచినాయకునితో; ఘటించిన = కూర్చిన; ఆప్రదోషస్పష్టి = ప్రకృష్టదోషములుగల యానర్థాణము; అలకుముద్వతికొ = అలోపతీవను; సత్పతితోకొ = చంద్రునితోడ; ఘటించిన; ప్రదోషదృష్టి = ప్రదోషకాలమందలి స్పష్టియని స్వభావార్థము; చిరపూరుషునికొ = మదునలినానిని; వసుస్సురితాంగి. — వసు = సువర్ణమువలె, స్ఫురిత = ప్రకాశించుచున్న, అఁగి = శరీరముగలది; ఆగులక్ష్మితోకొ = అయినట్టి లక్ష్మియనుపేరుగల కాంతతో, ఎనయించు = పొందించు, అతుల్యసర్గము = ఈడుగాని స్పష్టి; చిరపూరుషునికొ = పురాణపురుషుఁడగు విష్ణుమూర్తిని; వసుస్సురితాంగి = ధనముచేఁ బ్రకాశించుచున్న అంగముగల, అనఁగ ధనరూపిణియగునమట, లక్ష్మితోకొ = లక్ష్మీదేవితో; ఎనయించినట్టియ తుల్యసర్గమని స్వభావార్థము; జగంబు = లోకము; అన్నియునుమఱవకొ = పూర్వోక్త వామరచనాదుని నన్నింటిని మఱచునటులు; అయ్యబ్జజన్తుఁడు = ఆనబుఠ; అతులధీచాక చక్యంబునకొ ... అతుల = సాటిలేని, ధీచాక చిక్యంబునకొ = బుద్ధిచాతుర్యముచేత; సమరూపము = సాటిలేనిరూపమును; ఆనుకూల్యంబుకొ = ఆనుకూలతయను; ఆనురూపయావనంబుకొ = ఆనుగుణమగు యావనమును; ఆమరకొ = పొందునటులు; ఇద్దంపతులకొ = ఈ చంద్రికా మంచంద్రులకు; అనఘశక్తికొ. — అనఘ = నిర్దుష్టమగు, శక్తికొ = సామర్థ్యముచేత; ఔనకొ = స్పృశించెను.

అనఁగ వివేకకూన్యరా లైనదానిని సర్వజ్ఞుడఁగు శంకరునికి ఘటించిన వక్రరచన ను, ఖరపాదుని పద్మినితోఁ గూర్చిన విపరీతస్పృహని, కుముద్వతిని నత్పతితోఁద్వారిన ప్రజోషస్పృహని, వసుస్ఫురితాంగియగులక్ష్మిని ముదుసలివానితోఁ గూర్చిన యతుల్యసర్గమును, వీని నన్నింటిని జగము మఱచునటులు ఈనలువ జాణతనము చేత నసమరూపాది గుణంబులు కలుగునట్లు ఈచంద్రికాసుచంద్రుల సృజించె నని భావము.

చ. క్షమ నొకకిన్న రాగ్ర సరుః సఖ్యముఁ బూని మహానటుండు నా
 నమరి తపస్విరాజవనిశతాళి వ్రతంబులు దూల్చినట్టి యా
 కమలకరుఁ వరించుగిరిఃకన్యక నవ్వఁగఁ జాలుఁ జంద్రికా
 కమలదళాక్షి సద్గుణినిఃకాయపయోధి సుచంద్రుఁ జేరుటఁ. 109

టీ. క్షమఁ=పుడమియందు; ఒకకిన్న రాగ్ర సరుసఖ్యము=ఒకానొక కుత్సితపురుషుని నేస్తమును; పూని = గ్రహించి; కుచేరునిసఖ్యముఁ బూని యని స్వభావార్థము; మహానటుండు నాఁ=దొడ్డనట్టువుండ నునట్లు, మహానటుండని యీశ్వరునికి నామాంతరమని స్వభావార్థము; అమరి=ఓప్పి; తపస్విరాజవనిశాళివ్రతంబులు.-తపస్విరాజ=మునిరాజులయొక్క, వనితా=కాంతలయొక్క, ఆళి=శ్రేణియొక్క, వ్రతంబులు=నియమములను, పతివ్రతాధర్మములననుట; తూల్చినట్టి= పోఁగొట్టినట్టి; ఆకమలకరుఁ=లేడికిరమందుఁగల యాశంకరుని; శంకరుండు దాసుకావనమందు దిగంబరుండై తిరుగుచుండఁగ మునికాంతలు చూచిపూహించుటయు నామునులు శంకరునిశేషము పుడమిం దెగిపడునటులు కలిపి నాశేష మట్లై పడఁగా దాని సర్వలోకములు వహింపలేకయున్నంజూచి విష్ణువు యోనిరూపము ధరించిదానిం గైకొనెనని పురాణమందు ప్రసిద్ధము; వరించు గిరికన్యకఁ=కోరినట్టి పార్వతీదేవిని, చంద్రికాకమలదళాక్షి = చంద్రికయనుపేరుగల కమలలోచన; సద్గుణినికాయపయోధిఁ=శ్రేష్ఠగుణపుంజమునకు రక్షాకరుండగు; సుచంద్రుఁ = సుచంద్రుని; చేరుటఁ= చేరుటవలన; నవ్వఁగఁ= పరిహసించుటకు; చాలుఁ=ఓపును.

అనఁగ కిన్నరసఖ్యమునుబూని మహానటుండనంబరఁగి మునికాంతలకు వ్రతభంగముఁ జేసినశక్తిని వరించియున్న పార్వతీదేవిని, చంద్రిక గుణనిధి యగుసుచంద్రుని వరించుటచే పరిహసింపఁ జాలునని భావము.

మ. కమలావాప్తి మలీమసాంతరమున ః న్లన్నట్లు మిన్నందు దు
 ర్గమవృత్తిం జరియించుఁ దద్వ్యయమునఃస్థాంచు నిర్విచూపంబు మే
 ఘము తద్వృత్తిఁ బాసంగె నా కచిరరుః క్త్వం బంచు నామించు తాఁ
 గమలాలోకనయై యుదారగుణవఃత్కాంతాస్తిఁ బొల్పెఁ ధరణ. 110

టీ. కమలావాప్తిఁ=సంపదకలుగుటచేత; మలీమసాంతరమునఁ.-మలీమన=మలినమగు, అంతరమునఁ=స్పృహయనుచేత ఉదకప్రాప్తిచేత; నల్ల నియంతరముచేత ననిపే

ఘపర మగునర్థము; కన్పట్టుకొ=కానవచ్చును. మిన్నందుకొ=ఉచ్చొంగుచు, ఆకనమంటి నని మేఘపర మగు నర్థము. దుర్గమవృత్తికొ=పొందరాని నడవడిచేత, గిరికిఖరాదులయందు వర్తనముచేత నని మేఘ పర మగు నర్థము ; చరియించుకొ=నడచును. తద్వ్యయమునకొ. - తత్=ఆసంపదయొక్క, ఆజలముయొక్క, వ్యయమునకొ=నాకముచేతను; విరూపంబు=వైవర్ణ్యమును, తెల్లబోవుటను. మేఘము=పుల్లింగ సారస్వమువలన నొకపురుషుండని తోచుచున్నది; కాంచుకొ=పొందును ; తద్వ్యక్తికొ.-తత్=ఆపురుషునియొక్క, యుక్తికొ = సంబంధముచేత; తత్=ఆమేఘముయొక్క, యుక్తికొ=సంబంధముచేత; నాకుకొ; ఆచిరరుక్త్యంబు=నిలువని కాంతిగలుగుట, తటిద్భావము; పాసంగెకొ=కలిగెను. అంచుకొ=ఈప్రకారముచు; ఆమించు=ఆమెఱపు ; తాకొ=తాను; ధరకొ=భూమియందు; కమలాలోకనయొ=చంద్రికయొ, అనఁగఁ జంద్రికారూపముతోఁబుట్టియనుట; ఉదారగుణవత్సాంతాప్తికొ.-ఉదార=ఉత్కృష్టమగు, గుణవత్=మంచగుణములుగల, కాంత=ప్రియునియొక్క, అప్తికొ = ప్రాప్తిచేత; పాల్యెకొ=పిన్నెను.

అనఁగా లోకమం దొకపురుషుండు సంపద రాఁగానే విష్ణువీఁగుచు నాసంపద నశింపవలెవెలబోవుచు దుర్గమవృత్తిచేఁ జరించునటులు ఈమేఘము జలప్రాప్తి తదభావములవలన మలీమనత్వమును తెల్ల నగుటయును పొంది దుర్గమవృత్తి గలిగియుండుటచేదీనిసంబంధమువలన నాకచిరరుక్త్యంబు పాసంగెనని మెఱపుఁడిఁగ భూమియందుఁ జంద్రికారూపముతో జనించి ఉత్కృష్టగుణములు గల సుచంద్రునిఁ జేరి యొప్పె నని భావము.

వ. అనునప్పొరకామినీకలాపాలాప్రపంచంబున కుదంచితం బగుమనోంచలంబున దట్టం బగుమోదంబు రెట్టింప నొకశుభముహూర్తంబున భగవదనంగవిద్యయగునయ్యసవద్యాంగియుం దాను ననేకరంభానంభామవిజృంభితంబు, నగణ్యమగుపదలంకృతంబు, నపరిమితనుమనోవితానవిద్యోతితంబు, నసంఖ్యకవిజనవిభ్రాజితంబు, ననుపమగురుసమాజసంకులంబు, సకలంకకలానిధిధురంధరంబు, నపారశుచిధర్మపుణ్యజనరసాధీశమండితంబు, నచంచలనదాగతిధనదమహేశ్వరరాజివిరాజితంబునై, యమందవిభవజితపురందరమందిరం బగునాత్మీయనివేశనంబు ప్రవేశించి, యానుచంద్రధరణీచంద్రుండు, పక్షపాతపరాఙ్ముఖప్రచారుండయి, మహాసీయవసుకలాపంబున నభిరూపచక్రంబున కవక్రప్రమోదంబు గూర్చుచు, నద్గణంబుల కహీనద్యుమ్నంబు లొసంగుచు, బద్ధిసీనముదయంబున కబ్యుదయంబుఘటించుచు, నపూర్వవితరణసాండిధురంధరుండై కువలయంబునకుఁబోలె దుర్వారశార్వరవ్రాతంబున కామోదవర్ధనంబుఁ జేయుచు నభంగమంగళతరంగితం బగు నొక్కసమయంబున.

టి. అనునప్పారకామినీకలాపాలాపప్రపంచంబునకుఁ. - అను = పూర్వోక్తప్రకారముగఁ బలుకుచున్న, అప్పారకామినీకలాప=ప్రకృతలగునాపురకాంతలయొక్క, ఆలాప=సల్లాపములయొక్క, ప్రపంచంబునకుఁ=అతిశయమునకు; ఉదంచితంబు=మిక్కిలియొప్పుచున్నది; అగునునోంచలంబునకుఁ=అగునట్టివృద్ధులవృద్ధిచేయుచుండు; దట్టంబు=సాంద్రము; అగుమోదంబు=అగునట్టిసంతసము; రెట్టింపకుఁ=ఇనుమడింపఁగ; ఒకశుభముచూర్తంబునకుఁ=ఒకమంగళముచూర్తముండు; భగవదనంగవిద్య = మహిమగలమన్నభవిద్య; అగునయ్యనవద్యాంగియుఁ=అగునట్టియోచంద్రికయును; తానును=సుచంద్రికయును; అనేకరంభాసంభ్రమవిజృంభితంబును. - ఇది మొదలుకొని యీ చంచలనదాగతియనుపఱకు నీవిశేషణములచే నుపమానభూతపురందరమందిరంబున కన్న వ్యతిరేకమును జూపుచున్నాఁడు. - అనేక = పలువురగు, రంభా=స్వర్ణశైలవలననైన, సంభ్రమ=సంతసముచేత, విజృంభితంబును = ప్రకాశించునదియును, కదలీవృక్షములచేతఁ బ్రకాశించునదియని స్వభావార్థము; అగణ్యమగువదలంకృతంబును. - అగణ్య=లెక్కడరాని; మఘవత్=ఇంద్రులచేత, ఈమఘవచ్చుబ్రముమతుబంతము, “హవిర్జ్జ్వలతి నిశ్శంకో మఖేషు మఘనా నసౌ | తత్త్రైకో మఘనా నముత్ర బహవః” అని ఇట్లు మతుబంతమునకుఁ బెక్కుప్రామాణికప్రయోగంబులుగలవు; అలంకృతంబును=అలంకరింపఁబడినదియును, పెక్కుండగు జన్నముఁజేసినవారిచే నలంకరింపఁబడిన దని స్వభావార్థము; సర్గమందొకరంభయు నొకయింద్రుఁడును నిచట ననేకు లున్నారని భావము. అపరిమితమునోవితానవిద్యోతితంబును. - అపరిమిత=మితిలేని, నుమనోవితాన=దేవసంఘములచేత, విద్యోతితంబును=ప్రకాశించుచున్నదియును, మితిలేనిపూజస్వరములచేఁ బ్రకాశించుచున్న దనిస్వభావార్థము; స్వర్గమందు ముప్పదిమూఁడుకోట్లసంఖ్య గల దేవత లున్నారనియు నిచట మితి లేనిదేవతాబృంద మున్నదనియు భావము. అసంఖ్యకవిజనవిభ్రాజితంబును = అనేకులగు శుక్రలచేఁ బ్రకాశించుచున్నదియు; అసంఖ్యలగువిద్యజనులచేఁ బ్రకాశించుచున్నదని స్వభావార్థము; స్వర్గమందొకకవి యున్నాఁ డనియునిచట ననేకకవు లున్నారనియు భావము; అనుపమగురునమాజసంతులంబును. - అనుపమ=సాటిలేని, గురు = బృహస్పతులయొక్క, నమాజ=గణముచేత, సంతులంబును = వ్యాప్తమైనదియును; గురు=పితృదులగు పెద్దలయొక్కసమాజముచేత, సంతులంబైన దనిస్వభావార్థము; అనఁగ స్వర్గమందొక గురువున్నాఁ డనియు నిచట ననేకు లున్నారనియు భావము. అకలంకకలానిధిగురందరంబును. - అకలంక=కలంకరహితులగు, కలానిధి = చంద్రులయొక్క, ధురందరంబును=భారమునుపహించినదియును; అనఁగ స్వర్గమందొకఁ డయ్యును సకలంకుఁ డగుకలానిధి యున్నాఁ డనియు నిచట నిష్కలంకు లై నకలానిధులు గలరనియుభావము; అకలంక=పాపరహితులగు, కలానిధి = విద్యలకుస్థానభూతులగుపండితులయొక్క, భారమునుపహించినదని స్వభావార్థము; ఆపారశువిధర్త పుణ్యజనరసాధీశమండితంబును. - ఆపార = అంతములేని, శుచి=అగ్నులచేతను, ధర్త=యమధర్త రాజులచేతను, పుణ్యజన=నిర్మతులచేతను, రసాధీశ=వరుణులచేతను, మండితంబును = అలంకరింపఁబడినదియును; ఆపార = అధికముగు, శుచి=పరిశుద్ధముగు, ధర్త=న్యాయముచేత, పుణ్య = మనోజ్ఞులగు, జన=నరులచేతను, రసాధీశ=రాజులచేతను, మండితంబనిస్వభావార్థము; స్వర్గమందగ్ని మొదలగువారొక రొకరె యున్నా

రనియు నిదట ననేకులు గలరనిభావము. అచంచలసదాగతిధనదమహేశ్వరరాజివిరాజితంబునై.-అచంచల=స్థిరఁడగు, సదాగతి=వాయువులయొక్క, ధనద=కుబేరులయొక్క, మహేశ్వర = శంకరులయొక్క, రాజి = శ్రేణిచేత, విరాజితంబునై=ప్రకాశించునదియునై ; అచంచల=చలింపని, నత్=శ్రేష్ఠమగు, ఆగతి=ఆదాయముగల, ధనదమహేశ్వర=పదాన్యశ్రేష్ఠులయొక్క, రాజి = శ్రేణిచేత, విరాజితం బని స్పృభావార్థము ; స్వర్ణమందు కుబేరాదు లొక్కొక్కరె యున్నారనియు నిచటఁ దెక్కఁ ద్రున్నారనియు భావము. ఆమందవిభవజితపురందరమందిరంబు.-అమంద=అధికమగు, విభవ=సంపదచేత, జిత=జయింపఁబడిన, పురందరమందిరంబు=స్వర్ణముగలది ; అగునాత్మీయనివేశనంబు=అగునట్టిస్వగృహమును; ప్రవేశించి=చొచ్చి; ఆనుచంద్రధరణీచంద్రుండు = ఆనుచంద్రమహారాజు ; కవి ప్రసిద్ధచంద్రునికన్న యీనుచంద్రునియందు గుణోత్కృష్టతను చెప్పచున్నాఁడు.-పక్షపాతపరాజ్ఞుఖప్రచారం డయి=నుచంద్రుఁడు నిష్పక్షపాతప్రచారము గలవాఁ డనియు, ప్రసిద్ధచంద్రుఁడు శుక్లపక్షమందుఁ బక్షపాతము గలవాఁ డని యర్థము, పక్ష=కృష్ణపక్షమందు, పాత = పడుటచేత, పరాజ్ఞుఖ = అభిముఖముగాని, ప్రచారముగలవాఁడనిస్వభావార్థము, చంద్రుఁడు కృష్ణపక్షమందు క్షీణించుటచేఁ బరాజ్ఞుఖఁ డని తాత్పర్యము ; మహానీయపసుకలాపంబునకా.-మహానీయ=ఉత్కృష్టమగు, పసు = కిరణములయొక్క, కలాపంబునకా = సమూహముచేత ; అభిరూపచక్రంబునకుకా.-అభిరూప=మనోజ్ఞుమగు, చక్రంబునకుకా=చక్రవాకమునకు; అవక్రప్రమోదంబుకా.-అవక్ర=అతుటిలమగు, ప్రమోదంబుకా=సంతనమును; కూర్పుచుకా=చేయుచు; మహానీయపసుకలాపంబునకా=మహానీయమగుధనపుంజముచేత; అభిరూపచక్రంబునకుకా=విద్వద్బృందమునకు; అవక్రప్రమోదమునుకూర్పువాఁడని స్వభావార్థము; ప్రసిద్ధచంద్రుఁడు చక్రుకలాపముచేత అభిరూపచక్రమునకు కీడోనరించువాఁడనియు నీరాజు వానికి సంతనమును జేయువాఁ డనియు భావము; సద్దణంబులకుకా=రిక్కలగుంపునకు, అహీనద్యుమ్నంబులు=ఉత్కృష్టమగుగుకాంతులను; ఒనంగుచుకా=ఇచ్చుచు; సద్దణంబులకుకా=సత్పురుష సంఘమును; అహీనమగు, ద్యుమ్నంబులు=ధనములను; “ద్యుమ్నమర్థరైవిభవాఅసి” అని అమరుఁడు; ఒనంగుచునని స్వభావార్థము; ప్రసిద్ధచంద్రుఁడు సద్దణంబులకు కాంతిని పోఁగొట్టువాఁ డనియు నీరాజు అహీనమగుద్యుమ్నంబు నిచ్చువాఁడనియు తాత్పర్యము. పద్మీనముదయంబునకుకా=తామర తీవగుంపునకు; అభ్యుదయంబుకా = అధికమగువృద్ధిని; ఘటించుచుకా = చేయుచు ; పద్మీనముదయంబునకుకా=పద్మీనజాతిస్త్రీసంఘమునకు ; అభ్యుదయమును జేయువాఁ డని స్వభావార్థము ; ప్రసిద్ధచంద్రుఁడు పద్మీనముదయమునకు, నభ్యుదయమును జేయనివాఁ డనియు నీరాజు చేయువాఁ డనియు భావము; అపూర్వవితరణపాండితిభురంధరుండై.-అపూర్వ=మున్నెన్నఁడునులేని, వితరణ = త్యాగముయొక్క, పాండితి = పాండిత్యముయొక్క, భురంధరుండై = భారమునువహించినవాఁడై; కువలయంబునకుకాపోలెకా=కలవకువలెనై; దుర్వారకార్యరవ్రాతంబునకుకా.-దుర్వార=నివారించుటకశక్యమగు, కార్యర=చీకటులయొక్క, వ్రాతంబునకుకా=సమూహమునకు ; కువలయంబునకుకాపోలెకా = భూవలయంబునకునువలెనై ; దుర్వార=నివారించుటకశక్యమగు, కార్యర=దుష్టులయొక్క, వ్రాతంబునకుకా = సమూహమునకు ; ఆమోదచర్చనంబుఁజేయుచుకా.-ఆమోద = పరిమళమునకు, సంతనమునకు, చర్చనంబు=

అభివృద్ధిని, చేదమును ; చేయుచుకొనుటను ; అనగా ప్రసిద్ధచంద్రుడు కువలయంబు నకు నెటు లామోదవర్ధనముఁ జేయునో అరీతి నీసుచంద్రుఁడును కువలయ మనఁగ భూవల యమునకు నామోదవర్ధన మనఁగా సంతోషాభివృద్ధిని జేయుననియు, ప్రసిద్ధచంద్రుఁడు శార్వరవ్రాతంబునకు, అనఁగా, చీకటులగుంపునకు, ఆమోదవర్ధనమును, అనఁగా, సంతోష చేద్దమును జేయునట్లు సుచంద్రుఁడు శార్వరవ్రాతంబునకు అనఁగా దుర్భాగ్యులసమాహము నకు, ఆమోదవర్ధనంబును అనఁగా సంతోషవిచ్చేదమును జేయుచున్నాఁడని భావము. అభంగమంగళతరంగితంబు=అప్రతిహతమయిన శుభపరంపరతోఁ గూడినది; అగు నొక్క సమయంబునకొ=అయినట్టి యొక కాలమందు. వైపద్యముతో నన్వయము.

సీ. తెఱగంటిరారాలఁ ♦ దీర్చినకంబాల
 జతఁ గూడి యున్నవఁజ్రంపుబోది
 యల నంటఁ దార్చినఁ ♦ దలుకు లీ నెడుజాతి
 గుజరాతికెంపురాఁకులుకుతమ్మి
 మొగడలలోయంత్రముల జాటుపన్నీటి
 పలుచనితుంపురుల్ ♦ పడఁగ మీఱు
 జాళువాబొమ్మలఁకేల నుండెడువట్టి
 వేరులనురటీలఁవీజనంబు

తే. విరళవిరళంబులై దెన ♦ ల్పరిమళింపఁ
 జేయ గారుత్కృతగవాక్షఃసీమనంఘ
 టితభరణినాఁ గ శద్ధూపఁవితతిచేత
 గమ్మనువిహార గేహప్రఘాణమందు.

122

టీ. తెఱగంటిరారాలకొ=ఇంద్రసీలమణులచేత; తీర్చినకంబాలజతకొ=చేసినకంబము లజంటయందు; కూడియున్న వజ్రంపుబోదియలకొ=చేరియున్నట్టి రవలబోదిలయందు; అంటకొ=తగులునటులు; తార్చినకొ=కదియింపఁగాననుట; తలుకులు=మిక్కిలిప్రకాశములను; ఈ నెడుజాతి గుజరాతి కెంపురాకులుకు తమ్మి మొగడలలో యంత్రములకొ.-ఈ నెడు=ప్రసవించు చున్న, జాతి=ఉత్తమజాతిగల, గుజరాతికెంపురా = గుజరాతి దేశమందుఁబుట్టిన కెంపులయొక్క, గుజరాతి దేశమందు ఉత్తమజాతి కెంపులుపుట్టుట ప్రసిద్ధము, “గుజరాతి కెంపులు గోమేధి కంబులు” అని ప్రాచీనకవులును ప్రయోగించియున్నారు, కులుకు=సుందరమగు, తమ్మి మొగడల=తామర మొగ్గలయొక్క, లోయంత్రములకొ=లోపలనుండు యంత్రమువలనమండి ; జాటుపన్నీటి పలుచనితుంపురుల్.-జాటు=న్రవించుచున్న, పన్నీటి=పన్నీరుయొక్క, పలుచనితుంపురుల్=నూత్నకీకరములు; పడఁగకొ=పడుచుండఁగ; మీఱుజాళునా బొమ్మలకేలకొ.-మీఱు=అతిశయించుచున్న, జాళువాబొమ్మల = బంగారు బొమ్మలయొక్క, కేలకొ = కరములందు ; ఉండెడు వట్టివేరుల నురటీల వీజనమునకొ.-ఉండెడు=ఉన్నట్టి, వట్టివేరుల=వట్టివేళ్ళయొక్క,

సురటీల = విసనకణ్ణులయొక్క, వీజనంబు = విసరుట; విరళవిరళంబులై = పలుచునైనవై;
 దెసల్ = దిక్కులు; పరిమళింపణ్ = పరిమలించునటులు; చేయణ్ = చేయఁగా; గారుత్తతగవా
 త్తి సీమసుంఘటిత భరణినాఁగణ్.- గారుత్తత = మరకతమణులయొక్క, “గారుత్తతం మరక.
 తహ్శగల్పోహరిన్తణిః” అని అమరుఁడు, గవాత్తసీమ = వాతాయనప్రదేశములతో, సంఘ
 టిత = కూడుకొన్న, భరణినాఁ = కరండమో యనునట్లు; గళధూపవితతిచేతణ్.- గళత్ =
 జాఱుచున్న, ధూప = ధూపముయొక్క, ధూపమనఁగ కేశసంస్కారమునకై పరిమలించునటు
 లు వేయు నగరుమొదలగుదానిబాగ, వితతిచేతణ్ = నమూనాముచేత; గమ్మత వివారగేహప్ర
 ఘాణమందుణ్.- గమ్మను = పరిమలించుచున్న, వివారగేహ = క్రీడాగృహముయొక్క, ప్రఘా
 ణమందుణ్ = ఆళిందమునందు. వైపద్యముతో నన్వయము.

అనఁగా నింద్రసీలమణులతోఁ జేసి యున్న స్తంభములమీఁద నున్న రవలబోదల
 యందుఁ గదియించిన కెంపు తామరమొగ్గల కుక్షియం దమర్చిన పన్నీటియంత్రముల నుండి
 జాఱుచున్న పన్నీటితుంపురులు మీఁదఁ బడుచుండ నచట నిలిపి యున్న బంగరుబొమ్మల
 కరములం దున్న వట్టివేరులసురటీలు విసరుట దిక్కులఁ బరిమళింపఁజేయ ధూపవితతిచేసొప్పి
 నదై మరకతమణిమయ గవాత్తులు గల బరణియో యనునటు లుండు క్రీడాగృహప్రఘాణము
 నందని భావము. ఇదిట క్రీడాగృహాళిందమును కరండముగా నుత్పేక్షించుటచే నుత్పే
 ఱాలంకారము.

సీ. రతిరహస్యాధిదేవత తదాశ్రయ మంది
 శృంగారకళ బయల్ చేసె ననఁగ
 మరురాజ్యరమ నిన్న మరగి డానితి నంచు
 మచ్చిక్మైఁ గరం బిచ్చె ననఁగ
 మధులక్ష్మి ప్లాచీన మంతువు మఱిపింప
 వెనఁ బరిచర్య గావించె ననఁగ
 రతి భర్త కభయంబు మతిఁ గోరి తద్దేమ
 నిశితక స్త్రీ నెదుట నిలిపె ననఁగ

తే. లీల నలువంక వేర్వేఱఁ గీలుబొమ్మ
 లగరుధూపంబు లిడ తెలఁనాకుమడువు
 నొనఁగఁ బువ్వుల నురటిచే విసర రత్న
 దీపిక గ్రహింప నెమ్మది ధృతి రహింప.

టీ. రతిరహస్యాధిదేవత.- రతిరహస్య = సురతరహస్యముయొక్క, ఆధిదేవత = ఆధిష్ఠా
 నదేవత; తదాశ్రయము.- తత్ = అనుచుండ్రునియొక్క, ఆశ్రయము = గృహమును; అంది =
 పొంది; శృంగారకళణ్.- శృంగార = శృంగారరసముయొక్క, కళణ్ = కాంతిని; బయల్ చే

సెనవఁగఁ = ప్రకటింపఁజేసెనో యనునటులు; మరురాజ్యరమ = మన భ రాజ్యలక్ష్మీ; నిన్ను = నిన్నె; మరగి = ఆశపడి; దాసితిఁ = సమీపించితిని. అంచుఁ = అనుచు; మచ్చికమైఁ = మోహముచేత; కరంబు = హస్తమును; ఇచ్చెనవఁగఁ = ఓసంగెనో యనునట్లు; మధులక్ష్మీ = వసంతలక్ష్మీ; ప్రాచీనమంతువుఁ = పూర్వమందుఁజేసిన యపరాధమును; మఱింపఁ = మఱచునట్లు చేయుటకై; వెసఁ = వేగముగ; పరిచర్యఁ = సేవను; కావించెనవఁగఁ = చేసెననునట్లు; రతి = రతీదేవి; భర్తకుఁ = పెనిమిటియగు మరునకు; ఆభయంబు = భయములేమిని; మతిఁ = మనమునందు; గోరి = కాంక్షించి; తద్దేమని శిశుశస్త్రీ. - తల్ = ఆమరునియొక్క, హేమ = బంగరమయమగు, లేదా, సంవెఁగపువ్వునెట్లు, నిశిత = వ్యాడిగల, శస్త్రీఁ = శస్త్రమును, ఎదుటఁ = ముందర; నిలిపెనవఁగఁ = నిలువఁబెట్టెనో యనునట్లు; లీలఁ = విలాసముచేత; నలువంకఁ = నలుదిక్కులయందు; వేర్వేఱఁ = ప్రత్యేకముగ కీలుభూప్తులు = కీళ్లతోఁజేసినబొప్పులు; అగరుధూపంబుఁ = అగరుపొగను; ఇడఁ = ఇచ్చుచుండఁగ; తెలనాకుమడుపుఁ = సన్ననితమలపాకుమడుపును; ఒనఁగఁ = ఇయ్యఁగ; పువ్వులగురటిచేఁ = పూలవిసనకట్టచేత; విసరఁ = వీచుచుండఁగ; రత్నదీపికఁ = రత్నప్రదీపమును; గ్రహింపఁ = తీసికొనఁగ; అగరుధూపముమొదలగునవి నాలుగింటికిఁ పైచరణములందు క్రమముగ నవ్వయం బెఱుంగునది; నెమ్మదిఁ = మనమునందు; ధృతి = ధైర్యము; రహింపఁ = విప్పఁగా. దీనికు తరపద్యస్థక్రియలో నవ్వయము.

ఆనఁగా రతిరహస్యాధిదేవత సుచంద్రునిగృహము నొంది శృంగారకళను బ్రకటింపఁ జేసెనో యనునటు లాకబొమ్మ యగరుధూపంబు నిడె ననియు మదనలక్ష్మీ నిన్నె మరగితి నని మోహముచేత తనకరంబు సుచంద్రుని కొసంగెనా యను నట్లు ఒకబొమ్మ యాకు మడుపు లిచ్చె ననియు వసంతలక్ష్మీ తాను పూర్వమందు సుచంద్రునికిఁ జేసినయపకారమును మఱింపఁ బరిచర్యచేసెనో యన నొకబొమ్మగురటిచే విసరె ననియు రతి తనపతి యగు మరునకు సుచంద్రునివలన నభయంబు గోరి యామదనునికాంచనబాణమును నెదుట చుంచె నా యనునట్లు ఒకబొమ్మ రత్నదీపమును గ్రహించె ననియు భావము. లోకములో యుద్ధమం దభయము గోరినవాడు తనక త్తని ప్రతిపరునియెదుట సంచుట ప్రసిద్ధము.

చ. ప్రకటితచి త్తభూబిరుదఃపద్యములం బలె వింతఱంతులఁ
 నకినము లుగ్గడించు నెరఁచాయలఁ బాయనికెంపుకోళ్ళతోఁ
 జిలివొకాటపున్నెఱుఁగుఁచిక్కని పెండెరతో విధూతవృం
 తకునుమతల్పమై సీరులఁ దాల్కొనుశయ్య వసించినంతటఁ.

టీ. ప్రకటితచి త్తభూబిరుదపద్యములంబలెఁ. - ప్రకటిత = నెల్లడిచేయఁబడిన, చి త్తభూ = మరునియొక్క, బిరుద = జయచిహ్నములగు, పద్యములంబలెఁ = శ్లోకములవలెనె; వింతఱంతులఁ = ఆత్మర్థకరమగుకలకలధ్వనులచేత, నకినములు = శుభమోచకమగువాక్కులను; ఉగ్గడించు = వచించునట్టి; నెరఁచాయలఁ = శ్రేష్ఠమగుకాంతులను; పాయనికెంపుకోళ్ళతోఁ = విధనికెంపుకోళ్ళచేత; చిలివొకాటపున్నెఱుఁగుఁచిక్కని పెండెరతోఁ. - చిలివి =

తుడిచివైచిన, చొకాటపు=శ్రేష్ఠమగు, మెఱుఁగు = తళతళయనకాంతిగల, చిక్కనిపెఱ దెరతోక = చట్టమగుగొప్పతెరతోడను; విఘాతవృంతకుసుమతల్పమై.-విఘాత = పోఁగొట్టఁబడిన, వృంత=తోడిమగల, కుసుమ = పుష్పములయొక్క, తల్పమై = తల్పముగలదై; సింబల్ = కాంతులను; తార్కొనుకయ్యి = కదియునట్టియ్యును; వసించినంతట = నివసించినంతట. వైపద్యముతో నన్యాయము.

అనఁగా శ్రేష్ఠము లగు కాంతులు గలకెంపులతోఁకొ మరునివిరుదపద్యంబులపగిది వినంబడుధ్వనుల చే శుభశకునములఁదలపుచుండఁగా, చికిలిచేసినమంచి తెరతో తోడిమలు దీసిన పుష్పములు పఱచియున్న తల్పముతో నమరియున్న పఱపుపై గూర్చుండినంతలోనని భావము

క. చిత్తప్రభూతకలహోయ త్తతఁ గడుఁ దత్తఱింఁచునాత్మ స్వీడో ద్వృత్తి నడంచుచుఁ దగునబ్బిత్తరిఁ గని వల్కి రపుడుఁప్రియసఖులెల్లఁ.

టీ. చిత్తప్రభూతకలహోయ త్తతఁ = సురతాయ త్తత చేతను; కడుఁ = మిక్కిలి; తత్తఱింఁచునాత్మఁ = త్వరపడువృదయమును; ప్రీడోద్వృత్తిఁ = లజ్జాతిశయము చేత; అడంచుచుఁ = అడఁచుచు; తగునబ్బిత్తరిఁ = దివ్యమన్నయాచంద్రికను; కని = చూచి; ప్రీయసఖులెల్లఁ = సకీయలందఱు; ఆపుడు = ఆసమయమందు; వల్కిరి = వక్ష్యమాణప్రకారమువచించిరి.

తే. పురుషమణిఁ గూడి యామోదఁగరిమఁ బూను
నట్టిలతకూనసౌమనఁస్యంబుఁ బొగడ
నానె యాకల్పకం బైనఁ గానఁ దరుణి
తాల్పు మాకల్పకన్సూర్తిఁ ధవునిఁ గదియ.

టీ. పురుషమణిఁ = శ్రేష్ఠమగుపున్నాగవృక్షమును, పురుషశ్రేష్ఠుని; కూడి = కలసికొని; ఆమోదఁగరిమఁ = పరిమళముయొక్క యతిశయమును, సంతోషాతిశయమును; పూనునట్టిలతకూనసౌమనస్యంబు = పొందునట్టిబాలలతయొక్కకుసుమవాననను, పొందునట్టికాంతయొక్కమంచుమనసుగలుగుటను; పొగడఁ = నుతించుటకు; ఆకల్పకంబైనఁ = కల్పపర్యంతమైనను; నానె = ఆగునాయనికాకుపు. కానఁ = ఆదువలన; తరుణి = చంద్రికా! ధవునిఁగదియఁ = భర్తనుచేరుటకు; ఆకల్పకన్సూర్తిఁ = ఆలంకారస్ఫూర్తిని; తాల్పుము = ధరింపుము.

అనఁగఁ బున్నాగవృక్షమును జేరి పరిమళాతిశయమును బూని యున్న బాలలతయొక్క పరిమళమును కల్పపర్యంతం బైనఁబొగడ నలవిగాదు కనుక నీవును పున్నాగవృక్షమును గలసికొనిన బాలలతపగిది ప్రీయునిఁ గదియ నలంకారమును ధరియింపు మని భావము.

తే. అని యెలులు ఘనమణికలాపాళి భాస్వ
దంతుకంబున నలరించి యద్భుతముగఁ

జంద్రిక నృపాంబకాబ్జము * ల్పంతసిల్ల
నతనిఁ జేర్పంగఁ దలంచి దీ*వ్యన్నశ్రోక్తి.

టీ. చెలులు=చెలికత్తెలు; అని=పూర్వోక్తప్రకారముగఁబలికి; చంద్రిక=చంద్రికను, జ్యోత్స్నను; నృపాంబకాబ్జముల్=సుచంద్రుని నేత్రకమలములు; సంతసిల్ల=సంతోషించునటులు; అద్భుతంబుగఁ = చిత్రంబుగ; ఘనమణికలాపాలిఁ.-ఘన=శ్రేష్ఠముగు, మణికలాప=మణిభూషణములయొక్క, ఆలిఁ=పంక్తిచేత; ఘనమణి=మేఘశ్రేష్ఠములయొక్క, కలాప=సమాహముయొక్క, ఆలిఁ=పంక్తిచేత; భాస్వదంతుకంబునఁ=ప్రకాశించువస్త్రముచేత; భాస్వత్=నూర్పునియొక్క, అంతుకంబునఁ=కిరణముచేత; అలరించి=అలంకరించి; అతనిఁ=సుచంద్రుని; చేర్పింగఁ=చేర్చుటకు; తలంచి=యత్నించి; దీవ్యన్నశ్రోక్తి.- దీవ్యత్=ప్రకాశించుచున్న, నశ్రోక్తిఁ=నూతనమగువచనముచేత. దీని కు త్తరపద్యస్థక్రియతో నన్వయము.

అనఁగా చెలికత్తెలు చంద్రికను మేఘపంక్తిచేతను సూర్యకిరణములచేతను సుచంద్రుని నేత్రములు నంతసించునట్లు అలంకరించి రని భావము. చంద్రికకు విరోధులగు మేఘపంక్తి సూర్యకిరణములచే నలంకరించుటయు నాచంద్రికను నృపాంబకాబ్జములునంతసించునటుల అలంకరించుటయు చిత్రమనిభావము. మణిభూషణములచేఁ బ్రకాశించువస్త్రములచే చంద్రిక నలంకరించి రని న్యభావతాత్పర్యము.

చ. చనుదము లెమ్ము శ్యామ యింక * త్నాధరచంద్రుని డాయఁగా వలె
మన మలరంగఁ దత్కరవి*మర్దము దక్కినఁ దెల్వి దక్కునే
యని నయ మొప్పఁ దచ్చయము * నంటి తెమల్చిన లజ్జపెంపునఁ
వనజదళాక్షి నమ్రముఖ*వారిజయై నిలఁ బూన వెండియుఁ. 118

టీ. శ్యామ=చంద్రికా! మనమలరంగఁ=శూదయమునంతసించునటులు; ఇంకఁ = ఈమీఁద; త్నాధరచంద్రునిఁ = రాజచంద్రుండగుసుచంద్రుని; డాయఁగావలెఁ= సమీపింపవలయును, అనఁగ సుచంద్రునిఁజేర వలయు ననుట. చనుదము=పోదము. లెమ్ము. తత్కరవిమర్దము.-తత్ = ఆసుచంద్రునియొక్క, కర = హస్తముయొక్క, విమర్దము = నర్దుము; తక్కినఁ = విడువఁగా; తెల్విదక్కునె=తెల్విగులుగునా? కలుగదనుట. అనఁగ పురుషకరనర్దుము కాంతలకు మిగుల శోభావహ మని భావము. “సురతమృదితా బాలవనితా | తనిమ్నా శోభంతే గళితవిభవా శ్చార్ధిణు నృపాః” అనిప్రాచీనవచనము; అనితాప్రకారముపలికి; నయమొప్పఁ=నీతియొప్పునటులు; తచ్చయమునంటి=అచంద్రికకరంబుఁబట్టుకొని; తెమల్చినఁ=లాగఁగా; లజ్జపెంపునఁ=ప్రీడాతిశయముచేత; వనజదళాక్షి = చంద్రిక; నమ్రముఖవారిజయై.-నమ్ర=వంగిన, ముఖవారిజయై = ముఖమలముగలదై; నిలఁ=నిలుచుటకు; పూనఁ=ప్రయత్నింపఁగ; వెండియుఁ=మరల. దీనికు త్తరపద్యస్థక్రియతో నన్వయము.

శ్యామ=రాత్రి; డ్వాధర చంద్రునికొండుపుకొండమీఁదిచంద్రుని; డాయఁగావలెకొండుమీఁదిచంద్రుని; పింపవలయును. తత్కరవిమర్శముతక్కినకొండు = ఆచంద్రునికొండుపర్కములేనియొక; తెలివిదొడ్డునె=ప్రకాశముగలుగునా? అను నర్థము భస్మించుచున్నది.

అనఁగ శ్యామా! నీవు సుచంద్రుని గలిసికొనుము, తత్సంపర్కము నీకు మిగుల శోభావహము అని చెబులు పలికి చంద్రికకరముఁ బట్టి లాగఁగా లజ్జాతిశయముచే చంద్రిక ముఖమువంచుకొని నిలువఁగ మఱియు వక్ష్యమాణప్రకారముగఁ బలికిరని భావము.

సీ. తొయ్యలి నీచన్నుదోయి చక్రము గెల్పు
 నదియె రాజపరిగ్రహంబు లేక
 వెలఁది నీకటిసీమ * విషమగోత్రము నెంచు
 నదియె దేవేశలీలాస్తి లేక
 కాంత నీకనుఁగవ * కైరవావళి మీఱు
 నదియె యినాలోక * మొదవ కున్నఁ
 గలికి నీమయికాంతి * కైతకంబుల మించు
 నదియె యీశ్వరయుతి * బొదలకున్నఁ

తే. గాన నీవిత హిత మాత్మఁ * గాంచ లేక
 గోలవయి యేల యీవేశఁ * గోమలాంగి
 మొక్కలము చేసె దని పల్కి * ముదిత లెల్ల
 తోడితేఁ గాంత పడకెల్లు * దొరయ వచ్చె.

119

టీ. తొయ్యలి=చంద్రికా! నీచన్నుదోయి=నీచనుఁగవ; రాజపరిగ్రహంబులేక=సుచంద్రుఁడను చంద్రుని యనుగ్రహములేక; చక్రముకొండు=చక్రవాకమును; గెల్పునదియె? గెలువదనుట; ఇచట, రాజపరిగ్రహములేక=రాజయొక్క గ్రహణములేక; చక్రము=రాష్ట్రమును; గెలుచునా యను నర్థము దోచుచున్నది; లోకములో రాజును బట్టుకొనినఁగాని తద్రాష్ట్రము వశపడ దని భావము. చంద్ర సాహాయ్యమున్నఁగాని చక్రవాకములు వశపడ వని తాత్పర్యము. వెలఁది=చంద్రికా! నీకటిసీమ=నీకటిప్రదేశము; విషమగోత్రమును=దుష్టకులమును; దేవేశలీలాస్తిలేక. - దేవేశ=సుచంద్రునియొక్క, లీలాస్తిలేక=విలాసప్రాప్తిలేక; నొంచునదియె=నొప్పించునా? నొప్పింపఁజాలదనుట. అనఁగసుచంద్రులీలాస్తి గలిగెనేని దుష్టకులముల వడంప వచ్చునని భావము. విషమగోత్రమును=విషమపర్వతమును; దేవేశలీలాస్తిలేక=ఇంద్రులీలాప్రాప్తిలేక; నొంచునదియె యను నర్థము దోచుచున్నది. కాంత=చంద్రికా! నీకనుఁగవ=నీకనుదోయి; ఇనాలోకము=సుచంద్రుడదర్శనము; ఒదవకున్నకొండు=కలుగకున్న; కైరవావళికొండు=పీఠనసమాహమును; మీఱునదియె=అతిక్రమించునదియే? కాదనుట. అనఁగ నీకనుదోయి సుచంద్రుని

ద్రవ్యము జేయకున్న చిహ్నుల జయింపఁ జాలదని భావము. నీకనుదోయి ; ఇచాలాకము=సూర్యదర్శనము; కలుగకున్నకా; కైరవావలికా=తోపబంతిని; మీఁఱునదియె యనునర్థము దోచుచున్నది. కలికి=చంద్రికా ! నీమయికాంతి=నీదేహికాంతి; ఈశ్వరయుతికా = సుచంద్రసంబంధము చేత; పొదలకున్నకా=అతిశయింపకున్నచో; కైతకంబులకా=క్షుద్రశక్త్రువులను, “క్షుద్రద్విషిచక్రతక” మ్మ నిహలాయుధుఁడు; మించునదియె=అతిశయించునదియా? అతిశయింపదనుట. అనఁగ నీదేహికాంతి సుచంద్రయుతిచేఁ బొదలకున్న క్షుద్రులఁ దిరస్కరింపఁజాల ద్దని భావము. నీదేహికాంతి; ఈశ్వరయుతికా=శంకరుని సంబంధము చేత; పొదలకున్నకా; కైతకంబులకా=కేతకీపుష్పములను; మించునాయను నర్థము దోచుచున్నది. కానకా=అందువలన; నీవు=ఈవు; ఇంతహితము=ఇంతమాత్రము హితమును; ఆత్మకా=మనము నందు; కాంచలేకా=చూడక; గోలవయి=మూఢురాలవై; ఏల=ఎందుకు ; ఈవేళకా = ఈసమయముందు; శోమలాంగి=చంద్రికా ! మొక్కలము=ముక్కరత్వమును; చేసెదు = చేయుచున్నావు? అనిపల్కి=ఈప్రకారమువలికి; ముదితలెల్లకా=కాంతలందఱు; తోడిలేకా = తోడ్పొందిరాఁగ; కాంత=చంద్రిక; పడకెల్లదొరయకా=పాస్పుటిల్లు ప్రవేశించుటకు; వచ్చెకా=వచ్చెను.

మ. అమరేశాశ్చ విజేతృకుంతల వయఃస్యాయత్నయ్యుక్తిన్విహా
 రమహాగేహము సొచ్చి యచ్చట మసారస్తంభపార్శ్వంబునం
 దు మొగి న్నిల్వఁగ రాగయుక్తి నది దోడ్తోఁ దెల్పె భూభర్తకు
 న్రమణి న్నిత్యమహాశుచిప్రకృతికిఁ న్నైజంబు షోఁబోవునే. 120

టీ. అమరేశాశ్చ విజేతృకుంతల=ఇంద్రసీలమణుల జయించిన కుంతలములుగల చంద్రిక; వయస్యాయత్నయ్యుక్తికా.-వయస్యా=సకియలయొక్క, యత్న = ప్రయత్నముయొక్క, యుక్తికా=సంబంధము చేతను; విహారమహాగేహము=క్రీడాగృహమును; సొచ్చి=ప్రవేశించి; అచ్చటకా=ఆగృహముందు; మసారస్తంభపార్శ్వంబునందుకా.-మసారస్తంభ=ఇంద్రసీలమణిస్తంభముయొక్క, పార్శ్వంబునందుకా=ప్రక్కయందు; మొగికా=పూనిక చేత; నిల్వఁగకా= నిలుచుండఁగా; రాగయుక్తికా.-రాగ=చంద్రికాంగనంగతారుణ్యముయొక్క, యుక్తికా=సంబంధముచేత, క్రోధసంబంధముచేత నని యర్థాంతరము; ఆది = ఆకంబము; రుణిణికా=చంద్రికను; భూభర్తకుకా = సుచంద్రునకు; తోడ్తోకా=వెంట నె; తెల్పెకా=తెలియఁజేసెను. నిత్యమహాశుచిప్రకృతికికా.-నిత్య=నిరంతరము, మహాశుచి=అత్యంతా పరిశుద్ధమును, ప్రకృతికికా=స్వభావముగలవారికి; నిత్య=నిరంతరము, మహాత్ అతుచి=అత్యంతము నల్లని, ప్రకృతికికా=స్వభావముగలదానికని స్వభావార్థము; నైజంబు=స్వభావము; షోఁబోవునే = షోఁగలదా? షోచదనుట.

చంద్రిక సకియలప్రయత్నముచేఁ గ్రీడాగృహము సొచ్చి, యచ్చట నుండు నింద్రసీలస్తంభముయొక్క పార్శ్వముందు నిలుచుండఁగా నాస్తంభము రాగముచే నిచటఁ జంద్రిక

వచ్చి నిలుచున్నదని సుచంద్రునకుఁ దెలిపెను. లోకమందు నిత్యమహాశుచిప్రకృతి గలవారు తమ స్వభావమును విడువ రని భావము. చంద్రిక యింద్రనీలమణుల జయించిన కుంతలములుగలది గాన ద్వేషముచే రచుణిని రాజునకుఁదెలిపినదని ముఖ్యాశయము. అష్టాంతర న్యాయసాలకాఁడు.

ఉ. అత్తతీఁ దత్సఖజన మనావలధీయుతి మాత్రి మిార లి
 ప్పత్తడిబొమ్మ రాజమణిపుత్రికలార భజించుచుండుండీ
 చిత్తము వైంగ నం చొకవిశేషవిధానము నెంచి వంచనా
 యత్తత నేగే దాని జలజాక్షి యథార్థమ కా గణింపఁగఁ.

121

టీ. అత్తతీఁ=అసమయమందు; తత్సఖజనము.—తత్=అచంద్రిక యొక్క, సఖీజనము=సకురాండ్రు; అనావలధీయుతిఁ.—అనావల=అకలుషమగు, ధీయుతిఁ = బుద్ధియొగమును; మాత్రి=మాది; రాజమణిపుత్రికలార=రాజశ్రేష్ఠతనూజలార ! చంద్రకాంత ప్రబోధులారాయని యథాంతరము; మిారలు=మిరుగు; ఇప్పత్తడిబొమ్మఁ=ఈబంగరుబొమ్మను, చంద్రికననుట; చిత్తము=మనస్సు; పొంగఁ=ఉబుకునటులు; భజించుచుండుండీ=నేవించుచుండుండీ. అంచుఁ=ఈవ్రకారము పలుకుచు; ఒకవిశేషవిధానముఁ=ఒకవిశేష కార్యమును, ఎంచి=గణించి; వంచనాయత్తతఁ = మోసముచేత; దానిఁ=అమాటను; జలజాక్షి=చంద్రిక; యథార్థమ=సత్యమే; కాఁ=అగునటులు; గణింపఁగఁ=ఎంచఁగా; వగఁ=పోయెను. దీని కుత్తరపద్యస్థక్రియతో నన్వయము.

అనఁగాఁ జంద్రికను బడకింటిలో విడిచి యచట నున్న రాజమణి పుత్రికలకు మీరు చంద్రికను నేవించుచుండుండీ యని వదించి వంచనచేఁ దత్సఖీజనము సనియొనని భావము.

సీ. నుమశరప్రాప్తడాంగమశక్తి సంబుద
 శ్రేణిఁ గన్నడుతటిఁద్రేఖ యనఁగఁ
 బతిపూన్కి గ్రహియింప భావజుండు పునర్గి
 వాణ మూన్పుసుమచాపయష్టి యనఁగ
 సాహిణి రా నిగ్గ భాసించు నావల
 రాజుక్రోత్తచిలుకఁతేజి యనఁగ
 వనపాలుదోటినేఁర్పున వచ్చు శృంగార
 ధరణిజభూరిమంజరిక యనఁగ

తే. నవుడు నృపుకన్నుఁగవ నాంగిఁకాభ నలమి
 యతఁడు దివియంగ వెనుదీసి యంత రాక
 గబ్బి యయి నిల్చి తత్కరాకర్షణమునఁ
 గదిసె. వక్కాంత తల్ప మొక్కంబ మెడని.

122

టీ. సుమశరప్రావృడాగమశక్తిః.-సుమశర=మన్మథుడనెడు, ప్రావృడాగమ=వర్షాకాలప్రాప్తియొక్క, శక్తిః=సామర్థ్యముచేత; అంబుదశ్రేణిః=మేఘసంక్తియందు; కన్పడుతటిద్రేఖయనఁగఁ=కాన్పించు మెఱపుతీవయోయనునటులు; పతి=భర్తయగు సుచంద్రుఁడు; పూన్కిఁ=ప్రయత్నమును; గ్రహియింపఁ=ఘోషింపఁకై; భావజండు=మరుఁడు; పునర్గ్రహణము=పునస్సీకారమును; ఊన్పు సుమచాపయస్త్రియనఁగఁ=చేయుచున్న పూవంటియొక్క, దండమోయనునటులు సాహిణి=గుఱ్ఱపువాఁడు; రాఁ=వచ్చుటకై; ఇగ్గఁ=అకర్షింపఁతూ; సాధించు నావలరాజు క్రొత్త చిలుక తేజియనఁగఁ.-సాధించు=ఎదిరించు, ఆవలరాజు=ఆమరునియొక్క, క్రొత్తచిలుక తేజియనఁగఁ=నూతనమగు శుకాశ్వమోయనునటులు; వనపాలదోటి నేర్పనఁ.-వనపాలు=వనపాలకునియొక్క, దోటి నేర్పనఁ=దోటియొక్క జాణతనిముచేత, చోటియనఁగా చేతికందని తరులతాదిఫల పువ్వుంబుల నాకర్షించు దండవిశేషము; వచ్చు శృంగార ధరణిజఘారిమంజరిక యనఁగఁ.-వచ్చు=వచ్చునట్టి, శృంగార ధరణిజ=శృంగారపుక్షముయొక్క, ఘారి=అధికమగు, మంజరిక యనఁగఁ=గుచ్చమోయను నటులు; అపుడు=ఆసమయమందు; ఇచట పైచరణములయందు క్రమముగ నన్వయింపవలయును. నృపుకన్నుఁగవఁ=సుచంద్రుని కనుదోయిని; ఆంగికాభఁ=దేహసంబంధియగుకాంతిచేత; అలమి=ఆక్రమించి, అనఁగా మరుఁడను వర్షాకాల ప్రాప్తిచేత మేఘములయందుఁ జూపట్టుచున్న మెఱపుతీవయోయనునటులు సుచంద్రునికనుదోయిం దనదేహకాంతిచే నలమియని భావము. అతఁడు=సుచంద్రుఁడు; తివియంఁగఁ=అకర్షింపఁగా; వెనుదీసి=వెనుకకుమరలి; అనఁగా మరుఁడు మరల సుచంద్రునిపై నాకర్షించిన పూవంటి దండమోయనునటులు వెనుకకు వంగినదని భావము. అంతఁ=అమీఁద; రాక=రానిదై; గల్పియయి=గర్వముగలదియై; నిల్పి=నిలుచుండి; గుఱ్ఱపువాఁ డిగ్గఁగ సాధించుచున్న మరునిక్రొత్తచిలుక గుఱ్ఱమో యనునటులు రాక గల్పియయి నిలిచినదని భావము. తత్కారాకర్షణమునఁ.-తఁ=ఆసుచంద్రునియొక్క, కర=హస్తముయొక్క, అకర్షణమునఁ=అకర్షణముచేత ; అక్కాంత=ఆచంద్రిక; అక్కంబమెడసి=అస్తంభమును విడిచి; తల్పము = శయ్యను; కదిసెఁ=పొందెను. అనఁగ వనపాలుఁడు చోటితోఁ దీసిన వచ్చినట్టి శృంగారభూజ పుష్పగుచ్ఛమో యనునటులు సుచంద్రుని కరాకర్షణముచేత నాచంద్రిక స్తంభమును వదలి తల్పమును జేరె నని భావము.

మ. సదనాధారనమగ్రవాసనసౌ తః త్సాధ్వీవతంసంబు తా
 నుదిత స్తంభతఁ గాంచె దత్కలన సయ్యుర్వీశరత్నంబు తా
 నదియే తాల్చె దదాత్వమం దగుఁ గదా శ్యామాతిభూమప్రభా
 న్నదమూర్తి భజించి తద్గుణతతిః * సంధింప రెవ్వారిలక. 123

టీ. సదనాధారనమగ్రవాసనసౌ.-సదనాధార = స్తంభముయొక్క, నమగ్ర=పరిపూర్ణమగు, వాసనసౌ=అనుభూతార్థస్పృతిచేతనో; తత్సాధ్వీవతంసంబు=ఆచంద్రిక; తాఁ=తా

ను; ఉదిత స్తంభతక్.-ఉదిత=ఉదయించిన, స్తంభతక్ = స్తంభముగలుగుటను, నిశ్చేష్టత ననుట; కాంచెక్=పొందెను. తత్కలనక్.-తత్=అచంద్రికయొక్క, కలనక్=నబంధము చేత; అయ్యుర్వీశరత్నంబు=అనుచంద్రుఁడు; తాక్ = తాను; తదాత్మ్యచుందుక్ = ఆనమయ మందు; అదియె=అనిశ్చేష్టత నె; తాల్చెక్=ధరియించెను. అగుఁగదా = అగునుకదా! నత్య ముకదాయనుట. శ్యామాతిఘామప్రభాస్పదమూర్తిక్.-శ్యామ=మలినమైన, అతిఘామ=అధిక మగు, ప్రభా=కాంతికి, ఆస్పద=స్థానభూతమగు, మూర్తిక్=శరీరముగలవారిని, నల్లనికాంతి గలయంద్రనీల స్తంభమునని భావము; శ్యామా=స్త్రీలయొక్క, అతిఘామీప్రభా=అధికకాంతికి, ఆస్పదమగు, మూర్తినని యర్థాంతరము; భజయించి=సేవించి; తద్గుణతతిక్.-తత్ = అమలినవస్తువుయొక్క, ఆస్త్రీలయొక్క, గుణతతిక్ = గుణకదంబమును; ఇలక్=ఘామి యందు; ఎవ్వారు=ఎవరు; సంధింపరు=పొందరు? నమస్తజనులుపొందుదురనుట.

అనఁగా చంద్రిక యంద్రనీలమణి స్తంభముయొక్క, వాసనచేతనో యనునట్లు తాను ఉదిత స్తంభతను దాల్చె ననియు నానుచంద్రుఁడును అపుడు చంద్రికనబంధముచేత తాను ను ఉదిత స్తంభతఁ దాల్చె ననియు భావము. ఈయర్థమునె దృష్టాంతముతో దృఢపఱచు చున్నాఁడు. లోకమందు శ్యామాతిఘామప్రభాస్పదమూర్తిని సేవించి తద్గుణములను ఎవరు పొందరు? అందఱుపొందుదు రనిభావము. ఇచట నర్థాంతరన్యాసాలంకారము.

చ. జలరుహనేత్రగాత్రమహి * సాంద్రమహాంకురపాలి యంటఁ ద
 త్కలితమన స్తటాకమును * గాఢశరాలి నగల్చి చిత్తజం
 డలరుమహారసోత్కరము * నచ్చటఁ దారిచె నాఁగ నత్తజీం
 బులకిత మైనమైఁ బూరలి * పొంగె నవ్రోదితఘర్తవాశ్చటల్. 124

టీ. జలరుహనేత్రగాత్రమహిక్.-జలరుహనేత్ర = చంద్రికయొక్క, గాత్రమహిక్ = శరీరమనుభూమియందు; సాంద్రమహాంకురపాలి.-సాంద్ర=దట్టమగు, మహత్ = అధికమగు, అంకుర=మొలకలయొక్క, పులకలయొక్కయని యర్థాంతరము దోఁచుచున్నది, పాలి= శ్రేణి; అంటక్=నబంధింపఁగా; తత్కలితమన స్తటాకమునక్.-తత్= అచంద్రికయొక్క, కలిత = ఓప్పుచున్న, మనస్తటాకమును = హృదయమనుచెఱువును; గాఢశరాలిక్.- గాఢ = దృఢమగు, శర = బాణములయొక్క, వాయుపులయొక్క, అలిక్ = శ్రేణివేత; చిత్తజండు = మరుఁడు; అగల్చి = కేదించి; అలరుమహారసోత్కరముక్.-అలరు = ఓప్పు చున్న, మహారస = గొప్పఅనురాగమును నుదకముయొక్క, ఉత్కరము = సమాహమును; అచ్చటక్ = అగాత్రమునుభూమియందు; తారిచెనాఁగక్ = ఉంచెనోయనునట్లు; అత్త జీం = అసమయమందు; పులకితము = సంజాతపులకములుగలది; చిన్మైక్=అయినట్టిశరీర మందు; నవోదితఘర్తవాశ్చటల్.-నవ=నూతనమగునట్లు, ఉదిత=పుట్టిన, ఘర్తవాః=స్వేదోదక ములయొక్క, ఛటల్ = నమూహములు; పొరలి=పొర్లి; పొంగెక్=ఉలికను.

అనఁగా చంద్రికకరీర మనుభూమియందు సాంద్ర మగు మొలక బుదయింపఁగా నె యా చంద్రికయొక్క హృదయ మనుతటాకమును క రాళిచే భేదించి మరుఁడు మహారసోత్కర మును తార్పెనో యనునట్లు పులకలతోఁ గూడి యున్న కరీరమందు స్వేదోదకము పొరలి పొంగె నని భావము.

చ. చెలిచెలు లందఱుం జనిన * సి గ్గది పోవక యున్న దేమి తాఁ
జలమున నలచు నెంచి యతి*సాంద్రరుషాయుతిఁ బోలె ఘర్కవాః
కలికలఁ డోఁగి శోణరుచి * గన్నడ నెయ్యన జాతీ తద్వధూ
కులమణిసమ్ముఖం బెడ్డసెఁ * గుంకుమబొట్టరసంబు చయ్యనక. 125

టీ. చెలి చెలులందఱుం.-చెలి=చంద్రిక యొక్క; చెలులందఱుం = చెలికత్తెలందఱును; చనినక=పోయినను; సిగ్గది=అబ్రిడ; తాఁ=తాను; చలమునక=మాత్సర్యము చేత; పోవక యున్నది=చనక ఉన్నది; ఏమి=ఏమి కారణము? అంచుక=అనుచు; ఎంచి=గణించి; అతి సాంద్రరుషాయుతిఁబోలెక.-అతి సాంద్ర=మిక్కిలి గాఢమగు, రుషాయుతిఁబోలెక=క్రోధ మతోఁగూడిక చేతవలెక; ఘర్కవాఃకలికలక=ఘర్షోదబిందువులయందు; తోఁగి = మునిగి; శోణరుచిగన్నడక=ఎఱ్ఱనికాంతిచూపట్టుచుండఁగా; ఓయ్యనక=తిన్నఁగ; జాతీ = ప్రవించి; తద్వధూకులమణిసమ్ముఖంబు.-తద్వధూకులమణి=ఆచంద్రికయొక్క, సమ్ముఖంబు = ముఖమును, సన్నిధిని అని తోఁచుచున్నది; కుంకుమబొట్టరసంబు = కుంకుమతీలక మయొక్క జలము; చయ్యనక=శీఘ్రముగ; ఎడ్డసెక=ఎడఁబాసెను.

అనఁగా చంద్రిక సకురాండ్రు చనినను ఈసిగ్గ ఏల పోక యున్నది? యని రోష ముతోఁ గూడియున్న దానివలెక స్వేదోదబిందువులయందు మునిగి ఎఱ్ఱనికాంతితో కుం కుమబొట్టరసంబు చంద్రిక సమ్ముఖంబును ఎడఁ బాసె నని భావము.

చ. జలజశ రాశుగప్రచుర* చంద్రమణంబు లమందతం గనక
గలికి తమిక్ ద్రపాంబుదము * గప్పిన నావన చంద్రదర్శనం
బలవడ కున్ని న త్తటి ని*జాక్షి చకోరకయుగ్మ మాఁకటం
దలఁకుచు నుండ నద్దరణి*నాథుఁడు పల్కు రసో త్రరంబుగక. 126

టీ. జలజశ రాశుగప్రచుర చంద్రమణంబులు.-జలజశర=మరునియొక్క, అశుగ=బాణ ములను వాయువులయొక్క, ప్రచుర=అధికమగు, చంద్రమణంబులు=సంచారములు; తీమం దఱక=అతిశయమును; కనక=పొందఁగా; కలికితమిక్.-కలికి=చంద్రికయొక్క, తమిక్= ఆసక్తి యు నెఱు రాత్రిని; ద్రపాంబుదము=సిగ్గునుమబ్బు; కప్పినక=అబ్బాదింపఁగ; అననచం ద్రుఁడు=చుక్కవంద్రు ఁడు; బలవడకున్నిక=కనిపింపకుండుట చేత; త్తటిక=ఆసమయమందు; నిజాక్షి చకోరకయుగ్మ ము.-నిజ=తనసుంబంధియగు, అక్షి చకోరక=సీత్రముల నుచకోరముల

క్క, యుగ్మము=జంట; ఆకటక=క్షుత్తుచేత; తలకుచుండక = చలించుచుండగా; ఆధ్వరణినాథుఁడు=అనుచుండ్రుఁడు; రసోత్తరంబుగక=అనురాగాతిశయము చేత; పబ్బుక=పలికెను.

అనఁగ సుచంద్రుఁడు, మన్నభాగుగ సంచారము లతిశయింపఁగానె చంద్రికయొక్క యానక్తి యనెడు రాత్రిని లజ్జ యను పేఱుము కప్పఁగా ముఖచంద్రుఁడు గనిపించమి నా సమయమందుఁ దన యక్షిచకోరములు ఆకలితో చలించుచుండఁగా నన్నరాగమునఁ జంద్రిక తోఁబలికె నని భావము.

సీ. వరశంఖపూగసంపద గళస్థము నీకు
 సతి పోకముడి నుంత * సడల రాదె
 కువలయశ్రీ నేలుకొను నేత్రరుచి నీకుఁ
 దొయ్యలి రెం డూరు * లియ్య రాదె
 ఘనకుందవిభవంబు * గను దంతములు నీకు
 బినబాహ యొక రేఖ * యొనఁగ రాదె
 బహుదివ్యఫలలక్ష్మి * బరఁగువాతెఱ నీకు
 నింతి మంజులకుచం * బిడఁగ రాదె

తే. రాజవిజయంబు చేసె నీ * రమ్యముఖము
 లేమి యవసతవృత్తి చా * లింప రాదె
 నిరుపమరుచిరమణికి నీ * కరయఁ దగునె
 వరవటులరీతి చే విడు * వఁగను రాదె.

127

టీ. వరశంఖపూగసంపద.-వర=క్రేవ్యదుగు, శంఖపూగసంపద = శంఖములయొక్క పూగములయొక్క సంపదయనెడు శంఖసంఖ్యగల పోకలసమ్మద్ది; నీకుక=నీకు; గళస్థము= గలమందున్నది, కలస్థమనియువిభాగము, రేఫలకారంబుల కభేదమునుబట్టి కరస్థమనకొ నవలయు; పోకచుడి=నీవియనెడు పోకలమాటను; సుంత=ఇంచుకంత; సతీ=చంద్రికా! సడలరాదె=వదలరాదా? అనఁగ శంఖసంఖ్యాకమగు పూగసమ్మద్దిగలవా రించుకపోకము డి సడలుట తగు ననిభావము. నీనీగ్రంథిని నడలింపు మని ప్రకృతాభిప్రాయము. “ద్వ్యభిరైః పదైఃపితనయేచ్చరహస్యవస్తు” అను శామశాస్త్రమర్యాద ననుసరించి కవిప్రార్థనీయరచాస్య వస్తువును క్లిష్టపదములతో నూచించి యున్నాఁడు, ఇట్టితరచరణములయందును గ్రహింప వలయును. తొయ్యలి=చంద్రికా! నీకుక=నీకు; కువలయశ్రీక=కుముద సంపదయనెడు ఖు మ్మలయసంపదను; ఏలుకొను నేత్రరుచి=షాలించెడువయనకాంతి; కలదు. రెండూరుడు=రెండు

తోడలేనెడు రెండుగ్రామములను; ఇయ్యరాదె=ఒసంగరాదా? భూపలయము నేలువారు రెండుగ్రామముల నిచ్చుట తగు నని భావము. ఊరువుల నొసంగు మని ప్రకృతాభిప్రాయము. బిసబాహ=తామరకూడువంటిబాహువులుగలదానా! నీకు=నీకు; ఘనకుండవిభవంబుకొ.--ఘన=అధికమగు, కుండవిభవంబుకొ=మొల్ల మెగ్గలవిభవమునెడు నిధివిశేషముయొక్క విభవమును; “మహాపద్మశ్చపద్మశ్చ శంఖోమకరకచ్చసా । ముకుందకుండనీలాశ్చ వరశ్చ నిధయోనవ” యని అమరుఁడు; కనుదంతములు = పొందునట్టి దళనములు; కలవు. ఒకశేఖ=ఒకక్షతమనెడు అల్పద్రవ్యమును; ఒసఁగరాదె = ఈయరాదా! కుండవిభవము గలవారు స్వల్పద్రవ్యము నొసంగుటయుక్త మని భావము. దంతక్షతి నీయు మని ప్రకృతాభిప్రాయము. ఇంతి=చంద్రికా! నీకుకొ=నీకు; బహుదివ్యఫలలక్ష్మీకొ.--బహు = అనేకములై, దివ్య.--మనోజ్ఞములగు, ఫల=శాభములనెడు పండ్లయొక్క, లక్ష్మీకొ=లక్ష్మీచేత; పరఁగువారెఱ=ఒప్పునట్టివారి; కలదు. మంజులకుచంబు=మంజులమైనకుచమునెడు మంజువైన లకుచమును అనఁనాగజనిమ్మపండును; ఇడఁగరాదె=ఈయరాదా? అనేకఫలములు గలవారు ఒక్కఫలము నిచ్చుట యుక్త మని భావము. కుచముని మ్మని ప్రకృతాభిప్రాయము. శేమ=చంద్రికా! నీరమ్యముఖము=నీసుందరమగుముఖము; రాజవిజయంబుకొ=చంద్రుఁడనెడుఘోషాలునియొక్క గెలుపును; చేనెకొ=ఒనర్చెను. అవంతపృత్తికొ=నవ్రముభావమును; చాలింపరాదె=మానరాదా? లోకమందు రాజును జయించినవారు తలయెత్తి యుండుట యుక్తమని భావము. లజ్జ విడిచి తల యెత్తు మని ప్రకృతాభిప్రాయము. నిరుపమరుచిరమణికికొ=నిరుపమమైరుచిరమైన మణివంటిదానవగు;నీకుకొ;వరపటలరీతి.--వర=శ్రేష్ఠమగు,పటలరీతి=వస్త్రాకర్షణము చేయు దానిరీతియనెడు పటలాఖ్యమణిదోషరీతి;అరయకొ=విచారింపఁగా;తగునె=యుక్తమా? శ్రేష్ఠమణులకు పటలదోషము యుక్తముగా దనిభావము. వస్త్రమును గ్రహింపకుమని ప్రకృతాభిప్రాయము. చేపడువఁగనురాదె=కరము వస్త్రమునుండి విడువుమునుట.

క. అనునయపూర్వకముగ న, వ్యసజానన నిటులు వలికి * వసుధాపతి తద్ధనరమ్యాంగక సంస్ప, ర్చనలాలనవృత్తి యగుట * సంభ్రమ మెసఁగకొ.

టీ. వసుధాపతి=సుచంద్రుఁడు; అవ్వనజాననకొ=అచంద్రికనుగూర్చి; ఇటులు=ఇట్లు; అనునయపూర్వకముగకొ=ఉపలాలనపురస్కరముగ; పలికి=వచించి; తద్ధనరమ్యాంగక సంస్పర్చనలాలనవృత్తి.--తత్=చంద్రికయొక్క, ఘన=బిగ్గవైన, రమ్య=మనోజ్ఞములగు, అంగక=అవయవములయొక్క, సంస్పర్చన=స్పృశించుటయందు, లాలన=అధికతృప్తిగల, వృత్తి=హ్యాపారముగలవారఁడు; అగుటకొ=బినహేతువుచేత; సంభ్రమము=తొట్రుపాటు; ఎసఁగకొ=అతిశయించునటులు. దీనికు త్తరపద్యస్థక్రియతో నన్వయము.

చ. నృపతిమహాబలోత్కరము * నేర్పన వశ్యధిరోహిణికొ నమ గ్రపటిమ లగ్న కెక్కుతటిఁ * గంపమునెందు సతీకుచాద్రి దుర్గవదవి నాక్రమించి యుట * రంజలునాయకరత్నముం గ్రహించి పరమకౌతుకం బతని*చి త్తమునకొ ఘటియించె నత్తటికొ. 129

టీ. నృపతిమహాబలోత్కరము. - నృపతి = సుచంద్రునియొక్క, మహాల్ = అధికముగు, బల = బలము చేత, ఉత్ = ఎత్తబడిన, కరము = వాస్తవము; నృపతియొక్క, మహాబల = అధిక నే నలయొక్క, ఉత్కరము = సమాహము; నేర్పనక = జాణతనముచేత; పశ్యధిరోహిణిక. - పలి = త్రివలియనెడు, అధిరోహిణిక = నిచ్చినచేత; సమగ్రపటిమక. - సమగ్ర = పరిపూర్ణముగు, పటిమక = సామర్థ్యము చేత; లగ్నకెక్కుతటిక = ముట్టడించుటకై. కోటనెక్కునముయభందు; కంపముక = కళవళమును, భయమును; ఒందునతికుచాద్దిదుర్గపదనిక. - ఒందు = పొందుచు న్ను, నతీ = చంద్రికయొక్క, కుచాద్రి = పర్వతములవంటి స్తనములనెట్లు దుర్గ = కోట యొక్క, పదవిక = స్థానమును; ఆక్రమించి = ఆవరించి; అటక = అచ్చట; రంజిలునాయకర త్నముక = ప్రకాశించుప్రభుశ్రేష్ఠుని, ప్రకాశించుహంమధ్యమణిని; గ్రహించి = పట్టుకొని, ప రమకాతుకంబు. - పరమ = ఉత్కృష్టమగు, కాతుకంబు = సంతకమును, ఆతనిచిత్తమునక = ఆసుచంద్రునిహృదయమందు; అత్తటిక = ఆసమయమందు; వుటించెక = మట్టిల జేసెను.

అనగా సుచంద్రునియొక్క మహాబలముగలకర మనెడు బలోత్కరము, అనగ నేనా బృందము జాణతనముతో త్రివలియను నిచ్చినచేత నెక్కిముట్టడించుతటి కళవళ మందు చంద్రికాకుచము లను దుర్గమును ఆవరించి యం దున్ననాయక మణిని పట్టుకొని సుచం ద్రునిచిత్తమునకు అత్యానందమును జేసె నని భావము. సుచంద్రునికరము దొలుతఁ ద్రివ లిని స్పృశించి పీడప గుచముల నాక్రమించి యచ్చట నున్న నాయకరత్నమును స్పృ శించి యత్యానందమును జేసె నని ప్రకృత్యాభిప్రాయము.

తే. అటులు నేత్రాహారణయ్యక్తిః సతిశయిల్లు
 రాజమాళికి నీవి కఠరథ మయ్యె
 నై నవిష్ణుట్టఁ జ్ఞానె తఃపరంగస్థిను,
 యతనిఁ బొదివి సుఖించె సాంధ్రానురక్తి.

130

టీ. అటులు = పూర్వోక్తప్రకారముగాను; నేత్రాహారణయ్యక్తిక. - నేత్ర = చక్షువు యొక్క, అహరణ = ఆక్షర్ణముయొక్క, య్యక్తిక = యోగముచేత, నేత్రాహరణ = నాయకాక్షర్ణముయొక్క, య్యక్తిక = సందంభముచేత; అతిశయిల్లురాజమాళికిక = అతిశయించు చున్న సుచంద్రునకు, రాజశ్రేష్ఠునకు; నీవి = పోఁకఘోషి, మూలధనము, “నీవిభవిపణింపూర్ణాభవ చ” మ్మని, యభవధ యు, కఠరథమయ్యెక = కఠరథమయ్యెను. వివశిస్టుట్టక = అయ్యనవెనుకఁ ద్రేసె = భనంకట్టక; తదంగస్థిను, - తథ = అచ్చంద్రికయొక్క, అంగస్థిను = తద్రక్షదేశము, ఆరాజయ్య క్తిక = అంగ దేశమని య్యుక్తాంకధము; అతనిక = అసుచంద్రుని, ఆరాజము; పొదివి = పోషి, కట్ట నియనుట; సాంధ్రానురక్తిక. - సాంధ్రానురక్తిమగు, అనురక్తిక = అనురాగముచేత; ముఖ్యిం చెక = సుఖపడెను.

అనగా, రాజును విష్ణువొని. అతిశయించుచున్న రాజశ్రేష్ఠునకు. మూలధనము. కఠరథ మయినపీడపఁ, దనంతట నె ఆరాజనంగదేశము అతనిఁ బోషి. సుఖించె పసికొనుట. తద్ద్రా

కర్షణముచేత నలికయిల్లు నుచంద్రునకు పోతముడి కరగతమయినపిదపఁజంద్రిక యంగ ప్రవేశము నుచంద్రునిఁ జెంది నుఖించె నని ప్రకృతాభిప్రాయము.

తే. అపు డతర్కితసంప్రాప్త • మగుపరస్ప
రాంగసాంగత్యసౌఖ్యంబు • ననుభవించు
జంపతుల కెన్నఁ దత్త్వవ • సదృశయైన
యాళి యగుఁ గావె మఱి జగ • త్పాలియందు.

131

టీ. అపుడు=అసమయమందు; అతర్కితసంప్రాప్తము=ఉపాసంపకయొవచ్చినది; అగు పరస్పరాంగసాంగత్యసౌఖ్యంబు = అగునట్టియొండొరులకరీర సంబంధమువలననైనసౌఖ్యము ను; అనుభవించుజంపతులకు = ఉపభోగించుజాయాపతులకు; ఎన్నఁ = పరికింపఁగా; తత్త్వవ=ఆచంద్రికయొక్కలజ్జ; మఱి = మఱియు; జగత్పాలియందు = జగత్సమాహమునందు; సదృశయైనయాళి=అనుకూలయైనచెలికత్తె; ఆగుఁగాదె=అగునుగాదా!

అనఁగ లజ్జవలన నతర్కితసంప్రాప్త మగువంగసాంగత్యసౌఖ్యంబు ననుభవించునీదంపతులకు నాలజ్జ చెలికత్తె యనఁదగదా యనిభావము.

మ. జలజాతాప్తకులావతంస మటఁ దత్సారంగనేత్రాధర
చ్ఛలబింబీఫలచుంబనంబువలనఁ • సదృశ్యముదూభతపి
చ్ఛిలమోహుండయి చన్ను లంటి తగ నాశ్లేషంబు నూన్పం గన
త్తులకంబై యది చేసెఁ గంచుకభిద • నూభయస్త్రపాయుక్తిగఁ. 132

టీ. జలజాతాప్తకులావతంసము=నూర్యవంశావతంసమగు నుచంద్రుఁడు; అటఁ = అటుపిమ్మట; తత్సారంగనేత్రాధరచ్ఛల బింబీఫలచుంబనంబువలనఁ. - తత్సారంగనేత్రా=ఆచంద్రికయొక్క, అధర=ఓష్ఠమనెడు, ఫల = వ్యాజముగల, బింబీఫల = దొండపండుయొక్క, చుంబనంబువలనఁ = చుంబనమువలన; సదృశ్యముదూభతపిచ్ఛిలమోహుండయి. - సదృశ్య=తత్కాలమందు, సముదూభత=ఉదయించిన, పిచ్ఛిల=దట్టమైన, మోహుండయి = మోహముగలవాఁడై; చన్నులు=కుచములను; అంటి=స్పృశించి; తగఁ = అనుకూలముగ; అశ్లేషంబు=కాగింఱింతను; ఉన్నఁ = చేయఁగ; కనత్తులకంబై. - కనత్ = ప్రకాశించుచున్న, పులకంబై=పులకలుగలదై; అది=ఆకాగింత; కంచుకభిదఁ. - కంచుక=అవికయొక్క, భిదఁ = భేదమును; భూయస్త్రపాయుక్తిగఁ=మరలలజ్జ గలుగునటులు; చేసెఁ = ఒసరించెను.

అనఁగ నుచంద్రుఁడు చంద్రికాధరచుంబనంబున గాఢ మగుమోహము గలవాఁడై పాలిండ్లబట్టి కాగింఱింపఁగ నాకాగింఱింత పులకలుగలిగించి మరల లజ్జవచ్చునటులు కంచుకమును భేదించెనని తాత్పర్యము.

చ. క్రమమున రాజహాలి యెడ ♦ గాననిధాతపటంబు దీయఁ ద
 త్కమలదళాక్షి బెగ్గడిలి ♦ క్రమ్మట రాఁ గొను సారసారెకుఁ
 విమలవయస్సరంగతతి ♦ వేమరు నేగుచు నాఁగుచుండఁగా
 నమరెడు గాంగసైకతము ♦ నందమునఁ జఘనంబు మీఱఁగఁ.

133

టీ. క్రమమునఁ = క్రమము గా; రాజహాలి = సుచంద్రుఁడు; ఎడ గాననిధాతపటంబుఁ =
 ఎడఁబాయనిధాతపస్త్రమును; తీయఁ = ఆకర్షింపఁగా; తత్కమలదళాక్షిఁ = ఆచంద్రిక; బెగ్గ
 డిలి = భయపడి; క్రమ్మటఁ = మరల; సారసారెకుఁ = మాటిమాటికి; విమలవయస్సరంగతతి. —
 విమల = స్వచ్ఛమగు, పయః = ఉదకముయొక్క, తరంగ = తరఁగలయొక్క, తతి = సమాహము;
 వేమరుఁ = మాటిమాటికిని; నేగుచుఁ = పోవుచు; ఆఁగుచుండఁగాఁ = అఁగుచుండఁగా;
 అమరెడు గాంగసైకతము నందమునఁ = ఒప్పుచున్న జాహ్నవీపులినముయొక్క సౌందర్యము
 చేత; జఘనంబు = కటిపురోభాగము; మీఱఁగఁ = అతిశయింపఁగా; రాఁగొనుఁ = ఆకర్షించును.

అనఁగ సుచంద్రుఁడు చంద్రికయొక్కయెడఁబాయని పస్త్రమును దీయఁగా చంద్రిక
 భయపడి మాటిమాటికి వస్త్రము నాకర్షించుకొనఁగా, తజ్జఘనము, నిర్మలజలతరంగములు
 కప్పుచు నఁగుచుండఁగా ప్రకాశించు గంగాపులినమువలెఁ బ్రకాశించెనని భావము.

సీ. చానచెక్కిలిపేరి ♦ చంద్రఖండమున భా
 న్నత్కరజక్షతి ♦ వఱల నీక
 జలజాక్షిగుబ్బగు ♦ బ్బలుల నద్వజ్రశ
 యొన్నతనమ్మర్ద ♦ మొంద నీక
 సతిరదనాంకుక ♦ చ్చలనుమాసవమున
 నలరుద్విజావళి ♦ నాన నీక
 నలఁతతనూపద్మి ♦ ని విగాఢదోమాను
 బంధనిర్బంధంబు ♦ బడయ నీక

తే. తార్చె బర్వంబు పక్షపాతంబుఁ గూర్చె
 నుంచె నామోద మొనఁగెఁ బద్మోదయంబు
 నంత సుమత స్త్రశాస్త్ర రహస్యతత్వ
 మదనభుండు సుచంద్రుఁడ మావిభుండు.

134

టీ. అంతఁ = అటుపిమ్మట; సుమతస్త్రశాస్త్ర రహస్యతత్వమదనభుండు. — సుమతస్త్రశా
 స్త్ర = కామకాస్త్రముయొక్క, రహస్య = రహస్యముయొక్క, తత్వ = యథార్థమునందు, మదనభుం

దుఃఖిన్సద్గుని సామర్థ్యమువంటి సామర్థ్యముగల;సుచంద్రక్షయవిభుండు=సుచంద్రభూపతి;
 చాన చెక్కిలిపేరిచిత్ర ఖండమునకే=చంద్రికయొక్క గండస్థలమును పేరుగల చంద్రఖండ
 మునందు; భాస్వత్కరజక్షతికే.- భాస్వత్=నూర్వ్యనియొక్క, కరజ=కరణమువలనఁగలుగు,
 క్షతికే=ఉపద్రవమును; భాస్వత్=ప్రకాశించునట్టి, కరజ=నఖములయొక్క, క్షతికే=ప్రహా
 రమునని స్వభావార్థము;వఅలనీక=ప్రకాశింపనీయక;నూర్వ్యకిరణప్రసారము గలిగినయెడఁజం
 ద్రఖండమునకు క్షయముగలుగునని చెక్కిలియను చంద్రఖండమునకు భాస్వత్కరజక్షతి కలుగ
 నీ యఁడయ్యెననిభావము. జలజాక్షి గుబ్బగుబ్బలులకే=చంద్రిక స్తనములను పర్వతములయం
 దు; సద్వ్యజ్రకయొన్నతనమ్మర్దము.—సత్=శ్రేష్ఠఁడగు, వజ్రకయ=ఇంద్రునియొక్క, ఉన్నత
 ఎచ్చైవన, నమ్మర్దము=రాయిడిని; సత్=శ్రేష్ఠమయిన, వజ్ర=వజ్రరేఖగల, కయ=మాస్తము
 యొక్క, ఉన్నతనమ్మర్దమునో స్వభావార్థము; ఒందనీక=పొందనీయక; పర్వతములకు ఇం
 ద్రునిరాయిడి తగిలినచో నాశముగలుగును గావున గుబ్బగుబ్బలులకు వజ్రకయసమ్మర్దముగలు
 గనీయఁడయ్యెననిభావము. సతిరదనాంకుకచ్చులనుమానవమునకే.—సతి=చంద్రికయొక్క,
 రదనాంకుక=అధరమును, ఛల=వ్యాజముగల, నుమానవమునకే=పూఁడేనియయందు;అలరుద్వి
 జావళికే=ఒప్పుచున్న భృంగపంక్షిని, ఒప్పుచున్నదంతపంక్షిని స్వభావార్థము; ఆననీక=
 ప్రకాశనీయక, తగులనీయకని స్వభావాభిప్రాయము. పూఁడేనియ భృంగములాని చవోఁడటిగి
 పోవునని రదనాంకుక నుమానవమున ద్విజావళి వాన నీయఁడయ్యెనని భావము. సెలఁతత
 నూ పద్మినీకే=చంద్రికయొక్క దేవానును పద్మలతను; విగాఢదోషానుబంధ నిర్బంధంబుకే.-
 విగాఢ=అధికమగు, దోష=రాత్రియొక్క, అనుబంధ=సంబంధము చేతఁగలుగు, నిర్బంధం
 బుకే=కష్టమును; విగాఢ=అధికమగు,దోష=భావపులయొక్క, అనుబంధ=సంబంధము చేఁ
 గలుగు, నిర్బంధంబుకే=కష్టమునని స్వభావార్థము; పడయనీక=పొందనీయక; రాత్రిసంబంధ
 ముగలిగినయెడఁ దామరతీఁగ కాంతిహీనముమగునని చంద్రికాశరీర పద్మలతకుదోషానుబంధ
 నిర్బంధముగల్గిం పఁడయ్యెననిభావము. ఈ నీనము నాలుగు చరణములకును షైలితమునందలి
 వాక్యములకును యథాసంఖ్యముగ నన్వయము.పర్వంబు=పున్నచును,ఉత్సవమును;తార్యేకే=
 కలిగించెను. చెక్కిలిచంద్రఖండ ముపూర్ణముగాఁ బ్రకాశించునట్లు పున్నమకల్గించెనని భావ
 ము, చంద్రికకుత్సవముగలిగించెనని స్వభావాభిప్రాయము. పక్షపాతంబు = తెక్కలపడుట
 ను, ప్రీతిని; కూర్చేకే=కలిగించెను, గుబ్బగుబ్బలులకు నుఖముగాఁ బక్షపాతము కలిగించెనని
 భావము, చంద్రికకు ప్రీతికలిగించెనని స్వభావాభిప్రాయము. ఆమోదము=పరిమళమును,
 సంతోషమును; ఉంచెకే=కలిగించెను, అధరసుమా సవమునకామోదము కలిగించెననిభావ
 ము, సంతోషము కలిగించెనని స్వభావాభిప్రాయము. పద్మోదయంబు=కమలములయావిర్భా
 వమును, కాంతియొక్క యతికయమును; ఒనఁగకే = ఇచ్చెను, చంద్రికాశరీరమునందుఁ
 బద్మోదయము నిచ్చెననఁగా, చంద్రిక చేని కధికకాంతి కలుగునట్లు గావించెనని స్వభావాభి
 ప్రాయము.

ఈచంద్రఖండముననుసారముగా చంద్రికకు శ్రేష్ఠముననితోఁడనీచెక్కిలి వలీణండు కా
 త్రికంఠరతలంబొక్కొకచెననిభావము.

తే. అతను శాస్త్ర విభేదంబు * నాదిఁ గాంచి

యంత నద్వయభావనా*య త్తవృత్తి

నలరి తత్ప్రియసాయుజ్య * మంది పొందె

ననద్భావనందమయత న*బ్జాక్షి యవుడు.

135

టీ. అతను శాస్త్ర విభేదంబు.-అతను=మరునియొక్క, శాస్త్ర=శస్త్రసంఘమువలన, విభేదంబు=భేదమును; అదిఁ=మొదట; గాంచి=చూచి; అతను=అధికమగు, శాస్త్రములయొక్క, విభేదంబు=పరస్పర భేదప్రకారము నని యర్థాంతరము దోచుచున్నది. అంతఁ=అపిమ్మట; అద్వయభావనాయ త్తవృత్తిఁ.-అద్వయ భావనా=అభేదభావనయందు, అయ త్త=స్వాధీనమగు, వృత్తిఁ=వ్యాపారము చేత; అలరి=నంతసింది; తత్ప్రియసాయుజ్యము.-తత్ ప్రీయ=ఆప్రియఁడగు నుచండ్రునియొక్క, సాయుజ్యము=సాంగత్యమును; అంది = పొంది; తత్ప్రియ=అయద్విత్ప్రియబ్రహ్మయొక్క, సాయుజ్యము=వికృతమును; అంది= పొందియని యర్థాంతరము; ఇచట “అస్తి భాతిప్రియం రూపం నామ చేత్యంశుచ్చకమ్|అద్యత్రయం బ్రహ్మరూపం మాయారూప మతోద్వయమ్” అనెడి వార్తికము చేత ప్రీయశబ్దవాచ్యము షడబ్రహ్మము; అవుడు=ఆనమయమందు; అబ్జాక్షి=చంద్రిక; అనద్భావనందమయతఁ.-అనద్భావ=సరిలేని, అనందమయతఁ = సంతోష ప్రాచుర్యమును, మోక్షమునని యర్థాంతరము ; పొందెఁ = పొందెను.

అనఁగ నాచంద్రిక మొదట మదనబాణప్రహారములను పొంది పిదప నభేదభావనాయ త్తవృత్తిచే నాశ్రయించి పిమ్మట ప్రీయసాయుజ్యము నొంది బ్రహ్మానందతుల్యమగు నానందమునుపొందె నని భావము. అర్థాంతరమునకు భావము స్పష్టము.

చ. తొలుత దృశావిలాసములు * తోరపుటాననవిభ్రమంబు ల

వ్వల నటుమీఁద నావయవ * వై ఖరులుం గనుపట్టి నాన య్

బలుతెర నారతిస్మరులు * పట్టి నడల్పఁ గ్రమంబున న్వధూ

తిల్యమి రోజుమాఱికి ముది న్నుద మూనిచె న ర్తకీగతిఁ.

136

టీ. తొలుతఁ=మొదట; దృశావిలాసములు=దృశ్యలీలనములును; అవ్వలఁ = అయొద; తోరపుటాననవిభ్రమంబులు = అధికమగు ముఖవిలాసములును; అటుమీఁదఁ = అనంతవైఖరులతోఁ = అవయవ సంబంధరీతులును, అంగభీనయములని యర్థాంతరము; కనుపట్టిఁ = చూపట్టుకొనుటఁగ; నానయఁ = నిగ్గునెడఁ; బలుతెరఁ = అధికమగు తొండపటమును; అరతి స్మరులు = అరతి ముఁగ్గులు; పట్టి నడల్పఁ = అవట్టినిడువఁగ; గ్రమంబునఁ = క్రమముగ; అవ్వధూతిల్యమి = అచంద్రిక; రోజుమాఱికిఁ = నుచండ్రునికు; న ర్తకీగతిఁ = నటికల; మదిఁ = ఇతనవంద్యునిమదియి = శాంతిమును; తొలిచేఁ = బసరించును;

క. కంతుకలాపారగ మగు, స్వాంతమునం దిటులు రాగవల్లిక మెఱయక
గాంతుఁడు కాంతామాళికి, నెంతయు సంతసమునూన్పెఱ్ఱిహితనవరతులక.

టీ. కంతుకలాపారగము.-కంతుకలా=మన్మథవిద్యయొక్క, పారగము = అంతము నొందినది; అగుస్వాంతమునంపుక = అగునట్టిమనమునందు; ఇటులు=ఈప్రకారముగ; రాగవల్లిక=అనురాగమనుతీవ; మెఱయక=ప్రకాశింపఁగ; కాంతుఁడు=నుచుండఁడు; కాంతావలికిక=చంద్రికకు; ఎంతయు=మిక్కిలి; హితనవరతులక=హితమగు నూతన సురతములచేత; సంతసమును=కుతూహలమును; ఊన్పెఱ్ఱి=చేసెను.

సీ. మంజులాహీనహాః శ్చాప్రదేశంబుల
శుచిగరుత్తల్లీలఁ జూచికొనుచుఁ
గలఘాతమయశైలకందరాస్థలుల మ
హానందిహారిలీలఁ లరసికొనుచు
నుమనోనివాసభాః సురనగాగ్రములందు
దివ్యసారంగాభః దెలిసికొనుచుఁ
బుష్కరవీధులఁ బొలుపొందునేకచ
క్రరథవిస్ఫుర్తిని గాంచికొనుచుఁ

తే. గమల దైత్యారి శర్వాణిః కమలవైరి
ధారి పాలోమి యుర్వరాః ధరవిదారి
ఛాయ హరి యన నలరిరిః సకలకాల
నముచితాభేలనంబులఁ సతీయుఁ బతియు.

టీ. మంజులాహీనహార్యప్రదేశంబులక.-మంజుల=మనోజ్ఞమగు, అహీన=శేషుఁడనెడి, హార్యప్రదేశంబులక=మేడలయొక్క ప్రదేశములయందు; శుచిగరుత్తల్లీల.-శుచి=పరిశుద్ధమగు, గరుత్తల్=గరుడునియొక్క, లీల=విలాసమును; మంజులమగు, అహీన=అధికమగు, హార్యప్రదేశములయందు, శుచి=శుభ్రమగు, గరుత్తల్=కపోతాదులయొక్క, లీలనని సకృతార్థము; చూచికొనుచుక=చూచుచు; కలఘాతమయశైలకందరాస్థలులక.-కలఘాతమయశైల = కైలాసముయొక్క, “కలఘాతంహంప్యహేష్యామి” అని యుచుఁడు, కందరాస్థలులక = గుహలయందు; మహానందిహారిలీలు.-మహానంది = అధికమగు పృష్ఠభమనెడి, హరి = అశ్వముయొక్క, లీలలు = చేష్టలను; అరసికొనుచుక = విచారించికొనుచు; కలఘాతమయశైల = బంగరుకొండయొక్క, కందరాస్థలులయందు, మహానందిహారిలీలు = మిగులనానందముగల చిలుకల

యొక్క విలాసములనని ప్రకృతార్థము; నునునో నివాసభాసుర నగాగ్రములందుఁ = దేవతాస్థానముగు ప్రకాశమానముగు మేరువుయొక్క అగ్రములందు; దివ్యసారంగాభ.- దివ్యసారంగ = విరావతముయొక్క, ఆభ = కాంతిని; తెలిసికొనుచుఁ = తెలియుచు; పుష్పములకు నివాసమై, భాసురమైన, పర్వతాగ్రములందు, మనోహరముగు, సారంగాభఁ = తుష్పైదకాంతిని, తెలిసికొనుచు నని ప్రకృతార్థము; పుష్కరపీఠులఁ = ఆకాశమార్గములయందు; పాలుపొందునేక చక్రరథవిన్నూర్తిని.—పాలుపొందు = ఒప్పుచున్న, ఏకచక్రరథ = ఒంటికంటి రిథముయొక్క, విన్నూర్తిఁ = ప్రకాశములు; కాంచికొనుచుఁ = చూచుచు; పుష్కరపీఠులఁ = జలమార్గములయందు; పాలుపొందుచున్న, ఏకచక్రరథవిన్నూర్తిఁ.—ఏక = ముఖ్యముగు, చక్ర = జక్కవలయొక్క, రథ = శరీరములయొక్క, విన్నూర్తిని గాంచికొనుచు నని ప్రకృతార్థము; కమలదైత్యారి = లక్ష్మీ నారాయణుఁడు; శర్వాణికమలవైరిధారి=యద్రాణిరుద్రుఁడు; పాలుమియుర్వరాధరవిదారి=ఇంద్రాణియునింద్రుఁడును; ఛాయహరి=ఛాయాదేవిసూర్యుఁడు; అనఁ=అనునటులు; సత్యుఁపతియు = చంద్రికయునుచంద్రుఁడు; సకలకాలసముచితాఖేలనంబులఁ.—సకలకాల=సమస్తకాలములకు, సముచిత = అనుకూలముగు, ఆఖేలనంబులఁ = విహారములచేత; అలరిరి=సంతసించిరి.

అనఁగ నీచంద్రికాసుచంద్రులు లక్ష్మీనారాయణులలో యునునట్లు అహీనపార్శ్వప్రదేశములయందు గరుత్తల్లి అను చూచుచు, రుద్రాణీరుద్రులలో యునునట్లు కలధాతశైలకందరములయందు మహానందిహరిలీలలు చూచుచు, ఇంద్రాణీరుద్రులలో యనునట్లు నునునోనివాసభాసురనగాగ్రములయందు సారంగాభలఁ దెలిసికొనుచు, ఛాయాదేవి సూర్యులలో యనునట్లు పుష్కరపీఠులయందు ఏకచక్రరథవిన్నూర్తిని గాంచికొనుచు, సర్వకాలముల కనుకూలములగు విహారంబులచే సంతసించి రని భావము.

సీ. ఆధరాధిపు యశోహారి జగత్తటివ్రాల
 నుడిగె ఘనాఘనాభ్యుదయలీల
 లామహీభృతుధామధామనిధిస్ఫూర్తి
 ధరఁ దూలె శార్వరఃపరవిభూతి
 యారాజువితరణఃభూరిభూరిజలాళిఁ
 జనె దుర్గదుర్గతిశాదపటిమ
 మారసాపతితరఃవారివారిదరేఖ
 నడఁగె శాత్రవహంసహంసపాలి

తే. యాసుచంద్రుఁడు ధర్మంబు నాశ్రయించి
 నీతి దయివాఱఁ గాంచి యనీతి నెంచి

యరిది జగ మెల్లఁ బాలించునపుడు నకల
జనులు శుభనమ్మదస్ఫుర్తి * మనిరి వేడ్క.

జీ. ఆధ రాధిపుయశోహరి.-ఆనుచంద్రునియొక్క యశమను సింగము; జగ త్తటికా = జగమనుకొండపటియందు; వ్రాటక = పడఁగ; ఘనాఘనాభ్యుదయలీల.-ఘనాఘన=ఘాతు కుతన మ. తగజములయొక్క, “ఘనాఘనాఘాతుక మత్తదన్తిన్యా” అని విశ్వము, అభ్యుదయ = అభివృద్ధియొక్క, చీలు=విదూనములు; ఉడిగెక = ఉపశమించెను; నుచంద్రునియొక్క యశము జగత్తునుగప్పకొనఁగ దుర్బలమునకించిరి నిభావము. ఆమహీభృతు ధామధామనిధిస్ఫుర్తికా.- ఆమహీభృతు=ఆనుచంద్రునియొక్క, ధామ=ప్రతాపమనెడు, ధామనిధి=నూర్వ్యయొక్క, స్ఫుర్తికా = ప్రకాశము చేత; ధరకా = పుడమియందు; కార్యరవిభూతి.-కార్యర = అంధతమమనె డు, ఘాతుకులయొక్క, శర=ఉత్కృష్టమగు, భూతి=సంపద; తూలకా = పడెను. కార్య రంత్యంధమసిఘాతుకేతు పుమావయం” అని హలాయుధుఁడు, నుచంద్రుని ప్రతాపమనెడు రవి ప్రకాశముచేత; దుష్టులను చీకటులు, తూతెనని భావము. ఆరాజా వితరణ భూరిభూ దిజలాతికా.-ఆరాజా=ఆనుచంద్రునియొక్క, వితరణ=త్యాగముయొక్క, భూరి=అధికమగు, భూరి=నువర్ణమనెడు, జల=ఉదకముయొక్క, అలికా = శ్రేణి చేత; దుర్గ దుర్గజివాదపటిమము.- దుర్గ=పోవలవిగాని, దుర్గతి=దారిద్ర్యమనెడు, కాద=బురదయొక్క, “పంకోస్త్రీ కాదకర్దమా” అని యనుచుఁడు” పటిమము=సామర్థ్యము; చనెకా=పోయెను. ఈనుచంద్రుని త్యాగసంబంధి యగు నువర్ణ మనెడు జలముచేత దారిద్ర్య మనెడు బురద నివర్తితమని భావము. ఆరసా పతితర వారివారిదరేఖకా.-ఆరసాపతి=ఆనుచంద్రునియొక్క, తరవారి=కత్తియనెడు, వారిద రేఖకా = మేఘపంక్తిచేత; కాత్రవహంసహంసపాలి.-కాత్రవహంస=కత్తుశ్రేష్ఠులనెడు, హంస పాలి=అంచలగుంపు; అడఁగెకా = ఉపశమించెను, చంద్రునియొక్క కత్తియనెడు మేఘపంక్తిచే త్కత్తువులను హంస అడఁగెనని భావము. ఆనుచంద్రుఁడు ; ధర్తంబుకా = ధర్తమును ; ఆశ్ర యించి=పొంది; నీతి=రాజనీతిమొదలగు నీతి; దైవాశ్రికా = అతిశయించునటులు; కాంబి=పొం ది; అనీతికా = దుర్నీతిని; హించి=పోఁగొట్టి; అరిది=విశ్రయగ; జగ మెల్లకా = లోకమంతయు; పాలించునపుడు = రక్షించునపుడు; నకలజనులు = గమననరులు; శుభనమ్మదస్ఫుర్తికా = మంగళ ప్రయుక్తమగుసంతోషాతిశయముచేత ; వేడ్కకా = వేడుకచేత ; మనిరి=వర్ణించిరి.

నుచంద్రుఁడు ధర్త నిష్ఠుడై నీతితో జగంబును. పాలించుచుండఁగ. శుభసంప్రదము లతో నెల్లపుడు జనులు వర్ణించిరని భావము.

క. అని రోమహర్షకాత్మజఁ, డనఘ మఖండైక చరిత * మంతయుఁ డెలుపక
విని శౌనకాదిమునిచంద్రదనికాయము గాంచె నధికతరహర్షంబుకొ. 140

జీ. అని=పూర్వోక్తప్రకారముగాను; రోమహర్షకాత్మజఁడు=నూతుఁడు; అనఘము = పాపరహితమైన; అఖండైకచరితము.-అఖండ=విచ్ఛిత్తిలేక, ఏకముఖ్యమగు, చరితము=ను

చంద్రచరితమును; అంతయుఁ = పూర్ణముగ; తెలుపఁ = తెలియఁజేయఁగ; శౌనకాదిముని
చంద్రనికాయము = శౌనకాదిముని శ్రేష్ఠులయొక్క సమూహము; విని = విన్నవై; అధికతరహ
ర్షంబుఁ = అధికసంతోషమును; కాంచెఁ = పొందెను.

అనఁగ నూతుండు శౌనకాదిమునుల కెల్ల సుచంద్రచరితంబు వివరింపఁగ నామునులు
విని మిక్కిలి సంతసించిరిని భావము.

మ. పరవిద్రావణ రావణప్రబలహృత్పత్తీశ పత్తీకథా -
స్వరయానక్రమ నక్రమర్దనవిధానచ్చక్ర నచ్చక్రనం
భరణశ్రీధర శ్రీధరప్రభుమహాపర్యంక పర్యంకము
స్తరసాశ్వాదన వాదనప్రమదవత్సత్యాత్మ సత్యాత్మకా. 141

టీ. పరవిద్రావణ = శత్రువులను పాఱఁదోలెడివాఁడా! రావణప్రబల హృత్పత్తీశ. -
రావణ = రావణాసురునియొక్క, ప్రబల = సామర్థ్యమును, హృత్ = హరించిన, పత్తీశ = బాణశ్రే
ష్ఠములగులవాఁడా! పత్తీశ భాస్వరయానక్రమ. - పత్తీశ = గరుడఁడను, భాస్వర = ప్రకాశిం
చుచున్న, యాన = వాహనముచేత, క్రమ = సంచారముగలవాఁడా! నక్రవర్దనవిధానచ్చక్ర. -
నక్ర = మొసలియొక్క, మర్దనవిధా = ఖండనవిధియందు, సత్ = శ్రేష్ఠమగు, చక్ర = సుదర్శనముగ
లవాఁడా! సచ్చక్రనంభరణశ్రీధర. - సచ్చక్ర = సత్పురుష సంఘముయొక్క, సంభరణ = పో
షించుటయొక్క, శ్రీ = సిరిని, ధర = ధరించినవాఁడా! శ్రీధరప్రభుమహాపర్యంక. - శ్రీధరప్ర
భు = శేషుఁడై, మహాపర్యంక = గొప్పశయ్యగాఁగలవాఁడా! పర్యంకదుస్తరసాశ్వాదన. - పర్యం
క = యుద్ధమందు, దుస్తర = దుస్తరుఁడగు, సాశ్వ = సాశ్వరాజునకు, అదన = అంతకుఁడగువా
డా! వాదనప్రమద వత్సత్యాత్మ. - వాదన = వచనముచేతఁగలిగిన, ప్రమదవత్ = సంతనముగల,
సత్యాత్మ = సత్యభాసుయొక్క హృదయముగలవాఁడా! సత్యాత్మకా = సత్యస్వరూపుఁడా!

క. గణనాతిగాస్తరక్షణ, క్షణదాంబుజినీకళత్రసారసవైరి
క్షణ వృజినకూటతక్షణ, క్షణఖండితనిర్ణరారిఁఘనసైన్యగణా. 142

టీ. గణనాతిగాస్తరక్షణ. - గణనాతిగ = లెక్కకుమీఱిన, ఆస్త = ఇష్టులను, భక్తులన
నుట, రక్షణ = రక్షించువాఁడా! క్షణదాంబుజినీకళత్రసారసవైరిక్షణ. - క్షణద = ఉత్సవ
మునిచ్చెడి, అంబుజినీకళత్ర = చూర్యుఁడు, సారసవైరి = చంద్రుఁడు, ఈక్షణ = నేత్రములాగాఁగ
లవాఁడా! వృజినకూటతక్షణ. - వృజినకూట = పాపసమూహములను, తక్షణ = ఖండించుపాఁడా!
క్షణఖండితనిర్ణరారిఁఘనసైన్యగణా - క్షణ = క్షణమాత్రమందు, ఖండిత = నశఁకఁబడిన, నిర్ణరారి =
రాక్షసులయొక్క, ఘన = అధికమగు, సైన్యగణా = సేనావ్యూహముగలవాఁడా!

మాలిని. శకటదనుజభీమా * క్షౌళితాఘాఘనామా
వికటబకవిరామా * విశ్వసంపూర్ణ ధామా

స్వకపరిసుతసోమా • శక్రకోటీరధామా

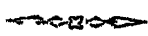
వికలచరణసీమా • విద్విషద్ధ్వాంతభామా.

టీ. శకటదనుజభీమా = శకటానురునకు భయంకరుఁడగువాఁడా ! ఊళితాఘోషువా
 మా.-ఊళిత=పోఁగొట్టఁబడిన, ఆఘోషు=పాపసంఘములుగల, నామా=క్షేరుగలవాఁడా ! విక
 టబకవిరామా.-వికట=దుష్టుఁడగు, బక=బకాసురుని, విరామా=అంతమునొందించినవాఁడా!
 విశ్వసంపూర్ణధామా.-విశ్వ=ప్రపంచమందు, సంపూర్ణ=నిండిన, ధామా=తేజస్సుగలవాఁడా!
 స్వకపరిసుతసోమా.-స్వక=తనచేత, పరిసుత=స్తుతింపఁబడిన, సోమా=శంకరుఁడుగలవాఁడా!
 లేదా,తన్ను స్తుతించిన శంకరుఁడుగలవాఁడా ! శక్రకోటీరధామావికల చరణసీమా.-శక్ర=
 ఇంద్రునియొక్క, కోటీర=కిరీటముయొక్క, ధామ=కాంతిచేత, అవికల=ఎడఁబాయని, చు
 ణసీమా=పాదప్రదేశముగలవాఁడా ! విద్విషద్ధ్వాంతభామా.-విద్విషత్=శత్రువులను, ధ్వాం
 త=చీకటులకు, భామా=నూర్చునివంటివాఁడా !

గద్యము. ఇది శ్రీమదనగోపాల ప్రసాదసమాసాది తోభయభాషాకవిత్వ
 కళాకళత్ర రేచెర్ల గోత్రపవిత్ర సురభిమల్లక్షమాపాలసత్పుత్ర
 కవిజనవిధేయ మాధవరాయ ప్రణీతం బైనచంద్రికా
 పరిణయం బనుమహాప్రబంధంబునందు

సర్వంబును
 షష్ఠా శ్వాసము.

గద్యము. ఇది శ్రీసతీరమణకరుణాసమాసాదితనర్వసాభాగ్య భాగ్యనగర మహారాజ్య
 సంకలిత శ్రీజటప్రోలు సంస్థానప్రాజ్యసకలసామ్రాజ్య శ్రీరేచెర్ల గోత్రపవిత్ర
 కవిజనగేయ శ్రీవేంకటజగన్నాథరాయ సత్పుత్రి సత్సంప్రదాయ
 శ్రీసురభివేంకటలక్ష్మణరాయ పరిపోష్య సరశవైదుష్య తదా
 స్థానతలమండిత శేషసదాశివపండిత విరచిత శర
 దాగమ సమాఖ్య వ్యాఖ్యయందు
 సర్వంబును
 షష్ఠా శ్వాసము.

సం. అం.	పం. అం.	అనుబంధము.	శాసనము.
615	27	అయ్యలజ్జ	అయ్యలజ్జ
618	16	సర్పమం	సర్పమం
622	6	అభయంబు	అభయంబు
623	23	అందువలన	అందువలన
641	13	నక్రవర్తన	నక్రవర్తన

పం. క్రి.	అక్షరము.	శబ్దము.
29	చలువయైవ	చలువయైవ
2	శలవై	శలవై
16	శ్చావై	శ్చావై
22	శ్చావై	శ్చావై
8	అగ్ని	అగ్ని
27	అగ్ని	అగ్ని
8	అగ్ని	అగ్ని
27	అగ్ని	అగ్ని
8	అగ్ని	అగ్ని
15	అగ్ని	అగ్ని
30	అగ్ని	అగ్ని
6	అగ్ని	అగ్ని
12	అగ్ని	అగ్ని
<p>పంచమాశ్వాసము.</p>		
20	అనురవిదారి	అనురవిదారి
29	అనురవిదారి	అనురవిదారి
26	అనురవిదారి	అనురవిదారి
25	అనురవిదారి	అనురవిదారి
28	అనురవిదారి	అనురవిదారి
2	అనురవిదారి	అనురవిదారి
31	అనురవిదారి	అనురవిదారి
21	అనురవిదారి	అనురవిదారి
17	అనురవిదారి	అనురవిదారి
30	అనురవిదారి	అనురవిదారి
21	అనురవిదారి	అనురవిదారి
18	అనురవిదారి	అనురవిదారి
28	అనురవిదారి	అనురవిదారి
20	అనురవిదారి	అనురవిదారి
22	అనురవిదారి	అనురవిదారి
24	అనురవిదారి	అనురవిదారి
30	అనురవిదారి	అనురవిదారి
29	అనురవిదారి	అనురవిదారి
27	అనురవిదారి	అనురవిదారి
24	అనురవిదారి	అనురవిదారి
29	అనురవిదారి	అనురవిదారి

సం.జీ.	పం.క్ర.	అశుభము.	శుభము.
		మృత్యు శ్వాసము.	
548	9	లలామ యపుడు	లలామమపుడు
	16	లలామ	లలామము
	23	~~నగరీ లలామ~~	నగరీ లలామము
	28	అద్రివిలా	అద్రిగుహ
552	30	సమూహము క్క	సమూహముయొక్క
558	20	జయాస్మిక	జయాప్తిక
554	17	యర్ధాంతరము	యర్ధాంతరము
556	9	చిరురాకు	చిగురాకు
557	4	భక్తివిన్నము	భక్తివిన్నపముకొ
558	3	మాతస్మైస	మాతస్మైస
	20	మసార	మసార
	23	మొగ్గల	మొగ్గల
559	6	పసుపు	పసుపు
	23	ధామ	ధామ
560	7	అక్షీణ	అక్షీణ
561	21	నొవర్సకొ	నొవర్సకొ
567	12	మయగు	మయమగు
569	24	మామ్యువల్లి	మామ్యువల్లి
571	26	సురుచిర	సురుచిర
572	5	ధిమిద్ధిమి	ధిమిద్ధిమి
573	6	పోవకముగు	పోవకమగు
574	8	విరాహరూప	వివాహరూప
576	12	యొడ్కి	యొక్క
	17	నలయంబులు	నలయంబులు
	21	భ్రమణయంత్ర	భ్రమణయంత్ర
577	3	అయిథో	అయిథో
579	5	భావనరీ	భావభావనరీ
	12	అవాబ్జనగు	అవాబ్జనగు
580	14	కలియగ	కలియగ
584	21	దీకి	దీనికి
597	8	అడములేని	అడములేని
603	1	కనీజీవి	కనీజీవి
608	7	సమనః	సమనః
612	10	చిరనేవ	చిరణనేవ

శుద్ధాశుద్ధపత్రము.

ప్రథమా శ్వాసము.

పాదము.	పంక్తి.	అశుద్ధము.	శుద్ధము.
2	23	భవేత్స	భవేత్
10	30	అహతి	అహతి
11	2	భాఃప్రభావే	భాఃప్రభావే
36	13	అనుభావుణ్	అనుభావుణ్
44	9	అపహ	అపహ
46	8	అమృత	అమృత
56	17	అకార	అకార
73	21	రచనార్యోభా	రచనార్యోభా
95	1	నంతతి	నంతతి
96	21	విభ్రముద	విభ్రముద
99	29	బోలియున్నదనియు	బోలియున్నవనియు
104	14	అదరమున	అదరమున
123	16	తుంగరవ	తుంగరవ
	17	తుంగరవ	తుంగరవ
124	19	అకారముగల	అకారముగల

ద్వితీయాశ్వాసము.			
148	17	పుష్పఫలసంపదచేత	పుష్పసంపదచేత
149	34	మధ్యగంధో	మధ్యగంధో
151	13	రత్నంబైనకుముదుండు	రత్నంబు
152	17	యనధ్వని	యనధ్వని
153	23	వికననణి	వికననణి
154	23	ఓయ్యనోయ్యనబొన్న	ఓయ్యనోయ్యనబొన్న
155	4	ఓయ్యనోయ్యన	ఓయ్యనోయ్యన
171	3	తిన్నగ	తిన్నగ
180	5	మంకన	కడిమి
	29	దిచిల్కల	దిచిల్కల
188	21	మంటినంటి	మంటినంటి

శ్రీ.సం.	పం.క్ర.	ఆశుదము.	శుదము.
195	9	రిప్పనమగ	రిప్పనిమగ
200	12	ఘట్టిల్లును గాని	ఘట్టిల్లును గాని
		యఘుప్రదము	యఘుప్రదము
	13	ఘట్టిల్లునని	ఘట్టిల్లునని
	23	అవ్యయముమూద	అవ్యయముమూద
207	5	మనస్థైర్యంబు	మనస్థైర్యంబు
	22	బొనరించున్న	బొనరించుచున్న
208	25	మొదలగునవి	మొదలగునవి
	27	మొదలగునవి	మొదలగునవి
	30	కాకాకా	కాకాకా
<p>—</p> <p>తృతీయాశ్వాసము.</p>			
226	28	సకిచులదొడల	సకిచులదొడల
231	22	కావ్యవహారము	కావ్యవ్యవహారము
	25	హస్తిహస్తములు	హస్తిహస్తనికరంబులు
	26	తొండములు	తొండములగుంపులు
233	8	తపనాతపంబు	తపనాతపంబు
	26	ఆనఁగా	ఆనఁగా
237	19	రూపముగా	రూపముగా
238	26	రంధ్రమువలె	రంద్రములె
239	20	మొగ్గలు	మొగ్గలు
246	21	మగుయు	మగుటయు
253	28	ధృతి	ధృతిః
254	23	చకోరంబులు	చకోరంబులు
	32	భవంత్యేతే	భవంత్యేతా
259	29	ఆనఁగా	ఆనఁగా
	29	నూర్వ్యుడే	నూర్వ్యుడే
260	5	ఆనఁగా	ఆనఁగా
	6	స్వేదో	స్వేదో
263	13	నపుడు	నపుడు
264	23	కరమ్య	కరమ్య
266	11	సౌందర్యము	సౌందర్యము
	18	కక్ష	కక్ష
269	17	చాలకమ్మరా	చాలకమ్మలా

పం.క్ర.	ఆశ్వాసము.	భక్తము.
1	సామర్థ్యము	సామర్థ్యము
2	విరించును	విరించును
20	క్షాపచంద్రుండిలక	క్షాపచంద్రుండిలక
17	ధ్వని	ధ్వని
19	స్మతానమ	స్మతానమ
28	వికాసరూప	వికాసరూప
15	అన్యోవ్య	అన్యోవ్య
27	అనియ	అనియ
17	పూర్వాసురా గాభ్యో	పూర్వాసురా గాభ్యో
3	కరమునని	కరమునని
25	అసుచుక	అసుచుక
30	సన్నుతింపక	సన్నుతింపక
24	సుచంద్రుని	సుచంద్రుని
14	చేయున్న	చేయుచున్న
1	సురాపాలి	సురాపాలి
16	అమిత	అమిత
1	శివునివర్తన	శివునివర్తన
26	విరేకులు	రావిరేకులు
24	రారావి	రావి
22	రథముదు	రథముముండ్లు
6	పంచమర	పంచచామర
4	సమయమున	సమయమున
3	మొకకూలము	మొకకూలము
9	ఒక్కకూలము	ఒకకూలము
33	అధికమగు	అధికమగు
20	గంధర్వసతులు	గంధర్వసతులు
1	నూతనసూర్య	నూతనసూర్య
<p>చతుర్థాశ్వాసము.</p>		
22	స్వరవ్యక్తన	స్వరవ్యక్తన
25	ఇట్లనుచు; భూవిభుండు సుచంద్రభూ	[పతి. ఇట్లనుచు
26	ఆత్మ	ఆత్మ
4	అలచుక	అలచుక
2	మధ్యగుండె	మధ్యగుండె
23	చుండుననుట	చుండుననుట

పాఠం.	పంక్తి.	అక్షరము.	శబ్దము.
358	31	సరసనవ్య	సరసనవ్య
361	29	ఉదరాంచు	ఉదయించు
366	16	ధూమమాః	ధూమాః
368	20	అవియామే	అవియామే
373	4	పరాగములనెడు	పరాగములనెడు
	18	ప్రమానరన	ప్రమానరన
377	5	అనక్తి	అనక్తి
	31	అహ్వనము	అహ్వనము
	35	నవ్యలాడి	నవ్యలాడి
378	8	ఆసంపేక్షయందు	ఆసంపేక్షయందు
379	13	యందము	యందము
382	13	పసిండికాయల	పసిండికాయల
389	8	ఆప్సద్దా	ఆప్సద్దా
392	7	మల్లలతో	మల్లలతో
	8	తతులను	తతులను
393	30	వేరిటబోటి	వేరిటిబోటి
395	4	దేహముల	దేహముల
	6	దేహముల	దేహముల
398	5	పరుగెత్తినవి	పరుగెత్తినవి
399	12	వాళివాళి	వాళివాళి
402	1	అరతియను	అరతియను
405	13	తనూసలి	తనూసలి
	14	నేత	నేత
412	4	చంద్రుడనెడు	చంద్రుడనెడు
	27	కసంకీర్ణ	కసంకీర్ణ
414	1	విలసిత్త	విలసిత్త
415	7	సరగ	సరగ
417	22	లంకావరాహిత	లంకావరాహిత
419	17	మున్నూలనంబు	మున్నూలనంబు
	27	విలసనంబునక	విలసనంబునక
	35	లగునట్టి	లగునట్టి
421	4	నేయయ	నేయయ
423	23	అవలి	అవలి
426	13	విసర్గ	విసర్గ
	26	చప్పుడులు	చప్పుడులు

